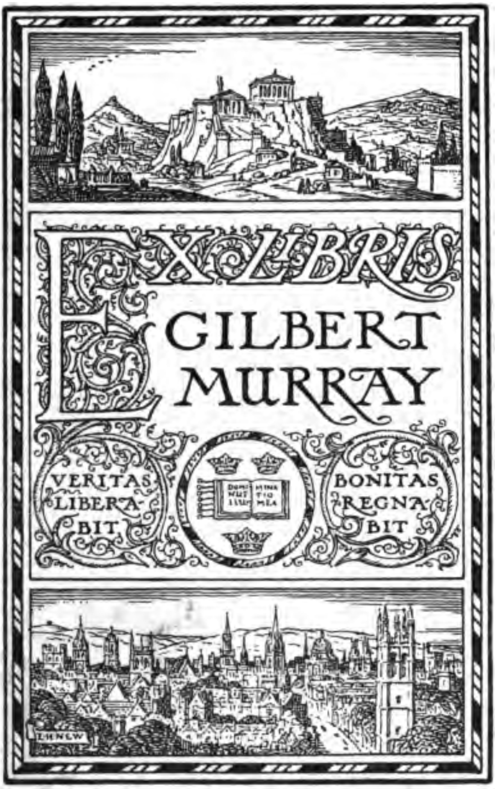

EX LIBRIS
GILBERT
MURRAY
VERITAS
LIBERA-
BIT
BONITAS
REGNA-
BIT

EURIPIDIS TRAGOEDIAE ET FRAGMENTA.

RECENSUIT
INTERPRETATIONEM LATINAM CORREXIT
SCHOLIA GRAECA E CODICIBUS MANUSCRIPTIS
PARTIM SUPPLEVIT PARTIM EMENDAVIT
AUGUSTUS MATTHIAE.

TOMUS QUARTUS.

LIPSIAE
APUD IOA. AUG. GOTTL. WEIGEL
MDCCCXVII.

PRAEFATIO.

In scholiis concinnandis et recensendis pro fundamento mihi fuit editio Basileensis ap. Hervagium 1544, collata tamen illa cum antiquiore Veneta ex officina Lucae Antonii Juntae 1534; huius enim editionis principis neglectus effecit, ut haud pauca vitia Hervagianae per sequentes editiones propagarentur, vel editores in iis tollendis a vero aberrarent. A primis illis editionibus in eo etiam recesserunt Kingius, Musgravius, alii, quod paraphrasin et scholia metrica a reliquis seiunxerunt; quod imitari nolui, ne diversis locis quaerere cogerentur lectores, quae ad unum omnia locum pertinerent. Nam paraphrasis illa nec ad omnia loca spectat, et e glossis ac scholiis minoribus ab Arsenio conflata esse videtur; cuius exemplum secutus Kingius, glossis iis, quas in MS. Coll. Corp. Christi

vel in Barocc. invenerat, cum verbis poetae commixtis aliam etiam paraphrasin procudit.

Scholiis ab Arsenio collectis addenda erant ea, quae e Cod. Colleg. Corp. Christi Cantabrig. primus Barnesius dedit, plura Kingius, tum quae hic e Cod. Bibl. Bodlei. Baroc. 74. recepit. In Scholiis ad Phoenissas accesserunt ea, quae ex Augustano codice a Tryllitschio excerpta Reiskius Valckenaerio edenda concesserat. Mihi ad septem fabulas praesto fuerunt scholia codicum Florentinorum, ad tres priores et Andromachen Guelpherbytani, ad Phoenissas et Andromachen Taurinensis, quibus accedunt scholia cod. Havn. ad versus 264 priores Phoenissarum. E Florentinis scholia tantum continent cod. 9. sec. XV. plut. 31. cod. 21. pl. 31. et cod. 33. pl. 32. ad Hecubam, Orestem et Phoen. cod. 17. ad Hec. et Orest. cod. 10. ad Hecub. Medeam cod. 15. ad Med. Hippol. Alcest. cod. 2. ad Hippol. et pauca quaedam ad Suppl. Iphig. utramque, Rhes. Bacch. Cycl. Heracl. Hel. Herc. f. Electr. pauciora etiam cod. 1. ad Suppl. et sqq. Cod. 6. sola scholia continet. Codd. 56. 59. 76. sunt Ab-

batiae Cassinensium: vid. Praef. T. I. p. VI. De Guelpherbytano et Taurinensi vid. Praef. T. I. p. VI. sq.

Horum codicum sine controversia copiosissimus est Guelph. nam et e scholiis Arsenianis multa habet, et e Florentinis ea, quae alicuius pretii sunt, et omnia fere, quae MS. C. C. C. et Baroce. 74. Kingio subministrarunt, illa prima manu, haec secunda plerumque scripta; tum alia etiam propria continet. Accedit, quod scholia emendatissime scripta sunt, ut saepius ex eo cod. Arseniana vel ea, quae ex Anglicis codicibus vulgata sunt, emendari potuerint. Augustano codici, lacunoso et multis scripturae vitiis inquinato, opportune saepe subvenit Taurinensis, et, qui cum eo in plurimis conspirat, Havniensis. Leviora et nullius fere momenti sunt scholia Florentina, eademque, ut videtur, recentissima, imprimis quae Cod. 33. suppeditavit, saepe ne graeca quidem. Dedi tamen haec etiam futiliora, ne meo de his codd. iudicio sibi standum fuisse lectores quererentur. Sed codd. illorum comparandorum et exscribendorum studio

districtus prorsus oblitus sum eorum, quae Beckius e Mosqu. D. Hermannus ex August. dederunt. Negligentiam tamen consolatur hoc, quod eadem prorsus, paucis exceptis, habet Gu. Quae discrepant, cum nonnullis aliis in appendice ad calcem scholiorum subiiciam.

Non vereor autem, ne quis me reprehendat, quod scholia undique congesta Arsenianis interserere, et ad suum quodque locum referre, quam cuiusque codicis scholia seorsim ponere, ut ab alio ad aliud transcurrere lectores cogerentur, maluerim. Quae nunc primum edita sunt, ea satis habui, ita exhibere, ut in codicibus legebantur, verbo tantum monens, quid legendum esse videretur, ubi probabilis emendatio succurrebat; nam saepe vera lectio latebat; Arseniana et Barocc. saepe ex aliis codicibus collatis, imprimis Guelph. saepe e coniectura, emendata sunt, ita tamen, ut multa restent, quae correctione indigeant, quaeque intacta relinquere, donec certa emendandi ratio inveniretur, satius erat.

Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ πατρὶ καὶ κυρίῳ ἡμετέρῳ, κυρίῳ Παύλῳ τρίτῳ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ Ῥωμαϊκῆς καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας ἄκρῳ ἀρχιερεῖ, Ἀρσένιος ὁ Μονεμβασίας ἀρχιεπίσκοπος ἐν κυρίῳ χαίρειν πάντοτε.

Εἰ καὶ πρὶν περιττῶς, μακαριώτατε πάτερ, τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος ἐξευτελίζων καὶ ταλανίζων ἐτύγχανον, ὑποπεσὸν ἤδη μυρίοις χειμῶσιν ἀνιαροῖς, ἀλλὰ τόγε νῦν ἔχον, αὐτὰ εὔδαιμον ἥγημαι καὶ μακαριστὸν, ἅτε δή σε ἀρχιερέα μέγαν ἔναγχος κληρωσάμενον, κλεινόν τε καὶ ἀξιάγαστον, καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκ σπαργάνων τὸ δὴ λεγόμενον θαυμάζοντά τε καὶ ἐκθειάζοντα, καὶ τοῖς ἐκείνων προςτετηκότα καὶ προςηρτημένον μαθήμασιν, ὅθεν καὶ πρὸ τοῦ λόγου τὼ χεῖρε κροτῶ, καὶ μεθ' ἡδονῆς ὑψόθι μετεωρίζομαι καὶ συνε-

παίρομαί σοι τῷ ἐπιβάντι τῆς ἄκρας ἀρχῆς ἐπ' ἀγαθῷ κοινῷ τοῦ τῆς ἐκκλησίας πληρώματος, καὶ ἰδίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν. ὁρῶ γὰρ αὐτὸ διὰ σοῦ ὅσον τάχος εὐδαιμονῆσον, καὶ τοὺς λόγους αὖθις εἰς ἐπίδοσιν ἥξοντας. τίς οὖν τοιαῦτα θεώμενος οὐ σκιρτήσει; τίς οὐ χαιρήσει, καὶ οὐ σωφρόνως χορεύσει, καὶ μέγιστον τὸν ἴακχον ᾄσεται; νῦν πᾶσα πόλις τῇ Ῥώμῃ συνήδεται, νῦν πᾶς τις συντίθησι τὰ ἐγκώμια, καὶ σοὶ μεγαληγόρως τοὺς ὕμνους ἀναφωνεῖ, καὶ πάνδημον εὐτρεπίζει τὸν θρίαμβον· νῦν δέον νενόμικα καὶ αὐτὸς μὴ σιγῇ παρελθεῖν τά γε μὴ σιγῆς ἄξια, ἀλλά τι τῶν πρὸς τὴν σὴν εὐφημίαν ἡκόντων διεξελθεῖν κατὰ δύναμιν. ἐπείγε καὶ ει παρῆσαν Ὀρφεῖς καὶ Μουσαῖοι, Ὅμηροί τε καὶ Πίνδαροι, οὐδὲ πρὸς πολλοστημόριόν τι τῶν σῶν εὐφημιῶν ἠδυνήθησαν ἐφικέσθαι τὸ σύνολον. ἀρκτέον τοίνυν μοι κατὰ δύναμιν, ἐπεὶ οὐχ οἷόν τε εἰπεῖν κατὰ ἔφεσίν τε καὶ βούλησιν. Σὺ μὲν, παναγιώτατε πάτερ, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, τὴν Ὁμηρικὴν πραγματείαν καὶ τὴν Ἀριστοτέ-

λους σοφίαν, οὐ μόνον ὅση περὶ τὰ φυσικὰ καὶ ὅση περὶ συλλογισμοὺς καταγίνεται, ἀλλὰ παντοίαν καὶ πᾶσαν τὴν ἐκείνων παιδείαν ἀπομαξάμενος ἔτυχες, καὶ τοῦτό μοι Φλωρεντία καὶ αὐτὴ Ῥώμη συμμαρτυρήσετον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ βάθη τῆς θεολογίας αὐτῆς καταδὺς, κἀκεῖ ἔλαιον οὐκ ὀλίγον καταναλώσας, ἀνέκυψας φέρων τὰ πρῶτα τῶν ἐν θεολογίᾳ καταβαλόντων πολλὴν φροντίδα τε καὶ σπουδήν· τῷ τοι καὶ ἀρετῆς πᾶν εἶδος κατωρθωκὼς ἁπασῶν ὁρμητήριον γέγονας, καὶ μετὰ περιουσίας ὅτι πλείστης, ἐπαινετοῦ παντὸς καὶ σωτηριώδους ἔφθασας ἐπὶ τὸ ἀκρότατον. ἐπαινετοὶ μὲν καὶ οἱ πρὸ σοῦ ἀρχιερατεύσαντες, καὶ ὕμνων ἐπάξιοι καὶ εὐφημιῶν· σὺ δ' ὁ τοῦ Παύλου συνώνυμός τε ὁμοῦ καὶ ὁμότροπος, καὶ μᾶλλον ἐκείνων ἐπαινετέος καὶ ἀξιάγαστος. οἷς γὰρ ἀληθοῦς πολιτείας κατεβάλου τὴν ὑποβάθραν καὶ βίου θεαρέστου ὑπέδειξας ὑποτύπωσιν, καὶ εὐφημεῖσθαι τὰ μέγιστα ὑπὸ τούτων καὶ μέγα κροτεῖσθαι παρὰ πάντων οὐκ ἀπεικός. τοιγαροῦν ὁ μέν σου τὸ ἦθος, ὁ δὲ τὸν βίον,

ἕτερος δέ σου τὸ ἐπιτήδευμα ὑμνῶν διεξέρχεται, τὸ μὲν, ὅπως συνεσταλμένον διατελεῖ τε καὶ μέτριον, καί σε πρὸς τἄνω ἐκ τῆς κάτω περιδινήσεως ἀποσπώμενον, τὸ δὲ, ὡς οὐράνιον ὄντα καὶ ἄϋλον καὶ τοῖς ἀγγέλοις μικροῦ δεῖν παραπλήσιον· τὸ ἐπιτήδευμα δὲ, ὡς καλοῦ παντὸς μεταχείρησις καὶ θεοεικέλων πρακτέων συμφόρησις. ταῦτ' οὖν ἅπαντα λόγῳ περιλαβεῖν καὶ εὐκρινῶς συντάξαι ἀνέφικτον· τὸ δέ γε τῶν οἰκτιρμῶν πελαγίζον τε καὶ ἀκένωτον ἀπορώτερον αὖθις πρὸς ἔκφανσιν. ἀλλὰ τίς σου τῶν θαυμασίων ἔργων ἀνήκοος, ὧν πᾶσα μὲν πόλις μεστὴ, πάντων δ' ἀνθρώπων ἀγυιαί; ἐῶ φάναι τὸ πρὸς ἐπικουρίαν ὀξὺ, τὸ πρόχειρον πρὸς τὸν τῶν ἐπηρεαζομένων συνασπισμὸν, τὸ πρὸς σύναρσιν τῶν ἀδικουμένων ταχύτατον, τὸ ἑτοιμότατον πρὸς τὴν τῶν ἀνιωμένων παραψυχὴν, τὸ πρὸς πᾶσαν ἐπίκλησιν ἐκ θεαρέστου προηγμένην σκοποῦ κατεπειγμένον καὶ σπουδαιότατον. τίς ἄν σου τὰ λοιπὰ ἀριδήλως ἐκφράσειε, καὶ πρὸς τοὐμφανὲς καθηκόντως ἀγάγοι; ἀλλ' οὖν ἀρκεῖ καὶ ταῦτα, φασὶν, ἐξ ὄνυ-

χος δεικνύναι τὸν λέοντα. ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, μικράν τινα ῥῆσιν τοῦ θεοφάντορος Βασιλείου, εἴ μοι συγγνοίης, (συγγνοίης δ' ἂν, εὖ οἶδα, μακαριώτατε, παῤῥησιαζομένῳ δὴ τὴν ἀλήθειαν) ἡδέως ἂν παρῳδήσαιμι. ἐκεῖνος γὰρ ἔν τινι τῶν ἑαυτοῦ λόγων προοιμιαζόμενος ἔλεγε· μάχεται Ἰουδαϊσμὸς Ἑλληνισμῷ, καὶ ἀμφότεροι Χριστιανισμῷ. ἐγὼ δὲ παρῳδῶν τὴν ῥῆσιν, οὕτω φημί· μάχονται Ἀγαρηνοὶ Χριστιανοῖς, ἀμφότεροι δὲ τοῖς ταλαιπώροις Γραικοῖς. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ τὸ ἡμέτερον βασίλειον ἀνηλεῶς ἠνδραπόδισαν, καὶ τὰς πόλεις κατέσκαψαν, καὶ τὸ γένος ἡμῶν εἰς τὰ γῆς πέρατα, ὥςπερ τινὰς Αἰγυπτίους ἀγύρτας περιπλανᾶσθαι καὶ περιέρχεσθαι διεσκέδασαν, τῶν δ' ἑσπερίων τινὲς, οὐχ ὅπως οὐκ ἀνίστανται πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀλλ' εἴ τι καὶ πόπανον ὑπὸ τῶν θεοστυγῶν ἐκείνων εἴη που καταλελειμμένον ἐν τῇ Ἑλλάδι, κἀκεῖν' ἁρπάζοντες κατεσθίουσι, πέμποντες ἡμῖν ἀνηλεεῖς τινας ἐπιτρόπους, μᾶλλον δ' εἰπεῖν τελώνας, οἷς τῶν ἐπισκοπῶν πωλοῦσι τὰ εἰςοδήματα, οἷς οὐκ ἀρκεῖ κου-

ρεύειν ἐν χρῷ τὰ ταλαίπωρα πρόβατα, καὶ τὰ γάλ' ἐκπίνειν, καὶ κατεσθίειν γε τὸν τυρὸν, ἀλλ' οὐδ' αὐτῶν τῶν δερμάτων ἀπέχονται. αἱ ἐκκλησίαι δὲ τῶν ἐπισκοπῶν πτῶσιν φεῦ ἀπειλοῦσιν οὐκ εἰς μακράν. αἱ μάνδραι δ' ἀτημελεῖς οὖσαι, τῶν ποιμένων ἀποδημούντων, ὑπὸ μυρίων λύκων ἐπιβουλεύονται. ταυτὶ μὲν Ἰταλῶν τινων ὑπάρχει τἀνδραγαθήματα. καὶ οὐ λέγω περὶ ἁπάντων, (μὴ γὰρ οὕτω μανείην) ἀλλ' οἷς πεττὸς ἤρεσεν οὐκ ἔχων στάσιν, καὶ δεῖπνα συχνὰ, καὶ χρονίζοντες πότοι, καὶ κυμβάλων κρούσματα ῥαστώνης χάριν, θυμὸς, φθόνος, ἔριδες, ἡδονὴ, χ' ἅπας ὁ πικρὸς ἑσμὸς κοσμικῆς ἀπληστίας, ἀφ' ὧν τὸ σεπτὸν φεῦ σμικρύνεται κράτος. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ. ἡμεῖς δὲ δύστηνοι Μεγαρῆες, οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ. τίνος χάριν, παναγιώτατε; οὐ καὶ αὐτοὶ πρεσβεύομεν τὰ Χριστιανῶν; οὐ τῇ ἱεροαγίᾳ ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης διατελοῦμεν πειθήνιοι; οὐ σὲ τὸν μέγαν ἀρχιερέα καὶ ποιμένα, πατέρα καὶ διδάσκαλον οἰκουμενικὸν ὁμολογοῦμέν τε καὶ ἀνακηρύττομεν; τί

τοίνυν; ὥσπερ τινὰς ὑποβολιμαίους, τῆς πατρικῆς κληρονομίας ἀποστερεῖς; τὰ πατρῷα αἰτοῦμεν, παναγιώτατε, καὶ ταῦτα μέρος ἐκείνων πολλοστημόριον. οὐκ αἰτοῦμεν σκιάδιον πορφυρόβαφον, πολυτελές τε καὶ πολυπρόσοδον· (καίτοι γε οὐδ' ἀπεικὸς ἦν, ἕνα ἢ δύο τῶν Ἑλλήνων ἐν τοσούτοις παντοδαποῖς ἐναριθμεῖσθαι τῶν καρδηνάλεων·) οὐδὲ ζητοῦμεν πολυταλάντους ἀρχιεπισκοπάς, οὐδ' ἐπισκοπὰς καὶ ἀββαδείας τῶν παχειῶν, ἀλλ' ὀλίγον τε φίλον τε. ταῦτα δὲ καὶ τοιαῦτ' ἐν Ῥώμῃ πεντεκαιδέκατον ἔτος οἶμαι τουτὶ γονυπετῶν ἐνώπιον Λέοντος τοῦ παναγιωτάτου κατετραγῴδησα γοερῶς· ὃς οἴκτῳ τινὶ συσχεθεὶς προμήθειάν τινα γραφῆναι προστέταχεν, ἥτις ἐς τόδε μένει νεκρά. οἶσθα γὰρ ἀκριβῶς, ὥς ὁ καλός που ῥήτωρ φησίν, ὡς ἅπας μὲν λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. ταύτην πέμπω τῇ ὑμετέρᾳ παναγιότητι, ὥστε ζῶσαι αὐτὴν, ἐμπνεύσας ζῶσαν ψυχὴν τῷ παναγιωτάτῳ σοῦ στόματι. καὶ τότε δὴ τότε τοὺς τῶν Ἑλλήνων λόγους ἀναζωπυρήσεις τὰ

λοίσθια πνέοντας, καὶ δείξεις ἐν Ἑλλάδι Ἰταλοὺς ἑλληνίζοντας καὶ Ἕλληνας ἰταλίζοντας, ἑκατέρους ἀρίστους ἑκατέραιν ταῖν γλώτταιν, οἵ σε καὶ ὑμνήσουσι λόγοις, καὶ ἐπαινέσουσιν ἐγκωμίοις, τὴν ἀληθῆ σου σοφίαν, τὴν ἀρίστην σου φρόνησιν, τὴν τῆς ἀληθείας τιμὴν, τὸ ἱλαρόν σου καὶ κόσμιον καὶ φιλάνθρωπον, τὸ ἐλευθέριον τῆς οὐρανίου σου καὶ μεγαλόνου ψυχῆς, ἄλλα τε πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, καὶ τοῖς χρήζουσι τὴν ἐπάρκειαν, ἅ σοι μεγίστην δόξαν ἐς τὸν ἐσόμενον σώσει, καὶ ἀπαθανατήσει τὴν μνήμην, παιδὸς δεχομένου παρὰ πατρός. καὶ ταῦτα μὲν ἐκβαίη, ᾗ ἂν φίλον δόξοι θεῷ, καὶ σοὶ τῷ θειοτάτῳ γε ἀρχιποίμενι. ἐπεὶ δ᾽ ἔθος ἐστὶ παλαιὸν, διδόναι δῶρα ὀπτήρια, ἐγὼ δὲ ὑπό τε ποδάγρας καὶ πενίας, δυοῖν ἐξωλεστάτοιν θηρίοιν, κωλύομαι ἰδεῖν μὲν τὴν σὴν ἀρχιεροπρεπεστάτην καὶ θεοείκελον πρόςοψιν, προςκύσαι δὲ καὶ προςπτύξασθαι καὶ τοὺς ἱεροαγέους σου πόδας, τὰ εἰς ἑπτὰ τραγῳδίας τοῦ Εὐριπίδου σποράδην εὑρισκόμενα σχόλια, ἃ δή γε οἷά τις μέλισσα ἐνιζάνων αἷς ἐνέτυχον

βιβλοις τῶν παλαιῶν ἔν τε τῇ Μίνωος πόλει καὶ Ῥαδαμάνθυος Ἐνετίῃσί τε κὰν Φλωρεντίᾳ ἠρανισάμην ἐπιμελῶς, καὶ οἷόν τινα συνηρμολογησάμην σειρὰν, πέμπω δῶρον ὀπτήριον τῇ ὑμετέρᾳ παναγιότητι. οἶδα γάρ σε, μακαριώτατε, Ὁμηρικώτατον ὄντα, καὶ ποιηταῖς οὐχ ἧττον ἢ καὶ τοῖς φιλοσόφοις προςκείμενον· ὅτι δὲ καὶ οἱ τραγικοὶ τοῖς μετ' ἐπιστασίας διεξιοῦσι τἀκείνων οὐκ ὀλίγην παρέχουσι τὴν ὠφέλειαν, Τιμοκλέους ἄκουσον*)

ὦ τᾶν ἄκουσον, ἤν τί σοι δοκῶ λέγειν.
ἄνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίπονον φύσει,
καὶ πολλὰ λυπηρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρατο
ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν,
πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει,
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα.
τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκόπει,
ὡς ὠφελοῦσι πάντας· ὢν μὲν γὰρ πένης,
πτωχότερον αὑτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον
γενόμενον, οὕτω τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει·

*) Cf. Athen. p. 223. B. C. Stob. p. 508. Grot. ex quo sumsisse haec videtur Arsenius: conspirat enim in omnibus, etiam in ἴσιφω ἴδε τυφλόν v. 13.

νοσῶν τι μανικὸν Ἀλκμαίων᾽ ἐσκέψατο·
ὀφθαλμιᾷ τις, εἰσὶ Φινεΐδαι τυφλοί·
τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούφικε·
χωλός τίς ἐστι, τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ·
γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα·
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον᾽, ἢ πέπονθέ τις,
ἀτυχήματ᾽ ἄλλοις γεγονότ᾽ ἐννοούμενος,
τὰς αὑτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ἧττον στένει.

καὶ ταῦτα μὲν Τιμοκλῆς. σὺ δὲ, μακαριώτατε πάτερ, τὰ τοῦ Εὐριπίδου ἀσπασίως ὑποδεξάμενος, προςδόκα καὶ ἄλλα τῶν χρησιμωτάτων μετ᾽ οὐ πολὺ, ἃ Λουκᾶς Ἀντώνιος Ἰούντας ὁ τά τε ἄλλα ἐπιεικὴς, κἀν τῷ τυποῦν ἐπιμελείᾳ καὶ δεξιότητι χρώμενος, ἑτοιμάζει δεύτερον ὀπτήριον τῇ ὑμετέρᾳ παναγιότητι.

Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΑΒΗΝ.

Ἡ εἴςθεσις τοῦ δράματος ἄρχεται ἐκ μονοστροφικῆς περιόδου· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι νη, ὧν ὁ τελευταῖος, Φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Ἀφεὶς ὁ Πολύδωρος τὸ σῶμα ἑαυτοῦ καὶ μόνη ψυχὴ ὢν αἰωρεῖται ἐπάνω τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ λέγει εἰς ἐπήκοον αὐτῆς τήν τε σφαγὴν αὐτοῦ [1]) καὶ τὴν ἐσομένην τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ Πολυξένῃ ὑφ' Ἑλλήνων· ἐποίησε δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐξεπίτηδες, ἵνα δῆλα πᾶσι ποιήσῃ τὰ κατὰ τὸν Πολύδωρον, ὃ καὶ ἐν ἀρχῇ πάντων τῶν αὐτοῦ δραμάτων ποιεῖν εἴωθεν.

Τῶν σωμάτων μὲν Πλάτων γοῦν ἐν τῷ Φαίδωνι τὰ ἐν τοῖς τάφοις φαινόμενα σκιοειδῆ πλάσματα ψυχὰς φιλοσωμάτους ὠνόμασεν, ὡς μηδὲ μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἀποδημίαν πρὸς τὸ καθαρὸν ἀνιούσας φῶς, ἀλλ' ἔτι τῶν σωμάτων ἐχομένας, ὃ δὴ διὰ τὰς ἀνδραποδώδεις ἠγαπήκασιν ἡδονάς· διὰ ταῦτα μὲν οὖν εἴδωλον σωμάτων ἡ ψυχὴ, αὖθις δὲ σῶμα ψυχῆς εἴδωλον, ὅτι περ ὃ τούτῳ ὀφθαλμὸς, ἐκείνῃ ὁ νοῦς, καὶ ὃ τούτῳ ἁφὴ, ἐκείνῃ πάλιν ἐξεταστική· καλλίων δὲ νοῦς ὀφθαλμοῦ καὶ νοερὰ ἐξέτασις δυνάμεως ἁπτικῆς· διὰ ταῦτα πάλιν εἴδωλον τὸ σῶμα ψυχῆς. τὸ δὲ ὄνομα τοῦτο ὁ Χριστιανῶν ἐμυσάχθη θεσμὸς, ὅτι δὴ τοῖς Ἑλληνικοῖς θεοῖς ἐπεφημίσθη εἴκασμα. Gu.

V. 1. ΗΚΩ. τὸ ἥκω Ἀττικόν ἐστιν· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἧκον ἥκω λέγουσιν. ῥέπει δὲ τοῦτο [2]) πρὸς τὸ παρεληλυθὸς, καθόσον τὸ εἶμι πρὸς τὸ μέλλον.

ΗΚΩ. οἱ ῥήτορες τὸν ἐνεστῶτα ἀντὶ παρῳχημένου λαμβάνουσιν. ἢ διὰ τὸ ἀεικίνητον τῆς ψυχῆς. [3]) Flor. 25.

1) Basil. αὐτῆς. τὴν δὲ σφ. αὐτοῦ. Junt. τήν τε σφ.

2) Gu. tantum ἥκω ἀντὶ τοῦ ἦλθον. πρέπει γὰρ τοῦτο.

3) Vide schol. Gu. ad v. 498.

ΚΕΥΘΜΩΝΑ, ἤγουν τὸν ἀπόκρυφον τόπον. gl. Gu.

ΣΚΟΤΟΥ. γράφεται καὶ τὸ σκότος οὐδετέρως καὶ ὁ σκότος· καὶ τῷ μὲν οὐδετέρῳ χρῶνται οἱ κοινοὶ, τῷ δ' ἀρσενικῷ οἱ Ἀττικοί.

Ib. καὶ σκότος κατὰ τὸ ἐντελὲς καὶ σκότου κλινόμενον. δηλοῖ δὲ τὸ μὴ διαλυόμενον σκότος τῆς νυκτός. Flor. 25. ἔρχομαι τῶν νεκρῶν τὸ κατοικητήριον ἀπολιμπάνων, τὰ τοῦ ᾅδου χωρία. Flor. 33.

ΣΚΟΤΟΥ ΠΥΛΑΣ. εἴτοι (l. ἤτοι) τὴν εἰς ᾅδου κατοίκησιν. gl. Gu.

V. 2. *ΑιΔΗΣ*, ἢ διὰ τὸν ἐν ᾅδου τόπον νοητέον, ἵν' ᾖ τὸ ᾤκισται ἀντὶ τοῦ κατῳκίσθη ὑπὸ τῶν νεκρῶν καὶ τοῦ Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης, ἢ ἀντὶ τοῦ ὁ Πλούτων· Ἅιδης γὰρ καὶ Πλούτων ὁ αὐτὸς λέγεται. τὸ δὲ *ΩιΚΙΣΤΑΙ* ἢ ἀντὶ τοῦ κατῳκίσθη, ἢ ἀντὶ τοῦ κατοικεῖται, κατὰ ἀντιχρονισμὸν, ὅπερ κατοικεῖται εἴποις, εἰ τόπον τὸν ᾅδην μόνον νοήσεις.

ΑιΔΗΣ ὁ περὶ τὴν γῆν σκοτεινὸς ἀήρ. Fl. 54. 59. 76.

ΧΩΡΙΣ ΩιΚΙΣΤΑΙ, κεχωρισμένος ἤγουν ᾠκισμένος ἐστὶ τῶν οὐρανίων. gl. Gu.

V. 3. *ΓΕΓΩΣ*, γεννηθείς. γίγνομαι, γενήσομαι, γέγονα, καὶ κατὰ συγκοπὴν γέγαα· ἡ μετοχὴ ὁ γεγαὼς, τοῦ γεγονότος. Flor. 21.

V. 4. *ΟΣ Μ' ΕΠΕΙ*. ὅςτις ἀφ' οὗ τὴν τῶν Φρυγῶν πόλιν μοῖρα ἀπόνοια ἔλαβε ὑπὸ τῷ Ἑλληνικῷ ξίφει, φοβηθεὶς ἔπεμψέ με τῆς Τρωϊκῆς γῆς. Flor. 33. τὸ *ΕΠΕΙ* καὶ χρονικὸν καὶ Ἀττικόν (l. αἰτιατικόν) ἐστι. gl. Gu.

V. 5. *ΚΙΝΔΥΝΟΣ*. Κινδυνεύω ἀντὶ τοῦ ἐν δεινῷ εἰμι· καὶ κινδυνεύω ποιεῖν τόδε, ὅπερ οὐ θέλω δηλονότι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀνάγκης εἰς τοῦτο συνελκόμενος. καὶ κινδυνεύω πείσεσθαι τόδε, ἀφ' οὗ κίνδυνος ἐπὶ τῶν δύο τούτων σημαινομένων· κίνδυνος γὰρ αὐτὸ τὸ δεινὸν, καὶ κίνδυνος πείσεσθαι τινὰ τόδε, ὅπερ οὐκ αὐτὸ δηλοῖ τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τὸ δεινὸν συνελαύνουσαν ἀνάγκην.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ, ἀνάγκη, ἐποψία (l. ὑποψία). *ΕΣΧΕ*, ἐκράτησε. *ΠΕΣΕΙΝ*, πολέμῳ καταστραφῆναι. gl. Gu. *ΔΟΡΙ*, ἤγουν δυνάμει Ἑλληνικῇ. Flor. 21.

V. 6. *ΥΠΕΞΕΠΕΜΨΕ*, ἤγουν λάθρα ἐξέπεμψεν.

Flor. 21. ἢ ἀπὸ τὰ λάθρα δηλοῖ, ἢ δὲ ἐξ τὸ ἔξω. Flor. 18. 76ν gl. Gu. ὑπὸ καὶ ἡ ἐκ πρόθεσις δηλοῖ τὴν λαθραίαν ἐκ τῶν ἰδίων ὅρων πομπήν. Flor. 25.

V. 7. *ΔΩΜΑ*, πρὸς τὸ δῶμα τοῦ Θρᾳκικοῦ φίλου, τὸ τοῦ βασιλέως τῆς Θρᾴκης. Flor. 21.

ΘΡΗΙΚΙΟΥ. ὁ Θρᾷξ τοῦ Θρακὸς, καὶ ἀπὸ τούτου Θρήϊκιος, κατὰ παραγωγὴν ἐκφωνουμένου τοῦ ι, καὶ τρεπομένου τοῦ α εἰς η [4]). *ΞΕΝΟΥ.* ξένος κυρίως ὁ φίλος, ὃν ἐπὶ τῆς πατρίδος τις ποιήσεται ἀπὸ ξένης ἐλθόντα, ἁπλῶς δὲ καὶ ὁ φίλος.

V. 8. *ΠΛΑΚΑ.* πλὰξ οὐ μόνον ἡ πετρώδης γῆ, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς πᾶσα γῆ, ὥσπερ κἀνταῦθα· οὐ γὰρ οἷόν τε ἀρίστην αὐτὴν προσειπεῖν, εἰ πετρώδης ἦν, ἀλλ' ἔστι τὸ πλάκα ἀντὶ τοῦ γῆν. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ σπείρει. *ΠΛΑΚΑ*, πεδιάδα γῆν. gl. Gu.

V. 8. 9. *ΟΣ — ΔΟΡΙ.* ὅστις τὴν ἔνδοξον Χεῤῥόνησον γῆν διοικεῖ, ἰθύνει, κρατεῖ, καὶ τὸν πολεμικὸν λαὸν διευθύνων αἰχμῇ. Fl. 33.

V. 9. *ΣΠΕΙΡΕΙ*, γεωργεῖ, κατοικεῖ gl. Gu. *ΦΙΛΙΠΠΟΝ*, ἱππικόν, gl. Gu.

V. 9. *ΦΙΛΙΠ. Λ. ΕΥΘ.* ἀντὶ τοῦ τὸν ἵππον φιλοῦντας παρορμῶν. Flor. 21. *ΕΥΘΥΝΩΝ*, τὸν στρατὸν διεξάγων ἐν τῷ πολέμῳ. Flor. 21. ἄγων. gl. Gu.

V. 10. *ΣΥΝ ΕΜΟΙ*, μετ' ἐμοῦ, χάριν ἐμοῦ. gl. Gu. *ΕΚΠΕΜΠΕΙ.* δηλονότι ὁ ἐμὸς πατὴρ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει κρυφίως, ὅπως, ἐὰν ποτε τὰ τῆς Ἰλίου τείχη πέσῃ, ὑπάρχῃ τοῖς ζῶσιν αὐτοῦ παισὶν ὁ χρυσὸς, μὴ ὁ βίος ὀλιγοστὸς ᾖ. Flor. 33.

V. 11. *ΠΕΣΟΙ*, καταστραφῇ. gl. Gu.

V. 12. *ΤΟΙΣ ΖΩΣΙΝ.* τουτέστιν ἐμοί. Flor. 34. gl. Gu. *ΣΠΑΝΙΣ ΒΙΟΥ*, στέρησις, ἔνδεια ζωῆς. gl. Gu. *ΣΠΑΝΙΣ*, ὑστέρησις. *ΒΙΟΥ*, ζωῆς. Flor. 56. *ΒΙΟΥ*, περιουσίας. Flor. 21. *ΒΙΟΥ.* Βίος σημαίνει πέντε [5])· τὴν τέχνην, ὡς τὸ Ἐμπορικὸν βίον, ἢ φιλόσοφον

4) ἐκφων. τοῦ αι εἰς η. Gu.

5) ϛ. Gu.

ζῇ [6]· τὸν τρόπον, ὡς τὸ Χρηστοῦ βίου ἐστὶ [7]· τὸν παρόντα ἑνὸς ἑκάστου χρόνον τῆς ζωῆς [8]· τὴν περιουσίαν [9], καὶ τὰς πρὸς τὸ ζῆν συντελούσας τροφάς [10].

V. 13. ΝΕΩΤΑΤΟΣ. μικρότατος δὲ ἤμην Πριαμιδῶν, τουτέστι τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν, δι' ὃ καὶ ἐξέπεμψεν ἐμὲ Τρωϊκῆς γῆς. Fl. 21. διὰ τὸ ὄντα με νεώτατον τῶν Πριάμου παίδων τῷ τοιούτῳ τρόπῳ κἀμὲ τῆς ἰδίας γῆς ὑπεξέπεμψεν. Fl. 33.

Ib. Ο ΚΑΙ ΜΕ ΓΗΣ ΥΠΕΞΕΠ. Τοῦτο οὕτω νοήσεις· ὅπερ, τὸ εἶναι μὲν (leg. εἶναί με) νεώτατον τῶν ἀδελφῶν, ὑπεξέπεμψε τῆς γῆς, ἀντὶ (τοῦ,) τοῦτο γέγονεν αἴτιον τοῦ ἐκπεμφθῆναί με. Baroc. 74. Ο ΚΑΙ. διό. Gu.

V. 14. 15. ΟΥΤΕ ΓΑΡ. καὶ γὰρ οὐκ ἦν οἷος, ἤγουν ἄξιος, δυνατός. Fl. 21. οὔτε ὅπλα οὔτε κοντάριον φέρειν ἴσχυον νέος ὤν. Fl. 33.

V. 14. ΦΕΡΕΙΝ, κινεῖν. φέρ. ὅπλα, ἤγουν ὁπλίζεσθαι. Gu. ΟΠΛΑ, τὰ φυλακτήρια, οἷον θώραξ, κράνος· ἔγχος δὲ καὶ σπάθη ἀμυντήρια.

V. 15. ΕΓΧΟΣ, ξίφος. Gu. ΝΕΩι ΒΡΑΧΙΟΝΙ, τῷ ἐμῷ βραχίονι, χειρί. Flor. 21. βρεφικῇ χειρί. Gu.

V. 16 — 20. Ἕως οὖν τῆς ἐμῆς γῆς σῶα ἦσαν τὰ τείχη καὶ οἱ πύργοι ἀθραυστοὶ τῆς Τρωϊκῆς γῆς, καὶ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Ἕκτωρ εὐτύχει τῷ δορὶ ἐν τῷ πολέμῳ, καλῶς καὶ ἐγὼ ὁ τάλας ταῖς τροφαῖς, ὡς οἷά τις κλάδος νεαρὸς, ηὐξανόμην παρὰ τῷ Θρακικῷ ἀνδρὶ καὶ πατρῴῳ φίλῳ. Flor. 33.

6) ὡς τὸ - ζῇ om. Gu.

7) ὡς τὸ - ἐστὶ om. Gu.

8) Pro τὸν παρόντα - ζωῆς Gu. τὴν ζωὴν τινὸς ἑκάστου, ὁποῖον φασὶ καὶ ἐνταῦθα.

9) Gu. addit τὴν καθόλου ζωήν.

10) Gu. πρὸς τὸ ζῆν τεινούσας τροφάς, ὁποῖον εἶναι μᾶλλον εἰπεῖν ἐνταῦθα. His de suo addidit Barnes. καὶ δὴ καὶ τὸ γένος ἀνθρώπειον, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ κόσμου, Συνεπιμαρτυρεῖ δὲ καὶ βίος ἅπας τὴν ἄνω χώραν ἀποδοὺς θεῷ. τὸ δὲ βιὸς βαρυτονούμενον τὸ τόξον σημαίνει.

V. 16. *ΕΩΣ*, μέχρις ὅτου. Flor. 21.

Ib. *ΕΩΣ ΜΕΝ ΟΥΝ ΓΗΣ.* δεύτερον προοίμιον [1]. Τὸ γῆς μὴ νομίσῃς διὰ τὴν περὶ τὴν Τροίαν γῆν, ὡς οἴονταί τινες κακῶς, ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν Τροίαν, ἵνα ᾖ τὰ ὁρίσματα ἀντὶ τοῦ οἱ πύργοι· περιορισμὸς γὰρ τῆς ἐν τῇ πόλει γῆς οἱ πύργοι· ὥστε τῆς γῆς ὁρίσματα καὶ πύργοι Τρωϊκῆς χθονὸς ταὐτόν ἐστιν. ὅτι δέ ἐστι ταὐτὸν καὶ οὐχ ὡς ἐκεῖνοι φασὶ, μαρτυρεῖ τὸ Ἐπεὶ δὲ Τροία, ὃ ἐπέφερε πρὸς τὰ δύο, δηλῶν ὡς ταυτοσήμαντά ἐστιν. *ΕΚΕΙΤΟ* δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ οἱ θεμέλιοι τῶν τειχῶν ἐν τῇ γῇ κεῖνται.

Ib. *ΟΡΘ'*, ἄθραυστα καὶ ἀναρρητά (leg. ἀνάῤῥηκτα). Flor. 21. ὀρθίαν εἶχον θέσιν. Flor. 18. 34. 56. 59. 76. Gu. *ΕΚΕΙΘ*, ἵστατο. Fl. 10. *ΟΡΙΣΜΑΤΑ* ἀντὶ τοῦ τὰ τείχη καὶ ὁροθέσια. Flor. 21. οἱ ὅροι. Gu.

V. 17. *ΠΥΡΓΟΙ*, τὰ τείχη. *ΑΘΡΑΥΣΤΟΙ*, ἀσάλευτοι. Gu.

V. 18. *ΗΥΤΥΧΕΙ*, εὐοδοῦτο. *ΔΟΡΙ*, τῷ πολέμῳ. Gu.

V. 19. *ΚΑΛΩΣ*, ἐπίκρασις (?), ἐπιμελῶς. Gu.

V. 20. *ΤΡΟΦΑΙΣΙΝ ΗΥΞΟΜΗΝ*, ἀντὶ τοῦ ἀνετρεφόμην. *ΤΑΛΑΣ*, ἄθλιος. Flor. 21. Gu.

V. 21. *ΕΠΕΙ ΔΕ ΤΡΟΙΑ.* συνεκδοχή. gl. et in marg. τοῦτο λέγεται συνεκδοχὴ ἀπὸ τοῦ ἑπομένου τὸ προηγούμενον. Gu. *ΑΠΩΛΕΤΟ*, ἀλώθη, ἐφθάρη. Flor. 21. ἡ ἀπώλεια σημαίνει δύο, τὴν παντελῶς ἀφάνισιν, καὶ τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβολήν. Flor. 25. ἀφ' οὗ δὴ ἡ Τροία καὶ ἡ τοῦ Ἕκτορος ψυχὴ ἀπώλετο, καὶ ἡ πατρικὴ οἰκία κατηδαφίσθη, καὶ ὁ ἐμὸς πατὴρ Πρίαμος ἐν τῷ θεοκτίστῳ βωμῷ πίπτει, σφαγεὶς δηλονότι ὑπὸ τοῦ μιαιφόνου παιδὸς τοῦ Ἀχιλλέως — Νεοπτόλεμος ἦν ὁ αὐτός· μετὰ γὰρ τὴν σφαγὴν Ἀχιλλέως, Πύῤῥος καὶ Νεοπτόλεμος ἐλθόντες ἐν Τροίᾳ πολλοὺς ἔκτειναν καὶ ἔν τινι ναῷ καταλαβὼν Νεοπτόλεμος τὸν Πρίαμον ἀνεῖλεν. Flor. 33.

V. 22. *ΠΑΤΡΩΙΑ*, ἡ τοῦ πατρὸς· τὸ κτητικὸν ἀντὶ

1) Haec verba omis. King. et Musgr.

μόνης τῆς γενικῆς [2]), ἵν' ῇ καλῶς ἔχον τὸ ἐπαγόμενον, αὐτὸς δὲ.

Ib. *ΕΣΤΙΑ* λέγεται ἡ ὅλη κατοικία, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ἀπὸ τοῦ ἕνω τὸ φωτίζω καὶ φλογίζω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἕζω, τὸ κάθημαι. *ΕΣΤΙΑ*, ἤγουν ἡ οἰκία θεὰ τῆς ἠρίνης (sic). Flor. 21. ἑστία λέγεται ὁ τόπος, ἔνθα ἅπτεται τὸ πῦρ, ὅς ἐστι κυριώτερος παντὸς τοῦ οἴκου· ἀναφέρεται τοὔνομα τοῦτο τῇ θεᾷ τῇ Ἑστίᾳ. δῆλον καὶ οἱ παλαιοὶ ἐν αὐτῷ τὴν θυσίαν ἐτέλουν αὐτῇ. Flor. 25.

V. 23. *ΑΥΤΟΣ*, ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ὁ Πρίαμος νεῷ βωμῷ λίθῳ κατεσκευασμένῳ πίπτει, ἐνταφιάζεται. Fl. 21.

Ib. *ΒΩΜΩι.* βωμὸς καλεῖται τόπος, ἐν ᾧ τὰ θύματα ἔσφαζον, τετραγωνοειδὴς ὤν. καὶ μέρος τοῦ ἱεροῦ· ἐσχάρα δὲ ὁ λάκκος, ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔκαιον. Gu.

Ib. *ΘΕΟΔΜΗΤΩι.* οὐχ ὅτι θεόδμητος ἦν ὁ βωμὸς τῆς Ἀθηνᾶς [3]), διὰ τοῦτο θεοδμήτῳ λέγει, ἀλλὰ τῷ τῇ θεᾷ παρὰ τῶν Τρώων δομηθέντι· ἢ τῷ θείως καὶ θαυμαστῶς κτισθέντι. *ΘΕΟΔΜΗΤΩι*, θεοκατασκευάστῳ. Flor. 6. τῷ δομηθέντι διὰ τοὺς θεούς. Gu.

Ib. *ΠΙΤΝΕΙ*, ἀντὶ τοῦ ἔπεσε, τουτέστιν ἐφονεύθη.

V. 24. *ΑΧΙΛΕΩΣ.* διὰ τὸ μέτρον ἀφῃρέθη τὸ ἓν λ. ὅμως καὶ σὺν ταῖς δύο γράφεται, καὶ ἔστι συνίζησις.

Ib. *ΠΑΙΔΟΣ*, Πύῤῥου καὶ Νεοπτολέμου. Flor. 59.

Ib. *ΜΙΑΙΦΟΝΟΥ*, αἱμοχαροῦς. Fl. 6. τοῦ μιαροῦ. Fl. 21. παρανόμου. Gu.

V. 25. *ΚΤΕΙΝΕΙ*, ἀντὶ τοῦ φονεύει. Fl. 17. 18. ἀντὶ τοῦ ἔκτεινε. Gu. ἕνεκεν δηλονότι τοῦ χρυσοῦ ὁ πατρικὸς φίλος ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον ἔκτεινε· καὶ κτείνας εἰς τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης ἀφῆκεν, ὅπως αὐτὸς τὸν ἡμέτερον χρυσὸν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ οἴκοις κατέχῃ. Fl. 53.

Ib. *ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΝ*, τὸν ἄθλιον. Fl. 6. 17.

2) γενικῆς pro κτητικῆς est e Guelph. Flor. 18. 56. 59. 76. nisi quod Florr. utrumque coniungunt γενικῆς καὶ κτητικῆς. Iidem cum Gu. om. μόνης τῆς et pro ἵν' ῇ κ. ἔχον legunt ἵνα κ. ἔχῃ.

3) ἢ τοῦ Διὸς ἑρκείου, ὡς ἔνιοι infersit Barnes.

V. 26. *ΚΤΑΝΩΝ*, φονεύσας, εἰς τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης ἔῤῥιψεν, ὅπως ὁ Πολυμήστωρ δηλονότι τὸν χρυσὸν ἐν τοῖς οἴκοις ἔχῃ. Fl. 21.

Ib. *ΟΙΔΜ'*. οἶδμα ἀπὸ τοῦ οἴδομαι τὸ ἐξογκοῦμαι. Fl. 9. εἰς τὴν θάλασσαν αὐτὸς ἔῤῥιψεν. Fl. 17. *ΟΙΔΜΑ*, κῦμα. Gu.

V. 27. *ΜΕΘΗΧ'*, ἤγουν ἔῤῥιψεν. Gu.

V. 28. *ΑΛΛΟΤ'*, ἐπίῤῥημα. Fl. 21. ἄλλοτε μὲν ἐπάγεται γὰρ τὸ νῦν δέ. Fl. 56. 59. 76. κατάκειμαι, ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς καὶ τῇ τῆς θαλάσσης ταραχῇ· πολλαῖς δὲ ἀναστροφαῖς κυμάτων φερόμενος, καὶ ἄταφος καὶ ἄκλαυστος. Fl. 33. *ΑΛΛΟ — Τ'* (sic), ἐπάγεται γὰρ τὸ νῦν δέ. Gu.

V. 29. *Π. ΔΙΑΥΛΟΙΣ ΚΤΜ.* παλιῤῥοίαις καὶ στροφαῖς, ἤγουν δρόμοις [4]). ὥσπερ ἑρμηνεία ἐστὶ πρὸς τὸ *ΠΟΝΤΟΥ ΣΑΛΩΙ*· οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἢ τῆς θαλάσσης ταραχὴ, ἀλλ' αἱ συνεχεῖς κυμάτων στροφαί. *ΔΙΑΥΛΟΙΣ*. δίαυλα λέγονται τὰ κύματα τὰ εἰςερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα. διαύλους τὰς παλιῤῥοίας τῶν κυμάτων. κυρίως δὲ διαύλους, ὁδὸν οἱ δρομεῖς διέρχονται ἐν τῷ ἀπελθεῖν καὶ ἐλθεῖν, ὅθεν καὶ δίαυλοι τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ ἱππικοῦ. Fl. 25. 6.

Ib. *ΦΟΡΟΥΜΕΝΟΣ*, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυμάτων, ὁ πολλοὺς σταδίους τῶν κυμάτων τῇ βίᾳ ἀνύσας. δίαυλος ἐπὶ ξηρᾶς, κέλευθος ἐπὶ θαλάσσης. κυρίως δὲ λέγεται ὁ στενομήκης τόπος τοῦ ἱπποδρομίου, ἔνθα τὴν αὐτὴν καὶ ὁμοίαν ὁδὸν ἀνέρχονται καὶ κατέρχονται οἱ κέλητες. οὐκ ἀπεικότως δὲ εἰρήκει διαύλους τὰ κύματα τῆς θαλάσσης. Fl. 6. 25. ἀγόμενος. Fl. 17. 59. κομιζόμενος. Fl. 21.

V. 30. *ΑΚΛΑΥΣΤΟΣ*, χωρὶς κλαυθμοῦ καὶ τάφου εἰμὶ, χωρὶς ἐνταφιασμοῦ. Flor. 21.

Ib. *ΥΠΕΡ* ἀντὶ τοῦ ὑπεράνω τῆς μητρός. Gu. *ΦΙΛΗΣ*, τῆς ἠγαπημένης. Fl. 21. νῦν δὲ ὑπὸ (leg. ὑπὲρ) τῆς προςφιλεστάτης μου μητρὸς Ἑκάβης ὁρμῶ, ὅπως τὸ ἐμὸν σῶμα καταλείψω καὶ ἡσυχάσω, ἤγουν ταφῶ. Fl. 33.

V. 31. *ΑΙΣΣΩ*, ὁρμῶμαι. Flor. 2. ὁρμῶ. Gu.

Ib. *ΕΡΗΜΩΣΑΣ*, ἤγουν ἔρημον ἀφείς. Gu.

4) παλιῤῥ. — δρόμοις desunt in Basil. add. King. ἤγουν δρόμοις gl. est in Gu. supra διαύλοις scripta.

V. 32. ΤΡΙΤΑΙΟΝ. τὰ τρία καὶ τέτταρα καὶ ἑξῆς ὀνόματα ἀριθμοῦ δηλωτικά, τὸ τρίτον δὲ καὶ τέταρτον καὶ ἑξῆς ὀνόματα τάξεως δηλωτικά· ἔστι γὰρ τρίτον μὲν τὸ ἔχον ὄπισθεν ἑαυτοῦ [5]) πρῶτον καὶ δεύτερον, τέταρτον δὲ τὸ ἔχον ὄπισθεν πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον [5]). εἰσὶ δὲ ταῦτα τριγενῆ, ἀπὸ τῶν θηλυκῶν τούτων, τριταῖος καὶ τεταρταῖος παραγωγά, ὡς Ἀθηναῖος, Μυκηναῖος, ἢ τοιοῦτό τι. ἔστιν οὖν ἄλλο τρίτον καὶ ἄλλο τριταῖον, ὥσπερ ἄλλο Ἀθῆναι καὶ ἄλλο Ἀθηναῖος· ἐνταῦθα δὲ τὸ τριταῖον ἀντὶ τοῦ τρίτον λέγεται. λαμβάνεται δὲ τὸ τρίτον, τὸ τέταρτον καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης καὶ ἐπὶ μορίων, ἃ ἁρμοδιώτερον λέγεται ἔχοντα ἐν συνθέσει τὸ μόριον; οἷον τριτημόριον, τεταρτημόριον καὶ ἑξῆς. ἔχουσι δὲ ἐρωτηματικά, τὸ πόσα, τὸ πόστον, τὸ ποσταῖον καὶ τὸ ποστημόριον, καὶ πρὸς μὲν τὸ πόσα ἀπαντᾷ τὸ τρία τυχὸν, ἢ τέσσαρα· πρὸς δὲ τὸ πόστον τὸ τρίτον ἢ τέταρτον ἐπὶ τάξεως· πρὸς δὲ τὸ ποσταῖον τὸ τριταῖον ἢ τεταρταῖον· οἷον πρὸς τὸ Ποσταῖος ἀπ' οὐρανοῦ πάρει; ἀπαντήσει τὸ τριταῖος τυχὸν ἢ τεταρταῖος, ἤγουν τρίτην ἡμέραν ἔχω, ἀφ' οὗ πάρειμι, ἢ τετάρτην· πρὸς δὲ τὸ ποστημόριον τὸ δυοστὸν, τὸ τρίτον, τὸ τέταρτον ἐπὶ μορίων, ἢ τὸ δυοστὸν, τὸ τριτημόριον, τὸ τεταρτημόριον. ζητεῖ δὲ τὸ μὲν πόσα διωρισμένον ποσόν, τὸ δὲ πόστον τάξιν, τὸ δὲ ποσταῖον συμβαῖνόν τι ἐν τάξει, τὸ δὲ ποστημόριον μέρος. ἐπεὶ δὲ τὸ ποσὸν διαιρεῖται, καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐστι συνεχές, τὸ δὲ διωρισμένον, εὗρεν ἡ φύσις καὶ ἐπὶ τοῦ συνεχοῦς ἕτερον ἐρωτηματικὸν, τὸ πηλίκον. ὥστε πρὸς μὲν τὸ πόσα ἀπαντᾷ διωρισμένον ποσὸν, πρὸς δὲ τὸ πηλίκον συνεχές. ΤΡΙΤΑΙΟΝ ἤγουν τρίτον. Fl. 17. 54. 56. 59. 76. Gu. ἤγουν τρεῖς ἡμέρας, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὑψούμενος καὶ φερόμενος ἢ φανταζόμενος. Fl. 21.

Ib. ΗΔΗ, ἄρτι. Fl. 56. ΦΕΓΓΟΣ, ἤγουν ἡμέραν. ΑΙΩΡΟΥΜΕΝΟΣ, κρεμάμενος. Gu. ἐν ἀέρι φερόμενος. Fl. 2. 6. τρία γὰρ νυχθήμερα τανῦν ἔχω ταλαιπωρούμενος. Fl. 33.

V. 33. ΟΣΟΝ, χρόνον. Fl. 59. ΕΝ ΓΗι, πάρεστιν, ἤγουν ἐλθοῦσα ἐστίν. Fl. 2. ἐνταῦθα. Fl. 59. τοσοῦτον ἐν τῇδε Χερσονησίᾳ γῇ. Fl. 33.

5) Verba ἑαυτοῦ et τέταρτον δὲ — τρίτον e cod. Guelph. accessere.

V. 34. *ΠΑΡΑ*, πάρεστι. ποιητικὸν δὲ τὸ πάρα. Fl. 21. ἡ ἐμὴ μήτηρ ἡ κακοτυχὴς ἐκ Τροίας πάρεστιν. Fl. 33.

V. 35. *ΑΧΑΙΟΙ*, οἱ Ἕλληνες. Fl. 21.

Ib. *ΕΧΟΝΤΕΣ*, ἐμπαρασκεύους δηλονότι, κρατοῦντες. Fl. 21. ἤγουν οἰκοῦντες. Gu. *ΗΣΥΧΟΙ*, ἡσύχως. Gu. οἱ δὲ πάντες Ἀχαιοὶ ἥσυχοι μένουσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν ναυσί. Fl. 33.

V. 36. *ΘΑΣΣΟΥΣ*, κάθηνται ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ταύτης τῆς Θρακικῆς γῆς. Fl. 33. προςμένουσι. Fl. 21. καθέζονται. Fl. 10. ἤγουν κάθηνται. Gu.

V. 37. *ΥΠΕΡ*, ὑπεράνω τοῦ τύμβου φανταςθείς. Fl. 21. ἄνω τοῦ τάφου αὐτοῦ. Gu.

V. 38. *ΚΑΤΕΣΧ'*, ἐκράτησεν τοῦ προςμεῖναι ὅλον. Fl. 21. καὶ ὁ τοῦ Πηλέως παῖς Ἀχιλλεὺς εἰς τὸν ἑαυτοῦ τάφον ἀναφανεὶς καὶ ἐκράτησεν ὅλον τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Fl. 33.

V. 39. *ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΣ*, ἤγουν ἀπευθύνοντας· πρὸς τὸ σημαινόμενον δὲ ἀποδίδοται. *ΕΥΘ.* ταχέως κινοῦντας. Fl. 21. διεξάγοντας. Fl. 17. πρὸς οἶκον δι' ἰθύνοντας εἰς τὴν θαλασσίαν κώπην. Fl. 33.

V. 40. *ΑΙΤΕΙ*, ζητεῖ τοῦ σφαγῆναι. Fl. 21. καὶ δι' ὀνείρου αἰτεῖ τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν Πολυξένην σφαγιασθῆναι, καὶ τὸν προςφιλέστατον αὐτοῦ τάφον ῥαντισθῆναι τῷ αἵματι, ἵνα λάβῃ γέρας παρ' αὐτῶν. Fl. 33.

V. 41. *ΦΙΛΟΝ*, ἠγαπημένον. Fl. 17. προςφιλές. Gu. *ΠΡΟΣΦΑΓΜΑ*, θῦμα. Fl. 2. ἤγουν σφάγιον. Gu. *ΓΕΡΑΣ*, τιμήν. Fl. 17. 21. 59. Gu.

V. 42. *ΤΕΥΞΕΤΑΙ*, λάβῃ, ἐπιτύχῃ. Fl. 21. 59. [6]) ἐπιτύχοι. 56. καὶ τεύξεται δῆλον τύχῃ τῆς τιμῆς παρὰ τῶν ἰδίων φίλων· καὶ ἔσται παρὰ τῶν ἀνδρῶν τιμημένος (sic). Fl. 33.

Ib. *ΑΔΩΡΗΤΟΣ*, ἄνευ δώρων. Fl. 21. χωρὶς δώρων. Fl. 33. ἤγουν ἀγέραστος. Gu. *ΦΙΛΩΝ*, Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου. Fl. 21.

V. 43. *ΠΕΠΡΩΜΕΝΗ*, ἡ τύχη. Fl. 2. 17. 21. ἡ μοῖρα. Gu. *ΑΓΕΙ*, ἐλαύνει. Gu.

6) ἐπιτύχῃ etiam Gu.

V. 44. *ΘΑΝΕΙΝ ΔΑ:* ἀποθανεῖν τὴν Πολυξένην. Fl. 17. 21. καὶ ἡ ἐμὴ ἀδελφὴ τῇδε τῇ ἡμέρᾳ θανεῖται. Fl. 33.

V. 45. *ΔΥΟΙΝ.* καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ Ἑκάβη δύω νεκρὰ σώματα τῶν δύο παίδων αὐτῆς κατόψεται, ἐμοῦ τοῦ Πολυδώρου, καὶ τῆς ἐμῆς πολυστενάκτου ἀδελφῆς Πολυξένης. Fl. 55.

V. 46. *ΚΟΡΗΣ,* τῆς θυγατρός. Fl. 36. 59. 76.

V. 47. *ΦΑΝΗΣΟΜΑΙ,* ὀφθήσομαι, εὑρεθήσομαι, ἵνα τύμβου ἐγὼ ὁ ἄθλιος ἐπιτύχω. Fl. 21. ἐπιφανήσομαι, ὡς ἐκ τάφου ἐρχόμενος ὁ πολλὰ ὑπομείνας, ἵνα τύχω δηλονότι ταφῆς. Fl. 53. *ΩΣ ΤΑΦΟΥ,* ἵνα ἐνταφιασμοῦ. Gu.

V. 48. *ΕΝ ΚΛΥΔΩΝΙΩι.* κλυδώνιον, τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης, ὃ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ εὐδίας οὔσης ἐπικλύζεται.

Ib. *ΠΑΡΟΙΘΕΝ,* ἤγουν μακρὰν, ἔμπροσθεν ἐν τῷ αἰγιαλῷ τῷ παραθαλασσίῳ. Fl. 21. ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τῆς ἐμῆς μητρὸς, τῆς δούλης γενησομένης ἐν τῷ κλυδωνίῳ, δῆλον ἐπὶ τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας. Fl. 33.

V. 49. *ΚΑΤΩ,* εἰς τὸν ᾅδην. Fl. 59. *ΣΘΕΝΟΝΤΑΣ,* τοὺς δυναμένους κάτω, ἤγουν τοὺς καταχθονίους ἐξῄτησα θεούς. Fl. 21. ἐγὼ τοίνυν ὁ Πολύδωρος τοὺς κάτω βασιλεύοντας, ἤγουν Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην, αἰτήσας τάφου ἐπιτυχεῖν καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῆς μητρὸς πεσεῖν. Fl. 55. *ΕΞΗΙΤΗΣΑΜΗΝ,* καθικέτευσα. Gu.

V. 50. *ΚΥΡΗΣΑΙ,* τυχεῖν. Gu. *ΠΕΣΕΙΝ,* εὑρεθῆναι. Fl. 21.

V. 51. *ΤΟΥΜΟΝ,* βούλημα. Gu. τὸ ἐμὸν, ἤγουν τὸ τυχεῖν τάφου. Fl. 21. θέλημα. Fl. 59. κἀγὼ ὅσον ἤθελον εὑρεῖν, εἴληφα. Fl. 53.

Ib. *ΤΥΧΕΙΝ.* τὸ τυχεῖν ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται. ἐνταῦθα δὲ τὸ ὅσον οὐ πρὸς τὸ τυχεῖν λέγεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ προηγησάμενον τὸ ἐμόν.

V. 52. *ΓΕΡΑΙΑι.* τὸ γεραιᾷ οὐ πρὸς τὸ ἐκποδὼν ἐστὶν, ὡς οἴονταί τινες, ἀντίπτωσιν ποιοῦντες, ἐπειδὴ τὸ ἐκποδὼν γενικῇ συντάσσεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ χωρήσομαι. ὥσπερ γὰρ φαμὲν, ἀφαιρῶ σοι χρήματα, οὐ πρὸς τὸ χρήματα συντάσσοντες τὸ σοί, ὥς τινες τῶν ἀμαθῶν οἴονται, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀφαιρῶ, — τὴν γὰρ ἀφαίρεσιν σοι ποιῶ· — οὕτω

καὶ τὸ χωρήσομαι τῇ Ἑκάβῃ ἐκποδὼν ἀντὶ τοῦ τὴν ὁρμὴν τῆς ἀποστασίας ποιῶ.

Ib. *ΕΚΠΟΔΩΝ*, ἐπίῤῥημα τοπικὸν μακρὰν δηλονότι. Fl. 21. τῇ δὲ γεραιᾷ μητρὶ ἐκποδὼν διαχωρισθήσομαι. Fl. 53. *ΧΩΡΗΣΟΜΑΙ*, ἀναχωρήσω; ἀπέλθω. Fl. 21. 56. 76. ἀντὶ τοῦ ὑποχωρήσω. Gu.

V. 53. *ΠΕΡΑ*. περᾷ δὲ ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἵν' αὐτόθι τῇ Κασσάνδρᾳ ἐντύχῃ, ἥτις μαντεύσεται αὐτῇ περὶ τοῦδε τοῦ φαντάσματος.

Ib. *ΠΕΡΑι*, ἐκβάλει (sic) ἡ Ἑκάβη. Fl. 21. συνεκδοχή ἐστι περᾷ τὸν πόδα. Fl. 21. ἀπέρχεται γὰρ καὶ αὕτη καὶ τὸν πόδα κινεῖ πρὸς τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος σκηνήν. Fl. 33.

V. 54. *ΦΑΝΤΑΣΜΑ*, τὸν ὄνειρον. *ΕΜΟΝ*, ἤγουν ὅπερ εἶδε περὶ ἐμοῦ. Gu. *ΔΕΙΜΑΙΝΟΥΣ'*, φοβουμένη τὴν ἐμὴν φαντασίαν. καὶ γὰρ κατ' ὄναρ ἐκείνῃ ὤφθη. Fl. 21. τὸ ἐμὸν φάντασμα φοβοῦσα, δειλιῶσα. Fl. 33.

V. 55. *ΦΕΥ*. θαυμαστικόν. Fl. 17. βαβαὶ ὦ μῆτερ, ἢ φεῦγε ὦ μῆτερ ἐκ τῶν βασιλικῶν οἴκων. Fl. 33. *ΗΤΙΣ*, σὺ οὖσα. Fl. 21. *ΕΚ ΤΥΡΑΝΝΙΚΩΝ ΔΟΜΩΝ*, ἤγουν μετὰ βασιλικοὺς οἴκους. Gu.

V. 56. *ΔΟΥΛΕΙΟΝ*, δουλικὴν ἡμέραν ἔγνως. Fl. 21. δουλοσύνης ἡμέραν ὑπέστης καὶ κακῶς πράττεις. Fl. 33. *ΩΣ*, λίαν δυστυχήσεις. Fl. 21. *ΠΡΑΣΣΕΙΣ*, διάκεισαι. *ΠΡΑΣΣΕΙΣ ΚΑΚΩΣ* ἀντὶ τοῦ δυστυχεῖς. Fl. 56. 59. 76. Gu.

V. 57. *ΟΣΟΝ ΠΕΡ*, ὅσον, ὁπόσον εὖ ποτε πρότερον ἔπραττες, νῦν κακῶς πράσσεις. Fl. 21.

ΑΝΤΙΣΗΚΩΣΑΣ, ἀντισταθμήσας. Gu. ἀνακουφίσας σέ τις θεῶν. Fl. 21. ἀναμετρήσας. Fl. 2. 6. ὅσον ποτὲ εὖ καὶ καλῶς εἶχες, νῦν δὲ δυστυχίαν ὑπομένεις. τίς ἐκ τῶν θεῶν τῆς προτέρας ἡμῶν εὐπραξίας διέφθειρε καὶ ἠφάνισεν. Fl. 33.

V. 58. *ΦΘΕΙΡΕΙ*, ἀντὶ τοῦ ἔφθειρεν, ἔσφαλεν· φθείρειν γὰρ 7) τὸ ἀφανίζειν καὶ βλάπτειν· καθὸ λέγεται

7) γάρ Gu. δὲ ed. Basil. Mox ed. Bas. ἀφανίζειν τὸ καὶ βλάπτειν, in quibus τὸ om. Gu.

ἐφθαρτέν τὰ δικαστήρια. ΦΘΕΙΡΕΙ, ἔβλαψεν. Fl. 17. 51. 56. 59. 76. Gu. ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ, εὐπραγίας. Fl. 56. 59. 76. Gu. εὐτυχίας. Gu.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

V. 1—58. Ἐγὼ ὁ Πολύδωρος, ὁ γεγονὼς υἱὸς τῆς Ἑκάβης, τῆς θυγατρὸς τοῦ Κισσέως, πατρός τε τοῦ Πριάμου, ἦλθον ἄρτι, ἀφεὶς τὸν ἀπόκρυφον τόπον τῶν νεκρῶν, καὶ τὰς πύλας τοῦ ἀφεγγοῦς τόπου, ὅπου ὁ ᾅδης ᾠκισμένος ἐστὶν, ὡς ἀπὸ μερισμοῦ δηλονότι, ἄνευ τῶν οὐρανίων θεῶν. ὅστις ὁ Πρίαμος, ἐπεὶ κατέλαβε τὴν Τροίαν φόβος καὶ ὑποψία καταβληθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου, φοβηθεὶς ἔξω ἔπεμψεν ἐμὲ τῆς Τρωϊκῆς γῆς πρὸς τὸ οἴκημα τοῦ Πολυμήστορος, τοῦ φίλου τοῦ Θρακικοῦ, ὃς Πολυμήστωρ γεωργεῖ τὴν ἀρίστην καὶ ἐπαινετὴν πεδιάδα τῆς Χερρονήσου, τὸν ἱππικὸν καὶ πολεμικὸν λαὸν διεξάγων διὰ τοῦ δόρατος. πολὺν δὲ χρυσὸν ἐξέπεμψεν ὁ πατὴρ σὺν ἐμοὶ κρυφίως, ἵνα, ἐάν ποτε καταβληθείη τὰ τείχη τῆς Τροίας, μὴ εἴη τοῖς ζῶσι παισὶ στέρησις καὶ ἔνδεια τοῦ βίου, ἤγουν τῶν συντελούντων πρὸς τὴν ζωήν. νεώτατος δ' ἦν τῶν παίδων τοῦ Πριάμου, διὸ καὶ κρυφίως ἔξω ἔπεμψεν ἐμὲ τῆς γῆς· οὔτε γὰρ δυνατὸς ἦν βαστάζειν ὅπλα, οὔτε ἔγχος, διὰ τοῦ ἁπαλοῦ καὶ τρυφεροῦ βραχίονος. ἐν ὅσῳ οὖν χρόνῳ τὴν ὀρθίαν εἶχον θέσιν τὰ ὁροθέσια τῆς γῆς, οἱ πύργοι τε τῆς Τρωϊκῆς χθονὸς ἦσαν ἀκατάβλητοι, καὶ ὁ Ἕκτωρ, ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς, ηὐτύχει ἐν τῷ πολέμῳ, καλῶς παρὰ τῷ Πολυμήστορι, τῷ πατρικῷ φίλῳ, ἐν τροφαῖς, καθά τις κλάδος, ηὐξανόμην ὁ τάλας. ἐπεὶ δὲ ἡ Τροία ἀπώλετο, καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἕκτορος ἀπώλετο, κατὰ κοινοῦ, καὶ ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ ἠφανίσθη, αὐτός τε ὁ πατὴρ, ὁ Πρίαμος, ἔπεσεν, ἤτοι ἐφονεύθη, ἐν τῷ βωμῷ τῷ θεοκατασκευάστῳ, σφαγεὶς ἐκ τοῦ παιδὸς τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ ἄγαν φονικοῦ, τοῦ Νεοπτολέμου δηλονότι, ἔκτεινεν ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον ὁ πατρικὸς φίλος ἕνεκα τοῦ χρυσοῦ, καὶ κτανὼν ἔῤῥιψεν εἰς τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης, ὅπως ἔχῃ τὸν χρυσὸν ἐν τοῖς δόμοις. κεῖμαι δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ἄλλοτε ἐν τῷ κλυδωνίῳ, καὶ τῇ ταραχῇ τοῦ πόντου, φερόμενος πολλοῖς δρόμοις κυμάτων, ἄταφος, ἤτοι ἐστερημένος ταφῆς. νῦν δὲ ὁρμῶ, ἤτοι φέρομαι, ἐπάνω τῆς μητρὸς τῆς Ἑκάβης τῆς προςφιλοῦς, ἔρημον ἀφεὶς τὸ ἐμὸν σῶμα, μετεωριζόμενος τρίτην ταύτην ἡμέραν ἤδη, ὅσον περ

ἦμαρ δηλονότι ἐν τῇδε τῇ γῇ τῇ Χεῤῥονησίᾳ πάρεστιν, ἡ ἐμὴ μήτηρ ἐκ τῆς Τροίας ἡ ἀθλία. πάντες δὲ οἱ Ἀχαιοὶ, ἔχοντες καὶ οἰκοῦντες τὰς ναῦς, κάθηνται ἡσύχως ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς τῆς χθονὸς τῆς Θρακικῆς. ὁ υἱὸς γὰρ τοῦ Πηλέως, ὁ Ἀχιλλεὺς, φανεὶς ἐπάνω τοῦ ἑαυτοῦ τάφου, ἐκράτησε πάντας τοὺς Ἕλληνας, κινοῦντας πρὸς τὸν οἶκον τὴν κώπην τὴν θαλασσίαν· ζητεῖ δὲ τὴν Πολυξένην σφάγιον ἐπὶ τῷ τάφῳ, ἤτοι ἐπάνω τοῦ τάφου, φίλον καὶ προςφιλὲς, αὐτῷ δηλονότι. καὶ ἐπιτυχὴς γενήσεται τοῦδε, οὐδὲ ἔσται ἀγέραστος παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν φίλων, ἤτοι τῶν Ἑλλήνων. ἡ μοῖρα δὲ συνελαύνει καὶ φέρει θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν. θεάσεται δὲ ἡ μήτηρ δύο σώματα νεκρὰ δύο παίδων, ἐμοῦ καὶ τῆς κόρης τῆς δυστήνου. φανήσομαι δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὁ ἄθλιος, ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τῆς δούλης, ἵνα τύχω ἐνταφιασμοῦ· τοὺς γὰρ ἐν τῷ ᾅδῃ δυναμένους Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην ἐξῃτησάμην καὶ ἱκέτευσα ἐπιτυχεῖν τύμβου, ἤτοι ἐνταφιασμοῦ, καὶ πεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας τῆς μητρός. τὸ ἐμὸν μὲν, ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν, ἔσται, ὥςτε τυχεῖν τούτου δηλονότι. ὑποχωρήσω δὲ μακρὰν τῇ γεραιᾷ Ἑκάβῃ. διαπερᾷ γὰρ καὶ κινεῖ αὐτὴ τὸν πόδα ὑποκάτω τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος, φοβουμένη τὸ ἐμὸν φάντασμα, τουτέστι τὸ ὄναρ, ὃ εἶδε περὶ ἐμοῦ. φεῦ! ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τῶν βασιλικῶν οἴκων εἶδες ἦμαρ δούλειον, ἤτοι δουλείαν, λίαν δυςτυχεῖς, ὅσον περ ποτὲ ηὐτύχεις δηλονότι· ἀντισταθμήσας δέ τις τῶν θεῶν ἀπὸ τῆς πρότερον εὐτυχίας, ἔφθειρε σέ.

V. 59 sqq. Τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται συστήματα ἐξ ὁμοίων κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους. σύστημα δέ ἐστιν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶ, μέτρων συναγωγὴ ἤτοι δύο, ἢ πλειόνων, ἢ ὁμοίων, ἢ ἀνομοίων. ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν, Λακωνικὸν καλούμενον διὰ τὸ τὸν Λάκωνα Ἀλκμᾶνα τούτῳ πρῶτον χρήσασθαι. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν τῶν κώλων δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικὰ δίμετρα, ἤτοι ἐφθημιμερῆ, ἢ μέτρον καλεῖται παροιμιακὸν, διὰ τὸ πολλὰς παροιμίας τούτῳ τῷ μέτρῳ γεγράφθαι. τὸ μέντοι ἑκκαιδέκατον κῶλον, τὸ λδ καὶ τὸ τριακοστὸν ἕκτον μονόμετρά ἐστιν ἀκατάληκτα, ὃ καὶ ἀναπαιστικὴ ὀνομάζεται βάσις, τὰ δὲ πάντα κῶλα τοῦ συστήματος εἰσὶ λη, ὧν τελευταῖον, πεμ-

ψατε, δαίμονες, ἱκετεύω. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

Ib. Ἐγερθεῖσα ἡ Ἑκάβη τεταραγμένη ἀπὸ τοῦ ὀνείρου ταῦτα φησίν. Gu.

Ib. *ΑΓΕΤΕ*, ἐπιῤῥηματικῶς, κομίσατε. Fl. 21. φέρετε. Fl. 56. ἐκβάλλετε. Fl. 59. *ΠΑΙΔΕΣ*, παιδίσκαι. Fl. 56. *ΓΡΑΤΝ*, τὴν ἀσθενῆν. Fl. 56. *ΠΡΟ ΔΟΜΩΝ*, ἤγουν ἔξω τῶν σκηνῶν. Fl. 21. ἤγουν ἔξω τοῦ δόμου τοῦ ἐμοῦ καὶ ἔμπροσθεν τῶν δόμων τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 59. προϊοῦσα ἡ Ἑκάβη ἀπὸ τῆς σκηνῆς ταῦτα φησὶ χειραγωγουμένη ὑπὸ τῶν Τρωάδων δουλίων διὰ τὸ ἀδυνάτως βαδίζειν ὑπὸ τοῦ γήρως καὶ τῆς δυςτυχίας. Fl. 33.

V. 60. *ΟΡΘΟΥΣΑΙ*, ὑψοῦσαι, ὑπερέουσαι (an ὑπηρετοῦσαι?). Fl. 21. ἤγουν ἐπὶ τῶν ποδῶν ἱστᾶσαι. Fl. 17. κουφίζουσαι. Fl. 59. ἀντὶ τοῦ ἀνορθοῦσαι. Gu.

Ib. *ΟΜΟΔΟΥΛΟΝ*. τὴν μεθ' ὑμῶν δοῦλον οὖσαν. Fl. 21. νῦν ὑποστηρίζεσθε τὴν ὁμόδουλον ὑμῖν, τὴν ἔμπροσθεν δὲ βασίλισσαν. Fl. 33. ἐμὲ δηλονότι, τήν ποτε μὲν δέσποιναν οὖσαν, νῦν διὰ τὴν αἰχμαλωσίαν ὁμόδουλον ὑμῖν. λέγει γὰρ ταῦτα πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς Τροίας αἰχμαλώτους γυναῖκας. Gu.

V. 61. *ΤΡΩΑΔΕΣ*, παῖδες ἐκ τῆς Τροίας. Fl. 21. αἱ γυναῖκες. Fl. 56.

Ib. *ΠΡΟΣΘΕ*, πρότερον δὲ οὖσαν ἄνασσαν ὑμῖν ἤγουν βασίλισσαν. Fl. 21. καὶ πρότερον δέσποιναν. Fl. 17. πρότερον οὖσαν δέσποιναν ὑμῶν. Fl. 59.

V. 62. *ΛΑΒΕΤΕ*, κρατήσατέ με. Fl. 56. 59. Gu. *ΦΕΡΕΤΕ*, βαστάζετε. Fl. 56. 59. Gu. *ΠΕΜΠΕΤ'*, ἤγουν ἀποπέμπετε, ἔξω φέρετε. Fl. 21. ὁδοποιήσατε. Fl. 6. ὁδηγεῖτε. Fl. 59. *ΑΕΙΡΑΤΕ*, ἤγουν αἴρετε, ὑψώσατε, ἀναβαστάζετε. Fl. 6. 59. *ΠΕΜΠΕΤ'*, *ΑΕΙΡ*. ἀνακουφίσατε. λείπει τὸ σῶμα. Gu. *ΔΕΜΑΣ*, σῶμα. Fl. 17. 59. ἐπιλάβετε καὶ ἐπάρατε, κουφήσατέ μου τῆς ἀδυναμίας. Fl. 33.

V. 63. *ΓΕΡΑΙΑΣ ΧΕΙΡΟΣ*, ἤγουν διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τῆς γεραιᾶς λαμβανόμεναι, ἐχόμεναι, ἁπτόμεναι. Fl. 6. 21. [8]) Gu. τὴν χεῖρα ἐμὴν τὴν γεραιάν. Fl. 17. χείρ, χειρός ἢ χερὸς Αἰολικῶς. Gu.

8) In Gu. deest διά et ἁπτόμεναι.

Ib. ΠΡΟΣΛΑΖΥΜΕΝΑΙ. ἔστι καὶ λάζυμαι καὶ λάζομαι, τὸ λαμβάνω, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ λάζυμι, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ λάζω. τὸ δὲ λάζω δύο σημαίνει, τὸ λαμβάνω καὶ τὸ ὑβρίζω, καὶ τὸ μὲν λαμβάνω γίνεται ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ λαμβάνω, καὶ τοῦ ἄγω ἄξω, ὃ δηλοῖ τὸ φέρω, καὶ τροπῇ τοῦ διπλοῦ εἰς διπλοῦν, ἐλάζω καὶ λάζω. τὸ δὲ ὑβρίζω ἀπὸ τοῦ ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ ζέω· ἔστι δὲ Αἰολικόν.[9]) ἀπὸ γοῦν τοῦ λάζομαι παθητικοῦ, τοῦ δηλοῦντος τὸ λαμβάνω, γίνεται τὸ λαζοίατο παρὰ τῷ ποιητῇ, οἷον ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν (Il. β', 418). καὶ δῆλον ἐντεῦθεν, ὅτι διαφορεῖται (l. διφορεῖται) κατὰ τὴν σύνταξιν. ΠΡΟΣΛΑΖΥΜΕΝΑΙ, ὑψώμεναι. Fl. 21. προςλαβόμεναι, Αἰολικῶς ἔτρεψε τὸ β εἰς ζ, τὸ δὲ ο εἰς υ. Fl. 25. 6. λήβω, ὁ μέλλων λήψω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄλλο ῥῆμα [10]) λαβάζω, καὶ κατὰ συγκοπὴν λάζω, λάξω, τὸ λαμβάνω. Fl. 6. 25.

V. 64. ΣΚΟΛΙΩι ΣΚΙΜΠΩΝΙ, λοξῷ ῥάβδῳ. Fl. 34. 56. 59. 76. Gu. ἐν καμπτῷ ῥάβδῳ. Fl. 21. ἐπερειστικῇ βακτηρίᾳ. Gu. σκίπων λέγεται ἡ ῥάβδος. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ σκιὰν ποιεῖν, ἢ ἀπὸ τοῦ σκεδαννύειν τὰ βλάπτοντα. δι' αὐτῆς γὰρ σκεδάννυμεν τὰ καθ' ἡμῶν διά τινα βλάβην ἐπερχόμενα. Fl. 6. 25. καὶ ἐγὼ ἐπικαμπεῖ βακτηρίᾳ διὰ χειρὸς λαβοῦσα. Fl. 33.

V. 65. ΔΙΕΡΕΙΔΟΜΕΝΑ, ἀναπαυομένη. Fl. 21. ἤγουν διὰ τῆς χειρὸς στηριζομένη. Gu.

Ib. ΒΡΑΔΥΠΟΥΝ. βραδύπους, ὁ βραδὺς τοὺς πόδας. ἐνταῦθα δὲ τὴν κίνησιν λέγει βραδύπουν, τὸν πόδα τιθεὶς [1]) ἀντὶ τῆς πορείας. ΒΡΑΔΥΠΟΥΝ, ἀργὴν διὰ τὸ γῆρας. Baroc. 74. ΒΡΑΔΥΠ. βραδεῖαν, τὴν βραδυκίνητον. Fl. 59. στηριζομένη σπουδάσω τὴν βραδεῖαν ἔλευσιν ἐνδυναμοῦσα. Fl. 33.

V. 66. ΗΛΥΣΙΝ, πορείαν. εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ μετατιθέναι τοὺς χρόνους· τὸ γὰρ ὀλοημένην (l. ὀλωμένην)

9) Verba καὶ τὸ μὲν λαμβάνω — λάζω sunt etiam in Flor. 6. 25. nisi quod in 6. ἐλάζω καὶ λάζω, in 25. tantum ἐλάζω καὶ desunt. Ex iisdem verba τὸ δὲ ὑβρ. — Αἰολικόν desumta sunt, quum in editis schol. tantum esset, τὸ δὲ ὑβρίζειν ἀπὸ τοῦ λίαν ζέειν.

10) Fl. 25. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄλλος μέλλων λαβάζω.

1) Musgr. συντιθεὶς. Gu. συντεθεὶς.

συλλομένην λέγουσιν, οὕτω καὶ τὴν ἔλευσιν, ἤλυσιν. [2]) *ΗΛΥΣΙΝ*, πόρευσιν. Fl. 59. σπεύσω τὴν κίνησιν τὴν βραδύπουν διὰ τῶν ἐμῶν ποδῶν ἁρμονιῶν. Fl. 21. *ΠΡΟΤΙΘΕΙΣΑ*, ἐμαυτὴν καὶ διερειδομένη. Fl. 21. προβιβάζουσα. Fl. 6. 59. καὶ πορείαν τῶν ἐμῶν μελῶν προςθήσω διὰ τὴν συμφοράν. Fl. 33.

V. 67. *Ω ΣΤΕΡΟΠΗ Δ.* ἀντὶ τοῦ ὦ ἡμέρα, ἡ δίκην ἀστραπῆς λάμπουσα· ἢ ἐπειδὴ πρὸς τὴν τοιαύτην ὄψιν ἐδυςχέραινε, ποιεῖ τὸν λόγον πρὸς τὴν ἀστραπὴν τοῦ Διός, ἵνα ἀποτρέψῃ αὐτὴν καὶ ἀφανίσῃ. *Ω ΣΤΕΡΟΠΑ*, ἤγουν ὦ ὄνειρον. Fl. 59. αὐτὸν τὸν Δία ἐπικαλεῖται. Fl. 22. Gu. στεροπὴν ἐνταῦθα τὸν ὄνειρον κατὰ τὴν ἀστραπὴν * ταχέως ἀφανίζεται, ἢ διὰ τὸ καταπληκτικὸν, ὥςπερ καὶ ἡ ἀστραπή. Fl. 59.

Ib. *ΣΚΟΤΙΑ*, μέλαινα. Fl. 21. ὦ ἀστραπὴ τοῦ Διός, ὦ σεβασμία νύξ· καὶ οὕτως· ὦ σελήνη, ἡ δίκην ἀστραπῆς καταυγάζουσα τὸν νυκτερινὸν καιρόν. Fl. 33.

V. 68. *ΤΙ ΠΟΤ'*, τίνος ἕνεκεν, πῶς. Fl. 17. 21. *ΑΙΡΟΜΑΙ*, ἀντὶ τοῦ ἐπαίρομαι καὶ μετεωρίζομαι καὶ ὥςπερ ἀνάστατός εἰμι· *ΕΝΝΥΧΟΣ* δ' εἶπε πρὸς τὸ αἴρομαι, δέον ἐννύχως εἰπεῖν. *ΑΙΩΡΟΥΜ'*, ἐπαίρομαι. Fl. 6. ἐκφοβοῦμαι. Fl. 59. φαντάζομαι, μετεωρίζομαι. ἀπὸ τοῦ καθεστηκότος. Ib. διὰ τί ποτε φαντάζομαι ἐν τῇ νυκτὶ οὕτως. Fl. 33.

V. 69. *ΔΕΙΜΑΣΙ, ΦΑΣΜΑΣΙΝ*, φόβοις φασμάτων· ἡ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. [3]) ἐν δείμασι φαντασμάτων ἐχρῆν εἰπεῖν, ἀλλ' ὅμως ἀντὶ γενικῆς ἡ δοτικὴ φέρεται. Fl. 21. τὸ δείμασι φαντάσμασιν, ἢ ἐν φαντάσμασι καὶ ὀνείροις, δείμασι καὶ δειματοποιοῖς, ὥςπερ καὶ σχέτλιος ὁ σχετλιοποιός, συντακτέον, ἢ καὶ οὕτως, ἤγουν ἐν δείμασι καὶ φοβήμασι, καὶ ἐν φαντάσμασιν. Fl. 59. φοβερισμοῖς, φαντασίαις. Fl. 33. φοβήμασι, ἐνυπνίοις. Gu.

Ib. *Ω ΠΟΤΝΙΑ ΧΘΩΝ*, ὦ σεβασμία γῆ. Fl. 17. 21.

2) Excidit hoc scholion in Musgr.

3) Gu. οἷον φασμάτων. ἡ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς ὀνείρασι φάσμασιν ἔρωσιν. in quo scholio, rubrica scripto, verba φασμάτων — γενικῆς uncis atramento pictis seclusa sunt.

53. 59. Gu. ἡ οὕτως· ὦ μητρικὴ γῆ, τί δή μοι ὧδε τὰ σκοτεινὰ ὄνειρα καὶ δι' ὅλης νυκτὸς ἀποπλανῶμαι διὰ τὴν τῶν ὀνείρων θεωρίαν. Fl. 33.

V. 70. *ΜΕΛΑΝΟΠΤ. Μ. ΟΝ.* μητέρα τῶν ὀνείρων εἶπε τὴν γῆν, ἢ ὅτι ἐξ ἀντιφράξεως [4]) τῆς σκιᾶς αὐτῆς ἡ νὺξ γίνεται, καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι καθεύδοντες [5]) τοὺς ὀνείρους βλέπουσιν, ἢ καθ' ἑτέρους, ὅτι ἐκ μὲν τῆς γῆς αἱ τροφαὶ, ἐκ δὲ τῶν τροφῶν οἱ ὕπνοι, ἐκ δὲ τῶν ὕπνων οἱ ὄνειροι· τῆς γῆς ἄρα οἱ ὄνειροι [6]). *ΜΕΛΑΝΟΠΤ.* δὲ τοὺς ὀνείρους εἶπεν, ὅτι ἐν τῷ σκότει δοκοῦσιν ἵπτασθαι· ἄστατοι γάρ εἰσι. [7])

Ib. *ΜΕΛΑΝΟΠΤΕΡΥΓΩΝ*, διὰ τὸ τὴν νύκτα ἔρχεσθαι μέλανοι καλοῦνται. Fl. 21. τῶν μελαίνας πτέρυγας ἐχόντων. Fl. 17. μελάνων, ἀφανῶν καὶ σκοτεινῶν. Fl. 59. πτέρυγας τιθέασιν οἱ Ἕλληνες πᾶσι τοῖς σύντομον ἔχουσι κίνησιν. Gu.

Ib. *ΜΑΤΕΡ*, αἰτία. Fl. 17. δημιουργή. Fl. 6.

V. 71. *ΑΠΟΠΕΜΠΟΜΑΙ*, ἤγουν ἀποτροπιάζομαι. Fl. 6. 17. 34. 56. 76. 59. Gu. ἤγουν ὀρῶ καὶ κεῖμαι εἰς νυκτερινὸν φάντασμα. Fl. 21.

Ib. *ΟΨΙΝ*, θέαν. Fl. 17. ὄνειρον. Fl. 59.

V. 72. *ΤΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΟΥ.* οὐκ εἶπε τοῦ [8]) ὄντος, ἀλλὰ τοῦ [8]) σωζομένου· ὃ γὰρ ἠβούλετο, τὸ σώζεσθαι τὸν παῖδα δηλονότι, τοῦτο καὶ λέγει [9]). *ΤΟΥ ΣΩΖ.* ἤγουν τοῦ τρεφομένου. Fl. 21. *ΚΑΤΑ*, εἰς. Fl. 21. τοῦ κατὰ τὴν Θρήκην φυλαττομένου. Fl. 33.

V. 73. *ΑΜΦΙ*, ὁμοῦ καὶ περὶ τῆς Πολυξένης· ἀπὸ κοινοῦ ὑπακούεται τὸ εἶδον. ἀμφὶ ποιητικόν, ἢ περὶ κοινόν.

4) Gu. ἀντιφράσεως.

5) Gu. καθευδ. οἱ ἄνθρ.

6) τῆς γ. — ὄν. om. Gu.

7) Post hoc scholion in Flor. 59. subiicitur huiusmodi figura:

8) Gu. om. τοῦ.

9) Gu. ὃ γὰρ ἠβ. τοῦτο καὶ λέγει, τὸ σώζ. δηλον. τὸν π.

Gu. *ΦΙΛΗΣ, ἀγαπητικῆς.* Fl. 59. *καὶ περὶ τῆς προσφιλεστάτης μου θυγατρὸς Πολυξένης διὰ τῶν νῦν ὀνείρων καὶ φαντασμάτων.* Fl. 33.

V. 74. *ΕΙΔΟΝ, ἐθεασάμην.* Fl. 59. *ἐθεάθην γὰρ φοβερὰν θεωρίαν καὶ ἔγνω* (l. *ἔγνων*). Fl. 33. *τὸ ΕΙΔΟΝ τὸ ὄπισθεν καὶ τοῖς πρόσθεν ἐπεκτείνεται.* Gu.

Ib. *ΦΟΒΕΡΑΝ, φόβον ἐμποιοῦσαν.* Fl. 6. 17. *θαυμασίαν.* Fl. 21. *ΕΜΑΘΟΝ, ἐκ παραλλήλου ἐνόησα.* Fl. 6. *τί ἐστί.* Fl. 21. *ΕΔΑΗΝ, ἐδιδάχθην.* Fl. 6. 21. *τὸ αὐτό.* Fl. 17. *ἐδιδάχθην ἤγουν ἐπιστημονικῶς ἔμαθον.* Fl. 59. *ἔμαθον ἐπιστημόνως.* Gu.

V. 75. *ΧΘΟΝΙΟΙ καὶ* 10) *οἱ ἐπιχθόνιοι, ἤτοι οἱ ἐπάνω τῆς γῆς, τουτέστιν οἱ ἐγχώριοι καὶ ἐντόπιοι, καὶ οἱ ὑποχθόνιοι, ἤτοι οἱ ὑποκάτω τῆς γῆς. ΧΘΟΝΙΟΙ, γηΐνοι.* Fl. 21. *Τρωϊκοί.* Fl. 56. *ὑπόγειοι.* Gu. *Πλούτων καὶ Περσεφόνη.* Fl. 59. Gu. *ΣΩΣΑΤΕ,* (*ζῶντα.* Gu.) *φυλάξατε.* Fl. 17. 59. Gu. *ὦ καταχθόνιοι θεοὶ, διασώσατε τὸν ἐμὸν παῖδα Πολύδωρον.* Fl. 33.

V. 76. *ΟΣ ΜΟΝΟΣ. Ἢ πρὸς τὸ* μόνος *ὑποστικτέον, ἵν' ᾖ τὸ* τε *οὐκ ἀργὸν, οὕτως· ὃς μόνος ὑπάρχων ἐμοὶ ἀπὸ τῶν ἐμῶν παίδων, καὶ ἄγκυρα τῶν ἐμῶν οἴκων, ἐπειδὴ εἰκός ἐστιν αὐτὸν ἀνακτίσασθαι* (l. — *κτήσασθαι*) *τὴν ἡμῶν ἀρχὴν, κατέχει τὴν χιονώδη Θρᾴκην· ἢ τὸ ΑΓΚΥΡΑ πρὸς τὸ οἴκων καὶ πρὸς τὸ ἐμῶν ἐκληπτέον, οὕτως· ὃς μόνος ἄγκυρα ὢν τῶν οἴκων, καὶ τῶν ἐμῶν, ἤτοι τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων, κατέχει τὴν Θρᾴκην· ἢ ΟΙΚΩΝ ΑΓΚΥΡΑ* 1), *τουτέστι τελευταία ἄγκυρα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ναυτιλλομένων, οἳ τὰς ἄλλας ῥίψαντες ἀγκύρας, ἂν μηδὲν δι'* 2) *αὐτῶν ἀνύσωσιν, ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. ΑΓΚΥΡΑ, ἀσφάλεια, βασιλεία.* Fl. 21. *στερέωμα.* Fl. 17. *ἄγκυρα καὶ στήριγμα καὶ ῥίζα.* Fl. 59. *ὅστις μόνος, ἤλπιζον ὑπάρχειν τῶν ἡμετέρων οἴκων κληρονόμος.* Fl. 33.

10) *καί* deest in King. et Musgr.

1) In cod. Guelph. praemissa sunt ista: *ὃς καὶ ἄγκυρα ὢν μόνος τῶν ἐμῶν οἴκων τὴν χιονώδη Θρᾴκην κατοικεῖ· τοιαύτη γὰρ ἡ Θρᾴκη διὰ τὸ εἶναι βόρειος καὶ ὑψηλοτέρα· τουτέστι τελ. κ. τ. λ.*

2) Sic Gu. Vulgo *δή*.

V. 77. *ΧΙΟΝΩΔΗ*, τὴν ψυχράν. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. Gu. τὴν συνεχῶς χειμάζουσαν. Fl. 21. *ΚΑΤΕΧΕΙ*, οἰκεῖ. Fl. 6. 17. ἀντὶ τοῦ ἔχει (οἰκεῖ Gu.). ἡ κατὰ περισσή. Fl. 6. 56. 59. 76. Gu. κατέχων αὐτὸς καὶ φυλάττων εἰς τὴν χιονώδη Θρᾴκην. Fl. 33.

V. 78. *ΦΥΛΑΚΑΙΣΙΝ*, ἐν συντηρήσεσιν. Fl. 21. ἀσφαλείαις. Fl. 59. ἐν ταῖς τηρήσεσι τοῦ πατρικοῦ φίλου ἦν. Fl. 33. ἐπιτηρήσεσι. Gu.

V. 79. *ΗΞΕΙ ΤΙ ΝΕΟΝ*. νέον, τὸ νεαρὸν καὶ τὸ χαλεπόν, ὡς ἐνταῦθα. *ΕΣΤΑΙ ΤΙ Ν.* γενήσεταί ὃ οὐ γινώσκομεν. τὸ νέον λαμβάνεται καὶ ἐπὶ καινοῦ τινὸς καὶ ἐπὶ δεινοῦ. Fl. 6. 25. ἔσεται πρᾶγμα μάταιον. Fl. 21. νεοστόν. Fl. 56. γενήσεται καινόν. Fl. 59. τὸ νέον ἀντὶ τοῦ δεινόν· τὸ νεωστὶ, τὸ ἰσχυρὸν, τὸ ἁπαλὸν καὶ τὸ παράδοξον, ὅπερ καὶ ἐνταῦθα. Fl. 59.

V. 80. *ΓΟΕΡΟΝ.* τὸ γοερὸν καὶ ὁ γόος καὶ τὸ κωκύειν ποιαὶ φωναί εἰσι, καὶ ταὐτὰ (ταυτὸν Gu.) εἰσὶ τῇ τε ἐννοίᾳ καὶ τῇ προφορᾷ. συγγενῆ γάρ εἰσι τὸ γ (τό τε γ Gu.) καὶ τὸ κ. μέσον γάρ ἐστι τὸ γ τοῦ κ καὶ χ. *ΜΕΛΟΣ ΓΟΕΡΟΝ*, θρῆνος θρηνῶδες. Fl. 6. λυπηρὸν, θλιβερὸν ἐν ἡμῖν ταῖς ἀθλίαις. Fl. 21. ποιαὶ φωναί. Fl. 17. ἐλεύσεται θρῆνος θρηνητικὸν ἡμῖν ταῖς θρηνούσαις. Fl. 59. παραγενήσεταί τι μέλος θρηνητικὸν ἡμῖν. Fl. 33.

V. 81. *ΟΥΠΟΤ' ΕΜΑ ΦΡΗΝ.* οὔποτε, φησὶν, ἡ ἐμὴ φρὴν οὕτω φρίσσει. εἶτα ἐπάγει ἀλίαστος, ἤγουν ἄφυκτος [3]), τουτέστιν, ὃ φοβεῖται ἡ ἐμὴ φρὴν, οὐ δύναται τοῦτο φυγεῖν. τὸ ταρβεῖν δὲ ταυτὸν τῷ φρίσσειν. ἡ οὔποτε ὁ ἐμὸς λογισμὸς ταρβεῖ, ὡς ἔξω φόβων καὶ κακῶν εἶναι [4]). *ΟΥΠΟΤ'* φησὶν ἡ Ἑκάβη, ὅτι οὐδέποτε δεδίττω τι καὶ γίνομαι ἄφυκτος ἐκείνου. Ἄλλως. οὐδέποτε ἡ ἐμὴ ψυχὴ ἀχώριστος μένει φόβου, τουτέστιν, ἀεὶ ἐν κακοῖς εἰμί. Fl. 25. οὐδέποτε, φησὶν, ἡ ἐμὴ ψυχὴ ἡ ἐμοὶ (l. ἡ ἡ ἐμὴ) διάνοια ὧδε φόβου ἀχώριστός ἐστιν, ἀλλ' ἀεὶ τρέμει καὶ φοβεῖται. οἱονεὶ ὅτι φοβοῦμαι καὶ ὑπονοῶ λέγεται. Fl. 33. *ΑΛΙΑΣΤΟΣ*, ἀνέκφευκτος· ἀπὸ τοῦ λιάζω τὸ ἐκφεύγω, τουτέστιν, οὐδέποτε ἐκφεύγει ἡ δειλία ἀπὸ τῆς ἐμῆς ψυχῆς. Fl. 25. ἀμέτοχος. Fl. 17. ἤρεμος, ἀτάραχος. Gu.

3) Gu. ἀφύκτως φρίσσει.

4) Verba: τὸ ταρβεῖν — εἶναι om. Gu.

V. 82. *ΦΡΙΣΣΕΙ, ΤΑΡΒΕΙ, θαυμάζει, δειμαίνει.* Fl. 21. *τὸ μὲν φρίσσει καὶ ταρβεῖ ταυτόν ἐστιν· ὁ δὲ νοῦς· οὐδέποτε ἡ ἐμὴ ψυχὴ ὑπονοεῖ τι καὶ τούτου ἀχώριστος γίνεται.* Fl. 25.

V. 83. *ΘΕΙΑΝ, ἀρίστην, τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ τοῦ μάντεος ψυχήν.* Fl. 21. *ἄρα μαντικὴν, τουτέστι τὸν Ἕλενον· ἔζη γάρ.* Fl. 6. 56. 59. 76. Gu. *τουτέστι τὸν Ἕλενον. ἀπὸ τοῦ κρείττονος μέρους αὐτὸν ὀνομάζει, ὥςπερ καὶ ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ τὸν δεῖνα εἰπεῖν τὴν ἱερὰν λέγομεν κεφαλήν.* Fl. 59. *ὁ Ἕλενος καὶ ἡ Κασάνδρα μαντικοὶ ἦσαν, δι' ὃ λέγει· ποῦ μοι ὁ Ἕλενος καὶ ἡ θεία αὐτοῦ ψυχὴ, καὶ ἡ Κασάνδρα, ἵνα μοι κρίνωσι τοὺς ὀνείρους.* Fl. 33.

Ib. *ΕΛΕΝΟΥ Ψ. Ἑλένου καὶ Κασάνδρας ἐν ναῷ Ἀπόλλωνος ὄντων, ἐλθόντες ὄφεις, καὶ τὰ αὐτῶν περιλείξαντες ὦτα, οὕτως ὀξυηκόους εἰργάσαντο, ὡς μόνους τὰς τῶν θεῶν ἀκούειν βουλὰς καὶ μάντεις ἄκρους εἶναι. εἶπε δὲ ψυχὴν Ἑλένου, ἐπειδὴ τεθνηκὼς ἦν, Κασάνδραν δὲ καὶ οὐ Κασάνδρας, ἐπειδὴ ζῶσα ἦν.* [5])

V. 84. *ΚΑΣΑΝΔΡΑΣ, τὴν θείαν ψυχήν.* Fl. 59. *τῆς ἐμῆς θυγατρός.* Fl. 21. *ΕΣΙΔΩ, θεάσω.* Fl. 6. *θεάσομαι.* Gu. *ὄψομαι.* Fl. 21. *οὐκ εἶπεν ὄψομαι ὁριστικῶς, ἀλλ' ἐςίδω ὑποτακτικῶς· ἀεὶ γὰρ τὰ ἀπορηματικὰ, τουτέστι τὰ ἀπορίαν ἐμφαίνοντα, ὑποτακτικοῖς συντάσσονται, οἷον τίς γένωμαι, καὶ πῆ τράπωμαι.* [6]) *οὕτω δὲ χρὴ γράφειν καὶ ταῦτα τὰ κῶλα, ἵν' ᾖ δίμετρα, ὡς τὰ πολλά. ἐν γὰρ τοῖς ἀναπαιστικοῖς μονόμετρα μόνον διὰ μέσου εὕρηται, οὐ μὴν καὶ δίμετρα καταληκτικὰ, ἀλλ' ἐν μόναις ταῖς ἀποθέσεσι. διὰ τοῦτο οὖν οὕτως ὠρθώθη παρ' ἡμῶν. εἰ δέ τις μέμφοιτο τὰς προθέσεις, ἀλλ' ἴστω, ὡς οὐκ ἂν ἔχοι τις ἄλλως ταυτὶ διορθώσασθαι.*

5) His de suo allevit Barn. uncis tamen inclusa: *ἐνταῦθα μὲν δὴ ὁ Ἀρσένιος λίαν ἐσφάλη, ἔτι γὰρ περιῆν ὁ Ἕλενος καὶ πολύ γε ὕστερον, οἷα μετὰ τὴν τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν τὴν Ἀνδρομάχην γεγαμηκώς.*

6) Sqq. inter scholia metrica retulit Musgr. p. 532 et cum Kingio sq. scholio adiunxit: *καὶ τόδε — φόβημά ἐστιν.* idem pro *ὡς τὰ πολλά* dederunt *ὡς τὰ λοιπά.*

V. 85. *ΚΡΙΝΩΣΙΝ*, ἵνα διαλύσωσι, ἤγουν διακρίνωσιν, ὅθεν καὶ ὀνειροκρίτης. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. διερμηνεύσωσιν· ὅθεν καὶ ὀνειροκρίτης. Gu.

V. 86. *ΕΙΔΟΝ ΓΑΡ.* ἐξήγησις τοῦ ὀνείρου. Fl. 21. ἐθεασάμην. Fl. 59. *ΒΑΛΙΑΝ.* βαλιὰ ἀπὸ τοῦ βάλλω. Fl. 9. τὴν ὀξεῖαν καὶ οἷον σύντονον τῷ σώματι, ἀπὸ τοῦ λίαν βαίνειν· ἢ βαλιὰν ἐνεργὸν τῷ βήματι, ἢ τὴν κατάστικτον καὶ ποικίλην. βαλιὰ ἡ κατάστικτος ἔλαφος λέγεται, καὶ βαλιὰ ἡ δρομικωτάτη, ἡ βαίνουσα λίαν. Fl. 25. τὸ βαλιὰν ἢ τὸ ταχεῖαν ἀπὸ τοῦ λίαν βαίνειν, ἢ τὴν κατάστικτον ὀξυτόνως, ἀπὸ τοῦ τὰς στίξεις αὐτῆς βολαῖς καὶ τρώσεσιν ἐοικέναι, ἤγουν αἱματώδεις καὶ κοκκίνους. Fl. 59. βαλιάν, ἔλαφος ἡ τελεία καὶ ὀξεῖα ἐκ τοῦ βαίνειν λίαν. Fl. 33.

Ib. *ΑΙΜΟΝΙ Χ.* αἱματηρῷ ὄνυχι. Fl. 17. 21. Gu. *ΧΑΛΑι.* διὰ ὄνυχος. Fl. 6. χεῖλος τὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ χέω διὰ διφθόγγου· χηλὴ δὲ ὁ ὄνυξ ἀπὸ τοῦ χαλῶ. Fl. 9.

V. 87. *ΣΦΑΖΟΜΕΝΑΝ.* συνάπτεται τοῦτο πρὸς τὸ οἰκτρῶς. Fl. 6. ὑπὸ λύκου κατάστικτον διὰ τῶν χηλῶν ἤγουν ὀνύχων σφαζομένην. Fl. 33.

Ib. *ΑΠ' ΕΜΩΝ.* τὸ σχῆμα πρωθύστερον. Fl. 59. *ΣΠΑΣΘΕΙΣΑΝ*, ἁρπασθεῖσαν μετὰ ἀνάγκης, βιαίως. Fl. 17. 21. 34. 56. 76. ἁρπασθεῖσαν καὶ ἑλκυσθεῖσαν, ἤγουν σὺν βίᾳ. Fl. 59. καὶ ἀπὸ τῶν ἐμῶν κόλπων ἀποσπασθεῖσαν δι' ἀνάγκης ὀδυνηρῶς. Fl. 33. ἤγουν ἁρπασθεῖσαν (ἀφαιρεθεῖσαν). Gu.

V. 88. *ΟΙΚΤΡΩΣ*, ἤγουν οὕτως, ὥστε ἐλεῆσαι τινὰ ἰδόντα καὶ καμφθῆναι. C. C. C. ἀνηλεῶς. Fl. 21. 56. ἐλεεινῶς. Gu.

Ib. *ΚΑΙ ΤΟΔΕ ΔΕΙΜΑ.* καὶ τόδε, ὃ μέλλω εἰπεῖν, φόβημά ἐστιν, τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως, τὸ φανὲν δηλονότι ὑπὲρ τῆς ἄκρας κορυφῆς τοῦ τύμβου, δεῖμα καὶ φόβος ἦλθεν ἐμοί. 7) *ΔΕΙΜΑ*, τὸ φόβημα. Fl. 6. 17. καὶ

7) Huius scholii partem tantum, καὶ τόδε — φόβημά ἐστιν, inter scholia metrica dedit Musgr.: nam reliqua leguntur etiam in paraphrasi.

τοῦτο φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως πλέον με φοβεῖσθαι ποιεῖ· συντείνει γὰρ εἰς τὸν ὄνειρον. ἢ οὕτως· ἢ εἰς ἐμὲ ἐτράπη τὰ κακὰ Ἀχιλλέως, γέρας ζητοῦντος τοὺς Ἕλληνας μίαν τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν. ἰδικῶς τὴν πόλιν ᾐτήσατο, ἀλλὰ μίαν τῶν αἰχμαλώτων κάλλει ὑπερφέρουσαν. Fl. 25. ΤΟΔΕ, ὅπερ εἶδον. ΔΕΙΜΑ, φόβος. Gu.

V. 89. ΥΠΕΡ ΑΚΡΑΣ, ἄνω ὑπὲρ τοῦ ἄκρου τῆς κορυφῆς τοῦ τύμβου. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. τοῦ ἐν Χεῤῥονήσῳ κενοταφίου. ἐτάφη γὰρ ἐν Τροίᾳ φονευθεὶς ὑπὸ Πάριδος ἐν τόξοις εἰς τὸν τῆς Ἀθηνᾶς νεὼν, ὅτε τοῦτον ἔμελλε Πρίαμος Πολυξένῃ συνάψαι. εἰκότως δὲ ταύτην σφάγιον ᾔτησεν, ὅτι δι' αὐτὴν πεφόνευται. τὸ δὲ ποιεῖν κενοτάφιον ἔθος ἦν τοῖς Ἕλλησιν εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν ἀποιχομένων. Gu.

V. 90. ΦΑΝΤΑΣΜ', τὸ φανὲν δηλονότι καὶ τὸ εἴδωλον. Fl. 17. 59. καὶ τὸ τοιοῦτον δεῖμα καὶ φόβισμα ἦλθεν ὑπὸ τῆς κορυφῆς καὶ ἄκρας τοῦ Ἀχιλλέως τάφου, δῆλον τὸ ὅραμα. Fl. 33. ΦΑΝΤΑΣΜΑ, διὰ τό. (εἴδωλον.) Gu.

V. 91. ΓΕΡΑΣ, τιμήν. Fl. 21. Gu. εἰς τιμήν. Fl. 17. ΠΟΛΥΜΟΧΘΩΝ, τῶν πολλὰ κοπιασάντων. Fl. 17. δυστυχῶν. Fl. 59. δυστυχεστάτων, (πολυπαθῶν.) Gu.

V. 92. ΤΡΩΙΑΔΩΝ, γυναικῶν δηλονότι. Fl. 21. καὶ ἐζήτει τιμὴν μίαν ἐκ τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν τῶν ὑπομενουσῶν πολλὰ κακά. Fl. 33.

V. 93. ΑΠ', μακράν. τὸ δευτερολογεῖν ἢ ἐπὶ χαρᾶς ἢ ἐπ' ἐκπλήξεως, ὡς ἐνταῦθα, ἢ ἐπὶ θλίψεως. Gu. ΤΟΔΕ, ἤγουν τὸ αἴτημα, (τὴν τοῦ γέρους [sic] αἴτησιν ἢ τὸ δεῖμα.) Gu. αἴτησιν τῆς Πολυξένης. Fl. 6. τὸ φάντασμα καὶ τὸ δεῖμα. Fl. 21. 56. τὸ ζήτημα τοῦ Ἀχιλλέως. Fl. 59.

V. 94. ΠΕΜΨΑΤΕ, ἀποστήσατε. Fl. 17. ἀποπέμψατε, ὦ θεοί. Fl. 21. 17. ἀποδιώξατε. Gu. ὦ θεοὶ, ἱκετεύω ἐκβῆναι τὸν ὄνειρον ἐπ' ἀγαθῷ. Fl. 33.

V. 59—94. ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ. ὦ παῖδες, ὦ δοῦλαι, ἄγετε τὴν γραῦν, ἐμὲ δηλονότι, πρὸ τῶν δόμων, ἤτοι ἔξω τῶν οἴκων. ἄγετε, ὦ Τρῳάδες, ὀρθοῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἀνορθοῦσαι καὶ ἀναβαστάζουσαι, τὴν ὁμόδουλον ὑμῖν νῦν, πρόσθεν δὲ καὶ πρότερον ἄνασσαν. λάβετε, ὡς γραῦν δηλονότι, φέρετε, ὡς ἄψυχον τρόπον τινά, πέμπετε, ἀντὶ τοῦ παραπέμπετε, ὡς ἄνασσαν δηλονότι, ἀείρετε, ἀντὶ τοῦ αἴρετε καὶ ἀνακουφίζετε, τὸ δέμας ἐμοῦ, προσλαζύμεναι, ἤτοι λαμβανόμεναι καὶ ἐχόμεναι, τῆς γεραιᾶς χειρὸς, ἐμοῦ δηλονότι. καὶ ἐγὼ ἐρειδομένη καὶ στηριζομένη διὰ τῆς χειρὸς σκίμπωνι σκολιῷ, ἤτοι ῥάβδῳ ἐπικαμπεῖ καὶ βακτηρίᾳ ἐπερειστικῇ, σπεύσω, προτιθεῖσα καὶ ποιοῦσα ἤλυσιν καὶ πορείαν τῶν ἄρθρων, καὶ τῶν ἁρμονικῶν (l. ἁρμονιῶν), ἤτοι τῶν ποδῶν, βραδύπουν καὶ ἀργήν. ὦ στεροπὰ καὶ ἀστραπὴ Διὸς, ἀντὶ τοῦ ὦ ἡμέρα, ὦ νὺξ σκοτία καὶ σκοτεινή, τί ποτε, ἀντὶ τοῦ διατί ἄρα, αἴρομαι καὶ μετεωρίζομαι ἔννυχος καὶ νυκτερινὴ ἐν δείμασι, καὶ ἐν φόβοις, ἐν φάσμασι, καὶ φαντάσμασιν. ὦ χθὼν πότνια καὶ σεβασμία, μῆτερ τῶν ὀνείρων τῶν μελανοπτερύγων καὶ ἀφανῶν, ἀποπέμπομαι καὶ ἀποδιώκω τὴν νυκτερινὴν ὄψιν (λέγει δὲ τὸ ὄναρ,) ἣν εἶδον διὰ τῶν ὀνείρων περὶ τοῦ παιδὸς, ἤγουν ἕνεκα τοῦ παιδὸς, τοῦ φυλαττομένου κατὰ τὴν Θρᾴκην, καὶ περὶ τῆς Πολυξένης, τῆς προσφιλοῦς θυγατρός. εἶδον γὰρ ὄψιν φοβερὰν, ἤτοι φόβου ποιητικὴν, ἔμαθον, ἐδάην, ἀκριβῶς ἔγνων. ὦ θεοὶ χθόνιοι, ἀντὶ τοῦ καταχθόνιοι ἢ ἐγχώριοι, σώσατε τὸν ἐμὸν παῖδα, ἤγουν τὸν Πολύδωρον, ὃς ἄγκυρά τε ὢν μόνος, ἤτοι στήριγμα, καὶ φύλαξ τῶν ἐμῶν οἴκων, κατοικεῖ τὴν δυσχείμερον Θρᾴκην, ἐν ἐπιτηρήσει τοῦ φίλου τοῦ πατρῴου καὶ πατρικοῦ, ἤτοι τοῦ Πολυμήστορος. Ἔσται καὶ γενήσεταί τι παράδοξον, ἡμῖν δηλονότι, ἥξει τι μέλος γοερὸν, καὶ θρηνῶδες, ταῖς γοεραῖς, ἡμῖν δηλονότι. οὔποτε, ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε, ἡ ἐμὴ γνῶσις οὕτως, ὑπῆρξε δηλονότι, ἄφυκτος φρίσσει, ταρβεῖ. ποῦ ἄρα θεάσομαι, ὦ Τρῳάδες, τὴν θείαν ψυχὴν τοῦ Ἑλένου, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὸν Ἕλενον, ἢ τῆς Κασάνδρας, ἵνα διακρίνωσιν ἐμοὶ τοὺς ὀνείρους. εἶδον γὰρ ἔλαφον κατάστικτον, καὶ ταχεῖαν, σφαζομένην ἐκ ὄνυχι λύκου αἱματηρᾷ, ἀποσπασθεῖσαν τῶν ἐμῶν γονάτων, ἀφαιρεθεῖσαν σὺν ἀνάγκῃ καὶ βίᾳ οἰκτρῶς, καὶ ἐλεεινῶς. καὶ τότε καὶ τοῦτο, λέγω τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως, ὑπὲρ τῆς ἄκρας κορυφῆς τοῦ τύμβου, δεῖμα καὶ φόβος ἦλθεν ἐμοί. 8)

8) His addidit King.: ἐζήτει δὲ, ὥσπερ δῶρον, τινὰ ἀπὸ τῶν

V. 95 sqq. *ΕΚΑΒΗ.* Τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖται συστήματα ἐξ ὁμοίων κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν, Λακωνικὸν καλούμενον. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν τῶν κώλων δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικὰ, ἤτοι ἐφθημιμερῆ, ὃ μέτρον καλεῖται παροιμιακὸν, ὡς εἴρηται. τὸ μέντοι ἑκκαιδέκατον κῶλον, τὸ ΚΕ, τὸ Μ, τὸ Ν καὶ τὸ ΝΕ μονόμετρα εἰσὶν ἀκατάληκτα. τὰ δὲ πάντα κῶλα τοῦ συστήματος ΝΣΤ, ὧν τὸ τελευταῖον Δειρῆς νασμῷ μελαναυγεῖ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

Ib. *ΕΚΑΒΗ.* ἔοικεν οὐ διασωθῆναι Ἑκάβην μέχρι τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνονος, ἐμποδισθεῖσαν παρὰ τοῦ χοροῦ, ἀλλ᾽ ἀπελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν Πολυξένης. Gu. Χορὸς ἐκ Τρωϊάδων αἰχμαλωτίδων γυναικῶν. χορὸς διαιρεῖται εἰς τρία, εἰς στάσιμα, εἰς παροδικὰ καὶ εἰς κωμικά. Fl. 25. ὁ χορὸς ἐκ τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν τῶν αἰχμαλωτισθέντων συνέστη. Fl. 33. ὁ δὲ λόγος· ὦ Ἑκάβη, πρὸς σὲ ἐλιάσθην, ἤγουν ἐξώρμημαι καὶ παρεγενόμην, μετὰ σπουδῆς, τὰς δεσποτικὰς σκηνὰς τοῦ Ἀγαμέμνονος λιποῦσα. Fl. 25. *ΣΠΟΥΔΗι*, σπουδαίως. Fl. 59: ἀντὶ τοῦ μετὰ ταχυτῆτος, (σπουδαίως. ἀπὸ ὀνόματος τὸ ἐπίῤῥημα.) Gu. *ΕΛΙΑΣΘΗΝ*, προσέφυγον, ἦλθον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, τὸ πλανῶ καὶ ἐκκλίνω· ὅθεν ἀλίζω, καὶ κατὰ μετάθεσιν λιάζω· ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος, ἐλιάσθην. *ΕΛΙΑΣΘΗΝ*, προσέφυγον, ἦλθον πρός σε, οὐδὲν ἀπὸ τῶν παθέων, ὧν ἔχεις δηλονότι, κουφίζουσα. [9]) Baroc. 74. προσῆλθόν σοι, προσέφυγον· σύναπτε δὲ τοῦτο πρὸς τὸ π α θ έ ω ν, τὰ δ᾽ ἄλλα διὰ μέσου. Gu. *ΕΛ.* ἤγουν ἔφυγον. (ἀπὸ τοῦ λίαν, αἴσσω καὶ ὁρμῶ.) Gu. ἤγουν ἔφυγον, προσῆλθον. Fl. 6. 59. ἔφυγον, ἦλθον, ὡρμίσθην, ἐπαραγενόμην. ἔλομαι τὸ πλανοῦμαι. Fl. 21. ἦλθον συντόμως. Fl. 17. ἐκλίνθην. gl. Havn.

V. 96. *ΔΕΣΠΟΣΥΝΟΥΣ.* δεσπόσυνον κατὰ τοὺς ποιητὰς τὸ τοῦ δεσπότου κτῆμα, παρ᾽ ἡμῖν ὁ τοῦ δεσπότου

πολυπαθῶν Τρωϊάδων. ἀπ᾽ ἐμῆς οὖν, ἀπ᾽ ἐμῆς τῆς θυγατρὸς τοῦτο ἀποδείξετε, ὦ δαίμονες, παρακαλῶ. dubito, an e codice.

9) Idem scholion a vv. πρὸς σὲ (sic) est in Gu. qui pro κουφίζουσα habet ἐλαφρύνουσα.

υἱός. Gu. [10]) ΔΕΣΠΟΣ. δεσποτείας. Fl. 21. plut. 32. τὰς δεσποτικάς. περιφραστικῶς τὰς τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 10. Gu. δεσπόσυνος δὲ κυρίως ὁ τοῦ δεσπότου υἱός. κατεχρήσατο οὖν δεσποσύνους τὰς τῶν δεσποτῶν σκηνάς· ἦν γὰρ Ἑκάβη ἐν τῇ τοῦ Ὀδυσσέως σκηνῇ, ὁ δὲ χορὸς ἐν τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος, τὸ πλεῖον δὲ, διότι ἦν ἡ Κασάνδρα ἐν τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος· διὰ τοῦτο οὖν λέγει τὰς δεσποσύνους, τουτέστι τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 25. ΣΚΗΝΑΣ, τέντας. Fl. 17. κατοικίας. Fl. 59. ΠΡΟΛΙΠΟΥΣΑ, ἀντὶ τοῦ λιποῦσα. λέγεται δὲ ἡ πρόθεσις περισσὴ [1]) καὶ ἐν πεζῷ λόγῳ. C. C. C. Gu. ἀφεῖσα. Fl. 59.

V. 97. ΙΝ' ΕΚΛΗΡΩΘΗΝ, ὅπου ἐκ κλήρου ἔλαχον. Fl. 6. 17. 56. 59. ὅπου, εἰς ἃς σκηνάς. Fl. 21. ὅπου διὰ κλήρου κατέστην. Fl. 21. plut. 32. Gu. ΠΡΟΣΕΤΑΧΘΗΝ ἀντὶ τοῦ ἐτάχθην καὶ ὡρίσθην εἶναι δηλονότι. Fl. 59. ὅπου εἰς κλῆρον ἐδόθης καὶ παρεδόθης δούλη. Fl. 33. καὶ ἐκληρώθην. (ἐγενόμην, ὡρίσθην. ἡ πρὸς ὑστεροχρόνιος ἐνταῦθα.) Gu.

V. 98. ΑΠΕΛΑΥΝΟΜΕΝΑ, διωκομένη τῆς σῆς πόλεως Ἰλιάδος. Fl. 33. ἐξελθοῦσα καὶ διωκομένη. Gu.

V. 99. ΛΟΓΧΗΣ ΑΙΧΜΗι ἤγουν τῷ δόρατι, [2]) τουτέστι τῷ πολέμῳ. C. C. C. ΛΟΓΧΗΣ, τοῦ λόχου, τοῦ πολέμου. Fl. 17. ἤγουν τοῦ δόρατος. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. νόμῳ πολέμου. Fl. 21. ΑΙΧΜΗι, τῷ ξίφει. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. διὰ τῶν Ἑλληνικῶν δοράτων αἰχμαλωτισθεῖσα. Fl. 33.

V. 100. ΔΟΡΙΘΗΡΑΤΟΣ, αἰχμάλωτος. Fl. 21. plut. 32. ἤγουν δοριάλωτος (αἰχμάλωτος γενομένη δηλονότι). Gu.

V. 101. ΟΥΔΕΝ ΠΑΘΕΩΝ. ἐλιάσθην πρὸς σὲ οὐδὲν ἀπὸ τῶν παθῶν, ὧν ἔχεις δηλονότι, κουφίζουσα. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. οὐδὲ τῶν περιεχόντων ἀποκουφίζουσα, ἤγουν τῶν κακῶν θεραπεύουσα, ἐλαττοῦσα. Ἄλλως ἐν ὑπερ-

10) Brevius scholion e C. C. C. edidit King. δεσπόσυνος κυρίως λέγεται ὁ τοῦ δεσπότου υἱός.

1) Sic Gu. Fl. 59. (qui tantum habet: ἡ πρὸ πρόθεσις περισσὴ καὶ ἐν π. λ.) pro περιοῦσα.

2) Gu. ἤγουν τοῦ δόρατος. τῷ ξίφει, ἤγουν τῷ δόρ. τουτέστι τῷ πολέμῳ.

βατῷ· σπουδῇ προςελιάσθην: σπουδῇ, φησὶν, ἐχωρίσθην ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 25. καὶ οὐδὲν τῶν παθέων ἀνακωχὴν ἔχουσα. Fl. 33.

V. 102. *ΑΛΛ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ*; μᾶλλον δὲ μηνύματος φορτίον ἐπιφέρουσα. Fl. 17. διὰ τῆς φήμης. Fl. 59. μηνύσεως. Fl. 6.

Ib. *ΑΡΑΜΕΝΑ*, ἀντὶ τοῦ ἐπιτιθεῖσα μέγα βάρος. γέγραπται δὲ καὶ αἰρομένη, ἤγουν φέρουσα καὶ βαστάζουσα. Baroc. 74. *ΑΡΑΜΕΝΗ*, ἐπιτιθεῖσα. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. ἀλλὰ βάρος μέγα φέρουσα ἀγγελίας. Fl. 33. ἐπιτιθεῖσα, ἤτοι ἕτερα πρὸς οἷς ἔχεις κακοῖς, ἀπαγγέλλω σοὶ κακά. Fl. 10. *ΑΙΡΟΜΕΝΗ*, κομίζουσα, φέρουσα. γρ. ἀραμένη, ἤγουν ἐπιτιθεῖσα. (προςτιθεῖσα, ἐπιτιθεῖσα, φορτίζουσα.) Gu.

V. 103. *ΣΟΙ ΤΕ*, καὶ ἦλθον. Gu. *ΓΥΝΑΙ, ΚΗΡΥΞ*, ὦ Ἑκάβη, ἐγενόμην κήρυξ σοι τῶν θλίψεων. Fl. 21. ἄγγελος λυπῶν καὶ θλίψεων. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. Gu. *ΑΧΕΩΝ*, ἀπὸ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ χάνω. Fl. 9. τοὐναντίον ἐπιτίθεις σαυτῆς. σὺ, ὦ γύναι, ὑπάρχεις κήρυξ τῶν Ἑλλήνων. Fl. 33.

V. 104. *ΠΛΗΡΕΙ ΞΥΝΟΔΩι*, συναθροίσει. Fl. 6. ἐν πεπληρωμένῃ ἐκκλησίᾳ. Fl. 21. ἐν τῇ συναγωγῇ. Fl. 56. πεπληρωμένῃ συνάξει. Fl. 59. τὴν πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων ἔχουσαν. Fl. 17. ἐπὶ γὰρ τῶν Ἑλληνικῶν συνόδων σῶαι λέγονται εἶναι αἱ συμβουλαί. Fl. 33. *ΠΛΗΡΕΙ*, τῇ πολλῇ. (πεπληρωμένῃ καὶ τελέᾳ.) σύνοδος κυρίως ἡ ἀπὸ πάντων συνέλευσις· ἐκκλησία δὲ ἡ ἀπὸ τῶν ἐκλεκτῶν. Gu.

V. 105. *ΔΟΞΑΙ*, ψηφισθῆναι. Fl. 21. ἀρεστὸν φανῆναι ἤγουν κυρωθῆναι. Fl. 59. καὶ ἐνομισθεῖ (sic) τὴν σὴν παῖδα σφάγιον θῦσαι τῷ Ἀχιλλεῖ. Fl. 33. *ΔΟΞΑΙ* ἤγουν κυρωθῆναι. (ἀρεστὸν φανῆναι, ἐπεψηφίσθαι τῇ βουλῇ.) Gu.

V. 106. *ΣΦΑΓΙΟΝ*, πρόσφαγμα. Fl. 21. θυσίας γέρας. Fl. 59. *ΘΕΣΘΑΙ*, ἤγουν ποιῆσαι (ποιήσασθαι, γενέσθαι.) Gu. *ΤΥΜΒΟΥ*, τοῦ ἑαυτοῦ τύμβου γὰρ ἐπαναστάς. Fl. 6. τοῦ ἑαυτοῦ τύμβου γὰρ ἐπιβὰς καὶ πορευθείς. Fl. 59. τοῦ τάφου τοῦ ἑαυτοῦ στάς. Fl. 17. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ ἐπαναβὰς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τύμβου. Fl. 21. ἐπίβαινε ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ δῆλον ὁ Ἀχιλλεὺς ὄναρ ἐπιστὰς

ἐζήτει τὸ αἴτημα. Fl. 33. ὅτι τὸ ἐπιβαίνειν ἐνίοτε μὲν γενικῇ συντάσσεται, ὡς ἐνταῦθα· τύμβου δ᾽ ἐπιβάς, ἐνίοτε δὲ δοτικῇ, ὡς ἐν τούτοις· τὸν πρῶτον ἐπιβάντα Ἀθηναίων τῇ νήσῳ ἄκριτον ἀποθνήσκειν. Gu.

V. 107. *ΟΙΣΘ᾽*, γινώσκεις τοῦτο δηλονότι. Fl. 17. 21. γινώσκεις ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπάνω στὰς τοῦ ἰδίου τύμβου σὺν ὅπλοις χρυσοῖς ἐπεῖχε τὰς ναῦς, οὔριον ἐχούσας τὸν πλοῦν, ταῦτα λέγων. Fl. 25. συντακτέον οὕτως· οἶσθα δὲ, ἤγουν οἶσθα γὰρ καὶ γινώσκεις, ὅτε καὶ ὁπότε ἐφάνη ὁ Ἀχιλλεὺς σὺν ὅπλοις χρυσέοις ἐπὶ τοῦ τύμβου καὶ ἐπάνω τοῦ τύμβου βὰς καὶ πορευθεὶς, καὶ τὰ ἑξῆς. Fl. 59. *ΕΦΑΝΗ*, ὁ Ἀχιλλεὺς δηλονότι. Fl. 17. 59.

V. 108. *ΤΑΣ ΠΟΝΤΟΠΟΡΟΥΣ*, τὰς ἐν τῷ πόντῳ τὴν πορείαν ποιουμένας, ἢ τὰς περώσας τὸν πόντον. Fl. 21. τὰς πορευομένας ἐν τῷ πόντῳ. Gu. *ΕΣΧΕ*, ἐκράτησεν. Fl. 21. ἐκώλυσεν. Fl. 6. 17. 36. 59. 76. Gu. κατέσχε. Gu. *ΣΧΕΔΙΑ*, ναῦς ἀκατασκεύαστος, ἀπὸ ξύλων μόνων ἀπερίττως [3]) συντεθειμένη· νῦν δὲ τὰς ναῦς λέγει τῶν Ἑλλήνων σχεδίας. σχεδία δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἡ σὺν τάχει γενομένη ναῦς.

V. 109. *ΛΑΙΦΗ*, τὰ ἄρμενα τοῖς ἱστίοις ἐντεταμένα πρὸς τὸ πλεῖν. Fl. 6. 10. 25. ἤγουν διὰ τῆς λαίφης, μέρος νεώς. Fl. 21. *ΠΡΟΤΟΝΟΙΣ*. πρότονος, τὸ σχοινίον, δι᾽ οὗ δεσμοῦσι τὸν ἱστόν. τὸ δὲ *ΕΠΕΡΕΙΔΟΜΕΝΑΣ* ἀντὶ τοῦ ἐπερειδούσας σχοινίοις τὰ λαίφη [4]), στηριζομένας, ὡς ἤδη πλευσεῖσθαι. ἔστι δὲ τὸ λαίφη καὶ τὸ ἐπερειδομένας καθ᾽ ὅλον καὶ μέρος. οὐ γὰρ πᾶσα ἡ ναῦς ἐρείδεται τοῖς προτόνοις, ἀλλὰ μόνα τὰ λαίφη, δι᾽ ὧν αὐτὴ φέρεται ἀνέμου ἐπιπνέοντος. *ΕΠΕΡΕΙΔΟΜΕΝΑΣ*, συνδεδημένας, ἐκτεινούσας. Fl. 21. ἐπιστηριζομένας. Fl. 17. 56. μετὰ πολλοῦ στηριγμοῦ ἐχούσας. Fl. 59. τὰ ἄρμενα καὶ σχοινία τῶν πλοίων ἐντεταμένα ἔχουσι. Fl. 33.

3) ἀπερίττως in Gu. ab alia m. suprascriptum est. In eodem desunt vv. σχεδία δὲ κατὰ — ναῦς.

4) Verba σχοιν. τὰ λαίφη in King. et Musgr. exciderunt. Sqq. στηριζομένας — ἔστι δὲ e Guelph. addidi, e quo etiam postea dedi οὐ γὰρ πᾶσα ἡ ν. et δι᾽ ὧν αὐτὴ φ. pro αὕτη. Idem ἐμπίπτοντος pro ἐπιπνέοντος.

V. 110. *ΤΑΔΕ ΘΩΥΣΣΩΝ*, ταῦτα λέγων, ἤγουν βοῶν ὁ Ἀχιλλεύς. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. ταῦτα βοῶν, λέγων δηλονότι ὁ Ἀχιλλεύς. Fl. 33. κυρίως δὲ ὑλακτῶν. Fl. 10. ἤγουν θηριωδῶς (μεγάλως) βοῶν. Gu. βοῶν. gl. Havn.

V. 111. *ΔΑΝΑΟΙ* ἀπὸ Δαναοῦ τινὸς βασιλεύσαντος αὐτῶν. Fl. 17.

V. 112. *ΣΤΕΛΛΕΣΘΕ*, πορεύεσθε. τὸ στέλλω σημαίνει δ'· στέλλω τὸ κοσμῶ, ἀφ' οὗ καὶ στολή· στέλλω τὸ πέμπω, ἀφ' οὗ καὶ ἀποστολή· στέλλω τὸ πλέω, ἀφ' οὗ καὶ στόλος, ὁ πολλῶν ἀπόπλους νεῶν· στέλλω καὶ τὸ κρύπτω, ἀφ' οὗ καὶ τὸ περιστείλαντες, ἀντὶ τοῦ κατὰ γῆν (γῆς) κρύψαντες, ἤγουν θάψαντες. *ΣΤΕΛΛΕΣΘΕ*, ποῖ ἀποπλέετε. κυρίως δὲ τὸ ἀποστέλλεσθαι ἐπὶ νεώς. ἔστι δὲ καὶ τὸ δι' ἑτέρου, ἢ ἐκπλεῖν ἢ ἐκπέμπειν. Fl. 25. ὦ Ἕλληνες, τὸν ἐμὸν τάφον ἀποπλέετε καὶ ἄτιμον ἐᾶτε. Fl. 33. *ΑΓΕΡΑΣΤΟΝ*, ἄτιμον. *ΑΦΕΝΤΕΣ*, καταλείψαντες. Gu.

V. 113. *ΠΟΛΛΗΣ Δ' ΕΡ.* πολλῆς φιλονεικίας συνέκρουσε (συνέβη, συνῆλθε Gu.) ταραχή. (ζάλη). [5]) *ΣΥΝΕΠΕΣΕ*, ἤγουν συνέκρουσε, συνῆλθε μετὰ ταραχῆς. Fl. 59. τὸ *ΣΥΝΕΠΕΣΕΝ* ἤγουν συνῆλθεν, ἐγένετο. Fl. 59. συνέβη, συνῆλθε. μεταφορικῶς ὅρα διὰ τὸ δίυγρον τοῦ λόγου. Gu. *ΚΛΥΔΩΝ*, θόρυβος. Fl. 56. 59. μετὰ δὲ φιλονεικίας ἐγένετο ταραχή. Fl. 33.

V. 114. *ΔΟΞΑ*, δόγμα. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. δόκησις. Fl. 10. 21. δόξα, ἤγουν δόκησις, βουλή. Fl. 59. ἤγουν δόγμα. (ὑπόληψις, θέλησις.) Gu. *ΕΧΩΡΕΙ*, ἐπορεύετο. Fl. 21. ἤγουν ἐκινεῖτο. (ἐφημίζετο, ὥρμα.) Gu. *ΔΙΧ'*, διχῶς. Fl. 6. 21. 76. διπλῶς. Fl. 56. 59. Gu. ὑπονοίᾳ ψῆφος ἐχώρει διπλῶς ἐν τοῖς Ἕλλησι, καὶ εἰς τὸν πολεμικὸν στρατόν. Fl. 33.

V. 115. *ΑΙΧΜΗΤΗΝ*, πολεμικόν. Fl. 6. 17. 21. 56. 76. Gu. πολεμικὸν, στρατιωτικόν. Fl. 69. *ΤΟΙΣ ΜΕΝ ΔΙΔΟΝΑΙ*, δοκοῦν καὶ ἀρέσκον ἦν κατὰ ἐπαναστροφὴν διδόναι σφάγιον τῷ τύμβῳ, τοῖς δὲ οὐχὶ δοκοῦν καὶ ἀρέσκον ἦν συνουσίαν. Fl. 59. καὶ οἱ μὲν διδόναι ἔθεντο τὸ

5) Simile est in Flor. 21.

σφάγιον πρὸς αἰτήσεως Ἀχιλλέως, οἱ δὲ οὔ· ἤγουν δόκησις διττὴ ἐγένετο περὶ τούτου. Fl. 33.

V. 116. *ΣΦΑΓΙΟΝ, θῦμα.* Fl. 17. *ΔΟΚΟΥΝ ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος καὶ οὐκ ἐδόκει.* Fl. 56. *ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος, ἀρέσκον ἦν.* Fl. 59. *φαινομένου.* Fl. 17. *δοκοῦντος καὶ φαινομένου καὶ ἀρέσκοντος.* Gu.

V. 117. *ΤΟ ΜΕΝ ΣΟΝ, ἤγουν τὸ σοὶ σύμμετρον.* Fl. 17. *ἦν δὲ ὁ Ἀγαμέμνων εἰς τὸ σὸν συμφέρον σπεύδων.* Fl. 25. *ΤΟ ΣΟΝ ΑΓΑΘΟΝ, τὸ μὴ τὴν σὴν θυγατέρα σφαγῆναι· ἀλλὰ ἄλλην τινὰ τῶν αἰχμαλωτίδων.* Gu. *ΣΠΕΥΔΩΝ, σπουδὴν ποιούμενος, ἤτοι ἔσπευδεν. σπεύδω ἐγὼ, ἐπισπεύδω ἕτερον. ΣΠΕΥΔΩΝ, ἤγουν ὁ συντείνων καὶ σπουδάζων.* Fl. 59. *ἦν δὲ ὁ Ἀγαμέμνων εἰς τὸ σὸν συμφέρον, καὶ σπεύδει σῶσαι τὴν σὴν παῖδα Πολυξένην, διὰ τὸ ἔχειν λέκτρα, ἤγουν κοίτην, συνουσίαν, μετὰ τῆς Κασάνδρας, τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.* Fl. 33. *ΣΠΕΥΔΩΝ, σπουδάζων. σπεύδω ἐγώ· ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον. (ἀγωνιζόμενος, συναγωνιζόμενος.)* Gu.

V. 118. *ΤΗΣ ΜΑΝΤΙΠ. Β. ἤγουν τῆς μαντικῆς βάκχης, ἤγουν τῆς Κασάνδρας* [6]. *βάκχην δὲ αὐτὴν λέγει, ἐπειδὴ οἱ μαντευόμενοι ἔνθεοι ὑπὸ θεῶν γενόμενοι μαντεύονται, καθάπερ αἱ Βάκχαι τῷ Διονύσῳ πληγεῖσαι ἄνω καὶ κάτω φέρονται, ὥσπερ μαινόμεναι.* [7] *ΜΑΝΤΙΠΟΛΟΥ, τῆς ἀναστρεφομένης ἐκ τῆς μαντείας.* Fl. 6. *ΒΑΚΧΗΣ, ἡ ἐκκεχυμένη τὴν βάσιν ἢ τὴν βοήν.* Gu. *ΑΝΕΧΩΝ, τιμῶν καὶ περιποιούμενος. καὶ γὰρ οἱ ἀνέχοντές τι καὶ ἀνακουφίζοντες, φροντίδος τοῦτο ἀξιοῦντες, ἀνέχουσιν.* [8] *ἀνέχω τὸ ἀναδίδωμι, ὡς τὸ ἀνέσχεν ἡ γῆ βοτάνας, καὶ ἀνέσχεν ὁ ἥλιος, ἀντὶ τοῦ ἀνέτειλε, καὶ ἀνέχειν ἐπὶ προσευχῆς* [9] *τὰς χεῖρας ἀντὶ τοῦ ἀνατείνειν. ΑΝΕΧΩΝ ὁ τιμῶν τὴν κοίτην τῆς Κασάνδρας, τῆς μαν-*

6) Sic Gu. Vulgo *τῆς μαντ. Κ.* Mox idem, sed ab alia manu, *τὸ δὲ βάκχην λέγει — — — ὑπὸ θεῶν γιγνόμενοι.*

7) Barn. de suo, ut videtur, addidit: *καὶ ὁ Λυκόφρων περὶ τῆς Κασάνδρας, Ἡ δ' ἔνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα.*

8) Haec usque ad *ἀνέχουσιν* sunt etiam in Gu.

9) Basil. *προσοχῆς.* Junt. *προσαχῆς*, ubi *ευ* in *α* abiit.

τιπόλου, τῆς περὶ τὰ μαντεῖα πολούσης. Fl. 25. μαντικὴν καὶ βάκχην τὴν Κασάνδραν λέγει, διότι αὕτη θυγάτηρ ἦν Ἑκάβης, καὶ πρὸ τοῦ ἁλωθῆναι τὴν Τροίαν ἐμαντεύετο τὰ γινόμενα. Fl. 33.

V. 119. ΤΩ ΘΗΣΕΙΔΑ. οἱ τοῦ Θησέως παῖδες, Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἳ ἦσαν Ἀθηναῖοι τὸ γένος, ἐστράτευσάν ἐπὶ τὸ Ἴλιον, οὐχ ἡγούμενοι τινῶν. δι᾽ ὃ καὶ Ὅμηρος λέγει τὸν Μενεσθέα μόνον ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Αἴθρας τούτους ἐστρατευκέναι φασίν. Ἑλλάνικος δὲ λέγει, διὰ τοῦτο αὐτοὺς ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, ὥστε, εἰ μὲν ἕλοιεν Ἕλληνες τὴν Τροίαν, λάφυρον αὐτὴν καὶ γέρας λαβεῖν [10]), εἰ δὲ μὴ, κἂν λυτρώσασθαι δώροις, καὶ μὴ ἐᾶσαι ταύτην ὑπὸ τούτων κατασκαφῆναι. ΟΖΩ, ἤγουν ὄζοι, ἤγουν οἱ κλάδοι. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. οἱ δὲ δύο υἱοὶ τοῦ Θησέως, οἱ κλάδοι τῶν Ἀθηνῶν. Fl. 33.

V. 121. ΔΙΣΣΩΝ ΜΥΘΩΝ, ἤγουν διπλῶν, ὡς οὔτε ἀνηλεῶς δεῖ πρὸς τὴν παῖδα διατεθεῖσθαι· — ἀρκεῖ γὰρ τὸ αἰχμάλωτον εἶναι· — οὔτ᾽ αὖ τὴν [1]) Ἀχιλλέως παριδεῖν αἴτησιν, μεγάλα τὸν στρατὸν ὠφεληκότος, ἀλλὰ προθύμως τελέσαι. ΔΙΣΣΩΝ Μ. διπλῶν· ἤγουν τῷ ἑνὶ ἐδόκει τὸ ναί, καὶ τῷ ἑτέρῳ τὸ οὔ. Fl. 21. ΔΙΣΣΩΝ — ΣΥΝΕΧΩΡ. ἤγουν οἱ μὲν λόγοι διττοὶ ἦσαν, ἐπεὶ καὶ δύο οἱ λέγοντες Θησεῖδαι· συνέτρεχον δὲ καὶ συνέβαλλον ἐν μιᾷ βουλῇ, ἤγουν τὴν Πολυξένην τῷ Ἀχιλλεῖ γέρας γενέσθαι ἔλεγον. Fl. 59.

V. 122. ΓΝΩΜΗι ΔΕ ΜΙΑι, μιᾷ διαθέσει, σκοπῷ, βουλήματι.[2]) ΣΥΝΕΧΩΡΕΙΤΗΝ, συνέτρεχον, συνήρχοντο, συνεφώνουν. [3])

V. 123. ΣΤΕΦΑΝΟΥΝ, ὥστε τιμᾷν (στεφανῶσαι καὶ

10) ὥστε — λαβεῖν. Sic Guelph. pro ὅπως — λάβωσιν. Ex eodem ultima accesserunt καὶ μὴ ἐᾶσαι κ. τ. λ.

1) Sic Gu. Vulgo αὐτήν. Idem mox μεγάλα pro μεγάλως. Ex eodem addidi vv. ἀλλὰ πρ. τελ.

2) Ultimum addit Flor. 17. βουλῇ Gu.

3) Primum est in Florr. 10. 33. alterum in 2. 6. 56. 59. 76. Pro ultimo in Gu. est, sed ab alia m. συνεχώρουν.

κοσμεῖν [4])) *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νικώντων καὶ ἐστεφανωμένων. ΣΤΕΦΑΝ. ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος τοῦτο λέγεται, ὥςπερ τὸ καταλιθοῦν τοῖς μήλοις.* Fl. 6. 21. 56. 59. 76. *τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον στεφανῶσαι αἵματι νέας παιδός.* Fl. 33.

V. 124. *ΧΛΩΡΩι, προςφάτῳ, νεαρῷ. ΧΛΩΡΩι, νέῳ.* Fl. 17. 59. *νεαρὸν, ὑγρὸν, αὐξητικόν.* Fl. 33. *ΧΛ. ἤγουν νεάζοντι, (νέῳ καὶ παρθενικῷ, ὑγρῷ, νεοῤῥύτῳ νέας παρθένου.)* Gu.

V. 124. 125. *ΤΑ ΔΕ ΚΑΣΑΝΔΡΑΣ, τὸ συγκαθεύδειν τὴν Κασάνδραν τῷ Ἀγαμέμνονι (ἀπὸ τοῦ ὀργάνου τὸν ἐνεργοῦντα) οὐ δέον εἶναι ἔλεγον προτιμήσειν τῆς ἀνδρείας τοῦ Ἀχιλλέως. ΤΑ ΔΕ ΚΑΣ. ἤγουν οὐ συνεχώρησαν προτιμῆσαι τὴν Κασάνδραν τὴν κατεχομένην παρ' Ἀγαμέμνονος εἰς ἄλοχον.* Fl. 21. *μηδαμῶς δὲ διὰ τῆς Κασάνδρας τὴν κοίτην ἄτιμον ἐάσομεν τὴν ἀνδρείαν καὶ γενναιότητα τοῦ Ἀχιλλέως.* Fl. 33.

V. 126. *ΠΡΟΣΘΕΝ ΘΗΣΕΙΝ, προτιμήσειν, ποιήσειν, ἤγουν προτιμήσασθαι.* Fl. 59. [5]) *προτιμῆσαι καὶ προκρῖναι.* Fl. 21. *ΛΟΓΧΗΣ, τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀχιλλέως.* Fl. 21. *ἤγουν τῆς πολεμικῆς δυνάμεως (ἀπὸ συμβόλου τὸ κύριον.)* Gu.

V. 127. *ΣΠΟΥΔΑΙ, ἤγουν ἀντιλαβαί.* Fl. 21. *ἤγουν ἅμιλλαι, (ἀγῶνες, κρίσεις, μελέται.)* Gu. *ΛΟΓΩΝ, λέξεων. ΚΑΤΑΤΕΙΝΟΜΕΝΩΝ, ἤγουν ἀντιτεινόντων.* Fl. 6. 21. 56. 76. *γινομένων.* Fl. 17. *πολλαὶ δὲ σπουδαὶ λόγων διατεινομένων ἐν ἰσότητι πάντων εὑρέθησαν.* Fl. 33. *ἤγουν ἀντιτεινόντων. (σφοδρῶς καὶ σπουδαίως φερομένων, διϊσχυριζομένων καὶ ἐνστατικῶς λεγομένων, σπουδαζομένων.)* Gu.

V. 128. *ΠΡΙΝ, ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ.* Fl. 21. 17. *ἀντὶ τοῦ πρὶν Ὀδυσσεὺς μιᾷ γνώμῃ καὶ ψήφῳ προςετέθη.* Fl. 21.

4) Haec e Gu. accesserunt, in quibus haec et sqq. alia manu, quam praec. *τιμᾶν*, scripta sunt. Idem *στεφανουμένων* pro *ἐστεφ.*

5) Gu. *προτιμήσειν*, cujus ultimae syllabae ab al. m. suprascriptum est *σασθαι*.

Ib. *ΠΟΙΚΙΛΟΦΡΩΝ*, ἤγουν ὁ πολυμήχανος, (ὁ ποικίλος τὸν νοῦν καὶ φρόνιμος. ἰδίωμα τῶν ῥητόρων τὸ ποικίλως φρονεῖν.) Gu. [6]) *ΠΟΙΚΙΛΑ*. ὁ πανοῦργος. Fl. 17. πολύβουλος. Fl. 6. συνετόβουλος. Fl. 21. ποικιλόβουλος. Fl. ὁ ποικίλος τῇ φρονήσει καί. Fl. 53.

V. 129. *ΚΟΠΙΣ*, ῥήτωρ. [7]) *ΚΟΠΙΣ*, ὁ λάλος, ὅθεν καὶ κόβαλος, καὶ κομψὸς, κοβάλαι δὲ καὶ κοπιάδες αἱ τῶν ἀλόγων τέχναι. Baroc. 74. σύντομος, καὶ ὀξὺς, καὶ ἡδὺς τῶν λόγων (τῷ λόγῳ). Fl. 21. *ΗΔΤΛΟΓΟΣ*, ἡδύνων, γλυκαίνων τοῖς λόγοις. Fl. 17. γλυκυλόγος τῷ πλήθει. Gu. *ΔΗΜΟΧΑΡΙΣΤΗΣ*, τῷ δήμῳ χαριζόμενος ἐν τῷ λέγειν. ὁ τῷ δήμῳ κεχαρισμένα λέγων. [8]) *ΚΟΠ. ΗΔ. ΔΗΜ.* λάλος, ἡδυλόγος, καὶ τῷ δήμῳ κεχαρισμένος. Fl. 33.

V. 130. *ΛΑΕΡΤΙΑΔΗΣ*, ὁ υἱὸς τοῦ Λαερτίου. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ πατρωνυμικῶς. Fl. 56. *ΠΕΙΘΕΙ*, ἀντὶ τοῦ ἔπεισε. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. πρὸ τοῦ πεῖσαι. Fl. 21.

V. 131. *ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ*, ἤγουν τὸν κρείττονα, τὸν ἀνδρείον (sic) τῶν Ἑλλήνων. Fl. 17. τὸν ἀνδρειότατον. Fl. 56. μηδαμῶς τὸν ἔνδοξον Ἑλλήνων πάντων. Fl. 33. τὸν κρείττονα (εὐδοκιμώτερον). Gu.

V. 132. *ΔΟΤΛΩΝ*, αἰχμαλωτῶν (— οἰκετικῶν?). Fl. 59. *ΣΦΑΓΙΩΝ*, θυμάτων. Fl. 17. σφαγμάτων, ἤγουν τῆς Πολυξένης. Fl. 21. *ΑΠΩΘΕΙΝ*, ἀποδιώκειν ἀφ' ἡμῶν τὸν Ἀχιλλέα, ἤγουν μὴ ἐχθρὸν ἡμῖν αὐτὸν ποιῆσαι. Fl. 59. παραβλέπειν, (παραλογίζεσθαι, ἀποπέμπειν ἀγέραστον, ἀποστρέφεσθαι, ἀτιμάζειν). Gu.

V. 133. *ΠΑΡΑ*, ἀπέναντι τῆς Περσεφόνης. Fl. 21.

V. 134. *ΦΘΙΜΕΝΩΝ*, ἀπὸ τῶν τεθνηκότων ἐν

6) In edit. schol. Junt. Basil. Barn. nihil legitur nisi φρόνιμος. cui King. add. ὁ ποικ. τὸν νοῦν.

7) Barn. add. σοφιστής, παρὰ τὸ κόπτειν τοὺς λόγους. ἡ δὲ κοπὶς Περσικὸν ξίφος, ὃ ἀκινάκης λέγεται.

8) Ultima ὁ τῷ δ. κ. τ. λ. sunt e codd. Gu. Flor. 6. 21. 56. 59. 76. in his subiicitur τὸ εὔνοιαν ἐπισπᾶσθαι παρ' αὐτῶν.

Τροίᾳ. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. Gu. τῶν ἀποθανόντων στάντα παρὰ τῇ θυγατρὶ τῆς Δήμητρος, τῇ ἀλόχῳ τοῦ καταχθονίου θεοῦ Πλούτου τοῦ κρίνοντος τοὺς τεθνηκότας. Fl. 21.

V. 135. ΩΣ ΑΧΑΡΙΣΤΟΙ, ὅτι ἀγνώμονες γενόμενοι. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. ὅτι ἀγνώμονες (γινόμενοι, μὴ διδόντες τὴν χάριν.) Gu. ΔΑΝΑΟΙ. ἰστέον, ὅτι Δαναοὶ, Ἀχαιοὶ καὶ Ἕλληνες ταὐτά ἐστι. Fl. 9. μηδὲ ἀχάριστοι γένοιντο οἱ Ἕλληνες τῶν φονευομένων καὶ ἀπολλυμένων Ἑλλήνων. Fl. 33.

V. 136. ΟΙΧΟΜΕΝΟΙΣ, φθαρεῖσιν. Fl. 59. τεθνηκόσιν. Fl. 21. τοῖς Ἕλλησι τοῖς φθειρομένοις ὑπὸ (l. ὑπὲρ) τῶν Ἑλλήνων. Fl. 33. τοῖς ἀποθανοῦσιν, (ἀπολωλόσιν). Gu.

V. 137. ΤΡΟΙΑΣ ΠΕΔΙΩΝ ἀντὶ τοῦ Τροίας περιφραστικῶς. ἀπὸ τῶν χωρίων ἀπῆλθον. Fl. 17. ΠΕΔΙΩΝ, τῶν ἀρουρῶν, χωρίων. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. τῆς Τρωϊκῆς γῆς ἀπέβησαν. Fl. 33. ΑΠΕΒΗΣΑΝ, ἀπήλθοσαν (ἀπῆλθον, ἀπέπλευσαν, ἀπεχώρησαν.) Gu.

V. 138. ΗΞΕΙ, ἐλεύσεται ἐνταῦθα. Fl. 59. τὰ τοῦ χοροῦ ῥήματα. Fl. 21. ΟΣΟΝ ΟΥΚ ΗΔΗ, ἀντὶ τοῦ ὅσον οὔπω, ταχέως. Fl. 17. 21. 59. 76. ἀντὶ τοῦ ὅσον οὔπω, πρὸ ὀλίγον. Fl. 6. ἔρχεται Ὀδυσσεὺς οὐ μετὰ πολλὸν, ἀλλὰ ἀρτίως. Fl. 33. ἀντὶ τοῦ ὅσον οὔπω. (μετ᾽ ὀλίγον, ταχέως, παραυτίκα.) Gu.

V. 139. ΠΩΛΟΝ τὴν παῖδα λέγει μεταφορικῶς. ΠΩΛΟΝ ἤγουν τὴν θυγατέρα. Fl. 59. ΑΦΕΛΞΩΝ. ἀφέλκω, ὁ μέλλων ἀφέλξω, καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ἀφέλξων. Fl. 17. ἤγουν ἀποσπάσων (ἀφελκύσων). Gu. ΜΑΖΩΝ. εἰκότως πρὸς τὸ πῶλον[9]) ἐπήγαγε τὸ ἀπὸ μαζῶν· οἱ γὰρ πῶλοι γάλακτι τρέφονται. ἢ τὸ ἀπὸ μαζῶν ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ σοῦ στήθους, καὶ τῆς σῆς πρὸς αὐτὴν φύσεως, ἢ [10]) φυσικῆς προσπαθείας. μαστὸς καὶ μασθὸς διαφέρει· μαστὸς ὁ γυναικεῖος ἀπὸ τοῦ μεστὸς εἶναι γάλακτος, μασθὸς δὲ ὁ

9) Sic Gu. Vulg. πρὸς τὸ πάθος.

10) Verba φύσεως ἢ desunt in Gu. Idem om. sqq. μαστὸς καὶ — ἐσθίεσθαι.

τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ τοῦ μὴ ἐσθίεσθαι. *ΜΑΖΩΝ*, ἤγουν ἀπὸ τοῦ σοῦ κόλπου παρακινήσων. C. C. C. μαστὸς ἐπὶ γυναικὸς, ὡς ὁ τοιοῦτος ἀλλαχοῦ λέγει· (Hec. 421) ὦ στέρνα μαστοί μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως: μαζὸς δὲ ἐπὶ ἀνδρὸς, ὡς τὸν δρῦν μαζῷ πέλασε παρ' Ὁμήρῳ (Il. δ', 123) εὕρηται, καὶ μαζὸς ἐπὶ θήλεος καταχρηστικῶς καὶ ὡς ἐνταῦθα καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ· (Id. 3, 15 sq.) ἦ ῥα λεαίνης μαζὸς θήλασδε. φασὶ μὲν οἱ τεχνικοὶ, ἐπὶ μὲν θήλεος διὰ τὸ στ ἐκφέρεται, οἱονεὶ μαστητὸν, ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς διὰ τὸ σθ, οἷον ὁ μὴ ἐσθιόμενος. Fl. 56. ἀντὶ τοῦ τὴν σὴν θυγατέρα, τὴν παρθένον, τὴν νεάνιδα, ἀπὸ τῶν σῶν μαστῶν ἀποσπάσει, αἱρεῖ. Fl. 33. μαζὸς ἐπὶ ἀνδρὸς, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν· μαζὸς (l. μαστὸς) δὲ ἐπὶ γυναικὸς, οἱονεὶ μαστητός τις ὤν. ἐνταῦθα γοῦν ἀπὸ μαζῶν εἴρηκε ἀντὶ τοῦ στήθους, δεικνὺς τὴν φυσικὴν προσπάθειαν ὁ ποιητής. Gu. *ΑΠΟ Μ.* ἤγουν ἀπὸ τοῦ σοῦ κόλπου.

V. 140. *ΧΕΙΡΟΣ*; ἀπὸ τῆς σῆς ἐντίμης χειρὸς ἀφαιρήσει. Fl. 33. *ΟΡΜΗΣΩΝ*, παρορμήσων, παρακινήσων, ἀφαιρησόμενος. (ἔξω ἐκβαλῶν. Gu.) Baroc. 74. Gu. καὶ ἐλεύσεται συνεκδοχικῶς ἐξορμήσων καὶ μέλλων ἐκβαλεῖν ἀπὸ τῆς γεραιᾶς χερὸς τὴν πῶλον. Fl. 59.

V. 141. *ΑΛΛ' ΙΘΙ ΝΑΟΥΣ*, ἀλλὰ ἄπελθε εἰς τοὺς ναούς· ἐπαναφορὰ, ἄπιθι πρὸς τοὺς βωμούς. διαφέρει δὲ ναὸς βωμοῦ. ναὸς μὲν, ἔνθα τὰ εἴδωλά εἰσι, βωμὸς δὲ, ἔνθα αἱ θυσίαι γίνονται. *ΙΘΙ ΠΡΟΣ ΒΩΜΟΥΣ*, ἤγουν ἐπικαλοῦ τοὺς θεοὺς τοὺς βοηθῆσαι τὴν σὴν πῶλον. Fl. 21. ἔρχου πρὸς τοὺς ναοὺς καὶ εἰς τοὺς θεικοὺς βώμους. Fl. 33. βωμοὺς, θυσιαστήρια. Fl. 59.

V. 142. *ΙΖ'*, πίπτε. Fl. 6. κάθισον. Fl. 17. κάθιζε καὶ δέου τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 21. 76. *ΙΚΕΤΙΣ*, ἱκετικῶς. Fl. 17. καὶ γίνου παρακλήτωρ τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 33. *ΓΟΝΑΤΩΝ*, ἁπτομένη δηλονότι. γονάτων ἥπτοντο οἱ καθικετεύοντες καὶ γενειάδος καὶ δεξιᾶς χειρός. (διά. οὕτω λαμβανομένη ἔξωθεν ἡ διὰ συντακτέον· οὐ γὰρ τὰ γόνατα ἔμελλε παρακαλεῖν, ἀλλὰ δι' ἐκείνων ἱκετεῦσαι ἐκεῖνον· οὕτω νοεῖται περὶ τούτου ὁ κύριος Μάξιμος.) Gu.

V. 143. *ΚΗΡΥΣΣΕ*, ἐπικαλοῦ. *ΚΗΡ.* εὔχου. Fl. 59. ἐπικαλοῦ, (ἀνακάλει, μεγάλως.) Gu. *ΟΥΡΑΝΙΔΑΣ*,

ἤγουν τοὺς οὐρανίους, τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν καὶ τοὺς ἄλλους. Fl. 59. καὶ ἐπικαλοῦ τοὺς οὐρανίους καὶ καταχθονίους θεοὺς, βοηθοὺς σοι γενέσθαι. Fl. 33. τοὺς οὐρανίους. (πατρωνυμικῶς ἤτοι τοὺς υἱοὺς τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν Κρόνον καὶ τὴν Ῥέαν. πατρωνυμικὸν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ.) Gu.

V. 144. ΤΟΥΣ Θ' ΥΠΟ ΓΑΙΑΝ, τοὺς ὑποχθονίους, τὸν Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην. Fl. 59.

V. 145. ΛΙΤΑΙ, αἱ παρακλήσεις αἱ εἰς τοὺς θεούς. Fl. 17. 56. 59. αἱ ἱκεσίαι. Fl. 21. ὅπως αἱ σαὶ λιταὶ διακωλύσουσι τὴν σφαγὴν τῆς σῆς θυγατρός. Fl. 33. ΔΙΑΚΩΛΥΣΟΥΣ', ἐὰν ποιήσῃς, ὅπερ λέγω. Fl. 59. ἐμποδίσουσιν. Gu.

V. 146. ΟΡΦΑΝΟΝ, ἀντὶ τοῦ ὀρφανήν, Ἀττικῶς, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης (Νεφ. 53.)· οὐ μὴν ἐρῶ γ', ὡς ἀργὸς ἦν. οὐ χρὴ τοίνυν ὀρφανὰν γράφειν, ὡς ἔν τισιν εὕρηται· οὐ γὰρ ἁρμόζει τῷ μέτρῳ. ΟΡΦΑΝΟΝ. κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὀρφανὸς ἐλέγετο καὶ πατὴρ ἐπὶ στερήσει παιδὸς, καὶ οἶκος ὀρφανὸς ἐπὶ στερήσει οἰκήτορος· παρ' ἡμῖν ὀρφανὸς ἐπὶ στερήσει γονέων, ὅθεν καὶ ὀρφανικὰ χρήματα τὰ εἰς παρακαταθήκην τιθέμενα ἀτελῆ ὄντος τοῦ παιδός. Gu.

V. 147. Η. τὸ ἢ διαλυτικὸν ἐστὶ ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ μή. Fl. 21. ΠΡΟΠΕΤΗ. προκειμένην. ΠΡΟΠ. προνενευμένην. Fl. 21. προπετὴς, pronus, πρηνὴς, resupinus. Fl. 21. φανερῶς κειμένην, (ἔμπροσθεν κειμένην.) Gu.

V. 148. ΦΟΙΝΙΣΣΟΜΕΝΑΝ, ᾑματωμένην. Fl. 59. ἐπὶ τὸν τάφον πορευομένην αἵματι φοινισσομένην. Fl. 33. ἤγουν βαπτομένην, (μολυνομένην). Gu.

V. 149. ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΥ, τῆς ποτὲ χρυσοφόρου δειρῆς, ὡς τὸ εὔμελω προοίμιοιο (sic v. Il. δ', 165). Fl. 21. τὴν νεάνιδα δεδεμένην ἐκ τῆς ποτε χρυσοκοσμημένης. Fl. 33.

V. 150. ΔΕΙΡΗΣ, τοῦ τραχήλου. Fl. 6. 21. 56. 59. Gu. δειρὴ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ τραχήλου. λέγεται δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἐκδέρεσθαι. Gu. ΝΑΣΜΩι, ῥεύματι. Ν. ΜΕΛΑΝΑΥΓΕΙ, χύσει αἵματος μελανιεῖ. Fl. 57. τῇ ῥόσει (leg. ῥεύσει) τοῦ μέλανος αἵματος. Fl. 10. 21. ἤγουν μέλαιναν ὄψιν ἔχοντι,[1])

1) Hoc etiam est in schol. Basil. om. a Musgr.

(μέλανι, σκοτεινῷ. τὸ ἐρυθρὸν μᾶλλον πλησιάζει τῷ μέλανι ἢ ἄλλῳ ὁτῳοῦν χρώματι.) Gu.

V. 95 — 150. ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ. ὦ Ἑκάβη, σὺν σπουδῇ ὥρμησα πρὸς σὲ, καταλιποῦσα τὰς δεσποτικὰς σκηνὰς, ὅπου διὰ κλήρου ἐδόθην καὶ ἐτάχθην δούλη, ἀποδιωκομένη ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Ἰλιάδος τῇ ὀξύτητι τοῦ δόρατος, δοριάλωτος γενομένη παρὰ τῶν Ἀχαιῶν. ἐλιάσθην δηλονότι κατὰ κοινοῦ, οὐδὲν ἀπὸ τῶν πάθων ἐλαφρύνουσα καὶ ἐλαττοῦσα, ἀλλὰ ἐπιφέρουσα μέγα βάρος μηνύματος, σοί τε, ὦ γύναι, ἦλθον κῆρυξ καὶ ἄγγελος ἀχέων καὶ θλίψεων. ἐν γὰρ τῇ συνελεύσει τῶν Ἀχαιῶν τῇ πεπληρωμένῃ περιᾴδεται καὶ φημίζεται κυρωθῆναι, θέσθαι καὶ ποιῆσαι τὴν σὴν θυγατέρα θῦμα τῷ Ἀχιλλεῖ. γινώσκεις δὲ, ὅτε ἐπιβὰς, ὁ Ἀχιλλεὺς δηλονότι, τοῦ τύμβου τοῦ ἑαυτοῦ, ἐφάνη σὺν ὅπλοις χρυσοῖς, ἐπέσχε δὲ τὰς ναῦς τὰς ἐν τῷ πόντῳ τὴν πορείαν ποιουμένας, ἐπερειδούσας τὰ ἄρμενα ἐν σχοινίοις, τάδε βοῶν· ὦ Δαναοὶ, ποῦ πορεύεσθε, ἀφέντες τὸν ἐμὸν τύμβον ἄτιμον; συνέβη δὲ, καὶ ἐπῆλθε, ταραχὴ πολλῆς φιλονεικίας, δόξα δὲ, καὶ γνώμη καὶ ὑπόληψις, ἐχώρει καὶ ἐκινεῖτο εἰς τὸν στρατὸν τὸν πολεμιστὴν, τοῖς μὲν δοκοῦν, ἣν δηλονότι, διδόναι σφάγιον τῷ τύμβῳ, τὴν θυγατέρα δηλονότι, τοῖς δὲ οὐχί. (οἱ δὲ νεώτεροι συντάσσουσιν οὕτως· τοῖς μὲν δοκοῦν ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος, ἤτοι ἀρεστοῦ ὄντος, διδόναι τῷ τύμβῳ σφάγιον, τὴν Πολυξένην δηλονότι, τοῖς δὲ οὐχί.). ἦν δὲ ὁ μὲν σπεύδων εἰς τὸ σὸν ἀγαθὸν ὁ Ἀγαμέμνων, ἅτε τιμῶν τὴν κοίτην τῆς μαντικῆς Κασάνδρας· οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ Θησέως, Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἱ κλάδοι τῶν Ἀθηνῶν, ἦσαν δημηγόροι λόγων διπλῶν. συνέτρεχον δὲ βουλῇ μιᾷ, ὥστε στεφανοῦν τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως ἐν αἵματι προσφάτῳ καὶ παρθενικῷ. τὴν δὲ κοίτην τῆς Κασάνδρας οὐκ ἔλεγον προτιμήσειν τῆς ἀνδρείας τοῦ Ἀχιλλέως. αἱ ἅμιλλαι δὲ τῶν κατατεινομένων λόγων, ἤτοι τῶν ἀγωνιστικῶς λεγομένων καὶ ἐριστικῶς, πῶς καὶ κατά τινα τρόπον ἦσαν ἴσαι, μέχρις οὗ κατέπεισε τὴν στρατιὰν ὁ Ὀδυσσεὺς ὁ ποικίλα φρονῶν, ὁ κόπις καὶ ὁ λάλος, ἤτοι ὁ ῥήτωρ ὁ ἡδὺς κατὰ τοὺς λόγους, ὁ τῷ δήμῳ χαριζόμενος, λέγων δηλονότι, μὴ τὸν ἄριστον πάντων τῶν Ἀχαιῶν, Ἀχιλλέα, ἀποδιώκειν καὶ παραβλέπειν χάριν σφαγίων δουλικῶν, μηδέ τινα τῶν

ἀποθανόντων σπάντα πλήσιον τῆς Περσεφόνης εἰπεῖν, ὅτι οἱ Δαναοὶ ἀπῆλθον τοῦ τόπου τῆς Τροίας, κακοὶ καὶ ἀχάριστοι φανέντες τοῖς Ἕλλησι, τοῖς ἀποθανοῦσιν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. παραγενήσεται δὲ συντόμως ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀποσπάσων τὴν πῶλον, ἤτοι τὴν Πολυξένην, ἀπὸ τοῦ σοῦ κόλπου, καὶ παρορμήσων καὶ παρακινήσων ἐκ τῆς γεραιᾶς χειρὸς τῆς σῆς. ἀλλ' ἄπιθι πρὸς ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμοὺς, κάθησο παρακλήτρια τοῦ Ἀγαμέμνονος διὰ τῶν γονάτων αὐτοῦ δηλονότι, ἐπικαλοῦ τούς τε ἐν τῷ οὐρανῷ θεοὺς, τούς τε ὑποκάτω τῆς γῆς. ἢ γὰρ αἱ λιταὶ ἐμποδίσουσιν ἔσεσθαι ἐστερημένην παιδὸς μελέας, καὶ ἀθλίας, ἢ ἀπόκειται ἰδεῖν τὴν παρθένον προκειμένην τοῦ τύμβου, βαπτομένην ἐκ τῆς χρυσοφόρου δειρῆς ἐν ῥεύματι μελαναυγεῖ, καὶ μέλαιναν ὄψιν ἔχοντι αἵματος. 2)

V. 151. ΟΙ ΕΓΩ Μ. σύστημα κατὰ περικοπὴν ὁμοιομερές· ἐξ ὁμοίων γὰρ σύγκειται ἀναπαιστικῶν κώλων. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους. τὰ δὲ κῶλα πάντα αὐτοῦ κγ, ὧν τελευταῖον σᾶς ψυχᾶς ἀΐω φάμαν. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικά. τὸ μέντοι ζ κῶλον καὶ τὸ ιζ μονόμετρα ἐστιν ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ιε τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν 3). τίθενται γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα συστήματα ἐν μέσῳ τῶν ἀναπαιστικῶν. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει ὡςαύτως.

V. 151 — 158. ΟΙ ΕΓΩ ΜΕΛΕΑ. φεῦ μελέα εἰμὶ ἐγὼ δηλονότι, τί ἄρα βοήσω; ποίαν κραυγὴν, ποῖον θρῆνον; δειλαία εἰμὶ δηλονότι ἕνεκα τοῦ ἀθλίου γήρως, ἕνεκα τῆς δουλείας τῆς οὐ φορητῆς. ὤμοι μοι, τίς βοηθήσει

2) Quae leguntur a vv. ἢ γὰρ αἱ λιταί, eadem fere habet Guelph. ad v. 145 sqq. ἢ γὰρ διακωλύσουσι καὶ ἐμποδίσουσι σε αἱ παρακλήσεις τοῦ εἶναί σε ὀρφανὴν τῆς ἀθλίας παιδὸς, ἢ ἀπόκειταί σοι θεάσασθαι τὴν παρθένον θυγατέρα προπετῆ καὶ ἔμπροσθεν κειμένην τοῦ τάφου τοῦ Ἀχιλλέως καὶ φοινισσομένην καὶ βαπτομένην ἐν νασμῷ καὶ ἐν ῥεύσει μελαναυγεῖ καὶ σκοτεινῷ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκ τῆς χρυσοφόρου δειρῆς ἤγουν τοῦ χρυσᾶ φοροῦντος ποτὲ τραχήλου.

3) Junt. Basil. φαλικόν.

ἐμοί; ποῖον τέκνον, ποία πόλις; ἀφανὴς ὁ Πρίαμος, ἀφανεῖς οἱ παῖδες. V. 151. *ΟΙ ΕΓΩ Μ. φεῦ, οἴμοι καὶ οἳ ἐμοὶ κοινὸν, οἳ ἐγὼ μετ' εὐθείας ποιητικόν. ταῦτα λέγουσιν ἄνθρωποι δυςφοροῦντες, ὅτι πλῆθος κακῶν ἔχουσιν.* Gu. *ΟΙ, φεῦ μοι.* Fl. 21. *ΜΕΛΕΑ, ἀθλία.* Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. *ΑΠΥΣΩ, εἴπω.* Fl. 59. *φρονήσω.* Fl. 21. *οὐαί μοι τῆς ἀθλίας, καὶ τί δὴ βοήσω.* Fl. 33. *ἤγουν βοήσω, (φωνήσω, πρὸς τὸ παρὸν ἄκουσμα).* Gu.

V. 152. *ΑΧΩ, θλῖψιν.* Fl. 59. *φωνήν.* Fl. 17. *βοήν.* Fl. 6. 21. *τραγῳδίαν.* Fl. 56. *ἢ περισπωμένως, ἀχῶ.* Fl. 10. *ΟΔΥΡΜΟΝ, κλαυθμόν.* Fl. 17. *ποίαν ἠχὴν ἤγουν βοὴν καὶ ποῖον κλαυθμόν.* Fl. 33. *ἤγουν θρῆνον.* Gu.

V. 153. *ΔΕΙΛΑΙΑ ΔΕΙΛΑΙΟΥ, ἀθλία εἰμὶ ἀθλίου ἕνεκα.* Fl. 6. 21. 56. 59. 76. *ἀθλία εἰμὶ ἕνεκεν τοῦ δυςτυχοῦς καὶ ἀθλίου γήρως.* Fl. 17. *ἡ ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος τοῦ δυςτυχουμένου καὶ ταλαιπώρου μου γήρως.* Fl. 33.

V. 154. *ΤΛΑΤΑΣ, τῆς ἀνυποίστου, τῆς οὐχ ὑπομονητῆς.* Fl. 6. 17. 56. 59. 76. Gu. *ἕνεκα τῆς ἀπίστου.* Fl. 21. *καὶ δουλοσύνης τῆς ἀνυπομονήτου καὶ ὑπερηφάνου ποτέ.* Fl. 33.

V. 155. *ΟΥ ΦΕΡΤΑΣ, οὐ φορητῆς, ποιητικὸν φερτὸν, κοινὸν φορητόν. φορυτὸς δὲ ὁ συρφετὸς ἤγουν ἡ πολλὴ ἀχρεία εἰς ἓν συνηγμένη.* Gu.

V. 156. *ΑΜΥΝΗι, ἤγουν βοηθήσῃ.* Fl. 6. 21. 56. 59. 76. *ΑΜΥΝΕΙ, ἤγουν βοηθήσει. ἀμύνω τὸ ἐκδικῶ καὶ βοηθῶ δοτικῇ, ἀμύνομαι τὸν ἐχθρόν μου ἀντὶ τοῦ κολάζω, ἀεὶ αἰτιατικῇ. ἐκ τούτου λέγεται καὶ ἄμυνα ἐπὶ θηλυκοῦ, καὶ ἀμυντήρια ὅπλα, οἷον ξίφος ἢ δόρυ ἢ τόξον. ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, δι' οὗ ἀναστέλλομεν μηκόθεν τὸν πόλεμον. (ΑΜΥΝΕΙ, βοηθεῖ. μετὰ ὁριστικοῦ καὶ εὐκτικοῦ τὸ τίς καλόν ἐστι.)* Gu.

Ib. *ΠΟΙΑ ΓΕΝΝΑ, τῶν τέκνων.* Fl. 17. *καὶ γὰρ καὶ τὰ πεντήκοντα φροῦδά εἰσιν.* Fl. 21. *τίς βοηθήσει μοι ἢ τίς ἀνταμείψεσθαι τοὺς ἠδικηκότας; ποία γενεά.* Fl. 33. *ΓΕΝΝΑ ἤγουν ποῖον τέκνον. γέννα ἡ ἐκ τῆς μήτρας ἔκπτωσις τοῦ ἐμβρύου καὶ τὸ γεννηθέν. οὕτω καὶ τόκος.* Gu.

V. 157. *ΠΟΙΑ ΔΕ ΠΟΛΙΣ, ἀμύνῃ μοι δηλονότι.* Fl. 17. 21.

V. 158. *ΦΡΟΥΔΟΣ, ἀφανὴς, πρὸ ὁδοῦ.* Fl. 6. 21. 56. 59. 76. Gu. *ΠΡΕΣΒΥΣ, ὁ γέρων ὁ Πρίαμος.* Fl. 17. *ἄφαντα, ἀβέβαια τὰ ἐμὰ πάντα, ἀφανὴς ὁ ἀνὴρ, ἤγουν ὁ Πρίαμος, οἱ παῖδες.* Fl. 33.

V. 159 — 173. *ΠΟΙΑΝ, ὁδὸν δηλονότι, πορευθῶ, ἢ ταύτην ἢ ἐκείνην; ποῖ δὲ ἥσω καὶ ὁρμήσω; ποῦ τις ἀπὸ τῶν θεῶν ἢ ἀπὸ τῶν δαιμόνων ἔσται βοηθός; ὦ Τρῳάδες, αἱ ἀπαγγείλασαι κακά, ὦ Τρῳάδες, αἱ ἐνεγκοῦσαι κακὰ πήματα, ὠλέσατε καὶ ἐφθείρατε ἐμὲ δηλονότι· οὐδαμῶς ἐστι μοι ἐν τῷ φωτὶ βίος θαυμαστός. ὦ τλῆμον πούς, ὁδηγὸς γενοῦ ἐμοὶ τῇ γραίᾳ πρὸς τὴν τῶν αἰχμαλώτων σκηνήν. ὦ τέκνον, ὦ παῖ μητρὸς ἀθλιωτάτης, ἔξελθε ἀπὸ τῶν οἴκων, ἄκουε, ὦ τέκνον, τὴν φωνὴν τῆς σῆς μητρὸς, ἵνα ἀκούσῃς, οἵαν ἀγγελίαν ἀκούω περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς.*

V. 159. *ΠΟΙΑΝ Η Τ. Η. Κ. τοῦτο λέγει ἀποροῦσα τί ποιήσει, καὶ τίνα θεῶν* 4) *βοηθὸν πρὸς τὰ παρόντα ἐπικαλέσεται. οὕτω δὲ χρὴ γράφειν ταῦτα τὰ κῶλα καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς διωρθώθη παρ' ἡμῶν, ἵν' ἔχῃ πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. ΠΟΙΑΝ. εἰς ποίαν βοήθειαν παραγενήσομαι.* Fl. 33. *ὁδὸν δηλονότι. τοῦτο λέγουσιν ἐξαπορούμενοι καὶ ἐν ἀφύκτοις ὄντες πράγμασιν ἄνθρωποι.* Gu.

V. 160. *ΣΤΕΙΧΩ, ὁδεύσω.* Fl. 17. *βαδίσω.* Fl. 59. *ἤγουν πορευθῶ. (πορεύσομαι, ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος* in marg. *ἰστέον ὅτι ὑποτακτικὸς ἐνεστὼς μέλλοντος καὶ ἐνεστῶτος σημασίαν ἔχει· τὸ στείχω γὰρ ἐνεστὼς ὢν ἐνταῦθα μέλλοντα ἐμφαίνει· ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ἀόριστος μέλλοντα μόνον.)* Gu.

Ib. *ΗΣΩ, ὁρμήσω. ἵημι, τὸ ὁρμῶ καὶ πορεύομαι, ὁ μέλλων ἥσω, καὶ ψιλοῦται, ἵημι δὲ τὸ πέμπω δασύνεται. ΗΣΩ, ὁρμήσω εἰς ποίαν βοήθειαν.* Fl. 21. *ποῦ πέμψω ἤγουν εἰς τίνα ἄνθρωπον πέμψω ὥστε βοηθῆσαί με.* Fl. 59. *ποῦ ἔλθω· ποτὲ τίς ἐκ τῶν θεῶν βοηθήσει μοι.* Fl. 33. *ἥσω, ἤγουν πορευθῶ (ὁρμήσω. ἵημι, ἥσω.)* Gu.

Ib. 161. *ΘΕΩΝ Η ΔΑΙΜΟΝΩΝ. θεοὺς ὑψηλότερόν τι τάγμα ἡγοῦντο τῶν δαιμόνων· ὃν γὰρ λόγον ἔχου-*

4) *θεῶν* add. e Guelph. in quo desunt sqq. *οὕτω δέ κ. τ. λ.*

σιν οἱ ἥρωες πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, ὑψηλότεροί τινες δοκοῦντες καὶ ὑπερέχοντες, τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ θεοὶ πρὸς τοὺς δαίμονας, ὑψηλότεροί τινες δοκοῦντες τούτων εἶναι. λέγονται δὲ καταχρηστικῶς θεοὶ καὶ οἱ δαίμονες. *ΘΕΩΝ Η Δ.* τοῦτο διὰ τὸν Δία λέγει· οὗτος γὰρ μόνος οὐ λέγεται δαίμων, ἀλλὰ θεός· οἱ δὲ ἕτεροι καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες. Gu.

Ib. τὸ δὲ *ΕΣΤ' ΕΠΑΡΩΓΟΣ* δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ ἔστιν εἶναι καὶ ἀντὶ τοῦ ἔσται· ἡ γὰρ ἀπόστροφος, ὡς φασὶ, καὶ ἀντὶ δύο τίθεται φωνηέντων, ὡς τὸ βούλομ' ἐγώ, καὶ ἀνθ' ἑνὸς, οἷον τοῦτ' ἐστιν. *ΕΠΑΡΩΓΟΣ*, ἤγουν βοηθὸς ἔσται δηλονότι. Gu.

V. 162. *ΚΑΚΑ*, δεινά. Fl. 17. *ΕΝΕΓΚΟΥΣΑΙ*, ὑπομένουσαι. Fl. 17. ἤγουν διακομίσασαι. Fl. 76. ἀπαγγείλασαι, ἢ ὑπομείνασαι καὶ παθοῦσαι. Fl. 10. ἤνεγκα ἀντὶ τοῦ ἐκόμισα καὶ ἤνεγκα ἀντὶ τοῦ ὑπέμεινα. Gu. *ΤΡΩΙΑΔΕΣ.* Τρὼς, ὃ κλίνεται Τρωὸς, καὶ Τρωαὶ γυναῖκες, αἳ καὶ Τρῳάδες λέγονται καὶ Τρωϊάδες ποιητικῶς. *ΤΡΩΙΑΔΕΣ*, κόραι δηλονότι. Fl. 17. ὦ κακὰ πήματα καὶ βλάβας ἀπαγγείλασαί μοι, Τρωϊκαὶ γυναῖκες. Fl. 33.

V. 163. *ΠΗΜΑΤΑ*, βλάβας. Fl. 17. 21. 56. 59.

V. 164. *ΩΛΕΣΑΤ'*. ἀπώλεσα ἀντὶ τοῦ ἔφθειρα καὶ ἀντὶ τοῦ κοινῶς ἐχάωσα. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. Gu. *ΟΥΚΕΤΙ*, εἰς τὸ ἑξῆς. Fl. 59. *ΒΙΟΣ*, ἤγουν διαγωγή. Fl. 59.

V. 165. *ΑΓΑΣΤΟΣ*, θαυμαστὸς, ἤγουν οὐκέτι μοι τὸ ζῆν περισπούδαστον. Fl. 6. Gu. θαυμαστὸς, ποθητὸς, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων. Fl. 21. ἤγουν θαυμαστός. (ποθητὸς, ἀπόδεκτος, ζηλωτός.) Gu. *ΦΑΕΙ*, ἡμέρᾳ. Fl. 17. καὶ τῷ φωτὶ, τῇ ζωῇ. Fl. 21. 59. καὶ ἀμφότερα μικρὰ γράφει ὁ κύριος Μάξιμος. οὐκ εἰς τὰ μετὰ ταῦτα ὁ βίος καὶ ἡ διαγωγὴ ὁ ἐν τῷ φάει καὶ τῷ φωτὶ ἤγουν τῇ ζωῇ ἀγαστὸς καὶ ποθεινὸς, ἤγουν οὐ θέλω ζῆν, ἀλλὰ θανεῖν. Fl. 59. οὐδαμῶς μοι ὁ βίος θαυμαστὸς, καὶ φωτοφανεὶς, ἀλλ' ἐπαχθὴς καὶ ἀπολεσμένος. Fl. 33. *ΕΝ ΦΑΕΙ*, φωτὶ, (ἐν τῇ ἡμέρᾳ.) Gu.

V. 166. *ΤΑΛΑΜΟΝ*, ταλαίπωρε. Fl. 59. 76. ἀθλία. Fl. 17. ἔνδον ἐβούλετο εἰσελθεῖν πρὸς τὴν αἰχμαλωτίδων σκηνήν. βούλεται γὰρ συντυχεῖν τῇ Πολυξένῃ καὶ μηνῦσαι

τὸν ἐσόμενον αὐτῇ θάνατον. Fl. 16. ἈΓΗΣΑΙ, ἦρξον ἡγεμόνευσον. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. ὁδηγὸς γενοῦ. Gu. ὑπούργησον. Fl. 17. ὦ τλῆμον, ἐλεινὴ, ἀθλία θύγατερ, θεατοῦσαι ἢ μήνυσαι μοι τῇ γραίᾳ τὰ ἐπελθόντα σοι. Fl. 33.

V. 168. ΠΡΟΣ – – πρὸς τήνδε τὴν αὐλὴν, ὦ παῖ τῆς ἀθλιωτάτης καὶ ταλαιπώρου μητρός. Fl. 33. ἡ πρὸς καὶ ἐπὶ ἐμψύχου καὶ ἀψύχου. ὡςαύτως καὶ ἡ εἰς. Gu. ΑΥΛΑΝ, ἐν ᾗ πάρεστιν ἡ Πολυξένη. C. C. C. Gu.

Ib. Ω ΤΕΚΝΟΝ, Ω ΠΑΙ, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. λέγεται δὲ ἐκ παραλλήλου, ὅτε συνέλθωσι διάφοροι φωναὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας δηλωτικαί. Gu.

V. 169. 170. ΕΞΕΛΘ', ΕΞΕΛΘ', ἐκ δευτέρου καὶ τρίτου λέγεται ὁ αὐτὸς λόγος, ἢ δι' ὑπερβάλλουσαν χαρὰν, ὡς ἐν τῷ ἐγκαίνια ἐγκαίνια, ἢ δι' ὑπερβάλλουσαν λύπην, ἢ διὰ κατεπείγουσαν ἀνάγκην. Gu. ἔξελθε ἐκ τῶν οἴκων καὶ ἄκουσον τῆς σῆς μητρὸς τὴν φωνὴν, ὦ τέκνον. Fl. 33.

V. 171. ΕΙΔΗιΣ, μάθῃς. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. ἸΔΗιΣ ἤγουν μάθῃς, (ἀκούσῃς, αἴσθησις ἀντὶ αἰσθήσεως, ὃ καὶ μετάληψις αἰσθήσεως λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἄκουε.) Gu.

V. 172 sq. ΟΙΑΝ, οἵαν ἤκουσα φωνὴν ἢ φήμην περὶ τῆς ψυχῆς, ἤγουν περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. Fl. 21.

V. 173. ΣΑΣ ΨΥΧΑΣ. ψυχὴ λέξις ὁμώνυμος οὖσα σημαίνει τὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ λογικὴν ψυχὴν, καὶ τὴν ἐν τοῖς ζώοις τοῖς ἀλόγοις καὶ τοῖς φυτοῖς, ἔτι δὲ τὴν ζωὴν, ὡς ἐνταῦθα Εὐριπίδης φησὶ, καὶ ἀλλαχοῦ· ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἕκτορος τ' ἀπώλετο ψυχή, ἤγουν ἡ ζωή· καὶ τὴν φύσιν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ· ὅςτις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς ἀντὶ τοῦ τῆς ἐμῆς φύσεως. ΨΥΧΑΣ, ζωῆς. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. Gu. καθὼς ἤκουσα λόγον περὶ τῆς ψυχῆς, ἤγουν περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. Fl. 33.

V. 174. ΙΩ ΜΑΤΕΡ, ΜΑΤΕΡ. σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαῖον, ὁμοιομερές· ἐξ ὁμοίων γὰρ σύγκειται ἀναπαιστικῶν κώλων. εἰσὶ δὲ πάντα τὰ κῶλα λθ, ὧν τελευταῖον κρείσσων συντυχί' ἐκύρησεν. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων

καταληκτικά. τὸ δὲ δ, καὶ τὸ ια, τὸ ιδ, τὸ ις, τὸ κζ, καὶ τὸ λγ μονόμετρα καὶ πενθημιμερῆ· τὸ μέντοι ε τροχαϊκόν ἐστι πενθημιμερὲς καὶ τὸ λδ ὁμοίως ἑφθημιμερές. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς· τέλος γὰρ ἔχει τὰ ἀναπαιστικά.

Ib. *ΙΩ*, ἀντὶ τοῦ ἰοὺ θρηνικὸν, ἢ οὐαὶ μῆτερ, τί βοᾷς. Fl. 33. *ΝΕΟΝ*, παράδοξον, (πρόσφατον, ὃ πρώην οὐκ ἐγινώσκομεν.) Gu.

V. 174—176. ὦ μῆτερ, διὰ τί βοᾷς, διὰ τί νεωστὶ κηρύξασα καὶ βοήσασα ἐκπτῆναι ἐποίησας, ἤτοι συντόμως ἐξελθεῖν ἐμὲ τῶν οἴκων τῶνδε τῷ θάμβει καὶ ταύτῃ τῇ ἐκπλήξει, ὡς καὶ κατὰ ὄρνιν.

V. 175. *ΚΑΡΥΞΑΣ'*, εἰποῦσα. Fl. 59. τί δὴ νεωστὶ λόγον κηρύξας, καὶ ὥσπερ ὄρνιν. Fl. 33. βοήσασα. Gu.

V. 176. *ΘΑΜΒΕΙ*, τῷ θαύματι καὶ τῇ ἐκπλήξει, οἷς κατασχεθεῖσαν [5]) ὑπὸ τοῦ σοῦ λόγου πετασθῆναί με ἐποίησας. *ΘΑΜΒΕΙ*, ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι ποιεῖς. Fl. 17. τῷ φόβῳ. Gu. *ΕΞΕΠΤΑΞΑΣ*, ἐφόβησας. Fl. 17. ἐδειλίασας. Fl. 10. τῷ τοιούτῳ φόβῳ ἐξέπτηξάς με καὶ καταπτῆξαι καὶ δειλιάσαι πεποίηκας. Fl. 33. *ΕΞΕΠΤΑΞΑΣ*, ἐξέπτηξας ἢ μᾶλλον σὺν φόβῳ ἐξέβαλες. οὕτω λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου ὑποπτήσσει ἀντὶ τοῦ σὺν φόβῳ κρύπτεται. (πετασθῆναι ἐποίησας, ἐθρόησας, ἐφόβησας.) Gu.

V. 177 sq. *ΙΩ ΜΟΙ ΜΟΙ ΤΕΚΝΟΝ*, διὰ τί δυςφημεῖς καὶ ἐλεεινολογεῖς ἐμὲ, λέγουσα δηλονότι ἐμοὶ κακὰ προοίμια.

V. 177. *ΙΩ ΜΟΙ*. ὁ λόγος τῆς Ἑκάβης οὐ πρὸς τὴν ἐρώτησιν τῆς Πολυξένης, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὴν κλαυθμός ἐστι διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην. Gu.

V. 178. *ΔΥΣΦΗΜΕΙΣ*, βοᾷς. Fl. 17. τί με δύςφημα φθέγγεις. Fl. 6. 21. 10. τί με δύςφημα καὶ κακόφημα φθέγγῃ; καὶ προοίμιά μοι κακὰ προλέγεις; Fl. 33. δυςφημῶ κυρίως τὸ κακῶς λέγω, ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ λέγω ἁπλῶς· οὕτω γὰρ συμβιβασθείη καλῶς. Fl. 59.

V. 179. *ΑΙ ΑΙ!* δυςφημῶ δηλονότι περὶ τῆς σῆς

5) Gu. ab al. m. tantum οἷς κατεσχέθην.

ψυχῆς, ἤτοι ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς. *ΑΙ ΑΙ*, οὐαὶ οὐαὶ τῆς σῆς ψυχῆς. Fl. 33.

V. 180. *ΕΞΑΥΔΑ*, ἐξάγγελλε καὶ φανερῶς λέγε, μὴ κρύψῃς ἐπὶ πολύ. *ΜΗ ΚΡΥΨΗιΣ*, ὅρα ἵνα. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. ἔξειπε, λέξον, μή μοι κρύψῃς ἐπὶ πολύ, ἢ ἐπιδήλωσον. Fl. 33. τὸ μὴ μετὰ τῶν ἄλλων χρόνων προςτακτικῶς λέγεται, μὴ τύπτε, μετὰ δὲ τοῦ ἀορίστου ὑποτακτικῶς, μὴ τύψῃς ἀντὶ τοῦ μὴ τύψον. Gu.

V. 181 sq. *ΔΕΙΜΑΙΝΩ*, φοβοῦμαι, ὦ μῆτερ, διὰ τί ἄρα ἀναστενάζεις.

V. 181. *ΔΕΙΜΑΙΝΩ*, δέδοικα. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. φοβοῦμαι, μῆτερ. Fl. 33.

V. 182. *ΑΝΑΣΤΕΝΕΙΣ*, στενάζεις. Fl. 17. 59. στένεις. Fl. 21. τί δήποτε στενάζεις, ὦ τέκνον ἀθλίας μητρός. Fl. 33. ἤγουν μεγάλως [6]) στενάζεις, ἐπειδὴ ἡ ἀνὰ τὸ ἐπάνω δηλοῖ, ἢ ἐκ δευτέρου στενάζεις, ἐπεὶ καὶ τὸ ἐκ δευτέρου δηλοῖ ἡ πρόθεσις. Gu.

V. 183. *Ω ΤΕΚΝΟΝ*, ὦ τέκνον μητρὸς ἀθλίας. *ΜΕΛΕΑΣ*, ἀθλίας, (ματαίας.) Gu.

V. 184. *ΤΙ ΤΟΔ' ΑΓΓΕΛΛΕΙΣ*, διὰ τί ἀγγέλλεις καὶ μηνύεις, ἤτοι λέγεις τόδε, τουτέστι τί ἐστι τόδε ὃ ἀγγέλλεις. *ΤΙ ΤΟΔ'*. τί ἐστι τόδε ὃ λέγεις. Fl. 17. τί ἐστι τόδε ὃ ἀγγέλλεις καὶ μηνύεις. Fl. 56. 59. 76. διὰ τί λέγεις τόδε. Fl. 6. διὰ τί φθέγγεις. Fl. 21. τί δὴ ὅπερ ἀγγέλλεις; Fl. 33. *ΑΓΓΕΛΛΕΙΣ*, λέγεις. Gu.

V. 185. *ΣΦΑΞΑΙ Σ'*. ἡ γέννα τοῦ Πηλείδου, ἤγουν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως ὁ Νεοπτόλεμος, κοινῇ γνώμῃ τῶν Ἀργείων συντείνει καὶ σπεύδει σφάξαι σε πρὸς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δηλονότι. Ἄλλως. κοινὴ γνώμη τῶν Ἀργείων συντείνει [πρὸς τύμβον γνώμα, ἢ] σπεύδει [7]) σφάξαι σε πρὸς τὸν τύμβον τοῦ Πηλείδου, ἤγουν τοῦ Ἀχιλλέως. τὸ γέννα ἢ κλητικὴν διὰ τὴν Πολυξένην νοητέον, ἀντὶ τοῦ ὦ θύγατερ, ἢ δοτικὴν πρὸς τὸ Πηλείδα. κρεῖττον δὲ

6) Huic voci ab al. m. suprascr. est πολλαχῶς.

7) King. ed. συντείνει καὶ σπεύδει σφ. σε πρὸς τὸν τύμβον τοῦ Π.

τὸ πρῶτον. [8]) ΚΟΙΝΑ, ἡ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων γνώμη συντείνει, ἤτοι προκρίνει τοῦ σφάξαι σε πρὸς τὸν τάφον τοῦ Πηλείδου, δῆλον τοῦ Ἀχιλλέως, ὅς ἐστι τοῦ Πηλέως γενεά. Fl. 33.

V. 186. ΣΥΝΤΕΙΝΕΙ, συνέρχεται, ὁμοφωνεῖ, (συντρέχει ἢ ἐπισπεύδει. ἡ κοινὴ γνώμη τῶν Ἀργείων συντείνει τῇ γέννᾳ τοῦ Πηλείδα σφάξαι σε πρὸς τύμβον.) Gu. ΓΝΩΜΑι, βουλῇ. ἀλλαχοῦ ἡ προαίρεσις. ὅθεν καὶ εὐγνώμων καὶ κακογνώμων. Gu.

V. 187. ΓΕΝΝΑ. τῇ γέννᾳ καὶ τῇ γενεᾷ τῶν Ἀργείων, ἤγουν τοῖς Ἀργείοις, συντείνει καὶ συντρέχει γνώμη καὶ βουλὴ καὶ αἵρεσις κοινὴ, ἤγουν τῶν ὅλων, ὥστε σφάξαι σε πρὸς τὸν τύμβον καὶ τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως· δηλονότι τοῦ Πηλείδου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως· ἢ ἡ γέννα τῶν Ἀργείων, ἤγουν οἱ Ἀργεῖοι, συντείνει καὶ συντρέχει ἐν κοινῇ γνώμῃ καὶ βουλῇ, λεγούσῃ, σφάξαι σε πρὸς τὸν τύμβον τοῦ Πηλείδου Ἀχιλλέως. Fl. 59. ὁ Πύῤῥος. Fl. 21.

V. 188—190. ΟΙΜΟΙ ΜΑΤΕΡι οἴμοι, ὦ μῆτερ, πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα καὶ ἀφθόνητα τῶν κακῶν — ἀφθόνητα διὰ τὸ εἶναι λίαν κακά· τοῖς γὰρ τοιούτοις οὐδεὶς φθονεῖ. — μήνυσόν μοι, ἀντὶ τοῦ εἰπὲ, ὦ μῆτερ.

V. 188. ΦΘΕΓΓΗι, λέγεις. Fl. 17. 56. 59.

V. 189. ΑΜΕΓΑΡΤΑ, ἀφθόνητα, οἷς οὐκ ἄν τις φθονήσειε. λέγονται καὶ ἀμέγαρτα τὰ μεγάλα, ἀπὸ τοῦ μὴ ἀγείρεσθαι. C. C. C. ΑΜΕΓ. ἀνέλπιστά μοι κακὰ, ἢ ἄφθονα κακά μοι ἐπαγγέλλεις· τὰ γὰρ κακὰ οὐδεὶς φθονεῖ. Fl. 33. ΑΜΕΓ. μέγιστα, ὅθεν καὶ μέγαρα, τὰ ἔνδοξα οἰκήματα, (ἀφθόνητα, ὧν οὐκ ἄν τις τοῖς ἔχουσι φθονῇ διὰ τὸ εἶναι κακά· τοῖς γὰρ κακοῖς οὐδεὶς ἐπίφθονος.) Gu.

Ib. ΜΑΝΥΣΟΝ, δήλωσον. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. φανέρωσον. Fl. 17. λέγε μοι, λέγε μοι. Fl. 33. τὸ μηνύειν παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς λέγειν ἐστὶ, παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς τὸ πέμπειν μεθ' ἑτέρου τινὸς πρός τινας

8) In Gu. tantum leguntur posteriora hoc modo: ἢ τὸ γέννα κλητικὴ διὰ τ. Π. ν. — ἢ δοτική. Ex eo accesserunt vv. ἀντὶ τοῦ ὦ θύγατερ. desunt autem ultima κρεῖττον δὲ etc.

λόγους περί τινος. καὶ μηνυτὴς ὁ τούτοις διακομίζων, ἀλλὰ καὶ ὁ πέμπων. εἰπέ. (ἄγγελλον ταῦτα τὰ κακά.) Gu.

V. 191—193. *ΑΥΔΩ, ΠΑΙ.* λέγω, παῖ, φήμας δυςφήμους, ἤτοι πράγματα κακὴν φήμην καὶ ἀγγελίαν ἔχοντα. ἀγγέλλουσιν ἐμοὶ, κυρωθῆναι τῇ ψήφῳ τῶν Ἀργείων ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς. *ΑΥΔΩ*, λέγω. Fl. 6. 17. 56: λέξω. Fl. 21. *ΑΥΔΗ* κυρίως ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων λέγεται. σύγκειται δὲ ἐκ τοῦ αὔω τὸ φωνῶ, καὶ τοῦ δέω τὸ δεσμεύω, ἡ συνδεδεμένη καὶ ἔναρθρος φωνή. Gu. *ΔΥΣΦΗΜΟΥΣ ΦΑΜΑΣ*, οὐ καλὰς φήμας ἐχούσας. Fl. 17. ἤγουν πράγματα οὐ καλὴν φήμην ἔχοντα καὶ λόγους. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 192. *ΑΓΓΕΛΛΟΥΣ'*, μηνύουσιν. Fl. 17. 56. δόξαι καὶ βουλαὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀγγέλλουσί μοι. Fl. 33. *ΔΟΞΑΙ ΨΗΦΩι*, ἤγουν ἐκκλησιάσαντες οἱ Ἀχαιοὶ κακὰ περὶ σοῦ ἐψηφίσαντο. *ΔΟΞΑΙ*, κυρωθῆναι. Gu.

V. 193. *ΨΗΦΩι*, τῇ κρίσει, τῇ ἀποφάσει. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ψήφῳ καὶ κρίσει περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἤγουν περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. Fl. 33. τὸ *ΜΟΙ* σχετικὸν, (περισσόν). Gu. *ΨΥΧΑΣ*, τῆς ζωῆς, οὐ περιποιήσασθαι, ἀλλ' ἀφανίσαι· ἥρμοζε γὰρ εἰπεῖν μᾶλλον περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. Gu.

V. 194 sq. *Ω ΔΕΙΝΑ Π.* ὦ παθοῦσα δεινὰ καὶ χαλεπὰ, ὦ παντλήμων καὶ παναθλία, ὦ μῆτερ, ἕνεκα τῆς δυστήνου καὶ ἀθλίας βιοτῆς καὶ ζωῆς. *Ω ΔΕΙΝΑ Π.* βαβαί, φοβερὰ ὑπομένουσα, ὦ παναθλία, ἐλεεινή. Fl. 33. ὦ δυστυχεστάτη. Fl. 10. πολυπαθεστάτη. (ὑπομείνασα. γραμματικὸν τὸ ἦθος καὶ ῥητορικόν.) Gu.

V. 196—201. *ΟΙΑΝ, ΟΙΑΝ.* θαυμαστικόν. λώβην καὶ ὕβριν ἐχθίστην καὶ λίαν μεμισημένην, ἀῤῥήτην καὶ ἄῤῥητον, ἤτοι πολλὴν καὶ μεγάλην, ἐπήγαγέ σοι δαίμων τις. οὐδαμῶς ἔστι σοι ἡ παῖς ἥδε, ἤγουν ἐγὼ, οὐκέτι δὴ συνδουλεύσω ἡ ἀθλία τῷ γήρᾳ τῷ σῷ δηλονότι. *ΟΙΑΝ, ΟΙΑΝ*, τίς δὲ ἐκ τῶν θεῶν πάλιν σοι βλάβην μεμισημένην καὶ ἐχθροτάτην καὶ ἀνέκφραστον διήγειρεν. Fl. 33. *ΛΩΒΑΝ.* οἱ γράφοντες λώβαν ἐχθίσταν ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. σὺ δὲ μαθὼν μὴ γράφε τοῦτο· δίμετρον γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ κῶλον, ὡς καὶ τὰ λοιπά· διὸ καὶ ἐξεβλήθη

παρ' ἐμοῦ. ΛΩΒΗΝ, βλάβην. τὴν ἑαυτῆς στέρησιν λώβην καλεῖ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νόσου. Gu.

V. 197. ΑΡΡΗΤΑΝ, μὴ δυναμένην ῥηθῆναι. Fl. 17. μεγάλην, (ἣν οὐ δύναταί τις αἴρειν διὰ τὸ μέγεθος, μὴ δυναμένην ῥηθῆναι.) Gu.

V. 198. ΩΡΣΕ, ἐπήνεγκε. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐνέβαλεν. Fl. 21. διήγειρε, (ἐνέβαλε, παρώρμησε. ὄρω τὸ διεγείρω· ὁ μέλλων κοινῶς ὀρῶ, Αἰολικῶς δὲ ὄρσω, ὡς τὸ σπείρω, σπερῶ, σπέρσω, καὶ κείρω, κερῶ, κέρσω. ὄρσω χοῦν ὁ μέλλων, ὁ ἀόριστος ὦρσα, ὤρσας, ὦρσε.) Gu. ΔΑΙΜΩΝ, κακοποιὸς θεός. Fl. 59.

V. 199. ΟΥΚΕΤΙ, εἰς τὸ ἑξῆς. Fl. 59. οὐχ ὑπάρχει σοι παῖς αὕτη οὐδαμῶς. Fl. 33.

V. 200. ΓΗΡΑι, τῷ ταλαιπώρῳ γήρει (sic), καὶ οὐκέτι συνδουλεύσω σοι ἐγὼ ἡ ἀθλία. Fl. 33.

V. 201. ΣΥΝΔΟΥΛΕΥΣΩ, ἤγουν συνκακοπαθήσω, ἤγουν οὐκέτι σοι ἔσομαι γηρότροφος. Baroc. 74. Gu. οὐκέτι σοι συνδουλεύσω, οὐ μή σοι ἀποδώσω τὴν κεχρεωστημένην τοῖς πατράσι περὶ τῶν παίδων τιμήν. Gu.

V. 202. ΣΚΥΜΝΟΝ ΓΑΡ. σκύμνος τὸ τοῦ λέοντος γέννημα, μόσχος τὸ τῶν βοῶν, νεβρὸς τὸ τῶν ἐλάφων, ἀρνειὸς τὸ τῶν προβάτων. ὡς σκύμνον γὰρ καὶ ὡς οὐρειθρέπτην μόσχον ὄψει με, ὦ δειλαία, τὴν δειλαίαν αἰφνιδίως ἀναρπασθεῖσαν τῆς σῆς χειρὸς, καὶ ὑπὸ τὸν σκότον τῆς γῆς τοῦ ᾅδου πεμπομένην, ἀποτετμημένην τὸν λαιμόν.[9]) ΣΚΥΜΝΟΝ, ὡς σκύμνον. τὸ ὡς ἀπὸ κοινοῦ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. σκύμνον λέγει διὰ τὸ βασιλικὸν, διότι καὶ ὁ λέων τῶν ἄλλων ζώων βασιλεύει. Fl. 59. ὥςπερ τινὰ σκύμνον ἢ μόσχον ἐν ὄρει τρεφόμενον ὄψει με, ὦ δειλαία, τὴν ταλαίπωραν ἁρπαζομένην, καὶ λαιμοτόμον ὄψει· οἷον, ὄψει με τῷ ᾅδῃ πεμπομένην οὐ κοινῷ θανάτῳ, ἀλλὰ τῷ ξίφει θανατουμένην, καὶ ἀποπεμπομένην εἰς τὸν τῆς γῆς σκότον, κἀκεῖ μετὰ νεκρῶν ἀταλαιπωρήτως κατοικήσομαι. Fl. 33.

V. 203. ΜΟΣΧΟΝ ἢ πρὸς τὸ δειλαίαν σύναπτε, ἢ πρὸς τὸ σκύμνον, ἵν' ᾖ λεοντώδη μόσχον· εἶπε δὲ τὸ

9) Verba ὡς σκύμνον — λαιμόν sunt etiam in Gu.

μόσχον διὰ τὸ νέον [10]), σκύμνον δὲ διὰ τὸ βασιλικόν. ἔστι δὲ τὸ αἴδα καὶ τὸ σκότῳ τῆς γῆς τὸ αὐτό. *ΜΟΣΧΟΝ*, νέαν. Fl. 10. 59. οἱ παλαιοὶ ἐπὶ παντὸς νέου παρελάμβανον. Fl. 6. μοσχάριον. Fl. 11. *ΜΟΣΧΟΝ*. ἁπαλόν. μόσχος λέγεται παρ' ἡμῖν τὸ μοσχάριον, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς τὸ νεογνὸν γέννημα, ὡς ἐνταῦθα. Gu. *ΔΕΙΛΑΙΑ ΔΕΙΛΑΙΑΝ*, ἀθλία τὴν ἀθλίαν. Fl. 17.

V. 204. *ΕΙΣΟΨΕΙ*, θεάσει. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΑΝΑΡΠΑΣΤΑΝ*, ἡ ἀνὰ τὴν ἄνω σχέσιν δηλοῖ, ἤγουν ἐλαφρῶς, εὐκόλως ἁρπασθεῖσαν. Gu.

V. 205. *ΑΠΟΛΑΙΜΟΤΟΜΟΝ*. τὸ λαιμότομον ἤγουν τὸν λαιμὸν κεκομμένην, ὅ ἐστι πεφονευμένην. Fl. 59. ἐν τῷ λαιμῷ τμηθεῖσαν. Fl. 10. λαιμοτόμος, ὁ κόπτων τὸν λαιμόν, λαιμότομος δὲ ὁ τμηθεὶς τὸν λαιμόν. Gu. [1])

V. 206. *ΥΠΟΠΕΜΠΟΜΕΝΑΝ*, πορευομένην. Fl. 59. ὑπερβατόν. Gu. *ΣΚΟΤΟΝ*, τὸν σκοτεινὸν τόπον. Fl. 59. *ΕΝΘΑ*, εἰς ὃν τάφον, ὅπου. Fl. 21. ὅπου. Fl. 59.

V. 208. *ΚΑΙ ΣΕ ΜΕΝ*. καὶ σὲ μὲν, ὦ μῆτερ ἀθλία, κλαίω ἐν θρήνοις παγκλαύστοις· τὸν ἐμὸν δὲ βίον καὶ τὴν ζωὴν, ὕβριν καὶ βλάβην οὖσαν, οὐ θρηνῶ, ἀλλ' ἡ συντυχία, ἤγουν ἡ συνάντησις τοῦ θανεῖν, ἐκύρησε καὶ ὑπῆρξεν ἐμοὶ κρείσσων ταύτης τῆς ζωῆς.

Ib. *ΚΑΙ ΣΕ*. σὲ δὲ, μῆτερ ταλαίπωρε, θρηνῶ πανολεθρίοις κλαυθμοῖς. Fl. 35. θέσις ῥητορικὴ καὶ κατάφασις φιλόσοφος. Gu. [2])

V. 209. *ΠΑΝΟΔΥΡΤΟΙΣ*, τοῖς νικῶσι πάντα τὸν ὀδυρμόν. Fl. 6. πλείστοις, (παγκλαύστοις)· θρῆνος καὶ

10) Sic etiam Guelph. Vulgo ἵν' ἦ λεοντώδη σκύμνον, διὰ τὸ νέον etc. E Guelph. etiam τὸ μόσχον et τὸ σκότῳ pro τῷ σκ. dedi. In fine idem ταυτόν.

1) In eodem vocis ἀπολαιμοτόμον duabus syllabis prioribus a m. pr. suprascriptum est ἀναστροφή.

2) Idem scholion adscriptum est v. 211. sed ibi legitur ἄρνησις ῥητ.

κλαυθμὸς τὸ αὐτό· πένθος ἡ διὰ λύπην μελανειμονία· καὶ ἡ κουρά· καὶ ἡ οἴκοι ἀπόκλεισις καὶ ὅσα τοιαῦτα. Gu.

V. 210. *ΤΟΝ ΕΜΟΝ ΔΕ Β.* τὴν ἐμὴν δὲ ζωὴν, ἀπολλυμένην δηλονότι, τὴν βλάβην καὶ τὴν φθορὰν τὴν ἐμὴν, οὐ μόνον οὐ μεταβαλλομένη κλαίω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποθανεῖν παρ' ἐμοὶ συνάντημά ἐστι κρεῖττον τῆς ζωῆς δηλονότι. *ΤΟΝ ΕΜΟΝ ΔΕ Β.* τὸν δὲ ἐμὸν βίον, ἤγουν τὴν στέρησιν τῆς ἐμῆς ζωῆς, καὶ τὴν βλάβην καὶ τὴν λύμην τὴν ἐμὴν, ἤγουν τὴν στέρησιν τοῦ θανάτου, οὐ κλαίω. Fl. 59. τὸν δὲ ἐμὸν βίον τὸν βλαβερὸν καὶ ἐπικίνδυνον, οὐ θρηνῶ. Fl. 33. ἀπολλύμενον δηλονότι, (τὴν ἐμὴν ζωήν). Gu. *ΛΩΒΑΝ,* τὸν ὄντα ὕβριν καὶ βλάβην. Fl. 17. 21. 56. τὴν ἐμὴν βλάβην. Fl. 59. λώβη ἡ ὕβρις, λύμη ἡ βλάβη. Fl. 53. βλάβην (ὄντα). Gu.

V. 211. *ΜΕΤΑΚΛΑΙΟΜΑΙ,* οὐ κλαίομαι ἀντὶ τοῦ οὐκ ὀδύρομαι. Fl. 21. ἤγουν οὐ κλαίω μετὰ τὸ κλαίειν σέ. τὸ κλαίω, τὸ σφάττω, τὸ ὑβρίζω καὶ ἕτερα τοιαῦτα ῥήματα πάθος ἔχοντα ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἔμφυτον οὐκ ἔχουσι τὰ παθητικὰ ἀντ' ἐνεργητικῶν, οἷον κλαίομαι τὸν δεῖνα ἢ ὑβρίζομαι ἢ σφάττομαι τὸν δεῖνα, ἀλλὰ κλαίομαι ὑπὸ τοῦ δεῖνος ἢ σφάττομαι ἢ ὑβρίζομαι. παρὰ δὲ τῇ ποιητικῇ αὐτονομίᾳ λαμβάνονται καὶ τὰ τοιαῦτα παθητικὰ ἀντ' ἐνεργητικῶν, ὡς ἐνταῦθα, μετὰ προθέσεων, καὶ τὸ ἀνακλαίομαι, μετακλαίομαι, ἐπικλαίομαι καὶ ἀποκλαίομαι. Gu. [3])

V. 211 sq. *ΑΛΛΑ ΘΑΝΕΙΝ ΜΟΙ.* ἤγουν τὸ τοῦ νῦν θανάτου σύμβαμα προτιμότερον ἐμοὶ συνέβη τῆς ζωῆς. καὶ εἰ μὲν τὸ ἐκύρησε διὰ τοῦ υ ψιλοῦ καὶ η γράψεις, οὕτως ἐρεῖς· εἰ δὲ διὰ τοῦ η καὶ υ ψιλοῦ, οὕτως· ἀλλὰ ἡ συντυχία καὶ ἡ ξύμβασις ἐκήρυξε, καὶ δίκην κήρυκος προςέταξεν ἐμοὶ κρεῖττον τὸ θανεῖν. δέον δὲ ἐκήρυξεν εἰπεῖν [4]), ἐκήρυσσεν εἶπε κατὰ ἀντιχρονισμόν. οὕτω δὲ λέ-

3) In eodem supra *μετα* scriptum est *περισσή*.

4) Sic etiam Guelph. In Basil. desunt verba *καὶ δίκην κ. — δέον δὲ ἐκήρυξεν.* Idem paulo ante *ἐκήρυσε* pro *ἐκύρησε*, *γράψεις* pro *γράφεις* et *ἀλλὰ καὶ ἡ ξυντ.* *καὶ ἡ νῦν ξύμβ.* Ex eodem *δέον δὲ ἐκήρυξεν εἰπεῖν, ἐκήρυσσεν* dedi pro vulg. *ἐκήρυσσεν — ἐκήρυξεν,* et *ἢ ω μέγα — ἢ ο μικρόν,* ubi vulgo duplex *ἢ* deest.

γων, ἢ ω μέγα τὸ κρείσσων γράψεις πρὸς τὸ πρῶτον, ἢ ὁ μικρὸν πρὸς τὸ δεύτερον. ΣΥΝΤΥΧΙΑ, δυςτυχία. Fl. 10. ἤγουν τὸ σὺν αὐτῇ μοι κρεῖσσον ὑπῆρξ' ἐμοὶ ὥστε θανεῖν. Fl. 17. ἤγουν ἡ συμφορὰ τοῦ θανάτου κρείσσων ὑπῆρξεν ἐμοὶ τῆς ζωῆς δηλονότι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀλλὰ κρείσσων ἐκύρησεν, ἤγουν κυρεῖ καὶ ὑπάρχει ἐμοὶ ἡ ξυντυχία, ἡ ἐπιτυχία, ἡ συνέλευσις τοῦ θανάτου τῆς ζωῆς δηλονότι. ἐπιτυγχάνει δέ τις τοῦ θανάτου, ἤγουν ἀποθνήσκει, τοῦ θανεῖν δὲ ἤγουν τοῦ θανάτου. Fl. 59. ἀλλὰ ἡ τοῦ θανάτου δυςτυχία κρείσσων μοι φαίνεται τοῦ ζῆν ἀτίμως. Fl. 33. ἡ συνάντησις (ἐπέλευσις). Gu. ΕΚΥΡΗΣΕΝ, ἤγουν ἐγένετο μοι κρείσσων ὁ θάνατος τῆς ἀτίμου ζωῆς. Fl. 33. ἐφάνη. Fl. 10. ΕΚΗΡΥΣΣΕΝ, ἐγένετο. κυρέω κυρῶ ποιητικῶς τὸ ὑπάρχω, κυρόω κυρῶ κοινῶς τὸ βεβαιῶ, ἐπὶ διαθήκαις καὶ ψήφου ἀποφάσει νόμου καὶ συμβολαίων τιθέμενον. (συνέπεσεν, ἐφάνη, ἐψηφίσθη.) Gu.

V. 213. ΚΑΙ ΜΗΝ ΟΔ. αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων σκη, ὧν τελευταῖος, αἴσχιστα Τροίαν εἷλε τὴν δυςδαίμονα. ἐπὶ τῷ τέλει μὲν τῶν ἀποθέσεων παράγραφος, ἐπὶ τῷ τέλει δὲ πάντων τῶν στίχων κορωνὶς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.

Ib. ΚΑΙ ΜΗΝ. καὶ μὴν, ὦ Ἑκάβη, ἔρχεται ὁ Ὀδυσσεὺς σὺν σπουδῇ ποδὸς, σημανῶν καὶ δηλώσων, ἤτοι λέξειν μέλλων πρὸς σὲ ἔπος τι νέον. ΚΑΙ ΜΗΝ, καὶ δὴ ἔρχεται ταχύδρομος, ὦ Ἑκάβη. Fl. 33. τὸ καὶ μὴν τίθεται ἐπὶ μεταπτώσει προσώπων καὶ ὑποθέσεων, ἢ ἐπὶ ἐναντιώσει, οἷον ὑβρίζεις με· καὶ μὴν ἐγὼ ἐπαινῶ σε. (τὸ μὴν βεβαιωτικὸν, ἔστι δὲ οὗ καὶ ἐναντιωματικόν.) Gu. ΣΠΟΥΔΗι ΠΟΔΟΣ ἀντὶ τοῦ ἐν σπουδῇ. Gu.

V. 214. ΝΕΟΝ, χαλεπόν. Fl. 6. δεινόν. Fl. 10. λυπηρόν, (καινὸν, κακὸν, δεινόν.) Gu. ΣΗΜΑΝΩΝ ΕΠΟΣ, λέξων λόγον. Fl. 33. δηλώσων λόγιον. Gu.

V. 215 sq. ΓΥΝΑΙ. νομίζω σε, ὦ γύναι, γινώσκειν τὴν ψῆφον καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ στρατοῦ, τὴν κυρωθεῖσαν καὶ τελειωθεῖσαν. ἀλλ' ὅμως λέξω.

V. 215. ΔΟΚΩ, ὑπολαμβάνω, νομίζω. Fl. 6. Gu. ΓΝΩΜΗΝ, τὴν βουλήν. Fl. 9. 17. 21. Gu. τὴν δόξαν. Fl. 21. 56. 59. 76. Gu. ὦ γύναι, ὑπολαμβάνω γινώσκειν σε τὴν γνώμην καὶ βουλὴν τοῦ στρατοῦ. Fl. 33.

V. 216. *ΨΗΦΟΝ*, ἤγουν τὴν κρίσιν. Fl. 6. 9. 10. 17. 21. 56. 59. 76. καὶ τὴν προκριθεῖσαν ψῆφον, ἀλλ' ὅμως λέξω. Fl. 33. *ΤΗΝ ΚΡΑΘΕΙΣΑΝ*: κιρνῶ ἐνεστὼς, κεράσω μέλλων, κεκέρακα παρακείμενος, ἐκράθην δεύτερος ἀόριστος, κραθεὶς μετοχή. λέγεται δὲ κρᾶσις ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, οἷον οἴνου καὶ ὕδατος καὶ τῶν τοιούτων, μίξις δὲ ἐπὶ ξηρῶν, σίτου, κριθῆς καὶ τῶν ὁμοίων. [5]) *ΚΡΑΘΕΙΣΑΝ*, τὴν κυρωθεῖσαν, (τελειωθεῖσαν, et in marg. ἑνωθεῖσαν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν συγκιρνωμένων καὶ εἰς ἓν ἡνωμένων ὑγρῶν, οἴνου καὶ ὕδατος, ὄξους καὶ μέλιτος. καὶ ἡ βουλὴ ἐξ ἐναντιουμένων καὶ ἀμφοτερογνωμόνων ἑνοῦται καὶ συνδοξάζεται.) Gu.

V. 217—221. *ΕΔΟΞ' ΑΧΑΙΟΙΣ*, ἀρεστὸν ἐφάνη τοῖς Ἕλλησι σφάξαι τὴν σὴν παῖδα πρὸς τὸν ὑψηλὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως, ἐμὲ δὲ πομπὸν καὶ ἀγωγὸν τῆς κόρης ἔταξαν ὑπάρχειν· ἡγεμὼν δὲ καὶ σφαγεὺς τοῦ σφαγίου τοῦδε [ἐγώγε [6])] ὁ Νεοπτόλεμος, ὁ παῖς τοῦ Ἀχιλλέως.

V. 217. *ΕΔΟΞ'*, ἐφάνη. Fl. 17. 33. ἤρεσε. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐκρίθη δίκαιον (ἐκυρώθη, ἤρεσε). Gu.

V. 218. *ΟΡΘΟΝ*, ὑψηλόν. *ΧΩΜΑ*, μνῆμα, τὸν τάφον. Gu. *ΧΩΜ'* ἤγουν πρὸς τὸν ὑψηλὸν τάφον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ μνῆμα. Fl. 21. θυσιάσαι πρὸς τὸ μέγα ἢ φανερὸν μνῆμα τοῦ Ἀχιλλέως. Fl. 33.

V. 219. *ΠΟΜΠΟΥΣ*, ὁδηγούς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. προπομποὺς, (ἀγωγοὺς, ὁδηγούς. π. καὶ κομ. ἐκ παραλλήλου.) Gu. *ΚΟΜΙΣΤΗΡΑΣ*, ἐκ παραλλήλου. Fl. 17. Gu. ἐπιμελητάς. Fl. 56. ἵνα κομίσωμεν. Fl. 21. *ΚΟΡΗΣ*, τῆς Πολυξένης, ἢ τῆς παρθένου ἢ τῆς θυγατρός σου. Fl. 59. ἡμᾶς δὲ μανδαταφόρους καὶ ἀποκομιστὰς ἔταξαν εἶναι. Fl. 33. κόρη ἡ ἄγαμος καὶ ἡ γαμηθεῖσα, εἰ τύχῃ νέα εἶναι, καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὰ μὲν πρῶτα ἀπὸ τοῦ κορῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι, τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ κορὸν τὸ μέλαν. κόῤῥη ἡ παρειὰ διὰ δύο ρρ. Gu. *ΤΑΣΣΟΥΣΙΝ*, καθιστῶσιν (ἔταξαν. ῥητορικῶς ἐνεστὼς ἀντὶ παρῳχημένου.) Gu.

5) Omissum est hoc scholion in ed. King. et Musgr.

6) ἐγώγε del. King.

V. 220. *ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ, οἰκονόμος.* Fl. 17. *ἡγεμὼν, πράκτης, ὁ τελειωτὴς ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος.* Fl. 59. *δεσπότης.* Fl. 21. *ἐνεργὸς, (οἰκονόμος, δεσπότης, ἡγεμών.)* Gu.

V. 221. *ΙΕΡΕΥΣ, σφαγεύς. (θύτης. κυρίως ἱερεὺς ὁ σφαγεὺς καὶ ἱέρευσις ἡ σφαγή. εἰκότως τὸν Νεοπτόλεμον θυτὴν τῆς Πολυξένης ἔταξαν, ὑπερπονοῦντα τοῦ πατρὸς καὶ λύπην ὑπὲρ τούτου ἔχοντα μείζονα.)* Gu. *ΕΠΕΣΤΗ, ἐτάχθη.* Fl. 17. *ἐτάγη, ἐχειροτονήθη.* Fl. 21. Gu. *ΠΑΙΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ, ὁ υἱὸς, ὁ Νεοπτόλεμος.* Fl. 17. *ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος ὁ καὶ Πύῤῥος.* Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *καὶ ἱερεὺς, ἤγουν θυσιαστὴς ἦλθεν ὁ Νεοπτόλεμος, ὁ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς.* Fl. 33.

V. 222 — 225. *ΟΙΣΘ' ΟΥΝ. γίνωσκε οὖν ὃ ποιήσεις* [7] *ὅρα ἵνα μὴ ἀφαιρεθῇς τὴν κόρην βίᾳ, μήτε ἔξω τοῦ πρέποντος εἰς ἀγῶνα καὶ ἔριν τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔλθῃς. γίνωσκε δὲ τὴν δύναμιν τὴν ἐμὴν, ἢ τὴν τῶν ἀρχόντων ἰσχὺν καὶ τὴν ἐπέλευσιν τῶν σῶν κακῶν. συνετόν ἐστι καὶ ἐν τῇ δυςτυχίᾳ φρονεῖν, ἃ πρέπει.*

V. 222. *ΟΙΣΘ' ΟΥΝ Ο ΔΡΑΣΟΝ. οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τοῖς προςτακτικοῖς ἀντὶ ὑποτακτικῶν ἀπαγορευτικῶν, καὶ αὐτοῖς τοῖς προςτακτικοῖς ἀντὶ ὁριστικῶν. τοῦ μὲν οὖν πρώτου τὸ Ἀριστοφάνους ἐν Θεσμοφοριαζούσαις* (877 Küst. 870 Br.) *παράδειγμα· μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἡμέρας.* [8] *τοῦ δευτέρου δὲ Μένανδρος· οἶδ' ὅ τι ποίησον ἀντὶ τοῦ ὅ τι ποιήσεις. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ Εὐριπίδης, οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ἀντὶ τοῦ δράσεις ἐξήνεγκεν. ΟΙΣΘ', γινώσκεις.* Fl. 17. *ΔΡΑΣΟΝ, ποιήσεις.* Fl. 17. *πράξεις.* Fl. 56. *ἐν οἷς μέλλεις ποιήσει (ποιήσειν?), ἢ ὅπερ βούλῃ ποίει.* Fl. 33. *Ο ΔΡΑΣΕΙΣ. τί δρᾶσαι ὀφείλεις. τὰ ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ἔχουσιν.* Gu. *ΑΠΟΣΠΑΣΘΗΙΣ, γέγραπται καὶ ἀποσπαθῇς, ἤγουν ἀφαιρεθῇς, τὴν κόρην δηλονότι.* C. C. C. *ἀφαιρεθῇς, τῆς παιδός.* Gu.

7) Vulgo *ποιήσῃς.*

8) King. et Musgr. *τῆς ἐπ. ἐλπίδος*, ut est in Aristoph. exemplaribus.

V. 223. *ΑΜΙΛΛΑΝ*, συνάντησιν. Fl. 56. μάχην (ἀγῶνα, ἔριν, βίαν. ἀπὸ τοῦ ἅμα καὶ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω.) Gu. *ΕΞΕΛΘΗιΣ ΕΜΟΙ*, ἔξω τοῦ προσήκοντος ἔλθοι. (ἔλθῃς) Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐξενέχθῃς (ἐξενεχθῇς) τοῦ προσήκοντος. Fl. 34. μήποτε ἐμοὶ εἰς τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔριν καὶ ἀγῶνα ἔλθῃς. Fl. 33. ἀντιστῇς ἐμοὶ διὰ τῆς χειρὸς, ἔξω τοῦ προσήκοντος ἔλθοις. Gu.

V. 224. *ΑΛΚΗΝ*, τὴν ἐμὴν ἰσχύν. Fl. 17. τὴν σὴν δύναμιν δηλονότι. Fl. 21. γίνωσκε τὴν ἐμὴν δύναμιν. Fl. 33. Gu. ἀρχήν. Fl. 10. *ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΚΑΚΩΝ*, καὶ τὰ παρόντα κακά. Fl. 21. καὶ σαυτῆς ἀσθένειαν. Fl. 10. ἐπιδημίαν (ἐπέλευσιν). Gu.

V. 225. *ΣΟΦΟΝ*, φρόνιμον. Fl. 17. γνῶσις (φρόνιμον ὑπάρχει, συνετόν.) Gu. *ΚΑΝ ΚΑΚΟΙΣ*, ἐν δυστυχήμασιν (συμφοραῖς). ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δυστυχοῦντες ἄνθρωποι ἐξίστανται τοῦ καλῶς φρονεῖν. Gu. *Α ΔΕΙ ΦΡΟΝΕΙΝ*, τὸ μὴ ἐπαίρεσθαι καὶ παροξύνεσθαι. Gu. μὴ παροξύνεσθαι. Fl. 10.

V. 226—230. *ΑΙ ΑΙ ΠΑΡΕΣΤΗΧ'*, φεῦ φεῦ! ἐνέστηκε καὶ ἐπῆλθεν, ὡς φαίνεται, ἀγωνία μεγάλη, ἔμπλεως θρήνων καὶ οὐκ ἀμέτοχος, ἀλλὰ πεπληρωμένη, δακρύων. καὶ γὰρ ἐγὼ οὐκ ἔθανον, ὅπου χρεία ἦν ἀποθανεῖν, ἤγουν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, ἣν εἶχον πρώην, οὐδ' ἔφθειρέ με ἡ μοῖρα, ἀλλὰ σώζει με, ὅπως βλέπω ἕτερα κακὰ μείζονα τῶν κακῶν ὧν εἶδον.

V. 226. *ΠΑΡΕΣΤΗΧ'*, φαίνεται. Fl. 17. οὐαὶ οὐαὶ ἐπέστη μοι μεγάλη ἀγωνία. Fl. 33. ἦλθε, ἐνέστηκεν. Gu. *ΑΓΩΝ Μ.* κίνδυνος (ἀγωνία μεγάλη). Gu.

V. 227. *ΠΛΗΡΗΣ*, πεπληρωμένος. Fl. 17. 21. γεγεμισμένος. Gu. [9]) *ΚΕΝΟΣ*, ἐστερημένος. Fl. 17. καὶ στεναγμάτων γέμουσα καὶ οὐκ ἄμοιρος δακρύων. Fl. 33. διὰ τοῦ στεναγμοῦ καὶ τῶν δακρύων τὸν θρῆνον δηλοῖ. Gu.

V. 228. *ΕΧΡΗΝ*, ἔπρεπεν. Fl. 17. 21. διὰ τί οὐ

9) In Gu. vocc. πληρ. στ. suprascr. θέσις, (κατὰ θέσιν,) vocc. οὐδὲ δ. ἄρσις, (κατὰ ἄρσιν).

κἀγὼ ἔθνησκον, ὅτε με ἔπρεπε ἀποθανεῖν, ἤγουν ὅτε ἐπολιορκήθη ἡ Τροία. Fl. 33. *ΘΑΝΕΙΝ, ἐν τῇ Τροίᾳ.* Fl. 10. Gu. *ὅπου λέγω δὴ εἰς τὴν πρώτην εὐδαιμονίαν.* Gu.

V. 229. *ΟΥΔ' ΩΛΕΣΕ, εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἔφερέ με.* Gu. *ΖΕΥΣ, ἡ μοῖρα.* Gu. *ΤΡΕΦΕΙ, φυλάσσει.* (*σώζει.*) et in marg. *τρέφει ἀντὶ τοῦ ἀνατρέφει καὶ παιδαγωγεῖ καὶ ἀντὶ τοῦ τροφὴν παρέχει καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάσσειν, ὡς ἐνταῦθα.* Gu. *τρέφει εἶπεν ἀντὶ τοῦ διατηρεῖ με.* Fl. 33. *ΟΠΩΣ, ἵνα.* Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ἀλλὰ τρέφει με ὁ Ζεὺς, ἤγουν ἡ εἱμαρμένη, ὅπως βλέπω.* Fl. 33.

V. 230. *ΚΑΚΩΝ, τῶν προτέρων.* Fl. 17. Gu. *ΤΑΛΑΙΝ', ἡ ἀθλία.* Fl. 17. *καὶ ἄλλα κακὰ μείζονα τῶν προτέρων κακῶν ἡ ταλαίπωρος ἐγώ.* Fl. 33.

V. 231—234. *ΕΙ Δ' ΕΣΤΙ. εἰ δ' ἔξεστι τοῖς δεδουλωμένοις ἐρωτῆσαι τοὺς ἐλευθέρους, ἤγουν τοὺς δεσπότας, μὴ λυπηρὰ καὶ τὴν καρδίαν δάκνοντα, σοὶ μὲν, ἤτοι πρὸς σὲ, χρεὼν καὶ πρέπον ἐστὶν εἰρῆσθαι ὑπ' ἐμοῦ δηλονότι, ἡμᾶς δὲ τοὺς ἐρωτῶντας ἀκοῦσαι ταῦτα. ἢ οὕτως· σοὶ μὲν κείνοις ἀποκρίνασθαι πρέπον ἐστὶ, ἡμᾶς δὲ ἀκροᾶσθαι τοὺς ἐρωτῶντας ταῦτα.*

V. 231. *ΕΣΤΙ, ὑπάρχει.* Fl. 17. *ἀντὶ τοῦ ἔξεστιν, ἐκδεδομένον ἐστίν.* Fl. 3. 21. 56. 59. 76. Gu. *ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ. ἀντίκειται τῷ δούλῳ ὁ ἐλεύθερος.* Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. *εἰ δὲ ἔξεστι τοῖς δούλοις λέγειν τοὺς ἐλευθέρους.* Fl. 33. *ΤΟΙΣ ΔΟΥΛΟΙΣΙ,* (*ἡμῖν*) *ΤΟΥΣ ΕΛ. τοὺς δεσπότας* (*ὑμᾶς. προδιόρθωσις καὶ προπαρασκευή.*) Gu.

V. 232. *ΔΗΚΤΗΡΙΑ, ἀπὸ τοῦ δάκνω.* Fl. 21. *ὅσα μὴ λυπεῖ τὴν καρδίαν, καὶ μὴ τιτρώσκει καὶ δάκνει.* Fl. 33. *δακνηρὰ* (*λυπηρά*). Gu.

V. 233. *ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΑΙ. ἱστορῶ τὸ ἐρωτῶ, τὸ μανθάνω, τὸ διηγοῦμαι, τὸ βλέπω, καὶ τὸ ζωγραφῶ.* C. C. C. *ἱστορῆσαι.* Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ἱστορῶ κατὰ τοὺς τραγικοὺς τὸ ἁπλῶς ἐρωτῶ, ὡς ἐνταῦθα· κατὰ δὲ τοὺς κοινοὺς τὸ παρελθοῦσαν ὑπόθεσιν γράφω, ὅθεν καὶ ἱστορικός· καὶ ἱστορῶ τὰ εἰκόνας γράφω, ὅθεν καὶ ἱστορογράφος.* Gu. *ΣΟΙ ΜΕΝ, πρὸς σέ.* Gu. *ΕΙΡΗΣΘΑΙ, ἀποκρίνεσθαι,* (*λεχθῆναι, ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐρωτώμενα*

ὑπ' ἐμοῦ.) Gu. σοὶ μὲν πρέπει πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀπολογήσασθαι. Fl. 21. σοὶ μὲν λέγειν ἁρμόζει, ἡμᾶς δὲ ἀκούειν τὰ παρὰ σοῦ λεγόμενα. Fl. 33. ἁρμόζει ἤγουν ἀπολογεῖσθαι πρὸς τῶν ἐρωτωμένων. Fl. 10.

V. 235. *ΕΞΕΣΤ'*, ἐκδεδομένον ἐστὶν, ἐρώτα· τῆς βραδυτῆτος (sic etiam Gu.) γὰρ ἕνεκα οὐ φθονῶ σοι. *ΕΞΕΣΤ'*, ἄδεια ὑπάρχει. Fl. 17. *ΦΘΟΝΩ.* φθονῶ, τὸ μέμφομαι, καὶ τὸ βασκαίνω. Fl. 6. εἰ ἔξεστί σοι λέγειν· διὰ τὸν καιρὸν γὰρ οὐ μέμφομαί σοι. Fl. 33. αἰνίττεται, ὅτι χρόνον μόνον μέλλει ἡ Ἑκάβη καθικετεύουσα ἀναλῶσαι. (φθονῶ, μέμφομαί σοι. φθονῶ τὸ μέμφομαι — ἐξ οὗ καὶ ὁ ἄφθονος πλοῦτος, ὁ ἄμεμπτος, — καὶ τὸ βασκαίνω.) Gu.

V. 236—238. *ΟΙΣΘ' ΗΝΙΚΑ*, γινώσκεις ὁπότε ἦλθες τῆς Τροίας κατάσκοπος, δυςειμονίᾳ καὶ περιβολῇ εὐτελεστάτων ἐνδυμάτων, κακὴν ὄψιν ἔχων ἀπὸ τῶν ἱματίων, καὶ οἱ σταλαγμοὶ τοῦ φόνου κατέβρεχον τὴν σὴν γένυν, ἤτοι τὸν σὸν πώγωνα.

V. 236. *ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ*, ὁ κοινὸς (κοινῶς Gu.) καταπατητής. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. γινώσκεις, ἐπίστασαι, ὁπόταν ἦλθες κατάσκοπος ἐν Τροίᾳ, ἤγουν συμβιβαστής. Fl. 33.

V. 237. *ΔΥΣΧΛΑΙΝΙΑι*, ἐν δυςειμονίᾳ, περιβολῇ φαύλων ἐνδυμάτων. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. κακοφορεσίᾳ, (εὐτελεστάτῃ στολῇ καὶ ἐνδύσει, ἵνα μὴ λαμπρὰ φορῶν νοηθείης.) Gu. *ΑΜΟΡΦΟΣ*, ἀκαλλώπιστος, (δύςμορφος). Gu. *ΟΜΜΑΤΩΝ Τ' ΑΠΟ.* ὁ Ὀδυσσεὺς, ἵνα κατασκοπήσῃ ἀπὸ τῶν ἐντὸς τὴν Τροίαν, καὶ προςέξει, πόθεν ἐστὶ τὸ δυςαλώτερον μέρος, ἔβαλεν ἱμάτια πένιχρα καὶ εἰςῆλθεν εἰς τὴν Τροίαν, ὡς πτωχός. ἰδοῦσα γοῦν τοῦτον ἡ Ἑλένη, ἐγνώρισεν αὐτὸν καὶ εἶπεν, ἵνα φονεύσωσιν αὐτόν. ὁ γοῦν Ὀδυσσεὺς φοβηθεὶς, μὴ φονευθῇ, παρεκάλεσε τὴν Ἑκάβην καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Fl. 59.

V. 238. *ΦΟΝΟΥ ΣΤΑΛΑΓΜΟΙ.* μὴ λάβῃς 10) εἰς τὸ φ ό ν ο υ ἔξωθεν τὸ ἕνεκα, ἀλλ' ἔστιν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ

10) Sic Iunt. Aug. ci et Gu. λάβῃ Basil. (ex quo editores male fecerunt λάβε.

σταλαγμοί. τὰ γὰρ δάκρυα, ἃ τότε ὁ Ὀδυσσεὺς ἐδάκρυε φωραθεὶς, φόνου δάκρυα ἦν [1]· ἔκλαιε γὰρ, ἐπειδὴ τὸν περὶ ψυχῆς ἔτρεχεν. ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ αἱμάτινα δάκρυα φαμὲν, ἤγουν φονικά. ἀπίθανον δὲ τὸ πλάσμα καὶ οὐχ ἁρμόδιον· οὐ γὰρ ἂν ἐσίγησεν Ἑκάβη, πολέμιον θεασαμένη κατοπτεύοντα τὰ κατὰ τοὺς Τρῶας πράγματα. [2]) ΦΟΝΟΥ ΣΤΑΛ. ῥανίδες, δάκρυα, ὧν ἦν αἴτιος ὁ τοῦ θανάτου φόβος. Baroc. 74. [3]) ἔτρεχεν δάκρυα σημειωτικὰ φόνου, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπικειμένου σου (σοι) φόνου δακρύων σταλαγμοὶ κατέβρεχον τὴν σὴν γενειάδα. Fl. 33. ἀναιρέσεως δάκρυα, (ὑπὲρ τοῦ μὴ φονευθῆναι ἀγωνιῶν ἐδάκρυες). Gu. ΚΑΤΕΣΤΑΖΟΝ, ἔβρεχον, (κατέῤῥεον.) Gu.

V. 239. ΟΙΔΑ, γινώσκω· οὐ γὰρ ἐξ ἐπιπολῆς ἥψατο τῆς καρδίας μου τὸ πρᾶγμα. ΟΙΔ', ὅπερ λέγεις, οὐκ ἂν εἰς ἄκρον ἥψατό μου ὁ φόβος. Fl. 33. ΟΥ ΓΑΡ ΑΚΡΑΣ, ἀλλ' ἔνδον. Fl. 10. οὐ γὰρ τοῦ ἄκρου τῆς καρδίας μου ἥψατο τὸ πρᾶγμα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ΕΨΑΥΣΕ, ἤγουν προσέψαυσεν. Fl. 17. ἥψατο (τὸ πρᾶγμα· ἵνα καὶ εἰς λήθην τούτου ἀφιξόμεθα.) Gu.

V. 240. ΕΓΝΩ, ἡ Ἑλένη δέ σε μόνη ἐγνώρισε καὶ ἀνήγγειλέ μοι. ΜΟΝΗ, ἐκείνη. Fl. 21. ΚΑΤΕΙΠΕ ἀντὶ τοῦ εἶπε. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. ἐγίνωσκέ σε ἡ Ἑλένη καὶ εἶπέ μοι, ὅπως σε ἀνέλωσιν. Fl. 33.

V. 241. ΜΕΜΝΗΜΕΘ', ἐνθυμούμεθα τὰ μέγιστα κινδυνεύσαντες. ΜΕΜΝΗΜΕΘ', ἐνθυμοῦμαι, ὅτι εἰς κίνδυνον ἤλθομεν μέγαν. Fl. 33.

1) Gu. δ. ἦσαν· ἔκλαιε γὰρ, ἐπ. τὸν π. ψ. ἔθεεν, in quibus τὸν male om. King. et Musgr. quum in Basil. etiam exstaret.

2) Verba ἀπίθανον — πράγματα bis habet Gu. primum hoc loco a manu sec. deinde ad v. 240. a m. prima, et ibi quidem pro θεασαμένη — πράγματα legit ἰδοῦσα καὶ τοιοῦτον· ἡ Ἑλένη δὲ μᾶλλον εἰκότως.

3) Sic etiam August. b. c. ap. Herm. Praef. p. IX. Simile est in Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. et Gu. qui pro ῥανίδες, δάκρυα habent σταλαγμοὶ δακρύων, et αἴτιος φόνου φόβος.

V. 242. *ΗΨΩ*, ἔψαυσας δὲ τῶν ἐμῶν γονάτων ἐλεεινὸς ὤν. *ΗΨΩ*, ἐκράτησας ἱκετεύων με μὴ παραδοῦναί σε θανάτῳ. Fl. 17. Gu. τότε γὰρ τεταπεινωμένος ὑπῆρχες, καὶ ἥψω τῶν ἐμῶν γονάτων, ἤγουν ἐπροςκύνεις. Fl. 33. *ΓΟΝΑΤΩΝ*. οἱ δεόμενοι ἥπτοντο τῶν γονάτων, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῶν παρειῶν.

V. 243. *ΩΣΤ' ΕΝΘΑΝΕΙΝ*. ναί, ἡψάμην οὕτως, ὥςτε δόξαι νεκρωθῆναι ἐν τοῖς σοῖς ἐνδύμασι τὴν ἐμὴν χεῖρα ὑπὸ τοῦ δέους. *ΩΣΤ' ΕΝΘΑΝΕΙΝ*, ναί, λέγω, ἡψάμην, ὥςτε καὶ ἐβουλήθην θανεῖν τὴν ἐμὴν χεῖρα ὑπὸ τοῦ δέους ἐν τοῖς σοῖς ἱματίοις, ἢ μᾶλλον ἐβουλήθην τὴν ἐμὴν χεῖρα θανεῖν ἢ ἀποσπασθῆναι ἀπὸ τῶν σῶν ἱματίων. Fl. 21. *ΕΝΘΑΝΕΙΝ*, νεκρωθῆναι, (μικροῦ καὶ ναρκῆσαι.) Gu. *ΧΕΙΡ' ΕΜΗΝ*. καὶ γὰρ διὰ τῆς χειρὸς τῶν ἐκείνης γονάτων ἥψατο παρακαλῶν ἐκείνην. Fl. 59. μήποτε θανατωθῶ ἐν τοῖς σοῖς οἴκοις. Fl. 33. *ΠΕΠΛΟΙΣΙ*, εὐστόλοις ἐνδύμασιν, καὶ παρ' ἡμῖν πέπλα λέγονται τὰ τίμια ὑφάσματα. Gu.

V. 244. *ΤΙ ΔΗΤ' ΕΛ*. τί λοιπὸν ἔλεξας, δοῦλος ὑπάρχων ἐμὸς τότε; *ΕΛΕΞΑΣ*, εἶπας. Fl. 17. τί δὴ τότε ἔλεξας, ὡς δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε, εἰ μόνον ἤθελον. Fl. 33. πάντα τὰ γνωστικὰ ῥήματα καὶ τὰ ἐναντία τούτων μετὰ μετοχῆς συντάσσονται. Gu.

V. 245. *ΠΟΛΛΩΝ Λ. ΕΥΡ*. ἔλεξα δηλονότι πολλὰ ἐνθυμήματα καὶ μηχανὰς λόγων, ὥστε μὴ ἀποθανεῖν. *ΛΟΓΩΝ*, εἶπον σοι. Fl. 59. *ΕΥΡΗΜΑΘ'*, μηχανήματα. Fl. 17. Gu. ἐξευρήματα. Fl. 6. 9. 21. 34. 56. 59. 76. Gu.

V. 246. *ΕΣΩΣΑ*, ἐῤῥυσάμην σε, καὶ ἐξέπεμψά σε ἀπὸ τῆς πόλεως. *ΔΗΤΑ*, ἀληθῶς. Fl. 6. *ΕΞΕΠΕΜΨΑ*, ἐξέβαλον. Fl. 59. κἀγὼ δέ σ' ἔσωσα καὶ ἐξαπέστειλον τῆς ἐμῆς γῆς. Fl. 33.

V. 247. *ΩΣΤ' ΕΙΣΟΡΑΝ*. ναί, ὥςτε βλέπειν τόδε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. *ΕΙΣΟΡΑΝ*, ἀντὶ τοῦ ὁρᾷν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 248—256. *ΟΥΚΟΥΝ ΚΑΚ*. οὐκοῦν κακὸς φαίνῃ κατὰ τάδε τὰ βουλεύματα, ὃς ἐξ ἐμοῦ ἔπαθες ὁποῖα λέγεις παθεῖν, ποιεῖς δὲ οὐδὲν καλὸν εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ κακὸν ὅσον

δύνη. ἄγνωμον ὑπάρχει τὸ γένος ὑμῶν, ὅσοι μακαρίζετε τὰς ἀπὸ τοῦ δήμου συμβαινούσας τοῖς ῥήτορσι τιμὰς, δι' ὧν ἀρέσκειν αὐτῷ σπεύδετε ἐκ τοῦ τὰ συμφέροντα αὐτῷ ἀγορεύειν. εἴθε μηδὲ ἐγινώσκεσθε ὑπὸ ἐμοῦ, οἱ βλάπτοντες τοὺς φίλους οὐ φροντίζετε καὶ οὐκ ἐπιστρέφεσθε, ἐὰν λέγητε τῷ δήμῳ τὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀποδοχὴν αὐτῶν. Ἀτὰρ τί σοφισάμενοι καὶ ἐφευρόντες, ἔδοξεν ὑμῖν εἰκότως τὴν περὶ τῆς ἐμῆς παιδὸς σφαγὴν βουλεύσασθαι;

V. 248. *ΟΥΚΟΥΝ ΚΑΚΥΝΗι*, οὐκοῦν κακὸς φαίνῃ ἐξ ὧν νῦν δὴ [4]) ἐβουλεύσω κατὰ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς, δι' ἐμὲ ζῶν, ὡς φής. Baroc. 74. Gu. *ΚΑΚΥΝΗι*, κακὸς γίνῃ καὶ φαίνῃ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. κακῶς ἁλίσκει. ὁ δὲ λόγος· κακῶς φαίνῃ ἐξ ὧν νῦν ἐβουλεύσω κατὰ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς, δι' ἐμοῦ ζῶν. Fl. 59. διαφέρει κάκυνσις καὶ κάκωσις. κάκυνσις μὲν ἐπὶ ψυχῆς, κάκωσις δὲ ἐπὶ σώματος. οὐκοῦν κακῶς φαίνῃ; ζῶν (l. φαίνῃ ἐξ ὧν) νῦν δὴ ἐβουλεύσω κατὰ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς, δι' ἐμὲ ζῶν. διαφέρει τὸ ὡραῖον. ἀπόφασίς ἐστι, καταγομένη πρὸς πρόςωπον, ὡς τὸ, ἀχάριστον ἡμῶν τὸ σπέρμα, ὅσοι δημηγόρους ζηλοῦτε τιμάς. ἐπήγαγε δὲ τὸ ἡμῶν, ὃ καὶ κατὰ πάντα] ἐστὶν, ὅτε ῥηθήσεται. τὸ δὲ γνωμικὸν ἀπόφασίς ἐστι, μὴ ἀφορῶσα πρὸς πρόςωπον, ἀλλ' ἀπολύτως ἀεὶ λεγομένη κατὰ πάντα, ὡς τὸ, γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει. Fl. 56. κακίζω, ψέγω· κακύνομαι παθητικῶς τὸ κακὸς γίνομαι· κακόω, κακῶ, τὸ κακωτικὰ εἴς τινα ποιῶ. Gu.

Ib. *ΒΟΥΛΕΥΜΑΣΙΝ*, κατὰ ταῦτα τὰ βουλεύματα, ἃ δηλονότι ἐβουλεύσασθε κατὰ τῆς θυγατρός μου. Fl. 6. 21. 59. 76. Gu. ταῖς πανουργίαις. Fl. 59. διὸ μὴ κακύνῃς ἡμᾶς τοῖς τοιούτοις βουλεύμασιν, ὅςτις, ἀντὶ τοῦ σὺ, ἐξ ἐμοῦ οὐκ ἔπαθές τι τῶν κακῶν, καθὼς λέγεις σὺ παθεῖν ἡμᾶς. Fl. 33.

V. 249. *ΕΞ ΕΜΟΥ*, παρ' ἐμοῦ. Fl. 17. τοιούτων εὐεργεσιῶν παρ' ἐμοῦ παθεῖν. Fl. 21. *ΦΗΣ*, ὁμολογεῖς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἔπαθε κακόν τι καὶ ἔπαθε καλόν. τοῦτο λέγεται ἀποσιώπησις. Gu.

4) Sic Gu. νῦν δὲ King. et Musgr.

V. 250. *ΟΥΔΕΝ*, 'οὐδαμῶς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *'Αττικοὶ τὸ οὐ ἀπαγορευτικὸν οὐδὲν λέγουσι*. Gu. [5]) *ποιεῖς δὲ ἡμῶν οὐδὲν καλὸν, κακὸν δὲ ὅσον ἰσχύεις*. Fl. 33. *ΔΥΝΗι. τὸ κοινὸν δύνασαι, τὸ 'Αττικὸν δύνῃ. οἱ γὰρ 'Αττικοὶ ποιοῦσι τοῦτο καὶ ἐν ταῖς συζυγίαις τῶν εἰς μι*. Gu.

V. 251. *ΑΧΑΡΙΣΤΟΝ*, *τῶν δημαγωγῶν ὑμῶν τὸ σπέρμα ἀχάριστόν ἐστιν· ἐπιθυμεῖτε γὰρ τὰς τιμὰς, ἀλλ' οὐκ ἔχετε ἀνταμείβειν*. Fl. 33. *οὐ μνημονεῦον χάριτος* (*ἀγνωμόν*). Gu. *ΣΠΕΡΜΑ*, *γένος*. Gu. *ΔΗΜΗΓΟΡΟΥΣ*, *τὰς ἐκ τῆς δημηγορίας. εἰς τοὺς κατ' αὐτὸν δημηγοροῦντας ἀποτείνει τὸν λόγον, ὡς διὰ τὸ τοῦ δήμου ἀρεστὸν βλάβην τοῖς φίλοις προξενοῦντας. κατατρέχει δὲ ὁ Εὐριπίδης διὰ τῆς 'Εκάβης τῶν τότε δημηγόρων*. (*τὰς ἀπὸ τοῦ δήμου συμβαινούσας ὑμῖν δι' ὧν ἀρέσκειν αὐτῷ σπεύδετε ἐκ τοῦ τὰ συμφέροντα αὐτῷ ἀγορεύειν*.) Gu. *ῥητορικὰς, τὰς δικανικάς*. Fl. 59. [6]) *εἰς τοὺς κατ' αὐτὸν δημοκοποῦντας ῥήτορας τείνει. τὰ* (*ταῦτα?*) *εἰς τὴν κατ' αὐτῶν* (*κατ' αὐτὸν?*) *πολιτείαν λέγεται. καὶ ἔστι τοιοῦτος ὁ Εὐριπίδης, περιάπτων τὰ μεθ' ἑαυτῶν* (l. *τὰ καθ' ἑαυτὸν*) *τοῖς ἥρωσι, καὶ τοὺς χρόνους συγμένων*. (*συγχέων*.) Fl. 59.

V. 252. *ΖΗΛΟΥΤΕ*, *ποθεῖτε*. Fl. 17. *ἀγαπᾶτε*. Fl. 59. Gu. *μακαρίζετε*. Gu.

V. 253. *ΟΙ*, *ὑμεῖς*. Fl. 17. *ΦΡΟΝΤΙΖΕΤΕ*, *λογίζετε*. Fl. 56. *ἐπιστρέφεσθε*. Gu. *θέλοντες γὰρ δοξάζεσθαι ἐν τῷ δημηγορεῖν προδίδοτε πολλάκις καὶ τοὺς φίλους*. Gu.

V. 254. *ΗΝ ΤΟΙΣΙ ΠΟΛΛΟΙΣ*, *ἐὰν τῷ δήμῳ πρὸς ἀποδοχήν τι ἀφορῶν λέγητε*. Baroc. 74. Gu. *ΠΡΟΣ ΧΑΡΙΝ*, *πρὸς ἀποδοχὴν τινὰ ἀφορῶντες*. Fl. 17. *ἡδονήν*. Gu.

V. 255—260. *ΑΤΑΡ. τί δὴ σόφισμα, ἤτοι σοφὸν καὶ φρόνιμον, ἡγούμενοι καὶ νομίζοντες τοῦτο οἱ Ἕλληνες ὥρισαν ἤτοι ἐψηφίσαντο καὶ ἔταξαν τὴν κρίσιν τοῦ φόνου*

5) cf. ad v. 261.

6) *ῥητορικὰς* est etiam in 6. 9. 17. 21. 56. 76. Gu.

εἰς τήνδε τὴν παῖδα [7]; ἆρα τὸ πρέπον ἤγαγεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἀνθρώπους κτείνειν πρὸς τὸν τάφον, ὅπου πρέπει μᾶλλον βοῦς θύειν· ἢ θέλων ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνταποκτεῖναι τὸν κτανόντα αὐτὸν δηλονότι, δικαίως ἐπάγει τὸν φόνον εἰς τήνδε;

V. 255. ΑΤΑΡ. ὁ ἀτὰρ καὶ ὁ δὲ σύνδεσμος αὐτὸ (ταὐτὸ) δηλοῦσιν· διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο, ὅτι ὁ μὲν ἀτὰρ ποιητικόν ἐστι, ὁ δὲ δὲ ὑποτέτακται. C. C. C. ὁ ἀτὰρ σύνδεσμος γράφεται καὶ παρὰ ποιηταῖς καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀντὶ δὴ ἀργοῦ. τίθεται δὲ εἰς ἀρχὴν κώλου, τὸ δὲ δὴ εἰς τέλος. Gu. τί δέ. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀλλὰ τί δὲ τοῦτο τὸ συμβόλιον, ὦ ἡγούμενοι καὶ ἄρχοντες τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν τοιαύτην παῖδα ἐκρίνατε καὶ ὡρίσατε φόνου ψῆφον καὶ κρίσιν. Fl. 33. ἀτὰρ τί συμπέρασμα συντελοῦν εἰς κρίσιν τὴν περὶ τῆς Ἀχιλλέως τιμῆς. Fl. 10. 59. [8]) αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους κτείνειν ἤγαγε, τὸ δέον καὶ ὀφείλειν αὐτοὺς εἰς προθυμίαν ἤγαγεν ἀνθρωποκτονεῖν εἰς τάφους τῶν τελευτησάντων· οὐ γὰρ Πολυξένη αὐτῷ αἰτία θανάτου γέγονεν. Fl. 59. ΣΟΦΙΣΜΑ, εὕρημα συντελοῦν εἰς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως τιμήν, (βούλευμα σοφὸν ἔργον, φρόνημα δίκαιον, πιθανολόγημα· ἤτοι τί σοφισάμενοι καὶ ἐφευρόντες δόξουσιν ἡμῖν εἰκότως τὴν περὶ τῆς ἐμῆς παιδὸς σφαγὴν βεβουλεῦσθαι.) Gu.

V. 256. ΨΗΦΟΝ, ἀπόφασιν, κρίσιν, ἀποκύρωσιν. Gu. κρίσιν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ψῆφος ἀρσενικῶς ὁ λογαριασμός. ἐκ τούτου καὶ ψηφίζω ἐνεργητικῶς. ψῆφος δὲ θηλυκὸν ἐνίοτε μὲν ὁ καιρικὸς νόμος, ἄλλοτε ἡ ἀπόφασις καὶ τὸ κῦρος. ἐκ τούτου καὶ ψηφίζομαι παθητικῶς ἀντὶ τοῦ ἀποφαίνομαι. Gu. ΩΡΙΣΑΝ, ἔταξαν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. προσέταξαν, ἀπεφήναντο, ἔταξαν. Gu. Fl. 59.

7) Haec verba τί δὴ σοφ. — παῖδα inter scholia, quae vero ad v. 248 — 256. adscripta sunt, ἀτὰρ τί — βουλεύσασθαι ad paraphrasin p. 502 b retulit Musgr.

8) In cod. 59. hoc scholion cohaeret cum altero ad v. 251. εἰς τοὺς — σιγμένων, et in eo legitur ἄρτι συμπέρ. eique nullo spatio relicto adhaerent verba αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους etc. quae in 10. desunt.

V. 257. *ΠΟΤΕΡΑ*, τὸ πότερα ἀντὶ τοῦ πότερόν ἐστιν, ὡς ἔστιν καὶ τὸ οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους, (Or. 403) τὸ πληθυντικὸν ἀντὶ ἑνικοῦ. Fl. 9. *ΧΡΗΝ*. τὸ χρὴ νόμιμόν ἐστιν, ἐπιῤῥηματικῶς. Fl. 10. 21. ὁποῖον χρὴ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀνθρωποκτονεῖν, ἢ τὸ βουθυτεῖν. τοῦτο γὰρ μᾶλλον πρέπει ἐπὶ τὸν τάφον ποιῆσαι. Fl. 33. *ΤΟ ΧΡΗΝ* καὶ πρέπειν, (τὸ πρέπον καὶ ὁ νόμος.) Gu. τὸ χρῆν κατὰ μὲν τοὺς παλαιοὺς κανονίζεται, κατὰ δὲ τοὺς νέους ῥῆμά ἐστιν ἀπρόσωπον. κανονίζεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρῆμι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἔχρην. Ἀττικῶς διὰ τοῦ η. August. c. ap. Herm. Praef. p. X.

V. 258. *ΕΝΘΑ*, ὅπου, ἤγουν ἐν τῷ τύμβῳ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ΒΟΥΘΥΤΕΙΝ*. τὸ θύω λέγεται ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς σφάττω· καὶ θύω τὸ εἰς θυσίαν σφάττω· καὶ θύω τὸ ἀτάκτως ὁρμῶ, ὅθεν καὶ θῦνος ὁ ἰχθὺς, καὶ θύρσοι οἱ μετὰ μέθης εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Διονύσου βακχεύοντες. Gu.

V. 259. *Η ΤΟΥΣ*. ἡ γὰρ Πολυξένη αὐτῷ αἰτία θανάτου γέγονε. Fl. 10. ἢ ἡμᾶς τοὺς τεθανατωμένους δηλονότι ὑπὸ τῆς αἰχμαλώσεώς πάλιν θανατῶσαι θέλετε. Fl. 33. τοὺς φανεύσαντας (αὐτόν. τοὺς θανάτου παραιτίους.) Gu.

V. 260. *ΤΗΝΔ'*, τὴν Πολυξένην. Fl. 17. *ΕΝΔΙΚΩΣ*. τὸ ἐνδίκως εἰς τὸ ἀνταποκτεῖναι σύνταξον. (ἐνδίκως λέγει, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐφονεύθη.) Gu. *ΤΕΙΝΕΙ*. τείνει ὁ Ἀχιλλεὺς φόνον εἰς τήνδε ἀντὶ τοῦ ἐπάγει· καὶ τείνει ὁ λόγος εἰς τόδε ἀντὶ τοῦ ἀφορᾷ. [9])

V. 261—267. *ΑΛΛ' ΟΥΔΕΝ*. ἀλλ' οὐδὲν κακὸν πεποίηκεν αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα ἥδε ἡ Πολυξένη. τὴν Ἑλένην χρὴ αὐτὸν ζητεῖν σφάγιον τῷ τάφῳ· ἐκείνη γὰρ ὤλεσεν αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἤγαγεν εἰς τὴν Τροίαν. εἰ δὲ πρέπει θανεῖν τινὰ ἐπίλεκτον, ὑπερφέρουσάν τε, ἤτοι τὸ πλέον ἔχουσαν τῶν αἰχμαλώτων κατὰ τὸ κάλλος, οὐχ ἡμῶν τόδε, τὸ ὑπερφέρειν τῷ κάλλει δηλονότι· ἡ θυγάτηρ τοῦ Τυνδάρεω Ἑλένη ὡραιοτάτη καὶ εὐειδεστάτη ἐστὶ κατὰ τὸ εἶδος, καὶ ἐφωράθη ἀδικοῦσα τὸν Ἀχιλλέα οὐδὲν ἔλαττον ἡμῶν.

9) Hoc scholion, quod habent etiam Flor. omnes et Gu., omisit Musgr. In eo pro ἀφορᾷ Basil. ἐφορᾷ.

V. 261. *ΟΥΔΕΝ.* *οὐδὲν Ἀττικόν ἐστιν· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ οὐκ ἀπαγορευτικὸν οὐδὲν λέγουσι.* C. C. C. [10]) *ΗΔΕ, αὕτη.* Fl. 17. *ΕΙΡΓΑΣΤΑΙ, ἀντὶ τοῦ εἰργάσατο.* Fl. 17. *ἀλλὰ οὐδαμῶς εἰς αὐτὸν αὕτη εἰργάσατο κακόν.* Fl. 33.

V. 262. *ΝΙΝ, αὐτὸν, τὸν Ἀχιλλέα.* Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *τὸ νιν καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ. ἔστι δὲ ποιητικόν.* Gu. *ΤΑΦΩι ΠΡΟΣΦΑΓΜΑΤΑ, ἀντὶ τοῦ πρόσφαγμα ἢ σφάγιον τοῦ τάφου.* Baroc. 74. Fll. Gu. [1]) *θύματα τῷ τάφῳ.* Fl. 17. *Ἑλένην δὲ μᾶλλον αὐτὸν χρὴ αἰτεῖν σφαγιασθῆναι ἐν τῷ ἑαυτοῦ τάφῳ.* Fl. 33.

V. 263. *ΩΛΕΣΕΝ, ἔφθειρεν.* Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ΑΓΕΙ. καὶ ἐκείνη δηλονότι ἤγαγεν εἰς τὴν Τροίαν αὐτόν;* Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. *ἐκείνη γὰρ ὤλεσεν αὐτὸν καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς ἐν τῇ Τροίᾳ ἤγαγεν.* Fl. 33. *πρωθύστερον.* Gu.

V. 264. *ΕΚΚΡΙΤΟΝ, ἐκλελεγμένον.* Fl. 17. *εὔμορφον.* Fl. 21. *εὐμορφίας ἕνεκα.* Fl. 21. *ἐὰν δέ τινα ἔντιμον ἐκ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν χρὴ θανεῖν δι᾽ αὐτόν.* Fl. 33. *ἐκλελεγμένην, (ἔξοχον, ἐπίλεκτον, ὡραίαν καὶ εὐγενίδα.)* Gu.

V. 265. *ΥΠΕΡΦΕΡΟΥΣΑΝ, ὑπερνικῶσαν.* Fl. 17. *καὶ κατὰ κάλλος ὑπερκειμένην, πλέον ἔχουσαν.* [2]) Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΤΟΔΕ, ἔστι.* Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *διαφέρουσαν τῶν λοιπῶν ἡμῶν πάντων ἐν κάλλει.* Fl. 33. *τὸ ἔκκριτον καὶ ὑπερφέρον, τὸ ὑπερφέρειν τῷ κάλλει.* Gu.

V. 266. *Η ΤΥΝΔΑΡΙΣ, ἡ Ἑλένη ἐστὶν ἡ εὐπρεπεστάτη εἰς κάλλος. Τυνδαρὶς γὰρ αὐτὸς λέγει, διότι Τυνδάρεω ἦν θυγάτηρ.* Fl. 33.

V. 267. *ΑΔΙΚΟΥΣΑ, ἀντὶ τοῦ ἠδίκησε.* Fl. 59. *ὑμᾶς δηλονότι.* Fl. 21. *ΗΤΤΟΝ ΕΥΡΕΘΗ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐφωράθη.* Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ἡ Τυνδαρὶς γὰρ*

10) cf. ad v. 250.

1) Gu. *θῦμα ἤγουν πρόσφ. ἤγουν σφ.* Florr. etiam *ἤγουν σφ.* pro *ἤ.*

2) Flor. 17. *κατὰ τὸ κ. τὸ ὑπερκείμενον πλ. ἔχ.*

εὐειδεστάτη καὶ ἐφωράθη μᾶλλον ἡμῶν ἀδικοῦσα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 268 — 275. *ΤΩι ΜΕΝ ΔΙΚΑΙΩι, ἤτοι τῇ δικαιολογίᾳ καὶ κατὰ τὸ δίκαιον τόνδε τὸν λόγον κατὰ ἀγῶνος λέγω· ἅτινα δὲ πρέπει ἀντιδοῦναί σε, ἀπαιτούσης ἤτοι χρέος ζητούσης ἐμοῦ, ἄκουσον· ἔψαυσας τῆς ἐμῆς χειρὸς, ὡς λέγεις, καὶ τῆσδε γηραιᾶς παρείας προσπίπτων καὶ παρακαλῶν· ἐπίσης ἅπτομαι σου κἀγὼ τῶν γονάτων καὶ τῆς παρειᾶς, καὶ ἀπαιτῶ τὴν ὑπάρξασάν σοι παρ' ἐμοῦ τότε χάριν, καὶ ἱκετεύω καὶ παρακαλῶ σε, μὴ ἀφελκύσῃς τὸ τέκνον βιαίως ἐκ τῶν χειρῶν μου, μηδὲ κτάνητε· ἀρκούντως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἕνεκα τῶν τεθνηκότων ἐν τῷ πολέμῳ δηλονότι.*

V. 268. *ΤΩι ΜΕΝ ΔΙΚΑΙΩι, ὅσον κατὰ τὸ δίκαιον.* Fl. 17. 21. *ἕνεκα τοῦ δικαίου, ὅτι οὐ χρὴ ἀνθρωποθυτεῖν τάφοις, ἢ ὅτι οὐκ ἐφονεύσαμεν, ἢ ὅτι οὐχ ὑπερφέρομεν κάλλει. (κατὰ τὴν δικαίαν ἐξέτασιν, τῇ δικαιολογίᾳ, δικαίως.)* Gu. *ΑΜΙΛΛΩΜΑΙ, παρατίθημι.* Fl. 10. 17. 59. *ἀγωνίζομαι.* Fl. 9. 56. *ἀνταγωνίζομαι.* Fl. 6. *ἐπιθήσω.* Fl. 21. *τῷ τοιούτῳ γάρ ἐστι δίκαιον καὶ τὸν τοιοῦτον λόγον ἀντιφιλονεικῶ.* Fl. 33. *ἀγωνίζομαι, (ἀγωνιστικῶς λέγω.)* Gu.

V. 269. *ΑΝΤΙΔΟΥΝΑΙ, ἀνταποδοῦναι.* Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *αὕτη ἀντιδοῦναι, πρέπει σοι ζητεῖν.* Fl. 33. *ΔΕΙ, ἀπόκειται.* Fl. 17. *ΑΠΑΙΤΟΥΣΗΣ, παρακαλούσης.* Fl. 59. *ὡς χρέος ζητούσης.* Gu.

V. 270. *ΗΨΩ, ἥψω προσπίπτων.* Fl. 6. 9. 21. 59. 76. Gu. *ἔλαβες. (— ου.* Gu.) Fl. 17. 56. *λάβε τῆς ἡμετέρας χειρός.* Fl. 33. *ΦΗΣ, ὁμολογεῖς.* Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 271. *ΠΑΡΕΙΑΔΟΣ. ἡ παρειὰ κοινὸν, ἡ παρειὰς ποιητικόν. (ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πώγωνος παρειάδος εἶπεν ἀπὸ τοῦ συνεγγύς. εἰ καὶ οὐδὲν ἄνω αὐτολεξὶ εἶπεν, ὡς ἥψατο τῆς χειρὸς Ἑκάβης καὶ τῆς παρειᾶς, ἀλλὰ δι' ὧν ὡμολόγησεν, ὡς ἥψατο τῶν αὐτῆς γονάτων ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστ' ἐν τοῖς πέπλοις αὐτῆς νεκρωθῆναι μικροῦ καὶ ναρκῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, διὰ τούτων καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν. ὃ γάρ τινα*

ἱκετεύων οὐ γονάτων αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ χειρὸς καὶ πώγωνος ἅπτεται, ἵνα κατανεύσῃ πρὸς τὴν αἴτησιν; (τοῦτο γὰρ ὁ πώγων βούλεται) καὶ ἐνεργήσῃ, (τοῦτο γὰρ τῆς χειρός) καὶ σπουδάσῃ τάχιστα ἐκτελέσαι: τῶν γὰρ ποδῶν ἐστι τὸ σπουδάζειν. τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, οὐδὲν δεῖ θαυμάζειν καὶ ἀπορεῖν, εἰ ὡς φὴς εἶπεν.) Gu.

Ib. *ΠΡΟΣΠΙΤΝΩΝ*, προςπίπτων, δεόμενος. Fl. 59.

V. 272. *ΑΝΘΑΠΤΟΜΑΙ*, ὁμοίως ἅπτομαι (ἀντιψαύω). Gu. *ΤΩΝΔΕ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ*, τῶν αὐτῶν τούτων, ἤγουν τῆς χειρὸς καὶ τῆς παρειᾶς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. ὡς τῆς χειρὸς τῆς παρηΐδος. Fl. 59. κατασπάζομαί σου κἀγὼ τῶν αὐτῶν, δηλονότι χειρῶν. Fl. 33. ἤγουν γονάτων καὶ παρειᾶς. Gu. a m. pr.

V. 273. *ΑΠΑΙΤΩ*, ζητῶ. Fl. 56. ἀπαιτῶ σοι δηλονότι τὴν χάριν, ἣν ἀπήτησας τότε ἐμοὶ καὶ ἱκετεύω σέ. Fl. 21. ἱκετεύω γάρ σε καὶ αἰτῶ σοι τὴν τοιαύτην χάριν. Fl. 33. ὡς χρέος ζητῶ. Gu. *ΤΗΝ ΤΟΘ'*, γεγονυῖαν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι ἔσωσά σε τοῦ θανάτου. Gu. a m. pr.

V. 274. *ΜΗ ΜΟΥ*, μὴ τὸ ἡμέτερον τέκνον ἐξαρπάσῃς ἐκ τῶν ἐμῶν χειρῶν. Fl. 33.

V. 275. *ΜΗΔΕ ΚΤΑΝΗΤΕ*. ἐπειδὴ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς μόνος ἔμελλε λαβεῖν τὴν Πολυξένην ἐκ τῆς Ἑκάβης, τὸ δὲ θανεῖν αὐτὴν κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἔδοξε, διὰ τοῦτό πρὸς μὲν τὸν Ὀδυσσέα ἑνικῶς εἶπε τὸ μὴ ἀποσπάσῃς, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους τὸ κτάνητε. [3]) *ΑΛΙΣ*, αὐτάρκεια τῶν ἀποθανόντων μου τέκνων. Fl. 21. μηδὲ αὐτὴν θανατώσητε· ἀρκετὸν γάρ ἐστι ὑμῖν τῶν τεθνεώτων ὁ ἀφανισμός. Fl. 33.

V. 276—278. *ΤΑΥΤΗι ΓΕΓΗΘΑ*. ἐπὶ ταύτῃ χαίρω καὶ ἐπιλανθάνομαι τῶν κακῶν· ἥδ' ἀντὶ πολλῶν, πραγμάτων δηλονότι, ἐστί μοι παραμυθία καὶ παρηγορία, πόλις, τροφός, βακτηρία, ἡγεμὼν καὶ ὁδηγὸς ὁδοῦ.

3) τὸ μὴ κτάνητε King. Musgr. μὴ Junt. Basil. hic omittunt, Guelph. etiam ante ἀποσπάσῃς omittit.

V. 276. *ΚΑΠΙΛΗΘΟΜΑΙ*, καὶ ἐπιλανθάνομαι τῶν (πρόσθεν) δυςτυχιῶν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἐν ταύτῃ γὰρ δηλονότι τῇ Πολυξένῃ κἀγὼ χαίρομαι καὶ ἐπιλέλησμαι τῶν προτέρων κακῶν. Fl. 33.

V. 277. *ΗΔ'*. ἀπέθανον (ἀπίθανον) ταῦτα· οὐ γὰρ ἔμελλον (—εν) γηροβοσκεῖν τὴν Ἑκάβην ἡ Πολυξένη. ὅμως μέντοι χρήζει μητρὸς ἱκεσίαν. Fl. 59. *ΑΝΤΙ ΠΟΛΛΩΝ*, ὧν εἶχον. Fl. 17. αὕτη γάρ μοι καὶ ἀναψυχὴ ἀντὶ τῶν πολλῶν κακῶν ὧν ἔπαθεν. Fl. 33. *ΠΑΡΑΨΥΧΗ*, παραμυθία (παράκλησις). Gu.

V. 278. *ΤΙΘΗΝΗ*, τροφὸς τοῦ γήρως. Fl. 21. *ΒΑΚΤΡΟΝ*, ῥάβδος ἐπερειστική. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἀσφάλεια. Fl. 17. κόσμος, τροφός, βακτηρία, παρηγορία τοῦ βίου. Fl. 33. βακτηρία (στήριγμα). Gu. *ΠΟΛΙΣ* ἐνίοτε τὸ τεῖχος, ἄλλοτε ἡ γῆ, ἄλλοτε ὁ λαός. οὕτω καὶ οἶκος. *ΟΔΟΣ* καὶ ἡ στρατὰ καὶ ἡ ἀφορμή, ὡς τὸ ἔσχε ὁδὸν τοιαύτην ποιῆσαι τόδε. Gu.

V. 279. 280. *ΟΥ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΣ*. τοὺς ἄρχοντας οὐ πρέπει κρατεῖν τῶν πραγμάτων ἐκείνων δηλονότι, ἃ μὴ χρεὼν, ἤτοι οὐ πρέπον κρατεῖσθαι, οὐδὲ τοὺς εὐτυχοῦντας δοκεῖν καὶ νομίζειν πράττειν ἀεὶ εὖ, ἤτοι εὐτυχεῖν. 4) Ἄλλως. οὐ τοὺς κρατοῦντας καὶ ἄρχοντας ἀνόμου καὶ κακῆς βουλῆς χρὴ ἔχεσθαι, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον πίπτειν ἀεὶ τῶν μὴ προςηκόντων ἀπεχομένους· οὐδὲ τοὺς εὐτυχοῦντας ὑπολαμβάνειν ἀεὶ εὐτυχήσειν. εἶπε δὲ ἄμφω διὰ τοὺς Ἕλληνας ὡς εὐτυχεῖς ὄντας καὶ ἄδικα περὶ τῆς Πολυξένης βουλευσαμένους.

V. 279. *ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΣ*, τοὺς ἐν ἀρχαῖς ὄντας καὶ δυναμένους πράττειν, ἃ βούλονται, οὐ χρὴ εἰς κακὸν χρῆσθαι τῇ ἐξουσίᾳ, εἰδότες (—ότας), ὅτι οὐκ ἐν τῇ αὐτῇ μενοῦσι τύχῃ. Fl. 10. 59. οὐ χρὴ τοὺς ἡγεμόνας πράσσειν, ἅπερ μὴ πρέπει. Fl. 33. τοὺς δυναμένους, ὅθεν

4) Haec τοὺς ἄρχοντας — εὐτυχεῖν ad paraphrasin retulerunt King. et Musgr. Sequ. scholion est etiam in Guelph. sed in eo vv. καὶ ἄρχοντας pro glossa vv. τοὺς κρατοῦντας supra scripta sunt. Idem pro πρὸς τὸ δίκ. habet ἐπὶ τὸ δ.

καὶ κράτωρ ποιητικὸν, αὐτοκράτωρ κοινόν. κρατῶ τὸ δύναμαι, ποιητικὸν, αἰτιατικῇ, καὶ κρατῶ τὸ κατέχω, κοινόν· κρατῶ τὸ ἐξουσιάζω, γενικῇ, κρατεῖ γαστρός. Gu. *ΚΡΑΤΕΙΝ*, ἐξουσιάζειν. Fl. 17.

V. 280. *ΟΥΔ' ΕΥΤΥΧΟΥΝΤΑΣ*, οὐδὲ τοὺς εὐτυχοῦντας δοκεῖν ἀεὶ ἔχειν καλῶς. Fl. 33. *ΔΟΚΕΙΝ*, νομίζειν, (ὑπολαμβάνειν).

V. 281 sq. *ΚΑΓΩ ΓΑΡ ΗΝ*, καὶ ἐγὼ γὰρ ὑπῆρχον εὐδαίμων ποτὲ, ἀλλὰ νῦν οὐχ ὑπάρχω, πάντα δέ μοι τὸν πλοῦτον μία ἡμέρα ἀφείλετο.

V. 281. *ΗΝ*, εὐτυχὴς δηλονότι. Fl. 6. 9. 56. 59. 76. Gu. *ΟΥΚ ΕΙΜ' ΕΤΙ*: ἡ γὰρ [5]) εὐτυχία οὐκ ἔστιν ἄλλο, ἢ εἶναι, ἡ δὲ δυστυχία οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν, ἢ μὴ εἶναι. τὸ ἔτι δὲ εἶπεν, ὡς πρὸς τὸν πρόσθεν χρόνον· τὰ γὰρ παρόντα τῶν πάλαι ὕστερά ἐστι καὶ ἐφεξῆς. *ΟΥΚ ΕΙΜ'*, οὐκέτι εἰμὶ, οὐδαμῶς εἰμί. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ποτὲ γὰρ καὶ ἐγὼ ὑπῆρχον βασιλὶς, ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμί τι. (εἰμὶ ἔτι?) Fl. 33.

V. 282. *ΗΜΑΡ ΕΝ*, ὅτε ἡ πόλις ἑάλω, ἡμέρα μία ἡ τῆς δυστυχίας. Gu. *ΑΦΕΙΛΕΤΟ*, ἐστέρησε. Fl. 17. ὅλον γάρ μοι τὸν πλοῦτον μία ἡμέρα ἠφάνισε. Fl. 33. ἀφείλετό με τόδε, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν, Ἀττικόν· ἀφείλετο τόδε μου κοινόν, ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν. Gu. a m. pr.

V. 283 — 287. *ΑΛΛ' Ω ΦΙΛΟΝ ΓΕΝΕΙΟΝ*. ἁπτομένη τοῦ γενείου τοῦτο φησί. [6]) ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· γένειον αἱ κατὰ τὰς σιαγόνας τρίχες, γένυς δὲ ἡ σιαγών. Ἀλλ', ὦ Ὀδυσσεῦ, οἴκτειρόν καὶ ἐλέησον, ἀπελθὼν δ' εἰς τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων παραίνεσον καὶ

5) King. Musgr. ἡ μὲν εὐτ. In sqq. post χρόνον Gu. addit τὸ ἦν, et pro ἐστι legit εἰσι.

6) Haec desunt in Basil. addidit King. et exstant in Mosqu. D. et Guelph. cui etiam τοῦ γενείου pro τῶν γενείων debetur. Hic omittit vv. ἀπὸ μ. τὸ πᾶν. et habet γένεια δὲ λέγεται αἱ κ. τ. σ. τρ. In sqq. King. Musgr. αἱ ἐν τῇ σιαγόνι τρ. ut Gu.

εἰπὲ, ὅτι μέμψις καὶ δυςφημία ἐστὶν, ἀποκτείνειν καὶ φονεύειν τὰς γυναῖκας, ἃς καταρχὰς οὐκ ἐφονεύσατε, ἀφελκύσαντες ἀπὸ τῶν βωμῶν, ἀλλ' ἠλεήσατε.

V. 283. *ΦΙΛΟΝ*, προςφιλές. Fl. 17. *ΑΙΔΕΣΘΗΤΙ.* αἰδὼς καὶ αἰσχύνη διαφέρει. αἰδὼς γάρ ἐστιν, ὥς φησὶν Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς, ἡ ἐπ' ἀγαθοῖς βία καὶ ὑποστολὴ, αἰσχύνη δέ ἐστιν ἡ ἐξ αἰσχρῶν πραγμάτων ἀτιμία καὶ κατήφεια. C. C. C. *ΑΙΔΕΣΘΗΤΙ*, ἐντράπηθι. Fl. 17. 56. δυςωπήθητι. Fl. 6. 9. 21. 59. 76. Gu. ἀλλ', ὦ προςφιλέστατοι, τὸ γῆρας αἰσχύνθητε τὸ ἐμόν. Fl. 33.

V. 284. *ΟΙΚΤΕΙΡΟΝ.* σὺ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐλέησόν με καὶ πορεύθητι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Fl. 33.

V. 285. *ΠΑΡΗΓΟΡΗΣΟΝ*, παραίνεσον. ἔστιν ἀγορὰ, ἀφ' οὗ ἀγορεύω ῥῆμα, ἐξ οὗ σύγκεινται τό τε δημηγορῶ καὶ παρηγορῶ καὶ συνηγορῶ καὶ τὰ τοιαῦτα. *ΠΑΡΗΓΟΡΗΣΟΝ*, ἀντὶ τοῦ παρηλειγμένα (παρηλλαγμένα) ἀγόρευσον. Fl. 59. ἐνηλλαγμένα εἰπέ. Fl. 17. παρηγορῶ τὸ παραμυθοῦμαι καὶ τὸ παραινῶ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. παράπεισον, νουθέτησον. Fl. 21. 33. τὰ ἐναντία ἀγόρευσον, ἤγουν παρ' ὃ ἠγόρευσας, εἰπέ. [7] (ἡ παρὰ τὴν παραλλαγὴν ἐνταῦθα δηλοῖ.) Gu. *ΦΘΟΝΟΣ*, καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ μέμψις. διαφέρει δὲ φθόνος μέμψεως, ὅτι ὁ μὲν φθόνος εἰς τοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἀπὸ τῶν κακῶν, (φθονοῦνται γὰρ τὰ καλὰ τοῖς κακοῖς) ἡ δὲ μέμψις ἀπὸ τῶν καλῶν εἰς τοὺς κακούς τε καὶ πονηρούς. *ΦΘΟΝΟΣ*, λύπη ἐπ' ἀλλοτρίων ἀγαθῶν, ἐνταῦθα δὲ μέμψις. (καὶ νέμεσις, καὶ φθόνου ἔργον ἐστί.) Gu. [8]) ψόγος. Fl. 59. ἄδικον. Fl. 21. μὴ διαφθόνον ἀποκτείνειν τὰς γυναῖκας. Fl. 33.

7) In eodem Cod. ab alia m. παραίν. παρ' ὃ πρόσθεν ἔφης, ἀγόρευσον.

8) In margine aliud scholion est ad v. 286. sed in eo litterae pleraeque evanuerunt. Finis hic est: διό τινες ἐνταῦθα συντομίᾳ χρώμενοι, ἢ μᾶλλον * * * φθόνον ἀντὶ τοῦ μέμψις εἰρήκασιν.

V. 286. *ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ*, κατὰ τὴν γυναῖκα. Fl. 59. ἃς ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας οὐκ ἐκτείνατε. Fl. 35.

V. 287. *ΒΩΜΩΝ*, ἀπὸ τῶν νεῶν. Fl. 59. ἡνίκα ἀπὸ τῶν βωμῶν ἐξάραντες, ἀλλ' ἠλεήσατε. Fl. 53.

V. 288—292. *ΝΟΜΟΣ Δ' ΕΝ ΥΜΙΝ.* νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς Ἕλλησι κεῖται περὶ φόνου, ὅμοιος τοῖς ἐλευθέροις καὶ ταῖς δούλοις. ἡ δὲ σὴ ἀξία, καὶ ἐὰν κακῶς λέγῃ, καταπείσει· λόγος γὰρ ὁ ἐξιὼν ἐκ τῶν ἀδοξούντων καὶ ἀτίμων, καὶ ἐκ τῶν δοκούντων, ἤτοι ἐξ ἐνδόξων καὶ ἐντίμων, οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν.

V. 288. 289. *ΝΟΜΟΣ.* νόμος δὲ κεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς Ἕλλησι περὶ φόνου ἴσος τοῖς ἐλευθέροις καὶ τοῖς δούλοις, ἤγουν ἐν ἴσῳ κακῷ τάττων τὸν τοῦ δούλου φόνον, ὃν αὐτὸς δηλονότι ὑπό τινος φονευθήσεται, καὶ τὸν τοῦ ἐλευθέρου. *ΝΟΜΟΣ*, ἤγουν τοῦτο τὸ τοὺς τοῖς βωμοῖς καταφυγόντας μὴ κτείνειν νόμιμον ἡγούμεθα ἐπίσης δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι. 9)

V. 288. *ΙΣΟΣ*, τάχα. Fl. 17. σημαίνει τὸ ἴσος, ὅτι ὁ μὲν Ὅμηρος περισπᾷ αὐτὸ καὶ μακρὸν δέχεται, οὗτος δὲ ὀξύνει καὶ βραχὺ δέχεται. Fl. 59.

V. 290. *ΑΞΙΩΜΑ*, ἡ τιμιότης, (τὸ μέγεθος, ἡ ἀξία ἡ σή.) Gu. *ΚΑΚΩΣ*, ἀδίκως. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. παραλόγως. Fl. 59. ἀσυμφόρως καὶ μὴ κατὰ γνώμην τῷ πλήθει. Gu. a m. sec. *ΤΟ ΣΟΝ*, στόμα. Fl. 59.

V. 291. *ΠΕΙΣΕΙ*. πόσῳ γε μᾶλλον, ὅτε καὶ ἔννομα. Fl. 10. *ΙΩΝ*, ἐρχόμενος. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. λεγόμενος. Fl. 10.

V. 292. *ΔΟΚΟΥΝΤΩΝ*, ἐντίμων, (ἐνδόξων, τῶν φαινομένων τε καὶ λαμπρῶν· οἱ γὰρ ἄδοξοι ὥσπερ ἀφανείᾳ κρύπτονται.) Gu. *ΟΥ ΤΑΥΤΟΝ ΣΘΕΝΕΙ*, οὐ τὴν αὐ-

9) Hoc scholion recte ad hunc v. refert Guelph. quum in editis v. 287 adscriptum sit.

τὴν δύναμιν δύναται [φονευθησόμενος καὶ τοῦ ἐλευθέρου [10])]. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 293—295. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΤΩ ΣΤΕΡΡΟΣ. οὐκ ἔστι φύσις ἀνθρώπου οὕτω στεῤῥὰ καὶ σκληρὰ, ἥτις, ἀκούουσα τοὺς θρήνους τῶν σῶν γόων καὶ τῶν πολλῶν ὀδυρμάτων, οὐκ ἂν ἐκπέμψοι δάκρυον.

V. 293. ΣΤΕΡΡΟΣ. οἱ Ἀττικοὶ τὰς εἰς α καὶ εἰς η ληγούσας εὐθείας διὰ τοῦ ος λέγουσιν, οἷον ἡ οὐράνιος, ἡ θεὸς, ἡ στεῤῥός. ΣΤΕΡΡΟΣ. τὰ παρ' ἡμῖν ἐκφερόμενα εἰς α καὶ εἰς η, οἷον ἡ στεῤῥὰ καὶ ἡ κλυτὴ, παρ' Ἀττικοῖς εἰς ος ἐκφέρεται, κλυτὸς Ἱπποδάμεια καὶ ἐνταῦθα στεῤῥὸς φύσις· τὰ δὲ παρ' ἡμῖν ἐκφερόμενα εἰς ος παρ' Ἀττικοῖς εἰς α ἐκφέρεται, οἷον λέγομεν ἡμεῖς ἡ οὐράνιος, ἐκεῖνοι φασὶν ἡ οὐρανία. Gu. τὸ ΟΥΤΩ πρὸς τὸ ΗΤΙΣ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν. ἐπάγομεν γὰρ καὶ οὕτω τὰς ἀποδόσεις τοῦ οὕτως καὶ τοῦ τοσοῦτον, οὐ μόνον πρὸς ὡς. Gu. a m. sec. ΦΥΣΙΣ, προαίρεσις. Gu.

V. 294. ΓΟΩΝ, θρήνων. Fl. 17. 59. ΜΑΚΡΩΝ, ὑψηλῶν, ὀξυφώνων (πολλῶν). Gu. ὀδυρμάτων, θρηνημάτων. Fl. 59. τῶν σῶν θρήνων καὶ τῶν μεγάλων κλαυθμῶν εἰςακούουσα οὐχὶ δακρύσει. Fl. 33.

V. 295. ΘΡΗΝΟΥΣ, κλαυθμούς. Fl. 59.

V. 296 sq. ΕΚΑΒΗ, ΔΙΔΑΣΚΟΥ. ὦ Ἑκάβη, διδάσκου, ἤτοι μάνθανε, μηδὲ τῷ θυμουμένῳ, μέρει τῆς ψυχῆς δηλονότι, ποιοῦ δυςμενῆ καὶ ἐχθρὸν ἐν τῇ φρενὶ καὶ τῷ λογισμῷ.

V. 296. ΔΙΔΑΣΚΟΥ, μάνθανε παρ' ἐμοῦ. Fl. 21. ὑπ' ἐμοῦ, ὃ ἀγνοεῖς (γνῶσιν λάμβανε οἴκοθεν, μάνθανε, σωφρόνει). Gu. ΜΗΔΕ ΤΩι ΘΥΜΟΥΜΕΝΩι. εἰς τρία μεριζομένης τῆς ψυχῆς, εἰς λογικὸν, θυμικὸν καὶ ἐπιθυμητικὸν, ὅτε μὲν ἔστι τὸ λογικὸν καθαρὸν, διακρίνει καὶ λογίζεται τὰ προςήκοντα καὶ καλῶς ἔχοντα, σκοτίζεται δὲ ὑπὸ τοῦ θυμικοῦ καὶ ἐπιθυμητικοῦ καὶ ὑπὸ ἄλλου τινὸς

10) Quae uncis inclusi, haud dubie e scholio ad v. 288 sq. huc retracta sunt. Cetera sunt etiam in Gu.

συναντήματος, κἀντεῦθεν οὐ συγχωρεῖται λογίζεσθαι τὰ δέοντα. ΤΩι ΘΥΜΟΥΜΕΝΩι. οἱ μὲν τῷ θυμουμένῳ τῷ θυμικῷ φασὶ τῆς ψυχῆς μέρει· τρία δὲ μέρη τῆς ψυχῆς, λογικὸν, θυμικὸν καὶ ἐπιθυμητικόν. καὶ τὸ μὲν θυμικὸν ἔγκειται παρὰ τὴν καρδίαν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν παρὰ τὸ ἧπαρ, τὸ δὲ λογικὸν [1]) παρὰ τὸν ἐγκέφαλον, ὃ καὶ λόγον αὐτοκράτορα ἔχει [2]) πρὸς ἐκεῖνα, τὰς ἀτάκτους ὁρμὰς αὐτῶν καταστέλλον καὶ οὐκ ἐῶν ἀλόγως φέρεσθαι [3]). ἐγὼ δὲ ἐνταῦθα θυμουμένῳ λέγω τῷ θυμῷ· ὥσπερ γὰρ φαμὲν βουλόμενον οὐ μόνον τὸ θέλον τι [4]), ἀλλὰ καὶ τὴν βούλησιν αὐτὴν, καὶ μεμνημένον οὐ μόνον τὸ μνείαν ἔχον τινὸς [5]), ἀλλὰ καὶ τὴν μνήμην αὐτὴν, καὶ ὑπήκοον οὐ μόνον τὸ ὑπακοῦόν τινος, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπάκουσιν αὐτὴν [6]), οὕτω καὶ θυμούμενον οὐ μόνον τὸ θυμῷ κατεχόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν θυμὸν αὐτόν. ΘΥΜΟΥΜΕΝΩι, ὑπὸ τοῦ μέρους τοῦ θυμικοῦ. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. τῷ θυμώδει μέρει τῆς ψυχῆς, ἤτοι τῷ θυμοειδεῖ. Fl. 10.

V. 297. ΕΥ ΛΕΓΟΝΤΑ, καλῶς συμβουλεύοντα. Fl. 17. συμβουλευόμενον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ΠΟΙΟΥ ΦΡΕΝΙ, νόμιζε κατὰ τὸν λογισμόν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. νόμιζε, πράττε κατὰ τὸν λογισμὸν, κατὰ τὴν διάνοιαν. Fl. 59. τὸν καλῶς λέγοντα ποιεῖ τὸ περισσὸν φρόνημα [7]). Fl. 33. ΠΟΙΟΥ, ἡγοῦ, (νόμιζε, λογίζου). Gu. ΦΡΕΝΙ, νοΐ, (κατὰ τὸν λογισμόν· θυμὸς γὰρ τὰς φρένας ἐξίστησιν.) Gu.

V. 298—302. ΕΓΩ ΤΟ ΜΕΝ ΣΟΝ. οἱ μὲν τῆς

1) Sic Guelph. Vulgo λογιστικόν. Idem Cod. mox τὸν ἐγκ. pro τὸ ἐγκ.

2) Guelph. αὐτοκράτορος ἐπέχει.

3) Verba τὰς ἀτάκτους — φέρεσθαι suppeditavit cod. Guelph.

4) Sic Guelph. Vulgo τὸν θέλοντα.

5) Sic Guelph. et Junt. nisi quod haec om. τινός. Basil. τὸν μνείαν ἔχον. Musgr. τὸν μν. ἔχοντα.

6) Haec etiam vv. καὶ ὑπήκοον — αὐτήν e Guelph. accesserunt.

7) Scholion mutilum, sic fortasse supplendum: τὸν κ. λ. νόμιζε ἐχθρόν· τοῦτο γὰρ ποιεῖ τὸ περισσὸν φρόνημα vel simile quid.

Ἑκάβης λόγοι παρασκευῇ ἐοίκασιν, οἱ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως ἀνασκευῇ [8]). ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμα, ὑφ' οὗπερ εὖ ἔπραττον, ἕτοιμός εἰμι καὶ πρόθυμος ῥύεσθαι· ἃ δ' εἶπον ἐνώπιον πάντων οὐκ ἀρνήσομαι, λέγω, πορθηθείσης τῆς Τροίας, δοῦναι θῦμα τὴν σὴν παῖδα τῷ Ἀχιλλεῖ, αἰτοῦντι αὐτὴν δηλονότι.

V. 298. *ΤΟ ΣΟΝ ΣΩΜ'*, ἤγουν σέ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ΗΥΤΥΧΟΥΝ*. καὶ γάρ σοῦ σωσάσης με ηὐτύχουν ἐν τῷ φάει. Fl. 21. εὖ ἔπραττον (ἐσωζόμην. ὅτε ἐφωράθην κατάσκοπος). Gu.

V. 299. *ΕΤΟΙΜΟΣ ΕΙΜΙ*, πρόχειρος ὑπάρχω. Fl. 59. *ΑΛΛΩΣ*. ὁ ἀλλοτρόπως λέγων, καὶ οὐχ ὡς δοκεῖ, τοῖς ἀκούουσι μάταια λέγει· ἄλλῳ γὰρ οἱ λόγοι αὐτοῦ βούλονται. Baroc. 74. Gu. *ΑΛΛΩΣ*, μάτην. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. ἀλλοτρόπως. Fl. 76. καὶ οὐ ματαίως λέγω. Fl. 33. μάτην, ἢ οὐκ ἄλλως ἢ φρονῶ. Gu.

V. 300. *Α Δ' ΕΙΠΟΝ* πρὸς τὸ δοῦναι σύναπτε [9]) τῇ ἐννοίᾳ, τὸ δὲ οὐκ ἀρνήσομαι διὰ μέσου ἐτέθη. Baroc. 74. Gu. *ΕΙΠΟΝ*, ἔλεξα. Fl. 59. *ΑΠΑΝΤΑΣ*, ὅλους τοὺς Ἀχαιούς. Fl. 59. τοὺς Ἕλληνας. Fl. 6. 9. κατέναντι πάντων Ἑλλήνων. Fl. 21. 56. *ΑΡΝΗΣΟΜΑΙ*. τὸ ἀρνεῖσθαι ἐναντίον τοῦ ὁμολογεῖν, ὥστε τὸ οὐκ ἀρνεῖσθαι ταὐτὸν τῷ ὁμολογεῖν. *ΑΡΝΗΣΟΜΑΙ*, ἀρνηθείην, τουτέστιν ὁμολογήσομαι. Fl. 59. τουτέστιν ὁμολογήσω. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. Gu. ἀλλ' ὁμολογήσω. Fl. 17.

V. 301. *ΑΛΟΥΣΗΣ*, κατασχεθείσης. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. κρατηθείσης. Fl. 59. δεικνύει τὸ ῥηθὲν παρ' αὐτοῦ εἰς πάντας. Fl. 21. *ΤΩι ΠΡΩΤΩι*. τὸ πρῶτον λαμβάνεται ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τάξεως, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ ἀριθμήσεως· [10]) ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τάξεως λέγεται. *ΠΡΩΤΩι*, ἤγουν τῷ στρατῷ, Fl. 17. πολιορκουμένης δηλονότι τῆς Τροίας, τῷ ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ καὶ ἐνδόξῳ Ἀχιλλεῖ ἐξαιτουμένῳ τὴν σὴν παῖδα Πολυξένην σφαγιασθῆναι. Fl. 33.

8) Haec quoque exciderunt in Musgr.

9) Guelph. συνάπτεται.

10) Guelph. ἐπὶ ἀπαριθμήσεως.

V. 302. *ΣΦΑΓΙΟΝ*, *θυσίαν*. Fl. 59. *εἶπεν ἐγὼ δηλονότι δοῦναι αὐτῷ*. Fl. 21.

V. 303—309. *ΕΝ ΤΩιΔΕ ΓΑΡ*. *διὰ τοῦτο γὰρ δυςπραγοῦσιν αἱ πλείους πόλεις, ὅταν τις ἀγαθὸς καὶ ἀνδρεῖος ἀνὴρ ἀπολαύῃ περισσότερον μηδὲν τῶν φαύλων τε καὶ δειλῶν. ἐν ἡμῖν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς ἄξιός ἐστι τιμῆς καὶ δόξης, ὦ γύναι, θανὼν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐνδοξότατα· ἐπεὶ ἄσχημον καὶ ἀπρεπές ἐστιν, εἰ ζῶντι μὲν ἐκείνῳ ἐχρώμεθα φίλῳ, ἀφ' οὗ δ' ἐφθάρη, μηκέτι χρώμεθα, φίλῳ δηλονότι.*

V. 303. *ΕΝ ΤΩιΔΕ*, *τῷ πράγματι*. Fl. 56. *ἐν τούτῳ γὰρ πάσχουσιν ἐμφανίζονται αἱ πλεῖσται πόλεις*. Fl. 33. *διὰ τόδε*, (*διὰ τοῦτο. τῷ μὴ τιμᾶσθαι δηλονότι τοὺς ἀγαθοὺς καὶ γενναίους ἄνδρας*). Gu. *ΚΑΜΝΟΥΣΙΝ*, *δυςτυχοῦσι*. Fl. 17. 21. 59. Gu. *ΠΟΛΛΑΙ*, *πλείονες*. Fl. 21. Gu.

V. 304. *ΠΡΟΘΥΜΟΣ*, *πρὸς πᾶν ἔργον, οἷος ὁ τοῦ Πηλέως*. Gu. *ΩΝ*, *ὑπάρχων*. Fl. 17. *ὅτι ὁ ἐσθλὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ ἀνδρεῖος καὶ ἐμπρόθυμος ἄνδρας, ἵνα διαφέρει ἐπὶ πολὺ τῶν μικρῶν*. Fl. 33.

V. 305. *ΦΕΡΗΤΑΙ*, *ἀπολάβῃ*. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ἔχῃ*. Fl. 59. *προτιμᾶται*. Gu. *ΚΑΚΙΟΝΩΝ*, *κακῶν ἤγουν δειλῶν*. Fl. 9. 17. 56. 76. *τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων, κακῶν*. Fl. 21. 59. *τῶν κακῶν*, (*ἢ δειλῶν, τῶν χειρόνων αὐτοῦ ἀνδρῶν*). Gu.

V. 306. *ΗΜΙΝ*, *παρ'*. Fl. 6. 9. 56. 76. *παρ' ἡμῖν ὑπάρχει*. Fl. 59. *ΤΙΜΗΣ*, *δόξης*. *τιμὴ ἡ δόξα καὶ τὸ εἰς ὠνὴν διδόμενον*. Gu.

V. 307. *ΕΛΛΑΔΟΣ*. *οἱ Ἀττικοὶ λαμβάνουσι τὸ ἁπλοῦν ἀντὶ κτητικοῦ, οἷον Ἑλλάδος τῆς Ἑλληνικῆς· οἱ δὲ Ἴωνες τοὐναντίον, οἷον αἱ παρθενικαὶ ἀντὶ τοῦ αἱ παρθένοι*. Gu. *ΚΑΛΛΙΣΤΑ*, *καλλίστως*, (*ἐνδοξότατα*). Gu.

V. 308. *ΟΥΚΟΥΝ*, *τολοιπόν*. Fl. 59. *τὸ οὔκουν* (sic) *ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς νοεῖται, ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ τοίνυν, ὡς ἐνταῦθα*. Gu. *ΒΛΕΠΟΝΤΙ*, *ζῶντι·* (*ὁ γὰρ βλέπων ζῇ, ὁ δ' ἀποθανὼν οὔ*). Gu. *ΦΙΛΩι*, *προςφιλές*. Fl. 33.

V. 309. *ΕΠΕΙ Δ' ΟΛΩΛΕ*, ἐπειδὴ ἐφονεύθη. Fl. 33.

V. 310. *ΕΙΕΝ*, ἔστω ταῦτα. *ΕΙΕΝ* ἀντὶ τοῦ, ταῦτα μὲν οὕτως ἐχέτωσαν, ἔστω ταῦτα. Fl. 59. ἀντὶ τοῦ, ἔστω ταῦτα, ἃ εἴπομεν δηλονότι. Fl. 21. ἔσται. Fl. 33. ταῦτα οὕτως ἔχει. ἔστω ταῦτα. ἤγουν ταῦτα οὕτως ἔχουσιν. ἔστι δὲ τὸ εἶεν τῆς πρώτης ἐννοίας ἀποθετικὸν, ἀρκτικὸν δὲ τῆς μετὰ ταῦτα. ἔστι δὲ ἀπόθεσις τὸ σχῆμα Ἀττικὴ καὶ ῥητορική.) Gu.

V. 310—317. *ΤΙ ΔΗΤ' ΕΡΕΙ ΤΙΣ.* κατὰ ἔνστασιν καὶ ἀντιπαράστασιν, τί ἐρεῖ τις, ἐὰν πάλιν γένηται σύναγμα στρατοῦ καὶ ἀνάγκη τῶν πολεμίων; πότερον μαχεσόμεθα, ἢ φιλοζωήσομεν καὶ δειλιάσομεν, τὸν ἀποθανόντα βλέποντες οὐ δοξαζόμενον; ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ, ἐν ὅσῳ μὲν ζῶ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς μου πάντα ἱκανὰ καὶ ἀρκοῦντα μέλλουσιν εἶναι, κἂν μικρὰ ταῦτα ὦσι· τὸν ἐμὸν δὲ τάφον βουλοίμην ἂν ὁρᾶσθαι τιμώμενον· ἐπὶ πολὺ γὰρ ἡ χάρις [1]), ἤγουν ἡ τιμὴ διὰ μακροῦ γίνεται καὶ πολυχρονία, ταῖς διαδοχαῖς αὐξανομένη· ὁ γὰρ ὁρῶν τὸν τῆς τιμῆς ἀξιούμενον πρὸς τὸν ἐγκείμενον ἀνάγει τὸν νοῦν, ἡγούμενος αὐτὸν μηδ' ἂν μετὰ θάνατον οὕτω τιμᾶσθαι, εἰ μὴ πολλοῦ τινος ἄξιος ἦν περιών.

V. 310. *ΕΡΕΙ*, λέξει ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Fl. 59. καὶ τί λοιπὸν εἴποι. Fl. 56. λέξει. Fl. 6. τί δὲ ἐρεῖ τὶς ἀνθρώπων. Fl. 21. *ΑΥ ΦΑΝΗι*, τὶς πάλιν φανερωθῇ. Fl. 33.

V. 311. *ΑΘΡΟΙΣΙΣ*, συναγωγὴ, σύναξις. Fl. 21. 59. *ΑΓΩΝΙΑ*, βία. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φόβος. Fl. 59. Gu. a m. sec. *ΑΓΩΝΙΑ*, ἀγών. ἀγὼν λέγεται ἡ μάχη, ἀγωνία δὲ φόβος ἀστοχίας γινομένου τινὸς πράγματος. καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεται ῥῆμα ἀγωνίζομαι, ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου ἀγωνιῶ. κατὰ δὲ Ἀττικοὺς λέγεται

1) Seqq. King. et Musgr. inter scholia posuerunt, sed ita: *διὰ μακροῦ γὰρ χρόνου ἡ τιμὴ ἡ διὰ τοῦ τύμβου· ἤγουν ἡ τιμή* etc. Idem scholion est in Guelph., sed *ἡ τιμὴ ἡ διὰ τοῦ τύμβου* a man. pr. *διὰ μακροῦ χρόνου* sine *γὰρ* a m. sec. *ἤγουν ἡ τιμὴ — αὐξανομένη* desunt; *ὁ γὰρ ὁρῶν — περιών* sunt a m. sec. et legitur *ὁ γὰρ ὁρῶν τοῦτον τιμῆς ἀξιούμενον* recte.

ἀγωνία καὶ ὁ ἀγὼν, ὡς ἐνταῦθα. (ἅμιλλα, ἢ φόβος, βία, ἀνάγκη.) Gu.

V. 312. *ΠΟΤΕΡΑ* ἀντὶ τοῦ πότερον, Ἀττικῶς, μηχανησόμεθα. (μαχεσόμεθα.) Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΦΙΛΟΨΥΧΗΣΟΜΕΝ*, μὴ μαχόμενοι. Fl. 21. τὴν ζωὴν ἀγαπήσομεν, (φιλοζωήσομεν, δειλιάσομεν, δειλανδρήσομεν). Fl.

V. 313. *ΚΑΤΘΑΝΟΝΘ'*, τὸν φονευθέντα. τὸ κατθανεῖν ἐπὶ βιαίου θανάτου λέγεται, ὡς τὸ ἐκθανεῖν καὶ ἐξέθανε παρ' Ἀττικοῖς. Gu. *ΚΑΤΘΑΝΟΝΘ'*, τὸν τεθανατωμένον ὁρῶντες. Fl. 33. *ΤΙΜΩΜΕΝΟΝ*, οὐ τιμὴν λαμβάνοντα. Fl. 17. καὶ οὐ διὰ τιμῆς ἔχοντα. Fl. 59.

V. 314. *ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ*, κατὰ τὴν ζωήν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. ἑκάστην, (τὴν παροῦσαν. Σωκρατικὸς καὶ οὗτος ὢν, καὶ τὴν ψυχὴν νομίζων καὶ μετὰ τὸν θάνατον ἐν τῷ ᾅδῃ ζῆν, διαστέλλων ἐκείνης τῆς ζωῆς ταῦτα φησίν· ζῶντι καθ' ἡμέραν, ἤγουν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν, ἣν ὁ ἥλιος ποιεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἔνθα ἡ ἡμέρα καὶ ὁ ἥλιος, καὶ οὐκ ἐν τῷ ᾅδῃ δηλονότι.) Gu.

V. 315. *ΕΧΟΙΜΙ*, ἔχω. Fl. 59. *ΚΕΙ ΣΜΙΚΡ' ΕΧ.* ἤγουν μικρὰν καὶ ὀλίγην τιμὴν ἔχω. Gu. *ΑΡΚΟΥΝΤΩΣ*, ἀρκετῶς, ἱκανῶς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΕΧΟΙ*, διακέοιντο. Fl. 6, 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὅτι καθ' ἡμέραν καίπερ μικρὸν προςτιθεὶς αὔξάνω τὴν δόξαν μου. Fl. 10.

V. 316. *ΑΞΙΟΥΜΕΝΟΝ*, ἔνδοξον. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. ἄξιον τιμῆς νομιζόμενον. Fl. 10. 59. τιμώμενον, ἔνδοξον. Gu. τὸ ἂν πρὸς τὸ ὁρᾶσθαι σύναπτε, οὐ πρὸς τὶ βουλοίμην. Gu.

V. 317. *ΟΡΑΣΘΑΙ*, κατανοεῖν. Fl. 59. φαίνεσθαι. Fl. 21. *ΔΙΑ ΜΑΚΡΟΥ*, πολυχρονίως. Fl. 59. *ΧΑΡΙΣ*, δόξα. Fl. 59. ἐπὶ πολὺν γὰρ χρόνον μένει ἡ δόξα. Fl. 21.

V. 318—324. *ΕΙ Δ' ΟΙΚΤΡΑ ΠΑΣΧΕΙΝ*, εἰ δὲ λέγεις πάσχειν ἐλεεινὰ, ἀντάκουε εἴ μου [2]) τάδε· ὑπάρ-

2) Barn. Musgr. ἔκ μου. Equidem εἰ delendum puto.

χουσι παρ' ἡμῖν γραῖαι γυναῖκες, οὐχ ἧσσον ἐλεεινότεραί σου [3]), καὶ νύμφαι στερόμεναι τῶν νυμφίων, οὓς ἡ Τρωϊκὴ γῆ καλύπτει. ὑπόμενε ταῦτα. ἡμεῖς δὲ εἰ κακῶς νόμους τιθέαμεν δοξάζειν τὸν ἀνδρεῖον, μωρίαν χρεωστήσομεν.

V. 318. *ΕΙ Δ'.* ἀντίθεσις ἐλέους ἀξία. Fl. 59. ἐὰν δὲ ἐλεεινὰ ὑπομένειν λέγεις, τάδε κἀμοῦ ἄκουσον. Fl. 53. *ΑΝΤΑΚΟΥΕ ΜΟΥ*, ἀποκρινομένου ἄκουε μου [4]). Baroc. 74. Gu.

V. 319. *ΗΜΙΝ*, ἐν τῇ Ἑλλάδι δηλονότι. Fl. 10. 59. Ἕλλησι. Fl. 21. *ΟΥΔΕΝ ΗΣΣΟΝ*, μᾶλλον. Fl. 6. 9. 17. 21. 76. ἀλλὰ μᾶλλον. μᾶλλον καὶ ἔλαττον. Fl. 56. *ΑΘΛΙΑΙ*, ἐλεειναί. Fl. 59. εἰσὶ γὰρ καὶ παρ' ἡμῖν τοῖς Ἕλλησιν, οὐδὲ ἐλείποντο τῆς ἀθλιωτάτης σου γυναῖκες γραῖαι ταλαιπωρούμεναι, γυναῖκες ἀρίστων ἀνδρῶν καὶ στερισκόμεναι τῶν ἰδίων ἀνδρῶν. Fl. 53.

V. 320. *ΓΡΑΙΑΙ.* ἀπὸ τοῦ ῥῶ, τὸ φθείρω, ῥέα καὶ γραῖα ἡ διεφθαρμένη ὑπὸ μακρῶν χρόνων. τὸ γὰρ ῥῶ πέντε σημαίνει. ῥῶ τὸ λέγω, ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα καὶ ῥήτωρ· ῥῶ τὸ ὑγιαίνω, ἐξ οὗ καὶ ῥῶσις, ἡ ὑγίεια· ῥῶ τὸ πράττω, ἐξ οὗ καὶ ῥέζειν τὸ πράττειν· καὶ ῥῶ τὸ χέω, καὶ ῥέω, ἐξ οὗ ἔρεθρον (ῥέεθρον) καὶ ῥεῖθρον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλως σημαινομένου. Fl. 6. *ΗΔΕ*, καί. Fl. 56. 76. Gu. ἀλλά. Fl. 10. *ΠΡΕΣΒΥΤΑΙ* ἀντὶ τοῦ πρεσβύτεραι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. οὐχ, ὡς δοκοῦσι τινὲς, συγκριτικὸν ὂν πρεσβύτεραι κατὰ συγκοπὴν πρεσβύται γέγονεν, ἐθέλοντες συντάξαι τὸ σέθεν, ἀλλὰ τὸ πρεσβύται ἀντὶ τοῦ γέροντές ἐστι διὰ μέσου, τὸ δὲ σέθεν πρὸς τὸ ὄπισθεν ἧσσον συντάσσεται, ἵν' οὕτως ἔχῃ· εἰσὶ παρ' ἡμῖν γραῖαι γυναῖκες ἄθλιαι οὐχ ἧσσον σέθεν καὶ [5]) σοῦ, καὶ γέροντες καὶ τὰ ἑξῆς.

V. 321. *ΝΥΜΦΑΙ.* νύμφη ἡ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχομένη, ἥτις ποιητικῶς νυὸς λέγεται. νύμφαι καὶ τὰ τῶν πηγῶν ὕδατα καὶ οἱ [6]) ἔφοροι τούτων δαίμονες παρ' Ἕλ-

I

3) Musgr. inseruit καὶ πρεσβύται.

4) Gu. ἀποκρ. μου ἄκουσον.

5) σέθεν καὶ e Guelph. recepi.

6) Guelph. αἱ.

λησιν· ἐνταῦθα δὲ νύμφαι ἁπλῶς αἱ ἄνδρας ἔχουσαι γυναῖκες [7]). Καὶ νύμφιος ὁμοίως ὁ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχόμενος, ἐνταῦθα δὲ νυμφίων [8]) ἀντὶ τοῦ [9]) ἀνδρῶν ἁπλῶς γυναῖκας ἐχόντων. *ΝΥΜΦΑΙ*, ἀντὶ τοῦ γυναῖκες. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. *ΑΡΙΣΤΩΝ*, μεγάλων. Fl. 59. *ΝΥΜΦΙΩΝ*, ἀνδρῶν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΤΗΤΩΜΕΝΑΙ* ἀντὶ τοῦ ἐστερημέναι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. στερισκόμεναι. Fl. 17. Gu. στερηθεῖσαι. Fl. 10.

V. 322. *ΩΝ*, ἀφ' ὧν. Fl. 59. νυμφίων, ἀνδρῶν. Fl. 10. 21. *ΗΔΕ*, αὕτη. Fl. 59. *ΚΕΥΘΕΙ*, κατέχει. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. κρύπτει. Gu. *ΙΔΑΙΑ*. ἡ Ἴδα ὄρος ἐν Τροίᾳ. Fl. 21. ὧντινων αὕτη ἡ Ἰδαία, ἤγουν ἡ Τρωϊκὴ κόνις, τὰ σώματα κρύπτει ἐν τάφοις. Fl. 33.

V. 323 sq. *ΤΟΛΜΑ*. ὑπόμενε, φησί, ταῦτα. ἡμεῖς δὲ ἐὰν οἰόμεθα κακῶς δοξάζειν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀμαθεῖς δόξομεν [10]).

V. 323. *ΤΟΛΜΑ*, καρτέρει. Fl. 10. 21. 59. Gu. φέρε. Fl. 59. ὑπόμενε. Gu. *ΚΑΚΩΣ*, ἤγουν οὐκ ὀρθῶς. *ΝΟΜΙΖΟΜΕΝ*, ἤγουν νόμους τίθεμεν καὶ νομικῶς κρίνομεν νομίζοντες δηλονότι. Fl. 6. 9. 21. 59. λογιζόμεθα ἢ νόμιμον ἡγούμεθα, ὑπολαμβάνομεν, νομοθετοῦμεν. Gu.

V. 324. *ΑΜΑΘΙΑΝ ΟΦΛ*. ἀπαιδευσίαν λάβομεν. Fl. 59. ἐν ἀμαθίᾳ συγχωρήσομεν, ἐάσομεν. Fl. 10. μὴ τιμᾶν τὸν ἔνδοξον Ἀχιλλέα, ἀγνωσία ἐστὶ ἀλλὰ χρεώστημα. Fl. 33. μωρίαν. ἀσύνετοι λογισθησόμεθα. Gu.

V. 325—328. *ΟΙ ΒΑΡΒΑΡΟΙ ΔΕ*. ὑμεῖς δὲ, οἱ βάρβαροι, μήτε τοὺς φίλους ὑπολαμβάνετε φίλους, μήτε

7) Sic Junt. Basil. Guelph. nisi quod hic αἱ omittit. In Barn. King. et Musgr. γυναῖκες deest. Seqq. desunt in Junt. Basil. sed exstant etiam in Mosq. D. et Guelph.

8) Mosq. D. νύμφαι, pro quo Beck conii. νυμφίοι.

9) ἀντὶ τῶν ἀ. Mosq. D. Guelph.

10) Deest hoc scholion in King. Musgr. In Basil. ad v. 325 adscriptum est.

τοὺς ἐνδόξως καὶ καλῶς ἀποθανόντας τιμᾶτε. καὶ διὰ τοῦτο ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐδαιμονεῖ, (ταῖς γὰρ καλαῖς βουλαῖς ἔργα καλὰ ἕπονται·) ὑμεῖς δὲ διάκεισθε κατὰ τὰ βουλεύματα ὑμῶν.

V. 325 sq. *ΟΙ ΒΑΡΒΑΡΟΙ*. ὑμεῖς δὲ οἱ Τρωαδῖται οὐχ ἡγεῖσθε τοῦτο, οὔτε εἰς τοὺς φίλους, οὔτε εἰς τοὺς καλῶς τεθνηκότας. Fl. 33.

V. 326. *ΗΓΕΙΣΘΕ*. τὸ ἡγοῦμαι τρία σημαίνει, τὸ νομίζω καὶ ὑπολαμβάνω, καὶ τὸ προοδοποιῶ, ὡς τὸ ἡ γ ο ῦ μ ο ι, γ έ ρ ο ν, καὶ τὸ ἄρχω καὶ ἐξουσιάζω, ὅθεν καὶ ἡγούμενος ὁ ἄρχων. C. C. C. *ΗΓΕΙΣΘΕ*, προςτακτικόν. Fl. 21. νομίζετε. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. τιμᾶσθε. Fl. 10. *ΚΑΛΩΣ*, ἐπαινετῶς. Fl. 56. χρησίμως, ἀνδρείως, ἐνδόξως. Gu. τεθνηκότας, ὑπὲρ ὑμῶν δηλονότι. Fl. 21. ἀνῃρημένους. Fl. 10.

V. 327. *ΘΑΥΜΑΖΕΘ'*. θαυμάζω τὸ ἐκπλήττομαι καὶ τὸ ἐπαινῶ, ὡς ἐνταῦθα. Fl. 6. *ΘΑΥΜΑΖΕΘ'*, τιμᾶτε. Gu. *ΩΣ*, ἵνα. Fl. 9. 10. 21. 56. 59. 76. *ἙΛΛΑΣ*, ἡ γῆ τῶν Ἑλλήνων. Fl. 17. *ΕΥΤΥΧΗι*, κατὰ τοῦτο. Fl. 10. κατὰ τοῦτο, καὶ τοὺς βοηθοῦντας αὐτῇ ἔχῃ πολλούς. Gu.

V. 328. *ΥΜΕΙΣ*, ἤγουν οἱ βάρβαροι. Fl. 59. *ΟΜΟΙΑ ΤΟΙΣ ΒΟΥΛΕΥΜΑΣΙΝ*, ἤγουν δυςτυχῆτε· τῶν γὰρ κακῶν βουλῶν τοιαῦτα καὶ τὰ ἔργα ἀπαντᾷ· οἱονεὶ τῷ καταφρονῆσαι τῆς τιμῆς τῶν ἀρίστων ὁμοίαν ἕξετε ἀντάμειψιν [1]). Baroc. 74. Gu. *ΟΜΟΙΑ*, ὁμοίως. Fl. 59. τὴν τύχην. Fl. 10. *ΒΟΥΛΕΥΜΑΣΙΝ*, ὑμῶν δηλονότι, ἤγουν κακῶς πράξετε. Fl. 21.

V. 329. *ΑΙ ΑΙ ΤΟ ΔΟΥΛΟΝ*. ὅμοιον τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ, (Oed. T. 1368.) κ ρ ε ί σ σ ω ν γ ὰ ρ ἦ σ θ α μ η κ έ τ' ὢ ν ἢ ζ ῶ ν τ υ φ λ ό ς. ὥςπερ γὰρ ἐκεῖ, ὀφείλων θεῖναι τὸ κρεῖττον ἐπὶ τοῦ ῥήματος, ἵν' ᾖ, κρεῖττον ἦν

1) Ultima οἱονεὶ etc. e Guelph. accesserunt. Ex eodem δυςτυχῆτε pro δυςτυχεῖτε recepi.

μηκέτι εἶναι [2]) σὲ ἢ ζῆν τυφλὸν, ὁ δὲ τίθησιν ἐπὶ τοῦ ὀνόματος, οὕτω κἀνταῦθα, ὀφείλων τάξαι τὸ πάνυ κακὸν ἐπὶ τοῦ πεφυκέναι, ὁ δὲ τίθησιν ἐπὶ τοῦ ὀνόματος, καὶ φησὶ τὸ δοῦλον πάνυ κακὸν, εἶτα ἐπάγει πεφυκέναι, ἤγουν ὥςτε εἰς ὕπαρξιν ἐλθεῖν· δι' οὗ ὥςπερ ἐπανορθοῖ τὸν λόγον, ἵνα δείξῃ τὸ ὑπὸ τῆς δουλείας κακὸν εἰς ὕπαρξιν ἐλθεῖν [3]), οὐ μέντοι γε κακὸν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. γράφεται καὶ πέφυκ' ἀεὶ, τὸ δοῦλον λίαν πέφυκε κακὸν ἀεί. Ἄλλως. τὸ γενέσθαι τινὰ δοῦλον λίαν κακόν ἐστιν· ὑπομένει γὰρ, ἃ μὴ πρέπει, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὑπὸ τῆς ἀνάγκης νικώμενος. ΠΕΦΥΚΕΝΑΙ. τὸ πέφυκ' ἀεὶ ἔν τινι λίαν παλαιῷ τῶν ἀντιγράφων εὕρηται, ὃ καὶ μάλιστα κρεῖττον εἶναί μοι δοκεῖ τοῦ τε πεφυκέναι καὶ τοῦ πέφυκεν ἀεὶ καὶ ἔτι τοῦ πέφυκέ τι, ὃ πλανώμενοί τινες ἔθεντο. Baroc. 74. ΠΕΦΥΚ', ὥςτε εἰς ὕπαρξιν ἐλθεῖν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. οὐαὶ οὐαὶ τῆς δουλοσύνης, ὅτι κακὸν ὑπάρχει. Fl. 33. ΠΕΦΥΚΕΝΑΙ. εὕρηται καὶ πέφυκ' ἀεί. καὶ ἔστι καὶ τοῦτο χρήσιμον, ὥςπερ καὶ τὸ πέφυκέ τι. εὕρηται γὰρ καὶ τοῦτο. Gu.

V. 330. ΤΟΛΜΑΝ, πράττει, ὑπομένει τὰ ἀνοίπιστα (ἀνύποιστα). Fl. 59. ΤΟΛΜΑΝ Θ', ὑπομένει τοι. Gu. Α ΜΗ ΧΡΗ, τολμᾶσθαι. Fl. 21. τὰ μὴ πρέποντα, τὰ ἀνύποιστα. Gu. ΒΙΑι, ὑπὸ βίας. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. ὑπὸ τῶν δυνατῶν. Gu. ΝΙΚΩΜΕΝΟΝ, ἀναγκαζόμενον. Fl. 10. θαῤῥεῖ γὰρ εἰς ἅπερ μὴ πρέπει. Fl. 33. κρατούμενον καὶ ἀναγκαζόμενον ὑπὸ τῆς τῶν δεσποτῶν βίας. Gu.

V. 331—358. Ω ΘΥΓΑΤΕΡ. οἱ ἐμοὶ μὲν λόγοι οἱ περὶ τοῦ σοῦ φόνου φροῦδοι καὶ ἀφανεῖς εἰσι, ῥιφθέντες

2) Sic Guelph. Aug. C. ap. Herm. Praef. p. X. Vulgo ἵν' ᾖ κρεῖττον μὴ εἶναι σέ.

3) Verba δι' οὗ — ἐλθεῖν sunt etiam in Guelph. Aug. C. ap. Herm. Praef. p. X. sq. et Mosqu. D. in hoc tamen pro ὥςπερ est οὕτως, et ἵνα δηλοῖ pro ἵνα δείξῃ, tum τὸ ὑπὸ δουλείαν κακόν. Aug. pro δι' οὗ legit διὸ et τῆς ante δουλείας omittit. In Basil. exciderunt illa; ibidem est οὐ μέν τινετ κακόν. In Junt. οὐ μὲν τοινες. Contra King. et Musgr. omiserunt prius ἤγουν εἰς ὑπ. ἐλθ. et quae sequuntur: γράφεται καὶ etc.

πρὸς τὸν ἀέρα· σὺ δὲ εἰ ἔχεις δύναμιν μείζονά τι καὶ κατά τι, παρὰ ἡ μήτηρ, σπούδαζε ὡς στόμα ἀηδόνος, ἀφιεῖσα πάσας φθογγὰς, ὥστε μὴ στερηθῆναι τῆς ζωῆς. πίπτε δὲ ἐλεεινῶς πρὸς τὸ γόνυ τοῦδε τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ πεῖθε, ἤτοι πειρῶ πείθειν· ἔχεις δὲ πρόφασιν καὶ ἀφορμήν· ἔστι γὰρ καὶ τῷδε τέκνα, ὥςτε οἰκτεῖραι καὶ ἐλεῆσαι τὴν σὴν τύχην καὶ δυςτυχίαν.

V. 331. ΟΥΜΟΙ, οἴ ἐμοί· ἔκλειψις καὶ κρᾶσις. Fl. 59. ὦ τέκνον, οἱ ἐμοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα ἠφανίσθησαν καὶ εἰς μάτην περὶ τοῦ σοῦ φόνου. Fl. 33. τὸ ΠΡΟΣ ΑΙΘΕΡΑ πρὸς τὸ μάτην ῥιφέντες σύναπτε. Gu.

V. 332. ΦΡΟΥΔΟΙ. φροῦδος ὁ παρεληλυθὼς καὶ παρελθών· πρόοδος γάρ τίς ἐστι καὶ προῦδος καὶ φροῦδος. G. C. C. ΦΡΟΥΔΟΙ, ἀπῆλθον. Fl. 59. φροῦδος οἰκείως ὁ παρεληλυθὼς καὶ προαπελθὼν τῆς ὁδοῦ. Fl. 10. ἀφανεῖς εἰσὶν, (κατ᾽ οὐδὲν ἀνύσαι δύνανται). Gu. ΜΑΤΗΝ, διακενῆς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ματαίως, εὐχερῶς. Fl. 17. ΡΙΦΕΝΤΕΣ, ἐκτοξευθέντες, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βελῶν τῶν τοῦ σκοποῦ ἁμαρτόντων. Gu. ΑΜΦΙ ΣΟΥ ΦΟΝΟΥ, περὶ τοῦ σοῦ φόνου, ὃν ἐτάχθης σὺ δηλονότι φονευθήσεσθαι· φόνος γάρ τινος λέγεται, ἢ ὃν αὐτὸς φονεύει ἕτερον, ἢ ὃν αὐτὸς ὑφ᾽ ἑτέρου φονεύεται.

V. 333. ΜΕΙΖΩ, τινά. Fl. 10. διὰ τὸ τῆς ἡλικίας ἀκμάζον. Gu. ΕΧΕΙΣ, κέκτησαι. Fl. 17. σὺ δὲ ἐάν τι ἔχεις δύναμιν λόγων. Fl. 33.

V. 334. ΣΠΟΥΔΑΖΕ, ἀγωνίζου, ἐπιμελοῦ. Fl. 17. 59. μελέτα. Fl. 56. σπεῦδε καθὼς στόμα εὐλάλου ἀηδόνος. Fl. 33. ἀγωνίζου, ἤγουν ἀγωνιστικῶς καὶ σπουδαίως λέγε. Gu. ΠΑΣΑΣ καὶ παντοίας, ἤγουν ἡδείας καὶ συνεχεῖς θρηνῳδίας: θρηνεῖ γὰρ αὕτη τὸν Ἴτυν. τοιαύτη γὰρ τῆς ἀηδόνος ἐστὶ φωνὴ, πυκνὴ, συνεχὴς, ἡδεῖά τε καὶ παμποίκιλος, πρὸς τούτοις καὶ κλαυθμηρά. Gu. ΩΣΤ᾽, καθά. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὥ τε παρέλκει. Fl. 21.

V. 335. ΦΘΟΓΓΑΣ, λαλιάς. Fl. 59. λόγους. Fl. 56. ΙΕΙΣΑ, πέμπουσα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. ἀφιεῖσα. Gu. καὶ φθογγὰς λόγων πέμπε, μὴ στερηθεῖσα τοῦ βίου. Fl. 33.

V. 336. ΠΡΟΣΠΙΠΤΕ, παρακάλει. Fl. 17. πρὸς τὸ γόνυ τοῦ Ὀδυσσέως τοῦδε προςελθοῦσα πίπτε ΟΙΚΤΡΩΣ ἤγουν ἐλεεινῶς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. πρόςπεσον ἐλεεινῶς ἐπὶ τοῖς γόνασι, ὡς ὑπολαμβάνῃ πεισθῆναί σοι. Fl. 33. πρόςπιπτε δὲ τῷ γόνυϊ, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν γόνυ· τὸ γὰρ προςπίπτω δοτικῇ συντάσσεται. Gu. ΤΟΥΔ' ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΓΟΝΥ. 4) οἱ παλαιοὶ ἱκετεύοντες ἐδράττοντο τῆς γενειάδος καὶ τῆς χειρὸς καὶ τοῦ γόνυος 5)· τῆς μὲν γενειάδος, ὡς κατανεῦσαι, ἢ εἰπεῖν τι πρὸς ἄλλον 6) ὑπὲρ τοῦ δεομένου, εἴγε δεήσει τοῦτο ποιεῖν, τῆς δὲ χειρὸς, ὡς ἐνεργῆσαι, τοῦ δὲ ποδὸς, ὡς βαδίσαι.

V. 337. ΠΕΙΘ', πειρῶ πείθειν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ΕΧΕΙΣ ΔΕ ΠΡΟΦΑΣΙΝ. πρόφασις κυρίως ὁ προτεινόμενος εὐπρόςωπος λόγος ἐπὶ κατηγορίᾳ τινί; ἀπὸ 7) τούτου ἁπλῶς καὶ ἡ αἰτία. ΠΡΟΦΑΣΙΝ; αἰτίαν. Fl. 17. ἀφορμὴν τοῦ πείθειν. Gu.

V. 338. ΤΩΙΔΕ, τῷ Ὀδυσσεῖ δηλονότι. Fl. 17. 21. 56. ὑπάρχουσι γὰρ καὶ τούτῳ τέκνα, ὥστ' ἐλεήσει σου τὴν ἡλικίαν. Fl. 33. εἰσὶ γὰρ καὶ αὐτῷ τέκνα, καὶ πτοηθήσεται, μὴ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν ἀνοικτὶ φονευθέντα τῆς ὁμοίας ἐγκύρσωσιν. Gu. ΤΥΧΗΝ, ἀτυχίαν. Fl. 10. Gu. ἤγουν σὲ τὴν δυςτυχῆ καὶ αἰχμάλωτον. Gu.

V. 339—341. ΟΡΩ. ὁρῶ σε, Ὀδυσσεῦ, κρύπτοντα τὴν δεξιὰν χεῖρα ὑποκάτω τοῦ ἱματίου, καὶ τὸ πρόςωπον στρέφοντα εἰς τοὐπίσω, ἵνα μὴ ἅψωμαι τῆς γενειάδος σου.

V. 339. ΟΡΩ Σ' ΟΔΥΣΣΕΥ. ὁρῶ ἐπὶ σώματος, θεωρῶ ἐπὶ ψυχῆς. δηλοῖ δὲ δύο, τὸ τὰ θεῖα ὁρῶ καὶ τὸ σκέπτομαι 8). Ἐνταῦθα ἐφύλαξεν ὁ Εὐριπίδης τὸ ἡρωϊκὸν ἦθος· οὐ γὰρ ταπεινῶς, ἀλλὰ μετὰ παῤῥησίας τὴν

4) In Guelph. hoc scholion adscriptum est ad v. 340.

5) Sic Junt. Basil. Guelph. γόνους Barn. King. Musgr.

6) Male King. Musgr. ἄλληλον.

7) Guelph. κατηγ. τινὸς, καὶ ἀπὸ τ.

8) Sqq. in Guelph. ab alia m. scripta sunt ad v. 342.

Πολυξένην λέγειν εἰσήνεγκεν [9]). ΤΟΥ ΕΙΜΑΤΟΣ, ἀντὶ τοῦ ὑποκάτω τοῦ ἱματίου. Gu. his.

V. 341. ΠΡΟΣΘΙΓΩ, προςψαύσω. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἱκετεύω σε. Fl. 10. ἱκετεύσω. Gu. μήποτε προςεγγίσω σου ἢ κατὰ πρόςωπόν σε ἴδω. Fl. 33.

V. 342. ΘΑΡΣΕΙ, ἤτοι ἄφοβος ἔσο, ἐκπέφευγας τὴν ἐμὴν ἱκεσίαν. Οἱ ἱκετεύοντες ἱκέσιον Δία προὔτεινον [10]), οἱ δὲ συνοικοῦντες ἐφέστιον, οἱ δὲ φίλοι φίλιον, οἱ δ' ἐν μιᾷ τάξει καὶ συμμορίᾳ καταλεγόμενοι ἑταιρεῖον, οἱ δὲ ξένοι ξένιον, οἱ δ' ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιοῦντες ὅρκιον, οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὁμόγνιον [1]). φησὶν οὖν ἐκπέφευγας τὸν ἐμὸν Ἱκέσιον Δία, ἤγουν ὃν ἐγὼ ἔμελλον προτείνειν ἱκετεύουσα, τουτέστιν ἐκπέφευγας τὴν ἐμὴν ἱκεσίαν. ΘΑΡΣΕΙ, θάῤῥει. Fl. 21. μὴ φρόντιζε. Fl. 56. οὐχ ἱκετεύω γάρ σε τὴν δέησιν τὴν ἔχουσαν τὸ τῆς δίκης νόημα. Fl. 17. ΠΕΦΕΥΓΑΣ, ἐπεί. Fl. ΕΜΟΝ, παρ' ἐμοῦ τοῦτο τυχεῖν. Fl. 10. χαῖρε ὅτι τὸν ἐμὸν παρακλήτορα Δία πέφευγας, ἡνίκα ἧς ἐν τῇ Τροίᾳ. Fl. 33. ἦν γὰρ καὶ ἕτερος Ζεὺς εὔφορος (ἔφορος) τῆς ἱκεσίας. λέγει δὲ ἡ Πολυξένη, ὅτι πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία, ἤγουν οὐχ ἱκετεύσω σε περὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ γενέως (γενναίως) ἄξω. Fl. 21. ΤΟΝ ΕΜΟΝ ΙΚ. ΔΙΑ, τὴν ἐμὴν ἱκεσίαν. (ἂν ἐβουλόμην θέσθαι σοι εἰς παράκλησιν· ὡς ἔστιν ὁ Ζεὺς ξένιος, φίλιος καὶ τὰ λοιπά. οὕτω καὶ ἱκέσιος.) Gu.

V. 343—351. ΩΣ ΕΨΟΜΑΙ ΣΟΙ. ὅτι ἀκολουθήσω σοι, καὶ χάριν τοῦ ἀπαραιτήτου, καὶ θέλουσα ἀποθανεῖν· εἰ δὲ μὴ θελήσω, φανοῦμαι γυνὴ δειλὴ καὶ φιλόζωος. κατὰ τί γάρ με πρέπει ζῆν, ἥτινι πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ πάντων τῶν Φρυγῶν καὶ Τρώων· — τοῦτο πρῶτον

9) Quae hic vulgo sequuntur, cum Guelph. ad v. 346 retuli.

10) Sqq. οἱ δὲ συνοικ. — ὁμόγνιον desunt in Guelph.

1) Verba φησὶν — ἱκεσίαν desunt in Junt. Basil. addidit King. exstant etiam in Guelph. ex quo φησὶν pro vulg. φῆ, Δία ἤγουν ὃν pro διὰ ὃν et ἐκπέφευγας pro ἐκπέφυγας recepi.

καὶ ἐξαίρετον ἐμοὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ζωῆς· — ἔπειτα ἀνετράφην ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων, βασιλεῦσι νύμφη, ἐσομένη δηλονότι, ἔχουσα ζῆλον γάμου οὐ μικρὸν, εἰς οὗτινος ἑστίαν καὶ οἰκίαν παραγενήσομαι. ΩΣ, ὄντως. Fl. 17. λίαν. Fl. 10. ΑΝΑΓΚΑΙΟΥ, ἕνεκα τῶν ἀναγκῶν. Fl. 17. ἤγουν ἕνεκεν τῆς ἀνάγκης. Fl. 59. ἀπαραιτήτου· ἀπαραίτητος γάρ ἐστιν ἡ τῶν Ἑλλήνων κατ' ἐμοῦ ψῆφος. Gu.

V. 344. ΘΑΝΕΙΝ ΤΕ ΧΡΗΖΟΥΣ', ὡς λυτρωθῆναι σπουδάζουσα τῆς τυραννικῆς δουλείας τὴν κάκωσιν. Gu. ΒΟΥΛΗΣΟΜΑΙ, καὶ βουληθῶ ζῆν. Fl. 59. τοῦτο ποιῆσαι δηλονότι. Fl. 21. ὅτι ἐπακολουθήσω σὲ, καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἀναγκαῖον, καὶ ὅτι βούλομαι ἀπολέσθαι. καὶ ἄλλως. ἕνεκα τῆς ἀνάγκης ἀκολουθήσω σοι, καὶ ὅτι ἀποθανεῖν βούλομαι, ἐπεὶ προτιμότερον ἐστὶ τοῦ ζῆν κακῶς. Fl. 10.

V. 345. ΦΑΝΟΥΜΑΙ, φανήσομαι. Fl. 21. 59. ΦΙΛΟΨΥΧΟΣ, φιλόζωος (δειλή). Gu.

V. 346. ΔΕΙ, τί με χρὴ ζῆν. Fl. 33. Ἡι, καὶ ὅπου. Fl. 17. ἐμοί. Fl. 21. ΗΝ, ὑπῆρχε. Fl. 17. ΑΝΑΞ, βασιλεύς. Fl. 17. 21. 2) ὅρα, ὅπως ὁ ποιητὴς εἰς τὸν κανόνα τῆς ἠθοποιΐας τῷ μὲν παρεληλυθότι χρόνῳ χρῆται ἐν τῷ λέγειν, ἡ πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ, τῷ δὲ ἐνεστῶτι ἐν τῷ 3) νῦν δ' εἰμὶ δούλη, τῷ δὲ μέλλοντι, ὅταν λέγῃ, ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοιμ' ἂν, καὶ τὰ λοιπά.

V. 347. ΑΠΑΝΤΩΝ, ὅλων. Fl. 17. ΠΡΩΤΟΝ, τὸ κεφάλαιον. Fl. 10. 21. Gu. ἐπὶ ἀριθμήσεως. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. πρῶτον τριχῶς, ἢ κατὰ τὸ ἀξίωμα, ἢ κατὰ τάξιν, ἢ κατ' ἀπαρίθμησιν. Gu.

V. 348. ΕΛΠΙΔΩΝ, τοῦ γενέσθαι νύμφη βασιλέως. Fl. 17.

V. 349. ΖΗΛΟΝ, ἤγουν ζηλοτυπίαν οὐ σμικρὰν καὶ ἐλπίδα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἔπαινον, μακαρισμόν. Fl. 10. ἔριν τιθεῖσα βασιλεῦσι πρὸς ποῖον ἀφίξομαι. Fl. 10.

2) vid. ad v. 539.

3) ἐν τῷ est e cod. Guelph.

V. 350. *ΕΣΤΙΑΝ Τ', καὶ εἰς τὴν θεάν.* Fl. 21. *ἔχουσα οἰκίαν καὶ πόλιν πεπαῤῥησιασμένην βασιλὶς ἡ ταλαίπωρος ταῖς Τρωϊκαῖς γυναιξὶν ἥμην.* Fl. 33. *νυμφῶνα. δῶμα τὸ ὅλον, ἑστία μέρος. ἀπὸ τοῦ εὑρεθῆναι ἀπό τινος γυναικὸς καλουμένης Ἑστίας.* Gu.

V. 351 — 353. *ΔΕΣΠΟΙΝΑ Δ'. ὑπῆρχον δὲ ἡ δύστηνος δέσποινα ἐν ταῖς Ἰδαίαις γυναιξὶν, ἐν παρθένοις τε περιφανὴς, ἰσότιμος τοῖς θεοῖς, πλὴν κατὰ τὸ θανεῖν μόνον.*

V. 351. *ΙΔΑΙΑΙΣΙΝ, Ἰδαιῶν.* Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *Τρωϊκῆς.* Fl. 17. *Τρωαῖσι.* Fl. 21.

V. 352. *ΓΥΝΑΙΞΙ, γυναικῶν.* Fl. 6. 9. 21. 56. 76. *ΑΠΟΒΛΕΠΤΟΣ, ἤγουν ἐξαίρετος διὰ τὸ κάλλος, καὶ τὰς ἁπάντων εἰς ἑαυτὴν πόῤῥωθεν ἐπιστρέφουσα ὄψεις.* Baroc. 74. Gu. a m. sec. *περιφανής.* Gu. a m. pr. Fl. 33. *περίβλεπτος, εὐδαίμων, ἔνδοξος.* Gu. ab al. m. Fl. 17. 21. 59.

V. 353. *ΠΛΗΝ ΤΟ ΚΑΤΘΑΝΕΙΝ. μὴ λάβῃς* 4) *κατὰ ἔξωθεν εἰς τὸ πλὴν τὸ κατθ. ἀλλ' ὥςπερ φαμὲν, ἴσος ἐστὶν οὗτος ἐκείνῳ τὴν σύνεσιν, καὶ οὐ λαμβάνομεν ἔξωθεν τὸ κατά, καὶ πάλιν ἐρῶ σου ἔρωτα, οὕτω κἀνταῦθα, εἰ καὶ τὸ πλὴν ἀντὶ τοῦ χωρὶς ποιεῖ τὴν ἀσάφειαν, ἴση ταῖς θεαῖς, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον, ἀντὶ τοῦ χωρὶς τοῦ κατθανεῖν ὑπάρχω ἐκείναις ἴση. ἄλλοι δὲ μὴ λαμβάνοντες κατὰ γράφουσι τοῦτο πρὸς τὸ πλὴν, ἀγνοοῦντες καὶ οὗτοι τὴν σύνταξιν. καὶ μὲν ἑτέρους ψυχρολόγους ἐστὶν ἰδεῖν· τὸ πλὴν ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ λέγοντας, ἴση ταῖς θεαῖς, εἰ μὴ τὸ κατθανεῖν μόνον ὑπῆρχεν αὐτῇ. ΠΛΗΝ, χωρίς.* Fl. 59. Gu. *ΚΑΤΘΑΝΕΙΝ, τοῦ θανάτου δηλονότι.* Fl. 17. *ἐγὼ γὰρ ἦν θνητὴ, οἱ δὲ θεοὶ οὔ.* Fl. 21. *ΠΛΗΝ ΤΟ ΚΑΤΘ. οὐκ ἰσόθεος ἦν. οὐκ ἀποδίδοται δὲ τοῦτο πρὸς τὸ πλὴν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἴσος* (in marg. *καὶ Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτήτους δράματι* (v. 299)· *οἰκουμένη γὰρ στέγη πυρὸς μέτα πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.* et ab al. m. *τὸ πλὴν μετὰ πασῶν τῶν πτώσεων συντάσσεται πλὴν τῆς κλητικῆς.*) Gu.

4) Sic Gu. Vulgo *μὴ λάβε.*

V. 354. *ΝΥΝ Δ' ΕΙΜΙ Δ.* νῦν δὲ ὑπάρχω δούλη. *ΠΡΩΤΑ ΜΕΝ* ἀντὶ τοῦ πρῶτον, ὡς τὸ πότερα ἀντὶ τοῦ πότερον [5]). *ΠΡΩΤΑ*, κατὰ πρῶτα. Fl. 17. καταρχάς. Gu. *ΤΟΥΝΟΜΑ*, ἤτοι τὸ καλεῖσθαι δούλην, οὐκ εἰωθὸς καὶ οὐ σύνηθες ὄν, ποιεῖ ἐμὲ ἐπιθυμεῖν θανεῖν. *ΤΟΥΝΟΜΑ*, τὸ ὀνομάζεσθαι. Fl. 17. τὸ ὄνομα τῆς δουλείας. Fl. 6. 9. 10. 21. 56. 59. 76. τοῦτο τὸ δούλη. Gu.

V. 355. *ΘΑΝΕΙΝ ΕΡΑιΝ*, ἀποθανεῖν. Fl. 17. κακοσύνθετον δὲ τὸν λόγον πεποιήκασι τὰ δύο ἀπαρέμφατα. Fl. 10. *ΕΡΑιΝ*, ἀγαπᾷν. Fl. 56. φιλεῖν. Fl. 21. ἐπιθυμεῖν. Gu. *ΤΙΘΗΣΙΝ*, ποιεῖ, (παραπείθει). Gu. *ΕΙΩΘΟΣ*. ἔθω, τὸ ἐξ ἔθους τὶ διαπράττω· ὁ μέλλων ἔσω, ὁ παρακείμενος ἦκα, ὁ μέσος ἦθα καὶ ἀττικῶς εἴωθα, ἡ μετοχὴ εἰωθώς, τοῦ εἰωθότος, τὸ οὐδέτερον τὸ εἰωθός [6]). *ΟΥΚ ΕΙΩΘΟΣ ΟΝ*, οὐ σύνηθες ὂν τοῦτο τὸ ὄνομα τῆς δουλείας ἐν ἐμοί· καὶ γὰρ οὐκ ἦν ποτε δούλη. Fl. 21. πρόθυμός εἰμι εἰς τὸ θανεῖν· οὐκ εἴωθα τῆς δουλοσύνης τὰ ἔργα. Fl. 35.

V. 356—365. *ΕΠΕΙΤ' ΙΣΩΣ ΑΝ.* ἔπειτα ἴσως ἂν τύχοιμι δεσποτῶν τινῶν [7]) καὶ ἀπηνῶν κατὰ τὰς φρένας, ὅς τις, ἐκείνων λέγω, ἀγοράσει δι' ἀργυρίου ἐμὲ, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἕκτορος καὶ ἑτέρων πολλῶν, προςθεὶς δὲ ἐν τοῖς δόμοις ἀνάγκην σιτοποιὸν, ἤτοι ἀρτοποιητικὴν, ἀναγκάσει ἐμὲ, ἄγουσαν ἡμέραν λυπηρὰν, καὶ σαροῦν τὸ δῶμα, καὶ ἐφεστάναι ταῖς κερκίσιν, ἀντὶ τοῦ ὑφάσμασιν (ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν). τὰ ἐμὰ δὲ λέχη καὶ τὴν ἐμὴν κοίτην μιανεῖ δοῦλος ὠνητὸς ποθὲν, τυράννων καὶ βασιλέων πρόσθεν ἄξια ὄντα. οὐ δῆτα, ἤτοι οὐκ ἀνέξομαι ζῆν ἐν τούτοις, οὐ προτιμήσασα ταῦτα τοῦ θανάτου· ἀφίημι τόδε τὸ φέγγος τῶν ὀμμάτων ἐλεύθερον, προστιθεῖσα τῷ θανάτῳ τὸ ἐμὸν σῶμα. *ΙΣΩΣ ΑΝ.* οἱ Ἀττικοὶ πῇ μὲν ἐκλείπουσι τὸ ἂν, πῇ δὲ πλεονάζουσιν, ὡς ἐνταῦθα, ἴσως ἂν τύχοιμ' ἄν. Gu.

V. 356. *ΔΕΣΠΟΤΩΝ*, αὐθεντῶν. Fl. 17. *ΩΜΩΝ*,

5) Verba ὡς — πότερον e Florr. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. accesserunt.

6) Hoc scholion omissum est in King. et Musgr.

7) Excidisse videtur ὠμῶν. Musgr. in paraphr. om. καί.

σκληρικῶν (σκληρῶν. Gu.) κατὰ ψυχήν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ὠμῶν φρενῶν. Fl. 33.

V. 357. ΤΥΧΟΙΜ' ΑΝ, λέγω ἐκεῖνον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ΟΣΤΙΣ, δεσπότης. Fl. 21. ὅς τινα (ὅς ὥς τινα) ἀργυρώνητον δοῦλον. Fl. 33.

V. 358. ΚΑΣΙΝ. σημείωσαι, ὅτι τὴν θήλειαν κάσιν εἶπεν, εἰ μὴ ἀποκοπὴ κασιγνήτης. Fl. 10. τὴν Ἕκτορος καὶ ἑτέρων πολλῶν ἀδελφήν. Fl. 33.

V. 359. ΠΡΟΣΘΕΙΣ, ἐπιθείς. Fl. 6. 9. 56. 59. 76. Mosqu. D. G. ἐπιθεὶς δὲ ἐκεῖνος ὁ δεσπότης. Fl. 21. ΑΝΑΓΚΗΝ, δουλείαν. Fl. 59. ΣΙΤΟΠΟΙΟΝ, τὰ πρὸς ζωάρκειαν ποιοῦσαν. (ποιοῦντα, ut Mosqu. D. 8)) Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ΑΝ. ΣΙΤΟΠ. μαγειρικήν· σῖτα γὰρ καὶ σιτία τὰ βρώματα· ἢ ἀρτοποιητικήν. (ἤγουν ἀναγκάσας ἀλήθειν.) Gu.

V. 360. ΣΑΙΡΕΙΝ, φιλοκαλεῖν. Fl. 10. 17. 21. Gu. a m. 2. σαροῦν. Gu. a m. pr. ΚΕΡΚΙΣΙΝ, ἀντὶ τοῦ ταῖς ἱστουργίαις. (ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. κερκίδες κυρίως ὄργανά τινα, δι' ὧν συνέχονται τὰ ὑφάσματα, ἃ αἱ γυναῖκες ἰδιωτικὰς σαγίτας καλοῦσι. [κερκίδες γὰρ αἷς συντιθέασι τὴν κρόκην τῷ στήμονι.] Baroc. 74. Gu. 9)) ΕΦΕΣΤΑΝΑΙ, ἐπιστατεῖν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Mosq. D. ἐπιστάτην εἶναι. Fl. 17. καὶ σαίρειν, ἤγουν φιλοκαλεῖν τὰ οἰκήματα, καὶ παρειστήκειν καὶ κιρνᾶν, ἢ ἐν ὑβρίσμασιν παρειστήκειν. Fl. 33.

V. 361. ΛΥΠΡΑΝ ΗΜΕΡΑΝ, λυπηρὰν καὶ ἀλγεινὴν διάγουσα (—σαν. Gu.) ζωήν. Baroc. 74. Gu. λυπητικὴν ἐπιφέρειν ἡμέραν. Fl. 33. οἰκτρὸν καὶ ἄθλιον βίον. Gu. ΑΝΑΓΚΑΣΕΙ, ὁ ἐμὸς δεσπότης. Fl. 21.

V. 362. ΛΕΧΗ, ἤγουν τὴν ἐμὴν παρθενίαν. Fl. 21.

8) In Gu. ποιοῦσαν est ab al. m.

9) Tria scholia dedit King. credo, quia in Barocc. tribus manibus exarata erant, ut in Guelph. Ex hoc συνέχονται dedi pro συνέχοντο. Idem pro ὑφάσματα habet ὑφαινόμενα et om. verba ἃ —καλοῦσι. Mosqu. D. om. τὸ πᾶν. κερκίδες — καλοῦσι, et cum Gu. legit κερκίδες γάρ. Idem τὴν κρόκον.

ΩΝΗΤΟΣ, ἀγοραστός. Fl. 17. 56. Gu. *ΠΟΘΕΝ*, ἀπό τινος τόπου. Fl. 56. Gu. καὶ τὴν ἐμὴν κοίτην καὶ συνουσίαν ἤγουν μίξιν γαμικὴν δοῦλος ἀγορητός. Fl. 33.

V. 363. *ΧΡΑΝΕΙ*, φθείρει, μολύνει. Fl. 17. μιανεῖ, μολυνεῖ. Gu. *ΤΥΡ. ΠΡ. ΗΞ.* βασιλέων πρότερον ἄξια κεκριμένα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. χρανεῖ καὶ μολύνει, ἔμπροσθεν τῶν τυράννων ἀξιωμένη. Fl. 33.

V. 364. *ΟΥ ΔΗΤ'*. οὐδαμῶς ἀφίημι ἐλεύθερον φῶς ἐκ τῶν ὀμμάτων. Fl. 33. οὐκ ἀνοίγω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐλευθέρως. Fl. 17. ταῦτα ὑποστήσομαι. Fl. 10. οὐκ ἀφίημι, διότι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἀκτῖνας ἐκπέμπουσιν, αἳ προσομιλοῦσι ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσιν· οὐκ ἄλλως γὰρ ὁρῶμεν, ἀλλ' ἢ ἐκ τῆς πρὸς ἄλληλα σχέσεως· θατέρου γὰρ ἐπιλάμψαντος, κἂν τὸ ἓν ἐπικρατεῖ, σκότος ἡμῖν τὰ πάντα λελόγισται. Fl. 17. οὐκ ἀνέξομαι ζῆν ἐν τούτοις, οὐ προτιμήσω ταῦτα τοῦ θανάτου. (ἔσται τοῦτο.) Gu. *ΑΦΙΗΜΙ*, καταλιμπάνω. Gu. *ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ*, ἤτοι ἐλεύθερον δουλείας· τουτέστιν ἐλευθέρα θέλω ἀποθανεῖν. Gu.

V. 365. *ΠΡΟΣΤΙΘΕΙΣ'*, δοῦσα, προσβαλοῦσα. Fl. 59. προσθήκην ποιήσασα, παραδοῦσα τὸ ἐμὸν σῶμα εἰς θάνατον. Fl. 6. ἀλλὰ τῷ ᾅδῃ προσεγγίζημι τὸ ἐμὸν σκήνος. Fl. 33.

V. 366—368. *ΑΓ' ΟΥΝ Μ', ΟΔ.* ἄγε ἐμὲ λοιπὸν, Ὀδυσσεῦ· οὔτε γὰρ θάῤῥος ἐλπίδος ὁρῶ οὔτε δόξης καὶ ὑπολήψεως τινὸς, ὅτι ἀπόκειταί ποτε πρᾶξαι καλῶς καὶ εὐτυχῆσαι.

V. 366. *ΑΓ'*, ἄγαγε. Fl. 17. προηγοῦ μοι, ὦ Ὀδυσσεῦ, καὶ φέρε. Fl. 33. *ΔΙΕΡΓΑΣΑΙ*, φόνευσον. Fl. 6. 9. 10. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. σφάξαι. Fl. 17. θῦσον, σφάξον. Gu. a m. 2. *ΑΓΩΝ*, ἀγαγών. Fl. 17. διὰ χειρός. Fl. 59.

V. 367. *ΤΟΥ*, τινὸς, θηλυκόν. Fl. 10. *ΔΟΞΗΣ*, ὑπονοίας. Fl. 17. 21. 59. βοηθείας. Fl. 6. τινὸς ὑπολήψεως. (*ΤΟΥ ΔΟΞΗΣ.* ἔδει εἰπεῖν τ ῆ ς πρὸς τὸ *ΕΛΠΙΔΟΣ*, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ τ ῆ ς τ ο ῦ Ἀττικῶς λέγει· οὗτοι γὰρ τὰ θηλυκὰ ἄρθρα ἔσθ' ὅτε ἀρσενικῶς ἐκφέρουσιν, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Σοφοκλέους τὸ οὔ τ ε τ ο υ σ ά λ π ι γ γ ο ς καὶ

κω χεῖρε καὶ τοῖν ποδοῖν παρ' Ἰσοκράτει καὶ Θουκυδίδῃ.) Gu. ἡ δόξα καὶ ἐγγὺς ἐλπίδος ἐστὶν, ἀλλ' οὐκ ἔχει τὸ πλέον, καὶ ὥςπερ προηγούμενόν ἐστι τῆς ἐλπίδος· ἔστι γάρ τι, ἀφ' οὗ τις δοξάζων περὶ αὐτοῦ τὰ βελτίω εἶτα ἐλπίζει. Gu.

V. 368. ΘΑΡΣΟΣ, εἶναι προςδοκίαν. Fl. 59. παρηγόρημα. Gu. ΗΜΙΝ, τοῖς Τρωσί. Fl. 21.

V. 369—375. ΜΗΤΕΡ, ΣΥ Δ', ὦ μῆτερ, σὺ δὲ μηδαμῶς γένῃ ἐμπόδιον ἐμοὶ, μηδὲ λέγουσα, μηδὲ δρῶσα, σὺν ἐμοὶ δὲ βούλου θανεῖν ἐμὲ πρὸ τοῦ τυχεῖν αἰσχρῶν παρ' ἀξίαν· ὅστις γὰρ οὐ συνήθειαν ἔχει πεῖραν λαμβάνειν τῶν δυςτυχιῶν, φέρει μὲν τιθεὶς ἐν τῷ ζυγῷ τὸν αὐχένα, ἤγουν ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς δυςτυχίας, ἄχθεται δὲ, ὥςπερ δηλονότι βοῦς ἀγύμναστος ὑπὸ ζυγὸν τιθεμένη [10]. θανὼν δὲ εἴη ἂν μᾶλλον εὐτυχέστερος ἢ ζῶν· τὸ γὰρ μὴ καλῶς ζῆν, μεγάλη ὀδύνη.

V. 369. ΕΜΠΟΔΩΝ, εἰς ἐμπόδισμα, ἐπιῤῥηματικῶς. Fl. 21. σὺ δὲ, μῆτερ, μηδαμῶς ἔμπροσθεν ἡμῖν γενοῦ, ἢ ἐμπόδιος ἡμῖν. Fl. 33.

V. 370. ΛΕΓΟΥΣΑ, μηδὲ ἀπὸ κοινοῦ τὸ μή. Fl. 6. 9. 10. 21. 56. 59. 76. Gu. [1]) μήτε. Fl. 17. φλυαροῦσα, μηδὲν ἀνύουσα. Fl. 10. ΔΡΩΣΑ, κωλύουσα. Fl. 59. πράττουσα. Fl. 10. ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ, σύνθελε. Fl. 17. σὺν ἐμοὶ βούλου. Gu. a m. pr. ἢ λέγουσα ἢ παιοῦσα συμβούλευσόν μοι θανεῖν, πρὶν ἀνάξιόν τι πάθω. Fl. 33. σύνελθέ μοι (l. σύνθελέ μοι) σὺν ἐμοὶ βουλεύου ἀποθανεῖν. Fl. 10.

V. 371. ΜΗ ΚΑΤ' ΑΞΙΑΝ, ἀναξίως. Fl. 17. πρὸ τοῦ τυχεῖν αἰσχρῶν πραγμάτων, ἤγουν ἀσχήμων, οὐ κατ' ἀξίαν, τουτέστι παρὰ τὴν ἀξίαν, παρὰ τὸ πρέπον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu.

10) Verba ὅστις γὰρ — τιθεμένη sunt etiam in Guelph. a m. pr. ex quo ὥςπερ δηλονότι scripsi pro δηλονότι, ὥςπερ.

1) Similiter Mosq. D. vocab. λέγουσα suprascriptum habet: τὸ μὴ ἀπὸ κοινοῦ.

V. 372. ΟΣΤΙΣ. ὅστις οὖν οὐκ ἤθησε (sic. alt: οὐκ ἤθησε) τῶν κακῶν, φέρει ἀκουσίως μέν· λυπεῖται γὰρ ὁ αὐχὴν ἐν τῷ καμάτῳ. Fl. 33. ΓΕΥΕΣΘΑΙ ΚΑΚΩΝ, πεῖραν λαμβάνειν (ἅπτεσθαι) δυστυχιῶν. Gu.

V. 373. ΦΕΡΕΙ, ὑπομένει. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ΑΥΧΕΝ' ΕΝΤΙΘΕΙΣ ΖΥΓΩι, τὸ αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ σύναπτε πρὸς ²) τὸ φέρει μέν, οὐ πρὸς τὸ ἀλγεῖ δέ. Baroc. 74. Gu. ΕΝΤΙΘΕΙΣ, ὑποβαλών. Fl. 56. Gu. ΖΥΓΩι, ἤγουν ἀνάγκῃ. Gu.

V. 372. ΘΑΝΩΝ, ἤγουν ἀποθανών. Fl. 17. ΜΑΛΛΟΝ, ἐκ παραλλήλου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. κρεῖττον ἂν εἴη θανεῖν ἐν εὐτυχίᾳ, ἢ ζῶν ἐν ἀτυχίᾳ ὑπάρχειν. Fl. 33.

V. 373. ΜΗ ΚΑΛΩΣ, ἀλλὰ δυστυχῶς. Fl. 17. τὸ γὰρ μὴ ζῆν καλῶς, μέγας πόνος ἐστί. Fl. 33.

V. 376—378. ΔΕΙΝΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ. ἐκπλαγεὶς ὁ χορὸς ³) πρὸς τοὺς τῆς Πολυξένης λόγους, ὡς μετὰ φρονήματος εἰρημένους μάλα ⁴) γενναίου, φησί· μεγάλως χαρακτηρίζει καὶ δηλοποιεῖ τὸν εὐγενῆ ἡ εὐγένεια· πρὸς γὰρ τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ φύσιν καὶ τοὺς λόγους ποιεῖται· καὶ δῆλος τοῖς οὐκ εἰδόσιν αὐτὸν γίνεται. Ἄλλως. ὅστις ἐστὶν εὐγενὴς καὶ γένους λαμπροῦ, χαρακτηρίζει ἑαυτὸν καλοῖς λόγοις καὶ ἤθεσι, καὶ δῆλος τοῖς οὐκ εἰδόσι τὴν ψυχὴν ἐντεῦθεν καθίσταται. καὶ τὸ τῆς εὐγενείας ὄνομα μέγιστον τότε ⁵) γίνεται, ὅταν οἱ διαδεξάμενοι τοῦτο ἄξια ταύτου δρῶσιν, ὁποῖόν τι καὶ νῦν γέγονεν. Ἄλλως. ἐπιτήδειος χαρακτήρ, ἤτοι σφραγὶς καὶ σημεῖον, καὶ ἐπίσημος, ἤγουν διάδηλος, ἐν βροτοῖς, τὸ γενέσθαι τινὰ δηλονότι ἀπὸ ἐσθλῶν καὶ εὐγενῶν. καὶ ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται, ἤτοι αὐξάνει καὶ πλέον γίνε-

2) Sic Gu. pro παρά.

3) ὁ χορὸς add. King. et est in Guelph.

4) μάλα e Guelph. addidi. Basil. εἰρημένους. γενναῖον, φησί. μ. Junt. εἰρημένους γενναῖον, φησί. In Gu. verba μεγάλως — ποιεῖται aliud scholion per se constituunt; quae autem sequuntur καὶ δῆλος — ἄλλως, in eodem desunt.

5) E Guelph. addidi τὸ ante τῆς εὐγ. et τότε scripsi pro τοῦτο.

των, τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας τοῖς ἀξίοις, ἢ ὑπὸ τῶν πραττόντων ἀνάξια τῆς εὐγενείας. *ΔΕΙΝΟΣ ΧΑΡ.* τὸ ἐξ ἀγαθῶν καὶ εὐγενῶν τινὰ γενέσθαι ἱκανόν ἐστιν εἰς γνωριμώτατον (f. γνώρισμα. Furia) καὶ χαρακτηρισμὸν ἐν τοῖς ἀνθρώποις· εἰ γάρ τοι καὶ ὁ γεννηθεὶς ἐξ εὐγενῶν μὴ ἔχῃ τινὰ ἀγαθὴν καὶ καλὴν πρᾶξιν, ὅμως ἐκ τῆς τῶν γονέων περιφανείας ἄριστος καὶ αὐτὸς εἶναι ὑπολαμβάνεται· εἰ δὲ καὶ τῆς εὐγενείας ἄξια πράττοι τι, ἐπὶ πλέον τῆς εὐγενείας αὐτῶν αὔξεται καὶ ἐνδοξότερος γίνεται. Fl. 17.

V. 376. *ΔΕΙΝΟΣ*, μέγας. Fl. 17. ἐπιτήδειος, (δεξιὸς, μέγας). Gu. *ΧΑΡΑΚΤΗΡ*, τύπος. Fl. 6. σφραγίς. Gu. *ΚΑΠΙΣΗΜΟΣ.* κυρίως ἐπίσημον ἀργύριον τὸ κεχαραγμένον, καὶ ἄσημον τὸ μὴ κεχαραγμένον, παράσημον τὸ παρακεχαραγμένον· ἀπὸ τούτων δὲ καὶ ἐπίσημος ὁ διάδηλος ἁπλῶς, καὶ ἄσημος ὁ ἄδηλος καὶ ἀφανὴς, καὶ παράσημος ὁ βεβλαμμένος τι μέρος. *ΚΑΠΙΣΗΜΟΣ*, κατάδηλος. Fl. 17. φοβερόν ἐστι τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἄθλιον ὁ ὑψηλὸς χαρακτὴρ, ἤγουν ἄνθρωπος ἐξ ἀγαθῶν γονέων, τοῦ γενέσθαι ἄσημος καὶ ἀφανὴς, ὅτι τῆς εὐγενείας τὸ ὄνομα αἰσχύνηται (—εται). Fl. 33. διάδηλος, (φανερός). Gu.

V. 377. *ΕΣΘΛΩΝ*, εὐγενῶν (γονέων). Gu. *ΓΕΝΕΣΘΑΙ*, γεννηθῆναι. Fl. 17. Gu. *ΚΑΠΙ ΜΕΙΖΟΝ ΕΡΧΕΤΑΙ*, αὐξάνει, (αὔξεται). Gu.

V. 378. *ΤΟΙΣΙΝ ΑΞΙΟΙΣ*, ὑπὸ (al. ἀπὸ) τῶν ἀξίων τῆς εὐγενείας. Fl. 17. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμαζόμενοι καὶ δοξαζόμενοι γίνονται οἱ παρασκευάζοντες ἑαυτοὺς ἀξίους τῆς εὐγενείας· οἷον τοῖς ἄξια τῆς εὐγενείας διαπραττομένοις ἐπεκτείνεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐπὶ πλέον καὶ ἐνδοξότεροι γίνονται. Fl. 10. τοῖς ἠξιωμένοις ἐκείνου. ἐπὶ πλέον τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας αὐτῷ αὔξεται, καὶ ἀξιεπαινετώτερος καὶ ἐνδοξότερος γίνεται, εἰ καὶ τὰ τῆς εὐγενείας ἄξια διαπράττοιτο· πολλοὶ γὰρ εὐγενεῖς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πλέον ἔρχεται τὸ ὄνομα τῶν μὴ τὰ τῆς εὐγενείας πραττόντων ἄξια. Gu.

V. 379—385. *ΚΑΛΩΣ ΜΕΝ*, ὦ θύγατερ, καλῶς μὲν εἶπας, ἀλλὰ τῷ καλῷ ἔνεστι καὶ λύπη. εἰ δὲ πρέπει

γενέσθαι τιμὴν [6]) τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ φυγεῖν ὑμᾶς, ὦ Ὀδυσσεῦ, μέμψιν, τὴν Πολυξένην μὴ κτείνετε, ἐμὲ δὲ ἄγοντες πρὸς τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως, κεντεῖτε καὶ σφάζετε, μὴ φείδεσθε, ἐμοῦ δηλονότι· ἐγὼ γὰρ ἔτεκον τὸν Πάριν, ὃς ὤλεσε τὸν Ἀχιλλέα τρώσας διὰ τόξου.

V. 379. ΚΑΛΩΣ ΜΕΝ, τὸ καλῶς λέγειν ἐνίοτε μὲν τὸ κεκαλλιεπημένα [7]) ῥήματα λέγειν δηλοῖ, ἐνίοτε δὲ τὸ [8]) ὀρθῶς καὶ ἀληθῶς λέγειν, ὡς ἐνταῦθα. ΚΑΛΩΣ ἐνδεῶς σωφρότερον (sic). Fl. 17. ΕΙΠΑΣ, ὅτι βούλῃ ἀποθανεῖν. Fl. 21.

V. 379 sq. ΑΛΛΑ ΤΩι Κ. ΛΥΠΗ ΠΡΟΣΕΣΤΙΝ, ἔνεστιν. (ἀλλὰ τῷ τοιούτῳ, ἤγουν τῷ νομιζομένῳ σοι καλῷ, τουτέστι τῷ θανάτῳ, λύπη.) Gu.

V. 381. ΧΑΡΙΝ, τιμήν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. Mosq. D. ἐὰν χρὴ δεῖ καὶ πρέπει τῷ τοῦ Πηλέως υἱῷ Ἀχιλλεῖ γενηθῆναι χάριν, καὶ ἀποφυγεῖν τὸ ὄνειδος τοῦ στρατοῦ, τήνδε μὴ φονεύσητε. Fl. 53.

V. 382. ΥΜΑΣ, τοὺς Ἕλληνας. ἐπιστρέφει πρὸς τὸν Ὀδυσσέα. Fl. 21. ΜΗ ΚΤΕΙΝΕΤΕ, ἤγουν μὴ φονεύσετε. Fl. 17.

V. 383. ΗΜΑΣ Δ', ἡμᾶς δὲ ἄγετε εἰς τὴν θυσίαν τοῦ Ἀχιλλέως. Fl. 53. ΠΡΟΣ ΠΥΡΑΝ, πυρὰ τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ νεκρῷ ἀπτόμενον, καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πῦρ ἅπτεται. [9])

V. 384. ΚΕΝΤΕΙΤΕ, κτείνετε. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. κτείνετε, (σφάζετε). Gu. ΜΗ ΦΕΙΔΕΣΘ', ἤγουν μὴ ἀκριβολογεῖσθε. Fl. 17. ἐλεήσετε. Fl. 21. 56. ἔλεον λαμβάνετε. Gu. ΤΕΚΟΝ, ἐγέννησα. Fl. 17. ΠΑΡΙΝ, ἤγουν

6) Vulgo τι μέν. Emendavit Beckius: „sic clare suprascriptum in cod. D. vocabulo χάριν.“

7) Junt. Basil. καλλιεπημένα.

8) Sic recte Junt. Basil. et Guelph. In King. et Musgr. τὸ neglectum est.

9) Hoc quoque scholion neglexit King.

τὸν Ἀλέξανδρον. Fl. 17. ἐμὲ κτείνατε, μὴ ἐλέησητε. ἐγὼ ἔτεκον τὸν Πάριν, ἤτοι τὸν Ἀλέξανδρον. Fl. 33.

V. 385. ΩΛΕΣΕΝ, ἔφθειρε. Fl. 17. ἐφόνευσεν. Fl. 2. 6. 9. 56. 59. 76. ΤΟΞΟΙΣ ΒΑΛΩΝ. λέγεται γὰρ κληθῆναι αὐτὸν πρὸς τοῦ Πριάμου ὡς φίλον, καὶ φονευθῆναι πρὸς Ἀλεξάνδρου διὰ βέλους. Baroc. 74. ΒΑΛΩΝ, τὸν παῖδα, τὸν Ἀχιλλέα. Fl. 17. τιτρώσας. Fl. 21. ὅςτις ἐποίησε ταῦτα τὰ κακὰ, ὅςτις καὶ διὰ τοξεύματος ἀνεῖλε τὸν παῖδα τῆς Θέτιδος, ἤγουν τὸν Ἀχιλλέα. Fl. 33. σημείωσαι, ὅτι εἰς Τροίαν ἐφονεύθη ὁ Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου νυμφοστολικῶς πορευόμενος· περιπλεξάμενος γὰρ αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος χάριν ἀσπασμοῦ διεχειρίσατο αὐτὸν μαχαίρᾳ. ἄλλοι δέ φασιν, ὡς ἀντικρὺς αὐτοῦ στὰς ἔτρωσεν αὐτὸν μετὰ βέλους. Gu.

V. 386 sq. ΟΥ Σ' Ω ΓΕΡ, οὐ σὲ ἀποθανεῖν, ὦ γεραιὰ, ᾐτήσατο (τοὺς Ἀχαιοὺς add. Gu.) τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλὰ ταύτην ᾐτήσατο. ΟΥ Σ', οὐχὶ σὲ τὸ τοῦ Ἀχιλλέως ὅραμα ᾐτήσατο τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ ταύτην. Fl. 33.

V. 387. ΗΙΤΗΣΑΤΟ, ἐζήτησεν. Fl. 17.

V. 388—390. ΥΜΕΙΣ ΔΕ. ἀλλὰ κἂν ὑμεῖς σὺν τῇ θυγατρί με ἀποκτείνατε, καὶ διπλῆ πόσις αἵματος τῇ τε γῇ γενήσεται καὶ τῷ αἰτοῦντι Ἀχιλλεῖ.

V. 388. ΥΜΕΙΣ ΔΕ Μ' ΑΛΛΑ. οὐκ ἔστι τὸ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ κἄν, ὡς οἴονταί τινες, ἀλλὰ οὕτως ἔχει· εἰποῦσα γὰρ Ἑκάβη πρὸς Ὀδυσσέα τὸ ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως κεντεῖτε, ἐπεὶ παρ' αὐτοῦ ἤκουσεν, ὡς οὐκ αὐτὴν, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα Ἀχιλλεὺς ᾐτήσατο, φησὶν, ὑμεῖς δὲ, ἐπεὶ οὐ βούλεσθε ἐμὲ μόνην ἀποκτεῖναι [10]), ἀλλὰ σὺν τῇ θυγατρὶ φονεύσατε. ΥΜΕΙΣ ΔΕ, εἰ καὶ τὸ φάντασμα ἐκείνην ᾔτησεν. Fl. 10.

V. 389. ΤΟΣΟΝ, ὁπόσον. Fl. 17. καὶ διπλὸν [1]) γενήσεται τὸ τῆς σφαγῆς αἷμα, ἢ διπλὸν πόμα τὸ αἷμα γενήσεται τῷ ζητουμένῳ νεκρῷ. Fl. 33. κατ' εἰρωνείαν. Gu.

10) Gu. ἀποκτιννύναι.

1) διπλοῦν. Gu.

V. 391 sq. *ΑΛΙΣ ΚΟΡΗΣ ΣΗΣ.* ἱκανῶς ἔχει ὁ θάνατος τῆς σῆς θυγατρός· οὐκ ἄξιον προςενεχθῆναι καὶ ἕτερον σφαγιάσαι· εἴθε μηδὲ τόνδε ὠφείλομεν ποιεῖσθαι.

V. 391. *ΑΛΙΣ*, ἀρκούντως. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΠΡΟΣΟΙΣΤΕΟΣ*, προςενεκτέος. Fl. 17. οὐκ ἄξιος προςφέρεσθαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. κομιστέος, ληπτέος. Gu. a m. 2. ἀρκετός ἐστι ὁ τῆς κόρης θάνατος, οὐκ ὠφείλομεν ἄλλον ὑπὲρ ἄλλου σφάξαι. Fl. 53.

V. 392. *ΠΡΟΣ ΑΛΛΩι*, ἐπ' ἄλλῳ θανάτῳ. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. *ΤΟΝΔ' ΩΦ.* τὸν τῆς θυγατρός σου θάνατον ἐχρεωστοῦμεν. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. *ΜΗΔΕ ΤΟΝΔ' ΩΦ.* εἴθε μηδὲ τοῦτον ἐχρεωστοῦμεν. Gu.

V. 393. *ΠΟΛΛΗ Γ' ΑΝ.* ἀνάγκη ἐστὶ συναποθανεῖν με τῇ θυγατρί. *ΑΝΑΓΚΗ*, ἐστὶν ἐμοὶ δηλονότι. Fl. 21. ἐπεὶ τὰ μετὰ ἀνάγκης δούλης. Fl. 10.

V. 394. *ΠΩΣ*; πῶς λέγεις συναποθανεῖν; οὐ γὰρ οἶδα, ὅτι κέκτημαι δεσπότην σε, τοῦτό με ποιῆσαι ἀναγκάσοντα. *ΠΩΣ*; πῶς ποιήσω τοῦτο δηλονότι; ἤγουν οὐ δύναμαι. καὶ γὰρ ἐγὼ κέκτημαι δεσπότας, ἤγουν κυρίους, τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τὸν Μενέλαον, καὶ οὐκ οἶδα τί βουλήσονται ἐκεῖνοι ἐν τούτῳ. Fl. 21. *ΠΩΣ* ἐστιν ἀνάγκη, θέλεις ἀποθανεῖν; οὐ γὰρ ἀναγκάσεις με συναποκτενεῖν σε τῇ σῇ θυγατρί· οὐ γὰρ ἔχω σε κυρίαν καὶ δεσπότριαν, ὡς τὸ προςταχθέν σοι πληρώσω καὶ ὑπακούσομαι. Gu. *ΟΥ ΓΑΡ ΟΙΔΑ ΔΕΣΠ. ΚΕΚΤ.* τὸ οἶδα κεκτημένος οὐκ ἔστι περίφρασις Ἀττικὴ ἀντὶ τοῦ κέκτημαι, ἀλλὰ οὕτω νόει· οὐ γὰρ οἶδα, ὅτι δεσπότας ἔχω. Gu. 2) *ΔΕΣΠΟΤΑΣ*, ἤγουν αὐθέντας. Fl. 17. οὐ γὰρ οἶδα, ὅτι δεσπότας ἔχω. Fl. 6. *ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΣ*, ἔχων. Fl. 56. οὐ δοῦλος εἰμί· ἵνα μετὰ ἀνάγκης δεσποτῶν διαπράττομαί τι. Fl. 10.

V. 395. *ΟΠΟΙΑ ΚΙΣΣΟΣ*, ὥςπερ ὁ κισσὸς ἔχεται τῆς 3) δρυὸς, οὕτως ἕξομαι αὐτῆς. *ΟΠΟΙΑ*, καθά. Fl. 17.

2) Idem scholion est in Baroc. 74. sed mutilum et corruptum: τὸ οἶδα κεκτ. οὐ ἔστι περίφρασις, ἀλλ' Ἀττικὴ σύνταξις ἀντὶ τοῦ κέκτημαι.

3) Vulgo τοῦ δρ.

ἐπιῤῥηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ὡς. Fl. 6. 9. 56. 59. 76. Gu. τοιαύτη ἔσομαι· ἐπιῤῥηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχεται, οὕτω τῆς Πολυξένης ἅψομαι. Fl. 21. *ΚΙΣΣΟΣ.* κισσός ἐστιν εἶδος δένδρου. καίπερ ἐν ταῖς ἀμπέλοις συνεχῶς ἔρχεται καὶ εἱλίσσεται ἐν αὐταῖς· ἀναφέρεται δὲ ἐν Διονύσῳ· ἐν τῷ νάρθηκι γὰρ ἐπέπλεκτο αὐτὸ τὸ φυτὸν, καὶ οὕτως ἐχόρευον αἱ Βάκχαι ἔμπροσθεν τῷ Διονύσῳ. Fl. 17. *ΟΠΩΣ*, οὕτως. (τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ ὥςπερ, ἀντὶ τοῦ πῶς, ἀντὶ τοῦ ἵνα, ἀντὶ τοῦ ἐπεί, καὶ ἀντὶ τοῦ οὕτως.) Gu. *ΕΞΟΜΑΙ*, ἅψομαι, (περιπλακῶ). Gu.

V. 396. *ΟΥΚ*, οὐχ ἕξῃ, οὐ ποιήσεις τοῦτο, τὸ ἕξεσθαι δηλονότι τῆς θυγατρὸς, ἢν πείθῃ τοῖς φρονιμωτέροις σου. *ΟΥΚ*, μὴ οὕτως ποιήσῃς, μὴ ἅψῃ τῆς θυγατρός. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. μηδαμῶς τοῦτο ποιήσεις. Fl. 16.

V. 397. *ΩΣ — ΜΕΘΗΣΟΜΑΙ.* γίνωσκε, ὅτι οὐκ ἀποστήσομαι τῆς παιδὸς, οὐδ᾽ ἀπολύσω αὐτὴν ἐθελοντής. *ΩΣ.* γίνωσκε ὅτι. (τὸ ὡς, εἰ μὲν συνάψεις πρὸς τὸ μεθήσομαι, ἀντὶ τοῦ ὄντως ἐρεῖς, εἰ δὲ πρὸς τὸ ἑκοῦσα, ἀντὶ τοῦ καθά.) Gu. *ΕΚΟΥΣΑ*, θέλουσα. Fl. 21. *ΜΕΘΗΣΟΜΑΙ*, καταλείψω. Fl. 17. χωρισθήσομαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. χωρ. ἀπολύσω (ἀπολειφθῶ). Gu. ταύτης μοι δὲ τῆς παιδὸς ἑκοῦσα οὐ χωρισθήσομαι, οὐκ ἐάσομαι. Fl. 33.

V. 398. *ΑΛΛ᾽ ΟΥΔ᾽.* ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐγὼ ἀπελεύσομαι ἀπολιπὼν τήνδε.

V. 399—413. *ΜΗΤΕΡ, ΠΙΘΟΥ ΜΟΙ.* ὦ μῆτερ, πείσθητί μοι, καὶ σὺ, Ὀδυσσεῦ, ἐνδίδου τοῖς γεννήτορσιν ὀργιζομένοις πρεπόντως, σύ τε, ὦ ἀθλία, τοῖς ἄρχουσι μὴ πολέμει. θέλεις πεσεῖν πρὸς τὸ ἔδαφος, τραυματίσαι τὸ σὸν γεροντικὸν σῶμα, βιαίως ἀποπεμπομένη, καὶ ἀτιμασθῆναι, ὑπὸ νεανικοῦ βραχίονος σπαραχθεῖσα καὶ συρεῖσα. μὴ σύ γε [4]) πάθῃς ταῦτα· οὐ γὰρ ἄξιον παθεῖν. ἀλλ᾽ ὦ προςφιλὴς μῆτερ, δός μοι τὴν γλυκυτάτην σου χεῖρα καὶ τὴν παρειὰν, προςερεῖσαι τῇ ἐμῇ παρηΐδι, ὅτι οὐ μετὰ ταῦτα, ἀλλὰ νῦν τελευταῖον θεάσομαι τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου. τέλος

4) Junt. Basil. καὶ σύ γε π. Barn. et Musgr. καὶ σύ γε μὴ π. Sed γε indicat, ipsa Euripidis verba servata esse.

δὲ δὴ λαμβάνεις τῶν ἐμῶν προσαγορεύσεων καὶ λαλιῶν. ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσα, ἀπέρχομαι εἰς τὸν ᾅδην ἀνύμφευτος καὶ ἄμοιρος ὑμεναίων, ὧν ἔπρεπεν ἐμὲ λαχεῖν δηλονότι. ὦ θύγατερ, ἐγὼ δὲ δουλεύσω ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ.

V. 400. *ΧΑΛΑ*. τὸ χάλα ἐκ μεταφορᾶς τῶν τῆς νεὼς προτόνων εἴρηται, ἃ τεταμένα, ὅταν ἄνεμός τις συμβῇ, χαλῶσιν οἱ ναῦται, ἵνα μὴ τῇ τούτων τάσει καὶ τῇ τοῦ πνεύματος φορᾷ τὸ πλοῖον ὑποβρύχιον γένηται. Gu. a m. sec. σύγγνωθι γονοῖς (γονεῦσι). Fl. 21. ἐνδίδου, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποχαλώντων τὰ ἱστία διὰ πολλοῦ ὄντος ἀνέμου ἐν τῷ ἁρμένῳ τοῦ πλοίου. Fl. 10. [5]) ὑπόπιπτε, ὕπεικε. Gu. a m. 2. *ΘΥΜΟΥΜΕΝΟΙΣ*, τοῖς λυπουμένοις. Fl. 33. ὀργιζομένοις. Gu.

V. 401. *ΣΥ Τ'*, μῆτερ Ἑκάβη. Fl. 21. σὺ, ὦ τάλαινα, τοῖς βασιλεῦσι μὴ ἔριζε. Fl. 33. *ΚΡΑΤΟΥΣΙ*, ἐνδόξοις. Fl. 17. τοῖς ἄρχουσι, βασιλεῦσιν. Gu. *ΜΑΧΟΥ*, ἀντίτειναι. Fl. 6. *ΜΑΧΟΥ* κατὰ Ἀττικοὺς δοτικῇ, κατὰ δὲ κοινοὺς αἰτιατικῇ, ὥσπερ καὶ τὸ ναυμαχῶ. Gu.

V. 402. *ΒΟΥΛΕΙ*, βούλει καταπεσεῖν καὶ πρὸς ὁδὸν ἑλκωθῆναι. Fl. 33. *ΕΛΚΩΣΑΙ*, τραυματίσαι.

V. 403. *ΓΕΡΟΝΤΑ ΧΡ.* τὸ σὸν γεραιὸν σῶμα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. [6]) τὴν δὲ γεγηρακυῖαν πρόσοψιν, μετὰ βίας πατουμένη. Fl. 33. *ΠΡΟΣ Β. ΩΘΟΥΜ.* βιαίως ἐκκρουομένη, βιαστικῶς διωκομένη. [7]) C. C. C.

V. 404. *ΑΣΧΗΜΟΝΗΣΑΙ*, ἄσχημον πρᾶγμα παθεῖν. C. C. C. Gu. a m. pr. ἀτιμασθῆναι. Gu. a m. sec. *ΝΕΟΥ*. νέος γάρ ἐστιν Ὀδυσσεύς. Fl. 21. καὶ ἀπὸ νεαροῦ βραχίονος ἀσχημονῆσαι. Fl. 33. *ΝΕΟΥ*, ἰσχυροῦ. Gu.

V. 405. *ΣΠΑΣΘΕΙΣ'*, συρεῖσα, (ἑλκυσθεῖσα. Fl. 33.) Gu. *Α ΠΕΙΣΗι*, ἅπερ πάθῃ, εἴθε μὴ πείσοις σύ [8]).

5) Brevius Baroc. 74. Gu. a m. pr. ἐνδ. ἀπὸ τῶν χαλώντων τὰ ἱστία.

6) Gu. ab al. m. addit τὸ ἁπλοῦν ἀντὶ κτητικοῦ.

7) Voci βιαίως in Guelph. a m. sec. suprascriptum est ἀττικόν: ab eadem m. sunt vv. βιαστικῶς ἀποπεμπομένη (sic pro διωκομένη).

8) Gu. πάθῃς, ἣν μή μοι πείθῃ.

ὑποτακτικὸν ἀντὶ εὐκτικοῦ. Fl. 21. *ΑΞΙΟΝ*, ἔστι παθεῖν σὲ ταῦτα δηλονότι. Fl. 21. ἅπερ μὴ πεισθεὶς (sic) οὐκ ἔστιν ἄξιον. Fl. 33.

V. 406. *ΦΙΛΗ*, ἀγαπητή. Fl. 21. *ΗΔΙΣΤΑΝ*, γλυκεῖαν. Fl. 21. εὐφραντήν. Gu.

V. 407. *ΠΡΟΣΒΑΛΛΕΙΝ*, τουτέστιν ἐρεῖσαι καὶ πλησιάσαι τῇ ἐμῇ. Fl. 59. περιπλακῆναι, προσμίξαι. Fl. 6. δός μοι τὴν παρειὰν τὴν σὴν προσεγγίσαι τῇ ἐμῇ. Fl. 33. ἐρεῖσαι, (πλησιάσαι). Gu.

V. 408. *ΩΣ ΟΥ ΠΟΤ'*, ὅτι οὐδέποτε. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ΝΥΝ*, ὁρῶ. Fl. 21. *ΠΑΝΥΣΤΑΤΑ* ἀντὶ τοῦ ὕστατον (τελευταῖον). Gu. ἀντὶ τοῦ ὕστατον, τέλειον· ὅτι οὔποτε ἐσόψομαι. Fl. 21. ὡς οὐδέποτε ὄψομαι τὸ ἡλιακὸν φῶς. νῦν δὲ ἔστι μοι τὸ ἔσχατον πάντων. Fl. 33.

V. 409. *ΑΚΤΙΝΑ*. τὸ φῶς. πρῶτον ἡ ἀκτὶς ὑποπίπτει τῇ ὄψει, εἶτα ὁ δίσκος. Gu. *ΚΥΚΛΟΝ*, τὸν ὅλον περιφραστικῶς. Fl. 17.

V. 410. *ΤΕΛΟΣ*, τὸ πλήρωμα. οὐ γὰρ προσομιλήσω σοι τοῦ λοιποῦ. Gu. *ΠΡΟΣΦΘΕΓΜΑΤΩΝ*, ἤγουν τῶν ῥημάτων, τῶν λέξεων. Fl. 17. ἀντὶ τοῦ τὰ ἐμὰ προσφθέγματα. Fl. 21. τῶν ἐμῶν λόγων τὸ τέλος εἴληφεν. Fl. 33.

V. 411. *Ω ΤΕΚΟΥΣΑ*, ἤγουν ἡ γεννήσασα. Fl. 17. *ΚΑΤΩ*, ἐν ἅδῃ. Fl. 10. ἄπειμι, πορεύομαι ἐν τῷ θανάτῳ. Fl. 33.

V. 412. *ΕΝ ΦΑΕΙ*. ἐγὼ ἐν τῷ βίῳ δουλεύσω, δούλη ἔσομαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐν τῷ βίῳ. (ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ.) Gu. Πολυξένη οὐκ ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα, ἀλλ' ἔχεται τῶν αὐτῶν λόγων ἀπὸ τῶν ὦ μῆτερ μέχρι τοῦ τί σοι πρὸς Ἕκτορ', κἂν ἀμοιβαῖοι φαίνωνται οἱ στίχοι. Gu.

V. 413. *ΑΝΥΜΦΟΣ*, χωρὶς γάμου. Fl. 17. ἕπεται τοῦ λόγου. Fl. 21. ἄπειμι κάτω. Fl. 10. *ΑΝΥΜΕΝΑΙΟΣ*, ἀμελῴδητος. Fl. 56. χωρὶς ὕμνων. Fl. 17. ἀπέρχομαι δηλονότι ἄμοιρος ὑμεναίων. (ἄνευ γάμου, θαλάμων.) Gu. ὑμένας λέγουσι τὰ περιλαμβάνοντα σπλάγχνον ἤ τι τοιοῦτο λεπτότατον, ὥσπερ δέρμα· ἐπεκράτησε δὲ ἰδίως λέγεσθαι

ὑμένα τὸν τῆς παρθενίας, οὗ διαῤῥηγνυμένου τῇ συνουσίᾳ οὐκέτι τὸ θῆλυ πρὸς παρθενίαν ἐστί. διὸ καὶ [τῆς παρθενίας ὁ ὑμὴν] λέγεται ἀπὸ τούτου ὑμέναιος ἡ ἐπιθαλάμιος ᾠδὴ, ἤτοι ἡ ἐπὶ τῷ γάμῳ καὶ τῇ διαῤῥήξει τούτου τοῦ ὑμένος ᾀδομένη, ἀφ' οὗ ὕμνος, ὃς ἐπὶ θεοῦ μὲν καὶ θείων ἀνδρῶν ὡς ἐπὶ τὰ πολὺ λέγεται, ἐτάχθη δὲ ὅμως λέγεσθαι καὶ ἐπὶ τῆς ἁπλῶς ᾠδῆς, καθὸ λέγουσιν ὑμνοπόλους τοὺς ποιητὰς ἤτοι τοὺς ἀναστρεφομένους περὶ τὴν ᾠδὴν ἁπλῶς, ἤγουν τὴν ἐμμελῆ συνθήκην καὶ ἔμμετρον. λέγεται ὕμνος καὶ ἡ φήμη καὶ διαλάλησις, καθὰ λέγεται παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ βιὰ μὲν [9]) ἀεὶ δ' ὑμνούμενα. κατὰ τοῦτο τὸ τελευταῖον σημαινόμενον λέγεται τὸ προθέλυμνον ἔπεσε τὸ δένδρον, ἤγουν οὕτως ἔπεσεν, ὡς εἰς φῶς προαχθῆναι καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο αὐτοῦ, δι' οὗ θέλει τὸ ὄνομα καὶ τὴν μνήμην τουτέστι τὴν ῥίζαν. ταύτης γὰρ σωζομένης, εἰ καὶ πᾶν ἐκκοπείη τὸ δένδρον, βλαστήσειεν ἄν τι ἀπ' αὐτῆς, ὃ φυλάξει τοὔνομα καὶ τὴν μνήμην τοῦ δένδρου. εἰ δ' ἀπόλοιτο αὕτη, καὶ ἡ τοῦ δένδρου πᾶσα ἐλπὶς καὶ μνήμη συναπόλλυται. ὁσάκις δὲ λέγει ὁ Ὅμηρος προθέλυμνον, ὅτι τὸ προβεβλῆσθαι καὶ ῥύεσθαι ἐπισπᾶται ὄνομα καὶ μνήμην. λέγεται καὶ πρόῤῥιζον ἔπεσε τὸ δένδρον ὁμοίως, ἤτοι οὕτως ἔπεσεν, ὡς καὶ τὴν ῥίζαν αὐτοῦ ἀνασπασθῆναι καὶ εἰς φῶς προαχθῆναι. Gu.

Ib. *ΤΥΧΕΙΝ*, ἐπιτυχεῖν. Fl. 17. ἀνύμφευτος, μὴ τυχοῦσα ᾀσμάτων γαμικῶν. ὑμέναιον λέγεται ᾆσμα, ὃ ᾄδουσιν ἐν τοῖς γάμοις τοῖς νεογνοῖς νυμφίοις. Fl. 53.

V. 414. *ΟΙΚΤΡΑ*, ἐλεεινή. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. διαφέρει οἰκτρὸς τοῦ ἀθλίου· οἰκτρὸς γὰρ λέγεται ὁ ἄξιος ἐλέους, ἀπὸ τοῦ οἶκτος, ἡ ἐλεημοσύνη· ἄθλιος δὲ ὁ πολλὰ δεινὰ πάσχων καὶ ὑπομένων ἀπὸ τοῦ ἀθλῶ τὸ καρτερῶ. Fl. 17. ἐλεεινὴ (διὰ τὸ τοῦ θανάτου ἄωρον. ἀξία οἴκτου καὶ ἐλέους). Gu. *ΑΘΛΙΑ*, δυστυχής. Fl. 17. δυστ. διὰ τὴν σὴν στέρησιν. Gu.

V. 415. *ΕΚΕΙ*, ἐν τῷ τόπῳ. (τοῦ ᾅδου add. Gu.) Fl. 17. *ΕΝ ΑιΔΟΥ*, ἐλλειπτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ᾅδου. Fl. 21.

V. 416. *ΟΙ ΜΟΙ ΤΙ ΔΡΑΣΩ;* οἴμοι τί ποιήσω,

9) Leg. βαί' ἀεὶ δ' ὑμν. ap. Soph. Ai. 292.

εἰς ποίαν τύχην καταντήσω, ποῖον τέλος ἔξω τοῦ βίου, ποῦ πληρώσω τὸν βίον. ΠΟΙ, χρονικόν. Fl. 59. Gu. ΤΕΛΕΥΤΗΣΩ, τελέσω, πληρώσω. Gu. ΠΟΙ ΤΕΛ. ΒΙΟΝ, ἤγουν μέχρι τίνος ζήσομαι; ἀχθομένη τῇ ἑαυτῆς ζωῇ τοῦτο φησίν. C. C. C. Gu.

V. 417. ΔΟΥΛΗ ΘΑΝΟΥΜΑΙ οὖσα πατρὸς ἐλευθέρου, ἤτοι βασιλέως. ἐλεύθερος κατὰ ψυχὴν καὶ ἐλεύθερος κατὰ σῶμα, ὁ καλῶς ἐκτραφεὶς, ἤτοι εὐτυχῶς καὶ ἐλευθερίως· ὁμοίως καὶ δοῦλος· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ σώματος ὁ ἐωνημένος, ἐπὶ δὲ ψυχῆς ὁ κόλαξ. ἀπελεύθερος δὲ ὁ ἀργυρώνητος μὲν πρῶτον, εἶτα ἐλευθερωθεὶς; ὁ δὲ ἐλευθερώσας αὐτὸν πάτρων, καὶ κλίνεται πάτρωνος.[10]) ΔΟΥΛΗ, ὡς δούλη θνήσκω ἡ πρόσθεν ὑπάρχουσα βασιλέως θυγάτηρ. Fl. 33. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ, κυρίου. Fl. 21. ἤγουν ἀκαταδουλώτου, ἢ εὐτυχῶς καὶ καλῶς τραφέντος ἤγουν βασιλέως. Gu.

V. 418. ΗΜΕΙΣ ΔΕ. ἡμεῖς δὲ ἄμοιροι καὶ ἐστερημέναι πεντήκοντα τέκνων. δεκαεννέα ἐγέννησεν αὕτη· αὔξουσα δὲ τὸ πάθος ν [1]) λέγει, ἢ ὅτι συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς νόθους τοῦ Πριάμου παῖδας τοῖς παισὶν ἑαυτῆς διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνδρός. ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ αὔξουσα τὸ πάθος φησί· ιθ γὰρ μόνους παῖδας ἐγέννησεν. καὶ Ὅμηρος (Il. ω', 496)· ἐννέα καὶ δέκα μέν μοι * ἐκ νηδύος ἦσαν [2])· ἢ ὅτι ἐμπεριλαμβάνει τοὺς νόθους διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνδρός. Fl. 10. τί ν λέγει; ὅτι ν τέκνα ἐποίησεν ὁ Πρίαμος. Fl. 33. ΑΜΟΙΡΟΙ, ἀμέτοχοι. Fl. 21. ἐστερημένοι. Fl. 56.

V. 419 sq. ΤΙ ΣΟΙ ΠΡΟΣ ΕΚΤΟΡΑ. τί βούλει ἵνα εἴπω ἕνεκα σοῦ πρὸς τὸν Ἕκτορα, ἢ πρὸς τὸν γέροντα Πρίαμον τὸν σὸν ἄνδρα; μήνυε πασῶν γυναικῶν ἀθλιωτάτην. ΤΙ ΣΟΙ. τί εἴπω πρὸς τὸν Ἕκτορα καὶ τὸν σὸν ἄνδρα καὶ σύνοικον; Fl. 33. ΕΙΠΩ, ἀγορεύσω. Fl. 10.

V. 420. ΑΓΓΕΛΛΕ, ἐκείνοις. Fl. 17. εἰπέ. Fl. 21. ΑΘΛΙΩΤΑΤΗΝ, οὖσαν δυστυχεστάτην. Fl. 17. 56. εἶναι. Fl. 21. τὸ ὑπερθετικὸν ἀντὶ συγκριτικοῦ. Gu.

10) Hoc sch. deest in Gu.

1) Guelph. ταῦτα pro ν. mox τοῖς ἑαυτῆς, om. παισίν.

2) Ex Homero lacuna ita explenda: ἰῆς ἐκ ν.

V. 421 sq. *Ω ΣΤΕΡΝΑ.* περιπλεκομένη[3]) τὴν μητέρα ταῦτα φησίν. ὦ. τῆς πρὶν τοῦ προσήκοντος καιροῦ ἀθλίας τύχης. *ΣΤΕΡΝΑ*, στήθη. Fl. 21. 59. περιπτυσσομένη τὴν μητέρα ταῦτα φησίν. Fl. 10. *ΗΔΕΩΣ*, γλυκέως. Fl. 21.

V. 422. *Ω ΤΗΣ*, φεῦ, ἕνεκα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. χάριν, ἕνεκεν. Fl. 17. τῆς ἀθλίας καὶ προκαίρου σου τύχης. Fl. 33. *ΑΩΡΟΥ*, ἀκαίρου. Fl. 56. Gu. ταχυθανάτου. Fl. 10. ταχυθ. μήπω γηρασάσης τουτέστι νέας. Gu. *ΤΥΧΗΣ*, ἡμῶν δηλονότι. Fl. 21.

V. 423. *ΧΑΙΡ' Ω ΤΕΚ.* τὸ ἐμοὶ οὐ πρὸς τὸ Κασάνδρα ἐστίν, (εἰ γὰρ ἦν οὕτω, διὰ τοῦ η ὤφειλε γράφεσθαι) ἀλλὰ πρὸς τὸ χαῖρε· σύναπτε δὲ καὶ πρὸς ἀμφότερα, χαῖρέ μοι, ὦ τεκοῦσα, καὶ χαῖρέ μοι, ὦ Κασάνδρα. *ΕΜΟΙ* σχετικόν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. *ΤΕΚΟΥΣΑ*, ἡ γεννήσασά με. Fl. 17. μῆτερ ἐμή. Fl. 21. *ΚΑΣΑΝΔΡΑ*, ἀδελφή. Fl. 21. 56. ἡ Κασάνδρα ἀδελφὴ ἦν τῆς Πολυξένης. Fl. 33.

V. 424 sq. *ΧΑΙΡΟΥΣΙΝ ΑΛΛΟΙ, ΜΗΤΡΙ Δ' ΟΥΚ ΕΣΤΙ* τὸ χαίρειν δηλονότι. χαῖρε καὶ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Πολύδωρος, ὁ ὑπάρχων ἐν τοῖς ἱππικοῖς Θραξίν. *ΧΑΙΡΟΥΣΙΝ*, οἱ φονεύοντες, οἱ Ἕλληνες. Gu.

V. 425. *Ο Τ'*, ἀπὸ κοινοῦ τὸ χαῖρε. Fl. 10. ὅ τε ἐν τοῖς πολεμίοις Θρᾳξὶν ὁ Πολύδωρος, ὁ ἐμὸς ἀδελφός. Fl. 33.

V. 426. *ΕΙ ΖΗι Γ'· ΑΠΙΣΤΩ ΔΕ.* τοῦ ὀνείρου γὰρ ἐμνημόνευσεν, ὃν εἶδε περὶ ἐκείνου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δράματος. Gu. *ΕΙ ΖΗι ΓΕ*, χαιρήσεται δηλονότι· ἀπιστῶ δὲ, ὅτι οὕτω κατὰ πάντα δυστυχῶ. *ΠΑΝΤΑ*, ἐν πᾶσι. Fl. 21. *ΔΥΣΤΥΧΩ*, ὥστε ἀπιστεῖν εἰ ζῇ. Fl. 10.

V. 427. *ΖΗι* δηλονότι. Fl. 59. ἐκεῖνος. Fl. 17. *ΘΑΝΟΥΣΗΣ*, σου. Fl. 17. 59. 76. *ΣΥΓΚΛΕΙΣΕΙ*, ἀσφαλίσει. Fl. 17. καλύψει. Fl. 21. Gu.

V. 428. *ΤΕΘΝΗΚ' ΕΓΩΓΕ* — πρὸ τοῦ θανεῖν με

3) περιπτυσσομένη Gu.

τὸν φυσικὸν θάνατον, τέθνηκα ὑπὸ τῶν περιεχόντων με κακῶν. Gu. *ΠΡΙΝ*, πρὸ τοῦ. Fl. 56. Gu.

V. 429 sq. *ΚΟΜΙΖ', ΟΔΥΣΣΕΥ*, περικαλύψας τὴν κεφαλὴν ἱματίῳ, ὅτι πρὸ τοῦ σφαγῆναι ἐκτέτηκα τὴν καρδίαν. *ΚΟΜΙΖ'*; ἄπαγε πρὸς τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως. Gu. ἀντίπτωσις. ἄπαγε, ἀποκαλύψας τὴν κεφαλὴν τοῖς ἱματίοις. Fl. 10. ὦ Ὀδυσσεῦ, περιθεὶς τῇ ἐμῇ κάρᾳ τὰ βασιλικά μοι πέπλα, καὶ ἀποκόμισόν με. Fl. 33. *ΑΜΦΙΘΕΙΣ*, σκεπάσας. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. περικαλύψας διὰ τὸ κόσμιον. Gu. *ΚΑΡΑ*. κοινῶς μὲν ἡ κρὰς λέγεται, τῆς κρατός· ἡ δὲ τραγῳδία καὶ τὸ κρᾶτα λέγει οὐδετέρως, ὡς τὸ κάρα· ἡ δὲ κάρα τῶν νεωτέρων ἐστίν. 4) *ΠΕΠΛΟΙΣ*, ἐν. Fl. 17. σκεπάσμασιν. Fl. 21. τοῖς σοῖς ἢ τοῖς ἐμοῖς. Gu.

V. 430. *ΕΚΤΕΤΗΚΑ*. κυρίως τὸ τήκεσθαι ἐπὶ χιόνος λέγεται καὶ κηροῦ καὶ τῶν κατ' ὀλίγον ἀναλισκομένων, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τῶν καταπιπτόντων ὑπὸ λύπης καὶ διαῤῥεομένων. 5) *ΕΚΤΕΤΗΚΑ*, δεδάμακα. Fl. 17. ἔλυσα, ἐξετάκην. Fl. 21. ἐδάμασα. Fl. 56. Gu. ἤτοι κατακέκομμαι τὴν ψυχὴν, ἐδαμάσθην. Gu. *ΚΑΡΔΙΑΝ*, τὴν ἐμαυτῆς καρδίαν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐμήν. Fl. 10. ἐξεπλάγην τῇ καρδίᾳ τοῖς θρήνοις τῆς ἐμῆς μητρός. Fl. 33.

V. 431. *ΘΡΗΝΟΙΣΙ*, ἐν. Fl. 10. *ΕΚΤΗΚΩ*, πάλιν. Fl. 10. δαμάζω. Fl. 17. 56. λύω. Fl. 21. *ΓΟΟΙΣ*, διὰ τῶν θρήνων. Fl. 17. θρήνοις. Fl. 56.

V. 432. *Ω ΦΩΣ· ΠΡΟΣΕΙΠΕΙΝ ΓΑΡ* τὸ σὸν ὄνομα ἔξεστί μοι, ἤγουν ὁ καιρὸς ἐνδίδωσί μοι προσφωνῆσαι καὶ καλέσαι τὸ σὸν ὄνομα. *ΕΞΕΣΤΙ ΜΟΙ*, ἄδεια δέδοταί μοι. Fl. 17.

V. 433 sq. *ΜΕΤΕΣΤΙ Δ' ΟΥΔΕΝ*, μετουσία δὲ ἔστι μοι σοῦ οὐδὲν πλέον, ἢ καθ' ὅσον χρόνον ἵσταμαι με-

4) Neglexerunt hoc quoque schol. King. Musgr.

5) Hoc schol. quod King. Musgr. tanquam e Baroc. 74. demum petitum ediderunt, est jam in Junt. et Basil. Idem habet Guelph. sed hoc ordine: τὸ τήκ. κυρίως ἐπὶ χ. λ.

ταξὺ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἀχιλλέως. *ΜΕΤΕΣΤΙ*, μετέχει ἐμοί. Fl. 21.

V. 434. *ΒΑΙΝΩ*, περιπατῶ, πορεύομαι. Fl. 6. πορεύομαι μέσον ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Ἀχιλλέως ἢ ἀνάμεσον τῶν Ἑλλήνων πορεύομαι, οἵτινες τῆς θυσίας τοῦ Ἀχιλλέως ἐγένοντο σύνεργοι. Fl. 33. οὐδέν ἐστι τὸ μεταξὺ τῆς πυρᾶς τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῦ ξίφους. Fl. 10.

V, 435 — 440. *ΟΙ 'ΓΩ ΠΡΟΛΕΙΠΩ*. φεῦ ἐγὼ ἐκλείπω· τὰ δὲ μέλη μου λύεται, πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν λείπω τὴν ζωὴν, αἱ δ' ἁρμονίαι λύονται τῶν μελῶν μου. ὦ θύγατερ, πρόςψαυσαι τῆς σῆς μητρὸς, δὸς τὴν χεῖρα· μή μ' ἄτεκνον καταλείψῃς. ἀπωλόμην, ὦ φίλαι γυναῖκες. οὕτω τὴν ἐκ τῆς Λακεδαιμονίας Ἑλένην θεασαίμην, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Κάστορος καὶ Πολυδεύκους· διὰ γὰρ τῆς ὡραιότητος καὶ τοῦ προςόντος αὐτῇ κάλλους αἰσχίστως καθεῖλε καὶ κατέστρεψε τὴν πρὶν εὐδαίμονα Τροίαν.

V. 435. *ΠΡΟΛΕΙΠΩ*, ἤγουν ἀποψύχω. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. πρὸ τοῦ καιροῦ οἴχομαι, πρὸ τοῦ φυσικοῦ θανάτου λείπω τὴν ψυχὴν, ἀντὶ τοῦ ἤδη θνήσκω. Gu. *ΛΥΕΤΑΙ*, τήκεται, φθείρονται. Fl. 21.

V. 436. *ΑΨΑΙ*, κράτησαι. Fl. 17. ἐπιλαβοῦ. Fl. 56. ὦ θύγατερ, προςέγγισαι τῆς σῆς μητρός. Fl. 33. *ΕΚΤΕΙΝΟΝ*, ἅπλωσον. Fl. 56. ἐξάπλωσον, δός. Gu.

V. 437. *ΔΟΣ*, ἐπίδος μοὶ τὴν σὴν προςφίλην χεῖρα, μή μ' ἄτεκνον ἀπολείπῃς. Fl. 33. *ΜΗ ΛΙΠΗιΣ*, μὴ ἐάσοις. Fl. 56. *ΑΠΩΛΟΜΗΝ*, ἐφθάρην. Fl. 17. 56. *ΦΙΛΑΙ*, γυναῖκες. πρὸς τὸν χορὸν τοῦτο φησί. Fl. 21.

V. 438. *ΩΣ*, εἴθε καὶ οὕτως. Fl. 59. καθὼς σὲ τέκνον ὁρῶ, οὕτω καὶ τὴν ἀπὸ Λακεδαιμονίας Ἑλένην, τὴν σύγγονον τῶν Διοςκούρων, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μου ἴδοιμι. Fl. 33. *ΛΑΚΑΙΝΑΝ*, Λακωνικήν. Fl. 59. Gu.

V. 439. *ΔΙΑ ΚΑΛΩΝ*. αἴσχιστος ὁ δύςμορφος· ἐναντία γὰρ αἰσχρὸς καὶ καλός [6]), καὶ αἴσχιστος καὶ κάλλιστος·

6) King. Musgr. αἶσχρος καὶ κάλλος, i. e. αἶσχος κ. κ.

διὸ καὶ εἴρηται κατὰ σχῆμα ἀντίθετον τὸ διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων αἴσχιστα. C. C. C. *ΔΙΑ ΚΑΛΩΝ ΟΜΜ.* δι' εὐπρέπειαν. Fl. 21. 59. 76. ἤτοι διὰ τὴν εὐμορφίαν αὐτῆς. Fl. 56. διὰ τὴν εὐπρέπειαν ἑαυτῆς. Fl. 10. διὰ τῆς προσούσης αὐτῇ ὥρας. Gu.

V. 440. *ΑΙΣΧΙΣΤΑ*, αἰσχρά. Fl. 17. αἰσχρῶς. Fl. 56. κάκιστα. Fl. 21. *ΕΙΛΕ*, κατέλαβε. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἐκράτησε. Fl. 17. ἐπόρθησεν. Gu. *ΕΥΔΑΙΜΟΝΑ*, εὐτυχεστάτην. Fl. 56. ἥτις αἰσχίστως τὴν Τροίαν τὴν πάμπλουσιον εἷλε καὶ ἠφάνισεν. Fl. 33.

V. 441 sqq. Τοῦ Ὀδυσσέως λαβόντος τὴν Πολυξένην καὶ ἀπερχομένου, ἀνακλαίεται αὐτὴν ὁ χορὸς διὰ τὸ ἄδηλον καὶ τὸ μὴ εἰδέναι, τί μέλλει παθεῖν αὕτη. ὁ δὲ χορὸς οὗτός ἐστιν ἐκ Τρῳάδων γυναικῶν, καὶ φησὶ πρὸς τὸν τῆς θαλάσσης ἄνεμον· 7) ἀπὸ ἑνικοῦ δὲ δηλοῖ πάσας τὰς γυναῖκας ὁ ποιητής. φησὶ δὲ ταῦτα ὁ χορός.

V. 441—465. Τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν. κατὰ σχέσιν 8) δέ ἐστιν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν, ὅσα δουλεύων ὁ ποιητὴς ἀνταποδώσει καὶ ἀνακυκλήσει. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα δύο στροφαί. τῆς μὲν οὖν προτέρας στροφῆς τὰ κῶλα ια, καὶ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἑφθημιμερὲς Φερεκράτειον, ἐξ ἐπιτρίτου α καὶ βακχείου. τὸ β ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ, διιάμβου καὶ συλλαβῆς ἀδιαφόρου. τὸ γ ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, τροχαϊκῆς συζυγίας ἤτοι διτροχαίου, καὶ ἰωνικοῦ ἡμίσεως. ἐν μέντοι τῷ τῆς στροφῆς κώλῳ παίωνα β ἔχει ἀντὶ ἰωνικοῦ. τὸ δ δίμετρον ὑπερκατάληκτον· καλεῖται δὲ περίοδος διὰ τὸ συγκεῖσθαι ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας· ἔστι δὲ τῶν ἀσυναρτήτων.

7) In Guelph. priora usque ad *καί* desunt et scholion incipit ab his verbis: *τὸ εἶδος τοῦ χοροῦ ἐνταῦθα στάσιμον· πρὸς τὸν τῆς θαλ. ἄν. φησὶν ὁ χορὸς αὔρα.* deinde omittit *δέ* et verba *φησὶ δὲ ταῦτα ὁ χ.*

8) Sic recte King. pro *κατάσχεσις.* vid. Hephaest. p. 66. mox leg. *ἀνταποδόσει* et in fin. add. *γράφει.*

τὸ ε ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας ἤτοι διτροχαίου. τὸ ς ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ζ ἰωνικὸν ὅμοιον τῷ ε. τὸ η ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι ἐπιτρίτου β καὶ συλλαβῆς μιᾶς. τὸ ϑ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἤτοι ἑφθημιμερὲς, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου ἤτοι τριβραχέος διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ι χοριαμβικὸν ὅμοιον ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου ἤγουν ἐπιτρίτου β καὶ τροχαίου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ια τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνη.

V. 441—444. *ΑΥΡΑ.* ὦ πνοὴ θαλασσία, ἥτις τὰς ταχείας ναῦς, τὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ τὴν πορείαν ποιουμένας, φέρεις ἐπὶ τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης, ποῦ με τὴν ἀθλίαν ἄξεις, ἤτοι πορευθῆναι ποιήσεις; *ΑΥΡΑ*, ὦ πνοὴ ἀνέμου καὶ διὰ θαλάσσης κομίζουσα τοὺς πόντῳ πορευομένους, ἤγουν ἐν γιαλῷ (sic) καὶ τὰς ταχείας ναῦς ἐπὶ τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης, ποῦ ἐμὲ τὴν ἀθλίαν διακομίσεις. Fl. 33.

V. 441. *ΑΥΡΑ* ἡ ἐξ ὑγροῦ φερομένη ἐκπνοὴ [9]) διὰ τοῦ υ· ἄβρα δὲ ἡ δούλη διὰ τοῦ β. τὸ αὔρα εἰ καὶ ὁ κανὼν βραχύνει, ἀλλ' οὗτος μακρὸν τοῦτο δέχεται, ὡς καὶ τὸ Φαίδρα ἐν ἑτέροις. καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 317), αὔρα τις ἐξέπνευσε μυστικωτάτη λέγων. ἄτις δὲ γράφεται διὰ τὸ μέτρον *ΑΤΕ* [10]).

V. 443. *ΑΚΑΤΟΥΣ.* ἄκατοι τὰ μικρὰ πλοῖα· ἐνταῦθα δὲ τὰς ναῦς ἁπλῶς λέγει. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. *ΛΙΜΝΑΣ.* ἴδιόν ἐστι τῆς ποιητικῆς τὸ χρῆσθαι ταῖς λίμναις ἀντὶ θαλασσῶν, καὶ τῆς θαλάσσης ἀντὶ λιμνῶν. Fl. 17. λίμνην τὴν θάλασσαν φησὶν ὁ Ὅμηρος· ἠέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην (Od. γ', 1). Fl. 10.

V. 444. *ΠΟΡΕΥΣΕΙΣ.* πορεύομαι ἐγὼ καὶ πορεύω ἕτερον, ὡς ἐνταῦθα καὶ παρὰ Πλάτωνι· ᾧ δὴ [1]) προς-

9) Sic Guelph. pro ἐκφερομένη πνοή, in quibus πνοή addidit King. In eodem desunt verba: τὸ αὔρα — μέτρον ἄτε.

10) ἄτε male omisit Musgr. Totum ἄτις etc. omisit King.

1) Sic recte Junt. Basil. Gu. Male Musgr. ᾧ δέ.

τέτακται τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖσε πορεῦσαι (Phaedon. p. 107. E.). *ΠΟΡΕΥΣΕΙΣ*, ἤγουν κομίσεις, ἄξεις. Fl. 6. 9. 21. 59. 76. Gu. διαβιβάσεις. Fl. 56.

V. 445 — 448. *ΤΩι ΔΟΥΛΟΣΥΝΟΣ*. πρὸς τίνος οἶκον δούλη κτηθεῖσα ἀφίξομαι; ἢ πορεύσεις με ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸν ὅρμον τῆς Δωρίδος [2]), ἢ εἰς τὸν ὅρμον τῆς Θετταλικῆς γῆς, ἤγουν εἰς τὰ Φάρσαλα.

V. 445. *ΤΩι*, τίνι. Fl. 10. 59.

V. 446. *ΚΤΗΘΕΙΣΑ*, ὑποταγεῖσα, δοθεῖσα, πραθεῖσα. Fl. 56. *ΑΦΙΞΟΜΑΙ*, γενήσομαι. Fl. 17. ἔλθω. Fl. 56. ἢ πορεύσομαι ἢ παρησιάσομαι. Fl. 55. πορεύσομαι καὶ παραγενήσομαι. Gu.

V. 447. *Η ΔΩΡΙΔΟΣ*. οὐ πρὸς τὸ ἀφίξομαι τὸ ἢ Δωρίδος ἐστὶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πορεύσεις· εἰ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τὸ ἀφίξομαι νοεῖται, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐλέγχεται, ὅταν λέγῃ τὸ ἢ νῆσον ἁλιήρει κώπᾳ πεμπομέναν τάλαιναν· [3]) ἔδει γὰρ, εἰ πρὸς τὸ ἀφίξομαι ἦν, εὐθεῖαν εἰπεῖν πεμπομένη τάλαινα. νῦν δὲ ἐκ τούτου φαίνεται, ὅτι πρὸς τὸ πορεύσεις ἐστὶ τὸ *Η ΔΩΡΙΔΟΣ*, τὸ δὲ τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον κτηθεῖσ' ἀφίξομαι διὰ μέσου. τὸ *Η* δὲ τὸ πρὸ τῆς Δωρίδος ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα, ἢ διαζευκτικόν. [4]) *Η* ἀντὶ τοῦ ἄρα. Fl. 56. 59. *ΔΩΡΙΔΟΣ*, εἰς τὴν Πελοπόννησον. ἴσως διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα. [5]) Fl. 10. ἢ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τὸν ὅρμον. Fl. 55. *ΑΙΑΣ*, γῆς. Fl. 10.

V. 448. *ΦΘΙΑΔΟΣ*, τῶν Φαρσάλων. Fl. 56. τῆς Θεσσαλίας διὰ τὸν Νεοπτόλεμον. Fl. 59. τῆς Θετταλίας, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, διὰ τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν Νεοπτόλεμον. Gu.

2) Guelph. (in quo desunt vv. πρὸς τίν. — ἀφίξ.) ἤτοι τῆς Πελοποννησιακῆς et mox pro Θετταλικῆς habet Φθιάδος.

3) Junt. Basil. πεμπομέναν. Τάλαιναν] ἔδει. Corr. King.

4) In Guelph. vv. τὸ ἢ (om. δὲ) — διαζ. priori loco scripta sunt a m. pr. superiora οὐ πρὸς — διὰ μέσου altero loco a m. sec. Ceterum particula γ', quam post νᾶσον inseruit King., et Junt. ac Basil. et Guelph. carent; pro τὸ πρὸ τῆς Δωρ. Guelph. τὸ πρὸς τὸ Δωρ. fort. τὸ πρὸ τοῦ.

5) Gu. διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα λέγει τοῦτο.

V. 448—457. *ΕΝΘΑ*, ὅπου τὸν Ἀπιδανὸν τὸν γεννήτορα τῶν καλλίστων ὑδάτων λέγουσιν ἀρδεύειν τὰ πεδία· ἢ πορεύσεις με τὴν τάλαιναν πεμπομένην θαλασσίᾳ κώπῃ, ἐλεεινὴν ζωὴν ἔξουσαν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν δεσποτῶν, εἰς τὴν νῆσον τὴν Δῆλον, ὅπου πρωτοφανὴς φοίνιξ καὶ δάφνη πρωτογόνος ἱεροὺς ἀνεβλάστησαν κλάδους χάριν τῆς Λητοῦς τῆς φίλης, εἰς τιμὴν τῆς ὠδῖνος τῆς δίας [6]), ἢ τῆς ἀπὸ τοῦ Διός, ἢ τῆς θαυμαστῆς. [7])

V. 450. *ΑΠΙΔΑΝΟΝ.* ὄνομα ποταμοῦ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ΛΙΠΑΙΝΕΙΝ*, ἀρδεύειν. Gu. a m. pr. ἤγουν ποτίζειν. Baroc. 74. Gu. a m. sec. οὐ χρὴ πεδία λιπαίνειν γράφειν, ἀλλὰ τὰς γυίας, ἵν' ᾖ τροχαϊκὸν τὸ κῶλον, ὡς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς. Baroc. 74.

V. 451. *Η ΝΑΣΩΝ.* ἢ εἰς τὴν Δῆλον πορεύσεις. διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τοῦτο. Gu. καὶ τοῦτο ἴσως διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα φησί. καὶ Ὅμηρος· πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἄργει παντὶ ἀνάσσειν. (Il. β', 108.) Fl. 10. *ΑΛΙΗΡΕΙ*, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐρεσσομένῃ. Fl. 17. διὰ κώπης ἁλιήρους, ἤγουν ἣ ἐρέσσουσι κατὰ τὴν θάλασσαν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. τῇ ἐν ἁλὶ ἐρεσσομένῃ κώπῃ. Fl. 10.

V. 452. *ΚΩΠΑι.* κώπη πόθεν ἐτυμολογεῖται; ἀπὸ τοῦ κινεῖν τοὺς ὦπας καὶ τοὺς ὀ. [8]) Fl. 56. *ΠΕΜΠΟΜΕΝΑΝ*, πορευομέναν ἐμέ. Fl. 6. *ΤΑΛΑΙΝΑΝ*, ἀθλίαν. Fl. 17.

V. 453. *ΟΙΚΤΡΑΝ*, ἐν οἷς ἀφίξομαι οἴκοι οἰκτρὰν ζωὴν ἔχουσαν. Fl. 59. ταλαίπωρον βιοτάν. Fl. 33. *ΕΧΟΥΣΑΝ*, ἀντὶ τοῦ ἕξουσαν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 454. *ΕΝΘΑ ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΣ.* Φασὶ τὸν Δία πρὸς συνουσίαν ἐλθεῖν [9]) τῇ Λητοῖ. μαθοῦσαν δὲ τὴν Ἥραν τοῦτο, ζηλοτυπήσασαν κελεῦσαι μὴ ἐν τῇ γῇ γεννῆσαι δυνη-

6) Verba ἢ πορεύσεις — δίας repetuntur in Junt. Basil. cum varietate quadam: ἁλιήρει κώπῃ] ἢ πορ. τὴν Δῆλον deest; tum ἔνθα καὶ ὁ πρωτογόνος φοῖνιξ ἱερ. ἀνεβλάστησε κλ. post τῆς δίας sequitur τουτέστιν εἰς τὴν Δῆλον.

7) Guelph. et Flor. 56. 76. ad v. 457. εἰς τιμὴν τῆς γέννας τῆς δίας, et, quae hic sequuntur. Florr. addunt etiam καὶ ἐνδόξου.

8) F. de Furia supplendum suspicatur καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

9) Guelph. συνελθεῖν. mox ἐν γῇ pro ἐν τῇ γῇ.

θῆναι τὴν Λητώ· βιαζομένης δὲ αὐτῆς πρὸς τὴν ἀποκύησιν, συνέταξεν ὁ Ζεὺς Ἑρμῆν λαβόντα αὐτὴν [10]) ἀπάξαι εἰς Δῆλον. ἡ δὲ Δῆλος ἦν νῆσος, ὥς τινες μὲν φασὶν, ἀναδοθεῖσα ἀπὸ θαλάσσης· ὡς δέ τινες, κινουμένη πρῶτον, τότε σταθεῖσα καὶ δήλη γενομένη. εἰς ἣν Δῆλον ἡ Λητὼ ἀφικομένη ἔτεκεν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, δύο φυτῶν ὑπὸ Διὸς τότε ἀναφυέντων, φοίνικος καὶ δάφνης, οἷς ἐρειδομένη εὐκόλως τὸ ἔμβρυον ἐξήγαγε. [1]) ἐτιμᾶτο οὖν ἐν τῇ νήσῳ Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις, ὡς ἐκεῖ γεννηθέντες. φασὶ δὲ ὡς ἡ Ἄρτεμις προεξῆλθε τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ πρὸς τὸν τούτου τόκον Λητὼ ἐμαιεύσατο. [2]) ΕΝΘΑ ΠΡΩΤΟΙ. ἡ Λητοῦς ἀδελφὴ Ἀστερία, φεύγουσα τὴν Διὸς μίξιν, μετέβαλλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα καὶ ἥλατο εἰς θάλασσαν, καὶ γέγονε νῆσος, ἥτις Ὀρτυγία καὶ Ἀστερία ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ τοῦ Διὸς συγγενομένου Λητοῖ, καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγκυον Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, ζήλῳ τῆς Ἥρας μήτε ἐν γῇ μήτε θαλάσσῃ ὑποδεχομένῃ τῇ Λητοῖ πρὸς ἀποτεξιν [3]), κελεύσας τῷ Ποσειδῶνι Ζεὺς, καὶ ἀνέδωκε ταύτην τὴν Ὀρτυγίαν καὶ Ἀστερίαν καλουμένην, πρότερον κρυπτομένην τοῖς ὕδασιν, ἔτι καὶ ὑποτρέμουσαν· καὶ ἐκ τοῦ φανῆναι αὐτὴν Δῆλον ὠνόμασεν. ἐκεῖ οὖν ἐλθοῦσα ἡ Λητὼ, καὶ δάφνης καὶ φοίνικος πρώτως ἐκεῖ φανέντων ἁψαμένη τὴν Ἄρτεμιν γεννᾷ. ἡ δὲ ταύτην μαιεύει, καὶ τίκτει καὶ τὸν Ἀπόλλωνα. καὶ Ἄρτεμις μὲν τὴν Δῆλον κατέσχεν, Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν ἀπῆλθεν. Fl. 6. ὁ Ζεὺς τῇ Λητοῖ συμμιγεὶς, καὶ ζηλοτυπούσης ὑπὲρ τούτου τῆς Ἥρας, φοβούμενος ὁ Ζεὺς, μή τι κακὸν ἐπάγοι τῇ Λητοῖ ἡ Ἥρα, κατὰ τὸ μέσον τῆς θαλάσσης ἀνεδόθη ἡ Δῆλος

10) Pron. addidi e Guelph. sicut mox ὥς τινὲς μὲν φ. Idem habet ἀναδοθεῖσαν — ὡς τινὲς δὲ — κινουμένην — ἐν ᾗ ἀφικ.

1) Verba οἷς ἐρ. — ἐξήγ. in Junt. et Basil. desunt. Addidit King.; eadem habet Gu.

2) φασὶ δὲ — ἐμαιεύσ. e Guelph. accesserunt. Quae sequuntur in editis, Gu. secutus, ad suum quodque locum retuli, ne, quae ad idem argumentum spectant, disiungerentur.

3) Locum corruptum sic fortasse sanaveris: μήτε γῆς μήτε θαλάσσης ὑποδεχομένης, ut Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ab ὑποδεχ. pendeant. Pro ἔγκυον in cod. erat ἐγκυρον. Nec sequentia sana sunt,

νῆσος, κἀκεῖσε ταύτην ὁ Ζεὺς ἔπεμψε. καὶ μὴ ἔχουσα παραμυθίαν τινὰ ἕνεκα τῆς γέννας αὐτῆς, τότε πρώτως ἀνέδωκε τόν τε φοίνικα καὶ τὴν δάφνην ἐκ τῆς γῆς εἰς παραμυθίαν αὐτῆς. τεκοῦσα δὲ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν, ἀφιερώθησαν τὰ τοιαῦτα φυτὰ τῷ Ἀπόλλωνι. διὰ τοῦτο καὶ ἱερὰ καλοῦνται. Fl. 59. ΕΝΘΑ, ἐν ᾗ νήσῳ εἰς τὴν μὲν ἐκείνην Δῆλον ἀνεβλάστησεν τὸν φοίνικά τε καὶ τὴν δάφνην. Fl. 21. καὶ Ὅμηρος· Δήλῳ δήποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα (Od. ζ', 162). Fl. 10. ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΣ. πρωτόγονον δὲ εἶπεν αὐτὸν, ὡς πρῶτον γεννηθέντα τῆς δάφνης, καὶ ἡ δάφνη κλάδους ἀνέφυσε, μελλούσης τεκεῖν τῆς Λητοῦς τὸν Ἀπόλλωνα. ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΣ, ὁ τότε πρώτως γεννηθεὶς ἐκ τῆς γῆς ὁ φοίνιξ καὶ ἡ δάφνη. Fl. 59. κατὰ πρώτην γένεσιν, ἐπιῤῥηματικῶς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. πρωτοφυής. Gu. ΦΟΙΝΙΞ. τὸ φοίνιξ καὶ τὸ κῆρυξ μακρὰν ἔχει φύσει τὴν λήγουσαν, καὶ δῆλον ἀπὸ τῆς γενικῆς μακρὰν ἐχούσης τὴν παραλήγουσαν. 4)

V. 455. ΔΑΦΝΑ, πρωτόγονος δηλονότι. (ὡς ἀναθέντας τότε Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος χάριν ΙΕΡΟΥΣ τοὺς ΠΤΟΡΘΟΥΣ φησίν. 5)) Gu. ΑΝΕΣΧΕ, ἀνεβλάστησε, (ἀνέδωκε). Gu.

V. 457. ΑΓΑΛΜΑ. λείπει ἡ εἰς, τιμήν. Fl. 10. εἰς τέρψιν. Fl. 59. εἰς ἄγαλμα καὶ καλλώπισμα τῆς Λητοῦς. ταῦτα μὲν κατέχουσα ἀπεκύησε τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν. Fl. 59. ΑΓ. καλλώπισμα. Gu. ΔΙΑΣ, ἡ τῆς ἀπὸ Διὸς γινομένης. 6) Fl. 10. ἤγουν τῆς Ἀρτέμιδος. Fl. 21.

V. 459. ΤΕ, περισσόν. Fl. 17. ΚΟΥΡΑΙΣΙΝ ἀντὶ τοῦ γυναιξίν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ΤΕ. ὁ τε πλεονάζει. Fl. 21. τοῦτο τὸ ΤΕ πρὸς τὸ χρυσέαν ἄμπυκα σύναπτε. Gu.

V. 458—460. ΣΥΝ ΔΗΛ. σὺν ταῖς ἀπὸ Δήλου

4) Hoc scholion desideratur in King. et Musgr.

5) Haec sunt etiam in editis ἱερ. δὲ τοὺς πτ. φησὶν ὡς ἀναθ.

6) Excidisse videtur ἢ τῆς θαυμαστῆς καὶ ἐνδόξου. Vid. ad v. 448—457. not. 1.

νέαις τὸ χρυσοῦν κρήδεμνον καὶ τὰ τόξα ὑμνήσω τῆς Ἀρτέμιδος.

V. 460. *ΑΜΠΥΚΑ*. ἄμπυξ κυρίως κόσμος τις χρυσῷ καὶ λίθοις πεποικιλμένος, ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσιν· ἀφ᾽ οὗ κατὰ μεταφορὰν καὶ οἱ διάχρυσοι χαλινοὶ ἄμπυκες λέγονται. *ΑΜΠΥΚΑ*, κεφαλοδέσμιον. Fl. 10. περικεφαλαίαν. Fl. 17. 21. Gu. a m. sec. τὸ χρυσοῦν φάσμα (ὕφασμα). Fl. 21. ἄμπυξ γάρ ἐστι ἐπίδεσμος χρυσὸς (χρυσοῦς), ὃς εἰς κόσμησιν τῆς κεφαλῆς περιδέδηται (—δεται) τῇ τριχώσει ὡς στέφανος πεπλεγμένος. Fl. 33. κρήδεμνον. Gu. *ΕΥΛΟΓΗΣΩ*, μέλψω. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. Gu. ὅπως μέλψω καὶ εὐφημήσω, ὑμνήσω. Fl. 59.

V. 461—478. Τῆς β ταύτης στροφῆς τὰ κῶλα θ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἑφθημιμερὲς, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ κρητικοῦ ἤτοι ἀμφιμάκρου. τὸ β ὅμοιον κατὰ πάντα. τὸ γ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, Γλυκώνειον καλούμενον, ἐξ ἐπιτρίτου δ καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἤτοι διϊάμβου. τὸ δ δίμετρον ἀκατάληκτον, προσῳδιακὸν καλούμενον, ἀσυνάρτητον, ἐκ χοριάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάττονος. τὸ ε ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ δισπονδείου. τὸ ϛ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. τὸ ζ ὅμοιον, ἐξ ἐπιτρίτου γ, ἢ δισπονδείου, καὶ ἀναπαίστου· δύναται δὲ εἶναι καὶ ἀντισπαστικόν. τὸ η ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον [7]), ἐξ ἐπιτρίτου δ, εἰ δὲ βούλει σπονδείου, καὶ χοριάμβου· ἔχει δὲ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον τὸν πρῶτον πόδα πεντασύλλαβον. ἐπὶ μὲν τῷ τέλει τῆς στροφῆς κορωνὶς, δηλοῦσα τέλος σχεῖν τὰς τοῦ χοροῦ ᾠδὰς καὶ στροφάς.

V. 461—466. *Η ΠΑΛΛΑΔΟΣ*. ἢ πορεύσεις ἐμὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ὅπως ἐμβεβαμμένῳ ἀπὸ κρόκου ὑφάσματι τοὺς πώλους τῆς περικαλλῆ δίφρον ἐχούσης Ἀθηνᾶς ἐξευγμένους ποιήσω διαφόρως ποικίλλουσα καὶ καλλωπίζουσα ἐν ποικίλαις μετάξαις ἀνθηραῖς. *Η ΠΑΛΛΑΔΟΣ*, ἢ τῆς πολεμικῆς Ἀθηνᾶς. Fl. 33. διὰ τοὺς Θησέως παῖδας Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα. Fl. 10. Gu.

7) King. dedit δίμετρον, *καταληκτικόν. τὸ θ δίμετρον ἀκατάληκτον*, ἐξ ἐπιτρίτου θ, εἰ δὲ βούλει, δισπονδείου καὶ χοριάμβου, recte. Idem mox ἔχειν pro σχεῖν.

V. 462. *ΚΑΛΛΙΔΙΦΡΟΥ, καλὰ ἅρματα ἐχούσης.* Fl. 59. *τὰ πολεμιστήρια Ἀριστοφάνους· Φειδ. πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια; Στρεψ. ἐμὲ μὲν σὺ τὸν πατέρα πολλοὺς ἐλαύνεις δρόμους. Ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τῶν Πασίας; τρεῖς μνᾶς διφρίσκου καὶ τρόχοιν Ἀμυνίᾳ.* (Arist. *Νεφ.* 28 sqq.) Fl. 21. *τῆς πολεμικῆς.* Gu.

V. 463. *ΚΡΟΚΕΩι ΠΕΠΛΩι, ἤγουν ἐν ἱματίῳ βεβαμμένῳ ἀπὸ τοῦ κρόκου.* Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ἐν κοκκίνῳ βλατίῳ* (sic). Fl. 33. *κρόκη τὸ ἰδιωτικῶς καλούμενον ὑφάδιον, ὅπερ εἰλήγεται* [8]) *περὶ τὸν στήμονα, ὡς Ἡσίοδος φησὶ λέγων· στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσσασθαι.* (*ἔργ.* 536.) *Ἄλλως. ἀπὸ τοῦ κρόκους ὁ αἰγιαλὸς παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω κερόκη καὶ κρόκη, εἰς ἃ κείρονται καὶ κυλῶνται τὰ κύματα. οὐ μόνον δὲ αἱ παρθένοι ὕφαινον, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ θεῶν αὐλῇ* [9]), *ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τέλειαι, ὡς Φιλοκράτης ἐν δουλοδιδασκάλοις.* [10]) Fl. 6. 10. *ΚΡΟΚΕΩι, ὑφαντῷ· κρόκη γὰρ τὸ ὑφάδιον· ἢ κροκοειδεῖ.* Gu.

V. 464. *ΖΕΥΞΟΜΑΙ ΑΡΜ. Π. ἔθος ἦν ἐν Ἀθήναις ὑφαίνειν τὰς παρθένους τῇ Ἀθηνᾷ πέπλον ἔχοντα* [1]) *τὰς ἀριστείας τῆς θεοῦ πολεμικῆς οὔσης, καὶ ἃ κατὰ τῶν Γιγάντων κατεπράξατο μετὰ τοῦ Διός. ὕφαινον δὲ ἐν τοῖς Παναθηναίοις. τὰ δὲ Παναθήναια ἦν ἑορτὴ τῆς Ἀθηνᾶς, πάντων Ἀθηναίων συνιόντων ἐκεῖσε καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλὰς ἡμέρας πανηγυριζόντων. ἀνετίθετο δὲ ὁ πέπλος*

8) de Furia coniic. *εἰλίσσεται.*

9) *αὐλῇ* quid sibi velit, non assequor. Apollodorum *ἐν τῇ περὶ θεῶν ἑπτακαιδεκάτῃ* laudat Schol. Soph. Oed. C. 502. Verba illa *ἐν τῇ π. θ. α.* desunt in Cod. 6.

10) Sic Cod. 10. In 6. corrupte *ἐν Διὸς διδασκαλικῷ.* Pro *Φιλοκράτης* Cod. 6. *Φιλόστρατος.* sed leg. *Φερεκράτης.* v. Fabric. Bibl. gr. T. II. p. 474. ed. Harl. Schweighaeus. Ind. auct. in Athen. p. 163.

1) Turpi errore in King. et Musgr. *τὰς παρθ. τῇ Ἀθ. π. ἔχ.* exciderunt. *κατὰ τῶν Γίγ.* et *Παναθ. ἦν ἑορτή* e Guelph. recepi. Idem Codex habet *ὕφαινον γὰρ — τέσσαρας ἡμέρας — ὁ πέπλος τῇ θεῷ.* Ex eodem *πρὸς τὸ πῶλους* recepi pro *πρὸς τοὺς π.*

τῇ Ἀθηνᾷ. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ζεύξομαι πρὸς τὸ πώλους· ζεύγνυνται γὰρ οἱ πῶλοι· εἶτα προϊὼν εἰς τὸ ἢ Τιτάνων γενεάν, οὐ ζεύξομαι εἴποις, ἀλλὰ ὑφανῶ· καὶ γὰρ κἀνταῦθα ὑφανῶ ἔδει εἰπεῖν, ἀλλ' ἐτήρησε τὴν τροπήν, ὡς ἔφαμεν, πρὸς τὸ πώλους.

Ib. *ΖΕΥΞΟΜΑΙ*, κατασκευάσω καὶ ὑφανῶ. Fl. 59. ὑφάσματι συναρμόσω. Fl. 9. 17. ἤτοι ἵππους ἅρματι ἐζευγμένους ποιήσω, (διὰ τῆς ὑφάνσεως συζεύξω, ὑφανῶ.) Gu.

V. 465. *ΔΑΙΔΑΛΕΑΙΣΙ*, ποικίλως εἰργασμέναις. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἐν ποικίλοις καὶ πολυχρωμάτοις βάμμασι. Fl. 33. *ΠΟΙΚΙΛΛΟΥΣ'*, ζωγραφοῦσα. Fl. 56. καλλωπίζουσα. Gu.

V. 466. *ΠΗΝΑΙΣ*, κατασκευαῖς. Fl. 33. μετάξαις. Gu.

V. 467. *ΤΙΤΑΝΩΝ*, τῶν καταχθονίων γιγάντων. Baroc. 74. Gu. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ζεύξομαι. Fl. 21. ἤγουν τὴν Γιγαντομαχίαν, ἐν ᾧ ἐγράφετο ἡ ἀναίρεσις τῶν Τιτάνων ἢ τῶν Γιγάντων. ὁ δὲ νοῦς· ἐλθοῦσα, φησίν, εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ τοὺς πώλους ζεύξομαι τοὺς ἐπὶ τῷ πέπλῳ, ἢ ἐπισκιάσω τὰς ἀριστείας αὐτῆς ὑφαίνουσα, ἢ τὴν Γιγαντομαχίαν. ἢ ἐν τῇ πόλει τῆς Παλλάδος ζεύξομαι καὶ ὑφανῶ ἐν τῷ κροκέῳ πέπλῳ καὶ ἱστοὺς (sic) τοὺς ἐν τῷ ἅρματι πώλους τῆς καλλιδίφρου Ἀθηνᾶς. ἐπεὶ γὰρ πολεμικὴ ἡ θεός, ἀφιέρουν ταύτῃ πέπλους ἔχοντας ὑφαντοὺς καὶ τοὺς πώλους αὐτῆς σὺν τῷ ἅρματι. ἢ ἐπεσκίαζον καὶ ἑτέρας ἐν τῷ πέπλῳ καὶ ἑτέρῳ αὐτῆς ἀριστείῳ. Fl. 59. τὴν Γιγαντομαχίαν· τούτους γὰρ πολεμήσασα ἐνίκησε. (in marg. σημαίνει, ὅτι Τιτᾶνες καὶ Γίγαντες οἱ αὐτοὶ ἐλέγοντο.) Gu.

V. 468 sq. *ΤΑΝ ΖΕΥΣ*. ἥντινα γενεὰν τῶν Τιτάνων θανατοῖ, ἤγουν ἐθανάτωσεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου κεραυνῷ καυστικῷ.

V. 469. *ΚΟΙΜΙΖΕΙ*, θανατοῖ ἀντὶ τοῦ ἐθανάτωσεν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. ἀφανίζει ὡς ἐπαναστᾶσαν κατ' αὐτοῦ. Gu. a m. 2.

V. 470—474. *Ω ΜΟΙ ΤΕΚΕΩΝ*. φεῦ ἕνεκα τῶν ἐμῶν τέκνων, φεῦ ἕνεκα τοῦ Πριάμου· πατέρα γὰρ τοῦτον τῶν τέκνων αὐτῆς καλεῖ· [a]) χθονός τε, ἤγουν τῆς πατρί-

a) Verba ἕνεκα — καλεῖ sunt etiam in Gu. a m. pr.

δος, ἣ καταβέβληται καὶ ἀφανίζεται καιομένη, αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ω ΜΟΙ ΤΕΚΕΩΝ. ἐν γὰρ τῷ χορῷ καὶ παρθένοι εἰσὶν καὶ γυναῖκες. Fl. 10.

V. 472. ΚΑΠΝΩι ΚΑΤΕΡ. ἀντὶ τοῦ πυρί. Gu. καθάπερ καπνῷ ἀφανίζεται. Fl. 33. πυρὶ καταβέβληται. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. ΚΑΤΕΡΕΙΠΕΤΑΙ, κατεστράφη. Fl. 10. 21. καταστρέφεται. Fl. 21. ἀντὶ τοῦ καταβέβληται (εἰς τὴν γῆν, ἀφανίζεται). Gu.

V. 473. ΤΥΦΟΜΕΝΑ, κεκαυμένη. Fl. 6. 9. 56. 59. ἀλαζονευόμενα, κενοδοξούμενα. Fl. 33. καιομένη (φλεγομένη). Gu. ΔΟΡΙΚΤΗΤΟΣ, δοριάλωτος, καὶ ὑπὸ τὴν κτῆσιν καὶ δεσποτείαν τῶν Ἑλλήνων γενομένη. Fl. 10. 21.

V. 475. ΚΕΚΛΗΜΑΙ, ἀντὶ τοῦ κεκλήσομαι. ΔΟΥΛΗ [3]), κατὰ ἀναχρονισμὸν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκλήθην. ἀφ' οὗ γὰρ τῆς πατρίδος ἐξελήλαται πορθηθείσης, ἀπὸ τούτου τοῦ καιροῦ εἰς δουλείαν ἐτάχθη, εἰ καὶ μήπω ἐπέβη τοῦ τόπου, οὗ δουλεύειν ἔμελλεν. [4]) τὸ δ' ΕΝ ΞΕΙΝΗι ΧΘΟΝΙ ἢ οὗ ἔμελλεν, ὡς ἔφαμεν, ἀπελθεῖν νοητέον, ἢ διὰ τὴν Χεῤῥόνησον, ἐν ᾗ πρὸς τὸ παρὸν εὑρίσκεται, καταλιποῦσα τὴν Ἀσίαν, ἤγουν τὸν τόπον τῆς Τροίας, τὴν δούλην τῆς Ἑλλάδος· τὸ ὅλον ἀντὶ μέρους. ΚΕΚΛΗΜΑΙ, ἀντὶ τοῦ κληθήσομαι. Fl. 6. 9. 10. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 476. ΛΙΠΟΥΣ' ΑΣΙΑΝ. ἐπειδὴ ἡ μὲν Τροία ἐν Ἀσίᾳ ἐστὶν, οἱ δὲ ταύτην πορθήσαντες [5]) Ἕλληνες ἐν Εὐρώπῃ, διὰ τοῦτο τὴν Ἀσίαν δούλην τῆς Εὐρώπης λελοιπέναι φησί. ΑΣΙΑΝ, τὴν Τροίαν, τὸ ὅλον ἀντὶ τοῦ μέρους. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. εἰς τρία διαιρεῖται πᾶσα ἡ γῆ, εἰς Ἀσίαν, εἰς Λιβύην καὶ εἰς Εὐρώπην. Fl. 17.

V. 477. ΕΥΡΩΠΑΣ, τῆς τῶν Ἑλλήνων γῆς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Ἑλλάδος. Fl. 17. ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ, γενέσθαι δούλην. Fl. 56.

3) δούλη om. Gu. qui praeterea: ἢ τὸ κεκλ. ἀντί.

4) εἰ καὶ μήπω — ἔμελλεν e Guelph. sumta sunt. In sqq. idem Cod. ἢ, ὡς ἔφαμεν, ἐκτὸς νοητ. et εὑρίσκετο. Ultima καταλιπ. — Τροίας in paraphr. transtulit King. reliqua omisit.

5) Guelph. πεπορθηκότες. Quae post φησί sequuntur in editis, ad v. 478 adscripsi.

V. 478. *ΑΛΛΑΞΑΣ' ΑΙΔΑ ΘΑΛ.* ἀντιστρόφως λέγεται ἀντὶ τοῦ ἀλλαξαμένη ἀΐδην τῶν θαλάμων, ἤτοι ἀντὶ τοῦ τῶν θαλάμων, [6]) τουτέστι τῶν οἴκων ἀΐδαν κληρωσαμένη, ὅμοιον τῷ ὠνοῦμαι δραχμῆς ἢ τοιούτου τινὸς τόδε, ἤγουν διὰ δραχμῆς ὠνοῦμαι τόδε· καὶ τὸ ὠνεῖσθαι γὰρ ἀνταλλάττειν ἐστίν. ἐν τοῖς τοιούτοις γὰρ τὸ μὲν κατὰ γενικὴν πρόςφερόμενον (leg. προφερόμενον) ἀεί ἐστι τὸ διδόμενον, τὸ δὲ κατὰ αἰτιατικὴν τὸ λαμβανόμενον. τὸ δὲ *ΘΑΛΑΜΟΥΣ* ἀντὶ τοῦ τὰς ἐμὰς εὐνάς, τουτέστι παλλακὶς ἐγεγόνειν, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέθανον. τοῦτο [7])ʼγάρ ἐστι τὸ ἀλλ. ἀΐδα θαλ. ἀντὶ τοῦ δοῦσα τὸ ἐμὸν λέχος τῷ σκυλεύσαντι καὶ βουληθέντι φονεῦσαί με. *ΑΛΛΑΞΑΣ'*, ἀλλαξαμένη τοῦ θανάτου τὸ ζῆν. ἢ ἀνταλλαξαμένη, ἀντὶ τοῦ θελήσασα ζῆν, ἤπερ τεθνάναι. Fl. 10. ἀνταλλαξαμένη τὸν θάνατον τοῦ ζῆν. ἄλλως. ἀλλάξασ' ἀΐδα, ὅτι τὸν θάνατον ἀνταλλαξαμένη, ἀντὶ τοῦ θελήσασα μᾶλλον τεθνάναι ἢ τὸ ζῆν. Fl. 21. 59. ἀνταλλαξαμένη ᾅδου ἄκων. (leg. οἴκων. vid. Pors. ad Med. 44.) Fl. 17. ἀντιδοῦσα. Fl. 56. καταλλάξασα αὐτῶν τῶν θαλάμων τὸν ᾅδην. Fl. 33. *ΑΛΛΑΞΑΣ' ΑιΔΑ ΘΑΛ.* πολλοὶ γὰρ Ἑλλήνων ἐφείσαντο σφάξαι τὰς Τρῳάδας, ὡς παλλακίσιν αὐταῖς χρήσωνται. Fl. 10. 21. 59. [8]) *ΘΑΛΑΜΟΥΣ*, τὰ οἰκήματα τοῦ ᾅδου, ἤγουν θάνατον. Fl. 59. Κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐσφάγη ἡ Πολυξένη· ἔθος γὰρ τοῖς τραγικοῖς χοροῖς τὸ μὴ ἐπ' ὄψει τῶν θεατῶν ἀναιρεῖν· ἠνιάθησαν γὰρ ἂν ὁρῶντες τοιαύτην θέαν. Fl. 10. 59.

V. 479 sq. *ΠΟΥ ΤΗΝ ΑΝ.* αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρμε, ὧν ὁ τελευταῖος, ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ τῷ τέλει κο-

6) Haec etiam omisit King. Musgr. Verba ἤτοι — θαλάμων e Gu. Florr. 6. 9. 21. 34. 56. 59. 76. addidi; sed Florr. habent ἤγουν ἀντὶ τῶν θαλ.

7) Verba οὐκ ἀπέθανον. τοῦτο om. Junt. Basil. addidit King. habet etiam Guelph. Ceterum vv. τὸ δὲ θ. — φονεῦσαί με in editis scholio ad v. 476 adhaerebant. Vid. not. 7.

8) In Flor. 59. est τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ πολλοὶ ἐφείσ. σφ. τινὰς τῶν Τρ. ἀγαπῶντες αὐτὰς πολλάκις χρήσασθαι. In eodem et Cod. 10. hoc scholion vs. 476 adscriptum est.

ρωνίς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν. ΠΟΥ ΤΗΝ ΑΝ. ὦ Τρωϊκαὶ γυναῖκες, ποῦ ἂν εὕροιμι τὴν Ἑκάβην, τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν βασίλισσαν τῆς Τροίας. ΠΟΥ ΤΗΝ ΑΝ. ὦ κοῦραι καὶ νέαι Τρῳάδες, ποῦ τὴν ποτὲ οὖσαν βασιλίδα τῆς Τροίας Ἑκάβην εὕροιμι; Fl. 33.

V. 479. ΑΝΑΣΣΑΝ, δέσποιναν. Fl. 17.

V. 480. ΕΞΕΥΡΟΙΜΙ. περισσὴ ἡ ἐξ. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 481 sq. ΑΥΤΗ Π. αὕτη πέλας σου, ὦ Ταλθύβιε, ἐῤῥιμμένη κατὰ γῆς κεῖται, κεκαλυμμένη τοῖς ἱματίοις. ΑΥΤΗ Π. αὕτη ἐγγύς σού ἐστι, ἔχουσα ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ἑαυτῆς νῶτα. Fl. 33.

V. 481. ΑΥΤΗ, δεικτικῶς. λειποθυμήσασα γὰρ διὰ τὴν τῆς θυγατρὸς ἀφαίρεσιν νεκροῦ δίκην κατὰ γῆς ἔῤῥιπτο. Gu. 9) ΠΕΛΑΣ ΣΟΥ, ἔμπροσθέν σου κειμένη. Fl. 17. πλησίον. Fl. 21. 56.

V. 482. ΣΥΓΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΗ, συγκεκαλυμμένη διὰ πέπλων. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. ἐντετυλιγμένη. Gu. a m. 2.

V. 483—486. Ω ΖΕΥ. Ὁρῶν ὁ Ταλθύβιος τὴν Ἑκάβην οὕτως ἀθλίως 10) διακειμένην, ἐκπληττόμενος λέγει πρὸς τὸν Δία· πότερον, ὦ Ζεῦ, σὺ τοὺς ἀνθρώπους ἐφορᾷς, ἢ δοκοῦντες οἱ ἄνθρωποι εἶναι θεοὺς, καὶ κήδεσθαι αὐτῶν 1), ἔχουσι τὴν περὶ τούτου δόξαν ψευδῆ, τὸ δὲ τῆς τύχης διοικεῖ τὰ ἀνθρώπεια. οὕτω τὸ ψευδῆ πρὸς τὸ δόξαν συντακτέον, οὐ πρὸς τὸ δοκοῦντας 2), καθὼς οἴονταί τινες ἀγνοήσαντες, καὶ ἀντὶ τοῦ ψευδῶς τὸ ψευδῆ ἐκλαβόντες. τὸ ψευδῆ δὲ μεθερμηνευτικόν ἐστι τοῦ μάτην καὶ τοῦ ἄλλως. Ω ΖΕΥ. φεῦ, ἆρα εἴπω σε ὁρᾷν τοὺς ἀνθρώπους, ἢ λέξω τοῖς ἀνθρώποις ὑπόνοιαν ψευδῆ ταύ-

9) Idem est hoc scholion, quod e Baroc. 74 ad v. 490 sq. adscripsit King. in quo male legitur ἀποθυμήσασα et ἀναίρεσιν. August. C. ap. Herm. Praef. ad Hec. p. XII. ad νῶτα v. 491. λιποθυμήσασα διὰ τὴν Πολυξένην.

10) Sic Gu. qui etiam ἐν γῇ κειμένην διακειμ.

1) Haec e Gu. addidi.

2) τὸ e Gu. addidi.

την κεκτῆσθαι τοὺς θεοὺς, τὴν τύχην δὲ εἶναι τήνδ' ὑπ' οὐράνιον τὴν σκοποῦσαν καὶ διοικοῦσαν αὐτούς. Fl. 17. ὦ Ζεῦ. ποῖα δὴ λέγειν πρότερον; ὁρᾷν ἀλληνάλλως τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μάτην γεγενημένην. ψευδὴ (sic) γὰρ οἱ θεοὶ τὴν τύχην ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπισκοπεῖν. Fl. 33.

V. 483. *ΛΕΞΩ*, εἴπω. Fl. 17. 56. 59. Gu. *ΠΟΤΕΡΑ*, ἆρα λέξω ἐφορᾷν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. *ΟΡΑιΝ*, τουτέστι ἐπισκοπεῖν τοὺς ἀνθρώπους. Fl. 17. διοικεῖν. Fl. 10. ἐφορᾷν. Gu.

V. 484. *Η*, λέξω. Fl. 59. *ΔΟΞΑΝ*, ὑπόνοιαν. Fl. 10. 21. 59. δόκησιν, ὑπόληψιν. Fl. 17. δόξα σημειοῦ γ. τὸ δόγμα, τὴν δόκησιν καὶ τὴν τύχην. Fl. 6. *ΑΛΛΩΣ*. τὸ ἄλλως καὶ τὸ μάτην ἐκ παραλλήλου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 485. *ΨΕΥΔΗ*, ψευδῶς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. τὸ ψευδῆ μεθερμηνευτικόν ἐστι τοῦ μάτην καὶ τοῦ ἄλλως. Gu. *ΔΟΚΟΥΝΤΑΣ*, νομίζοντας γένος εἶναι θεῶν τοὺς ἀνθρώπους. Fl. 59. 21. [3]) μὴ μέντοι γε εἶναι θεοὺς τοὺς ταῦτα ἐφορῶντας καὶ διέποντας. Gu.

V. 486. *ΤΥΧΗΝ*, μοῖραν. Fl. 17. τυχηρόν. Fl. 59. *ΤΑΝ ΒΡΟΤΟΙΣ*, πράγματα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΝ*, ἐφορᾷν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. ἐπιτηρεῖν. Fl. 59. Gu. a m. 2. διοικεῖν. Gu. a m. 2.

V. 487—491. *ΟΥΧ ΗΔ' ΑΝΑΣΣΑ*. ἥδε οὐκ ἦν δέσποινα τῶν πλουσίων Τρώων; ἥδε οὐκ ἦν γυνὴ Πριάμου τοῦ λίαν πλουσίου; καὶ νῦν ἡ μὲν πόλις ἀνάστατος γέγονεν ὑπὸ τοῦ πολέμου, αὕτη δὲ ἡ γραῦς Ἑκάβη δεδουλωμένη καὶ παίδων ἐστερημένη κεῖται ἐν τῇ γῇ, μολύνουσα τὴν ἀθλίαν κεφαλὴν διὰ τῆς κόνιος.

V. 487. *ΗΔ'*, αὕτη ὑπῆρχεν. Fl. 56. *ΑΝΑΣΣΑ*, βασίλισσα. Fl. 17. *ΠΟΛΥΧΡΥΣΩΝ*, εὐδαιμόνων. Fl. 17. οὐχὶ δὲ αὕτη βασιλὶς ἦν τῶν πολυχρυσοτάτων Τρώων; Fl. 33.

V. 488. *ΜΕΓ' ΟΛΒΙΟΥ*, μεγάλως μακαρίου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. οὐχὶ δὲ αὕτη τοῦ μεγαλοπλουσίου Πριάμου σύνοικος; Fl. 33. *ΔΑΜΑΡ*, γυνὴ παρὰ τὸ δεδόσθαι ἀνδρί. Fl. 17. δάμαρ ἡ γυνὴ παρὰ τὸ δεδέσθαι

3) Corrupte 21. νομιζομένους γένος εἶναι τοὺς ἀνθρώπους.

ἅμα τῷ ἀνδρί. Fl. 6. δάμαρ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ δαμάζεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἢ ἀπὸ τοῦ γάμος γάμαρ καὶ δάμαρ. Fl. 59.

V. 489. *ΠΟΛΙΣ*, ἡ Τροία. Fl. 59. *ΑΝΕΣΤΗΚΕΝ*, ἀνετράπη. Fl. 17. ἀνάστατος γέγονε τῷ πολέμῳ, ἤγουν ὑπὸ τοῦ πολέμου, (ἀνετράπη, ἠφανίσθη). Gu. καὶ νῦν ἡ αὐτὴ (αὐτῆς) πόλις πᾶσα ἠφάνισται δοριάλωτος. Fl. 33.

V. 490. *ΑΥΤΗ ΔΕ.* αὕτη δὲ δούλη καὶ ἄπαιδος (sic) καὶ γῆν τὴν ταλαίπωρον ἐπιπασσομένη. 4) Fl. 33.

V. 491. *ΚΕΙΤΑΙ*, ἀναπαύεται. Fl. 59. *ΦΥΡΟΥΣΑ*, ἀναδεύουσα. Fl. 10. *ΔΥΣΤΗΝΟΝ*, γεγηρακὸς, πεπαλαιωμένον. 5) Fl. 59.

V. 492. *ΦΕΥ, ΦΕΥ, ΓΕΡΩΝ.* γέρων μὲν εἰμὶ καὶ διὰ τοῦτο οὐ δέδοικα τὸ δυστυχεῖν, ὡς, εἰ καὶ συμβήσεταί μοι δυστυχία, ταχέως παρέλθοι διὰ τὸ ὀλίγον ἔτι εἶναι τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς· ὅμως δ' εὔχομαι θανεῖν πρὸ τῆς δυστυχίας. ἢ τὸ γ έ ρ ω ν μ ὲ ν ε ἰ μ ί, διὰ τὸ τοῖς γέρουσι περισπουδαστότερον εἶναι τὸ ζῆν, ἐπειδὴ ὁρῶσιν, ὡς ἐγγύς εἰσι τοῦ θανάτου. 6) *ΓΕΡΩΝ.* γέρων ὢν φιλόζωος εἰμί· ὅμως ἀποθανεῖν ἢ ἀτυχῆσαι εὔχομαι. Fl. 10. 21. ἔχρηζον ἀποθανεῖν ἐμὲ εὐτυχῆ ὄντα πρὸ τοῦ ἐμπεσεῖν εἰς δυστυχίαν. Fl. 17. *ΟΜΩΣ ΔΕ ΜΟΙ.* τὸ ἐναντίον λέγει· οἱ γὰρ νέοι μᾶλλον φιλοῦσι ζῆν, οἱ δὲ γέροντες ἀποθανεῖν. λέγει δὲ, ἐπειδὰν μᾶλλον ὁ ἄνθρωπος ἐν γήρᾳ γένηται, τότε καὶ φιλοζωότερός ἐστι. τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Ταλθύβιος γ έ ρ ω ν μ ὲ ν ε ἰ μ ι λέγων, ὅμως δὲ πρὶν περιπεσεῖν τοιαύτῃ δυστυχίᾳ, γένοιτό μοι θανεῖν.

4) An: ἄπαις καὶ γραῦς κατὰ γῆν κεῖται, ἐπὶ τὴν ταλαίπωρον κεφαλὴν κόνιν ἐπιπασσομένη?

5) Spectat ad lectionem παλλευκον κ. quam comm. Fl. 10.

6) Gu. καὶ διὰ τοῦτο — ὡς ταχέως παρέλθοι διὰ τὸ ὀλίγον τοῦ λοιποῦ βίου inter lineas, et post γέρων μὲν εἰμί statim subiicit: καὶ εἰ συμβ. μοι δυστ. ταχ. παρ. διὰ τὸ τοῦ γήρως ὀλιγοχρόνιον· ὅμως δ' οὖν, εἰ καὶ γέρων εἰμὶ, καὶ ταχέως παρέλθοι ἡ ἐπελθοῦσά μοι δυστυχία διὰ τὸ ὀλίγον ἔτι εἶναι τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, εὔχ. θ. πρὸ τῆς δυστ. ἢ τὸ γ. μ. εἰμ. νόει διὰ τὸ etc. Ex eo τὸ λοιπὸν pro τὸ λεῖπον recepi. In marg. interiore est: γέρων μὲν εἰμι φιλόζωος· ἀλλ' ὅμως καίπερ φιλῶν τὸ ζῆν θάνοιμι πρίν.

V. 493. *ΕΙΗ*, *εἴθε*, *πρότερον πρὶν περιπεσεῖν ἀσχήμῳ τινὶ τύχῃ*, *ἤτοι πρὸ τοῦ δυστυχῆσαι*. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. 7) *ΠΕΡΙΠΕΣΕΙΝ*, *ἐντυχεῖν*. Fl. 59.

V. 494 sq. *ΑΝΙΣΤΑΣ' Ω*. *ἐγέρθητι*, *ὦ ἀθλία*, *καὶ μετέωρον τὴν πλευρὰν ἔγειρε καὶ τὴν ἄγαν λευκὴν κεφαλήν*. *ΑΝΙΣΤΑΣ'*, *ἀνάστηθι*, *ἔγειραι*.

V. 494. *ΜΕΤΑΡΣΙΟΝ*, *εἰς ὕψος*. Fl. 10. 17. 21. *ἤγουν μετέωρον*, *ὀρθήν*. Fl. 59. *ὦ ἀθλία*, *ἀνάστα ἄνω*. Fl. 33.

V. 495. *ΠΑΛΑΙΕΤΚΟΝ*, *γεγηρακὸς*, *τὸ πεπαλαιωμένον*. 8) Fl. 17. *λίαν λευκόν*, *τὸ πάνυ γηραιόν*. Fl. 59. *λίαν λευκὸν* (*δι' ὅλου λευκόν*, *ὁλόλευκον*). Gu.

V. 496 sq. *ΕΑ*. *τὸ ἔα ἢ ἀντὶ τοῦ ἄφες*, *ἢ ἐπὶ ἐκπλήξεως λάμβανε*. 9) *Τίς ἐστιν οὗτος*, *ὅστις οὐκ ἀφίησι τὸ ἐμὸν σῶμα κεῖσθαι*; *τί με ὀχλεῖς καὶ ταράττεις*, *ὅστις ὑπάρχεις*, *λυπουμένην*;

V. 496. *ΕΑ*. *γράφεται ὠή*. *ἔστι δὲ κλητικὸν ἐπίῤῥημα*. Fl. 21. 59. *ἄφες*. Fl. 33.

V. 497. *ΚΕΙΣΘΑΙ*, *ἀναπαύεσθαι*. Fl. 59. *ἡσυχάζειν*. Gu. *ΚΙΝΕΙΣ*, *ταράττεις*, *ὀχλεῖς*. Gu. *ΟΣΤΙΣ*, *ὁποῖος*. Fl. 17. Gu. *ΛΤΠΟΤΜΕΝΗΝ*, *ὑπάρχουσαν*. Fl. 56.

V. 498 sq. *ΤΑΛΘΤΒΙΟΣ*. *Ταλθύβιος ὁ τῶν Ἀχαιῶν κήρυξ ἥκω*, *μετακαλεσαμένου σε*, *ὦ γύναι*, *τοῦ Ἀγαμέμνονος*.

V. 498. *ΗΚΩ*, *ἦλθον*. Fl. 17. 56. *ἤλυθον*. Fl. 59. *ἔρχομαι τῶν Ἑλλήνων ὁ δοῦλος*. Fl. 33. *ἀπὸ τούτου δ' ἔχομεν γνῶναι*, *ὅτι ἐν τῷ εἶπεν* (*εἰπεῖν*) *ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα οὔ φησι διὰ τὸ ἀεικίνητον τῆς ψυχῆς*, *ἀλλὰ διότι ἐστὶν ἀττικόν*· *καὶ ἐνταῦθα γὰρ οὐχὶ ψυχή τις λέγει*, *ἀλλ' αὐτὸς ὁ Ταλθύβιος*. Gu. *ΔΑΝΑΙΔΩΝ*, *τῶν παίδων τῶν Δαναῶν*. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. Gu.

7) *πρίν* deest in 56.

8) *γεγηρ*. habet etiam 21. Pro *πεπαλ*. 10. *πεπολιωμένον*, *λίαν λευκόν* est etiam in 6. 9. 21. 56. 76.

9) Sic Gu. a m. pr. sed a m. 2. *τὸ ἔα ἢ ἐκπληκτικὸν ἀντὶ τοῦ φεῦ*, *ἢ ἀντὶ τοῦ ἄφες προστακτικὸν ῥῆμα*.

V. 499. *ΠΕΜΨΑΝΤΟΣ*, *μετακαλέσαντος*. Fl. 17. *μετακαλεσαμένου* (*σε*). Gu. *μεταστειλαμένου*. Fl. 59. *τὸ μεταπέμψαντος ἤγουν μεταστειλαμένου, ἢ, ὃ καὶ κάλλιον, μετακαλεσαμένου καὶ ζητήσαντος σὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος*. Fl. 59.

V. 500. 1. 2. *Ω ΦΙΛΤΑΤ'*, *ὦ φίλτατε, ἆρα καὶ ἐμὲ ἦλθες μετακαλέσων, ὥστε ἐπισφάξαι τῷ τάφῳ κατὰ τὸ δοκοῦν τοῖς Ἕλλησιν; λίαν προσφιλὲς λέγεις. δεῦρο ἵνα σπεύσωμεν, ἐγείρωμεν κόνιν, προηγοῦ μοι καὶ προοδοποίει, γέρον.*

V. 500. *ΔΟΚΟΥΝ*, *κατὰ τὸ δοκοῦν*, Fl. 6. 9. 21. 56. 76. *δοκοῦντος*, *Ἀττικόν*. Fl. 10. *κατὰ τὸ δοκοῦντος*, (l. *κατὰ τὸ δοκοῦν*, *δοκοῦντος*) *ἀρέσαντος*. Fl. 59. *ἆρα δοκοῦντος καὶ ἀρέσαντος τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ ἀρεστὸν φανέντος, ἦλθες ἐπαρεῖν καὶ ἐμὲ καὶ σφάξαι ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως μετὰ τῆς θυγατρός μου; εἰ οὕτως ἦλθες, λίαν λέγεις προσφιλέστατα*. Fl. *ΦΙΛ*, *ῥήματα*. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 502. *ΕΓΚΟΝΩΜΕΝ*. *ἐγκονῶ τὸ σπεύδω, τουτέστι τὸ κόνιν ἐγείρω· οἱ γὰρ σπουδάζοντες κόνιν εἰώθασιν ἀνιστᾷν τοῖς ποσί. τὸ δὲ σπεύδωμεν, καὶ ἐγκονῶμεν, καὶ τὸ ἡγοῦ μοι, γέρον, ἔμφασιν ἔχει τῆς πολλῆς προθυμίας, ἣν εἶχεν ἡ Ἑκάβη ἀποθανεῖν συνάμα τῇ θυγατρί. ΕΓΚΟΝΩΜΕΝ, οἱ γὰρ σπεύδοντες κονιορτοῦνται*. Fl. 59. *σπουδάζωμεν*. Fl. 17. *ἑτιμασθῶμεν* (an: *ἑτοιμασθῶμεν?*) Fl. 56. *ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό· οἱ γὰρ σπεύδοντες κονιορτεῖται τὰ γυμνὰ τοῦ σώματος*. Fl. 21. *ταυτολογία*. Fl. 10. *ἡ ταυτολογία τὴν προθυμίαν ἐμφαίνει τῆς Ἑκάβης*. Gu.

V. 503—505. *ΣΗΝ ΠΑΙΔΑ*. *τὴν σὴν θυγατέρα ἀποθανοῦσαν ἵνα θάψῃς, ὦ γύναι, ἦλθον μετακαλούμενος· πέμπουσι δέ με ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Μενέλαος οἱ Ἀτρεῖδαι, καὶ ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων*.

V. 504. *ΜΕΤΑΣΤΕΙΧΩΝ*, *μετακαλέσων*, *μεταπορεύσων*, *μεταπεμπόμενος*. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *μετακαλῶν*. Fl. 10. *μεταπεμπόμενος*, (*μετακαλούμενος*). Gu. *ΠΕΜΠΟΥΣΙ ἀντὶ τοῦ ἔπεμψαν*. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 505. *ΔΙΣΣΟΙ*, *οἱ δύο*. Fl. 6. 9. 21. 56. 59 76. *οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως, καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός*. Fl. 55. *ἵνα μὴ τῷ τῶν ὀνομάτων πλήθει τὴν Ἑκάβην θορυβήσῃ, ἀνωτέρω παρ' Ἀγαμέμνονος μόνου πεμφθῆναι εἶπε*. Gu.

V. 506 — 509. *ΟΙΜΟΙ ΤΙ ΛΕΞΕΙΣ*, ἀντὶ τοῦ τί λέγεις. λοιπὸν οὐχ ὡς μέλλουσαν τεθνήξεσθαι ἀφίκου πρὸς ἐμέ, ἀλλὰ μηνύσων κακά; τέθνηκας, ὦ παῖ, ἀπὸ τῆς μητρὸς ἁρπασθεῖσα· ἐγὼ δ' ἄτεκνος, ὅσον τὸ κατὰ σέ.

V. 506. *ΤΙ ΛΕΞΕΙΣ*, ἀντὶ τοῦ τί λέγεις. Fl. 6. 9. 21. 33. 56. 59. ἀντιχρονισμὸς λέγεται ἀντὶ τοῦ λέγεις. Gu. *ΟΥΚ ΑΡΑ*. ἐνταῦθα οὐκ ἐρωτηματικὸν τὸ ἄρα, ἀλλὰ συμπερασματικὸν καὶ ἀποφαντικόν ἐστι, διὸ καὶ ὀξύνεται. τὸ ἆρα τὸ μὲν ἀπορηματικόν, ἤτοι κατ' ἐρώτησιν τιθέμενον, περισπᾶται, καὶ μακρὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὑρίσκεται· τὸ δὲ ἄρα τὸ συμπερασματικὸν καὶ ἀποφαντικὸν ἀεὶ βαρύνεται καὶ βραχύνεται. εἴρηται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διότι καὶ βραχὺ σπανίως εὑρίσκεται. *ΟΥΚ ΑΡ'*. τὸ ἆρα ἐρωτηματικὸν ἢ συμπερασματικὸν καὶ ἀποφαντικόν, διὸ καὶ ὀξύνεται καὶ περισπᾶται. καὶ ἐρωτηματικὸν μὲν δοκεῖ πρὸς τὸ τί λέξεις, ἀποφαντικὸν δὲ πρὸς τὸ σὴν παῖδα κατθανοῦσαν. Gu.

V. 507. *ΜΕΤΗΛΘΕΣ*. ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς εἰς. Fl. 17. εἰς ἐμὲ ἦλθες. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. μετακαλέσων ἦλθες. Fl. 59. *ΑΛΛΑ ΣΗΜ*. ἦλθες μηνύσων, ἀγγελῶν, δηλώσων, ἤτοι τὴν τῆς Πολυξένης σφαγήν. Fl. 59.

V. 508. *ΟΛΩΛΑΣ*, ἐφθάρης, ὦ παιδίον μου. Fl. 17. ἐφθάρης, ὦ θύγατερ. Fl. 56. ὦ τέκνον, ἀπωλέσθης, ἀπέθανες. Fl. 33. *ΑΡΠΑΣΘΕΙΣ'*, ἀποσπασθεῖσα. Fl. 6. 9. 21. (qui addit τοῦ κόλπου.) 56. 59. 76.

V. 509. *ΗΜΕΙΣ*, ἐσμέν. Fl. 59. ἡμεῖς δὲ ὅσον τὸ ἐπὶ σοί, ἤγουν τὸ κατὰ σέ, ἄτεκνοι ὑπάρχομεν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ὅσον τὸ κατὰ σὲ μέρος ἄπαιδές ἐσμεν. ὅσον τὸ κατὰ σὲ εἶπεν· ἔζη γὰρ Κασσάνδρα, ἡγεῖτο δὲ καὶ τὸν Πολύδωρον ζῆν. [10]) Fl. 10. 21. *ΤΟΥΠΙΣ'*, εἰς τὸ μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ μέλλον. Fl. 59. οἱ Ἀττικοὶ τὸ μὲν παρεληλυθὸς καλοῦσιν ἔμπροσθεν, τὸ δὲ μέλλον ὀπίσω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαδίσεως τῶν ζώων, προτιθεμένων τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν εἴτε παρεληλυθότων, καὶ μετερχομένων τῶν ἔμπροσθεν (leg. ὄπισθεν) ἤτοι μελλόντων. Fl. 59.

V. 510 — 512. *ΠΩΣ ΚΑΙ ΝΙΝ*. πῶς αὐτὴν ἐφονεύ-

10) Ultima ὅσον τὸ ἐπὶ (sic) σε — ἔζη γὰρ etc. sunt etiam in Cu.

σατε; ἆρα εὐλαβούμενοι, ἢ πρὸς τὰ ἀπηνὲς ἤλθετε, τουτέστι δεινῶς καὶ ἀπηνῶς ἐφονεύσατε, ὡς ἐχθρὰν φονεύοντες; [1])

V. 510. *ΕΞΕΠΡΑΞΑΤ'*, διεξεπράξατε. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. διεχειρίσασθε. Fl. 59. Gu. διεχρήσατε. Fl. 17. πῶς δὴ ἐν αὐτῇ ἐποιήσατε. Fl. 35. *ΑΙΔΟΥΜΕΝΟΙ*, μετὰ τιμῆς. Fl. 6. μετὰ ἐντροπῆς. Fl. 56. Gu.

V. 511. *ΔΕΙΝΟΝ*, καὶ τὸ ἀναιδὲς καὶ τὸ ὠμὸν καὶ τὸ ἄγριον. Fl. 17. πρὸς τὸ χαλεπόν. Fl. 35. τὸ ἀπηνές, (ἄγριον καὶ ἀναιδές). Gu. ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε, ἤγουν ἢ δεινῶς τουτέστιν ἀπηνῶς ἐφονεύσατε, ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες. Gu. a m. pr.

V. 512. *ΛΕΞΩΝ*, μέλλων εἰπεῖν. Fl. 17. 59. *ΦΙΛΑ*, ἐμοί. Fl. 59. προςφιλῆ ἐμοί. Fl. 6. 17. καίπερ οὐ προςφιλῆ λέγεις. Fl. 35.

V. 513. *ΧΡΗΖΕΙΣ*, θέλεις. Gu. *ΚΕΡΔΑΝΑΙ*, ἐκχῆσαι. (sic) Fl. 21. κέρδος ἡγεῖται τὸ δὶς κλαῦσαι. Fl. 10. ὡς φιλόσοφος [2]) φησὶ τὸ κερδᾶναι· κέρδος γὰρ οἴεται τὸ κλαῦσαι καὶ δεύτερον περὶ τῆς Πολυξένης. οἱ γὰρ λυπούμενοι παραμυθίας ἔχουσι τὸ κλαίειν. τὸ κερδᾶναι (sic) γίνεται ἀπὸ τοῦ κέρδος, τὸ δὲ κέρδος ἀπὸ τοῦ τὸ κέαρ ἡδαίνειν (leg. ἡδύνειν) καὶ εὐφραίνειν. Fl. 59.

V. 514. *ΟΙΚΤΩι*, τῷ θανάτῳ. Fl. 21. τῷ φόνῳ, ἤγουν τῷ ἐλέῳ. Fl. 59. τῆς σῆς παιδὸς τῇ φιλανθρωπίᾳ καὶ ἐπικάμψῃ (—ψει). Fl. 35. *ΛΕΓΩΝ ΚΑΚΑ*, διηγούμενος ἀλγεινὰ, δυστυχῆ, ἤγουν τὸν φόνον αὐτῆς. Fl. 56. 59. 76. Gu. λέγων γὰρ τὰ συμβάντα βρέξω δι' ὀφθαλμῶν δάκρυα δολερά· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κερδᾶναι δάκρυα. Fl. 35.

V. 515. *ΤΕΓΞΩ*, κάθυγρον ποιήσω, δάκρυσι δηλονότι (βρέξω). Gu.

V. 516 sq. *ΠΑΡΗΝ ΜΕΝ Ο*, παρὸν ἦν πᾶν. τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων (τὸ δὲ πᾶς καὶ τὸ πλήρης κατ' ἐπίτασιν λέγεται. [3])) ἔμπροσθεν τοῦ τάφου τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς τὰς σφαγὰς τῆς σῆς θυγατρός.

1) Verba τουτέστι etc. habet etiam Guelph. ad v. 511, nisi quod ἤγουν δεινῶς τουτέστιν ἀπ. ἐφ. ὡς ἐ. κτείνοντες legit.

2) Fl. ὁ φίλος φησὶ τὸ κερδ. Gu. ὡς φιλόσοφος τὸ κερδ. E Gu. addidi etiam καὶ δεύτ. περὶ τῆς Π. reliqua in eo desunt.

3) Verba parenthesi inclusa sunt etiam in Flor. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 516. *ΠΑΡΗΝ*: διήγησις. Fl. 59. ἤρξατο τῆς διηγήσεως. Fl. 21. ὑπῆρχεν. Fl. 17. 59. ἐπαρουσίαζεν. Fl. 59. *ΑΧΑΙΚΟΥ*, Ἑλληνικοῦ. Fl. 59. ὅτι πρὸς τὸν τάφον ἔθνησκε, παρειστήκει πᾶς ὄχλος. Fl. 33.

V. 517. *ΠΛΗΡΗΣ*, πεπληρωμένος, ἅπας. Fl. 17. 59. τὸ πᾶς καὶ τὸ πλήρης κατ' ἐπίτασιν λέγεται. Gu. *ΠΡΟ ΤΥΜΒΟΥ*. πῶς, τοῦ Ἀχιλλέως ἐν Τροίᾳ ταφέντος, ὁ Ταλθύβιος λέγει πρὸ τύμβου τοῦ Ἀχιλλέως ἵστασθαι τοὺς Ἕλληνας, ὄντας ἐν Χεῤῥονήσῳ; καὶ φαμὲν, ὅτι ἢ κενοτάφιον ἐν Χεῤῥονήσῳ ἐποίησαν, ἢ εἰς Τροίαν ἀπῆλθον καὶ ἔθυσαν τὴν κόρην. 4)

V. 518 sq. *ΛΑΒΩΝ Δ' ΑΧ*. λαβὼν δὲ ὁ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος τὴν Πολυξένην ἀπὸ τῆς χειρὸς, ἔστησεν ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου μέρους τοῦ τάφου. *ΛΑΒΩΝ* κ. τ. λ. ὁ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος λαβὼν ἐκ τῆς χειρὸς τὴν κόρην Πολυξένην ἔστησεν ἐπάνω τοῦ μνήματος, ἐγγὺς δὲ ἐγώ. Fl. 33.

V. 518. *ΛΑΒΩΝ*, κρατήσας. Fl. 59. Gu. *ΠΑΙΣ*, ἤγουν ὁ Πύῤῥος. Fl. 21.

V. 519. *ΕΠ' ΑΚΡΟΥ ΧΩΜ*. ἐπὶ καθέδρας γενικῇ, ἐπὶ δὲ κινήσεως αἰτιατικῇ, ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἐναντίον ποιοῦσιν. Gu. *ΠΕΛΑΣ Δ' ΕΓΩ*, πλησίον ἦν καὶ ἐγώ. Ἐπειδὴ κήρυξ ἦν ὁ Ταλθύβιος, διὰ τοῦτο πλησίον ἵστατο τοῦ Νεοπτολέμου, ἵνα, ὅταν βουληθῇ εἰπεῖν ὁ Νεοπτόλεμός τι τοῖς Ἀχαιοῖς, δι' ἐκείνου εἴπῃ 5) κήρυκος ὄντος καὶ δυναμένου λέγειν εἰς ἐπήκοον πάντων· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ σιωπὴν παντὶ τῷ στρατῷ κηρύξας, ὡς καὶ αὐτὸς παρακατιὼν λέγει, ὑπὸ Νεοπτολέμου προσταχθείς.

V. 520. *ΛΕΚΤΟΙ Τ' ΑΧΑΙΩΝ*. ἠκολούθουν δὲ καὶ ἐπίλεκτοι, ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐκλελεγμένοι νέοι, τὸ πήδημα τῆς σῆς παιδὸς καθέξοντες καὶ κρατήσοντες 6) διὰ τῶν χειρῶν. *ΛΕΚΤΟΙ*, ἐπίλεκτοι, (ἐξειλεγμένοι). Gu. *ΕΚΚΡΙΤΟΙ*, ἐκλελεγμένοι, εὐγενεῖς νέοι ἄνδρες. Fl. 59.

4) Flor. 10. ante hoc scholion habet αἴτημα σκηνικόν· πῶς γὰρ τοῦ Ἀχ. Pro ἀπῆλθον Hermann. ad Hec. p. 64. em. ἀνῆλθον.

5) λέγῃ Gu.

6) Sic Junt. κρατήσαντες Bas.

μετὰ τοῦ Νεοπτολέμου. ἐκλελεγμένοι ἄνδρες, μή πως ἰδοῦσα τὸ ξίφος ἡ Πολυξένη τεινόμενον κατ' αὐτῆς καὶ φοβηθεῖσα σκιρτήσῃ ἤγουν ἐκφύγῃ, ἐκεῖνοι δὲ, ἵνα κρατήσωσι ταύτην. Fl. 59. καὶ οἱ ἐκλελεγμένοι τῶν Ἀχαιῶν, καὶ ἔγκριτοι, καὶ χρήσιμοι νέοι. Fl. 33.

V. 521. ΣΚΙΡΤΗΜΑ, τὸ κίνημα. Fl. 6. 10. 21. 59. περιφραστικῶς τὸ κίνημα. Fl. 17. καὶ ὡς βοὴ μόσχου ἐγένετο. Fl. 33. σπάραγμα, κίνημα. Gu. ΜΟΣΧΟΥ, νέας. Fl. 10. ΚΑΘΕΞΟΝΤΕΣ, μέλλοντες κρατήσειν διὰ τῶν χειρῶν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 522. ΕΣΠΟΝΤΟ, ἠκολούθησαν. τὸ θέμα ἕσπω ἄχρηστον, τὸ ἀκολουθῶ. ὁ β ἀόριστος ἕσπον, (καθ' ὁμοίωσιν τοῦ ἔχω, ὁ β ἀόριστος ἔσχον,) ὁ μέσος ἑσπόμην, τὸ γ τῶν πληθυντικῶν ἕσποντο. 7) ΕΣΠΟΝΤΟ, εἵποντο. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. εἵποντο, ἠκολούθουν (παρεγένοντο). Gu.

V. 522—524. ΠΛΗΡΕΣ. ὁ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος, λαβὼν διὰ τῆς χειρὸς ποτήριον πάγχρυσον, ἔῤῥει θυσίας τῷ θανόντι πατρὶ, θυσίας, οἶνον δηλονότι, μέλι, γάλα καὶ ἄλευρον. ΠΛΗΡΕΣ, μέγαν. Fl. 21. πεπληρωμένου (l. —μένον) οἴνου δηλονότι. Fl. 17. 59. καὶ οἱ πάντες εἵποντο, ἠκολούθουν. Fl. 33.

V. 523. ΠΑΓΧΡΥΣΟΝ, ὁλόχρυσον. Fl. 59. ΕΡΡΕΙ. διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ θῦσαι τὴν Πολυξένην ἔῤῥει χοὰς, ἵνα ἀναχθεῖσα (Gu. ἀχθεῖσα) ὑπὸ τῆς χοῆς ἡ ψυχὴ πίῃ τοῦ αἵματος. ΕΡΡΕΙ, ἔῤῥει χοὺς, ὡς λέγω λόγον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. προσφέρει τῷ πατρὶ τῷ Ἀχιλλεῖ χοάς. Fl. 21. ΧΕΙΡΙ, ἐκτείνει διὰ τῆς χειρός. Fl. 21.

V. 524. ΧΟΑΣ. χοὴ λέγεται ἐπὶ ὑγρῶν, μέλιτος, ἐλαίου καὶ ἀλεύρου καὶ τῶν ἑτέρων, θυσία δὲ ἐπὶ σφαγῆς ζώων. 8) ΧΟΑΣ. σπονδὴ, χοὴ, θυσία διαφέρουσι· σπονδὴ ἐπὶ τῶν ξηρῶν, οἷον σίτου καὶ κριθῆς· χοὴ ἐπὶ ὑγρῶν, οἴνου, μέλιτος καὶ γάλακτος· θυσία δὲ ἐπὶ ζώων,

7) Desideratur hoc scholion in Musgr.

8) Hoc etiam scholion neglexit King. et Musgr. Idem est in Flor. 59. sed ita: ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, οἴνου, μέλιτος, ἐλαίου, θυσ. etc. recte.

προβάτων, βοῶν [9]) καὶ τῶν ὁμοίων. ἄλλοι δὲ σπονδὴν καὶ χοὴν ταὐτὸ λέγουσιν, ὃ καὶ κρεῖττον. Baroc. 74. Gu. *ΧΟΑΣ*, σπονδάς. Fl. 10. ἤγουν θυσίας, χάριν τοῦ θανόντος πατρός. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 524 sq. *ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΕ ΜΟΙ*, προστάσσει, παραδηλοῖ [10]) μοι κηρῦξαι σιωπὴν παντὶ τῷ στρατῷ τῶν Ἑλλήνων. ἐπιτάσσει πως διὰ σημείων καὶ σχημάτων, οἷον ἔθος ἐστὶ τοῖς βασιλεῦσι διὰ νευμάτων πάθη τινὰ δηλοῦν, κατὰ μίμησιν τοῦ τῷ νεύματι καὶ βουλήματι τὸ πᾶν διοικονομοῦντος [1]). παρακατιὼν γάρ φησι· λ ο χ ά σ ι δ' Ἀ ρ γ ε ί ω ν σ τ ρ α τ ο ῦ ν ε α ν ί α ι ς ἔ ν ε υ σ ε π α ρ θ έ ν ο ν λ α β ε ῖ ν. *ΣΗΜΑΙΝΕΙ*, παραδηλοῖ ἀντὶ τοῦ παρεδήλωσεν. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. εἶπε δέ μοι, σιγὴν παντὶ τῷ στρατῷ ἐπισημῆναι. Fl. 33.

V. 525. *ΣΙΓΗΝ*, ποιῆσαι. Fl. 21. *ΚΗΡΥΞΑΙ*, καταστῆσαι. Fl. 59.

V. 526. *ΜΕΣΟΙΣ*, τοῖς ἀνθρώποις, Ἀχαιοῖς δηλονότι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ ἐν μ έ σ ο ι ς περισσόν· τὸ γὰρ π α ρ α σ τ ὰ ς τὴν ἔννοιαν δηλοῖ καθ' αὑτό. Gu.

V. 527. *ΣΙΓΑΤ', ΑΧΑΙΟΙ*, σιωπήσατε. *ΣΙΓΑ ΠΑΣ ΕΣΤΩ* λαός. μιμεῖται τὸ πολλάκις κηρύσσειν τὰ αὐτὰ τοὺς κήρυκας. τὸ σ ί γ α, εἰ μέν ἐστι προστακτικὸν, ὀξύνεται, εἰ δὲ ἐπίῤῥημα, περισπᾶται. *ΣΙΓΑΤ'*, σιωπᾶτε. Fl. 17. τὸ μὲν σ ι γ ᾶ τ ε πρὸς τὸ πλῆθος, τὸ δὲ σ ῖ γ α, σ ι ώ π α καθ' ἕνα. τοιαῦτα γὰρ εἰώθασι ποιεῖν οἱ κήρυκες, πρῶτον μὲν προσφωνοῦντες δημοσίᾳ, εἶτα καθ' ἕνα ἕκαστον, σιγῶντες. Fl. 59. *ΣΙΓΑ*, ἐπίῤῥημα. Fl. 10. *ΣΙΓΑ* ἐν σιγῇ (καθολικῶς). Gu.

V. 528. *ΝΗΝΕΜΟΝ*, ἀθόρυβον. Fl. 6. 56. 59. 76. νήνεμος ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἀνέμου, ἡ ταραχή. Fl. 6. ἀντὶ τοῦ ἥσυχον, (ἀθόρυβον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνέμων). Gu. *ΕΣΤΗΣΕ*, ἔταξε.

9) βοῶν e Guelph. addidi; ex eodem est ταὐτὸ pro ἑαυτόν. Ceterum hoc scholion in Junt. et Basil. ad v. 530 relatum est.

10) Utrumque habent Flor. 17. 59.

1) Imo Διὸς οἰκονομοῦντος.

Fl. 6. 56. 59. 76. ἐν ἡσυχίᾳ δὲ ἔστησα τὸν ὄχλον. Fl. 33. κατέστησα. (ὄχλος ἡ ὄχλησις καὶ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ.) Gu.

V. 529. *Ο Δ'*, ὁ Νεοπτόλεμος. Fl. 17. 56. Πύῤῥος. Fl. 21. ὁ δὲ Νεοπτόλεμος εἶπεν· ὦ παῖ τοῦ Πηλέως καὶ πατὴρ ἐμός. Fl. 33. *ΠΑΤΗΡ Δ' ΕΜΟΣ* ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ [2]), Ἀττικὸν, τὰς κτητικὰς ἀντωνυμίας οὐ δέον ἔχειν κλητικὰς, διὰ τὸ μὴ τὰς αὐτὰς εἶναι ταῖς τῶν πρωτοτύπων αἰτιατικαῖς. λαμβάνονται γοῦν αἱ εὐθεῖαι Ἀττικῶς ἀντὶ τῶν κλητικῶν. αἱ δὲ κτητικαὶ πᾶσαι, εἴτε εὐθείας εἶεν, εἴτε γενικῆς, εἴτε ἡςτινοςοῦν ἄλλης πτώσεως, ἤτοι ἑνικῆς, ἢ δυϊκῆς, εἰ μὲν πρωτοτύπου [3]) προσώπου εἶεν, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ πρώτου προσώπου λαμβάνονται· εἰ δὲ δευτέρου, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ β προσώπου· εἰ δὲ τρίτου, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ τρίτου προσώπου. *ΕΜΟΣ*, ἀντὶ τοῦ ἐμὲ, Ἀττικόν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. αἱ ἀντωνυμίαι οὐκ ἔχουσι κλητικάς. Fl. 59.

V. 530. *ΔΕΞΑΙ ΧΟΑΣ*, λάβε μου ταύτας τὰς θυσίας τὰς θελκτηρίους, τὰς ἡδυντηρίους, τὰς πραΰνούσας τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν, ἢ τὰς κηλούσας τοὺς καταχθονίους δαίμονας. [4]) *ΧΟΑΣ*, σπονδάς. Fl. 59. τὰς ἀναφέρω τῶν νεκρῶν. Fl. 17. *ΚΗΛΗΤΗΡΙΟΥΣ*, τοὺς σοὶ ἐνηδόνους, τοὺς σοὶ θυμήρεις. Fl. 59. ἀπατητικάς. Fl. 21. εὐφραντικούς. Fl. 59. καταθελγούσας τὰς ψυχὰς [τῶν] νεκρῶν, ἢ τοὺς καταχθονίους δαίμονας. Fl. 10. 21. θελκτικὰς, τὰς σοὶ ἐνηδόνους καὶ ἀποδοχῆς ἀξίας. Gu.

V. 531. *ΝΕΚΡΩΝ ΑΓΩΓΟΥΣ*, ἀναφερούσας τὰς ψυχάς. ἄγω ῥῆμα, τὸ κομίζω καὶ φέρω· ἀγωγὸς ὁ φέρων καὶ ὁ κομίζων, καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ· ἀγώγιμον, τὸ φερόμενον καὶ κομιζόμενον· ἀγωγὴ δὲ ἡ τοῦ κομίζειν ἐνέργεια. *ΝΕΚΡΩΝ ΑΓ.* τῶν τεθνεώτων τοὺς προπομπούς. ἐλθὲ, ὅπως λάβῃς αἷμα μελιχρὸν τῆς καθαρᾶς κόρης, ὅπερ σοι προςφέρομεν, κἀγὼ καὶ ὁ στρατός. Fl. 33.

V. 531—536. *ΕΛΘΕ Δ', ΩΣ ΠΙΗΣ*, ἐλθὲ δὲ, ἵνα

2) Legitur ἐμὲ, ut in schol. Flor. Mox μὴ in διὰ τὸ μὴ τὰς αὐτὰς εἶναι delendum videtur.

3) Leg. εἰ μὲν πρώτου. Mox προςώπου Junt. Male King. πρόσωπα.

4) Verba θελκτ. τὰς πραΰνούσας — δαίμονας pro scholio ad hunc vs. habet etiam Gu. male tamen legit καλούσας pro κηλούσας.

πίης τὸ καθαρὸν αἷμα τῆς παρθένου, ὅπερ σοι χαριζόμεθα καὶ ὁ στρατὸς καὶ ἐγὼ, καὶ λῦσαι τὰς ναῦς καὶ τὰ σίδηρα (an: τὰς ἀγκύρας? King. λῦσαι τὰ πρυμνήσια) καὶ τὰ σχοινία τῶν νεῶν, δὸς δὲ ἡμῖν, εὐμενοῦς ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποστροφῆς ἀγαθῆς ἐπιτυχόντας ἡμᾶς εἰς τὴν πατρίδα ἀπελθεῖν. Δὸς δὲ ἡμῖν εἰπὼν ὤφειλε τυχοῦσιν ἐπάξειν· ὁ δὲ ὥσπερ ἐκ μεταμελείας ἀποδίδωσι τὸν λόγον κατ' αἰτιατικὴν πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον.

V. 532. *ΚΟΡΗΣ ΑΚΡΑΙΦΝΕΣ*, παρθένου παρθενικὸν, καθαρὸν, ἄχραντον. Fl. 17. 56. 59. 76. καθαρὸν, ἀμόλυντον, ὡς παρθενικόν. Gu. *ΔΩΡΟΥΜΕΘΑ*, παρέχομεν. Fl. 59.

V. 533. *ΠΡΕΥΜΕΝΗΣ*, γαληνὸς, ἥσυχος ὁ λεώς (leg. ἵλεως). Fl. 17. πρᾶος καὶ εὐμενής. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. συμπαθὴς, ἵλεως. Gu. a m. 2. σὺ δὲ γενοῦ ἡμῖν πρᾶος, ἵλαος. Fl. 35. ἐκ τῶν β' σύγκειται ἡ λέξις. τὸ πρευμενὴς ἐκ δύο ταυτοσημάντων γίνεται λέξεων, τοῦ πρᾶος καὶ εὐμενής. (cf. Schol. Guelph. ad v. 535.) γίνεται οὖν πραευμενὴς, εἶτα κατὰ κρᾶσιν πρευμενής. ἡ πρευμενὴς καὶ πρᾶος καὶ εὐμενὴς γενοῦ ἡμῖν, ὥστε λῦσαι τὰς πρύμνας καὶ τὰ χαλινωτήρια τῶν νεῶν ἤγουν λυθῆναι, ἢ γενοῦ δὲ ἡμῖν πρευμενὴς καὶ ἔπειτα λῦσαι καὶ λυθῆναι ποίησον τὰς πρύμνας καὶ τὰ χαλινωτήρια τῶν νεῶν. στικτέον. εἰς τὸ πρευμενής· δ' ἡμῖν γενοῦ, εἶτα δὸς ἡμῖν λῦσαί τε τὰς πρύμνας καὶ τὰ χαλινωτήρια τῶν νεῶν. Fl. 59.

V. 534. *ΠΡΥΜΝΑΣ ΚΑΙ ΧΑΛ.* περίφρασις. Fl. 17. τὰ ἀπόγεια σχοινία. Fl. 10. *ΧΑΛΙΝΩΤΗΡΙΑ*, τὰ πρυμνήσια, (τὰς ἀγκύρας, τὰ ὑπόγεια [ἀπόγεια] σχοινία). Gu. καὶ ἡνίκα τὰ τῶν νεῶν δέματα λῦσαι θελήσομεν καὶ πορεύεσθαι βουληθῶμεν καὶ ἐπανελθεῖν εἰς τὰς πατρίδας, ἐπίδος ἡμῖν πραέως ἀπ' Ἰλίου ἐπαναζεῦξαι. Fl. 35.

V. 535. *ΠΡΕΥΜΕΝΟΥΣ*, γαληναίου. Fl. 59. πρᾴου. Fl. 10. ἀλύπου, γαληνοῦ. ἀπὸ δύο λέξεων ταυτοσημαντικῶν γίνεται, τοῦ πρᾶος καὶ τοῦ εὐμενής. Gu.

V. 536. *ΝΟΣΤΟΥ*, στροφῆς. Fl. 17. ἐπιστροφῆς. Fl. 21. ὑποστροφῆς. Fl. 56. καταστροφῆς. Fl. 6. *ΤΥΧΟΝΤΑΣ*, ἀντὶ τοῦ τυχεῖν. Fl. 21. καινόσχημον πρὸς

τὸ ἀπαρέμφατον. τυχοῦσι γὰρ ἔμελλε εἰπεῖν πρὸς τὸ ἡμῖν. Gu. *ΜΟΛΕΙΝ*, ἀπελθεῖν δὸς ἡμῖν, ἀπὸ κοινοῦ τῷ δός. Fl. 21. 59.

V. 537. *ΤΟΣΑΥΤ᾽ ΕΛΕΞΕ*, τοσαῦτα εἶπε, ὅλος δὲ ὁ στρατὸς εὐχὴν ἐπαινήσατο, ἤτοι ἐπ᾽ ἐκείνων 5) ηὔξατο, ἤγουν μετὰ τὸ πληρῶσαι ἐκεῖνον τὴν εὐχὴν ἣν ηὔξατο.

V. 538 sq. *ΕΙΤ᾽ ΑΜΦΙΧΡ.* ἔπειτα περικεχρυσωμένου ξίφος λαβὼν ἀπὸ τῆς λαβῆς ἐξεῖλκε τῆς θήκης. *ΕΙΤ᾽ ΑΜΦΙΧΡ.* εἶτα περίχρυσον σπάθην λαβὼν παρὰ τοῦ πείσματος ἔσυρεν ἐκ τῆς ξιφοθήκης καὶ τοῖς ἐγκολίοις ἔνεινεν. Fl. 53. *ΦΑΣΓΑΝΟΝ*, τὸ ἐν σφαγαῖς γανύμενον, ἢ τὸ γεγανωμένον, ἤγουν στίλβον σκεῦος. κουλεὸς δὲ ἡ ξιφοθήκη ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ τὰ οὖλα, ἤγουν τὰ ὀλέθρια ξίφη κεῖσθαι. 6)

V. 539. *ΕΞΕΙΛΚΕ*, ἀνέσπα. Fl. 59. ἐκ τοῦ Ὁμήρου τοῦτο ἔχει. Gu.

V. 539 sq. *ΛΟΓΑΣΙ Δ᾽ ΑΡΓΕΙΩΝ*, καὶ τοῖς ἐπιλέκτοις νεανίαις τοῦ στρατοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔνευσε τὴν κόρην κρατῆσαι.

V. 540. *ΕΝΕΥΣΕ*, ὥρισε (sic). Fl. 56. *ΛΑΒΕΙΝ*, ἤγουν κατασχεῖν. Fl. 10. 17. ὑπεσήμανε. Gu.

V. 541 — 546. *Η Δ᾽ ΩΣ ΕΦΡΑΣΘΗ.* αὕτη δὲ ἐπεὶ ἐφράσατο καὶ ἐνόησε, τοῦτον τὸν λόγον ἐδήλωσεν· ὦ Ἕλληνες οἱ πορθήσαντες τὴν ἐμὴν πόλιν, ἐθελουσίως θέλω τεθνήξεσθαι. ὅρα ἵνα μήτις ἅψηται καὶ προσεγγίσῃ τοῦ ἐμοῦ σώματος· παρέξομαι γὰρ τὸν λαιμὸν εὐκαρδίως τε καὶ εὐψύχως. ἀπολελυμένην δέ με πρὸς θεῶν ἀφέντες κτείνατε, ἵνα ἐλευθέρα θάνω, καὶ μὴ δούλη δηλονότι. *Η Δ᾽ ΩΣ ΕΦΡ.* ἡ δὲ Πολυξένη ὡς ἐνόησεν τὸν θάνατον, τοῦτον εἶπε τὸν λόγον· ὦ Ἕλληνες, οἱ τὴν ἐμὴν πόλιν πορθήσαντες, ἑκουσίως θνήσκω· καὶ μήτις ἐξ ὑμῶν τοῦ ἐμοῦ σώματος ἐφάπτηται. Fl. 53.

V. 541. *ΕΣΗΜΗΝΕΝ*, ἔλεγεν. Fl. 21. εἶπεν. Fl. 10.

5) Guelph. ἐπ᾽ ἐκείνῳ et mox τελέσαι pro πληρῶσαι. omittit etiam vv. ἣν ηὔξατο.

6) Flor. 59. ἀπὸ τοῦ κ. ἐν αὐτῇ τὸ ὀλοὸν καὶ τὸ ὀλέθριον.

V. 542. *Ω ΤΗΝ ΕΜΗΝ.* ἐνταῦθα φαίνεται τὸ ἀνδρεῖον τῆς Πολυξένης. Gu.

V. 543. *ΕΚΟΥΣΑ*, εὐτόλμως. Fl. 6. 9. 10. 21. 56. 59. 76. *ΜΗ ΤΙΣ*, ὁρᾶτε ἵνα οὐδεὶς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ΧΡΟΟΣ*, χρώματος. Fl. 17.

V. 544. *ΠΑΡΕΞΩ*, δώσω τὴν δειρὴν, ἤγουν τὸν λαιμὸν, τολμηρῶς, εὐτόλμως. δώσω; καὶ παρέχω καὶ παρέχομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγεται. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. δώσω τράχηλον εὐτόλμως. Fl. 17. καθὼς δὲ εἰμὶ βασιλίς, τοσαυτικῶς θανῶ καὶ ὁλωεγκαρδίως (sic) παραδίδω τὸν ἐμὸν αὐχὴν (sic). Fl. 33. *ΕΥΚΑΡΔΙΩΣ*, τολμηρῶς, εὐτόλμως, (θαρσαλέως). Gu.

V. 545. *ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ.* ἐλεύθερος ὁ ἀπολελυμένος καὶ μὴ ὑπό τινος κατεχόμενος καὶ ὁ μὴ [7]) ὑπὸ δουλείαν· ἀνελεύθερος δὲ ἐπὶ φειδωλίας [8]), ᾧ ἐναντίον ὁ ἐλευθέριος. ἡ δὲ σύνταξις οὕτω· πρὸς θεῶν, μεθέντες καὶ ἀφέντες ἐμὲ ἐλευθέραν καὶ ἄνετον, κτείνατε, ὅπως θάνω ὡς ἐλευθέρα καὶ οὐ δούλη. οὕτω τὸ [9]) μὲν ἐλευθέραν ἀντὶ τοῦ ἄνετον ἐκληπτέον, τὸ δὲ ἐλευθέρα ἀντὶ τοῦ οὐ δούλη, ὡς δηλοῖ καὶ τὰ τῆς κατασκευῆς· εἰ γὰρ ἁψαμένων τινῶν ταύτης ἀπέθνησκεν, δουλικῶς ἂν καὶ οὐκ ἐλευθέρως τεθνάναι ἔδοξεν. *ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ*, ἀδέσμευτον. Fl. 10. κτείνατε, ἵνα ἐλευθέρως θάνω, καὶ μὴ δούλη δηλονότι. Gu.

V. 546. *ΠΡΟΣ ΘΕΩΝ*, διὰ τοὺς θ. Fl. 17. ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τῶν θεῶν. Fl. 21. *ΜΕΘΕΝΤΕΣ*, καταλείψαντες. Fl. 59. ἀφέντες, ἐάσαντες (ἀφέντες, καταλείψαντες). Gu.

V. 546 sq. *ΕΝ ΝΕΚΡΟΙΣΙ ΓΑΡ.* ἐν τοῖς νεκροῖς γὰρ καλεῖσθαι δεδουλωμένη, δέσποινα οὖσα, ἐντρέπομαι. *ΕΝ ΝΕΚΡ. ΓΑΡ.* κτεινόντα (sic) με γὰρ παρὰ τοῖς νεκροῖς μετὰ τῶν θεῶν ἐάσαντες κατοικεῖσθαι. Fl. 33. *ΕΝ*, παρὰ τῶν. Fl. 17.

7) Verba ὑπό τ. κ. καὶ ὁ μὴ e Guelph. addidi, in quo priora ἐλεύθερος — ἐλευθέριος a pr. m. scripta sunt, seqq. πρὸς θεῶν — ἔδοξεν a m. sec. media ἡ δὲ σύνταξις οὕτω desunt.

8) Sic Guelph. Vulgo φειδωλείας. Idem scholion usque ad ἐλευθέριος est in Flor. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

9) Sic Guelph. qui etiam ἐλεύθερον.

V. 547. *ΔΟΥΛΗ*, δουλείαν γὰρ ἡγεῖτο καὶ τὸ δεδεσμημένην θανεῖν. Gu. *ΚΕΚΛΗΣΘΑΙ*, ὀνομασθῆναι. Fl. 56. *ΟΥΣΑ*, ὑπάρχουσα. Fl. 59. βασιλὶς γὰρ ὑπάρχουσα αἰσχύνομαι τοῦ εἶναί με δούλην. Fl. 55.

V. 548 sq. *ΛΑΟΙ Δ' ΕΠΕΡΡΟΘΗΣΑΝ*. ὁ δὲ λαὸς ἤχησεν, — ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἤχου τῶν ῥοθίων· — ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἔλεξε τοῖς νέοις ἀφεῖναι τὴν παρθένον. *ΕΠΕΡΡΟΘΗΣΑΝ*. εἰκότως καὶ ἁρμοδίως εἴρηται ἐπὶ πλήθους, ἤγουν ἀσήμως ἤχησαν· ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν κυμάτων ἡ λέξις· τὸ γὰρ πλῆθος ὁμοῦ βοῆσαν ἄγνωστον τοῖς ἀκούουσιν, ὅ τι καὶ λέγει. *ΕΠΕΡΡΟΘΗΣΑΝ*, ἐπεβόησαν, διὰ τὸ ἄσημον, ἤχησαν, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἤχους τῶν ῥοθίων, ἤγουν τῶν κυμάτων. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πλήθους οἰκείως τῇ λέξει ἐχρήσατο, ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος τὸ εἶπεν. Baroc. 74. Gu. [10]) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυμάτων· οὐ γὰρ ἐξακούεται καθαρῶς ἡ τοῦ ὄχλου φωνή, ἀλλὰ τοιόνδε λόγον ἀποτελεῖ ἡ ῥόθα. Fl. 59.

V. 549. *ΜΕΘΕΙΝΑΙ*, ἀφεῖναι, ἐᾶσαι, ἐᾶν ἀκατάσχετον. Fl. 10. 17. 59. 76. Gu.

V. 550 sq. *ΟΙ Δ' ΩΣ ΤΑΧΙΣΤ'*, οὗτοι δὲ ἐπεὶ ταχέως ἤκουσαν τὴν ἐσχάτην φωνὴν τοῦ βασιλέως· — τέλος γὰρ πάσης ὑπεροχῆς ὁ βασιλεύς· καὶ Πίνδαρος· τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι (Ol. 1, 182.). [1]) ὤφειλε δὲ εἰπεῖν οὕτως· οἱ δ' ἐπεὶ ἤκουσαν τὴν ὑστέραν φωνήν, ἤγουν τὴν βασιλικήν, μεθ' ἣν οὐδενὶ ἄλλῳ λέγειν ἔξεστιν, οὗτινος βασιλέως μέγιστον ἦν κράτος, μεθῆκαν. ὁ δὲ ἀντιστρόφως, ἐπεὶ τάχιστα, φησίν, ἤκουσαν, μεθῆκαν. ἔστι δὲ ὁ σχηματισμὸς οὗτος οὐ ποιητικός, ἀλλ' Ἀττικός,

10) B Guelph. addidi διὰ τὸ ἄσημον et ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀγ. τὸ ε. Praeterea vero in eo vv. καὶ ἐπὶ μὲν — εἶπεν superiori scholio adhaerent.

1) Flor. 59. ὑστέραν ὄπα, οὗπερ καὶ μέγ. ἦν κρ. αὐτοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος. ὑστέραν ὄπα τὴν τοῦ βασιλέως φωνήν· τέλος γὰρ — βασιλεῦσι. Quae sequuntur, sunt etiam in Gu. a m. pr. sic: *ΗΚΟΥΣΑΝ*. οὕτως ὤφειλεν· οἱ δὲ ἐπεὶ ἤκ. τὴν ὑστάτην. ὁ. οὗτ. καὶ μέγ. ἦν κρ. τάχιστα μεθῆκαν. Seqq. ὁ δὲ ἀντιστρ. — μεθῆκαν sunt a secunda m. inter lineas adscr. Tum a m. pr. ἔστι δὲ etc.

καὶ συνήθης τοῖς ῥήτορσιν. 2) Ἄλλως. βουλόμενος οὕτως εἰπεῖν, οἱ δ' ὡς τάχιστα ἤκουσαν ὕστερον 3) τὴν ὄπα τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὑστέραν ἐπήγαγε πρὸς τὴν ὄπα, ἀντὶ τοῦ ἐπιῤῥήματος ὄνομα θείς. σύναπτε δὲ τὸ τάχιστα πρὸς τὸ μεθῆκαν. Ἄλλως. οὕτως ὤφειλεν εἰπεῖν· οἱ δ' ἐπεὶ ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα, οὗπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος, τάχιστα μεθῆκαν· ὁ δὲ ἀντιστρόφως, ἐπεὶ τάχιστ' ἤκουσαν, μεθῆκαν. ἔστι δὲ ὁ σχηματισμὸς μᾶλλον ῥήτορσι συνήθης ἢ ποιηταῖς. 4) ΥΣΤΑΤΗΝ ΟΠΑ, ἐσχάτην φωνὴν, μεθ' ἣν οὐδεὶς ἄλλος ἔλεγεν. Fl. 59. 5)

V. 551. ΜΕΘΗΚΑΝ, ἤγουν ἀφῆκαν. Fl. 17. εἴασαν. Fl. 76. ΟΥΠΕΡ, βασιλέως. Fl. 10. ΚΡΑΤΟΣ, ἐξουσία. Fl. 17.

V. 552—557. ΚΑΠΕΙ ΤΟΔ' ΕΙΣΗΚΟΥΣΕ. ἐπεὶ δὲ, ἀφ' οὗ δὲ ἤκουσε τοῦτο τὸ λόγιον τῶν δεσποτῶν, λαβοῦσα τὰ ἱμάτια, ἔσχισεν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπωμίδος μέχρι τοῦ μέσου τῆς λαγόνος, καὶ ἔδειξε τὰ στήθη καθάπερ ἀγάλματα κάλλιστα, καὶ καταβαλοῦσα πρὸς γῆν τὸ γόνυ, εἶπε λόγον ἀθλιώτατον πάντων τῶν λόγων δηλονότι.

V. 552. ΕΙΣΗΚΟΥΣΕ, ἡ κόρη. Fl. 21.

V. 555. ΛΑΒΟΥΣΑ. λαβοῦσα τὰ τηλατία (sic) ἐκ τῆς ἄκρας τοῦ ὠμοφορίου οὗπερ ἐφόρει ὡς βασιλὶς, ἔσχισεν. Fl. 53. ΑΚΡΑΣ, ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς ἐπωμίδος. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. τῆς περιτραχηλίου. Fl. 10. 17. ΕΠΩΜΙΔΟΣ. ἐπωμὶς τὸ ὑπερέχον τοῦ βραχίονος, καὶ εἶδος ἐνδύματος. ἐνταῦθα δὲ τὸ πρότερον δοκεῖ λέγειν.

V. 554. ΛΑΓΟΝΟΣ, ἤγουν τῶν λαγόνων. Fl. 6. 9.

2) In Guelph. nihil est nisi: ὑστέραν ὄπα, βασιλικὴν, μεθ' ἣν οὐδενὶ ἄλλῳ λέγειν ἔξεστιν, ἢ ὑστέραν· βουλόμενος γὰρ etc. quae in editis post ἄλλως sequuntur.

3) King. Musgr. ὑστέραν. Gu. ὕστατον.

4) Ultimum hoc scholion est etiam in Flor. 59, nisi quod post ὤφειλεν omittit εἰπεῖν, tum verba ὁ δὲ ἀντιστρ. — μεθῆκαν, quae etiam in Guelph. ab alia m. appicta sunt. Pro ἔστι δὲ ὁ σχ. in Flor. et Guelph. est, quod supra legimus: ἔ. δὲ ὁ σχ. οὐ. οὐ π. ἀλλ' Ἀττ. καὶ σ. τοῖς ῥ.

5) Fl. 17. τὴν τελευταίαν, μεθ' ἣν οὐ. ἄ. ἔλεξεν. 10. om. ἄλλος.

21. 56. 59. 76. μέχρι μέσης τῆς λαγόνος. Fl. 17. *ΕΙΣ ΜΕΣΟΝ.* τὸ εἰς ἀντὶ τοῦ ἕως· καὶ παρὰ Δημοσθένει (π. παραπρ. p. 411. 10. R.)· τούτῳ φιλανθρώπως ἐχρώμην εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν [6]), ἀντὶ τοῦ, μέχρι τῆςδε τῆς ἡμέρας. λάμβανε δὲ τοῦτο τὸ εἰς καὶ πρὸς τὸ λαγόνας κατὰ συνεκδοχήν [7]). *ΠΑΡ' ΟΜΦΑΛΟΝ*, τὸ ἑξῆς εἰς λαγόνας. Fl. 21. μέχρι τῶν λαγόνων μέσων· εἶτ' ἐπάγει παρ' ὀμφαλὸν, δεικνὺς ὅτι τὸ μέσον τῶν λαγόνων ὀμφαλός ἐστιν. Gu.

V. 555. *ΜΑΣΤΟΥΣ*, καὶ ἔδειξεν τοὺς μαστοὺς, καὶ τὰ στέρνα τὰ κάλλιστα καὶ λαμπρά. Fl. 33. *ΩΣ ΑΓΑΛΜΑΤΟΣ*, ἀναθήματα. Fl. 17. καθὰ ὡς ἀνδριάντος τινός. Fl. 59. θείας μορφῆς. Fl. 21.

V. 556. *ΚΑΘΕΙΣΑ*, κλίνασα. Fl. 6. 9. 10. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. κατακλίνασα. Gu. a m. 2.

V. 557. *ΕΛΕΞΕ*, καὶ εἶπεν ἔμπροσθεν πάντων οἰκτρότατον λόγον καὶ θρηνητικόν. Fl. 33. *ΤΛΗΜΟΝΕΣΤΑΤΟΝ*, καρτερικώτατον, ὑπομονητικώτατον. Fl. 10. 17. 21. 59. ἀθλιώτατον, (οἰκτρότατον). Gu.

V. 558 — 560. *ΙΔΟΥ ΤΟΔΕ.* ἰδοὺ, ὦ νεανία, εἰ μὲν τόδε τὸ στέρνον παίειν προθυμῇ, παῖσον, εἰ δ' ὑπ' αὐχένα θέλεις, πάρεστι λαιμὸς εὐπρεπὴς ὅδε.

V. 558. *ΙΔΟΥ*, τόδε τὸ σῶμα δηλονότι. Fl. 10. 21. τὸ σῶμα ἢ τὸ στέρνον. Gu.

V. 559. *ΠΑΙΕΙΝ*, τύπτειν διὰ τοῦ ξίφους. Fl. 17. κεντεῖν. Gu. *ΠΡΟΘΥΜΗι*, θέλεις. Gu. *ΠΑΙΣΟΝ*, ἤγουν τύψον. Fl. 17. Gu. *ΥΠ' ΑΥΧΕΝΑ*, ἤγουν ὑπὸ τὸν τράχηλον, βούλει δηλονότι. Fl. 17. βαλεῖν τὸ ξίφος. Fl. 59. ἀρτηρίας. Fl. 10.

V. 560. *ΧΡΗΖΕΙΣ*, θέλεις παίειν δηλονότι. Fl. 6. 9. 21. 59. 76. Gu. *ΠΑΡΕΣΤΙ*, παίειν δηλονότι. Gu. *ΕΥΤΡΕΠΗΣ*, ἕτοιμος, (παρεσκευασμένος. Fl. 10. 59.) Gu. ἐὰν δὲ τὸν αὐχένα χρῄζεις, παῖσον καὶ τύψον· παρειστήκει σοι γὰρ ὁ εὔμορφος τράχηλος. Fl. 33.

6) In Dem. legitur τούτῳ πάνυ φιλ. ἐκεχρήμην ἐγὼ, καὶ ἀηδὲς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην οὐδέν.

7) Guelph. κατὰ ἀντιστροφήν.

V. 561 sq. *Ὁ Δ' ΟΥ ΘΕΛΩΝ.* τὸ ἑξῆς, οὐ θέλων οἴκτῳ καὶ συμπαθείᾳ τῆς κόρης, τέμνει τὸν λαιμόν· ἐκ τούτου γὰρ πνεῖ τε καὶ ἀναπνεῖ ῥέον τὸ αἷμα.

V. 561. *ΟΥ ΘΕΛΩΝ* τῷ οἴκτῳ τῆς κόρης, ἤγουν ἐλεῶν τὴν κόρην, *ΚΑΙ ΘΕΛΩΝ*, διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὑπ' ἀνάγκης· ὅπερ καὶ παροιμιακῶς λέγεται, ἑκὼν ἄκων. Gu. Fl. 10. 59. [8]) *ΟΙΚΤΩι*, τῷ ἐλέῳ. Fl. 56. ὁ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος ἄκων τε καὶ ἑκὼν τέμνει τῷ σιδήρῳ τὸν τράχηλον τῆς οἰκτρᾶς καὶ ταλαιπώρου κόρης. Fl. 53.

V. 562. *ΔΙΑΡΡΟΑΣ*, τὰς ἀρτηρίας καὶ φλέβας τὰς τῆς ἀναπνοῆς. διαῤῥοαὶ πνεύματος [9]) αἱ φλέβες, ἐν αἷς τὸ πνεῦμα [10]) διέρχεται ἐκ τῶν ἀρτηριῶν. διαφέρει δὲ ἀρτηρία φλεβὸς τῷ τὴν μὲν ἀρτηρίαν ἔχειν πνεῦμα πολὺ καὶ ὑποκάτω κεῖσθαι τῆς φλεβὸς, αἷμα δὲ ὀλίγον, τὴν δὲ φλέβα αἷμα μὲν πολὺ καὶ ἄνω κεῖσθαι τῆς ἀρτηρίας, πνεῦμα δὲ ὀλίγον. *ΔΙΑΡΡΟΑΣ*, δηλονότι τὰς φλέβας τοῦ πνεύματος ἔταμε. Fl. 53. τὰς ἀρτηρίας, τὰς διεξόδους, ἤγουν τὸν λαιμόν· διὰ τούτου γὰρ ἐκπνεῖ τε καὶ ἀναπνεῖ ῥέον τὸ πνεῦμα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. [1])

V. 563—565. *ΚΡΟΥΝΟΙ.* σταλαγμοὶ δὲ τοῦ αἵματος καὶ ἐκχύσεις προήρχοντο. ἡ δὲ καίπερ ἀποθνήσκουσα, προμήθειαν εἶχεν, ὥστε εὐπρεπῶς καὶ εὐσχήμως πεσεῖν καὶ κρύπτειν, ἃ πρέπον κρύπτειν τὰ ὄμματα τῶν ἀῤῥένων. Τὸ κρύπτω μετὰ αἰτιατικῆς λέγεται, καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα, οἷον κρύπτω σε τὴν ἐμαυτοῦ βουλήν.

8) Flor. om. ἤγουν ἐλ. τὴν κ. et ὑπ' ἀν. — ἄκων.

9) King. Musgr. αἵματος.

10) Sic Gu. Vulgo τὸ αἷμα. In eo incipit scholion a vv. διαῤῥοαὶ αἱ φλέβες, ἐν αἷς et omnia habet usque ad πνεῦμα δὲ ὀλίγον. Additum est aliud scholion ab al. m. πν. διαῤῥ. τὰς ἀρτηρίας καὶ φλέβας. διαφέρει δὲ ἀρτ. φλ. ταύτῃ, τῷ τὴν μὲν ἀρτ. ὀλίγον αἷμα ἔχ. πνεῦμα δὲ πολὺ, τὴν δὲ φλ. τὸ ἐναντίον τὸ μὲν αἷμα πολὺ, τὸ δὲ πν. ὀλ. πρὸς σύγκρισιν τοῦ ἐν τῇ ἀρτηρίᾳ ὑποκάτω κεῖται τῆς φλεβὸς, ἡ δὲ φλὲψ ἐπάνω τῆς ἀρτηρίας. εἰπὼν δὲ πνεύματος διαῤῥοὰς, ἔδειξεν, ὅτι αἱ φλέβες καὶ αἱ ἀρτηρίαι ἐτμήθησαν.

1) Idem scholion a vv. ἤγουν τὸν λ. exstat etiam in Gu. a m. pr. ab alia m. est διεξ. φλέβας.

V. 563. *ΚΡΟΥΝΟΙ*, διαῤῥοαί. Fl. 17. κρεύσεις (l. ἐκρεύσεις) τοῦ αἵματος ὥρμουν. Fl. 59. οἱ σταλαγμοὶ τοῦ αἵματος ἐῤῥέον. Fl. 33. ῥεύματα ἐφέροντο, ὥρμουν. Gu.

V. 564. *ΠΡΟΝΟΙΑΝ*, προμήθειαν (προσοχὴν, βούλευσιν, φροντίδα). Gu. *ΠΟΛΛΗΝ ΠΡ. Ε.* μεγάλην ἐπιμέλειαν εἶχεν. Fl. 33. *ΕΥΣΧΗΜΩΣ*, πρεπόντως τοῦ πεσεῖν ἐντίμως. Fl. 33. εὐπρεπῶς. (εὐσχημόνως, κοσμίως.) Gu.

V. 565. *ΚΡΥΠΤΕΙΝ Δ' Α ΚΡΥΠΤΕΙΝ.* Τὸ κρύπτω μετὰ αἰτιατικῆς λέγεται καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα, οἷον κρύπτω σὲ τὴν ἐμαυτοῦ βουλήν. 2) οὐκ ὀλίγοι πειραθέντες ἑρμηνεῦσαι τὸ χωρίον τοῦτο, τοσοῦτον ἀπέσχοντο τοῦ τἀληθὲς εἰπεῖν 3) ἐξευρεῖν, ὅσον ἂν εἰ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐπικεχειρηκότας φανῆναι κατὰ γνώμην σφίσιν ἐπῆλθε. δυοῖν γὰρ οὐσῶν τῶν αἰτιατικῶν, καὶ τοῦ γε νοῦ καθεστῶτος ἐντεῦθεν ἐν σκότῳ, βουλόμενοι συντεταχέναι, ἐναλλαγαῖς τε ἐχρήσαντο καὶ προθέσεσιν ἔξωθεν, εἰς ἃ χρεὼν τὰ ὄμματα τῶν ἀρσένων κρύπτεσθαι φάσκοντες. ἐγὼ δὲ οὔτ' ἐκείνοις μεμφόμενος καὶ τὸ δοκοῦν εἰπὼν ἐμαυτῷ, οἶμαι ἂν πάντας, ὅσοις ὀρθότητος ἐν λόγοις μέλει, ἐκ τοῦ εὐθέως ἀκούσαντας, ἦ μὴν 4) τοῦθ' οὕτως ἔχειν ψηφίσασθαι. λέγων γὰρ ὁ Ταλθύβιος τὰ περὶ τῆς κόρης, εἶτα ἐπήνεγκεν· ἣ δὲ καὶ θνήσκουσα ὅμως προὐνοεῖτο εὐσχημόνως 5) πεσεῖν, καὶ κρύπτειν ἐκεῖνα, ἃ χρεών ἐστι κρύπτειν τὰ ὄμματα τῶν ἀρσένων. 6) ὥσπερ γὰρ ἀφαιρῶ σὲ τὴν χλαμύδα φαμὲν, καὶ στερῶ σὲ τὸ ἀργύριον, ὄντα καὶ ἀμφότερα αἰτιατικὰ, καὶ ὁ ἀφαιρούμενος καὶ ὃ ἀφαιρεῖται, καὶ ὁ στερούμενος καὶ ὃ στερεῖται· οὕτω καὶ κρύπτω σὲ τόδε λέγομεν, οἷον ἔχων τις ὁτιοῦν 7) κτῆμα καὶ μόνος βουλόμενος ἀπολαύειν κρύπτει τοῦτο τοὺς ἄλλους. καὶ ἡ Πολυ-

2) In Junt. et Basil. haec paraphrasi ad v. 563—65. adhaerent. Seiunxit King.

3) εἰπεῖν om. King. Musgr. Iidem male ἀπέχοντο τοῦ ἀληθές.

4) King. Musgr. ἡμῖν.

5) Sic King. Musgr. εὐσχήμως Junt. Basil.

6) Haec omnia usque ad ἀρσένων in Guelph. desunt, addita, nisi fallor, a bono Arsenio. In sqq. γάρ om. Gu.

7) ὁτιοῦν e Gu. accessit.

ξένη γυνὴ οὖσα, εἰ καὶ τὸν περὶ τοῦ θανεῖν ἔθει, ἀλλ' οὖν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχημόνως πεσεῖν καὶ τὰ αἰδοῦς ἄξια κρύπτειν ἃ πρέπον ἐστὶ κρύπτειν τὰς τῶν ἀνδρῶν ὄψεις καὶ μὴ δεικνύναι. μαρτύριον [8]) δὲ τούτου ἄλλα τε πολλὰ, καὶ τὸ τοῦ Σοφοκλέους· οὐδὲν [9]) γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι. (El. 957.) καὶ Αἰσχύλος πάλιν [10])· μήτοι με κρύψῃς τοῦθ', ὅπερ μέλλω παθεῖν. (Prom. 630.) ΚΡΥΠΤΕΙΝ, καλιζηλία (imo κακοζηλία). Fl. 17. οἱ δὲ ἄνδρες ἔκρυπτον τὰ ἑαυτῶν ὄμματα, καθὼς πρέπει ἀῤῥένων κρύπτειν. Fl. 33. ΚΡΥΠΤΕΙΝ, κρύπτεσθαι. Fl. 59. ΑΡΣΕΝΩΝ, μετάπτωσις. Fl. 17. ἔπεσεν εἰς τὸ κακόζηλον, ὅπερ κακίζουσιν οἱ ὀβελίζοντες. Gu.

V. 566—569. ΕΠΕΙ Δ' ΑΦΗΚΕ. ἐπεὶ δ' ἐξέπνευσε τὴν ψυχὴν ὑπὸ θανατηρᾶς σφαγῆς, οὐδεὶς ἀπὸ τῶν Ἀργείων εἶχε τὴν ὁμοίαν ἐργασίαν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τιμῶντες αὐτὴν διὰ τὸ εὔθαρσὲς καὶ εὔψυχον φύλλοις καὶ ἄνθεσιν ἔβαλλον.

V. 566. ΣΦΑΓΗι. σφὰξ λέγεται τὸ κοῖλον τοῦ λαιμοῦ, ἐξ οὗ καὶ διάσφαγες τὰ κοιλώματα τῆς γῆς. ἀπὸ τούτου γοῦν λέγεται καὶ σφαγή. Fl. 59.

V. 567. ΠΟΝΟΝ. πόνος, ἡ ὀδύνη καὶ ἀπὸ τούτου ἡ ἐργασία. Fl. 9. 21. 56. 59. Gu. ἀφ' οὗ δὲ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα ἐν τῇ σφαγῇ, οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων εἶχε τὸν αὐτὸν πόνον. Fl. 53. ἐνέργειαν. Gu.

V. 569. ΦΥΛΛΟΙΣ ΕΒΑΛΛΟΝ. Ἐρατοσθένης φησὶ περὶ τῆς φυλλοβολίας, ὡς πάλαι χωρὶς ἄθλων ἀγωνιζομένων ἀνθρώπων, τῷ νικήσαντι καθάπερ ἔρανον εἰςφέροντες ἔῤῥιπτον τῶν θεατῶν ὅπως ἕκαστος ηὐπόρει. διὸ δὴ σύνηθες ἐγίνετο κύκλῳ περιπορευόμενον ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὸ διδόμενον. οἱ μὲν οὖν ἐμπορευόμενοι διάφορα δῶρα τῶν λοιπῶν· οἱ μὲν ἐγγὺς καθήμενοι στεφάνους ἐπετίθεσαν, οἱ δὲ ἀνωτέρω, τοῦτο ὅπερ ἦν λοιπὸν, ἔβαλλον τοῖς

8) Sic Guelph. Vulgo μάρτυς δέ.

9) Sic Guelph. ut in Soph. Vulgo οὐ δὲ γάρ.

10) Αἰσχύλος est in Guelph. et sic corr. King. pro ἄλλος. πάλιν Porson. Add. ad Eur. Hec. p. 102. ed. Lips. ut clare legitur in Cantabr. et Gu.

ἄνθεσι καὶ φύλλοις. καὶ νῦν μὲν ἐπὶ τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνιζομένοις προβάλλουσι ζώνας, πέταλα; χιτωνίσκους, πετάσους; κρηπῖδας. διὸ σύνηθες κύκλῳ περινοστοῦντας ἀγείρειν τὰ διδόμενα. ἕως μὲν οὖν ἐναγώνισμα κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν ἦν; δαψιλὴς ἐγίνετο ἡ τῶν δωρεῶν δόσις' πολυπλασιαζομένους· δὲ τούτους; ταῦτα ἐμειοῦτο εἰς πολλὰ καταμεριζόμενα, καὶ τέλος ἡ φυλλοβολία κατελείφθη. ταῦτα οὖν περὶ τοὺς χρόνους Εὐριπίδου· ὀψὲ γάρ ποτε ὁ ἀγερμὸς τῆς φυλλβολίας ἀπεδείχθη. φυλλοβολεῖται δὲ Πολυξένη; ὥςπερ ἐν ἀγῶνι νικήσασα [1])' ἐφυλλοβολοῦντο γὰρ μετὰ τὸ νικῆσαι; καθὰ καὶ προείρηται. ΦΤΛΛΟΙΣ ΕΒΑΛΛΟΝ, ἐκαλλώπιζον; ἐστεφάνουν. Fl. 17. διὰ φύλλων ἄνθεσιν ἔπαττον. [2]) Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἐνίκησεν γὰρ ἐν ἀγῶνι Πολυξένη. Fl. 10. ἔστεφον, περιέσκεπον. Gu. ΠΛΗΡΟΤΣΙ, τελειοῦσι, ἔταττον. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΠΤΡΑΝ, τὸν τάφον, τὸν τόπον, ἔνθα ἡ πυρὰ ἐγένετο. Gu.

V. 569—577. ΟΙ ΔΕ. τινὲς δὲ ἐπλήρουν τὸν τάφον, βαστάζοντες δᾶδας ἐκ πεύκης, ὁ δὲ μὴ φέρων παρὰ τοῦ φέροντος τοιάςδε κατηγορίας (l. κακηγ.) ἤκουε· ἕστηκας, ὦ κακότροπε, οὔτε πέπλον, οὔτε καλλωπισμόν τινα διὰ χειρὸς φέρων ὑπὲρ τῆς νεανίδος καὶ χάριν τῆς νεανίδος; οὐ πορεύσῃ δώσων τὶ τῇ μεγαλοψύχῳ καὶ εὐκαρδίῳ περισσῶς, καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν ἀνδρείᾳ; τοιαῦτα ἔλεγον περὶ τῆς θυγατρός σου ἀποθανούσης. τὴν εὐγονωτάτην δὲ πασῶν γυναικῶν ἀθλιωτάτην βλέπω.

V. 570. ΚΟΡΜΟΤΣ, ξύλα. Fl. 6.

V. 571. ΤΟΙΑΔ', ὑβριστικὰς τοιαύτας κατηγορίας. Fl. 17. ΗΚΟΤΕ. τὸ αἴω καὶ ἀκούω κατὰ Ἀττικοὺς αἰτιατικῇ, κατὰ δὲ κοινοὺς γενικῇ. Gu. ΚΑΚΑ, ὀνειδιστικὰ ῥήματα. Gu.

V. 572. ΕΣΤΗΚΑΣ. ἀπὸ τοῦ στήκω κανονίζεται εἰς παρακείμενον. Fl. 59. ΚΑΚΙΣΤΕ, δειλέ, κακοτροπώτατε. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ὥςπερ τὸ τρίτος ἐπὶ μο-

1) In Gu. nihil ex his aliud legitur, nisi haec: φυλλοβ.—νικήσασα. et pro sqq. ἐφυλλ. etc. habet ἔθος γὰρ πάλαι τὸ τοὺς ἀριστέας φυλλοβολεῖν.

2) ἄνθεσιν deest in 59. et Gu.

ρίων, ἢ τὸ τέταρτον, ἢ τὶ ἕτερον τῆς ἀκολουθίας ταύτης ἐνίοτε μὲν λέγεται μόνον, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τοῦ μορίου, ἤγουν τριτημόριον, ἢ τεταρτημόριον, οὕτω καὶ τὸ κακὸν ἐπὶ τρόπου ἐνίοτε μὲν λέγεται μόνον, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τοῦ τρόπου, ἤγουν κακότροπον. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. Gu.

V. 573. *ΚΟΣΜΟΝ* ἀντὶ τοῦ κόσμιον. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΕΧΩΝ*, φέρων (ἄγων. ὡς τὸ ἔχει τῷ λέγοντι κίνδυνον ἤγουν ἄγει). Gu.

V. 574. *ΟΥΚ ΕΙ ΤΙ ΔΩΣΩΝ*. οἱ μὲν λέγουσι τὸ εἶ ἀντὶ τοῦ πορεύσῃ [3]), οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, οὕτως, οὐκ εἶ καὶ οὐχ ὑπάρχεις δώσων τι, τουτέστιν οὐ δώσεις; περίφρασις δὲ Ἀττική. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον. *ΕΙ*, ὑπάρχεις ἐνταῦθα. Fl. 59. οὐ βαδίζεις δώσων τι τῇ περίσσῃ εὐτόλμῳ. Fl. 10. οὐ πορεύσεις, οὐδὲ βαδίσεις, ἀπὸ τοῦ ἴω. Fl. 21. *ΕΥΚΑΡΔΙΩι*, τολμηρᾷ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. μεγαλοψύχῳ, τῇ τολμηρᾷ, (γενναίᾳ, εὐτόλμῳ). Gu.

V. 575. *ΛΕΓΟΝ*, ἔλεγον, ποιητικόν. Gu.

V. 576. *ΕΥΤΕΚΝΩΤΑΤΗΝ*. ὁ ποιητὴς ἐδέξατο μετὰ τῆς κνω, ὡς μὴ ἐκτεινομένου τοῦ τε, ἐπείπερ τὸ μὲν κ ἄφωνόν ἐστι, τὸ δὲ ν ἀμετάβαλλον (ἀμετάβολον), ἀναγκασθεὶς διὰ τὸ μέτρον τοῦ στίχου, ἐπεί, εἰ μακρὸν ἔμελλε δέξασθαι τὸ τε, ἐγένετο ἂν ὁ στίχος σφαλερός. οἱ δὲ γραμματικοὶ γράφουσι τοῦτο μικρὸν κατὰ τὸν λόγον, ὅτι τὸ κ καὶ τὸ ν ἐκτείνουσι τὸ τε· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ώτερος καὶ ώτατος, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ω συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσιν, εἰ δὲ μικρὸν, διὰ τοῦ ο μικροῦ, χωρὶς τοῦ ξενότατος καὶ στενότατος, ἅτινα ὁ Ὅμηρος γράφει μικρὰ κἀκεῖνος διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην, ἐπεί, εἰ ἦν μέγα τὸ νω, ὤφειλεν ἐκτείνεσθαι καὶ ἡ πρὸ τοῦ (l. τῆς) διπλοῦ συλλαβή, καὶ ἐγένετο ἀμφίμακρος, ὡς πρὸ τῆς διπλοῦ συλλαβῆς μακρᾶς οὔσης, τὸ (l. τῆς) δὲ ξε βραχείας καὶ τῆς νω μακρᾶς. ἦν γοῦν ἐκεῖ νω ἀχρήσιμος εἰς τὸ τοῦ ἡρωϊκοῦ στίχου δακτυλικὸν μέτρον. ἡμεῖς τοίνυν ἐκείνῳ ἀκολουθήσαντες ὡς ἀρχαιοτέρου καὶ τῶν ἑτέρων

3) Gu. πορεύῃ, qui addit: εἰσὶ γάρ ἐστι καὶ κατὰ συγκοπὴν· οἱ δέ. Ultima βέλτιον δὲ etc. desunt.

ποιητῶν κρείττονι κἀκείνων αὐτὸν ἀκολουθησάντων, γράφομεν καὶ ἡμεῖς τοῦτο μικρὸν, διδάσκαλον ἐκεῖνον ἔχοντες πάντων καὶ τῶν λέξεων Ἑλληνιστὴν ἀκριβέστατον, ὡς καὶ τὸ ἴσον ἐκεῖνο (ἐκεῖνος) μὲν ἐδέξατο μακρὸν τὸ δε, (an: τὸ ι?) προστιθεὶς καὶ περισπωμένην κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς, ὁ δέ γε παρὼν ποιητὴς ἐδέξατο βραχὺ τὸ ι, προστιθεὶς καὶ ὀξεῖαν. ἐπακολουθοῦντες οὖν καὶ ἡμεῖς τὸν Ὅμηρον, καὶ οὐ τὸν Εὐριπίδην, ἢ ἕτερον τινὰ τῶν ποιητῶν, περισπῶμεν αὐτὸ, ἐπεὶ ἐκεῖνος φυλάττει, ὡς εἴπομεν, τὴν τῶν λέξεων ἀκρίβειαν. οὗτοι δὲ λογοειδῆ γράφοντες — οἱ γὰρ ἰαμβογράφοι ὡς λογοειδῆ γράφουσι — τὰ ἑαυτῶν κατελείψαμεν, γράφοντες καὶ ἰσότατος ἐν ταῖς πεζογραφίαις μικρὸν τὸ σο, ὡς ἐδηλώσαμεν τὸ ἴσον μακρὸν ἔχον τὸ ι. τὰ γὰρ ἔχοντα μακρὰν τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν σμικρύνονται. Fl. 59.

V. 578. *ΔΕΙΝΟΝ ΤΙ ΠΗΜΑ.* χαλεπή τις αὕτη βλάβη τῶν θεῶν, ἤγουν ἧς αἴτιοι οἱ θεοὶ, ἀπαραίτητος — λέγει δὲ τὴν [4]) ἑαυτῶν ἅλωσιν — ἐπῆλθε τοῖς Πριαμίδαις καὶ τῇ πόλει [5]) τῇ ἐμῇ. τὸ δὲ ἐπέζεσεν ἀντὶ τοῦ ἐπήρθη καὶ ηὐξήθη, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζέοντος ὕδατος ἐν τοῖς λέβησι καὶ ἐπαιρομένου ἐν τῷ ζέειν. *ΕΠΕΖΕΣΕ*, ἐπῆλθεν, ἤγουν μετὰ σφοδρότητος ἐπῆλθεν, δίκην φλογός. Baroc. 74. *ΕΠΕΖΕΣΕΝ* ἀντὶ τοῦ ἐπέβρασεν, ἐπήρθη, ἐξεχύθη, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ βραζομένου ὕδατος ἐν λέβητι. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ κύματος, ὅτε ὑπεράνω πηδᾷ τῶν τοίχων τῆς νηός. ἐξέζεσε δὲ ἐπὶ σκωλήκων λέγεται, ὅταν ἀπὸ σήψεως τῇ σαρκὶ γεννηθῶσι. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἑψημένων ὕδατι. Gu.

V. 579. *ΘΕΩΝ*, παρὰ θεῶν, μετὰ ἀνάγκης δεδόμενον. Fl. 21. *ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ*, ἀνάγκη. Fl. 10. ἀπαραίτητον τοῦτο ἦλθε. (ὡς πεπρωμένον, ὅπερ συνέβη νῦν, τὸ ἀναλωθῆναι τὴν Τροίαν.) Gu.

V. 580—586. *Ω ΘΥΓΑΤΕΡ*, οὐ γινώσκω, εἰς ὅπερ τῶν κακῶν θεάσομαι, πολλῶν ὑπαρχόντων· ἐὰν γὰρ προσεγγίσω τινὸς, τὸ ἕτερόν με οὐκ ἀφίησιν, ἀφέλκεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου μέρους διάδοχος κακῶν πρατέρων δηλονότι

4) Sic Junt. Gu. ut ed. King. Musgr. τὸ τὴν Basil.
5) Junt. Basil. πόλι.

κακοῖς ἑτέροις ἐπαγομένοις. καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν πάθος οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλεῖψαι ἀπὸ τῆς φρενὸς, ὥςτε μὴ στένειν αὐτὸ δηλονότι [6]): τὸ δὲ λίαν στένειν ἐμὲ καὶ θρηνεῖσθαι ἀφεῖλες ἀγγελθεῖσά μοι γενναία καὶ μεγαλόψυχος.

V. 580. ΟΥΚ ΟΙΔ'. αὕτη ἡ ἔννοια γράφεται καὶ ἐν τοῖς ἐγκωμίοις. Gu.

V. 581. ΤΙΝΟΣ, κακοῦ. Fl. 21. 59.

V. 582. ΤΟΔ'. τὸ ἕτερον κακόν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. Gu. ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ, παρακινεῖ. Fl. 6. 9. 21. 53. 56. 76. παρακαλῶ τὸ καθικετεύω, τὸ παραμυθοῦμαι, ὅθεν καὶ παράκλησις, καὶ τὸ ἐφέλκομαι. Fl. 6. Gu. ἐφέλκεται. (παρασύρει, ἕλκει.) Gu.

V. 583. ΛΥΠΗ ΤΙΣ ΑΛΛΗ, ἄλλη κακὴ ἐναλλαγή. Fl. 33. ΔΙΑΔΟΧΟΣ, ἐγώ. Fl. 33. λύπης κακῶν, ἐν οἷς εἰμί. Gu.

V. 584. ΣΤΕΝΕΙΝ, θρηνεῖν. Fl. 59. ΠΑΘΟΣ τὴν σὴν συμφοράν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 585. ΕΞΑΛΕΙΨΑΣΘΑΙ, ἀφελεῖν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐκβαλεῖν. Fl. 33. ἀντὶ τοῦ ἐξαλεῖψαι. Gu.

V. 586. ΤΟ Δ' ΑΥ ΛΙΑΝ, στένειν, ἀπὸ κοινοῦ τὸ κακὸν, ὑπερβολικῶς. Fl. 6. θρηνεῖν. Fl. 17. 33. λυπεῖσθαί με. Fl. 10. 21. 76. Gu. πλέον, τὸ πάνυ λυπεῖσθαι. Fl. 59. ΠΑΡΕΙΛΕΣ, παρέκοψας. Fl. 17. 76. Gu. ἐμοί. Fl. 10. ἀφεῖλες. Gu.

V. 587. ΓΕΝΝΑΙΟΣ, τολμηρά. Fl. 21. 59. ἀποθανοῦσα τολμηρά. Fl. 10. 17. γενναία, μεγαλόψυχος. (γενναῖος ἀντὶ τοῦ γενναία Ἀττικόν, τὸ γενναῖος οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ εὐγενικοῦ ἔλεγον.) Gu.

V. 587 — 593. ΟΥΚΟΥΝ ΔΕΙΝΟΝ. οὐ θαυμαστὸν, φησὶν, ὅταν κακὴ γῆ τυχοῦσα εὐκρασίας ἀέρων, στάχυν φέρῃ καλὸν, ἡ δὲ ἀγαθὴ τούτων ἀποτυχοῦσα καρπὸν κακὸν φέρῃ, ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις τοῦτο οὐκ ἔστιν ἰδεῖν, ὅτι τὸ ἐκ φύσεως οὐ μεθίσταται· ὁ γὰρ κακὸς ἀεὶ κακός ἐστι, καὶ ὁ ἀγαθὸς ἀεὶ ἀγαθὸς, κἂν ἀτυχήμασι περιπέσῃ. ταῦτα

6) Haec verba καὶ νῦν — δηλονότι sunt etiam in Guelph.

δὲ φησὶ, θαυμάζουσα τὴν Πολυξένην. [7] ΟΥΚΟΥΝ ΔΕΙΝΟΝ, οὐδὲν ὑπάρχει θαυμαστὸν, εἰ ἡ γῆ μὲν κακὴ, τυχοῦσα καιροῦ καλοῦ, ἢ ἐπιμελείας γεωργικῆς, φέρει καρπὸν καλὸν, ἡ δὲ καλὴ γῆ ἀμεληθεῖσα παρὰ τοῦ γεωργοῦντος αὐτὴν ἀποδώσει καρπὸν κακόν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς γῆς οὕτως ἔχει, ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων ὁ ἀπὸ φύσεως ὑπάρχων πονηρὸς ἢ κακὸς ἢ ἀγεννὴς καὶ μέχρι τέλους οὕτω διαμένει, ὁ δὲ ἐσθλὸς ἢ ὁ εὐγενικὸς καὶ ἀπὸ φύσεως ὑπάρχων ἀγαθὸς, κἂν καὶ μυρίαι συμφοραὶ περικυκλώσουσι τοῦτον, οὐ πάλιν διέφθειρε τὴν εὐγένειαν αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς τέλος διαμένει χρηστός. τὸ αὐτὸ πέπονθε καὶ ἡ Πολυξένη εὐγενὴς οὖσα, μὴ πτοηθεῖσα, μηδὲ δειλανδρήσασα ἐπὶ τὴν σφαγὴν, ἀλλὰ βασιλικῶς καὶ γενναίως ἀποθανοῦσα. Fl. 59. οὐχὶ δεινὸν, ὅταν κακῇ γῇ τὰ ἐκ θεοῦ αὐτῇ [8]) κατὰ καιρὸν ἀπαντήσῃ — λέγει δὲ τοὺς ὑετοὺς καὶ τὸν ἀέρα — φέρει στάχυν καλὸν, ἡ δὲ ἀγαθὴ τούτων ἀποτυχοῦσα κακὸν καρπὸν φέρει, τῶν δ' ἀνθρώπων ἀεὶ ὁ κακὸς κακός ἐστιν, ὁ δ' ἀγαθὸς ἀγαθὸς, κἂν ἀτυχήμασι περιτύχῃ. Fl. 21. ΟΥΚΟΥΝ ΔΕΙΝΟΝ, οὐκ ἔνι ἔπαινος. Fl. 17. ΔΕΙΝΟΝ, παράδοξον. (θαυμαστὸν καὶ μέγα.) Gu.

V. 588. ΚΑΙΡΟΥ, καλοῦ δηλονότι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. ἐπιτηδείου. Gu. a m. sec. τουτέστιν εὐκρασίας ἀέρων. τοῦτο βούλεται λέγειν, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πράγματα ταῖς ἐπιμελείαις ἢ ἀμελείαις τῶν ἀνθρώπων οὕτως ἢ οὕτω γίνονται, οἱ ἄνθρωποι δὲ, ὡς ἔχουσι φύσεως, μένουσι καὶ οὐκ ἀλλάσσουσι τὴν προαίρεσιν τοῖς καιροῖς καὶ ταῖς πράξεσιν. Gu. a m. pr. ΘΕΟΘΕΝ παρὰ τῶν θεῶν. Fl. 21. ΦΕΡΕΙ, εὐφορεῖ κατὰ τοὺς καρπούς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 589. ΑΜΑΡΤΟΥΣ'. ἁμαρτάνω, τὸ ἁμαρτίαν ποιῶ, ἀμεταβάτως· ἁμαρτάνω δὲ τὸ ἀποτυγχάνω καὶ συντάσσεται γενικῶς (l. γενικῇ), ὡς τὰ ἥμαρτον τοῦ σκοποῦ. Fl. 17. ἀποτυχοῦσα, (ἀτυχήσασα). Gu. ΧΡΕΩΝ, πρέπον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 592. ΣΥΜΦΟΡΑΣ ΥΠΟ, ὑπὸ τῆς δυστυχίας. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἤγουν παθών τι λυπηρόν. Gu.

7) Haec paraphrasis est etiam in Gu.

8) F. εἰ κακὴ γῇ, ὅταν τὰ ἐκ θ. αὐτῇ.

V. 593. *ΦΥΣΙΝ ΔΙΕΦΘΕΙΡ'*, ἤγουν ἠλλοίωσεν. Fl. 17. τὴν εὐγένειαν, τὴν γνώμην ἐπὶ τὸ χεῖρον μετέβαλεν, (ἠλλοίωσεν). Fl. 6. 9. 21. 56. 76. Gu. φύσις οὐσίας διαφέρει· οὐσία γὰρ λέγεται ἡ ὕπαρξις, φύσις δὲ ἡ ἐπιφαινομένη τῇ οὐσίᾳ ἐνέργεια, οἷον οὐσία πυρὸς τὸ εἶναι ξηρὸν καὶ θερμὸν, φύσις δὲ τὸ φωτίζειν καὶ τὸ καίειν, καὶ φύσις ἀνθρώπου τὸ εἶναι ἀνδρεῖον ἢ δειλὸν, οὐσία δὲ τούτου τὸ εἶναι ζῶον λογικὸν, θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. Fl. 25. Gu. *ΑΕΙ*, διαπαντός. Fl. 17.

V. 594—597. *ΑΡ' ΟΙ ΤΕΚΟΝΤΕΣ.* ἆρα ἀπὸ φύσεως ἔχει τοῦτο ἤτοι ἀμετάβλητον τοῦ καλοῦ καὶ τῆς εὐγενείας, ἢ ἀπὸ παιδεύσεως καὶ ἀνατροφῆς; καὶ τὸ τραφῆναι καὶ παιδευθῆναι καλῶς ἔχει τινὰ δίδαξιν ἀγαθοῦ, πλέον δὲ ἀπὸ φύσεως ἔχει τοῦτο καὶ τὸ ἐξ εὐγενῶν εἶναι γονέων καὶ καλῶν, τοῦτο δὲ τὸ καλὸν ἐὰν μάθῃ τις, εἴτε ἀπὸ φύσεως, εἴτε ἀπὸ παιδεύσεως, οἶδεν ἀνάγκῃ καὶ τὸ καλόν· ὁ γὰρ γινώσκων τὸ καλὸν καὶ τὸ ἐναντίον τοῦτο (l. τούτου) γινώσκει, μαθὼν καὶ τοῦτο τῷ κανόνι τοῦ καλοῦ. Fl. 59.

V. 594. *ΑΡ' ΟΙ ΤΕΚΟΝΤΕΣ.* ὡς οἱ τεκόντες διαφορὰν ἔχουσιν, ἤτοι τὴν ἐναλλαγὴν ποιοῦσιν, ἢ αἱ ἀνατροφαί; 9) ὥσπερ ἀποροῦσα ἡ Ἑκάβη τοῦτο φησίν· ἆρα τὸ γενέσθαι τινὰ ἀγαθῶν γονέων συντελεῖ πρὸς τὸ εἶναι τοῦτον χρηστὸν, ἢ τὸ πεπαιδεῦσθαι καὶ ἀγωγῆς οὐκ ἀγεννοῦς λαχεῖν. ἐκ δὲ τοῦ λέγειν, ἔχει γε μέντοι καὶ τὸ τραφῆναι καλῶς δίδαξιν ἐσθλοῦ, φαίνεται τὸ μὲν τῶν γονέων προτιμᾶν, τὸ δὲ τῆς παιδεύσεως ἐν δευτέρῳ τίθεσθαι. *ΑΡ' ΟΙ ΤΕΚΟΝΤΕΣ.* πότερον ἡ εὐγένεια τῶν τεκόντων προτιμητέα ἢ ἡ ἀνατροφή 10), καὶ τοῦτο μὲν προτιμεύει (an: προτερεύει?), δευτερεύει δὲ ἡ ἀνατροφή. διὸ καί φησιν, ὡς καλὸν καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς, τοῦ καὶ συνδέσμου προτίμησιν τῆς εὐγενείας ἐμφαίνοντος, Gu. *ΤΕΚΟΝΤΕΣ*, τεκνήσαντες. Fl. 17. γονεῖς. Fl. 21. *ΔΙΑΦΕΡΟΥΣΙΝ*, διαφορὰν ποιοῦσιν. (εἰς τὸ εἶναι τινὰ καλὸν ὠφελοῦσι, συντελοῦσιν.) Gu.

V. 595—597. *ΕΧΕΙ ΓΕ ΤΙ*, ἀντὶ τοῦ παρέχει κα-

9) Seqq. usque ad ἐν δευτέρῳ τίθεσθαι sunt etiam in Gu.

10) Haec etiam leguntur in Flor. 10. 21. sed pro προτιμητέον rectius προτιμοτέρα.

τά τι καὶ τὸ ἀνατραφῆναι καλῶς δίδαξιν καὶ γνῶσιν ἀγαθοῦ· τοῦτο δὲ ἤτοι τὸ καλῶς ἀνατραφῆναι ἢ τὸ ἐσθλὸν, ἐὰν μάθοι τις καλῶς, οἶδε τὸ ἀπρεπὲς, μαθὼν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ καλοῦ. ΕΧΕΙ ΓΕ. ἔχει γέ τοι τοῦτο, ἀπήνεγκεν δηλονότι· πολὺ δέ φησι τὸ ἐκ γονέων εἶναι καὶ καλῶν. Fl. 21.

V. 596. ΔΙΔΑΞΙΝ, μάθησιν. (διδασκαλίαν, γνῶσιν.) Gu. ΤΟΥΤΟ Δ'. τὸ καλὸν ἐάν τις μάθῃ, εὖ οἶδε καὶ τὸ κακὸν, μαθὼν τοῦ καλοῦ τὸν κανόνα. Fl. 21. τοῦτο, τὸ καλῶς ἀνατραφῆναι. (τὸ ἐσθλόν.) Gu. ΜΑΘΗι, γνωρίσῃ. Fl. 6. 9. 17. 21. 54. 56. 59. 76. Gu. τινὲς ἐπιλαμβάνονται τοῦ ποιητοῦ τῷ βάρβαρον εἰσάγειν καὶ λέγειν γνωρίσῃ περὶ φύσεως, ἀλλ' οὐ τὸ τυχὸν πρόσωπον ἡ Ἑκάβη, ἀξιοπρεπὲς δὲ ὡς ἀρχικόν. Gu. ΤΟΥΤΟ Δ' ΗΝ Τ. ΕΤ Μ. ὁ τὸ ὀρθὸν τῆς τέχνης μαθὼν οὐ χρείαν ἔχει μαθεῖν τὸ μὴ ὀρθόν· οἶδε γὰρ τῇ τέχνῃ τοῦ ὀρθοῦ, ὡς ὁ τὸ κατ' ἦχον μαθὼν οἶδε φυσικῶς τὸ παρ' ἦχον. Gu.

V. 597. ΟΙΔΕ ΤΟ Γ' ΑΙΣΧΡ. ὁ γὰρ μαθὼν τὸ καλὸν μανθάνει καὶ τὸ κακόν. Gu. ΚΑΝΟΝΙ, διὰ τοῦ κανόνος, ἰσότητι. (ἐν τῇ στάθμῃ, ἐπιστήμῃ, τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀκολουθίᾳ.) Gu. [1])

V. 598 — 605. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ νοῦς ἀπέῤῥιψε μάτην· σὺ δὲ, ὦ Ταλθύβιε, ἀπελθὲ καὶ εἰπὲ τοῖς Ἀργείοις τάδε, μὴ ἅπτεσθαι τῆς παιδός μου μηδένα, ἀλλὰ κωλύειν καὶ ἀποσοβεῖν τὸν ὄχλον· ἐν γὰρ πολλῷ στρατεύματι ὄχλος ἀκόλαστος καὶ ἀπαίδευτος, ἡ ναυτική τε ἀναρχία καὶ ἀνυποταξία κρείσσων καὶ ἰσχυροτέρα πυρός.

V. 598. ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΜΕΝ ΔΗ. ᾔσθετο Εὐριπίδης ἑαυτοῦ παρεκβεβηκότος ἀκαίρως, καὶ διὰ τοῦτο τεθεραπευκέναι τοῦτο βουλόμενος φησί· καὶ ταῦτα μὲν δὴ ν. ἐτ. μ. τοῦτ' ἐστὶν οὐ κατὰ καιρὸν εἴρηται. Baroc. 74. Gu. ΝΟΥΣ, ὁ ἐμός. Fl. 10. 17. 76. ΕΤΟΞΕΥΣΕΝ ΜΑΤΗΝ, ἀπέῤῥιψεν διὰ κενῆς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀπέῤῥιψε ματαίως. Fl. 17. εἶπεν. Fl. 10. καὶ ταῦτα μὲν ὁ ἡμέτερος νοῦς ἐστοχάσθη ματαίως, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν εὐστόχως βαλλόντων, ἤγουν ὅτι, εἰ καὶ οἱ λόγοι, οὓς

1) διὰ τοῦ καν. habent etiam Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐν τῇ στάθμῃ 17. τῇ ἀκολ. 21.

εἶπον, εὔστοχοι εἰσὶ, καὶ ἀληθεῖς, ὥσπερ ἐν σκοπῷ τινι, ἤγουν τῇ ἀληθείᾳ, οὕτως ἐλέχθησαν οἱ λόγοι μου, ὅμως δὲ μάτην ἔλεξα τούτους μηδέν ὠφελήσαντάς με. Fl. 59. ἡ ἐμὴ διατριβὰ μάτην ἐτόξευσεν, καὶ ὃ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐξέπεμψεν, ἀπέβαλεν. Fl. 21. ἐνεθυμήθη. Fl. 33. *ΕΤΟΞΕΥΣΕ*, ἀπέῤῥιψε. (ἐξέπεμψεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν. ὡς ἀπὸ τῆς Ἑκάβης λέγει ὁ ποιητής.) Gu. *ΜΑΤΗΝ*, διακενῆς, ἀνωφελῶς, διὰ τὸ εἶναι παρὰ καιρὸν ἤγουν ἐν θρήνῳ. Gu.

V. 599. *ΣΥ Δ' ΕΛΘΕ*, εἴσελθε, ὦ Ταλθύβιε. Fl. 21. *ΑΡΓΕΙΟΙΣ*, ἀντὶ τοῦ τοῖς στρατηγοῖς. Fl. 21. *ΣΥ Δ' ΕΛΘΕ*. τὸ ἑξῆς, μὴ θιγγάνειν μου τῆς παιδὸς μηδένα. *ΟΧΛΟΝ* δὲ τὴν ὄχλησιν, ὡς τὸν (l. τὸ) ὄχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι. (Med. 341) ἢ Ἀργείοις σήμηνον, ἀντὶ τοῦ στρατηγοῖς εἴργειν τὸν ὄχλον. ἐν τῷ πολλῷ πλήθει ἀπαίδευτος ὁ ὄχλος καὶ ἀκόλαστος καὶ ἀνεξέταστος. Fl. 33.

V. 600. *ΘΙΓΓΑΝΕΙΝ*, θίγειν. Fl. 10. κωλύειν ἅπτεσθαι. Fl. 17. μὴ ἅπτηταί τις ἐκείνου τῶν στρατηγῶν δηλονότι, τῆς παιδὸς, ἀλλὰ μᾶλλον κωλύειν καὶ τὸν ὄχλον τοῦ ψαύεσθαι ἐκείνης. Fl. 21. μὴ ψαύειν μου τῆς παιδὸς, ἤγουν τῆς θυγατρὸς, μηδένα, ἀλλ' εἴργειν, τουτέστι κωλύειν, τὸν ὄχλον. ἔστι δὲ τὸ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καί, ἤγουν καὶ τὸν ὄχλον κωλύειν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 601. *ΜΥΡΙΩι ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΙ*. ἐν τῷ στρατῷ ὁ ὄχλος ἀκόλαστος ὑπάρχει, ἀπαίδευτος· ἐξαιρέτως δὲ ἡ ναυτικὴ ναυαρχία, ἤγουν οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες, αἰδοῦνται τούτους εἰπεῖν καὶ βασιλεῖς, καὶ οὐκ ἀνακόπτουσιν ἀπὸ τῶν κακῶν· ὅπου δ' ἂν πλησιάσωσι, κρεῖσσον πυρὸς καίωσι (l. καίουσι). τὰ αὐτὰ φοβηθεῖσα καὶ ἡ Ἑκάβη περὶ τῆς παρθένου κειμένης οὕτως ἐν μέσῳ τῷ πλήθει, μήπως τις ἀπὸ τῶν ἀκολάστων καὶ ἀπαιδεύτων, τῶν ὄντων ἐν τῷ πλήθει, ἢ ἁρπάσῃ τι τῶν ἱματίων αὐτῆς, ἤ τις τῶν πρὸς τὰς συνουσίας καταφορωτικῶν (sic) ἱστάμενος καθορᾷ τοὺς μαστοὺς καὶ τὴν αἰδῶ ταύτης, καὶ ἄτιμος φανῇ ἡ παρθένος· τοιαῦτα γὰρ εἰώθασι ποιεῖν οἱ ἐν τῷ ὄχλῳ ἀκόλαστοι· διὰ τοῦτο παραγγέλλει μὴ ψαύειν ταύτης τινὸς (l. τινάς). Fl. 59.

V. 602. *ΑΚΟΛΑΣΤΟΣ*, ἀνοητότατος. Fl. 17. κυρίως ἀκολασία ἡ λαγνεία λέγεται, ἀκόλαστος γλῶττα καὶ ἀκόλαστος βρῶσις. Fl. 6. 25. *ΑΝΑΡΧΙΑ*, ἀναίδεια. Fl. 17.

ἀνυποταξία. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ὁ νοῦς· ἐν πολλῷ στρατῷ ἀπαίδευτος, ὄχλος καὶ ἀκόλαστος καὶ ἀνεξέταστος. ἐπικρατεστέρα δὲ ἡ ναυτικὴ ἀναρχία καὶ τοῦ πυρὸς παρ' αὐτοῖς καὶ κακοῖς οὖσι· καὶ ὁ μηδὲν κακὸν ποιῶν κακὸς νομίζεται, ἤγουν παρὰ τῷ πλήθει τῶν ἀτάκτων ὁ εὔτακτος καὶ μηδὲν κακὸν ποιῶν κακὸς νομίζεται. Fl. 17. ναυτικὴ ἀναρχία λέγει οὐχ ὡς ἀνάρχων ὄντων τῶν Ἀργείων αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι ἀνάρχοις ἐοίκασιν οἱ ναῦται, κἂν ὑπ' ἀρχὴν ὦσι, διὰ τὸ αὐτῶν ἀκόλαστον καὶ ἄτακτον. Gu.

V. 603—607. ΚΑΚΟΣ Δ' Ο ΜΗ ΤΙ ΔΡΩΝ. κακὸς ὀνομάζεται παρὰ τοῖς ναύταις ὁ μὴ σὺν αὐτοῖς δρῶν τι κακὸν, ἢ ὡς οὐχ ἑπόμενος αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτῶν πράττων αἴσχιστα. [2]) σὺ δὲ, ὦ δούλη παλαιὰ, λαβοῦσα τὸ ἀγγεῖον, βάψασα, ἤγουν γεμίσασα, κόμισον ὧδε, ὕδωρ δηλονότι, ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου μέρους τῆς θαλάσσης, ἵνα τὴν ἐμὴν τὴν κακόνυμφον νύμφην καὶ κακοπάρθενον παρθένον λούσω ἐν λουτροῖς πανυστάτοις.

V. 603. ΚΡΕΙΣΣΩΝ, ἐπικρατεστέρα ὑπάρχει. Fl. 6. 9. 10. 21. 33. 56. 59. 76. ἰσχυροτέρα, (ἐπικρατεστέρα, δραστικωτέρα). κρείσσων ὁ καλλίων καὶ κρείσσων ὁ ἐπικρατέστερος, ὡς τὸ κρείσσων γέγονεν ἡ νόσος τῆς ὑγιείας, ἤγουν ἐπικρατεστέρα, νικήσασα τὴν ὑγίειαν. Gu. ΚΑΚΟΣ, δοκεῖ. Fl. 17. παρὰ τοῦ πλήθους κακὸς νομίζεται ὁ μή τι δρῶν κακόν. Fl. 25. νομίζεται παρ' ἐκείνοις, ὡς οὐχ ἑπόμενος αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτῶν πράττων αἴσχιστα. Gu. παρὰ τοῖς κακοῖς νομίζεται. Fl. 10. εἰ δὲ καί ἐστί τις ἐσθλὸς ἐν ἐκείνοις ὃς μηδὲν ἰδὼν ἢ ποιήσων τῇ ἐκείνων κακοπραγίᾳ, πονηρὸς καὶ οὗτος καλεῖταί τε καὶ νομίζεται. Fl. 21.

V. 604. ΑΡΧΑΙΑ ΛΑΤΡΙ, παλαιὰ δούλη, ἀντὶ τοῦ γραῦ. λάτρις δὲ ἡ μετὰ φόβου δουλεύουσα, παρὰ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. Fl. 6. 10. 25. φησὶν ἡ Ἑκάβη πρὸς τὴν θεράπαιναν, καὶ ἔστι Ἀττικόν· λείπει γὰρ τὸ μέρος ἕνεκα τῆς ποντίας ἁλός. Fl. 33.

V. 605. ΒΑΨΑΣ. βάπτειν ἐστὶ τὸ χαλᾶν τι εἰς ὕδωρ, ἢ εἰς ἕτερόν τι ὑγρόν. ὅμοιον δὲ τοῦτο τὸ ἔφαγε τοῦ ἄρτου

2) Eadem sunt in Gu. νομίζεται παρ' ἐκείνοις οὐχ ὡς ἑπ. α. καὶ τὰ α. πρ. αἴσχ.

καὶ ἔπιε τοῦ οἴνου. [3]) *ΒΑΨΑΣ*, πλήσασα. Fl. 17. ὠθήσασα κατὰ τοῦ ὕδατος. (πληρώσασα.) Gu. *ΔΕΥΡΟ*, ἐνταῦθα. Fl. 17. Gu. *ΠΟΝΤΙΑΣ ΑΛΟΣ*. ὅμοιον τὸ ἔφαγε τοῦ ἄρτου καὶ ἔπιε τοῦ ὕδατος. Gu.

V. 606. *ΠΑΝΥΣΤΑΤΟΙΣ*, ὑστέραις, τελευταίοις. Fl. 17. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὑστάτοις. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐσχάτοις. Fl. 33.

V. 607. *ΝΥΜΦΗΝ*, Ἀχιλλέως. Fl. 10. ὡς μνηστευθεῖσαν τῷ Ἀχιλλεῖ. Gu. *ΑΝΥΜΦΟΝ*, κακόνυμφον (ὡς μὴ τῆς μνηστείας τετελεσμένης). Gu. ἀπάρθενον, ἤγουν δυστυχῆ παρθένον. Fl. 6. 9. 10. 21. 56. 59. 76. σημείωσαι τὸ τραγικὸν ἔθνος (ἔθος. Fur.) νύμφην ἄνυμφον ἔσεσθαι παρὰ τὸ πυκνότερον τοὺς ποιητὰς οὕτως κεχρῆσθαι, λέγοντας γάμον ἄγαμον, ἤτοι κακόγαμον, καὶ νῦν λέγειν νύμφην τ' ἄνυμφον καὶ παρθένον τ' ἀπάρθενον. Fl. 33. πρὸς τὸ στρατιωτικὸν (f. τραγικόν. Fur.) ἔθος. νύμφη, διότι ἔμελλε καλλωπίσαι ταύτην καὶ προθῆσαι (sic), ἄνυμφος δὲ διότι οὐκ ἔζη, ἀλλὰ ἀπέθανεν. Fl. 59. *ΑΠΑΡΘΕΝΟΝ*, ἤγουν δυστυχῆ παρθένον, κακοπάρθενον. (εἰς κακὸν τὴν παρθενίαν φυλάξασαν.) Gu. *ΠΑΡΘΕΝΟΝ Τ' ΑΠ.* οἱ μὲν τὸ ἀπάρθενον ἀντὶ τοῦ κακοπάρθενον φασίν· ἐμοὶ δὲ οὐχ οὕτω δοκεῖ, ἀλλ' εἰποῦσα [4]) νύμφην τ' ἄνυμφον, νύμφην μὲν ὡς μνηστευθεῖσαν τῷ Ἀχιλλεῖ, ἄνυμφον δὲ ὡς τῆς μνηστείας μὴ τελεσθείσης, ἐπήγαγε πρὸς μὲν τὴν νύμφην τὸ ἀπάρθενον, πρὸς δὲ τὸ ἄνυμφον τὸ παρθένον.

V. 608—610. *ΠΡΟΘΩΜΑΙ*, εἰς τὸ μέσον θήσω, ὡς μὲν ἀξία, ἐστὶ δηλονότι, πόθεν; οὐδαμῶς δυναίμην. (τὸ πόθεν καὶ τὸ οὐδαμῶς ταυτὰ σημαίνει· διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο, ὅτι τὸ μὲν πόθεν ἐμφαίνει ἐρώτησίν τινα, τὸ δὲ οὐδαμῶς τελείαν ἀπόφασιν.) ὡς δὲ ἔχω καὶ δύναμαι, ποιήσω. [5]) ταῦτα λέγει, ἀποβλέπουσα πρὸς τὴν πρόσθεν αὐτῇ προσοῦσαν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν νῦν ἀπορίαν. τό τε τοῦ

3) Guelph. in quo vv. *βάπτειν* — *ὑγρόν* a sqq. disiuncta sunt, om. *δὲ τοῦτο* post *ὅμοιον* et pro *οἴνου* habet *ὕδατος*.

4) Guelph. *εἰπών*; et mox *τῆς μνηστείας μὴ τετελεσμένης*.

5) Junt. et Basil. hic inserunt *πόθεν*.

κόσμον [6]) τ' ἀγείρασ' πρὸς τὸ ὡς ἔχω ἐστὶν, οὕτως· ὡς μὲν ἀξία, ὑπάρχει, δηλονότι, οὐκ ἂν δυναίμην λαῦσαί τε καὶ προθέσθαι· ὡς δὲ ἔχω, ποιήσω τοῦτο καὶ ἀγείρασα κόσμον ἀπὸ τῶν αἰχμαλωτίδων. *ΠΡΟΘΩΜΑΙ*, προθήσω. Fl. 6. 10. ποιήσω. Fl. 56. προθήσω ἀντὶ τοῦ θάψω. Fl. 21. θάψω. Fl. 10. 17. νεκρὸν ἔμπροσθεν πολλῶν θήσω. (εἰς μέσον θήσω.) Gu. *ΩΣ*, καθά. Fl. 59. 76. *ΑΞΙΑ*, ὑπάρχει. Fl. 59. 76. ἐστί. Fl. 17. *ΠΟΘΕΝ*, οὐδαμῶς. γράφεται ποθὲν, ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος πράγματος. (πόθεν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς, ἐπίῤῥημα ἀρνήσεως. Fl. 25.) Gu. *ΩΣ ΜΕΝ ΑΞΙΑ, ΠΟΘΕΝ*, κ. τ. λ. ὡς μὲν ἀξία ἐστὶν ἡ παρθένος προθῶμαι αὐτὴν, κόσμον ἀγείρασα παρὰ τῶν αἰχμαλωτίδων, ἵν' ἡ περιττὸς ὁ ΤΕ. [7]) ὡς μὲν ἀξία αὐτὴν προθεῖμαι, οὐκ ἂν δυναίμην, ὡς δὲ ἔχω, οὕτως αὐτὴν προθῶμαι. [8]) Fl. 59. προσθήσω ἐπὶ τῷ κλαῦσαι αὐτήν, ὡς μὲν ἀξία, πόθεν· ἐπεὶ γὰρ βασιλὶς ἦν, ἀξία ἦν καλλωπισθῆναι ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῆς, ὡς νύμφης, πολυτελῶς, οἷα τὰ τῶν βασιλέων. μὴ ἔχουσα δὲ ἡ Ἑκάβη λέγει πόθεν, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς ἔχω τινὰ καλλωπίσματα ἁρμόζοντα τῇ θυγατρί μου. τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ πόθεν, ἤγουν πόθεν ἔχω εὑρεῖν ταῦτα; οὐδαμῶς· οὐκ ἂν δυναίμην, οὐκ ἔχω, οὐκ εὐπορῶ τῶν ἁρμοζόντων. ὡς δὲ ἔχω, προθήσω τὰ κατ' ἀξίαν μὴ ἔχουσα. τί γὰρ πάθω; εἰ πολλάκις ἀπὸ τῶν αἰχμαλωτίδων τινὲς λαθόντες ἑαυτῶν δεσπότας, ὅτε ἐν τῇ Τροίᾳ ἐσκύλευον, παρεκρύψαντό τινες κόσμους αὐτῶν, τούτους ἀραμένη, καὶ καλλωπίσασα προθήσω αὐτήν. Fl. 59.

V. 609. *ΔΥΝΑΙΜΗΝ*, κοσμῆσαι. Fl. 17. οὐ μὴ δυνηθῶ. Fl. 56. *ΩΣ Δ' ΕΧΩ*, καθὼς (καθὰ Gu.) δὲ δύναμαι προθῶμαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. προθήσω ὡς εὐπορῶ. Fl. 10. *ΤΙ ΓΑΡ ΠΑΘΩ*, ἤγουν τί ποιήσω; τὸ γὰρ ποιεῖν [9]) πάθος ἐστὶν, ἐπειδὴ ὁ ποιῶν τὸ πάσχει τρόπον τινὰ κατ' αὐτὸ τὸ ποιεῖν.

6) Sic Junt. et Basil. nisi quod haec κόσμον. Male King. Musgr. τὸ δὲ κόσμον etc.

7) Guelph. etiam a m. sec. περιττὸς ὁ ΤΕ.

8) Rectius Fl. 25. ὡς μὲν ἀξία αὐτὴν προθεῖναι, οὐκ ἂν δ. ὡς δὲ ἔ. οὐ. α. προτίθημι.

9) Sic Junt. Gu. ποιοῦν Basil. Barn. King. Musgr.

V. 610—613. *ΚΟΣΜΟΝ Τ' ΑΓ.* καλλωπισμὸν ἀγείρασα παρὰ τῶν αἰχμαλωτίδων, αἳ οἰκοῦσιν ἔνδον τῶνδε τῶν σκηνῶν σύνοικοι ἐμοὶ, ἐάν τις λαθοῦσα τοὺς νεωστὶ δεσπότας, ἤγουν τοὺς Ἕλληνας, ἔχει τι κλέμμα τῶν ἑαυτῆς δόμων. κόσμον τῶν αἰχμαλωτίδων λέγει χρυσία, ἱμάτια καὶ ἄλλ' ἄττα. ἵνα δὲ [10]) μή τις αὐτῷ ἐναντιωθῇ, ὡς αἰχμαλώτιδες οὖσαι [1]) οὐδὲν οὐδ' ὁτιοῦν κέκτηνται, φησὶν, εἴτις ἔλαθε τοὺς ἑαυτῆς δεσπότας καὶ ἔχει [2]) τι τῶν οἰκείων, κλέψασα τοῦτο τοὺς δεσπότας καὶ μὴ ὑπ' ἐκείνων ἀφαιρεθεῖσα. *ΚΟΣΜΟΝ.* κόσμος τὸ πᾶν, καὶ ὁ καλλωπισμὸς, καὶ τὸ κατὰ τάξιν, οἷον κατὰ κόσμον ἔκειντο τὰ ὅπλα. Fl. 25. Gu. ἐγκόσμια. Fl. 56. περιττὸς ὁ τε. Gu. a m. 2. τὸ τε τοῦ κόσμον τ' ἀγείρασα πρὸς τὸ ὡς δ' ἔχω. οὕτως ἐστίν· ἀξίως μὲν οὐκ ἂν δυναίμην αὐτὴν λοῦσαί τε καὶ προθέσθαι. ὡς δὲ ἔχω ποιήσω τοῦτο καὶ ἀγείρασα κόσμον ἀπὸ τῶν αἰχμαλωτίδων. *ΑΓΕΙΡΑΣ',* ἀθροίσασα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. συνάξασα. Fl. 56. συναθροίσασα. Fl. 33.

V. 611. *ΠΑΡΕΔΡΟΙ,* ἐγκάτοικοι. Fl. 17. παρακαθήμεναι, παραμένουσαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. συγκάθεδροι. Gu. *ΣΚΗΝΩΜΑΤΩΝ,* τῶν σκηνῶν (κατοικιῶν). Gu. κατὰ τοῦτο λέγεται καὶ σκήνωμα τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα διὰ τὸ πρὸς χρόνον βραχὺν κατοίκησιν εἶναι τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου. σκηνὴ γὰρ καὶ σκήνωμα ἡ πρὸς χρόνον βραχὺν ὡς ἔτυχε γενομένη οἰκία ἢ τέντα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. Fl. 25. Gu.

V. 612. *ΕΙ ΤΙΣ.* ἀπὸ πληθυντικοῦ μεταπίπτει εἰς ἑνικὸν, ἴσως διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἁπάσας. Gu.

V. 616—623. *Ω ΣΧΗΜΑΤ' ΟΙΚΩΝ.* ὦ καλλωπισμοὶ τῶν οἴκων, ὦ δόμοι οἱ ποτὲ εὐτυχεῖς, ὦ Πρίαμε εὐτεκνώτατε, ὁ ἔχων πλεῖστα καὶ πολλὰ καὶ κάλλιστα, ἥ γεραιά τε ἐγὼ αὐτὴ ἡ μήτηρ τῶν τέκνων, λίαν ἤλθομεν εἰς τὸ μηδὲν, στερηθέντες τῆς πρώην ἐπάρσεως. εἶτα δῆτα καὶ ἐπαιρόμεθα, ὁ μέν τις ἐν δώμασι πλουσίοις, ὁ δὲ τίμιος κεκλημένος ἐν πολίταις. τὰ δὲ, ὁ πλοῦτος καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐδέν εἰσι

10) Sic Gu. Vulgo δή.

1) οὖσαι e Gu. addidi.

2) Sic Gu. Vulg. ἔχειν.

δηλονότι· μάτην αἱ στροφαὶ τῶν λογισμῶν καὶ ἡ μεγαλοφρημοσύνη. ἐκεῖνος δ' ἐστὶν εὐτυχέστατος, ᾧτινι καθ' ἡμέραν, ἤγουν κατὰ τὴν ζωὴν, μηδὲν ὑπάρχει κακόν. Ἄλλως. Ω ΣΧΗΜΑΤ' ΟΙΚΩΝ. ἀπιδοῦσα ἡ Ἑκάβη πρὸς τὴν προτέραν [3]) αὐτῆς τύχην, καὶ τὴν νῦν δουλείαν, φησί· τῶν πραγμάτων οὕτως ἐχόντων, καὶ τοῦ μὲν πρόσθεν εὐδαίμονος ὄντος [4]) νῦν δυστυχοῦς, τοῦ δὲ πρὶν δυστυχοῦς νῦν εὐδαίμονος, εἶτα ἐπαιρόμεθα, ὁ μὲν ἐν πλούτῳ, ὁ δὲ ἐν πολιτικῇ [5]) τιμῇ. ταῦτα δὲ πάντα, ὅ τε πλοῦτος καὶ ἡ δόξα τά τ' ἄλλα τἀνθρώπινα, οὐδέν ἐστιν, ἄνω καὶ κάτω τῆς τύχης εὐρίπου δίκην ἰούσης. τὸ δὲ εἶτα, ἢ κατ' ἐρώτησιν, ἢ ἀποφατικὸν καὶ συλλογιστικόν. τὸ δὲ ἄλλως φροντίδων βουλεύματα, ἤτοι διανοήματα, τουτέστι ματαίως φροντίζουσι περὶ τούτων οἱ ἄνθρωποι· τὸ γὰρ φροντίδων βουλεύματα, ἀντὶ τοῦ φροντίδες, περιφραστικῶς.

V. 614. Ω ΣΧΗΜΑΤ' ΟΙΚΩΝ. τύποι καλλωπισμάτων. Fl. 17. κάλλη, εὐπρέπειαι καὶ σχηματισμοί. Gu. ἐνθυμηθεῖσα ἡ Ἑκάβη, ὅντινα εἶχε πλοῦτον καὶ καλλωπισμὸν, νῦν δὲ μὴ ἔχουσα κοσμῆσαι τὴν Πολυξένην, ἀποκλαίεται. Fl. 59. λέγουσα περὶ κόσμου ἀνεμνήσθη ὧν εἶχε, καὶ περὶ ἐκείνων λόγον μετὰ θρήνου ποιεῖται, ἀφεῖσα τὸν προκείμενον αὐτῆς λόγον. (ταῦτα δὲ λέγει ἀποβλέπουσα πρὸς τὴν πρόσθεν αὐτῇ προσοῦσαν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν νῦν ἀπορίαν.) Gu. ΠΟΤ', ὅτε ἐβασίλευον. Gu.

V. 615. ΠΛΕΙΣΤΑ, πολλά. Fl. 33. πράγματα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. κτήματα ἢ τέκνα. Gu. a m. 2.

V. 616. ΤΕΚΝΩΝ, τῶν τέκνων τοῦ Πριάμου, ἤγουν καὶ ἐγὼ ἤδε ἡ γραῖα, ὡς συμμετέχουσα ἐκείνῳ τῆς εὐτεκνίας. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 617. ΩΣ, λίαν, (ὄντως. τὸ ὡς καὶ τὸ εἰς ἐκ παραλλήλου· τὸ γὰρ ὡς, ὅτε ἐπὶ κινήσεως τίθεται, ἀντὶ τῆς εἰς λαμβάνεται. οἱ δὲ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὄντως ἢ λίαν ἐνταῦθα λέγοντες καὶ οὗτοι δοκοῦσιν εὖ λέγειν). Gu. ΤΟ ΜΗΔΕΝ, ἤγουν εἰς τὸ εὐτελές. Fl. 10. 17. ΗΚΟΜΕΝ,

3) King. προτέρων, errore operarum, quem repetiit Musgr.

4) ὄντος e Gu. addidi.

5) Sic Gu. Vulgo πολλῇ.

καθέστημεν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. *ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ*, δόξης, πλούτου. Fl. 17. φρόνημα ἐνταῦθα τὴν ἐκ τοῦ πλούτου λέγει ἔπαρσιν καὶ τὴν δόξαν· φρόνησις δὲ κυρίως ὁ νοῦς καὶ ἡ καθεστηκυῖα σύνεσις. Gu. ἐπάρσεως, (ὑπερηφανίας πλούτου, βασιλείας, εὐτυχίας, τῆς πρόσθεν ὑπεροχῆς καὶ λαμπρότητος). Gu.

V. 618. *ΠΡΙΝ*, ἔμπροσθεν. Florr. πρώην. Gu. *ΣΤΕΡΕΝΤΕΣ*, στερηθέντες. (στέρημι Αἰολικῶς, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐστέρην, ἡ μετοχὴ ὁ στερεὶς, τοῦ στερέντος.) Gu. *ΕΙΤΑ ΔΗΤ' ΟΓΚΟΥΜΕΘΑ.* ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος καὶ ἤθει ἕως τοῦ τάδ' οὐδὲν, ἄλλως. τοῦτο κατ' ἰδίαν πεφώνηται: Fl. 33. 59. 6) ὁ μέν τις ἀφ' ἡμῶν ἠλαζονεύετο τοῖς πλουσίοις δώμασι ἤτοι τοῖς ποικίλοις, τοῖς λαμπροῖς, οἷς εἶχε πρότερον· ὁ δὲ ἠλαζονεύετο ἐν τῇ ἀρχῇ, ἐν τῇ ἐξουσίᾳ· οἱ γὰρ ἄρχοντες παρὰ τοῖς πολίταις ἤτοι τοῖς ἀρχομένοις, τίμιοι καλοῦνται. ταῦτα δὲ οὐδέν εἰσί. Fl. 59. *ΟΓΚΟΥΜΕΘΑ*, ἐπαιρόμεθα, μεγαλαυχοῦμεν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. οἱ ἄνθρωποι. Fl. 33.

V. 619. *ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ*, ὑπερηφάνοις. Gu.

V. 620. *ΤΙΜΙΟΣ*, ἔνδοξος. Gu. *ΚΕΚΛΗΜΕΝΟΣ*, πεφημισμένος. Fl. 17.

V. 621. *ΤΑΔ' ΟΥΔΕΝ*, ταῦτα εἰσὶν (ὁ πλοῦτος, ἡ τιμὴ, τά τ' ἄλλα. ἐνταῦθα λέγει καὶ τὰς βουλὰς καὶ τὰ πάντα τοῦ βίου ὡς μάτην ἔχουσιν.) Gu. *ΑΛΛΩΣ.* τὸ ἄλλως καὶ μάτην. εἰ μὲν ἓν λ γράφεται, ἀπὸ τοῦ ἄλη ἡ πλάνη γίνεται· οἱ γὰρ πλανώμενοι μάταιοί εἰσίν· εἰ δὲ δύο λλ, ἤγουν ἄλλως καὶ ἀλλοτρόπως ἔχει τὸ πρᾶγμα παρὸ λέγεις σὺ, ἤγουν οὐκ ἔχει οὕτως. ἀπὸ δὲ τούτου συνάγομεν τὸ ματαίως ἤγουν μάτην λέγεις. Fl. 59. *ΦΡΟΝΤΙΔΩΝ*, λογισμῶν. (φρ. βουλ. ἤγουν φροντίδες Ἀττικῶς.) Gu. *ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΑ*, στροφαί, (ἐφευρήματα, διανοήματα). Gu. μάταια εἰσὶ τὰ βουλεύματα τῶν φροντίδων, ἤτοι οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ δόξῃ αὐτῶν μάτην καυχῶνται, μὴ γινώσκοντες, ποῦ μέλλει ἀποβῆναι ὁ βίος αὐτῶν καὶ ἡ ἀρχή. Fl. 59.

V. 622. *ΓΛΩΣΣΗΣ ΤΕ ΚΟΜΠΟΙ* καὶ μεγαλορημοσύναι (ἐπάρσεις, μεγαλαυχήματα, ῥητορεῖαι). Gu. καυχή-

6) In Gu. ἐν ἤθει (καὶ ἐρωτήσει) ὁ λ. ἕως τοῦ τάδ' οὐδέν.

τείς. Fl. 10. 17. καυχήματα. Fl. 21. 59. μάταια εἰσὶ τὰ βουλεύματα καὶ ἐφευρέματα τῶν φροντίδων καὶ ἐπινοιῶν, οἱ κόμποι τε, καὶ αἱ μεγαλορρημονίαι, καὶ αἱ κενοδοξίαι, καὶ αἱ γαυριάσεις καὶ αἱ ῥητορεῖαι τῆς γλώσσης. Fl. 53. *ΟΛΒΙΩΤΑΤΟΣ*, εὐτυχέστατος (εὐδαίμων ὑπάρχει). Gu. ἐκεῖνος δὲ ὀλβιώτατος, πλουσιώτατος, μακαριστός, ᾧτινι μηδὲν ἐπέλθῃ λυπηρὸν παντὶ τῷ βίῳ αὐτοῦ, ἀλλὰ τυγχάνει χωρὶς τινὸς θλίψεως. Fl. 59.

V. 623. *ΚΑΤ᾽ ΗΜΑΡ*, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν. Fl. 19. καθ᾽ ἡμέραν, ἤγουν κατὰ τὴν ζωήν, (κατὰ τὴν παροῦσαν ζωήν, παρ᾽ ὅλην τὴν ζωήν). Gu. *ΜΗΔΕΝ ΚΑΚΟΝ*, μηδεμία δυστυχία. Fl. 6. 9. 21. 36. 59. 76. Gu. *ΤΥΓΧΑΝΕΙ*, ὑπάρχει, συμβαίνει. Gu.

V. 624 — 639. *ΕΜΟΙ ΧΡΗΝ ΣΥΜΦΟΡΑΝ*. τὰ τοιαῦτα ᾄσματα τῶν χορῶν καλεῖται ἐπῳδικά. ἐπῳδικὰ δὲ ἔστιν, ὥς Ἡφαιστίων (p. 68.) φησίν, ἐν οἷς ὁμοίοις ἀνόμοιόν τι ἐπιφέρεται· ἐπὶ ἐλάττον μέντοι [7]) τοῦ τῶν τριῶν ἀριθμοῦ, ἤτοι στροφῆς, ἀντιστροφῆς, καὶ ἐπῳδοῦ, οὐκ ἂν γένοιτο τὸ τοιοῦτον, ἐπὶ πλεῖον δὲ οὐδὲν κωλύει ἐκτείνεσθαι· γίνεται δέ, ὥσπερ τριὰς ἐπῳδική, οὕτω καὶ τετρὰς, καὶ πεντὰς, καὶ ἐπὶ πλεῖον. ἔστι δὲ τὰ παρόντα τριὰς ἐπῳδική, καὶ εἰσὶ τῆς μὲν στροφῆς τὰ κῶλα θ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτου α καὶ ἰάμβου. τὸ β ὅμοιον ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου α, διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ γ ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτου [8]) καὶ διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ δ δίμετρον ἀκατάληκτον πολυσχηματιστον, πριάπειον καλούμενον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ χοριάμβου. τὸ ε τροχαϊκὸν, διὰ τὸ ἑξῆς, πενθημιμερὲς, ἐκ δύο χορείων, ἤτοι τριβραχέων, καὶ συλλαβῆς. τὸ ς τροχαϊκὸν, ἰθυφαλλικόν, ἤτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον [9]). τὸ ζ ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττονος δίμετρον

7) King. Musgr. *μέν*.

8) ἐξ *ἐπιτρίτου δ*. King. Musgr.

9) Vulgo *δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος τρίτου, διϊάμβου καὶ συλλαβῆς· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ δύο ἀναπαίστων καὶ ἰάμβου· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ζ κ. τ. λ.* Correxit King, ad Batterii, nisi fallor, mentem.

ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος τρίτου, διϊάμβου καὶ συλλαβῆς· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ δύο ἀναπαίστων καὶ ἰάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ η [10]) ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ θ χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν πενθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος.

V. 624—639. ΕΜΟΙ ΧΡΗΝ ΣΥΜΦΟΡΑΝ. ἤτοι ἀπέκειτο γενέσθαι βλάβην, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ δηλονότι, ὅτε κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔκοψεν ὁ Ἀλέξανδρος ὕλην ἀπὸ ἐλάτης δένδρου, πλεύσων ἐπὶ τὸ κῦμα τὸ θαλάσσιον διὰ τὰ λέκτρα τῆς Ἑλένης, ἣν ὡραιοτάτην ὁ λαμπρὸς βλέπει ἥλιος. [11]) πόνοι γὰρ καὶ ἀνάγκαι ἐπικρατέστεραι τῶν πόνων κυκλοῦσιν, ἡμᾶς δηλονότι. κοινὸν δὲ κακὸν ἀφανιστικὸν ἐξ ἰδίας μωρίας ἐπῆλθε τῇ Τρωϊκῇ γῇ, συμφοραί τε, ἀπ' ἄλλων συμφορῶν δηλονότι. ἐκρίθη δὲ, ἀντὶ τοῦ διεκρίθη, ἡ ἔρις, ἄν, ἀντὶ τοῦ δι' ἣν ἔριν ἐδίκασεν ἐν τῇ Ἴδῃ τὰς τρεῖς θυγατέρας τῶν θεῶν ὁ βουκόλος Ἀλέξανδρος, ἐπὶ πολέμῳ καὶ φόνῳ καὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν οἰκημάτων.

V. 624. ΧΡΗΝ, ἀπέκειτο, (εἱμαρμένον ἦν, χρεὼν ὑπῆρχε. ὁ Χορὸς ἑαυτὸν ἀνακλαίεται). Gu.

V. 625. ΠΗΜΟΝΑΝ, βλάβην. Gu. ΓΕΝΕΣΘΑΙ, παραγενέσθαι. Gu. ὑπάρξαι. Fl. 17.

10) Vulgo: καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βούλει.

11) King. et Musgr. dederunt: ἀπέκειτο ἐμοὶ συμφορὰν γενέσθαι, ἀπέκειτο ἐμοὶ βλάβην γενέσθαι, ὅτε πρῶτον ἐτάμετο τὴν Ἰδαίαν ὕλην τὴν ἀπὸ ἐλάτης δένδρου, στόλον νηῶν μέλλων κινήσειν ἐπὶ τὸ κῦμα τὸ θαλάσσιον ἐπὶ τὴν κοίτην τῆς Ἑλένης, ἣν εὐειδεστάτην λάμπει ὁ χρυσοφαὴς ἥλιος, haud dubie e Barocc. 74. nam eadem habet Guelph. nisi quod pro τὴν ἀπὸ ἐλάτης δένδρου legit τὴν ἐλατίνην, ἤγουν τὰ ἀπὸ τῆς Ἴδης τοῦ ὄρους δένδρα τὰ ἐλάτινα. Aliter Flor. 59. ἀπέκειτο καὶ εἱμαρμένον μοι ἦν παθεῖν συμφορὰν ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ᾗς πρῶτον καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔκοψεν ὁ Ἀλέξανδρος ἀπὸ τῆς Ἴδης τὰ ἀπὸ ἐλατῶν (sic) δένδρων ξύλα, μέλλων ἀπελθεῖν ἐπὶ τὰ λέκτρα τῆς Ἑλένης, ἥντινα τὴν Ἑλένην τὴν καλλίστην λαμπρύνει ὁ χρυσοφαὴς ἥλιος, ἤγουν τὴν ὡραιοτάτην· ἑτέραν γὰρ ὡραιοτάτην ταύτης ὁ χρυσοφαὴς ἥλιος οὐκ ἐθεάσατο. In fine King. male verba ἐπὶ πολέμῳ etc. maiori interpunctione a praecc. separavit.

V. 626. *Ἰδαῖαν*, τὴν ἀπὸ τῆς Ἴδης (τοῦ ὄρους). Gu. Fl. 59. δύο Ἴδαι· μία ἐν τῇ Τροίᾳ, καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Κρήτῃ. Gu. *ΟΤΕ*, ἀφ' οὗ καιροῦ. Gu. Fl. 17. *ΤΛΑΝ*, τὰ ξύλα λέγει τῶν καράβιων. Fl. 59. ὕλη ἤγουν τὰ δένδρα. Gu.

V. 627. *ΕΙΛΑΤΙΝΑΝ*, ἀπὸ ἐλάτης τῆς δένδρου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. εἶδος δένδρου ἐπιτήδειον εἰς κατασκευὴν νηῶν· ὄρθιον γὰρ καὶ μακρόν. Fl. 59.

V. 628. *ΕΤΑΜΕΘ'*, ἔκοψεν, (ἔτεμεν). Gu. *ΝΑΤΣΤΟΛΗΣΩΝ*, πλεύσων. Gu. Fl. 6. 21. 33. μέλλων πλεῦσαι. Fl. 17.

V. 629. *ΕΠΙ ΛΕΚΤΡΑ*, ἐπὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης. Fl. 59. διὰ στρωμνὰς (τὴν κοίτην). Gu. λέκτρα πόθεν ἐτυμολογεῖται; ἀπὸ τοῦ λήγω τὸ καταπαύω. Fl. 17.

V. 630. *ΚΑΛΛΙΣΤΑΝ*, κρείττω τῶν ἄλλων γυναικῶν. Fl. 59. ὡραιοτάτην (εὔμορφον). Gu. *ΧΡΤΣΟΦΑΗΣ*, ὁ χρυσᾶ φάη ἔχων (ὁ χρυσοῦ δίκην ἀστράπτων). Gu.

V. 631. *ΑΤΓΑΖΕΙ*, θεωρεῖ, λάμπει, (δεικνύει. διὰ τὸ κάλλος ταύτης τοῦτο εἴρηκεν). Gu.

V. 632. *ΠΟΝΟΙ*, ὀδύναι, (δυστυχίαι). Gu. αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ ἐμοὶ χρῆν συμφοράν. Gu.

V. 633. *ΑΝΑΓΚΑΙ*, βίαι, (δυστυχίαι). Gu. *ΚΡΕΙΣΣΟΝΕΣ*, ἐπικρατέστεραι τῆς ἡμῶν δυνάμεως, (μείζονες τῶν πρὸ αὐτῶν). Gu. μείζονες, χείρονες, χείρους. Fl. 59. 10. *ΚΤΚΛΟΤΝΤΑΙ*, περικυκλοῦσιν ἡμᾶς, (ἐπέρχονται, περιλαμβάνουσιν). Gu. ἐπιφέρονται, ἐπικυκλοῦνται. Fl. 10. 21. ἐπέρχονται. Fl. 33. κυκλοῦσι γὰρ ἡμᾶς ἀνάγκαι καὶ πόνοι μείζονες τῶν ὧν ἔχομεν πόνων. Fl. 59. ὅταν καὶ νῦν σφαξαμένης. Fl. 10. [12])

V. 634—656. *ΚΟΙΝΟΝ Δ' ΕΞ.* κοινὸν δὲ κακὸν ἀφανιστικὸν ἐπῆλθεν ἀπ' ἄλλων ἀνθρώπων τῇ Τρωϊκῇ γῇ ἐξ ἰδίας ἀφροσύνης τῆς γῆς δηλονότι· ἡ γὰρ τοῦ Πάριδος ἀφροσύνη οὐκ ἀλλοτρία τῶν Τρώων ἦν. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἢ καὶ οὕτως· ἐξ ἰδίας ἤγουν μερικῆς ἀνοίας, ἤτοι τοῦ Ἀλεξάνδρου μόνου κοινὸν κακὸν ἐπῆλθε τῇ Τρωϊκῇ γῇ. Gu. ab ead. m. ἐκ δὲ τοῦ Πάριδος τῆς ἰδίας ἀνοίας

12) Sic legendum videtur: intricata enim et manca est scriptura. Sequitur forsan de sacrificio Polyxenae. de Furia.

κοινὸν κακὸν ὄλεθρον (sic) ἔμολε τῇ Τρωάδι γῇ, οὐκ ἰδία αὐτῷ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καίτοι αὐτοῦ παραμυθήσαντος καὶ ἀδικήσαντος· ἔδει γὰρ μόνῳ τῷ ἐργασαμένῳ γενέσθαι τὸ δεινὸν [1]) ἐπὶ τῇ κρίσει τοῦ μήλου, ὅτε ἐν τῇ Ἴδῃ ἔκρινεν ὁ Ἀλέξανδρος ἔχειν τὸ μῆλον τὴν Ἀφροδίτην, τὰς ἄλλας δὲ θεὰς παραβλέψας. Fl. 33.

V. 634. ΚΟΙΝΟΝ, καθολικὸν (εἰς πάντας τοὺς Τρῶας). Gu. ΙΔΙΑΣ, οἰκείας ἢ μερικῆς (ἑνὸς ἀνθρώπου, ἤγουν ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου). Gu. μονομεροῦς, ἤγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγνωσίας. Fl. 6. ΑΝΟΙΑΣ, μωρίας, (ἀγνωσίας). Gu.

V. 635. ΣΙΜΟΥΝΤΙΔΙ ΓΑι. Σιμόεις ποταμὸς παραῤῥέει τῇ Τροίᾳ καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐκεῖ γῆ Σιμουντὶς καλεῖται. Baroc. 74. Gu. a m. sec. [2]) Σιμουντὶς δὲ λέγεται ἡ Τρωϊκὴ γῆ διὰ τὸ ῥεῖν ἐκεῖσε τὸν Σιμόεντα ποταμὸν ἤγουν τὸν Σκάμανδρον. Gu. a m. pr. Σιμουντὶς λέγεται ἡ Τροία ἀπὸ ποταμοῦ Σιμόεντος καλουμένου παρὰ ῥέας οὕτως (leg. παραῤῥέοντος) ἐκεῖσε. Gu. 25.

V. 636. ΑΠ' ΑΛΛΩΝ ἀνθρώπων (ἤτοι τῶν Ἑλλήνων. ἢ ἀπὸ τοῦ Φερέκλου). Gu. καὶ ἀπὸ ἑτέρων, ἤγουν τοῦ Πάριδος καὶ τῆς Ἑλένης ἔμολε κοινὴ συμφορά. Fl. 59. συμφορῶν. Fl. 33. μεγαλοτέρα τῶν ἄλλων, ἐξαίρετος καὶ μεγάλη, οἷον πρὸς τὰς ἄλλας συμφορὰς ἐξηλλαγμένη. Fl. 10. 21. 59.

V. 637. ΕΚΡΙΘΗ Δ' ΕΡΙΣ. ἐν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμῳ, τῶν τριῶν κεκλημένων θεῶν, Ἥρας, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης σὺν ἄλλοις θεοῖς [3]), ἐπεὶ τὴν Ἔριν οὐκ εἶχεν ὁ γάμος, δυσχεράνασα, μῆλον κατασκευάζει χρυσοῦν, ἐν ᾧ τῇ καλῇ τὸ μῆλον ἐπιγράψασα [4]), ἀναβᾶσα ἐπὶ τοῦ τέγους, ῥίπτει τοῦτο παρὰ ταῖς τρισὶ θεαῖς. αἱ δὲ [5]) ἀνα-

1) Sic Flor. 59. qui brevius scholion habet: ἐκ δὲ τῆς τοῦ Π. ἰδίας ἀνοίας κοινὸν κακὸν ἔμ. τῇ Τρ. γῇ· ἔδει γάρ etc. Fl. 10. κἂν καὶ ἔδει μόνῳ τῷ ἔργῳ. etc. Fl. 33. ἀδικήσαντος μόνῳ αὐτῷ τῷ ἐργ. γεύεσθαι τῶν δεινῶν.

2) Gu. καὶ διὰ τοῦτο Σιμουντὶς ἡ ἐκεῖσε γῆ κέκληται.

3) σὺν ἄλλοις θεοῖς om. Gu.

4) γεγραφυῖα Gu. Idem mox ἐπὶ et τρισὶ om.

5) Sic Gu. Vulgo αἱ δή.

γνοῦσαι τὸ μῆλον, ἤριζον πρὸς ἀλλήλας, ἑαυτὴν ἑκάστη καλλίω τῆς ἄλλης λέγουσα. ἀπελθοῦσαι οὖν παρὰ τῷ Διῒ ἠξίουν αὐτὸν τῇ μᾶλλον ὡραίᾳ 6) διδόναι τὸ μῆλον. ὁ δὲ τὴν κρίσιν ἀποφυγὼν, τῷ μὴ δόξαι πρὸς 7) χάριν ταυτηνὶ πεποιῆσθαι καὶ οὐκ εἰκότως 8) — εἴτε γὰρ ἐδεδώκει τῇ Ἥρᾳ, ὡς γυναικὶ ἂν δεδωκέναι ὑπειλήπτο, εἴτε τῇ Ἀθηνᾷ, ὡς θυγατρὶ, εἴτε τῇ Ἀφροδίτῃ, ἀδελφὴν ἂν τιμῶν ἔδοξεν. — τοῦτο οὖν δεδοικὼς 9), καὶ τῆς αἰτίας ἔξω γενέσθαι βουλόμενος, καθίζει κριτὴν ταῖς θεαῖς Ἀλέξανδρον τὸν Πριάμου, βουκόλον ὄντα τότε παρὰ τὴν Ἴδην, ὡς ἀνεπιφθόνως καὶ χάριτος ἔξω δικάσοντα. 10) ἀπελθοῦσαι οὖν παρ' αὐτὸν αἱ θεαὶ σὺν Ἑρμῇ Διὸς ἐπιπέμψαντος ἐκέλευον τῇ κάλλει νικώσῃ τὸ μῆλον 1) δωρήσασθαι, ἐπαγγελλόμεναι καὶ μείζους δώσειν αὐτῷ δωρεὰς, εἰ πρὸς ταύτην, καὶ μὴ πρὸς ἐκείνην, νεύσει 2) τῇ κρίσει. ἡ μὲν γὰρ Ἥρα βασιλείαν, αὐτοῦ μὴ στερηθεῖσα 3), ὑπέσχετο, ὡς ἔφορος ταύτης· Ἀθηνᾶ δὲ, ἐν πολέμῳ κρατεῖν, καὶ μηδενὶ τῶν ἀντιπάλων ἡττᾶσθαι· πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός· Ἀφροδίτη δὲ τὴν Ἑλένην προτείνει, καὶ δι' ἐκείνης γοητεύει τὸν ἄνθρωπον, καὶ νικᾷ, καὶ λαμβάνει τὸ μῆλον ἆθλον ὧν ἐπηγγείλατο. τὰ δὲ ἦν, πεῖσαι τὴν ἄνθρωπον 4) ἀκολουθῆσαι αὐτῷ, εἰ πρὸς Λακεδαίμονα ἀφίκοιτο. ναῦς οὖν Φερέκλου κατασκευάσαντος 5)

6) τῇ μᾶλλον ὥρᾳ λαμπούσῃ Gu. King. Musgr.

7) Sic Gu. qui etiam τῷ μὴ δόξαι. Vulgo τὴν χάριν.

8) King. Musgr. ἀπεικότως.

9) δεδιὼς Gu.

10) Verba παρὰ τὴν Ἴδην — ἀπελθοῦσαι οὖν om. Junt. et Basil. Addidit King. e Barocc. sed ita scripsit: ὡς ἀνεπιφθόνως [illegible] καὶ χ. ἔ. ἐπιδικάζοντα. Quod dedi, est in Gu.

1) Gu. τὴν κάλλει νικῶσαν τῷ μήλῳ.

2) Sic Gu. Vulgo εἰ μὴ πρὸς ἐκείνην, καὶ μὴ πρὸς ταύτην, νεύσῃ.

3) Gu. om. αὐτοῦ μὴ στερηθεῖσα. King. dedit αὐτῷ, μὴ στερ. Mox Gu. ἐν πολέμοις et πολεμικὸς γάρ. Ex eodem addidi δὲ post Ἀφροδίτη.

4) τὴν Ἑλένην King. Pro ἀκολουθῆσαι Gu. ἀκολουθήσειν.

5) κατεσκευακότος Gu., e quo κατασκευῆς ἐκεῖσε recepi pro κἀκεῖ. Idem mox ἀπῆλθεν αὖθις εἰς Ἴλ.

αὐτῷ, ἐπιβὰς ἀνάγεται πρὸς τὴν Σπάρτην, καὶ κατηρκὼς ἐκεῖσε, καὶ τὴν Ἑλένην λαβὼν, ἀπῆλθε πάλιν εἰς Ἴλιον.

V. 637. *ΕΚΡΙΘΗ;* κατέστη. (ἐτελειώθη καὶ διεχωρίσθη, ἐτελέσθη, εἰς κρίσιν ἔβη. σύναπτε τὸ ἐκρίθη ἐπὶ δορί.) Gu. ὁ *ΔΕ* ἀντὶ τοῦ γάρ. Fl. 21. 59. *ΕΡΙΣ*, ἡ φιλονεικία δηλονότι τῶν θεῶν. Fl. 21. στάσις τῆς ἔριδος τῶν τριῶν θεῶν ἦν αὕτη· ἐν τῷ τῆς Θέτιδος γάμῳ παρῆσαν τρεῖς θεαὶ, Ἥρα, Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ. ἡ Ἔρις οὖν ἄκλητος οὖσα καὶ ζηλοτυποῦσα ἔῤῥιψε μῆλον ἐν μέσῳ τῶν ῥηθεισῶν θεῶν καθημένων ἐν τῷ γάμῳ ἐπιγεγραμμένον οὕτως, τῇ καλῇ τὸ μῆλον. Fl. 25. καὶ ἀφ' οὗ καιροῦ ἐκρίθη καὶ διεχωρίσθη, ἡ ἔρις, ἣν εἶχον περὶ τοῦ μήλου ἥ τε Ἀθηνᾶ, ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀφροδίτη, ἐπιδώσας ὡς φιλήδονος τὴν Ἀφροδίτην τὸ μῆλον διὰ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς Ἑλένης, ἀπ' ἐκείνου καιροῦ ἀπέκειντο ἡμῖν τὰ δεινά. ἐπὶ πολέμῳ τοίνυν καὶ φόνῳ ἡ βλάβη τῶν ἐμῶν οἴκων ἔκρινε τὰς θεὰς ὁ Ἀλέξανδρος, προτιμησάμενος τὴν Ἀφροδίτην. Fl. 59.

V. 638. *ΤΡΙΣΣΑΣ.* σύνταξις ἑρμηνευτική. Fl. 53.

V. 639. *ΒΟΥΤΑΣ.* μετὰ ποιμένων ἀνετράφη, ἤγουν ὁ Ἀλέξανδρος, ποιμανῶν κἀκεῖνος πρόβατα. Fl. 59.

V. 640—646. *ΕΠΙ ΔΟΡΙ ΚΑΙ ΦΟΝΩι.* τοῦτο καλεῖται ἐπῳδὸς, διὰ τὸ ἐπᾴδεσθαι τῇ τε στροφῇ καὶ τῇ ἀντιστροφῇ, ἤγουν μετὰ τὴν στροφὴν ᾄδεσθαι. ἰστέον δὲ, ὅτι τὴν μὲν στροφὴν κινούμενοι πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ χορευταὶ ᾖδον, τὴν δὲ ἀντιστροφὴν πρὸς τὰ ἀριστερὰ, τὴν δὲ ἐπῳδὸν ἱστάμενοι ᾖδον. ἐδήλου δὲ, ὡς φασὶν, ἡ μὲν στροφὴ, τὴν οὐρανοῦ ἐκ τῶν ἑῴων πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη κίνησιν· ἡ δὲ ἀντιστροφὴ, τὴν τῶν πλανητῶν, ὡς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἕω γινομένην 6)· ἡ δὲ ἐπῳδὸς τὴν τῆς γῆς στάσιν, ἱσταμένων τῶν χορευτῶν ᾀδομένων. ἔστι δὲ τῆς παρούσης ἐπῳδῆς τὰ κῶλα ια. τὸ α ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ ἀντὶ ἰωνικοῦ, τροχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι διτροχαίου, καὶ ἰάμβου. τὸ β ἀναπαιστικὸν μονόμετρον. τὸ γ ἰαμβικὸν 7) δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ δακτυλικὸν, ἢ ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ ε παιωνικὸν δίμετρον ἀκατά-

6) King. κινομένων. Musgr. κινουμένων. quorum prius vitio typothetarum, alterum ex emendatione vitii ortum videtur.

7) Sic recte King. Vulgo ἰωνικόν.

ληκτον ἐκ παιώνων δευτέρων δύο. τὸ ϛ τροχαϊκὸν πενθημιμερές. τὸ ζ ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ ἀντὶ τοῦ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάττονος, ἰαμβικῆς συζυγίας, ἤτοι διϊάμβου, καὶ συλλαβῆς. τὸ η ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ διϊάμβου, χοριάμβου καὶ ἰάμβου [8]) διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ θ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν ἤτοι [9]) δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ι ἰωνικὸν ἡμιόλιον, εἰ δὲ βούλει παιωνικὸν, ἐκ παίωνος β, καὶ δύο συλλαβῶν. τὸ ια ὅμοιον, δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος δ καὶ βακχείου· εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν, τοῦ α ποδὸς χορείου. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς, εἶτα παράγραφος. ταῦτα γὰρ τοῦ τέλους τῆς ἐπῳδοῦ σημεῖα.

V. 640. *ΕΠΙ ΔΟΡΙ*, ἐπὶ πολέμῳ. ἀσπὶς πλείστη καὶ χεὶρ ἰσχυρὰ ἐπὶ στρατοπέδου· δόρυ δὲ καὶ ξίφος ἐπὶ πολέμου. γράφεται καὶ δουρί· οἱ γὰρ παλαιοὶ δοῦρα ἐκάλουν τὰ ξύλα. λέγεται καὶ ξυστὸς ἀπὸ τοῦ ξύεσθαι. Gu. *ΛΩΒΑι*, βλάβη, φθορᾷ, (ἀπωλείᾳ). Gu. ἤγουν αἰχμαλώσας καὶ φόνῳ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν οἴκων. Fl. 33.

V. 641—646. *ΣΤΕΝΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΙΣ.* στενάζει δ᾽ ἐν τοῖς οἴκοις καί τις κόρη τάλαινα πολύδακρυς εἰς τὸν Εὐρώταν ποταμὸν τὸν πολύῤῥουν, μήτηρ τε τίθεται χεῖρα ἐπὶ κρᾶτα λελευκασμένον, ἕνεκα τῶν θανόντων τέκνων, δρύπτεταί τε καὶ ξαίνεται τὴν παρειὰν, ποιοῦσα τὸν ὄνυχα ἡματωμένον διὰ τῶν σπαραγμῶν. *ΣΤΕΝΕΙ ΔΕ.* οὐ μόνον αἱ Τρωάδες θρηνοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων οὐκ ὀλίγαι γυναῖκες [10]), ἡ μὲν ὡς ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐν Τροίᾳ [1]), ἡ δὲ ὡς στερηθεῖσα τῶν τέκνων. δέον δὲ εἰπεῖν ἀμφὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, ὁ δὲ ἀμφὶ τὸν εὔρουν Εὐρώταν εἶπεν, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ποταμὸς δὲ οὗτος ἐν Λακεδαιμονίᾳ [2]).

V. 641. *ΣΤΕΝΕΙ*, θρηνεῖ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. οὐ μόνον δὲ εἰς τὸ κοινὸν τῇ Τροίᾳ τὰ τῆς ἀνοίας τοῦ Ἀλεξάνδρου προῆλθεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ Ἑλ-

8) Sic recte King. Vulgo διϊάμβου.

9) ἤτοι addidit King.

10) Gu. τῶν Ἑλληνίδων οὐκ ὀλίγαι.

1) Sic Gu. Vulgo deest ὡς bis, et αὐτοῦ ἐν Τροίᾳ.

2) Λακεδαίμονι Gu.

λάδι, οἷον· οὐ μόνον αἱ Τρῳάδες ἀπώλλυντο καὶ ἐθρήνουν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τινές. Fl. 33. οὐ μόνον δὲ αἱ Τρωικαὶ θρηνοῦσι γυναῖκες, οὐ μόνον ἐπὶ τῇ Τροίᾳ ἦλθε τὸ κακὸν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς Ἕλλησι. θρηνεῖ καί τις κόρη πολυδάκρυτος ἐν τῇ Λακεδαιμονίᾳ ἀμφὶ τὸν εὔρροον Εὐρώταν — ἐκεῖσε γὰρ ῥεῖ ὁ Εὐρώτας ποταμὸς — ἤγουν καὶ αἱ τῶν Ἑλλήνων γυναῖκες θρηνοῦσι, αἱ μὲν τοὺς αὐτῶν ἄνδρας, αἱ δὲ τοὺς παῖδας, ἀλλὰ καὶ μητέρες θανόντων τῶν τέκνων αὐτῶν ξέουσι τὰς παρειὰς αὐτῶν ποιοῦσαι τὸν ὄνυχα αἱματώδη. Fl. 10. 59. *ΕΥΡΟΟΝ*, πολυρρόου. (παρήχησις.) Gu. *ΕΥΡΩΤΑΝ*, παράκλησις (leg. παρήχησις). ὄνομα ποταμοῦ περὶ τὴν Λακεδαιμονίαν. Fl. 17. σύνηθες τοῖς παλαιοῖς ἀπὸ ποταμῶν καὶ πηγῶν καλεῖν τοὺς τόπους, διὰ τὸ εἶναι ταῦτα ἀνεξάλειπτα. Gu.

V. 642. *ΠΟΛΥΔΑΚΡΥΤΟΣ*. πολυδακρύτως. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 643. *ΠΟΛΙΟΝ*, γηραιόν. Fl. 59. λελευκασμένον, (λευκήν). Gu. *ΚΡΑΤΑ*, κεφαλήν. Fl. 56. 59. κάρα. Fl. 21.

V. 644. *ΤΙΘΕΤΑΙ*, τίθησι. Gu. Fl. 21. 56.

V. 645. *ΔΡΥΠΤΕΤΑΙ*, ξέεται, (κόπτει, καταξέει, σπαράττει). Gu.

V. 646. *ΔΙΑΙΜΟΝ*, ἡματωμένον, (αἱματῶδη. πᾶς γὰρ ὁ τὴν ἑαυτοῦ παρειὰν ξαίνων ἀνάγκη καὶ τὸν ὄνυχα αἱματοῖ). Gu. ἠλλαγμένην. Fl. 17. γράφε διδυμον. Fl. 10. *ΤΙΘΕΜΕΝΑ*, ποιοῦσα. Gu. *ΣΠΑΡΑΓΜΟΙΣ*, ἐν ξέσεσι. Fl. 59. ἐν τοῖς σχίσμασι. Fl. 21.

V. 647—649. *ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΕΚΑΒΗ*, μία τῶν δούλων Ἑκάβης ἔρχεται, φέρουσα τὸ σῶμα τοῦ Πολυδώρου. ἣν γὰρ πεμφθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑκάβης ἐπὶ τὸ κομίσαι ὕδωρ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Πολυξένης, αὕτη οὖν ἡ δούλη ἀπελθοῦσα παρὰ θάλασσαν, εὑρίσκει τὸ σῶμα τοῦ Πολυδώρου. καὶ ἐλθοῦσα δείκνυσιν αὐτὸ τῇ Ἑκάβῃ. λέγει δὲ πρὸς τὸν χορὸν τῶν αἰχμαλωτίδων· ὦ γυναῖκες, ποῦ ἐστιν ἡ ἀθλιωτάτη Ἑκάβη, ἡ νικῶσα ἐν ταῖς δυστυχίαις πάντα ἄνδρα καὶ θήλειαν γενεὰν, οὐδεὶς τὸν τῆς δυστυχίας στέφανον ἀντ' αὐτῆς λήψεται, οὐδεὶς μᾶλλον αὐτῆς ἀποίσει στέφανον, νικήσας αὐτὴν ἐν κακοῖς. ἐπεὶ γὰρ εἶπεν ἔχουσιν ὡς

πάντα, [illegible] [illegible] [illegible] ἐν τοῖς κακοῖς, [illegible] τοῦτο· ἕπονται γὰρ τῇ νίκῃ στέφανοι. 3)

V. 648. ΘΗΛΥΝ ΣΠΟΡΑΝ, θηλυκὴ γενεὰν. (γυναικῶν [illegible]). Gu.

V. 649. ΣΤΕΦ. ΑΝΘΑΙΡΗΣΕΤΑΙ, οὐδεὶς νικήσας ἐκείνην ἐν κακοῖς στέφανον λάβῃ, ἀλλ' ἐκείνη νικῶσα πάντας ἐν κακοῖς στεφανωθήσεται. Gu. Fl. 25. τοῦτο λέγει διὰ τὸ τοὺς νικῶντας ἐν τοῖς ἀγῶσι στεφανοῦσθαι. Gu.

V. 650. 651. ΤΙ Δ' Ω ΤΑΛΑΙΝΑ, τί ἐστι τὸ βούλημα τῆς σῆς κακοφήμου βοῆς; ὡς καὶ λίαν, ἢ ὅτι, οὐδέποτέ σου ἠρεμεῖ τὰ λυπηρὰ μηνύματα 4).

V. 650. ΤΙ Δ', τί ἐστιν, τί λέγεις. Fl. 59. ΣΗΣ, ἕνεκα τῆς κακοφημίου. Fl. 59.

V. 651. ΩΣ, ὄντως, (ἄγει, λίαν). Gu. ΕΥΔΕΙ, ἠρεμεῖ (ἡσυχάζουσιν, ἤγουν οὔποτε παύσῃ δυστυχῆ ἀγγέλλουσα). Gu. οὐδέποτε παύουσι τὰ λυπηρά σου κηρύγματα. Fl. 59.

V. 652. 653. ΕΚΑΒΗ. [illegible] φέρω ταύτην τὴν λύπην, ἐν τοῖς δυστυχίαις δὲ [illegible] ἀνθρώποις εὐφημεῖν κατὰ τὸ στόμα, [illegible] εὔφημα λέγειν καὶ ἀγαθά.

V. 652. ΕΚΑΒΗ. ΦΕΡΩ. ἡ ἀπολογία εἰς τὸ τί δ' ὦ τάλαινα. Fl. 59. ΕΝ ΚΑΚΟΙΣΙ, πολλῶν κακῶν προκειμένων. Gu.

V. 653. ΟΥ ΡΑΔΙΟΝ, οὐκ εὐχερῶς. Fl. 53. ὅταν καταλάβῃ τινά τι κακὸν, καὶ ἄλλα μείζονα ἐπακολουθοῦσι τούτῳ. [illegible] κακοῖς δὲ τοῖς [illegible] τινα οὐκ εὔκολον ὑπάρχει εὐφημεῖν καὶ καλῶς λέγειν τοῖς βροτοῖς ἐπὶ παραμυθίᾳ τῆς λύπης αὐτὴν (sic), ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐπιφέρειν καὶ ἕτερα λυπηρότερα. Fl. 59. ΕΥΦΗΜΕΙΝ, οὐ ῥᾴδιον τὸ τῶν ἀνθρώπων στόμα σιωπᾶν. Baroc. 74. Gu. (εὔφημα λέγειν, καλῶς λέγειν.) Gu.

V. 654. 655. ΚΑΙ ΜΗΝ ΠΕΡΩΣΑ ΤΥΓΧΑΝΩ,

3) Ultima [illegible] μᾶλλον — [illegible] sunt etiam in Gu. [illegible] prior ibidem inter lineas [illegible] cum hac varietate: οὐδεὶς [illegible] στέφ. λάβοι — ἄνωθεν [illegible].

4) [illegible] Ald. [illegible] King. Musgr. [illegible] Barb. [illegible]

ἀντὶ τοῦ περᾷ, ἀπὸ τῶν οἰκημάτων αὕτη. εὐκαίρως δὲ φαίνεται τοῖς σοῖς λόγοις.

V. 654. *ΚΑΙ ΜΗΝ*, ὄντως. Gu. *ΠΕΡΩΣΑ ΤΥΧ.* ἐρχομένη, (ἤγουν περᾷ καὶ ἐξέρχεται). Gu. περᾶν καὶ ἐπὶ θαλάσσης καὶ ἐπὶ ξηρᾶς, ὡς ἐνταῦθα· καὶ πόρος ἐπὶ θαλάσσης καὶ ἐπὶ ξηρᾶς λέγεται. οὕτω καὶ ὁδεύειν καὶ ἐπὶ θαλάσσης καὶ ἐπὶ ξηρᾶς· καὶ ὁδὸς ἐπ' ἀμφοτέρων λέγεται· ὁδοιπορεῖν δὲ ἐπὶ ξηρᾶς μόνον. Gu. Fl. 25. *ΔΟΜΩΝ ΑΠΟ*, ἐπέκεινα ἤγουν ἔξω. Gu. ἔξω τῶν σκηνῶν. Fl. 59.

V. 655. *ΕΣ ΚΑΙΡΟΝ*, εἰς πρέπον, ἐγκαίρως. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76.

V. 656—658. *Ω ΠΑΝΤΑΛΑΙΝΑ.* καὶ παναθλία, καὶ ἔτι μᾶλλον παναθλία δηλονότι, ἢ καὶ παρὸ λέγω, ὦ δέσποινα, ὄλωλας, καὶ ἐφθάρης, καὶ οὐκέτι ὑπάρχεις βλέπουσα φῶς, χωρὶς παιδὸς, χωρὶς ἀνδρὸς, χωρὶς πόλεως, ἐξεφθαρμένη. τὸ ὄλωλας πρὸς τὸ ἐξεφθαρμένη συναπτέον, τὸ δὲ οὐκέτ' εἶ βλέπουσα φῶς, διὰ μέσου, οὕτως· ὄλωλας ἐξεφθαρμένη, ἄπαις, ἄνανδρος, ἄπολις.

V. 656. *Ω ΠΑΝΤΑΛΑΙΝΑ*, ὦ παναθλία δέσποινα, καὶ ἔτι πλέον ἢ παναθλία. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 657. *ΟΛΩΛΑΣ*, ἐφθάρης, (ἀπωλέσθης. ὄλωλα ἐγώ, ὀλώλεκα δὲ ἕτερον). Gu. *ΚΟΥΚΕΤ' ΕΙ*, οὐδαμῶς ὑπάρχεις, ἤγουν ἀπέθανες. Gu. γράφεται· οὐκ ἕως ἐξώσας (sic) ζῇς. Fl. 55. οὐκέτι βλέπεις φάος καὶ ζῶσα σὺ ζῇς. Fl. 17.

V. 658. *ΕΞΕΦΘΑΡΜΕΝΗ*, παντελῶς διεφθαρμένη. Fl. 17. 55. κατὰ πολὺ ἀφανισθεῖσα. Gu.

V. 659—662. *ΟΥ ΚΑΙΝΟΝ ΕΙΠΑΣ.* οὐ νέον εἶπας, εἰδόσι δ' ὠνείδισας, ἤτοι εἰς ὀνειδισμὸν προέφερες. διὰ τί δὲ ἦλθές μοι φέρουσα τόνδε τὸν νεκρὸν τῆς Πολυξένης, ἧς ὁ ἐνταφιασμὸς ἐδηλώθη ἡμῖν ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων σπουδάζεσθαι.

V. 659. *ΟΥ ΚΑΙΝΟΝ ΕΙΠΑΣ.* νομίζουσα ἡ Ἑκάβη, ὅτι ἡ θεράπαινα τὸν τῆς Πολυξένης φέρει νεκρὸν, καὶ διὰ ἐκεῖνον ἀποκλαίεται, καὶ τέλος δ' εἰς ταύτην αὐτὴν λέγει· οὐ παράδοξόν τι λέγεις, γινώσκουσι δὲ ἡμῖν τὴν λύπην λέγεις, διὰ τί δὲ φέρεις τὸν νεκρὸν τῆς Πολυξένης ἐνταῦθα ταφῆναι ἀτίμως καὶ κρυφίως, ἥστινος ὁ τάφος ἀπηγ-

γέλθη γενέσθαι ἔμπροσθεν πάντων Ἀχαιῶν ἐνδόξως καὶ ἐντίμως, πάντων τῶν Ἑλλήνων συνεργούντων ἐπὶ τῷ τάφῳ, ἤγουν τῇ ταφῇ αὐτῆς. Fl. 59. ΩΝΕΙΔΙΣΑΣ, ἀνέμνησας. Gu. τὴν σφαγὴν τῆς Πολυξένης ἀνέμνησας, εἶπας. Fl. 59. εἰδόσι προήγαγες τὰ δυστυχήματα. ὀνειδίζειν γάρ ἐστι τὸ φέρειν δυστυχήματα. Fl. 21. 59. [5])

V. 660. ΑΤΑΡ ΤΙ. στικτέον εἰς τὸ τί καθ' ἀπόκρισιν (33. ὑπόκρ.) ἡ ἐρώτησις. Fl. 21. 33. τί δέ. Fl. 6. 9. 56. 59. 76. Gu. διὰ τί. Gu. a m. 2. ΝΕΚΡΟΝ. ἐνόμισεν ἡ Ἑκάβη τὴν Πολυξένην εἶναι. Fl. 33.

V. 661. ΑΠΗΓΓΕΛΘΗ. ἐδηλώθη, (ἐμηνύθη μοι παρὰ Ταλθυβίου). Gu.

V. 662. ΔΙΑ ΧΕΡΟΣ, κομιζόντων εἰς τὴν πυρκαϊὰν φύλλα καὶ ξύλα. Fl. 10. ΣΠΟΥΔΗΝ ΕΧΕΙΝ (ἐπιμέλειαν) ἤγουν σπουδάζεσθαι. Gu. ἀγῶνα, ἤγουν σπουδάζεσθαι. Fl. 59. τιμήν. Fl. 33. ἐπειδὴ ἤκουσεν, ὅτι οἱ μὲν αὐτὴν ἐφυλλοβόλουν τιμῶντες, οἱ δὲ ξύλα παρεκόμισαν εἰς τὴν πυρκαϊάν. Fl. 33. 59.

V. 663. 664. ΗΔ' ΟΥΔΕΝ ΟΙΔΕ. ἥδε ἡ Ἑκάβη οὐδὲν γινώσκει, ἀλλὰ θρηνεῖ τὴν Πολυξένην μοι, νέων δὲ πημάτων οὐκ αἰσθάνεται.

V. 663. ΗΔ', ἡ αὕτη. Fl. 56. ἀποστροφὴ πρὸς τὰς γυναῖκας. Fl. 21. καθ' ἑαυτὴν τοῦτο λέγει. Gu. ΜΟΙ, ἕνεκά μου. Fl. 17. παρέλκον. Fl. 59. ὑπ' ἐμοῦ κινηθεῖσα. Gu.

V. 664. ΝΕΩΝ ΔΕ ΠΗΜΑΤΩΝ. ἤγουν τῆς Πολυδώρου σφαγῆς καὶ τῆς ἐν θαλάσσῃ τούτου ἀποῤῥιφῆς. Gu. ΟΥΧ ΑΠΤΕΤΑΙ, οὐκ αἰσθάνεται, (οὐ λαμβάνει αἴσθησιν). Gu.

V. 665. 666. ΟΙ ΕΓΩ. φεῦ, τάλαινα εἰμὶ ἐγώ. ἆρα φέρεις δεῦρο τὸ βακχευτικὸν κάρα τῆς μάντεως Κασάνδρας. βακχεῖον κάρα τῆς Κασάνδρας λέγει τὸ μανικὸν, ὡς μαντικῆς [6]). οἱ γὰρ μάντεις θείᾳ μανίᾳ κατεχόμενοι μαντεύονται, φησὶ γὰρ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, ὡς ἡ μαντικὴ μανικὴ οὖσα πρῶτον, προστιθέντος τοῦ τ, μαντικὴ γέγονεν.

5) Fl. 33. τὸ προσφέρειν (legr. προφ.) τὰ δυστ. τῶν ἑτέρων. Sic fere etiam 10. 25.

6) μαντικῆς. Sic Gu. Vulgo μανικῆς.

V. 665. *ΜΩΝ*, ἆρα. τὸ μῶν ἀντὶ τοῦ ἆρα; ἀπὸ τοῦ μὴ οὖν (leg. μὴ) οὖν, γίνεται κατ' ἐμβολὴν τοῦ η, καὶ τροπῇ τοῦ ουν εἰς ων. Gu. *ΒΑΚΧΕΙΟΝ*, μαντικόν. Fl. 17. 76. μανικόν. Fl. 10. 35. 59. τὸ *ΒΑΚΧ. Κ.* τὸ μαντικὸν 7), τὸ ἐνθουσιαστικὸν κάρα, ἤγουν τὸ σῶμα, ἀπὸ τοῦ κρείττονος μέρους τὸ ὅλον, ὡς φαμὲν καὶ ἱερὰν κεφαλὴν, τῆς μάντεως Κασάνδρας φέρεις;

V. 666. *ΘΕΣΠΙΩΙΔΟΥ*, τῆς μάντεως (τῆς μαντικῆς, χρησμῳδοῦ). Gu. τῆς ἐπὶ τὰς θυσίας μαντευομένης. Fl. 33. τῆς τὰ θεῖα λεγούσης. Fl. 35. θεσπιῳδὸς ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ θεὸς καὶ τοῦ ἔπω τὸ λέγω, καὶ τοῦ ᾠδὴ ἡ τραγῳδία, ὁ τὰ θεῖα λέγων. Fl. 6. 25.

V. 667 — 669. *ΖΩΣΑΝ ΛΕΛΑΚΑΣ*. τὴν ζῶσαν εἶπας, τὸν θανόντα δὲ τόνδε οὐ θρηνεῖς. ἀλλ' ἄθρησαι καὶ ἴδε σῶμα νεκροῦ γυμνωθὲν, ἐπεὶ φανεῖταί σοι ἔκπληξις καὶ παρὰ προσδοκίαν.

V. 667. *ΛΕΛΑΚΑΣ*, εἴρηκας, εἶπας. τὸ λέλακας ἐπὶ μόνων ὀρνίθων λέγεται, ὡς καὶ Ἡσίοδος, δαιμονίη, τί λέληκας; περὶ ἀηδόνος λέγων. ὁ δὲ παρὼν τραγῳδὸς καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐδέξατο τοῦτο. 8) Gu.

V. 668. *ΑΘΡΗΣΟΝ*, θέασαι, βλέψον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἴδε, θέασαι. Gu. *ΓΥΜΝΩΘΕΝ*, ἀνακαλυφθέν. ἀνακαλύπτει τὸ σῶμα τοῦ Πολυδώρου ταῦτα λέγουσα. (περικεκάλυπτο γὰρ τῷ αὐτῆς πέπλῳ.) 9) Gu.

V. 669. *ΕΙ*, ἵνα, ὅπως. Fl. 59. ἐπεί. Gu. *ΠΑΡ ΕΛΠΙΔΑΣ*, ἐξαίφνης. Fl. 59. προσδοκίαν. Gu.

V. 670 — 676. *ΟΙΜΟΙ*. βλέπω δὲ τὸν ἐμὸν παῖδα Πολύδωρον τεθνηκότα, ὃν ἐφύλαττεν ἐμοὶ ἐν τοῖς οἴκοις ὁ Θρᾷξ Πολυμήστωρ. ἀπωλόμην ἡ δύστηνος, οὐκέτι δὴ εἰμί.

7) τὸ μαντικὸν e Gu. addidi, in quo desunt ultima: τὸ ὅλον etc. In his lacuna esse videtur post κεφαλὴν, fortasse sic explenda: κεφαλὴν, ἢ καὶ κεφαλὴν τῆς μ. Κ. φ. Ceterum in Junt. et Basil. hoc scholion sequitur demum post paraphrasin v. 670 — 76.

8) Priora usque ad τί λέλακας habet etiam Flor. 25.

9) Quae uncis inclusa sunt, e cod. etiam Baroc. 74. adscripsit King. Priora habent etiam Flor. 10. 33. ταῦτα λέγ. ἀνακ. τὸν νεκρὸν τοῦ Π. ἡ Πολύβοια.

ὦ τέκνον, αἲ αἶ, κατάρχομαι μελῶν μανικῶν, ἀρτιμαθὴς οὖσα, δηλονότι κακῶν ἐξ ἐχθροῦ τινός.

V. 671. ΜΟΙ, ἕνεκα ἐμοῦ. Fl. 17. ἐξ ἐμοῦ. Gu.

V. 672. ΑΠΩΛΟΜΗΝ, ἐφθάρην. Fl. 17. 21. ΔΥΣΤΗΝΟΣ, ἤγουν ἡ ἀθλία. Fl. 17. ζητητέον ἐπὶ τοῦ οὐκέτ' εἰμὶ δὴ, ἀπωλόμην, δύστηνος, διὰ τί Ἑκάβη, καὶ πρότερον ἔχουσα λύπας πολλὰς τῶν τε παίδων καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ πολυτρόπως θρηνοῦσα, οὐκ εἶπε καὶ τότε τὸ οὐκ ἔτ' εἰμὶ δὴ καὶ φαμὲν, ὅτι πρότερον πολλὰς ἔχουσα λύπας, ὅμως ἐθάρρει εἰς τὸν Πολύδωρον, ὅπως, ἀνατραφέντος τούτου, κρατήσῃ πάλιν τὴν Τροίαν, καὶ γενήσεται διάδοχος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γενεὰ αὐτῆς, ὡς καὶ πρότερον· νῦν δὲ ἰδοῦσα καὶ τούτου σφαγέντα, ὡς μὴ ἔχουσα ἄλλον τινὰ παῖδα, εἰς ὃν ἔχει τὴν ἐλπίδα, ἀποκλαίουσα ἑαυτὴν λέγει, ἕως τοῦ νῦν εἶχον τινὰ ἐλπίδα εἰς τὸν Πολύδωρον, ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ οὐκέτι ὑπάρχω ἔχουσα ἐλπίδα εἰς τὸ κρατῆσαι καὶ αὖθις τὴν Τροίαν. Fl. 59. ὁ

V. 674. ΚΑΤΑΡΧΟΜΑΙ. εὕρηται τὸ ἄρχω καὶ παρὰ Πινδάρῳ (Nem. 3, 16.) αἰτιατικῇ· ἄρχε δὲ οὐρανῷ πολυνεφέλα κρέοντι, θύγατερ, δόκιμον ὕμνον. εὕρηται δὲ καὶ ἔν τινι τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων [10] οὕτως· ΚΑΤΑΡΧΟΜΑΙ, ἀρχὴν ποιοῦμαι. Gu. ΝΟΜΩΝ, μελῶν. (νόμος γὰρ τοῖς μαινομένοις θρηνεῖν.) Gu. κατάρχομαι γόων ἤγουν θρηνητικῆς ᾠδῆς· νόμους γὰρ οἱ παλαιοὶ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον. Fl. 17. 21. 25. καὶ γὰρ αὕτη ἡ λύπη ἀφόρητος οὖσα, οὐκ ἐᾷ με τοῦτο φέρειν, ἀλλὰ ποιεῖν ὡς μαινομένη βάκχη. Fl. 21. ἀρχὴν ποιοῦμαι τοῦ θρήνου τὸν βακχεῖον νόμον· οἱ γὰρ βακχευόμενοι μαινομένοις ἐοίκασιν. ἦλθε δὲ εἰς ἡμᾶς ἡ ἀρχὴ τοῦ θρήνου τούτου ἐξ ἀλάστορός τινος, ἤγουν κακῆς τύχης, ἢ ἐκ τοῦ ἀλάστορος, ἤγουν τοῦ Πολυμήστορος, ἀρτίως μαθοῦσα τὰ νῦν κακά. Fl. 59. ἀρχομένη λέγει τὸ αἲ αἲ, ὅπερ ἐστὶ νόμος ἀπὸ τῶν Βακχῶν· αἱ γὰρ Βάκχαι πρῶτον τὸ αἲ ἐξεφάνησαν. Fl. 53.

V. 675. ΒΑΚΧΕΙΟΝ. Βάκχαι ἱέρειαι ἦσαν τοῦ Διονύσου, καὶ κατεχόμεναι ὑπ' ἐκείνου ἐδόκουν μαίνεσθαι, ἄνετοι οὖσαι τὰς κόμας, καὶ τὰ ἱμάτια περιεῤῥηγμέναι,

10) ἀντιγράφων addidit King. In loco Pindari Junt. Bas. πολυνεφέλω, Junt. sine ι subscripto, ut et οὐρανῷ, recte.

βοῶσαι τῷ Διονύσῳ ἴακχε ἴακχε· ἐντεῦθεν γὰρ καὶ Βάκχαι ἐκλήθησαν. Βακχείων οὖν ἐνταῦθα νόμων λέγει τῶν μανικῶν, καὶ οἷς χρῶνται αἱ Βάκχαι, ὑμνοῦσαι τὸν θεόν. γράφεται δὲ καὶ βακχείων γόων.

V. 675. ΒΑΚΧΕΙΩΝ, μανικῶν, (παραφρονεῖν ποιούντων, ἢ θρηνητικῶν). Gu. ἤγουν τοῦ Διονύσου. Fl. 17. ΒΑΚΧΕΙΟΝ δὲ θρηνητικὸν ἢ κινητικὸν ἢ σύντονον, ἀλλ' οὐκ ἐκ Διονύσου μαθοῦσα τὸν βακχεῖον νόμον, ἀλλὰ ἐξ ἀλάστορος, ἤγουν πονηροῦ δαίμονος· οἱ γὰρ γόοι τῶν βακχείων μεθ' ἡδονῆς γίνονται, ὁ δ' ἐμὸς οὐχ οὕτως. Fl. 25. κινητικὸν ἢ σύντονον, ἀντὶ τοῦ θρηνητικόν, ἢ τὸν τῷ βακχείῳ διασυντιθέμενον, οὐκ ἐκ Διονύσου μαθοῦσα τὸν βακχεῖον νόμον. Fl. 33. ΕΞ ΑΛΑΣΤΟΡΟΣ, ἐχθροῦ (τοῦ Πολυμήστορος). Gu. ἐξ ἐχθροῦ, φθονηροῦ (πονηροῦ, ut 6.). ἐξ ἐχθροῦ δαίμονος. Fl. 21. κακοποιοῦ δαίμονος. Fl. 17. ἐκ κακοῦ δαίμονος. Fl. 21. 59. ἀλάστωρ κυρίως λέγεται ὁ φονεὺς, ἢ ὁ ἄλαστα καὶ ἀλάθητα ἔργα ποιῶν· οὐδέποτε γὰρ δύναται κρυβῆναι ὁ φόνος· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶμαι· ὁ γὰρ φονεύσας τινὰ κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν ἐξήρχετο τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ περιπατῶν κατὰ τόπους ἐπλανᾶτο ἔνθεν κἀκεῖθεν, ζητῶν τὴν ἴασιν τοῦ φόνου οὗ ἔπραξεν, ἕως οὗ ἔζη. μαρτυρεῖ δὲ τοῦτο καὶ Ὅμηρος, εἰς τὸν Βελλεροφῶντα πλανώμενον λέγων, ἤτοι ὁ καππεδίον τοῦ Ἀληΐου οἶος ἀλᾶτο, (Il. ζ, 201.) ἤγουν μόνος. Ἀλήϊον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶμαι. Fl. 59. ἀλάστωρ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ λήθη, ὁ διάβολος, ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ, καὶ ὁ φθορεὺς ἀπὸ τοῦ ἁλίσκω. Fl. 33.

V. 676. ΑΡΤΙΜΑΘΗΣ. ἀρτίως ἀντὶ τοῦ νεωστὶ, καὶ ἀρτίως ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρως. ἐνταῦθα οὖν ἀρτιμαθὴς κακῶν, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως καὶ νεωστὶ ἕτερα μαθοῦσα κακὰ, ἢ τελεία οὖσα εἰς μάθησιν. [1]) ΑΡΤΙΜΑΘΗΣ ἡ μαθοῦσα τὰ κακὰ ἄρτι, ἢ πάντα τὰ κακὰ διελθοῦσα. Fl. 33. τῶν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἀρτίως μαθοῦσα. Fl.

1) Ultima e Gu. accesserunt, in quo vv. ἀρτίως καὶ νεωστὶ ἕτ. — μάθησιν inter lineas scripta sunt. Idem scholion est in marg. ab eadem manu. e quo scripsi ἀρτίως ἀντὶ τοῦ νεωστί, καὶ ἀρτ. pro vulg. ἀρτ. νεωστί. In eo desunt ultima ἢ τελεία etc.

59. ὑπ' ὀνείρου. Fl. 6. ἀπηρτισμένη, μαθοῦσα ἀπὸ τῶν ὀνείρων. Fl. 10.

V. 677. ΕΓΝΩΣ ΓΑΡ. ἔγνως δὴ, ὦ δύστηνε, τὴν βλάβην τοῦ παιδός σου. ΑΤΗΝ, ἤγουν ὑπὸ τίνος πεφόνευται. G. Ω ΔΥΣΤΗΝΕ ΣΥ; ἢ κατὰ ἀπόφασιν. Gu.

V. 678—681. ΑΠΙΣΤ' ΑΠΙΣΤΑ. τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἀνομοιόστροφα. ἀνομοιόστροφα δέ εἰσιν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν (p. 69.), ὅσα πάντως διαιρεῖται, ἢ κατὰ πρόςωπον ἀμοιβαῖον, ἢ χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν ὑπόκρισιν. καὶ διαιρεῖται εἰς δύο, ἢ εἰς πλείονα. εἰ μὲν οὖν εἰς δύο διαιρεῖται, καλεῖται ἑτερόστροφον, εἰ δὲ εἰς πλείω, ἀλλοιόστροφον. εἰσὶν οὖν τὰ παρόντα ἀλλοιόστροφα. τῆς πρώτης [2]) δὲ στροφῆς ταύτης τὰ κῶλα ς. τὸ α στίχος ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος πενταςυλλάβου καὶ ἰάμβου· διαιροῦνται γὰρ αἱ μακραὶ τῶν τοιούτων ποδῶν εἰς δύο βραχείας. τὸ γ ὅμοιον καθαρὸν, ἐκ παίωνος δ [3]) καὶ ἰάμβου. τὸ δ ὅμοιον, δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος α καὶ δακτύλου. τὸ ε τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. τὸ ς ὅμοιον τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές. οὕτω διῃρημένα χρὴ ταῦτα τὰ κῶλα, καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς ἡμῖν διῄρηται, ἵν' εὐχερῶς καὶ τίνος εἴη μέτρου ἔχωμεν [4]) γνῶναι· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 678—681. ΑΠΙΣΤ' ΑΠΙΣΤΑ. τουτέστιν, οὐ πιστεύεσθαι δυνάμενα βλέπω, ἕτερα δὲ κακὰ ἀπὸ ἑτέρων κακῶν κυρεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐντυγχάνει, ἡμῖν δηλονότι, οὐδέποτε καταλήψεται ἐμὲ ἡμέρα χωρὶς δακρύων, καὶ χωρὶς στεναγμῶν.

V. 678. ΑΠΙΣΤΑ, οὐ πιστεύεσθαι δυνάμενα, (ἀπροςδόκητα,) ἃ εἰ ἔκ τινος ἤκουον, οὐκ ἐπίστευον). Gu. οὐ πιστεύεσθαι δυνάμενα, παράδοξα, ἃ οὐκ ἤλπιζον μηδεμίαν ἔχοντα πίστιν, βλέπω. Fl. 59. 76. διττολογεῖ τὸ πάθος σφόδρα σχετλιαστικὸν ὁ τραγῳδὸς ἐν τῇ τραγῳδίᾳ ποιῶν. Fl. 53. τὸ ἐπαναλαμβάνειν τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐν τῷ θρηνεῖν σφόδρα σχετλιαστικὸν καὶ πάθος ἀγεῖρον (ἐγεῖρον) ἐν τῇ τραγῳδίᾳ. Fl. 10. 21. ΚΑΙΝΑ, παράδοξα, (διὰ τὸ ἀνέλπιστον). Gu.

2) πρώτης ex emend. King. Vulgo δευτέρας.

3) δ. Sic recte King. Vulgo δέ.

4) Vulgo μέτρου ἔχομεν. Emendavit Barnes.

V. 679. *ΕΤΕΡΑ Δ' ΑΦ' ΕΤΕΡΩΝ*, ἄλλα ἐξ ἄλλων εὐθὺς κατὰ διαδοχήν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. *ΚΥΡΕΙ*, ἐπιτυγχάνει ἡμῖν (καταλαμβάνει ἐμέ, ἐπιγίνεται, ἐπέρχεται) Gu. ὑπάρχει. Fl. 17. κυκλεῖ ἡμᾶς. Fl. 21.

V. 680. *ΑΔΑΚΡΥΤΟΝ*, χωρὶς δακρύων. *ΑΣΤΕΝΑΚΤΟΝ*, χωρὶς στεναγμῶν. (πρὸς μὲν τὸ ἡμέρα τὸ ἀδάκρυτος καὶ ἀστένακτος ἀποδοτέον [5]), πρὸς δὲ τὸ ἐμὲ ἀδακρύτου καὶ ἀστενάκτου.) Gu. δακρύων, στεναγμῶν μὴ τυχοῦσα. Fl. 21. δακρύων καὶ στεναγμάτων μὴ μετέχουσα. Fl. 10. 35.

V. 681. *ΕΠΙΣΧΗΣΕΙ*, καταλήψεται (κατακλύσῃ, καλύψει) Gu. κατέλαβε. Fl. 59. παύσει ἢ ὀχήσει ἐμέ. Fl. 21.

V. 682. *ΔΕΙΝΑ*, χαλεπά. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. τὸ τῆς Ἑκάβης πάθος οἰκεῖον ὁ χορὸς λογίζεται, ὡς βασιλίδος οὔσης προσῆκεν αὐτῶν. Gu.

V. 683 — 685. *Ω ΤΕΚΝΟΝ ΤΑΛΑΙΝΑΣ*. ὁ δεύτερος αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶν ἑπτά, α΄ βραχυκατάληκτον δίμετρον, βραχυκατάληκτον, τὸ β΄ κοινὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ΄ καὶ σπονδείου. τὸ γ΄ δακτυλικὸν πενθημιμερές. Ὦ τέκνον ἀθλίας μητρὸς, εἰπὲ μόρῳ ἔθανες, ποίᾳ τύχῃ κεῖσαι, πρὸς τίνος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων; τῷ μόρῳ μὲν τὸ θανάτῳ, πότμῳ δὲ τῇ προφάσει, ἵν' ᾖ, ποίῳ θανάτῳ καὶ ποίᾳ προφάσει; ἢ τίς ὁ ἀνελὼν σε, εἰπέ, τέκνον [6]).

V. 683. *Ω ΤΕΚΝΟΝ*, ὁ λόγος πρὸς τὸν Πολύδωρον (ὡς ἐμφανεῖ τῷ σώματι προσδιαλέγεται. Fl. 17.) Gu.

V. 684. *ΤΙΝΙ ΜΟΡΩ*, θανάτῳ, ἤγουν ποίῳ τρόπῳ θανάτου. (μόρος ἀπὸ τοῦ μερίζεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος.) Gu. *ΘΝΗΣΚΕΙΣ*, ἀντὶ τοῦ ἔθανες. Gu. *ΠΟΤΜΩ*, τύχῃ (δυστυχίᾳ) ἤγουν διὰ ποίαν αἰτίαν. Gu. προφάσει, δυστυχίᾳ. Fl. 10. 21. *ΚΕΙΣΑΙ*, ἀποθνήσκεις. Fl. 97. τέθνηκας. Fl. 21.

5) Quae uncis inclusa sunt usque ad ἀποδοτέον, leguntur etiam in scholiis vulgatis.

6) Haec inde a μόρῳ μὲν sunt etiam in Fl. 33. qui post προφάσει addit πρός τινος. καταλάβει δὲ ἵν' ᾖ — — — post ἀνελών σε autem εἴτε ὥστε διαφέρει πότμος καὶ μόρος. πότμος μὲν γάρ ἐστι τὸ αἴτιον.

V. 685. *ΠΡΟΣ ΤΙΝΟΣ*, ἀπὸ (παρὰ Fl. 56.) Gu. παρὰ τινός ἀνθρώπων (ὑπὸ τίνος τῶν ά. Fl. 10. 21.) ἐφονεύθης. Fl. 10. 21. 59. παρὰ τίνος διόλλυσαι. Fl. 17.

V. 686 — 689. *ΟΥΚ ΟΙΔΑ.* σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς, στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων τριῶν, καὶ κώλου, ὃ τρίτον κείμενον δακτυλικὸν ἐστὶ πενθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. *ΟΥΚ ΟΙΔΑ.* οὐ γινώσκω· κυρῶ δὲ, ἀντὶ τοῦ εὗρον καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ. ἐκβεβλημένον ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἢ πτῶμα ὑπὸ δορὸς φονικοῦ, ἤτοι ὑπό τινος φονευθέντα; ἐξήνεγκεν αὐτὸν ὁ πελάγιος κλύδων τοῦ πόντου ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ, ἤτοι πλατείᾳ καὶ ὁμαλῇ.

V. 686. *ΟΥΚ ΟΙΔ'.* ὁ τῆς θεραπαίνης λόγος πρὸς τὴν Ἑκάβην, τῆς Ἑκάβης πρὸς τὸν παῖδα λεγούσης. τοῦτο δὲ συμβαίνει οὕτω γίνεσθαι ἐν ταῖς λύπαις. Gu. *ΚΥΡΩ*, ἐντυγχάνω. Fl. 10.

V. 687. *ΕΚΒΛΗΤΟΝ*, πεπνιγμένον (ἐκπεπνιγμένον καὶ ἐκβεβλημένον ὑφ' ἁλός). Gu. τουτέστιν ἐκριφθέντα τῆς θαλάσσης. Fl. 17. ἤγουν τετρωμένον (om. 25.), ἤγουν ἀποπνιγέντα ὑπὸ (10. 21. ἀπὸ) θαλάσσης. Fl. 10. 21. 25. 59. *ΠΕΣΗΜΑ*, πτῶμα. (ἢ ὑπό τινος φονευθέντα.) Gu. ἢ ἀναιρεθέντα ἐν ξίφει (ἐκ ξίφους. 17. ξίφοις. 10. 21. ξίφει. 33. τῷ ξίφει. 10. 59.). πέσημα γὰρ τὸ πτῶμα. Fl. 25.

V. 688. *ΨΑΜΑΘΩι*, (ἄμμῳ. ἄμμος τὸ τῆς γῆς χῶμα παρὰ τὸ ἀμαθὲς καὶ ἀμέτρητον εἶναι.) ἄμμος ἡ ἐν ξηρᾷ, ὡς ἐν ἐρήμῳ, ψάμαθος ἡ ἐν θαλάσσῃ. Gu. *ΛΕΥΡΑι*, ὁμαλῇ, πλατείᾳ, (λεπτῇ). Gu.

V. 689. *ΕΞΗΝΕΓΚΕ*, ἔξω ἔφερε. Fl. 56. 59. ἐξήνεγκεν ἡ κρίσις λόγους, ἐξήνεγκεν ἡ θάλασσα Πολύδωρον. Fl. 33. *ΠΕΛΑΓΙΟΣ ΚΛΥΔΩΝ*, περιφραστικῶς τὸ πέλαγος. Fl. 17. τὸ ὕδωρ. Fl. 59.

V. 690 — 695. *ΩΜΟΙ ΑΙ ΑΙ.* ἡ τρίτη αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ ζ. τὸ α τροχαϊκὸν μονόμετρον. τὸ β ὅμοιον ἑφθημιμερὲς 7), ἐκ χορείων. τὸ γ ὅμοιον ἑφθημιμερὲς καθαρόν. τὸ δ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ ε παιωνικὸν δίμετρον, ἐκ παίωνος α, καὶ παλιμβακχείου. τὸ ς ἀκαταληκτι-

7) King. ὑπερκατάληκτον pro ἑφθημιμερές.

κὸν ἐφθημιμερὲς [8]), τοῦ β ποδὸς δακτύλου. τὸ ζ παιωνικὸν δίμετρον, ἐκ παίωνος α καὶ κρητικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ΩΜΟΙ ΑΙ ΑΙ. ἔμαθον τὴν νυκτερινὴν ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οὐ παρέβη με τὸ φάσμα τὸ σκοτεινὸν καὶ ταχέως ἀφιστάμενον, ὃ ἐθεασάμην, ὦ τέκνον, περὶ σοῦ, οὐδαμῶς ὄντος ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Διός.

V. 691. ΕΜΑΘΟΝ, ἔγνων. Gu. Fl. 17. ἔγνωκα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ΤΟ ΕΝΥΠΝΙΟΝ. ἢ πρὸς τὸ ὄψιν συναπτέον, ἵν' ᾖ τὴν [9]) ἐνύπνιον καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους φανεῖσάν μοι ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων, ἢ πρὸς τὸ ἐνύπνιον ὑποστικτέον, ἵν' ᾖ τὸ ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων, ὥσπερ ἑρμηνεία τοῦ ἐνυπνίου [10]). κρεῖττον δὲ ἐστι τὸ πρῶτον. ΟΜΜΑΤΩΝ, τουτέστιν ἣν (Gu. ἃ) εἶδον τὰ ἐμὰ ὄμματα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἔμαθον τὸ ἐνύπνιον τῶν ἐμῶν ὀμμάτων, διελύθη τὸ ὄναρ, ὅπερ εἶδον· εἰς γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος εἶδε τοῦτο ἡ Ἑκάβη· οὐδὲ γὰρ ἦλθε τὸ φάντασμα ὡς οὐδὲν, οὐδὲ ἡ μελανόπτερος ὄψις, ἣν εἶδον, ὦ παῖ, διὰ σὲ οὐκέτι μέλλοντα ὁρᾷν τὸ φῶς, ἀλλὰ ἀληθὲς ἀπεδείχθη. μελανόπτερον δὲ τὴν ὄψιν, καὶ τὰ μὲν πτερὰ διὰ τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ἀνυπόστασιν, ἣν ἔχει, καὶ ἀφανίζεται εὐθέως ἀποχωρήσαντος τοῦ ὕπνου, μέλανα δὲ διὰ τὸ σκοτεινὸν τῆς νυκτός. Fl. 59.

V. 692. ΠΑΡΕΒΑ, παρῆλθε, (παρέδραμε, ἀλλ' ἐγνώσθη). Gu. φάσμα, φάντασμα. Fl. 6. 9. 21. 56. φαντασία. Fl. 59. ὄνειρον. Fl. 17. τὸ βλεπόμενον. Fl. 55.

V. 693. ΜΕΛΑΝΟΠΤΕΡΟΝ, σκοτεινὸν καὶ ἄγνωστον. μεσεμβόλημα.

V. 694. Τὸ ἂν πρὸς τὴν ὄψιν ἐστὶ, τὸ δὲ οὔ με παρέβα μελανόπτερον φάσμα διὰ μέσου [1]). ΕΣΕΙΔΟΝ, ἀντὶ τοῦ εἶδον. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ΑΜΦΙ Σ', οἰκτρόν. Fl. 17. περὶ σοῦ (ἰωνικῶς). Gu.

8) King. τὸ ς τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν.

9) τὴν Gu. Vulgo τὸ ἐνύπνιον.

10) ἐνύπνιον Gu. Vulgo ἐνυπνίου.

1) In editis hoc scholion cum superiori ad vs. 691. cohaeret τὸ ἂν δὲ etc. in Gu. sejunctum.

V. 695. ΟΝΤΑ, πρὸς τὸ σημαινόμενον τοῦ, ὦ τέκνον, ὦ παῖ, ἀπέδωκε τὸ ὄντα· εἰ γὰρ πρὸς τὸ τέκνον, ὂν ἔδει εἰπεῖν. Gu. οὐκέτι μέλλοντα ἔσεσθαι. Fl. 59. λείπει τὸ ὡς, ὡς οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει. Fl. 21. ΔΙΟΣ, τοῦ ἀέρος. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ΦΑΕΙ, ἐν τῷ παρόντι βίῳ. Fl. 56. ἤγουν οὐ ζῇς. Fl. 21.

V. 696. ΤΙΣ ΚΑΙ ΝΙΝ ΕΚΤΑΝ'; τίς αὐτὸν ἐφόνευσεν; γινώσκεις, ὦ ἐξ ὀνείρων φρονοῦσα καὶ διανοουμένη, εἰπεῖν; ΤΙΣ, δέ. Fl. 59. ΟΝΕΙΡΟΦΡΩΝ, ὦ ἡ ἀπὸ τῶν ὀνείρων διανοουμένη, (ἡ τοὺς ὀνείρους κρίνουσα, ἡ φρονοῦσα καὶ πιστεύουσα τοῖς ὀνείροις). Τοῦτο λέγει ἡ θεράπαινα διὰ τὸ εἰπεῖν τὴν Ἑκάβην, ἔμαθον ἐνύπνιον. Gu. ἀκούσασα ἡ θεράπαινα τὴν Ἑκάβην λέγουσαν, ὅτι οὐ παρῆλθε τὸ φάντασμα ψευδές, λέγει, ὦ ὀνειρόφρον, ἤγουν τὸ ὄνειρον φρονοῦσα λέγειν τὴν ἀλήθειαν, καὶ τίς ἐφόνευσεν αὐτόν. Fl. 59.

V. 697. 698. ΕΜΟΣ ΕΜΟΣ. ἡ δ' αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ δ, ὧν τὸ α παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ β ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον [2]), ἐκ παίωνος α [3]) καὶ κρητικοῦ. τὸ γ καὶ τὸ δ ὅμοιον τῷ πρώτῳ· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ΕΜΟΣ φίλος ἔκτεινεν Θρᾷξ, ὅπου ὁ πατὴρ ὁ γέρων ἔκρυψεν αὐτόν. Ω ΚΑΤΑΡΑΤΕ. ἡ ε αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶν ἕξ. τὸ α παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος καὶ σπονδείου. τὸ β χοριαμβικὸν ἡμιόλιον καθαρόν. τὸ γ ὅμοιον τῷ α ἐκ παίωνος καὶ ἰάμβου. τὸ δ ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ε ὅμοιον τῷ τρίτῳ. τὸ ς ὅμοιον τῷ δ.' οὕτω χρὴ γράφειν καὶ ταῦτα ὡς διῄρηται, καὶ τὰ ἄνω, ἵν' εἴη καὶ τὰ μέτρα εὔγνωστα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 697. ΞΕΝΟΣ, φίλος. κατ' εἰρωνείαν λέγει τὸ φίλος ἡ Ἑκάβη. Gu. [4]) ΙΠΠΟΤΑΣ, φίλιππος. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. φιλιππικός. Fl. 17. καβαλλάριος. Fl. 33.

2) King. καταληκτικόν.

3) Ita edidit King. Vulgo ἐκ παίωνος δ.

4) κατ' εἰρωνείαν εἴρηται a sec. etiam m. adscriptum est. Florr. 21. 25. 33. κατ' εἰρωνείαν (εἴρηται addit 21.) ἢ ὀνομαζόμενος φίλος.

V. 699. *ΩΜΟΙ ΤΙ ΛΕΞΕΙΣ.* Οἴ μοι τί λέγεις; ἐκεῖνε δηλονότι, ἵνα κτανὼν ἔχῃ τὸν χρυσόν; *ΤΙ ΛΕΞΕΙΣ,* λέγεις. (ἤγουν τίνα αἰτίαν ἐρεῖς τοῦ θανάτου;) Gu. τὸν μέλλοντα ἀντὶ ἐνεστῶτος. Fl. 59.

V. 700 — 704. *ΑΡΡΗΤΑ.* οὐ δυνάμενα ῥηθῆναι, περαιτέρω [5]), μείζονα, θαυμάτων, οὐχ ὅσια, οὐδὲ φορητά. ποῦ ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη τῶν φίλων [6]), ἢ ποῦ ἐστὶν ἡ Δίκη τῶν ξένων, ἤγουν ἡ τούτους ἐφορῶσα θεὸς [7]) καὶ τιμωρουμένη τοὺς αὐτοὺς ἀποκτείναντας, ὃ καὶ κρεῖττον ἐστὶ τοῦ προτέρου [8]) [νοῦ]. ὦ καταρῶν ἄξιε ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, Πολυμήστωρ, μονονουχὶ καὶ εἰς μέρη διεῖλες τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, ὅστις ἐμέρισας τὸ σῶμα, κόψας φασγάνῳ σιδηρῷ.

V. 700. *ΑΡΡΗΤΑ.* οὐ δυνάμενα ῥηθῆναι· ὑπερβολικῶς δὲ λέγεται. (τὰ καταλαβόντα ἡμᾶς πράγματα καὶ ἃ ἐκεῖνος ἐποίησε.) Gu. μὴ δυνάμενα λεχθῆναι βλέπω. Fl. 59. ἀπόῤῥητα (καὶ ἀδιήγητα 33.) ταῦτα τὰ παρόντα (δηλονότι 33.) Fl. 10. 33. τὸ ἄῤῥητον λέγεται τριχῶς· ἐπὶ ἀγαθοῦ, ὡς τὸ ἄῤῥητος ἡ φιλανθρωπία τοῦ θεοῦ· ἐπὶ κακῆς τινος πράξεως, ἧς διὰ τὸ κακὸν οὐκ ἔστι καλὸν ῥηθῆναι ταύτην· καὶ ἐπὶ πολλῆς θλίψεως, (add. ὡς) καὶ νῦν. Fl. 59. *ΑΝΩΝΟΜΑΣΤΑ,* μὴ δυνάμενα ὀνομασθῆναι. Gu. τὸ ἀνωνόμαστα μεγεθύνεται, ὡς τὸ ἀνώνυμος καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ. Fl. 59. *ΠΕΡΑ,* ἐπέκεινα. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. περαιτέρω. Fl. 10. 21. 33. ὅτε μὲν δηλοῖ τόπον, γράφεται μετὰ τοῦ ν, ὡς τὸ πέραν τοῦ χειμάῤῥου τῶν κέδρων, ὅτε δὲ χωρὶς τοῦ ν, δηλοῖ τὸ ἐπέκεινα. Fl. 33.

V. 701. *ΟΣΙΑ,* δίκαια. Gu. Fl. 21. 56. τὸ ὅσιον ἐπὶ θεοῦ, τὸ δὲ δίκαιον ἐπὶ ἀνθρώπου, τὸ κηδεμονικὸν ἐπὶ

5) Junt. Basil. περαιτέρω. Ω μεῖζονα θαυμ. King. Musgr. deleverunt περαιτέρω. Sed hoc est haud dubie gl. v. πέρα. Ω ex ultima syllaba praecedentis verbi adhaesit.

6) Haec pars scholii in Junt. Basil. jam ante vs. 697. adscripta legebatur, ubi delevit Barn. Eamdem ad paraphrasin, verba quae sequuntur, ad scholia retulit King. inepte.

7) θεὸς e Gu. addidi, ut et sequens τοὺς αὐτοὺς.

8) προτέρου. Sic Gu. qui νοῦ omittit. Vulgo πρώτου.

ζώων. Fl. 33. *ΑΝΕΚΤΑ*, φορητὰ, (ὑπομονητὰ) πάσχομεν δηλονότι. Gu. *ΔΙΚΑ ΞΕΝΩΝ*, ἡ ἔφορος τῶν ξένων. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ποῦ τὸ δίκαιον τὰ ἐν τοῖς ξένοις (ἐν τῷ ξένῳ. Fl. 21. τοῦ ξενίου Διὸς addit 10.) ἢ ποῦ ἡ ἐκδίκησις τῶν ξένων. Gu. a m. sec. Fl. 10. 21. ποῦ ἐστὶν ἡ δίκη τῶν φονευόντων τοὺς ξένους. Fl. 59.

V. 702. *Ω ΚΑΤΑΡΑΤ' Α.* ἀντὶ τοῦ καταρώτατε. (Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.) τοῦτο πρὸς τὸν Πολυμήστορα (Fl. 17. 59.) λέγει ἡ Ἑκάβη, βλέπουσα τὰς τομάς. Gu. *ΔΙΕΜΟΙΡΑΣΩ*, ἔκοψας, (εἰς μέρη διεῖλες). Gu. ἔταμες. Fl. 17. ἤγουν εἶλες. Fl. 6.

V. 703. *ΦΑΣΓΑΝΩι*, ξίφει. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 704. *ΜΕΛΕΑ*, εἰς μέλη. Gu. *ΩιΚΤΙΣΑΣ*. ᾤκτειρας. Fl. 10. 17. 59. ἠλέησας. Gu.

V. 705. *ΩΣ*, λίαν. Gu. ὄντως, λίαν. Fl. 17. 59. *ΠΟΛΥΠΟΝΩΤΑΤΗΝ*, πολυστένακτον. Fl. 33. πολύλυπον, (ἀθλιωτάτην). Gu.

V. 706. *ΔΑΙΜΩΝ*, κακοποιὸς θεός. Fl. 17. θεὸς, (ἡ τύχη). Gu. *ΒΑΡΥΣ*, κακός. Fl. 21. 56. κακωτικὸς, ἐπαχθὴς, (πολέμιος, κακοποιὸς, ἐπώδυνος.) Gu.

V. 707. *ΑΛΛ' ΕΙΣΟΡΩ ΓΑΡ.* τὸ ἀλλὰ πρὸς τοὐνθένδε συναπτέον. τὸ δὲ εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότου δέμας Ἀγαμέμνονος, διὰ μέσου. περιφραστικῶς δὲ, τὸ τοῦ δεσπότου Ἀγαμέμνονος δέμας, ἀντὶ τοῦ, τὸν δεσπότην Ἀγαμέμνονα. 9)

V. 708. *ΤΟΥΝΘΕΝΔΕ*. κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦδε. *ΤΟΥΝΘΕΝΔΕ*, ἕνεκα τούτου. Fl. 17. ἀπεντεῦθεν, ἀπὸ τοῦ νῦν. Fl. 6. 10. ἀπὸ τοῦ νῦν, τοπικὸν καὶ χρονικόν. Gu. *ΣΙΓΩΜΕΝ*. Αἰδεσθεῖσαι αἱ γυναῖκες τὴν παρουσίαν τοῦ

9) Omiserunt hoc scholion King. et Musgr. Ejus prior pars, τὸ ἀλλὰ — μέσου in Gu. est a m. sec. in margine; ex eo τοῦδε pro τοῦ scripsi; reliqua a prima manu sunt inter lineas, κατὰ περίφρασιν ἀντὶ τοῦ. In Florr. 10. 33. περιφραστικῶς τὸν δεσπότην. Praeterea aliud est scholion in Gu. a m. sec. supra εἰσορῶ γὰρ scriptum: τὸ γὰρ περισσὸν κατὰ συνήθειαν τραγικήν.

Ἀγαμέμνονος, σιγῶσιν, ὡς δεσπότην αὐτῶν ὄντα. Fl. 59. ΦΙΛΑΙ, γυναῖκες. Fl. 56. Τρωάδες δηλονότι. Fl. 21.

V. 709 sqq. ΕΚΑΒΗ ΤΙ ΜΕΛΛΕΙΣ. αἱ ἑξῆς αὗται συστηματικαὶ [10]) περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρϛη [1]). ὧν τελευταῖος, κακόν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν. μετὰ τῶν ρνζ [2]) κώλων τμῆμα τὸ φεῦ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. καὶ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

V. 709—715. ΕΚΑΒΗ, ΤΙ ΜΕΛΛΕΙΣ. Ἑκάβη, διὰ τί βραδύνεις τὴν σὴν θυγατέρα θάπτειν ἐλθοῦσα, καθάπερ ὁ Ταλθύβιος ἀνήγγειλέ μοι, μὴ ψαύειν μηδένα τῶν Ἀργείων τῆς σῆς θυγατέρος. ἡμεῖς μὲν οὖν εἰάσαμεν, οὐδὲ ἐψαύσαμεν· σὺ δὲ βραδύνεις, ὥστε με θαυμάζειν. μέλλω δὲ ἀποστελεῖν σε: τὰ ἀπ' ἐκείνου γὰρ μέρους καλῶς ἐπράχθησαν, εἴ τι τῶν πραχθέντων καλῶς ἐστι. [3])

V. 709. ΤΙ ΜΕΛΛΕΙΣ, διὰ τί βραδύνεις. (ὑπερτίθης.) Gu. μέλλειν τὸ βραδύνειν, τὸ ἀποκεῖσθαι, καὶ τὸ φαίνεσθαι. [4]) ΚΡΥΠΤΕΙΝ ΤΑΦΩι, θάπτειν. Gu.

V. 710. ΕΛΘΟΥΣ'. τὸ ἐλθοῦσα Ἀττικὴ σύνταξις· τὸ κοινὸν ἐλθεῖν. Gu. ΕΦ' ΟΙΣΠΕΡ, καθά. ΕΦ' ΟΙΣΠΕΡ, ὡς τοῦ Ταλθυβίου ἀναγγείλαντός μοι· καὶ γὰρ ἤγγειλέ μοι. Fl. 21. ὡς τοῦ Ταλθυβίου ἀπαγγείλαντος αὐτῷ, ἃ ἡ Ἑκάβη αὐτῷ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἶπε. Fl. 25, 33. καθάπερ. Gu. ΗΓΓΕΙΛΕ ΜΟΙ, ἀνήγγειλέ μοι. Gu.

V. 711. ΘΙΓΓΑΝΕΙΝ, ψαύειν. ΘΙΓΓ'. ἅπτεσθαι. Fl. 59.

V. 712. ΕΩΜΕΝ, ἀντὶ τοῦ ἐάσωμεν. ΕΩΜΕΝ, ἀντὶ τοῦ εἰάσαμεν (κατὰ τὸν σὸν λόγον). Gu. ἤγουν ἀφίεμεν. Fl. 17. ΨΑΥΟΜΕΝ, ἐψαύσαμεν. Gu. ἤγουν προς-

10) Sic emend. Barn. Junt. Basil. συστικαί.

1) King. et Musgr. ρυθ'.

2) King. Musgr. ρλη'. Quid seqq. sibi velint, non assequor.

3) Haec omnia desunt in Junt. Basil. Barn. Addidit King, non e codice, ut opinor, sed e glossis suprascriptis et scholiis editis a se concinnata, quod e comparatis scholiis, imprimis Guelpherbytanis, patebit.

4) Eadem sunt in Gu. a m. pr.

ἐγγίζομεν. Fl. 17. ἐθάψαμεν. Fl. 33. τοῦτο τὸ σχῆμα ἀντιχρονία λέγεται. Fl. 21. ἄρσις καὶ θέσις σημαίνουσα τὸ αὐτό. Fl. 59.

V. 713. *ΣΧΟΛΑΖΕΙΣ*, βραδύνεις. *ΣΧΟΛ.* σχολὴ ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ ἀργία, καὶ ἡ βραδύτης. ὅθεν καὶ σχολαῖον βάδισμα. ἀπὸ τούτων καὶ ῥήματα· σχολάζει ἀντὶ τοῦ ἀργεῖ, καὶ ἀντὶ τοῦ βραδύνει, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιμένει. Gu. *ΘΑΥΜΑΖΕΙΝ*, ἐκπλήττειν. Fl. 56. τὴν βραδυτῆτά σου. Fl. 59. ἐκπλήττεσθαι, διὰ θαύματος ἔχειν. Gu.

V. 714. *ΗΚΩ*, ἦλθον. Gu. Fl. 17. 59. *ΗΚΩ ΑΠΟΣΤ. ΣΕ.* ἀπὸ τοῦ εἶμι αὖθις ἐκεῖ πέμψων σε. Gu. μέλλω σε ἀποστελεῖν. [5]) *ΑΠΟΣΤΕΛΩΝ*, μεταπεμψόμενος. Fl. 33. *ΤΑΚΕΙΘΕΝ.* ἤτοι [6]) τὰ ἀπὸ τοῦ στρατοῦ πρέποντα γενέσθαι, πῦρ τε λέγω ποιῆσαι, καὶ ξύλα συνάξαι, καὶ τἄλλα τὰ πρὸς τὴν ταφὴν ἐπιτήδεια ἐγεγόνει καλῶς. λοιπὸν οὖν ἐστὶ, σέ τε ἐλθεῖν, καὶ κρύψαι τὴν παῖδα ἐν τῷ τάφῳ. οὕτω τὰ ἐκεῖθεν νοητέον, καὶ οὐχ ὡς ἐκεῖσε, ὡς οἴονταί τινες. [7]) τὸ δὲ εἴ τι τῶνδ' ἐστὶ καλῶς, διὰ τοῦτο λέγει· ἐπεὶ λυπηρὸς ἐδόκει τῇ Ἑκάβῃ ὁ τῆς θυγατρὸς θάνατος, οὕτως ἀθλίως ἀνῃρημένης, ἢ ὅτι καὶ τὰ πρὸς ταφὴν παρασκευαζόμενα ἐπιτήδεια λυπεῖ τοὺς ὁρῶντας, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἰδὼν ταῦτα οὐ στενάξειεν. *ΤΑΚΕΙΘΕΝ*, τὰ ἀπ' ἐκείνου τοῦ μέρους. (τὰ ἀπὸ τοῦ στρατοῦ γενέσθαι πρέποντα.) Gu. τὰ κατὰ τὴν Πολυξένην. Fl. 10. 17. 21. ἤγουν τὰ ἐν τῇ ταφῇ καλῶς ἐπράχθησαν, ἐὰν δυνατόν ἐστι καλεῖν ταῦτα τὰ πραχθέντα καλῶς. ἐπεὶ γὰρ (f. ἔστι γὰρ) σφαγὴ καὶ τάφος τι κακόν· ἤγουν ἐὰν τέως ἄξιον ὑπάρχει καλεῖν ταῦτα τὰ πραχθέντα καλῶς. Fl. 59. ἐν τῷ στρατῷ πάννα εὐτρέπισται, ἤγουν ἡ πυρά. Fl. 25.

V. 715. *ΠΕΠΡΑΓΜΕΝ' ΕΣΤΙΝ*, καλῶς ἐπράχθησαν. Gu. *ΤΩΝΔΕ*, ἅτινα ἐπράχθησαν. Fl. 17. τῶν πραχθέντων. (πεπραγμένων, τῶν μετὰ τὴν ταφήν). κολάζει τὸν λόγον. Gu. *ΕΣΤΙΝ ΚΑΛΩΣ*, ἀντὶ τοῦ ἔχων ἐστὶ

5) Sic Guelph. Vulgo μέλλων.

6) Sic Gu. Junt. Basil. ἢ. Barn. ἤ. King. ἤγουν.

7) καὶ οὐχ-τινες e Gu. addidi. Ex eodem mox scripsi λυπεῖ pro vulg. λυπῇ, et supra τὰ πρὸς τὴν ταφήν.

καλῶς. Fl. 17. γινόμενα. Fl. 59. καὶ ἐὰν εἰσὶ καὶ τὰ ἐντεῦθεν ὄντως καλῶς εὐτρεπισμένα. ἢ οὕτως· ἐὰν δοκῇ σοι, Ἑκάβη, τῶν ἐκεῖσε πραχθέντων καλῶς. Fl. 25.

V. 716—718. ΕΑ, ἐπὶ ἐκπλήξεως. τίς ἐστιν οὗτος ὁ ἀποθανὼν ἀνὴρ τῶν Τρώων, ὃν εἰσορῶ ἐπὶ ταῖς σκηναῖς; οὐ γὰρ πέπλοι τῶν Ἀργείων τὸ σῶμα αὐτοῦ περικαλύπτοντες συμβάλλειν διδόασί μοι.

V. 716. ΕΠΙ ΣΚΗΝΑΙΣ, κείμενον δηλονότι βλέπω. Fl. 17.

V. 717 sq. ΑΡΓΕΙΩΝ, εἶναι δηλονότι. Fl. 17. ὅτι γὰρ οὐκ ἔστιν Ἑλληνικὸς ὁ νεκρὸς, φανερόν μοι ποιοῦσιν οἱ πέπλοι μὴ ὄντες Ἑλληνικοὶ, ἀλλὰ Τρωϊκοί. Fl. 10. 33. 59. οὐ γὰρ οἱ πέπλοι οἱ περιπτύσσοντες καὶ περισκέποντες τὸ σῶμα λέγουσιν ἐμοὶ εἶναι τὸν ἀποθανόντα Ἀργεῖον, ἤγουν Ἕλληνα. Fl. 25. οὐ γὰρ οἱ πέπλοι οἱ περικαλύπτοντες τὸ σῶμα αὐτοῦ λέγουσί μοι αὐτὸν συστέλλεσθαι. Fl. 59. ΑΓΓΕΛΛΟΥΣΙ ΜΟΙ, διδόασί μοι συμβάλλειν, (μηνύουσιν, ἑρμηνεύουσι, δηλοῦσιν) εἶναι Τρῶον, καὶ οὐκ Ἀργεῖον δηλονότι. Gu.

V. 719—721. ΔΥΣΤΗΝΕ. ταῦτα καθ' ἑαυτὴν λέγει ἡ Ἑκάβη· πότερον πρὸς τὸ γόνυ προσελθοῦσα τούτου πέσω, ἢ ὑπομένω διὰ σιγῆς τὰ κακά; Ἄλλως. ὦ δύστηνε Πολύδωρε, τί δράσω ἐγὼ ἡ Ἑκάβη. ἐγκύψασα [8]) δὲ διαλέγεται πρὸς τὸν νεκρὸν Πολύδωρον, καὶ πρὸς ἑαυτήν. ὅτι γὰρ ἀποστραφεῖσα ταῦτα λέγει, δῆλον ἐξ ὧν καὶ ὁ Ἀγαμέμνων λέγει πρὸς αὐτήν· τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν ὀδύρῃ. τὸ δὲ δύστηνε ὁ Δίδυμος φησὶ πρὸς τὸν Πολύδωρον λέγειν τὴν Ἑκάβην· ὦ δύστηνε Πολύδωρε, ἐμαυτὴν γὰρ λέγω, δύστηνον ἀποκαλοῦσα σέ. τί δράσω, πότερα ἱκετεύσω Ἀγαμέμνονα, ἢ σιωπήσω; Ἄλλως. τὸ δύστηνε οἱ μὲν διὰ τὸν Πολύδωρον φασὶ τὴν Ἑκάβην λέγειν οὕτω· ὦ δύστηνε Πολύδωρε· λέγουσα γὰρ ἐγὼ [9]) ἡ Ἑκάβη σὲ δύστηνον, ἐμαυτὴν λέγω, ἢ πρὸς ἑαυτὴν οὕτω,

8) Ante haec verba in Flor. 33. leguntur ista: ταῦτα πρὸς ἑαυτὴν λέγει ἡ Ἑκάβη, τὸ δὲ δύστηνος πρὸς τὸν Πολύδωρον ἀποτείνεται, ὡς καὶ τοῦ (leg. τὸ) μέχρι τοῦ οὐδέν τι τούτων ὧν σὺ δοξάζεις, ἄναξ (v. 742.) ἐγκρύψασα (sic) διαλέγεται κ. τ. λ.

9) ἐγὼ addidi e Gu. ex quo etiam paulo ante scripsi λέγειν οὕτω pro οὕτω λέγ.

ὦ Ἑκάβη δύστηνε. λέγουσα γάρ σε δύστηνον ἐμαυτὴν λέγω. οὗ [10]) γὰρ τὸ ὄνομα ἐπαινεῖται ἢ ψέγεται, οὗτος αὐτὸς ὁ τὸ ὄνομα ἔχων ἐπαινεῖται ἢ ψέγεται. ἰστέον δὲ, ὅτι οἱ ἐκλαμβάνοντες τὸ δύστηνον πρὸς τὸν Πολύδωρον, οἱ μὲν τὸ Ἑκάβη συντάσσουσιν ὡς ἡμεῖς ἔφαμεν, οἱ δὲ στίζουσι μὲν [1]) πρὸς τὸ σὲ, τὸ δὲ Ἑκάβη πρὸς τὸ κάτω συνάπτουσι, λέγοντες τὴν Ἑκάβην πρὸς ἑαυτὴν ἠρέμα κοινολογεῖσθαι τὸ πότερον προσπέσω. διὸ καὶ κρεῖττον ἐστὶ τὸ δύστηνε πρὸς τὸν Πολύδωρον, καὶ οὐ πρὸς ἑαυτὴν λέγεσθαι. ΔΥΣΤΗΝΕ. καθ' ἑαυτὴν λέγει τὸν λόγον ἡ Ἑκάβη μέχρι πολλοῦ, μὴ ἀποκρινομένη τῷ Ἀγαμέμνονι. Gu. ὦ ἄθλιε Πολύδωρε. Fl. 33. ΛΕΓΩ, ὀνομάζω. Fl. 33.

V. 720. ΕΚΑΒΗ. ὥςπερ ἄλλη τις οὖσα λεγομένη Ἑκάβη. Gu. ΠΡΟΣΠΕΣΩ ΓΟΝΥ, πρὸς τὸ γόνυ προςελθοῦσα πέσω. (κατὰ διάλυσιν, ὅτι προςπίπτω δοτικῇ συντάσσεται.) Gu. τοῦτο ἀντίπτωσίς ἐστι. Fl. 21. ὑπέρβατον. Fl. 33.

V. 722. 723. ΤΙ ΜΟΙ ΠΡΟΣΩΠΩι. ἀπορούσης τῆς Ἑκάβης καθ' ἑαυτὴν, ἄρα προσπέσω τῷ Ἀγαμέμνονι, καὶ βοηθεῖν πείσω, ἢ οἴσω τὰ κακὰ ἐν σιγῇ, ἰδὼν ὁ Ἀγαμέμνων οὕτως αὐτὴν ἐνδοιάζουσαν, φησὶ, τί ἐγκλίνασα καὶ στρέψασα τὸ σὸν νῶτον ἐμοὶ θρηνεῖς, καὶ οὐ στρέψασα πρόσωπον πρὸς πρόσωπον λέγεις τὸ πραχθέν; τίς ἐστιν οὗτος ὁ νεκρός; τὸ δὲ ἐμοὶ καὶ τῷ προσώπῳ, καθ' ὅλον καὶ μέρος εἴρηται, τὸ μὲν ἐμοὶ, ὅλον, τὸ δὲ προσώπῳ, μέρος. μέρος γὰρ τοῦ παντὸς σώματος τὸ πρόσωπον. [2])

V. 722. ΤΙ ΜΟΙ ΠΡΟΣΩΠΩι, διὰ τί ἐν τῷ προςώπῳ μου κλίνασα ἤγουν τρέψασα τὸν σὸν νῶτον. Gu. τί τὸ πρὸς νῶτον πρόςωπον τὸν νῶτον δοῦσα (leg. τί τὸ πρόςωπον πρὸς τὸν νῶτον δ.) ὀδύρῃ καὶ θρηνεῖς; ἀντίπτωσις. τί τὸ πρόςωπόν σου κρύβεις καὶ στρέφεις ὀπίσω εἰς τὴν ῥάχιν, καὶ οὐ λαλεῖς. Fl. 33. ΕΓΚΛΙΝΑΣΑ, ὑποκύψασα. Fl. 59.

10) οὗ. Sic Gu. pront jam emend. King.

1) μὲν et paulo post ἠρέμα addidi e Gu.

2) Idem est in Gu. cum hac varietate: ἄρα προςπέσει (sic) — βοηθεῖν αὐτῇ δεήσεται, ἢ φέρει — τρέψασα τὸν (sic etiam King.) σὸν νῶτον — τρέψασα πρ.

V. 723. *ΟΔΥΡΗι.* τὸ ὀδυρῇ ἀντὶ τοῦ ὀδύρῃ, ὁ μέλλων ἀντὶ ἐνεστῶτος. ὁ γὰρ ἐνεστὼς μακρὸν ἔχει τὸ ῦν, καὶ οὐ συμφωνεῖ τῷ μέτρῳ. Gu.

V. 724. *ΑΛΛ' ΕΙ ΜΕ.* καθ' ἑαυτὴν καὶ ταῦτα λέγει. Fl. 21. ἀλλ' ἐὰν εἴπω τοῦτον τὰ κακὰ τὰ ἐμὰ, ἢ κρατήσω τὸ γόνυ τούτου, φοβοῦμαι, μὴ ἡγησάμενος ἐμὲ εἶναι ποτὲ πολεμίαν, νῦν δὲ δούλην, ἀποδιώξει με τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ἀποδιωχθεῖσα προςθήσω ἐμαυτῇ πλειοτέραν θλίψιν. Fl. 59.

V. 725. *ΑΠΩΣΑΙΤ'*, ἀποδιώξει, εὐκτικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. Fl. 59. ἀποδιώξει ἐμὲ δηλονότι. Fl. 21. *ΑΛΓΟΣ*, λύπην, (τὸ ἐκ τοῦ ἀπωσθῆναι.) Gu. *ΠΡΟΣΘΕΙΜΕΘ' ΑΝ*, τῷ ἄλγει δηλονότι. (τῷ περὶ τοῦ παιδὸς ἄλγει.) Gu. τῷ ἄλγει δηλονότι, ἤγουν τῇ λύπῃ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀλλ' ἐὰν ἀπώσαιτο καὶ ἀποδιώξῃ [καὶ] ὁ Ἀγαμέμνων, ἡγούμενος ἐμὲ ἐχθρὰν, προςθείμεθα καὶ προςθήσομεν ἄλγος ἐν τῷ ἄλγει, ἤγουν λύπην περισσοτέραν. προςθείμεθα κανόνισον· τίθημι, ὁ μέλλων θήσω, ὁ β ἀόριστος ἔθην, ὁ μέσος ἐθέμην, καὶ τὸ εὐκτικὸν θείμην θεῖο θεῖτο, τὸ πληθυντικὸν θείμεθα, καὶ προςθείμεθα. Fl. 25.

V. 726. *ΚΛΥΩΝ*, ἀκούων (τί πάσχεις) ἐκ τοῦ κλύω τὸ ἀκούω γίνεται καὶ τὸ περίκλυτος, ὁ ἐξάκουστος ἤγουν ὁ περισσῶς ἀκουόμενος. Gu.

V. 727. *ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΑΙ*, μαθεῖν (γνωρίσαι, γνῶναι). Gu. *ΟΔΟΝ*, μέθοδον, (τὴν θέλησιν, τὸν τρόπον). Gu. *ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΩΝ.* βούλημα, τὸ θέλημα· βούλευμα δὲ τὸ ἀπὸ τῆς βουλῆς ἤγουν σκέψεως κατάντημα. Gu. *ΟΔΟΝ ΒΟΥΛ.* τὰ σὰ βουλεύματα περιφραστικῶς. Gu.

V. 728. 729. *ΑΡ' ΕΚΛΟΓΙΖΟΜΑΙ.* εἰποῦσα ἄνωθεν, ὡς πολεμίαν καὶ δούλην ἡγούμενος αὐτὴν Ἀγαμέμνων, τὴν ταύτης ἀπώσαιτο δέησιν, νῦν φησὶν, ἆρα ἐκλογίζομαι, καὶ ὑπολαμβάνω, τὰς φρένας τοῦδε πρὸς τὸ δυσμενὲς, καὶ τὸ ἐχθρὸν, μᾶλλον ἢ τὸ φιλάνθρωπον; οὐκ ὄντος δυσμενοῦς καὶ ἐχθροῦ. ἐκ δὲ τοῦ οὕτω διαπορεῖν, φαίνεται ἑαυτὴν μὲν [3]) μεμφομένη, ὡς οὐ τἀληθῆ περὶ ἐκείνου ὑπολαμβάνουσαν, ἐκεῖνον δὲ τῆς αἰτίας ἀπολύουσα. Ἄλλως. *ΑΡ'*

3) μὲν e Gu. recepi, e quo etiam μεμφομένη (quod jam habet Barnes.) οὐ τἀληθῆ et ἀπολύουσα scripsi. Pro διαπορεῖν King. male διαφορεῖν.

ΕΚΛΟΓΙΖΟΜΑΙ. [4]) ἐὰν στίξωμεν εἰς τὸ τοῦδε, νοητέον οὕτως· ἆρα χαλεπὰς καὶ ἐχθρὰς λογίζομαι τὰς φρένας τοῦ Ἀγαμέμνονος, οὐκ ὄντος αὐτοῦ δυσμενοῦς, ἵν' ᾖ τὸ πᾶν [5]) περὶ Ἀγαμέμνονος. ἢ εἰς τὸ μᾶλλον στικτέον, ἵν' ᾖ οὕτως· ἆρα πρὸς τὸ δυςμενὲς μᾶλλον ῥέπω, τούτου ὄντος οὐχὶ δυςμενοῦς τὰς φρένας.

V. 728. *ΕΚΛΟΓΙΖΟΜΑΙ*, ἀντὶ τοῦ συλλογίζομαι, ἤγουν νοῶ. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ὑπολαμβάνω, διαλογίζομαι, ἔξω τοῦ νοὸς λογίζομαι, (Fl. 33. ἔξω τοῦ νοὸς κρίνω) ἔξω τοῦ καθήκοντος λογίζομαι καὶ τάττω, ὑποπτεύω. ἆρα παραλογίζομαι καὶ ἐκλαμβάνω τοῦτον δυςμενῆ. Gu. a m. sec. ἆρα χαλεπὰς καὶ ἐχθρὰς λογίζομαι τούτου τὰς . . (φρένας add. 10.) Fl. 33. *ΔΥΣΜΕΝΕΣ*, ἐχθρῶδες. Fl. 21. Gu. πρὸς τὸ ἐχθρόν. Fl. 59. ἔχθος. Fl. 56. χαλεπόν. Fl. 33. Ἰδοῦσα ἡ Ἑκάβη τὸν Ἀγαμέμνονα πρᾴως ὁμιλοῦντα ταύτην (leg. αὐτῇ) καὶ ὡς εἰπεῖν συλλυπούμενον λέγει· ἆρα ὑπολαμβάνω μᾶλλον τὰς φρένας τοῦ Ἀγαμέμνονος εἶναι πρὸς τὸ δυςμενὲς καὶ τὸ ἐχθρωδέστερον, μὴ ὄντος τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐχὶ ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φίλου; Fl. 59.

V. 730. 731. *ΕΙ ΤΙ ΜΕ ΒΟΥΛΕΙ.* εἰ μηδὲν ἀπὸ τούτων βούλει εἰδέναι με, συμφωνεῖς ἐμοί· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ βούλομαι ἀκούειν.

V. 730. *ΤΩΝΔΕ*, τῶν κακῶν. Fl. 56. *ΜΗΔΕΝ*, μήτι. ὄνομα γάρ ἐστιν ἐνταῦθα τὸ μηδέν. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 731. *ΕΣ ΤΑΥΤΟΝ*, (τὸ ἓν καὶ) ὅμοιον· ἤγουν ὅπερ θέλεις, ἐκεῖνο θέλω. (ἥκεις καὶ ἔρχῃ σὺ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην ἐμοί.) Gu. ἤγουν τὰ ἴσα μοι φρονεῖς· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐγὼ θέλω κλύειν· ἢ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην ἥκεις ἐμοί. Fl. 25. εἰ θέλεις ἐμὲ μηδέν τι τούτων γινώσκειν, εἰς τὸ ὅμοιον ἐμοὶ ἦλθες· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐγὼ θέλω ἀκούειν. Fl. 59.

V. 732—736. *ΟΥΚ ΑΝ.* οὐκ ἂν δυναίμην χωρὶς τοῦδε βοηθεῖν τοῖς ἐμοῖς τέκνοις. διατί στρέφω ἐπὶ νοῦν, καὶ διαλο-

4) Hoc scholion neglexerunt King. et Musgr.

5) Haec usque ad φρένας sunt etiam in Flor. 10. sic: καὶ ᾖ ὁ λόγος ἅπας περὶ Ἀγ. ἢ εἰς τὸ μ. κ. τ. λ.

γίζομαι τάδε; ἀνάγκη τολμᾷν, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν, εἰπεῖν, κἂν τύχω βοηθείας δηλονότι, κἂν μὴ τύχω. ὦ Ἀγαμέμνον, ἱκετεύω σε πρὸς τῶνδε τῶν γονάτων, καὶ πρὸς τοῦ σοῦ γενείου, καὶ πρὸς τῆς δεξιᾶς χειρὸς δηλονότι, τῆς εὐτυχοῦς καὶ εὐδαίμονος.

V. 732. *ΟΥΚ ΑΝ ΔΥΝΑΙΜΗΝ.* δυνηθῶ. Fl. 59. οὐ μὴ δυνηθῶ. Fl. 56. καθ' ἑαυτὴν λέγει ἡ Ἑκάβη, οὐ μέλλω δυνηθῆναι χωρὶς τοῦ Ἀγαμέμνονος βοηθῆσαι τοῖς τέκνοις μου, ἤγουν φονεῦσαι τὸν Πολυμήστορα. Fl. 59. *ΤΙΜΩΡΕΙΝ*, βοηθεῖν. τιμωροῦμαι τὸ ἁπλῶς κολάζω καὶ ἀνταμύνομαι· καὶ τιμωρῶ τὸ ἁπλῶς βοηθῶ καὶ τὸ ἐκδικῶ. τὰ πρῶτα αἰτιατικῇ, τὰ δεύτερα δοτικῇ. Gu. τιμωρῶ τὸ βοηθῶ δοτικῇ συντάσσεται, τιμωρῶ δὲ τὸ κολάζω αἰτιατικῇ. Fl. 25. 33. ἀπεκδικεῖν. Fl. 21.

V. 733. *ΤΙ ΣΤΡΕΦΩ ΤΑΔΕ;* διὰ τί. ἐπὶ νοῦν δηλονότι (Fl. 6. 9. 21. 56. 59. qui add. σκέπτομαι), ἢ στρέφω κατὰ νοῦν, ἢ στρέφω ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος, κινοῦμαι πρὸς ἐκεῖνον. (τί τῇδε κἀκεῖσε ταῦτα φέρω, τί σκέπτομαι καὶ λογίζομαι, ἀναπεμπάζω καὶ κατὰ νοῦν περιφέρω.) Gu. τί σκέπτομαι λάθρα, καὶ οὐ λέγω ταῦτα. Fl. 59.

V. 734. *ΤΟΛΜΑΙΝ*, ἐπιχειρεῖν (τοῦτο τὸ εἰπεῖν. ὑπομένειν λέγειν. ἀνάγκη τολμᾷν καὶ θαῤῥεῖν προςπέσαι τοῖς γόνασι τοῦ Ἀγαμέμνονος, κἂν ἀκούσῃ μου κἂν οὔ.) τολμᾷν κατὰ κοινοὺς τὸ ὑπὲρ δύναμιν ἐπιχειρεῖν, κατὰ δὲ τοὺς ποιητὰς τὸ τὰ τυχόντα ἐπιχειρεῖν καὶ τὸ ὑφίστασθαι. Gu. ἀνάγκη ὑπάρχει τολμῆσαί με εἰπεῖν ταῦτα πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, κἂν τύχω βοηθείας κἂν μὴ τύχω. Fl. 59. *ΑΝΑΓΚΗ*, ἀπαραίτητον ἐστίν. (ὑπάρχει. Fl. 59.) Gu. ἐμὲ ὁμιλεῖν τούτῳ δηλονότι. Fl. 21.

V. 735. *ΙΚΕΤΕΥΩ*, ἤγουν παρακαλῶ σε. Fl. 17. *ΤΩΝΔΕ*, πρὸς (ἁπτομένη. ἕνεκα). Gu. οἱ Ἕλληνες ὅταν ἔμελλον παρακαλέσαι τινὰ, εἰ μὲν ἐκάθητο, πρῶτον μὲν ἠσπάζοντο παρακαλῶτες (— λοῦντες) τὸ γόνυ αὐτοῦ, εἶτα τὴν χεῖρα, εἶτα ἐκράτουν τῆς γενειάδος αὐτοῦ; ἵνα διὰ μὲν τοῦ γόνατος βαδίσῃ ἕνεκεν τῆς αὐτοῦ βοηθείας πρὸς τὸν βασιλέα, διὰ δὲ τῆς χειρὸς, ἵνα διὰ τῆς αὐτοῦ βασιλείας χειραγωγήσῃ αὐτὸν πρὸς τὰ χρῄζοντα, διὰ δὲ τῆς γενειάδος, ἐπεὶ ὁ νοῦς ἀφανὴς καὶ ἀκατάσχετός ἐστιν, ἀντὶ νοῦ τὴν γενειάδα κατεῖχον, ὡς μὴ ἐπιλήσμων τῆς ὑπομνήσεως

τάχα γένηται. Fl. 25. γενειάδος καὶ δεξιᾶς καὶ γονάτων ἥπτοντο οἱ παλαιοὶ καθικετεύοντες, διὰ τῆς γενειάδος τὸ τίμιον ὑπεμφαίνοντες, διὰ τῆς δεξιᾶς τὴν πρᾶξιν, διὰ τῶν γονάτων τὴν κίνησιν, πραγματικῶς, οἱονεὶ λέγοντες, κινηθεὶς πρᾶξον ἐντίμως εἰς ἐμέ. Gu.

V. 736. *ΕΥΔΑΙΜΟΝΟΣ*, εὐτυχοῦς, (βασιλικῆς). Gu. εὐδαίμων γὰρ ἦν, ὧν ἄναξ πάντων Ἑλλήνων. Fl. 21.

V. 737. 738. *ΤΙ ΧΡΗΜΑ*. τί πρᾶγμα ζητοῦσα, ἱκετεύεις δηλονότι; ποιῆσαι τὸν τῆς ζωῆς σου χρόνον ἐλεύθερον; ῥάδιον ἐστι σοι, τοῦτο δηλονότι.

V. 737. *ΤΙ ΧΡΗΜΑ ΜΑΣΤΕΥΟΥΣΑ*. τὸ μαστεύουσα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν βρεφῶν τῶν τοὺς μαστοὺς τοῖς χείλεσιν ἀνιχνευόντων. Gu. τί χρῆμα (ποῖον πρᾶγμα 59.) ἐπιζητοῦσα; μὴ οὖν ἐλεύθερον· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ μαστοῦ. Fl. 33. ἆρα ζητεῖς ποιῆσαι τὴν σὴν ζωὴν ἐλευθέραν; μαστεύω τὸ ζητῶ καὶ παρακαλῶ· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νηπίων τῶν τὴν μητρὸς ἐπιζητούσαν μαστήν. Fl. 25. ἀμοιβαῖοι οἱ παρόντες στίχοι, διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα συγκόπτει τοὺς λόγους τῶν προσώπων κατὰ μικρόν. Fl. 59. *ΜΩΝ*, ἆρα. Fl. 17. ἆρα. Gu. μὴ οὖν μαστεύεις; (Gu.) ἆρα θέλεις. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ*, ἀκαταδούλωτον. Fl. 59. δοῦλαι γὰρ ἦσαν τῶν Ἑλλήνων αἱ αἰχμαλωτισθεῖσαι. Gu.

V. 738. *ΑΙΩΝΑ*, τὸν τῆς ζωῆς χρόνον, ἤγουν τὸν ἅπαντα βίον. (αἰὼν ὁ χρόνος καὶ ἡ ἑνὸς ἑκάστου ζωή.) Gu. *ΘΕΣΘΑΙ*, ποιῆσαι (ποιήσασθαι). Gu. *ΡΑΔΙΟΝ*, εὔκολον. Fl. 17. 59. Gu. a m. sec. *ΕΣΤΙ ΣΟΙ*, τὸ τυχεῖν τούτου δηλονότι. Fl. 21. ποιῆσαί σοι τοῦτο. Fl. 59.

V. 739. 740. *ΟΥ ΔΗΤΑ*. οὐδαμῶς βούλομαι δηλονότι ἐλευθερωθῆναι, τοὺς κακοὺς δὲ κολάζουσα, τὸν ἅπαντά μου βίον θέλω δουλεῦσαι.

V. 739. *ΟΥ ΔΗΤΑ*, οὐδαμῶς θέλω τοῦτο. Fl. 59. μαστεύω τοῦτο δηλονότι. Fl. 21. *ΤΙΜΩΡΟΥΜΕΝΗ*, κολάζουσα. Gu. τιμωρῶ τὸ βοηθῶ προφέρεται ἐνεργητικῶς, τιμωροῦμαι δὲ τὸ κολάζω παθητικῶς. Fl. 33.

V. 740. *ΔΟΥΛΕΥΣΑΙ*, δούλη εἶναι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. δούλη ἔσεσθαι. Fl. 59.

V. 741. *ΚΑΙ ΔΗ ΤΙΝ' ΗΜΑΣ*. καὶ δὴ εἰς τίνα

ἐπάρκειαν καὶ βοήθειαν καλεῖς ἡμᾶς, ἤγουν ἐμέ; *ΚΑΙ ΔΗ ΤΙΝ'*, καὶ διὰ τίνα βοήθειαν λέγει ἡμᾶς ἐνταῦθα, τί θέλουσα. Fl. 59. τὸ εἰς ἀναστροφή, εἰς τίνα βοήθειαν ἡμᾶς καλεῖς. Gu.

V. 742. 743. *ΟΥΔΕΝ ΤΙ.* οὐδέν τι τούτων, ὧν σὺ ὑπονοεῖς, ἄναξ, θέλω δηλονότι. ὁρᾷς τόνδε τὸν νεκρὸν, καθ' οὗ στάζω δάκρυον;

V. 742. *ΟΥΔΕΝ ΤΙ.* εἰς οὐδέν τι τούτων καλῶ σε, ὦ ἄναξ, ὧν ὑπονοεῖς· ἃ ἔμελλεν εἰπεῖν, διὰ δὲ τὴν προηγησαμένην πτῶσιν εἶπεν ὧν. Fl. 17. αἰτῶ δηλονότι, ἐπιθυμῶ; τὸ ζητεῖν μὴ ἐλευθέραν ζωήν. Gu. *ΔΟΞΑΖΕΙΣ*, ὑπονοεῖς, (ὑπολαμβάνεις). δοξάζει ἀντὶ τοῦ τιμᾷ, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπολαμβάνει, καὶ ἀντὶ τοῦ στέργει, οἷον τὰ τῶν Ἰουδαίων δοξάζει. Gu.

V. 743. *ΟΥ*, ὑπέρ. Fl. 10.

V. 744. *ΟΡΩ.* τὸ μέντοι μέλλον, ἤτοι ὃ μέλλεις περὶ τούτου εἰπεῖν, οὐ δύναμαι νοῆσαι. *ΤΟ ΜΕΝΤΟΙ Μ.* ἤγουν τί (ἥτις Gu.) ἐστιν ἡ δέησις περὶ τούτου (ἡ ὑπὲρ τούτου τοῦ νεκροῦ Gu.) οὐ δύναμαι νοῆσαι. Fl. 6. Gu. τὸ δὲ μέλλον, διὰ ποῖον τρόπον ἐφονεύθη, οὐ δύναμαι νοῆσαι. Fl. 59. ῥηθήσεσθαι, (ὃ περὶ τούτου μέλλεις εἰπεῖν. τὸ μέλλον καὶ ἐσόμενον διαφέρει, παρότι τὸ μὲν ἀμφίβολον, τὸ δὲ ἀναμφίβολον). Gu. *ΜΑΘΕΙΝ*, νοῆσαι (ἢ εἰπεῖν. γρ. φράσαι.) Gu.

V. 745. *ΤΟΥΤΟΝ ΠΟΤ'.* τοῦτον ἔτεκον ποτὲ, καὶ ἔφερον ὑπὸ τῆς ζώνης, τουτέστιν ἐν γαστρὶ εἶχον. καὶ ἔφερον ζώνης ὑπὸ, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ κάτω τῆς ζώνης ἐβάσταζον ποτὲ τοῦτον, καὶ ἔτεκόν ὑπὸ τῆς ζώνης, ὅμοιον τῷ ὁρῶ σ', Ὀδυσσεῦ, δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα [τὴν] χεῖρα, καὶ τῷ πεῤῥᾶ γὰρ ἤδ' ὑπὸ σκηνὴν πόδα. *ΕΤΕΚΟΝ ΚΑΦΕΡΟΝ.* πρωθύστερον, (ὑστερολογία) ἀντὶ τοῦ ὑποκάτω τῆς ζώνης ἐβάσταζον ποτὲ καὶ ἔτεκον. Gu. πρωθύστερον ποίησον, ἵνα γένηται σαφές· τοῦτον ποτὲ ἔφερον ζώνης ὕπο καὶ ἔτεκον. Καὶ ἄλλως. τοῦτον ποτὲ εἶχον κατὰ γαστρὸς ὑπὸ τῆς ζώνης (τὴν ζώνην. 33.) καὶ εἶτα (om. 33.) ἐγέννησα αὐτόν. (παρὰ σοῦ. τί ἄρα ἐστι οὐκ ἔχω ὑπονοῆσαι γαστρὸς ὑπὸ ζώνης 33.) Fl. 10. 21. 25. 33.

V. 746. *ΕΣΤΙ ΔΕ ΤΙΣ.* ἔστι δὲ, ὦ τλῆμον, οὗτος τὶς τῶν σῶν παίδων; *ΤΙΣ*, ποῖος. τὸ τὶ ἐπὶ τῆς οὐσίας

τίθεμεν ἐρωτῶντες, οἷον τί ἐστι τόδε; τὸ δὲ τίς ἐπὶ τῶν ὀνομάτων, οἷον τίς ἐστιν ὧδε; Gu. τίς δὲ καὶ ποῖος ἀπὸ τῶν σῶν τέκνων ὑπάρχει οὗτος, ὦ ἀθλία; Fl. 59.

V. 747. ΟΥ ΤΩΝ ΘΑΝΟΝΤΩΝ, οὐκ ἔστιν [6]) ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Πριάμου τῶν θανόντων ἐν Ἰλίῳ. ΟΥ λείπει τὸ ναί. Fl. 33. ΥΠ' ΙΛΙΩι, ἐντὸς τῆς Ἰλίου. ἡ ὑπὸ δηλοῖ τὸ κάτω, οἷον ὑπὸ τὸ δένδρον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐντὸς, ὡς ἐνταῦθα καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· ὑπὸ νύκτα ἔφυγον οἱ πολέμιοι. (ὑπὸ μετὰ δοτικῆς κατὰ Ἀττικούς· κατὰ δὲ κοινοὺς γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.) Gu.

V. 748. Η ΓΑΡ. Ἆρα ἔτεκες καὶ ἄλλόν τινα παρὸ [7]) ἐκείνους; Η ἐρωτηματικὸς ὁ η σύνδεσμος. ἆρα γάρ τινα ἄλλον ἐγέννησας παῖδα παρὸ (Florr. παρ') ἐκείνους (ἐκείνῳ 33.) ἐν (om. 33.) ἑτέρῳ τινί; Fl. 21. 25. 33. Gu. ἆρα, ὦ γύναι, ἐκείνους μόνους ἔτεκες, ἢ καὶ ἄλλον τινά; Fl. 59.

V. 749. ΑΝΟΝΗΤΑ ΓΕ. ἀνωφελῶς, ὡς φαίνεται, ἔτεκον καὶ τόνδε, ὃν ὁρᾷς. ΑΝΟΝΗΤΑ, ὡς φαίνεται, ἀνωφελῶς ἐγέννησα τοῦτον, ὃν βλέπεις, μηδεμίαν ὠφέλειαν παρέχοντά μοι. Fl. 59.

V. 750. ΠΟΥ Δ' ΩΝ. ποῦ δὲ ἦν, ἡνίκα ἐφθείρετο ἡ πόλις.

V. 751. ΠΑΤΗΡ ΝΙΝ. ὁ πατὴρ ἐξέπεμψε, φοβούμενος, μὴ καὶ αὐτὸς ἀποθάνῃ, ὥςπερ δηλονότι οἱ ἄλλοι, ἁλούσης τῆς Τροίας. ΟΡΡΩΔΩΝ. ὀῤῥωδῶ τὸ φοβοῦμαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων, τῶν τὴν οὐρὰν συστελλόντων διὰ φόβον ἐπὶ τὸν πρωκτὸν καὶ ἐν τοῖς αἰδοίοις δεσμούσι. Fl. 25. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν φοβουμένων καὶ τῷ πρωκτῷ τὴν οὐρὰν βαλλόντων. Fl. 10.

V. 752. ΠΟΙ ΤΩΝ ΤΟΤΕ. ποῦ ἐξέπεμψε δηλόνοτι, χωρίσας μόνον τῶν τότε ὄντων τέκνων. ΠΟΙ, ποῦ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν μόνον ἀποχωρίσας ἀπὸ τῶν ἄλλων τέκνων αὐτοῦ. Fl. 59. τοῦτον τὸν στίχον ἡ Ἑκάβη ἔμελλεν εἰπεῖν· τὸ γὰρ ποῖ μόνον μέλλει τῷ Ἀγαμέμνονι, ἀλλ' ἵνα σώσῃ ὁ στίχος καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς Ἑκάβης. Gu. a m. 2.

6) King. Musgr. οὐκ ἔστιν, quod Gu. suprascriptum habet.

7) Junt. πασὸ, e quo Basil. fecit πᾶς ὁ, Barn. πῶς ὁ, King. παρά. παρὸ a m. pr. suprascr. habet Gu. et a sec. m. in paraphrasi hujus v.

V. 753. 754. ΕΣ ΤΗΝΔΕ Χ. εἰς τήνδε τὴν Χεῤῥόνησον, ὅπου εὑρέθη θανών. πρὸς ἄνδρα, τὸν Πολυμήστορα δηλονότι, ὃς ἄρχει τῆςδε τῆς χθονός; ΠΡΟΣ ΑΝΔΡ. καὶ οὗτος ὁ λόγος τῆς Ἑκάβης. Gu. a m. 2. ΑΡΧΕΙ ἀντὶ τοῦ βασιλεύει, καὶ ἀντὶ τοῦ προηγεῖται, ὡς τὸ ἄρχει φιλίας, ἤγουν πρῶτος αἰνεῖται εἰς φιλίαν· ἄρχεται δὲ τοῦ ἔργου παθητικῶς ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν τίθησι τῷ ἔργῳ, καὶ ἄρχεται ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀρχὴν ἐστὶν ἤγουν ἐξουσιάζεται. Gu. a m. pr.

V. 755. ΕΝΤΑΥΘ'. ναὶ, ἐνταῦθα ἐπέμφθη ὁ Πολύδωρος, φύλαξ χρυσοῦ πικροτάτου. πικρότατον λέγει τὸν χρυσὸν, ὡς αἴτιον τῷ Πολυδώρῳ τοῦ φονευθῆναι γενόμενον· αἴτιος γὰρ γέγονε πικρίας τῷ παιδὶ ὁ χρυσός. 8)

V. 756. ΘΝΗΣΚΕΙ ΔΕ. ἀντὶ τοῦ ἔθανε παρὰ τίνος, καὶ τίνος θανάτου τυχών.

V. 757. ΥΙΝΟΣ. ὑπὸ τίνος ἄλλου, ἔθανε δηλονότι ὁ Θρᾷξ ὁ φίλος ὤλεσεν αὐτόν. ΞΕΝΟΣ, ὁ νομιζόμενος φίλος. Fl. 10. ξ. ὁ προςδεχθεὶς καὶ ὁ προςδεξάμενος, ὡς ἐνταῦθα. Gu.

V. 758. Ω ΤΛΗΜΟΝ. τοῦτο δύναται νοηθῆναι καὶ πρὸς τὴν Ἑκάβην διὰ τὸν φόνον τοῦ παιδὸς, πρός τε τὸν Πολυμήστορα, ὡς χρυσοῦ ἕνεκα φονέα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸν Πολύδωρον, ὡς ἀδίκως φονευθέντα. Ω ΤΛΗΜΟΝ, ἀθλία Ἑκάβη, ἡ 9) ὑπομονητικὴ ἐν τοῖς δεινοῖς. ἢ τὸν Πολυμήστορα τλήμονα καὶ ὑπομονητικὸν λέγει, διὰ τὸ κέρδος ἀσεβείᾳ κοινωνήσαντα. ΗΡΑΣΘΗ, ὁ Πολυμήστωρ. ΗΡΑΣΘΗ, ἐπεθύμησε, καὶ διὰ τοῦτο ἔκτεινε δηλονότι. Fl. 21.

V. 759. ΤΟΙΑΥΤ'. καὶ τοιαῦτα ἐποίησεν, ἀφ' οὗ τὴν συμβᾶσαν βλάβην ἔγνω τῶν Φρυγῶν, ἤτοι τῶν Τρώων. οἱ γὰρ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Τροίαν καὶ Φρυγίαν φασίν. ΤΟΙΑΥΤ'. ναὶ οὕτως (ἐποίησεν, ἔπραξεν, εἰργάσατο). Gu. ΦΡΥΓΩΝ. ὅτι οἱ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Φρυγίαν καὶ Τροίαν φασί. τὸ δὲ τοιαῦτα πληθυντικῶς ἀντὶ τοῦ ἐστι. Fl. 33.

8) Priora πικρότατον—γενόμενον in Gu. a m. sec. scripta sunt in margine; posteriora a m. pr. inter lineas.

9) Haec e Gu. addidi. Vulgo nihil nisi ὦ ὑπομον.

V. 760. ΕΥΡΕΣ. Ποῦ δὲ εὗρες αὐτόν; ἢ τίς ἔφερε νεκρόν; ΕΥΡΕΣ. τὸ εὑρεῖν ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν ζητουμένων λέγεται, τὸ δὲ ἐντυχεῖν ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης καὶ ἀπροσδοκήτων. Gu.

V. 761. ΗΔ'. ἥδε ἡ θεράπαινα ἤνεγκεν ἐντυχοῦσα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ.

V. 762. ΤΟΥΤΟΝ ΜΑΤΕΥΟΥΣ'. τοῦτον ζητοῦσα, ἢ ἐνεργοῦσα ἄλλην ἐνέργειαν. ΠΟΝΟΥΣ', Ἀττικῶς, ὡς τὸ γράφω γραφὴν καὶ λέγω λόγον, οὕτω καὶ πονοῦσα πόνον. Gu. Fl. 28.

V. 763. ΛΟΥΤΡ' ΩιΧΕΤ' ΟΙΣ. ἐπορεύθη κομίσασα ὕδατα, λουτρὰ τῆς Πολυξένης. ΛΟΥΤΡ' ΩιΧ. ἤγουν ὕδατα ἐπὶ λουτρῷ ἐπορεύθη μέλλουσα οἴσειν (κομίσουσα [μέλλουσα κομίσαι] ἀπὸ τῆς θαλάσσης Gu.) χάριν τῆς Πολυξένης. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὕδωρ ὤφειλεν εἰπεῖν εἰς λουτρὰ τῆς Πολυξένης. διότι δὲ τὸ ὕδωρ διὰ τὰ λουτρὰ τῆς Πολυξένης ἔχρῃζον, αὐτὸ εἶπε λουτρά. Fl. 59. λουτρὰ τὰ ὕδατα, ὁ μισθὸς ὁ ἐπὶ τοῖς λουτροῖς διδόμενος, καὶ αὐτὸ τὸ κτίσμα. Gu.

V. 764. ΚΤΑΝΩΝ ΝΙΝ. κτανὼν αὐτὸν, ὡς φαίνεται, ἔῤῥιψεν ὁ φίλος. ΕΚΒΑΛΛΕΙ, ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλεν, ἤγουν ἔῤῥιψεν. ἁρμοδία ἡ λέξις ἐπὶ θανάτου· καὶ ἔκβλητον γὰρ λέγεται, ὅπερ ῥιφῇ ὑπὸ θαλάσσης. Gu.

V. 765. ΘΑΛΑΣΣΟΠΛΑΓΚΤΟΝ, ὑπὸ τῆς θαλάσσης φέρεσθαι (πλάζεσθαι Gu.), οὕτω διακόψας τὸ σῶμα ἔῤῥιψεν. ΩΔΕ, οὕτως, (ὡς ὁρᾷς.) δεικνύει τὰς τομάς. Gu. ΔΙΑΤΕΜΩΝ (φονεύσας, διαμοιράσας, διαμελίσας τὸ σῶμα ὁ Πολυμήστωρ). Gu.

V. 766. Ω ΣΧΕΤΛΙΑ. ὦ οἰκτρὰ σὺ τῶν ἀναριθμήτων ἕνεκα θλίψεων. ΣΧΕΤΛΙΑ, οἰκτρὰ, (δυστυχής). βλέπων τὰς τομὰς ταῦτα λέγει ὁ Ἀγαμέμνων. Gu.

V. 767. ΟΛΩΛΑ. ὄλωλα, φησὶν, ὑπὸ τῶν κακῶν καὶ τῶν συμφορῶν, καὶ εἰς τὸ μηδὲν ἥκω. ἢ ἐλλειπτικῶς φασίν· ὄλωλα, φησὶν, Ἀγάμεμνον, καὶ οὐδὲν λοιπὸν τῶν κακῶν ἄκος εὑρεῖν δύναμαι, ἢ οὐδὲν ὑπολείπεταί μοι κακὸν, ὃ οὐ πέπονθα [10]). ΟΛΩΛΑ, τελέως ἐφθάρην. Gu. ἐφθάρην. Fl.

10) Idem scholion est in Flor. 33. e quo ἐλλ. φασὶν recepi pro ἐλλειπτικῶς φησίν.

17. 21. ἀπὸ τοῦ νῦν ἐφθάρην, ὦ Ἀγάμεμνον, παντελῶς καὶ οὐδέν ἐστιν ἐπίλοιπον τῶν κακῶν, ἀλλὰ πάντα συνήλθοσαν εἰς ἐμέ. ΚΟΥΔΕΝ ΛΟΙΠΟΝ, ὑπόλοιπον, (ἐπίλοιπον, ὃ μέλλω πείσεσθαι,) ἤγουν οὐδὲν ἀπὸ τῶν κακῶν ἐναπέμεινεν, ὅπερ οὐκ ἔπαθον. Gu. τὸ λοιπὸν οἱ παλαιοὶ οὐ τιθεῖσιν ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο· πεζὸν γάρ ἐστιν, εἰ μὴ ἀντὶ τοῦ ἐπίλοιπον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ λείπω λοιπὸς καὶ λοιπὸν τὰ ἔχοντα το' ε. (an: τὸ ο). Fl. 59. ΚΑΚΩΝ, ὑπό. Fl. 10.

V. 768. ΦΕΥ ΦΕΥ. τίς ἄλλη γυνὴ σοῦ δυστυχεστέρα ἐγένετο;

V. 769—777. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ. οὐκ ἔστιν ἑτέρα δυστυχεστέρα ἐμοῦ δηλονότι, εἰ μή που αὐτὴν τὴν δυστυχίαν λέγεις. ἀλλ', ὧν χάριν προςπίπτω τοῖς σοῖς γόνασιν, ἄκουσον. καὶ εἰ μὲν δίκαιά σοι παθεῖν φαίνομαι, ἀγαπῴην ἄν· εἰ δὲ τὸ ἐναντίον, τουτέστιν ἀνόσια ἔπαθον, βοηθὸς ἐμοὶ γενοῦ ἕνεκα τοῦ ἀνοσιωτάτου ξένου, ὃς οὔτε τοὺς κάτω θεοὺς, ἤγουν τοὺς καταχθονίους, οὔτε τοὺς ἄνω, οὔτε (del.) τοὺς οὐρανίους δείσας, ἔργον ἀνοσιώτατον πεποίηκεν. (τοὺς μὲν κάτω θεοὺς, ὅτι ἄταφον αὐτὸν ἔῤῥιψεν, τοὺς δὲ ἄνω, ὡς ἐφόρους ὄντας φιλίας, οὐκ ἔδεισεν.) ἀλλ' ἐξειργάσατο τὸν φόνον τοῦ ἐμοῦ παιδὸς, τυχὼν ἐμοὶ κοινῆς τραπέζης, τουτέστι μετ' ἐμοῦ πολλάκις ἑστιαθεὶς, καὶ τὰ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων τυγχάνων, καὶ οὐκ αἰδεσθεὶς οὔτε τοὺς κοινοὺς ἅλας, οὔτε τὴν φιλίαν αὐτήν [1]).

V. 769. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ. τίς γυνὴ δυςτυχεστέρα ἐμοῦ οὐκ ἐγένοντο (sic) πώποτε, εἰ μὴ καὶ μόνη αὐτὴ ἡ Δυςτυχία. σωματοποιεῖ τὴν Δυςτυχίαν. ἐκείνη πέμπει τὴν δυςτυχίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. χωρὶς γοῦν αὐτῆς τῆς Δυςτυχίας ἑτέρα τις γυνὴ οὐκ ἐγένετο ἐμοῦ δυςτυχεστέρα. Fl. 59. ἐνταῦθα γὰρ προςωποποιεῖ τὴν Δυςτυχίαν. Gu.

V. 770. ΟΥΝΕΚ'. τὸ οὕνεκα λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι καὶ ἀντὶ τοῦ χάριν· ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς τὸ Οὕνεκα τὸν Χρύσην· ἀντὶ τοῦ χάριν, ὡς καὶ ἐνταῦθα. τὸ δὲ ἕνεκα ἀντὶ τοῦ ἕνεκα (an: οὕνεκα?) οὐ λαμβάνεται πώποτε. Fl. 59.

1) Haec a verbis τοὺς μὲν κάτω (pro quo est θεοὺς δηλονότι τοὺς μὲν κάτω θεοὺς, ὅτι) sunt etiam in Gu. e quo recepi οὔτε ante τοὺς κοινοὺς ἅλας.

V. 771. *ΕΙ ΜΕΝ ΟΣΙΑ.* ὅσιον λέγεται τὸ δίκαιον. διαφέρει δὲ τοῦτο, ὅτι τὸ δίκαιον, ὥσπερ γένος ὄν, διαιρεῖται εἰς ὅσιον καὶ δίκαιον· καὶ τὸ μὲν πρὸς θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων γενόμενον ὅσιον καλοῦμεν, τὸ δὲ πρὸς ἀνθρώπους, δίκαιον. ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς ἡ Ἑκάβη τὸ ὅσιον λέγει.

V. 772. *ΣΤΕΡΓΟΙΜ' ΑΝ.* ἀγαπῴην ἄν, (ὑπομένοιμι, ὑπομένω.) ὁ ἂν σύνδεσμος ἐν τέλει λέξεων κεῖται, καὶ εὐκτικῇ φωνῇ συντάσσεται, ὁριστικῇ δὲ σημασίᾳ. Gu. καρτερῶ. Fl. 10. *ΤΟΥΜΠΑΛΙΝ*, ἤγουν τὸ ἐναντίον τουτέστιν ἀνόσια (δοκῶ παθεῖν. δεξιὸν καὶ σύντομον ῥήτορος). Gu. ἤγουν ἐὰν δοκῶ παθεῖν ἀδίκως. Fl. 17. 59. 76. εἰ μὲν δοκῶ σοι παθεῖν δίκαια, ἔπαθον, ἵνα ὑπομενῶ τοῦτο· εἰ δὲ ἀδίκως δοκῶ σοι παθεῖν, σύ μοι γενοῦ βοηθός. Fl. 59.

V. 773. *ΤΙΜΩΡΟΣ*, κολαστής. Fl. 6. 10. 21. βοηθός, (ἐκδικητής, κολαστής). Gu. *ΑΝΟΣΙΩΤΑΤΟΥ*, ἀδικωτάτου, ἀκολάστου. Fl. 6. 10. 21. 59. 76.

V. 774. *ΤΟΥΣ ΓΗΣ ΝΕΡΘΕΝ*, κάτω, (ἔνερθεν. τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσεφόνην). Gu. διὰ τὸ ἄταφον αὐτὸν ἐᾶσαι φονεύσαντα. Fl. 10. 33. *ΤΟΥΣ ΑΝΩ*, τὸν Δία καὶ τοὺς λοιπούς. Gu. a m. sec. διὰ τὸν φίλιον καὶ ξένιον Δία. Fl. 10. τοὺς οὐρανίους, ἢ διὰ τὸν φίλον καὶ ξένιον Δία. Fl. 33.

V. 775. *ΔΕΙΣΑΣ*, φοβηθείς. δείδω τὸ φοβοῦμαι· καὶ δέδοικα καὶ δέδια τὸ αὐτό· δεδίττω δὲ τὸ φοβῶ ἕτερον. Gu.

V. 776. 777. *ΚΟΙΝΗΣ ΤΡ.* πολλάκις συγκοινωνήσας ἐμοὶ τραπέζης, ἀπολαύσας. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. πολλάκις φαγὼν καὶ πιὼν μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν φίλων μου πρῶτος ὑπάρχων. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. καὶ ἐν ἀριθμῷ, ἤγουν ἐν τάξει δεξιώσεως φίλων πρῶτος ταττόμενος δηλονότι τῶν ἐμῶν φίλων. Gu. Florr. iidem. [a]) λείπει ἡ ἐν πρόθεσις, ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἐμῶν φίλων πολλάκις τῆς κοινῆς τραπέζης καὶ τῆς ξενίας τὰ πρῶτα πρῶτος λαχών. Fl. 59. εἰ γὰρ τοὺς ἅπαξ κεκοινωνηκότας ἁλῶν καὶ ἄρτου μετά τινος οὐκ ἔξεστιν κτείνειν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς πολλάκις τῆς αὐτῆς τυχόντας τραπέζης;

a) Quae in Gu. exstant, praeter verbum ἀπολαύσας, e Barocc. ed. etiam King, sed vitiose, συγκοινώνησεν μοι — τάξει δόξεως, quae fideliter repetiit Musgr.

καὶ τῆς ξενίας τὰ πρῶτα λαχὼν καὶ λαβὼν προμηθίαν, ὅ ἐστι χρήματα καὶ πᾶσαν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων. Fl. 25. 33. 59. ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἐμῶν φίλων πολλάκις τῆς κοινῆς τραπέζης καὶ τῆς ξενίας τὰ πρῶτα τυχών. Fl. 10. *ΠΟΛΛΑΚΙΣ* ἀντὶ τοῦ πλειστάκις. καὶ ἅπαξ. (ἐν πολλοῖς καιροῖς.) Gu.

V. 777. *ΞΕΝΙΑΣ*, ὑποδοχῆς φιλικῆς, (φιλίας). ξενία ἡ ὑποδοχὴ καὶ κυβέρνησις ἡ εἰς τοὺς ξένους, καὶ ξενία ἡ ξενιτεία. Gu. *ΑΡΙΘΜΩι.* τὸ ἀριθμῶ ἐπὶ τοῦ τάττω, τὸ μετρῶ ἐπὶ τοῦ σκοπῶ. Fl. 33. *ΠΡΩΤΑ*, ἔχων-(ὢν). Gu.

V. 778—783. *ΚΑΙ ΛΑΒΩΝ.* ἐπιτυχὼν δέ, ὁπόσων πρέπει τυχεῖν φίλον, καὶ λαβὼν προμηθίαν (ὅ ἐστι τὰ χρήματα καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν· ἡ πρόνοιαν τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων,) ἐφόνευσε, τύμβου δ' οὐκ ἠξίωσεν, ἐπεὶ φονεῦσαι ἤθελεν, ἀλλ' ἔῤῥιψεν εἰς τὴν θάλασσαν. ἡμεῖς μὲν οὖν δεδουλωμένοι καὶ ἀδύνατοι εἰς ἐκδίκησιν ἐπίσης ὑπάρχομεν· ἀλλ' οἱ θεοὶ ἰσχύουσι, καὶ ὁ νόμος ἐκείνων ὁ κρατῶν πάντων· νόμῳ γὰρ θεὸν ἴσμεν, τῷ σέβειν θεοῦ νόμους. τῷ γὰρ φυλάττειν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ νενομοθετημένα καὶ τὸ θεῖον νομίζομεν.

V. 778. *ΤΥΧΩΝ Δ' ΟΣΩΝ ΔΕΙ.* νοητέον, ἢ ὅτι τυχὼν ἐξ ἡμῶν, ὅσων δεῖ τυγχάνειν τοὺς φίλους πρὸς φίλων, καὶ λαβὼν πρέπουσαν κηδεμονίαν, ἔκτεινε τὸν ἐμὸν υἱόν, ἢ ὅτι τυχὼν δ', ὅσων δεῖ τυγχάνειν τοὺς τῶν βασιλέων παῖδας τρέφοντας ἐν οἴκοις, χρημάτων λέγω καὶ λοιπῆς δαπάνης. καὶ τὸ μὲν πρῶτον νοεῖται ἐκ τοῦ κοινῆς τραπέζης τυχὼν ἐμοί, καὶ τὰ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων ὤν. τὸ δὲ δεύτερον πρὸς τὸ ἔκτεινεν. [3]) *ΤΥΧΩΝ*, φιλίων πραγμάτων καὶ ἑτέρων. Fl. 59. *ΠΡΟΜΗΘΙΑΝ* Ἰωνικόν, τὸ κοινὸν προμήθεια, ἀντὶ τοῦ ἐπιβουλήν. [4]) (πρόνοιαν, κηδεμονίαν.) Gu. τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν καὶ ὠφέλειαν, ὅ ἐστι χρήματα. Fl. 10. οἱ δὲ πεζόγραφοι προμήθειαν γράφουσιν. Fl. 59.

V. 779. *ΕΙ.* τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ ἐπεί, σύνδεσμος συναπτικὸς ἀντὶ παρασυναπτικοῦ. Fl. 21.

V. 780. *ΟΥΚ ΗΞΙΩΣΕΝ*, ἄξιον ἔκρινεν. ἀξιῶ τὸ

3) Hoc scholion bis est in Just. et Basil.

4) ἐπιβουλήν habet etiam King. fortasse e Barocc.

καθικετεύω αἰτιατικῇ· ἀξιῶ τὸ ἄξιον κρίνω καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικήν· καὶ ἀξιῶ τὰ τιμῶ, ὅθεν καὶ ἀπηξίωσεν. Gu. ·ΑΦΗΚΕ, ἔῤῥιψεν. Gu. ΠΟΝΤΙΟΝ, εἰς τὴν θάλασσαν. (θαλάσσιον.) Gu.

V. 781. ΙΣΩΣ, ἀντὶ τοῦ ἐπίσης, μὴ ἔχοντες παρά τινὸς τινὰ βοήθειαν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀντὶ τοῦ ἐπίσης, (ὁμοίως, ἐξίσης.) ἴσως δὲ λέγει, ἐπεὶ ἔχει ἔτι τινὰ ἐλπίδα τιμωρήσασθαι. Gu.

V. 782. ΣΘΕΝΟΥΣΙ, ἰσχύουσιν, καὶ ὁ νόμος ἐκείνων, ἤγουν τῶν θεῶν, ὁ κρατῶν τῶν ἀνθρώπων δηλονότι, ἐξουσιάζων. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. δύνανται, ὥςτε κολάσαι αὐτόν. Gu. a m. 2. ΚΡΑΤΩΝ, δυνάμενος, ἰσχύων. Gu. a m. 2.

V. 783. 784. ΝΟΜΩι ΓΑΡ. διὰ τοῦ νόμου γὰρ τοὺς θεοὺς γινώσκομεν (ἤγουν διὰ νόμου καταλαμβάνομεν εἶναι θεούς), καὶ ζῶμεν διὰ τοῦ νόμου τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα τάξαντες. τῶν νόμων ἐκ θεοῦ ὄντων τιμωμένων σώζεται καὶ ἡ εἰς ἐκεῖνον τιμὴ, μὴ τιμωμένων δὲ καταλύεται. Gu. ἐν νόμῳ γὰρ νομίζομεν ζῆν τοὺς θεοὺς, ἤγουν νομίμως καὶ δικαίως διεξάγειν καὶ διακερβενᾷν (διακυβερνᾷν) τὰ πάντα. ὑπὸ τῶν θεῶν δὲ διεξαγόμεθα ἡμεῖς τάξαντες ἡμᾶς ζῆν δίκαια. ἡμεῖς δὲ ζῶμεν ἄδικα καίπερ ὡρισμένοι τὴν δικαιοσύνην κρατεῖν καὶ δίκαια ζῆν. Fl. 59. ὑπολαμβάνομεν τοὺς θεοὺς ζῆν ἐννόμως. ἢ οὕτως· διὰ τοῦ θεοῦ γινώσκομεν τοὺς θεοὺς, καὶ ζῶμεν ἄδικα. Fl. 25. θεὸν ἴσμεν τῷ σέβειν θεοῦ νόμους. τῷ γὰρ φυλάττειν τὰ ὑπὸ θεοῦ νενομοθετημένα εἶναι καὶ τὸ θεῖον νομίζομεν. [5]) Fl. 10. 59. διπλῶς τοῦτο εἶπεν· ἢ ὅτι τοὺς θεοὺς ἐννόμως ἡγούμεθα καὶ νομίζομεν ζῆν, ἢ ὅτι ἐννόμως καὶ τοῖς νόμοις πειθόμενοι τοὺς θεοὺς σεβόμεθα. Fl. 10. 33. 59. ΚΑΙ ΔΙΚΑΙ' ΩΡΙΣΜΕΝΟΙ. κακοσυνθέτως εἶπεν. ἔδει γὰρ

5) Verba τῷ γὰρ φ. sunt etiam in Gu. a m. 2. sed scriptum est τὸ pro τῷ et ᾔδειν pro εἶναι. Idem scholion mancum est in Florr. 10. 33. 59. τὸ γὰρ φυλάττειν τὰ ὑπὸ θεοῦ νομίζομεν. Etiam superiora θεὸν ἴσμεν — νόμους sunt in iisdem codd. bis, sed ibi τὸ σέβειν scriptum est. Iidem exhibent sqq. κακοσυνθέτως κ. τ. λ. sed vitiose, δεῖ γὰρ οὔ. εἰπ. καὶ ζ. ἀδίκως τὰ δ. ὀρ. παρὰ τῶν θεῶν ἐν τοῖς πρ. τηρ. in quo παρὰ τῶν θεῶν fort. verum.

οὕτως εἰπεῖν, καὶ τὰ δίκαια ὁρισθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ τηρεῖν ἐν τοῖς πράγμασιν, ἀδίκως βιοῦμεν. ΩΡΙΣΜΕΝΟΙ, ὁρίσαντες, τάξαντες. (ὑπὸ τῶν θεῶν. διακρίνοντες. ἤγουν ὁρισθέντες καὶ προσταχθέντες. ὥςπερ γὰρ φαμὲν προσετάχθην τὰ καὶ τὰ, οὕτως ὡρίσθην δίκαια καὶ ἄδικα ὑπὸ τοῦ νόμου, ἵνα τὰ μὲν φεύγω, τὰ δὲ πράττω.) Gu.

V. 785—788. ΟΣ ΕΙΣ Σ' ΑΝΕΛΘΩΝ. ὁ θεῖος νόμος ἀναχθεὶς εἰς σὲ, εἰ ἀκυρωθήσεται [6]), καὶ μὴ ποινὴν δώσουσιν, οἳ τοὺς φίλους φονεύουσι καὶ ἱεροσυλοῦσιν, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν πολιτευομένων πραγμάτων ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐν ἰσότητι οὐδὲν, ἤγουν ἐν δικαιοσύνῃ. ΟΣ ΕΣ Σ' ΑΝ. ὃς ὁ νόμος ἀνελθὼν εἰς σὲ, ὡς σὺ ὑπάρχεις βασιλεὺς, καὶ τὸ καταλῦσαι τὸν νόμον ἐν σοί ἐστιν καὶ τὸ συστῆσαι τοῦτον, εἰ διαφθήρεται (διαφθείρ. vel — φθερεῖται) καὶ μὴ δώσουσι δίκην, οἵτινες φονεύουσι τοὺς ξένους, ἢ τολμῶσι φέρειν, ἀντὶ τοῦ καταλύειν, τὰ ἱερὰ, ἤγουν τοὺς νόμους τῶν θεῶν, οὐ μὴ εἴπω, ὅτι ἔστι τι τῶν ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων δικαίως πραττόμενον, ἀλλὰ πάντα δηλονότι ἄδικα. Fl. 59.

V. 785. ΑΝΕΛΘΩΝ. θαυμαστῶς ἐνταῦθα τὸ ἀνελθὼν κεῖται· διὰ γὰρ τὸ τῆς βασιλείας ὕψος ταύτῃ τῇ λέξει ἐχρήσατο· τὸ γὰρ ἀνὰ τὴν ἄνω φορὰν δηλοῖ. ΑΝΕΛΘΩΝ, ὡς λέγομεν ἀνῆλθε καὶ ἀνέδραμεν ὁ δεῖνα εἰς ὑπερέχον πρόσωπον, ἵνα λάβῃ ἐκδίκησιν, οὕτω λέγει καὶ τὸν νόμον ἐνταῦθα ἀνελθεῖν εἰς τὸν Ἀγαμέμνονα. Gu. ΔΙΑΦΘΑΡΗΣΕΤΑΙ, παραβαθήσεται. Gu. a m. 2.

V. 786. ΔΙΚΗΝ, τιμωρίαν. Gu. Fl. 21. 56. 59.

V. 787. ΘΕΩΝ ΙΕΡΑ. ἱερὰ θεῶν λέγει ἢ τοὺς περὶ τῆς φιλίας γενομένους ὅρκους, καὶ αὐτὴν τὴν μετὰ σπονδῆς θεῶν ἀρχομένην [7]) φιλίαν, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ξένους παρὰ τῶν θεῶν ταχθὲν δίκαιον. ΙΕΡΑ ΤΟΛΜ. ΦΕΡ. ἤγουν ἱεροσυλεῖν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 53. 56. 76. ΦΕΡΕΙΝ, ἀντὶ τοῦ κλέπτειν. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. ἔχειν, κινεῖν, καταλύειν, κλέπτειν ἢ παρακινεῖν. Gu. a m. 2.

6) ἀκυρωθήσεται. Sic Gu. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. qui priora ista habent, cum explic. ἀτιμασθήσεται, ἀπολεῖται. Vulgo εἰ οὐ κυρωθήσεται.

7) ἀρχομένην Gu. prout ed. King. Vulgo ἀρχομένων.

V. 788. *ΙΣΟΝ*, δίκαιον, ὑγιές, βέβαιον. Gu. a m. 2. ἴδιον τοῖς ἐπειγομένοις εἴς τι δι' οἰκείαν ὠφέλειαν ἀπὸ τῶν μερικῶν τὰ καθόλου κρίνειν, ἢ ἀπὸ τῶν ὑπερεχόντων προςώπων ἢ πραγμάτων τὰ ἄλλα. Gu. a m. pr.

V. 789. *ΤΑΥΤ' ΟΥΝ.* ἀντὶ τοῦ τοῦτο, ἤγουν τὸ ἀκυρῶσαι καὶ μὴ πληρῶσαι τὸν θεῖον νόμον, αἰσχρὸν καὶ ἄδικον ἡγησάμενος, ἐντράπηθί με. *ΤΑΥΤ' ΟΥΝ*, ἅπερ εἶπον, διανοηθεὶς ὅτι εἰσὶν αἰσχρὰ καὶ κακὰ τὰ παρ' ἐκείνου πραχθέντα. Fl. 6. 25. ταῦτ' οὖν, ἅπερ σοι λέγω, θέμενος ἐν αἰσχρῷ, ἤγουν ἐν αἰσχύνῃ, αἰδέσθητί με, ποῦ μὲν καὶ διὰ τὸν νόμον αὐτὸν, ποῦ δὲ καὶ διότι ὑπάρχω μὴ ἔχουσα τινὰ ἕτερον εἰς βοήθειαν, Fl. 59. ἅπερ λέγω, τὸ κτείνειν τοὺς ξένους καὶ τῶν θεῶν ἱερὰ κινεῖν. Gu. m. 2. *ΕΝ ΑΙΣΧΡΩι ΘΕΜ.* ἤγουν αἰσχυνθεὶς. Gu. m. 1.

V. 790. 791. *ΩΣ ΓΡΑΦΕΥΣ Τ' ΑΠΟΣΤΑΘΕΙΣ.* ὡς ζωγράφος ἀποτέρω στὰς κατανοεῖ τὰς εἰκόνας, εἰ καλῶς ἐγράφησαν, οὕτω καὶ σύ με ἄθρησον, οἵοις κακοῖς περιέπεσον. τὸ δὲ ἴδου βαρυτονεῖται, ῥῆμα ὄν· ἐπίῤῥημα δὲ, ὀξύνεται [8]) *ΑΠΟΣΤΑΘΕΙΣ.* οὐ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα νοητέον, ἀλλὰ πρὸς τὸ γραφεύς, οὕτω· καὶ ἴδου με καὶ ἀνάθρησον, οἷα ἔχω κακὰ, ὥςπερ γραφεὺς τὴν εἰκόνα βλέπει, σταθεὶς ἄπο, ἵνα μὴ πλησίον ὢν, διαχεθείη τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ οὐ κατάληψιν ἀκριβῶς ποιήσαιτο. οἱ δὲ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα τὸ σταθεὶς λέγοντες, οὐ μόνον εὐήθεις εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ τὸν Εὐριπίδην συμπαραλαμβάνουσι μετ' αὐτῶν. πῶς γὰρ οὐκ ἠλίθιός τις, λέγειν, (leg. λέγων) σταθεὶς ἄπο, ὦ Ἀγάμεμνον, ὥςπερ γραφεύς.[9]) *ΑΠΟΣΤΑΘΕΙΣ.* τοῦτο ποιοῦσιν οἱ ζωγράφοι· ἡ αἴσθησις γὰρ ἀπρακτεῖ τῇ ἄκρᾳ ἐγγύτητι, ὡς τῷ λίαν πόῤῥω. Gu.

V. 791. *ΙΔΟΥ ΜΕ ΚΑΝΑΘΡ.* θέασαι καὶ ἀνασκόπησον. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. πολλάκις θεώρησον καὶ ἐκ δευτέρου βλέψον καὶ ἀναλόγισαι. Gu. a m. sec.

8) Priora ὡς ζωγρ. — περιέπεσον habet etiam Flor. 33. Aliud scholion in eodem et 10. ὡς ζωγρ. πόῤῥωτέρω στὰς κατανοεῖ τὰς εἰκόνας, εἰ καλῶς γέγραπται τὸ ζῴδιον, οὕτω καὶ σύ. Sequentia iidem Codd. sic: ἰδοὺ βαρυτόνως ῥῆμα, ὀξυτόνως ἐπίῤῥημα.

9) Gu. brevius: οἱ δὲ πρὸς τὸν Ἀ. τὸ στ. λ. οὐ καλῶς λέγουσιν. Idem antea ἀκριβῆ pro ἀκριβῶς.

V. 792. *ΤΥΡΑΝΝΟΣ*, δέσποινα. (βασιλίς. ἐλέου εἰςβολή, σύγκρισις ἀπὸ τοῦ μείζονος.) Gu. *ΣΕΘΕΝ*, εἰμὶ δηλονότι, πρὸς ὃ ἀποδίδοται τὰ ἑξῆς. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 793. *ΕΥΠΑΙΣ ΠΟΤ' ΟΥΣΑ*: λάμβανε τὸ ἦν βασίλισσα ἀπὸ κοινοῦ, ἵν' οὕτως ᾖ. [10]) εὔπαις ποτ' οὖσα ἦν βασίλισσα, νῦν δὲ γραῦς, καὶ ἄπαις. *ΕΥΠΑΙΣ*, πολλοὺς καὶ καλοὺς παῖδας ἔχουσα. Fl. 59. εὔπ. ὁ καλοὺς παῖδας ἔχων, καὶ ὁ καλῶς ἔχων περὶ γένναν παίδων. Gu. *ΓΡΑΥΣ*. αἱ γὰρ γραῖαι οὐδὲ παιδοποιοῦσι. Fl. 59.

V. 794. *ΕΡΗΜΟΣ*, ἐστερημένη καλῶν (πάντων). Gu. Fl. 59. (qui om. καλῶν.)

V. 795. *ΟΙΜΟΙ ΤΑΛΑΙΝΑ*. παρεπιγραφὴ τὸ σχῆμα. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. κρατοῦσα τὰ γόνατα τοῦ Ἀγαμέμνονος ᾔσθετο τοὺς πόδας κινοῦντα, ὥςτε ἐκβαλεῖν τῶν χειρῶν αὐτῆς. Gu. *ΠΟΙ Μ' ΥΠΕΞΑΓΕΙΣ ΠΟΔΑ*. ποῦ μεταφέρεις τὸν πόδα σου. τὸ ἐντελές, ποῦ μοὶ ὑπεξέρχῃ. ἐδιχοστάτει γὰρ αὐτῇ ἐπικουρεῖν ὁ Ἀγαμέμνων, διὰ τὸ φίλον εἶναι τὸν Πολυμήστορα· οὐ γὰρ συνεμάχησε τοῖς Τρωσὶ, χαριζόμενος τοῖς Ἕλλησι. [10b]) *ΥΠΕΞΑΓΕΙΣ*, ἀπ' ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐξάγεις. (κρυφίως μεταφέρεις, κινεῖς.) Gu. ἰδοῦσα τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ συννοίᾳ γενόμενον καὶ διχοστατοῦντα εἰς βοήθειαν αὐτῆς, ὡς φίλου ὄντος τοῖς Ἕλλησι τοῦ Πολυμήστορος, λέγει· ποῦ ὑπεκφέρεις τὸν πόδα, ἤγουν τὸν νοῦν σου, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαδίσεως τοῦ ποδὸς, διαλογιζομένου τοῦ ἀνδρὸς, ποίαν ἄρα ὁδὸν κρατήσῃ. ἢ οὕτως· ἐν συννοίᾳ τὸν Ἀγαμέμνονα γενόμενον καὶ ἐγερθέντα τῆς καθέδρας αὐτῆς διαλογίζεσθαι αὐ-

10) Haec ἵν' οὕτως ᾖ e Gu. addidi.

10b) Verba τὸ ἐντελὲς — Πολυμήστορα sunt etiam in Flor. 55. qui om. μοι post ποῖ, et addit ὁ ante Ἀγαμ. Ultima οὐ γὰρ — Ἕλλησι habet 10. sed priora sic: οὐκ ἤθελεν γὰρ αὐτῇ ἐπικουρεῖν Ἀγαμέμνων διὰ τὸ φίλον εἶναι τῷ Πολυμήστορι. Totum ἐδιχοστάτει — Ἕλλησι Flor. 59. qui etiam ὁ Ἀγαμ. Idem etiam habet ποῦ μεταφέρεις τὸν πόδα, om. σου, et addit ἤγουν τὸν νοῦν. Longiu abit Gu. ἐνταῦθα δείκνυται, ὡς ἀκούσας Ἀγαμέμνων ἀπὸ τῆς Ἑκάβης τῶν περὶ τοῦ βοηθῆσαι αὐτῇ δεήσεων, ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτῆς, διὰ τὸ φίλον κ. τ. λ.

τὸν περιπατοῦντα, οἷα εἰώθασιν οἱ ἐν διαταγμῇ ὄντες ποιεῖν. Fl. 59. τί με ποιεῖς ἐπὶ πολὺ ὁδεύειν; εἶπε δὲ τοῦτο, διότι εἶδεν ἐκεῖνον ὑποχωροῦντα. Fl. 33.

V. 796. *ΠΡΑΞΕΙΝ*, ἀνύσειν. Gu. *ΟΥΔΕΝ*, ὧν ἐβουλόμην, ἀπὸ τούτων, ὧν χρήζω. Gu.

V. 797—801. *ΤΙ ΔΗΤΑ ΘΝΗΤΟΙ.* ῥητορικῆς ἔπαινος. διὰ τί ζητοῦμεν ἃ οὐδέν ἐστι, τὴν δὲ πειθὼ μόνην οὐκ ἀσκοῦμεν, ἰσχυρὰν οὖσαν, μισθοὺς διδόντες. [1])

V. 798. *ΜΟΧΘΟΥΜΕΝ*, μετὰ πόνου μανθάνομεν. *ΜΟΧΘΟΥΜΕΝ*, κοπιῶμεν, (πονοῦμεν), μετὰ μόχθου μανθάνομεν. μοχθῶ καὶ πονῶ περὶ τὸ πρᾶγμα μετὰ προθέσεως κοινὸν, χωρὶς προθέσεως ποιητικόν. ἐπιλαμβάνονται καὶ ἐνταῦθα τοῦ ποιητοῦ, βαρβάρῳ προσώπῳ ταῦτα λέγοντος. Gu. *ΜΑΣΤΕΥΟΜΕΝ.* ζητοῦμεν. Gu. Fl. 10. 33.

V. 799. *ΠΕΙΘΩ.* τὴν δὲ πειθὼ μανθάνειν ἀκριβῶς οὐ σπουδάζομεν, ἧς ἔδει μᾶλλον τῶν ἄλλων τεχνῶν [2]) ἀντιποιεῖσθαι, ἵνα ὑπάρχῃ, φησὶ, πείθειν εἰς ἅ τις βούλοιτο. εἰπὼν δὲ τὸ ποτὲ, οὐκ ἀεὶ αὐτῇ ἀνατίθησι τὴν τοῦ πείθειν δύναμιν. *ΠΕΙΘΩ ΤΗΝ ΤΥΡΑΝΝΟΝ.* τὴν, ὥςπερ βασιλεὺς, ὑπάγουσαν πάντας πρὸς τὸ δοκοῦν ἑαυτῇ λόγοις ποικίλοις καὶ πιθανοῖς. *ΠΕΙΘΩ*, τὴν τὸ πείθειν ἐπιτηδεύουσαν τέχνην τῶν λόγων, τὴν μόνην ἐν τοῖς ἀνθρώποις δέσποιναν, ἤγουν τὴν ῥητορικήν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὴν καταπείθησιν, τὴν δύναμιν τοῦ πείθειν, τὴν ῥητορικήν· δι' αὐτῆς γὰρ τὸ πείθειν. Gu. a m. sec.

V. 800. *ΟΥΔΕΝ ΤΙ ΜΑΛΛΟΝ.* ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς, ὄνομα ἀντὶ ἐπιῤῥήματος, ὡς τὸ ταχὺς ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ τα-

1) Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. κοπιῶμεν, διὰ μόχθου μανθάνομεν, ὡς ἐνδέχεται, ζητοῦμεν κ. τ. λ. omissis vv. ἰσχυρὰν οὖσαν. Verba ζητοῦμεν — διδόντες sine ἰσχ. οὖ. habent etiam 10. 33. qui subjiciunt: ὤφειλεν ὁ ἄνθρωπος τὸν βίον αὐτοῦ ὅλον διδόναι καὶ μανθάνειν ἃ μὴ θέλει πράττειν.

2) Vv. τῶν ἄλλων τ. sunt e Florr. 10. 25. 33. In v. ἀντιποιεῖσθαι desinit scholion Cod. 16. sed 25. 33. pergunt, ἵν' ᾖ ποτε πείθειν ἔδει (l. ἃ ἔδει) καὶ τὰ ἑξῆς. οὐκ ἀνατίθησι οὐδὲ τοῖς ῥήτορσι τοῦ πείθειν δύναμιν, ἀλλ' ὅτε δεῖ, καὶ ἐν οἷς, ἵνα ὑπάρχῃ, φησὶ, τὸ πείθειν εἰς ἅ τις βούλοιτο.

χέως. ὡς ὄνομα γὰρ [3]) δύναται ἔχειν ὑποτεταγμένον τὸ τί. *ΕΙΣ ΤΕΛΟΣ*, μέχρι τέλους. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. εἰς τὸ ἄκρον, τελείως. Gu. a m. sec. *ΣΠΟΥΔΑΖΟΜΕΝ*, μετὰ σπουδῆς ἐργαζόμεθα καὶ μανθάνομεν. Gu.

V. 801. *ΜΙΣΘΟΥΣ*, πολλούς. Fl. 59. *ΔΙΔΟΝΤΕΣ* τοῖς διδάσκουσι. Gu. *ΜΑΝΘΑΝΕΙΝ*, ὥστε. Gu. διδάσκεσθαι ταύτην εἰς ἄκρον. Fl. 59. ἀσκεῖν. Fl. 10. *ΙΝ' Ηι ΠΟΤΕ*, ἵν' ὑπάρχῃ τὸ πείθειν εἰς ἅ τις βούλοιτο πράξειν καλῶς. Fl. 33.

V. 802. *Α*, εἰς ἅτινα. (ὡς τὸ ἤ ῥά μοι πείθοιο, ὅττι κεν εἴπω παρ' Ὁμήρῳ μετὰ αἰτιατικῆς. πείθει χρυσὸς, δάκρυα, κάλλος καὶ λόγος.) Gu. *ΒΟΥΛΟΙΤΟ*, πείθειν δηλονότι, (θέλοι, ἐλπίσειεν.) Gu. *ΤΥΓΧΑΝΕΙΝ*, ὧν χρείαν ἔχει, (βούλοιτο). Gu.

V. 803. *ΠΩΣ ΟΥΝ ΕΤ' ΑΝ ΤΙΣ*. εἰς τί οὖν ἐλπίσει δέ τις πράξειν καλῶς. *ΠΩΣ ΟΥΝ ΕΤ'*. εἰς τὸ ἑξῆς (ἀπὸ τοῦ νῦν). Gu. *ΕΛΠΙΣΑΙ ΠΡ. Κ.* ἐλπίσειεν (θαῤῥήσειε) εὐτυχήσειν. Gu. Fl. 59. 76. ἀντὶ τοῦ εὐπραγήσειν ἐμέ. Fl. 59. 76. ἀπὸ τοῦ νῦν τίς ἐλπὶς ἐν ἐμοὶ εὐπραγήσειν, στερηθείσῃ τῶν τέκνων μου· ἐγὼ δὲ πορεύομαι δούλη ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς πράγμασι. Fl. 59. περὶ ἑαυτῆς λέγουσα σχηματίζει τὸν λόγον εἰς τρίτον πρόσωπον, συμπεραίνει δὲ πάλιν διὰ τῶν ἐπαγομένων εἰς πρῶτον. τοῦτο καὶ τοῖς λογογραφοῦσι σύνηθες. Gu. Fl. 25.

V. 805. *ΕΠ' ΑΙΣΧΡΟΙΣ*, ἀπρεπέσιν, (λυπηροῖς). Gu. *ΟΙΧΟΜΑΙ*, φθείρομαι, (πορεύομαι). Gu.

V. 806. *ΥΠΕΡΘΡΩΣΚΟΝΤΑ*. ὑπερτέλλοντα. *ΥΠΕΡΘΡΩΣΚΟΝΘ'*, ἀνερχόμενον καὶ ὑπερπηδῶντα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀκμὴν δὲ καὶ τὸν καπνὸν τῆς πόλεως καυθείσης βλέπω ὑπερθρώσκοντα καὶ ὑπεράνω αὐτῆς πηδῶντα. Fl. 59.

V. 807—828. *ΚΑΙ ΜΗΝ ΙΣΩΣ*. σεμνότατον τὸ σχῆμα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἴσως, φησὶ, κενὸν ὑπάρχει τὸ τὴν Ἀφροδίτην εἰς μεσιτείαν προτείνειν. ἀλλ' ὅμως λεχθήσεται. ἴσως δὲ λέγει, ἐπεὶ ἔχει τινὰ ἐλπίδα τιμωρήσασθαι

3) γάρ om. Gu.

αὐτόν [4]). ΚΑΙ ΜΗΝ ΙΣΩΣ. καὶ μὴν ἴσως κενὸν καὶ ἄκαιρον τόδε, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ λόγου ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν τῆς θυγατρὸς, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται. πρὸς ταῖς σαῖς πλευραῖς εἰς ὕπνον τρέπεται ἡ ἐμὴ μαντικὴ παῖς, ἥντινα ὀνομάζουσιν οἱ Φρύγες Κασάνδραν. ποῦ δῆτα δείξεις, ὦ ἄναξ, τὰς προςφιλεῖς νύκτας, ἢ ποῦ ἕξει ἡ ἐμὴ παῖς, — τὸ ποῦ κατὰ κοινοῦ, [5]) — χάριν τινὰ καὶ ἀνταμοιβὴν, ἕνεκα τῶν ἐν τῇ εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων καὶ φιλημάτων, τίνα χάριν ἕξει ἡ ἐμὴ παῖς ἀπὸ σοῦ, ἀπ' ἐκείνης δ' ἐγώ; ἐκ τῆς νυκτὸς γὰρ καὶ ἐκ τῶν νυκτερινῶν φίλτρων πάνυ μεγίστη γίνεται χάρις τοῖς βροτοῖς. ἄκουε δὴ νῦν· ὁρᾷς τόνδε τὸν θανόντα, ἤγουν τὸν Πολύδωρον· τοῦτον δρῶν καλῶς, ἤτοι εὐεργετῶν, ὄντα γυναικαδελφὸν σέθεν, ἤγουν σοῦ, δράσεις εὖ δηλονότι. ἑνός ἐστιν ἐμοὶ ὁ μῦθος ἐλλιπής. εἴθε γένοιτό μοι λαλιὰ ἐν τοῖς βραχίοσι καὶ ἐν ταῖς κόμαις καὶ ἐν τῇ βάσει τῶν ποδῶν, ἢ ἐν τέχναις [τοῦ ἀγαλματοποιοῦ] Δαιδάλου, ἢ [δυνάμει καὶ θελήματι] τινὸς ἀπὸ τῶν θεῶν, ἵνα πάντα τὰ μέλη μου ἅπτοιντο ὁμοῦ τῶν σῶν γονάτων, κλαίοντα καὶ ἐντελλόμενα παντοίους λόγους, [παρακινοῦντάς σε εἰς βοήθειαν]. [6]) ὦ δέσποτα, ὦ μέγιστον φάος τοῖς Ἕλλησιν, ἀντὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων, πείσθητι, καὶ δὸς ἐμοὶ τῇ πρεσβύτιδι χεῖρα βοηθὸν, εἰ καὶ μηδέν ἐστιν ἡ ἱκετεύουσά σε δηλονότι, ἀλλ' ὅμως δεῖ αὐτὴν παρὰ σοῦ ἐλεηθῆναι. ἴδιον γὰρ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ τῇ δικαιοσύνῃ βοηθεῖν, καὶ τοὺς κακοὺς δρᾷν ἀεὶ πανταχοῦ κακῶς, ἤτοι τιμωρεῖσθαι.

V. 807. ΚΑΙ ΜΗΝ, τοῦτο εἰς μεταπτώσεις ὑποθέσεων κεῖται. (προθεραπεία καὶ διόρθωσις.) Gu. ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ. γρ. ὁ λόγος. Gu. ΚΕΝΟΝ, ἄκαιρος. (περισσὸν, μάταιον.) Gu. μάταιον, ἀδόκιμον. Fl. 59. μάταιος, ἀδόκιμος. Fl. 6. 9. 21. 56. κενὸν τοῦτο λέγει (Fl. λέγουσα) καί τοι γε μέγα (Fl. μεγάλα) δυνάμενον, συγκρίνουσα οἷς

4) Ultima, ἴσως δὲ λέγει etc. e C. C. C. addidit King. In Gu. ad vs. 781. adscripta sunt.

5) τὸ ποῦ κατὰ κοινοῦ om. King. et Musgr. quippe haec omnia ad paraphrasin referentes.

6) Uncis inclusa e Flor. 59. accesserunt, qui haec tantum habet a vv. εἴθε γένοιτό μοι. Praeterea pro ἐν τοῖς βραχ. — ποδῶν habet εἰς πάντα μου τὰ μέλη, tum ὁμοῦ ἅψοιντο, et προφασιζόμενα pro ἐντελλόμενα.

εἶπεν, ὅτι νόμῳ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα, καὶ τοῖς ἄλλοις. Fl. 25. Gu. a m. pr. ἤγουν ὁ λόγος ὅδε ἄκαιρός ἐστιν. Gu. a m. 2. Fl. 17. 59. 76. κενός. Fl. 59.

V. 808. *ΚΥΠΡΙΝ*, συνουσίαν, (ἀφροδίτην, μῖξιν). Gu. μῖξιν τῆς Κασάνδρας συνουσίας. Fl. 25. 33. 59. *ΚΥΠΡ. ΠΡΟΒ.* οὐ μαστροπώδεις οἱ λόγοι, ἀλλ' ἀφαιρεθεῖσα τὴν τύχης ὄγκον εἰς πᾶν ὁτιοῦν καταβαίνει, καθυμιλοῦσα τοῖς καιροῖς, καὶ λέγουσα τοιαῦτα (ταῦτα 25. 59. Gu.), δι' ὧν ἔμελλε θηρᾶσθαι βοήθειαν. Fl. 25. 33. 59. 7)

V. 809. *ΚΟΙΜΙΖΕΤΑΙ*, εὐνάζεται. Gu. a m. 2. πᾶς κοιμώμενος καὶ κοιμίζεται, οὐ μὴν πᾶς ὁ κοιμιζόμενος καὶ κοιμᾶται. Gu. a m. pr.

V. 810. *ΦΟΙΒΑΣ*, ἡ μάντις ἀπὸ τοῦ Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων. Fl. 10. 25. *ΚΑΣΑΝΔΡΑΝ*. ἡ Κασάνδρα πρώην Ἀλεξάνδρα ἐκαλεῖτο, ὡς καὶ Λυκόφρων φησίν, ἐκλήθη δὲ Κασάνδρα παρὰ τῶν Τρώων διὰ τὸ κάσιν καὶ ἀδελφὸν ἀνδρεῖον ἔχειν τὸν Ἕκτορα. Gu.

V. 811. *ΠΟΥ* τοπικὸν, ποῦ εὗρες τὸν δεῖνα; καὶ αἰτίαν δηλοῦν (sic), ποῦ ἐστι τόδε δίκαιον, ἀντὶ τοῦ ἐν τίνι πράγματί ἐστι δίκαιον· καὶ ποῦ ἀντὶ τοῦ ἐν τίνι, ὡς ἐνταῦθα. Gu. *ΤΑΣ ΦΙΛΑΣ ΕΥΦΡΟΝΑΣ*, τὴν διὰ τῆς νυκτὸς γινομένην εὐφροσύνην (Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.), ἢ τὰς ἐνηδόνους νύκτας. Gu. εὐφροσύνη δὲ ἡ νὺξ λέγεται. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὰς νυκτερινὰς προςφιλεῖς συνουσίας. Fl. 59. τὰς εὐφραντικὰς νύκτας διὰ τὸ ἐν αὐταῖς καλῶς φρονεῖν καὶ σκέπτεσθαι. Fl. 10. 21. 25.

V. 812. *ΑΣΠΑΣΜΑΤΩΝ*, φιλημάτων. Gu.

V. 813. *ΧΑΡΙΝ*, ἀντίχαριν, (ἀνταμοιβὴν, ἀντάλλαγμα). Gu. εὐεργεσίαν δώσει. Fl. 17. *ΚΕΙΝΗΣ Δ' ΕΓΩ*, τίνα δὲ χάριν ἕξω καὶ λάβω ἐγὼ ἐκείνης, εἰ μὴ νῦν βοηθήσεις μοι. Gu.

V. 814. *ΣΚΟΤΟΥ*, τῆς νυκτός. Gu.

V. 815. *ΦΙΛΤΡΩΝ*. φίλτρον ἡ ἀγάπη, ὡς ἐνταῦθα. καὶ τὸ εἰς φιλίαν ἑνοῦν, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ· πᾶ δὲ τὰ φίλτρα; (II, 1.) οὕτω λέγεται καὶ λύτρον ἡ ἐλευθερία, καὶ

7) Haec notatio in Gu. ad v. 811. post ὡς ἐνταῦθα adscripta est.

λύτρον [8]), ὃ δίδωσί τις ἐλευθερῶν τινά. C. C. G. Gu. *ΜΕΓΙΣΤΗ.* πολλαὶ γὰρ δωρεαὶ γίνονται πρὸς τὸ μέρος τῆς γυναικὸς, ὅτε ὁ ἀνὴρ εἰς συνουσίαν αὐτῆς ἔλθῃ, καὶ εἰς γυναῖκα ἄξει. Fl. 59. *ΧΑΡΙΣ,* ἀπ᾽ ἀλλήλων δηλονότι. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. Gu.

V. 816. *ΑΚΟΥΕ ΔΗ ΝΥΝ.* λοιπόν. Fl. 56. *ΤΟΝ ΘΑΝ. ΤΟΝΔ᾽ ΟΡ.* τὸν θανόντα τοῦτον, ὃν βλέπω, δράσας καλῶς, ἤγουν ἐκδικήσας, γυναικαδελφόν σου ὄντα καλῶς ποίησαν. Fl. 59.

V. 817. *ΚΗΔΕΣΤΗΝ,* ἀγχίστην. Fl. 59. κηδεστὰς νῦν λέγομεν τοὺς πενθεροὺς, οἱ παλαιοὶ δὲ ἁπλῶς ἅπαντας τοὺς ἐξ ἐπιγαμβρίας συγγενεῖς. Gu. γαμβρόν. Fl. 10. κηδεστὴς μὴ μόνον ὁ πενθερὸς λέγεται, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐκ συμπενθερίας συγγενεῖς, ἤγουν οἱ ἀγχιστεῖς. κηδεσταὶ λέγονται κοινῷ ὀνόματι πάντες οἱ ἐξ ἀγχιστείας. Fl. 59.

V. 818. *ΕΝΟΣ ΜΟΙ.* ὁ λόγος ἐμοῦ ἑνὸς ἔτι ἐνδεὴς (πράγματος ὑπάρχει). Gu. *ΕΝΔΕΗΣ,* ἐλλειπής. Gu. *ΕΤΙ,* ἀκμήν. Gu. ἑνὸς πράγματος ἀκμὴν ἐστερημένος ὑπάρχει ὁ λόγος μου. Fl. 59.

V. 821. *ΔΑΙΔΑΛΟΥ ΤΕΧΝΑΙΣΙ.* Τὸν Δαίδαλον φασὶ ποιεῖν εἴδωλα, καὶ μετὰ τὸ πληροῦν αὐτὰ, ποιεῖν ταῦτα κινεῖσθαι καὶ φθέγγεσθαι. [9]) [περὶ τῶν Δαιδάλου ἔργων] ὅτι δὲ ἐκινεῖτο καὶ προΐει φωνὴν, αὐτός τε Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ λέγει,

οὐκ ἔστιν, ὦ γεραιὲ, μὴ δείσῃς τάδε,
τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ,
βλέπει τ᾽ ἀγάλμαθ᾽ · ὧδ᾽ ἀνὴρ κεῖνος σοφός.

καὶ Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις · πανὶ κακὸν δεῦρο μαστάων τινὰ ποτε χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσεον προσῆν, οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος, ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα. πότερον Δαιδάλειος ἦν, ἤ τίς ἔκλεψεν αὐτόν [10]); καὶ Πλάτων ·

8) In C. C. C. legitur tantum: οὕτω λέγεται καὶ τὸ λύτρον, ὃ δίδ. Paulo ante Gu. πᾶ μοι τὰ φ.

9) Haec e Gu. accesserunt, qui om. περὶ τῶν Δ. ἔργων, et post ὅτι addit δέ. In vss. Euripidis idem γηραιέ et tertium vs. omittit: in eo nihil nisi ὅδ᾽ in ὧδ᾽ mutavi.

10) Fragmentum Cratini intactum reliqui, quum nec de sensu, priorum certe, nec de metro constaret. Barnes. toni. καὶ Κρατῖ-

οὗτος, τίς εἶ; λέγε ταχύ, τί σιγᾷς; οὐκ ἐρεῖς;
Ἑρμῆς ἔγωγε Δαιδάλου φωνὴν ἔχων,
ξύλινος βαδίζων αὐτομάτως ἐλήλυθα.

ΔΑΙΔΑΛΟΥ ΤΕΧΝΑΙΣΙ. ἀγαλματοποιὸς ὁ Δαίδαλος, ποιῶν ἀγάλματα οὕτω κάλλιστα, ὡς ἱστορηθῆναι περὶ τούτων τοῖς ποιηταῖς, ὅτι φωνὴν ἠφίεσαν καὶ ἐκινοῦντο. οὗτος ὁ Δαίδαλος καὶ πτερά, ὅτε ἐβούλετο, περιετίθει ἑαυτῷ καὶ ἵπτατο. [1]) ἐπεὶ καὶ τὸν υἱὸν Ἴκαρον, ἐκ κηροῦ πτερὰ πλασάμενος καὶ περιθεὶς αὐτῷ, ἐποίησεν ἐναέριον κομισθῆναι. διαλυθέντος δὲ τοῦ κηροῦ, πέπτωκεν εἰς τὸ νῦν καλούμενον ἀπ' αὐτοῦ Ἰκάριον πέλαγος. φασὶ γὰρ ἀμυνόμενον τὸν Ἥλιον Δαίδαλον, ὡς πεποιηκότα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Πασιφάην, ἐρασθεῖσαν [τοῦ] ταύρου, μιγῆναι αὐτῷ, ἐπεὶ τότε πετόμενον εἶδε τὸν αὐτοῦ υἱὸν Ἴκαρον, ἐκ κηροῦ πτεροῖς χρώμενον, σφοδρῶς ἐμπεσεῖν τοῖς πτεροῖς, καὶ διαλυθῆναι ταῦτα παρασκευάσαι, καὶ τὸν ἐν τούτοις κουφιζόμενον Ἴκαρον κατενεχθέντα πεπνῖχθαι. ΔΑΙΔΑΛΟΥ, ὃς καὶ τὰ εἴδωλα ἐποίει καὶ κινεῖσθαι καὶ λαλεῖν. Fl. 10. ὁ Δαίδαλος ἀνὴρ ἦν ἀγαλματοποιός· ἐποίει δὲ ἀγάλματα ξύλινα, καὶ ἐκινοῦντο καὶ ἐλάλουν. Fl. 33. πῶς δὲ μέλλει γίνεσθαι τοῦτο. Gu. a m. sec. τὸν Δαίδαλον λέγουσι μεταμείβειν ἑαυτὸν εἰς ποικίλα εἴδη καὶ μορφάς, καὶ ἀγάλματα ποιεῖν βαδίζοντα. ἔστι δὲ μῦθος, λέγεται δὲ οὕτως διὰ τὸ ποικίλας ὑπὲρ πάντας καὶ παρηλλαγμένας μορφὰς προσφέρειν τοῖς ἀγάλμασι, καὶ διὰ

νος ἐν Θράτταις Πανὶ etc. λάλον νευρόσπαστον (ἀνθρωπίσκον) τίνα ποτε χ. ἢ ξυλ. καὶ χρυσίον προσῆν; Οὐδαμῶς ξύλ. ἐκ. ἀλλὰ χ. ὢν ἀπέδρα. Πότερον Δαιδ. ἦν ἤ τις ἔκλεψεν αὐτόν; quod receperunt King. et Musgr. Hermanno, quem de hoc fragmento consului, scriptum esse videtur metro Eupolideo, quod explicaverit in Handb. d. Metrik §. 370. ita tamen, ut in priore parte pro –◡–◡ | –◡◡– | hi numeri nonnunquam sint: –◡◡– | ◡̄–◡–, quales in Priapeo etiam metro occurrant. Sic vero emendat: ◡̄◡◡–◡ πάνυ καλὸν δεῦρο βάστασόν τινα. || B. πότερα χαλκοῦν ἢ ξύλινον; A. καὶ μὴ χρυσίον προσῇ. || B. οὐδαμῶς ξύλινός γ' ἐκεῖνος ◡̄–◡̄–◡– || ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα. A. πότερα Δαιδάλειος ἦν, || ἤ τις ἔκλεψεν αὐτόν; ––◡̄–◡̄–◡–. Si Πανὶ rectum sit, de patera vel simili re sermonem esse auspicatur.

1) Haec ἑαυτῷ καὶ ἵπτατο e Gu. addidi, qui etiam ante οὗτος δὲ ὁ Δ. et paulo post om. τοῦ ante ταύρου.

τὸ διαλελυμένους τοὺς πόδας τῶν ἀγαλμάτων ποιοῦντα, τῶν ἄλλων συνημμένους ποιούντων. Gu. a m. pr.

V. 822. *ΩΣ ΠΑΝΘ' ΟΜΑΡΤΗ*, ἵνα μου τὰ μέλη πάντα φωνὴν ἀφιέντα ἱκετεύσῃ σε. Fl. 10. 33.

V. 823. *ΕΠΙΣΚΗΠΤΟΝΤΑ*, μεθ' ἱκεσίας ἐπάγοντα. (ἐπιφέροντα, προβαλλόμενα.) ἐπισκήπτει κεραυνός· καὶ ἐπισκήπτει ἀντὶ τοῦ μεθ' ἱκεσίας λέγει· καὶ ἐπισκήπτει ἀντὶ τοῦ μετὰ θειασμοῦ ὑποτίθησι. Gu.

V. 825. *ΧΕΙΡΑ ΤΙΜΩΡΟΝ*, βοηθόν. (βοήθειαν.) Gu.

V. 826—828. *ΕΙ ΚΑΙ ΜΗΔΕΝ ΕΣΤΙΝ*. ἡ ἱκετεύουσά σε, ὡς αἰχμάλωτος καὶ δούλη. ἀλλ' οὖν δι' αὐτὸ τὸ δίκαιον τιμώρησαι τὸν Πολυμήστορα. τοῦτο γάρ ἐστιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, τὸ τοὺς κακοὺς ἐννόμως τιμωρεῖσθαι. *ΕΙ ΚΑΙ ΜΗΔΕΝ ΕΣΤΙΝ*, εἰ καὶ μηδὲν ὑπάρχοι ἡ γραῦς, ἡ ἱκετεύουσά σε, ἤγουν ἐγὼ δούλη οὖσα καὶ αἰχμάλωτος· ἀλλ' ὅμως βοήθησον αὐτὸ τὸ δίκαιον. (sic) ἀγαθοῦ γὰρ ἀνδρὸς τὸ ὑπουργεῖν καὶ τὸ ὑπηρετεῖν τῇ δίκῃ, ἤγουν τὸ πράττειν τὰ δίκαια — σωματοποιεῖ τὴν δίκην, ὡς θεός· (sic) — καὶ τὸ πράττειν κακῶς πάντοτε τοὺς κακοὺς καὶ μὴ ἐλεεῖν. Fl. 59. ἡ ἱκετεύουσά σε, ἀντὶ τοῦ, μὴ ὡς αἰχμάλωτον καὶ δούλην παρίδῃς. Fl. 10. 33. 59. *ΑΛΛ' ΟΜΩΣ*, ἀλλ' ὅμως δεῖ αὐτὴν παρὰ σοῦ ἐλεηθῆναι. (παράσχες διὰ τὸ δίκαιον.) Gu.

V. 829—832. *ΔΕΙΝΟΝ ΓΕ ΘΝΗΤΟΙΣ*. Ἐπεὶ τὴν Ἑκάβην ὁ Χορὸς εἶδε δεομένην τοῦ Ἀγαμέμνονος βοηθῆσαι αὐτῇ, ἐχθροῦ ὄντος, ὡς τὴν πόλιν ταύτης πορθήσαντος, λέγει δεινοπαθῶν· δεινόν ἐστιν, ὅτι συμπιτνεῖ καὶ συμπίπτει καὶ πάντα τοῖς θνητοῖς, καὶ οὔτε ὁ φίλος ἀεὶ φίλος, οὔτε ὁ ἐχθρὸς ἀεὶ ἐχθρός. ἀλλ' ὁ μὲν φίλος ἔστιν ὅτε ἐχθρὸς γίνεται, ὁ δὲ ἐχθρὸς φίλος καὶ οἱ νόμοι κελεύοντες τὸν μὲν φίλον ἀεὶ φίλον ἡγεῖσθαι, τὸν δὲ ἐχθρὸν ἀεὶ ἐχθρόν, λέγουσι κεχωρισμένως τὰς ἀνάγκας τιθέντες διὰ τούτων τοὺς φίλους ἐχθρούς, καὶ τὸ ἀνάπαλιν [2]). οἷον ἐάν τις ἀνάγκη συμβῇ, ὥςπερ καὶ

2) Verba τιθέντες — ἀνάπαλιν, quae leguntur in Junt. Basil. Barn. MS. Gu. exciderunt in ed. King. et, quae illam nimis fideliter sequitur, Musgr. Eaedem in vitio λήγουσι pro λέγουσι conspirant. Mox ἐναλλάσσοντες pro ἀλλάσσοντες e Gu. dedi. In fine Gu. pro ἀμαθεῖς habet, quantum conjicere potui (nam litterae fere

νῦν, ὁ μὲν φίλος ἐχθρὸς, ὁ δὲ ἐχθρὸς φίλος καθίσταται. οὕτω τοῦτο νοεῖται. οἱ δὲ ἐναλλάσσοντες τὰς λέξεις καὶ τὰς ἀνάγκας ἀντὶ τοῦ ἀνάγκαι, καὶ τὸ νόμοι ἀντὶ τοῦ νόμους, καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως λέγοντες, ἀμαθεῖς. Ἄλλως. ΔΕΙΝΟΝ ΓΕ ΘΝΗΤΟΙΣ. μεταλλακτέον τὰς πτώσεις. ἔστι γὰρ, καὶ αἱ ἀνάγκαι τοὺς νόμους διώρισαν. ὁ δὲ νοῦς· δεινὸν, ὅτι πάντα συνέρχεται τὰ κακὰ κατὰ ταὐτὸν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ αἱ ἀνάγκαι τὰ νενομισμένα τοῖς ἀνθρώποις μετήλλαξαν. ἐδέδοκτο γὰρ πολέμιον εἶναι τῇ Ἑκάβῃ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τὸν νενομισμένον τῇ Ἑκάβῃ μετήλλαξεν. Ἄλλως. ἐναντίως εἶπεν· ἔδει γὰρ, καὶ τοὺς νόμους ἀνάγκαι διορίζουσιν, αὗται καὶ νόμων ἐπικρατέστεραι, οὐ τὸ ἐναντίον, διότι τὰ ἑκούσια τιμωροῦνται, οὐχὶ τὰ ἐξ ἀνάγκης δρώμενα, ὡς καὶ νῦν ὑμᾶς ἐξ ἀνάγκης φίλον ποιεῖσθαι τὸν πολέμιον. ΔΕΙΝΟΝ ΓΕ ΘΝ. θαυμαστὸν πρᾶγμα ὑπάρχει, ὡς τὰ πάντα τά τε καλὰ καὶ τὰ κακὰ συνέρχονται τοῖς βροτοῖς, καὶ τὰς ἀνάγκας, ἤγουν τὴν εἱμαρμένην αὐτὴν, διέταξαν οἱ νόμοι, — ὅπου γὰρ εἱμαρμένον, ἐκεῖ νόμος οὐκ ἔστι· — φίλους τιθέντες τοὺς πολεμιωτάτους, καὶ ἀνάπαλιν τοὺς φίλους ἐχθρούς. ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων πρὸ τῆς τοιαύτης δυστυχίας τῆς Ἑκάβης, ἤγουν τοῦ φόνου τοῦ Πολυδώρου, ἐχθρὸς ἦν αὐτῇ, Ἑκάβῃ, ὡς αἰχμαλωτίσας αὐτήν· νῦν δὲ, καταλαβὸν ταύτην ἕτερον δεινὸν, καὶ εἰς βοήθειαν Ἀγαμέμνονα χρῄζουσα, φαίνεται φίλος ταύτης ὁ πρώην ἐχθρὸς, ὁ δὲ Πολυμήστωρ, ὁ πρώην φίλος, μετὰ τὴν τοῦ Πολυδώρου σφαγὴν ἐχθρὸς ἐγένετο τῇ Ἑκάβῃ ὁ πρώην αὐτῇ φίλος. διὸ καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ συνέρχονται τοῖς ἀνθρώποις. Fl. 59. ἀντίπτωσις. καὶ αἱ ἀνάγκαι τοὺς νόμους διεμέρισαν, διορίζουσι, τάσσουσι, διέταξαν. Fl. 10. 17. 33. 56. 59. 76. ὤφειλεν εἶναι, αἱ ἀνάγκαι οὐκ ἀκολούθως τοῖς νόμοις πράττουσιν. Fl. 59. ὁ δὲ Δίδυμος· οὐ μᾶλλον ὤφειλεν εἰπεῖν, ὅτι τοὺς νόμους αἱ ἀνάγκαι διορίζουσιν· καὶ γὰρ ἀνάγκαι καὶ τῶν νόμων ἐπικρατέστεραι, οὐχ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν. καὶ νῦν οὖν τὸ ἐναντίον εἶπεν. Fl. 21. οἱ νόμοι τὰ ἑκούσια τιμωροῦνται, οὐ

evinuerunt) *οὐκ εὖ λέγουσι.* quod nimis lene visum Arsenio. Sequentia desunt in Gu. In iis verba *μεταλλακτέον — ὁ δὲ νοῦς*, tum *ἐδέδοκτο — μετήλλαξεν*, omiserunt King. et Musgr. reliquis in paraphrasin conjectis.

τὰ ἐξ ἀνάγκης δρώμενα, ὡς καὶ νῦν ἐξ ἀνάγκης φίλιον ποιεῖται τὸν πολέμιον· ἐπικρατέστεραι γὰρ τοῦ νόμου αἱ ἀνάγκαι. Fl. 10. οὐκ ἔστι τι, ὅπερ οὐκ εὐμαρῶς ἔρχεται τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἡ ἀνάγκη γὰρ αὐτὴ, ᾗ συνδέονται φίλοι ἢ συγγενεῖς, καταλύεται καὶ τρέπεται τοῖς νόμοις, καὶ ἡγούμεθα τὸν παρανομοῦντα φίλον πολέμιον, τὸν δὲ μὴ παρανομοῦντα καὶ ἀδικούμενον φίλον, εἰ καὶ πολέμιός ἐστι. τοῦτο λέγει ὁ Χορὸς προκαταλαμβάνων τὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος λόγον, καὶ ἀποφαινόμενος, ὡς λίαν δικαίου ὄντος τοῦ πράγματος βοηθηθῆναι τὴν Ἑκάβην. Gu.

V. 829. *ΔΕΙΝΟΝ*, χαλεπὸν καὶ ἄδικόν ἐστι λίαν τὸ μὴ πάσχειν τοὺς κακοὺς (add. κακῶς) καὶ τοὺς ἀγαθοὺς καλῶς. Fl. 33. μέγα πρᾶγμα ὑπάρχει. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φοβερὸν, δυςνόητον, θαυμαστόν. Fl. 33. *ΑΠΑΝΤΑ*, κακά. Fl. 10. ἃ βούλονταί τε καὶ οὐ βούλονται, καλὰ, κακά. Gu. *ΣΥΜΠΙΤΝΕΙ*, συμβαίνει, (συμπίπτει). Gu.

V. 830. *ΤΑΣ ΑΝΑΓΚΑΣ*, τὰς ἀλύτους διαθέσεις. (ἐν ταῖς ἀνάγκαις διὰ τῶν ἀναγκῶν.) Gu. *ΔΙΩΡΙΣΑΝ*, διετύπωσαν, ἀφορίζουσιν. οἷον αἱ ἀνάγκαι οὐκ ἀκολούθως τοῖς νόμοις πράττουσιν· ὅθεν αἱ ἀνάγκαι τῶν νόμων ἐπικρατέστεραι εἰσὶν, οὐχ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν. *ΔΙΩΡΙΣΑΝ*, ἀντὶ τοῦ διέστησαν. διορίζομαι τὸ διαβεβαιοῦμαι, τὸ διαμερίζω, ὡς ἐνταῦθα. (ἐχώρισαν τῶν ἄλλων ὧν διακελεύονται, μετήλλαξαν.) ὁρίζω τὸ προστάσσω, καὶ ὁρίζομαι κατὰ φιλοσόφους τὸ ὁρισμὸν λέγω, οἷον τὸν ἄνθρωπον ζῶον λογικὸν, καὶ τὰ ἑξῆς. ἐξορίζω τὸ εἰς ἐξορίαν πέμπω. διορίζω τὸ διΐστῶ καὶ διαστέλλω, ὡς ἐνταῦθα· διορίζομαι τὸ προστάσσω καὶ διαβεβαιοῦμαι. ἀφορίζω τὸ μακρὰν πέμπω καὶ τὸ ἐκλέγομαι, καὶ τὸ ἀφορισμοὺς γράφω. Gu.

V. 831. *ΤΟΥΣ ΓΕ ΠΟΛΕΜ.* ἤγουν τοὺς πρὶν ἐχθρούς. Gu. διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα. Fl. 59.

V. 832. *ΕΧΘΡΟΥΣ*, Πολυμήστορα. Fl. 10. *ΠΡΙΝ*, δεδοκημένους. Fl. 10. *ΕΥΜΕΝΕΙΣ*, ἤγουν τοὺς φίλους. Fl. 17. 56. διὰ τὸν Πολυμήστορα. Fl. 59.

V. 833—839. *ΕΓΩ ΣΕ*. Ἐγώ σε καὶ τὸν σὸν παῖδα, καὶ τὴν δυστυχίαν σου, καὶ τὴν ἱκεσίαν [3]) χεῖρα ἐλεῶ.

3) King. in paraphr. τὴν παρακλητικὴν χ. quod in Gu. scriptum est supra v. ἱκεσίαν. Idem mox θέλω. vulgo θέλων.

καὶ θέλω, φησὶν, ἕνεκα τοῦ δικαίου καὶ τῶν θεῶν ταύτην σοι δοῦναι τὴν χάριν, τὸ τιμωρήσασθαι δηλαδὴ τὸν ἄδικον ξένον, ειπως δυνατὸν γένοιτο, ὥςτε καὶ σοὶ καλῶς γενέσθαι, καὶ τοῖς Ἕλλησι μὴ δόξω διὰ Κασάνδραν τιμωρεῖσθαι τὸν Πολυμήστορα.

V. 833. *ΤΥΧΑΣ, δυςτυχίας.* Gu. Fl. 33.

V. 834. *ΔΙ' ΟΙΚΤΟΥ, ἤγουν θέλω ἐλεῆσαί σε καὶ ἔχω κατ' οἶκτον.* Fl. 59. *ἤγουν ἐλεῶ.* Gu.

V. 835. *ΚΑΙ ΒΟΥΛΟΜΑΙ. βούλομαι ἕνεκα τῶν θεῶν, καὶ ἕνεκα τοῦ δικαίου, δοῦναί σοι τὸν ἀνόσιον τήνδε τὴν δίκην. ΚΑΙ ΒΟΥΛΟΜΑΙ. καὶ θέλω παρασχεῖν σοι τήνδε τὴν χάριν, ἤγουν τοῦ ἐκδικῆσαί σε, ἕνεκα τῶν θεῶν καὶ ἕνεκα τοῦ δικαίου αὐτοῦ εἰς τὸν ἀνόσιον ξένον, ἤγουν εἰς τὸν φόνον, ὃν ἔπραξεν ὁ Πολυμήστωρ, ἵνα φανείην, ὥςτε ἔχειν καλῶς ἔν σοι, ἤγουν βοηθῆσαί σοι, καὶ ἵνα μὴ δόξω ἐν τῷ στρατῷ, ὅτι χάριν τῆς Κασάνδρας ἐπιβουλεύω τῷ Πολυμήστορι τοῦ φονεῦσαι αὐτόν.* Fl. 59.

V. 837. *ΕΙ ΠΩΣ. καὶ θέλω, ὅπως, ἵνα.* Fl. 59. *φανερὸν μὲν ὂν τὸ πρᾶγμα, τίθεται ἀδιστάκτως τὸ ὅπως ἢ τὸ ἕνεκα, ἐλθὲ, ἵνα ποιήσωμαι τόδε· τὸ δὲ ἔχον δισταγμὸν, εἴτε μέλλον γενήσεσθαι, εἴτε καὶ μὴ, τίθεται εἴπως.* Fl. 59. *σκοπῶ, διανοοῦμαι, τίνι τρόπῳ. (κατὰ τίνα τρόπον.)* Gu. *ΦΑΝΕΙΗ, τὸ πρᾶγμα.* Gu. *δειχθείην τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ βοηθῆσαί σοι.* Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *εἴπως φανείη σοι τοιαύτη συμμαχία, ὥςτε καὶ σοὶ καλῶς γενέσθαι, καὶ τοῖς Ἕλλησι μὴ δόξαι διὰ Κασσάνδραν τοῦτον τιμωρεῖσθαι.* Fl. 10. 21. 33. *ΕΧΕΙΝ, διακεῖσθαι.* Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 838. *ΜΗ ΔΟΞΑΙΜΙ. δέον δόξαι εἰπεῖν, πρὸς τὸ σοί τ' ἔχειν — ὁ γὰρ τέ σύνδεσμος τοῦτο ἀπήτει — δόξαιμι εἶπε πρὸς τὸ φανείην. ζητῶν δὲ πανταχοῦ ταύτην εὑρήσεις τὴν σύνταξιν. ΔΟΞΑΙΜΙ, νομισθείην.* Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 839. *ΒΟΥΛΕΥΣΑΙ. μελετῆσαι.* Gu. *τὸ ἐπιβουλεύω καὶ συμβουλεύω οἱ Ἀττικοὶ χωρὶς τῶν προθέσεων γράφουσι, βουλεύω λέγοντες μόνον, ὡς καὶ τὴν τροφὴν ἀντὶ τοῦ ἀνατροφήν.* Fl. 59.

V. 840. *ΕΣΤΙΝ ΓΑΡ Η ΤΑΡΑΓΜΟΣ. τὸ τί ἐλ-*

λείπει, ἵν᾽ ᾖ, ἔστι γάρ τι πρᾶγμα 4) [φησὶ,] καθὸ τετάραγμαι. ποῖον τοῦτο; τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλον ἡγεῖται στρατός. Ἄλλως. ἔμελλεν εἰπεῖν, ὅτι ἔστι φίλος τοῖς Ἕλλησιν. εἶτα μεταλογισάμενος φησὶν, ὅτι ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι, ἀντὶ τοῦ τεταραγμαι, ἐννοήσας, ὅτι φίλος ἐστὶ τῷ στρατεύματι ὁ Πολυμήστωρ. *ΕΣΤΙΝ.* ἔστι γὰρ μερὶς, ἐφ᾽ ᾗ, ὅπου. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. *Ηι*, ἔν τινι. Fl. 33. *ΤΑΡΑΓΜΟΣ*, δειλία. Fl. 56. Gu. *ΕΜΠΕΠΤΩΚΕ*, ἐπῆλθε. Fl. 56. ἔπεσεν. Fl. 33. ὑπερβατὸν μέχρι καὶ τοῦ διαβληθήσομαι. Gu.

V. 841. *ΦΙΛΟΝ*, προσφιλῆ. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. τὸ φιλεῖν καὶ ὁ φίλος διαφορεῖται (διφ—) παρὰ τοῖς ποιηταῖς· ἔστι γὰρ καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ φίλος. Fl. 21.

V. 842. *ΤΟΝ ΚΑΤΘΑΝΟΝΤΑ*, τὸν Πολύδωρον. Gu. Florr. *ΕΙ ΔΕ ΣΟΙ ΦΙΛΟΣ.* εἰ δὲ φίλος ὑπάρχει σοι ὁ Πολύδωρος, χωρὶς ὑπάρχει τῷ στρατῷ τοῦτο. μόνη σὺ ἔχεις αὐτὸν φίλον, στρατὸς δὲ οὔ. μᾶλλον τὸν Πολυμήστορα ἔχει τὸ κοινὸν φίλον. Fl. 59. τὸ εἰ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ πολλάκις. Fl. 17. εἰ δέ σοι φίλος Πολύδωρος, τοῦτο οὐ κοινὸν τῷ στρατῷ, ὡς συμπονῆσαί σοι. Fl. 25.

V. 843. *ΟΔ᾽*, ὁ υἱός σου. Fl. 10. ὁ κατθανών. Gu. *ΧΩΡΙΣ ΤΟΥΤΟ*, κατ᾽ ἰδίαν σοὶ μόνῃ τοῦτο. (ἰδίως, κεχωρισμένως ὑπάρχει, ἤγουν ἴδιον ὑπάρχει σοι τὸ ἀγαπᾷν τὸν υἱόν σου, καὶ οὐ συντείνει πρὸς τὸν στρατὸν ἢ πρὸς τοῦτόν σοι φιλία.) Gu. χωρὶ ἀντὶ τοῦ ἄνευ, χωρὶς ἀντὶ τοῦ μακράν. Fl. 21. *ΚΟΙΝΟΝ*, δηλονότι εἰ ἔστι φίλος σοι, οὐκ ἔστι τῷ στρατῷ τῷ Ἑλληνικῷ. Fl. 21. εἴποιεν οἱ Ἕλληνες ἐμοί· εἰ δέ σοι φίλος Πολύδωρος, τοῦτο οὐ κοινὸν τῷ στρατῷ. καὶ ἄλλως ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος τῇ Ἑκάβῃ· εἴ σοι φίλος, ὡς υἱὸς, ὁ Πολύδωρος, ἀλλ᾽ οὐχὶ καὶ τῷ στρατῷ, ὡς συμπονῆσαί σοι. καὶ ἄλλως. εἰ δὲ ὅδε καὶ οὕτως ἔστι σοι φίλος, ἤγουν εἰ καὶ ἐγὼ φίλος σου εἰμὶ, ἀλλ᾽ οὐ κοινὸν τοῦτο καὶ τῷ στρατῷ, ὡς εἶναι κἀκείνους φίλους σούς. Gu.

V. 844 sqq. *ΦΡΟΝΤΙΖΕ*, γίνωσκε. (σκόπει.) Florr. Gu. σὺ δὲ, ὦ Ἑκάβη, φρόντιζε, ὡς ἔχεις με ταχὺ θέ-

4) πρᾶγμα addit Gu. qui om. φησί. Supra idem: λείπει τὸ τὶ, ἵν᾽ ᾖ etc.

λοντα βοηθῆσαί σοι, βραδὺν δὲ, εἴπερ χάριν Κασάνδρας διαβληθήσομαι. Fl. 25. πρὸς ταῦτα σκόπει, ὡς ὅτι θέλοντα μὲν καὶ βουλόμενον καὶ ὀρεγόμενον ἔχεις ἐμὲ εἰς τὸ βοηθῆσαί σοι, καὶ ταχὺν αὖθις εἰς τὸ προσαρκέσαι σοι. εἰ δὲ διαβληθήσομαι καὶ κατηγορηθήσομαι ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς, ὅτι τὸν υἱόν σου βοηθῶ, ἔχεις με βραδὺν εἰς βοήθειαν. Fl. 59.

V. 845. ΞΥΜΠΟΝΗΣΑΙ, συγκοπιάσαι. Gu. ΠΡΟΣΑΡΚΕΣΑΙ, εἰς τὸ ἐπαρκέσαι ἤγουν εἰς τὸ βοηθῆσαι. Gu. Florr.

V. 846. ΒΡΑΔΥΝ, ἀργὸν, ἀκίνητον, τουτέστιν οὐ βοηθοῦντά σοι, ἔχεις. Gu. ΔΙΑΒΛΗΘΗΣΟΜΑΙ, προδυθήσομαι, (καταγνωσθήσομαι, εἰ μέλλω κατηγορηθῆναι, χάριν Κασάνδρας βοηθεῖν σοι). διαβάλλω τὸ ψευδῆ κατηγορῶ, ὅθεν καὶ διαβολεὺς καὶ διάβολος· καὶ διαβάλλω τὸ ἁπλῶς κατηγορῶ, ὡς τὸ διαβάλουσι (sic) τὸν ἅγιον τὸν τῶν Χριστιανῶν πρεσβεύοντα. Gu.

V. 847—850. ΦΕΥ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΘΝΗΤΩΝ. ταῦτα φησὶν, ἐπειδὴ ἐν ἐξουσίᾳ ὢν ὁ Ἀγαμέμνων, οὐ δύναται αὐτῇ χάριν παρασχεῖν, ὑφορώμενος τοὺς Ἕλληνας. ΦΕΥ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ. οὐκ ἔστιν ὅςτις ἀπὸ τῶν θνητῶν ἐστὶν ἐλεύθερος, ἀντὶ τοῦ ὅςτις οὐκ ἔστι δοῦλος· ἢ γὰρ δοῦλος ἐστὶ χρημάτων [κατὰ κοινοῦ], ἤγουν φιλοχρήματος, ἢ δοῦλος, κατὰ κοινοῦ, τύχης καὶ εὐτυχίας, ἢ τὸ πλῆθος, ἤγουν ὁ δῆμος τῆς πόλεως, ἢ αἱ γραφαὶ τῶν νόμων, ἤτοι αἱ νομικαὶ διατάξεις, κωλύουσιν αὐτὸν μὴ χρῆσθαι τοῖς νόμοις κατὰ γνώμην,, καὶ κατὰ θέλησιν. ΦΕΥ, ΟΥΚ ΕΣΤΙ. οὐκ ἐστί τις ἀπὸ τῶν θνητῶν, ὅςτις ὑπάρχει ἀκαταδούλωτος· ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν, ἤγουν ὁ ἐπιθυμῶν χρημάτων δουλοῦται καὶ οὐ πράττει εἴ τι βούλεται, ἀλλ' ὅσον περὶ (παρὰ?) τοῦ δεσπότου αὐτοῦ προςταχθῇ· καὶ λέγεται ἐκεῖνος δοῦλος χρημάτων· διὰ γὰρ τὰ χρήματα ἐδουλώθη. ἢ τῆς τύχης ἐστὶ δοῦλος, ὡς καὶ ἡ Ἑκάβη, πρότερον δέσποινα οὖσα, ὕστερον ὑπὸ τῆς τύχης ἐγένετο δούλη. καὶ λέγεται τοῦτο δοῦλος τύχης, ὅςτις κακοπραγεῖ. ἢ ἐστὶ δοῦλος τοῦ πλήθους, ὡς ὁ βασιλεύς. καὶ νῦν ὁ Ἀγαμέμνων βασιλεὺς ὢν ὅμως φοβεῖται τὸ πλῆθος τὸ βοηθῆσαι τὴν Ἑκάβην καὶ φονεῦσαι τὸν Πολυμήστορα· οὐ γὰρ δύναται βασιλεὺς πρᾶξαί τι, μὴ θέλοντος τοῦ κοινοῦ· ὁ γὰρ τυχὼν ἄνθρωπος ἕνα μόνον φοβεῖται, τὸν βασιλέα, ὁ δὲ βασιλεὺς οὐχ ἕνα μόνον, ἀλλὰ τὸ πλῆθος. Fl. 59. ἀστο-

χήσασα ἡ Ἑκάβη τοῦ ζητουμένου καθόλου γνωματευομένη ποιεῖται τὸν λόγον, ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι δεδούλωνταί τισι καὶ οὐκ εἰσὶν ἐλεύθεροι, ὥςτε πράττειν τὰ κατὰ βούλησιν. Gu.

V. 848. *Η ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΓΑΡ.* τῆς εὐτυχίας εὐδαίμονος ἀνδρός· τῇ γὰρ εὐτυχίᾳ τῶν μειζόνων δουλεύομεν. οὕτως τινές. ἢ τῆς θείας γοῦν τύχης φησὶ, ἀλλὰ τῆς μερικῆς καὶ ἐν ἀνδράσιν ὁρῶμεν. δοῦλος τύχης ἐστὶν ὁ ἀπὸ τύχης ἀναγκαζόμενος δουλεύειν, οἷον τὰ χαρισμένα (leg. κεχαρ—) πράττεις τοῖς Ἕλλησιν. [5]) Fl. 33. *ΔΟΥΛΟΣ* πᾶς ἐστιν ἐκείνου τοῦ πράγματος, οὗ ἥττων ἐστι, καὶ πράττει τὰ ἀρέσκοντα ἐκείνῳ. Gu. *Η ΤΥΧΗΣ.* τύχη λέγεται κυρίως, ὅταν ἄλλο ἐνεργῇ τις, εἶτα ἄλλο συμβῇ. τύχαι γὰρ [6]) παρ' Ἕλλησι καὶ αἱ ταπειναὶ τάξεις τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑποτεταγμέναι, καὶ αἱ ὑψηλαὶ καὶ ἐπικρατοῦσαι. ἀπὸ τῆς τύχης γὰρ ἐνόμιζον ταῦτα γίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις, οὐκ ἀπὸ εὐβουλίας τε καὶ κακοβουλίας. ἐνταῦθα κατὰ τὸ δεύτερον σημαινόμενον λέγεται, ἤγουν ἢ χρημάτων γὰρ ἐστὶ δοῦλος, ἢ τύχης ἐστὶ δοῦλος, τουτέστιν ὑψηλοτέρας τινὸς τάξεως καὶ ἐπικρατούσης. διαφέρει δὲ ἡ τύχη τοῦ αὐτομάτου, τῷ τὴν μὲν τύχην εἶναι τοῦτο, ὅπερ εἴρηται, τὸ δὲ αὐτόματον, ὅταν γένηταί τι [ἄλλο], ἄλλου μηδαμῶς ἐνεργοῦντος. δοῦλος δὲ τύχης ἐστὶν, ὁ ἀναγκαζόμενος δουλεύειν τῇ τῶν κρειττόνων εὐτυχίᾳ.

V. 849. *ΠΛΗΘΟΣ ΠΟΛ.* ὁ δῆμος κωλύει τὸ μὴ πράττειν ὃ βούλεται. Fl. 17. 59. 76. σχῆμα ζεῦγμα. Fl. 33. εἴργουσιν. ζεῦγμα· νόμος γὰρ ἦν μὴ κακοποιεῖν κοινὸν φίλον πόλεως δι' οἰκείαν ἔχθραν. Gu. a m. 2. *Η ΝΟΜΩΝ ΓΡΑΦΑΙ*, νόμοι γεγραμμένοι. Gu. a m. pr. ἢ νόμων γράφει κωλύουσιν αὐτὸν μὴ χρῆσθαι τοῖς κατὰ γνώμην τρόποις· θέλει γάρ τις ἵνα πορνεύσῃ ἢ κλέψῃ, ἀλλ'

5) Ultima τὰ κεχαρ. aliena sunt ab hoc loco et ad v. 851. pertinent.

6) γὰρ add. King. Idem τάξεις pro vulg. πράξεις, ταῦτα γίνεσθαι pro πάντα γίν. quae omnia confirmantur cod. Gu. Sic etiam in seqq. cod. τῷ τὴν μὲν τύχην, King. τῷ μὲν τὴν τύχην: tum cod. ὅταν γένηται τι μηδενὸς ἄλλου μηδενὸς ἐνεργοῦντος. King. ὅταν γέν. τι μηδενὸς ἄλλου μηδαμῶς ἐνεργ. Ultima δοῦλος δὲ — εὐτυχίᾳ desunt in Gu.

ἐνθυμηθεὶς ὅσον ὁ νόμος περὶ τούτου διακελεύεται, φοβεῖται καὶ οὐ πράττει ὅσον βούλεται. Fl. 59.

V. 850. *ΕΙΡΓΟΥΣΙ ΧΡΗΣΘΑΙ*, κωλύουσι μὴ χρῆσθαι τοῖς τρόποις τοῖς ἑαυτοῦ (ἑαυτῶν Gu.) δηλονότι κατὰ γνώμην, ἤγουν κατὰ θέλησιν. Gu. Fl. 59. 76. qui addunt: κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. τοῦ μὴ δὲ καὶ ὄντος καὶ ἀπόντος σώζεται ὁ λόγος. *ΤΡΟΠΟΙΣ*, τοῖς θελήμασι, βουλεύμασι, τῇ τῆς ψυχῆς προαιρέσει. Gu. a m. 2.

V. 851—858. *ΕΠΕΙ ΔΕ ΤΑΡΒΕΙΣ*. ἐπεὶ δὲ φοβῇ, καὶ τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις, ἀντὶ τοῦ κεχαρισμένα τοῖς Ἕλλησιν [7], ἐγὼ ποιήσω σε ἀπολελυμένον τοῦδε τοῦ φόβου. συνεπίστασο, ἐὰν βουλεύσω τι κακὸν τῷ ἀποκτείναντι τὸν Πολύδωρον δηλονότι, καὶ μὴ συμπράξῃς. ἐὰν δὲ πάσχοντος τοῦ Πολυμήστορος οἷα πείσεται καὶ ὑπομενεῖ, φανῇ ἐκ τῶν Ἀχαιῶν θόρυβός τις ἢ κακοήθεια [8]), κώλυε, μὴ φαινόμενος δι' ἐμὲ εἴργειν δηλονότι. τὰ δ' ἄλλα, κατὰ τὰ ἄλλα θάῤῥει, ἐγὼ ποιήσω πάντα καλῶς.

V. 851. *ΤΩι Τ. Ο. ΠΛΕΟΝ ΝΕΜΕΙΣ*, τῷ γε πλήθει, ἤγουν τὸ πλῆθος προτιμᾷς. Fl. 17. 59. *ΠΛΕΟΝ*, τῆς σῆς διαθέσεως. Gu. a m. pr. *ΠΛ. ΝΕΜΕΙΣ*, τουτέστι τὰ προςφιλῆ καὶ κεχαρισμένα τοῖς Ἕλλησι πράσσεις, ἀντὶ τοῦ πλέον πίπτεις εἰς τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἐμέ. Gu. a m. 2. *ΝΕΜΕΙΣ*, δίδως. Fl. 59.

V. 852. *ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ*, ἀπολελυμένον. Gu. ἀμέτοχον. Fl. 17.

V. 853. *ΞΥΝΙΣΘΙ*, συνεπίστασο. (συγγίνωσκε.) Gu. συγγίνωσκε μὲν γὰρ τῷ μέλλοντι φονεῦσαι τοῦτον τὸν Πολυμήστορα, ἐὰν βουλεῦσαι (βουλεύσω) τι κακὸν περὶ αὐτοῦ, μηδὲν δὲ συνδράσῃς καὶ οὐ συμπράξεις σὺν ἐμοὶ εἰς τὸν φόνον αὐτοῦ. Fl. 59. *ΒΟΥΛΕΥΣΩ*, ἐργάσωμαι. Gu. a m. 2. ἤγουν ἐὰν φονεύσω αὐτόν. Fl. 59.

V. 854. *ΣΥΝΔΡΑΣΗιΣ ΔΕ ΜΗ*. διχῶς τοῦτο νοητέον, ἢ μὴ συνδράσῃς ἐμοὶ τῷ ἀποκτείναντι, ἤγουν κατὰ

7) Hic excidisse videntur ea, quae ad v. 851. habet Fl. 10. τὰ κεχαρισμένα ποιεῖς τοῖς Ἕλλησιν.

8) Leg. ἢ καὶ βοήθεια King. ἢ συνδρομή, quod in Gu. supra ἐπικουρία scriptum est.

τοῦ ἀποκτείναντος τόνδε τὸν Πολύδωρον [9]) δηλονότι, ἢ μὴ συνδράσῃς τῷ ἀποκτείναντι τόνδε. Fl. 21. ἢ [10]) τὸ ὑποτακτικὸν ἀπαγορευτικὸν ἀντὶ τοῦ προςτακτικοῦ κατὰ Ἀττικούς, ἤγουν μὴ σύνδρασον. Gu. a m. 2. ἤγουν μὴ βοηθήσῃς. Gu. a m. 2. μηδὲ συμβοηθήσῃς ἐμοί. Fl. 59. τὸ μὴ κεῖται κατὰ περισσοτέραν ἐνέργειαν (ἐνάργειαν Gu.), ὡς λέγομεν, κωλύει τὸν δεῖνα τοῦ μὴ ἱερατεύειν. Fl. 25. Gu. qui addit: καὶ τὸ μὴ μετὰ παρατατικοῦ προςτακτικῶς συντάσσεται, μὴ τύπτε, καὶ μετὰ τοῦ τρίτου προςώπου τῶν ἑνικῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀορίστου [1]), μὴ ποιησάτω, μὴ ποιησάτωσαν, μετὰ δὲ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν ὑποτακτικῶς μὴ ποιήσῃς, καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ προςταγὴν δηλοῦντος. Gu. a m. pr.

V. 855. *ΘΟΡΥΒΟΣ*, ταραχή. Gu. ἕνεκεν τῆς δίκης, ἣν ἐκείνῳ ποιήσομεν. Fl. 21. *ΕΠΙΚΟΥΡΙΑ*, συνδρομή, βοήθεια. Gu. βοήθεια Πολυμήστορι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φοβηθεῖσα ἡ Ἑκάβη, μήπως, ὅταν ἔμελλε φονεῦσαι αὐτόν, ἀποτύχῃ τούτου, καὶ γίνεται θόρυβος, ἤ, ὅταν ἔμελλε φονεύειν αὐτόν, λαλήσῃ καὶ γένηται ὄχλησις, καὶ ἀκούσαντες οἱ Ἕλληνες ἔλθωσι καὶ οὐκ ἐάσωσι φονεῦσαι αὐτόν, λέγει· ἐὰν δὲ πολλάκις, φονευομένου τοῦ Πολυμήστορος, φανῇ ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν τις θόρυβος ἢ βοήθεια, οἷα πείσεται, ἤγουν οἷα μέλλει παθεῖν παρ' ἐμοῦ, τοῦτο κώλυσον, μόνον μὴ δοκῶν διὰ τὴν ἐμὴν χάριν ποιῶν (ποιεῖν) τοῦτο, διὰ δὲ τὸ δίκαιον. εἰς τὰ ἄλλα, ἤγουν εἰς τὸν φόνον αὐτοῦ, θάρσει· πάντα ἐγὼ πράξω καλῶς, ἤγουν δύναμαι φονεῦσαι αὐτόν. Fl. 59.

V. 856. *ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ*, τινὸς πράγματος γενομένου. Fl. 17.

V. 857. *ΕΙΡΓΕ*, κώλυε τοῦτο. Fl. 17. 59. 76. *ΔΟΚΩΝ*, φαινόμενος (μὴ νομιζόμενος. εἴργειν). Gu.

9) Haec κατὰ τοῦ ἀποκτ. τόνδε ἤγουν τὸν Π. in Gu. suprascripta sunt.

10) Sic liquido exaratum in Cod. In eo hoc scholion in margine interiore scriptum est, id quod sequitur, inter lineas, utrum eadem an alia manu, non possum dignoscere. Fortasse cohaerent ἤγουν μὴ βοηθήσῃς, ἢ τὸ ὑποτ.

1) In Cod. haec sunt compendia καὶ τῶν .

V. 858. *ΤΑ Δ' ΑΛΛΑ.* κατὰ τὰ ἄλλα. (ἤγουν ὅπως φονευθῇ.) Gu. ἤγουν πῶς μέλλω φονεῦσαι αὐτόν. Fl. 6 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΘΑΡΣΕΙ*, ἤγουν μεγάλην ἀφοβίαν ἔχε. Gu. θάῤῥος ἐξ ἐλπίδος ἀφοβία, θάρσος ἐκ μεγάλης ἐλπίδος ἀφοβία, θράσος ἡ ἀπερίσκεπτος (ὁρμὴ add. Flor.). Gu. Fl. 25. ἀπὸ τοῦ θέρω τὸ θερμαίνω ἐτυμολογεῖται τὸ θράσος, ὅπερ μετατιθέμενον γίνεται καὶ θράσος (θάρσος). καὶ θράσος μὲν ὁ ἀλόγιστος θυμὸς, θάρσος δὲ ὁ ἔλλογος ἐπὶ ψυχῆς. Fl. 59.

V. 859—862. *ΠΩΣ ΟΥΝ.* τί οὖν πράξεις, ὦ γραῖα; πότερα μετὰ ξίφους φονεύσεις αὐτὸν μετὰ (leg. ἢ μετὰ) φαρμάκων ἢ μετὰ βοηθείας τινός; τίς χεὶρ καὶ ποία δύναμις ἔσται μετὰ μοῦ (sic. leg. μετὰ σοῦ); πόθεν ἔχεις τοὺς φίλους τοὺς μέλλοντας βοηθῆσαί σοι; Fl. 59.

V. 859. *ΠΩΣ ΟΥΝ; ΤΙ ΔΡ.* κατὰ τίνα τρόπον ποιήσεις καλῶς. 2) (τὸ πῶς μὲν δηλοῖ τὸν τρόπον, τὸ δὲ τί τὸ πρᾶγμα.) Gu.

V. 860. *ΓΡΑΙΑι*, σὺ ἡ γεραία, ἡ χειρὶ γεραία. Fl. 21. ἐμφαντικὸν ἀδυναμίας. Gu. *ΒΑΡΒΑΡΟΝ.* ἐμφαντικὸν δυνάμεως. Gu.

V. 861. *ΦΑΡΜΑΚΟΙΣΙΝ*, μαγείαις (γοητείαις) ἢ δηλητηρίοις· φάρμακα γὰρ καὶ αἱ μαγεῖαι. Gu.

V. 862. *ΣΥΝΕΣΤΑΙ*, σύμμαχος ἔσται. Gu. *ΧΕΙΡ*, τίς σοι συνυπάρξει δύναμις. *ΧΕΙΡ.* δύναμις (βοήθεια). Gu. *ΠΟΘΕΝ*, ἐκ ποίας μηχανῆς καὶ ἀφορμῆς, αἰτίας. Gu. a m. 2. *ΚΤΗΣΗι*, ἕξεις. Gu.

V. 863. *ΣΤΕΓΑΙ*, αἱ σκηναί. Gu. *ΚΕΚΕΥΘΟΥΣΙ*, κρύπτουσι. (ἔστι δὲ τὸ κε ἀναδίπλωσις ποιητικὴ, ὡς τὸ κεκάδονται.) Gu. κεύθουσι. Fl. 33.

V. 864. *ΤΑΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ*, ἐμφαντικὸν ἀδυναμίας. Gu. *ἙΛΛ. ΑΓΡΑΝ.* ἤγουν ἃς ἤγρευσαν ἀντὶ τοῦ ᾐχμαλώτευσαν οἱ Ἕλληνες. 3) Gu. *ΤΑΣ ΑΙΧΜ.— ΑΓΡΑΝ.* ἐρωτηματικόν. Gu. a m. 2. Fl. 21.

2) Ex his glossis Gu. in Cod. C. C. C. etiam, nisi fallor, repertis, King. hujus loci paraphrasin coagmentavit.

3) Vitiose King. in paraphr. ἃς ἠγρεύσαντες ᾐχμ.

V. 865. *ΤΟΝ ΕΜΟΝ ΦΟΝΕΑ.* οἰκειοῦται τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον. Gu. Fl. 17. 59. 76. *ΤΙΜΩΡΗΣΟΜΑΙ*, κολάσω. *ΤΙΜΩΡΗΣ.* φονεύσω. Fl. 59. τιμωρῶ, τὸ βοηθῶ γράφεται πάντοτε ἐνεργητικῶς, οὐ μὴν δὲ καὶ παθητικῶς· τὸ δὲ τιμωρῶ τὸ κολάζω παθητικῶς γράφεται καὶ ἐνεργητικῶς. Fl. 59.

V. 866. *ΚΑΙ ΠΩΣ*, καὶ πῶς ἔσται ταῖς γυναιξὶ κράτος τῶν ἀρσένων, ἤγουν καὶ πῶς αἱ γυναῖκες κρατήσουσιν ἢ νικήσουσι τοὺς ἄνδρας; Gu. καὶ πῶς ὑπάρξει ταῖς γυναιξὶ κράτος καὶ δύναμις κατὰ τῶν ἀρσένων, ἤγουν αἱ γυναῖκες πῶς μέλλουσι φονεῦσαι ἄνδρα. Fl. 59. *ΚΡΑΤΟΣ*, ἐπικράτεια. *ΚΡΑΤΟΣ*, νίκη, κυρίευσις. Gu. a m. 2.

V. 867. *ΔΕΙΝΟΝ.* χαλεπὸν [4]) τὸ πλῆθος καὶ σὺν δόλῳ δυςκαταγώνιστον. *ΔΕΙΝΟΝ*, χαλεπόν, (ἰσχυρόν). Gu. *ΣΥΝ ΔΟΛΩι*, μετὰ δόλου. Gu. *ΔΥΣΜΑΧΟΝ*, ἀκαταμάχητον. (δυςμάχητον, δυςκαταγώνιστον.) Gu.

V. 869. *ΔΕΙΝΟΝ*, (ναὶ, ἀληθῆ λέγεις) χαλεπόν. Gu. *ΜΕΜΦΟΜΑΙ*, ψέγω. (καταγινώσκω καὶ φαῦλον ἡγοῦμαι· ἀσθενὲς γὰρ καὶ μαλακόν.) Gu. [5])

V. 869. 870. *ΤΙ Δ'; ΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΣ.* τί δέ; οὐ γυναῖκες ἀνεῖλον τὰ τέκνα τοῦ Αἰγύπτου, καὶ τοὺς ἄρσενας ἐξοικισθῆναι ἐποίησαν τῆς Λήμνου, ἀντίστροφον, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἄρσενας ἐξῴκισαν ἄρδην τῆς Λήμνου. Ἱστορία. Αἴγυπτος καὶ Δαναὸς ἀδελφοὶ ἦσαν, Ἰοῦς δὲ τῆς Ἰνάχου θυγατρὸς ἀπόγονοι [6]). τούτων ὁ μὲν Αἴγυπτος ἔσχε [7]) παῖδας ἄρσενας πεντήκοντα, ὁ δὲ Δαναὸς καὶ αὐτὸς θυγατέρας ν. οὗτος τῷ ἀδελφῷ Αἰγύπτῳ φθονῶν διὰ τὴν τῶν ἀρσένων κτῆσιν, καὶ φοβηθεὶς, μήπως ὑπ' αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐκβληθῇ, ἀνδρωθέντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐδίωξεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον ἅμα τοῖς παισὶν αὐτοῦ, ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἡ χώρα [8]) Αἴγυπτος ἐκλήθη. χρόνου δέ τινος διαγενομένου,

4) King. in paraphr. et hic et ad sq. v. φοβερόν.

5) King. ναὶ φοβερόν ἐστιν· ἀλλὰ θῆλυ γένος, εἰ καὶ πολὺ, οὐδὲν ἰσχύει.

6) Gu. παῖδες.

7) Sic Junt. Basil. Gu. εἶχε King. Musgr.

8) ἡ. χώρα. Sic Gu. King. vitiose χωρίς. Junt. Bas. ἀπ' αὐτου Αἴγ. Mox e Gu. dedi διαγενομένου pro διαγινομένου et ὁ Αἴγ.

καὶ τῶν παίδων ἀνδρωθέντων, θαῤῥῶν ὁ Αἴγυπτος τῇ τούτων δυνάμει, παρεγένετο εἰς τὸ Ἄργος. ὁ δὲ Δαναὸς φοβηθεὶς 9) αὐτὸν, πρόνοιαν ποιούμενος τῆς βασιλείας, κατὰ τῶν Αἰγύπτου υἱῶν τοιαύτην ἐσκέψατο τὴν ἐπιβουλήν· συνέθετο γὰρ τῷ Αἰγύπτῳ συνάψαι πρὸς γάμον τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἑτοίμως δὲ τοῦτο κατεπαγγελλάμενος τῷ Αἰγύπτῳ 10), συνεβούλευσε ταῖς θυγατράσιν ὁ Δαναὸς, ὥςτε ἀνελεῖν νύκτωρ τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας πρὸ τῆς μίξεως τῆς πρὸς αὐτοὺς 1), θάνατον ἐπαπειλήσας ταῖς μὴ τοῦτο ποιησάσαις. αἱ μὲν οὖν ἄλλαι τὸ τοῦ πατρὸς τηρήσασαι 2) πρόσταγμα ἀνεῖλον τοὺς ἄνδρας, μία δὲ τούτων μόνη ἡ Ὑπερμνήστρα ἐφείσατο τοῦ Λυγκέως, ἀπὸ τῆς μίξεως διάθεσιν ἐσχηκυῖα πρὸς αὐτόν. οὗτος δὲ σωθεὶς 3), ἐξεδίκησε τοὺς ἀδελφούς. ἐφόνευσε γὰρ τὰς θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ, ἅμα καὶ αὐτόν, καὶ τῆς τούτου βασιλείας ἐκράτησε τοῦ Ἄργους ἅμα τῇ Ὑπερμνήστρᾳ. καὶ γίνεται ἐκ τούτου Ἄβας, ἐξ Ἄβαντος Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, ἐξ Ἀκρισίου Δανάη, ἐκ Δανάης Περσεύς, ἐκ Περσέως Ἀλκαῖος, Ἠλεκτρύων καὶ Σθένελος, ὧν ὁ μὲν Ἀλκαῖος ἔσχε τὸν Ἀμφιτρύωνα παῖδα, ὁ δὲ Ἠλεκτρύων τὴν Ἀλκμήνην, ἐξ Ἀλκμήνης δὲ Ἡρακλῆς καὶ Ἴφικλος, ἐξ οὗ Ἰόλαος. φασὶ δὲ οἱ ποιηταὶ ταύτας ἐν ᾅδου κολάζεσθαι διὰ τὸν φόνον τῶν ἰδίων ἀνδρῶν, ὑδροφορεῖν καταδικασθείσας ἐν τετρυπημένῳ πίθῳ. ὅθεν καὶ παροιμίαν 4) ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα μοχθούντων εἰς τετρυπημένον πίθον ἀντλεῖν λέγομεν.

V. 870. *ΚΑΙ ΛΗΜΝΟΝ ΑΡΔΗΝ.* ἐν Λήμνῳ γυ-

9) King. Musgr. addunt ἔτι πλέον φοβ. In τὴν ἐπιβ. articulus est e Gu.

10) Sic Gu. At Junt. Basil. κατεπαγγελλόμενος. King. Musgr. κατεπαγγελλομένου τοῦ Αἰγύπτου.

1) Gu. πρὸ τοῦ μιγῆναι τούτους αὐταῖς, prout edidit King. E Gu. recepi ποιησάσαις pro ποιούσαις.

2) Gu. αἱ μὲν οὖν πᾶσαι τὸ τοῦ π. τηρήσασαι. Hoc recepi pro vulg. ἔχουσαι.

3) Gu. ουτος σωθεὶς τῶν ἀδελφῶν ἀμύντωρ ἐγένετο, καὶ φονεύσας τὸν Δαναὸν σὺν ταῖς θυγατράσι τῆς Ἄργους βασιλείας ἐκράτησεν ἅμα τῇ Ὑπ. Idem sqq. καὶ γίνεται — Ἰόλαος omittit.

4) παροιμίαν Gu. Vulgo παροιμία.

ναῖκες ἐτέλουν ἐτήσιον ἑορτὴν τῇ Ἀφροδίτῃ. ἐπεὶ οὖν ποτὲ καταφρονήσασαι τῆς θεοῦ, ἀπέλιπον τὸ ἔθος, ὀργισθεῖσα [5]) ἡ Ἀφροδίτη ἐνέβαλεν αὐταῖς δυςωδίαν, ὡς μὴ δύνασθαι τοὺς αὐτῶν ἄνδρας αὐταῖς πλησιάσαι. αἱ δὲ νομίσασαι ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν καταφρονεῖσθαι, τούτους πάντας

5) ὀργισθεῖσα e Gu. addidi, in quo hoc scholion sequitur alterum, quod scholio vulgato subjeci. Idem mox δυςοδμίαν pro δυςωδίαν et τοὺς αὐτῶν ἄνδρας pro τοὺς ἑαυτῶν ἄ. quod recepi. Paulo ante in Musgr. est καταφρονεῖσθαι pro καταφρονήσασαι, errore operarum: nam in King. vera lectio est. Simile scholion est in Flor. 59. αἱ Λήμνιαι μὴ τιμῶντες (sic) τὴν Ἀφροδίτην, καθὰ καὶ αἱ ἄλλαι γυναῖκες, ὀργισθεῖσα ἡ θεὰ δέδωκεν αὐταῖς δυςωδίαν εἴς τε τὴν αἰδῶ καὶ εἰς τὸ στόμα. ἦσαν τοίνυν μισούμεναι παρὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν. ἐκεῖναι δὲ αὐταῖς μὴ συγκοιταζόμεναι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν, ἐμίσησαν αὐτοὺς καὶ ἀπέκτειναν. et in 33. ἔθος ἦν τοῖς Λημνίοις κατ᾽ ἔτος θύειν τῇ Ἀφροδίτῃ. παριδόντες οὖν τὸ τοιοῦτον ἐτήσιον ἔθος, σχεδὸν οὐ μνήμην ἐποίουν αὐτῆς. αὕτη οὖν ὀργισθεῖσα ἐπέβαλε ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν δυςωδίαν, δι᾽ ἣν οἱ ἄνδρες αὐτὰς ἀπεστρέφοντο. αἱ δὲ ὀργισθεῖσαι ἀνεῖλον τοὺς ἑαυτῶν ὁμευνέτας. μόνη δὲ Ὑψιπύλη ἔσωσε τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Θόαντα. τοῦτον οὖν ἀναμιμνήσκουσα τὸν Ἀγαμέμνονα ἡ Ἑκάβη, δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἔστι δυςκατόρθωτον τὸ τοὺς ἄνδρας ὑπὸ γυναικῶν φονεῦσαι. Sqq. ὁ δὲ Δίδυμος κ. τ. λ. desunt in Gu. sed pro iis est plenius scholion, quod subjeci. Ad scholion vulg. prope accedit aliud in Flor. 33. sed ita, ut in nonnullis cum Gu. conspiret: οἱ Πελασγοὶ ταῖς Ἀθήναις ἐπιθέμενοι ποτὲ, πολλοὺς τῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἁρπάσαντες ἤγαγον εἰς Λῆμνον, ἐν οἷς ἔτι καὶ γυναῖκας ἥρπασαν, αἷς πολλάκις (sic) χρησάμενοι ἐπαιδοποίησαν. αἱ δὲ τοὺς παῖδας τὴν πάτριον φωνὴν καὶ τὰ ἤθη ἐδίδαξαν· οἳ καὶ βήσαντες (leg. ἡβήσαντες) συνήρχοντο ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἦσαν, καὶ τοὺς ἀδικοῦντας αὐτοὺς ἠμύναντο. καὶ εἴ τις ἔτυπέ τινα αὐτῶν, ἐβοήθουν ἅπαντες, καὶ τέλος ἄρχοντας ἰδίους ποιήσαντες ἐπέστησαν· ἐφ᾽ οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ πατέρες αὐτούς τε καὶ τὰς μητέρας τὰς Ἀττικὰς, τουτέστι πάντα, ἀνεῖλον. μετὰ δὲ ταῦτα αἱ Λημναῖαι γυναῖκες τοὺς σὺν Θόαντι πάντας ἀπέκτειναν κ. τ. λ. Alterutrum in codice suo etiam invenisse videtur King. nam habet ἐπαιδοποίησαν pro ἔσχον παῖδας, et τὴν πατρῴαν φωνήν. Ego τὴν πάτριον φωνὴν dedi pro τὴν τῶν πατέρων φ.

ἀπέκτειναν. ὁ δὲ Δίδυμος οὕτω· Πελασγοὶ ἐπιθέμενοι ποτὲ ταῖς Ἀθήναις, πολλοὺς τῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἁρπάσαντες, ἤγαγον εἰς Λῆμνον, ἐν οἷς καὶ γυναῖκας Ἀττικὰς, αἷς παλλακίσι χρησάμενοι ἔσχον παῖδας· οὓς αἱ μητέρες τῶν τε πατέρων τὴν γλῶτταν καὶ τὰ ἤθη ἐδίδαξαν. οἱ δὲ συνήρχοντο ποτε ἀλλήλοις, καὶ εἴ τις τύπτοι ἀπ' αὐτῶν τινὰ, ἐβοήθουν ἅπαντες. καὶ μετὰ ταῦτα αἱ Λήμνιαι γυναῖκες τοὺς σὺν Θόαντι πάντας ἀπέκτειναν. δι' ἀμφότερα οὖν ταῦτα ἡ παροιμία ἐδόθη, τὰ Λήμνια κακά. *ΚΑΙ ΛΗΜΝΟΝ.* Οἱ Πελασγοὶ Ἀθήνας εἷλον στρατεύσαντες κατ' αὐτῶν, καὶ γυναῖκας εἰς Λῆμνον ἤγαγον καὶ χρησάμενοι ἐπαιδοποίησαν. αἱ δὲ τὴν πάτριον φωνὴν τοὺς παῖδας καὶ τὰ ἤθη ἐπαίδευσαν· οἳ καὶ διῆγον φίλοι τε ἀλλήλοις ὄντες καὶ ἀμυνόμενοι τοὺς ἀδικοῦντας, προκρίναντες καὶ ἄρχοντα ἐξ αὐτῶν ἕνα. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ πατέρες αὐτούς τε καὶ τὰς μητέρας ἀνεῖλον. ὅθεν φοβηθεῖσαι αἱ περιλειφθεῖσαι Λημνιάδες, μὴ καὶ αὐταὶ τὰ ὅμοια πάθωσιν, ἀνεῖλον πάντας τοὺς ἄνδρας. ἐξ ἀμφοῖν οὖν ἡ παροιμία ἐλέχθη Λήμνια κακὰ, ἐξ ὧν τε οἱ ἄνδρες μετὰ παίδων τὰς γυναῖκας ἀνεῖλον, καὶ ἐξ ὧν αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας. Gu. *ΑΡΔΗΝ,* παντελῶς, ὁμοῦ. Fl. 9. 17. 21. 56. 59. 76. παντελῶς. ἐπὶ κακοῦ κεῖται τὸ ἄρδην ἀεί ποτε. Gu. *ΕΞΩΙΚΙΣΑΝ,* ἐξοικισθῆναι ἐποίησαν, ἐξῳκισμένους ἐποίησαν. Gu.

V. 871—880. *ΑΛΛ' ΩΣ ΓΕΝΕΣΘΑΙ.* ἀλλὰ πῶς χρὴ γενέσθαι [6]), τόνδε μὲν τὸν λόγον ἄφες· παράπεμψον δὲ χάριν ἐμοῦ τήνδε τὴν γυναῖκα διὰ τοῦ στρατοῦ ἀκινδύνως. καὶ σὺ, ὦ γύναι, πλησιάσασα τῷ φίλῳ τῷ Θρᾳκὶ, λέξον· καλεῖ σε ἡ Ἑκάβη ἡ ποτὲ ἄνασσα τῆς Τροίας, διὰ χρείαν σὴν μᾶλλον ἢ ἐκείνης, καὶ παῖδας, καλεῖ δηλονότι, ὅτι δεῖ γινώσκειν καὶ τὰ τέκνα τοὺς ἀπ' ἐκείνης λόγους. τὸν δὲ τάφον, ἤτοι τὴν ταφὴν τῆς νεοσφαγοῦς Πολυξένης καρτέρησον, ὦ Ἀγάμεμνον, ἵνα οὗτοι οἱ ἀδελφοὶ, ἡ διπλῆ φροντὶς ἐμοὶ, ἐν μιᾷ φλογὶ [7]) κρυφθῆτον, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ χθονὶ πλησίον ἀλλήλων δηλονότι.

V. 871. *ΑΛΛ' ΩΣ ΓΕΝΕΣΘΑΙ,* ἀλλ' ὥστε μὲν γενέσθαι τὴν τιμωρίαν τοῦ Πολυμήστορος, ἄφες τὸν περὶ τούτου λόγον. Fl. 59. διχῶς νοητέον τοῦτο· ἀλλ' ὡς χρὴ γε-

6) King. in paraphr. add. ἡ τιμωρία, et ἐμοὶ ante ἄφες.

7) King. in paraphr. dedit διὰ μιᾶς φλογός.

νέσθαι, ἢ πῶς χρὴ γενέσθαι, μέθες τόνδε τὸν λόγον ἐμοί· ἢ ἀλλ' ὡς ἤγουν οὕτως γενέσθαι τοῦτο, ὡς ἐκεῖνο τῶν γυναικῶν. Fl. 21.

V. 872. *ΠΕΜΨΟΝ*, παράπεμψον, ὁδήγησον. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. *ΑΣΦΑΛΩΣ*, ἀνεμποδίστως. Fiorr. Gu. a m. pr. ἀφόβως, ἀκινδύνως, ἵνα μή τις τῶν Ἑλλήνων κωλύσῃ αὐτὴν αἰχμάλωτον οὖσαν. Gu. a m. sec. ὡς αἰχμάλωτος καὶ ὡς γυνὴ, ἀπρεπὲς ἦν διέρχεσθαι μέσον τοῦ στρατοῦ· ἐν γὰρ τῷ στρατῷ καὶ ἀκόλαστοι εἰσὶν ἄνδρες. καὶ φοβηθεῖσα, μή πως κρατήσῃ τις ταύτην, καὶ ἢ φθείρῃ — νέα γὰρ ἦν ἡ ἀποσταλθεῖσα — ἢ ἀλλοτρόπως ἐπηρεάζῃ, λέγει τὸν Ἀγαμέμνονα, ὡς ἐπιδώσῃ αὐτῇ τι σημεῖον βασιλικὸν εἰς τὸ διέρχεσθαι ταύτην μέσον τοῦ στρατοῦ ἀφόβως. Fl. 59.

V. 875. *ΚΕΙΝΗΣ ΧΡΕΟΣ*. μὴ λάβῃς εἰς τὸ χρέος [8] ἔξωθεν τὸ διὰ, ἀλλ' ἔστιν αὕτη ἡ αἰτιατικὴ πρὸς τὸ σέ, οὕτω· καλεῖ σε ἡ Ἑκάβη χρέος καὶ χρείαν σοὶ οὐκ ἔλαττον ἢ ἐκείνη, ἤγουν εἰ ἀφίξῃ, σαι τῷ οὐκ ἔλαττον, ἢ ἐκείνῃ, ὑπάρξεις χρεία. ὥσπερ γὰρ φαμὲν, καλῶ τὸν δεῖνα ἑαυτῷ βοήθειαν οὐχ ἧττον, ἢ ἐμοί, οὕτω καὶ τοῦτο· δέον δὲ εἰπεῖν σοὶ, σὸν εἶπε πρὸς τὸ χρέος. *ΚΕΙΝΗΣ ΧΡΕΟΣ*, διὰ χρέος καὶ χρείαν οὐκ ἔλασσον σὴν, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον σὴν παρὰ διὰ χρείαν ἐκείνης. Fl. 59. ἀντὶ τοῦ μᾶλλον, ἵν' ᾖ, διά σου μᾶλλον χρέος ἢ διὰ ἐκείνην. Fl. 33.

V. 878. *ΕΠΙΣΧΕΣ*, καρτέρησον, (ἀνάμεινον, κράτησον, κώλυσον.) Gu. καρτέρησον, ἀντὶ τοῦ ἀναβαλοῦ τὴν αὐτῆς ταφήν. Fl. 36. 59.

V. 879. *ΠΛΗΣΙΟΝ*, ἀλλήλων τεθέντες δηλονότι. Gu. *ΜΙΑι ΦΛΟΓΙ*, καυθέντες. Gu.

V. 880. *ΚΡΥΦΘΗΤΟΝ*. οἱ Ἀττικοὶ ἐκρύφθην γράφουσιν, οἱ δὲ πεζογράφοι ἐκρύβην· ἵνα οἱ δύο ἀδελφοὶ καυθῶσιν ἐν μιᾷ φλογὶ καὶ ταφῶσιν ἐν ἑνὶ τάφῳ. ἐν διπλῇ δὲ μερίμνῃ ὑπάρξουσι τῇ μητρὶ, ἤγουν δύο μερίμνας μέλλω ἔχειν, τοῦ τε Πολυδώρου καὶ τῆς Πολυξένης, εἰ καὶ ἑνὶ τάφῳ κρυφθῶσιν. Fl. 59.

V. 881 — 887. *ΕΣΤΩ ΤΑΔΕ*, οὕτως, ὡς λέγεις δηλονότι. καὶ γὰρ, εἰ μὲν ἦν τῷ στρατῷ καιρὸς πλοῦ, οὐκ

8) εἰς τὸ χρέος e Gu. addidi.

ἂν εἶχον σοι δοῦναι τὴν δωρεὰν ταύτην. νῦν δὲ — οὐ γὰρ ἀφίησιν ὁ Ποσειδῶν πνοὰς ἐπιτηδείας — ἀνάγκη προςκαρτερεῖν προςδοκῶντας πλοῦν ἥσυχον. εἴθε δὲ γένοιτο κατά τινα τρόπον, πραχθῆναι δηλονότι τὰ κατὰ σὲ, εὖ καὶ καλῶς· καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ καὶ πόλει καταθύμιον τόδε· 9) λέγω τὸ τὸν μὲν κακὸν πάσχειν κακὸν, τον δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.

V. 881. ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΙ ΜΕΝ ΗΝ. οὐ καλῶς φησὶ ταῦτα ὁ Ἀγαμέμνων. ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ἅπαξ διδόντα τὴν χάριν, σιωπῆσαι, καὶ μὴ ἐλέγξαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην· ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη τοιαύτη ὑπέκειτο βασιλευς ὤν.

V. 882. ΕΙΧΟΝ, ἠδυνάμην. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 883. ΟΥ ΓΑΡ — ΘΕΟΣ, διὰ μέσου. Gu. a m. 2. ΟΥΡΙΑΣ, εὐφόρους, ἐπιτηδείους (εὐδιεινοῦς). Gu. οὔριος ἄνεμος ἀπὸ τῆς οὐρᾶς, ἤγουν ὁ ἀπόπισθεν τοῦ καραβίου· ὅταν γὰρ ἔχῃ τὸν ἄνεμον ἀπὸ τῶν ὀπισθίων μερῶν, τότε ταχέως τρέχει, ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν ἔμπροσθεν, οὐ δύναται πλεῦσαι. Fl. 59.

V. 884. ΟΡΩΝΤΑΣ, ἐκδεχομένους, προςδεχομένους (βλέποντας). Gu. ΗΣΥΧΟΝ, γαληνὸν ἄνεμον. Fl. 10. 21. ἀνενέργητον. Gu. a m. 2.

V. 885. ΓΕΝΟΙΤΟ. εἴη δὲ πραχθῆναι τὸ κατὰ σὲ καλῶς, ὅτι καὶ πᾶσι καταθύμιον τοῦτο· ὁ γὰρ φόνον δράσας κοινὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀδίκημα ἐποίησε, λυμηνάμενος τῷ κοινῷ νόμῳ, καὶ ἀδικήσας τὸ τῆς φύσεως ὁμοιωγενές. 10) ΓΕΝΟΙΤΟ. γένοιτο δὲ σοὶ καλῶς, ὥστε φονεῦσαι τοῦτον. ὅπερ μέλλεις πρᾶξαι τὸ κοινὸν συμφέρον ἑνὶ τοῖς πᾶσιν καὶ ἰδίᾳ· ἀπὸ γὰρ τῆς τοιαύτης τιμωρίας μέλλουσι σωφρονισθῆναι οἱ φονεῖς καὶ οἱ ξένων πραγμάτων ἐρῶντες, καὶ κατὰ νόμους ἑνὶ τὸν μὲν κακὸν πάσχειν κακῶς, τὸν δὲ καλὸν εὐτυχεῖν. Fl. 59. ΚΟΙΝΟΝ, στεργόμενον παρὰ πάντων, ἀγαθόν. Gu.

9) King. in paraphr. καὶ ἑνὶ γὰρ ἑκάστῳ καὶ πόλει ἀγαθὸν τόδε.

10) Idem scholion est in Flor. 21. 33. cum hac diversitate: παθῆναι 21. pro πραχθῆναι. — λυμαινόμενος. — ὁμογενές. Iidem praemittunt haec: γένοιτο δ' εὖ πως, ὃ σὺ βούλῃ δρᾶσαι τῷ Πολυμήστορι.

V. 886 sq. *ΙΔΙΑι Θ' ΕΚ.* καὶ καθ' ἕκαστον πάντες καὶ ὁμοῦ πάντες τοῦτο ἀποδέχονται, τὸ τὸν κακὸν κολάζεσθαι, τὸν δὲ χρηστὸν εὐεργετεῖσθαι. Gu.

V. 888—903. *ΣΥ ΜΕΝ, Ω ΠΑΤΡΙΣ ΙΛΙΑΣ.* τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπῳδικά. ἔστι δὲ τὰ παρόντα πεντὰς ἐπῳδική, ἤτοι στροφὴ καὶ ἀντιστροφή, καὶ πάλιν στροφὴ καὶ ἀντιστροφή, καὶ ἐπῳδός. εἰσὶν οὖν τῆς α στροφῆς τὰ κῶλα θ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ πρῶτον ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος τρίτου ἀντὶ τοῦ ἰωνικοῦ, καὶ διϊάμβου. τὸ β τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον, ἢ ληκύθιον. τὸ γ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ δισπονδείου· εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ δ προσῳδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ε ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ ς ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ [1]) παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ αὐτὸ δύναται καὶ ἰαμβικὸν εἶναι ἑφθημιμερές, τῶν πρώτων ποδῶν ἀναπαίστων. τὸ ζ ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἤτοι ἑφθημιμερές, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ κρητικοῦ, ἤτοι ἀμφιμάκρου. τὸ η ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρόν, ἐξ ἐπιτρίτου δ, διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ θ [2]) δίμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρόν, ἐξ ἀντισπάστου, διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς παράγραφος.

V. 888—903. *ΣΥ ΜΕΝ, Ω ΠΑΤΡΙΣ ΙΛΙΑΣ.* ἡ μὲν θεράπαινα κατὰ τὴν πρόσταξιν τῆς Ἑκάβης ἀπέρχεται πρὸς τὸν Πολυμήστορα, ὁ δὲ χορὸς τῶν αἰχμαλωτίδων γυναικῶν λέγει τὰς συμφορὰς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀργῇ τὸ δρᾶμα, μέχρις οὗ ἔλθῃ ὁ Πολυμήστωρ. λέγεται δὲ οὕτως· σὺ μέν, ὦ πατρὶς Τρωϊκή, οὐδαμῶς κληθήσῃ πόλις τῶν ἀπορθήτων· τοιόνδε νέφος καὶ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων περικαλύπτει σε πορθηθεῖσαν [3]) ἐν δορὶ καὶ πολέμῳ. ἀπεκόπης δὲ τὴν στεφάνην καὶ τὸν καλλωπισμὸν τῶν πύργων, κατεχρώσθης δέ, ἤτοι μεμελάνωσαι, ἐλεεινότατα κηλῖδι καπνοῦ αἰθάλου καὶ καυστικοῦ. ὦ τάλαινα, πατρὶς δηλονότι, οὐκέτι ἐνδια-

1) ἐκ παίωνος King. debetur. Vulgo καὶ π.

2) King. add. ἀντισπαστικὸν δίμ.

3) Legebatur πορθεῖσαν.

τρίψω καὶ ἐμπεριπατήσω σοι. κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἐφθάρην, ὁπηνίκα ἐκ τῶν δείπνων, ἤτοι μετὰ τὰ δεῖπνα, κέχυται ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνος γλυκύς. ἀπὸ τῶν ὕμνων δὲ καὶ ἀπὸ τῶν χαροποιῶν θυσιῶν καταπαύσας, ἑαυτὸν δηλονότι, ὁ πόσις ἔκειτο ἐν τοῖς θαλάμοις, οὐδαμῶς ὁρῶν τὸν ναυτικὸν ὅμιλον περιπατοῦντα εἰς τὴν Τροίαν, τὸ δόρυ δὲ, ἔκειτο κατὰ κοινοῦ, ἐπὶ τῷ πασσάλῳ. τὸ δὲ ἀκόντιον εἰπὼν, ἀπὸ μέρους ἐδήλωσεν ὅλα τὰ ὅπλα.

V. 888. *ΠΑΤΡΙΣ.* τὸ πατρὶς ἤγουν ἀπὸ τοῦ πατρὸς καλεῖται ἡ πατρίς. πῶς δὲ οὐ καλεῖται καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς ματρὶς, ὡς πατρίς; καὶ φησὶν ὁ Θεσσαλονίκης (— νικεὺς), ὅτι ἀπὸ μὲν τοῦ πατρὸς ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος, οὐκ ἐκλήθη δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ πάτρος (sic) ἤ ἄλλο τι· ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς ἔλαβε τὴν κλίσιν, καὶ κλίνεται θηλυκῶς ἡ πατρίς. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ πατρὸς ἔλαβε τὸ ὄνομα, ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς τὴν κλίσιν τῶν θηλυκῶν, καὶ διὰ τοῦτο σώζει ἐν ταυτῷ καὶ τῶν δύο. Fl. 59.

V. 889. *ΑΠΟΡΘΗΤΩΝ*, μία τῶν μὴ ἁλωθέντων ἀπὸ τῶν πολεμίων. Fl. 6. 21. 56. ἔλεγον πρὸ τῆς πορθήσεως τῆς Ἰλίου εἶναι ταύτην ἀπορθήτων (sic) ὡς θεόδμητος· ὁ γὰρ Ποσειδῶν καὶ ἕτεροι θεοὶ ἔκτισαν ταύτην, καὶ ἕνεκα τούτου ἐκάλουν αὐτὴν ἀπόρθητον. νῦν δὲ πορθηθεῖσα λέγει ὁ Χορός· ἀπὸ τοῦ νῦν, ὦ πατρὶς Ἰλιὰς, οὐκέτι καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις τῶν ἀπορθήτων, ἀλλὰ δηλονότι τῶν πορθηθέντων· μέγα γὰρ νέφος καὶ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων περιέκρυψε, καὶ ἠφάνισέ σε, πορθήσαν καὶ σκυλεῦσαν ἐν δορὶ καὶ ἐν κονταρίῳ. Fl. 59. *ΛΕΞΕΙ*, καταριθμήσῃ. Fl. 10. 21. οὐδαμῶς εἰς τὸ ἑξῆς ῥηθήσῃ (ὀνομασθήσῃ, κληθήσῃ). Gu.

V. 890. *ΝΕΦΟΣ*, πλῆθος (ἀφανισμὸς, σκότος). Gu. *ΚΑΛΥΠΤΕΙ* (in marg. a m. 2. γρ. κρύπτει.) περικαλύπτει σε (περιέκρυψεν, ἐνεστὼς ἀντὶ παρῳχημένου). Gu. τὸ ἀμφὶ πρὸς τὸ καλύπτει (κρύπτει Gu. ὅ ἐστι περικαλύπτει add. Flor. συναπτέον add. Gu.) Fl. 21. Gu. a m. 2.

V. 891. *ΔΟΡΙ ΔΗ ΔΟΡΙ.* διπλασιάζει ἕνεκεν τῆς λύπης. Fl. 21. πολέμῳ. Gu. *ΠΕΡΣΑΝ*, πορθῆσαν. Fl. 33. ἐπόρθησαν, (ἀφανίσαν.) Gu.

V. 892. *ΣΤΕΦΑΝΗΝ ΠΥΡΓΩΝ*, ἤγουν ἀφῃρέθης [4])

4) ἀφῃρέθης e Gu. addidi, ex quo στεφάνου pro στεφάνων dedi et δὲ adjeci post ἀποκέκαρσαι.

τοὺς δίκην στεφάνου περιβάλλοντας πύργους. ἢ τὸ στεφάναν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν νόει. οὕτω γὰρ οἱ Δωριεῖς τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν ἐκφέρουσιν. ὅπερ οὕτως ἐρεῖς· ἀποκέκαρσαι δὲ τῶν στεφάνων, τῶν πύργων λέγω. *ΣΤΕΦΑΝΑΝ*, τὴν στεφάνην τῶν πύργων, ἣν οἱ πύργοι δηλονότι ποιοῦσιν. Gu. a m. pr. Fl. 17. 59. 76. ἤγουν τοὺς προμαχῶνας καὶ προμαχίονας. τὸν κύκλον. Gu. a m. 2. τὸ κάλλος, τὴν ἐξοχὴν τοῦ τείχους. Fl. 10. 21. στέφανος λέγεται ὁ χρυσὸς, ὃν φοροῦσιν αἱ γυναῖκες, στεφάνη δὲ θηλυκῶς τὰ τῶν πύργων προμαχιόνια, ὥσπερ καὶ κάλαμος μὲν τὸ καλάμιον, καλάμη δὲ θηλυκῶς ὁ τοῦ σίτου κάλαμος. Fl. 59. *ΑΠΟ-ΚΕΚΑΡΣΑΙ*, ἀπεκάρης, (ἀπεκόπης). Gu. ἀποτέτμησαι. Fl. 33. Καλλισθένης ἐν θ τῶν Ἑλληνικῶν οὕτω γράφει· ἑάλω μὲν ἡ Τροία Θαργηλιῶνος μηνὸς ὡς μέντοι τῷ ἱστορικῷ (l. μηνὸς, ὡς μέν τινες τῶν ἱστορικῶν) ν ἱσταμένου, ὡς δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα, ὀγδόη φθίνοντος. διορίζει γὰρ αὐτὸς τὴν ἅλωσιν, φάσκων συμβῆναι τότε τὴν κατάληψιν, ἡνίκα Νὺξ μὲν ἦν μέση, (leg. ἔην μέσση vel μεσάτη) λαμπρὰ δ' ἐπέστελλε (l. ἐπέτελλε) σελήνη [5]). μεσονύκτιος δὲ μόνον τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος ἀνατείλειεν. ἄλλη δ' οὐ συμπεφώνη (sic) μέν· Εὐριπίδῃ ὡς ὁμολογουμένης τῆς δόξης. Λυσίμαχος δέ φησι Δημοφῶντος Ἀθήνησι βασιλεύοντος ἔτους τετάρτου Θαργηλιῶνος ἱσταμένου δωδεκάτῃ. Fl. 21.

V. 893. *ΑΙΘΑΛΩι.* οὐ χρὴ γράφειν αἰθάλου καπνοῦ κηλῖδι, ἤτοι καυστικῇ κηλῖδι, ἀλλ' αἰθάλῳ κηλῖδι, ἤτοι καυστικῇ κηλῖδι, ἤγουν πυρί, ἢ καπνῷ ἀπὸ μέρους. περισσὸν οὖν ἦν τῷ καπνῷ. διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ἵν' οἰκεῖον ᾖ τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς ἀντιστροφῆς. *ΑΙΘΑΛΟΥ*, καυστικοῦ, (μέλανος ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἀνερχομένου καπνοῦ). Gu. τοῦ ἀπὸ αἰθάλης καὶ πυρὸς γενομένου καπνοῦ. Fl. 10. 21. 33.

V. 894. *ΚΗΛΙΔ'*, ῥύπον (in Gu. supra -ον est -ω a sec. m.) Gu. a m. pr. Fl. 56. μελαντηρίῳ, ἀμαυρώσει. Gu. a m. 2. μίασμα, βάρος. Fl. 21. μελανία τῆς αἴγλης. Fl. 59. ῥυπαρίαν τοῦ μελαίνοντος καπνοῦ. Fl. 10. 21. 33. *ΚΕΧΡΩΣΑΙ*, κατὰ κέχρωσαι ἀντὶ τοῦ ἐχρώ-

5) Haec eadem e cod. Fulv. Ursini protulit Jos. Scaliger de emend. temp. L. V. p. 378. ed. Genev. 1629. cf. Plut. Camill. 19. Quid verbis ἄλλη δ' οὐ — δόξης faciam, non habeo.

σθης ἢ μεμελάνωσαι. (ἐχρωματίσθης, κατεμολύνθης, ἐρρύπωσαι.) Gu. κατεζοφώθης. Fl. 59.

V. 895. *ΕΜΒΑΤΕΥΣΩ*, βαδίσω. (περιπατήσω. ἐμβατεύω, τὸ περιπατῶ καὶ τὸ ἐξετάζω, ὡς τὸ καρδίας ἐμβατεύων). Gu. περὶ τῆς πόλεως ταῦτα φησὶν πρὸς αὐτὴν ἀποκλαιομένη, ὅτι οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω ἐλευθέρῳ ποδί· καθάπερ καὶ πρῶτον, ἀγαλλομένη καὶ θάλλουσα. Fl. 53.

V. 896. Οἱ Ἕλληνες, μὴ δυνάμενοι τὴν Τροίαν ἑλεῖν, ἵππον κατεσκεύασαν ξύλινον, ἀνατιθέμενοι δῆθεν τοῦτον τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ τῷ τὴν Τροίαν φυλάσσοντι. ἐμβαλόντες δὲ τούτῳ πολλούς τε ἄλλους τῶν ἡρώων, καὶ Μενέλαον, ἔστησαν πρὸ τῶν τειχῶν, αὐτοὶ δὲ ὑπεχώρησαν εἰς τὰς ναῦς, καὶ ἀνηνέχθησαν ἐν θαλάσσῃ, δοκοῦντες οἴκαδε ἀναστρέφειν. οἱ τοίνυν Τρῶες, ἐπιχειρήσαντες εἰς τὴν πόλιν τὸν δούρειον ἵππον ἀγαγεῖν, ἐπεὶ οὐχ οἷός τε ἦν εἴσω γενέσθαι[6]) διὰ τὸ μέγεθος, ἕνα τῶν πύργων, ὥς φασί τινες, κατενεγκόντες, οὕτως ἔνδον τὸν ἵππον εἰσήγαγον. βαθείας δὲ νυκτὸς γενομένης, καὶ τῶν Τρώων ἀμερίμνως κειμένων, ὡς μηδενὸς τῶν Ἑλλήνων φαινομένου ἐν τῷ λιμένι, ἐξελθόντες ἐκ τοῦ ἵππου οἱ Ἕλληνες, ἔχοντες καὶ προδότας τῆς Τροίας, ἀναβάντες ἐπὶ τοῦ τείχους μετὰ πυρσῶν καὶ βοῆς, ἐκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας· οἵ τινες ἐπανελθόντες παρεστήσαντο τὴν Τροίαν. *ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΣ*, ἀντὶ ἐπιῤῥήματος ἤγουν κατὰ τὸ μεσονύκτιον. et marg. ab ead. m. μεσονύκτιος Ἀττικόν· οὕτω λέγεται καὶ ὀλίγοις ἔτεσι καὶ ὀλιγοετὴς, καὶ πολλοῖς ἔτεσι καὶ πολυετὴς ἀπεβίω. Gu. *ΑΠΩΛΛΥΜΑΝ*, ἐφθειρόμην καὶ αἰχμαλωτιζόμην. Fl. 56. ἀπωλλόμην (sic. ἐφθάρην). Gu.

V. 897. *ΗΜΟΣ*, ὁπηνίκα. Gu. *ΕΚ ΔΕΙΠΝΩΝ*, μετὰ τοὺς δείπνους. Gu. Fl. 35.

V. 898. *ΚΙΔΝΑΤΑΙ*, κέχυται, (ἐπέρχεται, διαχέεται, ἐφαπλοῦται). Gu. διασκορπίζεται. Fl. 21. 59. *ΜΟΛΠΑΝ*, μέλψεων. Fl. 17. τῶν εἰς τοὺς θεοὺς ὕμνων. Fl. 59. τραγῳδιῶν. Fl. 21. *ΧΟΡΟΠΟΙΩΝ*, χαρμοσύνων. Gu. a m. 2.

6) Sic Junt. Basil. Male King. Musgr. οὐχ οἷόν τε ἦν γενέσθαι. Gu. οὐχ οἷός τε ἦν ἔνδον γενέσθαι. In fine Gu. οἵ τινες ἀφικόμενοι.

V. 899. *ΘΥΣΙΑΝ*, *Δωρικόν· ἃς ἐποιεῖτο τοῖς θεοῖς εἰς ἐλευθερίαν.* Gu. *ἔθος ἦν μετὰ ἀπαλλαγῆς λοιμοῦ καὶ πολέμου ᾄδειν τοῖς θεοῖς εὐχαριστήρια, καὶ θύειν αὐτοῖς, καὶ ἐν χαρᾷ διάγειν, καὶ ᾄδειν παιᾶνας. τοῦτο δὴ καὶ οἱ Τρῶες ἐποίησαν νομίσαντες, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔφυγον καὶ τοῦ πολέμου ἔπαυσαν. λέγει γοῦν ὁ Χορός· ὁπηνίκα τοῦ πολέμου ἔπαυσαν, καὶ διεσκορπίσθη μετὰ τοὺς δείπνους ὁ ὕπνος ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. μετὰ γὰρ τοῦ ἀρίστου ἔρχεται καὶ ὁ ὕπνος ἀπὸ τῆς ὑγρότητος τῶν βρωμάτων. καταπαύσας δὲ ὁ ἀνήρ μου ἀπὸ τῶν ὕμνων τῶν θεῶν καὶ τῶν χαροποιῶν θυσιῶν, ὧν τοῖς θεοῖς ἔθυον τοῦ πολέμου ἀπαλλαγέντες, ἔκειτο ἐν τοῖς θαλάμοις.* Fl. 59.

V. 900. *ΕΚΕΙΤΟ. τὸ ἔκειτο πρὸς τὸ ναύταν οὐκέθ' ὁρῶν ὅμιλον συναπτέον· τὸ δὲ ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ, διὰ μέσου. λάμβανε δὲ εἰς τὸ πασσάλῳ ἢ ἔκειτο ἀπὸ κοινοῦ, ἢ ὑπῆρχεν* [7]), *καὶ μὴ ὥςπερ τινες τῶν ἀμαθῶν τὸ ἔθηκεν, αἰτιατικὴν τὸ ξυστὸν λογιζόμενοι.* ΕΝ ΘΑΛΑΜΟΙΣ, *ἐν τοῖς οἴκοις ἀμέριμνος.* Fl. 17. 59. *κοίταις.* Fl. 21.

V. 901. *ΞΥΣΤΟΝ*, *ἀκόντιον (τὸ δόρυ αὐτοῦ. ἀπὸ μέρους ἐδήλωσε τὰ ὅπλα ὅλα).* Gu. *ἀπὸ ἑνὸς πάντα δηλοῖ.* Fl. 21. *ΕΠΙ ΠΑΣΣΑΛΩι, ἔκειτο. (ἦν, ἢ ἔκειτο ἀπὸ κοινοῦ. ἀπηώρησεν.)* Gu. *ἐκρέμασεν.* Fl. 21. *εἰς Τένεδον γὰρ προσορμισθέντες καὶ ἔμφασιν (ἔμφανσιν) ποιήσαντες τῆς οἴκαδε ἐπανόδου, νυκτὸς ἐπῆλθον τοῖς Τρωσίν, ἀπὸ χορῶν καὶ εὐωχίας οὖσιν διὰ τὴν καθίδρυσιν τοῦ δουρείου ἵππου.* Fl. 10. 33.

V. 903. *ΕΜΒΕΒΑΩΤΑ. τὸ ἐμβαίνω, εἰ μὲν πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, τὸ ἐν ἔχει τὴν δύναμιν, εἰ δὲ πρὸς αἰτιατικήν, τὸ βαίνω* [8]). *ὥςπερ κἀνταῦθα τὸ ἐμβεβαῶτα*

7) Sic Gu. prout iam distinxit King. In Junt. Basil. Barn. inepte scrib. *συναπτέον. Τὸ δὲ ξ. δ' ἐπὶ π. διὰ μέσου.) λάμβανε.* Gu. et King. etiam *ἔκειτο* pro *κεῖτο*. Ultima *καὶ μὴ, ὥςπερ* etc. desunt in Gu. quae vero King. addidit *τὸ δὲ ἀκόντιον* etc. in Gu. ad v. sq. adscripta sunt.

8) *βαίνω* Gu. pro vulg. *βαίνει*. Ex eodem addidi *καὶ* ante *Φιλόστρ.* et *τοῖς* ante *Ἡρωϊκοῖς*. Ultima *ἐμβεβῶτα χρὴ γρ.* ibidem desunt.

Τροίαν Ἰλιάδα. φησὶ δὲ καὶ Φιλόστρατος ἐν τοῖς Ἡρωϊκοῖς, ἐμβὰς τὴν ναῦν. ἐμβεβῶτα χρὴ γράφειν, οὐκ ἐμβεβαῶτα· οὐχ οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς, ἀλλ' ἐκείνως. ΕΜΒΕΒΩΤΑ, ἤγουν βαδίζοντα (ἀναστρεφόμενον, περιπατοῦντα) βαίνοντα. Fl. 17. περικυκλοῦντα. Fl. 59. ἐπιβαίνοντα. Fl. 6.

V. 904—913. ΕΓΩ ΔΕ ΠΛΟΚΑΜΟΝ. τῆς β ταυτησὶ στροφῆς τὰ κῶλα ι, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ β καὶ γ ποδὸς χορείου. τὸ β ὅμοιον καθαρόν, ὃ καλεῖται Ἀνακρεόντειον. τὸ γ ὅμοιον πενθημιμερές. τὸ δ ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἢ ἐπιωνικὸν [9]) ἐξ ἐπιτρίτου γ, ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, καὶ συλλαβῆς. τὸ ε ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως, καὶ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς. τὸ ς ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ τριῶν χορείων καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ζ ὅμοιον καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ η ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου β καὶ α, καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ θ χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ β χοριάμβων καὶ ἀναπαίστου. εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν δίμετρον. τὸ ι ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς καθαρόν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀντιστροφῆς παράγραφος. ΕΓΩ ΔΕ ΠΛΟΚΑΜΟΝ. ἐγὼ δὲ τὸν πλόκαμον ηὐτρέπιζον κατὰ τάξιν, καὶ ἐκόσμουν ἐν μίτραις καὶ αἰτανίοις [10]) ἀναδέτοις, ἤτοι ἐπάνω τῆς κεφαλῆς δεδεμένοις, λεύσσουσα εἰς κυκλοτερεῖς αὐγὰς τῶν χρυσέων κατόπτρων, ἵνα πέσοιμι εἰς τὴν κοίτην. εἰς δὲ τὴν πόλιν ἔμολεν ἦχος. κέλευσμα δέ, ἤτοι βοὴ τῶν Ἑλλήνων, ἣν κατὰ τὸ ἄστυ τῆς Τροίας τόδε· ὦ Ἕλληνες, πότε δή, πότε πορθήσαντες τὴν Τρωϊκὴν ἐξοχήν, τουτέστι τὴν ἀκρόπολιν, παραγενήσεσθε [10b]) εἰς τοὺς οἴκους. τὴν προσφιλῆ δὲ κοίτην λιποῦσα μονοχίτων, καθὰ κόρη Λακεδαιμονία, καθίζουσα πρὸς τὴν σεμνὴν Ἄρτεμιν ἱκέτις οὐκ ἤνυσα ἡ ἀθλία, τουτέστιν οὐκ ἠδυνήθην σωθῆναι. ἄγομαι δὲ ἐπὶ τὸ πέλαγος τὸ θαλάσσιον, ἰδοῦσα τὸν ἐμὸν

9) King. παιωνικόν.

10) King. καὶ ταῖς ταινίαις. Sed αἰτανίοις etiam in Gu. scriptum est supra μίτραισιν, et legitur in Flor. 59.

10b) Sic recte Barn. King. Nam Junt. παραγενήσεσθαι, Basil. παραγενήσασθαι.

ἄνδρα θανόντα, καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ μακρόθεν ὁρῶσα, ἀφ' οὗ ἐπίστροφον ἡ ναῦς ἐσάλευσε πόδα.

V. 904. *ΠΛΟΚΑΜΟΝ, τὰς τρίχας.* Fl. 59. *τὴν ἐμὴν πλεξίδαν.* Fl. 21. *ΑΝΑΔΕΤΟΙΣ. καὶ σήμερον οὕτως λέγεται ἀναδέτοις.* Fl. 59. *ἐγὼ δὲ ἐκαλλωπιζόμην τὸν πλόκαμον ἐν αἰτανίοις ἀναδέτοις. εἰώθασι γὰρ αἱ γυναῖκες κατὰ τὴν νύκτα πλέκεσθαι, εἶτα βλέπειν εἰς τὸ κάτοπτρον, εἰ ὀρθίως κεῖται ἡ πλοκή.* Fl. 59. *ΑΝΑΔΕΤΟΙΣ ΜΙΤΡΑΙΣΙ. μετὰ τὸ εὐωχηθῆναι ἐν ταῖς μίτραις ἐκαλλωπιζόμην ἐπὶ τὸ καθεύδειν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς, κατὰ τὸ γυναικεῖον ἔθος.*

V. 905. *ΜΙΤΡΑΙΣΙΝ, αἰτανίοις (ὑφάσμασι κεφαλοδεσμίοις, ἐκ μετάξης πλέγμασι).* Gu. *μίτρα λέγεται τὸ ἀειτάνιον* (sic) *μιτηρόν τι ὂν, καὶ συγκόπτεται τὸ η. μίτος δὲ λέγεται ἡ μία τοῦ χρυσαφίου, εἴτε τῆς μετάξης ἴτρα. καὶ τὰ νῦν λεγόμενα βιτάρια ἰδιωτικῶς μιτάρια λέγονται, ὡς μετὰ τῶν μίτων πλεκόμενα.* Fl. 59. *ΕΡΡΥΘΜΙΖΟΜΑΝ, ἔταττον, ἐκόσμουν. (ἐκαλλωπιζόμην, ἐκοσμούμην, διεχώριζον.)* Gu.

V. 906. *ΧΡΥΣΕΩΝ. χρύσεα ἔνοπτρα λέγει διὰ τὸν κόσμον. ἔνοπτρον καὶ κάτοπτρον τὸ αὐτό· ἔσοπτρον δὲ τὸ φανάριον.* Gu. *κυκλοτερῶς ἀντὶ μολίβδου ἢ ξύλου εἶχε χρυσάφιον τὸ ἔνοπτρον.* Fl. 59. *κακόζηλον δὲ φαίνεται τοῦτο· οὐ γὰρ κατὰ τὴν νύκτα ὁρῶσιν αἱ γυναῖκες τὰ κάτοπτρα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἡμέραν. ὅμως δὲ δεικνύει τὸ φιλήδονον, ὅπερ εἶχον.* Fl. 59. *διὰ τὸ ἀπίθανον τούτου καιροῦ.* Fl. 10. *διασυρτικῶς τῶν γυναικῶν τὸ καὶ μέσης νυκτὸς καλλωπίζεσθαι.* Fl. 10.

V. 907. *ΛΕΥΣΣΟΥΣ'. βλέπουσα.* Gu. Fl. 56. 59. *ΑΤΕΡΜΟΝΑΣ, περιφερεῖς· τούτων γὰρ οὐκ ἔστι τέρμα· τὰ γὰρ κυκλοτερῆ τέρματα οὐκ ἔχει. λέγει δὲ λεύσσουσ' ἐς κυκλοτερεῖς αὐγάς, τουτέστι τὰς τέλος μὴ ἐχούσας· τούτων γὰρ οὐκ ἔστι τέρμα: παρὰ τὸ εἰωθὸς δὲ ἔφη μεσονύκτιον ἐνοπτρίζεσθαι. ΑΤΕΡΜΟΝΑΣ, κυκλοτερεῖς. (μὴ τέλος, ὡς κυκλοτερεῖς, ἐχούσας, ἀτελειώτους.)* Gu. *ΑΥΓΑΣ, ὄψεις (λαμπηδόνας) ἐπὶ τοῦ βλεπομένου, οὐκ ἐπὶ τοῦ βλέποντος.* Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76.

V. 908. *ΕΠΙΔΕΜΝΙΟΣ, ἀντὶ ἐπιῤῥήματος,* (C. C. C.) *ἤγουν ἐπὶ τῇ κοίτῃ.* Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56.

59. 76. ἐπὶ τοῖς στρώμασι. ἤγουν ἐπὶ κοίτην. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ τὸ εἰς εὐνὴν ἐκ παραλλήλου. Gu. a m. 2.

V. 909. *ΑΝΑ ΔΕ ΚΕΛΑΔΟΣ.* τὸ δὲ οὐκ ἔστι περιττὸν, ὡς οἴονταί τινες. ἀλλ' εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ ἐν ταῖς ἀποδόσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι [1]) τοῦτο τιθέναι. ὃ ζητῶν πανταχοῦ εὑρήσεις. *ΑΝΑ ΔΕ ΠΟΛΙΝ.* ἀνὰ τὴν πόλιν δὲ ἔμολεν, ἤγουν ἐπῆλθε, κέλαδος, φωνὴ, ἦχος, θόρυβος. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐποίουν, κατέλαβεν ἀνὰ τὴν πόλιν κέλαδος καὶ θόρυβος· οἱ γὰρ ἔξω Ἕλληνες ἐλθόντες παρεκελεύοντο τοῖς ἐν τῷ δουρείῳ ἵππῳ Ἕλλησιν ἀνοῖξαι αὐτὰς (leg. αὐτοῖς) τὰς πύλας καὶ εἰςελθεῖν λέγοντες αὐτοὺς, πότε δὴ πορθήσαντες τὴν Ἰλιάδα σκοπιὰν ἐλεύσεσθαι (—σθε) εἰς τοὺς οἴκους. Fl. 59. ὅσα ῥήματα κίνησιν ἔχουσιν ἐμμέσως, μετὰ προθέσεων ποιοῦσι τὴν σύνταξιν· ἔρχεται εἰς τὸν τόπον, καὶ βαδίζει, καὶ κινεῖται, καὶ τὰ ὅμοια. Gu.

V. 910. *ΚΕΛΕΥΣΜΑ,* βοὴ τῶν Ἑλλήνων, φώνημα. Gu. a m. 2, προςφώνημα. Fl. 21, φωνή. 53.

V. 911. *ΠΟΤΕ.* λείπει τὸ, εἰ μὴ νῦν [2]). τοῦτο δὲ, φησὶν, ἔλεγον οἱ Ἕλληνες, παρακελευόμενοι ἀλλήλους· πότε τὴν ἀκρόπολιν πορθήσαντες τῆς Τροίας, παραγενήσεσθε εἰς τὰ οἰκεῖα [3]).

V. 912. *ΣΚΟΠΙΑΝ,* ἤγουν τὴν ἀκρόπολιν. (ἢ τὴν ὑψηλὴν Τροίαν. ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.) σκοπιὰς (sic) λέγεται ὁ ὑψηλὸς τόπος, εἰς ὃν ἱστάμενοι ἀποσκοπεύουσι περί τινων. Gu. *ΙΛΙΑΔΑ ΣΚΟΠΙΑΝ* λέγει ἢ τὴν ἀκρόπολιν, ἢ, ὡς τῷ Ὁμήρῳ δοκεῖ, ἐπὶ ὑψηλοῦ τινος τρόπου (leg. τόπου) ἔκειτο τὸ κάστρον, καθὼς αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ. σκοπιὰ δὲ λέγεται ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἐν ᾧ ἀνελθών τις σκοπεῖ τὰ κάτω. (ἐν ᾗ ἵσταταί τις ἰδεῖν μακράν. Fl. 17.) Fl. 59.

V. 914. *ΛΕΧΗ,* στρώματα. Gu. τὴν στρωμνήν.

1) Gu. ἀποδόσεσι et om. καὶ ἐπαναλήψεσι.

2) Similiter Gu. voci ἥξετ' v. 913. suprascriptum habet, εἰ μὴ νῦν πορθήσετε.

3) Verius esset εἰς τὰ οἰκία. Paulo ante Junt. Basil. παραγένησθε. Corr. Barn.

Pl. 59. ΜΟΝΟΠΕΠΛΟΣ. αἱ Λακεδαιμόνιαι γυναῖκες ἐν τοῖς ἀγῶσι μονοχίτωνες ἦσαν, πόρπας [4]) ἐφ᾽ ἑκατέρου τῶν ὤμων ἔχουσαι, ὅθεν καὶ δωριάζειν τὸ γυμνοῦσθαι Ἀνακρέων φησί.

V. 915. ΔΩΡΙΣ ΩΣ ΚΟΡΑ. Δοῦρις ἐν τῷ ιβ τῶν ὥρων [5]) γράφει οὕτως· ὡς ὑπὸ Αἰγινητῶν πειρατευόμενοι Ἀθηναῖοι στρατιὰν κατ᾽ αὐτῶν ἀποστέλλουσιν, οἱ δὲ ἅμα Σπαρτιάταις ἅπαντας ἀπέκτειναν. εἷς δὲ ὑπέστρεψεν ἄγγελος, ὃν περιστᾶσαι τῶν τεθνεώτων αἱ γυναῖκες καὶ τὰς περόνας τῶν ὤμων ἀφελόμεναι ἐξετύφλωσαν, εἶτα ἀπέκτειναν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, δεινὸν ἡγησάμενοι τὸ πραχθὲν, περιεῖλον τῶν γυναικῶν τὰς περόνας, ἐπείπερ εἰς ὁπλισμὸν αὐταῖς ἐχρήσαντο, καὶ οὐ πρὸς φυλακὴν τῆς ἀμπεχόνης· αὐτοί τε ἐκόμων, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκείροντο. καὶ τοῖς μὲν ἀνδράσι ποδήρεις ἦσαν οἱ χιτῶνες, αἱ δὲ γυναῖκες ἐβρύαζον ταῖς Δωρίαις στολαῖς. διὸ καὶ ἡμᾶς τὰς ἀχίτωνας [6]) δωριάζειν ἔφασαν. Ἄλλως. αἱ Λακεδαιμόνιαι κόραι διημερεύουσιν ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες, ἱματίδιον ἔχουσαι πεπορπημένον ἐφ᾽ ἑκατέρου τῶν ὤμων. καὶ Κάλλιμαχος, ἔσκεν ὅτ᾽ ἄζωστος χαιρόπαρθος ἔτι. καὶ ἐν ταῖς ἀρχαίαις γραφαῖς οὐκ ὀλίγα ὅτ ἔσταλται. καὶ δωριάζειν τὸ γυμνὰς φαίνεσθαι τὰς γυναῖκας. Ἀνακρέων, ἐκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν. ΔΩΡΙΣ, Λακεδαιμονία, (Μονεμβασιώτισσα). Gu. Αἱ Δωρίδες κόραι ἐρχόμεναι εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἐνθουσιῶσαι μετὰ ἑνὸς μόνου χίτωνος ἤρχοντο. λιποῦσα δὲ καὶ καταλείψασα τὰ φίλια λέχη, ἤγουν τὴν στρωμνὴν αὐτὴν, ἐπεὶ ἀνεπαύετο (καλεῖ ταύτην οὕτως ἢ διὰ τὸ ἡδονικὸν τῆς μίξεως· ἐπάνω γὰρ ταύτης ἐσυνουσιάζετο·) καταλείψασα τὰ φίλια λέχη μονόπεπλος μονοχίτων μετὰ τοῦ ἐπικαμινοῦ (sic) μόνον ἔφυ-

4) πόρπας Gu. et Junt. ἐπόρπας Basil. ex quo Barn. fecit ἐπιπορπίδας.

5) ὥρων Junt. Basil. ὠρῶν Barn. King. Musgr. ὅρων, de finibus, legebat Valck. ad Herod. V, 87. p. 415, 75. ὥρων ab ὧροι, annales, et nostro et Athenaeo restituit Schweigh. ad Athen. T. IV. p. 645 sqq. Mox Junt. Basil. στρατίαν. Barn. King. Musgr. στρατείαν. sed recte στρατιὰν scribit Valck. ad Herod. l. c.

6) Barn. King. Musgr. διὸ γυμνὰς καὶ τὰς ἀχίτ. fortasse vere. Locus Anacr. in Fischeri edit. est p. 404.

γον εἰς τὴν Ἄρτεμιν, ἤγουν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος· ἐν γὰρ καιρῷ σκυλεύσεως οὐ προστρέχομεν ἀλλαχόθι, εἰ μὴ ἐν τοῖς ναοῖς. τὸ αὐτὸ καὶ ἐκεῖναι φοβούμεναι προσέδραμον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὡς ὁ Πρίαμος καὶ οἱ ἕτεροι. ἢ ἄλλως. ὡς κόρη Δωρὶς μονοχίτων προσκαθίσασα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὡς καὶ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ ἕτεροι. ἢ ἄλλως. ὡς κόρη Δωρὶς μονοχίτων προσκαθίσασα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, οὕτως καὶ ἐγὼ ἔδραμον ἐν τοῖς ναοῖς. οὐκ ἤνυσα δὲ, ἤγουν οὐκ ἐτελείωσά τι, οὐχ εὗρον σωτηρίαν, ἀλλ' ἀπεσπάσθην τῶν ἐκεῖσε, ὡς αἰχμάλωτος. Fl. 59.

V. 916. *ΠΡΟΣΙΖΟΥΣ'*, ἱκέτις καθίζουσα. (προσκαθημένη.) προσκαθίσασα τῇ Ἀρτέμιδι, οὐκ ἤνυσα, φησὶ, τὸ ἐμὸν βούλημα, ὥστε μὴ ἁρπαγῆναι καὶ αἰχμαλωτισθῆναι. ἄγομαι δὲ θανόντα ἰδοῦσα τὸν ἀκοίταν τὸν ἐμὸν, ἤγουν τὸν ἄνδρα. διαλύεται δὲ τὸ προσίζουσα, ῥίον, ἵζουσα πρὸς τὴν Ἄρτεμιν, ἤγουν προσκαθημένη τῇ Ἀρτέμιδι. Gu.

V. 917. *ΟΥΚ ΗΝΥΣ'*, οὐκ ἐτελείωσα, (οὐκ ἐτέλεσά τι τῆς εὐχῆς, οὐκ ἠδυνήθην σωθῆναι). Gu. ὡς καταφυγούσης αὐτῆς εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ μηδὲν ὠφελησάσης. Fl. 10. οὐκ εὐώδωσα, οὐκ ἐτελείωσα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 918. *ΑΓΟΜΑΙ.* ἄγομαι ἐπὶ τὸ πέλαγος, ἑωρακυῖα τὸν ἄνδρα μου ἀποθανόντα. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ἐπεὶ νόστιμον πρὸς τὸ ἄγομαι συναπτέον τῇ ἐννοίᾳ. 7) *ΑΓΟΜΑΙ*, φέρομαι, ὡς αἰχμάλωτος. Gu.

V. 920. *ΑΠΟΣΚΟΠΟΥΣΑ*, μακρόθεν ὁρῶσα, (πόῤῥωθεν βλέπουσα). Gu. καὶ ἀπὸ καὶ μακρὰν σκοποῦσα, καὶ ἐπιτηροῦσα τὴν πόλιν. Fl. 59. ἐπεὶ καὶ πόῤῥωθεν ἡ Τροία ἑωρᾶτο καιομένη, οἷον ἀπὸ Χεῤῥονήσου. Fl. 21.

V. 921. *ΝΟΣΤΙΜΟΝ*, τὸν τῆς ὑποστροφῆς (ὑποστρεπτικὸν πρὸς τὸν οἶκον). Gu. τὸν τῆς ὑποστροφῆς (hoc etiam Flor. 6. 9. 17. 56. 59. 76.) παλινοστοῦντα, ἐπιστρέφοντα. Fl. 21. ὀπισθόρμητον (ὀπισθόρμ.). Fl. 55. πόδα, τὴν τρόπιν (Flor. τροπὴν) ἢ τὴν κώπην. Gu. Fl. 6.

7) Verba ἰστέον — τῇ ἐννοίᾳ in Gu. scholio ad v. 925 sq. πατέρᾳ διδοῦσα adhaerent: τὴν μετοχὴν ταύτην εἶναι. ἰστέον δὲ etc.

V. 922—931. *ΚΑΙ Μ' ΑΠΟ ΓΗΣ.* καὶ ἐμὲ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξώρισε τῆς Τρωϊκῆς — ἀπηγόρευσα ἡ ἀθλία τῇ λύπῃ — τῇ Ἑλένῃ τῇ ἀδελφῇ τῶν Διοσκούρων, Κάστορος καὶ Πολυδεύκους, καὶ τῷ Πάριδι καταρωμένη, ἐπεί με τῆς πατρῴας γῆς καὶ τῶν οἴκων ἐξῴκησεν οὐ γάμος, ἀλλὰ ταλαιπωρία δαίμονός τινος κακοποιοῦ, ἥν τινα Ἑλένην μήτε τὸ πέλαγος ἀπαγάγοι πάλιν, ἤγουν εἰς τοὐπίσω, μήτε ἀφίκοιτο εἰς τὸν πρῶτον οἶκον.

V. 922. *ΩΡΙΣΕΝ,* ἀφώρισεν. (ἐχώρισεν, ἐξώρισεν.) Gu. διεχώρισεν. Fl. 33.

V. 923. *ΑΠΕΙΠΟΝ,* ἀπηγόρευσα, ἀπέκαμον ὑπὸ τοῦ ἄλγους (τοῖς κακοῖς ἢ ἀγανακτήσει. θλίψει). Gu. ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ δύναμαι λέγειν τι, δαμασθεῖσα τῇ θλίψει. Fl. 59. *ΤΑΝ ΤΟΙΝ Δ.* Τῆς ἐπῳδοῦ ταύτης τὰ κῶλα ι. τὸ πρῶτον ἐπιωνικὸν [8]) τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου, ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ δακτύλου. τὸ β ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτου [τρίτου ἢ] δ, καὶ σπονδείου. εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ γ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου. τὸ δ ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ ε τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ σπονδείων καὶ τροχαίων. τὸ ς ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ, χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ η ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές, τοῦ β καὶ γ ποδὸς χορείου. τὸ θ παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ καὶ δύο συλλαβῶν. τὸ ι χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου, ἐπιτρίτου α καὶ τροχαίου. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς καὶ παράγραφος.

V. 924. *ΔΙΟΣΚΟΡΟΙΝ.* ἡ Λήδα συλλαβοῦσα ἐκ τοῦ Τυνδάρεω καὶ ἐκ τοῦ Διὸς, μεταβληθέντος εἰς κύκνον, ἐγέννησεν ᾠὸν, ἀφ' οὗ ἐξῆλθεν ἥ τε Ἑλένη καὶ ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης. διὰ τοῦτο λέγονται Διόσκοροι οὗτοι, οἱονεὶ κοῦροι τοῦ Διός. κόρη λέγεται θηλυκῶς καὶ κούρη ποιητικῶς. κόρος δὲ ὁ υἱὸς οὐ λέγεται, ἀλλὰ κοῦρος. ἐκ τούτου λέγονται Διόσκουροι. Gu. a m. pr. συνεκδοχικῶς, διδοῦσα ἐν κατάρᾳ. (συνεκδ. καὶ καταρωμένη.) Fl. 59. *ΚΑΣΙΝ,* ἀδελφὴν, (αὐταδελφήν). Gu.

8) Barn. King. Musgr. παιωνικόν pro ἐπιωνικόν. King. et Musgr. paulo post omiserunt τρίτου ἤ.

V. 925. *ΒΟΥΤΑΝ*, βουκόλον, βοτῆρα, ποιητικόν (βοσκόν). Gu. βούτας λέγεται ὁ Ἀλέξανδρος, ἐπεὶ εἰς τὰ ποίμνια τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἦν καὶ ἀνετρέφετο, μέχρις οὗ εἰς τὴν Λακεδαιμονίαν ἦλθε· Ἰδαῖος δὲ διὰ τὴν Ἴδην τὸ ὄρος· πόλις γὰρ τῆς Τροίας ὑπὲρ τὸ ὄρος· αἰνόπαρις δὲ, διότι ἐπὶ κακῷ ἐξέφυγε καὶ παρέδραμε τὸν φόνον, ὃν ἔκρωγαν οἱ μάντεις θανατῶσαι αὐτόν. Fl. 59.

V. 925. 926. *ΚΑΤΑΡΑι ΔΙΔΟΥΣΑ*. πρὸς τὸ ἀποσκοπαῦσα ἐστὶν ἡ μετοχὴ τὸ καταρᾳ διδοῦσα· τὸ δὲ ἐπεὶ νόστιμον καὶ τὸ τάλαινα ἀπεῖπον ἄλγει, διὰ μέσου, εἰ καὶ φασί τινὲς τῶν ψυχρῶν πρὸς τὸ ἀπεῖπον τὴν μετοχὴν ταύτην εἶναι [9]). *ΚΑΤΑΡΑι ΔΙΔ.* οἱ μὴ δυνάμενοι τιμωρῆσαι τοὺς ἑαυτῶν ἐχθροὺς ὑποβάλλουσι κατάρᾳ αὐτούς. τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Χορὸς λέγει· ἀπηγόρευσα αὐτὴ πολλῇ θλίψει, διδοῦσα ἐν κατάρᾳ, ἤγουν καταρωμένη, τὴν Ἑλένην, τὴν ἀδελφὴν τῶν Διοσκόρων, τοῦ τε Κάστορος καὶ τοῦ Πολυδεύκους, τὸν Ἰδαῖόν τε βούταν, καὶ βουκόλον, τὸν αἰνόπαριν, ἤγουν τὸν Ἀλέξανδρον, διότι ἀπώλεσεν κἀθ ἄπο καὶ μακρὰν ἔθηκεν ἐμὲ ἐκ τῆς πατρικῆς γῆς, καὶ ἐξῴκισεν, καὶ ἀποίκους ἐποίησεν ἡμᾶς, ὁ γάμος τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὃ οὐ γάμος, ἀλλ' οἰζὺς καὶ συμφορὰ ἀλάστορός τινος δαίμονος. Fl. 59.

V. 927. *ΑΠΩΛΕΣΕ*. πρωθύστερον. (μετὰ ὀλέθρου ἐξέβαλλε) Gu.

V. 928. *ΕΞΩιΚΙΣΕ*, ἐξέβαλλεν, ἐξώρισεν. Gu. *ΓΑΜΟΣ, ΟΥ ΓΑΜΟΣ*. γάμος μὲν διὰ τὸ συγκοιτασθῆναι καὶ ἔχειν αὐτήν· οὐ γάμος δὲ, διότι οὐκ ἦν ἔννομος, ἀλλ' ἑτέρου ἦν ἡ γυνή. Fl. 59.

V. 929. *ΑΛΑΣΤΟΡΟΣ*, κακοποιοῦ δαίμονος (κακοῦ, παλαμναίου δαίμονός τινος.) Gu. *ΟΙΖΥΣ*, τιμωρία καὶ ταλαιπωρία. Fl. 10. 21. 55.

V. 930. *ΑΝ ΜΗΤΕ*. ἤν τινα τὴν Ἑλένην μὴ ὑποστρέψῃ ἡ θάλασσα πάλιν, καὶ εἰς τοὐπίσω, ἤγουν μὴ φέρῃ ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς, μηδὲ καταλάβῃ εἰς τὸν πρῶτον (leg. πατρῷον) οἶκον αὐτῆς, ἤγουν μὴ ἴδῃ τοῦτον. Fl.

9) *τῶν ψυχρῶν* om. Gu. Idem addit, quae in fine scholii ad v. 918. leguntur: *ἰστέον δὲ κ. τ. λ.*

59. ἥντινα Ἑλένην μήτε πέλαγος ἀπενέγκοι, μήτε δὲ οἴκοι δέξονται αὐτοὺς οἱ Τρωϊκοί. Fl. 10. 33.

V. 931. ΠΑΤΡΩιΟΝ, Τυνδάρεω. Fl. 10.

V. 932—946. Ω ΦΙΛΤΑΤ' Α. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, καὶ σὺ, ὦ Ἑκάβη φιλτάτη, δακρύω εἰσορῶν σε τήν τε σὴν πόλιν καὶ τὴν θυγατέρα σου τὴν θανοῦσαν πρὸ ὀλίγου. φεῦ (θαυμαστικὸν) οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν καὶ βέβαιον, οὔτε εὐδοξία καὶ εὐημερία, οὔτε εὐτυχοῦντα τινὰ μὴ δυστυχήσειν. φύρουσι δὲ καὶ ταράττουσιν αὐτὰ οἱ θεοὶ, εἰς τοὐπίσω καὶ τ' ἔμπροσθεν, ἐντιθέντες σύγχυσιν, ἵνα ἀγνοίᾳ τοῦ μέλλοντος σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ κακὰ κατὰ τί δεῖ θρηνεῖν, ἐμὲ δηλονότι, οὐδαμῶς προκόπτοντα καὶ προερχόμενα εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν, ὅ ἐστιν, οὐ κατόπιν ἐόντα τὰ κακά. σὺ δὲ εἰ κατά τι μέμφῃ ἐμοὶ ἕνεκα τῆς ἀποδημίας, ἐπίσχες, σαυτὴν δηλονότι· ἐτύγχανον μὲν ἀποδημῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν τῆς Θρᾴκης ὁρίων, ὅτε ἦλθες ὧδε. ἐπεὶ δὲ ἦλθον, αἴροντί μοι, καὶ κινοῦντι, τὸν πόδα ἔξω τῶν δωμάτων, εἰς ταυτὸν, ἤτοι ὁμοῦ, συμπιτνεῖ καὶ συναντᾷ ἡ δμωΐς σου αὕτη, ἀπαγγέλλουσα ἀγγελίας, ὧν ἀκούων ἀφικόμην.

V. 932—940. Ω ΦΙΛΤΑΤ' ΑΝΔΡΩΝ ΠΡΙΑΜΕ. Ἐλθὼν ὁ Πολυμήστωρ πρὸς τὴν Ἑκάβην, πρὸς μὲν τὸν Πρίαμον, ὡς ἀπόντα, λέγει μόνον, ὦ φίλτατε Πρίαμε, δίχα τοῦ σύ, πρὸς δὲ τὴν Ἑκάβην, ὡς ζῶσαν, χρῆται τῷ σύ, καὶ θρηνεῖ αὐτήν τε ὡς δούλην, καὶ τὴν πόλιν αὐτῆς ὡς ἁλοῦσαν, καὶ τὴν νεοσφαγῆ Πολυξένην, εἶτα γνωματευόμενος λέγει· οὐκ ἔστιν οὐδὲν βέβαιον, οὔτε εὐτυχία, οὔτε, ἐὰν [10]) εὐτυχῇ τὶς, ἡ κατ' ἐκεῖνον εὐτυχία ἀεὶ παραμένει, ἀλλὰ τῆς μεταβολῆς τῶν πραγμάτων αἰτίους ἡγεῖται τοὺς θεούς. φύρειν γὰρ καὶ ἐνοῦν αὐτὰ τούτους φησὶ, καὶ τὸν πλούσιον εἰς τὸ ὄπισθεν ἄγειν, πένητα καθιστῶντας — τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πάλιν — τὸν δὲ πένητα εἰς τὸ

10) ἐὰν Gu. Vulgo ἄν. Vitiosam scripturam Junt. et Basil. γνωμωτευόμενος et mox καθιστῶντες jam correxit Barnes. Verba τὸ δὲ, ἀλλὰ ταῦτα etc., nullis aliis interpositis, statim cum ἡμῖν συμφέροντα conjungit Gu. quod recte fieri, vel δὲ illud ostendit; intermedia αἱ περίοδοι — κορωνὶς prorsus omittit, ego in fine totius scholii posui.

πρόσθεν φέρειν, ἤγουν πρὸς εὐπορίαν καὶ πλοῦτον, ποιοῦντας τῶν πραγμάτων σύγχυσιν, ἵνα, τούτων ἐν ἀδήλῳ καθεστώτων, μὴ προςέχωμεν αὐτοῖς, ὡς μεταβαλλομένοις, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς σεβόμενοι, αἰτῶμεν τὰ ἀγαθὰ καὶ ἡμῖν συμφέροντα. Τὸ δὲ ἀλλὰ ταῦτα μὲν [1]) τί δεῖ θρηνεῖν, οὐχ, ὡς οἴονταί τινες, συντακτέον, συνάπτοντες τὸ ταῦτα πρὸς τὸ κακῶν, καὶ οὕτω συντάσσοντες. τὸ ἀληθὲς τῆς συντάξεως οὕτως ἔχει· δυςχεράνας γὰρ ὁ Πολυμήστωρ ἄνωθεν πρὸς τὸ ἀβέβαιον τῶν πραγμάτων, καὶ τούτων ἀναθεὶς τὴν αἰτίαν τοῖς θεοῖς, νῦν φησὶν, ἀλλὰ ταῦτα, ἅπερ ἔφην, τί θρηνεῖν δεῖ, οὐδὲν καὶ οὐδαμῶς προκόπτοντα καὶ προχωροῦντα εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν, τουτέστιν οὐχ ὑπερβαίνοντα τὰ κακὰ καὶ μεταβαλλόμενα, ἀλλ' ἀεὶ κακὰ τυγχάνοντα· τὸ γὰρ μεταβάλλεσθαι τινὰ ἀπὸ κακοῦ πρὸς καλὸν, ἔμπροσθεν τοῦ κακοῦ φαμὲν γίνεσθαι. Αἱ περίοδοι δὲ αὗται στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ο, ὧν τελευταῖος ξὺν παισὶν, οὗπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισα γόνον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

V. 932. ΦΙΛΤΑΤ'. ἀπὸ τοῦ φίλος οὐ γίνεται φιλότερος, ἀλλὰ φίλτερος τὸ συγκριτικὸν, καὶ φίλτατος τὸ ὑπερθετικόν. Gu.

V. 934. ΑΡΤΙΩΣ. οἱ Ἀττικοὶ ἄρτι ἀντὶ τοῦ νῦν λέγουσιν, ἀρτίως δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου. ἰστέον δὲ, ὅτι, ὡς τὸ νῦν καὶ ἀκαριαῖον (sic) ἐστὶν, οἷον νῦν φθέγγομαι, καὶ πλατυκὸν, ὡς τὸ νῦν ἄρχει ὁ δεῖνα, τουτέστι τοῖς χρόνοις τούτοις, οὕτως ἐστὶ καὶ τὸ ἄρτι, οἷον ἄρτι φθέγγομαι, τουτέστι ταύτῃ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἄρτι ἄρχει ὁ δεῖνα, τουτέστι τούτοις τοῖς χρόνοις. Gu.

V. 935. ΦΕΥ. χαριζόμενος ὁ Πολυμήστωρ τῇ Ἑκάβῃ καὶ πεπλασμένως συλλυπούμενος αὐτὴν (f. αὐτῇ) ἰδὼν τήν τε Τροίαν καυθεῖσαν, τὴν Πολυξένην σφαγεῖσαν, τὸν Πρίαμον καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ φονευθέντας, ταύτην δὲ αἰχμά-

1) μὲν e Gu. addidi. Ex eodem adjeci ὡς post οὐχ et totam sententiam συνάπτοντες — ὡς ἔχει. tum οὐδὲν καὶ οὐδ. προκόπτοντα καὶ προχ. τουτέστιν οὐχ ὑπερβαίνοντα (hoc quidem e scholio his tantum verbis τουτέστιν — μεταβαλλόμενα constante, quod ibid. in marg. ad v. 940. adscriptum est, pro vulg. ὑπερβαίνει.) καὶ μεταβαλλόμ. — τὸ γὰρ (vulgo δὲ) μεταβ. τινὰ (vulgo τι ἀεί).

λωτον, ἀποκλαιόμενος λέγει· ἐν τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲν ἐστι πρᾶγμα πιστὸν καὶ βέβαιον, οὔτε ἡ εὐδοξία καὶ ἡ εὐδαιμονία ὑπάρχει βέβαιος, ἀλλὰ μεταφέρεται, οὔτε πάλιν τὸν καλοπραγοῦντα ἔσται μὴ κακοπραγήσειν· χθὲς γὰρ ἡ Ἑκάβη βασιλὶς ἦν μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς, ἡ Τροία εὐτύχει, τὰ ἐκείνων πάντα εὐτυχῶς εἶχον· νῦν δὲ ἡ μὲν βασιλὶς δούλη, ἡ δὲ Τροία κατεστράφη. φύρουσι δὲ καὶ συγχέουσιν οἱ θεοὶ αὐτὰ, τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων, πάλιν καὶ πρόσω, εἰς τὸ ὀπίσω καὶ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἤγουν εἰς εὐδαιμονίαν καὶ δυςτυχίαν, ἐντιθέντες καὶ τιθέμενοι καὶ ποιοῦντες εἰς τοὺς ἀνθρώπους ταραγμὸν καὶ σύγχυσιν, ὡς ὄντως ἐν ἀγνωσίᾳ σέβωμεν καὶ τιμῶμεν αὐτοὺς, ἤγουν τοὺς θεούς. ἀποβλέπων γὰρ ὁ Πολυμήστωρ τὰς θυσίας καὶ τιμὰς, ἃς ἡ Ἑκάβη πρὸς τοὺς θεοὺς ἐθουσίαζε (sic. leg. ἐθυσίαζε) καὶ ἐδίδου, μηδὲν ὠφελοῦσαν (—λούσας) αὐτὴν, λέγει, ὄντως (leg. ὡς ὄντως) ἐν ἀγνωσίᾳ ὄντες οἱ ἄνθρωποι σέβωμεν αὐτούς· καὶ γὰρ ὄφελος ἡ Ἑκάβη εὗρεν ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς θυσιῶν, ὧν ἐποίει. Fl. 59. *ΠΙΣΤΟΝ*, βέβαιον, (μόνιμον). Gu. βέβαιον καὶ ἑδραῖον. Fl. 10. 53. *ΕΥΔΟΞΙΑ*, ἡ δόξα. (εὐτυχία, εὐπραξία.) Gu.

V. 957. *ΦΥΡΟΥΣΙ*. ἀναμιγνύουσιν αὐτὰ οἱ θεοὶ εἰς ὀπίσω καὶ ἔμπροσθεν, ἀντὶ τοῦ οὔτε κατὰ παρελθόντα πράγματα τάξιν φυλάττουσι τοῦ μέλλοντος, οὔτε εἰς τὰ μέλλοντα, ἀλλ' ἄτακτα ἐῶσι τὰ πράγματα, ἵνα σέβωμεν αὐτοὺς, τουτέστιν, οὔτε διηνεκῶς εὐτυχεῖ ἄνθρωπος, ἐάν ποτε τῶν καιρῶν εὐτυχῇ, οὔτε τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβῆναι ἐπίσταται, ἀλλ' ἄτακτα ἐῶσι τὰ πράγματα οἱ θεοὶ, ἵνα σέβωμεν αὐτοὺς τῇ ἀγνωσίᾳ. Fl. 10. 53. *ΦΥΡΟΥΣΙ*, ταράσσουσι. (μιγνύουσι, συγχέουσιν.) φύρω, τὸ συγχέω, φυρῶ δὲ τὸ μιγνύω ἄλευρον ὕδατι· ὅθεν καὶ φύραμα ἡ ζύμη. Gu. *ΠΑΛΙΝ*, ὀπίσω, ἤγουν εἰς τὸ δυςτυχὲς, καὶ πρόσω, ἤγουν εἰς τὸ εὐτυχές. (εἰς τοὐπίσω, ἀπὸ εὐδοξίας εἰς ἀδοξίαν. πρόσω, ἀπὸ ἀδοξίας εἰς εὐδοξίαν.) Gu.

V. 938. *ΤΑΡΑΓΜΟΝ*, σύγχυσιν. Gu. m. pr. *ΕΝΤΙΘΕΝΤΕΣ* ποιοῦντες. Gu. m. 2. *ΑΓΝΩΣΙΑι*, ἀγνοίᾳ τοῦ μέλλοντος. (τῇ ἀδηλίᾳ τῶν πραγμάτων τῶν μελλόντων.) Gu.

V. 939. *ΤΑΥΤΑ*, τούτους τοὺς θρήνους. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἅπερ εἶπον. Gu. m. 2. ὁ λόγος ἐναντίος τοῖς ἄνω. εἴρηκε γὰρ, ὅτι φύρονται τὰ

πράγματα οὕτω καὶ οὕτω, καὶ ποτὲ μὲν τοιαῦτα φαίνονται, ποτὲ δὲ τοιαῦτα. ἀλλὰ ἀπαγορεύει παντελῶς τὰ τῆς Ἑκάβης. Gu. m. pr.

V. 940. *ΘΡΗΝΕΙΝ* ἀντὶ τοῦ μετὰ θρήνου λέγειν, ὥςπερ καὶ τὸ ἐξετραγῴδησεν ἀντὶ τοῦ μετὰ τραγῳδίας καὶ θρήνου διηγήσατο τὰ κατ' αὐτόν. ὁμοίως καὶ τὸ ἀπελαύσατο (leg. ἀπεκλαύσ.). γράφεται δὲ οὕτως ἐν τῇ πεζογραφίᾳ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί ὄφελος μετὰ θρήνου λέγειν ταῦτα οὐδαμῶς ἀπὸ τῶν κακῶν προκόπτοντα εἰς τὸ ἔμπροσθεν. πότε γὰρ ἡ Ἑκάβη ἔμελλε πάλιν ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἀτυχίαν (εὐτυχίαν) αὐτῆς, ἢ πότε ἡ Τροία ἐπανορθωθῆναι ἀπὸ τῶν κακῶν τῶν ἐπελθόντων ἀρτίως τῇ Ἑκάβῃ καὶ τοῖς Τρωσίν; οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔσεταί τις ἐπανόρθωσις. Fl. 59. *ΠΡΟΚΟΠΤΟΝΤΑ*, ἀνύοντα, ὠφελοῦντα. Gu. m. pr. Fl. 59. προχωροῦντα, προβαίνοντα. Gu. m. 2. διακόπτοντα. Fl. 10. *ΟΥΔΕΝ*, ὠφέλιμον. Fl. 33. οὐδαμῶς. Gu. *ΕΙΣ ΠΡΟΣΘΕΝ Κ.* εἰς τὸ ἔμπροσθεν. τὸ δὲ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν τὸ καλόν ἐστι. Gu. m. 2.

V. 941. *ΑΠΟΥΣΙΑΣ*, ἀποδημίας. (Gu.) παρουσία, ἡ ἐπιδημία, ἀπουσία, ἡ ἀποδημία. ἐναντίον ἡ ἀπουσία τῇ παρουσίᾳ. Fl. 59. 6. 9. 17. 21. 56. 76.

V. 942. *ΣΧΕΣ*, παύου. Fl. 10. κράτησον σαυτήν. (ἐπίσχες. ὑπόμεινον.) Gu.

V. 943. *ΑΠΩΝ*. προφασίζεται πλαττόμενος. οὐκ ἐβούλετο γὰρ ὀφθῆναι τῇ Ἑκάβῃ, ἐπεὶ ἀπέκτεινε τὸν Πολύδωρον. Fl. 10. 53.

V. 944. *ΗΔΗ ΠΟΔ'*, ἤγουν οὔπω εἰςελθόντι μοι εἰς τὸν οἶκον. Gu. a m. pr. προϊόντι πρός σε. Fl. 10.

V. 945. *ΕΣ ΤΑΥΤΟΝ*, τῇ αὐτῇ ὥρᾳ. (εἰς τὸ ἐν.) Gu. *ΣΥΜΠΙΤΝΕΙ*, συναντᾷ. Gu. a m. pr. Fl. 33. καταλαμβάνει, συνέρχεται. Gu. a m. 2.

V. 946. *ΜΥΘΟΥΣ*, λόγους (ἀγγελίας). Gu.

V. 947—954. *ΑΙΣΧΥΝΟΜΑΙ ΣΕ ΠΡΟΣΒΛΕΠΕΙΝ*. ὦ Πολυμῆστορ, αἰσχύνομαι βλέπειν πρὸς σὲ κατὰ πρόσωπον, κειμένη ἐν τοιαύταις δυστυχίαις· σοὶ γάρ, ᾧτινι ὤφθην εὐτυχοῦσα, αἰδοῦμαι ὀφθῆναι δηλονότι, ὑπάρχουσα ἐν ταύτῃ τῇ δυστυχίᾳ, ὅπου εἰμὶ νῦν, καὶ οὐκ ἂν δυναίμην βλέπειν πρὸς σὲ ὀφθαλμοῖς ὀρθῶς ἀτενίζουσιν. ἀλλ'

αὐτὸ μὴ νομίσῃς ἔχθραν σου, ὦ Πολυμῆστορ· ἄλλως τε καὶ νόμος αἴτιόν τι, λέγω τὸ μὴ βλέπειν γυναῖκας κατὰ πρόσωπον ἀνδρῶν.

V. 947. *ΑΙΣΧΥΝΟΜΑΙ.* τῇ ἀληθείᾳ οὐ θέλει αὐτὸν ὁρᾶν μισοῦσα, ὡς φονεύσαντα τὸν υἱόν, προφασίζεται δὲ διὰ τὴν δυστυχίαν ἐρυθριᾶν. Fl. 10. 33. οὗτοι οἱ στίχοι λέγονται ἐσχηματισμένοι, οἵτινες τῷ μὲν φαινομένῳ κατ' ἀληθὲς ὁμιλοῦνται, τῷ δὲ νοουμένῳ λέγονται ἐσχηματισμένως. ἡ Ἑκάβη γοῦν τῷ μὲν φαινομένῳ πρὸς τὸν Πολυμήστορα διαλεγομένη ὡς αἰχμάλωτος λέγει· αἰδοῦμαι προσβλέπειν σε, Πολυμῆστορ, κατὰ πρόσωπον, τοιούτοις κειμένη κακοῖς· αἰδὼς γὰρ καὶ ἐντροπὴ ἔχει ἐμὲ ὑπάρχουσαν ἐν τοιαύτῃ δυστυχίᾳ ἢ (leg. τὴν) πρώην οὖσαν βασιλίδα, καὶ αἰδὼς ἔχει ἐμέ, κατὰ κοινὸν βλέπειν, ᾧτινι ὤφθην εὐτυχοῦσα, ἤγουν σοι, καὶ οὐ δύναμαι προσβλέπειν σε ἐν ὀρθοῖς ὀφθαλμοῖς. Fl. 59. τὸ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ μεγάλοις αἰτιάμασιν ἐστίν, τὸ αἰδεῖσθαι ἐν μικροῖς. Gu. *ΕΝΑΝΤΙΟΝ*, ἀντιπρόσωπον. (ἔμπροσθεν, ἄντικρυς.) Gu.

V. 949. *ΩΦΘΗΝ*, ἐφάνην, ἐθεάθην. Gu. m. 2. *ΕΥΤΥΧΟΥΣ'*. ἐξεθλίβει (—βη) τὸ α καὶ τὸ ν, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, βούλομ' ἐγὼ λαόν, καὶ ὡς τὸ ἔσθ' ὅδε, ἀντὶ τοῦ ἐστὶν ὅδε· πολλὰ γὰρ εὑρίσκονται ἐκθλιβόμενα στοιχεῖα. εἰ δὲ συντάξεις τοῦτο τυγχάνουσα εὐθεῖαν, σολοικοφανές ἐστι, καὶ ἀσυντακτικὸν παντελῶς. Fl. 21. 59. *ΑΙΔΩΣ Μ' ΕΧΕΙ.* ἀγνοοῦντες μικροῦ πάντες [2]) ἐνταῦθα τὴν σύνταξιν, σόλοικον ἡγοῦνται, λέγοντες, ὡς τυγχάνουσαν ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ αἰδώς μ' ἔχει. τὸ δ' οὕτω συντάσσεται· ἐν τῷδε γὰρ τῷ πότμῳ καὶ τῇ τύχῃ, ἵνα καὶ ὅπου εἰμὶ νῦν τυγχάνουσα, αἰδώς μ' ἔχει ἐκείνου τοῦ ἀνδρός, ᾧτινι ἐφάνην εὐτυχοῦσα. ἢ τὸ τυγχάνουσα πρὸς τὸ αἰδὼς συντακτέον οὕτως· αἰδὼς γὰρ ἔχει μ' ἐκεῖνον, ὅτῳ ὤφθην εὐτυχοῦσα, τυγχάνουσα ἡ αἰδὼς ἐν τῷδε τῷ πότμῳ, ὅπου εἰμί, τουτέστιν αἰδοῦμαι θεάσασθαί σε. ἡ δὲ αἰδὼς οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς δυστυχίας ἐστίν, [ἐν] ᾗ νῦν πρόσκειμαι. ὃ δὴ καὶ κρεῖττον ἐστὶ τοῦ προτέρου. αἰδοῦμαι καὶ ἔχω αἰδῶ καὶ ἔχει με αἰδὼς ταὐτόν. Gu.

2) Gu. ἀγν. τινὲς ἐντ. Ex eodem paulo post ἵνα καὶ ante ὅπου, et post εὐτυχοῦσα. ἢ τὸ τυγχάνουσα πρὸς τὸ αἰδ. addidi. In fine ἐν om. Gu. et pro ὃ δέ recte habet ὃ δή.

V. 951. *ΟΡΘΑΙΣ*, οὐκ ἀπεστραμμέναις. Gu. ἀτενέσιν. Fl. 10.

V. 952. *ΑΥΤΟ*, τὸ ῥηθέν. Fl. 10. ἤγουν ὅτι οὐ βλέπω σε εἰς πρόςωπον. (τὸ μὴ δύνασθαι βλέπειν σε.) Gu. *ΔΥΣΝΟΙΑΝ*, κακίαν, (κακόνοιαν, ἔχθραν. ἡ δύςνοια ἡ ἐμὴ, ἣ ἣν ἔχει τις πρὸ ἐμὲ, ἣ ἣν ἔχω ἐγὼ πρὸς ἕτερον. ἐνταῦθα δὲ τὸ πρότερον λέγεται σημαινόμενον). Gu. C. C. C.

V. 953. *ΑΙΤΙΟΝ ΤΙ*, ὑπάρχει κατά τι. Fl. 59. *ΝΟΜΟΣ*, ἡ φύσις. Fl. 10. τὴν ὑποψίαν αὐτοῦ περιελεῖν βούλεται· φυσικῷ νόμῳ αἱ γυναῖκες ἐνατενίζειν ἀνδράσι κωλύονται. [3]) Fl. 53. ἐσχηματισμένως δὲ καὶ πεπλασμένως λέγει τοῦτον, ὡς φονέα τοῦ παιδὸς αὐτῆς· Πολυμῆστορ, αἰσχύνομαι προςβλέπειν σε κατὰ πρόςωπον· τὸν γὰρ φονέα τοῦ παιδὸς αὐτῆς πῶς ἔμελλε βλέπειν ἐν ὀφθαλμοῖς ὀρθοῖς; πεπλασμένως δὲ λέγει, ᾧτινι ὤφθην εὐτυχοῦσα, ἄλλως τε δὲ ὅτι καὶ ὁ νόμος κωλύει τοῦ μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς ἄνδρας κατὰ πρόςωπον ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Fl. 59. νόμος, ἔθος. (ἢ ὥςπερ νενομισμένον ἐστί.) τὸ χρόνοις βεβαιωθὲν, ἢ στερχθὲν τῇ φύσει νόμον καλοῦσιν οἱ παλαιοί. Gu.

V. 955 sq. *ΚΑΙ ΘΑΥΜΑ Γ' ΟΥΔΕΝ*, αἰσχύνεσθαί σε δηλονότι. ἀλλὰ τίς χρεία ἐμοῦ σοι; διὰ τί πρᾶγμα μετεπέμψω ἐκ τῶν δόμων τὸν ἐμὸν πόδα, ἤγουν ἐμέ; *ΑΛΛΑ ΤΙΣ ΧΡΕΙΑ Σ' ΕΜΟΥ.* ἔδει οὕτως εἰπεῖν· ἀλλὰ τίς χρεία σοι ἐμοῦ; νῦν δὲ Ὁμηρικῷ ζήλῳ ἀντὶ τοῦ σοὶ σέ [4]) εἴρηκε, λαμβάνων τὴν εἰς πρόθεσιν ἔξωθεν, ὡς τὸ χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ (Il. κ', 43). ἢ ἐπεὶ ἡ οι δίφθογγος κουφίζεται καὶ συναλείφεται, ἔστω κἀνταῦθα σοί. *ΚΑΙ ΘΑΥΜΑ Γ' ΟΥΔΕΝ.* τὰ τῆς Ἑκάβης συγγνώμῃ διδοὺς ὁ Πολυμήστωρ τὴν ἔπειξιν ποιεῖται πρὸς τὸ ἴδιον βούλημα. Gu.

V. 956. *ΤΙ ΧΡΗΜ'*, διὰ τί (πρᾶγμα. κατὰ ποίαν αἰτίαν. Μὴ λάβῃς εἰς τὸ τί χρῆμα κατά, ὥς τινες, ἀλλ' ἔστιν αὕτη ἡ αἰτιατικὴ πρὸς τὸ πόδα, οὕτω· τί χρῆμα τὸν ἐμὸν πόδα ἐξεπέμψω καὶ ἐξέβαλες τῶν δόμων, ἤγουν ὁ ἐμὸς

3) Verba φυσικῷ — κωλύονται sunt etiam in Gu. a m. sec. In Flor. post νόμῳ interpungitur.

4) σέ. Sic recte Gu. quod jam edidit King. In verbis Homericis ejusdem codicis auctoritate τε delevi, quod erat post ἐμέ. Idem om. vv. καὶ συναλείφεται (vulgo συναλοίφεται).

πους ἐκπεμφθεὶς ἐνταυθοῖ παρὰ σοῦ τί χρῆμα ἐξεπέμφθη, ἀντὶ τοῦ, τίς ὁ νοῦς τῆς τούτου πρός σε μετακλήσεως). Gu. ΕΠΕΜΨΩ, μετεκαλέσω (ἐξέβαλες, ἐκίνησας). Gu. ΠΟΔΑ ἀπὸ τοῦ μέρους τὸ ὅλον, συνεκδοχικῶς. Gu.

V. 957—959. ΙΔΙΟΝ ΕΜΑΥΤΗΣ. ἴδιον δή τι ἐμαυτῆς βούλομαι εἰπεῖν πρὸς σὲ καὶ τοὺς σοὺς παῖδας. τοὺς δὲ ἀκολούθους κέλευσον χάριν ἐμοῦ μακρὰν γενέσθαι τῶνδε τῶν δόμων.

V. 959. ΚΕΛΕΥΣΟΝ ΤΩΝΔ' ΑΠΟΣΤΗΝΑΙ ΔΟΜΩΝ. ἀκολουθούντων τῷ Πολυμήστορι τῶν αὐτοῦ ὑπηκόων ἐλθόντι πρὸς τὴν Ἑκάβην, ἰδοῦσα αὕτη, ὡς οὐ δυνηθείη τὸ κατ' αὐτοῦ δρᾶμα τελέσαι, τούτων παρόντων, φησὶ πρὸς τὸν Πολυμήστορα· κέλευσον ἀπελθεῖν τοὺς σοὺς δούλους, ἵνα σοι λάθρα εἴπω ὃ βούλομαι. καὶ ὃς πεισθεὶς, ὑποχωρεῖτε, τοῖς αὐτοῦ δούλοις φησίν· σὺ γὰρ φοβοῦμαι μονωθεὶς ὑμῶν. τουτὶ γὰρ δηλοῖ τὸ, ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδε ἡ ἐρημία.

V. 960—964. ΧΩΡΕΙΤΕ. ἀποχωρεῖτε· ἐν ἀσφαλεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐν οὐδενὶ φόβῳ ἐστὶν, ἥδε ἡ ἐρημία. προσφιλὴς μὲν εἶ σὺ, προσφιλὲς δὲ ἐμοὶ καὶ τόδε τὸ στράτευμα τῶν Ἀχαιῶν. ἀλλὰ πρέπει δηλοῦν, ἤτοι λέγειν σὲ, τί τὸν εὐτυχοῦντα πρέπει βοηθεῖν τοῖς μὴ εὐτυχοῦσι φίλοις, ὅτι ἕτοιμος εἰμὶ ἐγώ.

V. 960. ΕΝ ΑΣΦΑΛΕΙ ΓΑΡ. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλὴς ἡ μόνωσις. (ἡ στέρησις ἡμῶν, ἡ μόνωσις.) Gu.

V. 962. ΣΗΜΑΙΝΕΙΝ, δηλοῦν (προστάσσειν add. Gu.) τὸ σὸν βούλημα. Gu. a m. 2. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. ΧΡΗ, πρέπει· ὁ παρὼν ἀντὶ ἐνεστῶτος. Fl. 59.

V. 963. ΤΙ ΧΡΗ. ἀλλὰ χρὴ καὶ πρέπει σημαίνειν σε τί. τὸ τι ἀπὸ τοῦ ἑτέρου στίχου, καὶ ἔκτοτε στίζον (sic) αὐτὸ εἰς τὸ τι. Fl. 59. εἰ μὲν στίξεις εἰς τὸ σημαίνειν σε χρὴ, τὸ λοιπὸν ὁ Πολυμήστωρ ὅλον ἐν ἐρωτήσει· καὶ ἕτοιμός εἰμι ἐγὼ βοηθῆσαί σοι. εἰ δὲ στίξεις εἰς τὸ τι, τὸ λοιπὸν ἡ Ἑκάβη ἀπολύτως, ὅτι ἑτοιμός εἰμι βοηθῆσαί σοι. Fl. 25. ΤΙ ΧΡΗ; καὶ διὰ τί κέκλημαι ὧδε. Gu. a m. 1. ΤΟΝ ΕΥ ΠΡΑΣΣΟΝΤΑ. χρὴ γὰρ τὸν εὐπραγοῦντα, καὶ καλῶς ἔχοντα, ἐπαρκεῖν, καὶ βοηθεῖν, τοῖς φίλοις τοῖς μὴ πράσσουσιν εὖ, τοῖς κακοπραγοῦσιν

ἤτοι τοῖς κακῶς ἔχουσιν, ὡς, καὶ καθὰ, ἕτοιμός εἰμι ἐγὼ ποιεῖν τοῦτο εἰς σέ. οἱ Ἀττικοὶ τὸ εὐπραγῶ σύνθετον ὂν λέγουσιν οὕτω διαλελυμένως, εὖ πράσσω. ὁμοίως καὶ τὸ κακοπραγῶ καὶ τὸ ἀγαθὸν πράσσω, ἤγουν τὸ καλοπραγῶ, εἰς δὲ τὴν σύνταξιν πάλιν συντάσσεται συνηρημένως. Fl. 59.

V. 964. ΩΣ, ὅτι, λίαν. Gu.

V. 965—967. ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΕΙΠΕ. διὰ τὸν παῖδα τὸν Πολύδωρον, ὃν ἔχεις ἐν τοῖς δόμοις ἐκ τῆς ἐμῆς χειρὸς, λαβὼν δηλονότι, ἔκ τε τοῦ πατρὸς, εἰ ζῇ. τὰ δὲ ἄλλα ἐρωτήσω σε κατὰ δεύτερον λόγον.

V. 968. ΜΑΛΙΣΤΑ, ζῇ· κατὰ τὸ μέρος ἐκείνου, ἤγουν ὅσον δι' ἐκεῖνον [5]), εὐδαιμονεῖς.

V. 969. Ω ΦΙΛΤΑΤΕ, ὡς λίαν καλῶς καὶ ἀξίως σου λέγεις. χλευάζουσα αὐτὸν ταῦτα φησί.

V. 970. ΤΙ ΔΗΤΑ, τί οὖν θέλεις ἐκ δευτέρου μαθεῖν ἐξ ἐμοῦ;

V. 971. ΕΙ ΤΗΣ ΤΕΚΟΥΣΗΣ. τοῦτο θέλω μαθεῖν, εἰ ὁ υἱός μου μέμνηται κατά τι ἐμοῦ τῆς τεκούσης ἐκεῖνον.

V. 972. ΚΑΙ ΔΕΥΡΟ Γ'. Ναὶ, μέμνηται δηλονότι, καὶ ὧδε κρυφίως ἐζήτει ἐλθεῖν. ΚΑΙ ΔΕΥΡΟ Γ'. ἐμφαντικὸς ὁ καὶ τοῦ μὴ μόνον μεμνῆσθαι, ἀλλὰ καὶ πλέον τι διατίθεσθαι πρὸς αὐτήν. Gu. a m. 1. ΚΡΥΦΙΟΣ, ἕνεκεν τῶν Δαναῶν. Fl. 21.

V. 973. ΧΡΥΣΟΣ. Ὁ δὲ χρυσὸς ἀνελλιπὴς καὶ ἀκέραιος ἐστὶν, ὃν ἦλθε φέρων ἐκ Τροίας; ΣΩΣ. ἀπὸ τοῦ σῶος κατὰ συγκοπὴν γίνεται σῶς. τὸ δὲ σῶς Δωρικῶς σάος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω μέγα, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ο σῶς. ἔτι δὲ καὶ σόοι διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀφ' οὗ καὶ λαοσσόος Ἀθηνᾶ. τοῦτο δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ σείω σόος. Fl. 59.

V. 974. ΣΩΣ, σῶος ἐστὶν, ἐν τοῖς ἐμοῖς φυλασσόμενος οἴκοις.

V. 975. ΣΩΖΟΝ ΝΥΝ ΑΥΤΟΝ, φύλαττε δὴ [6])

5) In Fl. 10. gl. ὅσον τὸ κατ' ἐκεῖνον.

6) δή. Sic Junt. δι' αὐτὸν Basil. e quo King. fecit δ' αὐτόν. Hoc scholion etiam Gu. habet, sed mutilum in fine: χρῶνται δὲ τό (sic, ut Basil. τῷ recte Junt.) νυ μόνοι οἱ ποιηταὶ καὶ λογοποιοί. Reliqua desunt, et statim sequitur scholion: νόει δέ.

αὐτὸν, τὸν πλοῦτον, καὶ μὴ ἐπιθύμει τῶν πραγμάτων τοῦ πλησίον. Τὸ νῦν οὐκ ἔστι χρονικὸν ἐνταῦθα, ἀλλὰ συμπερασματικὸν, ἀντὶ τοῦ δὴ λαμβανόμενον, ὥσπερ καὶ τὸ νυ παραπληρωματικόν. χρῶνται δὲ τῷ νυ μόνοι οἱ ποιηταὶ, τῷ δὲ νῦν καὶ ποιηταὶ καὶ λογοποιοί. ἴσθι δὲ, ὅτι τὸ μὲν νῦν τὸ χρονικὸν ἀεὶ μακρόν ἐστι καὶ περισπᾶται· διὸ καὶ τὸ νυνὶ ἐκ τούτου γινόμενον μακρόν ἐστι· τὸ δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ δὴ ἀεὶ βραχὺ, καὶ ὀξύνεται μόνον κείμενον, συντεθὲν δὲ ἐγκλίνεται, ὡς κἀνταῦθα. διὸ καὶ τὸ τοίνυν ἐκ τούτου γινόμενον βραχύ ἐστι. ΝΥΝ. τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ δή παραπληρωματικῶς σύνδεσμός ἐστι, καὶ οἱ ἄλλοι δή, ῥά, νύ. ὅταν οὖν ἔχῃ ἔμπροσθεν αὐτοῦ φωνῆεν, ἐφελκυστικόν ἐστι τοῦ ν, ὅταν δὲ σύμφωνον, ἐκλείπει, ὡς τὸ οὕτω οὕτως, μέχρι μέχρις, καὶ τὰ ἕτερα. Fl. 59. ΣΩΣΟΝ, διατήρησον. (σῶον καὶ ὑγιᾶ διαφύλαττε.) Gu. ΤΩΝ ΠΛΗΣΙΟΝ, πραγμάτων φίλου. (νόει δὲ τὸ τοῦ πλησίον ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ αὐτοῦ, περὶ οὗ ἠρώτησε· πλησίον γὰρ αὐτοῦ ἦν, ἐπειδήπερ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτοῦ κατείχετο.) Gu.

V. 976. ΗΚΙΣΤΑ ΟΝΑΙΜΗΝ. οὐδαμῶς ἐρῶ τοῦ πλούτου τοῦ πλησίον· ἀπολαύσαιμι τοῦ ἰδίου, ὦ γύναι. ΗΚΙΣΤΑ, οὐδαμῶς. (ἐλάχιστα τοῦ πλησίον ἐρῶ.) Gu. ἤγουν εἰς τὸν πλησίον ἐρῶ (sic), μηδὲ τοῦ παρόντος μοι καὶ ὠφεληθείην, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνον ἀπολέσαι μοι. (ἀπολαύσαιμι?) Fl. 53. ἢ στικτέον εἰς τὸ ΗΚΙΣΤΑ, ἵνα λέγῃ οὐδαμῶς ἀπολαύσαιμι τοῦ παρόντος πλούτου μου, ὦ γύναι. οὐδαμῶς ἀπολαύσαιμι τοῦ παρόντος πλούτου, ὦ γύναι, ἤγουν τοῦ πλούτου τοῦ υἱοῦ σοῦ. Fl. 59. ΠΑΡΟΝΤΟΣ ἐμοὶ δηλονότι, ἤγουν ἰδίου. Fl. 10. 59.

V. 977 sqq. ΟΙΣΘ' ΟΥΝ. Οἶδας οὖν, ἃ εἰπεῖν σοὶ καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις θέλω; — οὐκ οἶδα· τοῦτο δὲ δηλώσεις διὰ τοῦ σοῦ λόγου. — Ἀγαπηθήτω ὁ παῖς μου ὑπὸ σοῦ, ὡς νῦν σὺ ἀγαπᾷ ὑπ' ἐμοῦ. κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον λέγει, ἀγαπάσθω ὁ Πολύδωρος ὑπὸ σοῦ οὕτως, καθὰ σὺ νῦν φιλῇ ὑπ' ἐμοῦ· κατὰ δὲ τὸ νοούμενον, ὡς σὺ φιλῇ ἀρτίως παρ' ἐμοῦ, οὕτως ἐφιλεῖτο καὶ ὁ Πολύδωρος παρὰ σοῦ.

V. 980 sq. ΤΙ ΧΡΗΜΑ. τί ἐστι τὸ πρᾶγμα, ὅπερ ἐστὶ πρέπον εἰδέναι καὶ ἐμὲ καὶ τἀμὰ τέκνα; — θησαυροὶ παλαιοὶ χρυσοῦ κεκρυμμένοι τῶν Πριαμιδῶν· τοῦτο ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, θησαυροὶ κεκρυμμένοι τῶν Πριαμιδῶν.

V. 981. *ΚΑΤΩΡΥΧΕΣ*, κεκρυμμένοι ἐν γῇ θησαυροὶ (κατορωρυγμένοι). Gu. θησαυροί. κατώρυχες οἱ θησαυροί. παρηκολούθησεν ἡ λέξις· ὀρύσσει γάρ τις τὴν γῆν καὶ εἰσάγει τὸν χρυσόν. Fl. 59.

V. 982. *ΤΑΥΤ' ΕΣΘ'*. Ταῦτα ἐστὶν, ἅτινά με θέλεις δηλῶσαι τῷ παιδί σου; *ΤΑΥΤ' ΕΣΘ' Α.* ἄνω εἰπὼν, τὸ χρῆμα ὃ κἀμὲ καὶ τέκνα εἰδέναι χρεών, ἐνταῦθα λέγει, ταῦτά ἐστιν, ἃ βούλει παιδὶ τῷ σῷ δηλῶσαι; ἐξαπατῶν δῆθεν τὴν Ἑκάβην, ὡς μηδαμῶς τὰ τοῦ παιδὸς ἐκείνης ἰδιοποιούμενος. Gu. a m. 1. 7)

V. 983. *ΜΑΛΙΣΤΑ.* Ναὶ, διὰ σοῦ θέλω μηνῦσαι ταῦτα τῷ Πολυδώρῳ· ὑπάρχεις γὰρ εὐσεβὴς ἄνθρωπος. *ΕΥΣΕΒΗΣ.* εἰρωνικῶς κατ' ἀντίφρασιν, τουτέστιν ἀσεβής. Gu. a m. 2.

V. 984—986. Κατὰ τί οὖν χρεία ὑπάρχει τῆς ἐλεύσεως τῶν παίδων; — Λυσιτελές ἐστιν, ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, τούτους γινώσκειν. — Καλῶς εἶπας οὕτως τῇδε τῇ διανοίᾳ, καὶ σοφωτέρως ἐμοῦ. *ΤΗιΔΕ*, οὕτως. (ἢ ἐν τῇδε καὶ ταύτῃ τῇ διανοίᾳ καὶ γνώμῃ.) Gu. ταύτῃ τῇ μερίδι. Fl. 6. 9. 17. 21. 59. 76. γνώμῃ. Fl. 10.

V. 987. *ΟΙΣΘ' ΟΥΝ*, γινώσκεις, ποῦ ἐστι τῆς Τρωϊκῆς Ἀθηνᾶς ὁ ναός; *ΙΛΙΑΣ.* οὐ μόνον Ἰλιὰς ἡ Τρωϊκὴ, ἀλλὰ καὶ Ἰλία. Gu. *ΣΤΕΓΑΙ*, οἱ ναοί. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· στέγη γὰρ κυρίως ἡ τοῦ οἴκου σκέπη.

V. 988. *ΕΝΤΑΥΘ' Ο ΧΡ.* ἐκεῖ ἐστιν ὁ χρυσός; τί δὲ σημεῖον τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐστίν; *ΕΝΤΑΥΘΑ.* προαρπάζει τὸν λόγον ὁ Πολυμήστωρ, ὡς φιλοχρυσότατος, λέγων· ἐνταῦθα ὑπάρχει ὁ χρυσὸς, ἤγουν ἐκεῖ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς; τὸ δὲ (leg. τί δὲ) σημεῖόν ἐστιν εἰς τὸ ἐξευρεῖν τοῦτον; Fl. 59. σὺ λέγει ναί, ἀλλ' ἐρωτᾷ, εἰ ἐκεῖ ὁ χρυσός· τὸ πρόσωπον γὰρ τοῦ Πολυμήστορος ἐναγώνιον παραληφθὲν ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις τούτοις τοιοῦτον φαίνεται πανταχοῦ. Gu. a m. 1. Fl. 25.

V. 989. *ΜΕΛΑΙΝΑ Π.* μέλαινα πέτρα ὑπάρχει ὑπερκειμένη τῆς γῆς. *ΜΕΛΑΙΝΑ Π.* τὴν τύφλωσιν αὐ-

7) Hujus scholii prior pars, ἄνω — λέγει, ad v. 980. altera ἐξαπατῶν etc. ad v. 982. e Flor. 25. enotata est, media desunt.

τοῦ λέγει. Gu. a m. 2. ΥΠΕΡΤΕΛΛΟΥΣ', ἀνεστηκυῖα (ὑπεράνω κειμένη, ὑπεράνω τῆς στέγης ἀνεστηκυῖα. ὑπερφαινομένη.) Gu.

V. 990. ΕΤ' ΟΥΝ ΤΙ Β. ἔτι οὖν ἐπὶ τούτοις θέλεις τι τῶν ἐκεῖ πραγμάτων δηλοποιεῖν μοι;

V. 991. ΣΩΣΑΙ ΣΕ. φυλάξαι σε τὰ χρήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλθον τῆς πόλεως, θέλω.

V. 992. ΠΟΥ ΔΗΤΑ, εἰσὶ δηλονότι; ἐντὸς τῶν πέπλων ἔχεις; ἢ κρύψασα ἀλλαχοῦ φυλάσσεις; ΠΟΥ ΔΗΤΑ, ποῦ δῆτα φέρεις ταῦτα; ἔσωθεν τῶν πέπλων, ἤγουν τοῦ κόλπου σου, ἢ κρύψασ' αὐτὰ ἔχεις; Fl. 59. ΚΡΥΨΑΣ' ΕΧΕΙΣ, ἔκρυψας. (ἀλλαχοῦ.) Gu.

V. 993 sq. ΣΚΥΛΩΝ ΕΝ Ο. Ἐν τῷ πλήθει τῶν λαφύρων, ἐν ταῖσδε ταῖς σκηναῖς σώζεται τὰ χρήματα. τὸ δὲ ταῖσδε ἀναφορικὸν ἐστὶ καὶ δεικτικόν. ἡ μὲν οὖν Ἑκάβη δεικτικῶς εἶπε *ταύταις ταῖς σκηναῖς*, ὁ δὲ Πολυμήστωρ ἀναφορικῶς νοήσας ἐρωτᾷ· ποῦ δὲ αὗται αἱ κατασκηνώσεις τῶν Ἀχαιῶν αἱ ναυτικαί; (εἰς τὸ αἵδε στικτέον· τὸ δὲ λεῖπον ἰδίᾳ κατ' ἐρώτησιν ἐν ὑποστιγμῇ. *ναύλοχοι* δὲ, τὰ ναύσταθμα.) ποῦ δὲ αὗται αἱ στέγαι, αἷς [8]) λέγεις ἔχειν τὸν χρυσόν; ἆρα τὰ ναύσταθμα τῶν Ἑλλήνων, τουτέστιν ἐν ταῖς ναυσὶ λέγεις εἶναι τὸν χρυσόν; πρὸς ὃ ἐπάγει ἡ Ἑκάβη, ὅτι οὐ τὰς ναῦς εἶπον στέγας. ἰδίᾳ γὰρ καὶ χωρὶς εἰσὶ δηλονότι αἱ στέγαι τῶν αἰχμαλωτίδων γυναικῶν. ΣΚΥΛΩΝ; λαφύρων ἤγουν αἰχμαλωτίδων. (τῶν ἐσκυλευμένων γυναικῶν ἐν τῷ πλήθει.) Gu. ἐν ταῖς στέγαις; ἤγουν ἐν τοῖς καλυβίοις φυλάττονται ἐν τῷ πλήθει τῶν κρούσων, σώζονται, φυλάττονται. Fl. 59.

V. 994. ΠΟΥ Δ' ΑΙΔ', αἱ στέγαι δηλονότι. (εἰσὶν αἱ στέγαι τῶν αἰχμαλωτίδων.) Gu. αὗται γὰρ τῶν Ἀχαιῶν

8) αἷς. Sic Flor. 10. 25. 33. in quibus idem scholion legitur, in his tantum ab edito discrepans; τὸ στέγαις ἀναφορητικόν ἐστι. 33. — ταῖςδε ταῖς σκ. 10. 25. — ἐρωτᾷ, ποῦ (δὲ add. 33.) αὗται αἱ στέγαι, αἷς (33. καὶ αἷς) λέγεις ἔχειν τὸν χρ.; 10. 25. 33. Media desunt. — πρὸς ὃ ἥδε ἐπάγει. 10. 25. In 33. τὸν χρυσόν· οὐ τὰς ναῶ (sic) στέγας εἶπεν. ἴδιαι γάρ. — ἴδιαι γὰρ γυν. αἰχμ. αἱ (m. 33.) στέγαι. 10. 25. 33.

εἰσὶ σκηναί. ἢ στικτέον εἰς τὸ ποῦ δὲ ναύλοχοι καὶ τὰ ναύσταθμα; ποῦ δέ, φησίν, αὗται; αὗται γάρ εἰσι τῶν Ἀχαιῶν σκηναί. Fl. 25. περίφρασις· τὰ ναύσταθμά φησι. ποῦ δέ εἰσιν. αὗται γὰρ τῶν Ἀχαιῶν σκηναὶ οἱ λιμένες ἐξοχικοί, ἐν οἷς λοχῶνται καὶ ἵστανται αἱ νῆες αἱ ταῖς ναυσὶ ἱστάμεναι θύραι. Fl. 33.

V. 995. ΙΔΙΑΙ ΓΥΝ. οὐκ εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἀχαιῶν τὰ χρήματα, ἀλλὰ εἰς τὰς σκηνὰς τῶν αἰχμαλωτίδων· ἰδίᾳ γὰρ καὶ χωρίς εἰσιν αἱ στέγαι τούτων τῶν γυναικῶν. Fl. 59. κεχωρισμέναι εἰσίν, ἰδίως εἰσίν. Gu. a m. 2. τὸ ἴδιον στρέφεται πρὸς τὸ κοινόν, τὸ δὲ οἰκεῖον πρὸς τὸ ἀλλότριον. Gu. a m. 1.

V. 996. ΤΑΝΔΟΝ ΔΕ, τὰ ἔνδον δὲ πιστὰ καὶ ἀσφαλῆ, καὶ ἐρημία καὶ στέρησις ἀρσένων. ΤΑΝΔΟΝ. ἔνδον ἐπὶ ἠρεμίας, οἷον ἔνδον κάθηται· ἔσω ἐπὶ κινήσεως, οἷον ἔσω ἔρχεται. εὕρηνται καὶ ἀνάπαλιν κείμενα. Gu. a m. pr. ΠΙΣΤΑ, πεπληροφορημένα. (ἀσφαλῆ εἰσι, βέβαια.) Gu. ΚΑΡΣΕΝΩΝ ΕΡ. τῶν ἀνδρῶν μοναξία. Fl. 59. λεῖψις ἀνδρῶν. Fl. 21. φοβούμενος ὁ Πολυμήστωρ λέγει· τὰ ἔσωθεν τῶν σκηνῶν πιστά, ἤγουν οὐκ εἰσί τινες Ἀχαιοί. ἢ οὐκ εἰσί τινες ἐχθροί; ἐτιτρώσκετο γὰρ ὑπὸ τοῦ φόνου. ἢ λέγει, μήπως ἴδωσιν οἱ Ἕλληνες τὰ χρήματα διδοῦσα (sic) ταῦτα ἐμέ, καὶ σκανδαλισθῶσι περὶ ἐμοῦ τί ὅτι βοηθῶ σοι, καὶ ἔχω σε φίλαν. Fl. 59.

V. 997—1001. Οὐδεὶς τῶν Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλὰ ἡμεῖς μόναι. ἀλλὰ βάδιζε εἰς τοὺς οἴκους. καὶ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι ποθοῦσι λῦσαι τὸν πόδα, ἀντὶ τοῦ τὴν πορείαν, τῶν νηῶν ἐκ τῆς Τροίας εἰς τὸν οἶκον, ἵνα πράξας πάντα ὧν χρεία ἐστὶν εἰς πρᾶξιν ἐλθεῖν, δηλονότι σέ, ἐπαναστρέψῃς σὺν τοῖς παισίν, ὅπου κατῴκισας τὸν ἐμὸν υἱόν.

V. 998 sq. ΑΛΛ' ΕΡΠ' ΕΣ Ο. ἀλλ' εἴσελθε ἐντὸς τῆς σκηνῆς· καὶ γὰρ οἱ Ἕλληνες ποθοῦσιν ἀπὸ τοῦ νῦν λῦσαι τὸν πόδα τῶν νηῶν· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ἤγουν τὰς νῆας. ποὺς δὲ νηὸς λέγει τὸ κάτωθεν τοῦ καταρτίου τριγώνιον. Fl. 59.

V. 999. ΛΥΣΑΙ· τὸ λῦσαι ἐπὶ τῶν νηῶν λέγεται κυρίως· ἡ δὲ λέξις χρησιμωτάτη. Fl. 59. ΠΟΔΑ, τὰ ἀπόγεια σχοινία. Fl. 10. Gu. a m. 2.

V. 1000. *ΠΡΑΞΑΣ,* πρὸς μὲν τὴν ὑπόληψιν τοῦ Πολυμήστορος ἀντὶ τοῦ ποιήσας νοεῖται, πρὸς δὲ τὴν τῆς Ἑκάβης ἀντὶ τοῦ παθών. πράττω γὰρ [9]) τὸ ποιῶ καὶ τὸ πάσχω. *ΩΣ ΠΡΑΞΑΣ,* ἵνα ποιήσας ὧν σε χρεία ὑπάρχει, πορεύσῃ πάλιν σὺν τοῖς παισὶν, ὅπου τὸν ἐμὸν υἱὸν κατῴκισας, ἤγουν εἰς τὸν Ἅιδην. Fl. 59.

V. 1002 — 1010. *ΟΥΠΩ ΔΕΔΩΚΑΣ.* εἰςελθόντος εἴσω τοῦ Πολυμήστορος, ἐκτὸς ὁ χορὸς ἱστάμενος τοῦτο φησίν· οὔπω δέδωκας. τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖται μονοστροφικά. μονοστροφικὰ δέ εἰσιν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν (p. 64), ὁπόσα ὑπὸ μιᾶς στροφῆς καταμετρεῖται. εἰσὶ δὲ τῆς παρούσης στροφῆς τὰ κῶλα ιβ. τὸ α ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου. οὕτω δὲ χρὴ γράφειν τὰ κῶλα, ὡς ὑφ' ἡμῶν διῃρέθη, ἵν' ἔχωμεν γνῶναι, τίνος εἰσὶ μέτρου [10]). τὸ τρίτον ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον, ἐξ ἐπιτρίτου γ καὶ ἰάμβου. τὸ δ ὅμοιον τῷ β. τὸ ε ὅμοιον τῷ γ, ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου καὶ ἰάμβου. τὸ ς [ὅμοιον] καθαρὸν ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον. τὸ ζ ὅμοιον τῷ β. τὸ η ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου, ἐπιτρίτου δ καὶ συλλαβῆς. τὸ θ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α καὶ β ποδὸς χορείου. τὸ ι ἴαμβος τρίμετρος. τὸ ια παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον [1]), ἐκ παιώνων δ δύο καὶ κρητικοῦ. τὸ ιβ ὅμοιον κατὰ πάντα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνη. *ΟΥΠΩ ΔΕΔΩΚΑΣ* δίκην, ἀλλ' ἴσως δώσεις, λέχριος καὶ πλάγιος καθά τις εἰς ἄντλον, ἤτοι πέλαγος μὴ ἔχον λιμένα [2]), στερηθήσῃ τῆς προσφιλοῦς ψυχῆς, ἀμαυρώσας καὶ ἀπολέσας τὴν ζωήν. τὸ γὰρ ὑπέγγυον, ἤτοι τὰ ἠσφαλισμένον, τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς οὐ συμπιτνεῖ, καὶ οὐ καταπίπτει. ὀλέθριον ὀλέθριον κακὸν, εἰς ὃ μέλλεις ἐμπεσεῖν δηλονότι. ψεύσει καὶ ἀπατήσει ἡ ἐλπὶς τῆσδε τῆς ὁδοῦ, ἣ, ἐλπὶς, ἐπήγαγεν, ἀντὶ τοῦ ἤγαγεν, σὲ πρὸς τὸν ἀΐ-

9) πράττω γάρ. Sic Gu. Vulgo πρ. καί.

10) μέτρου recte King. pro μέτρα. Idem totam hanc ῥῆσιν, οὕτω δὲ — μέτρου, ad finem scholii rejecit. In verbis τὸ ς' ὅμοιον καθ. voc. ὅμοιον seclusit.

1) καταληκτὸν King.

2) King. inseruit ἐμπεσών, tum dedit στερηθήσῃς. In sqq. scripsi — τῆσδε τῆς ὁδοῦ, ἣ, ἐλπίς, ἐπήγαγεν. Vulgo ὁδοῦ· ἡ ἐλπίς.

δην τὸν θανάσιμον, τὸν τοὺς τεθνεῶτας δεχόμενον. ἰώ, φεῦ, ὦ τάλας! ἐν χερὶ δὲ ἀπολέμῳ καὶ γυναικείᾳ καταλείψεις τὴν ζωήν. *ΟΥΠΩ ΔΕΔΩΚΑΣ.* καὶ τοῦτον ἔνιοι φασὶ τὸν στίχον τὴν Ἑκάβην λέγειν ἠρέμα καθ' ἑαυτὴν, ἵνα μὴ ὑποψίαν αὐτῷ δῷ ὧν μέλλει τυγχάνειν [3]).

V. 1002—1007. *ΟΥΠΩ ΔΕΔΩΚΑΣ.* ἰδὼν ὁ Χορὸς τὸν Πολυμήστορα τὴν Ἑκάβην (sic) ἀκολουθοῦντα ἐντὸς τῆς σκηνῆς λέγει· ἀκμὴν οὐκ ἔδωκας δίκην ὑπὲρ τοῦ φόνου οὗ διεπράξω, ἀλλ' ἴσως καὶ τάχα δώσεις δίκην· καθά τις ἄνθρωπος ἐμπεσὼν εἰς ἄντλον ἀλίμενον καὶ χωρὶς λιμένος, ἤγουν εἰς μακρὰν θάλασσαν, ὥσπερ ἄνθρωπός τις χωρὶς νηὸς ἢ ἁρμένου τινὸς, εἰ μὴ μεθ' ἑνὸς σανιδίου, ἐμπέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κλυδωνίζεται. ἐμπέσῃ ἤγουν ἀποστερηθῇ, [ἀποθάνῃ,] τῆς φίλης καρδίας, λέχριος καὶ πλάγιος, ἤγουν ἀποθάνῃ, ἀμέρσας καὶ στερηθεὶς τὸν βίοτον, ἤγουν τὴν ζωὴν αὐτοῦ. οὕτως καὶ ὁ Πολυμήστωρ εἰς τὸν χορὸν τῶν γυναικῶν χωρὶς βοηθοῦ τινος ἢ θεράποντος. τὸ γὰρ ὑπέγγυον, ἤγουν τὸ ὑπεσχημένον παρὰ τοῦ Πολυμήστορος, ὡς ἵνα τὸν Πολύδωρον φυλάττῃ, — ἐκεῖνος δὲ διεχειρίσατο τοῦτον — οὐ συμπιτνεῖ καὶ συμπίπτει τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς, οὐ δίκαιον φαίνεται. ὀλέθριον κακὸν ὑπάρχει, ὅπερ ἐποίησε, ἢ ὅπερ μέλλει παθεῖν. Fl. 59.

V. 1002. *ΟΥΠΩ ΔΕΔΩΚΑΣ.* δίδωσι δίκην ὁ τιμωρούμενος τὸν τιμωροῦντα, ὁ δὲ τιμωρῶν λαμβάνει. τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Πολυμήστωρ ἔλαβε δίκην παρὰ τοῦ Πολυδώρου φονεύσας αὐτὸν, νῦν δὲ καὶ χρεωστῶν ταύτην, ἀποτίνει τῇ Ἑκάβῃ αὐτήν. Fl. 59. ἔδωκα δίκην καὶ ἔτισα τὸ αὐτό, ἀντὶ τοῦ ἐκολάσθην· ἔλαβον δίκην ἀντὶ τοῦ ἐκόλασα. Gu. a m. pr. *ΙΣΩΣ*, ὄντως. (τάχα, ταχέως.) *ΔΩΣΕΙΣ ΔΙΚΗΝ* ἀντὶ τοῦ τιμωρηθήσῃ. Gu. Fl. 10.

V. 1003. *ΑΛΙΜΕΝΟΝ ΤΙΣ.* τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω συντακτέον τὸ ἀλίμενόν τις τῷ οὔπω δέδωκας, ἀλλ'

3) Rectius Fl. 10. 21. *τοῦτο ἠρέμα λέγει, ἵνα μὴ ὑποψίαν αὐτῷ δῷ ὧν μέλλει πάσχειν.* et 25. *ἐπελθόντος τοῦ Πολυμήστορος σὺν τῇ Ἑκάβῃ ἔνδον τοῦ οἴκου λέγει ταῦτα ὁ χορὸς. καθ' ἑαυτὸν, ἵνα μὴ ὑποψίαν αὐτῷ διδῷ ὧν μέλλει τυγχάνειν.* e quibus priora usque ad *καθ' ἑαυτόν* sunt etiam in Gu. a m. pr. sed *ἀπελθόντος* recte pro *ἐπελθόντος*.]

ἴσως δώσεις δίκην. τιμωρηθήσῃ, φησὶν, ὡς τις εἰς ἄντλον λέχριος καταπέσῃ, ἀπολέσας τὸν βίον τῆς φίλης καρδίας. *ΑΝΤΛΟΝ* δὲ λέγει τὸ πέλαγος, καὶ ἀλίμενον τὸ λιμένα μὴ ἔχον [4]). *ΑΝΤΛΟΝ.* ὑπέραντλον σκάφος τὸ δεξάμενον τοσοῦτον ὕδωρ ἐν τῇ ἀντλίᾳ, ὥστε καλυφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑποβρύχιον γενέσθαι. ἄντλον τὸ ἐν τῇ ἀντλίᾳ ὕδωρ. λέγεται δὲ καὶ πᾶν ὕδωρ ἁπλῶς ἄντλον, ἅτε ἀντλεῖσθαι δυνάμενον, καθὰ λέγεται ἐνταῦθα τὸ πέλαγος ἄντλον ἐν τούτοις· ἀλίμενόν τις ὡς ἄντλον ἐμπεσὼν λέχριος. Gu.

V. 1004. *ΛΕΧΡΙΟΣ*, πλάγιος. λέγουσιν, ὅτι, εἰ πλάγιος ἄκων πέσοι τις ἐν τῷ ὕδατι, καὶ εἰ εὐφυῶς οἶδε νήχεσθαι, ἀποπνίγεται. Gu. *ΚΑΡΔΙΑΣ.* οἱ παλαιοὶ τὴν καρδίαν ποῖ μὲν ἐπὶ τῆς ψυχῆς ὅλης ἐκλαμβάνουσιν, ὡς ἐνταῦθα, ποῖ δὲ ἐπὶ τοῦ νοὸς, ὡς τὸ ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου γρηγορεῖ· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ψυχῆς ἴσως διὰ τὸ εἶναι δοχεῖον τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ, τοῦ συνδετικοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἐπὶ δὲ τοῦ νοὸς διὰ τὸ τὸ ψυχρὸν τοῦ ἐγκεφάλου, ἔνθα ὁ νοῦς, θάλπειν καὶ παρηγορεῖν τῇ οἰκείᾳ θερμότητι· τῇ εὐκρασίᾳ γὰρ ταύτης ἐκεῖνος ἔχει τὸ εὖ εἶναι. Gu.

V. 1005. *ΑΜΕΡΣΑΣ*, στερηθείς. μέρδω ἐνεστὼς παρὰ ποιηταῖς, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς μαρμαίρω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀμέρδω, ἤμερδον παρατατικὸς, ἀμέρσω μέλλων, ἤμερσα ἀόριστος, ἀμέρσας μετοχή. γίνεται δὲ τὸ μέρδω ἀπὸ τοῦ μερίζω κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ τοῦ ἐν τῷ ζ. τὸ λευκὸν γὰρ καὶ λαμπρὸν μερίζει καὶ διαιρεῖ τὴν ὄψιν εἰς τὰ ὁρατά. *ΑΜΕΡΣΑΣ* γίνεται ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ μὴ στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ ὁρῶ τὸ βλέπω, καὶ τοῦ ὄσσος ὁ ὀφθαλμός. Gu. Fl. 25. ἀπολέσας, (ἀμαυρώσας, στερηθείς). Gu. κόψας, ἀπολέσας. Fl. 10. *ΤΘ ΓΑΡ ΥΠΕΓΓΥΟΝ.* Δίδυμος οὕτως, τὸ ἀληθὲς, φησὶν, οὔτε παρὰ τῇ δίκῃ, οὔτε παρὰ τοῖς θεοῖς ἐμπεσὸν ἀφανίζεται. τοῦτο δὲ διὰ τὸν Πολυμήστορα, ὅτι μέλλει τιμωρηθῆναι, πρῶτος ἀρξάμενος τῶν ἀτόπων. Ἄλλως. ὑπέγγυον, δίκαιον. ὧδε ὑποστικτέον. τὸ ἠσφαλισμένον, φησὶ, τῇ δίκῃ καὶ πα-

4) Haec verba: ἄντλον — ἔχον in Junt. et Basil. leguntur in scholio ad v. 1005. post verba καὶ τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς ἔχει, King. et Musgr. prorsus neglexerunt.

ρα τοῖς θεοῖς οὐ διαπίπτει, ἤγουν ὃ ἂν κυρώσῃ ἡ δίκη, τοῦτο βέβαιον παρὰ τοῖς θεοῖς, ἤγουν ὅ, τι τιμωροῦνται οἱ νόμοι ὡς ἄδικον, τοῦτο καὶ θεοὶ τιμωροῦνται, ἐπειδὴ οἱ νόμοι παρὰ θεῶν, καὶ ταῦτα βούλονται τιμωρεῖν καὶ διεκδικεῖν, ἃ καὶ οἱ θεοί. δικαίως οὖν κολαζόμενος ὁ Πολυμήστωρ, καὶ τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς ἔχει. Ἄλλως. ΤΟ ΓΑΡ ΥΠΕΓΓΥΟΝ. τοῦτο διπλῶς νοητέον. τὸ γὰρ ὑπέγγυον καὶ φανερὸν τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς ὀλέθριον κακὸν, ἤγουν ὅπερ ὁμολογουμένως οἱ θεοὶ κακὸν ἡγοῦνται καὶ μισοῦσιν, οὐ συμπιτνεῖ καὶ συμπίπτει, ἤγουν οὐκ εἰς λήθην ἔρχεται, ἀλλὰ κολάζεται ὑπ' αὐτῶν. καὶ πάλιν. τὸ γὰρ ὑπέγγυον καὶ [5]) φανερὸν καὶ ὁμολογούμενον ὀλέθριον κακὸν, οὐ συμπιτνεῖ καὶ συνέρχεται τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς, ἤγουν οὐκ ἀποδεκτὸν αὐτοῖς ἐστιν· οἱ μὲν γὰρ ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι, τὸ δ' ἄδικον καὶ κακόν. λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν τοῦ Πολυδώρου φόνον. ΥΠΕΓΓΥΟΝ, ἐγγύτατον, τὸ οὐ πρὸ πολλοῦ γεγονός. (ὑπεύθυνον, φανερόν. et in marg. τὸ ὑπέγγυον καὶ ὑπεύθυνον τῇ δίκῃ, ἀντὶ τοῦ ἄξιον εὐθυνθῆναι ὑπὸ τῆς δίκης, καὶ τοῖς θεοῖς οὐ συμπιτνεῖ καὶ συνέρχεται, ἤγουν οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἀρέσκει.) Gu. τὸ ἑδραῖον. Fl. 33. βέβαιον Fl. 10. τὸ γὰρ δίκῃ κατησφαλισμένον οὐδὲ παρὰ τοῖς θεοῖς ἄκυρον μένει, ἀλλὰ μᾶλλον μόνιμον καὶ βέβαιον. Fl. 10.

V. 1006. ΞΥΜΠΙΤΝΕΙ, συμφωνεῖ. (συνέρχεται, οὐ κρύπτεται.) Gu. ἀπόλλυται. Fl. 33. πίπτει. Fl. 10.

V. 1007. ΟΛΕΘΡΙΟΝ, καὶ πρόξενον ὀλέθρου καὶ ἀπωλείας. Gu. λείπει τὸ εἰς, ἢ τοῦτο πρὸς τὸν Πολυμήστορά φησι, τὸ, ὦ ὀλέθριον κακόν. Fl. 25. ἔπραξας, ὦ Πολυμῆστορ, ἢ ὀλέθριον κακὸν μέλλεις λαβεῖν. Fl. 59.

V. 1008. ΨΕΥΣΕΙ Σ' ΟΔΟΥ. ἡ ἐλπὶς ταύτης τῆς ὁδοῦ, ἥτις ἐλπὶς ἤγαγέ σε ἐπὶ ὀλέθριον κακὸν, πρὸς τὸν ᾅδην τὸν θανάσιμον ἀπατήσει σε [6]). ΨΕΥΣΕΙ Σ' ΟΔΟΥ. ἐλπὶς ταύτης τῆς ὁδοῦ ἀπατήσει σε εἰς ὀλέθριον κακόν. Fl. 33. ἀπατήσει σε ἡ ὑπόσχεσις αὕτη τῆς Ἑκάβης ἡ περὶ τοῦ χρυσοῦ, ἥτις ἀπάξει σε εἰς τὸν ᾅδην. Fl. 59. ΨΕΥ-

5) καὶ pro ὂν scripsi e Gu. qui tertium tantum scholion τοῦτο διπλῶς —— habet. Ex eodem in fine addidi: λέγει δὲ τοῦτο ——.

6) Verba ἀπατήσει σε desunt in Gu. unde τὸν addidi ante θανάσιμον.

ΣΕΙ, ἀπατήσει, (ψευσθῆναι ποιήσει.) ψεύδομαι ἀντὶ τοῦ ψευδῆ λέγω· ψεύδω ἀντὶ τοῦ ἀπατῶ, ὡς ἐνταῦθα. Gu. ΥΠΗΓΑΓΕ, ἐφειλκύσατο, ἐνέβαλεν. Gu.

V. 1009. *ΘΑΝΑΣΙΜΟΝ*, θανάτου δεσπότην (θανατηφόρον). Gu.

V. 1010. *ΑΠΟΛΕΜΩι*, γυναικείᾳ. (μὴ εἰδυίᾳ πόλεμον. δειλῇ, ἀνάνδρῳ.) Gu. ἀσθενεῖ. Fl. 33. ἀντὶ τοῦ ἄνανδρος, τουτέστι παρὰ γυναικῶν φοραθήσῃ (φονευθήσῃ) καὶ οὐ παρ᾽ ἀνδρῶν. Fl. 25.

V. 1011—1031. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαίων στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων· κα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. 7)

V. 1011. *ΩΜΟΙ ΤΥΦΛΟΥΜΑΙ.* ἔνδον τυφλούμενος βοᾷ, φεῦ μοι, πηροῦμαι τὴν ὄψιν τῶν ὀφθαλμῶν ὁ ἄθλιος ἐγώ. *ΩΜΟΙ ΤΥΦΛ.* κατὰ τὸ σεσιωπημένον ἐκτυφλούμενος ὁ Πολυμήστωρ κραυγάζει, ὕστερον δὲ πάντα ἐμφαίνει τὰ σιωπῇ πραχθέντα ἐντὸς εἰς αὐτόν. Gu. 8) *ΦΕΓΓΟΣ*, τὴν ὀπτικὴν δύναμιν. Gu.

V. 1012. *ΗΚΟΥΣΑΤ᾽.* ἠκούσατε τὸν τοῦ Πολυμήστορος κλαυθμόν, ὦ φίλαι; *ΗΚΟΥΣΑΤ᾽.* δίσχοροί (an: δίχοροί?) εἰσι νῦν αἱ γυναῖκες αἱ οὖσαι μετὰ τῆς Ἑκάβης καὶ ἄλλαι οὖσαι ἔξω τῶν σκηνῶν. Fl. 21.

V. 1013. *ΩΜΟΙ ΜΑΛ᾽ ΑΥΘΙΣ.* ὤμοι λίαν αὖθις, ὦ τέκνα, ἕνεκα τῆς ἀθλίας σφαγῆς.

V. 1014. *ΦΙΛΑΙ, ΠΕΠΡΑΚΤΑΙ.* ὦ φίλαι, ἐνήργηται νέα κακὰ ἐντὸς τῶν δόμων. *ΠΕΠΡΑΚΤΑΙ*, ἐπράχθη, Ἀττικόν. Fl. 33. *ΚΑΙΝΑ*, παράδοξα ἢ νέα. Gu. Fl. 17. 59. 76.

V. 1015 sq. *ΑΛΛ᾽ ΟΥΤΙ ΜΗ Φ.* ἀλλ᾽ οὐδαμῶς ἀποδράσητε ταχεῖ ποδί, ἤγουν φθάσω καὶ καταλήψομαι ὑμᾶς ταχεῖ ποδί, καὶ οὐ μὴ διαφύγητε· πλήττων γὰρ καταβαλῶ τὰ θεμέλια τῶν δόμων τούτων. *ΛΑΙΨΗΡΩι ΠΟΔΙ*, διὰ ταχείας πορείας τῶν ποδῶν. Baroc. 74. Gu.

7) Hoc scholion in Junt. Basil. Barn. ad v. 1032: ὤ μοι ἐγὼ rejectum est. Corr. King.

8) Haec in Flor. 25. adscripta sunt ad v. 1015 sq. sed ibi legitur: μετὰ τὸ σιωπημένον.

V. 1016. *ΒΑΛΛΩΝ,* κρούων (παίων) χερμάσιν. βάλλει ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς τοξεύει, βάλλει δὲ κατασκοπὸν (κατὰ σκ.) ἀντὶ τοῦ εὐστόχως. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ παντὸς πεμπομένου ἀμέσου ἀπὸ χειρὸς, ἢ ἐμμέσως ὀργάνῳ τινὶ τὸ βάλλειν λέγεται. Gu. Fl. 25. *ΑΝΑΡΡΗΞΩ,* ἀνορύξω. (ἀναμοχλεύσω, ἀνατρέψω, ἀνασπάσω. Baroc. 74.) Gu. *ΜΥΧΟΥΣ,* θεμέλια. Gu. τοὺς θεμηλίους. Baroc. 74.

V. 1017. *ΙΔΟΥ ΒΑΡΕΙΑΣ.* βέλος πᾶν τὸ βαλλόμενον. καὶ τοῦτον δέ τινες τὸν στίχον ἀπὸ τοῦ Πολυμήστορος φασὶ λέγεσθαι, ὡς βάλλοντος λίθους ἐν τοῖς οἰκήμασιν, ἵνα παίῃ τὰς αἰχμαλώτους, τὸ δὲ βούλεσθ' ἐπειςπέσωμεν τοῦ ἡμιχορίου. θέλετε ἵνα ἐπέλθωμεν, ἐπεὶ ὁ καιρὸς καλεῖ, ὥςτε παρυπάρχειν τῇ Ἑκάβῃ καὶ ταῖς Τρωϊκαῖς γυναιξὶ βοηθούς. *ΒΑΡΕΙΑΣ.* βαρέως ἐμπιπτούσης. *ΙΔΟΥ ΒΑΡΕΙΑΣ.* ὡς ἔοικεν, εὑρὼν ὁ Πολυμήστωρ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ξύλα καὶ πέτρας φέρει ταύτας κατὰ τῶν γυναικῶν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μανίας μὴ δυναμένου δρᾶσαί τι· λέγει γοῦν ὁ Χορός· ἰδοὺ, ἀπὸ τῆς βαρείας χειρὸς τοῦ Πολυμήστορος ἐξέρχεται βέλος. ὡς ἀπὸ τοῦ βέλους δὲ καταχρηστικῶς λέγει καὶ πέτρας καὶ ξύλα καὶ ἄλλ' ὅτι τὸ προςτυχὸν ἐκεῖνον. Fl. 59. *ΟΡΜΑΤΑΙ,* ὁρμᾷ, κινεῖται, ἐξέρχεται. Fl. 21. 59. ὁρμᾷ, πέμπεται. Gu.

V. 1018. *ΒΟΥΛΕΣΘ' ΕΠΕΣΠ.* συμμαχήσωμεν. (ἐπειςέλθωμεν. ἐπειςπίπτειν τὸ μετὰ σφοδρᾶς ὁρμῆς εἰςέρχεσθαι.) Gu. *ΑΚΜΗ.* ἐπὶ παντὸς πράγματος κατὰ μικρὸν ηὐξημένου καὶ κατὰ μικρὸν λήγοντος τὸ μεσαίτατον, ὃ τὴν μεγάλην ἰσχὺν ἔχει, ἀκμὴ λέγεται, οἷον, ἐπὶ τῆς ἡλικίας τὸ μέσον, καὶ ἐπὶ τοῦ χειμῶνος τὸ μέσον, καὶ ἐπὶ τοῦ θέρους, καὶ ἐπὶ τοῦ νοσήματος. Gu. Fl. 25.

V. 1020—1022. *ΑΡΑΣΣΕ,* πλῆττε, μηδαμῶς ἀκριβολόγου καὶ ἐλέει, ἐκριζῶν τὰς πύλας· οὐδέποτε γὰρ τὸ φαεινὸν φῶς ἐμποιήσεις καὶ ἐνθήσεις τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοὺς παῖδας θεάσῃ ζῶντας, οὓς ἐφόνευσ' ἐγώ. *ΑΡΑΣΣΕ,* κατάσπα. (κατάβαλλε, πλῆττε.) Gu. κατάβαλλε, σύντριβε. Fl. 17. 21. 56. 59. 76. κτυποῦ. Fl. 10. *ΦΕΙΔΟΥ,* τοῦ ἀράσσειν. μὴ ἔλεον λάμβανε. Gu. *ΕΚΒΑΛΛΩΝ,* ἀνασπῶν. Fl. 17. 59. 76. Gu. εἰς γῆν ῥίπτων. Gu. τοῦτο ἡ Ἑκάβη ἐκτὸς ἑστῶσα τοῦ δόμου φησὶ πρὸς αὐτὸν ἐντὸς ὄντα. Gu.

V. 1021. *ΟΥ ΓΑΡ ΠΟΤ'.* ἰστέον, ὡς οὐκ ἔμελλε θεάσασθαι τοὺς παῖδας διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ τῷ νῷ· νοῦς γὰρ ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει. Fl. 25. *ΟΜΜΑ,* φῶς. (τὴν ἴασιν, τὴν φωτιστικὴν δύναμιν. ὄψιν.) Gu. *ΛΑΜΠΡΟΝ,* φωτεινόν. Gu. οὐ τὴν φωτιστικὴν δύναμιν, τὴν ὄψιν, ἐν τοῖς τόποις τῶν ὀφθαλμῶν θήσεις· τὸ λευκὸν γὰρ καὶ λαμπρὸν μερίζει καὶ διαιρεῖ τὴν ὄψιν εἰς τὰ ὁρατά. Baroc. 74.

V. 1023 sq. *Η ΓΑΡ ΚΑΘΕΙΛΕΣ.* ἄρα νενίκηκας τὸν Πολυμήστορα, καὶ κρατεῖς τοῦ φίλου, ὦ δέσποινα, καὶ πεποίηκας ὁποῖα λέγεις;

V. 1025—1031. *ΟΨΕΙ.* θεάσῃ αὐτὸν ταχέως ὑπάρχοντα ἔμπροσθεν τῶν δωμάτων τυφλὸν, ἐν τυφλῷ καὶ παραφερομένῳ ποδὶ βαδίζοντα· θεάσῃ καὶ τῶν δύο παίδων τὰ σώματα, οὓς ἐφόνευσ' ἐγὼ σὺν ταῖς Τρῳάσι γυναιξί· δέδωκε δέ μοι τιμωρίαν· ὁρμᾷ δ', ὡς ὁρᾷς, οὗτος ἐκ τῶν οἴκων. ἀλλὰ μακρὰν ἀπελεύσομαι, καὶ μακρὰν στήσομαι τοῦ δυσμαχωτάτου Θρῃκὸς θυμῷ περιῤῥεομένου.

V. 1025. *ΑΥΤΙΚΑ,* ὅσον οὔπω, μετὰ μικρόν. Gu. ἅμα. Fl. 10. *ΠΑΡΟΣ,* ἔξω ποιητικόν. (ἐκτός.) Gu.

V. 1026. *ΤΥΦΛΩι ΣΤΕΙΧΟΝΤΑ,* τυφλῷ ποδὶ παρευόμενον, ἤγουν διὰ ποδὸς, μὴ ὑπὸ βλεπόντων ὀφθαλμῶν ὁδηγουμένου· ὥςπερ γὰρ οἱ μαινόμενοι ἔνθα καὶ ἔνθα φέρονται, οὕτω καὶ οἱ τυφλοί. διὰ τοῦτο παραφόρῳ ποδὶ φησὶν, ἤγουν παραφερομένῳ, καὶ οὐκ ὀρθῶς βαδίζοντι, ἀλλὰ σφαλλομένῳ διὰ τὸ τετυφλῶσθαι αὐτὸν, παρατετραμμένῳ καὶ ἀτάκτως περιπατοῦντι, ἤγουν μανικῷ. 9) *ΠΑΡΑΦΟΡΩι.* παράφορος κυρίως ὁ μαινόμενος ἀπὸ τοῦ παρατε-

9) Hujus scholii verba priora τυφλῷ ποδὶ — ὁδηγουμένου habent etiam Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. in vitiosa etiam scriptura ὑποβλεπόντων pro ὑπὸ βλ. cum Junt. Basil. consentientes; nam ὑπὸ βλ. jam Barn. dedit. Pro ὁδηγουμένου King. ὁδηγούμενον. Sqq. ὥςπερ γὰρ — τυφλοί in Gu. cum voc. μανικῷ praemissa scholion per se constituunt. Verba παραφερομένῳ — τετυφλῶσθαι αὐτόν sunt in Flor. 33. 10. (nisi quod in hoc ἀλλὰ σφαλλομένῳ omissa sunt) et Gu. qui voce παραφερομένῳ caret. Omnes hi ἀλλὰ σφαλλομένῳ pro eo, quod in Junt. Basil. et Barn. est, ἀλλὰ τετυφλωμένῳ, et sic jam King. Ultima παρατετραμμένῳ — μανικῷ e Gu. adjeci, in quo cum praecc. cohaerent.

V. 981. *ΚΑΤΩΡΥΧΕΣ*, κεκρυμμένοι ἐν γῇ θησαυροὶ (κάτορωρυγμένοι). Gu. θησαυροί. κατώρυχες οἱ θησαυροί. παρηκολούθησεν ἡ λέξις· ὀρύσσει γάρ τις τὴν γῆν καὶ εἰςάγει τὸν χρυσόν. Fl. 59.

V. 982. *ΤΑΥΤ' ΕΣΘ'*. Ταῦτα ἐστὶν, ἅτινά με θέλεις δηλῶσαι τῷ παιδί σου; *ΤΑΥΤ' ΕΣΘ' Α*. ἄνω εἰπὼν, τί χρῆμα ὅ. κἀμὲ καὶ τέκνα εἰδέναι χρεών, ἐνταῦθα λέγει, ταῦτά ἐστιν, ἃ βούλει παιδὶ τῷ σῷ δηλῶσαι; ἐξαπατῶν δῆθεν τὴν Ἑκάβην, ὡς μηδαμῶς τὰ τοῦ παιδὸς ἐκείνης ἰδιοποιούμενος. Gu. a m. 1. 7)

V. 983. *ΜΑΛΙΣΤΑ*. Ναὶ, διὰ σοῦ θέλω μηνύσαι ταῦτα τῷ Πολυδώρῳ· ὑπάρχεις γὰρ εὐσεβὴς ἄνθρωπος. *ΕΥΣΕΒΗΣ*. εἰρωνικῶς κατ' ἀντίφρασιν, τουτέστιν ἀσεβής. Gu. a m. 2.

V. 984—986. Κατὰ τί οὖν χρεία ὑπάρχει τῆς ἐλεύσεως τῶν παίδων; — Λυσιτελές ἐστιν, ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, τούτους γινώσκειν. — Καλῶς εἶπας οὕτως τῇδε τῇ διανοίᾳ, καὶ σοφωτέρως ἐμοῦ. *ΤΗιΔΕ*, οὕτως. (ἢ ἐν τῇδε καὶ ταύτῃ τῇ διανοίᾳ καὶ γνώμῃ.) Gu. ταύτῃ τῇ μερίδι. Fl. 6. 9. 17. 21. 59. 76. γνώμῃ. Fl. 10.

V. 987. *ΟΙΣΘ' ΟΥΝ*, γινώσκεις, ποῦ ἐστι τῆς Τρωϊκῆς Ἀθηνᾶς ὁ ναός; *ΙΛΙΑΣ*. οὐ μόνον Ἰλιὰς ἡ Τρωϊκὴ, ἀλλὰ καὶ Ἰλία. Gu. *ΣΤΕΓΑΙ*, οἱ ναοί. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· στέγη γὰρ κυρίως ἡ τοῦ οἴκου σκέπη.

V. 988. *ΕΝΤΑΥΘ' Ο ΧΡ*. ἐκεῖ ἐστιν ὁ χρυσός; τί δὲ σημεῖον τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐστίν; *ΕΝΤΑΥΘΑ*. προαρπάζει τὸν λόγον ὁ Πολυμήστωρ, ὡς φιλοχρυσότατος, λέγων· ἐνταῦθα ὑπάρχει ὁ χρυσὸς, ἤγουν ἐκεῖ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς; τὸ δὲ (leg. τί δὲ) σημεῖόν ἐστιν εἰς τὸ ἐξευρεῖν τοῦτον; Fl. 59. σὺ λέγει ναί, ἀλλ' ἐρωτᾷ, εἰ ἐκεῖ ὁ χρυσός· τὸ πρόσωπον γὰρ τοῦ Πολυμήστορος ἐναγώνιον παραληφθὲν ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις τούτοις τοιοῦτον φαίνεται πανταχοῦ. Gu. a m. 1. Fl. 25.

V. 989. *ΜΕΛΑΙΝΑ Π*. μέλαινα πέτρα ὑπάρχει ὑπερκειμένη τῆς γῆς. *ΜΕΛΑΙΝΑ Π*. τὴν τύφλωσιν αὐ-

7) Hujus scholii prior pars, ἄνω — λέγει, ad v. 980. altera ἐξαπατῶν etc. ad v. 982. e Flor. 25. enotata est, media desunt.

τοῦ λέγει. Gu. a m. 2. *ΥΠΕΡΤΕΛΛΟΥΣ'*, ἀνεστηκυῖα (ὑπεράνω κειμένη, ὑπεράνω τῆς στέγης ἀνεστηκυῖα. ὑπερφαινομένη.) Gu.

V. 990. *ΕΤ' ΟΥΝ ΤΙ Β.* ἔτι οὖν ἐπὶ τούτοις θέλεις τι τῶν ἐκεῖ πραγμάτων δηλοποιεῖν μοι;

V. 991. *ΣΩΣΑΙ ΣΕ.* φυλάξαι σε τὰ χρήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλθον τῆς πόλεως, θέλω.

V. 992. *ΠΟΥ ΔΗΤΑ*, εἰσὶ δηλονότι; ἐντὸς τῶν πέπλων ἔχεις; ἢ κρύψασα ἀλλαχοῦ φυλάσσεις; *ΠΟΥ ΔΗΤΑ*, ποῦ δῆτα φέρεις ταῦτα; ἔσωθεν τῶν πέπλων, ἤγουν τοῦ κόλπου σου, ἢ κρύψασ' αὐτὰ ἔχεις; Fl. 59. *ΚΡΥΨΑΣ' ΕΧΕΙΣ*, ἔκρυψας. (ἀλλαχοῦ.) Gu.

V. 993 sq. *ΣΚΥΛΩΝ ΕΝ Ο.* Ἐν τῷ πλήθει τῶν λαφύρων, ἐν ταῖσδε ταῖς σκηναῖς σώζεται τὰ χρήματα. τὸ δὲ ταῖσδε ἀναφορικὸν ἐστὶ καὶ δεικτικόν. ἡ μὲν οὖν Ἑκάβη δεικτικῶς εἶπε ταύταις ταῖς σκηναῖς, ὁ δὲ Πολυμήστωρ ἀναφορικῶς νοήσας ἐρωτᾷ· ποῦ δὲ αὗται αἱ κατασκηνώσεις τῶν Ἀχαιῶν αἱ ναυτικαί; (εἰς τὸ αἵδε στικτέον· τὸ δὲ λεῖπον ἰδίᾳ κατ' ἐρώτησιν ἐν ὑποστιγμῇ. ναύλοχοι δὲ, τὰ ναύσταθμα.) ποῦ δὲ αὗται αἱ στέγαι, αἷς [8]) λέγεις ἔχειν τὸν χρυσόν; ἄρα τὰ ναύσταθμα τῶν Ἑλλήνων, τουτέστιν ἐν ταῖς ναυσὶ λέγεις εἶναι τὸν χρυσόν; πρὸς ὃ ἐπάγει ἡ Ἑκάβη, ὅτι οὐ τὰς ναῦς εἶπον στέγας. ἰδίᾳ γὰρ καὶ χωρὶς εἰσὶ δηλονότι αἱ στέγαι τῶν αἰχμαλωτίδων γυναικῶν. *ΣΚΥΛΩΝ*, λαφύρων ἤγουν αἰχμαλωτίδων. (τῶν ἐσκυλευμένων γυναικῶν ἐν τῷ πλήθει.) Gu. ἐν ταῖς στέγαις, ἤγουν ἐν τοῖς καλυβίοις φυλάττονται ἐν τῷ πλήθει τῶν κρούσων, σώζονται, φυλάττονται. Fl. 59.

V. 994. *ΠΟΥ Δ' ΑΙΔ'*, αἱ στέγαι δηλονότι. (εἰσὶν αἱ στέγαι τῶν αἰχμαλωτίδων.) Gu. αὗται γὰρ τῶν Ἀχαιῶν

8) αἷς. Sic Flor. 10. 25. 33. in quibus idem scholion legitur, in his tantum ab edito discrepans: τὸ στέγαις ἀναφορητικόν ἐστι. 33. — ταῖσδε ταῖς σκ. 10. 25. — ἐρωτᾷ, ποῦ (δὲ add. 33.) αὗται αἱ στέγαι, αἷς (33. καὶ αἷς) λέγεις ἔχειν τὸν χρ.; 10. 25. 33. Media desunt. — πρὸς ὃ ἥδε ἐπάγει. 10. 25. In 33. τὸν χρυσόν· οὐ τὰς ναῦ (sic) στέγας εἶπεν. ἴδιαι γάρ. — ἴδιαι γὰρ γυν. αιχμ. αἱ (om. 33.) στέγαι. 10. 25. 33.

εἰσὶ σκηναί. ἢ στικτέον εἰς τὸ ποῦ δὲ ναύλοχοι καὶ τὰ ναύσταθμα; ποῦ δὲ, φησὶν, αὗται; αὗται γάρ εἰσι τῶν Ἀχαιῶν σκηναί. Fl. 25. περίφρασις· τὰ ναύσταθμά φησι. ποῦ δέ εἰσιν. αὗται γὰρ τῶν Ἀχαιῶν σκηναὶ οἱ λιμένες ἐξοχικοὶ, ἐν οἷς λοχῶνται καὶ ἵστανται αἱ νῆες αἱ ταῖς ναυσὶ ἱστάμεναι θύραι. Fl. 33.

V. 995. *ΙΔΙΑΙ ΓΥΝ.* οὐκ εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἀχαιῶν τὰ χρήματα, ἀλλὰ εἰς τὰς σκηνὰς τῶν αἰχμαλωτίδων· ἰδίᾳ γὰρ καὶ χωρίς εἰσιν αἱ στέγαι τούτων τῶν γυναικῶν. Fl. 59. κεχωρισμέναι εἰσὶν, ἰδίως εἰσίν. Gu. a m. 2. τὸ ἴδιον στρέφεται πρὸς τὸ κοινὸν, τὸ δὲ οἰκεῖον πρὸς τὸ ἀλλότριον. Gu. a m. 1.

V. 996. *ΤΑΝΔΟΝ ΔΕ*, τὰ ἔνδον δὲ πιστὰ καὶ ἀσφαλῆ, καὶ ἐρημία καὶ στέρησις ἀρσένων. *ΤΑΝΔΟΝ.* ἔνδον ἐπὶ ἠρεμίας, οἷον ἔνδον κάθηται· ἔσω ἐπὶ κινήσεως, οἷον ἔσω ἔρχεται. εὕρηνται καὶ ἀνάπαλιν κείμενα. Gu. a m. pr. *ΠΙΣΤΑ*, πεπληροφορημένα. (ἀσφαλῆ εἰσι, βέβαια.) Gu. *ΚΑΡΣΕΝΩΝ ΕΡ.* τῶν ἀνδρῶν μοναξία. Fl. 59. λεῖψις ἀνδρῶν. Fl. 21. φοβούμενος ὁ Πολυμήστωρ λέγει· τὰ ἔσωθεν τῶν σκηνῶν πιστὰ, ἤγουν οὐκ εἰσί τινες Ἀχαιοί. ἢ οὐκ εἰσί τινες ἐχθροί; ἐτιτρώσκετο γὰρ ὑπὸ τοῦ φόνου. ἢ λέγει, μήπως ἴδωσιν οἱ Ἕλληνες τὰ χρήματα διδοῦσα (sic) ταῦτα ἐμὲ, καὶ σκανδαλισθῶσι περὶ ἐμοῦ τί ὅτι βοηθῶ σοι, καὶ ἔχω σε φίλαν. Fl. 59.

V. 997—1001. Οὐδεὶς τῶν Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλὰ ἡμεῖς μόναι. ἀλλὰ βάδιζε εἰς τοὺς οἴκους. καὶ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι ποθοῦσι λῦσαι τὸν πόδα, ἀντὶ τοῦ τὴν πορείαν, τῶν νηῶν ἐκ τῆς Τροίας εἰς τὸν οἶκον, ἵνα πράξας πάντα ὧν χρεία ἐστὶν εἰς πρᾶξιν ἐλθεῖν, δηλονότι σὲ, ἐπαναστρέψῃς σὺν τοῖς παισὶν, ὅπου κατῴκισας τὸν ἐμὸν υἱόν.

V. 998 sq. *ΑΛΛ' ΕΡΠ' ΕΣ Ο.* ἀλλ' εἴσελθε ἐντὸς τῆς σκηνῆς· καὶ γὰρ οἱ Ἕλληνες ποθοῦσιν ἀπὸ τοῦ νῦν λῦσαι τὸν πόδα τῶν νηῶν· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ἤγουν τὰς νῆας. ποὺς δὲ νηὸς λέγει τὸ κάτωθεν τοῦ καταρτίου τριγώνιον. Fl. 59.

V. 999. *ΛΥΣΑΙ*· τὸ λῦσαι ἐπὶ τῶν νηῶν λέγεται κυρίως· ἡ δὲ λέξις χρησιμωτάτη. Fl. 59. *ΠΟΔΑ*, τὰ απόγεια σχοινία. Fl. 10. Gu. a m. 2.

V. 1000. *ΠΡΑΞΑΣ*, πρὸς μὲν τὴν ὑπόληψιν τοῦ Πολυμήστορος ἀντὶ τοῦ ποιήσας νοεῖται, πρὸς δὲ τὴν τῆς Ἑκάβης ἀντὶ τοῦ παθών. πράττω γὰρ [9]) τὸ ποιῶ καὶ τὸ πάσχω. *ΩΣ ΠΡΑΞΑΣ*, ἵνα ποιήσας ὧν σε χρεία ὑπάρχει, πορεύσῃ πάλιν σὺν τοῖς παισὶν, ὅπου τὸν ἐμὸν υἱὸν κατῴκισας, ἤγουν εἰς τὸν Ἅιδην. Fl. 59.

V. 1002 — 1010. *ΟΥΠΩ ΔΕΔΩΚΑΣ*. εἰςελθόντος εἴσω τοῦ Πολυμήστορος, ἐκτὸς ὁ χορὸς ἱστάμενος τοῦτο φησίν· οὔπω δέδωκας. τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖται μονοστροφικά. μονοστροφικὰ δέ εἰσιν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν (p. 64), ὁπόσα ὑπὸ μιᾶς στροφῆς καταμετρεῖται. εἰσὶ δὲ τῆς παρούσης στροφῆς τὰ κῶλα ιβ. τὸ α ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου. οὕτω δὲ χρὴ γράφειν τὰ κῶλα, ὡς ὑφ' ἡμῶν διῃρέθη, ἵν' ἔχωμεν γνῶναι, τίνος εἰσὶ μέτρου [10]). τὸ τρίτον ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον, ἐξ ἐπιτρίτου γ καὶ ἰάμβου. τὸ δ ὅμοιον τῷ β. τὸ ε ὅμοιον τῷ γ, ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου καὶ ἰάμβου. τὸ ς [ὅμοιον] καθαρὸν ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον. τὸ ζ ὅμοιον τῷ β. τὸ η ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου, ἐπιτρίτου δ καὶ συλλαβῆς. τὸ θ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α καὶ β ποδὸς χορείου. τὸ ι ἴαμβος τρίμετρος. τὸ ια παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον [1]), ἐκ παιώνων δ δύο καὶ κρητικοῦ. τὸ ιβ ὅμοιον κατὰ πάντα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνη. *ΟΥΠΩ ΔΕΔΩΚΑΣ* δίκην, ἀλλ' ἴσως δώσεις, λέχριος καὶ πλάγιος καθά τις εἰς ἄντλον, ἤτοι πέλαγος μὴ ἔχον λιμένα [2]), στερηθήσῃ τῆς προσφιλοῦς ψυχῆς, ἀμαυρώσας καὶ ἀπολέσας τὴν ζωήν. τὸ γὰρ ὑπέγγυον, ἤτοι τὸ ἠσφαλισμένον, τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς οὐ συμπιπτνεῖ, καὶ οὐ καταπίπτει. ὀλέθριον ὀλέθριον κακὸν, εἰς ὃ μέλλεις ἐμπεσεῖν δηλονότι. ψεύσει καὶ ἀπατήσει ἡ ἐλπὶς τῆςδε τῆς ὁδοῦ, ἣ, ἐλπὶς, ἐπήγαγεν, ἀντὶ τοῦ ἤγαγεν, σὲ πρὸς τὸν αἵ-

9) πράττω γάρ. Sic Gu. Vulgo πρ. καί.

10) μέτρου recte King. pro μέτρα. Idem totam hanc ῥῆσιν, οὕτω δὲ — μέτρου, ad finem scholii rejecit. In verbis τὸ ς' ὅμοιον καθ. voc. ὅμοιον seclusit.

1) καταληκτόν King.

2) King. inseruit ἐμπεσών, tum dedit στερηθήσῃς. In sqq. scripsi — τῆςδε τῆς ὁδοῦ, ἣ, ἐλπίς, ἐπήγαγεν. Vulgo ὁδοῦ· ἡ ἐλπίς.

δην τὸν θανάσιμον, τὸν τοὺς τεθνεῶτας δεχόμενον. ἰὼ, φεῦ, ὦ τάλας! ἐν χειρὶ δὲ ἀπολέμῳ καὶ γυναικείᾳ καταλείψεις τὴν ζωήν. ΟΥΠΩ ΔΕΔΩΚΑΣ. καὶ τοῦτον ἔνιοι φασὶ τὸν στίχον τὴν Ἑκάβην λέγειν ἠρέμα καθ' ἑαυτὴν, ἵνα μὴ ὑποψίαν αὐτῷ δῷ ὧν μέλλει τυγχάνειν [3].

V. 1002—1007. ΟΥΠΩ ΔΕΔΩΚΑΣ. ἰδὼν ὁ Χορὸς τὸν Πολυμήστορα τὴν Ἑκάβην (sic) ἀκολουθοῦντα ἐντὸς τῆς σκηνῆς λέγει· ἀκμὴν οὐκ ἔδωκας δίκην ὑπὲρ τοῦ φόνου οὗ διεπράξω, ἀλλ' ἴσως καὶ τάχα δώσεις δίκην· καθά τις ἄνθρωπος ἐμπεσὼν εἰς ἄντλον ἀλίμενον καὶ χωρὶς λιμένος, ἤγουν εἰς μακρὰν θάλασσαν, ὥσπερ ἄνθρωπός τις χωρὶς νηὸς ἢ ἁρμένου τινὸς, εἰ μὴ μεθ' ἑνὸς σανιδίου, ἐμπέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κλυδωνίζεται. ἐ μ π έ σ ῃ ἤγουν ἀποστερηθῇ, [ἀποθάνῃ,] τῆς φίλης καρδίας, λ έ χ ρ ι ο ς καὶ πλάγιος, ἤγουν ἀποθάνῃ, ἀ μ έ ρ σ α ς καὶ στερηθεὶς τ ὸ ν β ί ο τ ο ν, ἤγουν τὴν ζωὴν αὐτοῦ. οὕτως καὶ ὁ Πολυμήστωρ εἰς τὸν χορὸν τῶν γυναικῶν χωρὶς βοηθοῦ τινος ἢ θεράποντος. τ ὸ γ ὰ ρ ὑ π έ γ γ υ ο ν, ἤγουν τὸ ὑπεσχημένον παρὰ τοῦ Πολυμήστορος, ὡς ἵνα τὸν Πολύδωρον φυλάττῃ, — ἐκεῖνος δὲ διεχειρίσατο τοῦτον — ο ὐ σ υ μ π ί τ ν ε ῖ καὶ συμπίπτει τῇ δ ί κ ῃ κ α ὶ τοῖς θ ε ο ῖ ς, οὐ δίκαιον φαίνεται. ὀ λ έ θ ρ ι ο ν κ α κ ὸ ν ὑπάρχει, ὅπερ ἐποίησε, ἢ ὅπερ μέλλει παθεῖν. Fl. 59.

V. 1002. ΟΥΠΩ ΔΕΔΩΚΑΣ. δίδωσι δίκην ὁ τιμωρούμενος τὸν τιμωροῦντα, ὁ δὲ τιμωρῶν λαμβάνει. τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Πολυμήστωρ ἔλαβε δίκην παρὰ τοῦ Πολυδώρου φονεύσας αὐτὸν, νῦν δὲ καὶ χρεωστῶν ταύτην, ἀποτίνει τῇ Ἑκάβῃ αὐτήν. Fl. 59. ἔδωκα δίκην καὶ ἔτισα τὸ αὐτό, ἀντὶ τοῦ ἐκολάσθην· ἔλαβον δίκην ἀντὶ τοῦ ἐκόλασα. Gu. a m. pr. ΙΣΩΣ, ὄντως. (τάχα, ταχέως.) ΔΩΣΕΙΣ ΔΙΚΗΝ ἀντὶ τοῦ τιμωρηθήσῃ. Gu. Fl. 10.

V. 1003. ΑΛΙΜΕΝΟΝ ΤΙΣ. τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω συντακτέον τὸ ἀ λ ί μ ε ν ό ν τ ι ς τῷ ο ὔ π ω δ έ δ ω κ α ς, ἀ λ λ'

3) Rectius Fl. 10. 21. τοῦτο ἠρέμα λέγει, ἵνα μὴ ὑποψίαν αὐτῷ δῷ ὧν μέλλει πάσχειν. et 25. ἐπελθόντος τοῦ Πολυμήστορος σὺν τῇ Ἑκάβῃ ἔνδον τοῦ οἴκου λέγει ταῦτα ὁ χορὸς καθ' ἑαυτὸν, ἵνα μὴ ὑποψίαν αὐτῷ διδῷ ὧν μέλλει τυγχάνειν. e quibus priora usque ad καθ' ἑαυτόν sunt etiam in Gu. a m. pr. sed ἀπελθόντος recte pro ἐπελθόντος.]

ἴσως δώσεις δίκην. τιμωρηθήσῃ, φησὶν, ὥς τις εἰς ἄντλον λέχριος καταπέσῃ, ἀπολέσας τὸν βίον τῆς φίλης καρδίας. ΑΝΤΛΟΝ δὲ λέγει τὸ πέλαγος, καὶ ἀλίμενον τὸ λιμένα μὴ ἔχον [4]). ΑΝΤΛΟΝ. ὑπέραντλον σκάφος τὸ δεξάμενον τοσοῦτον ὕδωρ ἐν τῇ ἀντλίᾳ, ὥςτε καλυφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑποβρύχιον γενέσθαι. ἄντλον τὸ ἐν τῇ ἀντλίᾳ ὕδωρ. λέγεται δὲ καὶ πᾶν ὕδωρ ἁπλῶς ἄντλον, ἅτε ἀντλεῖσθαι δυνάμενον, καθὰ λέγεται ἐνταῦθα τὸ πέλαγος ἄντλον ἐν τούτοις· ἀλίμενόν τις ὡς ἄντλον ἐμπεσὼν λέχριος. Gu.

V. 1004. ΛΕΧΡΙΩΣ, πλάγιος. λέγουσιν, ὅτι, εἰ πλάγιος ἄκων πέσοι τις ἐν τῷ ὕδατι, καὶ εἰ εὐφυῶς οἶδε νήχεσθαι, ἀποπνίγεται. Gu. ΚΑΡΔΙΑΣ. οἱ παλαιοὶ τὴν καρδίαν ποῖ μὲν ἐπὶ τῆς ψυχῆς ὅλης ἐκλαμβάνουσιν, ὡς ἐνταῦθα, ποῖ δὲ ἐπὶ τοῦ νοὸς, ὡς τὸ ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου γρηγορεῖ· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ψυχῆς ἴσως διὰ τὸ εἶναι δοχεῖον τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ, τοῦ συνδετικοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἐπὶ δὲ τοῦ νοὸς διὰ τὸ τὸ ψυχρὸν τοῦ ἐγκεφάλου, ἔνθα ὁ νοῦς, θάλπειν καὶ παρηγορεῖν τῇ οἰκείᾳ θερμότητι· τῇ εὐκρασίᾳ γὰρ ταύτης ἐκεῖνος ἔχει τὸ εὖ εἶναι. Gu.

V. 1005. ΑΜΕΡΣΑΣ, στερηθείς. μέρδω ἐνεστὼς παρὰ ποιηταῖς, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς μαρμαίρω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀμέρδω, ἤμερδον παρατατικὸς, ἀμέρσω μέλλων, ἤμερσα ἀόριστος, ἀμέρσας μετοχή. γίνεται δὲ τὸ μέρδω ἀπὸ τοῦ μερίζω κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ τοῦ ἐν τῷ ζ. τὸ λευκὸν γὰρ καὶ λαμπρὸν μερίζει καὶ διαιρεῖ τὴν ὄψιν εἰς τὰ ὁρατά. ΑΜΕΡΣΑΣ γίνεται ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ μὴ στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ ὁρῶ τὸ βλέπω, καὶ τοῦ ὄσσος ὁ ὀφθαλμός. Gu. Fl. 25. ἀπολέσας, (ἀμαυρώσας, στερηθείς). Gu. κόψας, ἀπολέσας. Fl. 10. ΤΟ ΓΑΡ ΥΠΕΓΓΥΟΝ. Δίδυμος οὕτως, τὸ ἀληθὲς, φησὶν, οὔτε παρὰ τῇ δίκῃ, οὔτε παρὰ τοῖς θεοῖς ἐμπεσὸν ἀφανίζεται. τοῦτο δὲ διὰ τὸν Πολυμήστορα, ὅτι μέλλει τιμωρηθῆναι, πρῶτος ἀρξάμενος τῶν ἀτόπων. Ἄλλως. ὑπέγγυον, δίκαιον. ὧδε ὑποστικτέον. τὸ ἠσφαλισμένον, φησὶ, τῇ δίκῃ καὶ πα-

4) Haec verba: ἄντλον — ἔχον in Junt. et Basil. leguntur in scholio ad v. 1005. post verba καὶ τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς ἔχει. King. et Musgr. prorsus neglexerunt.

ρὰ τοῖς θεοῖς οὐ διαπίπτει, ἤγουν ὃ ἂν κυρώσῃ ἡ δίκη, τοῦτο βέβαιον παρὰ τοῖς θεοῖς, ἤγουν ὅ, τι τιμωροῦνται οἱ νόμοι ὡς ἄδικον, τοῦτο καὶ θεοὶ τιμωροῦνται, ἐπειδὴ οἱ νόμοι παρὰ θεῶν, καὶ ταῦτα βούλονται τιμωρεῖν καὶ διεκδικεῖν, ἃ καὶ οἱ θεοί. δικαίως οὖν κολαζόμενος ὁ Πολυμήστωρ, καὶ τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς ἔχει. Ἄλλως. ΤΟ ΓΑΡ ΥΠΕΓΓΥΟΝ. τοῦτο διπλῶς νοητέον. τὸ γὰρ ὑπέγγυον καὶ φανερὸν τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς ὀλέθριον κακὸν, ἤγουν ὅπερ ὁμολογουμένως οἱ θεοὶ κακὸν ἡγοῦνται καὶ μισοῦσιν, οὐ συμπιτνεῖ καὶ συμπίπτει, ἤγουν οὐκ εἰς λήθην ἔρχεται, ἀλλὰ κολάζεται ὑπ' αὐτῶν. καὶ πάλιν. τὸ γὰρ ὑπέγγυον καὶ [5]) φανερὸν καὶ ὁμολογούμενον ὀλέθριον κακὸν, οὐ συμπιτνεῖ καὶ συνέρχεται τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς, ἤγουν οὐκ ἀποδεκτὸν αὐτοῖς ἐστιν· οἱ μὲν γὰρ ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι, τὸ δ' ἄδικον καὶ κακόν. λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν τοῦ Πολυδώρου φόνον. ΥΠΕΓΓΥΟΝ, ἐγγύτατον, τὸ οὐ πρὸ πολλοῦ γεγονός. (ὑπεύθυνον, φανερόν. et in marg. τὸ ὑπέγγυον καὶ ὑπεύθυνον τῇ δίκῃ, ἀντὶ τοῦ ἄξιον εὐθυνθῆναι ὑπὸ τῆς δίκης, καὶ τοῖς θεοῖς οὐ συμπιτνεῖ καὶ συνέρχεται, ἤγουν οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἀρέσκει.) Gu. τὸ ἑδραῖον. Fl. 33. βέβαιον Fl. 10. τὸ γὰρ δίκῃ κατησφαλισμένον οὐδὲ παρὰ τοῖς θεοῖς ἄκυρον μένει, ἀλλὰ μᾶλλον μόνιμον καὶ βέβαιον. Fl. 10.

V. 1006. ΞΥΜΠΙΤΝΕΙ, συμφωνεῖ. (συνέρχεται, οὐ κρύπτεται.) Gu. ἀπόλλυται. Fl. 33. πίπτει. Fl. 10.

V. 1007. ΟΛΕΘΡΙΟΝ, καὶ πρόξενον ὀλέθρου καὶ ἀπωλείας. Gu. λείπει τὸ εἰς, ἢ τοῦτο πρὸς τὸν Πολυμήστορά φησι, τὸ, ὦ ὀλέθριον κακόν. Fl. 25. ἔπραξας, ὦ Πολυμῆστορ, ἢ ὀλέθριον κακὸν μέλλεις λαβεῖν. Fl. 59.

V. 1008. ΨΕΥΣΕΙ Σ' ΟΔΟΥ. ἡ ἐλπὶς ταύτης τῆς ὁδοῦ, ἥτις ἐλπὶς ἤγαγέ σε ἐπὶ ὀλέθριον κακὸν, πρὸς τὸν ἅδην τὸν θανάσιμον ἀπατήσει σε [6]). ΨΕΥΣΕΙ Σ' ΟΔΟΥ. ἐλπὶς ταύτης τῆς ὁδοῦ ἀπατήσει σε εἰς ὀλέθριον κακόν. Fl. 33. ἀπατήσει σε ἡ ὑπόσχεσις αὕτη τῆς Ἑκάβης ἡ περὶ τοῦ χρυσοῦ, ἥτις ἀπάξει σε εἰς τὸν ἅδην. Fl. 59. ΨΕΥ-

5) καὶ pro ὂν scripsi e Gu. qui tertium tantum scholion τοῦτο διπλῶς —— habet. Ex eodem in fine addidi: λέγει δὲ τοῦτο ——.

6) Verba ἀπατήσει σε desunt in Gu. unde τὸν addidi ante θανάσιμον.

ΣΕΙ, ἀπατήσει, (ψευσθῆναι ποιήσει.) ψεύδομαι ἀντὶ τοῦ ψευδῆ λέγω· ψεύδω ἀντὶ τοῦ ἀπατῶ, ὡς ἐνταῦθα. Gu. *ΥΠΗΓΑΓΕ*, ἐφειλκύσατο, ἐνέβαλεν. Gu.

V. 1009. *ΘΑΝΑΣΙΜΟΝ*, θανάτου δεσπότην (θανατηφόρον). Gu.

V. 1010. *ΑΠΟΛΕΜΩι*, γυναικείᾳ. (μὴ εἰδυίᾳ πόλεμον. δειλῇ, ἀνάνδρῳ.) Gu. ἀσθενεῖ. Fl. 33. ἀντὶ τοῦ ἄνανδρος, τουτέστι παρὰ γυναικῶν φοραθήσῃ (φονευθήσῃ) καὶ οὐ παρ' ἀνδρῶν. Fl. 25.

V. 1011—1031. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαίων στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων· κα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. 7)

V. 1011. *ΩΜΟΙ ΤΥΦΛΟΥΜΑΙ.* ἔνδον τυφλούμενος βοᾷ, φεῦ μοι, πηροῦμαι τὴν ὄψιν τῶν ὀφθαλμῶν ὁ ἄθλιος ἐγώ. *ΩΜΟΙ ΤΥΦΛ.* κατὰ τὸ σεσιωπημένον ἐκτυφλούμενος ὁ Πολυμήστωρ κραυγάζει, ὕστερον δὲ πάντα ἐμφαίνει τὰ σιωπῇ πραχθέντα ἐντὸς εἰς αὐτόν. Gu. 8) *ΦΕΓΓΟΣ*, τὴν ὀπτικὴν δύναμιν. Gu.

V. 1012. *ΗΚΟΥΣΑΤ'*. ἠκούσατε τὸν τοῦ Πολυμήστορος κλαυθμόν, ὦ φίλαι; *ΗΚΟΥΣΑΤ'*. δίσχοροί (an: δίχοροί?) εἰσι νῦν αἱ γυναῖκες αἱ οὖσαι μετὰ τῆς Ἑκάβης καὶ ἄλλαι οὖσαι ἔξω τῶν σκηνῶν. Fl. 21.

V. 1013. *ΩΜΟΙ ΜΑΛ' ΑΥΘΙΣ.* ὤμοι λίαν αὖθις, ὦ τέκνα, ἕνεκα τῆς ἀθλίας σφαγῆς.

V. 1014. *ΦΙΛΑΙ, ΠΕΠΡΑΚΤΑΙ.* ὦ φίλαι, ἐνήργηται νέα κακὰ ἐντὸς τῶν δόμων. *ΠΕΠΡΑΚΤΑΙ*, ἐπράχθη, Ἀττικόν. Fl. 33. *ΚΑΙΝΑ*, παράδοξα ἢ νέα. Gu. Fl. 17. 59. 76.

V. 1015 sq. *ΑΛΛ' ΟΥΤΙ ΜΗ Φ.* ἀλλ' οὐδαμῶς ἀποδράσητε ταχεῖ ποδί, ἤγουν φθάσω καὶ καταλήψομαι ὑμᾶς ταχεῖ ποδί, καὶ οὐ μὴ διαφύγητε· πλήττων γὰρ καταβαλῶ τὰ θεμέλια τῶν δόμων τούτων. *ΛΑΙΨΗΡΩι ΠΟΔΙ*, διὰ ταχείας πορείας τῶν ποδῶν. Baroc. 74. Gu.

7) Hoc scholion in Junt. Basil. Barn. ad v. 1032. ὤ μοι ἐγὼ rejectum est. Corr. King.

8) Haec in Flor. 25. adscripta sunt ad v. 1015 sq. sed ibi legitur: μετὰ τὸ σιωπημένον.

V. 1016. *ΒΑΛΛΩΝ*, *κρούων* (*παίων*) *χέρμασιν*. *βάλλει ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς τοξεύει, βάλλει δὲ κατασκοπὸν* (*κατὰ σκ.*) *ἀντὶ τοῦ εὐστόχως. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ παντὸς πεμπομένου ἀμέσου ἀπὸ χειρὸς, ἢ ἐμμέσως ὀργάνῳ τινὶ τὸ βάλλειν λέγεται*. Gu. Fl. 25. *ΑΝΑΡΡΗΞΩ, ἀνορύξω*. (*ἀναμοχλεύσω, ἀνατρέψω, ἀνασπάσω*. Baroc. 74.) Gu. *ΜΥΧΟΥΣ, θεμέλια*. Gu. *τοὺς θεμηλίους*. Baroc. 74.

V. 1017. *ΙΔΟΥ ΒΑΡΕΙΑΣ. βέλος πᾶν τὸ βαλλόμενον. καὶ τοῦτον δέ τινες τὸν στίχον ἀπὸ τοῦ Πολυμήστορος φασὶ λέγεσθαι, ὡς βάλλοντος λίθους ἐν τοῖς οἰκήμασιν, ἵνα παίῃ τὰς αἰχμαλώτους, τὸ δὲ βούλεσθ' ἐπεισπέσωμεν τοῦ ἡμιχορίου. θέλετε ἵνα ἐπέλθωμεν, ἐπεὶ ὁ καιρὸς καλεῖ, ὥστε παρυπάρχειν τῇ Ἑκάβῃ καὶ ταῖς Τρωϊκαῖς γυναιξὶ βοηθούς. ΒΑΡΕΙΑΣ. βαρέως ἐμπιπτούσης. ΙΔΟΥ ΒΑΡΕΙΑΣ. ὡς ἔοικεν, εὑρὼν ὁ Πολυμήστωρ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ξύλα καὶ πέτρας φέρει ταύτας κατὰ τῶν γυναικῶν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μανίας μὴ δυναμένου δρᾶσαί τι· λέγει γοῦν ὁ Χορός· ἰδοὺ, ἀπὸ τῆς βαρείας χειρὸς τοῦ Πολυμήστορος ἐξέρχεται βέλος. ὡς ἀπὸ τοῦ βέλους δὲ καταχρηστικῶς λέγει καὶ πέτρας καὶ ξύλα καὶ ἄλλ' ὅτι τὸ προστυχὸν ἐκεῖνον*. Fl. 59. *ΟΡΜΑΤΑΙ, ὁρμᾷ, κινεῖται, ἐξέρχεται*. Fl. 21. 59. *ὁρμᾷ, πέμπεται*. Gu.

V. 1018. *ΒΟΥΛΕΣΘ' ΕΠΕΣΠ. συμμαχήσωμεν*. (*ἐπεισέλθωμεν. ἐπεισπίπτειν τὸ μετὰ σφοδρᾶς ὁρμῆς εἰσέρχεσθαι*.) Gu. *ΑΚΜΗ. ἐπὶ παντὸς πράγματος κατὰ μικρὸν ηὐξημένου καὶ κατὰ μικρὸν λήγοντος τὸ μεσαίτατον, ὃ τὴν μεγάλην ἰσχὺν ἔχει, ἀκμὴ λέγεται, οἷον, ἐπὶ τῆς ἡλικίας τὸ μέσον, καὶ ἐπὶ τοῦ χειμῶνος τὸ μέσον, καὶ ἐπὶ τοῦ θέρους, καὶ ἐπὶ τοῦ νοσήματος*. Gu. Fl. 25.

V. 1020—1022. *ΑΡΑΣΣΕ, πλῆττε, μηδαμῶς ἀκριβολόγου καὶ ἐλέει, ἐκρίζων τὰς πύλας· οὐδέποτε γὰρ τὸ φαεινὸν φῶς ἐμποιήσεις καὶ ἐνθήσεις τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοὺς παῖδας θεάσῃ ζῶντας, οὓς ἐφόνευσ' ἐγώ. ΑΡΑΣΣΕ, κατάσπα*. (*κατάβαλλε, πλῆττε*.) Gu. *κατάβαλλε, σύντριβε*. Fl. 17. 21. 56. 59. 76. *κτυποῦ*. Fl. 10. *ΦΕΙΔΟΥ, τοῦ ἀράσσειν. μὴ ἔλεον λάμβανε*. Gu. *ΕΚΒΑΛΛΩΝ, ἀνασπῶν*. Fl. 17. 59. 76. Gu. *εἰς γῆν ῥίπτων*. Gu. *τοῦτο ἡ Ἑκάβη ἐκτὸς ἑστῶσα τοῦ δόμου φησὶ πρὸς αὐτὸν ἐντὸς ὄντα*. Gu.

V. 1021. *ΟΥ ΓΑΡ ΠΟΤ'.* ἰστέον, ὡς οὐκ ἔμελλε θεάσασθαι τοὺς παῖδας διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ τῷ νῷ· νοῦς γὰρ ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει. Fl. 25. *ΟΜΜΑ*, φῶς. (τὴν ἴασιν, τὴν φωτιστικὴν δύναμιν. ὄψιν.) Gu. *ΛΑΜΠΡΟΝ*, φωτεινόν. Gu. οὐ τὴν φωτιστικὴν δύναμιν, τὴν ὄψιν, ἐν τοῖς τόποις τῶν ὀφθαλμῶν θήσεις· τὸ λευκὸν γὰρ καὶ λαμπρὸν μερίζει καὶ διαιρεῖ τὴν ὄψιν εἰς τὰ ὁρατά. Baroc. 74.

V. 1023 sq. *Η ΓΑΡ ΚΑΘΕΙΛΕΣ.* ἆρά νενίκηκας τὸν Πολυμήστορα, καὶ κρατεῖς τοῦ φίλου, ὦ δέσποινα, καὶ πεποίηκας ὁποῖα λέγεις;

V. 1025—1031. *ΟΨΕΙ*, θεάσῃ αὐτὸν ταχέως ὑπάρχοντα ἔμπροσθεν τῶν δωμάτων τυφλὸν, ἐν τυφλῷ καὶ παραφερομένῳ ποδὶ βαδίζοντα· θεάσῃ καὶ τῶν δύο παίδων τὰ σώματα, οὓς ἐφόνευσ' ἐγὼ σὺν ταῖς Τρῳάσι γυναιξί· δέδωκε δέ μοι τιμωρίαν· ὁρμᾷ δ', ὡς ὁρᾷς, οὗτος ἐκ τῶν οἴκων. ἀλλὰ μακρὰν ἀπελεύσομαι, καὶ μακρὰν στήσομαι τοῦ δυσμαχωτάτου Θρῃκὸς θυμῷ περιῤῥεομένου.

V. 1025. *ΑΥΤΙΚΑ*, ὅσον οὔπω, μετὰ μικρόν. Gu. ἅμα. Fl. 10. *ΠΑΡΟΣ*, ἔξω ποιητικόν. (ἐκτός.) Gu.

V. 1026. *ΤΥΦΛΩι ΣΤΕΙΧΟΝΤΑ*, τυφλῷ ποδὶ πορευόμενον, ἤγουν διὰ ποδὸς, μὴ ὑπὸ βλεπόντων ὀφθαλμῶν ὁδηγουμένου· ὥςπερ γὰρ οἱ μαινόμενοι ἔνθα καὶ ἔνθα φέρονται, οὕτω καὶ οἱ τυφλοί. διὰ τοῦτο παραφόρῳ ποδὶ φησὶν, ἤγουν παραφερομένῳ, καὶ οὐκ ὀρθῶς βαδίζοντι, ἀλλὰ σφαλλομένῳ διὰ τὸ τετυφλῶσθαι αὐτὸν, παρατετραμμένῳ καὶ ἀτάκτως περιπατοῦντι, ἤγουν μανικῷ. 9) *ΠΑΡΑΦΟΡΩι.* παράφορος κυρίως ὁ μαινόμενος ἀπὸ τοῦ παράτε-

9) Hujus scholii verba priora *τυφλῷ ποδὶ — ὁδηγουμένου* habent etiam Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. in vitiosa etiam scriptura *ὑποβλεπόντων* pro *ὑπὸ βλ.* cum Junt. Basil. consentientes; nam *ὑπὸ βλ.* jam Barn. dedit. Pro *ὁδηγουμένου* King. *ὁδηγούμενον*. Sqq. *ὥςπερ γὰρ — τυφλοί* in Gu. cum voc. *μανικῷ* praemissa scholion per se constituunt. Verba *παραφερομένῳ — τετυφλῶσθαι αὐτόν* sunt in Flor. 33. 10. (nisi quod in hoc *ἀλλὰ σφαλλομένῳ* omissa sunt) et Gu. qui voce *παραφερομένῳ* caret. Omnes hi *ἀλλὰ σφαλλομένῳ* pro eo, quod in Junt. Basil. et Barn. est, *ἀλλὰ τετυφλωμένῳ*, et sic jam King. Ultima *παρατετραμμένῳ — μανικῷ* e Gu. adjeci, in quo cum praecc. cohaerent.

τραμμένας ἔχειν τὰς φρένας, καταχρηστικῶς καὶ ὁ τυφλός· οὐ γὰρ κατ' ἰσότητα περιπατεῖ, ἀλλὰ παραφόρως ἔνθεν κάκεῖθεν. Fl. 59.

V. 1028. ΑΡΙΣΤΑΙΣ, ταῖς γενναιοτάταις, ταῖς ἀνδρείαις. Fl. 6. 9, 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1028 sq. ΔΙΚΗΝ ΔΕ ΜΟΙ ΔΕΔΩΚΕ, τετιμώρηται ὑπ' ἐμοῦ. (ἔδωκε δίκην ὁ τιμωρούμενος, λαμβάνει δίκην ὁ τιμωρῶν.) Gu.

V. 1029. ΧΩΡΕΙ, ἔρχεται. (ὁρμᾷ, ἐκβαίνει.) Gu.

V. 1030. ΚΑΠΟΣΤΗΣΟΜΑΙ, ὑποχωρήσω. Gu.

V. 1031. ΡΕΟΝΤΙ, ῥέοντος. (πνέοντι. ἤγουν ὁρμῶντι ταχέως καθ' ἡμῶν καὶ ὀξέως κινουμένῳ δίκην ῥεύματος.) Fl. 25. Gu. ῥέει θυμὸν ὁ δεῖνα κοινόν· καὶ ῥέει ὁ δεῖνα τῷ θυμῷ, Ἀττικόν. (ῥέει ὁ ἀνὴρ τῷ θυμῷ ἀντὶ τοῦ θυμοῦται.) Gu. ΔΥΣΜΑΧΩΤΑΤΩι, ἰσχυροτάτῳ. (δυσπολεμήτῳ.) Gu. τῷ δυςκαταπονήτῳ. Fl. 59.

V. 1032—1061. ΩΜΟΙ ΕΓΩ, ΠΑι ΒΩ, ΠΑι ΣΤΩ. τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται μονοστροφικά, ὡς εἴρηται· καλεῖται δὲ καὶ μετρικὰ ἄτακτα, διότι μέτρῳ μὲν γέγραπται, οὔτε δὲ ὁμοιότητα ἔχει πρὸς ἄλληλα, οὔτε ἀνακύκλωσιν. εἰσὶ τὰ παρόντα καὶ συστηματικὰ κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους, τὰ κῶλα δὲ πάντα λγ. τὸ α μονόμετρον χοριαμβικόν. τὸ β [ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν· εἰ δὲ βούλει,][10] δακτυλικὸν ἐφθημιμερὲς ἐκ σπονδείων. τὸ γ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ, ἀντισπάστου καὶ διϊάμβου. τὸ δ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς ἐξασυλλάβου. τὸ ε δακτυλικὸν ἑξάμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν ἐκ σπονδείων. τὸ ϛ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος α, χοριάμβου, καὶ β συλλαβῶν ἀδιαφόρων. καλεῖται δὲ καὶ προσῳδικόν, τὸν παίωνα ἔχον ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. τὸ η [ὅμοιον ἐκ παίωνος τρίτου α, καὶ ἐπιτρίτου ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βούλει,] ἀντισπαστικὸν τρίμετρον, βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἐπιτρίτου γ καὶ ἰάμβου.

10) Quae uncis inclusi, delevit King. Sic etiam mox τὸ η ἀντισπ. deletis ὅμοιον — βούλει.

τὸν θ ὅμοιον ἐκ παίωνος α [1]) καὶ ἐπιτρίτου δ καὶ ἰάμβου· εἰ δὲ βούλει, ἔστω ἰωνικόν· ὁ γὰρ παίων οἰκεῖος μᾶλλον τοῖς ἰωνικοῖς. τὸ ι ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, ἤτοι πενθημιμερές· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ ιά χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου καὶ ἰάμβου. τὸ ιβ ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ιγ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου [2]). τὸ ιδ χοριαμβικὸν, ὅμοιον τῷ ια· εἰ δὲ βούλει, καὶ δακτυλικὸν πενθημιμερὲς Ἀρχιλόχειον. τὸ ιε δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ ις προσῳδικὸν δίμετρον ακατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου. τὸ ιζ χοριαμβικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρόν· εἰ δὲ βούλει, καὶ δακτυλικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. τὸ ιη παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος α καὶ σπονδείου. τὸ ιθ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ καὶ δισπονδείου [3])· εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ κ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἐπιτρίτων δ δύο, καὶ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κα χοριαμβικὸν ἡμιόλιον καθαρόν. τὸ κβ δίμετρον ἀντισπαστικὸν καταληκτικὸν Φερεκράτειον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ, ἤτοι ἀμφιμάκρου. τὸ κγ ἰαμβικὴ βάσις, ἤτοι μονόμετρον. τὸ κδ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ κε ὅμοιον. τὸ κς ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς, τοῦ γ ποδὸς χορείου. τὸ κζ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος καὶ κρητικοῦ. τὸ κη δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ σπονδείων. τὸ κθ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου β, ἀντισπάστου, καὶ συλλαβῆς. τὸ λ ἰαμβικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. τὸ λα ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἡμιόλιον. τὸ λβ ἰαμβικὸν δίμετρον, βραχυκατάληκτον. τὸ λγ ὅμοιον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῷ τέλει.

1) Sic King. Vulgo: *ἐκ παίωνος τρίτου α.*

2) Non ausus sum mutare scripturam Junt. et Basil. Sed King. ed. — *ὑπερκατάληκτον· ἐκ παίωνος γ ἀντὶ ἰωνικοῦ, τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ συλλαβῆς ἀδιαφόρου.*

3) *δισπονδείου.* Ita King. pro *σπονδείου.* Eodem praeeunte paulo post scripsi *ἐξ ἐπιτρίτων δ δύο καὶ ἀναπαίστου* pro *ἐξ ἐπιτρίτου δ δύο καὶ ἀναπαίστων.* tum *τὸ κβ — — ἐξ ἀντισπάστου* pro *ἀντισπάστων.*

V. 1032—1046. *ΩΜΟΙ ΕΓΩ.* ἄθλιος εἰμὶ ἐγὼ δηλονότι. ποῦ ἔλθω, ποῦ σταθῶ, ποῦ πλησιάσω, ποιούμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἴχνος, ἤτοι κατὰ τοὺς πόδας, βάσιν καὶ πορείαν θηρὸς ὀρεινοῦ; (ὥςπερ τὰ θηρία τέσσαρσι ποσὶ χρῶνται πρὸς βάδισιν, οὕτω καὶ αὐτὸς χερσὶ καὶ ποσὶ χρήσομαι. δέον δὲ εἰπεῖν καὶ κατ' ἴχνος, ἀσυνδέτως εἶπε.) 4) ποίαν, ὁδὸν δηλονότι, ἐξαλλάξω καὶ περιπατήσω, ἢ ταύτην, ἢ τήνδε, χρήζων καὶ θέλων καταλαβεῖν τὰς ἀνδροφόνους Ἰλιάδας, αἳ διώλεσαν ἐμέ. τάλαιναι, τάλαιναι θυγατέρες τῶν Φρυγῶν, ὦ κατάρατοι, εἰς ποῖον μέρος τῶν βαθυτάτων τόπων καὶ καταδύσεων διὰ φυγῆς, ἐλθοῦσαι δηλονότι, πτώσσουσιν, ἤτοι συστέλλονται καὶ κρύπτονται ἐμέ, ἀντὶ τοῦ δι' ἐμέ. εἴθε, ὦ Ἥλιε, θεραπεύσαις τὸ βλέφαρον τῶν ὀμμάτων ἐμοῦ τὸ αἱματηρὸν, ἐλευθερώσας τυφλὸν φέγγος, ἀντὶ τοῦ τοὺς τυφλοὺς τούτους ὀφθαλμοὺς, φέγγος ἐνθεὶς αὐτῷ δηλονότι.

V. 1032—1036. *ΩΜΟΙ ΕΓΩ*, ποῖ πορευθῶ, ποῦ στῶ, ποῦ κέλσω, ἤτοι προσπελάσω; κυρίως δὲ τὸ ναῦν προσορμίσαι τινὶ εὐόρμῳ τόπῳ· ἐξοκεῖλαι δὲ, τὸ ἐκβληθῆναι τὴν ναῦν ἔξω τοῦ λιμένος. ὑπόκειται δὲ ὁ Πολυμήστωρ τετραποδίζων, διὸ φησὶ τετράποδος βάσιν θηρὸς τιθέμενος, ποίαν παρέλθω ὁδόν; ἆρα ταύτην, ἆρα ἐκείνην, ἆρα τήνδε.

V. 1034. *ΒΑΣΙΝ*, στάσιν, ἔρεισιν, κίνησιν. (πορείαν. Gu.) Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. *ΟΡΕΣΤΕΡΟΥ*, ἀγρίου, ἐν τῷ ὄρει ὄντος. Fl. 59. οἱ παλαιοὶ πάντα τὰ ἄγρια θῆρας λέγουσιν. Gu.

V. 1035. *ΚΑΤ' ΙΧΝΟΣ.* ἴχνος ὁ τύπος τοῦ ποδὸς, καὶ ἀπὸ τούτου ὁ πούς. ἀφ' οὗ πάλιν ἴχνος [καὶ] ἡ πορεία, ἐπεὶ διὰ τῶν ποδῶν [καὶ] ἡ πορεία γίνεται. λέγεται τὸ ἴχνος κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ποδῶν καὶ ἐπ' ἄλλων, οἷον ἴχνη χειρῶν καὶ ἴχνος ἀνθρώπου, καὶ ἴχνος παλαιᾶς αἰτίας παρὰ Σοφοκλεῖ (Oed. T. 109.), καὶ ἴχνη ἀγαλμάτων, καὶ ἁπλῶς ἐπὶ πάντων τῶν ἀμυδρῶς καὶ ἐν τύπῳ φαινομένων.

V. 1037. *ΕΞΑΛΛΑΞΩ*, περιπατήσω. (πορευθῶ, ἐξαμείψω.) Gu. πορευθήσομαι. Fl. 33.

4) Quae parentheseos signis circumscripsi, in Gu. a m. 2. adscripta sunt ad v. 1034. Ex iis vv. δέον δὲ — εἶπε om. King, quippe ad paraphrasin haec omnia referens.

V. 1039. *ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΣ*, φονικῆς. Fl. 10. *ΜΑΡΨΑΙ*, μάρψαι κυρίως ἐπὶ τῶν μετὰ θυμοῦ συλλαμβανόντων. Fl. 59. μὰρ ἡ χεὶρ κατὰ Δωριεῖς, ἐξ οὗ καὶ μάρψαι τὸ καταλαμβάνειν. Gu.

V. 1040. *ΤΑΛΑΙΝΑΙ*, ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ὅσον τάλαιναι, κλάουσιν ἐπὶ ἐλέους. Fl. 25.

V. 1041. *ΠΟΙ ΚΑΙ ΜΕ Φ.* εἰς ποῖον μέρος τῶν μυχῶν, ἤτοι τῶν καταδύσεων, διὰ φυγῆς ἐλθοῦσαι, πτώσσουσι δι' ἐμέ, ἤγουν συστέλλονται. [5]) *ΚΑΙ* περισσός. Fl. 17. (59. 76. Gu) *ΜΕ ΦΥΓΑΙ ΠΤ.* δι' ἐμέ. (ὡς τὸ τί με φεύγεις τὸν γέροντα). Gu.

V. 1042. *ΜΥΧΩΝ*, τῶν κρυπτῶν (κρυφίων Gu.) τόπων. Baroc. 74. Gu.

V. 1043. *ΟΜΜΑΤΩΝ.* ὄμμα τῶν βλεφάρων ὤφειλεν εἰπεῖν· ἐνήλλαξε δὲ τὰς πτώσεις. Fl. 59. *ΑΙΜΑΤΟΕΝ*, αἱματηρόν. (τὸ νῦν ἐκ τῆς πληγῆς ᾑμαγμένον.) Gu.

V. 1044. *ΑΚΕΣΑΙΟ, ΑΚΕΣΑΙΟ*, τὸ πάνυ ἀνάρμοστον ἦν τῷ τε ῥυθμῷ καὶ τῷ μέτρῳ διὰ τὴν ἀνάρμοστον χασμῳδίαν, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ τὸ ἕν· εὕρηται δὲ καὶ ἔν τινι τῶν παλαιῶν οὕτως. *ΑΚΕΣΑΙΟ ΤΥΦΛΟΝ*, ἀντὶ τοῦ τυφλὸν καὶ ᾑμαγμένον ὄμμα θεραπεύσειας. τυφλὸν γὰρ φέγγος τὸ ὄμμα φησί, ἐπειδὴ φέγγος ἐπὶ σκότου οὐ λέγεται. Fl. 25. (ἤγουν σκότος διώξῃς.) τυφλὸν φέγγος τὸ σκότος· κακῶς· φέγγος γὰρ ἐπὶ σκότου (σκότους 33) οὐ λέγεται. Fl. 10. 33.

V. 1044 sq. *ΗΛΙΕ ΦΕΓΓΟΣ ΑΠΑΛΛΑΞΑΣ.* διὰ ταῦτα πρὸς τὸν Ἥλιον ποιεῖται τὸν λόγον, ὡς τοῦ φωτὸς παρεκτικόν· μὴ φαίνοντος γὰρ ἡλίου, ἅπαντα σκότος ἐστί· κατὰ τὴν δὲ παροιμίαν, φῶς λαμβάνει. Τὸ ἀπαλλάξας φέγγος, ἀντὶ τοῦ φῶς ἐνθείς, νοεῖται τῷ τετυφλωμένῳ ὀφθαλμῷ, εἰ καὶ ἀσαφῶς εἴρηται διὰ τὴν τοῦ λέγοντος δεινοπάθειαν καὶ τὸ ἄγαν τεθορυβῆσθαι καὶ συγκεχύσθαι αὐτόν. τούτου χάριν καὶ τὸ ἀπαλλάξας ἀντὶ τοῦ μεταποιήσας νοοῦσιν ἔνιοι, τιθέντες καὶ τὴν εἰς πρόθεσιν εἰς φέγγος. Ἄλλως. φέγγος ἀπαλλάξας, πόῤῥω πέμψας τὸ σκότος. *ΦΕΓ-*

5) Hoc scholion, quod exstat etiam in Gu. a m. pr. omisit King.

ΠΟΣ ΑΠ. ἐνθάδε φέγγος (εἰς τὸν ὀφθαλμόν). Gu. ΑΠΑΛΛΑΞΑΣ, ἐλευθερώσας ἑκόντας. (στερήσας, μεταστρέψας.) Gu. μεταποιήσας. Fl. 33.

V. 1046—1052. *ΚΡΥΠΤΑΝ ΒΑΣΙΝ.* κρυπτὴν πορείαν καὶ τοίνυν τῶν γυναικῶν. τοῦ τὸν πόδα ὁρμήσας, σαρκῶν καὶ ὀστέων κορεσθῶ, ποιούμενος εὐωχίαν τῶν ἀγρίων θηρῶν, ἤγουν τῶν γυναικῶν, ὡς θῆρας ταύτας καταθοινώμενος, λαμβάνων καὶ ἀφαιρούμενος ἀντέκτισιν [6]) τῆς ἐμῆς βλάβης καὶ τυφλώσεως.

V. 1046. *Α Α,* ἐπιφώνημα ἐφεκτικόν. (καθ' ἑαυτόν) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ ᾶ ᾶ (Fl. ὁ δὲ ᾶ) κλητικὸν ἐπίρρημα, ἢ σχετλιαστικόν· ἴδιον δὲ τοῦτο ψυχῆς τεταραγμένης. Gu. a m. 2. Fl. 25. *ΚΡΥΠΤΑΝ,* λαθραίαν. Fl. 10.

V. 1047. *ΒΑΣΙΝ,* πορείαν, (βάδισιν). Gu. *ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ,* νοῶ. (κατὰ Ἀττικοὺς αἰτιατικῇ, κατὰ δὲ κοινοὺς γενικῇ.) Gu. τὸ αἰσθάνομαι, τὸ λαμβάνω, ἐπὶ μὲν ἀψύχων αἰτιατικῇ συντάσσεται, ἐπὶ δὲ ἐμψύχων γενικῇ. Fl. 25.

V. 1048. *ΕΠΑΙΞΑΣ,* κινήσας, (ὁρμήσας). Gu.

V. 1049. *ΕΜΠΛΗΣΘΩ,* χορτάσω. Fl. 59. κορεσθῶ. Gu.

V. 1050. *ΘΟΙΝΑΝ,* εὐωχίαν. (ἀπὸ τοῦ θοινῶμαι τὸ εὐωχοῦμαι.) Gu. C. C. C. *ΘΟΙΝ. ΑΓΡ. ΘΗΡΩΝ ΤΙΘ.* ποιῶν αὐτὰς θοίνην. Fl. 59. ὡς θῆρ ταῦτα καταθοινώμενος. Fl. 10.

V. 1051. *ΑΡΝΥΜΕΝΟΣ,* ἀποδιδούς. (ἀντιλαμβάνων, καταλλάσσων.) Gu. et in marg. a m. 2. λαμβάνων παρ' αὐτῶν ἤγουν αὐτὰς τιμωρούμενος ἀνθ' ὧν εἰς ἐμὲ τοιαῦτα ἐξειργάσαντο. *ΛΩΒΑΝ,* βλάβην. Gu. ὕβριν. Fl. 10.

V. 1052. *ΑΤΜΑΣ,* ἀπωλείας. Fl. 10. βλάβης. Gu. *ΑΝΤΙΠΟΙΝ,* ἀντέκτισιν. (ἀντίδικα.) Gu.

V. 1053—1056. *ΠΟΙ ΦΕΡΟΜΑΙ.* ποῖ ἀντὶ τοῦ ποῦ, ὅτε μὲν ἐπὶ κινήσεως λαμβάνεται, διὰ τῆς οι διφθόγγου γράφεται· ὅτε δὲ ἐπὶ στάσεως, διὰ τοῦ η. καὶ δῆλον ἀπὸ τοῦ πᾷ στῶ. εὕρηται δὲ καὶ ἐπὶ κινήσεως καὶ διὰ τοῦ η, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ πᾷ βῶ, καὶ πᾷ κίλω. *ΠΟΙ ΦΕΡΟΜΑΙ.*

6) ἀντιδίκησιν King.

ποῦ ἄγομαι; τὰ ἐμὰ τέκνα μεμονωμένα λιποῦν ταῖς Βάκχαις τοῦ Ἅιδου, ὥςτε διασπαράξαι καὶ διαμοιρᾶσαι μεληδὸν, καὶ τοῖς κυσὶ δαῖτα ἐσφαγμένην, φονίαν, ἀνήμερον, καὶ ἐκβολὴν ῥίψειν ὀρεινήν. ὑπενόει γὰρ αὐτὰς ῥίψαι τοῖς κυσὶ μετὰ τὸ σφάξαι τοὺς παῖδας, αὐτὴν φονικὴν καὶ ἀπάνθρωπον εὐωχίαν καὶ ὀρεινὴν ἀποβολήν. 7) Ἄλλως. ποῖ φέρομαι τὰ ἐμὰ τέκνα μεμονωμένα λιπὼν ταῖς Βάκχαις τοῦ Ἅιδου, ἤγουν ταῖς μαινομέναις ἐπὶ φόνοις καὶ ὑπουργίᾳ τοῦ Ἅιδου, ὥςτε διαμοιρᾶσαι, καὶ τοῖς κυσὶ δαῖτα σφακτὰν, ἤτοι ἐσφαγμένην, φονίαν, ἀνήμερον, καὶ ἐκβολὴν ὀρείαν. ἐπειδήπερ, ἡνίκα διεμερίσαντο αὐτὰ, ἔμελλον ῥίψειν τοῖς κυσὶ βρώματα, διὰ τοῦτο πρῶτον εἶπε διαμοιράσαι, εἶτα ἐπάγει τὸ σφακτὰν κυσί τε φονίαν, δεικνὺς τὸν διαμερισμὸν οὐδὲν ἄλλο ἐσόμενον, ἢ τοῖς κυσὶ ῥίψιν καὶ δαῖτα. τὸ δὲ ἀνήμερον καὶ τὸ ὀρειναν λέγει διὰ τὸ τὰ ἐν ὄρει ὄντα ἄγρια θηρία οὕτω διαμερίζειν, ἃ ἂν τῶν ζώων θηράσωσιν.

V. 1054. *ΒΑΚΧΑΙΣ.* Βάκχαι γυναῖκες ἦσαν μετὰ μέθης ἑορτάζουσαι τὴν ἑορτὴν τοῦ Διονύσου. ὅτι δὲ μεθύουσαι ἐκεῖναι ἠτάκτουν καὶ ἐμαίνοντο περὶ τὴν ἑορτὴν, λέγει καὶ ταύτας Βάκχας. ὅτι δὲ οὐκ εἰς γέλωτα τὰ τούτων καὶ ἡδονὴν, λέγει τοῦ Ἅιδου, ταῖς μαινομέναις ἐπὶ φόνοις καὶ ὑπουργίᾳ τοῦ Ἅιδου. Gu. ταῖς μανικαῖς γυναιξί. Fl. 59. αἱ Βάκχαι τοῦ Διονύσου ἐνθουσιῶσαι περιεπάτουν ὡς μαινόμεναι, καὶ τὸν προςτυχόντα ἐκείνοις ἐκράτουν καὶ ἐκόλαζον. ἴσως δὲ καὶ ἠλευθεροῦντο. αἱ δὲ αἰχμαλωτίδες γυναῖκες Βάκχαι εἰσὶ τοῦ Ἅιδου θανατοῦντες εὐθύς. Fl. 59. Βάκχαις Ἅιδου εἶπε διὰ τὰ (τὰς) Τρῳάδας, διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς φονικὰς καὶ ἀπηνεῖς. ἦσαν γὰρ καὶ ἔτε-

7) Ultima a vv. ὑπενόει γάρ sunt etiam in Flor. 25. sed paulo melius: ὑπεν. γὰρ αὐτὰς ῥ. τοῖς κ. τὰ τέκνα αὐτοῦ μετὰ τὸ σφάξαι αὐτὰ τὴν φονικὴν καὶ ἀπ. εὐωχ. κ. ὀρ. ἀπ. Similiter 10. ὑπενόει δὲ, ὡς μετὰ τὴν σφαγὴν εἰς ὄρος ῥιφθήσονται οἱ παῖδες αὐτοῦ. quibus satis firmatur recepta lectio μετὰ τὸ σφάξαι, pro quo King. μετὰ τοῦ σφάξαι. Sqq. ποῖ φέρομαι — ὀρείαν in Gu. sunt a m. pr. nisi quod ibi vv. ἤγουν ταῖς μαιν. — ὑπουργίᾳ τοῦ Ἅιδου ante haec ποῖ φέρ. scripta sunt. Ibidem in marg. man. sec. scripta sunt, quae sequuntur, ἐπειδήπερ κ. τ. λ. sed pro διεμερίσαντο ibi est διεμοίρησαν, tum ἔμελλον ἂν ῥ. Ex eo εἶπε post πρῶτον et τὸ δὲ ἀν. recepi.

ραι Βάκχαι, ἀλλὰ ᾄδουσαι ἐπὶ κακῷ καὶ ἐπὶ τέρψει τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἄλλως. διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς αἰτίας θανάτου πικροῦ τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ ἀπωλείας καὶ εἰσαγωγῆς ᾅδου παρὰ καιρόν. Fl. 33. ΔΙΑΜΟΙΡΑΣΑΙ, διασπαράξαι μεληδόν (Fl. 33.) τεμεῖν. Gu.

V. 1055. ΣΦΑΚΤΑΝ Κ. σφαγὴν κυσί. Fl. 23. ΦΟΝΙΑΝ, φονικήν. (ἐκ φόνου γεγονυῖαν. φονευσιν.) Gu.

V. 1056. ΑΝΗΜΕΡΟΝ, ἀνήμερον. Fl. 33. ἀπάνθρωπον. Fl. 10. ἀγρίαν. Gu.

V. 1057—1061. ΠΑ ΣΤΩ. ποῖ, φησί, πορεύσομαι, ποῦ δὲ κάμψω, ποῦ δὲ στήσομαι, ἐπὶ ταύτην ὁρμήσας τὴν τῶν παίδων μοι κοίτην (λέγει δὲ τὸν τόπον, ἔνθα ἐσφαγμένα τὰ τούτου τέκνα κατέκειτο,) ὀφείλων ταῦτα φυλάξαι πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ τῶν Τρωϊάδων ῥιφῆναι κυσίν, ὡς ναῦς τὸ ἄρμενον συστρέφων καὶ συστέλλων, δηλαδὴ τῶν ὀφθαλμῶν στερηθείς· ὅπερ γάρ ἐστι τῇ νηῒ τὸ ἱστίον, τοῦτο τῷ σώματι ὁ ὀφθαλμός. ΛΙΝΟΚΡΟΚΟΝ, καθὰ ναῦς διὰ θαλασσίων σχοινίων λινόκροκον φάρος ἐκτείνασα, ἐπὶ τήνδε τὴν ὀλέθριον κοίτην παρευθεὶς τῶν ἐμῶν τέκνων φύλαξ. ἡ σύνταξις· πᾷ βῶ ἐσσυθεὶς καὶ ὁρμηθεὶς φύλαξ τῶν ἐμῶν τέκνων ἐπὶ τήνδε τὴν ὀλέθριον κοίτην στέλλων καὶ κινῶν ἐμαυτόν, ὅπως καὶ ὥσπερ στέλλει ἡ ναῦς ἐν τοῖς ναυτίοις πείσμασι καὶ σχοινίοις τὸ λινόκροκον φάρος, ἤτοι λαῖφος. 8) τὸ δὲ πᾷ βῶ, πρὸς τὸ ἐσσυθεὶς συναπτέον· τὸ δὲ στέλλων μετὰ ταῦτα λέγεται. οἱ δὲ λέγοντες λινόκροκον φάρος τὸν ὀφθαλμόν, καὶ οὐ τὸ λαῖφος, ἀφρ[ ]έχει[τις] ἂν εἰπεῖν, ὡς οὐ μάλιστα πάντων οἶδεν ἀμαθεῖς.

V. 1057. ΚΑΜΨΩ, καθίσω. (νεύσω, κλίνω.) Gu. πλησιάσω. Fl. 33. κλίνω τὸ γόνυ. Fl. 59.

V. 1058. ΛΙΝΟΚΡΟΚΟΝ, τὸ ἐκ λίνου ὑφασμένον, τὸ ἄρμενον· κρόκη γὰρ τὸ ὑφάδιον. Gu. τὸ ἀπὸ λίνου τὴν κρόκην ἔχον δηλονότι καὶ τοὺς στήμονας, ἤγουν τὸ ἄρμενον. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

8) In Gu. priora καθὰ — φύλαξ m. pr. scripta sunt; praecedunt, quae in edito sequuntur, πᾷ βῶ ἐσσ. — λαῖφος, m. sec. scripta: in iis ὅπως καὶ ὥσπερ e cod. recepi. Reliqua desunt, ut omnia, quibus stupor aliorum interpretum notatur, ab Arsenio addita esse videntur.

V. 1059. ΦΑΡΟΣ, ὕφασμα, ἤγουν τὸ ἄρμενον. (ἱμάτιον.) Gu. ΣΤΕΛΛΩΝ, ἐκτείνων ἐμαυτόν. (κινῶν ἐμαυτόν.) Gu.

V. 1060. ΦΥΛΑΞ, ὁ νῦν ὀφείλων φύλαξ εἶναι τῶν τέκνων. Fl. 10.

V. 1061. ΟΛΕΘΡ. Κ. τὸν τόπον λέγει, ἔνθα ἐσφαγμένα ἔκειντο τὰ τέκνα αὐτοῦ. Gu. a m. pr. ἔνθα κεῖταί μου τὰ παιδία τεθνηκότα. Fl. 10. ΟΛΕΘΡΙΟΝ ΚΟΙΤΑΝ. ὀλεθρίαν κοίτην λέγει, οὐχ ὅτι ἦν ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἔκειτο τὰ τέκνα αὐτοῦ, ὀλέθριος· ἄψυχος γὰρ ἦν καὶ οὔτε κακὸς οὔτε καλὸς ἦν [9]· ἀλλὰ διὰτὶ φονευθέντα τὰ τέκνα ἔκειντο ἐν αὐτῷ, διὰ τοῦτο τὸν τόπον λέγει ὀλέθριον, ἀπὸ τοῦ τῶν τέκνων πάθους τὴν προςηγορίαν αὐτῷ τιθείς.

V. 1062—1064. Ω ΤΛΗΜΟΝ, ΩΣ ΣΟΙ. ὦ ἄθλιε, δυςβάστακτά σοι λίαν πέπρακται κακά· καὶ σοὶ τῷ πράξαντι δηλονότι αἰσχρὰ [10], χαλεπὰ τὰ ἐπιτίμια, ἤγουν τὰς τιμωρίας, ἔδωκεν ὁ Θεὸς, ὅςτις ἐστι σοι ἐπαχθὴς καὶ κακωτικός.

V. 1062. ΔΥΣΦΟΡΑ, δυςβάστακτα. (δυςφόρητα, βαρέα, δυςϋπομόνητα, ἀνϋπομόνητα εἰργάσατο ἡ Ἑκάβη.) Gu. ΕΙΡΓΑΣΤΑΙ, πεποίηκεν. (ἐπράχθησαν.) Gu.

V. 1065. ΤΑΠΙΤΙΜΙΑ, τὰ ἐπὶ τῆς τιμωρίας. Fl. 33. ἐπιτίμιον ἡ τιμωρία, ἐπιτιμία δὲ ἡ τιμή. Fl. 59.

V. 1065—1082. ΑΙ ΑΙ, ΙΩ ΘΡΗΚΗΣ. καὶ τὰ τοιαῦτα κῶλα ὅμοια ἐστὶ τοῖς εἰρημένοις, μονοστροφικὰ καὶ μετρικὰ ἄτακτα. εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς ὅλης στροφῆς κβ. τὸ α ἰαμβικὸν μονόμετρον. τὸ β ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος [μονόμετρον] τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἐπιτρίτου α καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. [1]) τὸ γ προσῳδικὸν τρίμετρον βραχυκατά-

9) Haec e Gu. addidi, in quo hoc scholion m. sec. scriptum est. Idem mox ὀλέθριον καλεῖ pro λέγει, αἰ. et θείς pro τιθείς.

10) Legendum videtur καὶ τῷ πράξαντι, σοὶ δηλονότι, αἰσχρά. quod in Gu. supra verbum δράσαντι a m. sec. scriptum est. In marg. ibidem est a pr. m. καὶ δράσαντι σοὶ δηλονότι αἰσχρά et quae hic sequuntur.

1) μονόμετρον om. King. et pro τρίμετρον dedit δίμετρον. In Junt. et Basil. post ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος repetita sunt, quae praecesserant: μονόμετρον τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἐπιτρίτου ά, ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ ἀμφιβραχέος.

ληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, χοριαμβικοῦ πεντασυλλάβου καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δ ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ ε ὅμοιον. τὸ ϛ [2]) ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ γ ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ζ δακτυλικὸν δίμετρον· κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικὰ, ὡς φασὶν οἱ μετρικοί. τὸ η ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἡμιόλιον, εἰ δὲ βούλει, παιωνικόν. [3]) τὸ θ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὅμοιον τῷ ϛ, τοῦ γ ποδὸς ἀναπαίστου.[4]) τὸ ι ἰαμβικὸν μονόμετρον. τὸ ια ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιβ δίμετρον ἀκατάληκτον. [5]) καλεῖται δὲ ταῦτα, ὡς Ἡφαιστίων (p. 15.) φησὶν, Ἀνακρεόντεια καὶ ἀμφότερα. τὸ ιγ περίοδος· δύο γάρ ἐστι τροχαῖοι, καὶ δύο ἴαμβοι. καὶ καλεῖται τοῦτο τὸ κῶλον περίοδος, εὕρηται δὲ καὶ ἀντεστραμμένον. τὸ ιδ χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου καὶ σπονδείου· εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται Ἀλκμανικόν. τὸ ιε τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιϛ ἀσυνάρτητον ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. τὸ ιζ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων πρώτων δύο. τὸ ιη τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον, ἢ ληκύθιον. τὸ ιθ δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς Ἀλκμανικόν. τὸ κ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς, τοῦ α ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ κα παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ δύο παιώνων πρώτων, τοῦ α πεντασυλλάβου, καὶ τροχαίου. τὸ κβ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἑφθημιμερὲς, ἐκ χοριάμβου καὶ κρητικοῦ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος· ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

V. 1065—1082. *ΙΩ ΘΡΗΚΗΣ.* ὦ γένος Θρακικὸν ὁπλοφόρον, ὁρμητικὸν εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἐνθουσιαστικὸν, δεσποζόμενον καὶ κρατούμενον ὑπὸ τοῦ Ἄρεος. ἰὼ Ἀχαιοὶ, ἰὼ Ἀγάμεμνον καὶ Μενέλαε, βοὴν φωνῶ. ἔλθετε, ἔλθετε ἕνεκα τῶν θεῶν. ἀκούει τὶς, ἢ οὐδεὶς κλύων βοηθήσει; τί βραδύνετε; αἱ γυναῖκες ἔφθειράν με αἱ αἰχμαλώτιδες. χαλεπὰ ἐπάθομεν. οἴμοι ἕνεκεν τῆς ἐμῆς βλάβης! εἰς ποῖον μέρος πορευθῶ; εἰς τὸν αἰθέρα ἀναπτάμενος τὸν ὑψηλὸν ἄξω, εἰς τὸ ἐν ὕψει κείμενον οἴκημα, ἔνθα ὁ Ὠρίων ἢ ὁ Σείριος ἀφίησιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν λαμπηδόνας πυρὸς φλο-

2) Sic recte King. Vulgo τὸ ε ὅμοιον τῷ ϛ ἰαμβικόν.

3) King. ed. τὸ η παιωνικὸν ἡμιόλιον.

4) τοῦ γ ποδὸς ἀναπαίστου om. King.

5) King. τὸ ιβ ἰαμβικὸν διμ. ἀκ.

γίας; ἢ ἀΐξω ὁ τάλας εἰς τὸν πορθμὸν τὸν μελανοχρῶτα τοῦ ᾅδου. 6)

V. 1065. *ΑΙ ΑΙ.* προσφωνεῖ ὁ Πολυμήστωρ τοὺς Θρᾶκας καὶ τοὺς Ἕλληνας εἰς βοήθειαν αὐτοῦ. Fl. 59. Ἀκούσας τοῦ Χοροῦ τῶν ἀνδρῶν οὕτω φθεγγομένου πρὸς αὐτὸν, προσκαλεῖται τοὺς Θρᾶκας ὄντας γενναίους, ὡς αὐτὸς λέγει, λογχοφόρους αὐτοὺς ὀνομάσας, Ἄρει τε κατόχους, ὅ ἐστι κατεχομένους ὑπὸ τοῦ πόθου τοῦ Ἄρεος, ὅ ἐστι τοῦ πολέμου. Fl. 35.

V. 1066. *ΛΟΓΧΟΦΟΡΟΝ,* δόρατι μαχόμενον. Fl. 10. 21. δορυφόρον, πολεμικόν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τοὺς ἀνελθόντας αὐτῷ δορυφόρους ἐπικαλεῖται, λογχηφόρους δὲ λέγει τοὺς δόρατα πολεμικὰ καὶ λόγχας φέροντας, ἤγουν τοὺς στρατιώτας. Fl. 25.

V. 1067. *ΚΑΤΟΧΟΝ,* κατεχόμενον. Fl. 53. ἐνθουσιῶν ἐν τῷ Ἄρει. (τῷ πολέμῳ.) Gu.

V. 1069. *ΑΥΤΩ.* μεγάλως φωνῶ πρὸς ὑμᾶς. Fl. 59. φωνῶ. (βοῶ.) Gu.

V. 1070. *ΜΟΛΕΤΕ ΠΡΟΣ ΘΕΩΝ,* παραγίνεσθε διὰ τὴν ἀγάπην τῶν θεῶν. (ἕνεκα. et in marg. ἐνταῦθα ἡ πρὸς κεῖται ἀντὶ τῆς παρὰ ἀντὶ τῆς ἐκ, καὶ ἡ ἐκ ἀντὶ τοῦ ἕνεκα κατὰ μετάληψιν.) Gu.

V. 1071. *ΚΛΥΕΙ ΤΙΣ,* ἀκούει τις, ἢ οὐκ ἀκούει, ἢ ἀκούει μὲν, οὐ δύναται δὲ βοηθῆσαι; Fl. 25. ἀκούει. (ἐπακούει. ἤγουν οὐδεὶς ἀκούει, ὥστε καὶ βοηθῆσαι.) Gu. *ΑΡΚΕΣΕΙ,* ἐπαρκέσει, βοηθήσει. Gu. *ΜΕΛΛΕΤΕ,* βραδύνετε. Gu.

V. 1075. *ΩΜΟΙ,* ἕνεκεν τῆς λωβήσεως καὶ στερήσεως (ἀπωλείας 10.) τῶν ὀφθαλμῶν. Fl. 10. 35.

V. 1076. *ΠΟΙ ΤΡΑΠΩΜΑΙ,* εἰς ποῖον μέρος (ποῦ) τράπωμαι. (ἔλθω) εἰς ποῖον μέρος ἵνα πορευθῶ. (ἐλεύσομαι.) Gu. τραπὸς (an ἀτραπὸς) λέγεται κυρίως τὸ παρὰ τῆς ὁδοῦ ἐκφερόμενον. Fl. 25.

V. 1077. *ΑΙΘΕΡ ΑΜΠΤ.* ἀπορῶ γὰρ τί ποιήσω. πρὸς ἑαυτὸν ἀναλογίζεται. ἆρα πρὸς τὸν αἰθέρα πετάσας

6) Verba εἰς τὸν αἰθέρα — ᾅδου in Gu. a m. 2. ad vs. 1077. adscripta sunt.

πρὸς τὸ ὑψηλότερον σχῆμα, ἔνθα ὁ Ὠρίων, ὅς ἐστιν εἶδος ἄστρου, ἢ ὁ Σείριος αὐγάζουσιν, ἢ πρὸς ᾅδην μελανόχρωτα ὁρμήσω, ὅ ἐστι τὸν σκοτεινόν. Fl. 33.

V. 1077. *ΑΙΘΕΡΑ.* ἔθος τοῖς δυςφοροῦσι ταῦτα λέγειν. Fl. 25. Gu. ἐν τισὶ τὸ αἰθέρα περισσὸν καὶ οὐ φέρεται. Fl. 25. 33. *ΑΜΠΤΑΜΕΝΟΣ,* ἀναπετάσας. (ἀναπετασθείς.) Gu.

V. 1079. *ΩΡΙΩΝ.* Ἀποροῦσι τινὲς, πῶς ἐνταῦθα ὁ Πολυμήστωρ Ὠρίωνος καὶ Σειρίου ἐμνήσθη, καὶ μηδενὸς ἄλλου τῶν ἄστρων· καί φασιν, ὅτι Ὠρίωνος μὲν ἐμνήσθη ὡς κυνηγοῦ, ἅτε καὶ αὐτὸς τοῖς τοιούτοις χαίρων ὡς βασιλεὺς, (φασὶ γὰρ οἱ ποιηταὶ περὶ τοῦ Ὠρίωνος, ὡς κυνηγὸς ὢν ὑπὸ σκορπίου δηχθεὶς ἀνῃρέθη, ὅτι Ἀρτέμιδος ἠράσθη) τοῦ δὲ Σειρίου ὡς καυστικοῦ· διακαὴς γὰρ ἦν καὶ αὐτὸς τῷ πάθει, καὶ δυσχεραίνων ἀπαρ[illegible]ται καὶ ἀπολέσθαι ζητῶν. *ΩΡΙΩΝ* ἀπὸ τοῦ οὔρου γίνεται· λέγεται γὰρ, ὅτι οἱ θεοὶ οὐρήσαντες ἐπάνωθεν βοὸς δέρματος, ἐξέφυσεν αὐτὸς, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ οὔρου ἐκλήθη Ὠρίων· διὸ καὶ ψιλοῦται Ὠρίων. λέγεται τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς λεγόμενον ἀροτροπόδιον, συγκείμενον ἀπὸ ἄστρων ἑπτά. Σείριος δὲ λέγεται ὁ κύων. *ΣΕΙΡΙΟΣ.* Ἡσίοδος Σείριος ὁ Ἥλιος· νῦν δὲ τὸ ὑπογένειον τοῦ κυνὸς Σείριον λέγει. Fl. 25. Gu. Ἡσίοδος ὁ Σείριος ὁ Ἥλιος· νῦν δὲ τὸ ὑπογένειον τοῦ κυνὸς φασὶν εἶναι ἀστέρα, ἀκολούθως τῷ Ὁμήρῳ. [illegible] δὲ τὸ ἄστρον κύων λέγεται, ὅπερ ἐκ πολλῶν ἀστέρων σύγκειται. οὐδὲν. ὑπογένειον τοῦ κυνὸς ἀστὴρ Σείριος λέγεται. Fl. 10. 33.

V. 1081. *ΜΕΛΑΝΟΧΡΩΤΑ,* τὸν ἀόρατον πλοῦν. Fl. 10. σκοτεινὸν. (μελανοσώματον.) Gu.

V. 1081. 1082. *ΠΟΡΘΜΟΝ.* οἱ μὲν φασὶν, ὡς πορθμὸς κυρίως ἡ μέσον δύο γαιῶν θάλασσα, νῦν δὲ καταχρηστικῶς πορθμὸν τὸν τόπον καλεῖ· ἐγὼ δὲ φημὶ διὰ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην τοῦτο λέγεσθαι, καὶ μαρτυρεῖ τὸ προηγούμενον, ὡς οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ τὸ ἐς ᾅδα πορθμὸν, ἀλλ' ἢ πορθμὸν τὸν ἐς τοῦτον τὸν τόπον τοῦ ᾅδου φέροντα.[7] *ΠΟΡΘΜΟΝ.* διαφέρει πορθμὸς καὶ ἰσθμός. ἰσθμὸς μὲν γὰρ τόπος χέρσος μέσος δύο θαλασσῶν, πορθμὸς δὲ θά-

7) Gl. τὴν Ἀχερουσιάδα λ. — τὸ τοῦ προηγούμενον τοῦ ἐς· οὐδὲν γὰρ ἄλλο δηλοῖ κ. τ. λ.

λιποῦσα μέσον ξηρᾶς γῆς. Fl. 55. Αἰξω, ὁρμήσω, πορευθῶ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59.

V. 1085 sqq. ΣΥΓΓΝΩΣΤ' ΟΤΑΝ] αἱ ἑξῆς αὗται περίοδοι εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ῥησ. ὧν τελευταῖος ἔχων ἴδοιμεν τῶνδ' ἀφαιρεῖναι πάντα. μετὰ δὲ τὸν θ' στίχον κῶλον ὅμοιον μονόμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ΣΥΓΓΝΩΣΤ' ΟΤΑΝ. ὅταν τις, φησὶ, πάθη κακὰ μείζονα ἢ δύναται βαστάσαι, συγγνωστέον ἐστὶν αὐτῷ τὸ ἐξαπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς ζωῆς. Ἄλλως. συγγνωστὸν ἔδει εἰπεῖν. ἐκφέρει δὲ πληθυντικῶς ἀττικῶς, καὶ τοῦτο ζητῶν εὑρήσεις παρὰ πᾶσι καὶ ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς. ἡ δὲ σύνταξις· ὅταν πάθη τις κακὰ κρείσσονα ἢ φέρειν καὶ ὑπομένειν αὐτὰ, συγγνωστὰ καὶ συγγνώμης ἄξιόν ἐστιν, ἀπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς ταλαίνης ζωῆς, τουτέστιν, ὁ κακοῖς συνὼν ἀφόρητοις συγγνωστός ἐστιν ἀποθανών. τοῦτο δὲ εἶπεν ὁ χορὸς διὰ τὸν Πολυμήστορα, στερηθέντα τῶν τέκνων καὶ τυφλωθέντα, καὶ τὰ μέγιστα δυσχεραίνοντα[8]) καὶ ἀπολεγόμενον τὸ ζῆν, ἐξ ὧν αὐτὸς [illegible] πρὸ τοῦ χοροῦ ἐδήλωσεν, εἰς αἰθέρα, ἢ εἰς ᾅδην ὁρμῆσαι βουλόμενος. ΣΥΓΓΝΩΣΤ'. συγγνωστὸν πρᾶγμα ὑπάρχει, ὅταν τις ἄνθρωπος ἐξαπαλλάξαι καὶ ἐλευθερωθείη τὰ κακὰ πάθη τῆς ταλαίνης ζωῆς τὰ κρείσσονα καὶ τὰ ἐπικρατέστερα ὑπάρχοντα, ἢ παρὰ φέρειν καὶ ὑπομένειν αὐτὰ, ἤγουν κρεῖττον ἐνι, ἵνα ἀποθάνη τις παρὸ ἵνα φέρη καὶ ὑπομένη τὰ κακὰ πάθη, ἅπερ οὐδεὶς δύναται [illegible] καὶ βαστάζειν εὐκόλως. λέγει δὲ ταῦτα διὰ τὸν Πολυμήστορα, ὅτι κρεῖττον ἐνι ἵνα ἀποθάνη παντελῶς, παρὸ ἵνα βαστάζη τὴν τύφλωσιν καὶ τὴν σφαγὴν τῶν τέκνων αὐτοῦ. Fl. 59. συγγνώμης ἐστὶν ἄξιος ἀπαλλαγῆναι τῆς ζωῆς τὸν παθόντα δεινὰ κρείττονα, ὅ ἐστι μείζονα, παρὰ τὴν οἰκείαν δύναμιν. τοῦτο δὲ εἴρηκε διὰ τὴν Ἑκάβην, ἐπεὶ καὶ κρείττων ἦν αὐτῇ (κρεῖττον ἦν αὐτῇ) τῆς ζωῆς ἀπαλλαγῆναι, παρὸ παθεῖν τοιαῦτα δεινὰ καὶ πέρα δεινῶν. Fl. 55. εἰρωνευόμενος ὁ χορὸς ταῦτα φησὶ πρὸς τὸν Πολυμήστορα. Gu.

8) Verba: καὶ τὰ μέγ. δυσχ. e Gu. addidi. King. in paraphrasi haec habet, nescio unde: ὅταν πάθη τις μείζονα κακὰ παρὸ δύναται φέρειν καὶ ὑπομένειν, συγγνώμης ἄξιόν ἐστιν ἐλευθερωθῆναι ἐκεῖνον τῆς ταλαιπώρου ταύτης καὶ ἐπωδύνου ζωῆς.

V. 1084. *ΖΟΗΣ*, ὡς πνέω πνοή, οὕτω καὶ ζέω ζοή· χρεία τοῦ μέτρου. Fl. 2. 25.

V. 1085—1089. *ΚΡΑΤΓΗΣ ΑΚΟΥΣΑΣ* τῆς φωνῆς ἀκούσας παρεγενόμην· οὐ γὰρ ἠρέμα ἤχησεν ἡ θυγάτηρ τῆς πέτρας ἠχώ, ποιοῦσα ταραγμόν. εἰ δὲ μὴ εἰδείημεν[9]), ὅτι ἐπορθήσαμεν τὴν Τροίαν, ἐφοβήθημεν ἂν οὐ μικρῶς, ἔφαδεν νομίζοντες εἶναι τῶν πολεμίων. *ΚΡΑΤΓΗΣ ΑΚ.* ἀκούσας τῆς Πολυμήστορος κραυγῆς ὁ Ἀγαμέμνων παραγίνεται πρὸς τὴν σκηνὴν τῆς Ἑκάβης, ἔνθα ὁ Πολυμήστωρ ἐτυφλώθη, λέγων ταῦτα· ἐγὼ τῆς κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον ἐνταῦθα· οὐ γὰρ σιωπῶν ἐφώνησεν. Fl. 53. καὶ ὁ Ἀγαμέμνων καθ' ὑπόκρισιν ταῦτά φησίν. Gu.

V. 1085. *ΗΣΥΧΩΣ*, ἠρέμα. Gu.

V. 1086. *ΠΕΤΡΑΣ ΟΡ. ΠΑΙΣ*, βοῆς γὰρ[10]) ἐν ὄρει γενομένης, πληττόμεναι αἱ πέτραι ἀντηχοῦσι· διὸ καὶ θυγατέρα πέτρας καλεῖ τὴν ἠχώ. *ΛΕΛΑΚ*, ἤχησεν. (ἐφώνησεν.) Gu.

V. 1087. *ΗΧΩ*. ἦχος ὁ κτύπος, ἠχὼ δὲ τὸ ἀπήχημα τὸ γινόμενον μετὰ τὸν ἦχον ἐν θόλοις καὶ σφαιρικοῖς ἄλλοις ἔνδον καὶ ἐν αἰγιαλοῖς, καὶ ἐν ὄρεσι διὰ τὴν αὐτὴν καὶ μίαν αἰτίαν, ἐμποδισμὸν δηλονότι τῆς πρόσω φορᾶς τῆς φωνῆς καὶ ἀναστροφὴν αὐτῆς. Gu. *ΔΙΔΟΥΣΑ*, παρέχουσα. (ποιοῦσα, ἐμβάλλουσα.) Gu. *ΘΟΡΥΒΟΝ*, ταραγμόν. (ταραχὴν καὶ ἔκπληξιν.) Gu.

V. 1089. *ΦΟΒΟΝ ΠΑΡΕΣΧΕΝ*, ἐθορύβησεν ἄν. Gu. *ΟΥ ΜΕΣΩΣ*, ἤγουν οὐκ ἐπιπολεως (l. ἐπιπολαίως), ἀλλ' εἰς βάθος. (οὐ μετρίως, ἀλλὰ σφόδρα. οὐ συμμέτρως.) Gu. *ΜΕΣΩΣ*, ὀλίγως. Fl. 10.

V. 1090 sq. *Ω ΦΙΛΤΑΤΕ*. ὑποστροφὴ καὶ ἐπεμβολὴ τὸ σχῆμα. ἀκούσας τῆς φωνῆς σου, ὦ Ἀγάμεμνον, ᾐσθάνθην, βλέπεις ἅτινα πανθάνομεν; [1])

V. 1092. *ΕΑ*, ἐκπληκτικόν, ὦ δύστηνε. ὑποκρίνεται ἀγνοεῖν, ἵνα κατὰ τὸ δίκαιον ὑπὲρ τῆς Ἑκάβης εἴπῃ, μή, γνωσθεὶς, ὅτι προωμίλησεν αὐτῇ, δόξῃ αὐτῇ χαρίζεσθαι.

9) Rectius Gu. ᾔδειμεν.

10) γὰρ e Gu. addidi, qui praeterea habet ἐν ὄρεσι.

1) Verba ἀκούσας — πανθάνομεν om. King. et Musgr.

ΕΑ ἔξω τοῦ μέτρου τοῦ στίχου ἐστὶν, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις ἐστὶν εὑρεῖν. Fl. 21.

V. 1092 — 1093. *Ω ΔΥΣΤΗΝΕ.* ὦ ἄθλιε Πολυμήστωρ, τίς ἔφθειρέ σε; τίς ἐποίησε τὸ ὄμμα τυφλὸν, τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν αἱματηρὰς ποιήσας; καὶ τούςδε τοὺς παῖδας τίς ἀπέκτεινεν; οὕτως μέγαν θυμὸν ἐκέκτητο ἐπὶ σὲ καὶ τοὺς σοὺς παῖδας, ὅςτις ἄρα ὑπῆρχεν.

V. 1093. *ΑΙΜΑΞΑΣ,* αἱματώσας, (κεντήσας). Gu. *ΕΚΑΒΗ ΜΕ.* ἡ Ἑκάβη σὺν ταῖς αἰχμαλώτισι γυναιξὶν ἔφθειρεν. οὐκ ἀπώλεσε μικρῶς, ἀλλὰ μεγάλως, καὶ μεῖζον ἀπωλείας. 2)

V. 1097. *ΑΛΛΑ ΜΕΙΖΟΝΩΣ.* τὸ γενέσθαι τυφλὸν τοῦ ἀπολέσθαι μεῖζον λέγει· εἰώθασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι μείζονα τὰ παρόντα τῶν μὴ παρόντων κακῶν ἡγεῖσθαι. C. C. C. Gu. ἤγουν ἐπέκεινα ἀπωλείας εἰργάσατό με διὰ τὸ ζῆν μὲ τυφλόν. Gu. a m. sec.

V. 1098 sq. *ΤΙ ΦΗΣ.* τοῦτο πρὸς τὸν Πολυμήστορα· κατ' ἐπίκρισιν δὲ τὸ σχῆμα· εἶτα πρὸς τὴν Ἑκάβην ἀποστρέφεται, καὶ φησί· σὺ τόδε, ὡς λέγει, τὸ ἔργον ἐποίησας, σὺ τὴν τόλμαν, ὦ Ἑκάβη, τήνδε ἐτόλμησας τὴν ὑπερβολικήν;

V. 1099. *ΤΟΛΜΑΝ,* φοβερὰν πρᾶξιν. (θάρσος.) Gu. *ΕΤΛΗΣ,* ἐποίησας. (ἐτόλμησας. μετὰ καρτερίας ἔπραξας.) Gu. *ΑΜΗΧΑΝΟΝ,* κακομήχανον ἢ μεγίστην. (ἀνεπιχείρητον.) Gu. τὸ ἄδικον, πρὸς ἣν οὐκ ἔστι ἐκχανεῖν (sic), λύσιν εὑρεῖν. Fl. 10, 33.

V. 1100 — 1102. *ΩΜΟΙ,* φεῦ! τί πρᾶγμα λέγεις; ἆρα πλησίον ἐστὶ, που ἡ Ἑκάβη; δήλωσον καὶ λέξον, ποῦ ἐστιν, ὅπως ἁρπάσας αὐτὴν διὰ τῶν χειρῶν διασπαράξω, καὶ αἱματώσω τὰ σῶμα αὐτῆς.

V. 1101. *ΣΗΜΗΝΟΝ,* ὁδήγησον. (δήλωσον, δεῖξον.) Gu.

V. 1102. *ΔΙΑΣΠΑΣΩΜΑΙ,* διαμερίσωμαι. (διασπαράξω, διαμερίσω, διαῤῥήξω.) Gu. *ΚΑΘΑΙΜΑΞΩ,* φονεύσω. Fl. 59.

2) King. in paraphrasi ita edidit: ἡ Ἑκ. μετὰ τῶν γυναικῶν τῶν αἰχμαλωτίδων ἔφθειρέ με· οὐ μόνον ἁπλῶς ἔφθειρεν, ἀλλὰ μεῖζον ἀπωλείας.

V. 1103. ΟΥΤΟΣ, ΤΙ ΠΑΣΧΕΙΣ; ὦ οὗτος, τί πάσχεις; ΟΥΤΟΣ, ὦ φίλε. Fl. 59. Ἀττικὸν τὸ οὗτος, ὡς σὺ δηλονότι Fl. 10. 21. ΠΑΣΧΕΙΣ, ποιεῖς (παράφορα λέγεις.) Gu. ΠΡΟΣ ΘΕΩΝ. ἕνεκεν τῶν θεῶν σε παρακαλῶ, ἄφες με ἐπαγαγεῖν αὐτῇ τὴν μαινομένην χεῖρα.

V. 1104. ΜΕΘΕΣ Μ' ΕΦΕΙΝΑΙ. φαίνεται, ὅτι ἐκράτει αὐτὸν χερσίν. Gu. ΜΑΡΓΩΣΑΝ, ἐκστατοῦσαν, μαινομένην. Gu.

V. 1105. ΙΣΧΕ, ἔπεχε σεαυτὸν, ἐκρίψας τῆς καρδίας τὴν βαρβαρότητα. ΤΟ ΒΑΡΒΑΡΟΝ. πολλάκις ἀντὶ προσηγορικοῦ ὀνόματος θηλυκοῦ μονογενοῦς τίθεται οὐδέτερον, οἷον τὸ σοφὸν τοῦ δαίμονος ἀντὶ τοῦ ἡ σοφία, τὸ αὐτεξούσιον, ἤγουν ἡ [3] αὐτεξουσιότης, τὸ βάρβαρον ἀντὶ τοῦ ἡ βαρβαρότης. ΤΟ ΒΑΡΒΑΡΟΝ, τὰ θυμώδες. (τὴν βαρβαρότητα, τὸ ἄγριον, τὸ θυμικὸν, τὸ θρασὺ καὶ μανικὸν, ὃ ἔχουσι βάρβαροι.) Gu.

V. 1106 sq. ΛΕΓ' ΩΣ ΑΚΟΥΣΑΣ. λέγε μοι, ἵνα ἀκούσας ἀμφοτέρων σοῦ καὶ τῆς Ἑκάβης, κρίνω δικαίως, ἀντὶ τίνος ταῦτα πανθάνεις. [4])

V. 1107. ΚΡΙΝΩ. ὁ Ἀγαμέμνων οὐ κατ' ἀληθῆ φιλίαν τῷ Πολυμήστορι διακείμενος οὐ μόνον οὐκ ἀμύνει αὐτῷ φανεὶς, ἀλλὰ καὶ ἐπισκώπτει, δῆθεν ἀγανακτοῦντι, καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην συμφορὰν ἐξέτασιν καὶ κρίσιν ποιεῖται· ὁ Πολυμήστωρ δὲ ἀγνοῶν ὡς φίλον ἀληθῆ ἐπικαλεῖται τοῦτον. Gu.

V. 1108 — 1132. ΛΕΓΟΙΜ' ΑΝ. εἴποιμι ἄν, σοὶ δηλονότι. ὑπῆρχέ τις ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Πριάμου νέος, Πολύδωρος τοὔνομα, υἱὸς τῆς Ἑκάβης, ὅντινα ὁ πατὴρ ὁ Πρίαμος ἔδωκέ μοι ἀπὸ τῆς Τροίας ἀνατρέφειν ἐν τοῖς ἐμοῖς δόμοις, ὑποψίαν ἔχων τῆς Τρωικῆς κρατήσεως. τοῦτον τὸν Πολύδωρον ἐφόνευσα. ἀντὶ τίνος δὲ αἰτίας ἐφόνευσα αὐτὸν, ἄκουσον. (Προκατάστασις τὸ σχῆμα.) ἔδεισα, ἵνα μὴ ὁ παῖς καταλειφθεὶς σὸς ἐχθρὸς, συνάξῃ τὴν Τροίαν καὶ συνοικίσῃ ἐκ δευτέρου, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ μαθόντες τινὰ ἀπὸ τῶν υἱῶν

3) King. ἀντὶ τοῦ ἡ αὐτεξ. nescio unde.

4) πανθάνεις. Sic recte Junt. Barn. μανθάνεις Basil. πάσχεις King. Idem post Ἑκάβης addit διακεχωρισμένως.

τοῦ Πριάμου ζῶντος κινήσειν 5) κατῳκίσθη εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων, καὶ μετὰ ταῦτα ἀφανίζουσι ταύτης τὰ πρὸς γῆν τῆς Θρᾴκης λείας ἀπελαύνοντες, τοῖς δὲ γείτοσιν ἡμῖν τῶν Τρώων ὑπάρξειε 6) κακόν, ἐν ᾧ κακῷ ἀρτίως ἐμάστευσαμεν. ἡ Ἑκάβη δὲ μαθοῦσα τὸν θάνατον τοῦ παιδός, τοιῷδε δόλῳ ἤγαγεν ἐμὲ, ὡς λέξουσα τοὺς θησαυροὺς τοῦ χρυσοῦ τῶν υἱῶν τοῦ Πριάμου κεκρυμμένους ἐν τῇ Τροίᾳ. ἐμὲ δὲ μόνον σὺν τοῖς τέκνοις εἰς τοὺς οἴκους εἰσφέρει, ὅπως μὴ ἄλλος τις ἄνθρωπος γνοίη τάδε. ἐκάθισα δὲ ἐν μέσῳ τῆς κλίνης, κλίνας τὸ γόνυ. πολλαὶ δὲ χεῖρες (ἤγουν γυναῖκες) ἀπὸ μέρους τὸ σῶμα, ὡς ἀνδὸς ... κεφαλήν (Od. α, 343.) ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου. πολλαὶ δὲ κόραι Τρώων παρθένοι ἐκάθηντο, αἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς, αἱ δὲ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, καθὰ πρὸς φίλους, [illegible] (ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιοῦντος, τῆς κερκίδος, τὸ ποιούμενον ὠνόμασε) τῆς Μακεδονικῆς χειρὸς ἐπῄνουν, ὑπὸ τὸ φέγγος τοῦ ἡλίου θεώμεναι τάδε τὰ ὑφάσματα. ἄλλαι δὲ τὰ Θρᾳκικὰ ἀκόντια θεωροῦσαι, (τοῦτο γὰρ εἶπε κάμακα) μονουμένον ἐποίησαν τοῦ διπλοῦ ἐνδύματος, τουτ. τοῦ ὑφάσματος.

V. 1109. *ΕΚΑΒΗΣ ΠΑΙΣ.* δηλονότι γεννηθεὶς ἐξ αὐτῆς· ἦσαν γὰρ τῷ Πριάμῳ καὶ ἕτεροι παῖδες ἐπ' ἄλλων γυναικῶν. ἐλέγοντο γοῦν καὶ οὗτοι υἱοὶ τῆς Ἑκάβης. ἵνα γοῦν δόξῃ, ὅτι κατ' ἀλήθειαν ἦν ὁ Πολύδωρος παῖς αὐτῆς, λέγει, παῖς τῆς Ἑκάβης. οὐ γὰρ ἐκλήθη μόνον εἰς τὸ νεώτατος, ἀπὸ τῶν ἑτέρων υἱῶν τοῦ Πριάμου, ἀλλὰ προσέθηκε τὸ παῖδα. Fl. 59.

V. 1111. *ΥΠΟΠΤΩΣ*, ἐν ὑποψίᾳ ὤν, ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύων. Fl. ... 59. 76. Gu. ἐμφαθῶς. Fl. 35. καὶ ἀδωροδοκητής. Fl. 10.

V. 1113. *ΩΣ ΕΥ.* λίαν καλῶς (τοῦτο ἐποίησα). Gu. *ΣΟΦΗι ΠΡΟΜ.* καὶ κατὰ σοφὴν ἤγουν συνετὴν προμήθειαν. (προνοίᾳ, προβουλεύσει, προγνώσει, οἰκονομίᾳ.) Gu.

V. 1115. *ΤΡΟΙΑΝ*, τουτέστι τοὺς Τρῶας. (τὸν λαὸν τῆς Τροίας.) Gu. *ΑΘΡΟΙΣΗι*, περισυνάξῃ. Gu. *ΚΑΤΟΙΚΙΣΗι*, κατῳκισμένην ποιήσῃ. Gu.

5) κινήσειεν King. κινοῖεν, quod in Gu. a m. pr. scriptum est supra αἴροιεν, addito κινήσειεν a m. sec. King. post Τρώων addidit etiam αὐτάλιν.

6) ὑπάρξειε. Sic Barn. em. scripturam Junt. et Basil. ὑπάρξαι.

V. 1118. *ΤΡΙΒΟΙΕΝ*, καταφανίζοιεν, καταθλίβοιεν, διαφθείροιεν. Fl. 21. 59.

V. 1119. *ΛΕΗΛΑΤΟΥΝΤΕΣ*, αἰχμαλωτίζοντες. Fl. 53. κουρσεύοντες, πορθοῦντες. Fl. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. *ΓΕΙΤΟΣΙΝ Δ' ΕΙΗ*: εἴη δὲ ἡμῖν, τοῖς γείτοσι τῶν Τρώων, κακὸν τοῦτο, τὸ καὶ αὖθις ἐκστρατεῦσαι τοὺς Ἕλληνας, ἐν ᾧπερ κακῷ δηλονότι, ἤγουν τῇ ἐκστρατεύσει ἐκάμνομεν. Gu.

V. 1120. *ΕΚΑΜΝΟΜΕΝ*, ἐδυστυχοῦμεν. Fl. 59.

V. 1121. *ΘΑΝΑΣΙΜΟΝ ΜΟΡΟΝ*. μόρος οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη, ὡς ἔχει κἀνταῦθα· οὐ γὰρ ἔστι λέγειν θανάσιμον θάνατον. *ΘΑΝΑΣΙΜΟΝ*. τὰ ἐπίθετα ἢ ἕτερόν τι δηλοῦσι τῶν ὀνομάτων, ἐφ' ὧν λέγονται, ἢ εἰ 7) τὴν αὐτὴν αὐτοῖς ἔχουσι σημασίαν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου λέγεται· ἢ ἑτέραν τινὰ 8) αἰτίαν ἔχει, καθ' ἣν λέγεται, ὡς ἐνταῦθα ὁ θανάσιμος ἐπιθετικῶς λεγόμενον, οὔτε ἕτερόν τι σημαίνει ἢ ὁ θάνατος ἐσήμαινεν, οὔτε 9) ταυτὸ σημαῖνον αὐτῷ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου λέγεται· οὐ γάρ ἐστί ποτε θάνατος μὴ θάνατον ἐμποιῶν, οὔτε ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἔχει, καθ' ἣν λέγεται. ὥστε ἀρκοῦντος τοῦ θανάτου τῷ λόγῳ, τὸ θανάσιμος περιττῶς κεῖται κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν. 10)

V. 1127. *ΠΟΛΛΑΙ ΔΕ ΧΕΙΡΕΣ*. κόραι λέγει Τρωϊκαί, ἤγουν νέαι καὶ παρθένοι, ἐκάθηντο, αἱ μὲν ἐξ ἀριστερῶν 1), αἱ δ' ἔνθεν, ἤγουν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, ὡς δὴ παρὰ φίλοις, καὶ ἔχουσαι ἤγουν 2) κρατοῦσαι τὴν κερκίδα, ἀντὶ τοῦ ὕφασμα τῆς Μακεδονικῆς χειρὸς, ἐπῄνουν βλέπουσαι ὑπὸ τὰς αὐγὰς,

7) ἢ εἰ. Sic Gu. prout corr. King. Vulgo deest εἰ.

8) τινὰ addidi e Gu.

9) οὔτε ταυτό. Sic Gu. Vulgo οὐ ταυτό. Paulo ante ἐσήμαινεν ex eodem est. Vulgo ἐσήμανεν.

10) Pro κεῖται Gu. λέγεται, et ἄδειαν pro ἐξουσίαν.

1) ἀριστερῶν. Gu. ἀριστερᾶς.

2) Sic Gu. Vulgo ὡς δὲ παρὰ φ. κρατοῦσαι. Idem mox ὕφασμα τῆς Ἠδωνικῆς χερὸς ἀντὶ τοῦ τῆς Μακεδονικῆς, ἐπῄνουν λεύσσουσαι ὑπὸ τὰς αὐγ. Ultima τὸ δὲ χεῖρες κ. τ. λ. ab alia manu adscripta sunt.

ἤγουν ὑπὸ τὸ φῶς, ἐκεῖσε τοὺς πέπλους. Τὸ δὲ χεῖρες (κατὰ τὸ κόρας ἐκ παραλλήλου.) ΧΕΙΡΕΣ, γυναῖκες. Fl. ἤτοι ἀντὶ τοῦ γυναῖκες, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ὡς τρωικὴν (sic) κεφαλὴν ἀντὶ τοῦ ἄνδρα. Fl. 10. 33.

V. 1129. ΘΑΚΟΥΝ. ὁ ἐνεστὼς ἀντὶ παρατατικοῦ, ὡς τὸ ἥκω. ἔθος δὲ τοῦτο τοῖς Ἀττικοῖς, λαμβάνειν τὸν ἐνεστῶτα ἀντὶ παρεληλυθότος. ὡς δὴ θάκουν καὶ ἐπεδέξαντο παρ' ἐμοὶ τῷ φίλῳ αἱ κόραι τῶν Τρώων ἔχουσαι τὴν κερκίδα τῆς Ἠδωνῆς χερὸς, ἤγουν τῆς Ἠδωνικῆς καὶ τῆς Μακεδονικῆς· μετὰ γὰρ τῶν κερκίδων ὑφαίνουσι τὰ πέπλα. συγκόπτεται τὸ Ἠδωνικῆς καὶ γίνεται Ἠδωνῆς. τοιοῦτον δέ ἐστιν ὡς τὸ ῥητορευόμενος ἀντὶ τοῦ ῥητορικῶς. Fl. 59. ΚΕΡΚΙΣ, τὸ ὕφασμα ἐνταῦθα, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον· κερκὶς γὰρ κυρίως ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ ὑφαίνουσιν. ΚΕΡΚΙΔΑ, ἀντὶ τοῦ ὕφασμα. (τὸ ὕφασμα, ἱμάτιον, πέπλον.) Gu. κερκίδα φησὶ τὸ ἱμάτιον τὸ γενόμενον ἀπὸ Θρᾳκικῆς χερός. ἀπὸ δὲ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον ὠνόμασεν. καὶ ἄλλως. κερκίδας Θρᾳκικὰς κατέχουσαι· Ἠδωνοὶ γὰρ οἱ Θρᾷκες. Fl. 21. εἶμαι ἢ σιδηροῦν. Fl. 10. κερκίδα ἐνταῦθα τὸ ἱμάτιον τὸ γενόμενον ἐκ τῆς Θρᾳκικῆς χειρός. ἀπὸ δὲ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον ὠνόμασεν. ἄλλοι δὲ τὸ Θρᾳκικὸν ἀκόντιον. Fl. 10. ἨΔΩΝΗΣ, ἀντὶ τοῦ Μακεδονικῆς. (Θρᾳκικῆς· μέρος γὰρ ἡ Μακεδονία τῆς Θρᾴκης.) Gu.

V. 1131. ΚΑΜΑΚΑ, τὸν κόντον. (ἀκόντιον, σπάθην.) Gu.

V. 1132. ΔΙΠΤΥΧΟΥ. δίπτυχον στόλισμα λέγει, ἢ τὴν σπάθην καὶ τὸν πέπλον, ἢ τὴν σπάθην μόνην, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν δίστομον. ΔΙΠΤΥΧΟΥ ΣΤΟΛ. διπλοῦ τοῦ ἐνδύματος, ἤγουν τῶν διπλῶν μου ὁμμάτων. Fl. 59. διπαλτίας. Fl. 10. τοῦ διπλοῦ ἐνδύματος ἢ τοῦ διστόμου ἀκοντίου. Fl. 21. διπλοῦ, ἤτοι τῆς κερκίδος καὶ τοῦ δόρατος. Fl. 33. ἐπὶ μὲν τοῦ δόρατος διστόμου, ἐπὶ δὲ τῆς χλαμύδος διπλῆς. Fl. 10. 21. γράφεται καὶ στοχίσματος, ἵν' ᾖ τῶν λογχῶν. εἰ δὲ στολίσματος, τοῦ ἱματίου λέγει, οὐκέτι δὲ ὅλως γράφεται. τὸ κάμακα Θρῃκίαν θεώμεναι ποιητικῶς ἀνὰ πρὸς τὰ ἤγουν θ' ὑπ' αὐγὰς γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολῆς, ἵνα λείπῃ ὁ καί ἀντὶ τοῦ καὶ γυμνόν. καὶ ἄλλως. διπτ. στολ. τινὲς τῆς διπαλτίας, ἀλλ' οὐκ ἐᾷ τὸ κάμακα ἑνικόν. καὶ ἄλλως.

φυλίσματος καὶ [illegible] [illegible], [illegible] Θεσσαλῶν [illegible]-χισμένων. (Βασιλ. 1156. οὐκ [illegible] Θεσσαλῶν [illegible]) ἐὰν δὲ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] ὑπ' αὐγάς. Fl. [illegible].

V. 1133—1135. ΟΣΑΙ ΔΗ. [illegible] δὲ, ἦσαν τοκάδες, ἤγουν μητέρες, [illegible] παιδία λαβοῦσαι, ὡς [illegible] [illegible], ἐθαύμαζον ἄλλη τῇ ἄλλῃ [illegible] μέρος ἀποδιδοῦσαι, [illegible] ἑαυτοῦ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ΟΣΑΙ [illegible] ὅσαι δὲ τῶν γυναικῶν τὰ ἐμὰ τέκνα [illegible] ἐδόκουν [illegible] ἐν χερσὶν [illegible], [illegible], ἵνα [illegible] τοῦ πατρός. Fl. 33.

V. 1133. ΤΟΚΑΔΕΣ, τετοκυῖαι. Fl. 10. γεννήτριαι (Fl. 33.) μητέρες. Gu. ἐκπαγλούμεναι, θαυμάζουσαι. (ἐκπληττόμεναι.) Gu.

V. 1134. ΕΠΑΛΛΟΝ, ἀμφότερον, [illegible]. Gu. [illegible]. Fl. [illegible]. Fl. 56. ΩΣ ΠΡΟΣΩ. [illegible] ἵνα [illegible] πόῤῥω [illegible] ἐμοῦ τοῦ πατρός. Fl. 59. 76. [illegible] [illegible] ὅτι [illegible] διαφοραῖς [illegible] βελτίους [illegible] [illegible] ἢ [illegible] [illegible] τοῦ πατρὸς [illegible] [illegible] αὐτοῖς. Fl. 21. [illegible] ἢ βελτίονα. Fl. 10.

V. 1135. ΑΜΕΙΒΟΥΣΑΙ, [illegible] [illegible] λαμβάνουσαι. Gu. μεταδιδοῦσαι. Fl. 10. [illegible] [illegible] αὐταῖς. φησὶ πρὸς ἀναίρεσιν. Fl. 10. [illegible] [illegible] ἡ μία πρὸς [illegible]. Fl. 59.

V. 1136 sq. ΚΑΙ Τ' ΕΚ ΓΑΛΗΝΩΝ. καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] κεντοῦσι τοὺς παῖδας, λαβοῦσαι, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] παῖδας, ἵνα ὁρῴη ὁ πατὴρ [illegible]. 3)

V. 1135. ΠΩΣ ΔΟΚΕΙΣ; θαυμαστικόν. ([illegible] ἂν εἴποις.) Gu.

V. 1137. ΠΟΘΕΝ, ἀπὸ τινὸς μέρους. Gu. Fl. 17. 59. 76.

V. 1138. ΚΕΝΤΟΥΣΙ, σφάττουσι. Gu.

3) Ultima καλῶς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in Fl. 10. nisi, quod habet ἵνα θεωρῇ ὁ πατὴρ μᾶλλον [illegible]. Fl. 33. πρῶτον [illegible] [illegible] παῖδας, [illegible] [illegible] τοὺς παῖδας, ἵνα [illegible] ὁ πατὴρ [illegible]

V. 1138—1158. *ΑΙ ΔΕ ΠΟΛΕΜΙΩΝ.* αὗται δὲ ξυλλαβόμεναι τρόπον, ἤτοι δίκην, ἐχθρῶν, κατεῖχον τὰς ἐμὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· τοῖς παισὶ δὲ τοῖς ἐμοῖς βοηθῆσαι θέλων ἐγὼ, εἰ μὲν τὸ πρόςωπον ἐξανίστων, ἀπὸ τῆς κόμης ἐκεῖναι ἐκράτουν, εἰ δὲ ἐκίνουν τὰς χεῖρας, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν κωλυόμενος οὐδὲν ἐτελείουν ὁ ἄθλιος. τὸ ἔσχατον δὲ βλάβος τοῦ βλάβους πλέον ὑπῆρχεν· ἐποίησαν χαλεπὰ, περόνας λαβοῦσαι αἱ γυναῖκες κεντοῦσι τὰς ἀθλίας κόρας τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, καὶ αἱματηρὰς ποιοῦσιν, εἶτα κατὰ τοὺς οἴκους φυγάδες γενόμεναι ἐπορεύθησαν. ἐκπηδήσας δ' ἐγὼ καθάπερ θὴρ ἐδίωκον τὰς φονικὰς κύνας, ἐξετάζων καὶ ἐρευνῶν πάντα τὸν τοῖχον, καθὰ κυνηγὸς, κρούων, τύπτων. τοιαῦτα ἔπαθον σοῦ χάριν σπουδάζων καὶ τὸν ἐχθρόν σου φονεύσας, ὦ Ἀγάμεμνον. ἵνα δὲ μὴ εἰς πολὺ ἐκτεταμένους ἐξαπλῶ τοὺς λόγους, ἐάν τις τῶν παλαιῶν ἐβλασφήμησε τὰς γυναῖκας, ἢ ἀρτίως ἐστί τις λέγων κακῶς, ἢ ἀπόκειται λέγειν, ταῦτα πάντ' ἐγὼ συναθροίσας καὶ συντόμως συλλαβὼν εἴπω· οὔτε γὰρ θάλασσα οὔτε γῆ ἀνατρέφει τοιόνδε γένος. ὁ δὲ διόλου συντυχὼν τῷ γένει τῶν γυναικῶν, ὃ λέγω, γινώσκει καλῶς.

V. 1139. *ΞΥΝΑΡΠΑΣΑΣΑΙ,* ὁμοῦ πᾶσαι ἁρπάσασαι. (ἁρπακτικῶς λαβοῦσαι.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1140. *ΚΑΙ ΚΩΛΑ,* ἤγουν τοὺς πόδας, τὴν κεφαλήν. Fl. 59. *ΑΡΚΕΣΑΙ,* ἐπαρκέσαι, βοηθῆσαι. Gu.

V. 1141. *ΕΞΑΝΙΣΤΑΙΗΝ,* ἀντὶ τοῦ ἀνίστων. (ἐξανέστησα, ἀνήγειρα.) Gu.

V. 1143. *ΠΛΗΘΕΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.* ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν κωλυόμενος δηλονότι οὐδὲν ἤνυον ὁ ἄθλιος. 4)

V. 1144. *ΤΟ ΛΟΙΣΘΙΟΝ,* τὸ ἔσχατον, τὸ χείριστον. Fl. 59. τὸ ἔσχατον δὲ καὶ ὑστέρως ἐξειργάσαντο δεινῶς πῆμα καὶ βλάβος, ἤγουν τὴν τύφλωσιν μου πλέον τοῦ πήματος, ἤγουν τοῦ φόνου τῶν παίδων μου. Fl. 59.

V. 1146. *ΠΟΡΠΑΣ,* περόνας. (βελόνας. πόρπας κυρίως τὰς γλώσσας τῶν κομβοθηλειῶν φασί· νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὰς βελόνας λέγει.) Gu. περόνας, σουβλία. Fl.

4) Hoc scholion, quod etiam est in Gu., neglexerunt King. et Musgr.

59. μαχαιρίδια ἢ κομβία. πόρπη κυρίως τὰ περονίδια τὰ τοῖς θηλυκοῖς ἐντιθέμενα τοῖς μαντείοις (sic. forsan ἱματίοις. *Fur.*). καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ διαπεῖρον καὶ διαπερονῶν. Fl. 33.

V. 1148. *ΕΚ ΔΕ ΠΗΔΗΣΑΣ.* ὑπερβατόν. Gu.

V. 1151. *ΤΟΙΑΔΕ ΣΠΕΥΔΩΝ.* τοιάδε πέπονθα, ὦ Ἀγάμεμνον, σπεύδων εἰς τὴν σὴν χάριν, καὶ πολέμιον σὸν κτανών. σπεύδω ἐγὼ, ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον. *ΣΠ. ΧΑΡ. ΤΗΝ ΣΗΝ*, ἤγουν σπουδάζων χαρίσασθαί σοι. Gu.

V. 1153 sqq. *ΩΣ ΔΕ ΜΗ.* ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, ἐάν τις τῶν προτέρων κακῶς εἶπε τὰς γυναῖκας, ὑβρίσας αὐτάς· τίς δὲ (sic) ἢ μέλλει ὑβρίσαι, ταῦτα πάντα μετὰ συντομῆς ἐγὼ λέξω, ὅ ἐστι, τοιοῦτον οὐ τρέφει γένος οὔτε γῆ οὔτε θάλασσα. Fl. 33.

V. 1154. *ΤΩΝ ΠΡΙΝ*, τῶν πρὶν σοφῶν ἀνθρώπων. Gu. *ΕΙΡΗΚΕΝ Κ.* ἔψεξεν ἀντὶ τοῦ ἐκακολόγησε, ὕβρισε. διαλύουσι δὲ τὸ κακολογῶ, ὡς καὶ τὸ κακοπραγῶ. Fl. 59.

V. 1155. *ΛΕΓΩΝ*, κακῶς ἤγουν ὑβρίζων. Fl. 59.

V. 1156. *ΣΥΝΤΕΜΩΝ*, συντόμως συλλαβών. (ἐν ὀλίγῳ συνάξας.) Gu.

V. 1157. *ΟΥΤΕ ΠΟΝΤΟΣ.* θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ κακὸν τρίτον. Gu.

V. 1158. *Ο Δ' ΑΕΙ ΞΥΝΤ. ΕΠ.* ὁ ξυντυχὼν δὲ ἐπίσταται αἰεί. (ὁ ἐν μετουσίᾳ γενόμενος, ὁ πεῖραν αὐτῶν εἰληφώς.) Gu. ὅστις ἐστὶν ὁ ξυντυχήσας, ἐκεῖνος γινώσκει πῶς ἐστί. ὡς ἐξ ἁμάξης ἐδεξάμην ὕβρεις τοῦ λόγου. Fl. 33. *ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ*, γινώσκει τὰ παρ' ἑαυτῶν. Fl. 59. ταύτας. Gu.

V. 1159—1162. *ΜΗΔΕΝ ΘΡΑΣΥΝΟΥ.* μηδαμῶς ἐπαίρου, μηδὲ τοῖς σαυτοῦ λόγοις συναγαγὼν καὶ συμμίξας οὕτως ὅλον τὸ γένος μέμψῃ τῶν γυναικῶν· πολλαὶ γὰρ ἀφ' ἡμῶν, αἱ μὲν ὑπάρχουσιν ἐπαινεταὶ καὶ ζηλωταὶ, ἄλλαι δὲ εἰς τὸν κατάλογον τῶν κακῶν ὑπάρχομεν, ἐπίμεμπτοι καὶ ὕβρεως ἄξιαι. μετριοφροσύνη ἐνταῦθα τοῦ χοροῦ· τῷ γὰρ εἰπεῖν πολλαὶ μὲν ἡμῶν εἰσὶ καλαὶ, καὶ μὴ συναριθμῆσαι ταῖς καλαῖς ἑαυτὸν, ἐπὶ δὲ τῶν κακῶν τὸ πεφύκαμεν, τὸ μέτριον ἐνταῦθα ἔδειξεν. τὸ πολλαὶ ἱκανὸν ἦν καὶ μόνον τετελεσμένον ποιῆσαι τὸν λόγον. νῦν δὲ ἐπάγει καὶ τὸ αἱ μέν. καὶ ποιεῖ τὸν λόγον ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρ-

χῆς, ἵνα οἰκειότερον ἀποδοθῇ πρὸς αὐτὸ τὸ αἰ δέ [5]). ΜΗΔΕΝ ΘΡΑΣΥΝΟΥ, μηδὲν καὶ μηδαμῶς ἐπαίρου κατὰ τῶν γυναικῶν, ὦ Πολυμῆστορ, μηδὲ τοῖς σαυτοῦ κακοῖς, ἤγουν ἕνεκα τῶν σῶν κακῶν ἑνώσας πᾶν, τὸ πᾶν, γένος τὸ θῆλυ ὧδε καὶ οὕτως μέμψῃ καὶ μέμψεσαι. ἀφ᾽ ἡμῶν γὰρ πολλαὶ εἰσὶν ἐπαινεταὶ, ἄλλαι δὲ οὐκ ἐπαινεταί. ὁ δὲ Πολυμήστωρ θυμούμενος κοινῷ λόγῳ πάντας (sic) γυναῖκας οὐκ ἀγαθὰς καλεῖ. καὶ ὅρα τῆς Ἑκάβης τὴν φρόνησιν· οὐκ εἰςῆξεν ἑαυτὴν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἐπιφθόνων καὶ ζηλωτῶν γυναικῶν, εἰς δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κακῶν εἰςῆξεν αὐτήν. Fl. 59.

V. 1159. ΘΡΑΣΥΝΟΥ, ἀναισχύντως λέγε, ἐξάγου τῶν καθεστηκότων. Gu.

V. 1160. ΣΥΝΘΕΙΣ, ἀντὶ τοῦ παραθεὶς, συγκρίνων. (συμπλέξας, συναγαγὼν, συνάξας.) Gu. συναρμόσας. Fl. 33.

V. 1161. ΕΠΙΦΘΟΝΟΙ. ἐπαινεταὶ, ζηλωταί. (τίμιαι, καλαί· τὸ γὰρ καλὸν ἐπίφθονον.) Gu. ἐπαινεταὶ, ζηλωταί· τὸ γὰρ ἐπαινετὸν καὶ ἐπίφθονον. Fl. 59.

V. 1162. ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΝ, εἰς τὸν κατάλογον (τάξιν.) Gu. ΠΕΦΥΚΑΜΕΝ, ὑπάρχομεν, ἐσμέν. Fl. 59. λέγουσιν ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Εὐριπίδης ὑβρίζει τὰς γυναῖκας, τῷ φαινομένῳ μὲν διὰ τοῦ Πολυμήστορος· καὶ ἐκείνου γὰρ ἡ γυνὴ ἐμοιχεύθη· καὶ εὑρὼν ἀρτίως ἀφορμὴν λέγει. Fl. 59.

V. 1165—1171. ΑΓΑΜΕΜΝΟΝ. Ἀγάμεμνον, οὐκ ἔπρεπε ποτὲ τὴν γλῶσσαν, ἤγουν τοὺς λόγους τῶν ἀνθρώπων, ἰσχύειν καὶ δύνασθαι πλέον τῶν πράξεων. ἀλλ᾽ εἴτε ἀγαθὰ ἔπραξεν ὁ ἄνθρωπος, ἀγαθὰ ἔπρεπε λέγειν, εἴτε πάλιν ἔδρασε φαῦλα, ἔδει τοὺς λόγους ὑπάρχειν ἀσθενεῖς, καὶ μὴ δύνασθαι τὰ ἄδικα εὐλογοποιεῖν ποτέ. σοφοὶ μὲν οὖν ὑπάρχουσιν οἱ τάδε ἀκριβῶς μεμαθηκότες ῥήτορες, οἱ δυνάμενοι τὸ δίκαιον σοφίσασθαι ἐν ῥητορικῇ, ἀλλ᾽ οὐ δύνανται μέχρι τέλους ὑπάρχειν σοφοὶ, ὡς τῆς ἀληθείας ἐν ὑστέρῳ φαινομένης. (ὡς καὶ Ἡσίοδος φησὶ, δίκη δ᾽ ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει, εἰς τέλος ἐξελθοῦσα.) κακῶς δὲ διεφθάρησαν, καὶ οὔπω οὐδεὶς ἐς τόδε ἐξέφυγε.

5) In Gu. priora: μετριοφροσύνη — ἔδειξεν manu secunda, sequentia manu prima scripta sunt. Ex iis recepi ποιεῖ τὸν λόγον pro ποιεῖται τὸν λ.

V. 1163 sqq. *ΑΓΑΜ.* ὦ Ἀγάμεμνον, οὐκ ἔπρεπέ ποτε τοῖς ἀνθρώποις ἰσχύειν καὶ δύνασθαι τὴν γλῶσσαν αὐτῶν περισσότερον τῶν πραγμάτων, ἤγουν οὐκ ἔπρεπε τοὺς ἀνθρώπους λέγειν ἄλλα, καὶ ποιεῖν ἄλλα. καὶ ὁ Πολυμήστωρ τῷ φαινομένῳ μὲν, κατεπείγοντος αὐτὸν τοῦ κακοῦ, λέγει, ὅτι διὰ τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος χάριν ἐφόνευσε τὸν Πολύδωρον· τὸ δὲ ἀληθὲς διὰ τὸν χρυσόν. Fl. 59.

V. 1166. *ΣΑΘΡΟΥΣ,* ἀσθενεῖς. (ἀδυνάτους.) Gu.

V. 1167. *ΕΥ ΛΕΓΕΙΝ,* καλῶς ῥητορεύειν. (σεμνολογεῖν καὶ εὔλογα δεικνύναι.) Gu. καὶ μὴ δύνασθαί ποτε τὰ ἄδικα λέγειν εὖ λέγειν καὶ ὡς καλὰ εἰςαγαγεῖν. Fl. 59.

V. 1168. *ΣΟΦΟΙ,* ῥήτορες πανοῦργοι. Gu. πονηροὶ ῥήτορες. Fl. 59. *ΟΙ ΤΑΔ' ΗΚΡΙΒΩΚΟΤΕΣ,* ἀκριβῶς μεμαθηκότες. (τεχνασάμενοι, εὑρόντες.) Gu. ἀκριβῶς ποιοῦντες, ἤγουν τὸ ψεύδεσθαι. Fl. 21. μετ' ἀκριβείας ἐπιστάμενοι πάντα, ἤγουν οἱ λέγοντες ἄλλα καὶ πράττοντες ἕτερα. Fl. 59. *ΤΑΔΕ,* τὰ ἄδικα δίκαια λέγειν, τὸ ποιεῖν τὰ κακὰ καλά. Gu.

V. 1169. *ΑΛΛ' ΟΥ ΔΥΝΑΝΤΑΙ.* ἐπεὶ οὐ δύνανται τελέως οἱ ῥήτορες ποιῆσαι τὸ δίκαιον ὁμολογουμένως ἄδικον. Gu. *ΔΙΑ ΤΕΛΟΥΣ,* κατὰ τὴν ψυχήν. Fl. 10. *ΕΙΝΑΙ ΣΟΦΟΙ,* ὑπάρχειν πονηροί. Fl. 59. νικᾷ δηλονότι ἡ ἀλήθεια. Fl. 21.

V. 1170. *ΚΑΚΩΣ Δ' ΑΠΩΛ.* φωραθέντων ὧν ποιοῦσιν. Gu. *ΟΥΤΙΣ ΕΞΗΛ. ΠΩ.* καὶ οὔπω οὐδεὶς ἐξέφυγεν. (τὸ μὴ δοῦναι δίκην. τὴν κατάγνωσιν.) Gu. καὶ οὔπω οὐδεὶς ἐξέφυγε τοῦτο δηλονότι τὸ μὴ νικηθῆναι παρὰ τῆς ἀληθείας. Fl. 21.

V. 1171—1184. *ΚΑΙ ΜΟΙ ΤΟ ΜΕΝ ΣΟΝ.* καὶ τὸ μὲν πρὸς σὲ, ἤτοι ὁ πρὸς σὲ λόγος, οὕτω μοι διάκειται ἐν προοιμίοις· πρὸς τοῦτον δὲ ἐλεύσομαι, καὶ διὰ λόγων ἀποκρινοῦμαι. πῶς λέγεις τοὺς Ἕλληνας διπλοῦ πόνου ἀπαλλάσσων καὶ ἐλευθερῶν χάριν τοῦ Ἀγαμέμνονος τὸν ἐμὸν υἱὸν πεφονευκέναι; ἀλλ', ὦ κακότροπε, ἐν πρωτολογίᾳ μὲν οὐδέποτε τὸ βάρβαρον γένος γένοιτ' ἂν προςφιλὲς τοῖς Ἕλλησιν, οὐδὲ δυνηθείη ἂν γενέσθαι. τίνα δὲ χάριν σπουδάζων γενέσθαι σοι, πρόθυμος ὑπῆρχες πρὸς τὸ βοηθῆσαι τούτοις; ἆρα ἐπιγαμβρεύσων καὶ μέλλων συνάπτεσθαι αὐτοῖς εἰς γάμον τινά; ἢ ὑπάρχων τινὸς συγγενὴς, ἢ τίνα

ἀφορμὴν ἔχων; ἢ ἔμελλον, πάλιν πλεύσαντες, ἀφανίσαι τὰ γεννήματα τῆς σῆς γῆς; τίνα νομίζεις πείσειν τάδε; εἰ θέλεις εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν, ὁ χρυσὸς ἐφόνευσε τὸν ἐμὸν υἱὸν, καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια ἡ σὴ, ἡ τοῦ σοῦ κέρδους ἐπιθυμία.

V. 1171. *ΚΑΙ ΜΟΙ ΤΟ ΜΕΝ ΣΟΝ.* καὶ ταῦτα μὲν εἶπον ἐν ὀλίγοις λόγοις πρός σε τὸν Ἀγαμέμνονα. πάσσαλος πασσάλῳ λύεται, ἠρεμουμένα ἐπὶ πασσάλῳ τὰ τόξα σου. Fl. 33. *ΤΟ ΣΟΝ*, ὁ πρὸς σὲ λόγος. Gu. *ΩΔ'*, οὕτως. (ὡς ἔφην.) Gu. φροιμίοις ἔχει, ἐν προοιμίοις διάκειται. (ἤγουν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν λόγων, οὓς μέλλω εἰπεῖν.) Gu.

V. 1172. *ΑΜΕΙΨΟΜΑΙ*, ἀποκρινοῦμαι. (διαδέξομαι, ἤγουν ἀποκριθήσομαι.) Gu. ἀποκρινοῦμαι κατὰ διαδοχὴν αὐτὸν ἐν λόγοις. Fl. 59.

V. 1173. *ΑΧ. ΠΟΝΟΝ ΑΠ. Δ.* ἀντιστροφὴ ἀντὶ τοῦ τοὺς Ἀχαιοὺς πόνου διπλοῦ. Gu. *ΔΙΠΛΟΥΝ* ἀντὶ τοῦ δευτέρου. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1175 sq. *ΑΛΛ', Ω ΚΑΚΙΣΤΕ.* ἀλλ' ὦ κάκιστε, πονηρότατε, πρῶτον μὲν καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν οὔποτε καὶ οὐδαμῶς γένοιτο ἂν τὸ βάρβαρον γένος φίλον καὶ προσφιλέστατον τοῖς Ἕλλησιν, ἤγουν ὁ Ἀγαμέμνων Ἕλλην, σὺ βάρβαρος πῶς μέλλετε φιλιωθῆναι; σεμνύνεται δὲ τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων, ὡς προτιμότερον πάντων τῶν βαρβάρων. Fl. 59. *ΠΡΩΤΟΝ*, ἐν πρωτολογίᾳ, ἤγουν κατὰ πρώτην εἰςβολὴν τοῦ λόγου μου τοῦτό σοι λέγω. Gu.

V. 1176. *ΤΟ ΒΑΡΒΑΡΟΝ.* πρῶτον γὰρ ἠδίκησαν οἱ Φοίνικες τοὺς Ἕλληνας ἁρπάσαντες Ἰνὼ τὴν Ἰνάχου θυγατέρα τοῦ ποταμοῦ, ὥς φησιν Ἡρόδοτος· Ἕλληνες δὲ τιμωρούμενοι τοὺς βαρβάρους τὴν Μήδειαν καὶ τὴν Ἡσιόνην, καὶ πάλιν βάρβαροι Ἑλλήνων τὴν Ἑλένην. Fl. 10.

V. 1177. *ΤΙΝΑ*, λειπὸν (sic pro λοιπὸν vel εἰπόν) τοίνυν: Fl. 21. καὶ διευποιίαν (l. διὰ ποίαν) χάριν σπουδάζων ἦσθα καὶ ὑπῆρχες πρόθυμος φονεῦσαι τὸν υἱόν μου. Fl. 59. λείπει τὸ χαρίσασθαι αὐτοὺς. Fl. 10.

V. 1178. *ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΗΣΘΑ*, πρὸς τὸ βοηθῆσαι τούτοις. (τὸν Πολύδωρον κτανεῖν.) Gu. πρὸς τὸ βοηθῆσαι τούτοις τὸ ἀποκτεῖναι τὸν ἐμὸν υἱόν. Fl. 21. *ΚΗΔΕΥΣΩΝ*, ἐπιγαμβρεύσων, συγγενῆ ποιήσων. Gu.

V. 1180. *ΒΛΑΣΤΗΜΑΤΑ*, τὰ χωράφια. Gu.

V. 1181. *ΑΤΘΙΣ*, ἐκ δευτέρου. Fl. 59. *ΤΙΝΑ ΔΟΚΕΙΣ*, καὶ ποῖον ἄνθρωπον νομίζεις καὶ καταπείσειν διὰ κατὰ (sic), καὶ διὰ ταῦτα, ἅπερ λέγεις. Fl. 59. *ΤΑΔΕ*, εἰς. Gu.

V. 1182. *Ο ΧΡΥΣΟΣ*. ἤγουν ὀρεγόμενος σὺ ἐπαυρᾶν τὸν χρυσὸν ἐφόνευσας τὸν ἐμὸν παῖδα. Fl. 59. *ΕΙ ΒΟΥΛΟΙΟ*. οἱ Ἀττικοὶ βούλοιο γράφουσι παθητικῶς, οὐ μὴν δὲ βούλοιο ἐνεργητικῶς. καὶ ἐν τοῖς πεζογράφοις ἡ λέξις χρησιμωτάτη. Fl. 59.

V. 1183. *ΚΕΡΔΗ ΤΑ ΣΑ*, καὶ ἡ σὴ τοῦ κέρδους ἐπιθυμία. (αἱ σαὶ πλεονεξίαι.) Gu.

V. 1184—1197. *ΕΠΕΙ*. στοχαστικὸν τοῦτο. εἰ δὲ μὴ, δίδαξον τοῦτο, πῶς, ὅτε τὸ Ἴλιον εὐδαιμόνει, καὶ περιεῖχε τὸ τεῖχος τὴν πόλιν, ἐβίου τε ὁ Πρίαμος, καὶ τὸ τοῦ Ἕκτορος ἤκμαζε δόρυ, διὰ τί, εἴπερ ἤθελες χάριν ποιῆσαι τῷ Ἀγαμέμνονι, ἔχων καὶ ἀνατρέφων ἐν τοῖς σοῖς οἴκοις τὸν παῖδα, οὐκ ἔκτεινας τότε, ἢ ζῶντα αὐτὸν οὐκ ἔφερες τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλ' ὅτε οὐκέτι ὑπήρχομεν ἐν εὐτυχίᾳ ἐν τῷ ζῆν, ἡ δὲ Τροία ἐσημαίνετο ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, καὶ ἦν φανερὰ καιομένη ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐφόνευσας τὸν παῖδα τὸν φίλον, ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθόντα τὴν σήν. πρὸς δὲ τούτοις ἄκουσον, ἵνα φαῦλος φανῇς. ἔπρεπεν, εἴπερ ὑπῆρχες φίλος τοῖς Ἕλλησι, τὸν χρυσὸν, ὃν λέγεις ἔχειν ἐν τοῖς δόμοις οὐ σὸν, ἀλλὰ τούτου, φέροντα δοῦναι τοῖς πενομένοις Ἀχαιοῖς, καὶ χρόνον πολὺν ἀπὸ τῆς πατρικῆς γῆς ἀποξενιτευθεῖσιν.

V. 1184. *ΕΠΕΙ*, εἰ δὲ μή. (εἰ οὐ τοῦτό ἐστιν.) Gu.

V. 1185. *ΠΕΡΙΞ*, κύκλῳ. Gu. περιεῖχε δὲ ἔτι ὁ πύργος ἀντὶ τοῦ τὸ τεῖχος. (περιετείχιζε, ἐφύλασσε.) Gu.

V. 1186. *ΗΝΘΕΙ*, ἤκμαζεν. (ἐνίκα. τοῦτ' ἔστιν ὃ παρὰ μὲν τοῖς γραμματικοῖς μεταφορὰ, παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσι τροπή.) Gu.

V. 1187—1189. *ΤΙ Δ' ΟΥ ΤΟΤ'*. τί δὲ καὶ διὰ τί οὐκ ἔκτεινας καὶ ἐφόνευσας τότε τρέφων τὸν παῖδα, καὶ ἔχων καὶ κρατῶν ἐν τοῖς δόμοις, εἴπερ καὶ ἐάνπερ ἐβουλήθης καὶ ἤθελες θέσθαι καὶ ποιῆσαι χάριν τῷδε καὶ τοί-

τῷ τῷ Ἀγαμέμνονι, ἢ διὰ τί οὐκ ἦλθες ἄγων καὶ φέρων τὸν Πολύδωρον ζῶντα ἐν τοῖς Ἀργείοις. Fl. 59.

V. 1190. *ΗΝΙΧ' ΗΜ. — ΦΑΕΙ*, οὐκέτι ἐζῶμεν. (ὑπήρχομεν.) Gu. *ΕΝ ΦΑΕΙ*, ἐν εὐτυχίᾳ, ἐν φωτί. Gu. ζωῇ. Fl. 33.

V. 1191. *ΕΣΗΜΗΝΕ*, ἀντὶ τοῦ ἐσημαίνετο. (ἐδείχθη. ἐσημάνθη· φανερὰ γὰρ ἡ Τροία καὶ ἐπίσημος ἐγίνετο καιομένη. et in marg. ἢ ὥσπερ φαμὲν τὸ μετέβαλε καὶ ἀπήλλαξεν, οὕτω καὶ τὸ ἐσήμηνεν ἀντὶ τοῦ ἐσημάνθη. λαμβάνοντες γὰρ ἔξωθεν τὸ ἑαυτὸ τοῦτο συνάγομεν. ἢ οὕτω· εἰποῦσα γὰρ ἡ Ἑκάβη τὸ ἡνίχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἦμεν ἐν φάει ἐπήγαγεν ἐφεξῆς τὸ καπνῷ θ' ἐσήμηνʼ ἄστυ πολεμίων ὕπο, τουτέστι τὸ ἡμᾶς μηκέτι εἶναι ἐν φάει ἐσήμηνε καὶ ἔδειξε τὸ ἄστυ ἐν τῷ καπνῷ ὑπὸ τῶν πολεμίων· ὧν γὰρ ἡ πόλις πυρὶ παραδέδοται, τούτων καὶ ἡ εὐτυχία δήλη ἐντεῦθεν ἐστὶν εἰς οὐδὲν χωρήσασα.) Gu.

V. 1192. *ΚΑΤΕΚΤΑΣ*, ἔκτεινας. (ἐφόνευσας.) Gu. *ΜΟΛΟΝΤ'*, ἀναστρεφόμενον. Gu. ἄγοντα. Fl. 33.

V. 1193. *ΩΣ ΦΑΝΗι ΚΑΚΟΣ*, ἵνα καὶ ἀποδειχθῇς ἄπιστος. Fl. 59.

V. 1194. *ΕΙΠΕΡ — ΦΙΛΟΣ*, ἤγουν εἴπερ ἐφίλεις τοὺς Ἀχαιούς. Gu. τὸ φίλος λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἐπὶ τοῦ φιλουμένου. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1195. *ΟΝ ΦΗιΣ ΟΥ ΣΟΝ*. οὐκ εἶπεν ὁ Πολυμήστωρ περὶ τοῦ χρυσοῦ· ἐπελάθετο οὖν ὁ ποιητὴς ἑαυτοῦ, καὶ ἔστιν ἀκατασκεύαστα ταῦτα. 6) *ΟΝ ΦΗιΣ ΟΥ ΣΟΝ*. ἰστέον, ὅτι ἐνταῦθα ἡ Ἑκάβη διαβάλλει τὸν Πολυμήστορα· οὐ γὰρ ἐμνημόνευσεν οὗτος τούτου, ὅτε περὶ τοῦ πῶς ἀπέκτεινε Πολύδωρον ἀπελογεῖτο. εὕρῃς δὲ καὶ ἕτερα τοιαῦτα παρά τε Σοφοκλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις. μὴ λάβῃς δὲ εἰς τὸ τοῦδε χάριν ἔξωθεν, ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν τὸ τοὺς εὐεργέτας ἀμείβεσθαι ἀρίστου ἀνδρὸς ἔχομεν, οὕτω κἀνταῦθα νοεῖν δεῖ. εἰ δὲ μὴ τὸ τοῦδε διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα νοήσεις, ὡς ἅπαντες λέγουσιν, ἀλλὰ διὰ τὸν Πολύδωρον, οὐκ ἂν δόξῃ ἡ Ἑκάβη διαβάλλουσα· ἐρομένης γὰρ τοῦτον πρόσθεν αὐ-

6) Junt. Bas. ἀκατάσκευα τὰ ταῦτα. Correxit Barnes.

τῆς, χρυσὸς δὲ σῶς, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων, ἀπεκρίνατο οὗτος σῶς, καὶ πάλιν, ὄναιμην τοῦ παρόντος, ὦ γύναι. πρὸς οὖν τούτους τοὺς λόγους φησὶ νῦν αὐτὸ τοῦτο. Gu.

V. 1196. *ΠΕΝΟΜΕΝΟΙΣ*, ἐν πενίᾳ οὖσιν. Gu. *ΑΠΕΞΕΝΩΜΕΝΟΙΣ*, ἠλλοτριωμένοις. Gu. καὶ ἐν ξένοις τόποις διάγουσι. Fl. 59.

V. 1198—1205. *ΣΥ Δ' ΟΥΔΕ ΝΥΝ*. σὺ δ' οὐδὲ ἀρτίως πρόθυμος εἶ ἐκβαλεῖν τὸν χρυσὸν ἀπὸ τῆς σῆς χειρὸς, ἀλλ' ἔτι κρατεῖς ἐν δόμοις. ἀλλ' ὄντως ἀνατρέφων τὸν ἐμὸν παῖδα, ὡς ἔδει σε ἀνατρέφειν, εἶχες ἂν δόξαν καλήν· ἐν γὰρ ταῖς δυςτυχίαις οἱ ἀγαθοὶ φίλοι σαφέστατοι ὑπάρχουσι, τὰ καλὰ δὲ πράγματα ἐξ ἑαυτῶν ἔχει τοὺς φίλους. εἰ δὲ ἔνδειαν εἶχες χρημάτων, ὁ δὲ Πολύδωρος ἔζη, πλοῦτος ἂν σοι μέγας ὑπῆρχεν ὁ ἐμὸς παῖς.

V. 1198. *ΟΥΔΕ ΝΥΝ ΠΩ*, οὐδέπω καὶ νῦν. (ἀκμήν.) Gu. Fl. 59. καὶ ἀρτίως. Fl. 59. *ΑΠΑΛΛΑΞΑΙ*, ἐκβαλεῖν. (ἀπαγαγεῖν, ἐξελέσθαι τῆς χειρός.) Gu. ἐκβαλεῖν, ἐλευθερῶσαι τοῦτον τὸν χρυσόν. Fl. 33. 59.

V. 1199. *ΤΟΛΜΑιΣ*, ὑπομένεις, ἀνέχῃ. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. θέλεις. Gu. a m. sec. ὑπέμεινας. Fl. 33. *ΕΧΩΝ*, περιφέρων. Gu. Fl. 33. *ΚΑΡΤΕΡΕΙΣ*, ἰσχυρίζῃ. (φυλάσσεις. ἀπὸ τοῦ κράτος, τοῦτό δὲ ἀπὸ τοῦ κρατῶ τὸ ἐξουσιάζω.) Gu. καρτερεῖς δὲ ἰσχυρίζῃ ἔχων αὐτὸν ἀκμὴν ἐν τοῖς δόμοις. Fl. 59.

V. 1200—1203. *ΚΑΙ ΜΗΝ*. καὶ μὴν τρέφων μὲν τὸν Πολύδωρον, ὡς καὶ καθὰ ἐχρῆν καὶ ἔπρεπε τρέφειν σε τὸν ἐμὸν παῖδα, σώσας τε, εἶχες ἂν καλὸν κλέος, ἤγουν ὑπῆρχες ἂν καλὸς φίλος· ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ φίλοι εἰσὶ σαφέστατοι, ἤγουν ὅτε περικυκλώσωσί τινα τὰ κακὰ, τότε δεῖται τῆς παρὰ τῶν φίλων βοηθείας, ὅτε δὲ εὐτυχῇ, πάντες φίλοι εἰσὶ τοῦ εὐτυχοῦντος. Fl. 59.

V. 1200. *ΠΑΙΔ'*. τὸ παῖδα πρὸς τὸ ἐμὸν συνάπτε. Gu.

V. 1201. *ΣΩΣΑΣ*, φυλάξας. σώζω τὸ φυλάσσω καὶ τὸ ῥύομαι. Gu. 7) *ΚΑΛΟΝ*, μέγα. Fl. 33.

7) Haec habet etiam King. haud dubie e Barocc.

V. 1202. *ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΑΚΟΙΣ*, ἐν ταῖς δυστυχίαις. Gu.

V. 1203. *ΤΑ ΧΡΗΣΤΑ*, αἱ εὐτυχίαι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΑΥΘ' ΕΚΑΣΤΑ*, καθ' αὑτὰ καὶ οἴκοθεν καὶ αὐθορμητικῶς. τὰ γὰρ καλὰ πράγματα αὐτὰ ἐξ αὐτῶν ἔχει τοὺς φίλους. Gu.

V. 1204. *ΕΥΤΥΧΕΙ*, καλῶς εἶχεν ἤγουν ἔζη. Fl. 59. ἔζη, εὐπορίαν εἶχε χρημάτων. Gu.

V. 1206—1213. *ΝΥΝ Δ' ΟΥΤ' ΕΚΕΙΝΟΝ*. ἄρσις καὶ θέσις. νῦν δὲ οὔτε τὸν Πολύδωρον ἔχεις σὸν φίλον, καὶ ἡ ὠφέλεια τοῦ χρυσοῦ ἔφθαρται, οἵ τε σοὶ παῖδες διεφθάρησαν, καὶ σὺ πράττεις ὧδε δυστυχῶς. σοὶ δ' ἐγὼ ἡ Ἑκάβη λέγω, ὦ Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδε βοηθήσεις, φανῇ ἄδικος· οὔτε εὐσεβῆ γὰρ ξένον καὶ φίλον, οὔτε πιστὸν, οὐχ ὅσιον καὶ δίκαιον δράσεις εὖ, ἤγουν εὐεργετήσεις οἷστισιν ἔπρεπεν ἡ σὴ εὐποιΐα δηλονότι. [8]) αὐτὸν δέ σε φήσομεν χαιρέκακον εἶναι. τοὺς δεσπότας δὲ οὐ λοιδορῶ. ἐπιδιόρθωσις τοῦτο.

V. 1207. *ΟΝΗΣΙΣ*, ὠφέλεια. (σοῦ τυφλωθέντος καὶ μὴ δυναμένου χρῆσθαι τῷ πλούτῳ.) Gu. ἐστερήθης δὲ καὶ τῆς ὠφελείας· ἐπεὶ τί ὠφέλειαν ἔμελλεν εὑρεῖν ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ τυφλὸς ὤν; Fl. 59.

V. 1208. *ΠΡΑΣΣΕΙΣ ΩΔΕ*, οὕτως ἔχεις, κακῶς δηλονότι, ἤγουν δυστυχεῖς. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1209. *ΕΙ ΤΩιΔ' ΑΡΚΕΣΕΙΣ*, βοηθήσεις, κακὸς (legeb. κακῶς) φανῇ παρ' ἐμοῦ. *ΕΙ ΤΩιΔ' ΑΡΚ.* τούτῳ τῷ Πολυμήστορι, ἐπαρκέσεις, βοηθήσεις. Fl. 6. 9. 10. 17. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 1210. *ΟΥΤΕ ΓΑΡ*. τὸ ἑξῆς· οὔτε γὰρ εὐσεβῆ, οὔτε ὅσιον, οὔτε δίκαιον εἰς ξένον εὖ δρᾷς. (τὸ δὲ οἷς ἐχρῆν διὰ μέσου.) αὐτὸν δὲ εὐφραίνεσθαι τοῖς κακοῖς σε λέξομεν, τοιοῦτον κακὸν ὑπάρχοντα. ἐὰν δὲ καὶ εἴπω τι δάκνον ὑμᾶς, ἀλλ' οὖν οὐ λοιδορῶ. [9]) *ΟΥΤ' ΕΥΣΕΒΗ*

8) οὔτε εὐσεβῆ γὰρ — δηλονότι. Pro his King. εὖ γὰρ δράσεις εἰς ἄνδρα ξένον, οὔτε εὐσεβῆ, οὔτε πιστὸν, οὔτε ὅσιον, οὔτε δίκαιον φανέντα ἡμῖν, οἷς ἐχρῆν πιστὸν φανῆναι.

9) Hoc scholion, sicut proxime superius, omisit King.

ΓΑΡ. οὔτε γὰρ εἰς εὐσεβῆ ἄνδρα, οὔτε εἰς πιστὸν, ἐν οἷς πράγμασιν ἐχρῆν, οὔτε εἰς ὅσιον, οὐδ' εἰς δίκαιον ξένον δράσεις καλῶς. Gu. ΕΥΣΕΒΗ, πρὸς τοὺς θεούς. Gu. ΠΙΣΤΟΝ, ἀσφαλῆ, ἤγουν οἷς προσῆκεν ἂν ἡ σὴ εὐποιΐα. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐκείνοις, ἤγουν τοῖς φίλοις. Gu. a m. sec. οἷς ἐχρῆν, πρέπει πράττειν τοῖς εὐσεβέσιν ἀνδράσιν. Gu. a m. sec. σε δρᾶσαι καλῶς. Fl. 33.

V. 1212. ΑΥΤΟΝ ΔΕ Χ. αὐτὸν δέ σε φήσομεν προσκεῖσθαι τοῖς κακοῖς. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. qui addunt: ἤγουν εἴπομεν εἶναι χαιρέκακον.

V. 1213. ΤΟΙΟΥΤΟΝ, ἤγουν βασιλέα. Gu. ἤγουν βοηθοῦντα τοὺς κακούς. Fl. 59. ἐπαρκοῦντα τούτῳ δηλονότι. Fl. 21. 56.

V. 1214 sq. ΦΕΥ ΦΕΥ. θαυμαστικόν. τὰ ἀγαθὰ πράγματα λίαν ἐμπαρέχουσιν ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὰς καὶ ὑποθέσεις χρηστῶν λόγων. ΦΕΥ ΦΕΥ. θαυμαστικὸν τὸ φεῦ, οὐ θρηνητικόν· ἀκούσας γὰρ ὁ Χορὸς τὴν Ἑκάβην ὡς ὑπεραπολογησαμένην τῷ Πολυμήστορι δικαίως καὶ εἰς ἀληθὲς, ἐκεῖνον δὲ ὡς κατάδικον χρωματιζόμενον, καὶ τάχα διὰ τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος χάριν φονεῦσαι τὸν Πολύδωρον, λέγει, ὡς καὶ ὅτι τὰ χρηστὰ πράγματα ἤγουν τὰ ἀγαθὰ ἔργα ἐνδίδωσι καὶ παρέχουσιν ἀεὶ καὶ πάντοτε τοῖς βροτοῖς ἀφορμὰς χρηστῶν καὶ ἀγαθῶν λόγων. ἡ γὰρ Ἑκάβη δικαίως τὸν Πολυμήστορα φονεύσασα, ἀπολογεῖται καὶ δικαίως καὶ ὀρθῶς, καὶ φαίνεται τὸ δίκαιον ταύτης· ὁ δὲ Πολυμήστωρ ἀδίκως τὸν υἱὸν φονεύσας αὐτῆς ἀπολογεῖται καὶ ἀδίκως καὶ προσχηματισμένως, καὶ φαίνεται κατάδικος. Fl. 59. σημείωσαι, ὅτι ἐνταῦθα ἐκπληκτικόν ἐστι τὸ φεῦ καὶ οὐκ ἐξ ἀνάγκης θρηνῶδες. κεῖται δὲ φανερῶς ἐπὶ θαύματος. Gu. ΩΣ ΤΑ ΧΡ. ὁ ἀγαθὸν πράξας ἢ δι' ἔργου, ἢ διὰ λόγου ἐνδίδωσιν ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὰς τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπαίνων. Gu.

V. 1216—1227. ΑΧΘΕΙΝΑ ΜΕΝ ΜΟΙ. ἀχθεινὸν καὶ βαρύ μοι ἐστὶ τὸ κρίνειν καὶ δικάζειν τὰ ξένα κακὰ, ἀλλ' ὅμως ἀνάγκη ἐστὶ κρίνειν· καὶ γὰρ ἀτιμίαν ἐπάγει λαβόντα ἐμὲ εἰς χεῖρας ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀποδιῶξαι. ὅπως δὲ γνῷς, ἐμοὶ φαίνῃ οὔτε δι' ἐμὴν χάριν, οὔτε χάριν τῶν Ἑλλήνων φονεῦσαι τὸν Πολύδωρον, ἀλλὰ δοκεῖς, ὅτι ἔκτει-

νας, ἵνα τὸν χρυσὸν κατέχῃς [10]) ἐν τοῖς σοῖς δόμοις. λέγεις δὲ ἑαυτῷ συμφέροντα, ἐν δυστυχίαις ὑπάρχων. ἴσως δὲ παρ' ὑμῖν τοῖς βαρβάροις εὔκολόν ἐστι τὸ κτείνειν ξένους· ἡμῖν δὲ τοῖς Ἕλλησι τὸ ξενοκτονεῖν αἰσχρόν. πῶς οὖν ἐγὼ κρίνας σὲ μὴ ἀδικεῖν, ἐκφύγω τὴν μέμψιν; οὐκ ἂν δυναίμην τοῦτο ποιῆσαι. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ μὴ καλὰ ποιεῖν ἐτόλμησας, ὑπόμενε καὶ τὰ μὴ φιλούμενα ὑπὸ σοῦ.

V. 1216—1218. *ΑΧΘΕΙΝΑ ΜΕΝ.* ἐπιβαρὲς πρᾶγμα ὑπάρχει ἐμοὶ τὸ κρίνειν τὰ ἀλλότρια κακά· ὅμως δὲ ἀνάγκη ὑπάρχει ποιῆσαι τοῦτο· καὶ γὰρ λαβόντα ἐμὲ εἰς τὰς χεῖρας πρᾶγμα, ἤγουν τὴν κρίσιν αὐτὴν τῶν ἀμφοτέρων, τὸ ἀπώσασθαι καὶ ἀποδιῶξαι τόδε καὶ τοῦτο, ἤγουν τὸ μὴ κρίνειν αὐτοὺς, ἐπεὶ ἀνεδεξάμην τοῦτο, αἰσχύνην καὶ ὄνειδος φέρει. Fl. 59.

V. 1216. *ΑΧΘΕΙΝΑ*, ἀχθεινὸν, βαρὺ ὑπάρχει. (φορτικὰ, φορτικόν.) Gu. ἄχθος ποιοῦντα. Fl. 10. τὰ ἀχθεινὰ ἀντὶ τοῦ ἀχθεινὸν, τὸ πληθυντικὸν ἀντὶ ἑνικοῦ, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὸ φίλα ἀντὶ τοῦ φίλον, ὡς τὸ αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλον φρεσὶ μαντεύεσθαι (Il. ά, 107. ubi leg. φίλα.) Fl. 59. *ΚΑΚΑ*, ἁμαρτήματα. Gu.

V. 1217. *ΑΙΣΧΥΝΗΝ*, ἀτιμίαν. Gu. ἐντροπήν. Fl. 59. *ΦΕΡΕΙ*, ἐπάγει τὸ πρᾶγμα. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1218. *ΠΡΑΓΜ'*, ὑπόθεσιν τήνδε. Gu. *ΑΠΩΣΑΣΘΑΙ*, ἀποῤῥίψαι, ἀποπέμψαι. Gu.

V. 1219. *ΕΜΟΙ*, ἀπ' ἐμοῦ. Fl. 59. *ΕΙΔΗΙΣ*, γνῷς τὴν ἐξ ἐμοῦ ἀπόφασιν. Gu. γνωρίσῃς. Fl. 33. 59.

V. 1220. *ΟΥΤ' ΟΥΝ.* τὸ οὖν παρέλκον. Fl. 59. ἀργόν. Gu.

V. 1222. *ΠΡΟΣΦΟΡΑ*, συμφέροντα. (ἁρμόδια.) Gu.

V. 1223 sq. *ΤΑΧ' ΟΥΝ.* παρὰ ὑμῖν οὖν τοῖς βαρβάροις εὔκολόν ἐστι φονεύειν τοὺς φίλους ὑμῶν προσδραμόντας ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἡμῖν τοῖς Ἕλλησιν αἰσχρὸν καὶ μυσαρὸν πρᾶγμα ὑπάρχει τόδε καὶ τοῦτο. Fl. 59.

V. 1225. *ΠΩΣ ΟΥΝ*, ἐπεὶ ταῦθ' οὕτως ἔχει. Gu.

10) Vulgo φονεύσειν — κατέχεις. Correxit Barnes.

V. 1226. *ΟΥΚ ΑΝ ΔΥΝΑΙΜΗΝ*, κρίνειν μὴ ἀδικεῖν σέ. Gu. *ΤΑ ΜΗ ΚΑΛΑ*, τουτέστι τὰ κακὰ, ἤγουν τὰ ἄδικα καὶ βλαπτικά. Gu. Fl. 59.

V. 1227. *ΕΤΟΛΜΑΣ*, ὑπέμεινες, ἠνείχου. (ἐπεχείρεις.) Gu. *ΤΑ ΜΗ ΦΙΛΑ*. φίλος λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος καὶ ἐπὶ τοῦ φιλουμένου. *ΤΑ ΜΗ ΦΙΛΑ*, ἐπὶ πάθους ἐνταῦθα, ἤγουν ὑπόμεινον καὶ τὰ μὴ φιλούμενα ὑπὸ σοῦ. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἤγουν τὰ μὴ προςφιλέστατά σοι· οὐ γὰρ φίλον ἦν ἐκείνῳ ἡ τύφλωσις αὐτοῦ καὶ ὁ τῶν παίδων φόνος. Fl. 59.

V. 1228 sq. *ΟΙΜΟΙ*. Οἴμοι ὑπὸ γυναικὸς, ὡς ἔοικεν, νικώμενος, παρέξω τοῖς ἐλάττοσιν, ἤτοι τοῖς κακοῖς, τιμωρίαν. *ΗΣΣΩΜΕΝΟΣ*. ἡσσώμενος δούλης γυναικὸς, ἢ τῆς Ἑκάβης νοητέον, ἢ τῆς Κασάνδρας. καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου οὐδὲν δεῖ μηκύνειν, ὡς προφανοῦς. εἰ δὲ πρὸς τὴν Κασάνδραν ἐκφέρομεν, οὕτω συντακτέον· οἴμοι, ὡς ἔοικεν, ἡσσώμενος δούλης γυναικὸς, δώσω δίκην. ἐκείνη γάρ ἐστιν ἡ αἰτία τοῦ συμμαχῆσαι μὲν τῇ Ἑκάβῃ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐμοῦ δὲ καταψηφίσασθαι. ἀγνοήσαντες δέ τινες τὸ λεπτὸν τῆς ἐννοίας, ἐσολοίκισαν φάσκοντες [1]) τὸ ἡσσώμενος πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Πολυμήστορα λέγεσθαι, ἐκφέροντες οὕτω. ἡσσώμενος, ὦ Ἀγάμεμνον, δούλης γυναικὸς σὺ τῆς Κασάνδρας, ὑφέξω ἐγὼ δίκην [ὅπερ ἐσχάτης ἂν εἴη ἀμαθίας.] κρεῖττον δὲ πρὸς τὴν Ἑκάβην τὸ δούλης γυναικὸς λέγεσθαι.

V. 1228. *ΩΣ ΕΟΙΧ'*. ὁ Πολυμήστωρ λέγει, ὡς φαίνεται, νικώμενος ὑπάρχω ὑπὸ γυναικὸς δούλης· ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων εἶχε τὴν τῆς Ἑκάβης θυγατέρα παλλακίδα, ὡς δοκεῖ ὁ Πολυμήστωρ, ὅτι διὰ τὴν Κάσανδραν ἐβοήθησεν ὁ Ἀγαμέμνων τὴν Ἑκάβην. Fl. 59.

V. 1229. *ΥΦΕΞΩ — ΔΙΚΗΝ*, δώσω, ἀποδώσω, δίδωμί σοι δίκην ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι ὑπὸ σοῦ, λαμβάνω δὲ δίκας ἀπὸ σοῦ ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι σέ. Gu. *ΤΟΙΣ ΚΑΚΙΟΣΙ*, ἀντὶ τοῦ τοῖς κακοῖς, ἤγουν ταῖς εὐτελέσι, τοῖς αἰχμαλώτοις. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. τοῖς χείροσιν ἐμοῦ. Gu.

1) φάσκοντες, quod King. etiam habet, e Gu. addidi, sicut antea ἡ ante αἰτία. Idem omittit verba ὅπερ — ἀμαθίας. In initio scholii legebatur δούλου γυν. Correxit Barn. et sic est in Gu.

V. 1230. *ΟΥΚΟΥΝ Δ.* δικαίως ὑφέξεις δίκην, ἐπειδὴ κακὰ ἔπραξας.

V. 1231. *ΟΙΜΟΙ* τῶν τέκνων ἕνεκα καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ὁ τάλας ἐγώ.

V. 1232. *ΑΛΓΕΙΣ;* λυπῇ; τί δὲ οὐ δοκεῖς ἀλγεῖν ἐμὲ τοῦ παιδός μου ἕνεκεν; *ΤΙ ΔΑΙ ΜΕ.* τί δὲ οὐχὶ δοκεῖς ἀλγεῖν καὶ λυπεῖσθαι ἐμὲ ἕνεκα τοῦ παιδὸς τοῦ παρὰ σοῦ φονευθέντος. τὸ δὲ διφθογγογραφούμενον δαὶ προτιθεμένου τοῦ τί πάντοτε διφθογγίζεται. Fl. 59.

V. 1233. *ΧΑΙΡΕΙΣ.* χαρὰν ἔχεις ἀτιμάζουσά με, ὦ κακότροπε σύ;

V. 1234. *ΟΥ ΓΑΡ ΜΕ Χ.* οὐ γὰρ πρέπει με χαίρειν τιμωροῦσαν καὶ κολάζουσαν σέ;

V. 1235. *ΑΛΛ' ΟΥ ΤΑΧ'.* ἀλλ' οὐ χαιρήσεις, ἡνίκα σε ἡ θάλασσα κρύψῃ.

V. 1236. *ΜΩΝ ΝΑΥΣ.* ἆρα διὰ νηὸς παραπέμψῃ εἰς τοὺς ὅρους τῆς Ἑλλάδος; *ΝΑΥΣΤΟΛΗΣΗι*, πλεύσῃ. Fl. 53.

V. 1237. *ΚΡΥΨΗι.* νοτὶς ποντία καλύψει, καὶ ποντίσει πεσοῦσαν ἐκ τῶν καταρτίων. Λέγουσιν, ὅτι οἱ Ἕλληνες καταρώμενοι πάντοτε καὶ ὑβριζόμενοι ὑπὸ τῆς Ἑκάβης, θυμωθέντες ἔῤῥιψαν ταύτην ἀναβιβάσαντες ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ τῆς νεὼς, καὶ λιθοβολήσαντες ἐκείνην ἐποίησαν κολωνὸν, ὕστερον δὲ τοὺς λίθους ἀπὸ ταύτης ἐκβαλόντες εὗρον ἐκείνην σκύλλαν ἔχουσαν ὀφθαλμοὺς ὡς πυρός. [2]) *ΜΕΝ ΟΥΝ*, μᾶλλον μὲν οὖν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΚΑΡΧΗΣΙΩΝ*, τῶν ἱστῶν, ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων μερῶν τῆς νηὸς, τῶν καταρτίων. Gu. καρχήσια τὰ ἄκρα τοῦ ἱστοῦ τοῦ κέρατος τῶν πλοίων, τῶν κεραταρίων τροχαλίων τοῦ ἱστοῦ. Fl. 21. καρχήσια τὰ καλλωπίσματα τῆς νηός. Fl. 59.

V. 1238. *ΠΡΟΣ ΤΟΥ ΒΙΑΙΩΝ.* πρὸς τίνος ἀναγκαστικῶν ἐπιτυγχάνουσαν πηδημάτων.

Ibid. *ΠΡΟΣ ΤΟΥ ΒΙΑΙΩΝ.* τοῦτο οὕτω νοητέον. [3])

2) Verba ἐποίησαν κολωνὸν, (ὕστερον) δὲ — ἐκείνην (σκύλλαν) ἔχουσαν — πυρὸς e Fl. 59. addidi.

3) νοητέον. Sic Gu. Vulgo νοεῖται. Idem mox τυγχάνουσαν

εἰπόντος γὰρ τοῦ Πολυμήστορος πεσεῖσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν ἱστῶν, ἀπυροῦσα αὕτη φησὶ, παρὰ τίνος τυγχάνουσαν ἁλμάτων καὶ πηδημάτων βιαίων καὶ ἀκουσίων κρύψει με.. ἅλματα γὰρ βίαια τὰ ἀκούσια φαμὲν, ἅπερ οὐχ ὁ ἀλλόμενος δρᾷ ἑκουσίως, ἀλλ' ὑπό τινος ἑτέρου ἀναγκαζόμενος πράττει.

V. 1239. ΑΥΤΗ ΠΡΟΣ Ι. αὐτὴ ἀναβήσῃ ἐν τῷ ἀνωτάτω τοῦ ἱστοῦ, ἤγουν τῇ ἄκρᾳ τῶν τροχαλιῶν.

V. 1240. ΥΠΟΠΤΕΡΟΙΣ Ν. διὰ νώτων ἐπτερωμένων, ἢ ποίῳ τρόπῳ;

V. 1241. ΚΥΩΝ ΓΕΝ. κύων γενήσῃ, πυρώδεις ὀφθαλμοὺς ἔχουσα, ἤτοι ἠγριωμένους. ΚΥΩΝ ΓΕΝ. ὅτι κύων ἐγένετο, καὶ Λυκόφρων φησί. Gu. οὐκ ἄπιστον δὲ περὶ τῆς Ἑκάβης κύων (sic) γενομένης. λέγεται γὰρ, ὅτι εἰς τὴν Ἔφεσον ἐγένετο λοιμικὸν νόσημα, ὥστε φθείρεσθαι τοὺς ἀνθρώπους. εὑρισκομένου δὲ ἐκεῖσε τοῦ Ἀπολλωνίου μάντεως ὄντος, ἀπῆλθε (leg. —θον) εἰς ἐκεῖνον λύσιν ζητοῦντες τοῦ λοιμοῦ. ὁ δὲ μετ' αὐτῶν ἀπελθὼν εἰς τὸ ἱπποδρόμιον εὗρον (leg. εὗρεν) ἄνδρα γέροντα ἐν τῇ ὁδῷ καθεζόμενον. ἐπιτάττοντος οὖν τοῦ Ἀπολλωνίου λιθάσαι τοῦτον, ἐλίθασαν. πρὸ τούτου δὲ ἐδείκνυον ὀφθαλμοὺς πυροειδεῖς καὶ ὄψεις πολλὰς πυρινούς. ἐπὶ τὴν αὔριον δὲ πάλιν προςάξει τοῦ μάντεως, ἤγειραν τοὺς λίθους ἀπὸ τούτου καὶ εὑρέθη κύων. ἔπαυσε τὸ λοιμικὸν νόσημα. Fl. 59. ΔΕΡΓΜΑΤΑ, ὀφθαλμοὺς, βλέμματα. (ὄμματα.) Gu. ὀφθαλμούς· ἐξ οὗ καὶ δράκων, ἐκ τοῦ δέρκω τὸ βλέπω. Fl. 10.

V. 1242. ΠΩΣ Δ' ΟΙΣΘΑ. πῶς δὲ γινώσκεις τὴν ἐναλλαγὴν τῆς μορφῆς μου; ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΝ, μεταλλαγήν. (μεταμόρφωσιν, ἀλλοίωσιν.) Gu.

V. 1243. Ο ΘΡΗΙΞΙ Μ. ὁ ἐν τοῖς Θραξὶ μάντις ἔλεξε Διόνυσος ταῦτα. ΘΡΗΙΞΙ ΜΑΝΤΙΣ. ἢ ἐν τῇ Θρᾴκῃ Διονύσου μαντεῖον ἦν, ἢ ἀνήρ τις ἦν ἐν Θρᾴκῃ μάντις [4]) Διόνυσος καλούμενος. ΔΙΟΝΥΣΟΣ. οἱ μὲν περὶ τὸ Παγγαῖον εἶναι τὸ μαντεῖον φασὶ τοῦ Διονύσου, οἱ δὲ περὶ τὸν Αἷμον, οὗ εἰσὶ καὶ Ὀρφέως ἐν σανίσιν ἀναγραφαί.

pro —σα, et ἀλόμενος pro ἀλώμενος, pro quo ἀλλόμενος jam restituit Barnes.

4) ἦν et μάντις e Gu. adscivi.

περὶ ὧν φησὶν ἐν Ἀλκήστιδι, οὐδέ τι φάρμακον Θρήσσαις ἐν [5]) σανίσιν, τὰς Ὀρφεία κατέγραψε γῆρυς (V. 982 sq.). ὅτι δὲ Διόνυσος μάντις, καὶ ἐν Βάκχαις φησί· μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον Καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει (V. 279.).

V. 1244. ΣΟΙ Δ' ΟΥΚ ΕΧΡΗΣΕΝ. σοὶ δὲ οὐκ ἐμάντευσεν οὐδὲν τῶν κακῶν ὧν ἔχεις;

V. 1245. ΟΥ ΓΑΡ ΠΟΤ' ΑΝ. οὐκ ἔχρησε δηλονότι· οὔποτε γὰρ ἂν σὺ εἷλες ἐμὲ ὧδε σὺν δόλῳ.

V. 1246. ΘΑΝΟΥΣΑ Δ' Η ΖΩΣ'. θανοῦσα δὲ ἐκπλήσω τὸν ἐνθάδε βίον, ἤτοι τὸν ἐν τῇ μορφῇ τοῦ κυνὸς, ἢ ζῶσα; τὸ ἐκπλήσω τὸν βίον πρὸς τὸ ζῶσα μόνον λέγε, πρὸς δὲ τὸ θανοῦσα τὸ μεταβληθήσομαι εἰς κύνα. ἐπειδήπερ εἶπεν ὁ Πολυμήστωρ γενήσεσθαι αὐτὴν κύνα, διαπορεῖ, καὶ ἐρωτᾷ αὐτόν· τί λέγεις; θανοῦσα γενήσομαι κύων, ἢ ζῶσα μεταβληθήσομαι εἰς τὴν κυνὸς μορφήν; ὃ καὶ λύει οὗτος λέγων [6]), θανοῦσα. ἔφη γὰρ Πυθαγόρας, καὶ μετ' ἐκεῖνον Πλάτων, ὡς αἱ τῶν ἀθλίως βεβιωκότων ψυχαὶ ἀποθανόντων εἰς ἄλογα ζῶα εἰσέρχονται καὶ λίθους καὶ ξύλα καὶ φυτὰ, ἵνα ἐν τῇ πρὸς ταῦτα διατριβῇ δίκην ὑποσχοῦσαι πρέπουσαν ὧν ἥμαρτον, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέλθοιεν τάξιν. ὅθεν καὶ Πυθαγόρας ποτὲ ἀκούσας ὄνον ὀγκώμενον, ἔφη, ὡς φίλου μου ψυχή ἐστιν αὕτη ἡ ἐν τῷ ὄνῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπέγνω με. ΘΑΝΟΥΣΑ Δ', Η Ζ. θανοῦσα ἢ ζῶσα. μετὰ θάνατον δὲ ἀμειφθήσομαι εἰς κύνα, ἢ ζῶσα ἐν τοιούτῳ εἴδει κυνίῳ τὸν ἐπικεκλωσμένον χρόνον τῆς ζωῆς ἐξανύσω καὶ ἐπιζητήσωμαι (leg. ἐπιζήσομαι). ἔστι μετὰ θάνατον (an: τουτέστι μετὰ θ.?) ἐξαλλαγήσομαι καὶ ἀμειφθήσομαι εἰς κύνειον εἶδος, ἢ ζῶσα, ὥστε τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μου κύων οὖσα ἐπιζῆσαι. Fl. 59. θανοῦσα ἐκπλήσω τὸν βίον εἰς τὸ θαλάττιον ὕδωρ καὶ μεταμειφθήσομαι εἰς τὸ κυνικὸν σχῆμα. Fl. 76. ἐνθάδε δὲ θανοῦσα ἐκπλήσω τὸν βίον, ἢ ζῶσα εἰς τέλος τοῦ εἱμαρ-

5) Legebatur οὐδέτι φαρμάθρης σανίσι. Emendavit Barnes. In loco Baccharum deerat τὸ ante μανιῶδες, quod etiam supplevit. Barn.

6) λέγων addidi e Gu. qui statim post habet ἔφη καὶ Πυθ.

μένου προκόψω, τουτέστι μετὰ θάνατον ἀμειφθήσομαι. εἰς κύνα, ἢ ἐν τῷ κυνείῳ ἐθέλω πληρώσειν τὴν ζωήν μου, ἢ ζῶσα πάλιν θέλω μεταμορφωθῆναι εἰς ἄνθρωπον. ἐνθάδε ἐν τῇ μορφῇ τοῦ κυνὸς ζῶσα ἐκπληρώσω. ἢ θανοῦσα, τουτέστιν ἀπαλλαγήσομαι τοῦ κύων εἶναι, ἢ σὺν αὐτῷ ἀποθανοῦμαι δηλονότι σὺν τῇ μορφῇ τοῦ κυνός. Fl. 6.

V. 1247. *ΘΑΝΟΥΣΑ.* τουτέστι μέχρι θανάτου κύων ἔσῃ· ἐπονομασθήσεται δὲ τῷ τάφῳ τὸ σὸν ὄνομα, ἤγουν κύων. *ΘΑΝΟΥΣΑ* γένησῃ κύων. Gu.

V. 1248. *ΜΟΡΦΗΣ ΕΠ.* ἐπῳδὸν καὶ ἐπώνυμον τῆς ἐμῆς μορφῆς, ἢ τί ἄλλο ἐρεῖς; Ἄλλως. ἐπώνυμον τῆς κυνικῆς μορφῆς, ἢ ἄλλο τι τῆς ἀνθρωπίνης, ἣν ἔχω, λέξεις;

V. 1249. *ΚΥΝΟΣ ΤΑΛ. Σ.* εἰρήσεται καὶ λεχθήσεται δηλονότι σῆμα καὶ μνημεῖον τῆς ταλαίνης κυνὸς, τέκμαρ καὶ σημεῖον τοῖς ναύταις. Ἄλλως. κυνὸς ἀθλίας τοῖς ναύταις τεκμήριον. Περὶ τοῦ κυνὸς σήματος καὶ Ἀσκληπιάδης φησὶν, ὅτι κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα.

V. 1250. *ΟΥΔΕΝ ΜΕΛΕΙ ΜΟΙ,* οὐδαμῶς μοι φροντίς ἐστι, τιμωρηθέντος σοῦ παρ' ἐμοῦ.

V. 1251. *ΚΑΙ ΣΗΝ Γ' ΑΝ.* ἀνάγκη δὲ ὑπάρχει καὶ τὴν σὴν παῖδα Κασάνδραν ἀποθανεῖν.

V. 1252. *ΑΠΕΠΤΥΣ'.* καταφρονῶ τῶν σῶν μαντευμάτων· σοὶ δ' εἴη ταῦτα γενέσθαι, ἅπερ ἐμοὶ μαντεύῃ. *ΑΠΕΠΤΥΣ'.* ἀπέῤῥιψα, καταφρονῶ. στικτέον εἰς τὸ ἀπέπτυσα. Gu. στίξον εἰς τὸ ἀπέπτυσα, ἤγουν ἀπεφρόντισα· εἶτα αὐτῷ σοι δίδωμι τοῦτο ἔχειν. ἤγουν ἀπέπτυσα τῶν παίδων καὶ τοῦ πλούτου καὶ πάντων, ἔπειτα ταῦτα σοὶ δίδωμι ἔχειν, ἤγουν αἱ μαντεῖαι σου ἐν σοί, οὐδὲ φροντίζω τῶν μαντειῶν σου. ἢ τὸ ἀπέπτυσα καταφρονῶ τῆς μαντείας σου. Fl. 59. οὐ πείθομαί σοι. Fl. 10.

V. 1253. *ΚΤΕΝΕΙ ΝΙΝ.* κτενεῖ δὲ αὐτὴν ἡ σύνοικος τοῦδε τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἡ πικρὰ Κλυταιμνήστρα. Πικρὰν οἰκουρὸν τὴν Κλυταιμνήστραν φησὶν, ὡς μοιχευομένην τῷ Αἰγίσθῳ, ὃν ἔλιπεν ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτε ἀπῄει εἰς Τροίαν, κηδεμόνα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἀποκτείνασαν τὸν ἴδιον ἄνδρα Ἀγαμέμνονα ὕστερον, ὡς καὶ Πολυμήστωρ μετ' ὀλίγον αὐτῷ Ἀγαμέμνονι λέγει, ὑπὸ πελέκεως αὐτὸν [7]) ἀναιρεθή-

7) αὐτὸν e Gu. addidi.

σεσθαι. φοβουμένη γὰρ αὐτὴ ἡ Κλυταιμνήστρα αὐτὸν, μὴ τὴν πρὸς Αἴγισθον αὐτῆς μοιχείαν καταμαθὼν αὐτὴν μετ' Αἰγίσθου τιμωρήσεται, τοιόνδε βουλεύει· ἱμάτιον κατεσκεύασε μὴ ἔχον διεξόδους μήτε κεφαλῆς, μήτε χειρῶν, ἐν ᾧ περιβαλοῦσα αὐτὸν λελουμένον ἀπέκτεινε, ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δευτέρου δράματος ἱστόρηται. [8]) διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Πολυμήστωρ λέγει πρὸς αὐτὸν, κτεῖν', ὡς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀναμένει. ΟΙΚΟΥΡΟΣ, φύλαξ οἴκου ἤγουν κατοικοῦσα ἐν τῷ οἴκῳ. Gu. ΠΙΚΡΑ, βαρεῖα, ἀλγεινή. Gu.

V. 1254. ΜΗΠΩ ΜΑΝ. μήπω μὴν μανείη τοσόνδε ἡ θυγάτηρ τοῦ Τυνδάρεω. ΜΗΠΩ, μηδαμῶς. Fl. 59. ΠΩ ἀργόν. εἴθε ΜΑΝΕΙΗ. Gu. ΤΟΣΟΝΔΕ, ὡς ἀποκτεῖναι τὴν ἐμὴν θυγατέρα. [9]) Gu.

V. 1255. ΚΑΥΤΟΝ ΣΕ Τ. καὶ τοῦτον δὲ τὸν Ἀγαμέμνονα κτενεῖ, ἐξάρασα πέλεκυν ἄνω. Οἱ νεώτεροι μὴ νοήσαντες τὸ Ὁμηρικὸν, δειπνήσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ (Od. δ', 535.) ὅτι ἀνθ' ὧν ἔδει μετὰ τοὺς πόνους ἀπολαύσεως τυχεῖν, τοῦτον ὡς βοῦν ἀπέκτεινεν ἡ Κλυταιμνήστρα, προςέθηκαν, ὅτι καὶ πελέκει ἀνῃρέθη. διὸ σημειωτέον ἐνταῦθα τὸ, καὐτόν τε τοῦτον πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω. [10])

V. 1256. ΟΥΤΟΣ ΣΥ, οὗτος σὺ, μαινόμενος ὑπάρχεις καὶ ἐπιθυμεῖς τυχεῖν καὶ ἄλλων κακῶν; ΟΥΤΟΣ. τὸ ὦ οὗτος οὐ λέγει ὡς φίλον, ἀλλ' ὡς εἰώθαμεν καλεῖν τοὺς τυχόντας. Fl. 59. ΚΑΚΩΝ, ἤγουν κολάσεων. Gu. Fl. 17. 56. 76.

V. 1257. ΚΤΕΙΝ', ΩΣ. κτεῖνε, ὅτι καὶ ἐν τῷ Ἄργει φονικὰ λουτρά σε περιμένει· ἐπειδὴ ἐνδύσασα αὐτὸν τὸ μὴ ἔχον πέρας ἱμάτιον ξίφει αὐτῷ κατέχεεν ἡ Κλυταιμνήστρα.

8) Haec verba: ὡς ἐν — ἱστόρηται suppeditavit Gu. Idem paulo ante ἱμάτιον κατασκευάζει ἔχον ἐξόδους, sed μὴ sub linea additum.

9) Haec verba King. scholio edito addidit.

10) Hoc scholion King. superiori ad v. 1253. continuavit, quum in Junt. Basil. Barn. verbis μήπω μὴν — ἄνω disjunctum sit. Idem est in Flor. 10. sed omiss. δειπνήσας — τοὺς πόνους. habet etiam προςέθεσαν καὶ τὸ πέλ. ἐξαρ. ἄνω.

V. 1258. *ΟΥΧ ΕΛΞΕΤ'.* ἐκβάλλετε αὐτὸν, ὦ δοῦλοι, μακρὰν μετὰ βίας.

V. 1259. *ΑΛΓΕΙΣ,* πονεῖς ἀκούων. *ΟΥΚ ΕΦΕΞΕΤΕ,* οὐ καθέξετε τὸ στόμα αὐτοῦ; *ΕΦΕΞΕΤΕ,* ἐγκλείσετε. (κρατήσετε.) Gu. ἐπέχω τὸ κρατῶ, ὡς τὸ ἐπισχεῖν τὴν γλῶσσαν. Fl. 59.

V. 1260. *ΕΓΚΛΕΙΕΤ'.* ἀσφαλίσατε· καὶ γὰρ ἐῤῥέθη. ταῦτα δὲ φησὶν, ὡς πιεζόντων αὐτοῦ τῶν οἰκετῶν τὸ στόμα. *ΕΓΚΛΕΙΕΤ'.* γράφεται καὶ πιέζετε, ὡς πιεζόντων αὐτοῦ τῶν οἰκετῶν τὸ στόμα. Fl. 10. 21. ἢ ἐλέχθη τοῦτο ὑμῖν παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἢ ἐλέχθη παρ' ἐμοῦ τοῦτο. Gu.

V. 1260—1268. *ΟΥΧ ΟΣΟΝ Τ.* οὐκ ἐξορίσετε αὐτὸν πού τῶν ἐρήμων νήσων, ἐπεὶ καὶ λίαν οὕτως ἀναισχυντεῖ; σὺ δ', ὦ τάλαινα Ἑκάβη, πορευθεῖσα θάπτε τοὺς διπλοῦς νεκρούς. καὶ ὑμᾶς δὲ, ὦ Τρωάδες, πρέπον ἐστὶ πελάζειν ταῖς σκηναῖς τῶν δεσποτῶν. καὶ γὰρ ὁρῶ τὰ πνεύματα πρὸς τὸν πλοῦν. εἴθε δὲ ἐς τὴν πατρίδα καλῶς πλεύσαιμεν, καὶ καλῶς τὰ ἐν τοῖς οἴκοις ἔχοντα ἴδοιμεν, ἐλευθερωθέντες τῶν θλίψεων. καλῶς δὲ ἐπεύχεται, ἐπειδὴ ἄτοπα παρὰ τοῦ Πολυμήστορος ἤκουσεν.

V. 1260. *ΟΥΧ ΟΣΟΝ ΤΑΧΟΣ,* ἐστὶ δηλονότι. (λίαν συντόμως, ταχέως.)

V. 1262. *ΘΡΑΣΥΣΤΟΜΕΙ,* θρασυλογεῖ, φλυαρεῖ, ἀναισχυντεῖ, ἀπαιδεύτως λέγει. Fl. 59.

V. 1265. *ΠΝΟΑΣ.* πνοὴ ὁ ἄνεμος καὶ πνοὴ ἡ ζωή. ὅθεν καὶ ἐκπνέει καὶ ἀναπνέει. καὶ πνοὴ ἡ ὀσμὴ, ἥτις καὶ ἀποφορὰ λέγεται, καὶ μετὰ τοῦ ἡδεῖα τίθεται, οἷον πνοὴ ἡδεῖα καὶ πνέει τὸ ῥόδον ἡδύ. πλὴν ἡ πνοὴ, εἰ καὶ σῶμα, ἀλλ' οὖν οὐχ ὁρᾶται καθ' ἑαυτήν· ὁρᾶται δὲ ἑτέρως (ἑτέροις?) σώμασι. Ἄλλως. ἐπεύχεται, ἐπειδὴ ἄτοπα ἤκουσε παρὰ τοῦ Πολυμήστορος. φησὶ γὰρ καὶ πρὸς τὴν Ἑκάβην, σὺ δὲ στείχουσα θάπτε καλῶς τοὺς παῖδας καὶ εὐκατασκευάστως, καὶ πρὸς τὸν χορὸν φησὶν, ἵνα εὐπροσώπως ἀναχωρήσῃ. Fl. 10. 25. [10b])

V. 1266. *ΠΟΜΠΙΜΟΥΣ,* ἐπιτηδείους παραπέμπειν.

10b) Fl. 21. πρὸς τὸν χορὸν ταῦτα. καλῶς καὶ νηπικῶς καὶ εὐκατασκ. πρὸς τὸν χ. ταῦτά φησι, ἵνα εὐπρ. ἀναχ.

Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 56. 59. 76. *ἀγωγοὺς, εὐφόρους.*

V. 1268. *ΕΧΟΝΤΑ, διακείμενα.* Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΑΦΕΙΜΕΝΟΙ, ἀπαλλαγέντες. (ἐλευθερωθέντες. ἀπολελειμμένοι, ἐν ἀφέσει γενόμενοι.)* Gu. *λυτρωθέντες.* Fl. 33.

V. 1269 sqq. *ΙΤΕ ΠΡΟΣ ΛΙΜΕΝΑΣ. πορεύθητε πρὸς τοὺς λιμένας καὶ πρὸς τὰς κατοικίας, ὦ φίλαι, πεῖραν τῶν δεσποτικῶν ληψόμεναι πόνων· ἰσχυρὰ γάρ ἐστιν ἡ τῆς δουλείας ἀνάγκη. ταῦτα δὲ πρὸς ἑαυτὰς λέγουσιν αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ. ΙΤΕ ΠΡΟΣ ΛΙΜ. σύστημα ἐπῳδικὸν ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος κώλων ἀναπαιστικῶν τριῶν· τὸ α καὶ β δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ γ δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἑφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται παροιμιακόν.* Baroc. 74.

V. 1269. *ΙΤΕ. κανόνισον εἶμι τὸ πορεύομαι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἦν, ἡ μετοχὴ εἷς ἕντος, καὶ τὸ προστακτικὸν ἔθι, κατὰ συγκοπὴν ἴμεν, τὸ δεύτερον ἴτε.* Fl. 25.

V. 1271. *ΣΤΕΡΡΑ, ἀκαταπόνητος ὑπάρχει τῆς δουλείας δηλονότι, ἡ δουλεία τῶν δεσποτῶν.* Fl. 59. *ἕλκει ἡμᾶς.* Fl. 33.

Τέλος σχολίων τῶν εἰς Ἑκάβην.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΕΣΤΗΝ.

V. 1 sqq. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΝ ΔΕΙΝΟΝ. Ἡ εἴςθεσις τοῦ δράματος ἐκ μονοστροφικῆς ἐστὶ περιόδου, οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρλη. ὧν τελευταῖος, τόνδ᾽ ἐξεγεῖραι συμφορὰ γενήσεται. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς. Ἐπειδὴ ἡ τοῦ πατρὸς αὐτῆς δυστυχία ὑπερῇρεν ἁπάσας, διὰ τοῦτο αὐτη [ἡ Ἠλέκτρα] [1]) γνωματευομένη ταῦτα φησὶ καθ᾽ αὐτήν. δείξει δὲ, ὡς ἐξ ἀρχῆς τὸ γένος αὐτῆς συμφοραῖς ὑπέκειτο. ἵνα δὲ μὴ καθ᾽ ἕκαστον ἀπαριθμῆται τὰ συμβαίνοντα τοῖς ἀνθρώποις κακὰ, περιλαμβάνει διὰ τοῦ γενικοῦ ὀνόματος τοῦ δεινοῦ, διαιρουμένου εἰς πάθη καὶ συμφοράς. καὶ πάθη μέν ἐστι τὰ συμπίπτοντα τοῖς σώμασι νοσήματα, συμφοραὶ δὲ αἱ ἐπερχόμεναι τοῖς ἀνθρώποις θλίψεις. καὶ τὸ ὧδ᾽ εἰπεῖν ἔπος διὰ τοῦτο ἔφη, διότι καθολικῶς ἐξήνεγκεν [ἤγουν εἴρηκεν]. [2]) ἐπεὶ δὲ πάθος καὶ συμφορὰν εἴρηκε, προτιμᾷ τὸ θηλυκὸν τοῦ οὐδετέρου, ἀποδιδοὺς τὸ ἧς πρὸς τὸ συμφορά. γίνωσκε δὲ, ὅτι, ἐὰν [3]) εὑρεθῶσιν ὀνόματα ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν, μάλιστα μὲν τὸ ἀρσενικὸν προτιμᾶται τοῦ θηλυκοῦ, συμβαίνει δὲ ἔστιν ὅτε καὶ τὸ ἀνάπαλιν. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων· κειμένου γὰρ [4]) ἀρσενικοῦ καὶ

1) ἡ Ἠλέκτρα om. Gu. αὐτη delevit King.

2) Verba ἤγουν εἴρηκεν desunt in Gu. Omisit etiam King. Ex eodem Gu. mox recepi πάθος pro πάθη.

3) Gu. ὅτι, ὅταν εὑρ.

4) γάρ, quod addidit King, habet etiam Gu. Idem habet paulo ante cum Junt. et Basil. συμβαίνει δέ, pro quo in King. et Musgr. male legitur συμβαίνειν. Post ἐπὶ τῶν θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων

θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου ὀνόματος, ἀποδίδοται ἡ σύνταξις πρὸς τὸ οὐδέτερον, ὡς εἰς πρᾶγμα.

V. 1. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΝ ΔΕΙΝΟΝ. τὸ δεινὸν ὄνομά ἐστι γενικὸν, καὶ διαιρεῖται εἰς πάθος καὶ συμφοράν. καὶ πάθος μὲν τὰ νοσήματα, συμφορὰ δὲ αἱ δυστυχίαι καὶ περιπέτειαι. Ἄλλως. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν, ὅπερ οὐχ ὑφίσταται τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις. τοῦτο δέ φησι, παρόσον ἔκτοπον καὶ ἀλλόκοτον ὑπέστη τιμωρίαν ὁ Τάνταλος, ἢ διὰ τὰς τοῦ γένους συμφορὰς, ἢ δι' ἑαυτὴν, ὥς γε τλημόνως συνυποφέρει τῷ ἀδελφῷ τὴν τύχην, ἢ διὰ τὸν Ὀρέστην. [5]) Ἄλλως. ΩΔ' ΕΙΠΕΙΝ ΕΠΟΣ, ὡς ἐν συντόμῳ εἰπεῖν, οὐκ ἔστι δεινὸν, οὔτε βάρος, (l. πάθος) οὔτε συμφορὰ, ἧς οὐκ ἂν τὸ βάρος ἡ τῶν βροτῶν φύσις ἀπενέγκαιτο. εἰς θηλυκὸν δὲ ἐξ οὐδετέρου τὸν λόγον ἀπέδωκεν, ἐπειδὴ προτιμᾶται τοῦ οὐδετέρου τὸ θηλυκόν. [6]) ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΝ ΔΕΙΝΟΝ. ὡς ἐπέρχεται δηλονότι εἰπεῖν ἔπος οὕτως, ἤτοι ὡς ἐν συντόμῳ εἰπεῖν οὐκ ἔστιν οὐδὲν χαλεπὸν, οὐδὲ πάθος καὶ κάκωσις, οὐδὲ συμφορὰ ἀπὸ θεῶν πεμφθεῖσα, ἧς οὐκ ἂν βαστάσει βάρος ἡ φύσις ἀνθρώπου. ΕΠΟΣ, λόγον. περισσὸν, Ἀττικῶς. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. Gu.

V. 2. ΟΥΔΕ ΠΑΘΟΣ. πάθος ἐπὶ σώματος τὸ τραῦμα, καὶ ἡ πληγὴ, ἣν ξίφει τις ἐπλήγη ἢ τοιούτῳ τινὶ, ὃ ἀπὸ μὲν τοῦ ποιοῦντος λέγεται πρᾶγμα καὶ πρᾶξις, ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχοντος πάθος, ὥσπερ τὸ λῆμμα ἀπὸ μὲν τοῦ λαμβάνοντος λέγεται λῆμμα, ἀπὸ δὲ τοῦ διδόντος δῶρον. ἀπὸ τούτου πάθος καὶ ἐπὶ ψυχῆς ἡ ἧττα, ἣν ἡττήθη τις

Gu. addit: ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο πολλάκις γίνεται. Praeterea in Gu. primo loco leguntur verba ἵνα δὲ μὴ καθ' ἕκαστον — ὡς εἰς πρᾶγμα, deinde ἐπειδὴ δὲ ἡ τοῦ π. — ὑπέκειτο a m. sec. King totum in duo scholia descripsit: ἐπειδὴ — θλίψεις. deinde (post scholion sequens τὸ δεινὸν ὄνομα etc. quod non legitur in Gu.) ὧδ' εἰπεῖν ἔπος διὰ τοῦτο ἔφη — ὡς πρᾶγμα, om. εἰς.

5) Hoc scholion omiserunt King. et Musgr. Ejus priora tantum verba habent Flor. 10. 33. οὐκ ἔστι δεινὸν οὔτε ἀκοῇ οὔτε θέᾳ. ἔστι οὕτω δεινὸν, ὅπερ οὐχ ὑφίσταται τῶν ἀνθρώπων φύσις.

6) Hoc etiam scholion omiserunt King. et Musgr. In eo pro ἀπενέγκαιτο legendum suspicor ὑπενέγκαιτο.

ὑπὸ ἀδικίας, ἢ ἀκολασίας, ἢ τοιούτου τινός. λέγεται πάθος καὶ αὐτὴ ἡ ἀκολασία καὶ ἡ ἀδικία καὶ ἡ δειλία καὶ ὅσα τοιαῦτα, προςβάλλει ἡμῖν, ὥςπερ λέγεται βέλος καὶ τὸ πεμπόμενον καὶ τὸ τραῦμα τὸ ἀπὸ τῆς βολῆς τοῦ βέλους. τούτων δὴ [7]) τῶν παθῶν τῶν προςβαλλόντων, ἤγουν τῆς ἀδικίας, τῆς ἀκολασίας, καὶ τῶν τοιούτων, ἐπικρατεῖν ὁ λογισμὸς δύναται, οὐ καταλύων αὐτὰ, ἀλλ' ὑπείκων αὐτοῖς. τὰ δὲ ἕτερα, ἤγουν αἱ πληγαὶ καὶ αἱ ἧτται αἱ ὑπὸ τούτων, ἀφανίζεται [8]) ἰατρευόμενα, ὡς μηδὲ οὐλὴν καὶ ἴχνος τι αὐτῶν καταλείπεσθαι. ἐνταῦθα δὲ πάθος λέγει σώματος ἤγουν [9]) πληγὴν καὶ κάκωσιν. *ΟΥΔΕ ΠΑΘΟΣ.* πάθος λέγεται σωματικὸν νόσημα, οἷον λώβη καὶ ἕτερα, ὅσα ἀπὸ τοῦ σώματος ἀναδίδονται· συμφορὰ δὲ θεήλατος ἡ ἀπὸ θεοῦ πεμπομένη, οἷον λοιμικὸν νόσημα, λιμὸς καὶ ἐπιδρομὴ ὑετοῦ. οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν καὶ χαλεπὸν πρᾶγμα, οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος καὶ ἐκ θεοῦ ἐλθοῦσα, ὅπερ οὐχ ὑφίσταται ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις. Fl. 59. *ΘΕΗΛΑΤΟΣ,* ἀπὸ θεοῦ πεμπομένη. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. ἐκ θεοῦ παραγενομένη. Gu. a m. sec. ἀγνοοῦντες δέ· ἀπὸ κοινοῦ γὰρ ληπτέον τὸ οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν. διὰ τοῦτο εἰρηκὼς ἔπος καὶ πάθος πρὸς τὸ θηλυκὸν συνέταξε τὰ ἑξῆς, φάσκων, ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος. φαμὲν, ὅτι τὸ θηλυκὸν προτιμᾶται οὐδετέρου, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὸν (l. αὐτὸ) ἐποίησε τὴν σύνταξιν. Fl. 33.

V. 3. *ΑΧΘΟΣ.* ἄχθος ἐπὶ σώματος, ἄχος ἐπὶ ψυχῆς. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. βάρος. καὶ Ὅμηρος φησί· τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν. (Il. ω, 49.) Gu. a m. sec.

V. 4—14. *Ο ΓΑΡ ΜΑΚΑΡΙΟΣ.* ὁ γὰρ μακάριος Τάνταλος, — καὶ οὐκ ὀνειδίζω τὰς τύχας, — γεννηθεὶς, ὡς λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ Διὸς, φοβούμενος τὴν πέτραν τὴν ὑπερκειμένην τῆς κεφαλῆς, κρέμαται ἐν τῷ ἀέρι, καὶ δίδωσι

7) δή. Sic Gu. qui paulo post habet ἤγουν τῆς ἀκολ. τῆς ἀδ.

8) ἀφανίζεται. Sic Gu. Junt. ἀφανήσεται Basil. quod retinuit King.

9) πάθος λ. σ. ἤγουν πληγὴν e Gu. recepi. Junt. Basil. Barn. πάθη λ. σ. τὴν πλ. King. πάθη λ. σ. ἤγουν πλ.

ταύτην τὴν τιμωρίαν, ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι ἄνθρωπος ὢν, ἔχων ἀξίωμα κοινῆς τραπέζης ἴσον τοῖς θεοῖς, ἔσχε γλῶσσαν ἀκράτητον, νόσον αἰσχίστην καὶ χαλεπωτάτην. οὗτος ὁ Τάνταλος ἐγέννησε Πέλοπα, καὶ ἀπὸ τοῦδε ἔφυ ὁ Ἀτρεύς, ᾧ Ἀτρεῖ ἡ Μοῖρα ἡ Κλωθὼ ξήνασα καὶ κατασκευάσασα, ἤτοι παρασχοῦσα τὰ στέμματα καὶ τὴν βασιλείαν, ἐπέκλωσε, καὶ εἱμαρμένον ἐποίησε, θέσθαι καὶ ποιῆσαι ἔριν πόλεμόν τε τῷ Θυέστῃ, ἄντι συγγόνῳ καὶ ἀδελφῷ.

V. 4. *Ο ΓΑΡ ΜΑΚΑΡΙΟΣ*. μακάριον αὐτὸν καλῶ, καὶ οὐ δυστυχῆ, ἵνα μὴ ὀνειδίσω αὐτόν. Ἄλλως. Ὁ ποτὲ μακάριος. οὐ γὰρ ὀνειδίζουσα φησὶν, ἀλλὰ βουλομένη παραστῆσαι, ὅτι πάντα τὰ δεινὰ ὑφίστανται οἱ ἄνθρωποι· ὡς Ὅμηρος, τλητὸν γὰρ Μοῖραι θνητὸν (l. θυμὸν) θέσαν ἀνθρώποισι. καλῶς δὲ τὸ ὡς λέγουσι προσέθηκεν· οὐ γὰρ πείθομαι τὸν Δία τοὺς ἰδίους παῖδας οὕτως αἰκίζεσθαι. Ἄλλως. ἐπαινεῖταί τις ἐφ' οἷς ποιεῖ καλοῖς, καὶ ψέγεται ἐφ' οἷς ποιεῖ κακοῖς· μακαρίζεται δὲ ἐφ' οἷς ἔχει καλοῖς, ἢ ἀπολαύει. ἀφ' οὗ μακάριος, ὁ μακαρισμοῦ ἄξιος ἐφ' οἷς ἔχει καλοῖς, ἢ ἀπολαύει. καὶ μακάριον τέλος, οὗ ὁ τυχὼν μακαρίζεται. καὶ μακάριον ἔργον, ἐφ' ᾧ ὁ ἐργασάμενος μακαρίζεται. ἐνταῦθα δὲ τὸ μακάριος κατ' εὐφημισμὸν λέγεται· οὐ γὰρ καλῶν ἀπέλαυσεν ὁ Τάνταλος, ἵνα διὰ ταῦτα μακαρίζηται, ἀλλὰ κακώσεων μᾶλλον καὶ κολάσεων. *ΜΑΚΑΡΙΟΣ*, εὐδαίμων διὰ τὴν τῶν θεῶν συνήθειαν. Gu. a m. sec. *ΚΟΥΚ ΟΝΕΙΔ*. καὶ οὐ λέγω ἄθλιος καὶ ταλάντατος, εἰς ὀνειδισμὸν προφέρουσα τὰς τύχας· ἀπὸ γὰρ τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ ἄθλιος μᾶλλον ἦν καὶ ταλάντατος. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 5. *ΔΙΟΣ ΠΕΦΥΚΩΣ*. Τμώλου καὶ Πλουτοῦς υἱὸς ὁ Τάνταλος, Ταντάλου δὲ καὶ Εὐρυανάσσης Πέλοψ, Βροτέας, Νιόβη· Πέλοπος δὲ καὶ Ἱπποδαμείας Ἀτρεὺς, Θυέστης, Δίας, Κυνόσουρος, Κορίνθιος, Ἵππαλμος, Ἵππασος, Κλέων, Ἀργεῖος, Ἀλκάθους, Αἴλιος, Πιτθεὺς, Τροίζην, Νικίππη, Λυσιδίκη, καὶ ἔκ τινος Ἀξιόχης νόθος Χρύσιππος. τούτῳ φθονήσαντες οἱ Πελοπίδαι, ὡς προκρινομένῳ παρὰ τῷ πατρὶ, ἀναπείθουσιν ἅμα τῇ μητρὶ τοὺς πρεσβυτάτους Ἀτρέα καὶ Θυέστην ἀνελεῖν τὸν παῖδα. οἱ δὲ ἀποκτείναντες εἰς φρέαρ ἐνέβαλον. ὁ δὲ Πέλοψ ὑπόπτους ἔχων τοὺς παῖδας ἐκβάλλει τῆς πατρίδος ἐπαρασάμενος. τούτων ἄλλοι μὲν ἄλλῃ ᾤκησαν, Ἀτρεὺς δὲ καὶ Θυέστης

ἐν τῇ Τριφυλίᾳ κατῴκησαν ἐν Μακίστῳ. καὶ Ἀτρεὺς μὲν Κλεόλαν τὴν Δίαντος ἀγαγόμενος ἔσχε Πλεισθένη τὸ σῶμα ἀσθενῆ. ὃς Ἐριφύλην γήμας ἔσχεν Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον καὶ Ἀναξιβίαν. νέος δὲ τελευτῶν ὁ Πλεισθένης καταλείπει τῷ πατρὶ τοὺς παῖδας. Θυέστης δὲ λαβὼν Λαοδάμην,* Ἀγαυὴν, Κάλαιον. τῶν δὲ Ἡρακλειδῶν κατασχόντων Πελοπόννησον, ἔχρησεν ὁ θεὸς αὐτοὺς μὲν ἀποστῆναι Λακεδαίμονος, τοὺς δὲ Πελοπίδας βασιλεῦσαι. ΔΙΟΣ ΠΕΦ. Ζεὺς, Τάνταλος, Πέλοψ, οὗ Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης· ἐκ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος· ἐκ τοῦ Θυέστου Ἀγλαὸς, Ὀρχόμενος, Κάλαος· ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος Ἠλέκτρα, Χρυσόθεμις, Ἰφιγένεια, Ὀρέστης· ἐκ τοῦ Μενελάου μόνη ἡ Ἑρμιόνη. Gu. τὸ ΩΣ ΛΕΓΟΥΣΙΝ οὐκ ἐνδοιάζουσα φησὶν, εἰ παῖς ἦν τοῦ Διὸς ὁ Τάνταλος, ἀλλ' ὀνειδίζουσα τῷ δαίμονι, ὅτι τοὺς ἰδίους ἐκγόνους τοσοῦτον ἐν ταῖς δυστυχίαις παρορᾷ. [10]) ΩΣ ΛΕΓΟΥΣΙ. ἀπὸ τοῦ τάλας Τάνταλος ὠνόμασται, οἱονεὶ ταλάντατος· ἀθλιώτατα γὰρ πέπονθεν. Fl. 21.

V. 6. ΚΟΡΥΦΗΣ — ΠΕΤΡΟΝ, τὸν ὑπεράνω τῆς κορυφῆς δεδοικὼς (Gu. δεδιὼς) πέτρον. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. 1. ΥΠΕΡΤΕΛΛΟΝΤΑ, ὑπερκρεμάμενον, ἀναφαινόμενον. Gu. a m. 2. ΔΕΙΜΑΙΝΩΝ. ἐκ τούτου παροιμία Ταντάλου φόβον φοβοῦμαι, ἔτι τε πρὸς τὴν ἑτέραν ἱστορίαν Ταντάλου δίψαν διψῶ. Gu. m. 2.

V. 7. ΑΕΡΙ ΠΟΤ. Τινὲς μὲν φασὶν, ὧν ἐστι καὶ Εὐριπίδης, ἐν ἀέρι τὸν Τάνταλον κρέμασθαι, κἀνταῦθα τὴν δίκην ὑπέχειν ὧν ἐξήμαρτεν, ἐξειπὼν τοῖς βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν ἀπόῤῥητα (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν) καὶ τῆς ἀμβροσίας μεταδούς. [1]) ἕτεροι δὲ λέγουσιν ἐν ᾅδου τοῦτον κολάζεσθαι, ἱστάμενον μέσον

10) Hoc scholion in Junt. Basil. Barn. in iis, quae ad vs. 4. adscripta sunt, inter ὁ ποτὲ μακάριος — αἰκίζεσθαι et ἐπαινεῖτάί τις legitur. Huc transtulit King. una cum eo, quod praecedit, καλῶς τὸ ὡς λέγουσι etc.

1) μεταδούς. Sic dedi e Gu. pro vulg. μεταδιδούς, unde paulo ante γλῶσσαν pro γλῶτταν. Ex eodem paulo post est μ. τοῦ πώγ. καὶ διψῶντα pro διψῶν et αὐτὸν post πατάξων. Pro ἐπιχειρήσῃ — ἀφίσταται idem habet ἐπιχειρήσει — ἀφίστασθαι.

ὕδατος ἄχρι τοῦ πώγωνος καὶ διψῶντα. ἡνίκα δὲ ἐπιχειρήσῃ πιεῖν, ἀθρόον τό τε ὕδωρ ἀφίσταται, καὶ ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ πέτρος κάτεισιν, ὡς δῆθεν πατάξων αὐτόν. οὐ μόνον δὲ οὗτος ἐν ᾅδου κολάζεται, ἀλλὰ καὶ Σίσυφος, καὶ Τιτυὸς, καὶ Ἰξίων, καὶ αἱ Δαναοῦ παῖδες. *ΑΕΡΙ ΠΟΤΑΤΑΙ.* ἐπεὶ διὰ γλωσσαλγίας ἥμαρτεν ὁ Τάνταλος, σιωπῇ αὐτὸν ἐκόλασεν ὁ θεός. οὔτε γὰρ ἐν οὐρανῷ αὐτὸν τιμωρεῖται, ἵνα μὴ συνδιαλέγηται τοῖς θεοῖς, ἢ λαλούντων ἀκούῃ, οὔτε ἐπὶ γῆς, ὅπως μὴ ἐξείποι τοῖς ἀνθρώποις, ἅτινα εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ, οὔτε καθ᾽ ᾅδου, ἵνα μὴ καὶ ἄλλους ὁρῶν κολαζομένους ἁμαρτωλοὺς παραμυθοῖτο, ἀλλ᾽ ἐν ἀέρι μετεώρῳ, ὅπως μηδενὶ φθεγγόμενος μᾶλλον ἀνιῷτο. *ΑΕΡΙ ΠΟΤΑΤΑΙ*, κατὰ τὸν ἀέρα κρέμαται. (ἐξήπλωται, μετεωρίζεται, φέρεται ὥσπερ πτηνός.) Gu. *ΤΙΝΕΙ*, δίδωσι. (ἀνταποδίδωσι.) Gu.

V. 8—10. *ΩΣ ΜΕΝ ΛΕΓΟΥΣΙΝ.* ὅτι ἄνθρωπος ὢν, ἔχων ἀξίωμα κοινῆς τραπέζης ἴσον τοῖς θεοῖς, ἔσχε γλῶσσαν ἀκράτητον, λέγω νόσον αἰσχίστην καὶ χαλεπωτάτην.

V. 9. *ΚΟΙΝΗΣ ΤΡ.* Κοινῆς τραπέζης ἀξιούμενος, ὤφειλεν εἰπεῖν. ἐπεὶ δὲ ἡ κοινὴ τράπεζα τὴν αὐτὴν τιμὴν τοῖς μεταλαμβάνουσιν αὐτῆς [2]) δίδωσι, διὰ τοῦτο εἶπεν ἀξίωμ᾽ ἔχων ἴσον. *ΙΣΟΝ.* ὅρα ἐνταῦθα, ὅπως χρῆται ὁ ποιητὴς τὸ ἴσον τὸ ι ὡς βραχύ. οὐ γάρ ποτε ἐν τέλει στίχου ποὺς εὑρίσκεται συγκείμενος ἐκ μακροῦ καὶ βραχέος, ἀλλὰ τοὐναντίον. Gu.

V. 10. *ΑΚΟΛΑΣΤΟΝ.* ἐπὶ [3]) ἀκολάστῳ τινὶ λόγῳ φασὶν αὐτὸν κολάζεσθαι. εἰ γὰρ μετέδωκε τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὸν Πίνδαρον (Ol. 1, 98 sqq.) τοῖς βροτοῖς, μᾶλλον ἂν φιλανθρωπίας παρὰ τῶν θεῶν ἐθαυμάζετο. αἰσχίστην δὲ νόσον τὴν γλωσσαλγίαν φησὶν, ὅτι πορνεία μὲν καὶ γαστριμαργία καὶ τὰ λοιπὰ πάθη ἔχουσί τι καὶ τερπνὸν, ἡ δὲ γλωσσαλγία καὶ τούτου ἐστέρηται, καὶ ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πάθη τὸν χρώμενον βλάπτει, αὕτη δὲ κατὰ τοῦ θείου ὁπλίζεται. *ΑΚΟΛΑΣΤΟΝ.* ἀπαίδευτον. (ἄσεμνον, ὑβριστικὸν, ἄτιμον, ἀνουθέτητον. κολάζω κατὰ Ἀττικοὺς τὸ νουθετῶ.) Gu. ἐξέδωκεν τὰ μυστήρια. Fl. 21. *ΑΙΣΧΙΣΤΗΝ*, κακίστην· οὐδὲν γὰρ ἀθυρογλώσσου φαυλότερον. Gu.

2) μεταλαμβάνουσιν αὐτῆς. Sic Gu. prout edid. King. pro καταλαμβάνουσιν αὐτήν. Idem mox ἔχων pro ἔχειν.

3) Junt. Basil. Barn. ἐπεί. Corr. King.

V. 11. *ΟΥΤΟΣ ΦΥΤΕΥΕΙ.* ἐξ *Εὐρυθεμίστης* [4]) τῆς Ξάνθου, ἢ *Κλυτίας* τῆς *Ἀμφιδάμαντος*, ὡς ἱστορεῖ *Φερεκύδης*, ὁ *Τάνταλος* ἐγέννησε τὸν *Πέλοπα*. *ΓΕΝΝΑι* ἀντὶ τοῦ ἐγέννησε. [5]) Fl. 59. 76. Gu.

V. 12. *Ωι ΣΤΕΜΜΑΤΑ.* τῆς ἀρχῆς τὸν στέφανον. *Αἰσχίνης* γὰρ στέμματα τὰ ἔρια φησὶν ἀπὸ τοῦ στέφειν τὰς ἠλακάτας· ἐξ ὧν γίνονται οἱ στέφανοι τῶν βασιλέων. *ΞΗΝΑΣΑ* δὲ, ἀντὶ τοῦ προξενήσασα [6]) καὶ παρασχομένη, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐριουργήσασα, κατασκευάσασα. ὁ δὲ νοῦς, ἡ τῷ *Ἀτρεῖ* περιποιησαμένη τὴν βασιλείαν θεὰ πόλεμον καὶ ἔριν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπέκλωσε. γράφεται δὲ καὶ *Ἔρις*, ἵνα ᾖ, ἡ θεὰ *Ἔρις* τὸν πόλεμον ἐπέκλωσε *Θυέστῃ* καὶ *Ἀτρεῖ*. οὐ παράλογον δὲ καὶ ἄλλον θεὸν ἐπικλώθειν, ὡς καὶ τὰς *Μοίρας*. *Ὅμηρος* γὰρ φησὶ, τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκονδε νέεσθαι. (Od. α', 17.) τρεῖς δὲ εἰσὶ *Μοῖραι*, *Κλωθὼ*, *Λάχεσις* καὶ *Ἄτροπος*. τούτων ἡ μὲν *Κλωθὼ* τὰ ἑνὶ ἑκάστῳ μέλλοντα συμβήσεσθαι κλώθει καὶ κατασκευάζει, ἡ δὲ *Λάχεσις* λαγχάνει καὶ κληροῖ καὶ ἐπικυροῖ ταῦτα, καὶ οἷον ἐπισφραγίζει, ἡ δὲ *Ἄτροπος* ἄτρεπτα καὶ ἀμετακίνητα καὶ [7]) ὡς οὐκ ἂν ἄλλως γενησόμενα, τίθησιν. *ΣΤΕΜΜΑΤΑ*, βασιλείαν. (ἀπὸ συμβόλου τὸ κύριον.) Gu. *ΞΗΝΑΣΑ*, κατασκευάσασα. (προξενήσασα, ἐριουργήσασα.) Gu. τὸ δὲ *ΞΗΝΑΣΑ* διὰ τοῦτο προσέθηκε, διότι ἐπέκλωσεν εἶπε· ξαίνουσι γὰρ πρῶτον τὸ ἔριον αἱ βουλόμεναι νῆμα κατασκευάσαι γυναῖκες. Baroc. 74. Gu. *ΕΠΕΚΛΩΣΕΝ*, εἱμαρμένον ἐποίησε. (κατεσκεύασε.) Gu. *ΘΕΑ*, ἡ *Μοῖρα*, ἡ *Κλωθώ*. (ἡ τύχη.) Gu.

V. 14. *ΘΕΣΘΑΙ*, ὥστε ποιῆσαι. (ποιήσασθαι.) Gu. *ΤΙ ΤΑΡΡΗΤΑ.* ἀντὶ τοῦ εἰς μέτρον θεῖναι ἐμὲ παρθένον οὖσαν τὰ ἄῤῥητα, ἤτοι τὰ μὴ πρέποντα λέγεσθαι

4) *Εὐρυθεμίστης.* Sic Junt. Basil. *Εὐρυθανάσσης* Barn. *Εὐρυανάσσης* rectius King. apud quem mendose scriptum est *Εὐρυνάσσης*, quod ne ipsum quidem correxit Musgr. Vid. ad v. 5. Tzetz. ad Lycophr. 52.

5) Pro *ἐγέννησε* Fl. 17. *ἐφύτευσε.*

6) Barn. King. Musgr. *προξενίσασα.*

7) *καὶ* e Gu. addidi, in quo tantum sunt verba *τρεῖς εἰσὶ Μ.* — *τίθησιν*, quae statim sequitur scholion Barocc.

ὡς αἰσχρά. ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΑΣΘΑΙ. ἀνεμέτρει τὸ χωρίον παρὰ Ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ διεμέτρει· ἀναμετρήσασθαι δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀναλαβεῖν καὶ διηγήσασθαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ μετρηθέντα ἐξ ἀρχῆς [8]) ἀναλαμβανόντων καὶ μετρούντων. καθὸ λέγεται καὶ τὸ ἀνακοινωσώμεθα τὸν λόγον παρὰ Πλάτωνι, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβόντες κοινωσώμεθα. τὸ ἑξῆς, ᾧ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφυμεν ἐκ μιᾶς μητρὸς ἀνοσιωτάτης, ἡ Χρυσόθεμις καὶ ἡ Ἰφιγένεια καὶ ἐγὼ ἡ Ἠλέκτρα καὶ ἄρσην ὁ Ὀρέστης. ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΑΣΘΑΙ. διὰ τοῦ ἀναμετρήσασθαι τὸ πλῆθος τῶν κακῶν ἐσήμανεν. ἢ οὖν ὡς πολλὰ, ἢ ὡς ἄτοπα παραπέμπεται, ἢ ὡς παρθένος παραιτεῖται λέγειν, διὰ τὴν μοιχείαν Αἰγίσθου, ἢ τὸν ἄνομον Αἰγίσθου γάμον. οὗτος γὰρ ἦν παῖς Πελοπίας τῆς θυγατρὸς, ἢ Στερόπιδος, δι' ἧς ἐποίησεν αὐτὸν Θυέστης. ΤΑΡΡΗΤΑ, τὰ μὴ πρέποντα λέγεσθαι, ὡς αἰσχρά. (ἢ ὡς ἄπειρα.) λέγει δὲ τὰ τῆς μοιχείας τοῦ Θυέστου. (μὴ δυνάμενα ῥηθῆναι διὰ τὸ πλῆθος, ἢ διὰ τὸ εἶναι δύσφημα. ἀ ν α μ. ἐξαριθμῆσαι, καταλέξαι, εἰπεῖν, ἀναλαβεῖν καὶ διηγήσασθαι.) Gu. [9])

V. 15—27. ΕΔΑΙΣΕ Δ' ΟΥΝ ΝΙΝ. εὐώχησεν αὐτὸν τὸν Θυέστην ὁ Ἀτρεὺς, τὰ τέκνα αὐτοῦ δηλονότι ἀποκτείνας. ἀπὸ τοῦ Ἀτρέως δὲ,— τὰς γὰρ ἐν μέσῳ δυστυχίας σιγῶ,— ἔφυ ὁ κλεινὸς Ἀγαμέμνων, κλεινὸς μὲν, ὡς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς Τροίαν στρατεύσας. εἰ δὴ κλεινὸς, ὡς ἀθλίως ἀποθανὼν καὶ τὴν τῆς γυναικὸς ὑποστὰς μοιχείαν [10]), ὁ Μενέλεώς τε ἀπὸ μητρὸς Κρητικῆς τῆς Ἀερόπης. εἰς γυναῖκα δὲ ἔλαβεν ὁ μὲν Μενέλαος τὴν Ἑλένην, τὴν μισουμένην ὑπὸ τῶν θεῶν, ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ὁ ἄναξ τὸ λέχος τῆς Κλυταιμνήστρας (περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὴν Κλυταιμνήστραν) τὸ ἐπίσημον καὶ διάδηλον, διὰ τὸν φόνον δηλονότι, εἰς Ἕλληνας· ᾧ Ἀγαμέμνονι παρθένοι μὲν τρεῖς ἐγεννήθημεν ἐκ μιᾶς ἀνοσιωτάτης μητρὸς, Χρυσόθεμις, Ἰφιγένεια, καὶ ἐγὼ ἡ Ἠλέκτρα, ἄρσην τε

8) ἀρχῆς. Sic Gu. Vulgo ἀρχῶν.

9) Quae uncis inclusa sunt, e Baroc. 74. etiam enotavit King. Reliqua habent etiam Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

10) Verba ὡς ὑπὲρ — στρατεύσας sub v. κλεινὸς, ὡς ἀθλ. — μοιχείαν sub vv. εἰ δὴ κλεινὸς in Gu. a m. sec. scripta sunt. Reliqua desunt.

Ὀρέστης· ἥτις Κλυταιμνήστρα περιβαλοῦσα καὶ περικρύψασα τὸν ἄνδρα ἐν ἱματίῳ κυκλοτερεῖ, μὴ ἔχοντι διέξοδον, ἔκτεινεν· ὧν δὲ χάριν ἔκτεινε δηλονότι, οὐ καλόν ἐστι παρθένῳ λέγειν, τουτέστιν ἐμοὶ τῇ παρθένῳ· ἀφίημι τοῦτο ἀσαφὲς καὶ ἄῤῥητον, σκοπεῖσθαι ἐν τῷ δήμῳ.

V. 15. ΕΛΑΙΣΕ. μετὰ τὸ ψωμισθῆναι τὰ τέκνα τὸν Θυέστην, ἐχρήσθη ἐν Πυθίᾳ ἐρωτῶν, πῶς τιμωρήσαιτο τὸν ἀδελφὸν, μιγῆναι τῇ θυνατρὶ Πελοπείᾳ καὶ τὸν ἐκ ταύτης γενόμενον δεινὰ κατεργάσασθαι τοὺς Ἀτρείδας Αἴγισθον. Fl. 10. 35. καὶ ἔθρεψεν αὐτὸν, ἐδείπνισε τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ αὐτὸν τὸν Θυέστην, ἔδωκεν αὐτῷ ἑστιᾶσαι τὰ ἑαυτοῦ τέκνα καὶ ἑστίασιν. Fl. 21.

V. 16. ΤΑΣ ΓΑΡ ΕΝ Μ. ἤγουν (om. Gu.) τὰ συμβάντα (om. Bar.) πρὸς ἀλλήλους κακὰ, καὶ τὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ πρὸς Θυέστην μοιχείαν, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο κατὰ θαλάσσης ταύτην ἀφῆκεν. Baroc. 74. Gu. ἐν μέσῳ τύχας λέγει τὴν μῖξιν τοῦ Θυέστου τὴν μετὰ τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Πελοπείας, ἀφ' ἧς ἔτεκε τὸν Αἴγισθον τὸν μοιχὸν τῆς Κλυταιμνήστρας. Fl. 59. τὴν μοιχείαν Ἀερόπης αἰνίττεται, ἢ τὴν γυναῖκα Πλεισθένους, ὃν ἀνεῖλεν Θυέστης. Fl. 10.

V. 18. ΚΡΗΣΣΗΣ. τὸ ἀρσενικὸν Κρὴς, καὶ κλίνεται Κρητός· τὰ γὰρ εἰς ης ὀξύτονα μονοσύλλαβα περιττοσυλλάβως κλινόμενα διὰ τοῦ τος, οἷον Κρὴς Κρητός, βλὴς βλητός, σὴς σητός. Fl. 21.

V. 19. ΘΕΟΙΣ ΣΤΥΓ. τὴν θεομίσητον. (διὰ τὸ πολλῶν κακῶν αἰτίαν γενέσθαι.) Gu.

V. 21. ΕΠΙΣΗΜΟΝ ἐπὶ σωφροσύνῃ. Ὅμηρος· η δὴ (leg. ἡ δ' ἤτοι) τὸ πρὶν ἀναίνετο (leg. μὲν ἀν.) ἔργον ἀεικές· — φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθαῖσι. (Od. γ', 265 sqq.) ἢ οὖν τὸ πρὸ τοῦ ἐπίσημον, ἢ νῦν διὰ τὴν μοιχείαν φανερόν. Fl. 35. διάδηλον διὰ τὸν φόνον. (ἔνδοξον, περιβόητον διὰ τὴν ἀνυπέρβλητον ὕστερον αὐτῆς κακίαν. ἐπίσημον καὶ ἐπὶ καλῷ καὶ ἐπὶ κακῷ, ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ κακῷ.) Gu.

V. 23. ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ. καὶ ὁ Ὅμηρος (Il. ι, 145)· Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα. καὶ οὕτως Ἰφιάνασσαν μὲν τὴν Ἰφιγένειαν καλεῖ, Ἠλέκτραν δὲ τὴν Λαοδίκην διὰ τὸ πολυχρόνιον ἴσως τῆς παρθενίας, οἱον-

εἰ ἄλεκτρός τις οὖσα, ὡς αὐτὸς καὶ οὕτως φησίν· ὦ παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἠλέκτρα χρόνου. (infra v. 72.) Fl. 10. 33. 59. οὗτος ὁ ποιητὴς γ' λέγει θυγατέρας γεννηθῆναι τῷ Ἀγαμέμνονι· ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῷ β' δράματι τέσσαρας μετὰ τῆς Ἰφιανάσσης. Gu. ἱστοροῦσι τινὲς, ὡς ἡ Ἠλέκτρα πρῶτον μὲν ἐκαλεῖτο Ἰφιάνασσα, διὰ δὲ τὸ παραταθῆναι εἰς μακρὸν τὸν τῆς παρθενίας αὐτῆς καιρὸν καὶ ἄνανδρον μεῖναι μέχρι πολλοῦ, οὕτως ἐκλήθη, ὡς ἔστι συμβαλεῖν τοῦτο ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ ὀνόματος· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ λέκτρον ἡ κοίτη. Gu.

V. 24. *ΑΝΟΣΙΩΤΑΤΗΣ*, ἀδικωτάτης, μιαρωτάτης. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 25. *ΑΠΕΙΡΩι*, κυκλοτερεῖ. (ἀδιεξοδεύτῳ, μὴ διεξόδους ἔχοντι κεφαλῆς καὶ χειρῶν.) Gu. ἄπειρον, ὃ οὐκ ἦν διαπεράσαι χερσὶν ἢ κεφαλῇ. Fl. 33. *ΠΕΡΙΒΑΛΟΥΣΑ*, περικαλύψασα, ἐνδύσασα, ὡς τὸ περιέβαλε τὸν ἅγιον τοῖς δεσμοῖς. Gu. *ΥΦΑΣΜΑΤΙ*, ἱματίῳ. (χιτῶνι.) Gu. ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα χιτῶνα ὕφανεν οὔτε ταῖς χερσὶν οὔτε τῇ κεφαλῇ ἔνδυσιν (ἔκδ.) ἔχοντα, ὅπως μὴ Ἀγαμέμνων ἀμύνασθαι δύνηται τοὺς φονεύοντας. καλῶς δὲ εἶπεν, ἣ πόσιν· εἰ γὰρ εἶπε τὸν ἐμὸν πατέρα, δι' ἑαυτὴν ἐδόκει κατηγορεῖν τῆς μητρός. Αἰσχύλος δὲ φησὶν ἀμήχανον τεῦχημα καὶ δυςέκλυτον.

V. 27. *ΟΥ ΚΑΛΟΝ*. οὐ γὰρ προςήκει παρθένον μοιχείας καὶ μιασμάτων ἀνόμων μεμνῆσθαι. Gu. *ΑΣΑΦΕΣ*, ἄδηλον, (σκοτεινὸν, ἄῤῥητον). Gu.

V. 28—33. *ΦΟΙΒΟΥ Δ' ΑΔΙΚΙΑΝ*. τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος κατὰ τί πρέπει κατηγορεῖν ἀδικίαν; πείθει δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔπεισε, τὸν Ὀρέστην κτεῖναι τὴν μητέρα, ἥτις ἐγέννησεν αὐτὸν, πρᾶγμα δηλονότι προστάξας, οὐ φέρον πρὸς ἅπαντας εὔκλειαν, καὶ καλὴν φήμην. ὅμως δὲ ἀπέκτεινε πεισθεὶς τῷ θεῷ. καὶ ἐγὼ μετέσχον τοῦ φόνου, καθὰ γυνὴ, τουτέστι συνεβούλευσα, ὁ Πυλάδης τε, μετέσχε τοῦ φόνου δηλονότι, ὃς συνέπραξεν ἡμῖν τάδε.

V. 28 sqq. *ΦΟΙΒΟΥ Δ' ΑΔΙΚΙΑΝ*. ἐν ἤθει ταῦτα· φησὶ μὲν γὰρ οὐ κατηγορήσειν τοῦ θεοῦ, ὅμως γε μὴν ὑστε-

ρον ὑπερπαθήσασα [1]) καταβοᾷ Ἀπόλλωνος, καὶ δι᾽ ὧν ἐδόκει μὴ κατ᾽ αὐτοῦ λέγειν, διὰ τούτων ἐλέγχεται αὐτοῦ κατηγοροῦσα. τὸ δὲ ἀκόλουθον ἦν· ὁ δὲ Ἀπόλλων, οὐκ ἄδικος μὲν, ὅμως πείθει Ὀρέστην ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα. πρὸς οὐχ ἅπαντας δὲ τὴν εὔκλειαν φέρειν εἴρηκεν, ἐπειδὴ οἱ μὲν ἐπῄνουν αὐτὸν, οἱ δὲ οὔ. *ΦΟΙΒΟΥ Δ᾽ ΑΔ.* οὐ γὰρ πρέπει θεοῖς ἀδικία· ἀγαθῶν γὰρ δοτῆρες εἰσί. τοῦτο δὲ λέγει ὥςπερ δυςχεραίνουσα διὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ μανίαν· δοκεῖ γὰρ τοῦτο λογιζομένη, ὡς, εἰ δικαίως παρὰ τοῦ Φοίβου ὁ τῆς μητρὸς φόνος ἐθεσπίσθη Ὀρέστῃ, οὐκ ἔδει τοῦτον μανῆναι θεῷ ὑπακούσαντα. Gu. [2]) *ΤΙ ΔΕΙ*, κατὰ τί ἀντὶ τοῦ οὐδέν. (πρέπει.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ.* κατηγορεῖ τὸ σκυλάκιον τὸ προελθὸν πρῶτον τῆς μητρὸς τὸν πατέρα ἀντὶ τοῦ δεικνύει ἐν ἑαυτῷ. κατηγορεῖν καὶ τὸ κατά τινος ἀγορεύειν. καὶ ἔχει τὴν σύνταξιν ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν, οἷον κατηγορῶ σου φόνον, κατηγορῶ σου ἀδικίαν. καὶ ἔστι μὲν ἡ τετελεσμένη σύνταξις αὐτοῦ αὕτη. ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ μετὰ γενικῆς μόνης λέγεται. τὸ τοιοῦτο δὲ καὶ ἐν ἄλλοις συμβαίνει πλείστοις, οἷον τὸ προςέχω ἐντελῶς μὲν λεγόμενον ἐν τῷ λόγῳ ἔχει καὶ τὸν νοῦν, οἷον προςέχω τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις· λέγεται δὲ καὶ προςέχω τοῖς λεγομένοις χωρὶς ἐκείνου. καὶ τὸ φθονῶ ἐντελῶς μὲν ἔχον τῆς συντάξεως ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικὴν συντάσσεται, οἷον φθονῶ σοι τοῦδε. λέγεται δὲ καὶ φθονῶ σοι μόνον, καὶ ἔτι φθονῶ τῆς σῆς ἀρετῆς. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

V. 29. *ΣΦ᾽.* σφὶν καὶ νὶν καὶ μὶν ἐπὶ ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν οὐχ εὑρίσκεται. Fl. 21.

V. 30. *ΠΡΟΣ ΟΥΧ — ΦΕΡΟΝ*, πρᾶγμα. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. οὐ γὰρ ἅπαντες ἀποδέχονται τοῦτο, ἀλλ᾽ οἱ μὲν, οἱ δ᾽ οὔ. Gu. a m. sec. *ΕΥΚΛΕΙΑΝ*, καλὴν φήμην. (τιμὴν, δόξαν.) Gu.

V. 31. *ΟΥΚ ΑΠΕΙΘΗΣΑΣ*, οὐκ ἀπειθὴς γενόμενος, παρακούσας τῷ Ἀπόλλωνι. Fl. 59.

1) ὑπερπαθήσασα, quod ediderunt Barn. King. Musgr., habet etiam Junt. ὑπερπατήσασα Basil.

2) Hoc scholion edidit etiam King. haud dubie e Baroc. 74. sed sine prioribus οὐ γὰρ — εἰσί.

V. 32. *ΟΙΑ ΔΗ ΓΥΝΗ.* ὥςπερ ἀδύνατος ἡ γυναικεία φύσις μεταλαβεῖν φόνου· οὐ γὰρ κεκοινώνηκε τοῦ φόνου ἡ Ἠλέκτρα, ὡς καὶ Ὀρέστης φησί· σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας, τὰ δ' εἴργασται μοι. ζητεῖται δὲ, τί δήποτε ἀνωτέρω παρθένον ἑαυτὴν εἰρηκυῖα, ὅπου φησὶν, ὧν δ' ἕκατι, παρθένῳ λέγειν οὐ καλὸν, ἐνταῦθα γυναῖκα ἑαυτὴν λέγει. λεκτέον δὲ, ὡς οἷα δὴ γυνὴ πρὸς τὸ θηλυκὸν γένος σκοπουμένη, ὡς οὐδὲν μὲν ἔπραξεν, ἀλλὰ τοσοῦτον, ὅσον ἂν γυνή τις φράσοιτο. *ΟΙΑ ΔΗ ΓΥΝΗ.* ὡς γυνὴ, συμβουλεύσασα, παραθαῤῥύνασα, ὑπομνήσασα τοῦ πατρὸς, οὐχὶ αὐτόχειρ γέγονε τῆς μητρὸς, ἀλλὰ λόγοις παρώρμησε κατ' αὐτῆς τὸν ἀδελφόν. τάχα δὲ διὰ τοῦ οἷα δὴ γυνὴ, παρονειδίζει τῇ μητρί· ἐκείνη γὰρ αὐτόχειρ γέγονε τοῦ Ἀγαμέμνονος, οὐ κατὰ γυναῖκα. *ΟΙΑ ΔΗ ΓΥΝΗ,* ὅσον δὲ δύνανται αἱ γυναῖκες εἰς φόνον πρᾶξαι, ὥςπερ ἀδύνατος ἡ γυναικεία φύσις μεταλαβεῖν φόνου. τοσοῦτον ἔπραξα, ὅσον ἂν γυνή τις ἐργάσηται συμβουλεύσασα, παραθαῤῥύνασα, ὑπομνήσασα τοῦ πατρός· οὐ γὰρ αὐτόχειρ γέγονε κἀκείνῳ εἰς τὸν φόνον τῆς μητρὸς, ἀλλὰ λόγοις παρώρμησε ἱσταμένη ἔξωθεν καὶ περισκοποῦσα. Fl. 59. ἐκοινώνησα καθὰ ἂν μετάσχοι γυνή. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 33. *ΠΥΛΑΔΗΣ Θ' ΟΣ.* Φώκου παῖδες Κρίσσος καὶ Πανοπεύς. τούτων ὁ Κρίσσος ἔκτισε τὴν νῦν Κίῤῥαν, τότε Κρίσσαν καλουμένην, καὶ παῖς αὐτῷ ἐξ Ἀντιφατείας τῆς Ναυβόλου Στρόφιος ἐγένετο. οὗ Ἀστυδάμεια καὶ Πυλάδης ἐκ Κυδραγόρας τῆς ἀδελφῆς Ἀγαμέμνονος.

V. 34—45. *ΕΝΤΕΥΘΕΝ.* ἤτοι ἐξ ἐκείνου συντακεὶς, καὶ συμμιγεὶς ὁ τλήμων Ὀρέστης νόσῳ ἀγρίᾳ, ἤτοι μανίᾳ, νοσεῖ· ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὃς δὴ, πεσὼν ἐν κοίτῃ κεῖται. ὁ φόνος γὰρ τῆς μητρὸς ἐλαύνει καὶ ταράσσει αὐτὸν μανίαισιν, ὑπὸ μανιῶν, τῶν Ἐριννύων δηλονότι. αἰδοῦμαι γὰρ ὀνομάζειν καὶ λέγειν θεὰς Εὐμενίδας, τὰς Ἐριννύας δηλονότι, αἳ ταράσσουσι τόνδε διὰ φόβου. ἕκτον δὲ ἦμαρ τόδε ἐστὶ δηλονότι, ἐξότου σφαγαῖς καὶ διὰ σφαγῆς θανοῦσα ἡ μήτηρ ἐκαθάρθη τὸ δέμας διὰ τοῦ πυρός· δι' ὧν ἡμερῶν οὔτε τροφὴν ἐδέξατο διὰ τοῦ λαιμοῦ, οὐ λουτρὰ ἔδωκε τῷ σώματι, ἤτοι οὐκ ἐνίψατο· κρυφθεὶς δὲ ἔσω τῶν ἱματίων, ὅταν μὲν κουφισθῇ τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς νόσου, ἔμφρων γενόμενος δηλονότι, δακρύει, ποτὲ δὲ ἀπὸ τῆς κοίτης πηδᾷ, καθὰ πῶλος ἀπὸ ζυγοῦ δρομαῖος καὶ ταχύς.

V. 34. *ΕΝΤΕΥΘΕΝ*, μετὰ τὴν ματροκτονίαν. Fl. 59. ἐξ ἐκείνου. (ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης. ἐκ τούτου, μετὰ τὸ γενέσθαι τὸν φόνον.) Gu. *ΑΓΡΙΑι*, ἀγριότητος ποιητικῇ. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀφορήτῳ. μεγάλῃ. Gu. m. sec. *ΣΥΝΤΑΚΕΙΣ*, συμφθαρείς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. συμπλακείς. Fl. 2. συγκολληθείς. Fl. 10.

V. 35. *ΤΛΗΜΩΝ*. ὁ δυστυχὴς παρὰ τοῖς Τραγικοῖς, παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ ὁ ὑπομονητικός. Fl. 10. *Ο ΔΕ*, ὅς. Gu.

V. 36. *ΔΕ*, γάρ. Gu. *ΤΡΟΧΗΛΑΤΕΙ*, κατεπείγει, μετὰ τοῦ τροχοῦ καὶ ἁρμάτων ἐλαύνει. *ΤΡΟΧΗΛΑΤΕΙ*, ταράσσει, ἐλαύνει. (κινεῖ δίκην τροχοῦ.) Gu. ἤγουν ποιεῖ κινεῖσθαι ὧδε καὶ ἐκεῖσε δίκην τρόχου. Fl. 21. κατεπείγει· τρόχος γὰρ ὁ δρόμος. Fl. 10.

V. 37. *ΟΝΟΜΑΖΕΙΝ*. ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς τὰς Ἐριννῦς. οὐκ ὀνομάζουσι δὲ, ἀλλ' εὐφημιζόμενοι θεὰς ἢ Εὐμενίδας καλοῦσιν. ὀνόματα δὲ τῶν Ἐριννύων, Τισιφόνη, Μέγαιρα καὶ Ἀληκτώ. Ἄλλως. ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς Εὐμενίδας, τουτέστιν εὐλαβοῦμαι λέγειν, ὅτι αἱ Εὐμενίδες, ἤγουν αἱ Ἐριννύες ποιοῦσιν αὐτὸν μαίνεσθαι, αἳ τοῦτον ἐξαμιλλῶνται καὶ ἐλαύνουσιν ἐν φόβῳ. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα κατὰ παράλειψιν· ὃ γὰρ ηὐλαβεῖτο λέγειν, εἴρηκεν. οἱ δὲ πολλοὶ [3]) οὕτω νοοῦσιν· αἰδοῦμαι τὰς Εὐμενίδας λέγειν θεὰς, ἀντὶ τοῦ εὐλαβοῦμαι λέγειν αὐτὰς εἶναι τοῦ θείου γένους, ὡς κακῶν παρεκτικάς. τὸ δὲ ἐξαμιλλῶνται εἶπεν, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐν γυμνασίοις ἄνω καὶ κάτω στρέφονται τοῖς ἀγωνίσμασιν.

V. 38. *ΕΥΜΕΝΙΔΑΣ*. Εὐμ. φησὶν αὐτὰς κατ' ἀντίφρασιν· μᾶλλον γὰρ εἰσὶ δυςμενίδες ἢ εὐμενίδες· τὴν γὰρ τῆς μανίας νόσον αὗται τοῖς ἀνθρώποις προςάγουσιν ἐπεκδικοῦσαι. Fl. 21. *ΕΞΑΜΙΛΛΩΝΤΑΙ*, ταράσσουσιν, εἰς ἀγῶνα ἐμβάλλουσιν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. δίκην τῶν ἁμιλλωμένων κινεῖσθαι ποιοῦσιν. Gu. a m. 2. συνεχῶς φοβοῦνται. Fl. 10.

3) οἱ δὲ — νοοῦσιν e Gu. addidi, quum in Junt. Basil. Barn. esset εἴρηκεν. Ἄλλως. αἰδ. Eadem verba haud dubie e Baroc. addidit etiam King. Paulo ante παράλειψιν est a Barn. prout habet Gu. Junt. Basil. παράληψιν. In sqq. τὸ δὲ ἐξαμ. εἶπεν e Gu. scripsi pro εἶπε δὲ τὸ ἐξαμ.

V. 39. *ΕΞΟΤΟΥ ΣΦΑΓΑΙΣ.* καὶ Ὅμηρος· ἤτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν. αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε. (Od. γ', 309.)

V. 40. *ΚΑΘΗΓΝΙΣΤΑΙ.* καθωσίωται, κέκαυται. ἁγνείαν γὰρ ἐκάλεσε τὴν διὰ πυρὸς φθορὰν τοῦ σώματος. *ΚΑΘΗΓΝΙΣΤΑΙ.* κεκάθαρται· πάντα γὰρ καθαίρει τὸ πῦρ, καὶ ἁγνὰ δοκεῖ εἶναι τὰ καιόμενα, τὰ δὲ ἄκαυστα 4) μεμιασμένα.

V. 41. *ΩΝ ΟΥΤΕ.* ἀφ' ὧν, ἢ ἐξ ὧν ἓξ ἡμερῶν οὐκ ἔφαγεν. ἐμφαίνει δὲ, ὡς προσηνέχθη μὲν αὐτοῦ τῷ στόματι ἡ τροφὴ, ἀλλὰ καταπιεῖν οὐκ ἐδυνήθη. *ΔΙΑ ΔΕΡΗΣ*, τοῦ λαιμοῦ. (φάρυγγος.) Gu. τράχηλος καὶ αὐχὴν τὸ ὄπισθεν, δέρη καὶ δειρὴ τὸ ἔμπροσθεν. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 42. *ΟΥ ΛΟΥΤΡ' ΕΔ.* οὐκ ἐκαθαρίσθη τῷ προσώπῳ, οὐκ ἐνίψατο, ἢ οὐκ ἐλούσατο· οἱ γὰρ Ἕλληνες συνεχῶς καὶ σχεδὸν καθ' ἡμέραν ἐλούοντο. Fl. 59. *ΧΛΑΝΙΔΙΩΝ*, τῶν ἁπαλῶν σκεπασμάτων τῶν ἐπὶ τῆς κοίτης, ἱματίων. Gu.

V. 43—45. *ΟΤΑΝ ΜΕΝ Σ.* ὅταν μὲν κουφισθῇ τῆς μανίας, εἴσω τῶν στρωμάτων κρυβεὶς λυπεῖται, ἐξ οἵων ἄρα εἰς οἷα ἐμπέπτωκε λογιζόμενος, ὅταν δὲ τῇ μανίᾳ κάτοχος ᾖ, ἄνω καὶ κάτω φέρεται ἁλλόμενος (Cod. ἀλλώμενος) καὶ οὐκ ἐν δεμνίοις κεῖται, ἀλλ' ἀποπηδᾷ μὲν δρομαῖος, ὥςπερ πῶλος ἀπαλλαγεὶς τοῦ ζυγοῦ. Gu.

V. 43. *ΣΩΜΑ*, κατὰ τό. Fl. 59. *ΚΟΥΦΙΣΘΗι*, ῥαϊσθῇ καὶ ἀπαλλαγῇ. Gu. ἐλαφρωθῇ ἀπὸ τῆς μανίας. Fl. 59.

V. 44. *ΕΜΦΡΩΝ* γενόμενος. (δέον ἐμφρόνως εἰπεῖν, πρὸς τὸ Ὀρέστης ἔμφρων εἶπεν.) Gu. σῶας ἔχων τὰς φρένας. Fl. 59.

V. 46—70. *ΚΥΡΙΑ Δ' ΗΔ'.* ἐκυρώθη δὲ τοῖς Ἀργείοις (τὸ περιέχον ἀντὶ τοῦ περιεχομένου) μήτε ἐν οἴκοις

4) ἄκαυστα. Sic Fl. 59. pro ἄταφα. In eo utrumque scholion conjunctum est: κάθαρσιν ἁγνείαν ἔλεγον οἱ Ἕλληνες τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ σώματος τὴν διὰ πυρὸς καῦσιν καὶ φθορὰν τούτου· πάντα γάρ κ. τ. λ.

μήτε ἐν θυσίαις δέχεσθαι ἡμᾶς τινὰ μητροκτονήσαντας, μήτε προςαγορεύειν· κυρία δὲ, ἤτοι ὡρισμένη καὶ κεκυρωμένη ἥδε ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐξοίσει ἡ πόλις τῶν Ἀργείων τὴν ἀπόφασιν, εἰ πρέπει θανεῖν ἡμᾶς ἐν πετρώματι λιθοβολησίμῳ, ἢ ξίφος ἀκονήσαντά τινα βαλεῖν ἐπὶ τοῦ αὐχένος ἡμῶν δηλονότι. ἔχομεν δὲ δή τινα ἐλπίδα, ὥςτε μὴ θανεῖν· ἥκει γὰρ ἀπὸ τῆς Τροίας ὁ Μενέλαος εἰς τὴν γῆν τὴν ἑαυτοῦ δηλονότι, εἰς τὴν πατρίδα, τὸν λιμένα δὲ τὸν Ναύπλιον, τὸν ἀπό τινος Ναυπλίου οὕτω λεγόμενον, διανύσας κώπῃ, ἐνελιμένισε τῷ αἰγιαλῷ, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκ τῆς Τροίας πλανηθείς· τὴν δὲ πολλῶν στεναγμῶν αἰτίαν Ἑλένην προέπεμψεν εἰς τὸν οἶκον τὸν ἡμέτερον, ἐπιτηρήσας νύκτα, ἵνα μή τις ἰδὼν πορευομένην κατὰ τὴν ἡμέραν ὧν οἱ παῖδες ἀπέθανον ἐν τῇ Τροίᾳ, λιθοβολήσῃ αὐτήν· ἔστι δὲ ἔσω κλαίουσα τὴν ἀδελφὴν καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν δωμάτων. ἔχει δὲ δή τινα παραμυθίαν τῶν θλίψεων· ἣν γὰρ ὁ Μενέλαος ἀπὸ τῆς Σπάρτης ἀγαγὼν ἔλιπε κατὰ τοὺς οἴκους, ὅτε ἔπλει εἰς τὴν Τροίαν, τῇ ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκεν ἀνατρέφειν, τὴν παρθένον λέγω τὴν Ἑρμιόνην, ἐπὶ ταύτῃ χαίρει, καὶ ἐπιλήθεται τῶν δυστυχιῶν. βλέπω δὲ πᾶσαν εἰςέλευσιν, πότε ὄψομαι τὸν Μενέλαον ἥκοντα, ὅτι κατὰ τὰ ἄλλα ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθα καὶ φερόμεθα, ἐὰν μὴ σωθῶμεν κατά τι παρ' ἐκείνου. ἄπορον χρῆμα ὑπάρχει δηλονότι ὁ δόμος ὁ δυστυχῶν.

V. 46 sqq. *ΕΔΟΞΕ Δ' ΑΡΓΕΙ.* φανερὸν, ὅτι ἐν Ἄργει ὑπόκειται ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος. Ὅμηρος δὲ ἐν Μυκήναις φησὶ τὰ βασίλεια Ἀγαμέμνονος, Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαιμονίᾳ. τὸ δὲ ἑξῆς· ἔδοξε δ' Ἄργει τῷδε μήθ' ἡμᾶς στέγαις δέχεσθαι. πρὸς δὲ τὸ πῦρ οὐδὲν ἀνταπέδωκεν· ἔξωθεν οὖν ἀκουστέον τὸ ἐναύειν. καὶ ἔστι σχῆμα Ἀττικὸν, μὴ πυρὶ ἐναύειν, ἀντὶ τοῦ μήτε πυρὸς ἐναύειν. οὐ γὰρ τὸ δέχεσθαι πρὸς τὸ πῦρ ληπτέον. *ΕΔΟΞΕ Δ' ΑΡΓΕΙ,* ἔδοξε δὲ τῷ Ἄργει, ἤγουν τῷ λαῷ, μήτε δέχεσθαι ἡμᾶς ἐν ταῖς στέγαις καὶ ἐν τοῖς οἴκοις ματροκτονοῦντας καὶ φονεύσαντας τὴν μητέρα, μήτε δέχεσθαι ἐν πυρὶ ἤγουν ἐν ταῖς θυσίαις, μήτε προςλαλεῖν ἡμᾶς τινά. Fl. 59.

V. 46. *ΕΔΟΞΕ,* ἐκυρώθη. (ἐκρίθη, ἐτυπώθη. ἀρεστὸν ἐφάνη.) Gu.

V. 47. *ΠΡΟΣΦΩΝΕΙΝ*, *χαιρετίζειν.* (*προςλαλεῖν. ἡμᾶς.*) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 48. *ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΥΝΤΑΣ*, *ἀντὶ τοῦ μητροκτονήσαντας.* (*τὴν μητέρα φονεύσαντας, κατ' ἀντιχρονισμόν.*) Gu. *ΚΥΡΙΑ Δ' ΗΔ' ΗΜ.* *ἐν ταύτῃ ἐστὶ τὸ κῦρος.* Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *κυρωθεῖσα, ὡρισμένη, τετυπωμένη.* Gu. a m. sec. *ΗΜΕΡΑ*, *ἤγουν ἡ σήμερον.* Fl. 59.

V. 49. *ΕΝ Ηι ΔΙΟΙΣΕΙ*, *ἀντὶ τοῦ ἐξοίσει.* (*ἐξενέγκει, κομίσει. ἡ διὰ ἀντὶ τῆς ἐξ, ὡς τὸ διεγράψατέ με τῆς πολιτείας, ἤγουν ἔξω ἐβάλετε.*) Gu.

V. 51. *Η ΦΑΣΓΑΝΟΝ.* *κέκριται, φησὶν, ἡμᾶς τελευτῆσαι· πότερον δὲ ξίφει, ἢ λίθοις βληθέντας, σήμερον κρινοῦσι.* *ΘΗΞΑΝΤ'*, *ἀκονήσαντα τινά.* (*ἡμᾶς.*) Gu.

V. 54. *ΝΑΥΠΛΙΕΙΟΝ.* *Ναύπλιος Ἀργεῖος ἀνὴρ, ναυτικῆς ἔμπειρος, λιμένα κατασκευάσας, ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκάλεσε Ναύπλιον. ἦν δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης. ἢ ὅτι ἐν λειμῶνι διέτριβεν, ἐκ τούτου ὁμώνυμος αὐτῷ ὁ λιμήν.* *ΝΑΥΠΛΙΕΙΟΝ.* *Ναύπλιος λιμὴν ἐκλήθη ἀπὸ Ναυπλίου, ἀνδρὸς Ἀργείου, υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης, εὑρόντος πρώτου* (King. *πρῶτον*) *τὰ ναυτικά. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἀνὴρ Ναύπλιος, πατὴρ Παλαμήδους, ὃς ἀμυνόμενος τοὺς Ἕλληνας διὰ τὸν ἐν Τροίᾳ τοῦ παιδὸς φόνον, ἐπιτηρήσας ὅτε ἀνέστρεφον ἐκεῖθεν, οὓς ἂν αὐτῶν εὕρε χειμαζομένους, τῷ τῆς θαλάσσης βυθῷ παρεδίδου· ἔστι δὲ οὗτος ὁ λιμὴν ἐν Ἄργει.* Baroc. 74. Gu.

Ib. *ΕΚΠΛΗΡΩΝ ΠΛΑΤΗι.* *ἤτοι τὴν ὁδὸν διαπεπερακὼς, ταῖς κώπαις προςορμίζεται τοῖς ἀκταῖς. ὑπὸ δὲ τῶν πλατῶν τὰς ναῦς σημαίνει. Πλάτη δὲ τὸ πλατὺ τῆς κώπης, ὃ μεθίεται εἰς τὴν θάλασσαν.* *ΕΚΠΛΗΡΩΝ ΠΛ.* *ἀντὶ τοῦ διανύσας κώπῃ.* (*ἐκτελῶν, διαπερῶν.*) Gu.

V. 56. *ΑΛΑΙΣΙ*, *πλάναις.* Gu. *ΠΛΑΓΧΘΕΙΣ*, *πλανηθείς.* Gu. *ΠΟΛΥΣΤΟΝΟΝ*, *τὴν πολλῶν στεναγμῶν αἰτίαν.* (*ἢ τὴν ἀξίαν.*) Gu. Baroc. 74.

V. 57. *ΕΙΣΙΔΩΝ.* *περισσὴ ἡ εἰς.* Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 58. *ΜΕΘ' ΗΜΕΡΑΝ.* οὐκ ὀρθῶς νῦν ποιοῦσιν αὐτὴν τινὲς τῶν ὑποκριτῶν προεισπορευομένην καὶ τὰ λάφυρα [προεισπορευόμενα] μεθ' ἡμέραν· ῥητῶς γὰρ αὐτὴν νυκτὸς ἀπεστάλθαι φησί. τὰ δὲ κατὰ τὸ δρᾶμα ἡμέρᾳ συντελεῖται. [5]) *ΜΕΘ' ΗΜΕΡΑΝ.* Ἀττικῶς· καθ' ἡμέραν καὶ εἰς ἡμέραν κοινῶς. Gu.

V. 59. *ΕΣ ΠΕΤΡΩΝ Ε. Β.* λιθοβολήσῃ. ἡ εὐθεῖα ὁ πέτρος. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 60. *ΠΡΟΥΠΕΜΨΕΝ*, ἔμπροσθεν ἔπεμψεν. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. προαπέστειλεν. Gu. m. sec.

V. 61. *ΣΥΜΦΟΡΑΣ ΤΕ ΔΩΜΑΤΩΝ.* συμφορὰ οὐ μόνον ἡ δυστυχία, ἀλλὰ καὶ ἡ συνέλευσις, ὡς ἔχει καὶ τὸ τοῦ Σοφοκλέους, κἀπὶ συμφορᾷ γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο. (El. 1230. Br.)

V. 62. *ΠΑΡΑΨΥΧΗΝ*, παραμυθίαν. (παρηγορίαν.) Gu.

V. 67. *ΕΙΣΟΔΟΝ*, διέλευσιν, δίοδον, ὁδόν. Gu.

V. 68. *ΤΑ Γ' ΑΛΛΑ.* κατὰ τὰ ἄλλα γὰρ ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης κρεμώμεθα, ἤγουν οὐδεὶς ἕτερος ἐστιν ὁ βοηθήσων ἡμᾶς, ἐὰν μὴ παρὰ τοῦ Μενελάου σωθῶμεν. Fl. 59.

V. 70. *ΑΠΟΡΟΝ ΧΡ.* ἄπορον χρῆμα ὑπάρχει ὁ δόμος τῶν δυστυχῶν, ἤγουν τοὺς δυστυχοῦντας οὐδεὶς ἐστιν ὁ βοηθῶν αὐτούς. Fl. 59. ἤγουν οἱ δυστυχοῦντες ἀποροῦσιν, ὅ τι καὶ δράσουσιν. Gu.

V. 71—80. *Ω ΠΑΙ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ.* ὦ θύγατερ τῆς Κλυταιμνήστρας καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, παρθένε ἐπὶ μακρὸν δὴ μῆκος χρόνου, πῶς σύ τε, ὦ τάλαινα, ἔφυς δηλονότι κατὰ κοινοῦ, ὁ σός τε κασίγνητος Ὀρέστης, οὗτος ἔφυ καὶ ἐγένετο φονεὺς τῆς μητρός; τοῖς προσφθέγμασι γάρ σου, ἤγουν τῇ πρὸς σὲ ὁμιλίᾳ, οὐ μιαίνομαι,

5) Hoc scholion est etiam in Flor. 33. unde recepi τινὲς ante τῶν ὑποκρ. (Cod. ποιοῦσι τινὲς τῶν ὑποκρ. προεισπ. τὴν Ἑλένην.) μεθ' ἡμέραν — ῥητῶς pro ἀῤῥήτως — συντελεῖται pro ἐκτελ. προεισπορευόμενα in eodem deest.

ἀνατιθεῖσα τὸν φόνον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. καίτοι θρηνῶ τὸν θάνατον τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, ἣν, ἀφ' οὗ ἔπλευσα πρὸς τὴν Ἴλιον, (ὅπως δὲ καὶ πῶς ἔπλευσα, ἀπὸ μήνιδος θείας,) οὐκ εἶδον, στερηθεῖσα δὲ τῆς ἀδελφῆς, θρηνῶ τὰς τύχας καὶ τὰς δυστυχίας. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ αὐτὴ Ἠλέκτρα παρ' Ὁμήρῳ Λαοδίκη εἴρηται· 6) ἡ κατὰ τρόπον διωνυμίας Ἠλέκτρα ἐκλήθη, διὰ τὸ κατ' ὄψιν ἠλεκτρῶδες καὶ χρυσοειδὲς, ἢ κατὰ λόγον τινὰ σκώμματος, διὰ τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυταιμνήστρας. ὃ δὴ καὶ Εὐριπίδης νῦν παρίστησιν, ἐν τῷ παρθένε δὴ μῆκος. Ὦ ΠΑΙ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ. τοῦ προσήκοντος ἤθους ἐξέπεσεν ὁ Εὐριπίδης· νῦν γὰρ πρῶτον ἀλλήλας βλέπουσι, καὶ ἀήθως πάνυ οὔτε ἀσπάζονται ἀλλήλας, ἅμα δὲ δυσωπεῖ τὴν Ἠλέκτραν, καὶ λυπεῖ ὑπομιμνήσκουσα τοῦ τῆς Κλυταιμνήστρας ὀνόματος καὶ προστάττουσα. ἀκολούθως δὲ καὶ τόδε διατετμημένον. τὸ δὲ ἑξῆς μακρὸν δὴ μῆκος χρόνου παρθένε, Ἠλέκτρα, ἀντὶ τοῦ, ὦ πολυχρόνιε παρθένε, ἤτοι πολλῷ χρόνῳ παρθενευομένη. τοῦτο δὲ καὶ ὑβρίζουσα αὐτὴν φησὶν, ὡς αἰτίαν ἔχουσα καὶ διὰ τοῦτο μὴ γαμουμένη. παρεμφαίνει δὲ διὰ τούτου, ὅτι εὐμοιρίας νομίζει τέλος τὸν γάμον. 7) Ὦ ΠΑΙ ΚΛ. ἐξιοῦσα τῶν δόμων ἡ Ἑλένη κατέχει χοὰς καὶ βόστρυχον τῶν οἰκείων τριχῶν ἀποτετμημένων. Gu. *)

V. 72. ΜΑΚΡΟΝ ΔΗ Μ. ἐστὶν δηλονότι, ἐξ ὅτου οὐκ οἶδα ὑμᾶς: παρασιώπησις. Fl. 21. ἥτις ἦσθα παρθένος ἐπὶ πολὺν χρόνον· διὰ γὰρ τοῦτο ἐκλήθης πολὺν χρόνον οὖσα παρθένος. Fl. 6.

V. 73. ΠΩΣ, Ω ΤΑΛ. ἔχετε δηλονότι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 74. ΦΟΝΕΥΣ ΕΦΥ. δέον ἔφυτε εἰπεῖν, ἐπειδὴ

6) Junt. Basil. Barn. εὕρηται. Corr. King.

7) Similia habet Flor. 59. θέλουσα ἵνα λυπήσῃ τὴν Ἠλέκτραν ἡ Ἑλένη ὑπομιμνήσκει αὐτὴν τοῦ τῆς μητρὸς πρότερον ὀνόματος. ἀήθως δὲ πάνυ πρὸς ἀλλήλας βλέπουσι, καὶ οὔτε ἀσπάζονται ἀλλήλας, οὔτε προσφωνοῦσιν. ὀνειδίζουσα αὐτὴν λέγει ὡς μητροφόντας.

*) Repetitum legitur hoc scholion ad vs. 96.

καὶ ἀμφότεροι τὸν φόνον εἰργάσαντο, ἡ μὲν βουλευσαμένη, ὁ δὲ πράξας, ὁ δὲ εἰπὼν σύ τε [8]) κασίγνητός τε σὸς, πρὸς τὸν Ὀρέστην ἀπέδωκε, διὰ μὲν τοῦ συμπαραλαβεῖν ἀμφοτέρους δεικνύων βουλευσαμένους τὸν φόνον, διὰ δὲ τοῦ ἔφυ μόνον τὸν Ὀρέστην εἰργασμένον. ἢ οὕτω δέον εἰπεῖν, πῶς ἔχετε, ὦ τάλαινα σύ τε κασίγνητός τε σὸς, τλήμων Ὀρέστης; ὁ δὲ τὴν ὁρμὴν τῆς προτάσεως, ἤτοι τὸ ἔχετε, ἐάσας, ἐπειδὴ Ὀρέστης ἐφόνευσε τὴν μητέρα, πρὸς τοῦτον τὴν ἀπόδοσιν ἐποιήσατο. ἀγνοοῦντες δέ τινες τὸ ὅδε ἀντὶ τοῦ ὅςτις φασίν. ἔστι δὲ τὸ ὅδε διὰ μέσου δεικτικόν.

V. 75. ΠΡΟΣΦΘΕΓΜΑΣΙΝ. προςφωνήμασι· κατὰ γὰρ τὴν πρὸς σὲ ὁμιλίαν οὐ μιαίνομαι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. ὁμιλίαις, προςλαλίαις. Gu. a m. 2. ΣΕΘΕΝ, ἀπὸ σοῦ, συνάπτεται δὲ πρὸς τὸ μιαίνομαι. Gu. m. 2.

V. 76. ΕΙΣ ΦΟΙΒΟΝ. καὶ τοῦτο πανούργως· ἀναμάρτητον γὰρ τὸ θεῖον ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς, ὡς καταψευδομένων αὐτῶν τοῦ Ἀπόλλωνος. ΕΣ ΦΟΙΒΟΝ ΑΝΑΦ. εἰς Φοῖβον κρύπτει τὴν μοιχείαν αὐτῆς καὶ εἰς τὸν θεὸν ἀναφέρει τοῦτο. Fl. 59.

V. 77. ΚΑΙΤΟΙ. σημείωσαι, ὅτι τὸ καίτοι μετὰ μετοχῆς συντάσσεται, εἰ μὴ κατὰ στιγμὴν ᾖ. Gu.

V. 78 sq. ΗΝ ΕΠΕΙ ΠΡΟΣ ΙΛΙΟΝ. ἣν οὐκ εἶδον, ἀφ' οὗ εἰς τὴν Ἴλιον ἔπλευσα· διὰ μέσου γὰρ τὸ ὅπως ἔπλευσα, εἶτα, ὥσπερ αἰτίαν λέγουσα τοῦ πλοῦ, θεομανεῖ πότμῳ φησὶ, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ εἱμαρμένης μανεῖσα, ἢ μοίρᾳ θεοῦ μανεῖσα. Ἄλλως. ἣν οὐκ εἶδον, ἀφ' οὗ πρὸς Ἴλιον ἔπλευσα· εἰ δὲ θέλεις γνῶναι, ὅπως ἔπλευσα, γίνωσκε, ὅτι θεομανεῖ πότμῳ κρύπτει δὲ τὴν μοιχείαν, καὶ ὑπὸ βίας δαίμονός τινος ἦχθαι εἰς Τροίαν φησίν.

V. 79. ΟΠΩΣ Δ' ΕΠΛΕΥΣΑ. διὰ μέσου ταῦτα, ἤγουν ὁ τρόπος τοῦ ἐμοῦ ἀπόπλου ὑπὸ δυστυχίας ἦν θεομανής. ΘΕΟΜΑΝΕΙ ΠΟΤΜΩι φησὶ ἀντὶ τοῦ ὑπὸ εἱμαρμένης ἐλαθεῖσα. κρύπτει δὲ τὴν μοιχείαν ἄδηλον τινὸς ἀπολειφθῆναι θρήνου τοῦ μὴ εἰδέναι τὴν Κλυταιμνήστραν, ἢ τοῦ γνῶναι τὴν αἰτίαν τῆς μοιχείας ἢ τοῦ φόνου. Fl. 33.

8) σύ τε. Sic Gu. Vulgo σύ γε. Ex eodem in fine addidi τὸ, ἔστι δὲ τὸ ὅδε.

V. 80. ΤΥΧΑΣ, τὰς δυστυχίας. Gu. ἡ τύχη μέση λέξις ἐστὶ καὶ ἐπὶ δυστυχίας λαμβανομένη καὶ ἐπὶ εὐτυχίας, ὡς καὶ ἡ ὀσμὴ καὶ ἐπὶ εὐωδίας λαμβάνεται καὶ ἐπὶ δυσωδίας. Fl. 59.

V. 81—87. ΕΛΕΝΗ. Ὦ Ἑλένη, τί λέγοιμι ἄν σοι, ἄγε, ἥτις σὺ παροῦσα ὁρᾷς τὸν γόνον, ἤτοι τοὺς παῖδας τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν συμφοραῖς; ἐγὼ μὲν ἄϋπνος πάρεδρος θάσσω, ἀντὶ τοῦ παρακάθημαι, ἀθλίῳ νεκρῷ· νεκρὸς γὰρ οὗτος χάριν μικρᾶς ἀναπνοῆς, τουτέστιν ἐγγὺς ἐστὶ νεκροῦ, διότι σμικρὰν ἔχει πνοήν· τὰς τούτου δὲ δυστυχίας οὐκ ὀνειδίζω· σὺ δὲ εἶ μακαρία, μακάριός τε ὁ σὸς πόσις Μενέλαος, ἥκετε εἰς ἡμᾶς ἀθλίως δυστυχήσαντας.

V. 81. ΕΛΕΝΗ. πρὸς πάσας τὰς ὕβρεις ἀντίκειται τὸ Ἑλένη, ὅθεν καὶ χιάζεται [9]) ὁ στίχος. σεσημείωται γὰρ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλένης. αἰνίττεται δὲ, ὅτι πονηρῶς κερτομεῖ πυνθανομένη περὶ ὧν παροῦσα ὁρᾷ. Ἄλλως. τὸ Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἄν, βαρυνομένου ἦθος δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιούς. ἡ γὰρ τοῦ κυρίου ὀνόματος χρῆσις ποτὲ μὲν βαρύτητός ἐστιν, ὡς ἐνταῦθα, ποτὲ δὲ ἀφελείας, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῇ ζ ῥαψωδίᾳ, ὡς ἀπὸ τῆς Ἀνδρομάχης, Ἕκτορ· ἀτὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. (v. 429.) ΤΙ ΣΟΙ ΛΕΓΟΙΜ' ΑΝ. τί χρεία διηγήσασθαί σοι, ἅτινα ὁρᾷς; τί δὲ ὁρᾷς; ἐν συμφοραῖς τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον. δῆλον δὲ, ὅτι οὐ τὸν Ὀρέστην μόνον λέγει, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὴν Ἀγαμέμνονος γόνον· περὶ τῶν δύο γὰρ καὶ ἡ Ἑλένη ἐπύθετο λέγουσα, πῶς, ὦ τάλαινα, σύ τε κασίγνητός τε σός. εἰκότως οὖν καὶ αὐτὴ ἐπάγει τὴν ἑαυτῆς ἄϋπνον δυσδαιμονίαν, καὶ τὴν Ὀρέστου νόσον. τὴν ἀπολογίαν [10]) δὲ δι' ἑνὸς ἐδήλωσεν ὀνόματος· καὶ Ὀρέστης γὰρ κρινόμενος ἐπὶ τὴν τοῦ πατρὸς κατέφυγε φιλότητα. ΑΓΕ, ἥτις ἢ ἅτινα. Gu. ΠΑΡΟΥΣ', ἐπιδημοῦσα ἐνταῦθα. Fl. 59. ΟΡΑιΣ ἀντὶ τοῦ ὁράσεις ἀντιχρονία. Fl. 21.

V. 83. ΕΓΩ ΜΕΝ ΑΥΠΝΟΣ, ἐγὼ μὲν μὴ καθευ-

9) χιαζεται. Flor. 33. σχίζεται ὁ στίχος.

10) ἀπολογίαν. Sic Flor. 33. Vulgo ἀπώλειαν. Significare videtur, uno nomine Agamemnonis Electram factum excusare, cui amor patris causam dederit.

δουσα [μὴ] παρεδρεύω ἕνεκα τοῦ μικρὸν ἐμπνεῖν τοῦτον, εἶτα δυσχεραίνουσα φησὶ τῷ ἀθλίῳ νεκρῷ, ἵν' ᾖ νεκρῷ ὄντι ἀθλίῳ καὶ βεβαίωσις τούτου, νεκρὸς γὰρ οὗτος. Ἄλλως. ἐγὼ μὲν ἄυπνος θάσσω καὶ παρεδρεύουσα τῷ ἀθλίῳ νεκρῷ οὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς, ὅ ἐστι ὅπως μὴ ἀποψύξας λάθῃ με, φυλάσσω. Fl. 33.

V. 84. ΟΥΝΕΚΑ. τὸ οὕνεκα λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ χάριν καὶ ἀντὶ τοῦ διότι. ἔνθα οὖν ἔνι ἀναγκαῖον πεσεῖν τὸ ἕνεκα, γράφεται καὶ τὸ οὕνεκα, οὐ μὴν ἀνάπαλιν, ἔνθα γράφεται τὸ ἕνεκα (leg. οὕνεκα) ἵνα γραφῇ καὶ τὸ ἕνεκα. πῶς γὰρ μέλλει γραφεῖν (sic) εἰς τὸν Ὁμηρικὸν στίχον ἀντὶ τοῦ οὕνεκα τὸ ἕνεκα, τὸν λέγοντα, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν; οὐ γὰρ λαμβάνεται καὶ τὸ ἕνεκα διπλῶς ἀντὶ τοῦ διότι καὶ ἀντὶ τοῦ οὕνεκα. Fl. 59. διότι μικρὰν εἶχε πνοὴν, ἐγγύς ἐστι νεκροῦ. Gu.

V. 85. ΟΥΚ ΟΝΕΙΔΙΖΩ. σιωπῶ τὰ κακὰ τούτου, ἵνα μὴ δόξω αὐτῷ ὀνειδίζειν τὴν μητροκτονίαν, καὶ διὰ τῆς σιωπῆς τὸ μὲν πλῆθος τῶν κακῶν αὐτοῦ ἐσήμανεν, ἐμφαίνει δὲ, ὅτι σὺ μὲν ὠνείδισας αὐτὸν εἰποῦσα, μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφυ, ἐγὼ δὲ οὔ. Fl. 33, 59.

V. 86. ΣΥ Δ' ΕΙ ΜΑΚΑΡΙΑ. τινὲς στίξοντες εἰς τὸ πόσις τὸ ἑξῆς κομματικῶς ἐκφέρουσιν, ἀπατηθέντες ἐκ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος τοῦ σὺ δ' εἶ μακαρία, κἀνταῦθα ἕτερον προςλαμβάνοντες. φασὶ γὰρ οὕτω· σὺ δ' εἶ, ὦ Ἑλένη, μακαρία, καὶ ὁ σὸς πόσις μακάριός ἐστιν, εἶτα λέγουσι τὸ ἥκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραχότας (sic) κομματικῶς. τὸ δὲ οὐκ ἔστι τοιοῦτον, ἀλλ' εἰποῦσα ἡ Ἠλέκτρα, σὺ δὲ, ὦ Ἑλένη, μακαρία εἶ, ὤφειλεν εἰπεῖν, καὶ ὁ σὸς πόσις μακάριός ἐστι· νῦν δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ καινοπρεπῶς ἐξήνεγκε, πρὸς μὲν τὴν Ἑλένην ὑπαρκτικῷ ῥήματι χρησάμενος ἑνικῷ τῷ εἶ, πρὸς δὲ τὸν Μενέλαον ἀντὶ τοῦ ἐστι τὸ ἥκετον εἰποῦσα, συμπεριλαμβάνουσα ἀμφοτέρους, Ἑλένην τε καὶ Μενέλαον. Gu.

V. 87. ΗΚΕΤΟΝ. ἀπολύτως ἤλθετε πρὸς ἡμᾶς. τὸ ἐφ' ἡμᾶς ταχύτερον αὐτὸν ἐποίησεν· ἁρπασόμενοι γὰρ ἤλθετε εἰς ἡμᾶς, φησίν. ἔοικε δὲ τὸ ἐπ' αὐταῖς Θήβαις. Fl. 33.

V. 88. ΠΟΣΟΝ ΧΡΟΝΟΝ. ἐπὶ πόσον δὲ χρόνον πεπτωκὼς κεῖται ὅδε ἐν τοῖς δεμνίοις;

V. 89. ΕΞ ΟΥΠΕΡ ΑΙΜΑ. ἀφ' οὗ καιροῦ διεπράξατο τὸν τῆς μητρὸς φόνον. οὐ πρὸς τὴν πεῦσιν ἀπεκρίνατο· ἡ μὲν γὰρ ἤρετο, ἀπὸ ποίου χρόνου νοσεῖ; ἡ δὲ εἶπεν, ἐξ οὗ τὴν μητέρα ἀνεῖλε. τοῦτο δὲ πάλιν ὁμοίως ἄδηλόν ἐστι τῇ Ἑλένῃ. ΑΙΜΑ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ. γενέθλια πληθυντικῶς [πᾶσα] ἡ ἐν γεννήσει τινὸς τελουμένη ἑορτή, ὥσπερ γαμήλια ἡ ἐν γάμῳ, καὶ ἐγκαίνια ἡ ἐν ἐγκαινισμῷ. κατὰ ταῦτα λέγεται καὶ Κρόνια ἡ ἑορτὴ τοῦ Κρόνου, καὶ Διάσια ἡ τοῦ Διός, καὶ Τιτάνια ἡ τῶν Τιτάνων, καὶ ἕτερα. ἐνταῦθα δὲ γενέθλιον αἷμα λέγει ἀντὶ τοῦ μητρῷον, ἀπὸ τῆς γεννήσεως μετάγων τὸν λόγον ἐπὶ τὴν αἰτίαν τῆς γεννήσεως, ἤγουν [1]) τὴν μητέρα.

V. 90. Ω ΜΕΛΕΟΣ, ἄθλιος οὗτος, ὅτι τὴν μητέρα ἀνεῖλε, κἀκείνη, ὅτι ὑπὸ παιδὸς ἀνῃρέθη, μελέα τυγχάνει. τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ πῶς, ἢ ὅπως.

V. 91. ΕΧΕΙ ΤΑΔ', διάκειται. (ἃ λέγεις.) Gu. ΑΠΕΙΡΗΚ', ἐξητόνησα. (ἀπείρηκα, ἀπηγόρευσα, ἀπεῖπον, ἤγουν οὐ δύναμαι βαστάζειν ταῦτα.) Gu. ΚΑΚΟΙΣ, ἐν ταῖς δυστυχίαις. Gu. οὕτως ἔχει ὁ Ὀρέστης, ὡς μηδὲν ἰσχύειν ὑπὸ τῶν κακῶν. Fl. 21.

V. 92. ΠΡΟΣ ΘΕΩΝ, ἕνεκα τῶν θεῶν, καταπεισθείης ἄν ἐμοὶ κατά τι, ὦ παρθένε; ΠΙΘΟΙ' ΑΝ. ὡς τὸ, ἦ ῥά τι πείθοιο, ὅττι κεν εἴπω; (Il. ξ, 190.)

V. 93. ΩΣ ΑΣΧΟΛΟΣ ΓΕ. λίαν ἄσχολός εἰμι, σχολῆς ἐστερημένη, ἀσχολοῦμαι, ἤτοι περισπῶμαι τῇ προσεδρίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ. [2]) Προεδρία, ἡ προτίμησις καὶ ἡ πρώτη καθέδρα· προσεδρία δὲ ἡ ἐπίμονος καὶ διηνεκὴς ἀσχολία. Ἄλλως. τοῦτό σοι, φησὶ, πεισθείην, ὃ μὴ ἀπασχολήσει με τῆς προσεδρίας τοῦ ἀδελφοῦ, τουτέστιν εἰ μὲν τὸ κελευόμενον παρὰ σοῦ χωρίζει με τοῦ ἀδελφοῦ, οὐ πείσομαι,

1) ἤγουν pro ἤτοι scripsi e Gu. Idem ab initio πληθυντικῶς addit, quod adjecit etiam King, sed omittit πᾶσα.

2) Gu. ἐστερημένη, τουτέστι λίαν ἀσχολ. et προσεδρεία. Ibidem alia manus huic scholio adscripsit τοῦ Ὀρέστου· αὐτοῦ που γὰρ ἦν καθημένη ἐγγὺς καὶ προσβλέ (προσβλέπουσα) τὸν Ὀρέστην. Sequentia προεδρία κ. τ. λ. ibidem sunt a m. sec. in quibus pro πρώτη καθέδρα legitur πρωτοκαθεδρία, et in fine post ἀσχολία additur δφ' h. e. διφθόγγῳ προσεδρεία.

εἰ δὲ οὐ χωρίζει, πείσομαι. ἢ ὅτι παντελῶς ἀπαρνεῖται τὴν ὑπούργησιν, τουτέστιν οὐ πείθομαί σοι, ὅτι ἄσχολός εἰμι τῇ προσεδρίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ, ἵν' ᾖ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἔνιοι δὲ λείπειν φασὶ τὸ μὴ, ἵν' ᾖ εἰρωνεία, ἵν' ᾖ πείθομαί σοι, ὅτι μὴ ἄσχολός εἰμι τῇ τοῦ ἀδελφοῦ προσεδρίᾳ· ἄσχολος γὰρ ἦν. πῶς σοι, φησὶ, πεισθῶ ἀσχολουμένη τῇ νοσοκομίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ, ἵν' ᾖ, ὡς σχολὴν ἄγουσα, ἵν' ᾖ ἐρωτηματικόν. ΩΣ ΑΣΧΟΛΟΣ, οὐ πεισθήσομαι, παρακαθημένη τἀδελφῷ, κἀνταῦθα οὐκ ἔχουσα ἄδειαν. ἐμμέριμνος εἰμὶ, μὴ ἄδειαν ἔχουσα. Gu. τὸ προσεδρία Ἰωνικὸν διὰ τὸ μέτρον· τὸ γὰρ δρι δίφθογγον γράφεται. Gu. ΑΣΧΟΛΟΣ. σχολὴ λέγεται ἡ ἄδεια καὶ ἡ ἀργία· ἀσχολία δὲ τάχα ἡ οὐκ ἔχουσα σχολὴν καὶ ἄδειαν, ἀλλὰ ἔχουσα ἔργον τι. Fl. 59.

V. 94. ΒΟΥΛΕΙ. βούλει ἀπελθεῖν πρὸς τὸν τάφον τῆς ἀδελφῆς μου; ἁπλούστερον αὐτῇ διαλέγεται, ὅτι μᾶλλον δεῖται αὐτῆς. ἐνταῦθα δὲ παραφυλάττεται καὶ μητρὸς εἰπεῖν σῆς, ἵνα μὴ δόξῃ ὀνειδίζειν αὐτῇ. δεῖ γὰρ εἶναι κολακευτικὸν τὸ δεόμενον.

V. 95. ΜΗΤΡΟΣ. Τῆς ἐμῆς μητρὸς κελεύεις; τίνος χάριν; νῦν μητέρα αὐτὴν ἐκάλεσε, δεικνῦσα ὅτι οὐδὲ τὴν πρώτην λοιδορίαν προσήκατο. καὶ τάχα διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς ἐχθρᾶς μητρὸς παραιτεῖται τὴν αἴτησιν. ἀλλ' ἡ μὲν κολακεύουσα συγγενικῷ ὀνόματι ἐχρήσατο, ἡ δὲ παραιτουμένη τὴν κολακείαν εἶπε μητρὸς τῆς ἐμῆς.

V. 96. ΚΟΜΗΣ ΑΠΑΡΧΑΣ. φέρουσα ἀπαρχὰς τῆς κόμης καὶ χοὰς καὶ θυσίας ἐμάς.[3]) Ἀπαρχὴ ἐλέγετο οὐ μόνον τὸ πρῶτον τῇ τάξει, ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον τῇ τιμῇ. ὅθεν καὶ ἀπαρχὰς καρπῶν προσῆγον οἱ παλαιοὶ καὶ ὠνόμαζον τὰ κρείττονα ἐκλεγόμενοι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰς θυσίας ἐτέλουν ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσιν οἱ παλαιοὶ, καὶ ἀπαρχὰς ἐκάλουν. ΧΟΑΣ. χοαὶ αἱ χεόμεναι τοῖς νεκροῖς σπονδαί. τάξις ἦν, ὅτε τις γυνὴ ἐλθοῦσα εὗρε συγγενῆ τινα ἴδιον τεθνηκότα, ἀποκόψαι τὰ ἄκρα τῆς κόμης καὶ πέμψαι τῆς θυσίας εἰς τὸ σῆμα τοῦ νεκροῦ. ταύτας οὖν ὁ Εὐριπίδης ἀπαρχὰς ὀνομάζει. Fl. 21.

V. 97. ΣΟΙ Δ' ΟΥ ΘΕΜΙΤΟΝ. σοὶ δὲ οὐχὶ θεμιτὸν, ἀντὶ τοῦ οὐ δυνατὸν, ἔρχεσθαι πρὸς τὸν φιλούμενον τάφον.

3) Junt. Basil. ἡμᾶς. Corr. Barnes.

οὐκ ἐν καιρῷ παῤῥησιάζεται ἡ Ἠλέκτρα, καίτοι πρὸ ὀλίγου φάσκουσα ἐλπίδα ἔχειν εἰς τὸν Μενέλαον. εἰ μὲν οὖν ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, μετριώτερός ἐστιν· ἐὰν δὲ ἑτέρως, ἄντικρυς ἐναγῆ καὶ μὴ ἀξίαν οὖσαν προςπελάζειν τῷ τάφῳ τὴν Ἑλένην ἀποδείκνυσι, διὰ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς τοῖς φίλοις.

V. 98. *ΔΕΙΞΑΙ ΓΑΡ.* οὐ θεμιτὸν δηλονότι· αἰσχύνομαι γὰρ δεῖξαι τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὴν, τοῖς Ἀργείοις. *ΔΕΙΞΑΙ ΓΑΡ.* τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἀλλά. Fl. 59. περισσὸν τὸ γάρ. Fl. 33. *ΑΙΣΧΥΝΟΜΑΙ.* πανούργως τὸν φόβον αἰσχύνην (Fl. αἰδῶ) ἐκάλεσεν. Gu. Fl. 59.

V. 99. *ΟΨΕ ΓΕ.* ὀψὲ τοῦ χρόνου, ἀντὶ τοῦ μόλις, τανῦν φρονεῖς εὖ, τότε ἀφεῖσα τοὺς δόμους αἰσχρῶς. *ΤΟΤΕ ΛΙΠΟΥΣ᾿.* μὴ φρονοῦσα τότε καλῶς, ὅτε ὑπῆρχες τοὺς οἴκους λιποῦσα. ὅτε ἠκολούθησας τῷ Πάριδι. Gu. οὐδαμῶς ἀνώμαλον τὸ τῆς Ἠλέκτρας ἦθος. Fl. 21. 59.

V. 100. *ΟΡΘΩΣ ΕΛ.* ἀληθῶς εἶπας· οὐ λέγεις δὲ προςφιλῶς ἐμοί.

V. 101. *ΑΙΔΩΣ ΔΕ.* τίς δὲ δὴ αἰδὼς ἔχει σε εἰς τοὺς Μυκηναίους; ἀντὶ τοῦ, τίνα αἰδῶ ἔχεις εἰς τοὺς Μυκηναίους; τουτέστι, τίς ἐστιν ἡ αἰδὼς, ἣν αἰδῆ τοὺς Μυκηναίους; [4]) *ΑΙΔΩΣ*, ἐντροπή. Fl. 59. *ΕΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΥΣ*, Ἀργείους· ἐν γὰρ τῷ Ἄργει αἱ Μυκῆναι· μέσον τῶν Μυκηναίων φανῆναι, εἰς Μυκηναίους ἐλθεῖν. Gu. m. 2.

V. 102. *ΔΕΔΟΙΚΑ* τοὺς πατέρας τῶν νεκρῶν τῶν πεσόντων ὑπὸ τῇ Τροίᾳ. *ΔΕΔΟΙΚΑ*. μόλις ἐλεγχομένη τὸ ἀληθὲς λέγει. Fl. 59.

V. 103. *ΔΕΙΝΟΝ ΓΑΡ ΑΡΓΕΙ.* δεινὸν γὰρ, ἀντὶ τοῦ χαλεπῶς, ἀναβοᾷ καὶ ἀνακηρύττῃ τῷ Ἄργει, ἀντὶ τοῦ τοῖς Ἀργείοις, διὰ στόμα, ἤτοι διὰ τῶν στομάτων ἁπάντων. τὸ ἀναβοᾷ προςώπου ἐστὶ δευτέρου παθητικῆς διαθέσεως, ἀντὶ τοῦ καταβοᾷ. [5]) ὁ δὲ νοῦς, δεινῶς γὰρ διὰ τοῦ στόματος τῶν Ἀργείων ἀναβοᾷ. *ΔΕΙΝΟΝ ΓΑΡ.* εἰς φο-

4) Ultima τουτέστι — Μυκ. e Gu. Fl. 59. 76. accesserunt.

5) Flor. 21. 59. in quibus simile est scholion, ἀντὶ τοῦ καταβοᾶσαι. rectius, opinor.

βαν ἄγει τὴν Ἑλένην ἡ Ἠλέκτρα πλείονα. Fl. 59. ἈΝΑΒΟΑι, φημίζῃ καὶ κατὰ γλῶσσαν στρέφῃ. Gu.

V. 104. ΣΥ ΝΥΝ ΧΑΡΙΝ. σὺ δὴ λύσασα τὸν φόβον δὸς ἐμοὶ χάριν. ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ ΛΥΣ. διὰ τὸ τὸν φόβον λῦσαι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 105. ΟΥΚ ΑΝ ΔΥΝΑΙΜΗΝ. βλέψαι εἰς τὸν τάφον τῆς μητρός. ΟΥΚ ΑΝ ΔΥΝ. ἐσχηματισμένον. Gu.

V. 106. ΑΙΣΧΡΟΝ ΓΕ. ὅμως ἀπρεπὲς καὶ ἄσχημον τὰς δουλίδας φέρειν τάδε. ΠΡΟΣΠΟΛΟΥΣ. πρόσπολος ὁ δοῦλος, πρόσπολος (Fl. πρόςπ.) δὲ χωρὶς τοῦ σ ὁ νεωκόρος· ἀμφίπολος δὲ ἡ κατὰ κύκλον περιστροφή. 6) προπαροξύνονται δὲ ταῦτα πάντα, ὡς μετὰ προθέσεως συντιθέμενα· τὸ δὲ δικασπόλος διὰ τὸ μὴ μετὰ προθέσεως συντεθεῖσθαι παροξύνεται. Fl. 21.

V. 107. ΤΙ Δ' ΟΥΧΙ ΘΥΓΑΤΡΟΣ. διὰ τί οὐ πέμπεις τὸ δέμας τῆς Ἑρμιόνης, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὴν Ἑρμιόνην.

V. 108. ΕΙΣ ΟΧΛΟΝ ΕΡΠΕΙΝ. οὐ καλὸν, ἔστι δηλονότι, ταῖς παρθένοις βαδίζειν εἰς τὸ πλῆθος. εἴποι τις, τί οὖν; ταῖς τελείαις τοῦτο καλόν; ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐν Σπάρτῃ εἰώθασι γυμνάζεσθαι αἱ γυναῖκες καὶ παρθένοι· ὥστε δέδοται μὲν παρθένοις εἰς ὄχλον ἕρπειν, οὐ μὴν καθόλου, ἀλλ' ἐπὶ ὡρισμένοις πράγμασιν, οἷον κανηφορούσαις, ἢ γυμναζομέναις, οὐ μὴν ἄλλο τι πραγματευομέναις. Ἄλλως. ταῖς νεάνισιν, οὐ γὰρ ταῖς ἀγάμοις. ἄγαμος γὰρ καὶ ἡ Ἠλέκτρα. παρθένος τε ἐστὶν ἥ τε ἀμιγὴς καὶ ἡ ἄρτι ἡβῶσα. ἢ πάλιν κακονόως, οὐ παρθένον δεῖξαι βούλεται τὴν Ἠλέκτραν, ὅτι οὐκ ἐπείσθη αὐτῇ. ΕΡΠΕΙΝ. ἕρπειν κυρίως ἐπὶ ὄφεως. Fl. 21.

V. 109. ΚΑΙ ΜΗΝ ἀνταποδοίη τὰς ἀνατροφὰς τῇ τεθνηκυίᾳ. ΤΡΟΦΑΣ. ἀντὶ τοῦ χάριν ἕνεκα τῆς ἀνατροφῆς ἧς ἀνέθρεψεν αὐτήν. (ὑπ' ἐκείνης γὰρ ἀνετράφη.) Gu. Baroc. 74. ἀνθ' ὧν ἀνετράφη ὑπ' αὐτῆς ἀμοιβὴν διδοῦσα. καὶ μὴν οὐ μέλλει ἀπελθεῖν ἀλλαχόσε, καὶ ἔνι μεμπτὸν εἰς

6) Priora usquè ad νεωκόρος sunt etiam in Baroc. 74. et Gu. a m. pr., sed in hoc supra v. δοῦλος manus sec. scripsit: ἀλλὰ καὶ ἡ δούλη. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἀμφίπολος.

τὰς παρθένους, εἰ μὴ ἵνα δώσει τὰ τροφεῖα τῇ ἀναθρεψάσῃ αὐτήν. Fl. 59.

V. 110—125. *ΟΡΘΩΣ ΕΛ.* Ὀρθῶς ἔλεξας, πείθομαί τε, ὦ κόρη, σοὶ, καὶ πέμψω τὴν θυγατέρα· εὖ γὰρ καὶ καλῶς λέγεις. ὦ τέκνον Ἑρμιόνη, ἔξελθε ἔμπροσθεν τῶν δόμων, καὶ λάβε ἐν ταῖς χερσὶ τάςδε τὰς χοὰς καὶ τὰς ἐμὰς κόμας· ἀπελθοῦσα δὲ εἰς τὸν τάφον τῆς Κλυταιμνήστρας, ἄφες τὰ μελίκρατα τοῦ γάλακτος, ἤτοι τὰ ἀπὸ μέλιτος καὶ γάλακτος κεκραμένα, τὴν ἄχνην τε καὶ τὸν οἰνωπὸν, ἤτοι τὸν λεπτότατον τόνδε οἶνον, καὶ στᾶσα ἐπὶ τοῦ ἄκρου χώματος, ἤτοι ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ τάφου, λέξον τάδε· ἡ ἀδελφὴ ἡ Ἑλένη δεξιοῦταί σε ταῖςδε ταῖς χοαῖς, φόβῳ, ὑπὸ τοῦ φόβου, τοῦ προςελθεῖν εἰς τὸ σὸν μνῆμα, φοβουμένη τὸν ὄχλον τῶν Ἀργείων. παρακάλει δὲ αὐτὴν ἔχειν γνώμην εὐμενῆ καὶ πραεῖαν ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ τῷ πόσει τῷ ἐμῷ, τοῖν τε ἀθλίοιν τοῖνδε, ἤγουν τῷ Ὀρέστῃ καὶ τῇ Ἠλέκτρᾳ, οὓς ἀπώλεσεν ὁ θεὸς, ἤτοι ὁ Ἀπόλλων. ἃ δὲ καιρὸς ἁρμόδιος δηλονότι ἐνεργεῖν εἰς τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, δωρήματα τῶν νεκρῶν, ἅπαντα ὑπισχνοῦ. ἄπιθι, ὦ τέκνον μου, σπεῦδε, καὶ δοῦσα χοὰς τῷ τάφῳ, λίαν τάχιστα μέμνησο τῆς εἰς τοὐπίσω ὁδοῦ.

V. 115. *ΟΙΝΩΠΟΝ Τ᾽ ΑΧΝΗΝ.* τὸν λεπτότατον οἶνον ἢ ἄχνην λέγει [7], οἱονεὶ κορυφήν. ὅταν γὰρ ἐπιχέηται ὁ οἶνος τῷ ἐκ μέλιτος καὶ γάλακτος κράματι, ἐπιπολαίως κεῖται. Ἄλλως. ἐμφαντικῶς τὴν τοῦ οἴνου δαψιλῆ ῥύσιν διὰ τῆς ἄχνης ἐσήμανε. τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν κυμάτων εἴρηται, ἀ π ο π τ ύ ε ι δ᾽ ἁ λ ὸ ς ἄ χ ν η ν. (Il. δ, 426.) οἱ δὲ κυρίως τὴν οἰνόχροα τρίχα φασί. λάχνη γὰρ ἡ θρὶξ, ἄχνη δὲ τὸ λεπτὸν μέρος, ὃ κατέχειν τις οὐ δύναται, οἱονεὶ ἀέχη τὶς οὖσα. *ΟΙΝΩΠΟΝ,* τὴν οἰνάνθην. (τὴν λευκὴν τρίχωσιν. τὸ καθαρὸν τοῦ οἴνου καὶ λαμπρόν.) Gu. *Εἰς* τρία διαιρεῖται ὁ οἶνος, εἰς τὸ ἄνθος, εἰς αὐτὸν τὸν οἶνον καὶ εἰς τὸν τρυγίαν. καὶ ἄνθος μὲν τὸ ἐπάνω τοῦ πίθου, ἤγουν τὸ πρῶτον, οἶνος δὲ τὸ μέσον, τρυγίας δὲ ἡ ὕλη ἤγουν τὸ κάτω. ὡςαύτως καὶ τὸ αἷμα εἰς τρία καὶ τὸ γάλα. καὶ τὸ μὲν καθαρώτερον τοῦ αἵματος ἀποτελεῖται εἰς τὸ ἧπαρ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος, τὸ δὲ χνοωδέστατον εἰς τὴν χολιδόκον κύστιν,

7) Vulgo τὸν λεπτότατον οἶνον λέγει, ἢ ἄχνην λέγει. Quod dedi, est in Gu. qui etiam post λεπτότατον addit τόνδε. Sed ἢ delendum videtur.

εἰς τὴν σπλῆνα δὲ ὁ τρυγίας. ὡσαύτως καὶ [εἰς] τὸ γάλα· τὸ μὲν καθαρώτερον καὶ λιπωδέστατον τὸ ἐπάνω, ὅπερ γίνεται βούτυρος, τὸ δὲ μέσον ὁ ὀῤῥος, τὸ δὲ κάτωθεν ὡς τρύγίας, ὅπερ ποιεῖ τὸν τυρόν. Fl. 59.

V. 116. *ΕΠ' ΑΚΡΟΥ ΧΩΜΑΤΟΣ.* ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὸ ἄκρον τοῦ χώματος τὸ ἄκρον χῶμα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ὡς ἐνταῦθα καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ· καὶ γλῶτταν ἄκραν ῥιπτεῖ θερίσας, (Aj. 238 sq.) ἤγουν τὸ ἄκρον τῆς γλώττης. Gu.

V. 117. *ΤΑΙΣΔΕ ΔΩΡΕΙΤΑΙ ΧΟΑΙΣ.* δωροῦμαι, τὸ παρέχω, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, ὡς τὸ δωροῦμαί σοι χρήματα· δωροῦμαι δὲ τὸ δεξιοῦμαι καὶ φιλοφρονῶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν, ὡς τὸ δωροῦμαι τὸν φίλον χάρισι λογικαῖς. *ΔΩΡΕΙΤΑΙ.* τὸ δωρεῖσθαι εἰ μὲν σημαίνει τὸ χαρίζεσθαι καὶ διδόναι ἁπλῶς, συντάσσεται πρὸς μὲν τὸ πρόσωπον δοτικῇ, πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα αἰτιατικῇ, οἷον δωροῦμαί σοι τόδε· ὅτε δὲ τὸ φιλοφρονεῖσθαι καὶ δεξιοῦσθαι, ὡς ἐνταῦθα, ἐναλλὰξ πρὸς μὲν τὸ πρόσωπον αἰτιατικῇ, πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα δοτικῇ, οἷον δωροῦμαί σε τῷδε. Gu. τιμᾷ σε. Fl. 59.

V. 119. *ΑΝΩΓΕ,* κέλευε. (παρακάλει, λέγε αὐτήν. ἀνώγω κυρίως τὸ προστάσσω.) Gu.

V. 121. *ΤΟΙΝ Τ' ΑΘΛΙΟΙΝ ΤΟΙΝΔΕ.* καὶ αὐτῶν μέμνηται, ἵνα μὴ δόξῃ παντελῶς λιθοκάρδιος εἶναι, ὅμως μετὰ ἀρᾶς· τὸ γὰρ οὓς ἀπώλεσεν θεὸς δοκεῖ μὲν συναχθομένη λέγειν, πανούργως δὲ ἐμφαίνει, ὅτι καὶ θεοῖς ἀπεχθόμενοί εἰσιν· οὐ γὰρ ἀπολλύει εἶπεν, ἀλλὰ ἀπώλεσεν, ὡς ἐγνωσμένης ἤδη τῆς παρὰ θεῶν δυσμενείας.

V. 122 sq. *Α Δ' ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΗΝ.* ἃ δὲ νενόμισται τοῖς νεκροῖς ποιεῖν, ταῦτα κἀμὲ ὑπισχνοῦ εἰς τὴν ἀδελφὴν ποιεῖν. Ἄλλως. ἄπανθ' [ὑπισχνοῦ] τὰ νεκρῶν δωρήματα, ἃ εὐκαίρως εἰς ἀδελφὴν ἐκπονεῖν ἐμὴν ὑπισχνοῦ. Ἄλλως. ἃ δὲ δωρήματα τῶν κάτω, τουτέστι προσήκοντα τοῖς κάτω, καιρός ἐστι δηλονότι ἁρμόδιος ἐνεργεῖν ἐμὲ εἰς τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, ἅπαντα ὑπισχνοῦ. *Α Δ' ΕΙΣ ΑΔ.* ἃ δὲ δωρήματα τῶν νερτέρων καιρὸς ὑπάρχει ἐκπονεῖν εἰς τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, ἅπαντα ὑπισχνοῦ. διὰ δὲ τοῦ ἐκπονεῖν ἐδήλωσεν, ὅτι μεγαλοπρεπῆ τινα, πέπλους, ἔμελλε κατασκευάσαι· ἦθος γὰρ εἶχεν τοῦτο ἐπὶ τοῖς τάφοις πέπλους ἐκτί-

θεσθαι. ὡς καὶ ἡ τοῦ Ὀδυσσέως Πηνελόπη τὸν ἱστὸν, ὃν ὕφαινε θέλουσα τοὺς μνηστῆρας ἐκφυγεῖν, ἐπὶ τὸν τοῦ Ὀδυσσέως ἔμελλε θεῖναι αὐτόν. (leg. τάφον) Fl. 59.

V. 123. *ΝΕΡΤΕΡΩΝ*, τῶν κάτω, ἤγουν τῶν νεκρῶν. Gu. a m. pr. *ΝΕΡΤ'. ΔΩΡ.* ἃ δωροῦνται οἱ ζῶντες τοῖς νεκροῖς. Gu. a m. 2.

V. 126—135. *Ω ΦΥΣΙΣ.* Ὦ φύσις καὶ κάλλος, λίαν εἶ μέγα κακὸν ἐν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ σωτηριῶδες τοῖς καλῶς κεκτημένοις καὶ ἔχουσιν. ἐθεάσασθε, πῶς κατὰ τὰς ἄκρας ἀπέκοψε τὰς τρίχας, σώζουσα καὶ φυλάττουσα τὸ κάλλος· ἔστι δὲ ἡ πάλαι γυνὴ, ἤτοι κακὴ, τουτέστιν οὐ μετεβλήθη. εἴθε σε μισήσειαν οἱ θεοὶ, ὅτι ἀπώλεσας ἐμὲ καὶ τόνδε, ἤγουν τὸν Ὀρέστην, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. φεῦ, τάλαινα εἰμὶ ἐγώ! αὗται παραγίνονται αἱ προσφιλεῖς θρηνήτριαι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασιν· ἴσως μετακινήσουσι τοῦ ὕπνου τόνδε ἠρεμοῦντα, τὸ ἐμὸν δὲ ὄμμα ἐκτακῆναι ποιήσουσι διὰ δακρύων, ὅταν ὁρῶ τὸν ἀδελφὸν μαινόμενον. *Ω ΦΥΣΙΣ, ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣΙΝ.* ἰδοῦσα ἡ Ἠλέκτρα τὴν Ἑλένην τεμοῦσαν μὲν ἄκρας τὰς τρίχας, σώζουσαν δὲ τὸ πρόσθεν κάλλος, ἀποτείνεται πρὸς τὴν φύσιν, καὶ λέγει ταύτην εἶναι σωτήριόν τε τοῖς κεκτημένοις καλῶς αὐτὴν, καὶ βλαπτικὸν τοῖς μὴ οὕτως. καὶ ἡ Ἑλένη φυσικῶς οὖσα κακὴ, εἰ καὶ ἔδοξε ποσῶς τὴν ἀδελφὴν θρηνεῖν, καὶ διὰ τοῦτο ἀποκεκοφέναι τὰς τρίχας, ἀλλὰ πανούργως τοῦτο πεποίηκεν [8]), ἐξ ὧν ἄκρας αὐτὰς ἔτεμε τοῦτο πιστωσαμένη. εἰ γὰρ κατὰ ἀλήθειαν ἐθρήνει, πάντα τὸν πλόκαμον ἔδει τεμεῖν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. οἱ δὲ λέγοντες φύσιν τὸ κάλλος, οὔ μοι δοκοῦσι λέγειν εὐλόγως. τὸ δὲ ἔστιν ἡ πάλαι γυνὴ ἢ κατὰ μορφὴν νοητέον, ἤγουν ἡ αὐτή ἐστι καὶ νῦν, ἥτις καὶ πρὸ τοῦ τὰς τρίχας ἀποκόψαι, καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ἠλάττωται τὸ κάλλος αὐτῆς, ἢ κατὰ προαίρεσιν, ὅτι ἡ αὐτή ἐστι καὶ νῦν, ἥτις καὶ πρώην, καὶ οὐδὲν ὑπὸ τῶν κακῶν σεσωφρόνισται. [9]) *Ω ΦΥΣΙΣ.* Παρυπογράφεται

8) πεποίηκεν. Sic Gu. Vulgo πεποιηκέναι λέγει.

9) Haec omnia a τὸ δὲ ἔστιν ἡ π. γ. King. et Musgr. disjuncta infra posuerunt. In iis e Gu. scripsi ἤγουν ἡ αὐτή ἐστι καὶ νῦν pro ἡ αὐτή, tum ὅτι ἡ αὐτή ἐστι pro ὅτι αὐτή ἐστι, denique πρώην, καὶ οὐδὲν ὑπὸ τῶν κακῶν σεσ. pro πρώην ἤτοι οὐ σεσ.

τήν τε ἀναχώρησιν τῆς Ἑλένης καὶ τὴν Ἑρμιόνην ἀπερχομένην ἐν τῷ τάφῳ καὶ λέγει Ὦ φύσις. ἡ φύσις διχῶς λαμβάνεται καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ φαύλου· ἔχει τις φύσιν καλὴν, ὅστις ἐστὶν ἀγαθὸς, ἵμερος, πρᾶος, δίκαιος· ἔχει ἕτερος φύσιν κακὴν, ὁ κλέπτης, ὁ μοιχὸς, ὁ πόρνος, ὁ ἄδικος. τοῦτο ἡ Ἠλέκτρα λέγει ἐνταῦθα· ὦ φύσις, ὡς καὶ λίαν μέγα κακὸν ὑπάρχεις ἐν τοῖς ἀνθρώποις, τοῖς γε κακῶς τὴν φύσιν χρωμένοις ἀνθρώποις μέγα κακὸν ὑπάρχεις, σωτήριόν τε πρᾶγμα ὑπάρχεις τοῖς κεκτημένοις καλῶς αὐτήν. Fl. 59. πολλοὶ γὰρ τὸ κάλλος ἐπὶ σωτηρίαν ἑαυτῶν καὶ τῆς πατρίδος ἐχρήσαντο, ὧν ἔστιν εἷς ὁ Γανυμήδης παρὰ θεῷ ἀξιωθεὶς καὶ ἵππῳ ἀθανάτῳ κοσμήσας τὴν θρεψαμένην. καὶ Ἀμυμώνη δὲ διὰ τὸ ἴδιον κάλλος τὸ ἄνυδρον Ἄργος πολύυδρον ἐποίησε διὰ τῆς ἐπιμίξεως τοῦ Ποσειδῶνος. Fl. 21.

V. 128. *ΕΙΔΕΤΕ ΠΑΡ' ΑΚΡΑΣ.* ἀντὶ τοῦ ἴδοι τὶς ἂν, ὡς τὸ φαίης ζάκοτόν τιν' ἔμεναι, καὶ τὸ ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις. ἔνιοι δὲ φασὶ ταῖς δμωσὶ ταῦτα λέγειν, οἱ δὲ πρὸς τὸ θέατρον, ὃ καὶ ἄμεινον. ἐφελκυστικὸς γὰρ ἐστιν ἀεὶ μᾶλλον τῶν θεατῶν ὁ ποιητὴς, οὐ φροντίζων τῶν ἀκριβολογούντων. *ΩΣ ΑΠΕΘΡΙΣΕΝ.* ὡς ἐν τῇ σμικρότητι τῆς ἀφαιρέσεως μηδὲν ἀπολείπειν τοῦ ὑγιοῦς, μηδὲ τῷ κάλλει λυμήνασθαι. *ΕΙΔΕΤΕ.* ἐθεάσασθε, πῶς κατὰ τὰς ἄκρας ἀπέκοψε τὰς τρίχας, φυλάσσουσα τὸ κάλλος. οὐ κατ' ἐρώτησιν δὲ, ἀλλ' ἀποφαινομένη ταῦτα λέγει. Gu. a m. pr. [10]) τὸ παρὰ τοῦ παρ' ἄκρας καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀπέθριξε ταὐτόν ἐστι· τὸ γὰρ ἄκρας αἰτιατική ἐστιν, ἢ γενικὴν νοητέον, ἵν' ᾖ ἀπὸ τοῦ ἄκρου αὐτὰς ἔτεμε. Gu. a m. sec.

V. 129. *Η ΠΑΛΑΙ.* ἤτοι πονηρὰ, ἤγουν τὰ αὐτὰ φρονοῦσ' ἃ καὶ πρότερον. τοῦτο γὰρ εἶναι εὔμορφος ἐπιμελεῖται. ἐλέγχει δὲ αὐτὴν, ὅτι οὐδὲ τοῖς ἁμαρτήμασι σεσωφρόνισται, ἀλλ' ἐν τοῖς ἤθεσι μεμένηκεν. ἤγουν ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν μορφὴν, ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

V. 130. *ΘΕΟΙ ΣΕ ΜΙΣ.* λάθρα τοῦτο εἶπεν. Gu.

V. 131. *ΠΑΣΑΝ Θ' ΕΛΛΑΔΑ.* τὸ κατὰ μέρος εἰποῦσα, ἐπήνεγκε τὸ καθόλου, ὡς καὶ Ὅμηρος, ἢ κεν

10) Ultima οὐ κατ' ἐρ. sunt etiam in Florr. 6. 9. 17. 11. 56. 59. 76.

γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες.

V. 131—135. Ω ΤΑΛΑΙΝ' ΕΓΩ. Ἰδοῦσα ἡ Ἠλέκτρα τὸν χορὸν τῶν Ἀργείων γυναικῶν ἐλθόντα ἐπισκέψασθαι τὸν Ὀρέστην, καὶ φοβηθεῖσα, μήπως ἐγεροῦσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὕπνου, διακόψασα τὸν λόγον, ὃν περὶ τῆς Ἑλένης ἔλεγε, μετὰ λύπης λέγει, ὦ τάλαιν' ἐγώ! αἱ φίλαι ξυνῳδοὶ ἤγουν αἱ συνθρηνοῦσαι μετ' ἐμοῦ αὖ καὶ πάλιν πάρεισι καὶ προσέρχονται, ὡς φαίνεται, ὅτι καὶ πρότερον ἐκεῖ ὑπῆρχον. ἴσως ἠρεμοῦντα τὸν Ὀρέστην μεταστήσουσι καὶ διεγείρουσιν ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἀπό τε τῆς ὁμιλίας καὶ τοῦ κτύπου τῶν ποδῶν αὐτῶν· ἐπεὶ γὰρ πλῆθος ἦν, θόρυβον ἔμελλε ποιῆσαι εἰσερχόμενον· καὶ εἰ ἐγεροῦσιν αὐτὸν, ἐκτήξουσι τὸ ἐμὸν ὄμμα ἐν τοῖς δακρύοις. ἐπεὶ γὰρ ἔβλεπεν αὐτὸν δαιμονιζόμενον καὶ πάσχοντα, κλαίειν ἔμελλεν ὡς ἀδελφή. Fl. 59.

V. 132—139. ΔΙΑ' ΑΤ ΠΑΡΕΙΣΙ. κατὰ τὸ σιωπώμενον ἔρχονται αἱ γυναῖκες ἰδεῖν τὸν Ὀρέστην, πῶς ἔχει. καὶ ἰδοῦσα αὐτὰς φησὶν, ὦ φίλταται γυναῖκες, δι' ἡσύχου ποδὸς καὶ πορείας ἔρχεσθε, καὶ μὴ κτυπεῖτε, μηδ' ἔστω κτύπος. ἡ σὴ μὲν γὰρ φιλία πραεῖα καὶ εὐμενὴς, ἀλλ' ἐν τῷ ἐξεγεῖραι τοῦτον γενήσεται συμφορά.

V. 140—161. ΣΙΓΑ ΣΙΓΑ. τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἀλλοιόστροφα· εἰσὶ δὲ καὶ κατὰ σχέσιν. τῆς παρούσης οὖν στροφῆς τὰ κῶλα ιγ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. ἐφεξῆς γὰρ κεῖται ἡνωμένη, καὶ οὐκ ἐκ διαστήματος. τὸ α ἀσυνάρτητον ἐκ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ καὶ ἰαμβικῆς βάσεως, ἐχούσης τὸν α πόδα ἀνάπαιστον. τὸ β ἰαμβικὸν [1]) τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ καὶ δ παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου. τὸ ε ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ϛ ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον [2]) ἐξ ἐπιτρίτου α καὶ παίωνος γ καὶ συλλαβῆς. ἐν τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ ἀντίσπαστον ἔχει καὶ ἰωνικὸν ἀπ. ἐλάττονος. [τὸ ϛ διΐαμβον.] τὸ ζ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ, διϊάμβου καὶ μολοττοῦ, τ

1) ἰαμβικόν. Vulgo ἴαμβον.

2) Haec verba τὸ ϛ' ὅμ. διμ. ὑπερκ. e Barocc. 74. addidit King. omissis verbis τὸ ϛ' διΐαμβον.

κρητικοῦ. τὸ δέ γε τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον πεντασύλλαβον ἔχει διΐαμβον [3]. τὸ η ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος δ καὶ ἰωνικοῦ καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ θ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς καθαρόν. τὸ ι ὅμοιον, δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χορείων. τὸ ια ὅμοιον, δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ὁμοίων ποδῶν. τὸ ιβ ὅμοιον, δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ὁμοίων ποδῶν. τὸ ιγ ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος δ, διϊάμβου καὶ κρητικοῦ, ἢ δακτύλου. ἐπὶ τῷ τέλει ἀμφοτέρων παράγραφος.

V. 140. ΣΙΓΑ ΣΙΓΑ. ἠρέμα καὶ μετὰ ἡσυχίας. πρόσφορος δὲ τῷ πάθει καὶ ἡ τοῦ ῥυθμοῦ ἀγωγὴ δοχμιάζουσα. λεπτὸν δὲ ἴχνος ἀρβύλης, ἀντὶ τοῦ κούφως καὶ ἐλαφρῶς τιθεῖτε τὸν πόδα μετὰ τῆς ἀρβύλης. εἰ δὲ γράφεται λευκὸν ἴχνος, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον, ὡς τὸ ἀργυρόπεζα Θέτις. ἴχνος δὲ λέγει τὸν πόδα, καὶ ἀρβύλη ἐστὶν εἶδος ὑποδήματος γυναικείου κοίλου καὶ βαθέος. Ἄλλως. εἰ μὲν λευκὸν, συνάπτεται [4] τῷ σῖγα σῖγα, καὶ λέγεται κατὰ ἀντίπτωσιν οὕτω. μετὰ σιγῆς, μετὰ σιγῆς τιθεῖτε τὴν ἀρβύλην τοῦ λευκοῦ ἴχνους, ἤγουν τοῦ λευκοῦ ποδός. εἰ δὲ λεπτὸν, στίζεται μετὰ τὸ σῖγα σῖγα, καὶ ἔχει τὸ πᾶν οὕτω· μετὰ σιγῆς, μετὰ σιγῆς ἔρχεσθε δηλονότι, εἶτα λεπτὸν τιθεῖτε, ἀντὶ τοῦ ἥσυχον, τὸ ἴχνος, ἀντὶ τοῦ τὴν βάσιν τῆς ἀρβύλης. ἔστι δὲ ἀρβύλη εἶδος γυναικείου ὑποδήματος. Ἄλλως. Μετὰ σιγῆς τιθεῖτε τὸ λευκὸν ἴχνος τῆς ἀρβύλης, ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ τὴν ἀρβύλην τοῦ λευκοῦ ἴχνους, ἤτοι τοῦ λευκοῦ ποδός. εἰ δὲ λευκὸν γράφεται, σύναπτε οὕτως· μετὰ σιγῆς ἔρχεσθε δηλονότι, τιθεῖτε τὸ ἴχνος τῆς ἀρβύλης ἐλαφρὸν, μὴ κτυπεῖτε, μηδ᾽ ἔστω κτύπος. ΑΡΒΥΛΗ, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου ἀπὸ τοῦ ἁρμόζειν καὶ βύειν τοὺς πόδας. Gu.

V. 141. ΤΙΘΕΙΤΕ. ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ τιθῶμεν. εἰςελήλυθε δὲ ἦχος κατὰ ὑπόθεσιν ἔνδον.

V. 142 — 145. ΑΠΟΠΡΟ ΒΑΤΕ. τὸ ὁλόκληρον τοῦ-

3) ἔχει διΐαμβον. Haec quoque addidit King, nescio an ex eodem libro.

4) συνάπτεται pro σύναπτε Gu. in quo hoc unum schol. legitur a m. pr. Idem bis σῖγα, σῖγα habet pro σίγα σίγα, tum μετὰ σιγῆς bis; in fine omittit γυναικείου.

του τινὲς φασὶν ἀπόπροθι. καὶ τὸ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ οὕτως ἐκδέχονται, τυτθὸν ἀποπρὸ νομῆς. (Il. ή, 334. ubi leg. τ. ἀποπρὸ νεῶν.) τὸ δὲ ἰδοὺ πείθομαι εἰκὸς ὀξύτερον εἰρηκέναι τοῦ χοροῦ. [5]) διὸ καὶ Ἠλέκτρα περιδεὴς γενομένη, φησὶν, ἃ ἃ. φυσικῶς δὲ τοῦτο πρῶτον εἶπεν, ἐπειδὴ αὕτη ὑπὸ τῆς φύσεως πρῶτον φωνὴ εὕρηται. ἀμέλει γοῦν, ἐπειδάν τι θεάσηταί τις παράδοξον, οὐδὲν ἕτερον ἀναβοᾷ, ἢ τὸ ἃ ἃ, τῆς φύσεως ἀγούσης πρὸς τοῦτο. εἶτα φησὶ πρὸς τὸν χορὸν, τοιαύτην πέμπε φωνὴν, οἷος ἐστὶν ἦχος σύριγγος καλάμων λεπτῶν ἐν τοῖς ἕλεσιν ἀποτελούμενος. οὐ γὰρ τὸ ὄργανον σύριγγα φησί· τοῦτο γὰρ πολύφωνον. ΑΠΟΠΡΟ, μακρὰν τῆς κοίτης πορεύθητε ἐκεῖσε. ἀποπρὸ, ἤτοι ἄγαν μακράν. ΑΠΟΠΡΟ. ἰδοῦσα ταύτας ἡ Ἠλέκτρα ἐρχομένας πρὸς τὴν στρωμνὴν τοῦ Ὀρέστου λέγει πρὸς αὐτάς· ἄπο καὶ μακρὰν πρόβατε καὶ ἐξέλθετε ἐκεῖσε καὶ ἀπεκεῖ, ἤγουν ἀπὸ τῆς στρωμνῆς μακρὰν καθίσατε. Fl. 59. ἄπωθεν τῆς κοίτης ἐπιτείνατε εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν, ἄπωθεν κατ' ἐπίτασιν τῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν πορείας. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. ΜΟΙ, χάριν ἐμοῦ.

V. 143. ΙΔΟΥ, ἢ θέασαι, ἢ νῦν. Gu.

V. 144. Α Α. ἐπίῤῥημα ἐφεκτικόν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 76. φώνει μοι, ὦ φίλα, καθὰ πνοὴ ἀπὸ λευκοῦ δόνακος. ΣΥΡΙΓΓΟΣ ΟΠΩΣ ΠΝΟΑ. ἀθορύβως, φησὶ, φώνει μοι, ὡς πνοὴ συρίγξεως δόνακος. οὐ γὰρ φησὶ σύριγγος τοῦ αὐλοῦ· οὗτος γὰρ καὶ Ἐνδυμίωνα ἐγείρει. διαθέσεως ἐμφαντικὸν τὸ μοι, ὡς τὸ Πάτροκλέ μοι δειλῇ.

V. 145. ΔΟΝΑΚΟΣ. δόναξ κάλαμος λεπτὸς ἐν τοῖς ἕλεσι φυόμενος. τινὲς δὲ φασὶ τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον ῥαγάζιον, οὐ καλῶς λέγοντες· οὐ γὰρ ἀπὸ τούτου σύριγξ γίνεται.

V. 146. ΙΔ' ΑΤΡΕΜΑΙΑΝ. ἰδοὺ, φέρω βοὴν ἀτρεμαίαν καὶ ἀθόρυβον καὶ λίαν ὑπόροφον καὶ λεπτὴν, ἤγουν ἥσυχον. ΙΔ' ΑΤΡΕΜΑΙΑΝ. μικρὸν σὺ, φησὶ, κελεύεις μοι φωνεῖν, ὡς ψιθυρίζει τῇ τοῦ ἀνέμου κινήσει κάλαμος· ἐγὼ δὲ καὶ ἔλαττον αὐτοῦ φέρω μοι βοὴν, ὡς ὑπὸ ὀρόφου

5) τὸν χορόν King. sed iung. τὸ δὲ ἰδοὺ πείθομαι τοῦ χ.

γινομένην. ὁ δὲ ὄροφος κάλαμός ἐστιν ἀσθενής τε καὶ παπυρώδης, οὗ μέμνηται καὶ Ὅμηρος, λαχνήεντ᾽ ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες. (Il. ω, 451.) ἐκ τούτων δὲ γίνονται καὶ αἱ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν. ὡς ἀσθενὴς δὲ, ἀσθενῆ ποιεῖται τὴν ἀπήχησιν τῷ μὴ ἀνθίστασθαι τῇ βοῇ τοῦ πνεύματος. ΩΣ ΥΠΟΡΟΦΟΝ ΦΕΡΩ ΒΟΑΝ. τινὲς φασὶ βοὴν ὑπόροφον τὴν μὴ δυναμένην ἐκτὸς τοῦ οἴκου ἀκούεσθαι, ἄλλοι δὲ τὴν ὑπὸ ὀρόφου καλάμου γινομένην· ὄροφον γὰρ λέγουσι 6) λεπτόν τινα κάλαμον παπυρώδη, ᾧ χρῶνται εἰς ὀροφὰς οἱ ἄνθρωποι, πιστούμενοι τοῦτο ἐκ τοῦ ἄνωθεν τῆς Ἠλέκτρας λόγου· εἰπούσης γὰρ ἐκείνης πρὸς τὸν χορὸν, ὦ φίλη, φώνει ὥσπερ πνοὴ καὶ ἀπήχησις σύριγγος λεπτοῦ δόνακος, ἀποκρινόμενος ὁ χορός φησι, θέασαι ὅτι φέρω βοὴν ἥσυχον, ὑπόροφον, τουτέστι τὴν γινομένην ὑπὸ ὀρόφου. καὶ Ὅμηρος, λαχνήεντ᾽ ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες. ἐκ τούτου τοῦ ὀρόφου ποιοῦσιν οἱ παῖδες αὐλοὺς λεπτὸν ἠχοῦντας, καὶ μὴ δυνάμενον ἐξακούεσθαι διὰ τὴν ἀσθένειαν. ΥΠΟΡΟΦΟΝ. ὄροφος λεπτὸς κάλαμος εἰς ὀροφὰς ἐπιτήδειος. ὑπόροφον οὖν, τὴν μὴ διϊκνουμένην ἔξω τοῦ ὀρόφου, ὅ ἐστι βραχεῖαν.

V. 147—150. ΝΑΙ ΟΥΤΩΣ. ναὶ οὕτω, φώνει δηλονότι, κάταγε κάταγε, ἤγουν ταπείνου τὴν σὴν φωνὴν, πρόσελθε ἡσύχως, ἡσύχως ἐλθέ. ἀπόκριναι δὲ, δι᾽ ἣν αἰτίαν ἤλθετε καὶ χρείαν. χρόνια γὰρ, ἀντὶ τοῦ χρονίως, ἤτοι βραδέως, πεσὼν ὅδε ὁ Ὀρέστης εὐνάζεται καὶ ἀναπαύεται.

V. 148—150. ΚΑΤΑΓΕ. κάταγε τῇ ἐπαναλήψει μεμίμηται τὴν ἠρεμαίαν προϊέμενον φωνήν· ἅτε γὰρ οὐκ ἐξακουομένης, δευτέρου ταῖς αὐταῖς λέξεσι κέχρηται. Τὸ κάταγε ἐναντίον ἐστὶ τῇ ἀνατάσει τῆς βοῆς. σημαίνει

6) Duo scholia sunt in Gu. juxta se posita ab eadem manu: alterum longius cum edito conspirat, sed pro ἄλλοι δὲ τὴν ὑπὸ ὀρ. κ. τ. λ. tantum habet: ἄλλοι δὲ ὄροφον λέγουσι λεπτόν τινα κάλ. alterum brevius habet tantum verba: μὴ δυν. ἐκτὸς τοῦ οἴκου ἀκούεσθαι ἢ καὶ τὴν ὑπὸ ὀρόφου καὶ λεπτοῦ καλάμου γινομένην, ᾧ χρῶνται εἰς ὀροφὰς ἄνθρωποι. E priori τὴν ante γινομένην ὑπὸ ὀρόφου recepi. Tum legit: μέμνηται δὲ καὶ Ὅμηρος τοῦ ὀρόφου λέγων· λαχν. In fine διὰ τὴν ἀσθ. est in Cod. Vulgo δι᾽ ἀσθένειαν.

δὲ τὸ κάταγε τὸ πρόσελθε, ἀφ' οὗ καὶ καταγωγοὶ οἱ λιμένες. χρόνια δὲ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. τοῦτο δὲ ἀναφορὰν ἔχει πρὸς τὸ πρόσιθι ἀτρέμας. ὁ δὲ νοῦς· χρόνιος, ὅ ἐστι διὰ χρόνου, ἐκοιμήθη.

V. 148. *ΚΑΤΑΓΕ*, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καταγομένων νεῶν εἰς τοὺς λιμένας. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. Gu. a m. pr. κάτελθε καὶ σεαυτὴν φέρε. Gu. a m. sec.

V. 149. *ΛΟΓΟΝ ΑΠΟΔΟΣ*, ἀντὶ τοῦ ἀπόκριναι (ἀπολογίαν.) Gu.

V. 150. *ΧΡΟΝΙΑ*, χρονίως, βραδέως. (μόλις. καὶ διὰ τοῦτο οὐ βούλομαι ὑμᾶς ὄχλον αὐτῷ παρασχούσας ἐξαναστῆσαι.) Gu.

V. 151. *ΠΩΣ ΕΧΕΙ*. πῶς διάκειται ὁ Ὀρέστης; μετάδος ἡμῖν λόγου, ὦ φίλη.

V. 152. *ΤΙΝΑ ΤΥΧΗΝ* καὶ δυστυχίαν αὐτοῦ εἴπω; τίνα δὲ συμφοράν; ἔτι μὲν ἀναπνεῖ, βραχὺ δὲ καὶ ὀλίγον ἀναστένει. *ΠΟΙΑΝ ΤΥΧΑΝ*. ἴαμβος χρὴ εἶναι οὗτος ὁ στίχος, ὡς καὶ ὁ τῆς στροφῆς. διὸ οὕτως ἐγράφη παρ' ἡμῶν, ποίαν τύχαν, ποίαν δὲ συμφοράν. καὶ ἔστι τὸ ποι τὸ δεύτερον κοινὴ συλλαβὴ, διὸ καὶ τὸ παρ' ἡμῶν ἐπινοηθὲν ἐπὶ ταῖς κοιναῖς συλλαβαῖς ἐπετέθη σημεῖον, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς τοιούτοις.

V. 154. *ΤΙ ΦΗΣ; Ω ΤΑΛΑΣ*, ὁ Ὀρέστης δηλονότι οἰκειούμενος τὰς συμφορὰς ὁ χορὸς καὶ συναχθόμενος γεγωνότερον ἀνέκραγε τὸ ὦ τάλας. διὸ φησὶν, ὀλεῖς, εἰ βλέφαρα κινήσεις. δεῖ δὲ νοεῖν στεναγμόν τινα γεγενῆσθαι μετὰ τὸ ὦ τάλας ὑπὸ τοῦ χοροῦ, ἵνα εὔλογον ᾖ τὰ παρὰ τῆς Ἠλέκτρας εἰρημένον, σὺ γὰρ νιν, ὦ τάλαινα, θωΰξασ' ἔβαλες ἐξ ὕπνου. *ΤΙ ΦΗΣ*, πρὸς τὴν Ἠλέκτραν, *Ω ΤΑΛΑΣ*, [ἢ] πρὸς τὸν Ὀρέστην.

V. 155 sq. *ΟΛΕΙΣ*. ἀπολεῖς ἐμὲ, εἰ κινήσεις τὰ βλέφαρα ἐκείνου, φέροντος ἡδονὴν ὕπνου γλυκυτάτην. *ΟΛΕΙΣ*, ἀπολεῖς ἐμὲ (ἢ αὐτόν). Gu. *ΕΙ ΒΛΕΦΑΡΑ ΚΙΝ.* ἤγουν ἐὰν διυπνίαῃς αὐτὸν, ἐὰν ἐξεγείρῃς τοῦ ὕπνου. Fl. 33. 59.

V. 156. *ΦΕΡΟΜΕΝΩι ΧΑΡΑΝ*. ἀντὶ τοῦ φερόμενον ἐν χαρᾷ. Fl. 21. ἀντὶ τοῦ φέροντος. (καρπουμένῳ.) Gu.

V. 157 sq. *ΜΕΛΕΟΣ*. ὦ ἄθλιος. ἕνεκα τῶν πράξεων τῶν θεοστυγεστάτων. ὦ τάλας, φεῦ ἕνεκα τῶν μόχθων!

V. 159 — 161. *Α Α.* ἄδικος ὢν ὁ Λοξίας ἄδικα τότε εἶπεν, ὅτε ἐπὶ τῷ τρίποδι τῆς Θέμιδος ἔκρινε τὸν φόνον τὸν μισητὸν καὶ μὴ ἄξιον ὄντα γενέσθαι. Ἄλλως. *Α Α ΑΔΙΚΟΣ.* τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀλλαχοῦ εἰρημένον, πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα. ἐπειδὴ γὰρ ἔδοξεν ἀτυχῶς τῷ Ὀρέστῃ πεπτωκέναι τῆς μητρὸς ὁ φόνος, ἄδικος ὁ Λοξίας νενόμισται, ἢ τὸ ἄδικα ἐδίκασεν ἐμφαίνει, ὅτι δικαίως ἐμαντεύσατο τὸν φόνον τῆς μητρός, ἀδικεῖ δὲ τῷ δράσαντι μὴ ἐπικουρῶν. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. ὁ ἄδικος Λοξίας ἄδικα τότε ἐδίκασεν, ὅτε ἐπὶ τρίποδος Θέμιδος τὸν φόνον ἔλακεν ἐμῆς μητρὸς (καὶ Ἀριστοφάνης, ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων τραγικῇ λέξει χρησάμενος) ὅτε τὸν ἀπόφονον τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος ὁ Λοξίας ἀπέλακεν, ἀντὶ τοῦ ἀπεφθέγξατο. τὸ ἀπόφονον Ἀπόλλωνι, οὐκ Ὀρέστῃ ἐγκαλοῦσα φησίν. ἔνιοι δὲ ἀπόφονον ἐδέξαντο τὸν ἄτοπον φόνον, τὴν δὲ ἀπὸ πρὸς τὸ ἔλακεν, ἀπέλακεν, ἀντὶ τοῦ ἀπεφθέγξατο. *ΑΔΙΚΟΣ.* οἱ λαμβάνοντες εἰς τὸ ἄδικος ἔξωθεν τὸ ὑπάρχει, καὶ στίζοντες ἐνταῦθα, ἀμαθεῖς. 7) τὸ δ' οὕτως ἔχει· δέον γὰρ εἰπεῖν, ἀδίκως ἔλακε τότε ὁ Λοξίας ἄδικα, ὁ δὲ ἄδικος εἶπε πρὸς τὸ Λοξίας. ἀπατῶνται δὲ ἐκ τοῦ ἄδικα, οὐκ εἰδότες, ὅτι τὸ ἄδικος καὶ τὸ ἄδικα ταυτοδυναμοῦσιν, ὥςτε εἰ καὶ ἓν τούτων ἀπῆν, ἄρτιος ἂν ἦν ὁ λόγος. ἄδικος ὢν ὁ Λοξίας ἄδικα ἄρα τότε εἶπεν, ὅτε ἐπὶ τρίποδι τῆς Θέμιδος ἐδίκασεν, ἤγουν ἔκρινε, τὸν ἀπόφονον φόνον τῆς ἐμῆς μητρὸς, ἤγουν τὸν μισητὸν καὶ μὴ ἄξιον γενέσθαι. Τὸ δὲ ἔλακεν οὐ παρακείμενος ἐστὶν ὡς οἴονταί τινες, ἀλλ' ἀόριστος β, διὸ καὶ βραχὺ ἔχει τὸ α. λέλακα γάρ ἐστιν ὁ παρακείμενος, ὡς καὶ Ἡσίοδος τὸ λέληκας. (Ἔργ. 207.)

V. 159. 160. *ΑΠΟΦΟΝΟΝ.* κακόφονον, ὡς αἴτιον ἡμῖν συμφορῶν, τὸν μισητὸν καὶ μὴ ἄξιον ὄντα γενέσθαι, ἄτοπον. Gu. a m. sec. ὡς λέγομεν γάμος ἄγαμος, ὅταν τις οὐκ ἀγάγηται γυναῖκα ξένην, ἀλλὰ συγγένειαν ἔχουσαν μετ' αὐτοῦ, οὕτω καὶ φόνος ἀπόφονος, ἤγουν μισητός· οὐ γὰρ ἦν ὁ φόνος εἰς ἕτερον ἀλλότριον, ἀλλὰ εἰς τὴν αὐτοῦ

7) Gu. οὐ καλῶς ποιοῦσι. Ex eodem sumsi paulo post ὁ δὲ ante ἄδικος, et ἂν post ἄρτιος. Quae post ἄρτιος ἂν ἦν ὁ λ. sequuntur, ibidem desunt. μὴ ante ἄξιον γενέσθαι add. King.

μητέρα. καὶ ἄλλο δὲ· ὅτι ὁ φόνος τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐπὶ κακῷ ἐγένετο αὐτῷ· παράφρων γὰρ ἐγένετο ὁ Ὀρέστης καὶ εἰς ψῆφον ἦσαν θανάτου, καὶ κατὰ τοῦτο ἀπόφονος, ἤγουν μισητὸς κακὸς φόνος. Fl. 59.

V. 160. *ΕΠΙ ΤΡΙΠΟΔΙ ΘΕΜΙΔΟΣ.* οὕτω νοητέον, ἢ ἐν τῷ τρίποδι τῆς Θέμιδος, τουτέστι τῆς δικαιοσύνης, ἐν ᾧ καθημένη ἡ Πυθία καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος κατεχομένη τὰ δίκαια πᾶσιν ἐθέσπιζεν, ἤ, ὡς φασὶ τινές, ὅτι ὁ τρίπους πρότερον ἦν τῆς Γῆς, εἶτα τῆς Θέμιδος, (ἡ δὲ Θέμις θεὰ παρ' Ἕλλησιν ἔφορος δικαιοσύνης,) εἶτα τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγένετο, παρὰ Θέμιδος λαβόντος.

V. 161. *ΛΟΞΙΑΣ.* Λόξίας ὁ Ἀπόλλων καλεῖται, ὅτι λοξὰ καὶ διπλῶς νοούμενα ἐμαντεύετο. καὶ γὰρ τῷ Κροίσῳ, ὅτε στρατεύσειν κατὰ Κύρου ἔμελλεν, ἐρωτήσαντι, εἰ τοῦ ἐχθροῦ περιέσται, εἶπε· Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. [8]) τοῦτο δὲ ἦν παντάπασιν ἄγνωστον, εἴτε τὴν οἰκείαν, εἴτε τὴν Κύρου. ὅθεν ἀπατηθεὶς ὁ Κροῖσος, καὶ μεγάλην ἀρχὴν τὴν τοῦ ἀντιδίκου ὑπολαβὼν, ἐλθὼν κατελέλυκε τὴν οἰκείαν τοσοῦτον, ὡς ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἑαλωκέναι, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθῆναι. ὃν εἰ μὴ Ζεὺς οἰκτείρας ἀφῆκεν ὕδωρ ἐπὶ τὴν φλόγα, τάχ' ἂν ἀπολώλει, ἔργον πυρὸς γενόμενος. ἦν δὲ ὁ Κροῖσος Λυδῶν βασιλεύς.

V. 162—169. *ΟΡΑΙΣ ΕΝ ΠΕΠΛΟΙΣΙ ΚΙΝΕΙ ΔΕΜΑΣ.* σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς μὲν τῷ πρὸς [9]) τὰς στροφὰς, ὁμοιομερὲς δὲ τῷ μετὰ τὴν ἑξῆς κειμένην στροφὴν συστήματι, οὗ ἡ ἀρχὴ, θρόει τὶς κακῶν. ἔστι δὲ κώλων ὀκτώ. τὸ α ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου, ἐπιτρίτου β καὶ ἰάμβου. τὸ β ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ γ ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, Φερεκράτειον, ἐξ ἀντισπάστου [ἐπιτρίτου β· καὶ ἰάμβου]. [10]) τὸ δ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. [τὸ ε ἰαμβικὸν]

8) Gu. Κροῖσος βασιλεὺς Ἅλυν ποταμὸν διαβὰς, deinde τοῦτο δὲ εἶπε παντ. ἀγν. — ἀδίκου pro ἀντιδίκου — τὴν οἰκείαν τοσοῦτον, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἑαλωκὼς εἰς πῦρ ἐμβεβλῆσθαι, unde τοσοῦτον assumsi.

9) τῷ πρός. Sic corr. King. vulg. τῷ μετὰ τὴν πρός.

10) King. edidit Φερεκράτειον, [ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἰαμβικοῦ· ἐνταῦθα δὲ τὸ κρητικὸν ἔχει τετρασύλλαβον.] Verba ἐπιτρίτου β

ὅμοιον τῷ β. τὸ ε τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ς ἐκ χορείων, ὅμοιον τῷ α. τὸ ζ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον [1]), ἐκ παίωνος δ καὶ κρητικοῦ. τὸ η τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 162. ΟΡΑιΣ; κινεῖ τὸ δέμας ἐν τοῖς πέπλοις.

V. 163 sq. ΣΥ ΓΑΡ ΝΙΝ. σὺ γὰρ ἀγρίως φωνήσασα ἐξέβαλες τοῦ ὕπνου αὐτόν. τὸ γὰρ ὦ τάλαινα γεγωνότερον εἶπεν ὁ χορός. τινὲς δὲ φασὶν, ὅτι φωνῇ θρηνώδει ἐχρήσατο ὁ χορὸς γραφῆναι μὴ δυναμένῃ, ἴυγμῷ, ἰύγμοῦ τραχυτέρα, ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοῖς ὑπερβάλλουσι κακοῖς· ἃ γὰρ μὴ δύναται γράφεσθαι, ταῦτα δι' ἑτέρων προσώπων δηλοῦται· οἷόν τι καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ, οἰκέτου στενάξαντος, ἕτερος φησὶν, ἀκούεις, ὡς στένει.

V. 164. ΘΩΥΞΑΣ', ἀγρίως (μεγάλως) βοήσασα. Gu. ΕΒΑΛΕΣ, ἤγουν ἐξύπνισας αὐτὸν, εἰποῦσα τὸ ὦ τάλας. Fl. 59.

V. 165. ΕΥΔΕΙΝ ΜΕΝ ΟΥΝ ΝΙΝ ΕΔΟΞΑ, ἀντὶ τοῦ δοκῶ. καθησυχάσουσα δὲ τὴν Ἠλέκτραν, φησὶν, ὅτι καθεύδειν αὐτὸν νομίζω. διὸ ἐπιφέρει τὸ ὑπνώσσει ὁριστικόν. λέγει νῦν, ὡς ἀμφίβολον εἰποῦσαν οὐκ ἔπεισε· [2]) μὴ ταράσσου, φησὶν ὁ χορὸς, ὑπνώσσει γάρ. τὰ γὰρ δύο σσ ἐνεστῶτος ῥῆμα ποιοῦσι τὸ ὑπνώσσω.

V. 166 sqq. ΟΥΚ ΑΦ' ΗΜΩΝ. οὐκ ἀφ' ἡμῶν, ἀποστήσῃ δηλονότι, οὐκ ἀπὸ τῶν οἴκων πάλιν ἀναστρέψεις τὸν σὸν πόδα, μεθεμένα καὶ ἀφεῖσα τοῦ κτύπου;

V. 166. ΟΥΚ ΑΦ' ΗΜΩΝ, μακράν. Fl. 59.

V. 167. ΠΑΛΙΝ, εἰς τοὐπίσω. Gu. a m. sec. ΑΝΑ. σύναπτε τὸ ἀνὰ πρὸς τὸ ἑλίξεις. Gu. a m. sec. ΠΑΛΙΝ —ΕΛΙΞΕΙΣ, ἀναστρέψεις τὸν σὸν πόδα. ἐκ παραλλήλου τὸ

καὶ ἰάμβου haud dubie e superioribus repetita sunt. Statim post legebatur: τὸ γ' ἑφθημιμερές. τὸ δ' ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ β'. Corr. King.

1) King. καταληκτικόν.

2) Verba λέγει νῦν — ἔπεισε delevit King. Nec ego, quid illa sibi velint, assequor.

πάλιν καὶ τὸ ψυχάς. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 168. ΜΕΘΕΜΕΝΑ, ἀποστᾶσα. (ἀπολειφθεῖσα.) Gu. ἀφεῖσα, ἀποστᾶσα τοῦ κτύπου οὗ ποιεῖς. Fl. 59.

V. 169. ΛΕΓΕΙΣ ΕΥ, ἀληθῶς καὶ καλῶς λέγεις. ταῦτα δὲ φησὶ σκοπήσασα ἀπὸ τοῦ κοιμωμένου.

V. 170—179. ΠΟΤΝΙΑ ΠΟΤΝΙΑ ΝΥΞ. ἡ δευτέρα αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ ιγ. τὸ α τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς ἐκ δύο χορείων· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικόν. τὸ β καὶ γ παιωνικὰ ἡμιόλια, ἐκ παιώνων δ καὶ ἰάμβων. τὸ δ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ χορείων· εἰ δὲ βούλει, ὅμοιον τῷ α, καὶ τῆς ἐκεῖ μακρᾶς διαλελυμένης ἐν τούτῳ. τὸ ε ὅμοιον τῷ β. τὸ ς παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παιώνων πρώτων δύο, τοῦ β ³) πενταβραχέος, καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ ζ καὶ τὸ η ὅμοια [τῷ β καὶ γ] ⁴). τὸ θ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β καὶ πρώτου. τὸ ι ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ β ἀναπαίστων καὶ ἰάμβου· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ καὶ διιάμβου. τὸ ια δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιβ τροχαϊκὸν, ἢ ἰαμβικὸν ἐκ τριῶν χορείων καὶ συλλαβῆς. τὸ ιγ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος α ἀντὶ ἰωνικοῦ, διτροχαίου ⁵) καὶ ἐπιτρίτου διὰ τὴν ἀδιάφορον, ἢ ἰωνικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, καὶ διπλῆ ἔσω καὶ ἔξω νενευκυῖα, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, δηλοῦσα ἔχειν ἀνταπόδοσιν. ΠΟΤΝΙΑ ΠΟΤΝΙΑ. ὦ νὺξ σεβασμία, ἡ τοὺς ὕπνους παρεχομένη τοῖς πολυπόνοις ἀνθρώποις. (δίδωσι δὲ τοὺς ὕπνους ἡ νὺξ ἐξαιρέτως διὰ τὸ ὑγρὰ εἶναι τῇ ἀποστάσει τοῦ ἡλίου τοῦ ξηραίνοντος τὸν ἀέρα. ⁶)) ἐλθὲ ἀπὸ τοῦ ἐρέβους, μόλε ταχεῖα ἐπὶ τὸν δόμον τὸν Ἀγα-

3) Vulgo τοῦ α πενταβρ. sed haud dubie — γόνιον ἐπι paeonem πεντάβραχυν vocat.

4) τῷ β' addidit King.

5) Vulgo καὶ παίωνος α ἀντὶ ἰων. δ' τροχαίου. Corr. King. qui etiam paulo post pro διπλῆς dedit διπλῆ, Barnesium secutus.

6) Quae hic in Junt. Basil. Barn. leguntur, omisit King; recte, modo infra posuisset ad v. 171. ubi in Junt. Basil. repetuntur et emendatius: nam hic legebatur ἡ γῇ pro ἡ νὺξ et ὑγράν pro ὑγρά.

μεμνόνιον· ὑπὸ γὰρ ὀδυνῶν καὶ συμφορᾶς φθειρόμεθα. Ὁ κατὰ φύσιν ὕπνος ἐξ ὑγρότητος γίνεται. ὑγρὰ δὲ ἡ νὺξ, ἀφισταμένου τοῦ ἡλίου τοῦ ξηραίνοντος καὶ θερμαίνοντος τὸν ἀέρα. ὁ τοίνυν Ὀρέστης ἐξηραμένος ὑπὸ νόσου τε καὶ ἀσιτίας, ὑγρανθεὶς τῷ νυκτερινῷ διαστήματι, μᾶλλον κοιμηθήσεται. ἄλλως τε καὶ τῶν αἰσθήσεων ἠρεμουσῶν ἐν σκότῳ, ἕπεται ὕπνος ἡσυχίᾳ αἰσθήσεων καὶ κινήσεων. ἔδει δὲ ἐκ χάους εἰπεῖν, ὡς Ἡσίοδος (Theog. 123.)· ἐκ χάεος ἔρεβός τε μέλαινά τε νὺξ ἐγένοντο. Ἄλλως. τοῦτο τὸ μέλος ἐπὶ ταῖς λεγομέναις νήταις ᾄδεται, καὶ ἔστιν ὀξύτατον· ἀπίθανον οὖν τὴν Ἠλέκτραν ὀξείᾳ φωνῇ κεχρῆσθαι, καὶ ταῦτα ἐπιπλήσσουσαν τῷ χορῷ. ἀλλὰ κέχρηται μὲν τῷ ὀξεῖ ἀναγκαίως, λεπτότερον δὲ ὡς ἔνι μάλιστα.

V. 171. ΥΠΝΟΔΟΤΕΙΡΑ. ἡ τοὺς ὕπνους δωρουμένη τοῖς πολυπόνοις βροτοῖς. δίδωσι δὲ τοὺς ὕπνους ἡ νὺξ ἐξαιρέτως, διὰ τὸ ὑγρὰ εἶναι τῇ ἀποστάσει τοῦ ἡλίου τοῦ ξηραίνοντος τὸν ἀέρα.

V. 172. ΕΡΕΒΟΘΕΝ. ἐρεβόθεν ἐλθεῖν τὴν νύκτα καλεῖ, τουτέστιν ἀπὸ χάους· κατερχομένου γὰρ τοῦ ἡλίου εἰς τὸ ὑπὸ γῆς 7) ἡμισφαίριον, σκότος ἐπάνω τῆς γῆς γίνεται, ὥςπερ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀνιέναι δοκοῦν, οὐχ ὡς ὂν ἐν τοῖς κάτω καὶ ἀνερχόμενον, ἀλλὰ τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ φωτὸς τοῦτο ὑφίσταται, οὐκ ἔχον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ οἰκείαν ὑπόστασιν. ἐλθεῖν δὲ λέγει τὴν νύκτα, οὐχ ἵνα γένηται νὺξ, — πῶς γὰρ οἷόν τε ἡμέρας οὔσης; — ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν νυκτὶ ὑπνώττουσιν ἄνθρωποι, διὰ τοῦτο τοῦτο φησίν· ἄλλως τε καὶ οἱ κοιμώμενοι ὥςπερ νύκτα ἔχουσι διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν. ΚΑΤΑΠΤΕΡΟΣ, ταχεῖα ἀντὶ τοῦ ταχέως. Gu.

V. 175. ΔΙΟΙΧΟΜΕΘΑ, ἐφθάρμεθα. Gu.

V. 176. ΚΤΥΠΟΝ ΗΓΑΓΕΤ' ἀντὶ τοῦ ἐποιήσατε. ΟΥΧΙ. οὔμενουν χρὴ γράφειν ἐνταῦθα, ἢ οὐδαμῶς· ἁρμόζει γὰρ ἀμφότερα τῷ μέτρῳ. τὸ δὲ οὐχὶ ἐλλιπές ἐστιν.

V. 176. 177. ΣΙΓΑ, ΣΙΓΑ. μετὰ σιγῆς, διαλέγου μοι δηλονότι, φυλασσομένη, καὶ ἐκφεύγουσα τὸν εἰς ὕψος τοῦ στόματος κέλαδον· παρέξεις, ὦ φίλη, ἡδονὴν ὕπνου

7) γῆς. Sic Gu. Vulgo γῆν. In fine vulgo ἐπειδὴ νυκτί et διὰ τοῦτο φησίν. Quod dedi, est in eodem Codice.

ἥσυχον, εἰ τοῦτο ποιήσεις. *Ἄλλως.* οὐ σιωπήσεις, φησὶν, ἀπὸ τοῦ στόματος φυλαττομένη τὸ ἀνακελαδεῖν, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς κοίτης ὕπνου χάριν ἥσυχον αὐτῷ παρέξεις; ἢ τὸν κέλαδον ἄποθεν τοῦ λέχους ποιουμένη; οἷον οὐ σιγήσεις, καὶ μετὰ ἡσυχίας αὐτὸν ἐάσεις κοιμηθῆναι; *ΦΥΛΑΣΣΟΜΕΝΑ*, ἤγουν ἀφεῖσα μεγάλην βοὴν πλησίον τῆς αὐτοῦ κοίτης, καὶ πόῤῥω γενομένη, ὀνήσεις αὐτὸν ὡς ὑπνώσσοντα.

V. 178. *ΑΝΑΚΕΛΑΔΟΝ*, τὴν εἰς ὕψος φωνήν. (μέγαν ἦχον.) Gu.

V. 180—187. *ΘΡΟΕΙ, ΤΙΣ ΚΑΚΩΝ.* τὸ παρὸν σύστημα ὅμοιόν ἐστι τῷ τῆς προειρημένης στροφῆς συστήματι, οὗ ἡ ἀρχὴ, ὁ ρ ᾷ ς ἐ ν π έ π λ ο ι ς. καὶ τοῦτο γὰρ κῶλον ὅμοιόν ἐστι τῷ η. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 180. *ΘΡΟΕΙ, ΤΙΣ ΚΑΚΩΝ.* λέγε, ποῖον τέλος αὐτὸν ἐκδέχεται; ἆρα δύναται ῥαῖσαι, ἢ οὔ; εἰπὲ, ποῖον ἔσται τὸ τέλος, ποῖον πέρας αὐτὸν μένει;

V. 181. *ΤΙ Δ' ΑΛΛΟ*, εἶπας. Gu.

V. 182 sq. *ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΠΟΘΟΝ ΕΧΕΙ ΒΟΡΑΣ.* ἴσχει πόθον χρὴ γράφειν, οὐ πόθον ἔχει· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ τοῦ πρώτου συστήματος κῶλον οἰκείως. καὶ τὸ ἄ ρ α δὲ ἐνταῦθα, εἰ καὶ συμπερασματικόν ἐστιν, ἀλλ' οὖν ἀντὶ μακροῦ λαμβάνεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ὡς καὶ τὸ ἀπορηματικὸν ἐνίοτε ἀντὶ βραχέος. διὸ τοῦτο μὲν περισπᾶται ἀντιστρόφως, ἐκεῖνο δὲ ὀξύνεται.

V. 182. *ΠΟΘΟΝ*, ὄρεξιν. Fl. 59. *ΒΟΡΑΣ*, τροφῆς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 183. *ΠΡΟΔΗΛΟΣ*, προφανής. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. *ΑΡ'*, εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχει. Gu. *Ο ΠΟΤΜΟΣ*, ἡ τύχη τοῦ θανάτου δηλονότι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 184. *ΕΞΕΘΥΣΕΝ.* ἀπώλεσεν ἡμᾶς ὁ Ἀπόλλων, πατροφόνου μητρὸς αἷμα δοὺς, οἷον ἐνδοὺς ἡμῖν, κελεύσας τὸν τῆς μητρὸς φόνον ἐργάσασθαι. τὸ δὲ ἑξῆς· μέλεον ἀποδοὺς αἷμα, φόνον πατροφόνου μητρός. [8]) *Ἄλλως.* ἡ ἐξ πρὸς τὸ

8) Verba: πατροφόνου — τὸ δὲ ἑξῆς om. King. reliqua in paraphrasi posuit.

πατροφόνου, τουτέστι δοὺς ἡμῖν τὸ αἷμα καὶ τὸν φόνον τῆς πατροφόνου μητρὸς, οἷον ἐγχειρίσας ἡμῖν, καὶ κελεύσας ἀπὸ τοῦ φόνου καὶ τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς τιμωρῆσαι τῷ πατρί. δύναται δὲ καὶ ἀποδούς. ΕΞΕΘΥΣ, ἐφόνευσεν. (ἀπώλεσεν.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 185. *ΑΠΟΦΟΝΟΝ*, οὐκ ἄξιον ὄντα γενέσθαι ἀπὸ φυγῆς ἄξιον φόνον. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. *ΔΟΥΣ* ἀντὶ τοῦ συγχωρήσας καὶ κελεύσας τὸν τῆς μητρὸς φόνον ἐργάσασθαι, τὸν φόνον τῆς μητρὸς τὸν μέλεον, τὸν ἀπόφονον καὶ τὸν μισητὸν, τὸν ἐπὶ κακῷ γεγονότα. Fl. 59.

V. 186. *ΠΑΤΡΟΦΟΝΟΥ*, τῆς τὸν ἐμὸν πατέρα φονευσάσης. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 187. *ΔΙΚΑι*. ὠφείλετο μὲν γὰρ αὐτὴ ἀναιρεθῆναι, οὐ μέντοι παρὰ τοῦ παιδός. δίκαιον μὲν αὐτὴν ἀναιρεθῆναι, ἀνελοῦσαν τὸν ἄνδρα, οὐ μέντοι πρέπον ἦν ὑπὸ τοῦ παιδὸς εὐθύνας δοῦναι τοῦ φόνου. *Δίκα* ἐνταῦθα γράφε, μὴ δίκαια. οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. *ΔΙΚΑΙΑ*, τὰ κατὰ τὸν φόνον. (δικαίως θοὺς τὸν φόνον, τὸ αἷμα.) Gu. *ΚΑΛΩΣ*, εὐπρεπῶς, *Α'. ΟΥ*, διότι ὑπὸ τοῦ υἱοῦ. (οὐδὲ γὰρ ὑπὸ παιδὸς ἔδει θανεῖν αὐτήν.) Gu.

V. 188—197. *ΕΚΑΝΕΣ ΕΘΑΝΕΣ*. ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς β στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ πότνια πότνια νύξ. καὶ αὕτη κώλων ἐστὶν ὁμοίων ἐκείνη καὶ ἰσομέτρων ιγ, ἐν μέντοι τῷ ς κώλῳ πεντασυλλάβους ἔχει τοὺς δύο παίωνας· ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ τελευταίου κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφότεραι μὲν ἔξω νενευκυῖαι, δηλοῦσαι, ὅτι τέλος ἔσχε τὰ ἀποδιδόμενα, ἤτοι τὰ ἀνταποδιδόμενα, ἐν τῷ ιβ κώλῳ.

V. 188. *ΕΚΑΝΕΣ*, ἐφόνευσας· ὅθεν τὸ κανοῦν λέγεται, εἰς ὃ φέρεται ἡ ἱερουργικὴ μάχαιρα. *ΕΘΑΝΕΣ*, φονεύσασα ἀνῃρέθης, τουτέστιν ὁ κατὰ σοῦ πραχθεὶς φόνος ἄμυνα ἐγένετο, καὶ οὐκ ἀδικία· σὺ γὰρ πρώτη ἐφόνευσας τὸν πατέρα, καὶ ἀνῃρέθης. *ΕΚΑΝΕΣ*, ἐφόνευσας. (τὸν πατέρα.) Gu. *ΕΘΑΝΕΣ* ἀντὶ τοῦ ἐθανάτωσας. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐθανατώθης ὑπὸ τῶν τέκνων. Gu. a m. sec.

V. 189. *ΑΠΩΛΕΣΑΣ*. ... ἀντὶ τοῦ γὰρ, ἔθανες· ἀπώλεσας γὰρ τὸν πατέρα ζῶσα, καὶ θανοῦσα τὰ

τέκνα διὰ τοῦ αἵματος. ΑΦ' ΑΙΜΑΤΟΣ, ἀπὸ αἰτίας τοῦ φόνου τοῦ σοῦ. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 190. ΤΕΚΝΑ ΤΕ ΤΑΔΕ. δεικτικῶς φησὶν ἑαυτὴν καὶ Ὀρέστην. ΕΘΑΝΕΣ — ΑΙΜΑΤΟΣ. εἰποῦσα ἡ Ἠλέκτρα πρὸς τὴν μητέρα τὸ ἐφόνευσας τὸν οἰκεῖον ἄνδρα, ἐφονεύθης ὑπὸ τῶν τέκνων, πάλιν φησὶν, ὅμοιον μὲν τῇ προτέρᾳ ἐννοίᾳ, ἔχει δέ τι 9) καὶ πλέον· τὸ γὰρ ἀπώλεσας πατέρα καὶ πρόσθεν εἰρήκει, τὰ δὲ καὶ τὰ τέκνα τάδ' ἀπώλεσας νῦν φησί. πῶς δὲ ἀπώλεσας καὶ τὰ τέκνα; ἀπὸ σοῦ αἵματος καὶ τοῦ φόνου σέθεν. καὶ σοῦ; ὁ γὰρ σὸς παῖς Ὀρέστης ἀποκτείνας σε δίκην ἔδωκε τῆς μητροκτονίας μανεὶς, ἧς καὶ αὐτὴ μετέχειν φησὶν, ἐν στοναχαῖς καὶ γόοις διάγουσα· ἀνθ' ὧν ὁρᾷ τὸν ἀδελφὸν μεμηνότα, καὶ μηκέτ' ὄντα καθ' ἑαυτόν.

V. 191. ΙΣΟΝΕΚΥΕΣ, ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν σὸν φόνον ἡμεῖς ἀπολώλαμεν. ΙΣΟΝΕΚΥΕΣ, ἴσοι νεκροῖς ἐσμέν· ἀντὶ τοῦ ὅμοιοι νεκροῖς, τουτέστι νεκροῖς ἐοίκαμεν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 192. ΟΙΧΕΤΑΙ, ἐφθάρη, ἔφθαρται. Gu.

V. 193. ΒΙΟΥ ΤΟ ΠΛ. Μ. ἀντὶ τοῦ καὶ τὸ πλέον μέρος τοῦ ἐμοῦ βίου, ἤγουν τῆς ἐμῆς ζωῆς ἔφθαρται. Gu.

V. 194. ΣΤΟΝΑΧΑΙΣΙ ΤΕ Κ. Γ. λάμβανε τὸ ἐν στοναχαῖσί τε καὶ γόοις ἢ πρὸς τὸ οἴχεται, ἢ πρὸς τὸ ἕλκω. Gu.

V. 196. ΑΓΑΜΟΣ ΕΠΙ Α' ΑΤ. ἀντὶ τοῦ ἄτεκνος, ἐπὶ τούτῳ δὲ ἄτεκνος. (δέον ἀγάμως καὶ ἀτέκνως εἰπεῖν, ὁ δὲ πρὸς τὸ ἥτις εὐθεῖαν ἐξήνεγκεν.) Gu. ΑΤΕΚΝΟΣ. τὸ ἄτεκνος περισσόν· ἡ γὰρ ἄγαμος καὶ ἄτεκνος. ἀναστρεπτέον οὖν τὴν σύνταξιν, ἄτεκνος, ἐπειδὴ ἄγαμος· δυνατὸν γὰρ τὴν γήμασαν εἶναι ἄτεκνον. ΑΤΕ. ἀντὶ τοῦ καθὰ ὀφείλει νοεῖσθαι, ἵν' ᾖ βραχὺ τὸ α. οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ τῆς στροφῆς κῶλον ὀρθῶς. τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἥτις οὐκ ἔχει καλῶς.

V. 196 sq. ΑΤΕ ΒΙΟΤΟΝ Α ΜΕΛΕΟΣ. ἅτε καὶ

9) τι e Gu. addidi, ut paulo post αἴθεν καὶ ante σοῦ, et τῆς ante μητροκτονίας. Idem Codex in fine habet καὶ μηκέτ' εἶναι καθεκτόν.

ἥτις [10]) ἡ μελέα εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ἕλκω τὸν βίοτον, ἤγουν τὴν ζωήν, τουτέστιν ἀκούσιον ζωὴν ἔχω· διὰ γὰρ τοῦ ἕλκω τὸ ἀκούσιον παριστᾷ. ὥσπερ φαμέν, ἕλκουσιν οἱ βόες τὴν ἅμαξαν καὶ τὸ ἄροτρον· οὐ γὰρ ἑκουσίᾳ γνώμῃ ταῦτα σύρουσιν, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης. τοῦτο δὲ φησὶν ἡ Ἠλέκτρα, τὸν θάνατον αἱρετώτερον ἡγουμένη τῆς ζωῆς.

V. 198 sqq. ΟΡΑι ΠΑΡΟΥΣΑ. αἱ ἑξῆς αὗται ἀμοιβαὶ περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ϙκη, ὧν τελευταῖος κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται. μετὰ μέντοι τὸν ξζ στίχον καὶ τὸν ξθ κῶλα δύο μονόμετρα βραχυκατάληκτα. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς. ΟΡΑ ΠΑΡΟΥΣΑ. ὦ παρθένε Ἠλέκτρα, παραγενομένη πλησίον σκόπει, ἵνα μὴ ἀποθανὼν ὅδε ὁ ἀδελφὸς λανθάνει σέ· οὐ γὰρ ἀρέσκει ἐμοὶ τῷ λίαν παρειμένῳ, ἤτοι κατὰ τὸ λίαν παρειμένον καὶ ἐκλελυμένον, τῷ ἀκινήτῳ, τῷ πάνυ ἐκλελυμένῳ τῶν σῶν μανιῶν. νῦν οὐ τραγῳδεῖ, ἀλλ' ἐν τῇ μανίᾳ.

V. 201—206. Ω ΦΙΛΟΝ ΥΠΝΟΥ ΘΕΛΓΗΤΡΟΝ, ὦ προσφιλὴς τοῦ ὕπνου θελκτικὴ δύναμις, βοηθὸν κατὰ τῆς νόσου, λίαν προσῆλθες ἐμοὶ ἡδὺ, καὶ εὐφραντικὸν, ἐν προσήκοντι καιρῷ. ὦ λήθη τῶν κακῶν σεβασμία, λίαν ὑπάρχεις σοφὴ καὶ τοῖς δυστυχοῦσι θεὸς, ἀξία εὐχῆς. ἀπὸ ποίου τόπου, πότε, [1]) ἦλθον ὧδε; πῶς δὲ καὶ κατὰ τίνα τρόπον ἀφικόμην; ἐπιλανθάνομαι γὰρ στερηθεὶς τῶν πρὶν φρενῶν, τῶν ἐν τῇ μανίᾳ δηλονότι.

V. 201. ΥΠΝΟΥ ΘΕΛΓΗΤΡΟΝ. τὸ βαθύτατον τοῦ ὕπνου, τὸ μάλιστα θέλγειν δυνάμενον τοὺς ἀσθενοῦντας· ὁ γὰρ ἐλαφρὸς φαντασίαις ἀναμέμικται. φυσικῶς δὲ τὸν ὕπνον οἶδεν ἐπίκουρον τῶν κακῶν. ΕΠΙΚΟΥΡΟΝ. τοῖς γὰρ νοσοῦσιν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ὕπνος ἐστὶ τῆς νόσου φάρμακον. ὦ προσφιλὴς τοῦ ὕπνου θελκτικὴ δύναμις, βοηθὲ τῆς νόσου.

V. 203. Ω ΠΟΤΝΙΑ ΛΗΘΗ. οἱ γὰρ [2]) δυστυχοῦν-

10) Junt. Bas. etc. ἅτε. Gu. ἥτις. Utrumque conjunxi, interponendo καί.

1) πότε edidit King. quod confirmatur scholio Flor. ad v. 203.

2) γὰρ addidi e Gu. sicut paulo post καὶ ὁ ante Ὀρέστης, et θεὸν post δυστυχοῦσι.

τες εὔχονται τῶν κακῶν, οἷς σύνεισιν, ἀπηλλάχθαι καὶ εἰς λήθην ἐλθεῖν. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ὀρέστης ἐν τῷ καθεστηκότι γενόμενος καὶ τῆς μανίας ἀπαλλαγεὶς ἐπ' ὀλίγον τὴν τῶν κακῶν λήθην πότνιαν καλεῖ καὶ εὐκταίαν τοῖς δυςτυχοῦσι θεόν. Ἄλλως. Πότνιαν εἶπε τὴν λήθην τῶν κακῶν, ἐπεὶ πάντας τιμῶμεν τοὺς παραμυθουμένους. Ἄλλως. ἔοικε τὴν Λητὼ [3]) καλεῖν οὗτος· ὑπνοῦντες γὰρ νυκτὸς πάντων ἐπιλανθανόμεθα. τὸ δὲ πότνια λέγει, ὅτι οἱ σεβόμενοι προςπίπτουσι τοῖς θεοῖς. ποτνιᾶσθαι δέ ἐστι τὸ προςπίπτειν καὶ παρακαλεῖν μετὰ δακρύων. Τὸ δὲ ὡς εἶ σοφή, ἀντὶ τοῦ λίαν σοφῶς ἐπενοήθης ὑπὸ τῆς φύσεως. τὸ δὲ τῶν κακῶν οἰκείως προςέθηκεν, ἐπεὶ καλὴ τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ λήθη. Ω ΠΟΤΝΙΑ ΛΗΘΗ. λήθη ἤγουν τῶν κακῶν ὁ ὕπνος ὑπάρχει· ὅσας γὰρ ἂν λύπας ἔχῃ ἄνθρωπος, ὑπνώσει (leg. ὑπνώσας) λανθάνεται αὐτῶν. οὕτω καὶ ὁ Ὀρέστης ὑπνώσας ἐπελάθετο τῶν κακῶν ὧν εἶχεν, ἤγουν τῆς μανίας καὶ τοῦ φόνου τῆς μητρός. ὡς ἔοικε δέ, κατεκλίθη ἐν οἵῳ τρόπῳ ἔφθασε δαιμονιζόμενος, εἶτα ἐλθὼν ἐν φρονήσει καὶ ἐξυπνίσας λέγει· ἀπὸ ποίου τόπου καὶ πότε ἦλθον ἐνταῦθα· ἀμνημονῶ γὰρ ἀπολειφθεὶς τῶν πρὶν φρενῶν, ἤγουν στερηθεὶς τῶν μανιωδῶν καὶ ἐφθαρμένων φρενῶν, καὶ εἰς νοῦν ἐλθὼν ἀρτίως τῶν ὑγιῶν φρενῶν ἐγνώρισα ποῦ εἰμί. ἢ ἄλλως· ἀπολειφθεὶς τῶν πρότερον σώων φρενῶν καὶ μαινόμενος γεγονὼς ἀμνημονῶ ποῦ ἦλθον καὶ ποῦ εἰμί. Fl. 59. ΚΑΚΩΝ, τῶν ἀλγεινῶν, τῶν δυςτυχιῶν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 205. ΠΟΤ', (ἄρα ἢ) περισσόν. Gu. περισσόν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΗΛΘΟΝ, ἐμπερίβολος. Fl. 33.

V. 206. ΑΜΝΗΜΟΝΩ, ἐπιλανθάνομαι, τί πέπρακταί μοι ἐν τῇ νόσῳ τῆς μανίας. Gu. ΑΠΟΛΕΙΦΘΕΙΣ ΦΡΕΝΩΝ. ἀπολειφθεὶς ἐν τῇ μανίᾳ, οὐχὶ νῦν ἀπολειφθεὶς τῶν φρενῶν ἀμνημονῶ, ἀλλ' ἐν τῇ νόσῳ· τὸ γὰρ ὄργανον, δι' ὧν ἀναφέρομεν τὰ πραττόμενα, συννοσεῖ τῷ σώματι. ἀμνημονῶ, τί πέπρακταί μοι ἐν τῇ νόσῳ, τῶν προτέρων φρενῶν ἀπολειφθεὶς καὶ μανείς.

V. 207 sq. Ω ΦΙΛΤΑΘ' ΩΣ Μ' ΗΥΦΡΑΝΑΣ. ὦ φίλτατε, λίαν εὔφρανας ἐμὲ κοιμηθείς. βούλει ἵνα θίγω καὶ ἅψωμαί σου, καὶ ἵνα ἀναβαστάσω σου τὸ σῶμα;

3) Λητώ. King. dedit τὴν λήθην.

V. 208. *ΒΟΥΛΕΙ ΘΙΓΩ ΣΟΥ.* διότι μὲν ἤρξατο θίγειν, θίγω ἐνεστῶτα εἶπε, καὶ οὐ θίξω· διότι δὲ ἔμελλε κουφιεῖν, κουφίσω ἐπὶ μέλλοντος, καὶ οὐ κουφίζω [4]) εἶπε. διὰ τοῦτο καὶ τὸ βούλει ποσῶς μὲν πρὸς τὸ θίγω νοεῖται, τὸ δὲ ὅλον πρὸς τὸ ἀνακουφίσω. ἢ καὶ τὸ θίγω ὑποτακτικὸν νόει. *ΒΟΥΛΕΙ ΘΙΓΩ* ὅμοιόν ἐστι τῷ τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω, ὅ φησι Σοφοκλῆς. (Oed. T. 651.) Gu.

V. 209 sq. *ΛΑΒΟΥ ΛΑΒΟΥ ΔΗΤΑ.* ἤτοι ἅψαι, ἀποσπόγγισον δὲ ἐκ τοῦ ἀθλίου σώματος καὶ ἐκ τῶν ἐμῶν ὀμμάτων τὸν πεπηγότα ῥύπον.

V. 210. *ΠΕΛΑΝΟΝ.* κυρίως πέλανος τὸ λεπτὸν πέμμα, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς θυσίας. ἔνιοι δὲ φασὶ, καὶ πᾶν ἐξ ὑγροῦ πεπηγμένον παρὰ τὸ παλύναι. [5]) πέλανον ἐνταῦθα τὸν πεπηγότα ῥύπον ὑπὸ τοῦ ἀφροῦ· ἔνιοι παρὰ τὴν παιπάλην· ἐκ γὰρ ταύτης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γίνεται· ἢ παρὰ τὸ παλύναι, ὅ ἐστι λευκάναι· Ὅμηρος, ἐπάλυνεν ἀρούρας· (Il. κ', 7.) οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πελάζειν, καὶ ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς δι' αὐτῶν. *ΠΕΛΑΝΟΣ* σημαίνει δύο, τὸν σίελον, ὡς ἐνταῦθα, καὶ εἶδος θύματος, ἤτοι τὸν πλακοῦντα, ὡς *Αἰσχύλος* ἐν τρίτῳ φησίν. Gu. πέλανος προσηγορικὸν ὄνομα, ὁ ἀφρός· κατὰ παντὸς γὰρ ἀφροῦ λέγεται ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ πελάζειν ἄνω, ὡς κουφοτέρως· τὰ γὰρ κοῦφα τὰ ἄνω ζητοῦσι, ὡς τὸ ἀσκὸς ἀποσπόγγισον τὸν ἀφρώδη πέλανον· οἱ γὰρ δαιμονιζόμενοι καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἀφροὺς πέμπουσι, καὶ ἐκ τῶν ὀμμάτων δάκρυα, καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν λήμας· πλεονάζει γὰρ τὸ ὑγρὸν, καὶ μὴ ἔχον ἔξοδον ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν· ἀπὸ γὰρ τῆς πλημμελείας τοῦ στομάχου πλεονάσαν τὸ ὑγρὸν, γίνονται αἱ ἀναθυμήσεις, καὶ μὴ ἔχον ἔξοδον τὸ πνεῦμα ἀνέρχεται τὰ ἄνω μέρη ζητοῦν ἔξοδον, καὶ μὴ εὑρίσκον ἀθροιζόμενον ἐκεῖσε σκοτίζει τὸν ἐγκέφαλον, καὶ τὰ μέλη σπαράσσει ζητοῦν ἔξοδον, καὶ οὕτω σκοτισθέντος τοῦ ἐγκεφάλου γίνεται παράφρων ὁ ἄνθρωπος,

4) καὶ οὐ κουφίζω e Gu. addidi.

5) In Gu. in quo tantum pars prior scholii usque ad ὑπὸ τοῦ ἀφροῦ legitur, hic addita sunt verba, quae in editis paulo post exstant, ὅ ἐστι λευκάναι. Ἄλλως, quod King hic posuit, in Cod. non apparet.

ἕως ἂν ἐκφορηθῇ τὸ πνεῦμα· οὕτω γὰρ εἰσέρχεται τὸ πνεῦμα καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ μένει αὐτὴν, μὴ ἔχον τοῦ ἐξελθεῖν. Fl. 59.

V. 211 sq. ΙΔΟΥ ΤΟ ΔΟΥΛΕΥΜ' ΗΔΥ. ἰδοὺ ποιῶ δηλονότι ὃ λέγεις, [6]) τὸ ὑπούργημα τὸ εὐφραντὸν, καὶ οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ θεραπεύειν τὰ μέλη τὰ ἀδελφικὰ ἐν χειρὶ ἀδελφικῇ. ΟΥΚ ΑΝΑΙΝΟΜΑΙ. ἀπαρέσκομαι, ἀπαρνοῦμαι. [7]) δυναινῶ, τὸ συμφωνῶ, καὶ ἐπινεύω, ᾧ ἐναντίον τὸ ἀναίνομαι· παραινῶ τὸ συμβουλεύω· καὶ ἐπαινῶ τὸ εὖ λέγω.

V. 215 sq. ΥΠΟΒΑΛΕ. ὑπόθου τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς τὰ σὰ πλευρὰ, καὶ τὴν κόμην τὴν αὐχμώδη καὶ κατάξηρον ἔξελε τοῦ προσώπου· ἀμυδρὰ γὰρ βλέπω τοῖς ὀφθαλμοῖς. ΑΥΧΜΩΔΗ. ἐπομβρία, ὅταν ἐπάλληλοι ὄμβροι ὦσιν, ᾧ ἐναντίον ἡ ἀνομβρία. αὐχμὸς δὲ, ἡ ἀπὸ τῆς ἀνομβρίας ξηρότης· ἀφ' οὗ αὐχμηρὸς καὶ αὐχμώδης, ἁπλῶς ὁ ξηρότητος μετέχων.

V. 214. ΑΦΕΛΕ ΠΡΟΣΩΠΟΥ. τουτέστιν ἀποδιάστησον τὴν ἔμπροσθεν οὖσαν τῶν ὀφθαλμῶν μου κόμην· ἀσθενῆ γὰρ λεύσσω ταῖς κόραις, [8]) διὰ τὸ ἐπικεῖσθαί μοι τὰς τρίχας. γράφεται καὶ, λεπτὰ γὰρ λεύσσω νόσῳ, ἵν' ᾖ, ἡ νόσος με ποιεῖ λεπτὸν λεύσσειν.

V. 215 sq. Ω ΒΟΣΤΡΥΧΩΝ. ὦ κάρα ἄθλιον πινῶδες τῶν βοστρύχων, ἀντιστρόφως ἀντὶ τοῦ, ὦ βόστρυχοι κάρας ἀθλίας πινώδους καὶ ῥυπαρᾶς, λίαν ἠγριωμένοι ἐστὲ (πρὸς τὸ βόστρυχοι) διὰ τῆς μακρᾶς ἀλουσίας. ΠΙΝΩΔΕΣ ΑΘΛΙΟΝ. ἀντὶ τοῦ αὐχμηρὸν καὶ ῥυπῶδες. πίνος γὰρ ὁ ῥύπος· πίνοι δέ οἱ αὐαλέος χρῶς ἐσκλήκει. κατὰ ἀναστροφὴν δὲ εἶπεν· οὐ γάρ ἐστι τῶν βοστρύχων τὸ κάρα, ἀλλ' οἱ βόστρυχοι τῆς κεφαλῆς. ἢ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐπιλείπεται τῇ κεφαλῇ, ἢ μόνον οἱ βόστρυχοι, ἵν' ᾖ, ὦ τῶν βοστρύχων ἄθλιον κάρα. παρακαθίσασα δὲ ἔξωθεν καὶ εἰς πλευρὰν δεξαμένη τὸν Ὀρέστην, ταῦτα φησίν.

6) Haec etiam habet Gu. a m. pr. quibus adscripsit secunda, ὃ συμβουλεύεις μοι, ἢ τὸ ὑπούργημα.

7) Haec addidit King. haud scio an e Baroc. 74.

8) Jamt. Bas. ταῖς κόραις Cotr. Barn.

V. 217 sq. *ΚΑΙΝΟΝ Μ' ΕΣ ΕΥΝΗΝ.* κλῖνόν με πάλιν εἰς τὴν εὐνὴν· ὅταν ἀφήσῃ ἐμὲ ἡ νόσος τῆς μανίας, ἄναλκις καὶ ἀσθενὴς εἰμὶ κατὰ τὸ δέμας. *ΟΤΑΝ Μ' ΑΝΗι ΝΟΣΟΣ.* ἡ ἡ διὰ τῆς μανίας νόσος, ἢ ἐπιθετικῶς μανίας (leg. μανιὰς) νόσος. *ΟΤΑΝ Μ' ΑΝΗι.* περὶ γὰρ τῶν καιρῶν (an: τὸν καιρὸν?) τῆς μανίας εὐτονοῦσιν οἱ μαινόμενοι, ἐκτεινομένων τῶν νεύρων καὶ πνεύματος πληρουμένων· χαλωμένης δὲ τῆς μανίας, καὶ τοῦ πνεύματος ἐπιλείποντος, παρίενται. ἐν ᾗ [ἐν] ἀνέσει διαγενόμενος Ὀρέστης λέλυται.

V. 218. *ΑΝΑΡΘΡΟΣ.* ἀδύναμος, μὴ δυνάμενος κεχρῆσθαι τοῖς ἄρθροις. *ΚΑΣΘΕΝΩ ΜΕΛΗ.* ἤγουν οὐ δύναμαι χρῆσθαι ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ πρὸς ὑπουργίαν, καταβαλούσης τῆς νόσου.

V. 219 sq. *ΙΔΟΥ ΦΙΛΟΝ ΤΙ.* ἰδοὺ κλίνω σε, προσφιλές ἐστι τῷ νοσοῦντι ἡ κοίτη, λυπηρὸν ὂν τὸ κεῖσθαι, ὅμως δὲ ἀναγκαῖον.

V. 220. *ΑΝΙΑΡΟΝ,* (καίπερ) ἀλγεινόν. (ἐφ' ὅσον γὰρ νοσῶν ἐν τῇ κλίνῃ κεῖται, φόβον ἑαυτῷ καὶ τοῖς ὁρῶσι παρέχει.) Gu. *ΤΟ ΚΤΗΜΑ,* τὸ δέμνιον δηλονότι. Fl. 21.

V. 221. *ΑΥΘΙΣ.* πάλιν στῆσόν με εἰς ὀρθὸν, καὶ στρέφε τὸ δέμας. *ΑΝΑΚΥΚΛΕΙ.* ἀνακίνει, ἀνόρθου, ἐξέγειρε· συμβαίνει γὰρ τὸν κείμενον κυκλοτερῆ τὴν ἀνάπαυσιν ἔχειν.

V. 222. *ΔΥΣΑΡΕΣΤΟΝ ΟΙ ΝΟΣ.* οἱ γὰρ νοσοῦντες οὐκ ἀρέσκονται τοῖς παροῦσιν, ἀεὶ δὲ πρὸς τὸ μέλλον ὁρῶσι. δυσάρεστον πρᾶγμά οἱ νοσοῦντες ὑπὸ τῆς ἀπορίας. *ΔΥΣΑΡΕΣΤΟΝ,* δυςκόλως ἀρεσκόμενον. Fl. 33. *ΑΠΟΡΙΑΣ,* καὶ ἀσθενείας. Fl. 59. ἣν αὐτοῖς ἡ νόσος ἐμβάλλει. Gu. Fl. 59.

V. 223 sq. *Η ΚΑΠΙ ΓΑΙΑΣ.* ἆρα θέλεις θεῖναι τοὺς πόδας ἐπάνω τῆς γῆς, θεὶς ἴχνος χρόνιον, ἤτοι βραδεῖαν βάσιν; ἡ μεταβολὴ πάντων εὐφραντὸν πρᾶγμα ὑπάρχει δηλονότι.

V. 224. *ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΠΑΝΤΩΝ.* συνυπακουστέον τὸ κακῶν. κεκωμῴδηται δὲ ὁ στίχος· τὸ γὰρ ἐξ ὑγείας εἰς νόσον μεταβαλεῖν οὐκ ἔστιν ἡδύ. φήσει μὲν γάρ τις, ὡς ἐκ μὲν κόπου γλυκύτατον ἡ ἀνάπαυσις, ἐκ δὲ πλουσίου

πτωχὸν γενέσθαι, μεταβολὴ μὲν, ἡδὺ δ' οὔ, ὥςτε οὐχὶ πάντων ἡ μεταβολὴ γλυκύ. 9) Ἄλλως. τὸ μεταβάλλεσθαι εἴτε ἀπὸ χείρονος πρὸς τὸ βέλτιον, εἴτε ἀπὸ [τοῦ] βελτίονος πρὸς τὸ χεῖρον, ἡδιτατόν ἐστιν αὐτῷ τῷ μεταβαλλομένῳ· οὐδὲ γὰρ ἂν μετεβάλλετο, εἰ μὴ ἥδετο τῇ μεταβολῇ, ὥςτε οἱ λέγοντες τὸν Εὐριπίδην οὐκ ὀρθῶς εἰρηκέναι τοῦτο, οὐκ ὀρθῶς οἴονται. ΜΕΤΑΒΟΛΗ, ἡ μεταβολὴ τῶν ἴσων. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 55. 59. 76. ΠΑΝΤΩΝ, πραγμάτων. Fl. 59. ΜΑΛΙΣΤΑ. ἤτοι ναί· ἔχει γὰρ τόδε, τὸ ἀνορθωθῆναι δηλονότι, ὑπόληψιν, ἤτοι ἐλπίδα ὑγείας. καλὸν δὲ τὸ δοκεῖν, κἂν μακρὰν ᾖ τῆς ἀληθείας. ΤΟ Δ' ΥΓΙΕΙΑΣ. τὸ ἀναστῆναι. ὁπόταν γὰρ εὐθυμῇ ψυχὴ τῇ τῆς ἐλπίδος ὑπολήψει, συνδιασώζεται τὸ σῶμα. καὶ Σιμωνίδης· τὸ δοκεῖν καὶ τὰ μάλα θεῖα βιᾶται.

V. 226. ΤΟ ΔΟΚΕΙΝ. καλὸν δὲ τὸ διεγείρεσθαι τὴν ψυχὴν τῇ δόξῃ τῆς ὑγείας ἤ τοιούτου τινὸς, καὶ μὴ καταπίπτειν (μεταπίπτων Florr.) ἐν ταῖς νόσοις ἢ ἑτέροις τοιούτοις, κἂν μακρὰν ᾖ τῆς ἀληθείας ἡ δόξα. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 227 sq. ΑΚΟΥΕ ΔΗ ΝΥΝ, ὦ ἀδελφέ, ἐν ὅσῳ ἀφιᾶσί σε αἱ Ἐριννύες φρονεῖν καλῶς.

V. 229 sq. ΛΕΞΕΙΣ τι νέον; καὶ εἰ μὲν εὖ καὶ καλῶς, (ἐπὶ καλῷ ἡμῶν. Gu. Florr.) εὐχαριστίαν ἕξεις· εἰ δὲ εἰς βλάβην τινὰ ἀφορῶν δηλονότι, ἀρκούντως ἔχω (διάκειμαι. Gu.) ἕνεκα τοῦ δυστυχεῖν.

V. 231 sq. ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΗΚΕΙ. Ὁ Μενέλαος (ἄρτι add. Gu.) παραγέγονεν, ὁ ἀδελφὸς τοῦ σοῦ πατρός· ἐν Ναυπλίῳ δὲ, λιμένι δηλονότι, καθωρμίσθησαν τὰ σέλματα, ἤγουν αἱ καθέδραι, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ αἱ νῆες. ΣΟΥ ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΣ ΠΑΤΡΟΣ. διὰ τούτου ψυχαγωγεῖ τὸν ἀδελφὸν, ὑπομιμνήσκουσα τοῦ πατρικοῦ ἀδελφοῦ, καὶ ἐλπίδας ἀγαθὰς ὑποτίθεται διὰ τοῦ θείου. προςπαθέστερον δὲ

9) Locum Comici, quem Anaxandriden esse suspicatur, ope MS. Augustani ap. Valcken. diatrib. p. 229. sic emendat Porson. ad h. l. ὁ πρῶτος εἰπών, μεταβολὴ πάντων γλυκὺ, Οὐχ ὑγίαινε, δέσποτ'· ἐκ μὲν γὰρ κόπου Γλυκεῖ' ἀνάπαυσις, ἐκ δ' ἀλουσίας ὕδωρ. Καὶ τἄλλα δὴ τοιαῦτ'· ἐὰν δ' ἐκ πλουσίου Πτωχὸς γένηται, μεταβολὴ μὲν, ἡδὺ δ' οὔ. Ὥςτ' οὐχὶ πάντων ἡ μεταβολὴ δὴ γλυκύ.

ποιεῖ τὸ δρᾶμα καὶ τὸ πόῤῥωθεν διαβάλλεσθαι τὸν Μενέλαον, καθὸ ἐλπισθεὶς βοηθῆσαι οὐκ ἐβοήθησεν. ΩΡΜΙΣΤΑΙ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐλλιμένισται, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐνελιμένισαν. ὅπερ εἰ εἴποις, αἰτιατικὴν νοήσεις τὰ σέλματα. (ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· μέρος γὰρ τῶν νηῶν τὰ σέλματα add. Gu.)

V. 233 sq. ΠΩΣ ΕΙΠΑΣ; ΗΚΕΙ ΦΩΣ, ἤτοι σωτηρία, ἐπὶ ταῖς ἐμαῖς καὶ σαῖς δυςτυχίαις, ἀνὴρ συγγενὴς, καὶ χάριτας ἔχων, ἃς ὁ πατὴρ ἐχαρίσατο αὐτῷ; (ἤγουν ἔργα εὐχαριστίας ἄξια add. Gu. Florr.)

V. 235 sq. ΗΚΕΙ. δέχου τὴν πίστωσιν (τήνδε add. K. Gu.) τῶν ἐμῶν λόγων, ἐπαγόμενος Ἑλένην ἐκ τῶν Τρωϊκῶν τειχέων. ΗΚΕΙ — ΤΟ ΠΙΣΤΟΝ. ἀντὶ τοῦ πίστευε τοῖς ἐμοῖς λόγοις, πίστιν δέχου ταύτην βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ μαρτυρίαν, τῷ καὶ τὴν Ἑλένην αὐτῷ συνεπιδημῆσαι· ὅπου γὰρ Ἑλένη, πάντως που καὶ Μενέλαος.

V. 236. ΕΛΕΝΗΝ ΑΓΟΜΕΝΟΣ. ἄγεταί τις γυναῖκα, ἀντὶ τοῦ λαμβάνει· ἐπάγεται δὲ δοῦλον ἢ ἕτερόν τι, ἀντὶ τοῦ μεθ' ἑαυτοῦ ἄγει. καὶ ἐπάγεται τόδε ἐν παθητικῇ σημασίᾳ, ἀντὶ τοῦ μεθ' ἕτερον, ἢ μεθ' ἕτερα ἄγεται.

V. 257 sq. ΕΙ ΜΟΝΟΣ ΕΣΩΘΗ, μᾶλλον ἂν ἦν ζηλωτὸς καὶ μακαριστός· εἰ δὲ ἐπάγεται τὴν σύνευνον, ἥκει ἔχων μέγα κακόν.

V. 239 sq. ΕΠΙΣΗΜΟΝ. ὁ Τυνδάρεως ἔτεκε γένος θυγατέρων διάδηλον καὶ ἐξάκουστον εἰς τὸν ψόγον. ΕΠΙΣΗΜΟΝ. Στησίχορος φησὶν, ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο· ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίησεν. ἔχει δὲ ἡ χρῆσις οὕτως· Οὕνεκα Τυνδάρεως ῥέζων ἅπασι θεοῖς, μιᾶς λάθετο ἠπιοδώρου Κύπριδος. Κείνα δὲ Τυνδάρεω κούραις χολωσαμένη διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησι καὶ λιπεσήνορας. καὶ Ἡσίοδος· τῇσι δὲ φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἠγάσθη προςιδοῦσα, κακὴν δέ σφ' ἔμβαλε φήμην. καὶ Ὅμηρος· ὡς δὲ Κλυταιμνήστρη λείπουσ' 10) Ἀγαμέμνονα δῖον Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, καὶ εἵλετο

10) Legebatur Κλυταιμνήστρα λιποῦσ'. Correxit Barn. qui monet, hos versus non reperiri in Homeri carminibus, sed videri ad Od. λ', 438. pertinere. In Hesiodi fragm. Basil. σφὴν ἔβαλε, Junt. σφιν ἔβαλε.

χεῖρον' ἀκοίτην, ὡς δ' Ἑλένη ᾔσχυνε λέχος ξανθοῦ Μενελάου.

V. 241 sq. ΣΥ ΝΥΝ ΔΙΑΦΕΡΕ. τουτέστιν, ἐπείπερ ἐκείνας ὡς φαύλας κακίζεις, σκόπει, μὴ καὶ αὐτὴ περιπέσῃς τοῖς ἴσοις, ἀλλ' ἀποχὴν τῶν κακῶν ἔχε, καὶ μὴ μόνον τὰ ἄριστα λέγε, ἀλλὰ καὶ κατὰ νοῦν ἀεὶ [1]) ἔχουσα πράττε.

V. 241. ΔΙΑΦΕΡΕ, διάφορος ἔσο. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. διαφορὰν λάμβανε καὶ ἀποχὴν, ἔξω γενοῦ. Gu. a m. sec. ἀπέχου. Fl. 18. ΤΩΝ ΚΑΚΩΝ, γυναικῶν. Gu, Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΕΞΕΣΤΙ ΓΑΡ, ἐκδεδομένον ἐστί. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. αὐτεξούσιον ἡ ἀρετή. καὶ ὁ Ὅμηρος· ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλοῦ. (l. ἐσθλός.) Fl. 10. 21. ἀντὶ τοῦ δυνατόν ἐστί σοι. Fl. 18.

V. 243 sq. ΟΙΜΟΙ ΚΑΣΙΓΝΗΤΕ. ὤμοι, ὦ ἀδελφὲ, ταράσσεται τὸ σὸν ὄμμα, ταχέως μετεβλήθης εἰς λύσσαν καὶ μανίαν, ἄρτι σώας ἔχων τὰς φρένας. ΟΜΜΑ ΣΟΝ ΤΑΡΑΣΣΕΤΑΙ. φυσικῶς· καθόλου γὰρ τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν εἰκόνες οἱ ὀφθαλμοί. αἰφνίδιοι γὰρ τῶν λυσσωδῶν νοσημάτων αἱ μεταβολαὶ γίνονται. ΟΜΜΑ ΣΟΝ ΤΑΡ. ὃ δεῖγμα τοῦ μεταπεσεῖν σε αὖθις εἰς μανίαν. Gu.

V. 244. ΜΕΤΕΘΟΥ. ἔστι καὶ τὸ ἐναντίον, μετέθετό τις λύσσαν ἀντὶ τοῦ ἀπέθετο. Gu.

V. 245—247. Ω ΜΗΤΕΡ. ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ ἐπίφερέ μοι τὰς ὕφαιμον ὁρώσας ἀγρίας κόρας, ἤτοι τὰς Ἐριννύας. αὗται γὰρ, αὗται κινοῦνται καὶ ὁρμῶσι πλησίον ἐμοῦ. αἱματωποὺς δὲ τὰς Ἐριννῦς λέγει, ὡς τοὺς μαινομένους ὕφαιμον ποιούσας βλέπειν καὶ ταραχῶδες· τὰ συμβαίνοντα γὰρ τοῖς πάσχουσι τοῖς προεστῶσι θεοῖς τοῦ πάθους ἀνατιθέασιν οἱ ποιηταί· οἷόν τι καὶ Ὅμηρος φησί, χωλαί τε ῥυσσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ (Il. ι, 499.), ἐκ τῶν ἀποβαινόντων παθῶν εἰδωλοποιήσας αὐτάς. οὕτω καὶ τὸν Πλοῦτον τυφλὸν λέγουσιν, ὅτι ἀκρίτως [2])

1) ἀεὶ e Gu, addidi.

2) King. MS. ἀκρίτως. Itaque ne Basileensem quidem consuluit, in qua idem legitur, ut in Junt. At Barn. dederat ἀκρίτοις.

ποιεῖ πλουσίους, καὶ τὸν Καιρὸν ὀπισθοφάλακρον, ὅτι τοῦ παρῳχημένου λαβέσθαι ἀδύνατον. δρακοντώδεις δὲ λέγει, ὡς ἐχούσας δράκοντος, ἤτοι ὄφεως, ὀδόντας. Ὦ ΜΗΤΕΡ. δοκεῖ τὸ εἴδωλον Ὀρέστῃ παριστάμενον. Fl. 33. ΜΗ 'ΠΙΣΕΙΕ, ἀπείλει. Gu. a m. pr. Fl. 21. μὴ ἐπίφερε, Gu. a m. 2. ἐπίβαλε. Fl. 18. ἐπιπέμψειε. Fl. 10.

V. 247. ΑΥΤΑΙ ΓΑΡ. ἐκ τοῦ ἀφανοῦς εἶπε τὰς Ἐριννύας διώκειν αὐτὸν, ἵνα τὴν δόξαν τοῦ μεμηνότος ἡμῖν παραστήσῃ, ὡς εἴγε παρήγαγεν αὐτὰς εἰς μέσον, ἐσωφρόνει ἂν ὁ Ὀρέστης. ταῦτα δὲ οἱ νεώτεροι· Ὅμηρος γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶπε περὶ Ὀρέστου.

V. 248 sq. ΜΕΝ' Ὦ ΤΑΛΑΙΠΩΡΕ, μένε ἀτρέμας, καὶ ἡσύχως ἔχε ἐν τοῖς δεμνίοις· οὐδὲν γὰρ ὁρᾷς ἀφ' ὧν δοκεῖς σαφῶς εἰδέναι.

V. 249. ΣΑΦΑ ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ σαφῶς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. m. pr. ΕΙΔΕΝΑΙ. βλέπειν εἰπεῖν ἔμελλεν· ὅτι δὲ, ὃ βλέπει τις, γινώσκει, οὕτως ἐξήνεγκεν. Gu. m. sec.

V. 250 sq. Ὦ ΦΟΙΒ' ΑΠΟΚΤΕΝΟΥΣΙ. ὦ Ἄπολλον, φονεύσουσί με αἱ ἄγριαι καὶ ἀναιδεῖς γοργώπιδες, αἱ καταπληκτικαὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, αἱ ἱέρειαι καὶ φονεύτριαι τῶν νεκρῶν, αἱ φοβεραὶ θεαί.

V. 250. ΑΙ ΚΥΝΩΠΙΔΕΣ, αἱ ἄγριαι. (ἀναιδεῖς.) Gu.

V. 251. ΓΟΡΓΩΠΕΣ, γοργώπιδες. (καταπληκτικαὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, καταπληκτικὰ ἔχουσαι ὄμματα.) Gu. ΕΝΕΡΩΝ, νεκρῶν τῶν ἀδίκως θνησκόντων. Gu. ΕΝΕΡΩΝ ΙΕΡΕΙΑΙ. παρόσον ἐξυπηρετοῦνται αὐτοῖς· 3) ἀποστέλλουσι γὰρ αὐτοῖς τὰς ψυχάς. Τὸ ΙΕΡΕΙΑΙ ἱερίαι χρὴ γράφειν ἰωνικῶς, ἵν' ἔχῃ πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. τὰ γὰρ διὰ τοῦ εια προπαροξύτονα ἰωνικῶς οἱ ποιηταὶ προπαροξύτονα ποιοῦντες διὰ τοῦ ια γράφουσι, τὸ αὐθάδεια αὐθαδία λέγοντες, καὶ τὸ εὐσέβεια εὐσεβία, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὃ καὶ ἐξετά-

In sqq. παρῳχημένον, quod etiam King. pro οἰχομένου dedit e MS., est e Gu. in quo legitur etiam ἀμήχανον pro ἀδύνατον, sicut in MS. Kingii. Mox Gu. τὰς ἐχούσας δρ.

3) Flor. 10. ὑπηρετοῦσιν αὐτῷ.

ζωσι εὐφήμως. *ΙΕΡΕΙΑΙ*, φονεύτριαι. (ὑπουργαὶ, ὡς θανατοῦσαι.) Gu.

V. 252. *ΜΕΘΗΣΩ*, ἀφήσω. Gu. *ΕΜΠΛΕΞΑΣΑ*, ἐμβαλοῦσα. Fl. 33.

V. 253. *ΣΧΗΣΩ*, ἐφέξω, κωλύσω. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. κρατήσω. Fl. 33.

V. 254 sq. *ΜΕΘΕΣ, ΜΙ' ΟΥΣΑ.* ἔασον, ἄφες, μία οὖσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων, καὶ μανιῶν, μέσον με κατέχεις, ἵνα βάλῃς εἰς τὸν Τάρταρον. Μία οὖσα τῶν κατ' ἐμοῦ Ἐριννύων, ἀπόστηθι. ἐριννύων δὲ, τῶν μανιῶν, ἵν' ᾖ, ἄνες με τῆς μανίας ἀναχωρήσασά μου. *ΟΧΜΑΖΕΙΣ* δὲ, ἀντὶ τοῦ συνέχεις καὶ ἐπαίρεις. ἴδιον δὲ τῶν μαινομένων τὸ τοὺς κηδομένους ἀποσείεσθαι καὶ δοκεῖν βλάπτεσθαι μᾶλλον παρ' αὐτῶν. Ὀχμάζω γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔχω, ἕξω, ἔχμα, οὐ μόνον ἡ ἐξοχὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ συνοχή. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔχμα γίνεται ἐχμάζειν, τὸ κωλύειν καὶ ἐπέχειν, καὶ ἐχμάσαι, τὸ κατασχεῖν καὶ ἑλεῖν, ὃ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐνταῦθα διὰ τοῦ ο κεῖται, μέσον μ' ὀχμάζεις.

V. 256. *ΕΠΙΚΟΥΡΙΑΝ*, βοήθειαν. Gu. a m. sec.

V. 257. *ΤΟ ΘΕΙΟΝ*, τοὺς θεούς. (τὰς Ἐριννύας.) Gu. *ΔΥΣΜΕΝΕΣ*, ἐχθρόν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

V. 258. *ΔΟΣ ΤΟΞΑ.* δός μοι τὰ τόξα τὰ ἐκ κεράτων σκευαζόμενα, τὰ δῶρα τοῦ Ἀπόλλωνος, δι' ὧν εἶπεν ὁ Ἀπόλλων τιμωρήσασθαι ἐμὲ τὰς Ἐριννύας, εἰ εἰς φόβον ἄγοιεν ἐμὲ ἐν λυσσήμασι καὶ μανίαις, ἐκ παραλλήλου. Στησίχορος (an: Στησιχόρῳ?) δὲ ἑπόμενος τόξα φησὶν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ Ἀπόλλωνος. ἔδει οὖν τὸν ὑποκριτὴν τόξα λαβόντα τοξεύειν. *ΔΩΡΑ ΛΟΞΙΟΥ* λέγει, ἢ ὑπὸ τῆς μανίας δοκῶν χαρισθῆναι αὐτῷ ταῦτα παρὰ Ἀπόλλωνος, ἢ διότι τοξικός ἐστιν ὁ θεὸς, καὶ τὰ παρ' ἀνθρώποις τόξα, ὡσπερεὶ δῶρα 4) ἐκείνου. *ΚΕΡΟΥΛΚΑ*, τὰ ἐκ κεράτων κατεσκευασμένα καὶ ἑλκυόμενα. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 56. 59. 76. τὰ διὰ τῶν κεράτων ἕλκοντα τὴν νευρὰν (ἢ τὸ βέλος addit Fl.). Gu. m. pr. Fl. 21.

4) Vulgo τὰ παρ' αὐτοῦ τόξα, ὡσπερεὶ τόξα ἐκείνου. Quod dedi, est in Gu. in quo, quod primo scriptum fuerat, (ὡσπερεὶ) τόξα, ab eadem manu correctum est δῶρα.

V. 259. *ΕΞΑΜΥΝΑΣΘΑΙ*, ἀποσοβήσασθαι. Fl. 53. τιμωρήσασθαι. (μαχέσασθαι.) Gu.

V. 260. *ΜΑΝΙΑΣΙ*. πάντες τὸ μανιάσι πρὸς τὸ λυσσήμασι συνάπτοντες οὕτω φασὶ, μανικοῖς [5]) λυσσήμασιν, ἀγνοοῦντες ὅτι τὰ μανιάσι θηλυκόν ἐστιν, τὸ δὲ λυσσήμασιν οὐδέτερον. σὺ δὲ τούτους ἐάσας, κεχωρισμένως λέγε ἀσυνδέτως οὕτως· εἴ με ἐκφοβοῖεν μανιάσι καὶ μανίαις, ἐν λυσσήμασι καὶ ἐν μανίαις, ἵν' ὦσιν ἀμφότερα τὸ αὐτό. Ἄλλως. μανιάσι λυσσήμασι, ταῖς μανιώδεσι λύσσαις. σχῆμα δέ ἐστι περίφρασις ταῖς (an: τό?) μανιάσι λυσσήμασιν, ὡς τὸ φοίνικι λίνῳ, ἀρσενικὸν μετὰ τοῦ οὐδετέρου. ἀπὸ δὲ τοῦ ἡ μανιὰς τὸ μανιάσι· μανιώδεσι λυσσήμασιν, ἢ μανίαις καὶ λυσσήμασιν.

V. 261. *ΒΕΒΛΗΣΕΤΑΙ ΤΙΣ*, τοξευθήσεταί τις ἀπὸ τῶν θεῶν διὰ χειρὸς ἀνθρωπίνης;

V. 262. *ΕΙ ΜΗ 'ΞΑΜΕΙΨΕΙ*. ναὶ τοξευθήσεται, εἰ μὴ ἀποστήσεταί τις τῶν Ἐριννύων τοῦ ἐμοῦ προσώπου, μακρὰν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων. οὐκ ἀκούετε, ὦ Ἐριννύες δηλονότι, οὐχ ὁρᾶτε πτερωτὰς γλυφίδας, λέγω δὲ τὰ βέλη, ἐξερχομένας ἐκ τῶν μακρὰν βαλλόντων τόξων. *ΠΤΕΡΩΤ. ΓΛΥΦ*. τοὺς ἐπτερωμένους ὀϊστούς. Gu.

V. 265 sq. *Α Α*. ἐπίῤῥημα ἐφεκτικόν. τί δῆτα μέλλετε καὶ βραδύνετε; στιγμὴν ἔχει τὸ μέλλετε· τὸ δὲ ἑξῆς, εἰς τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος πέτεσθε, καὶ μέμφεσθε τὰ λόγια τοῦ Ἀπόλλωνος. ἀκρίζω δὲ τὸ ἄκρον κόπτω. *ΕΞΑΚΡΙΖΕΤ'*, εἰς τὸν ἄκρον αἰθέρα τρέχετε. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 54. 56. 59. 76. ἤγουν τῶν ἄκρων τοῦ ἀέρος ἐπιλαμβάνεσθε. Gu. m. 2.

V. 266. *ΑΙΤΙΑΣΘΕ*, αἴτια ἡγεῖσθε. Gu. *ΘΕΣΦΑΤΑ*. κελεύσματα· καὶ γὰρ ἄνωθεν εἶπεν, ὅταν ἀπῄτει τὴν Ἠλέκτραν τὰ τόξα, ὡς Ἀπόλλων αὐτῷ ἐπέταξε μάχεσθαι Ἐριννύσι τοῖς τόξοις.

V. 267. *ΕΑ ΤΙ ΧΡΗΜ' ΛΑΥΩ*. ἐπὶ ἐκπλήξεως τὸ ἔα. διὰ τί χρῆμα ἐν ἀμηχανίᾳ εἰμὶ, πνεῦμα ἀναπέμ-

5) μανικοῖς. Sic Gu. prout ed. King. Vulgo μανιάσι. Gu. etiam paulo infra ἀσυνδέτως λέγε κεχωρισμένα, quod fortasse verius. Ex eodem sumsi καὶ inter μανιάσι et μανίαις.

πων ἐκ τῶν πνευμόνων. τὸ ἀλύειν δὲ ποτὲ μὲν οἱ ποιηταὶ ἀντὶ τοῦ δάκνεσθαι καὶ ἀπορεῖσθαι λαμβάνουσιν, ὡς ἐνταῦθα, καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, ἢ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο (Il. ε', 352.), ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ γαυριᾷν καὶ χαίρειν, ὡς τό, ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην (Od. σ', 333.). Ἄλλως. τί τὸ πρᾶγμα, καὶ τίς ἡ νόσος αὕτη, καθ' ἣν ἠπόρημαι καὶ ἀδημονῶ, παρὰ τὴν ἄλην. ἢ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο.

V. 268 sq. ΠΟΙ ΠΟΙ. τὸ ποῖ τοπικόν. ποῦ, ποῦ ἐπηδήσαμεν καὶ ἐκινήθημεν ἀπὸ τῆς κοίτης· ἐκ κυμάτων γάρ, ἤτοι ἐκ τῆς τοῦ κλύδωνος μανίας καὶ ταραχῆς, βλέπω πάλιν γαληνὰ καὶ ἥσυχα.

V. 268. ΗΛΑΜΕΣΘΑ. ἐπηδήσαμεν. (ἐκινήθημεν. ἐπλανήθημεν, ἠλαυνόμεθα.) Gu.

V. 269. ΓΑΛΗΝ' ΟΡΩ. κεκωμῴδηται ὁ στίχος διὰ Ἡγέλοχον τὸν ὑποκριτήν· οὐ γὰρ φθάσαντα διελεῖν τὴν συναλοιφήν, ἐπιλείψαντος τοῦ πνεύματος, τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλῆν δόξαι λέγειν τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐχὶ τὰ γαληνά. πολλοὶ μὲν οὖν αὐτὸ διέπαιξαν τῶν Κωμικῶν, Ἀριστοφάνης καὶ Στράττις ἐν ἀνθρωποῤῥαίστῃ· καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἐμέλησέ μοι μελῶν· Εὐριπίδου δὲ δρᾶμα δεξιώτατον Διέκναισ' Ὀρέστῃ, Ἡγέλοχον τὸν Κινύρου μισθωσάμενος τὰ πρῶτα τῶν ἐπῶν λέγειν. καὶ ἐν ἄλλοις παίζων φησί· ποῖ ποῖ γαλῆν ὁρῶ, ποῖ ποῖ πρὸς θεῶν, γαλῆν γαληνά. καὶ Σαννυρίων ἐν Δανάῃ· τίς ἂν γενόμενος εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι; Φέρ' εἰ γενοίμην γαλῆ. — Ἀλλ' Ἡγέλοχός με μηνύσειεν ὁ τραγικός· Ἀνακράγοιτ' ἂν οὗτος εἰς ἐχθροὺς μέγα, Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ. 6)

6) Aristophanis locus est Ran. 305 sq. Strattidis fabula laudatur etiam ab Athenaeo III. p. 127. D. ubi Schweigh. ex nostro loco pro ἀνθρωποῤέστῃ dedit ἀνθρωποῤῥαίστης. In ejus fr. versu tertio scribendum videtur Ὀρέστης et Κινύρου. Bergl. ad Arist. l. c. citat Ὀρέστην et om. τὸν ante Κινύρου. Alterum Strattidis locum sic pleniorem exhibet Schol. ad Aristoph. l. c. — ποῖ ποῖ, πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλῆν; Γαλήν', ἐγὼ δ' ᾤμην σε γαλῆν λέγειν ὁρῶ. quae recepit King. Ibidem locus Sannyrionis etiam affertur:

V. 270—275. *ΣΥΓΓΟΝΕ, ΤΙ ΚΛΑΙΕΙΣ.* ὦ ἀδελφὴ, διατί κλαίεις, θεῖσα τὴν κεφαλὴν ἔσω τῶν πέπλων; αἰδοῦμαί σε μεταδιδοὺς σοι τῶν ἐμῶν πόνων, ὄχλησιν παρέχων σοὶ τῇ παρθένῳ διὰ τῶν ἐμῶν νόσων. μὴ χάριν τῶν ἐμῶν κακῶν ἐν σεαυτῇ φθείρου· σὺ μὲν γὰρ συνήνεσας, καὶ συνεβούλευσας ἐπὶ τάδε, εἴργασται δ' ὑπ' ἐμοῦ ὁ τῆς μητρὸς φόνος.

V. 271. *ΑΙΣΧΥΝΟΜΑΙ* καὶ ἐντρέπομαι. Flor. 59. *ΜΕΤΑΔΙΔΟΥΣ*, μετέχειν διδούς. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. Gu.

V. 273. *ΣΥΝΤΗΚΟΥ*, ἐν σεαυτῇ φθείρου, διαῤῥέου. [7] (πάσχε, δαμάζου.) Gu.

V. 274. *ΕΠΕΝΕΥΣΑΣ*, συνήνεσας. (κατένευσας, συνεβούλευσας.) Gu. καὶ συνείργησας. Fl. 59. *ΤΑΔΕ*, τὸ κτεῖναι τὴν μητέρα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. m. pr. ἃ ἔπραξα. Gu. m. sec. *ΣΥ ΜΕΝ.* ἐγὼ μὲν εἰργασάμην, σὺ δὲ ἐπένευσας. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι οὐ μετεχεις τοῦ φόνου, ἐπεὶ οὐδὲ ἔπραξας· διὸ οὐδὲ ὀφείλεις ἄχθεσθαι.

V. 275—277. *ΛΟΞΙΑι ΔΕ.* τῷ Ἀπόλλωνι δὲ μέμφομαι, ὅστις διεγείρας καὶ παρακινήσας ἐμὲ εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον, διὰ μὲν τῶν λόγων εὔφρανε, διὰ δὲ τῶν ἔργων οὐδαμῶς.

V. 275 sq. *ΛΟΞΙΑι ΔΕ.* τῷ Λοξίᾳ μέμφομαι, ὅτι πείσας με κτανεῖν τὴν μητέρα οὐ βοηθεῖ. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐπάρας, ἀναπτερώσας καὶ πείσας (gl. Gu. καταπείσας. gl. Fl. 59. ἀναπείσας) εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον. εἶπε γὰρ, ὡς δεῖ ἐκδικητὴν τοῦ πατρῴου φόνου γενέσθαί με.

V. 277. *ΟΥ.* βοηθεῖ, ὡς τοῦ θεοῦ ὑποσχομένου βοηθήσειν. Fl. 10. οὐκ ηὔφρανε δηλονότι. Gu.

V. 278—283. *ΟΙΜΑΙ ΔΕ.* οἶμαι δὲ τὸν ἐμὸν πατέρα, εἰ ἐξιστόρουν καὶ ἠρώτων κατὰ πρόσωπον, εἰ πρέπει κτεῖναι τὴν μητέρα, πολλὰς λιτὰς διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν ποιῆσαι αὐτὸν, τοῦδε τοῦ γενείου δηλονότι ἀψάμε-

τίς ἂν γ. (pro quo hic legebatur τί ἄν,) εἰς ὄπ. γενήσομαι; tum ἀγακράγοιτ' ἂν οὕτως εἰςιδών.

7) διαῤῥέου etiam Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76.

νον; μήποτε ὦσαι ξίφος εἰς σφαγὴν τῆς τεκούσης, ἐπειδὴ οὔτε ἐκεῖνος ἔμελλεν ἀναβιῶναι, καὶ πάλιν ζῆσαι; ἐγὼ δὲ ὁ τλήμων ἔμελλον (κατὰ κοινοῦ) τοιάδε κακὰ ἐκπληρῶσειν καὶ ὑπομενεῖν.

V. 279. Τὸ ΝΙΝ εἰς τὸ ἐκεῖναι σύναπτε εἰς τὴν σύνταξιν, πρὸς δὲ τὸ ἱστόρουν τὸν πατέρα. (leg. τὸ πατ.) Gu.

V. 284—290. ΚΑΙ ΝΥΝ. περιφραστικῶς, ὦ ἀδελφὴ, ἀνακάλυπτε σαυτὴν δηλονότι, ἤγουν ἀνακαλύπτου, ἄπελθέ τε καὶ ἀπόστηθι ἐκ τῶν δακρύων, ἤτοι μὴ δάκρυε, καὶ εἰ λίαν διακείμεθα ἀθλίως. ὅταν δὲ ἴδῃς τἀμὰ, ἤτοι ἐμὲ λειποθυμήσαντα (gl. Fl. 59. καὶ ὀλιγοψυχήσαντα), τουτέστι μανέντα, σὺ τὸ δεινὸν ἐμοῦ, καὶ τὸ διαφθαρὲν τῶν φρενῶν, ἤτοι τὴν διαφθορὰν ἔπεχε καὶ κώλυε, παραμυθοῦ τε. ὅταν δὲ στένῃς σὺ, πρέπει παρόντας ἡμᾶς νουθετεῖν σε τὰ προςφιλῆ· αἱ ἐπικουρίαι δὲ αὗται καλαὶ εἰσὶ τοῖς φίλοις.

V. 284. ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕ. τὴν ὄψιν δηλονότι, τὸ σκέπας· τοῦτο γὰρ ἐπὶ τὸ μὴ λυπεῖν τὸν ἀδελφὸν τοῖς δακρύοις ἐποίει, ἑαυτὴν καλύπτουσα. ἔκλαιε γὰρ κρᾶτα θεῖσ᾽ ἔσω πέπλων. ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕ. ἀπὸ τούτου καὶ ἀνακαλυπτήρια, τὰ διδόμενα δῶρα τοῖς νεονύμφοις, ὅταν πρῶτον ἀνακαλύπτωνται τοῖς ἀνδράσι καὶ τοῖς συγγενέσιν ὁρώμεναι.

V. 285. ΑΠΕΛΘΕ. παῦσαι τῶν δακρύων. Fl. 10. εἰς τὸ μὴ κλαίειν μετάβηθι. Gu.

V. 288. ΙΣΧΑΙΝΕ. λέπτυνε· παρὰ τὸ ἰσχνῶ ἰσχναίω παράγωγον, ὅθεν καὶ ἰσχάς. ΙΣΧΑΙΝΕ. ἀντὶ τοῦ ἔπεχε, πράϋνε, κούφιζε.

V. 289. ΝΟΥΘΕΤΕΙΝ, παραμυθεῖσθαι. (παραινεῖν.) Gu. ΦΙΛΑ ἀντὶ τοῦ φίλως ἢ ὦ φίλη. Fl. 21.

V. 290. ΑΙΔΕ, αὗται αἱ παρ᾽ ἀλλήλων πρὸς ἀλλήλους ἐγκαίρως γινόμεναι. Gu. Baroc. 74.

V. 291—296. ΑΛΛ᾽ Ω ΤΑΛΑΙΝΑ, πορευθεῖσα ἔσω τῶν δωμάτων, ἐκταθεῖσα δὸς ὕπνῳ τὸ ἄϋπνον βλέφαρον, (ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ ἐκταθεῖσα δὸς ὕπνον τῷ ἀΰπνῳ βλεφάρῳ,) καὶ τροφὴν λάβε, λουτρά τε βάλλε ἐπὶ τῷ σώματι, τουτέστι νίψαι· εἰ γὰρ ἀφήσεις ἐμὲ, ἢ ἐν τῇ προς-

εδρεία καὶ τῇ προσμονῇ κτήσῃ τινὰ νόσον, ἐφθάρμεθα· σὲ γὰρ μόνην ἔχω βοηθὸν, τῶν ἄλλων, ὡς ὁρᾷς, ὢν μεμονωμένος καὶ ἐστερημένος.

V. 292. ΥΠΝΩι, πρωθύστερον. Fl. 6. 9. 56. 59. 76. ΒΛΕΦΑΡΟΝ, ὄμμα. Gu. ΕΚΤΑΘΕΙΣΑ, πρὸς τὴν κλίνην ἀνακλιθεῖσα. Gu.

V. 293. ΒΑΛΕΥ (sic) Αἰολικὸν βαλοῦ. Gu.

V. 294. ΠΡΟΛΕΙΨΕΙΣ, ἀφήσῃς, ἤγουν ἐὰν ἀποθάνῃς. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. καταλείπεις με ἀπολιγωρήσασα τῆς νοσοκομίας ἐν τῷ προςεδρεύειν μοι. Fl. 10.

V. 297—305. ΟΥΚ ΕΣΤΙ. οὐκ ἔστι δυνατὸν δηλονότι τοῦτο· σὺν σοὶ θελήσω καὶ θανεῖν καὶ ζῆν· διάκειται γὰρ ὁμοίως καὶ ζῆν με καὶ ἀποθανεῖν δηλονότι· ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃς σὺ, γυνὴ οὖσα δηλονότι, τί δράσω; πῶς μόνη βιώσω, ἀνάδελφος, ἀπάτωρ, ἄφιλος; εἰ δὲ ἀρέσκει σοι, πρέπει δρᾷν τάδε, ἃ εἶπας δηλονότι. ἀλλὰ κλῖνον τὸ δέμας εἰς τὴν κοίτην, καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν καὶ ἐκφοβοῦν, ἤτοι τὸ φοβεῖσθαι ποιοῦν σε ἐκ τῶν δεμνίων καὶ τῆς κοίτης, ἄγαν ἀποδέχου, ἤτοι πίστευε ἀληθῶς εἶναι, μένε δὲ ἐπὶ τοῦ στρωτοῦ λέχους, ἤτοι ἐπὶ τοῦ σοῦ στρώματος. κἂν μὴ νοσῇς γὰρ, ἀλλὰ ὑπολαμβάνῃς νοσεῖν, κάματος καὶ κακοπάθεια ἀπορία τε, ἤτοι ἀπελπισμὸς τῆς ὑγείας, σοι δηλονότι, ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις βροτοῖς. ἔστι δὲ κακόσχημον εἰς ὑπερβολήν· ἄλλως γὰρ ἤρξατο, καὶ ἄλλως ἀπέδωκεν.*)

V. 297. ΟΥΚ ΕΣΤΙ. οὐχ ὑπάρχει τοῦτο παρ' ἐμοὶ, (ἐμοῦ Gu.) ἤγουν οὐκ ἀποδέχομαι σὲ μόνον ἐᾶσαι ἐνταῦθα κεῖσθαι, αὐτὴ δὲ τροφαῖς καὶ ὕπνῳ προςέχειν. ΟΥΚ ΕΣΤΙ, ἀντὶ τοῦ οὐ προλείψει σε. Fl. 10. ΑΙΡΗΣΟΜΑΙ, βουλήσομαι. Gu. Fl. 21. προκρίνω. Gu.

V. 298. ΕΧΕΙ ΓΑΡ ΤΑΥΤΟΝ. ἤγουν ὁμοίως ἔχουσιν ἐμοὶ ἀμφότερα· ὁ γὰρ σὸς θάνατος καὶ ἐμός (ἐμοὶ θάνατός. Gu.) ἐστι, καὶ ἡ σὴ ζωὴ ἐμὴ ζωή. ἥκιστα γάρ μοι τὸ ζῆν ἥδιστον, σοῦ θανόντος, μᾶλλον δὲ καὶ νέκρωσις νομισθήσεται, διὰ τὸ ἔρημον ἀπολειφθῆναί με βοηθείας. Ἄλλως. Τὸ ζῆν με καὶ ἀποθανεῖν με ταυτόν ἐστιν, ἐὰν σὺ τελευτήσῃς. ἢ τὸ ἔχει, ἀντὶ τοῦ σχήσει. ὁ δὲ λόγος, ἐὰν

*) Ultima: ἔστι δὲ — ἀπέδωκεν omis. King.

σὺ ἀποθάνῃς, ταυτὸν μοι πάθος γενήσεται, ὃ ἐστι, κἀγὼ τεθνήξομαί σοι. ΕΧΕΙ ΓΑΡ Τ. ἕξει ἐμὲ πάθος ὃ καὶ σὲ, ἤτοι κἀγὼ συντεθνήξω. Fl. 10.

V. 301. ΔΡΑιΝ ΧΡΗ ΤΑΔΕ. κατὰ συνεκδοχὴν καὶ πρὸς τὸ δοκεῖ καὶ πρὸς τὸ χρή. (ληπτέον add. Gu.)

V. 303. ΑΠΟΔΕΧΟΥ, τουτέστι μὴ ἔχε τὴν ὑποψίαν κατὰ νοῦν ἀεὶ τῆς μανίας· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἄγαν ἀποδέχου. ταρβοῦν δὲ ἐκ δεμνίων λέγει, οὐχ ὅτι τὰ δέμνια ἐποίει αὐτὸν μαίνεσθαι, ἀλλ' ὅτι κείμενος ἐκεῖ φόβον ἐξ Ἐριννύων ἐδέχετο, κατεχόμενος τῇ μανίᾳ.

V. 304. ΚΑΝ ΜΗ ΝΟΣΗιΣ. Καλλίστρατος τὴν ἐκτὸς τοῦ σ γραφὴν διδάσκει, κἂν μὴ νοσῇ γὰρ, ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν, ἵν' ἡ ἀπὸ τοῦ Ὀρέστου εἰς τὸ κοινὸν καταβεβηκὼς ὁ λόγος. Ἄλλως. Τοῦτο καθολικῶς ἔδει ἐξενεγκεῖν οὕτω· κἂν μὴ νοσῇ τις, ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν, κάματος αὐτῷ καὶ ἀπορία γίνεται. νῦν δὲ τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ γνωμικοῦ πρὸς τὸν Ὀρέστην ἐπέφερε, τὸ δὲ ἥμισυ καθόλου εἶπεν. ἔστι δὲ τοῦτο κακόσχημον, (καινόσχημον Gu.) εἰ καὶ ληρῶν (om. Gu.) ὁ Καλλίστρατος τὴν ἐκτὸς τοῦ σ διδάσκει γραφήν. καὶ μὴν καὶ ἑτέρως (ἑτέρα Gu.) καινότης ἐστὶν ἐνταῦθα· ἡ γὰρ πρότασις ἑνικῶς ἐκφέρεται, ἡ δὲ ἀπόδοσις πληθυντικῶς, δηλοῦντος τοῦ ποιητοῦ, ὅτι εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους γίνεται τοῦτο. ΔΟΞΑΖΗιΣ, φαίνεσαι νῦν. ἐκ τούτου γὰρ τοῦ δοξάζειν ἡμᾶς τοὺς ἀσθενεῖς ἀπηλλαγμένους τῆς νόσου ἀμελεῖται, καὶ οὕτως γίνεται κάματος. Fl. 21. ἕπεται γὰρ ἐκ τῆς νόσου τοῖς ἀνθρώποις ἄρτι ληγούσης ἡ ταλαιπωρία. Fl. 18.

V. 305. ΚΑΜΑΤΟΣ, σοὶ τῷ Ὀρέστῃ ἀσθενεῖ. Fl. 33. ΑΠΟΡΙΑ, ἀσθένεια. Fl. 59. ἀδυναμία. Fl. 18. ἀπόγνωσις. Gu.

V. 306. ΑΙ ΑΙ. τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ τὸ ᾆσμα μιᾶς στροφῆς, εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς στροφῆς ις, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον, ἤτοι κώλου τμῆμα. τὸ β παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων δ δύο. [8]) τὸ γ ὅμοιον ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου. τὸ δ

8) Junt. Basil. Barn. ἐκ παιώνων δὲ β'. e quo feci ἐκ παιώνων δ δύο. King. ἐκ π. δ' καὶ β'.

ἀντισπαστικὸν δίμετρον 9) ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου, παίωνος α καὶ κρητικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ε καὶ τὸ ς μὲν πάντα ὅμοια. 10) τὸ ζ χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου, ἐπιτρίτου α καὶ κρητικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ τῆς ἀντιστροφῆς δὲ κῶλον πεντασύλλαβον ἔχει τὸν ἐπίτριτον. τὸ ὄγδοον ἀσυνάρτητον ἐκ παιωνικῶν ἡμιολίων δύο συγκείμενον. ἕκαστον δὲ ἐκ παίωνος ἐστὶ τετάρτου καὶ ἰάμβου. τὸ θ καὶ ι κατὰ πάντα ὅμοια. τὸ ια' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου α, παίωνος α καὶ συλλαβῆς· εἰ δὲ βούλει, ἀκατάληκτον. τὸ ιβ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ μολόσσου. τὸ δὲ ιγ' 1) τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον ἐπίτριτον ἔχει γ ἀντὶ χοριάμβου. τὸ ιδ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τῶν β πρώτων ποδῶν χορείων. τὸ ιε παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων τετάρτων δύο, τοῦ δευτέρου ἐνταῦθα μὲν πεντασυλλάβου, ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ ἑξασυλλάβου, καὶ κρητικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ις ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος δ ἀντὶ ἰωνικοῦ, διϊάμβου καὶ κρητικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.

V. 306—321. ΑΙ ΑΙ. ὦ θεαὶ δρομικαὶ καὶ ταχεῖαι καὶ σεβάσμιαι, αἵτινες ἐλάχετε ἐν δάκρυσι καὶ ἐν γόοις χορὸν κακοβάκχευτον, ἤτοι λυπηρὸν, εἰς ὃν 2) οὐκ ἔστι δηλονότι βακχεύσασθαι καὶ χαρῆναι, μέλαιναι Εὐμενίδες (κατ' εὐφημισμόν· δυσμενίδες γάρ εἰσι κατὰ τὸν ὀρθὸν καὶ ἀληθῆ λόγον,) αἵτινες κινεῖσθε ἀνὰ τὸν ἐπὶ πολὺ τεταμένον ἀέρα, λαμβάνουσαι δίκην, παρακαλῶ, ἐάσατε τὸν υἱὸν τοῦ Ἀγα-

9) δίμετρον. King. τρίμετρον.

10) King. τὸ ε καὶ τὸ γ' κατὰ πάντα ὅμοια. τὸ ς' ὅμοιον τῷ δ'. Recte.

1) Lacunam, quae hic est, King. obliteravit delendo ιγ. Fortasse sic ea explenda sit: τὸ δὲ τῆς ἀντ. — χοριάμβου. τὸ ιγ ἐξ ἐπιτρίτου γ' καὶ ά, καὶ συλλαβῆς.

2) εἰς ὃν e Gu. addidi, in quo haec explicatio, ut pleraeque aliae huius paraphraseos, pro glossa scripta est. Sic mox κατ' εὐφημισμὸν etc. in quibus ordinem vulgatum κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ ἀληθῆ ex eodem libro mutavi.

μέμηνότος, ὥστε λήθην λαβεῖν τῆς σφοδρᾶς μανίας τῆς ὁρμητικῆς. φεῦ ἕνεκα τῆς κακοπαθείας καὶ τῶν δυστυχιῶν, οἵων κακῶν, ὦ τάλας, ἐπιθυμήσας ἔρδεις καὶ φθείρῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ τρίποδος, ἤτοι τὴν κακὴν μαντείαν, ἣν ὁ Φοῖβος εἶπε κατὰ τὴν γῆν, ὅπου λέγονται εἶναι δηλονότι οἱ μεσόμφαλοι μυχοὶ τῆς γῆς, ἤτοι αἱ καταδύσεις καὶ οἰκήσεις.

V. 307. *ΠΤΕΡΟΦΟΡΟΙ.* πανταχοῦ περιτρέχουσαι, καὶ τιμωρούμεναι τοὺς ἀνθρώπους, ἢ περιτρέχειν ποιοῦσαι τοὺς μεμηνότας. [3])

V. 308. *ΠΟΤΝΙΑΔΕΣ.* μανιοποιοί. Πότνιαι γὰρ χωρίον ἐστὶ Βοιωτίας, ἔνθα φαγοῦσαι βοτανῶν [4]) αἱ Γλαύκου ἵπποι καὶ μανεῖσαι διεσπάσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην Γλαῦκον ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πελίου. Ἄλλως. Πότνιαι γοῦν πόλις Βοιωτίας, ὅθεν ὁ Γλαῦκος ἐμμανὴς γέγονε καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. *ΠΟΤΝΙΑΔΕΣ,* κακομανιοποιοί. Fl. 21. μανοποιαί. Πότνια γὰρ χώρα ἐστὶ Βοιωτίας, ἔνθα μανεῖσαι αἱ Γλαύκου ἵπποι τὸν ἴδιον δεσπότην Γλαῦκον διεσπάραξαν. Ἄλλως. Ποτνιάδας φησὶ τὰς Ἐριννύας ἀφ᾽ ἱστορίας τοιαύτης. Πότνιά ἐστι τόπος ἐν τῇ Βοιωτίᾳ· ἐφύοντο γοῦν ἐκεῖ βοτάναι μανίαν ἐμποιητικαί, εἰς ὅν, ὡς λόγος ἐρεῖ, παραγενόμενος καὶ Γλαῦκος μετὰ τῶν ἵππων αὐτοῦ * * * τῶν βοτανῶν καὶ ἐμμανεῖσαι διέφθειραν τὸν Γλαῦκον. Ἐπειδὴ καὶ Ἐριννύες αἴτιαι μανιῶν εἰσί, διὰ τοῦτο ταύτας φησὶ Ποτνιάδας. [5]) Fl. 6. σεβάσμιαι καὶ εὐφημισμὸν, μανοποιοί. Gu.

V. 309. *ΑΒΑΚΧΕΥΤΟΝ.* ἤτοι κακοβάκχευτον, οὐ πρέποντα Διονύσῳ, ἀλλ᾽ ἐν θρήνοις καὶ γόοις ἐξεταζόμενον, ἢ παρόσον ἄοινα καὶ νηφάλια ταῖς θεαῖς ταύταις τὰ ἱερὰ τελεῖται, ἢ τὸν μεγάλως ἐκβακχεύοντα. *ΑΒΑΚΧ.* καὶ δυσβάκχευτον, οὐ βακχεύουσαι, ὡς ὁ Βάκχος, ἀλλὰ κακῶς. Fl. 21. *ΘΙΑΣΟΝ.* κλῆρον. Fl. 21.

V. 311. *ΜΕΛΑΝΟΧΡΩΤΕΣ.* μέλαιναι· χθόνιαι γὰρ

3) Gu., in quo dubites, ad *δρομάδες* an ad *πτεροφόροι* haec explicatio pertineat, *αἱ παντ. τρέχουσαι, ἢ αἱ πανταχοῦ τρέχειν ποιοῦσαι τοὺς μαινομένους.*

4) Junt. Basil. *βοτάνον*. Barn. King. Musgr. *βοτάνιον*.

5) Ultima *ἐπειδὴ* etc. e MS. C. C. C. enotaverat King.

εἰσιν, ἢ αἱ μελαίνουσαι τοὺς νοσοῦντας, ὡς καὶ πρὸς τὸν Μενέλαον ὁ Ὀρέστης φησὶν, ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας. ΜΕΛΑΓΧΡΩΤΕΣ, αἱ μέλανα χρῶτα ἔχουσαι. Fl. 21. μελανσώματοι. Fl. 9. τοῦτο λέγει διὰ τὸ τοὺς μαινομένους μέλανας τὸ χρῶμα ποιεῖν. Gu. ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ. Ἐριννύες θεαὶ τρεῖς παρ' Ἕλλησιν, ἔφοροι καὶ τιμωρούμεναι τοὺς φονεῖς. καλοῦνται δὲ Ἀληκτὼ, Μέγαιρα καὶ Τισιφόνη.

V. 312. ΤΑΝΑΟΝ ΑΙΘΕΡΑ. ἀνὰ τὸν αἰθέρα πάλλεσθε πτερωταὶ οὖσαι. Ὅμηρος, ἠεροφοῖτις Ἐριννύς. τανάον δὲ αἰθέρα, τὸν λεπτομερῆ· τὰ γὰρ τεινόμενα τῶν σωμάτων λεπτύνεται. τὸ δὲ ἀμπάλλεσθε, ὡς ἀνακινούσαις αὐτὸν τὸν ἀέρα ἐμφαντικῶς, τουτέστιν ἀναπάλλεσθε τοῖς πτεροῖς, κατὰ τὸν Ὁμηρικὸν Ποσειδῶνα, τὸν σείοντα τοῖς ποσὶ τὴν γῆν καὶ τῇ πορείᾳ τὸ ὄρος. τὸ δὲ

V. 313. ΤΙΝΥΜΕΝΑΙ ΔΙΚΑΝ, ἀντὶ τοῦ τιμωρίαν λαμβάνουσαι ὑπὲρ αἵματος καὶ φόνου. Ἄλλως. πῶς δὲ ἐνταῦθα λέγει, Τινύμεναι φόνον; οὐ γὰρ ἀνταποδιδοῦσι φόνον αὗται, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκδικοῦσι τοὺς φόνους. λέγομεν οὖν, ὅτι ἐξ ὧν [ποιεῖσθαι, ἢ] ποιοῦσι τοὺς φονεῖς μαίνεσθαι, παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ ἐφόνευον. ἢ τὸ τινύμεναι φόνον, ἀντὶ τοῦ τιμωρούμεναι νοητέον τοὺς φονεῖς· τίω γὰρ οὐ μόνον τὸ ἀνταποδίδωμι, ἀλλὰ καὶ τὸ τιμῶ καὶ τὸ τιμωρῶ· ἵν' ᾖ τὸ μὲν αἵματος τινύμεναι δίκαν ἀντὶ τοῦ ἀποδιδοῦσαι, τὸ δὲ τινύμεναι φόνον ἀντὶ τοῦ ἐκδικοῦσαι τὸν φόνον, καὶ τιμωρούμεναι τοὺς φονεῖς. ἢ εἰ τὸ φόνων μεγαλογραφεῖται, λάβοις ἂν ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκαν, καὶ τὸ τινύμεναι, ὡς καὶ τὸ πρῶτον, ἐρεῖς. Τινύμεναι διὰ τὸ μέτρον ἐν ν ὀφείλεις γράφειν. οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς οἰκείως. ΤΙΝΥΜΕΝΑΙ Δ. αἵματος, ἤγουν λαμβάνουσαι δίκην φόνου, τουτέστι κολάζουσαι διὰ φόνον. (φόνου Florr.) ΤΙΝΥΜ. ΦΟΝ. ἤγουν φονεύουσαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 57. 76. Gu. m. pr. . .

V. 316. ΦΟΙΤΑΛΕΟΥ, ὁρμητικῆς. (τῆς ποιούσης τοὺς μαινομένους ὁρμᾶν.) Gu. φοιτᾶν, ὅ ἐστι περιϊέναι. Fl. 21.

V. 317. ΜΟΧΘΩΝ, πόνων λέγω τῶν τῆς μητρὸς φόνου ἔργων. Gu.

V. 318—320. ΟΙΩΝ Ω ΤΑΛΑΣ. ὡς πρὸς αὐτὸν

ἀπέτεινε τὸν λόγον· οἵων πραγμάτων σὺ, ὦ [6]) τάλας, ἐπιθυμήσας (λέγει δὲ τοῦ φόνου τοῦ κατὰ τῆς μητρὸς) οἴχῃ καὶ διέφθαρσαι, ἀπὸ τοῦ τρίποδος δεξάμενος τὴν μαντείαν, ἣν ὁ Φοῖβος ἔλακεν.

V. 318. *ΟΙΩΝ*, δι' οἵων, κακῶν δηλονότι, ἔῤῥεις ἑαυτὸν κτεῖναι, φθείρεις ἑαυτόν. Fl. 21. *ΟΡΕΧΘΕΙΣ*, ἀγαπήσας. Fl. 33.

V. 320. *ΔΕΞΑΜΕΝΟΣ*, ὁ οἰκῶν. Fl. 18. σύ. Gu. *ΑΝΑ ΔΑΠΕΔΟΝ*, κατὰ τὴν γῆν. (ἔδαφος. ἤγουν τὸ Ἀπόλλωνος οἴκημα τὸ καλούμενον Δελφούς.) Gu.

V. 321. *ΜΕΣΟΜΦΑΛΑ*. ὀμφαλὸς λέγεται ἡ Πυθὼ, παρὰ τὸ τὰς ὀμφὰς τὰς ἀπὸ θεοῦ χρηστηριαζομένας λέγειν, ἢ παρὰ τὸ εἶναι ἐν μέσῳ τῆς οἰκουμένης. λέγεται γὰρ τὸν Δία μαθεῖν βουλόμενον τὸ μέσον [7]) τῆς γῆς, δύο ἀετοὺς ἰσοταχεῖς ἀφεῖναι, τὸν μὲν ἀπὸ δύσεως, τὸν δὲ ἀπὸ ἀνατολῆς, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς συναντῆσαι, ὅθεν ὀμφαλὸς ἐκλήθη. ἀνακεῖσθαί τε χρυσοῦς ἀετοὺς φασὶ τῶν μυθευομένων ἀετῶν ὑπομνήματα. *ΛΕΓΟΝΤΑΙ*, καλοῦνται, ᾄδονται. Gu. *ΜΥΧΟΙ ΓΑΣ*. καταδύσεις, οἰκήσεις. (κοιλότητες.) Gu. καταδύσεις, θεμέλιοι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. περισσὸν ἦν τὸ γᾶς, ἤγουν μυχοὶ γῆς· διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ· ἀρκεῖ γὰρ τὸ δάπεδον. Baroc. 74.

V. 322—329. *ΙΩ ΖΕΥ*. Φεῦ ὦ Ζεῦ. τίς ὁ ἀγὼν οὗτος ὁ φονικὸς ἔρχεται παρακινῶν σε τὸν ἄθλιον, ᾧτινι, ἤγουν σοὶ, δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει καὶ συνάπτει τις τῶν ἐχθρῶν, κινῶν εἰς τοὺς δόμους τῶν φόνων τῆς σῆς μητρός. κατολοφύρομαι, λίαν θρηνῶ, σε δηλονότι.

6) ὦ τάλας. Sic Junt. sicut paulo post ἐπιθυμήσας. Basil. ὦ τάλας — ἐπεθύμησας. Prius jam dederat Barnes. utrumque King. e coniectura.

7) τὸ μέσον, ut res flagitabat, recepi e Gu. pro τὸ τέλος. In eo cod. priora ὀμφαλός — οἰκουμένης desunt, sequentia autem sic leguntur: βουλόμενος ὁ Ζεὺς τὸ μέσον τῆς γῆς μαθεῖν, δύο αἰετοὺς ἰσοπετεῖς εἰληφὼς ἀφῆκε τὸν μὲν ἐξ ἀνατολῆς, τὸν δὲ ἐκ δυσμῶν. συνηντήθησαν οὖν εἰς Δελφοὺς, ἔνθα τὸ τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι μαντεῖον· ὅθεν καὶ εἰς τούτους κατασκευάσαντες χρυσοῦς ἀετοὺς δύο ἀνέθεσαν ἐκεῖ εἰς ὑπόμνημα τῶν πρόσθεν ἀετῶν.

V. 323—328. ΤΙΣ ΕΛΕΟΣ. εἰς τὸ τίς ἔλεος στιγμὴν δεδωκότες λείπειν τῷ λόγῳ φήσομεν τὸ γενήσεται, καὶ τὸ [ἄλλο] τίς, ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς, ἵν' ᾖ οὕτως, τίς ἔλεος γενήσεται τῷ Ὀρέστῃ, ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς ἐλεήσει σε, Ὀρέστα. Ἄλλως. Τίς ἄρα, φησὶ, τοῦτον ἐλεήσει; τίς δὲ ὁ κίνδυνος οὗτος καὶ ἡ μανιώδης νόσος ἐπέρχεται ἐπὶ σὲ τὸν μέλεον, ταχύνων σε καὶ ἐξεγείρων, τουτέστιν ἄρα (l. ἆρα) δαίμων τις ἐπιπέμπει τούτῳ τὰς Ἐριννύας. ἢ καὶ ἄλλως· τίς ἐλεήσει αὐτὸν, ἔξωθεν ἀκούσομεν τὸ οὐδείς. διατί; οὗτος γὰρ αὐτῷ ὁ κίνδυνος, ὁ ἐκ τῶν Ἐριννύων ἔρχεται φόνιος, μεθ' ὁρμῆς φερόμενος ἐπὶ σὲ τὸν μέλεον. τίς ἔλεός ἐστι τούτῳ τῷ Ὀρέστῃ, ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλεταί τις ἀλάστωρ, πορεύων εἰς δόμους, ἀντὶ τοῦ ἕλκων αὐτὸν τῇ μανίᾳ, καὶ ἀναβακχεύων κατὰ τὸν οἶκον, ὅςτις ἀλάστωρ ἐγείρει τὸ αἷμα τῆς μητρός. Ἄλλως. Τίς ἔλεος ἐστὶ τούτῳ τῷ Ὀρέστῃ, ᾧ δάκρυα ἐπιβάλλει τις τῶν ἀλαστόρων δαιμόνων, τὸ αἷμα τῆς μητρὸς πορεύεσθαι καὶ διατρέχειν αὐτὸν κατὰ τὸν οἶκον ποιοῦν. τινὲς δὲ ἤκουσαν τὸ ἀλαστόρων δόμον,[8]) ἀντὶ τοῦ εἰς ᾅδου, κατὰ τὸν οἶκον τῶν ἀλαστόρων. καὶ τίς δὲ ἡ νόσος πορεύεσθαι αὐτὸν ποιοῦσα εἰς ᾅδου; ἡ δὲ παρακοπὴ, οἵων μόχθων ἐπιθυμήσας, ὦ τάλας, διέφθαρσαι, δεξάμενος ἀπὸ τοῦ τρίποδος τὴν μαντείαν, ἣν ὁ Ἀπόλλων εἶπε κατὰ τοὺς Δελφοὺς, ἔνθα γῆς ὀμφαλὸς λέγεται. τίς ἐλεήσει αὐτὸν, ὦ Ζεῦ; τοιοῦτος γὰρ αὐτῷ ἀγὼν ἐκ τῶν Ἐριννύων ἐπέρχεται διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον, μεθ' ὁρμῆς φερόμενος. μετέβαλλε δ' ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸν πρὸς αὐτόν. ΤΙΣ ΟΔ' ΑΓΩΝ. τίς ὅδε ὁ κίνδυνος ἔρχεται φόνιος, παροξύνων σὲ τὸν μέλεον, ὃς δάκρυα δάκρυσι συνάπτει, τίς, λέγω, τῶν ἐχθρῶν, πορεύων εἰς τὸν δόμον τὸ αἷμα, ἤγουν τὸν φόνον τῆς σῆς μητρὸς, ὃ σὲ ἀναβακχεύει.[9])

8) δόμον. Sic recte Junt. δόμων Basil. quod retinuerunt Barn. King. et Musgr.

9) Hoc scholion in Junt. Basil. adscriptum est ad v. ὅ σ' ἀναβακχ. quare King. illud post scholion Συμβάλλει — ὁλκάδας posuit. Idem est in Gu. sed pro ὃς δάκρυα ibi est: ᾧτινι ἤγουν σοὶ δάκρυα δ. συνάπτει τις ἀπὸ τῶν ἐ. πορ. εἰς τοὺς δόμους etc.

V. 322. *ΙΩ ΖΕΥ.* ὦ ἐπὶ ἀποτροπῇ (ἐπιαποτροπῇ uno verbo et sine ὦ Florr.) Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τοῦτο κατ' ἰδίαν ἀναπεφώνητον. (l. —πεφώνηται.) Fl. 10.

V. 323. *ΤΙΣ ΕΛΕΟΣ,* ἔσται σοὶ τῷ 'Ορέστῃ. Gu. m. sec. ἀντὶ τοῦ, πόθεν ἂν γίνοιτο ἔλεος. Gu. m. pr. *ΑΓΩΝ,* κίνδυνος, νόσος, ἡ καταλαμβάνουσά σε μανία. Gu. m. 2.

V. 324. *ΦΟΝΙΟΣ,* φονικὸς, δαιμονιώδης. Gu.

V. 325. *ΘΟΑΖΩΝ,* παροξύνων. (κινῶν, ἐκμαίνων.) Gu. *Ωι,* σοι. (ἢ τῷ ἀγῶνι.) Gu. *Ω ΔΑΚΡΥΑ ΔΑΚΡΥΣΙ.* συνάγει καὶ συμμίσγει ἐπάλληλα δάκρυα. Ὅμηρος· σ υ μ β ά λ λ ε ι τ ο ι (συμβάλλετον Il. δ', 453.) ὄ μ β ρ ι μ ο ν ὕ δ ω ρ, ἤγουν συνάπτει, ἵν' ᾖ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν συμβαλλόντων τοῖς σχοινίοις ἕτερα, καὶ ἐπιμηκέστερα ποιούντων, οἷον ἐπὶ τοῖς δάκρυσι συνάπτει δάκρυα. Ἀριστοφάνης· ὥ σ π ε ρ σ χ ο ι ν ί α σ υ μ β ά λ λ ο ν τ ε ς ε ἰ ς τ ὰ ς ὁ λ κ ά δ α ς. [10]) *Ωι ΔΑΚΡΥΑ.* ὃ γράφε, ἀντὶ τοῦ ὅςτις, καὶ δόμον, μὴ δόμους, λέγων οὕτως, ὃς καὶ ὅςτις ἀγὼν, δηλονότι ὁ φόνιος, συμβάλλει καὶ συνάπτει τοῖς δάκρυσι δάκρυα. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐποίει ταῦτα ὁ ἀγὼν, ἀλλά τις τῶν θεῶν, ἐπήγαγε, τίς, λέγω, τῶν ἀλαστόρων, καὶ τῶν ἐχθρῶν, πορεύων καὶ ἐπιφέρων εἰς τὸν δόμον τὸ αἷμα τῆς σῆς μητρὸς, ὅπερ σε ποιεῖ μαίνεσθαι. οἱ δὲ γράφοντες τὸ ω μέγα διὰ τὸ συμβάλλει, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα.

V. 328. *Ο Σ' ΑΝΑΒΑΚΧΕΥΕΙ.* ὅπερ τῆς μητρὸς ἀναβακχεύει σε, καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ. ἢ ὅςτις ἀλαστόρων ἀνακινεῖ τὸ αἷμα τῆς μητρός σου, μὴ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀτιμώρητον. Ἄλλως. *Ο Σ' ΑΝΑΒΑΚΧΕΥΕΙ.* διχῶς στίζουσιν. ἀποδίδοται πρὸς μὲν τὴν πρώτην στιγμὴν, τίς οὗτος φόνιος ἔρχεται ἀγὼν, ᾧ ἀγῶνι δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει τις τῶν ἀλαστόρων, ποιῶν πορεύεσθαι τὸ αἷμα τῆς μητρὸς κατὰ τοὺς οἴκους, καὶ μὴ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀτιμώρητον, ἢ ὅ σε τὸ αἷμα ἀναβακχεύει, καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ· πρὸς δὲ τὴν δευτέραν στιγμὴν, ὅτι τοσοῦτον ἔρχεται φόνιος ἀγὼν, δάκρυα δάκρυσι συμμίσγει τις τῶν ἀλαστόρων, ὅς σε ἀναβακχεύει πορεύων καὶ περιέλκων μ α τ έ ρ ο ς α ἷ μ α

10) Locus Aristoph. est Pac. 37. ὥςπερ οἱ τὰ σχοινία Τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας. prout edidit Kiug.

σας, ὅλως ἀνακινεῖ τὸ αἷμα τῆς μητρός σου κατὰ τοὺς οἴκους σου, καὶ οὐκ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀτιμώρητον.

V. 330 — 334. Ο ΜΕΓΑΣ ΟΛΒΟΣ οὐ μόνιμος καὶ διηνεκὴς ἐν τοῖς βροτοῖς· ἀνατινάξας δὲ δαίμων τις αὐτὸν δηλονότι, καθὰ λαῖφος καὶ ἄρμενον νηὸς ταχείας, κατέκλυσεν, ἤτοι βυθισθῆναι ἐποίησεν ὡς ἐν κύμασι πόντου ὀλεθρίοις, καὶ χαλεποῖς. τὸ δὲ δεινῶν πόνων διὰ μέσου, ἀντὶ τοῦ φεῦ, ἕνεκα τῶν δεινῶν πόνων. Ἄλλως. οὐ μόνιμος ὁ μέγας ὄλβος· κατέκλυσε γὰρ αὐτὸν δαίμων τις, ὡςεὶ λαῖφος ἀκάτου θοᾶς τινάξας κατέκλυσε τοῖς ὀλεθρίοις καὶ λάβροις κύμασι τοῦ πόντου. τὸ δὲ δεινῶν πόνων ἐν μέσῳ ἀναπεφώνηται. ἢ οὕτως· ὡς δὲ πόντου λάβροις ὀλεθρίοις ἐν κύμασι δαίμων τις ἀκάτου θοᾶς κατέκλυσεν, οὕτω καὶ τὸν μέγαν ὄλβον κατέκλυσε τινάξας ὑπὸ δεινῶν πόνων. Ἄλλως. Ἀνατινάξας δέ τις δαίμων τὸν ὄλβον κατέκλυσεν αὐτὸν καὶ κατεπόντισεν, ὡς ἀκάτου θοᾶς λαῖφος πόντου λάβροις καὶ ὀλεθρίοις κύμασιν. ὅσον γὰρ δύναται πνεῦμα κατὰ νηὸς ἐν θαλάσσῃ, τοσοῦτον καὶ κατὰ τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων ἡ τύχη. ἢ οὕτως· κλύζεσθαι παρεσκεύασέ τις θεὸς τὸν ὄλβον ἄστατον ὄντα ὑπὸ τῶν δεινῶν πόνων, τουτέστιν ἔργων. Ὅμηρος· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου. ὡς γὰρ κλύζεται ναῦς ἐν θαλάσσῃ, οὕτω καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων τύχη ὑπὸ ἀστάτων ἔργων. τὸ γὰρ τῆς τύχης ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ. Ἄλλως. Ἀνατινάξας δέ τις δαίμων, ἢ τις δαιμόνων αὐτὸν δηλονότι τὸν ὄλβον, ὥςπερ λαῖφος ἀκάτου θοῆς κατέκλυσεν ὥςπερ ἐν κύμασι πόντου λάβροις ὀλεθρίοις. τὸ δὲ δεινῶν πόνων διὰ μέσου, (ἀντὶ τοῦ Gu.) φεῦ ἕνεκα τῶν δεινῶν πόνων. Ἄλλως. Τὸ λάβροις ὀλεθρίοις ἐν κύμασι πρὸς τὸ δεινῶν πόνων σύναπτε, καὶ μὴ λάμβανε ὑπὸ ἔξωθεν, μηδὲ ὡς πόντου μετὰ τόνου τὸ ὡς ἔκφερε, ὥς τινες φασὶν, οὕτω δὲ, ὁ μέγας ὄλβος, καὶ ἡ μεγάλη εὐδαιμονία, οὐ μόνιμος καὶ διηνεκής ἐστιν ἐν τοῖς βροτοῖς· ἀνατινάξας δὲ καὶ ταράξας αὐτόν τις [1]) δαίμων, ὥςπερ λαῖφος ἀκάτου, καὶ νηὸς, θοᾶς καὶ ταχείας, κατέκλυσε καὶ ἠφάνισεν ἐν κύμασι λάβροις, καὶ σφοδροῖς, ὀλεθρίοις δεινῶν πόνων, καὶ δυστυχιῶν, ὥςπερ πόντου κύ-

1) καὶ ταράξας e Cod. Gu. recepi, e quo etiam ordinem vulgatum vv. τις αὐτόν immutavi; ex eodem est paulo post ὥςπερ ante λαῖφος et ultima ἢ οὕτω — ἀνατρέψας τοῦτον.

μασι δηλονότι. ἰστέον δὲ, ὅτι, ἐπειδὴ λαῖφος εἶπε, διὰ τοῦτο καὶ κατέκλυσεν εἶπε καὶ κύμασι, δεικνὺς ὅτι ἡ τοῦ ὄλβου ἀνατροπὴ ἀνατροπῇ λαίφους ἔοικε, καὶ αἱ τῶν δεινῶν πόνων ἀπελεύσεις κύμασι θαλάσσης ὀλεθρίοις. τὸ δὲ θεογόνων γάμων λέγει, ἐπειδὴ καὶ ὁ Τάνταλος υἱὸς ἦν Διός. ἢ οὕτω· κατέκλυσε δὲ αὐτόν τις δαίμων, ὥσπερ ἐν λάβροις ὀλεθρίοις κύμασι δεινῶν πόνων, ὥσπερ κατακλύζει λαῖφος ἀκάτου θοᾶς ἐς λάβροις ὀλεθρίοις κύμασι πόντου, ἀνατινάξας καὶ ἀνατρέψας τοῦτον. *)

V. 330. ΟΥ ΜΟΝΙΜΟΣ, οὐκ ἐν μονῇ ἐστὶν, ἤγουν οὐ μένει. Gu. m. pr. Fl. 17. 59. 76. στάσιμος. Gu. m. 2.

V. 335—337. ΤΙΝΑ ΓΑΡ ΕΤΙ. ἀλγῶ, φησὶν, ἐπὶ τοῖς ἰδίοις κακοῖς, καὶ συναποφέρομαι τὴν ψυχήν· τίς γὰρ ἕτερος οἶκος σέβεσθαι παρ' ἡμῶν ἄξιος, ἢ οὗτος, ὃς ἐκ θεῶν ἔχει τὴν καταβολήν; ἀρχηγὸς γὰρ τῆς γονῆς ὁ Ζεὺς, ὃς ἐφύτευσε Τάνταλον, Πλουτοῖ συνελθών.

V. 335. ΤΙΝΑ ΓΑΡ. πρὸς τὸ κατολοφύρομαι ἀποδίδοται. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

V. 336. Η ΤΟΝ καταγόμενον. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

V. 338—345. ΚΑΙ ΜΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐπῳδὸς, ὡς ἄν τις ἴσως οἰηθείη διὰ τὸ κεῖσθαι μετὰ τὴν στροφὴν καὶ ἀντιστροφὴν, ἀλλὰ καλεῖται σύστημα ἐπιφθεγματικὸν, ὡς προσφθεγγόμενον τὸν Μενέλαον προσιόντα. αἱ μὲν γὰρ ἐπῳδοὶ οὐκ εἰσὶ μονοειδοῦς μέτρου, ἀλλὰ διάφοροι· τοῦτο δὲ μονοειδοῦς· κώλων γάρ ἐστιν ἀναπαιστικῶν η, ὧν τὸ γ καὶ τὸ ϛ μονόμετρα, ἤτοι ἀναπαιστικὴ βάσις, τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ η καταληκτικὸν, ἤτοι ἐφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 338—341. ΚΑΙ ΜΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. ἐν τοῖς τέλεσιν εἰώθασιν οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ μεταλλάττειν. τὸ δὲ ἑξῆς καὶ μὴν ὁ βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει Μενέλαος ἄναξ, τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὢν, πολλῇ δ' ἁβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὤν, 2) ὅ ἐστι, διὰ τοῦ σχήματος ἐμφαίνει τὴν εὐγένειαν.

*) Ultima: ἢ οὕτω — τοῦτον e Gu. addidi.

2) Haec καὶ μὴν — ὢν omiserunt King. et Musgr.

V. 339. ΑΒΡΟΣΥΝΗΙ, διὰ τῆς πολλῆς δὲ ἀβροσύνης, ἤγουν τρυφερότητος. Gu. m. 1. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. βασιλικῷ μεγέθει. τρυφῇ ἱματίων καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀκολούθων. Gu. m. 2. τῇ τρυφῇ τοῦ βαδίσματος, ἤγουν τῆς ὄψεως. Fl. 21. πλουσιότητι. Fl. 53.

V. 340. ΔΗΛΟΣ ΟΡΑΣΘΑΙ, ὁρᾶται δῆλος ἐν πολλῇ ἁβροσίᾳ. Fl. 21.

V. 342. Ω ΧΙΛΙΟΝΑΥΝ. ἀπὸ τούτων αὐτὸν ἐγκωμιάζει, ἀφ᾽ ὧν ἐμεγαλύνετο. τῷ δὲ ἀπηρτισμένῳ ἐχρήσατο ἀριθμῷ· τοσαῦται γὰρ ἦσαν αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων, χίλιαι πρὸς ταῖς ρνε. ΧΙΛΙΟΝΑΥΝ. δι᾽ ὧν δοκεῖ αὐτὸν ἐπαινεῖν, διὰ τούτων λυπεῖ, ἀναμιμνήσκουσα τῶν ἀπολλυμένων ἐν Τροίᾳ. [3]) τὸ δὲ θεόθεν πράξας ἅπερ εὔχου προςέθηκεν, ἐπειδὴ τὸν πόλεμον κατορθώσας ἔλαβε τὴν Ἑλένην. σὺ μὲν, φησὶν, εὐτυχῶς ἀπηλλάχθης, ὁ δὲ Ὀρέστης δυςτυχεῖ. οὐ μετέχεις, φησὶ, τῆς δυςτυχίας τῶν Ταντάλιδῶν. ΟΡΜΗΣΑΣ, παρορμήσας, κινήσας. Gu. m. 1. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐλλιμενίσας. Gu. m. 2.

V. 343. ΕΙΣ ΓΗΝ ΑΣΙΑΝ, ἤγουν Ἀσιανὴν, τὴν Τροίαν. Gu. m. 1. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 344. ΟΜΙΛΕΙΣ, συνδιάγεις. Gu. Fl. iidem.

V. 345. ΘΕΟΘΕΝ, ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ΠΡΑΞΑΣ, τελέσας, ΑΠΕΡ ΕΥΧΟΥ, δι᾽ εὐχῆς ἐποιοῦ. Gu. Florr. iidem.

V. 346—369. Ω ΔΩΜΑ. Ὦ δῶμα, τῇ μὲν, ταύτῃ τῇ μερίδι δηλονότι, ἡδέως βλέπω σε, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Τροίας, τῇ δὲ, ἤγουν ταύτῃ τῇ ἑτέρᾳ μερίδι δηλονότι, ἰδὼν κατατένω· κύκλῳ γὰρ περιληφθεῖσαν ὑπὸ ἀθλίων κακῶν οὔπω ποτὲ εἶδον ἄλλην οἰκίαν μᾶλλον, σοῦ δηλονότι. τὰς τύχας γὰρ, ἤγουν τὰ συμβεβηκότα τῷ Ἀγαμέμνονι, ἔμαθον, ὁποίῳ θανάτῳ ὤλετο παρὰ τῆς γυναικὸς, προςίσχων καὶ πλησιάζων τῷ Μαλέᾳ τὴν πρῷραν· ἐκ γὰρ τῶν κυμάτων τῆς

3) Haec cum praecedentibus jungit Gu. δι᾽ ὧν δ. — ἀπωλλυμένων εἰς Τροίαν. ἐχρήσατο δὲ τῷ ἀπηρτ. ἀριθμῷ· αἱ νῆες γὰρ τῶν Ἑλλ. χίλιαι πρὸς ταῖς ρ᾽ πῶς (ρ̄ πζ) ἦσαν. E scholio ad v. 34.. haec tantum exstant in Gu. οὐ πρὸς Σπ. ἀνήχθη, ἀλλὰ πρότερον εἰς Ἄργος, ἐξελάσων Ὀρ.

θαλάσσης ὁ μάντις τοῖς ναυτίλοις, ἀντὶ τοῦ τῶν ναυτίλων, ὁ προφήτης τοῦ Νηρέως, ὁ Γλαῦκος, ὁ ἀψευδὴς θεὸς, ἐξήγγειλεν ἐμοὶ, ὅς μοι παρασταθεὶς ἐμφανῶς εἶπε τάδε· ὦ Μενέλαε, κεῖται θανὼν ὁ σὸς ἀδελφὸς, ἐμπεσὼν λουτροῖς πανυστάταις τῆς ἀλόχου, ἤγουν ἃ ἡ ἄλοχος ἔλουσεν αὐτόν· ἐπλήρωσε δὲ δακρύων πολλῶν ἐμὲ, καὶ τοὺς ἐμοὺς ναύτας. ἐπεὶ δὲ ἔψαυσα τῆς Ναυπλίας χθονὸς, ἤδη δάμαρτος, τῆς ἐμῆς δηλονότι, ἐξορμιζομένης ἐνθάδε, νομίζων τὸν Ὀρέστην, τὸν παῖδα τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ τὴν μητέρα περιβαλεῖν χερσὶ φίλαις, ὡς εὐτυχοῦσιν, ἤκουσα τινὸς ἁλιέως τὸν ἀνόσιον φόνον τῆς Τυνδάρεω θυγατρός. καὶ νῦν εἴπατε, ὦ νεάνιδες, ὅπου ἐστὶν ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος παῖς Ὀρέστης, ὃς ὑπέμεινε τὰ δεινὰ κακά· βρέφος γὰρ τότε ἦν ἐν ταῖν χεροῖν τῆς Κλυταιμνήστρας, ὅτε κατελίμπανον τὴν οἰκίαν ἀπιὼν εἰς Τροίαν, ὥστε οὐκέτι ἂν γνωρίσαιμι αὐτὸν ἰδών.

V. 546 sqq. *Ω ΔΩΜΑ ΤΗι ΜΕΝ.* αἱ ἑξῆς αὗται περίοδοι τριμέτρων ἀκαταλήκτων εἰσὶν, ὧν τελευταῖος κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

V. 546. *Ω ΔΩΜΑ.* ἀπὸ πρώτης παρόδου σημειοῦται τὰ κακόηθες τῆς γνώμης Μενελάου· καὶ γὰρ οὐδὲ εἰς Σπάρτην ἀνήχθη, ἀλλὰ πρότερος εἰς Ἄργος ὡς ἐξελάσων Ὀρέστην, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δῆλός ἐστι, καίτοι τῶν πάλαι πολεμίων φειδόμενος. ἐν γὰρ τῇ ζ ῥαψῳδίᾳ κωμῳδεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ, συγχωρῶν ζῆν τὸν Ἄδραστον δόσιν χρημάτων ἐπαγγελλόμενον.

V. 547. *ΚΑΤΑΣΤΕΝΩ,* στενάζω. Gu. θλίβομαι. Fl. 21.

V. 548. *ΕΙΛΙΧΘΕΙΣΑΝ,* περιληφθεῖσαν. (κυκλωθεῖσαν, συσχεθεῖσαν.) Gu.

V. 552—554. *ΝΗΡΕΩΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ.* οὗτος Ἀνθηδόνιος ἦν ἁλιεὺς, ἑωρακὼς δὲ ἰχθῦν παρὰ τὴν ψάμμον βοτάνης γευσάμενον καὶ ἀναζήσαντα, φαγὼν καὶ αὐτὸς γέγονεν ἀθάνατος, [ἀλλ' οὐκ ἀγήραος· ἐφ' ᾧ κατεπόντισεν ἑαυτὸν] μαντεύεται δὲ, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ Πρωτεὺς, καὶ παρὰ Πινδάρῳ Τρίτων τοῖς Ἀργοναύταις. τὴν δὲ βοτάνην, ἧς ἐγεύσατο, φασί τινες ἀείζωον εἶναι.[4]) Μαλέας δὲ ἀκρω-

4) Verba τὴν δὲ βοτ. — εἶναι e Gu. addidi. In eo desunt

τήριον ἐστὶ περὶ Λακεδαιμονίαν, λεγόμενον παρά τισιν ἰδιωτικῶς ὄνου καταμάγουλον. [5])

V. 355. ΕΜΦΑΝΩΣ ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣ. τουτέστιν οὐκ ἐντὸς θαλάσσης ὤν, καὶ ἀφανῶς μοι τοῦτο εἰπών, [6]) ἀλλ' ἐμφανῶς, καὶ ἐνώπιον στὰς καὶ διηγησάμενος. ΕΜΦΑΝΩΣ ΠΑΡ. ὅς μοι πλησίον σταθεὶς τάδε εἶπεν ἐμφανῶς. Gu. m. 1. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φανερῶς (Fl. 56.) καὶ οὐ διά τινος φαντάσματος. Gu. m. sec. προδήλως. Fl. 21.

V. 357. ΛΟΥΤΡΟΙΣΙΝ ΑΛ. ἃ ἡ ἄλοχος ἔλουσεν αὐτόν. (τουτέστιν ἐν λουτροῖς ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς ἀνηρέθη.) Gu. ΠΕΡΙΠΕΣΩΝ. περισσὴ ἡ περί, καὶ ἔστιν ὁ νοῦς, τοῖς πανυστάτοις λουτροῖς τῆς ἀλόχου πεσών, ὅ ἐστιν ἀπολωλώς· ἢ περιπεσὼν ἀντὶ τοῦ συντυχὼν τοῖς λουτροῖς τῆς ἀλόχου· λουσαμένῳ γὰρ Ἀγαμέμνονι τὸν χιτῶνα προςήνεγκεν, ὡς ἐν Ἑκάβῃ φησὶ, κτεῖν', ὡς ἐν Ἄργει φόνια.

V. 359. ΝΑΥΠΛΙΑΣ. Ναύπλιος λιμήν· ἀπὸ τούτου καὶ Ναυπλία χθών. (ἀπὸ Ναυπλίου τοῦ πατρὸς Παλαμήδους add. Florr.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 361. ΔΟΚΩΝ ΟΡΕΣΤΗΝ. ὕπουλα πάντα τὰ ῥήματα Μενελάου, ἀφ' ὧν ὁ ποιητὴς τὸ ἄστατον τῆς Λακεδαιμονίων γνώμης κωμῳδεῖ, ὡς καὶ ἐν Ἀνδρομάχῃ· (v. 446.) ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτοί, Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια. πρὸ γὰρ Διοκλέους, ἐφ' οὗ τὸν Ὀρέστην ἐδίδαξε, Λακεδαιμονίων πρεσβευσαμένων περὶ εἰρήνης, ἀπιστήσαντες Ἀθηναῖοι, οὐ προςήκαντο ἐπὶ ἄρχοντος Θεοπόμπου, ὅς ἦν πρὸ Διοκλέους, ὡς ἱστορεῖ Φιλόχορος.

V. 362. ΠΕΡΙΒΑΛΕΙΝ. περιβάλλω τινά, ἀντὶ τοῦ περιπτύσσομαι· καὶ περιβάλλει ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν ἐν νε-

paulo ante vv. ἀλλ' οὐκ ἀγ. — ἑαυτόν, quae uncis inclusi. ἦν ante ἁλιεύς et καί ante παρ' Ὁμ. ex eodem adjeci.

5) Gu. κατωμάγουλον. Idem addit, quae partim vel evanuerunt vel erasa sunt, ὁ αὐτὸς δὲ λέγεται καὶ ξ. . . Ab initio habet ἀκρωτ. ἐστιν ὁ Μαλέας περὶ Λ.

6) εἰπών. Sic Gu. εἰπεῖν Junt. Basil. εἶπεν Barn. King. Musgr.

φέλαις, ἀντὶ τοῦ ἐνδύει· καὶ παρὰ Φιλοστράτῳ, περιβάλλων τοῖς τείχεσιν ἄνδρας ὡπλισμένους, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ τιθείς. ΠΕΡΙΒΑΛΛΕΙΝ. περιπτύξασθαι. Gu. m. 1. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. περιπλακῆναι. Gu. m. sec. Fl. 33.

V. 363. ΩΣ ΕΥΤΥΧΟΥΝΤΑΣ. εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀτυχίας εὐτελεῖς λογίζεσθαι, βουλόμενοι μέχρι θανάτου τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν προκόπτειν. καὶ ὁ Μενέλαος τοίνυν ἐφεδρεύων τῇ τοῦ Ὀρέστου ἀρχῇ, μόνον τὸ ζῆν αὐτὸν εὐτυχίαν ὁρίζεται. ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν Ἀγαμέμνονα ἠπιστάμην, καὶ τὸν ἐκείνου θάνατον ἐδάκρυσα, ἐλπίζων δὲ περιπτύσσεσθαι τὸν Ὀρέστην καὶ τὴν μητέρα, ὡς σωζομένους, παρ' ἐλπίδας ἤκουσα τὸν Κλυταιμνήστρας θάνατον· τὸ γὰρ εὐτυχοῦντας ἀντὶ τοῦ σώους καὶ ὑγιεῖς. 7) ΑΛΙΤΥΠΩΝ, ἁλιέων, οἳ ταῖς κώπαις τύπτουσι τὴν θάλασσαν. Laud. 89. Gu. m. 1.

V. 363. ΑΝΟΣΙΟΝ ΦΟΝΟΝ λέγει τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας, ὅτι ὑπὸ τοῦ ταύτης υἱοῦ Ὀρέστου ἐπράχθη. δέον δὲ εἰπεῖν εὐσεβῆ φόνον, κακοήθως ἀνόσιον καὶ ἀσεβῆ φόνον καλεῖ τὴν τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας. 8) ἔδει γὰρ αὐτὴν οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ μυριάκις ἀπολωλέναι, αὐτόχειρα, ἤτοι φονέα τοῦ οἰκείου ἀνδρὸς γενομένην, ἀλλ' οὖν ὑπ' ἄλλου του, καὶ οὐχ ὑπὸ Ὀρέστου τοῦτο γεγενῆσθαι.

V. 366. ΤΑ ΔΕΙΝΑ, φοβερὰ, τὸν τῆς μητρὸς φόνον. Gu. ΕΤΛΗ, ἐτόλμησεν. (ἐκαρτέρησεν.) Gu. εἴργασται. δῆλός ἐστι πονηρὸς Μενέλαος, δέον εἰπεῖν, ὡς ἤμυνε τῷ πατρί. Fl. 10.

V. 369. ΩΣΤ' ΟΥΚ ΑΝ ΑΥΤΟΝ ΓΝΩΡ. ΑΝ. ὅτι ἐν ἑνὶ ῥήματι δύο λέγεται ἄν, ὡς ἐνταῦθα, τὸ μὲν ἕν ἐστὶ δυνητικὸς σύνδεσμος, τὸ δὲ ἕτερον παραπληρωματικὸς ἀντὶ τοῦ δή. Baroc. 74. Gu. m. 1.

V. 370—374. ΟΔ' ΕΙΜ' ΟΡΕΣΤΗΣ. ὦ Μενέλαε, ὅδε, ἤγουν ἐγώ, εἰμὶ ὁ Ὀρέστης, ὃν ἱστορεῖς, ἤτοι

7) εὐτυχοῦντας, σώους καὶ ὑγιεῖς habet etiam Fl. 21. sed addit: ἐν τούτῳ γὰρ μόνῳ ἐνόμιζον αὐτοὺς εὐτυχεῖν.

8) Verba δέον δὲ — Κλυταιμν. om. Gu., qui sqq. sic scripta exhibet: ἔδει μὲν γὰρ — — γενομένην. ἔδει δὲ ὑπ' ἄλλου τοῦ κ. τ. λ. Fl. 10. annotat: δέον εἰπεῖν εὐσεβῆ, nihil amplius.

περὶ οὗ ἐρωτᾷς. ἐγὼ ἑκὼν δηλώσω σοι τὰ ἐμὰ κακά. πρωτόλεια δὲ, ἤτοι πρώτως καὶ κατὰ πρῶτον λόγον, θιγγάνω καὶ ἅπτομαι τῶν σῶν γονάτων ἱκέτης, ἀντὶ τοῦ ἱκετικῶς, ἀπὸ στόματος ἀφύλλου καὶ ξηροῦ ἐξάπτων, καὶ ἀνατιθεὶς λιτάς· σῶσόν με· παραγέγονας δὲ αὐτὸς εἰς καιρὸν, ἤτοι εἰς αὐτὴν τὴν ἀκμὴν τῶν κακῶν.

V. 370. ΙΣΤΟΡΕΙΣ, ζητεῖς. (ἐρευνᾷς, ὁρᾷς, λέγεις.) Gu. ὁρᾷς οὐ γνωρίζων. Fl. 21.

V. 371. ΤΑΜΑ ΚΑΚΑ, ἤγουν ἐμαυτὸν οὕτω κακῶς ἔχοντα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. [9])

V. 372. ΠΡΩΤΟΛΕΙΑ, σύνθετον ἀντὶ ἁπλοῦ, πρωτόλεια ἀντὶ τοῦ πρῶτα πάντων. Fl. 21. πρὸ πάντων σὲ λιτανεύω. Fl. 10. ΠΡΩΤΟΛΕΙΑ. κυρίως αἱ πρῶται τῆς λείας ἀπαρχαὶ, ἃς ἀνέφερον τοῖς θεοῖς, ὡς αἰτίοις τῆς νίκης. δέον δὲ εἰπεῖν ἱκετικῶς, ἱκέτης εἶπε πρὸς τὸ θιγγάνω. ΠΡΩΤΟΛΕΙΑ. κυρίως ἡ τῆς λείας ἀπαρχή· νῦν δὲ πρωτόλεια φησὶ τῆς ἱκεσίας τὴν ἀπαρχήν. καταχρηστικῶς δὲ πρωτόλεια φησὶ πάντα τὰ πρῶτα.

V. 373. ΑΦΥΛΛΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ. εἰώθασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτε ἱκέτευον τοὺς ὑπερέχοντας, [10]) φέρειν ἐν χερσὶ στέφανον ἐκ φύλλων, ἢ δάφνης, ἢ ἐλαίας. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· πρὶν διηγήσομαι τὰ ἐμὰ κακὰ, ἅπτομαι τῶν σῶν γονάτων, ἐξάπτων καὶ φέρων παρακλήσεις ἐξ ἀφύλλου στόματος, τουτέστι μόνον διὰ λόγων δέομαι, καὶ οὐ προτείνω κλάδον, ὡς ἔθος· ἢ τὸ ἀφύλλου στόματος νοητέον ἀντὶ τοῦ καταξήρου ὑπὸ τῆς νόσου· περιαιρεθέντων γὰρ τῶν φύλλων ἐκ τῶν δένδρων, ξηρὰ τυγχάνει τὰ δένδρα. διατί δὲ ἐκ δάφνης ἢ ἐξ ἐλαίας προέτεινον φύλλα, καὶ οὐκ ἐξ ἄλλου φυτοῦ; φαμὲν, ὡς ἐπεὶ ταῦτα τὰ φυτὰ ἀειθαλῆ τυγχάνει καὶ ἱερά· ἡ μὲν γὰρ δάφνη τῷ Ἀπόλλωνι ὡς μαν-

9) In Gu. est καλῶς, sed λ in litura scriptum est atramento, reliqua, i. e. totum scholion, rubrica.

10) Gu. τοὺς ὑπάρχοντας. Idem omittit νοητέον, quod paulo post addunt Junt. Basil. Barn. post ἀφ. στόματος. Ex eodem ordinem verborum immutavi in seqq. quum vulgo legeretur ἢ τὸ ἀφ. στόμ. ἀντὶ τοῦ καταξήρου νοητέον ὑπὸ τῆς ν.

τικῷ ἀνετίθετο, [1]) ἡ δὲ ἐλαία τῇ Ἀθηνᾷ, ὡς καταδείξάσῃ πρώτῃ αὐτὴν ἐν Ἀθήναις. διὰ τοῦτο ἐξωλεροῦντο τούτοις μόνοις, καὶ οὐκ ἄλλοις τισὶ φυτοῖς. ΑΦΥΛΛΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ. ὅτι τὴν φυλλάδα ἱκετεύοντες προὔτεινον, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ὁ Χρύσης στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος· ἢ κέκληται φυλλὰς, ἐπεὶ ἐκ φύλλου ἤτοι ἐλαίας, ἢ δάφνης, ἢ, ὥς τινες, τὸ ἐκ τούτων ἄνθος τῶν γονάτων ἐξάπτουσι τῶν ἱκετευομένων. ἐπεὶ οὖν ἔθος ἐστὶ τοῖς ἱκετεύουσι φυλλάδα προτείνειν, τούτῳ δὲ νῦν οὐ πάρεστι, διὰ τοῦτο φησὶ τὴν ἐκ στόματος καὶ λόγων μόνων ἱκεσίαν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ ἐξάπτων ἔφη παρόσον, οὓς ἱκέτευον, τούτοις παρετίθεσαν τὰς ἱκετηρίας. Ἀχαιὸς Ἀζᾶσι· νῦν οὖν ἡμεῖς ἱκέται θαλλούς Τε θεῶν [γέρας] τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν, Λῆξαι τῆς ἀστεροποῦ Ζηνὸς θυσίας. τινὲς δὲ ἀφύλλου στόματος ἤκουσαν τοῦ κατεξηραμμένου διὰ τὴν νόσον, [ἀντὶ τοῦ ἄνευ ἱκετηρίας], ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἅτινα, μὴ ἔχοντα φύλλα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ξηρὰ εὑρίσκεται.

V. 375. Ω ΘΕΟΙ, τί βλέπω; τίνα τῶν νεκρῶν βλέπω; Ω ΘΕΟΙ. ἰδὼν ὁ Μενέλαος Ὀρέστην ταῦτα σχετλιάζων φησί. Fl. 21.

V. 376. ΕΥ Γ' ΕΙΠΑΣ, καλῶς ἔφης, ὅτι νεκρός εἰμι δηλονότι· οὐ γὰρ ζῶ ὑπὸ τῶν κακῶν, ὁρῶ δὲ φῶς. ΕΥ Γ' ΕΙΠΑΣ, ὅτι τίνα νερτέρων δέδορκας. Fl. 21. ΟΥ ΓΑΡ ΖΩ. οὐκ ἄλλο κέκτημαι τῶν ζώντων, εἰ μὴ μόνον τὸ ὁρᾶν τὸ φάος. Fl. 21.

V. 377. ΩΣ ΗΓΡΙΩΣΑΙ. λίαν ἠγριωμένος εἶ, ὦ τάλας, κατὰ τὸν πλόκαμον τὸν αὐχμηρὸν καὶ κατάξηρον. Τὸ ΑΥΧΜΗΡΟΝ ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ ἠγρίωσαι. Gu.

V. 378. ΟΥΧ Η ΠΡΟΣΟΨΙΣ. οὐχ ἡ θεωρία μαστίζει ἐμὲ, ἀλλὰ τὰ ἔργα. τὸ οὐχ ἡ πρόσοψις οὐ πρὸς τὸν λόγον τοῦ μέσου τὸ ἠγρίωσαι ἐστὶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ τίνα δέδορκα νερτέρων; ΑΙΚΙΖΕΤΑΙ, μαστίζει. (ἀφανίζει, λυπεῖ εἰς μνήμην ἰόντα.) Gu. φθείρει. Fl. 21.

1) ἀνετίθετο Gu. Vulgo ἀνατίθεται. In hoc cod. post hoc scholion statim sequitur: πρωτόλεια δὲ κυρίως, ut in Junt. Basil. Barn. quod, Kingium secutus, supra posui.

V. 379. *ΔΕΙΝΟΝ ΔΕ* καὶ ἄγριαν βλέπεις ταῖς ξηραῖς καὶ ἀγρίαις κόραις τῶν ὀμμάτων. *ΔΕΙΝΟΝ*, χαλεπὸν, φοβερόν. Gu. *ΞΗΡΑΙΣ Κ.* τῶν γὰρ ἀΰπνων οἱ ὀφθαλμοὶ ξηροί. Gu.

V. 380. *ΤΟ ΣΩΜΑ ΦΡΟΥΔΟΝ* ἐστὶ δηλονότι, ἀντὶ τοῦ ἠφάνισται, [2] τὸ δὲ ὄνομα, ἤτοι τὸ καλεῖσθαί με μητροκτόνον, οὐ λέλοιπέ με, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀφῆκεν ἐμέ. *ΤΟ ΣΩΜΑ ΦΡΟΥΔΟΝ.* ἐπεὶ ὁ Μενέλαος εἶπε πρὸς τὸν Ὀρέστην, ὅτι δεινὸν λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις, ἀποκρινόμενος ὁ Ὀρέστης φησί· τί λέγεις; ἅπαν μου τὸ σῶμα ἀπολώλε, καὶ σὺ περὶ τῶν ὀμμάτων μόνον λόγον ποιεῖς;

V. 381. *Ω ΠΑΡΑΛΟΓΟΝ ΜΟΙ.* ὦ ἀμορφία σὴ, ἡ φανεῖσα ἐμοὶ παραλόγως καὶ παρ' ἐλπίδα.

V. 382. *ΟΔ' ΕΙΜΙ* φονεὺς τῆς ταλαιπώρου μητρός. *ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΥ.* ἢ ὅτι μετανοεῖ ἀνελὼν αὐτὴν, ταλαίπωρον ἔφη, προσαγόμενος αὐτὴν εἰς ἔλεον, διὰ τὸ καθομολογεῖν τὴν ἀνοσίαν ἑαυτοῦ πρᾶξιν· οὐ γὰρ πρὸ πράξεως καὶ μετὰ τὴν πρᾶξιν οἱ αὐτοὶ τυγχάνομεν· ἢ ὑπομιμνήσκων αὐτὸν, ὅτι ἔκδικος τοῦ πατρὸς ὑπάρχει, ταλαίπωρος παρὰ τὴν πώρην, ὃ δηλοῖ τὸ πένθος. Ἀντίμαχος, Πώρη τοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος, ἀντὶ τοῦ πένθος λέγει.

V. 383. *ΗΚΟΥΣΑ.* ἀκήκοα· φείδου δὲ λέγειν, ἀντὶ τοῦ λέγε, τὰ κακὰ ὀλιγάκις. *ΦΕΙΔΟΥ Δ' ΟΛΙΓΑΚΙΣ.* λείπει τὸ ὥστε. ἤκουσα, ὥστε φείδου λέγειν τὰ κακά, οἷον παραιτοῦ τὰ κακὰ πολλάκις λέγειν. ὀλιγάκις δὲ, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, ὡς τὸ ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. (Il. έ, 800.) διὸ λέγειν ἀναγκάζεται ὁ Ὀρέστης, πλουσίως καὶ πολυτελῶς ἔχω τὰ κακά. *ΦΕΙΔΟΥ.* ἤγουν ἡ φειδὼ μὴ ἄλλη τις ἔστω σοι, ἢ τὸ λέγειν τὰ κακὰ ὀλιγάκις. *ΛΕΓΕΙΝ*, θέλε λέγειν, ἀντὶ τοῦ λέγε. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76.

V. 384. *ΦΕΙΔΟΜΕΘ'* ἡ τύχη δὲ εἰς ἐμὲ πλούσιος, ἕνεκεν τῶν κακῶν. *ΦΕΙΔΟΜΕΘΑ*, συστελλόμεθα. Fl. 21.

2) ὑπερβολικῶς addit Gu. quod solum habent Florr. Verba: τὸ δὲ ὄν. — ἐμέ non habet Gu.

φείδομαι τὸ ἐλεῶ, τὸ ἀκριβολογοῦμαι καὶ τὸ ὑποστέλλομαι, ὡς ἐνταῦθα. Fl. 21.

V. 385. *ΤΙ ΧΡΗΜΑ.* τί ἐστι τὸ χρῆμα, ὃ πάσχεις; τίς νόσος ἀπόλλυσί σε;

V. 386. *Η ΣΥΝΕΣΙΣ,* ἀντὶ τοῦ ἡ συνείδησις, ὅτι σύνοιδα ἐμαυτῷ δηλονότι πεποιηκὼς δεινά. ἐγκαλοῦσι τινές· πῶς γάρ, φησὶν, αἰτιᾶται τὴν σύνεσιν, τὸ πᾶν αἴτιον τῶν Ἐριννύων ἐχουσῶν· ἀγνοοῦσι δὲ, ὅτι ὑπὸ δισσῶν φησὶν ἀπόλλυσθαι, περὶ μὲν τὸν καιρὸν τῆς ὑγείας ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, ἐν δὲ τῇ λύσσῃ ὑπὸ τῶν Ἐριννύων. ὃ καὶ ἐπάγει, μανίαι τε μητρὸς αἵματος, τῆς μητρὸς ἣν ὑφίσταμαι τιμωρίαν, ταύτην διδοὺς ὑπὸ τοῦ τῆς μητρὸς φόνου. Σύνοιδα δεινὰ εἰργασμένος, καὶ σύνοιδα ἐμαυτῷ δεινὰ εἰργασμένῳ. 3)

V. 387. *ΠΩΣ ΦΗΣ.* πῶς λέγεις; σοφὸν, ἤτοι συνετὸν καὶ φρόνιμον τὸ σαφὲς καὶ εὔγνωστον, οὐ τὸ μὴ σαφὲς καὶ τὸ ἄγνωστον. τοῦτο ἔμφασιν ἔχει, ὅτι μόνον τὸ σύνεσις ἤκουσε Μενέλαος, καὶ οὐ τὸ ὅτι σύνοιδα· τοῦτο γὰρ σαφέστατον ἐστὶ, τὸ δὲ σύνεσις μόνον ἔχει τὴν ἀσάφειαν. 4) *ΣΟΦΟΝ ΤΟΙ.* διὰ τὸ μὴ πρὸς ἔπος ποιήσασθαι τὴν ἀπόκρισιν, τούτου ἕνεκα λέγει αὐτὸν ἀσαφῶς εἰρηκέναι, ἐπεὶ αὐτὸς μὲν τὴν ἰδέαν ἐπύθετο τῆς νόσου, ὁ δὲ τὸ συνειδὸς ἔφη· τοῦτο δὲ οὐ πάντως νόσος. τούτου χάριν φησὶν ἀσαφῶς εἰρηκέναι. τίς οὖν ἡ ἀπὸ τῆς συνειδήσεως νόσος; ἡ λύπη, ὡς ἑξῆς λέγει, ὅτι σύνοιδα δεινὰ εἰργασμένος. μετὰ γὰρ τὴν μανίαν ἡ ἔννοια τῶν κακῶν αὐτὸν ἐδάμαζεν.

V. 388. *ΛΥΠΗ* μάλιστά ἐστιν ἡ διαφθείρουσά με.

V. 389. *ΔΕΙΝΗ ΓΑΡ.* ἰσχυρὰ γὰρ καὶ χαλεπὴ ἡ θεὸς, ἤτοι ἡ λύπη, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος, ἤτοι δυναμένη θε-

3) King. haec ita ordinavit: ὅτι σύνοιδα δ. εἰργ.] ἐγκαλοῦσι — φόνου. tum τοῦτο ἔμφ. ἔχ. — ἀσάφειαν, post μετὰ γὰρ τὴν μ. (ad v. 387. fin.) — ἐδάμαζεν. σύνοιδα — εἰργασμένῳ. 397. Σοφόν τοι] διὰ τὸ μὴ — εἰρηκέναι. Ἄλλως. ἐπεὶ αὐτὸς — ὡς ἑξῆς λέγει. Ego ordinem Junt. Basil. servavi, nisi quod vv. σύνοιδα — εἰργασμένῳ versui 386. adscripsi, ad quem referuntur in Gu.

4) Hoc scholion in edit. ad vv. ἡ σύνεσις vs. 386. refertur, in Gu. rectius ad vv. σοφόν τοι. Ex eo τὸ ante σύνεσις recepi.

ραπευθῆναι. ΘΕΟΣ. θεὸν καλεῖ τὴν λύπην· πάντα γὰρ τὰ πράγματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἶχον θεούς. Fl. 21.

V. 390. ΜΑΝΙΑΙ ΤΕ. καὶ αἱ μανίαι, διαφθείρουσιν ἐμὲ δηλονότι, καὶ αἱ τιμωρίαι καὶ ἐκδικήσεις τοῦ φόνου [5]) τῆς μητρός.

V. 391. ΗΡΞΩ. ἤρξω δὲ πότε τῆς λύσσης, ἤτοι τῆς μανίας; τίς ἡμέρα ἦν τότε; ΗΡΞΩ ΔΕ ΛΥΣΣΗΣ. καὶ τοῦτο πονηρῶς· θέλων γὰρ ἐξελέγξαι τὸν ἀνεψιὸν ὡς θεομισῆ, φησὶν, ἤρξω δὲ λύσσης πότε. θέλει δὲ μαθεῖν, εἰ χρόνιόν ἐστι τὸ νόσημα καὶ δυσίατον. [6]) ὁ δὲ φησὶν, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ τὸ τῆς μητρὸς μνῆμα ἐξώγκουν.

V. 392. ΕΝ Ηι ΤΑΛΑΙΝΑΝ. ἐν ᾗ, ἡμέρᾳ δηλονότι, ἐξώγκουν τὴν τάλαιναν μητέρα τάφῳ, ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ ἐν ᾗ ἐξώγκουν τὸν τάφον τῆς ταλαίνης μητρός. ΕΞΩΓΚΟΥΝ, κατεχώννυον, ἐκάλυπτον. (ἐτίμων add. Gu.) εἰκότως εἶπε τὸ ἐξώγκουν· οἱ γὰρ τῶν παλαιῶν τάφοι συναγωγὴ χωμάτων ἦσαν εἰς ὕψος διήκουσα, βουνῷ ἐοικυῖα. ὅθεν καὶ μέχρι τοῦ νῦν τύμβον ταύτην κατονομάζουσιν. ΕΞΩΓΚΟΥΝ, τῷ χώματι ὑπέβαλον. Fl. 10.

V. 393 sq. ΠΟΤΕΡΑ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΥΣ. ἆρα κατὰ τοὺς οἴκους ἤρξω, τῆς λύσσης δηλονότι, ἢ παρακαθήμενος τῇ πυρᾷ; ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἤρξω· τουτέστιν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἤρξω, καὶ ἐν ποίῳ τόπῳ; κακοήθως δὲ καὶ τοῦτο. ὁ δὲ φιλαλήθως λέγει, κατὰ τὴν νύκτα πέπονθα τηρῶν τὴν ἀναίρεσιν καὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν ὀστέων, τουτέστιν ἵνα μή τις ἀφέληται ταῦτα. ΠΥΡΑι, τῷ τάφῳ. (τῇ τοῦ σώματος αὐτῆς καύσει.) Gu.

V. 394. ΦΥΛ. ΟΣΤ. ΑΝΑΙΡ. ἤγουν πότε τὸ σῶμα ἀναλωθὲν ἡμεῖς τὰ ὀστᾶ λάβωμεν· ἢ ἀναίρεσιν ἀντὶ τοῦ φθορὰν, ἤγουν σκοπῶν, μὴ τὰ ὀστᾶ φθαρῇ τῷ πυρί. Gu. ΑΝΑΙΡΕΣΙΝ, ἤγουν ἀνακομιδὴν, ἀνάληψιν, συλλογήν. Gu.

V. 395. ΠΑΡΗΝ ΤΙΣ ΑΛΛΟΣ. ὃς ἀνώρθου τὸ σὸν σῶμα, σφαλλόμενον δηλονότι ὑπὸ τῆς μανίας; ΩΡ-

5) τοῦ φόνου e Gu. addidi.

6) Brevius Flor. 10. κακοήθως καὶ τοῦτο ἐξετάζει, ἵνα εἴσεται, εἰ χρόνιον ἐστὶ καὶ ἰάσιμον τὸ νόσημα.

ΘΕΤΕΝ, ἐπεμελεῖτο. Fl. 33. ἐνοσοκόμει. Fl. 10. ἐκυβέρνα. Gu.

V. 396. *ΠΥΛΑΔΗΣ*, ναὶ Πυλάδης, ὁ συνδρῶν, ἐμοὶ δηλονότι, τὸ αἷμα καὶ τὸν φόνον τῆς μητρὸς, ἐκ παραλλήλου.

V. 397. *ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ*. ὑπὸ ποίων δὲ φασμάτων νοσεῖς τάδε; (ἤγουν τίς φαντασία ποιεῖ σε νοσεῖν ταῦτα ἃ νοσεῖς; Fl. 21.)

V. 398. *ΕΔΟΞ'*. ἐνόμισα ἰδεῖν τρεῖς κόρας ὁμοίας νυκτί. (ἤγουν μελαίνας add. Gu. Florr.)

V. 399. *ΟΙΔ', ΑΣ ΕΛ*. Οἶδα, ἃς ἔλεξας, οὐ βούλομαι δὲ ὀνομάσαι καὶ εἰπεῖν.

V. 400. *ΣΕΜΝΑΙ ΓΑΡ*. ἀποτρέπου λέγειν ἀπαίδευτα, ἤγουν τοῦ μέμφεσθαι αὐτὰς ἀφίστασο· σεμναὶ γὰρ καὶ σεβάσμιαι εἰσί. *ΑΠΑΙΔΕΥΤΑ*. ἀπαίδευτος ἐστὶν ὁ ἐνταῦθα γράφων ἀπαίδευτα, καὶ τῶν μέτρων παντάπασιν ἀμαθής. σὺ δ' εἰ βούλει μὴ ἀπαίδευτος εἶναι, ἀπαίδευτον ἑνικῶς γράφε· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. Ἄλλως. *ΑΠΑΙΔΕΥΤΑ*. ἀντὶ τοῦ ἀπαιδεύτως φυλάττου ὀνομάζειν αὐτάς. πῶς δὲ ἀπαιδεύτως, καλῶν αὐτὰς Ἐριννύας; Ἄλλως. *ΑΠΑΙΔΕΥΤΑ* κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ ἀπαιδεύτως. ἢ οὕτως· ἀπαιδεύτως δὲ ποιεῖς, ὀνομάζειν ταύτας Ἐριννύας παραιτούμενος.

V. 401. *ΑΥΤΑΙ Σ' ΕΚΒΑΚΧΕΥΟΥΣΙΝ*. ἤτοι ἐκμαίνουσι καὶ ταράττουσι σὲ τῷ συγγενεῖ φόνῳ, ἤτοι διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός. κακοήθως (κακόηθες) δὲ, τῷ ὀνόματι χρήσασθαι τῆς μανίας· κακόηθες δὲ καὶ τὸ ὑπομιμνήσκειν αὐτὸν τοῦ φόνου τῆς μητρός. ἤρκει γὰρ εἰπεῖν, αὗται σ' ἐκβακχεύουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ εἰπεῖν οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους, γυμνὸν γίνεται τὸ κακόηθες Μενελάου· κατέκρινε γὰρ αὐτοῦ χωρὶς κρίσεως.

V. 402. *ΟΙΜΟΙ*. οἴμοι ἕνεκα τῶν διωγμῶν, ὑφ' ὧν ἐλαύνομαι ὁ τάλας.

V. 403. *ΟΥ ΔΕΙΝΟΝ*. ἤτοι θαυμαστὸν, πάσχειν χαλεπὰ τοὺς πεποιηκότας δεινά.

V. 404. *ΑΛΛ' ΕΣΤΙΝ ΗΜΙΝ ΑΝΑΦΟΡΑ*, καὶ μετάθεσις τῆς ξυμφορᾶς καὶ τοῦ συμβεβηκότος. Ἄλλως. τὸ ἑξῆς οὕτως· ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς, ὁ Φοῖβος, κελεύσας τὸν τῆς μητρὸς διαπράξασθαι φόνον. ὁ δὲ

Μενέλαος, διακόψας τὸν λόγον φησὶ, μὴ εἴπῃς τὸν τοῦ πατρὸς δηλονότι· ὑπελάμβανε γὰρ τοῦτο βούλεσθαι προτείνειν αὐτόν. [7]) Ἄλλως. ὁ μὲν οὖν Ὀρέστης διὰ τὸν Ἀπόλλωνα εἶπεν, ὡς κελεύσαντα τὸν φόνον, τὸ ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς, τουτέστιν εἰς Ἀπόλλωνα ἀναφέρομεν τὴν αἰτίαν τῶν παρόντων. ὁ δὲ Μενέλαος οἰόμενος αὐτὸν λέγειν τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον, ἐκκλείων (ἐκλύων Gu.) αὐτὸν τῆς ἀπολογίας φησί· μὴ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς λέγε, ὡς δι' ἐκεῖνον τὴν μητέρα ἀποκτείνας εἰς τὰ παρόντα ἐμπέπτωκας.

V. 404—410. *ΑΛΛ' ΕΣΤΙΝ ΗΜΙΝ.* ἐπεὶ εἶπεν ὁ Μενέλαος, οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους, καὶ κατέκρινεν αὐτοῦ χωρὶς κρίσεως, ὁ Ὀρέστης φησίν· ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦ συμβάντος πράγματος ἀναφορὰ, οἷον δυνάμεθα τῆς συμβάσης τύχης τὴν αἰτίαν ἀναγαγεῖν εἴς τινα, ὥστε μὴ εἶναι ἡμᾶς αἰτίους δεινῶν πράξεων. εἶτα ὁ Μενέλαος· Μὴ θάνατον εἴπῃς τοῦ πατρός. τοῦτο γὰρ οὐ σοφόν. εἰ γὰρ καὶ διὰ τὸν πατέρα ἀνεῖλες τὴν μητέρα, δεινὰ πέπραχας· σὺ γὰρ οὐκ ὤφειλες θάνατον ἐπαγαγεῖν τῇ μητρὶ, ἀλλ' ἡ δημοσία κρίσις. εἶτα ὁ Ὀρέστης λέγων, ὅτι Ἀπόλλων ἔκρινε, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δεινὰ διεπραξάμην, εἴγε θεὸς ὁ κρίνας καὶ κελεύσας, εἶτα Μενέλαος· ἀμαθὴς ὢν τοῦτο τὸ δεινὸν ἔκρινεν. εἶτα Ὀρέστης· εἴτε ἀμαθεῖς, εἴτε σοφοὶ εἰσὶν οἱ θεοὶ, οὐκ οἶδα. τοῦτο δὲ οἶδα, ὅτι δουλεύομεν καὶ πειθόμεθα αὐτοῖς, ὁποῖοι ἂν εἰσίν. εἶτα ὁ Μενέλαος· εἰ αὐτός σοι ἐκέλευσε, πῶς οὐκ ἐλεεῖ νοσοῦντα καὶ μαινόμενον; εἶτα Ὀρέστης· ἴσως ἐλεήσει· ἀεὶ γὰρ βραδύνει τὸ θεῖον.

V. 405. *ΜΗ ΘΑΝΑΤΟΝ.* ὅρα ἵνα μὴ εἴπῃς τὸν θάνατον, τοῦ πατρὸς δηλονότι. τοῦτο γὰρ οὐ φρόνιμον. ὁ μὲν τὸν Ἀπόλλωνα ᾐνίξατο αἴτιον τῆς μανίας· ὁ δὲ ᾤετο τὸν τοῦ πατρὸς λέγειν θάνατον. ἐκκλείων οὖν αὐτὸν ἀπολογίας φησὶ, μὴ λέγε τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς, μηδὲ αὐτὸς ἁμαρτήσας εἰς τὸν πατέρα ἀνάφερε τὴν ἁμαρτίαν. εὔηθες γὰρ τὸ αὐτόν τινα ἁμαρτάνοντα ἄλλοις παρατιθέναι τὴν ἁμαρτίαν.

V. 406. *ΦΟΙΒΟΣ ΚΕΛΕΥΣΑΣ.* ὁ Ἀπόλλων κελεύσας ἐκπρᾶξαι, ἀντὶ τοῦ διαπράξασθαι, τὸν φόνον τῆς

7) αὐτὸν addunt Gu. Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

μητρός. ΦΟΙΒΟΣ. οὐ τοῦτο βούλομαι εἰπεῖν δηλονότι, ἀλλ' ὁ Φοῖβος. Fl. 21.

V. 407. *ΑΜΑΘΕΣΤΕΡΟΣ ΩΝ.* εἰ τοῦτο ἐκέλευσε, φησὶν, ἀμαθής ἐστιν· ἵνα ἐκ τοῦ ἐναντίου δηλώσῃ, ὅτι οὐκ ἐκέλευσεν ὁ θεός· οὐ γάρ ἐστιν ὁ θεὸς ἀμαθής. Ἄλλως. Μετὰ συλλογισμοῦ τοῦτο ἔδειξεν, ὅτι οὐκ ἀμαθὴς ὁ θεὸς, δῆλον ὅτι οὐδὲ προςέταξε τοῦτο ποιεῖν. Ἄλλως. Θέλει ἐνταῦθα δεῖξαι ὁ Μενέλαος τῷ Ὀρέστῃ, ὅτι οὐχ ὁ Ἀπόλλων προςέταξεν αὐτῷ τὸν τῆς μητρὸς φόνον, ἀλλ', οἴκοθεν ἐργασάμενος τοῦτον, ἐπειδὴ [8]) δυςτυχεῖ, προβάλλεται τὸν Ἀπόλλωνα. ἐδήλωσε δὲ τοῦτο διὰ τοῦ εἰπεῖν ἀ μ α θ έ σ τ ε-ρ ο ς ὢ ν. πρὸς ὃ Ὀρέστης ἀπαντᾷ λέγων, ὑποτασσόμεθα τοῖς θεοῖς, ὅ τι περ ἄρα εἰσὶν, εἴτε ἀμαθεῖς, εἴτε μή.

V. 408. *ΔΟΥΛΕΥΟΜΕΝ.* δουλεύομεν θεοῖς ἀνθρώπων ἔχουσι [9]) τὴν μορφὴν, ἢ ὁποίας ὧσι δυνάμεως ἢ κρίσεως, δουλεύομεν αὐτοῖς. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἀ μ α θ έ σ τ ε ρ ό ς γ' ὢ ν.

V. 409 sqq. *ΚΑιΤ' ΟΥΚ ΑΜΥΝΕΙ.* καὶ εἶτα οὐ βοηθεῖ ὁ Ἀπόλλων τοῖς σοῖς κακοῖς. πανοῦργος πᾶσα ἡ ἐρώτησις· ὁ μὲν γάρ φησιν, ὁ Ἀπόλλων μοι ἐκέλευσεν ἀνελεῖν τὴν μητέρα, ὁ δὲ ἀντεπάγει, καὶ πῶς ὁ κελεύσας ἀνελεῖν τὴν μητέρα οὐκ ἐλεεῖ σε μαινόμενον; τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι μελλητικόν ἐστι τὸ θεῖον, πάλιν ὁ Μενέλαος φησὶ, πῶς οὖν αἱ Ἐριννύες ταχέως μετῆλθον; οὐκ εἰσὶ καὶ αὗται θεαί; ἐλέγχει δὲ αὐτὸν ὡς καταψευδόμενον. *ΑΜΥΝΕΙ*, ἐκδικεῖ. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. συνεργεῖ. Fl. 53.

V. 410. *ΜΕΛΛΕΙ* βοηθῆσαι, ἢ μέλλει ἀντὶ τοῦ βραδύνει· τὸ θεῖον γάρ ἐστι φύσει τοιοῦτον, ἤγουν βραδὺ, τουτέστι μακρόθυμον. ΜΕΛΛΕΙ. καὶ πρὸς βοήθειαν, καὶ πρὸς κόλασιν· πρὸς μὲν τὴν βοήθειαν, ἵνα δοκίμιον λήψηται τῆς προαιρέσεως τῶν τῆς βοηθείας αὐτοῦ ἀπολαύσειν μελλόντων· πρὸς δὲ κόλασιν, ἵνα τῷ χρόνῳ ἐπανάξῃ αὐτοὺς πρὸς ἃ δεῖ.

V. 411. *ΠΟΣΟΝ.* ἐπὶ πόσον δὲ χρόνον οἴχονται, καὶ

8) ἐπειδή. Sic Gu. Vulgo ἐπεὶ δὲ δ.

9) ἔχουσι Barn. King. Musgr. ἐχόντων Junt. Bas.

ἐφθαρμέναι εἰσὶν, αἱ πνοαὶ, ἤτοι αἱ ζωτικαὶ δυνάμεις καὶ ἐνέργειαι, τῆς μητρός; ΠΟΣΟΝ ΧΡΟΝΟΝ. ἐχρῆν εἰπεῖν πόσῳ χρόνῳ. τὸ μητρὸς κακοήθως καὶ δυςωπητικῶς· καὶ διὰ τοῦ εἰπεῖν δὲ, ὡς ταχὺ μετῆλθόν σε, ἐλέγχει αὐτὸν ὡς ἀθέως πεπραχότα τὸν φόνον, ὅπου γε αἱ μὲν Ἐριννύες εὐθέως τῇ μητρὶ συνεμάχησαν, ὁ δὲ Ἀπόλλων ἀναβάλλεται τὴν συμμαχίαν. ἡ ἀνθυποφορά ἐστι τοῦ εἰρημένου ὑπὸ Ὀρέστου· τὸ θεῖον ἐστὶ τοιοῦτον φύσει.

V. 412. ΕΚΤΟΝ ΤΟΔ᾽ ΗΜΑΡ. ἤτοι ἓξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐξ οὗ ἐφθάρησαν δηλονότι, ἔτι ἡ πυρὰ τοῦ τάφου θερμὴ, ἤτοι ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐκάη τὸ σῶμα.

V. 413. ΩΣ ΤΑΧΥ. λίαν ταχέως ἐτιμωρήσαντό σε αἱ θεαὶ, διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός. ΜΕΤΗΛΘΟΝ. τὸ μετῆλθον εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐτιμωρήσαντο εἴποις, εὐθεῖαν τὸ αἷμα νοήσεις, οὕτω λίαν ταχὺ ἐτιμωρήσαντό σε αἱ θεαὶ καὶ τὸ αἷμα καὶ ὁ φόνος τῆς μητρός· εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπήτησαν, αἰτιατικὴν οὕτω, λίαν ταχέως [10]) ἀπήτησάν σε αἱ θεαὶ τὸ αἷμα καὶ τὸν φόνον τῆς μητρός. ΩΣ ΤΑΧΥ. λίαν ταχέως, ἤγουν τάχιστα ἐτιμωρήσαντό σε διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός. ΑΙΜΑ ΜΑΤ. ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τοῦ αἵματος. Fl. 21.

V. 414. ΟΥ ΣΟΦΟΣ. ἀντὶ τοῦ σοφιστὴς, ἤτοι ἀπατεών, ἀληθὴς δὲ καὶ φανερὸς κακὸς, ἔφυς κατὰ κοινοῦ, εἰς τοὺς φίλους. Ἄλλως. Οὐ σοφὸς εἶ, διαῤῥήδην μοι ὀνειδίζων τῆς μητρὸς τὸ αἷμα, ἀληθὴς δέ· ἀληθῆ γὰρ λέγει διὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς ἀμύνασθαι αὐτὸν τὰς Ἐριννύας. Ἄλλως. Ὀνειδίζοντος Μενελάου, Ὀρέστης φησὶ πρὸς αὐτόν· ἐπεὶ διαῤῥήδην ἡμᾶς ὀνειδίζεις, οὐ σοφὸς εἶ, ἀληθὴς δὲ κακός· ἀληθὴς μὲν, ὡς οὐδὲν ὧν κατ᾽ ἐμοῦ λέγεις, ψευδῶς λέγων, [1]) κακὸς δὲ, ὡς ἐναργῶς ὀνειδίζων. ἐχρῆν γάρ σε χρωματίζοντα τοὺς λόγους ἐκφέρειν πρὸς παραμυθίαν, ἀλλ᾽ οὐ πρὸς λύπην. ΟΥ ΣΟΦΟΣ, εἶ δηλονότι, ἤγουν ἐπιτήδειος. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

10) ταχέως e Gu. accessit.

1) Gu. ἀληθὴς μὲν, ὡς οὐδὲν κατ᾽ ἐμοῦ λέγων ψευδῶς· ἀληθεύεις γὰρ διὰ τὸν φόνον λέγων ἀμύνεσθαι τὰς Ἐριννύας ἐμέ. Idem in fine post λύπην addit: εἴπερ σοφὸς ἦσθα κακός (fors. καὶ οὐ κακός).

πανοῦργος, ὡς σχηματίζεσθαι μὲν φιλίαν, τὰ τῶν ἐχθρῶν δὲ φρονεῖν. Gu. m. sec. Fl. 6.

V. 415. *ΠΑΤΡΟΣ.* τοῦ πατρὸς δὲ ἡ τιμωρία καὶ ἡ ἐκδίκησις κατὰ τί ὠφελεῖ σε; ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, ὠφελεῖ τί σε ἡ εἰς τὸν πατέρα γινομένη ἐκδίκησις; ἢ οὕτως, οὐ προέστη σοι ὁ πατὴρ, ὥςτε ἀποσοβῆσαι τὰς Ἐριννύας; Ἄλλως. Τῆς ἀναιρέσεως τοῦ πατρὸς τιμωρίαν σοῦ λαμβάνοντος τὸ φονεῦσαι τὴν μητέρα, τίς δύναται συνάρασθαί σοι πρὸς τὸ μηδὲν παθεῖν, ὡς φονέα. *ΠΑΤΡΟΣ ΔΕ.* οἱ Ἀττικοὶ προπαροξυτονοῦσι μόνον τοῦτο, τιμωρία. τὸ δέ τις ἄμεινον βαρύνειν δὴ τίς. Fl. 21.

V. 416. *ΟΥΠΩ.* οὔπω, ὠφέλησε δηλονότι· τὸ μέλλον δὲ λέγω ἴσον ἀπραξίᾳ καὶ ἀποτυχίᾳ. *ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.* μέλλει δὲ ὠφελήσειν δηλονότι. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ βραδυσμόν. Fl. 10. τὸ βραδύνειν. Gu. m. sec. *ΑΠΡΑΞΙΑι*, ἀργία. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 34. 56. 59. 76. ἀργὸν τὸ δῶρον, ματαία ἡ χάρις. Fl. 59.

V. 417. *ΤΑ ΠΡΟΣ ΠΟΛΙΝ* δὲ πῶς διάκεισαι δράσας τάδε; ἤγουν πῶς διάκεινται οἱ πολῖται πρὸς (περὶ Gu.) σὲ, τὸν τῆς μητρὸς ἐργασάμενον φόνον. *ΤΑ ΠΡΟΣ ΠΟΛΙΝ.* πονήρως πάλιν ἐρωτᾷ, ἵνα, εἰ μὲν εὐμενεῖς ἔχει τοὺς πολίτας, ἀφέξεται τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰ δὲ ἐχθαίροντας, [2]) ἐπιθέμενος κρατήσῃ.

V. 418. *ΜΙΣΟΥΜΕΘ'.* Οὕτω μισούμεθα, ὥςτε μὴ προςαγορεύειν ἡμᾶς τινά.

V. 419. *ΟΥΔ' ΗΓΝΙΣΑΙ.* οὐδὲ ἐκαθάρθης κατὰ τοὺς νόμους τὸ σὸν αἷμα, ἀντὶ τοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸν φόνον τῶν σῶν χειρῶν; νόμος γὰρ ἦν ἀποκαθαίρεσθαι τὸν ἐμφύλιον δράσαντα φόνον. ὁ δὲ νοῦς. οὐκ ἐκαθάρθης ἀπὸ τοῦ ὑπὸ σοῦ πεπραγμένου φόνου; ἢ σὸν αἷμα ἀντὶ τοῦ συγγενικοῦ. *ΟΥΔ' ΗΓΝΙΣΑΙ.* οὐκ ἐκαθάρθης εἰς τὸν φόνον, ὃν ἐποίησας, καθὼς ἐστι νόμος καθαίρεσθαι τοὺς φονεῖς τὰς χεῖρας τὰς ἐργασαμένας τὸν φόνον. Gu.

V. 420. *ΕΚΚΛΕΙΟΜΑΙ.* οὐδαμῶς ἥγνισμαι· ἐκκλείομαι γὰρ τῶν δωμάτων, ἤτοι ἔξω κλείομαι, οὐκ ἐῶμαι εἰς-

2) Barn. King. Musgr. ἀφέξηται et ἐχθραίνοντας pro ἐχθαίροντας quod erat in Junt. et Basil.

ἐλθεῖν. ὅπῃ μόλω, καὶ ἔλθω, ἐπὶ τὸ ἀγνισθῆναι δηλονότι. ΕΚΚΛΕΙΟΜΑΙ. ἐκβάλλεται ὁ ἔνδον ὢν, ἐκκλείεται δὲ ὁ μὴ εἰςελθεῖν συγχωρούμενος.

V. 421. ΤΙΝΕΣ ΠΟΛΙΤΩΝ. τίνες πολῖται ἁμιλλῶνται, ἤτοι ἐκβαλεῖν σε τῆς γῆς σπουδάζουσιν. ΕΞΑΜΙΛΛΩΝΤΑΙ, διώκουσιν, ἐκβαλεῖν τῆς γῆς σπεύδουσιν. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀντὶ τοῦ φιλονεικοῦσιν ἐκβάλλειν σε ἐκ τῆς γῆς σπουδάζοντες. Fl. 21. ἐξελαύνουσι. Gu. m. 2. ἐκβάλλουσι. Fl. 34. ἀποπέμπουσι. Fl. 33.

V. 422. ΟΙΑΞ. ὁ Οἴαξ ἀναφέρων καὶ ἀνατιθεὶς τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ δηλονότι, τὸ μῖσος τῆς Τροίας, τὸ ἐπὶ Τροίᾳ μῖσος τοῦ πατρὸς ἀναφέρων εἰς ἐμέ. ΟΙΑΞ. [3]) Ναυπλίου καὶ Κλυμένης τῆς Ἀτρέως ἐγένοντο Οἴαξ καὶ Παλαμήδης. ὁ δὲ Παλαμήδης ἀπελθὼν εἰς Τροίαν τὰ μέγιστα ὤνησε τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν· λιμωττόντων γὰρ ἐν Αὐλίδι, καὶ περὶ τὴν διανομὴν τοῦ σίτου δυςχεραινόντων τε καὶ στασιαζόντων, πρῶτον μὲν τὰ Φοινίκια διδάξας ἦγεν αὐτοῖς, ἴσην τε καὶ ἀνεπίληπτον τὴν διανομὴν ἐν τούτοις ἐπραγμα-

3) In Gu. hoc scholion post sequens adscriptum est, sed aliis verbis: ἡ τοῦ Παλαμήδους ἱστορία πλατυκώτερον καὶ ἀκριβέστερον οὕτως ἔχει· Ναυπλίου — Παλαμήδης· ὃς ἀπ. εἰς Τρ. μέγ. ὤν. τὸν Ἑ. λαόν· λιμώττοντας γὰρ παρεμυθήσατο, γράμματ' ἐξευρὼν καὶ κύβους καὶ ἄλλά τα (sic. an: καὶ τὰ ἄλλα) παίγνια, ἐν οἷς σφᾶς αὐτοὺς τρέποντες διέφερον τὴν ἔνδειαν, ὥστε διὰ ταῦτα τὸν Παλαμήδην μέγα σχεῖν ὄνομα. φθονήσαντες δὲ τούτῳ οἱ περὶ Ὀδ. καὶ Διομ. καὶ Ἀγ. τοιόνδε σκ. κατ' αὐτοῦ· λαβόντες — φονεύουσι, θερ. δὲ Παλ. πείθουσι τά τε χρήματα καὶ τὴν συσκευασθεῖσαν ταύτην γραφὴν ὑπὸ τὴν κλ. θ. Π. αὐτοὶ δὲ παρ. εἰς τὸ στρατόπεδον προδ. κατ. τοῦ ἥρ. καὶ φωρ. ταῦτα κατὰ τὴν σκηνὴν διετείνοντο. εὑρεθέντων δὲ τῶν χρήματων καὶ τῆς γραφῆς ὑπὸ τὴν κλ. λιθ. φον. Π. ὃς ὅτε ἔθνησκεν ἔφη· χαῖρ' ἀλήθεια κυδρή· προέθανες γὰρ ἐμοῦ. Ναύπλιος — βασιλεῦσιν, ἀπῆλθεν ἄπρακτος. καὶ πρότερον μὲν περιπλέων τὰ Ἑλληνικὰ χωρία παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας ἑτέροις ἁρμόσασθαι, ὡς ἐκείνων ἀπολωλότων· ἔπειτα δὲ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀκούσας ἐπάνοδον, ἧψε φρυκτωρίας περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, ἃ Καφηρεὺς καὶ Ξυλόφαγος καλεῖται, ὅπου προςπελάσαντες ἐν τῷ δοκεῖν λιμένα εἶναι διεφθάρησαν.

τεύσατο. ἔπειτα καὶ περὶ κύβους ἔτρεψεν αὐτῶν ὀλιγωρίαν· καὶ μέτρα ἐξεῦρε, καὶ ψῆφον, ὥςτε μέγα σχεῖν ὄνομα παρὰ τοῖς Ἕλλησι. τούτῳ δὲ φθονήσαντες οἱ περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ Ὀδυσσέα καὶ Διομήδη, τοιονδέ τι σκαιωροῦσι κατ' αὐτοῦ· λαβόντες γὰρ Φρύγα αἰχμάλωτον, χρυσίον κομίζοντα Σαρπηδόνι, ἠνάγκασαν γράψαι Φρυγίοις γράμμασι περὶ προδοσίας, ὡς παρὰ Πριάμου πρὸς Παλαμήδην. καὶ τοῦτον μὲν φονεύουσι, θεράποντα δὲ Παλαμήδους πείθουσι χρήμασιν, ἅμα τοῖς Τρωϊκοῖς χρήμασι καὶ τὸ γραφὲν πινάκιον ὑπὸ τὴν κλίνην θέσθαι Παλαμήδους. αὐτοὶ δὲ παρελθόντες, προδοσίαν κατήγγελον τοῦ ἥρωος, καὶ φωραθῆναι τὴν σκηνὴν ἐκέλευον. εὑρεθέντος δὲ τοῦ πινακίου καὶ τῶν χρημάτων ὑπὸ τὴν κλίνην, λίθοις φονεύεται ὁ Παλαμήδης. Ναύπλιος δὲ ἀκούσας, ἦλθεν εἰς Ἴλιον, δικάσαι τὸν φόνον τοῦ παιδός. τῶν δὲ Ἑλλήνων κατολιγωρούντων αὐτοῦ πρὸς τὸ κεχαρισμένον τοῖς βασιλεῦσιν, ἀποπλεύσας εἰς τὴν πατρίδα, καὶ πυθόμενος ἀποπλεῖν τοὺς Ἕλληνας, ἧκεν εἰς Εὔβοιαν. καὶ χειμῶνα φυλάξας, φρυκτωρίας ἧψε περὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας. οἱ δὲ εὐεπίβατον νομίσαντες τὸν τόπον, προσορμίζονταί τε καὶ ἐν ταῖς πέτραις ἀπόλλυνται πάμπολλοι. Παλαμήδους θάνατον οἱ μὲν πρὸς Γεραιστῷ, οἱ δὲ ἐν Τενέδῳ, οἱ δὲ ἐν Κολωνοῖς τῆς Τρωάδος ὑποτίθενται. φασὶ δὲ αὐτὸν εὑρεῖν φρυκτωρίας καὶ μέτρα καὶ σταθμοὺς καὶ πεττείας καὶ γράμματα καὶ φυλακὰς καὶ δίσκους καὶ ἀστραγάλους. Ἄλλως. Οἴαξ ἀδελφὸς ἦν Παλαμήδους, ὃς καὶ εἰς τὴν Τροίαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐστράτευσε, καὶ θαυμασθεὶς ὡς οὐδεὶς τῶν πώποτε γενομένων ἐπὶ σοφίᾳ, 4) φθονηθεὶς ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ Διομήδους καὶ Ἀγαμέμνονος ἀνῃρέθη λίθοις, ἀνθ' ὧν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Οἴαξ ἀμυνόμενος Ἀγαμέμνονα, — τοῦτο γάρ ἐστι τὸ τῆς Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί, — συναγωνίζεται τὸν κατὰ τοῦ Ὀρέστου θάνατον. διὸ καὶ Ὀρέστης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Μενελάου, τίς ἐστιν ὁ διώκων αὐτὸν, Οἴαξ φησίν. οὗτος ὁ Παλαμήδης λέγεται εὑρηκέναι ιζ γράμματα μήπω τότε ὄντα, ἀλλὰ Φοινίκων γράμμασιν ἐχρῶντο οἱ ἄνθρωποι,

4) ἐπὶ σοφίᾳ Gu. Vulgo ἐν σοφίᾳ. Idem codex ab initio habet ὃς εἰς Τρ. μετὰ τῶν Ἑλλ. στρατεύσας — ὡς οὐδεὶς πω τῶν πώποτε γ.

ἄλλοι δὲ ἄλλοις. [5]) εὗρε δὲ καὶ πεττοὺς πρὸς παραμυθίαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ φρυκτωρίας καὶ σταθμοὺς καὶ ψήφους καὶ ἀστρολογίας. (ἀστραγάλους?)

V. 423. ΣΥΝΗΚΑ. ἔγνων· ὁ φόνος σε κολάζει τοῦ Παλαμήδους. ΤΙΜΩΡΕΙ. κολάζει, δι᾿ ἐκεῖνον γάρ σοι [6]) μάχεται Οἴαξ. τιμωρῶ δὲ οὐ μόνον τὸ βοηθῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ κολάζω, ὥσπερ καὶ τὸ τιμωροῦμαι κατὰ ἀμφοτέρας εὕροις τὰς χρήσεις.

V. 424. ΟΥΚ ΟΥΝ ΜΕΤΗΝ ΜΟΙ. οὐ μετουσία ἦν μοι τοῦ φόνου, ἤγουν οὐ μετεῖχον, οὐκ ἐκοινώνουν· [7]) διὰ τριῶν δέ τινων ἀπόλλυμαι καὶ ἔφθαρμαι. ΔΙΑ ΤΡΙΩΝ. πρῶτον τῶν πολιτῶν, δεύτερον τοῦ Οἴακος. διὸ ἐπάγει, τίς δ᾿ ἄλλος, ἵνα πληρώσῃ τοὺς τρεῖς. τινὲς φασὶ τριῶν, τῶν Ἐριννύων· — προεῖπε γὰρ ἔδοξ᾿ ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας. — τινὲς δὲ φασὶ τῆς συνέσεως, τῆς λύπης, καὶ τῆς μανίας. ἐν δὲ τοῖς Καλλιστράτου γέγραπται· ἐπιζητήσειεν ἄν τις, πῶς διὰ τριῶν εἰρήκει, εἰ μὴ διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ Ὀδυσσέα καὶ Διομήδη φάναι μετασχεῖν τοῦ φόνου Παλαμήδους. ΔΙΑ ΤΡΙΩΝ, ἀντὶ τοῦ διὰ πολλῶν· ἄλλως γὰρ νοεῖσθαι οὐ δύναται. Fl. 21.

V. 425. ΤΙΣ Δ᾿ ΑΛΛΟΣ. τίς δὲ ἄλλος, ἀπόλλυσι δηλονότι; ἆρα τις ἀπὸ τῶν φίλων τοῦ Αἰγίσθου;

V. 426. ΟΥΤΟΙ Μ᾿. οὗτοι ὑβρίζουσιν ἐμὲ, ὧν ἀκούει νῦν ἡ πόλις, οἱ ἀπὸ τοῦ Αἰγίσθου δηλονότι. ΥΒΡΙΖΟΥΣ᾿, ἁμιλλῶνται. Fl. 21. ΚΛΥΕΙ, ἐπακούει. (ὀνομάζεται ἢ ἀκούει.) Gu.

V. 427. ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ ΔΕ. τὴν Ἀγαμέμνονος δὲ βασιλείαν ἀφίησί σε ἡ πόλις κατέχειν; φιλοπραγμόνως δὲ ὁ Μενέλαος παραγυμνοῖ τὸ ἦθος, φροντίζων περὶ τῆς βασιλείας.

V. 428. ΠΩΣ ΟΙΤΙΝΕΣ. κατὰ τίνα τρόπον ἐάσου-

5) Gu. ἄλλοι δὲ ἄλλα, fortasse rectius, ut suppleas εὑρηκέναι αὐτὸν φασίν. Ultima καὶ φρυκτωρίας — e Gu. addidi.

6) σοι. Sic Gu. prout jam edidit Barn.

7) ἤγουν — ἐκοινώνουν e Gu. et Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. addidi.

σιν ἔχειν τὰ σκῆπτρα, οἵτινες οὐκέτι ἐῶσιν ἡμᾶς ζῆν. ΕΤΙ, εἰς τὸ μέλλον. Fl. 21.

V. 429. *ΤΙ ΔΡΩΝΤΕΣ.* εἰπέ μοι σαφῶς, ὃ ἔχεις εἰπεῖν. τί δρῶντες οὐκ ἐῶσί σε ζῆν; οὐ γάρ ἐστιν αἰτιῶδες νῦν τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ τί Ἀττικῶς. Ἀττικῶς ὁ λόγος, εἰπέ μοι σαφές, ὅ τι δρῶντες οὐκ ἐῶσί σε ζῆν· τὸ ὅ τι γὰρ ἀντὶ τοῦ τί Ἀττικόν. ἐὰν γράφηται ἢ τί, ὁ στίχος οὕτως· τί δρῶντες, ἢ τί καὶ σαφὲς εἰπεῖν ἔχεις; Ἄλλως. Τί δρῶντες οὐκ ἐῶσιν ἡμᾶς ζῆν, ὅ τι καὶ σαφὲς εἰπεῖν ἐμοὶ ἔχεις, εἰπὲ δηλονότι.

V. 430. *ΨΗΦΟΣ.* ἤτοι κρίσις καὶ ἀπόφασις ἐξενεχθήσεται καθ' ἡμῶν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν. τὸ *ΟΙΣΕΤΑΙ* ἐνεργητικὴν ἔχον σημασίαν, καὶ ἀντὶ τοῦ κομίσει λαμβανόμενον, ἐνταῦθα παθητικὴν ἔχει καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξενεχθήσεται λαμβάνεται. Fl. 21.

V. 431. *ΦΕΥΓΕΙΝ* τήνδε τὴν πόλιν, ἤτοι ἐξορισθῆναι, ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν, ἀλλ' ἑτέρως κολασθῆναι δηλονότι;

V. 432. *ΘΑΝΕΙΝ* ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐν πετρώματι λευσίμῳ καὶ λιθοβολιστικῷ. (λιθοβολησίμῳ. Gu. Florr. octo.)

V. 433. *ΚΑι Τ' ΟΥΧΙ.* Εἶτα οὐ φεύγεις, ὑπερβαλὼν καὶ ἐκφυγὼν τοὺς ὅρους τῆς γῆς; *ΓΗΣ*, τῆς σῆς δηλονότι, ἤγουν τῆς πατρίδος σου. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΥΠΕΡΒΑΛΩΝ*, ὑπερβὰς (Gu.), παρελθών. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

V. 434. *ΚΥΚΛΩι ΓΑΡ.* οὐ δύναμαι φυγεῖν δηλονότι· κύκλῳ γὰρ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις, ἀντὶ τοῦ ἀνδράσιν ὡπλισμένοις. *ΕΛΙΣΣΟΜΕΘΑ.* τουτέστι φυλασσόμεθα ὑπὸ ἀνδρῶν ὡπλισμένων, ἵνα εἰ βουληθείημεν φυγεῖν, μὴ σχῶμεν ἄδειαν.

V. 435. *ΙΔΙΑι ΠΡΟΣ ΕΧΘΡΩΝ.* κατ' ἰδίαν καὶ χωρὶς παρὰ τῶν ἐχθρῶν, ἤγουν τῶν ἀπὸ τοῦ Αἰγίσθου, ἢ παρὰ τῆς Ἀργείας δυνάμεως.

V. 436. *ΠΑΝΤΩΝ ΠΡΟΣ Α.* Παρὰ πάντων τῶν πολιτῶν, ἵνα θάνω· βραχὺς καὶ σύντομος λόγος.

V. 437. *Ω ΜΕΛΕΟΣ.* ὦ ἄθλιος, ἦλθες πρὸς τὸ ἔσχατον τῆς συμφορᾶς.

V. 438. *ΕΣ Σ' ΕΛΠΙΣ.* ἡ ἐμὴ ἐλπὶς εἰς σὲ ἔχει τὴν καταφυγὴν ἕνεκα τῶν κακῶν. ἀλλ' ἐλθὼν εὐτυχὴς, μετάδος τοῖς σοῖς φίλοις, τουτέστιν ἡμῖν τοῖς δυςτυχοῦσι, τῆς σῆς εὐπραξίας, καὶ μὴ ἀπολαβὼν ἔχε μόνος τὸ ἀγαθὸν, ἀλλ' ἐν τῷ μέρει ἀντιλάζου, καὶ ἀντιλαμβάνου, τῶν πόνων, ἐκτίνων καὶ ἀποδιδοὺς τὰς πατρῴας χάριτας, ἤτοι ἃς ὁ πατὴρ ἐποίησεν εἰς σὲ, εἰς οὓς δεῖ καὶ πρέπει, τουτέστιν εἰς ἡμᾶς. ὄνομα γὰρ μόνον δηλονότι, ἔργον δὲ οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι, οἱ μὴ ὄντες φίλοι ἐν ταῖς συμφοραῖς. *ΚΑΤΑΦΥΓΑΣ*, ἐλευθερίαν. Fl. 33.

V. 439. *ΠΡΑΣΣΟΥΣΙΝ*, διακειμένοις. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. δείκνυσι διὰ τούτων ὁ ποιητὴς, ὅτι δεῖ πω νοεῖσθαι τοὺς εὐτυχοῦντας τῶν δυςτυχούντων αὐτῶν συγγενῶν. Fl. 6.

V. 440. *ΜΕΤΑΔΟΣ*, μετασχεῖν δός. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 441. *ΤΟ ΧΡΗΣΤΟΝ*, τὴν εὐπραξίαν (εὐπραγίαν. 34. Gu.) Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. Gu. a pr. m. τὴν εὐδαιμονίαν. Gu. a m. 2.

V. 442. *ΑΝΤΙΛΑΖΟΥ.* τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι λέγεται, ὅταν τι διώκῃ καὶ ἅπτηταί τινος δεόμενον ἢ καὶ καθ' ἕτερόν τινα τρόπον, τὸ δὲ ἀναδέχηται καὶ οὐκ ἀποστρέφηται. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

V. 444. *ΟΝΟΜΑ.* οὐ γὰρ τὸ ὄνομα τὴν ἐνέργειαν παριστᾷ, ἀλλ' ἡ ἐνέργεια τὸ ὄνομα· τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ καὶ μητρὸς καὶ παντὸς συγγενοῦς. Fl. 6. *ΦΙΛΟΙ*, καὶ συγγενεῖς. Fl. 10.

V. 446—448. *ΚΑΙ ΜΗΝ.* Καὶ μὴν ὁ ἀπὸ τῆς Σπάρτης Τυνδάρεως μετὰ σπουδῆς ἔρχεται δεῦρο μελανείμων ἐν ποδὶ γεροντικῷ, τὴν κόμην ἀφῃρημένος ἐν κουρᾷ πενθίμῳ ἕνεκα τῆς θυγατρός.

V. 447. *Ο ΣΠΑΡΤΙΑΤΗΣ.* Οἰβάλου, τοῦ Περιήρους παῖδες οὗτοι, Τυνδάρεως, Ἴκαρος, Ἄρνη, [καὶ Νῆθος], [8])

8) καὶ Νῆθος addit MS. C. C. C. ap. King. quem alibi non memoratum inveni. Ex eodem est *Οἰβάλου* hic et infra pro *Βάλου*. Pro *Ἴκαρος* ibidem est *Ἰκάριος*, quod recepit King. sed *Ἴκαρος* etiam vocatur ab Eustathio ad Il. β'. p. 293, 10. et in Schol. Ven.

καὶ ἐκ Νικοστράτης Ἱπποκόων. οὗτοι μετὰ θάνατον Οἰβάλου ἐστασίασαν περὶ τῆς ἀρχῆς. Ἴκαρος δὲ συνθέμενος μετὰ Ἱπποκόωντος ἐξελαύνει τὸν Τυνδάρεων τῆς Σπάρτης. ὁ δὲ οἰκεῖ ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς Αἰτωλίας, 9) καὶ γαμεῖ Λήδαν τὴν Θεστίου τοῦ Αἰτωλοῦ, ἐξ ἧς ἔσχε Κάστορα καὶ Πολυδεύκην καὶ Τιμάνδραν καὶ Κλυταιμνήστραν καὶ Ἑλένην. ὕστερον δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ Οἰωνοῦ 10) φονεύσας Ἱπποκόωντα ἅμα τοῖς παισὶ, καὶ καταγαγὼν τὸν Τυνδάρεων ἀπὸ Φρίξης καὶ Πέλλης, ἐγχειρίζει αὐτῷ τὴν ἀρχὴν τῆς Σπάρτης. ἐγάμει γὰρ Ἡρακλῆς Δηϊάνειραν τὴν Λήδας ἀδελφήν.

V. 449—459. ΑΠΩΛΟΜΗΝ, ΜΕΝΕΛΑΕ. ὁ Τυνδάρεως ὅδε ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς, οὗ ἐλθεῖν εἰς ὄψιν αἰδοῦμαι διὰ τὰ ἡμαρτημένα ἐμοί· καὶ γὰρ ἀνέθρεψεν ἐμὲ μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ φιλήματα ἐξεπλήρωσε, τουτέστιν ἔδωκε, προφέρων (l. περιφέρων) καὶ βαστάζων ἐμὲ, ἅμα τε

p. 77. v. 88. Pro Ἄρνη, ut habent etiam Eustath. et Schol. Ven. l. c., Apollod. III, 10, 3. Ἀρήνη. Mox MS. C. C. C. ἀποθανόντος δὲ τοῦ Οἰβάλλου, ἐστασίασαν περὶ τῆς ἀρχῆς οἱ παῖδες. Ἰκάριος δὲ συνθέμενος εἰς τὸν Ἱπποκόωντα, ἐξελ.

9) MS. C. C. C. ὁ δὲ οἰκεῖ ἐν Λακεδαίμονι, ὅπου ἔφυγε, male, siquidem pulsus Tyndareus et Icarius φεύγουσι πρὸς Θέστιον, Apoll. III, 10, 5. τὸν τῶν Πλευρωνίων ἄρχοντα. Strabo X. p. 708. In sqq. Cod. recte ἐξ ἧς pro ἐξῆς. idem om. καὶ Τιμάνδραν, quam inter liberos Tyndarei memorat etiam Apoll. III, 10, 6.

10) ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ νίωνοῦ om. MS. C. C. C. tum pro καταγαγὼν habet ἀπαγαγὼν, et omissis verbis ἀπὸ Φρίξης καὶ Πέλλης, ἐγχείρισεν αὐτῷ. Pro νίωνοῦ Meurs. Misc. Lac. IV, 8. 16. coni. Οἰωνοῦ, quod recepit Barn. recte. vid. Heyne ad Apoll. II, 7, 3. Φρίξα ap. Steph. Byz. est urbs Peloponnesi τῆς Ὀλυμπίας ἀπέχουσα στάδια λ. Φερεκύδης δὲ Ἀρκαδίας αὐτὴν γράφει. Pro Πέλλης fortasse verius est Πελλάνης. Paus. III, 1. p. 204. Hippocoon Τυνδάρεων ἠνάγκασεν ἀποχωρῆσαι δείσαντα, ὡς μὲν Λακεδαιμόνιοι φασὶν, ἐς Πελλάναν. quae fortasse eadem urbs est ac τὰ Πελάνα Laconicae ap. Strab. VIII. p. 593. Πελλήνης coni. Meursius l. c. quod recepit Barn. Pro τὴν Λήδας ἀδελφὴν rectius Barn. ἀδελφιδῆν.

τῇ Λήδᾳ, τιμῶντες ἐμὲ οὐδὲν ἔλαττον τοῖς Διοςκόροις, τῷ Κάστορι καὶ τῷ Πολυδεύκει, οἷς, τῷ Τυνδάρεῳ καὶ τῇ Λήδᾳ, ὦ τάλαινα ψυχὴ ἐμὴ, οὐ καλὰς ἀντιδόσεις ἀπέδωκα· τίνα σκότον λάβω ἐν τῷ προςώπῳ, ποῖον νέφος θῶμαι ἔμπροσθεν, φεύγων τὰς κόρας τῶν ὀμμάτων τοῦ γέροντος.

V. 453. *ΦΙΛΗΜΑΤ' ΕΞΕΠΛΗΣΕ.* ἀντὶ τοῦ πολλῶν φιλημάτων ἐξεπλήρωσεν, ὡς τὸ διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. (Il. κ', 298.) Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν φιλημάτων εἰς ἐμὲ ἐτέλεσεν τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδα. [1]) ὡς περὶ ἑτέρου δέ φησιν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν περιφέρων ἐμὲ, εἶπε τὸν Ἀγαμέμνονος, ἀντὶ τοῦ ἐμὲ παῖδα ὄντα. τιμῶντε δὲ οὐχ ἧττον ἢ τοὺς Διοςκούρους, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔλαττον τῶν Διοςκούρων. *ΤΙΜΩΝΤΕ Μ' ΟΥΔΕΝ.* ἅμα τῇ Λήδᾳ τιμῶντές με οὐδὲν ἔλαττον, ἢ τοὺς Διοςκούρους, τὸν Κάστορα καὶ τὸν Πολυδεύκην. Ζεὺς κύκνος γενόμενος καὶ συγγενόμενος Λήδᾳ τῇ Τυνδάρεω γυναικὶ, ἐποίησεν αὐτὴν δύο ὠὰ τεκεῖν, τὸ μὲν μονολέκυθον, τὸ δὲ διλέκυθον. καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἕνα ἔχοντος λέκυθον γενέσθαι φασὶ τὴν Ἑλένην, ἐκ δὲ τοῦ δύο ἔχοντος Κάστορα καὶ Πολυδεύκην, οἳ παρ' ἡμέραν ἔζων· τὸ δὲ αἴτιον τῆς τοιαύτης ζωῆς ἦν τοῦτο· ὅσον μὲν γὰρ ἐν τῷ διλεκύθῳ ὠῷ ἦν ἀπὸ τῆς Τυνδάρεω σπορᾶς, Κάστωρ ἐγένετο, καὶ διὰ τοῦτο ἦν θνητὸς, ἅτε θνητοῦ υἱὸς τοῦ Τυνδάρεω, ὅσον δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς σπορᾶς, Πολυδεύκης ἐγένετο, καὶ διὰ τοῦτο ἦν ἀθάνατος. μέλλοντος οὖν Κάστορος τελευτᾶν, ἐδεήθη Πολυδεύκης Διὸς, ἵνα Κάστορα κοινωνὸν τῆς αὐτοῦ λάβῃ ἀθανασίας, καὶ αὐτὸς συμμετάσχῃ τῆς ἐκείνου θνητότητος. διὰ ταῦτα οὖν παρ' ἡμέραν ἔζων ἀμφότεροι, οὓς καὶ ἀλληγοροῦσιν εἰς ἡμέραν καὶ νύκτα.

V. 457 sq. *ΤΙΝΑ ΣΚΟΤΟΝ ΛΑΒΩ.* ποίαν ἄϊδος κυνέην, καὶ ποῖον νέφος προβάλωμαι, ἵνα μὴ ὁρῶμαι ὑπὸ τοῦ γέροντος. *ΦΕΥΓΩΝ,* θεαθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Fl. 6.

V. 460—463. *ΠΟΥ ΠΟΥ* ἴδω τὸν Μενέλαον, τὸν ἄνδρα τῆς ἐμῆς θυγατρός· ἐπὶ γὰρ τῷ τάφῳ τῆς Κλυταιμνήστρας τὰς ἐπὶ τοῖς νεκροῖς τελουμένας θυσίας ποιῶν ἤκουσα, ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν Ναυπλίαν γῆν δηλονότι, διὰ πολλῶν ἐτῶν σεσωσμένος.

1) Haec, Ἄλλως — παῖδα, neglexit King.

V. 463. *ΠΟΛΥΕΤΗΣ*, *πολυχρόνιος ἤγουν μετὰ πολλὰ ἔτη, διὰ πολλοῦ χρόνου.* Gu.

V. 464 sq. *ΑΓΕΤΕ ΜΕ· θέλω γὰρ στὰς πρὸς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, χεῖρα δηλονότι, ἀσπάσασθαι, ἰδὼν φίλον, βραδέως καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐλθόντα. ΑΓΕΤΕ ΜΕ. ὦ θεράποντες.* Fl. 6. Gu. *ΠΡΟΣ ΓΑΡ ΔΕΞΙΑΝ. οὐκ ἐπιζητεῖ τὴν Ἑλένην, δυςαρεστῶν τοῖς πεπραγμένοις αὐτῇ. εὐοικονομήτως δὲ ἐποίησε τὸν Τυνδάρεων ἀπὸ τῆς πάτρης διὰ τὰς χοὰς τῆς θυγατρὸς ἐληλυθέναι, ἵνα εὐκαίρως τῷ Μενελάῳ καὶ τῷ Ὀρέστῃ διαλεχθῇ. ΔΕΞΙΑΝ. τιμιώτερος γὰρ ἦν ὁ Τυνδάρεως.* Fl. 21.

V. 466. *Ω ΠΡΕΣΒΥ, κάρα ὁμότιμον* (*ὁμόκοιτον* Gu.) *τοῦ Διὸς, ἤτοι ὁ ἔχων ἅμα τῷ Διῒ τὴν κοίτην, χαῖρε.*

V. 467. *ΧΑΙΡΕ καὶ σὺ, Μενέλαε, ἐπιγάμβρευμα ἐμόν.*

V. 468. *ΕΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ. λίαν ἐστὶ κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι τὸ μέλλον. περὶ ἑαυτοῦ* [1]) *τοῦτο λέγει ὁ Τυνδάρεως· μὴ εἰδὼς γὰρ, ὅτι μετὰ τοῦ Μενελάου εὑρήσει τὸν Ὀρέστην, ἦλθεν. ΕΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ. ἔοικε, φησὶ, τῷ ὄντι κακὸν εἶναι τὸ μὴ εἰδέναι τὸ μέλλον· εἰ γὰρ ᾔδειν παρόντα Ὀρέστην, ἥκιστα ἂν ἐληλύθειν. ΕΑ, ἐπὶ ἐκπλήξεως.* Gu. Florr.

V. 469 sq. *Ο ΜΗΤΡΟΦΟΝΤΗΣ. ὁ τῆς μητρὸς φονεὺς δράκων ὅδε ὁ ὑπ' ἐμοῦ μεμισημένος, στίλβει καὶ ἀποπέμπει ἔμπροσθεν τῶν δωμάτων ἀστραπὰς νοσώδεις καὶ μανιώδεις.*

V. 469. *ΔΡΑΚΩΝ. εἶδος ἀντὶ γένους ἔλαβεν· γένος μὲν γὰρ ὁ ὄφις, εἶδος δὲ ὁ δράκων καὶ ἔχις καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὄφεων. νῦν δὲ δράκων ἀντὶ ἔχις. οὗτοι γὰρ οὐκ ἐξ ᾠῶν γεννῶνται, ἀλλὰ ζωοτοκοῦνται, καὶ τικτόμενοι διαῤῥηγνύουσι τὰς τῶν μητέρων γαστέρας, ὡς φησὶ Νίκανδρος, γαστέρων* (leg. *γαστέρ'*) *ἀναβρώσαντες ἀμήτορες ἐξεγένοντο.* (Ther. 134.) *διὸ ἔχιν αὐτὸν ὡς μητροκτόνον φησίν. Ἄλλως. ἄγριος ὡς ὁ δράκων, ὅτι ὠμῶς ἔπραξεν. λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ ὡς δράκων. ΔΡΑΚΩΝ. δράκοντα εἶπε τὸν Ὀρέστην, ὡς μητροκτόνον, ἐπεὶ καὶ αἱ ἔχιδναι κτείνουσι τὰς ἑαυτῶν μητέρας, τιτρώσκουσαι τὰς γαστέρας αὐτῶν, ὅτε εἰς φῶς προελθεῖν μέλλουσι.* Gu.

[1]) *περὶ ἑαυτοῦ* om. King. quo deleto, sensus omnis perit.

V. 470. *ΣΤΙΛΒΕΙ.* Στίλβω τὸ λαμπηδόνα πέμπω. στιλβῶ δὲ τὸ ξίφος μεταβατικῶς αἰτιατικῇ. [3]) *ΣΤΙΛΒΕΙ*, ἀποπάλλει (πέμπει ἐκ τῶν ὀμμάτων). Gu.

V. 471. *ΜΕΝΕΛΑΕ, ΠΡΟΣΦΘΕΓΓΗι* αὐτὸν, τὴν ἀνοσίαν κεφαλήν· ἔθος γὰρ ἦν μὴ διαλέγεσθαι τοῖς ἐναγέσι. γράφεται δὲ καὶ ἀκάθαρτον κάρα. εἶπε δὲ τοῦτο, ὅτι οὐκ ἦν καθαρός.

V. 472. *ΤΙ ΓΑΡ*, οὐ προςφθέγγομαι [4]) δηλονότι; φίλου μοι πατρὸς ὑπάρχει υἱός. δέον εἰπεῖν, ὅτι τοῦ ἀδελφοῦ μου υἱός ἐστι, φησὶ τοῦ πατρός μοι ἔκγονός ἐστιν; ἔκγονος γὰρ τοῦ Ἀτρέως Ὀρέστης. *ΦΙΛΟΥ ΜΟΙ.* ὅ ἐστι συγγενοῦς μοι υἱός. πάλιν δὲ τὸ κακόηθες τοῦ ἀνδρὸς δείκνυται, ὅτι τὸν ἀδελφὸν φίλον εἶπε.

V. 473. *ΚΕΙΝΟΥ ΓΑΡ.* ἐξ ἐκείνου οὗτος ὑπάρχει (υἱὸς add. Gu.), τοιοῦτος (ἤγουν φονεὺς add. Gu.) γεγονώς.

V. 474. *ΠΕΦΥΚΕ.* καὶ ὑπάρχει. εἰ δὲ δυςτυχεῖ, ἄξιον τιμᾶν αὐτόν.

V. 475—477. *ΒΕΒΑΡΒΑΡΩΣΑΙ*, ἐβαρβαρώθης πολυετὴς ὑπάρχων ἐν τοῖς βαρβάροις. Ἄλλως. ἤθη [5]) καὶ νόμους βαρβαρικοὺς μεμάθηκας, πολὺν χρόνον ὢν ἐν βαρβάροις, καὶ τῆς τάξεως ἐπελάθου τῶν Ἑλλήνων. πρὸς ὃ ἀπαντᾷ, Ἑλληνικόν τι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεί, ἤτοι Ἑλληνικὸν ὑπάρχει, τὸν ἀπὸ τοῦ ὁμοίου γένους τιμᾶν διόλου. [6]) πρὸς ὃ πάλιν ὁ Τυνδάρεως, Ἑλληνικόν τι δηλονότι, καὶ τὸ μὴ θέλειν εἶναι ἰσχυρότερον τῶν νόμων, ὅπερ δηλονότι ποιεῖς σὺ, τιμῶν τοῦτον, ὃν οἱ νόμοι ἀπόβλητον ἔχουσιν.

V. 475. *ΧΡΟΝΙΟΣ ΩΝ.* οὐ μόνον χρόνιος φαμὲν ἦλθον ἀντὶ τοῦ μετὰ χρόνον πολὺν, ἀλλὰ καὶ χρόνιος ἦν ἐν τῷδε τῷ τόπῳ ἀντὶ τοῦ (ἐπὶ Flor.) χρόνον πολύν. Gu. a m. sec. Fl. 21.

3) Fl. 21. στιλβείω δὲ στιλβῶ τὸ ξίφος, ἀντὶ τοῦ στίλβον ποιῶ.

4) Fl. 6. διὰ τί οὐ προςφθέγξομαι.

5) Totum hoc post ἄλλως scriptum est in Gu. a m. pr. in margine. Ex eo ἤθη scripsi pro ἔθη, quomodo etiam habet glossa interlinearis: τὰ βαρβάρων ἤθη μεμάθηκας.

6) ἤτοι — διόλου om. Gu.

V. 476. *ΤΟΝ ΟΜΟΘΕΝ*, τὸν ἀπὸ μιᾶς ῥίζης, ἤγουν τὸν κατὰ γένος προσήκοντα. Gu. m. pr. Fl. 9. 17. 21. 56. 76. ἤγουν τὸν ἐκ ταὐτοῦ γένους ἤτοι τὸν συγγενῆ. Gu. m. sec.

V. 477. *ΠΡΟΤΕΡΟΝ*, τιμιώτερον. Fl. 33. ὑπέρτερον, προτιμότερον, ἰσχυρότερον. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτο Ἑλληνικὸν τὸ μὴ εἶναι τινὰ ὑπέρτερον τῶν νόμων. Gu.

V. 478. *ΠΑΝ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΚΗΣ*. εἰπόντος τοῦ Μενελάου πρὸς τὸν τοῦ Τυνδάρεω λόγον τὸ β ε β α ρ β ά ρ ω σ α ι χ ρ ό ν ι ο ς ὢ ν ἐ ν β α ρ β ά ρ ο ι ς, ὡς ἄρα ἑλληνικὸν [ὂν] 7) τὸ τιμᾶν τοὺς συγγενεῖς, φησὶν ὁ Τυνδάρεως, ναὶ, ὃ λέγεις Ἑλληνικόν ἐστι. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτο Ἑλληνικὸν τὸ μὴ εἶναι τινὰ ὑπέρτερον τῶν νόμων. σὺ οὖν, ὦ Μενέλαε, παρανομεῖς φονέα προςφθεγγόμενος· ἀπαγορεύουσι γὰρ οἱ νόμοι τὴν μετ' αὐτῶν συνοίκησίν τε καὶ συνουσίαν. 8) πρὸς ὃ ἀπαντᾷ ὁ Μενέλαος, ὅτι πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης γινόμενον δοῦλον ἐν τοῖς σοφοῖς ἐστὶ, τουτέστιν, ὅτι πάντες καὶ παλαιοὶ καὶ νέοι ποιηταὶ, φιλόσοφοι, συγγραφεῖς, ῥήτορες, τρανῶς ἄνω καὶ κάτω τοῖς λόγοις διακηρύττονται, ὡς ἄρα πάντες [ἐξ 9) ἀνάγκης εἰσὶ δοῦλοι, καὶ πάντων αὕτη κρατεῖ, καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνων, ἀλλὰ καὶ μέχρι θεῶν ἐξάγει τὸ κράτος. ἀνάγκᾳ γὰρ οὐδὲ [οἱ] θεοὶ, φασὶ, μάχονται. ἐγὼ γοῦν, εἰ καὶ παρανομεῖν σοι δοκῶ μητροκτόνῳ συνὼν καὶ φθεγγόμενος, ἀλλ' ἐκ τῆς φύσεως ἀναγκαζόμενος τοῦτο ποιῶ. ὥςτε τὴν τοιαύτην ἀνάγκην ᾧ προεβάλου νόμῳ παρεξετάσας, μείζω ταύτην εὑρήσεις δυναμένην τοῦ νόμου. Οἱ δὲ λέγοντες τὸ δοῦλον ἀντὶ τοῦ δουλοποιὸν ἀμαθεῖς ταμάλιστα. 10) ἢ πρὸς τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑποστικτέον οὕτω· πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχον ἐν τοῖς σοφοῖς ἐστὶ δοῦλον, τουτέστι πάντα τὰ ἐξ ἀνάγκης δουλείαν οἱ σοφοὶ κρίνουσιν. Ἄλλως. οἷον 1) ἡ συγγε-

7) ὂν om. Gu. in quo hoc scholion est a m. sec.

8) Gu. tantum τὴν μετ' αὐτῶν συνουσίαν.

9) ἐξ omittit item Gu. sicut paulo post οἱ ante θεοί. (Sic etiam versum laudat Stob. Ecl. phys. VIII. p. 127. ed. H. Grot.) Idem ἐγὼ γοῦν pro eo, quod vulgo legitur, ἔγωγ' οὖν.

10) Gu. οὐ καλῶς λέγουσιν.

1) οἷον, quod King. e MS. C. C. C. addidit, est etiam in Gu.,

νικὴ φιλία καὶ στοργὴ, ἢ ἕτερόν τι τοιοῦτον, ἐπεὶ ἐξ ἀνάγκης φυσικῆς ἐστὶ, δούλη ἐστὶ, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀμβλύνεται, οὐδὲ ἄλλως γενέσθαι δύναται, ὃ τὰ ἐλευθέρως καὶ χωρὶς ἀνάγκης γινόμενα δύναται. Ἄλλως. ΠΑΝ ΤΟΥΞ ΑΝΑΓΚΗΣ, ἡ τῆς φύσεως ἀνάγκη, ὅ ἐστιν ἡ συγγένεια, πάντα δουλοῖ, κατά τε τὴν κρίσιν τῶν νόμων καὶ τῶν σοφῶν. δοῦλον οὖν ἀντὶ τοῦ δουλοποιόν. οὐχ οἷόν τε γὰρ παραιτήσασθαι τὴν συγγένειαν, καὶ τιμῶμεν τὴν ἀνάγκην ταύτην. τὸ ἐξ ἀνάγκης γενόμενον συγχωρεῖται ἐν τοῖς σοφοῖς.[2]) Ἄλλως. πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης δοῦλον ἐστὶ καὶ ὑπήκοον, ἤγουν πάντα τὰ (leg. ἃ) κατὰ ἀνάγκην ποιοῦμεν καὶ κατὰ τὴν σοφῶν κρίσιν [πάντα τὰ ὑπ' ἀνάγκης] δουλοῖ [3]) καὶ ὑπηκόους ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους. καθὸ ἐπὶ τοῦ Ὀρέστου εἶπεν, εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος. ἔστι γὰρ ὁ λόγος, ὅτι τιμῶν τὸν Ὀρέστην ἀναγκαῖον διὰ τὴν συγγένειαν. τοῦτο δὲ ἐν ὑποκρίσει λέγει, οὐ σπουδῇ. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης φησὶ, πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης γινόμενον δουλοῖ, οἷον ταπεινοῖ κατὰ τὴν τῶν σοφῶν κρίσιν. δύναται καὶ οὕτως, πᾶν τὸ ἀναγκαῖον δοῦλον ἐστὶν, ἤτοι πᾶν ὃ κατὰ ἀνάγκην ποιοῦμεν.

V. 479. *ΚΕΚΤΗΣΟ*, ὑπολάμβανε. Fl. 21. *ΤΟΥΤ'*. τὸ ὑπείκειν (Florr. ὑπεῖκον) τῇ ἀνάγκῃ. Gu. Fl. 9. 21. 56. 59. 76. τὸ ὑπεῖκον τοῖς σοφοῖς. Fl. 17. 34.

V. 480. *ΟΡΓΗ ΓΑΡ ΑΜΑ*. πρὸς τὸ (leg. τῷ) εἶναί σε γέροντα, καὶ ὀργίλος εἶ. διὰ τοῦτο φησὶ, παραιτῇ τὰ αὐτὰ τοῖς σοφοῖς φρονεῖν, ἐπεὶ συνελθοῦσά σου τῷ γήρᾳ ὀργὴ ἀπαίδευτόν σε ποιεῖ. καὶ Σοφοκλῆς· Ὀργὴ γέροντος, ὥστε μαλθακὴ νοτὶς, Ἐν χειρὶ θήγει, ἐν τάχει δ' ἀμβλύνεται. [4]) Ἄλλως. ἡ ὀργὴ καὶ τὸ

qui in fine etiam habet ὃ τὰ — γιγνόμενα δύναται, quod King. ex eodem cod. enotavit. Ceterum hoc scholion in Gu. a m. pr. scriptum est.

2) Ultima καὶ τιμῶμεν κ. τ. λ. e cod. C. C. C. addidit King. qui fortasse totum ex illo codice expressit: habet quidem ἀνάγκη ἐστιν pro ἀν. ὅ ἐστιν — δηλοῖ κατά τε τὴν κρίσιν καὶ τῶν νόμων τῶν σοφῶν.

3) Barn. editio culpa operarum θηλοῖ, quod retinens King. cum Musgr. addit: f. δουλοῖ. at sic jam Junt. Basil.

4) Recte Valck. ad Hipp. 240. em. μαλθ. κοπίς, quod recepit

γῆρας ἅμα γεγονότα οὐ σοφόν σε ποιεῖ· αὐτὸ γὰρ καθ' αὑτὸ τὸ γῆρας μελαγχολικώτερόν ἐστι τῆς νεότητος· εἰ δὲ συμβῇ τοὺς γέροντας ὀργισθῆναι, διπλάσιον γίνεται τὸ κακόν. τὸ γῆράς σου οὖν, φησὶν, ἅμα τῇ ὀργῇ γεγονὸς οὐ σκοπεῖ τὸ δέον. *ΟΡΓΗ ΓΑΡ.* εἰκότως οὐ κτήσῃ. Gu. *ΑΜΑ*, συνελθόντα. Gu. *ΣΟΦΟΝ*, φρόνιμον (σε ποιεῖ. ἀλλ' ἀνόητον, καὶ τὸν τοῦ προσήκοντος λόγον οὐ ποιούμενον· σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς τὸ τιμᾶν τοὺς προσήκοντας.). Gu.

V. 481. *ΠΡΟΣ ΤΟΝΔ' ΑΓΩΝ.* ἡ περὶ τὸν Ὀρέστην μητροκτονία οὐ δεῖται ἀγῶνος σοφίας· πρόϋπτος γὰρ ἡ κρίσις· ὥστε μάτην ἡμᾶς οὐ σοφοὺς ἀπεκάλεσας. οὐ σοφισμάτων γὰρ προσδεῖται ἡ κρίσις, τουτέστιν, οὐ καλὸν ἡμᾶς περὶ σοφίας ἀγωνίζεσθαι· περὶ γὰρ μητροκτονίας ἐστὶν ὁ λόγος. Ἄλλως. ἐπειδὴ εἶπεν ὁ Μενέλαος, καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφὸν, φησὶν ὁ Τυνδάρεως, ὅτι τίς χρεία ἐστὶ σοφίας, ὅπου γε προφανὲς τοῦ Ὀρέστου τὸ πλημμέλημα. *ΠΡΟΣ ΤΟΝΔΕ*, τὸν Μενέλαον. (ἢ τὸν Ὀρέστην. ἤγουν τί δεῖ πρὸς τοῦτον φονέα ὄντα ἀγωνίζεσθαι καὶ σπουδάζειν.) Gu.

V. 483. *ΤΟΥΤΟΥ*, τοῦ Ὀρέστου. Gu. Fl. *ΑΣΥΝΕΤΩΤΕΡΟΣ*, ἀνοητότερος. Gu. Fl. 9. 17. 21. 56. 59. 76. μωρότερος. Fl. 33.

V. 484. *ΕΣΚΕΨΑΤΟ*, ἐνόησε. Gu. Fl. 9. 17, 21. 56. 59. 76.

V. 485. *ΟΥΔ' ΗΛΘΕΝ ΕΠΙ ΤΟΝ ΚΟΙΝΟΝ.* ὡς ἐπὶ ὁδοῦ, οὐκ ἐβάδισε κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν νόμον· ὁ γὰρ νόμος οὐκ ἐπιτρέπει αὐτόχειρα τινὰ γίνεσθαι. *ΚΟΙΝΟΝ ΝΟΜΟΝ.* οὐκ ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν νόμον τῶν Ἑλλήνων, ἤγουν ἐφ' ᾧ πάντες οἱ Ἕλληνες ὁμογνωμονοῦσι. *ΚΟΙΝΟΝ.* κοινὸς γὰρ νόμος Ἑλληνικὸς τὸ τὸν φονέα τῆς χώρας ἐκβάλλειν πρὸς ἑτέραν, ἄχρις ἂν ἐκεῖ κάθαρσιν ἔλαβε καὶ ἀπεπλύνθη τὸν φόνον. Gu.

Brunck. fr. Soph. p. 694. LXXXIV. In altero versu Brunck. θήγετ', i. e. θήγεται, quod nunc vix quisquam verum putaverit. Leg. θήγει, σὺν τάχει δ' ἀμβλ. θήγει pro θήγεται, de quo usu vid. Brunck. ad Soph. O. C. 74. ad Eur. Or. 296. Bacch. 1041. Erfurdt. ad Soph. O. T. 153.

V. 486—491. *ΕΠΕΙ ΓΑΡ*, ἀφ' οὗ, *ἐξέπνευσε* τὴν ζωὴν ὁ Ἀγαμέμνων, κάκιστον ἔργον παθὼν δηλονότι, — οὐ γὰρ ἐπαινέσω ποτέ, — ἔπρεπεν αὐτὸν τὸν Ὀρέστην ἐπιθεῖναι δικαίαν τιμωρίαν τοῦ αἵματος. πρέπουσαν δὲ καὶ ὁσίαν δίκην φησὶ τὸ φυγαδεῦσαι μόνον. *διώκοντα* δέ, ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦντα. καὶ οὕτως ἄν, φησὶ, τοῦ κακοῦ τὸ σῶφρον ἐπελέξατο διώκων, καὶ τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν ἀπῄτησεν ἂν ἐκβαλὼν τὴν μητέρα, καὶ νόμῳ πειθαρχῶν ἐφαίνετο.

V. 487. *ΥΠΕΡ ΚΑΡΑ*, ὑπεράνω τοῦ κάρα. Gu.

V. 489. *ΑΙΜΑΤΟΣ*, ἕνεκα τοῦ φόνου. Gu. m. pr. Fl. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τοῦ φόνου τοῦ πατρικοῦ. Gu. m. 2.

V. 490. *ΟΣΙΑΝ*, ἔννομον. Gu. δικαίαν. Fl. 56. πρέπουσαν. Fl. 21. *ΔΙΩΚΟΝΤ'*, ἐξορίζοντα. Gu. m. pr. Fl. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. κατηγοροῦντα. Gu. m. 2. *ΕΚΒΑΛΕΙΝ*, ἀπώσασθαι. Gu. Fl. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 491. *ΤΟ ΣΩΦΡΟΝ Τ' ΑΝ ΕΛΑΒΕ*. καὶ σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς ἔμελλε τὰ τῆς συμφορᾶς τιμωρεῖσθαι. ἢ σῶφρον εἶπε τὸ μέτριον, συμφορὰν δὲ τὴν τιμωρίαν, ἣν ἐλάμβανε ζημιώσας αὐτήν· μετριωτέρα γὰρ αὕτη ἡ τιμωρία τοῦ θανάτου. *ΤΟ ΣΩΦΡΟΝ*. εἰ φυγῇ μόνον ἦν ζημιώσας τὴν μητέρα, οὕτως ἂν ἔδοξε σωφρόνως κεχρῆσθαι τῇ τιμωρίᾳ, τῇ κατὰ τῆς συμφορᾶς τοῦ πατρὸς, ἢ τῆς μητρός. *ΤΟ ΣΩΦΡΟΝ*, τὸ μέτριον. Gu. m. pr. Fl. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. τὸ φρόνιμον. Gu. m. 2. *ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ*, τοῦ συμβεβηκότος. Gu. m. pr. Fl. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τῆς μανίας, τιμωρίας. Gu. m. 2.

V. 492. *ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ Τ' ΑΝ*. ὡς νόμοις πειθαρχῶν. *ΕΙΧΕΤ'*, ἥπτετο. Gu. m. pr. Fl. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. ἤγουν κατὰ τοὺς νόμους ἂν ἔπραττεν. Gu. m. 2. *ΕΥΣΕΒΗΣ*. ἀσέβεια γὰρ τὸ μητροκτονεῖν, ὥσπερ εὐσέβεια τὸ ταύτην αἰδεῖσθαι. Gu.

V. 493—496. *ΝΥΝ Δ' ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ*. νῦν δὲ εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἦλθε τῇ τύχῃ τῆς μητρός· κακὴν γὰρ νομίζων δικαίως αὐτὴν, αὐτὸς χείρων ἐγένετο φονεύσας τὴν μητέρα. ἐρωτήσω δὲ τοσοῦτόν σε, ὦ Μενέλαε — καθ'

ὑπόθεσιν δὲ ὁ λόγος, καὶ ὡς ἐν παραδείγματι ταῦτα φησὶ, τὸν τυχόντα τιθεὶς εἰς παράδειγμα. [5])

V. 493. ΝΥΝ Δ' ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ. εἰς τὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν· καὶ γὰρ παρανόμως ἐφόνευσε· πλέον δὲ τοῦτο κακόν· οὐ γὰρ ἴσον ἐστὶ τὸ γυναῖκα φονεῦσαι ἄνδρα, καὶ υἱὸν μητέρα· ὁ μὲν γὰρ φύσει ἐστὶν υἱὸς, ὁ δὲ ἀνὴρ συγγενής. [6])

V. 497—500. ΕΙ ΤΟΝΔΕ. τοῦτον. ὡρισμένον ἔλαβεν ἀντὶ ἀορίστου τοῦ τινά. εἰ τοῦτον φονεύσειεν ὁμόκοιτος γυνὴ, καὶ ὁ τούτου παῖς πάλιν ἀνταποκτενεῖ τὴν μητέρα, κἄπειτα ὁ ἐξ ἐκείνου γεννηθεὶς διὰ φόνου τὸν φόνον λύσει καὶ ἐλευθερώσει, ποῦ τῶν κακῶν προχωρήσει τὸ τέλος;

V. 498. ΜΗΤΕΡ' ΑΝΤΑΠΟΚΤΕΝΕΙ. τοῦτο διὰ τὸ λεγόμενον περὶ τῶν ἐχίδνων, ὅτι μετὰ τὴν συνουσίαν φονεύει τὸν ἄῤῥενα ἡ ἔχιδνα, οἱ δὲ γεννώμενοι, ὥςπερ τιμωρούμενοι τὸν τοῦ πατρὸς φόνον, διατρήσαντες τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς, καὶ φονεύσαντες αὐτὴν γεννῶνται, ὡς φησὶ Νίκανδρος. ὅμοιόν ἐστι καὶ τὰ κατὰ Ὀρέστην καὶ Κλυταιμνήστραν.

V. 501—504. ΚΑΛΩΣ ΕΘΕΝΤΟ. καλῶς ἐνομοθέτησαν ταῦτα οἱ ἔκπαλαι νομοθέται· οὐ συνεχώρουν ἐλθεῖν εἰς ὄψιν καὶ θέαν, οὐδ' εἰς ἀπάντησιν τὸν ἀποκτείναντά τινα, φυγαῖσι δ' ὡσίουν, ἀντὶ τοῦ ἐκάθαιρον, ὁσίους καὶ καθαροὺς ἐποίουν· τὸ γὰρ μὴ ἀνταποκτείνειν ὅσιον ἐνόμιζον. οἱ γράφοντες ἀνταποκτείνειν, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. διὸ ἀποκτείνειν γράφων οὕτω λέγε· ὡσίουν δὲ καὶ ἐκάθαιρον ἐκεῖνον ἐν φυγαῖς, οὐκ ἐν τῷ ἀποκτείνειν δέ, τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ οὐ.

V. 503. ΑΙΜ' ΕΧΩΝ ΚΥΡΕΙ. ἔγκλημα φόνου ὑπάρχει ἔχων· ἤγουν ἔχει. Gu. m. pr. Fl. 9. 17. 21. 54. 56. 59. 76.

5) Gu. ultima tantum habet, eaque scripta super v. 496. καθ' ὑπόθεσιν ταῦτα λέγει, τὸν τυχόντα προτιθεὶς εἰς παράδειγμα. Sic etiam Florr. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

6) Verba εἰς τὴν αὐτὴν ἁμ. κ. τ. λ. quae in Junt. Basil. Barn. cum verbis ὡς νόμοις πειθ. una serie continuantur, recte King. pro scholio ad v. 493. retulit.

V. 504. *ΦΥΓΑΙΣΙ*, ἀντὶ τοῦ φυγῇ ἤγουν ἐξορίᾳ. Gu. *ΩΣΙΟΥΝ*, ἐκάθαιρον. (ἐδικαίουν, ἐτίμων.) Gu. ἄξιον ἔκρινον. Fl. 33. *ΑΝΤΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙΝ*, (ἐν τῷ) οὐχὶ δὲ τὸ ἀνταποκτείνειν. (οὐχ ὡσίουν.) Gu.

V. 505. *ΑΙΕΙ ΓΑΡ ΕΙΣ*. διόλου γὰρ ὁ ὕστερος ἀπέκειτο ἐνέξεσθαι, ἤγουν ἔνοχος ἔσεσθαι τοῦ φονευθῆναι.

V. 506. *ΤΟ ΛΟΙΣΘΙΟΝ*. τὸ ἔσχατον, τὸ ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαῖνον. Ὅμηρος, λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος. (Il. ψ', 536.) εἷς δέ φησιν ὁ πρὸς τῷ τέλει ἔμελλεν εἶναι μεμιασμένος ὕστερος, ὁ μηκέτι ἔχων μεθ' ἑαυτὸν ἄλλον, οἷον εἷς [7]) ἕνα φονέα κατὰ διαδοχήν. καὶ οὐδείς ἐστι μίσους αἴτιος, ἐν ᾧ φονεύεσθαι μέλλει, εἰ μὴ εἷς. ἐκεῖνος μέντοι ὁ μὴ φονευθησόμενος, μεμιασμένος δέ, ὁ πρὸς τῷ τέλει. *ΤΟ ΛΟΙΣΘΙΟΝ*, τὸ ἔσχατον μίασμα λαμβάνων διὰ τῶν χειρῶν, ἤγουν ἔσχατος φονεύων. Gu. Fl. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 507—514. Ἐγὼ δὲ μισῶ τὰς ἀνοσίους καὶ ἀδίκους γυναῖκας, μισῶ δὲ πρώτην τὴν ἐμὴν θυγατέρα, ἣ τὸν ἑαυτῆς ἐφόνευσεν ἄνδρα· καὶ τὴν Ἑλένην, τὴν σὴν γυναῖκα, οὐδέποτ' ἐπαινέσω, οὐδὲ προσλαλήσαιμι· οὐδὲ σὲ ἐπαινῶ ἐλθόντα εἰς Τροίαν κακῆς γυναικὸς χάριν. βοηθήσω δ', ὅσον δύναμαι, τῷ νόμῳ, τὴν θηριωδίαν καὶ μιαιφονίαν ταύτην καταπαύων, ἣ γῆν τε καὶ πόλεις διόλου διαφθείρει.

V. 510. *ΟΥΔΕ ΣΕ ΖΗΛΩ*. ζηλῶ τὸ μακαρίζω· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. ἐπεὶ γὰρ πλησιάζουσιν ἀλλήλοις τρόπον τινὰ τὸ ἐπαινεῖν καὶ τὸ μακαρίζειν, οὐκ ὀκνεῖ λαμβάνειν τὸ ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἑτέρου.

V. 512. *ΑΜΥΝΩ Δ' ΟΣΟΝ*. ἐπειδὴ γὰρ νόμος ἦν μὴ δι' ἑτέρου φόνου τοὺς φονεῖς κολάζειν, ἀλλὰ φυγῇ, οὗτος δὲ παραβὰς τὸν νόμον ἀπέκτεινε τὴν μητέρα τὸν ἴδιον ἄνδρα φονεύσασαν, ἀμυνῶ καὶ βοηθήσω αὐτὸς τῷ παραβαθέντι [8]) ὑπ' αὐτοῦ νόμῳ. ἐξ ὧν γὰρ θέλω τοῦτον τιμωρηθῆναι, παύω τοὺς ἄλλους τῶν ἴσων. οὐ χρὴ δὲ γρά-

7) Junt. Basil. εἰς et paulo-ante in loco Homeri ὤριστο. Corr. Barnes.

8) παραβαθέντι. Sic jam ediderat Barn. pro παραβάντι, et sic Gu. in quo hoc scholion est a m. sec. sed desinit in vv. τῶν ἴσων.

φειν ἀμύνω ἐπὶ ἐνεστῶτος, (μακρὰ γάρ ἐστιν. ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος τὰ διὰ τοῦ υνω ῥήματα,) ἀλλ' ἀμυνῶ ἐπὶ μέλλοντος· οὕτω γὰρ ἁρμόζεται τῷ μέτρῳ. ὁ γὰρ μέλλων τῆς ε συζυγίας τῶν βαρυτόνων τὰ ἀμετάβολα, φησὶ, τηρεῖ μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης καὶ περισπωμένου τοῦ τόνου.

V. 515 — 518. *ΕΠΕΙ.* εἰ δὲ μὴ, τίνα ψυχὴν εἶχες, ὦ τάλας, τότε, ὁπότε ἡ μήτηρ ἐξέβαλε τὸν μαστὸν παρακαλοῦσά σε; *ἐγὼ μὲν οὐ θεασάμενος τὰ ἐκεῖ γενόμενα κακὰ διὰ δακρύων δαμάζω τὸν γεροντικὸν ὀφθαλμὸν ὁ ἄθλιος.

V. 515. *ΕΠΕΙ ΤΙΝ' ΕΙΧΕΣ.* ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα. πρὸς τὸν Ὀρέστην ἰδίως ἀπέστρεψε τὸν λόγον, καὶ διαλέγεται πρὸς αὐτὸν ὁ περὶ τούτου ἐγκαλῶν τὸν Μενέλαον.

V. 519 sqq. *ΕΝ ΟΥΝ ΛΟΓΟΙΣΙ.* ἀντὶ τοῦ ἓν ἔχω προσθεῖναι κεφάλαιον τοῖς ἐμοῖς λόγοις. ὁ μ ο ῤ ῥ ο θ ε ῖ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖ καὶ συμφωνεῖ. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι τοῖς ἐμοῖς λόγοις ἐκεῖνο ἔχω προςθεῖναι τὸ κεφάλαιον, τὸ ὑπὸ θεῶν μισεῖσθαι πλανώμενον καὶ μαινόμενον.

V. 519. *ΛΟΓΟΙΣΙ ΤΟΙΣ ΕΜΟΙΣ,* οἷς νῦν κατὰ σοῦ χρῶμαι. Gu. *ΟΜΟΡΡΟΘΕΙ,* ὁμολογεῖ. (συνειςέρχεται. συνᾴδει καὶ ἀποφαίνει τούτους εὐλόγους.) Gu. ὁμολογεῖ, συνᾴδει, δηλονότι ὅτι ἐγώ φημί σε ἀδίκως πρᾶξαι. Fl. 21. 34. ἐπέρχεται, ὁμοφωνεῖ. Fl. 33.

V. 520. *ΜΗΤΡΟΣ ΔΙΚΑΣ,* τὰς ὑπὲρ τῆς μητρός. Gu. Fl. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 521. *ΑΛΑΙΝΩΝ,* πλανώμενος.

V. 521 sq. *ΤΙ ΜΑΡΤΥΡΩΝ.* τουτέστιν οὐ δεῖ με ζητεῖν μάρτυρας τοῦ μισεῖσθαί σε παρὰ τῶν θεῶν, ὡς ἀνόσια δεδρακότα· βλέπω γάρ σε μαινόμενον, ὅπερ παρὰ τῶν θεῶν ἐπιὸν σοι δείκνυσι πᾶσιν, ὡς, εἰ μὴ κακὸν εἰργάσω, οὐκ ἂν εἰς τοιαύτην δυςτυχίαν ἐνέπεσες.

V. 523 — 526. *ΩΣ ΟΥΝ ΑΝ ΕΙΔΗΙΣ.* ἵνα δὲ μάθῃς, ὦ Μενέλαε, μὴ θέλε πράσσειν ἐναντία τοῖς θεοῖς, χρήζων ὠφελεῖν τὸν Ὀρέστην. ἀλλ' ἄφες αὐτὸν διὰ πετρῶν ὑπὸ τῶν πολιτῶν φονευθῆναι, ἢ, εἰ μὴ ποιήσεις τοῦτο, ὅπερ σοι λέγω δηλονότι, μὴ διέρχου διὰ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων γῆς.

V. 526. *ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΔΟΣ.* Σπάρτη ἡ προηγουμένη πόλις τῆς Λακεδαιμονίας. ὁ ἀπὸ ταύτης Σπαρτιάτης, καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἡ Σπαρτιᾶτις διὰ τοῦ ι. ὃ κλίνεται τῆς Σπαρ-

τιάτιδος. σπάρτον δὲ τὸ σχοινίον, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, σπάρτα λέλυνται. (Il. β', 135.) καὶ ἡ σπάρτος ἐπὶ θηλυκοῦ. ἀφ' οὗ τὸ κόσμει σπάρτον ἂν ἔλαχες, καὶ τὴν λίθον ποτὶ τὰν σπάρτον ἄγε. 9) ΣΠ. ΧΘΟΝΟΣ, ἣν αὐτός σε κηδεύσας εἰς προῖκα ἔδωκα. Gu.

V. 527—530. ΘΥΓΑΤΗΡ Δ' ΕΜΗ. ἡ δὲ ἐμὴ θυγάτηρ ἀποθανοῦσα ἔπαθε δικαίως. ἀλλ' οὐ παρὰ τούτου πρέπον ἦν τὴν Κλυταιμνήστραν ἀποθανεῖν. ἐγὼ δὲ κατὰ τὰ ἄλλα μακαριστὸς ὑπάρχω ἀνὴρ, χωρὶς εἰς τὰς θυγατέρας· κατὰ τοῦτο δὲ οὐκ εὐτυχῶ.

V. 527. ΕΠΡΑΞΕΝ ΕΝΔΙΚΑ. ἔπαθε μὲν δίκαια, καθὸ ἀπέθανε, καὶ δικαίαν τιμωρίαν δέδωκε· καθὸ δὲ ὑπὸ τούτου ἀπέθανεν, ἠδίκηται.

V. 529. ΜΑΚΑΡΙΟΣ, εὐγενὴς, πλούσιος, τίμιος πᾶσι καὶ πρὸς ἔσχατον γήρως ἰών. Gu. Fl. 6. ΠΕΦΥΚΑ, γέγονα. Gu. Florr.

V. 531 sq. ΖΗΛΩΤΟΣ ΟΣΤΙΣ. μακαριστὸς ὁποῖος εὐτύχησεν εἰς τέκνα, καὶ μὴ μεγάλας καὶ φανερὰς καὶ ὁμολογουμένας βλάβας ἔλαβε.

V. 532. ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ, διαδήλους. (φοβερὰς, μεγάλας.) Gu. ΕΚΤΗΣΑΤΟ, ἀπὸ τούτων. Gu.

V. 533—536. Ω ΓΕΡΟΝ, ἐγὼ φοβοῦμαι λέγειν πρὸς σὲ, ὅπου μέλλω σε καὶ τὴν σὴν φρένα καὶ διάνοιαν λυπήσειν. ἐγὼ μὲν φονεύσας τὴν μητέρα ἀνόσιος ὑπάρχω, τιμωρῶν δὲ τῷ πατρὶ ὅσιος εἰμὶ, καθ' ἕτερον ὄνομα τοῦ ἀνοσίου (ἐπεὶ ἐναντίον τοῦ ἀνοσίου τὸ ὅσιον). ἀνόσιος μὲν εἰμὶ τὴν μητέρα κτανὼν, τετύχηκα δὲ τοῦ ὁσίου ὀνόματος καθ' ἕτερον μέρος, τὸν πατέρα ἐκδικήσας. Ἄλλως. ἐγὼ μὲν κτανὼν τὴν μητέρα, ἀνόσιός εἰμὶ, τιμωρῶν δὲ τῷ πατρὶ, πάλιν ὅσιος εἰμὶ, ἕτερον ὄνομα τοῦ ἀνοσίου.

V. 534. ΟΠΟΥ, ἀντὶ τοῦ ὁπότε, τοπικὸν ἀντὶ χρονικοῦ. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 21. 56. 69. 76. ἐπειδὴ, ἢ ἐν ᾧ. Gu. m. sec.

V. 536. ΤΙΜΩΡΩΝ, βοηθῶν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 59. 76. ἐκδικῶν, βοηθῶν. Fl. 56.

9) διὰ τοῦ ι post Σπαρτιᾶτις addunt MS. C. C. C. ap. King. et Gu. Iidem bis σπάρτον, κόσμει ἂν ἴλαχες σπάρτον. ἄγε in fine om. Gu.

V. 537—543. *ΑΠΕΛΘΕΤΩ ΔΗ ΤΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣΙ.* ἀντὶ τοῦ σὺ ἀναχώρει, καὶ τὰς ἀληθείας ἐρῶ, καὶ δεόντως ἀπολογήσομαι. ἀπίτω μακρὰν τοῖς ἐμοῖς λόγοις τὸ σὸν γῆρας, ὅ με κωλύει τοῦ λέγειν, καὶ τότε κατὰ τάξιν ἐλεύσομαι· νῦν δὲ φοβοῦμαι τὸ σὸν γῆρας. τί με ποιῆσαι ἔπρεπε; δύο γὰρ τινὰ πράγμασιν ἀντίθες δυσίν· ὁ μὲν πατὴρ ἔσπειρέ με, ἡ σὴ δὲ παῖς ἐγέννησεν, ὡς ἄρουρα τὸ σπέρμα παρ' ἄλλου λαβοῦσα· τέκνον δὲ χωρὶς πατρὸς οὔποτ' ἂν εἴη.

V. 538. *ΕΚΠΛΗΣΣΕΙ,* ἐξίστησι. (μετὰ φόβου.) Gu. ἐξίστησι, ἐκβάλλει μετὰ φόβου. Fl. 6. 9. 10. 17. 21. 34. 56. 59. 76. *ΛΟΓΟΥ,* λογισμοῦ. Gu.

V. 539. *ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΕΙΜΙ,* κατὰ τάξιν (τοῦ λόγου) πορεύσομαι. (ἤγουν διηγήσομαι.) Gu. ἤγουν κατὰ μέρος λέξω. Fl. 21. τῷ λόγῳ προβαίνω. Fl. 10. *ΤΡΙΧΑ,* τὴν πολιάν. Gu. Fl. 33.

V. 540. *ΔΥΟ ΓΑΡ ΑΝΤΙΘΕΣ ΔΥΟΙΝ,* παράθες. Gu. Fl. 6. 9. 17. 34. 56. 59. 76. τῷ πατρὶ τὸ σπέρμα, τῇ μητρὶ τὴν ἄρουραν. Fl. 10. 21. ἤγουν τὸν πατέρα καὶ τὸ σπέρμα, καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γένναν. Fl. 6.

V. 541. *ΕΦΥΤΕΥΣΕΝ,* ἐγέννησεν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΤΙΚΤΕΙ,* ἀντὶ τοῦ ἔτεκε. Gu. Florr. iidem.

V. 542. *ΑΡΟΥΡΑ,* ἡ ἠροτριασμένη γῆ, χέρσος δὲ ἡ ἀνήροτος καὶ ἀνέργαστος. Gu. Fl. 6. 9. 17. 34. 56. 59. 76.

V. 543. *ΑΝΕΥ ΔΕ ΠΑΤΡΟΣ.* λέγεταί τις αὐτοῦ εἰπόντος τοῦτο εἰρηκέναι· ἄνευ δὲ μητρὸς, ὦ κάθαρμ' Εὐριπίδη. [10]) *ΑΝΕΥ ΔΕ ΠΑΤΡΟΣ.* τιθεὶς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀντιθεὶς αὐτοῖς τῷ μὲν τὴν σποράν, τῇ δὲ τὸν τόκον, δείκνυσι τὸν πατέρα μείζονα τῆς μητρὸς

10) MS. C.C.C. ap. King. ἄνευ δὲ μητρὸς πῶς, κάθαρμ' Εὐρ. Eustath. ad Od. δ', p. 1498, 57. οὐκ εἴωθε σχηματίζειν πατρωνυμίαν ὁ ποιητὴς ἐκ μητέρων, ἀλλ' ἐκ πατέρων — — — ὅπερ Εὐριπίδης ἐκλαλῆσαι θελήσας καὶ τὴν Ὁμηρικὴν σκιαγραφίαν ἐκφανέστερον χρῶσαι, ἐν οἷς φησιν· ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ ἂν γένοιτ' ἄν, περιεσυρίχθη θεατρικῶς, ἀκούσας τὸ ᾀδόμενον τὸ ἄνευ δὲ μητρὸς, ὦ κάθαρμ' Εὐριπίδη;

διὰ τὸ πρωταίτιον εἶναι τῆς εἰς φῶς αὐτῷ προαγωγῆς, δέον δὲ τῆς ὑποστάσης γονὰς εἰπεῖν, τροφὰς εἶπεν. [1])

V. 546—548. Η ΣΗ ΔΕ ΘΥΓΑΤΗΡ, — αἰσχύνομαι γὰρ μητέρα λέγειν ἐμὴν — ἰδίοις γάμοις, ἤγουν λαθραίοις, καὶ οὐ νενομισμένοις ἦλθεν εἰς ἀνδρὸς κοίτην.

V. 547. ΙΔΙΟΙΣΙΝ, κρυφίοις. (κεκρυμμένοις, λαθραίοις, ἑταιρικοῖς.) Gu. ΣΩΦΡΟΣΙΝ, νενομισμένοις. Gu. m. sec.

V. 548. ΕΙΣ ΑΝΔΡΟΣ ΗΙΕΙ ΛΕΚΤΡΑ. τὸ ἀνδρὸς διπλῶς νοητέον, ἢ τοῦ Αἰγίσθου, ἢ τοῦ Ἀγαμέμνονος. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Αἰγίσθου οὕτως· ἡ σὴ θυγάτηρ, ὦ Τυνδάρεως, εἰς ἀνδρὸς ἤει λέκτρα ἐν λαθραίοις γάμοις, τουτέστι συνῆν λαθραίως τῷ Αἰγίσθῳ μοιχευομένη· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος οὕτως· ἡ σὴ θυγάτηρ ἐν ἰδίοις ὑμεναίοις, καὶ οὐχὶ σώφροσι, τουτέστι λαθραίως μοιχευομένη Αἰγίσθῳ, εἰς λέκτρα τοῦ Ἀγαμέμνονος ἧκεν, ὅτε ἐπανῆκεν ἐκ Τροίας. [2])

V. 551 sq. ΕΜΑΥΤΟΝ ΗΝ ΛΕΓΩ. ἐὰν ἐκείνην, φησὶ, λέγω κακῶς, ἐμαυτὸν ἐρῶ κακῶς· λέξω δ' ὅμως.

V. 551. ΕΠΙ Δ' ΕΘΥΣΑ. ἀπρεπῶς τὸ ἔθυσα. τάχα δὲ δείξει, ὅτι εὐσεβῶς διέπραξε φονεύσας αὐτὴν, καὶ ἔφη τὸ ἔθυσα. τὸν Αἴγισθον μὲν ἔκτεινα, ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ τὴν μητέρα ἔθυσα. ΕΠΙ Δ' ΕΘΥΣΑ. οὐ καλῶς λέγει· (λέγεις Gu.) πρῶτον γὰρ ἐκείνην ἔκτεινεν, εἶτα καὶ τὸν Αἴγισθον, ἐξ ἀγρῶν ἐπανελθόντα, καθά φησι Σοφοκλῆς. Gu. Baroc. 74. ΕΠΙ. αὕτη ἡ ἐπὶ λύπην σημαίνει, οἷον ἔπραξα ἓν αἰσχρὸν, καὶ οὐκ ἤρκει τοῦτο, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο (leg. τούτῳ) ἔπραξα καὶ ἄλλον (ἄλλο, an φόνον excidit?). Fl. 21. ΕΘΥΣΑ, ἐφόνευσα. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. Gu.

V. 552. ΤΙΜΩΡΩΝ, βοηθῶν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 553. ΕΦ' ΟΙΣ Δ' ΑΠΕΙΛΕΙΣ. τὸ σχῆμα κατὰ ἀντίστασιν. ΕΦ' ΟΙΣ, δι' ἅ. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56.

1) Sic Gu. Vulgo δέον δὲ τῆς ὑποστ. τρόφας εἰπεῖν, γονὰς εἶπεν. E Gu. dedi etiam μείζ. τῆς μ. pro μείζ. μητρός.

2) Gu. addit, καὶ οὐκ ᾔδειτο.

59. 76. *ΠΕΤΡΩΘΗΝΑΙ*, λίθοις βληθῆναι. Gu. m. pr. Florr. iidem. λιθασθῆναι. Gu. m. sec.

V. 555. *ΕΣ ΤΟΔ' ΗΞ. ΘΡΑΣΟΥΣ*, εἰς τὴν θρασύτητα ταύτην. (ἤγουν τὸ ἀποκτείνειν τοὺς ἀλόχους add. Florr.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 556. *ΑΝΔΡΑΣ ΦΟΝ.* λέγω εἰς τὸ φονεύειν τοὺς ἄνδρας. Gu. Florr. iidem. *ΚΑΤΑΦΥΓΑΣ Π.* ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν φονευθεῖεν. Gu. m. sec. Fl. 6. ἐὰν μὴ ἀποκτείνουσιν αὐτάς. Fl. 21.

V. 557. *ΕΛΕΩΝ*, ὡς σὺ φῄς, ὅτι χρὴ ποιεῖν. Fl. 21. *ΘΗΡΩΜΕΝΑΙ*, λαμβάνουσαι. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 56. 59. 76. ἀγρεύουσαι, ἕλκουσαι. Gu. m. sec.

V. 558. *ΠΑΡ' ΟΥΔΕΝ ΑΥΤΑΙΣ ΗΝ.* ἐν ἰδίᾳ προφάσει, καὶ πάρεργον ἦν αὐταῖς φονεύειν τοὺς ἰδίους ἄνδρας, εἴπερ ἔμελλεν αὐταῖς, φησὶν, εἰς ἔγκλημα μόνου περιΐστασθαι τῆς τιμωρίας. ἀκωλύτως οὖν ἐχώρουν κατὰ τῶν ἀνδρῶν. *ΠΑΡ' ΟΥΔΕΝ*, κατ' οὐδὲν, ἐν οὐδενὸς μοίρᾳ. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐν ὀλίγῃ προφάσει. Fl. 10. ἤγουν οὐ μέγα νομίζοιεν ἂν ἀποκτείνειν τοὺς πόσεις. Fl. 21. *ΗΝ ΑΝ*, ἀντὶ τοῦ εἴη ἄν. Gu. Florr. iidem. *ΟΛΛΥΝΑΙ*, φθείρειν. ibid. *ΠΟΣΕΙΣ*, τοὺς ἄνδρας. ibid.

V. 559. *ΕΠΙΚΛΗΜΑ*, ἀφορμὴν, αἰτίαν, προβαλλομέναις καὶ προφασιζομέναις ὅ τι τύχοι, καὶ ὅ τι δήποτε. καὶ αὕτη γὰρ προὐφασίζετο τὰ κατὰ τὴν Ἰφιγένειαν, ὅτι διὰ τοῦτο ἀνεῖλεν αὐτὸν, ὅτι ἐν Αὐλίδι ἐσφαγίασεν Ἰφιγένειαν. *ΕΠΙΚΛΗΜ'*, ἔγκλημα. (κατηγόρημα, κατηγορίαν αὐτῶν.) Gu. *Ο ΤΙ ΤΥΧΟΙ*, διὰ τὴν τυχοῦσαν αἰτίαν. Gu.

V. 560. *ΔΕΙΝΑ*, χαλεπά. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. *ΚΟΜΠΕΙΣ*, μεγαλοῤῥημονεῖς. *ΚΟΜΠΕΙΣ*, μετὰ τύφου προφέρεις. Gu. m. sec. Fl. 6. μεγαλαυχεῖς. Fl. 21. λέγεις. Gu. m. sec. *ΤΟΝΔΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ*, τὸ μὴ τοὺς ἄνδρας φονεύειν διὰ τινὰ πρόφασιν. Gu. m. sec. Fl. 6. *ΝΟΜΟΝ*, τάξιν. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. συνήθειαν. Gu. m. sec.

V. 561. *ΜΙΣΩΝ ΔΕ*, ἐνδίκως δὲ μισῶν τὴν μητέρα ἀπώλεσα. Gu. Fl. iidem.

V. 562. *ΜΕΘ' ΟΠΛΩΝ*, *μετὰ τοῦ στρατοῦ.* (*μετὰ στρατείας. ὁπλίτην.*) Gu.

V. 563. *ΠΑΣΗΣ ΥΠΕΡ ΓΗΣ Ε.* *ἡ γὰρ ἁρπαγὴ τῆς Ἑλένης πάσης τῆς Ἑλλάδος ἦν ἀτιμία.* Gu. *ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΝ*, *στρατοπεδεύοντα.* Gu.

V. 564. *ΠΡΟΥΔΩΚΕ*, *κατέλιπεν.* Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. *ΕΣΩΣΕΝ*, *ἐφύλαξεν.* Gu. Florr. iidem. *ΑΚΗΡΑΤΟΝ*, *ἄφθαρτον.* *ΑΚΗΡ.* *ἀμίαντον.* Gu. m. pr. Florr. iidem.

V. 565—567. *ΕΠΕΙ Δ' ΑΜΑΡΤΟΥΣΑ.* *ἐπεὶ δὲ ᾔσθετο μοιχευθεῖσα, οὐχ ἑαυτὴν ἐτιμωρήσατο, δέον τοῦτο ποιεῖν, ἀλλ' ἵνα μὴ δίκας ἀπαιτηθῇ τῆς μοιχείας, προτέρα ἐφόνευσε.*

V. 565. *ΕΠΕΙ Δ' ΑΜ.* *ἀφ' οὗ ἁμαρτίαν ποιήσασα* (*διὰ τῆς μοιχείας* add. Gu. m. sec.) *ἐνόησε.* Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΔΙΚΗΝ*, *τιμωρίαν.* Gu. Florr. iidem.

V. 566. *ΩΣ ΜΗ ΔΙΚΗΝ Δ. Π.* *ἤγουν ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς κολασθείη.* (*κολασθῇ* Gu.) Gu. Florr. iidem.

V. 567. *ΕΖΗΜΙΩΣΕ.* *ἁρμοδίως καὶ οἰκείως ἡ λέξις ἐνταῦθα κεῖται· εἰ γὰρ ἡ ζημία ζωῆς ἐστὶ μείωσις καὶ ἐλάττωσις, εἰκότως ζημιοῦν τινὰ λέγεται ὁ θανάτῳ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀφελόμενος.* *ΕΖΗΜΙΩΣΕ*, *ἠδίκησε.* Gu. Fl. iidem. *πρωθύστερον.* Fl. 6.

V. 568—573. *ΠΡΟΣ ΘΕΩΝ* *ἄκουσον δηλονότι.* — *ἐν οὐ καλῷ μὲν καιρῷ ἐμνήσθην τῶν θεῶν ἕνεκα φόνου κρινόμενος.* — *εἰ μετὰ σιωπῆς ἐπῄνουν τὰ τῆς μητρὸς, τί ἂν με ἔδρασεν ὁ ἀποθανὼν πατὴρ ἐμός; οὐκ ἂν με μισῶν ἀνετάραττε διὰ τῶν Ἐριννύων; ἢ τῇ μητρὶ παρυπάρχουσι σύμμαχοι αἱ Ἐριννύες, τῷ πατρὶ δὲ τῷ πλέον ἠδικημένῳ οὐ παρυπάρχουσι;*

V. 570. *ΣΙΓΩΝ ΕΠΗΝΟΥΝ*, *διὰ τὸ σιγᾷν ἐπῄνουν.* Gu. Florr. iidem. *πᾶς γὰρ ὁ ἀκούων τι κακὸν αὐτοῦ καὶ σιγᾷ δοκεῖ ἐπαινεῖν τοῦτο.* Fl. 21.

V. 571. *ΑΝΕΧΟΡΕΥ'*, *ἐτάρασσεν.* (*ἀνεβάκχευε καὶ ἀνέτρεπεν, ἀνεκίνει, παρηνώχλει.*) Gu. *παρεδίδου εἰς μανίαν.* Fl. 21.

V. 574—593. *ΣΥ ΤΟΙ ΦΥΤΕΥΣΑΣ.* *Ὁμηρικὸν*

τοῦτο· σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην. (Il. ε, 875.) ὦ γέρον, σὺ γεννήσας θυγατέρα κακὴν, τὴν Κλυταιμνήστραν, ἔφθειρας ἐμέ· διὰ γὰρ τὴν ἐκείνης θρασύτητα πατρὸς ἐγὼ στερηθεὶς μητρὸς ἐγενόμην φονεύς. βλέπεις τὴν Ὀδυσσέως γυναῖκα Πηνελόπην. οὐ κατέκτανε Τηλέμαχος ὁ υἱὸς αὐτῆς· οὐ γὰρ ἐπεγάμβρευεν ἀνδρὶ ἄνδρα· μένει δ᾽ ἐν οἴκοις ἀμίαντον καὶ σῶφρον τὸ εὐναστήριον. ὁρᾷς τὸν Ἀπόλλωνα, ὃς τὰς μεσομφάλους καθέδρας οἰκῶν τοῖς ἀνθρώποις σαφῆ μαντείαν δίδωσι, ᾧτινι Ἀπόλλωνι πειθόμεθα κατὰ πάνθ᾽, ὅσα ἂν λέγῃ ἐκεῖνος· τούτῳ πειθόμενος ἐγὼ τὴν μητέρ᾽ ἐφόνευσα. ἐκεῖνον τὸν Ἀπόλλωνα νομίσατε ἄδικον, καὶ φονεύσατε. ὁ Ἀπόλλων ἔσφαλεν, οὐκ ἐγώ. τί δεῖ με πράττειν; ἢ οὐκ ἔντιμος καὶ ἄξιος ὁ Ἀπόλλων λῦσαί μοι τὸ μίασμα εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντι. ποῦ τις λοιπὸν τράποιτ᾽ ἄν, εἰ μὴ ὁ κελεύσας θεὸς ῥύσηταί 3) με, ὥστε μὴ ἀποθανεῖν. ἀλλ᾽ ὅτι μὲν οὐ καλῶς εἴργασται ταῦτα, μὴ λέγε. λέγε δ᾽ ὡς οὐκ εὐτυχῶς ἡμῖν τοῖς δεδρακόσι. Ὅσοις δὲ τῶν ἀνθρώπων οἱ γάμοι συμπίπτουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀπαντῶσι καλῶς, ὁ βίος ὑπάρχει μακαριστός· οἷστισι δὲ μὴ διάκεινται καλῶς, καὶ κατὰ τὰ ἔνδον καὶ τὰ ἐκτὸς ἀτυχεῖς ὑπάρχουσιν.

V. 575. *ΦΥΤΕΥΣΑΣ*, γεννήσας. Gu. σπείρας. Fl. 33. *ΚΑΚΗΝ*, κακότροπον. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 578. *ΕΠΕΓΑΜΕΙ*, οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ πόσει πόσιν ἕτερον εἰς γάμον ἑαυτῆς ἦγεν. Gu. m. pr. Florr. iidem, καὶ εἰς γάμον ἐλάμβανεν. Fl. 59. ἤγουν οὐκ ἔλαβεν εἰς γάμους πόσιν ἐπὶ ἑτέρῳ πόσει· καὶ γὰρ ἔζη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. Fl. 21. ἐμίγνυτο ἀπ᾽ ἀνδρὸς εἰς ἄνδρα. Fl. 33.

V. 579. *ΜΕΝΕΙ*, καὶ ἀπόντι τῷ Ὀδυσσεῖ. Gu. Fl. 6. *ΥΓΙΕΣ*, ἀδιάφθορον. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀμίαντον, ἄφθαρτον. Gu. m. sec. *ΕΥΝΑΣΤΗΡΙΟΝ*, θάλαμος. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

V. 580. *ΕΔΡΑΣ*, καθέδρας, κατασκηνώσεις. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76.

V. 581. *ΣΤΟΜΑ ΣΑΦΕΣ*. ἀντὶ τοῦ χρησμοὺς ἀλη-

3) Junt. ῥύσητέ με. Basil. ῥύση τέ με. Correxit Barnes.

θεστάτους. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΝΕΜΕΙ*, διδωσιν. (παρέχει.) Gu. Florr. iidem.

V. 583. *ΤΟΥΤΩι ΠΙΘΟΜΕΝΟΣ*. διὰ τοῦ ι ἐνταῦθα τὸ πιθόμενος. ὅτι δὲ καὶ [4]) οὕτω γράφεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς, δῆλον καὶ ἀπὸ τούτων·

„Ἡ λίθος ἐστ' ἀμέθυστος· ἐγὼ δ' ὁ πότης Διόνυσος.
„Ἢ πιθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν."

V. 585. *ΧΡΗΝ*, πρέπον ἦν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76.

V. 586. *Η ΟΥΚ ΑΞΙΟΧΡΕΩΣ*. ἢ ὁ θεὸς, εἰς ὃν ἀναφέρω τὴν αἰτίαν τοῦ μίσους, οὐκ ἔστιν ἱκανὸς καὶ ἀξιόπιστος τοῦ λῦσαι τὴν αἰτίαν τοῦ μιάσματος. MS. C. C. C. *ΑΞΙΟΧΡΕΩΣ*, ἔντιμος. (ἀξιόπιστος, ἱκανὸς, ἄξιος, δυνατός.) Gu.

V. 587, *ΦΥΓΟΙ*, ἀντὶ τοῦ καταφύγοι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. διὰ τούτου ἐκφοβεῖ αὐτόν. Fl. 21.

V. 588. *Ο ΚΕΛΕΥΣΑΣ*, ὁ προστάξας (τοῦτο ποιῆσαι ἤγουν φονεῦσαι). Gu.

V. 589 sq. *ΑΛΛ' ΩΣ ΜΕΝ ΟΥΚ ΕΥ*. ἀλλ' ὅτι μὲν οὐ καλῶς πεποίηται (πέπρακται) ταῦτα, μὴ λέγε· καλῶς μὲν γὰρ δηλονότι πέπρακται· οὐκ εὐδαιμόνως δὲ ἤγουν εὐτυχῶς ἡμῖν τοῖς δράσασιν. (*ΟΥΚ ΕΥ* εἴργασται· ὑπὸ γὰρ ἄλλων ἔδει πεπρᾶχθαι.) Gu.

V. 591. *ΕΥ ΚΑΘΕΣΤΑΣΙΝ*, καλῶς διάκεινται, καλῶς ἔχουσιν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 592. *ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΙΩΝ*. τούτοις δηλονότι μακάριος ὁ αἰὼν, ἤτοι [5]) ὁ βίος, ἀντὶ τοῦ οὗτοι ἀπολαύουσι βίου, δι' ὃν μακαρίζονται. ὡς γὰρ μακάριον τέλος λέγεται, οὗ ὁ τυχὼν μακαρίζεται, οὕτω καὶ μακάριος βίος, οὗ ὁ ἀπολαύων μακαρίζεται. τὸ γὰρ ἀπολαῦον ἀγαθοῦ τινος

4) καὶ ante οὕτω e Gu. addidi; idem jam habet King. In Gu. et Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. pro ἀμέθυστος est ἀμέθυσος.

5) ἤτοι. Gu. ἤγουν.

εἰκότως ἂν μακαρίζοιτο διὰ τὴν ἀπόλαυσιν. μακαρίζεται γάρ τις ἐφ' οἷς ἔχει [6]) καλοῖς, ἤγουν ἐφ' οἷς ἀπολαύει. τὸ δὲ παρέχον τὴν ἀπόλαυσιν, ἤγουν ἐκεῖνο οὗ ἀπολαύει τις, οὐκ ἔχει λόγον μακαρίζεσθαι. ὥςτε ὅτε [7]) τοιοῦτό τι λέγεται μακάριον, οὐ δι' ἑαυτὸ οὕτω λέγεται, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀπολαῦον αὐτοῦ. *ΟΙΣ ΔΕ ΜΗ ΠΙΠΤΟΥΣΙΝ ΕΥ*, ἀντὶ τοῦ ἀπαντῶσιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων. καὶ Σοφοκλῆς· ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. (ap. Brunck. fr. inc. LXXXIV. p. 695.)

V. 593. *ΤΑ Τ' ΕΝΔΟΝ*, οὗτοι κατὰ τὰ ἔνδον καὶ κατὰ τὰ ἐκτὸς εἰσὶ δυςτυχεῖς. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76. ὁ γὰρ γυναῖκα μοιχευομένην ἔχων, οὐ μόνον αὐτὸς διὰ τὴν μοιχείαν λυπεῖται, καὶ τὴν γυναῖκα ἐπιβουλεύουσαν ἀεὶ ἔχει καὶ μαχομένην, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἁπάντων μυκτηρίζεται στόμασιν. Gu. m. sec. Baroc. 74. *ΘΥΡΑΖΕ*, ἔξω τῶν θυρῶν ἤγουν τῆς οἰκίας. Gu. m. sec.

V. 594 sqq. *ΑΙΕΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ*. ἀεὶ τὸ γυναικῶν γένος συμφοραῖς καὶ δυςτυχίαις ὑποκείμενον ἐμπόδιον γίνεται τῶν ἀνδρῶν εἰς δυςτυχίαν, τουτέστι τοὺς ἰδίους ἄνδρας ταῖς σφετέραις αὐτῶν κακίαις εὐτυχίας ἀφιστῶσαι πρὸς δυςτυχίαν ἐπάγουσιν· ὃ καὶ Κλυταιμνήστρα πεποίηκεν. Ἄλλως. ἀεί, φησίν, αἱ γυναῖκες ταῖς ἰδίαις δυςτυχίαις ἐμποδίζουσι ταῖς εὐτυχίαις τῶν ἀνδρῶν. Ἄλλως. ἀεὶ αἱ γυναῖκες ἐμποδίζουσι ταῖς ἀγαθαῖς συντυχίαις, καὶ πρὸς τὸ δυςτυχεῖν ἄγουσι τοὺς ἄνδρας. Ἄλλως. συμφορὰς νῦν τὰς συντυχίας καλεῖ. πεφύκασι, φησί, αἱ γυναῖκες ἐμποδίζειν τοῖς ἀνδράσι, καὶ ἐν ταῖς πρὸς τούτους συντυχίαις καὶ κοινωνίαις ἄγειν αὐτοὺς πρὸς τὸ δυςτυχέστερον. καὶ οὕτως· πεφύκασιν ἐμποδίζειν αἱ γυναῖκες ταῖς παρ' ἑαυτῶν συμφοραῖς τοῖς ἀνδράσιν ἐν τοῖς καλοῖς, καὶ πρὸς τὸ δυςτυχέστερον αὐτοὺς ἄγειν. *ΑΙΕΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ*. συμφορά ἐστιν ἀκούσιον σύμπτωμα. οὐ συμφωνεῖ δὲ ἐνταῦθα τῇ ἀγανακτήσει τοῦ χοροῦ τὸ τὰς γυναῖκας τοῖς ἰδίοις συμπτώμασι τοῖς ἀκουσίοις ἐμποδὼν καθίστασθαι τοῖς ἀνδράσιν· τοῦτο γὰρ σχεδὸν τὰς γυναῖκας ἔξω αἰτίας ποιεῖ. ἄλλως τε οὐδὲ ἡ Κλυταιμνήστρα ἀκουσίῳ ἑαυτῆς συμπτώματι ἐμποδὼν τῷ

6) ἐφ' οἷς ἔχει. Sic Gu. Vulgo ἐφ' οἷς ἂν ἔχοι.

7) ὅτε. Sic Gu. prout jam edidit King. Ante erat ὅ, τι.

ἀνδρὶ ἐγένετο, καὶ τὸ αἰεὶ δὲ οὐ καταλλήλως ἔχει πρὸς τὸ ἔφυσαν, δοκεῖ δὲ τὸ πᾶν οὕτως ἔχειν· αἱ γυναῖκες ἐγεννήθησαν ἐμποδὼν ἀεὶ εἶναι τοῖς ἀνδράσι δηλονότι· τοῦτο γὰρ συνυπακούεται ἀπὸ τοῦ ἐπαγομένου ἐπὶ ταῖς συμφοραῖσι τῶν ἀνδρῶν, ὥςπερ εἰ εἶπεν ἐπὶ τῷ κακῷ τῶν ἀνδρῶν, τουτέστι χάριν τῶν συμφορῶν τῶν ἀνδρῶν, ἐφ᾽ ἃς αὐτοὺς δηλονότι αὗται ἐμβαλοῦσιν αὐτῶν, οὐχ ὥςτε αὐτοῖς μετρίως ἐπιθέσθαι αὐτάς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δυςκολώτατον. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 34. 59. 76.

V. 594. *ΣΥΜΦΟΡΑΙΣ*, ταῖς αὐτῶν δυςτυχίαις. συμφορὰ λέγεται πολλῶν πραγμάτων συνδρομὴ, φορὰ δὲ ἡ κίνησις. Gu. m. sec.

V. 595. *ΕΦΥΣΑΝ*, φυσικῶς εἰσὶ διὰ τὴν χαυνότητα, ἐγεννήθησαν. Gu. *ΔΥΣΤΥΧΕΣΤΑΤΟΝ*, δυςκολώτατον. Gu. Fl. 25.

V. 596. *ΘΡΑΣΥΝΕΙ*, ἀναιδὴς φαίνῃ. Gu. *ΥΠΟΣΤΕΛΛΕΙ*, ὑποπίπτεις, ὑποκλίνεις, ὑποτάσσῃ, ταπεινῇ, μετριάζῃ. Gu. [8]) *ΛΟΓΩι*, ὁμιλίᾳ, κατὰ τὸν λόγον. Gu.

V. 597. *ΑΜΕΙΒΕΙ*, ἀνταποκρίνῃ, ἀποκρίνῃ. Gu. *ΑΛΓΗΣΑΙ*, λυπηθῆναι. Gu.

V. 598. *ΑΝΑΨΕΙΣ*, ἐγείρεις, παρακινήσεις, παρορμήσεις, ἀναπτερώσεις. Gu. [9]) *ΕΞΕΛΘΕΙΝ*. περισσὴ ἡ ἐξ. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76.

V. 599. *ΚΑΛΟΝ ΠΑΡΕΡΓΟΝ*. ποιήσομαι αὐτὸ, τὸ φονεῦσαί σε δηλονότι, καλὸν [10]) πάρεργον τῶν πόνων, ἤγουν ἔργον ἔξω τοῦ σκοποῦ τῶν πόνων, ὧν [1]) οὕνεκ᾽ ἦλθον, λέγω κοσμήσων τὸν τάφον τῆς θυγατρός. *ΚΑΛΟΝ ΠΑΡΕΡΓΟΝ*. ἀντὶ τοῦ σπουδαῖον, τῶν ἐμῶν πόνων καλὼν ἡγήσομαι πάρεργον. πόνων δὲ λέγει τῶν κατὰ τὸν τά-

8) ὑποκλίνῃ, ὑποπίπτῃς habet etiam Fl. 34. μετριάζεις, ταπεινῇ 6. 9. 17. 25. 56. 59. 76.

9) ἀνακινήσεις habet Fl. 6. ἢ ἀνάξεις ἤγουν παρορμήσεις 21. ἀναπτερώσεις 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

10) σε post φονεῦσαι e Gu. addidi, praeeunte Kingio. Tum pro καὶ οὐ πάρ. dedi καλὸν π. ex eodem cod. qui legit: θήσομαι δὲ ἤγουν ποιήσω αὐτὸ, τουτέστι τὸ φονεῦσαί σε, καλὸν πάρεργον τῶν πόνων.

1) ὧν e conjectura addidi, sensu, ut videbatur, postulante.

φον θυσιῶν. ὡς ἐν παρέργῳ δὲ τὸν κατὰ Ὀρέστου λόγον ποιεῖται. καὶ τὸ πάρεργον ὡς ἔργον, φησὶ, θήσομαι. Ἄλλως. ἐγὼ μὲν, φησὶν, ἦλθον τὰ πρὸς τὴν θυσίαν ἐκπονῆσαι τῇ θυγατρί· νῦν δὲ ὑπὸ σοῦ παροξυνθεὶς, διὰ σπουδῆς καὶ τοῦτο θήσομαι τὸ ἔργον, τὸ δὲ φονευθῆναι. καὶ παραγενόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἤδη παροξυνῶ πάντας κατὰ σοῦ, καὶ μὴ βουλομένους. πάρεργον δὲ εἶπεν, ἐπεὶ οὐ τοῦτο ἦν αὐτῷ τὸ προκείμενον.

V. 600. ΚΟΣΜΗΣΩΝ. διὰ τῶν θυσιῶν καὶ τῶν ἀναθημάτων. θυσιάσων. Gu.

V. 601. ΕΚΚΛΗΤΟΝ, ἤγουν εἰς τὴν συνάθροισιν τῶν Ἀργείων. (συνηθροισμένον, τὸν ἐκκλησιάζοντα. τὴν συνεδριάζοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.) Gu.

V. 602. ΑΝΑΣΕΙΣΩ, παρακινήσω. (ἐφορμήσω, ἐπάξω.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76.

V. 603—606. ΣΟΙ ΣΗι Τ' ΑΔΕΛΦΗι, κατὰ σοῦ καὶ τῆς σῆς ἀδελφῆς, ὥςτε δοῦναι ὑμᾶς δίκην διὰ λίθων. μᾶλλον γὰρ σοῦ ἐκείνη, ἤγουν ἡ ἀδελφή σου, ἐστὶν ἀξία θανεῖν, ἣ κατὰ τῆς τεκούσης σε ἄγριον καὶ χαλεπὸν ἐποίησε, [2]) ἀεὶ πέμπουσα μύθους εἰς τὸ οὖς, ἤγουν ψιθύρους λόγους πέμπουσα ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον, ἤγουν ἐχθρωδέστερον, βλέποντας δηλονότι.

V. 607. ΤΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ, ἃ ὁ Ἀγαμέμνων δῆθεν ἔπεμψεν. (ἃ δι' ἐκεῖνον ἑώρα.) Gu. ἃ περὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐφαντάζετο. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 608. ΚΑΙ ΤΟΥΘ' Ο, τὴν μοιχείαν λέγει. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ἀπαγγέλλουσα, ἵν' ᾖ καὶ τὸ Αἰγίσθου λέχος ἀπαγγέλλουσα. Ο ΜΙΣΗΣΕΙΑΝ. ἐπεὶ περὶ τεθνεώτων εἶπε, διὰ τοῦτο εἶπεν, οἱ νέρτεροι θεοὶ μισήσειαν. ΜΙΣΗΣΕΙΑΝ, εἴθε. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 609. ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΝΘΑΔ' ΗΝ. καὶ γὰρ ἐνταῦθα τοῦ ἔργου πικρὸν ἦν τὸ πραττόμενον ὑπὸ ταύτης, του-

2) Verba ἣ κατὰ — ἐποίησε e MS. C. C. C. addidit King. e quibus vv. κατὰ τῆς τεκούσης in Gu. sunt a pr. m. ἄγριον καὶ χαλ. ἐπ. a sec. m. pro glossa supra scripta. King. omisit etiam vv. ἐπὶ τὸ δυςμενέστερον, ἤγουν, et δηλονότι. ἀεὶ — δηλονότι leguntur etiam in Gu. et Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

τέστι, κατ' αὐτὸ γὰρ τοῦτο μάλιστα πικρότατον ἦν αὐτῇ συνεχῶς τὸ λέχος, καὶ τὴν μοιχείαν ὀνομάζουσα, κἀκ τούτων παροξύνουσα τὸν ἀδελφόν. ἢ οὕτως. καὶ γὰρ κατ' αὐτὸ τοῦτο πικρὸν ἦν τὸ πρᾶγμα, ὅτι μοιχεία ἦν. ἢ τὸ ἐνθάδε, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ἐν τῷ ζῆν βίον. οἷον αὕτη σε ἠγρίωσεν [3]) ὀνομάζουσα τὸ ἐκείνης λέχος, καὶ τὴν μοιχείαν Αἰγίσθου, ἵν' εἴη καὶ τοὺς χθονίους μισεῖσθαι θεούς, καὶ τὰς τῶν κατοιχομένων ψυχάς. καὶ γὰρ τοῖς ζῶσι πικρὸν ἡ μοιχεία, ΕΝΘΑΔ', ἤγουν ἐν τοῖς ἄνω (εἰς τοσοῦτον). Gu. [4]) ΚΑΙ ΓΑΡ. καὶ γὰρ πικρότατον ἦν μέχρις ὅτου ἐμίσγετο ὁ Αἴγισθος τῇ Κλυταιμνήστρᾳ καὶ ἦν αἰτία τῇ Ἠλέκτρᾳ κατηγορεῖν. Fl. 21. ΠΙΚΡΟΝ ἀντὶ τοῦ ἀλγεινόν. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76. αἰσχρὸν γὰρ ἦν ἐν τοῖς ἀνθρώποις μοιχὸν εἶναι τὴν τοῦ ἄνακτος ἄλοχον. Fl. 21.

V. 610. ΕΩΣ ΥΦΗΨΕ. ἐπεὶ μεταφορᾷ χρώμενος εἶπεν ἀνῆψε δῶμα, οἷον ἀπώλεσεν, ἐπήνεγκεν ἀνηφαίστῳ πυρὶ, δηλονότι ἄνευ πυρὸς διέφθειρε τὸν οἶκον. ΑΝΗΦΑΙΣΤΩι. τῷ ὕλην μὴ ἔχοντι. πυρὶ εἰπὼν, ἐπάγει [τῷ] ἀνηφαίστῳ, ἵνα δηλονότι δηλώσῃ, ὅτι οὐ τοῦτο λέγει τὸ πῦρ, τὸ τὰ ξύλα καὶ τὴν ὕλην ἀναλίσκον, ἀλλ' ἕτερον μέν τι, ὁμοίως δὲ τούτῳ ἀναλωτικὸν [5]) καὶ φθαρτικόν. Ἄλλως. Ἐπεὶ τὸ ὑφῆψεν εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσεν, εἰκότως καὶ τὸ δίχα πυρὸς προσέθηκεν. ΥΦΗΨΕ, ἔκαυσεν, ἠφάνισεν. Gu. ΑΝΗΦΑΙΣΤΩι ΠΥΡΙ, τουτέστιν ἐν συμφορᾷ. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τοῦτο γὰρ ἀνέτρεψε τὸν οἶκον τῶν ἐνοικούντων ἀθλίως φονευθέντων. Gu. m. sec. τὸ λέχος τοῦ Αἰγίσθου καλεῖ ἀνήφαιστον πῦρ, ὡς τῇ δυνάμει ἴσον κατεργασάμενον· ἀναλωτικώτερον γὰρ τῶν ἄλλων τὸ πῦρ. Fl. 59.

V. 611. ΠΡΟΣ, πρὸς τῷ λέγειν. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 612. ΤΟΥΜΟΝ ΕΧΘΟΣ, τὴν ἐμὴν ἔχθραν. (ὃ

3) ἠγρίωσεν ex em. Barn. Vulgo ἐζώγρησεν.

4) Florr. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76. ἢ ἐπὶ τοσοῦτον.

5) ἀναλωτικόν. Sic Gu. prout edidit Barn. Flor. 59. etiam ἀναλωτικὸν γὰρ τὸ πῦρ. Supra in cod. τῷ deest ante ἀνηφαίστῳ. Debebat saltem esse τό.

πρὸς αὐτοὺς ἔχω.) Gu. *ΕΝΑΡΙΘΜΗι* δὲ ἀντὶ τοῦ φροντίζῃ καὶ ἐν φροντίδι ἔχεις. οἷον εἰ ἐφορᾷς τὸ παρ' ἐμοῦ μῖσος, καὶ τὴν ἐμὴν συγγένειαν καὶ φιλίαν, ὅρα μὴ θελήσῃς ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν τῷδε, εἰς φόνον ἐναντίον ἤτοι μισητὸν τοῖς θεοῖς. ἔα δὲ καταφονευθῆναι ὑπὸ τῶν πολιτῶν, διὰ τῶν πετρῶν. εἰ δὲ μὴ, μὴ ἐπίβαινε τῆς Σπαρτιάτιδος γῆς. *ΕΝΑΡΙΘΜΗι*, ἐν ἀριθμῷ τάττεις, ἀξιοῖς λόγου. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. *ΚΗΔΟΣ*, ἡ συγγένεια, ἡ λύπη καὶ ἡ φροντίς. Gu. κῆδος ἡ συγγένεια καὶ ἡ λύπη. σημαίνει δὲ καὶ ἄλλα, ὅτε γράφεται διὰ τοῦ η. Fl. 21.

V. 613. *ΑΜΥΝΕΙΝ*. μὴ λάβῃς εἰς τὸ ἀμύνειν θέλε, ὥς τινες, ἀλλ' ἔστι πρὸς τὸ σοὶ δ' ἐγὼ τάδε λέγω. *ΦΟΝΟΝ*, κατὰ τὸν φόνον τὸν ἐναντίον τοῖς θεοῖς· οἱ γὰρ θεοὶ μισοῦσι αὐτὸν τοιαῦτα ποιήσαντα. Fl. 6. 21. *ΦΟΝΟΝ*, εἰς Gu. m. pr. *ΕΝΑΝΤΙΟΝ*, ἐξεναντίας. Gu.

V. 614. *ΚΑΤΑΦΟΝΕΥΘΗΝΑΙ*. περισσὴ ἡ κατά. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. *ΠΕΤΡΟΙΣ*, διὰ πέτρων. ἡ εὐθεῖα ὁ πέτρος Ἀττικῶς. Gu. Florr. iidem.

V. 615. *Η*, εἰ δὲ μή. Gu. *Η ΜΗ ΕΠΙΒΑΙΝΕ*. Λακεδαίμονος πρῶτος ἦρξε Λέλεξ, ἀφ' οὗ καὶ Λέλεγες ὠνομάζοντο. ἔσχε δὲ παῖδας ἐκ Περιδίας, Μύλην, Πολύκλωνα, Βωμολόχον, Θεράπνην. τούτων ὁ Μύλης ἐκ Τηλεδίκης ἴσχει Εὐρώταν καὶ Κηπεδίαν. Εὐρώτας δὲ ἄρξας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, λιμναζόμενον ἐργασάμενος καὶ ποταμὸν ποιήσας Εὐρώταν ὠνόμασεν. οὗτος ἐκ Κλήτης ἴσχει θυγατέρα Σπάρτην· ἣν ἀγαγόμενος Λακεδαίμων ὁ ταύτης ἄρξας, τοὺς μὲν Λέλεγας Λακεδαιμονίους, τὸ δὲ ὄρος Ταΰγετον καὶ τὴν πόλιν, ἣν ἔκτισε, Σπάρτην ὠνόμασε. [6])

V. 616. *ΙΣΘΙ*, γίγνωσκε, δηλονότι ὅτι πάντα γενήσεται. Fl. 21. *ΔΥΣΣΕΒΕΙΣ*, τοὺς δυςσεβῶς λέγοντας.

6) Ad hanc genealogiam cf. Paus. III, 1. a quo duo tantum Lelegis filii commemorantur *Μύλης καὶ νεώτερος Πολυκάων*. Quod deinde in scholio est *λιμναζόμενον ἐργασάμενος — ὠνόμασεν*, ita Paus. extulit: *οὗτος τὸ ὕδωρ τὸ λιμνάζον ἐν τῷ πεδίῳ διώρυξι κατήγαγεν ἐπὶ θάλασσαν. ἀποῤῥυέντος δὲ (ἦν γὰρ δὴ τὸ λοιπὸν ποταμοῦ ῥεῦμα) ὠνόμασεν Εὐρώταν.* Noster locus haud dubie corruptus est. Excidisse etiam videtur nomen Taygetes, quae Lacedaemonis mater fuit.

Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. τὸν Ὀρέστην καὶ τὴν ἀδελφήν. Gu. m. sec.

V. 617. ΕΛΗι, προκρίνῃ. Fl. 17. (— κρίνεις. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. — κρίνῃς. Fl. 59.) ΠΑΡΩΣΑΣ, παρωσάμενος. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. παρωσάμην ἀντὶ τοῦ παρέδραμον, ἀπωσάμενος. Gu. m. pr. in marg. Florr. iidem et 34. ἀποπέμψας εἰς οὐδὲν λογισάμενος. Gu. m. sec. ΕΥΣΕΒΕΣΤΕΡΟΥΣ τοὺς εὐσεβῶς λέγοντας. τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ἁπλοῦ. Gu. m. pr. MS. C. C. C.

V. 618. ΠΡΟΣΠΟΛΟΙ, δοῦλοι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

V. 619. 620. ΣΤΕΙΧ' ΩΣ ΑΘΟΡΥΒΩΣ. πορεύου, ὅπως ὁ μέλλων, ὁ προςελθών μοι λόγος, τοῦ σοῦ γήρως ὑπείκοντος, ἀθορύβως πρὸς τὸν Μενέλαον γένηται. ΣΤΕΙΧΕ, ἀπέρχου, ἵνα ὁ ἐπελθὼν ἡμῖν λόγος ἀφίκηται πρὸς τόνδε, τὸν Μενέλαον δηλονότι, ἀνενοχλήτως, ἀποφυγὼν τὸ σὸν γῆρας, ἤτοι τὴν σὴν ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν.

V. 620. ΓΗΡΑΣ — ΤΟ ΣΟΝ, ὃ αὐτὸς μὲν αἰδοῦμαι, τὸ δὲ (αὐτὸς δὲ Fl.) πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους δυσχερῶς (χαλεπῶς Fl.) ἔχει, καὶ οὐκ ἀκούειν ἐθέλει. Gu. m. sec. Fl. 6.

V. 621. 622. ΜΕΝΕΛΑΕ, ΠΟΙ ΣΟΝ. ποῖ κυκλοῖς, ἤγουν στρέφεις, τὸν σὸν πόδα [7]) ἐπὶ συννοίᾳ, ὧν δηλονότι, ἤγουν ἐν φροντίδι καὶ σκέψει τῇ μετὰ σεαυτοῦ, διττὰς ὁδοὺς ἐρχόμενος διττῆς φροντίδος, τουτέστι διπλοῦν λογισμὸν φροντίδος ἔχων. ΜΕΝΕΛΑΕ, ΠΟΙ. ὡς τῷ ποδὶ τὸ ἔδαφος περιγράφοντος αὐτοῦ καὶ διστακτικῶς ἔχοντος καὶ ἀναλογιζομένου; εἰ δέοι ταῦτα ποιεῖν, ὅπερ ποιοῦσιν οἱ ἀμηχανοῦντες ἐν πράγμασι.

V. 622. ΔΙΠΛΗΣ — ΟΔΟΥΣ, βοηθῆσαι ἢ μή. Gu. ΔΙΠΤΥΧΟΥΣ ἤγουν διπλᾶς· οἱ γὰρ ἀμφιβάλλοντες ἀμφιφερεῖς εἰσὶ, ζητοῦντες ὅπῃ ἂν τράπωνται. Gu.

V. 623. ΣΥΝΝΟΟΥΜΕΝΟΣ, συλλογιζόμενος. Gu.

7) τὸν σὸν πόδα e Gu. recepi, qui antea κυκλεῖς. In eo vv. διττὰς ὁδοὺς ἐρχ. κ. τ. λ. disjuncta ab his, alind scholion constituunt, in quo deest in fine ἔχων.

m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *σκεπτόμενος*. Gu. m. sec.

V. 624. *ΑΜΗΧΑΝΩ*. *ποῦ τῆς τύχης τράπωμαι, τουτέστιν ἀπορῶ, τίνι μᾶλλον βοηθήσω, σοὶ ἢ Τυνδάρεῳ. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἐᾷ με σοὶ προσθέσθαι* 8) *δεινὰ ἐπαπειλούμενος, σὺ δὲ ἀδελφιδοῦς ὢν ἐμοὶ ἀναγκαίως δίκαιος εἴης τῆς παρ' ἐμοῦ τυχεῖν βοηθείας. Ἄλλως. Ἀμηχανῶ εἰς ὁποίαν τύχην τράπωμαι. τύχην ἐνταῦθα προςδοκωμένην λέγει, τουτέστιν ἀμηχανῶ ποτέραν μερίδα τῶν προςδοκωμένων συμβήσεσθαι προτιμήσω. Ἄλλως. Ποῦ τῆς τύχης τράπωμαι, πότερον σοὶ συνέλθω, ἢ Τυνδάρεῳ· τοῦτο γὰρ δηλῶσαι ἠβούλετο.*

V. 625. 626. *ΜΗ ΝΥΝ ΠΕΡΑΙΝΕ. μὴ τὸ δοκοῦν σοι εἰς πέρας ἄγε, πρὶν ἀκούσῃς τοὺς ἐμοὺς λόγους· ἐπεὶ γὰρ ἐν δοιασμῷ ἦν ἀμηχανῶν διὰ τὴν τύχην, ὅποι τράπηται, παραινεῖ αὐτῷ μήπω τῇ δοκήσει πέρας ἐπιθεῖναι, πρὶν ἀκοῦσαι τοὺς αὐτοῦ λόγους, καὶ οὕτω βουλεύσεσθαι.*

V. 625. *ΠΕΡΑΙΝΕ, πλήρου*. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΤΗΝ ΔΟΚΗΣΙΝ, τὴν δόξαν*. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 25. 34. 56. 59. 76. *τὸ σοὶ δόξαν, βούλημα*. Gu. m. sec. *τὴν δόξαν, τὴν βούλησιν τὴν σήν*. Fl. 21.

V. 627. *ΕΣΤΙ Δ' ΟΥ ΣΙΓΗ, οἷον ἔστι καιρὸς ὅπου ἡ σιγὴ κρείσσων τοῦ λόγου, καὶ ἔστιν ὅπου ὁ λόγος τῆς σιγῆς κρείσσων. ΕΣΤΙ Δ' ΟΥ, ἔστι γὰρ τόπος ὅπου*. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *καιρὸς ἢ πρᾶγμά τι*. Gu. m. sec.

V. 629 sq. *ΤΑ ΜΑΚΡΑ. ἐναντιοῦται τῇ Μενελάου βραχυλογίᾳ, τὴν μακρολογίαν προκρίνων· οἱ γὰρ Λάκωνες βραχυλόγοι· καὶ Ὅμηρος, παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως*. (Il. γ', 214.) *ὁ δὲ νοῦς, ἡ μακρὰ διήγησις καὶ τὸ διὰ πλειόνων ποιεῖσθαι τὴν ἀφήγησιν σαφέστερον παρίστησι τὸ πρᾶγμα τῶν συντόμων λόγων. ἀνάσχου οὖν τῆς ἐμῆς μακρολογίας, ἐπεὶ σαφεστέρα ἐστί. τὸ δὲ ἐπίπροσθεν,*

8) *προσθέσθαι*. Sic emend. vulgatum *προθέσθαι*. Gu. (in quo haec sunt a m. sec. sqq. post *ἄλλως* a m. pr.) *προσίεσθαι*. Idem *τίνι μᾶλλον βοηθήσαιμι*. In sqq. *λέγει*, ut edid. King. pro *λέγειν*, praebet Gu. qui etiam transponit *τύχην ἐνταῦθα λέγει προσδοκωμένην*.

ἀντὶ τοῦ προτιμότερά ἐστι τὰ μακρὰ διηγήματα τῶν συντόμων λόγων. ἔνιοι δὲ ἀθετοῦσι τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆς στίχον· οὐκ ἔχουσι γὰρ τὸν Εὐριπίδειον χαρακτῆρα. καὶ πεποίηται ὁ νοῦς διὰ τὸν Μενέλαον· οἱ γὰρ Λάκωνες βραχύλογοι. ΤΑ ΜΑΚΡΑ, τὰ ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένα. ΤΩΝ ΣΜΙΚΡΩΝ ἀντὶ τοῦ τῶν βραχέων, ἤγουν τῶν ἐπ' ὀλίγον ἐκτεταμένων. (ἐκτεινομένων. Gu. MS. C. C. C.) ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΝ ΕΣΤΙ. προτιμότερα. (κρείττονα add. Gu. m. sec.)[9]) ΣΑΦΗ, εὔγνωστα. Gu. m. sec. ΣΑΦΗ ΜΑΛΛΟΝ, ἀντὶ τοῦ σαφέστερα εἰς τὸ ΚΛΥΕΙΝ. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὰ μὲν γὰρ κατὰ λεπτὸν διασαφοῦσι τὴν ὑπόθεσιν, τὰ δ' ὡς οἷόν τε αὐτὴν εἰς ὀλίγον συνάγουσι καὶ διὰ τοῦτο ἀσάφειαν ἔχουσιν. ΤΑ ΜΑΚΡΑ. Λακεδαιμόνιος ὁ Μενέλαος, Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐχ ἥκιστα τῇ συντομίᾳ χαίρουσι. προςθεραπεύει (l. προθερ.) τοίνυν τὸν ἀκροατὴν, ἵνα ἀναμείνῃ τὸ μὴ ἐκ τῶν λόγων ἀλύπως, ὅτι βραχυλογίαν ἄρκουσιν (sic) οἱ Λάκωνες. ἀνέχου οὖν, φησὶ, τῆς ἐμῆς μακρολογίας, ἐπεὶ τὰ μακρὰ καὶ σαφέστερα. Fl. 21. τὰ μεγάλα πράγματα πρόδηλα μᾶλλον καὶ σαφῆ ἀκοῦσαι εἰσὶ διὰ μακρῶν λόγων ἢ διὰ μακρῶν καὶ ἐκτεταμένων λόγων. 18 Abbat. Flor.

V. 632. Α Δ' ΕΛΑΒΕΣ ΑΠΟΔΟΣ. τούτου ῥηθέντος αἴρουσιν οἱ ὑποκριταὶ τὴν χεῖρα, ὡς τοῦ Μενελάου ἀγωνιῶντος, μή ποτε λέγει, ὅτι παρακαταθήκην ἀργυρίου παρὰ τοῦ πατρὸς πεπίστευται. εὐήθης δέ ἐστιν ὁ τοιαύτης ὑποψίας ἀντιλαμβανόμενος Μενελάου. εἰ γὰρ μήτε τὸν λέγοντα ᾔδει, μήτε οὗ ἐστι χρεία, ἴσως ἂν εἶχέ τι πιθανὸν τὸ γινόμενον· ἐπεὶ δὲ ἐπίσταται, περιττὸν καὶ ἄπορον τὸ γιγνόμενον.

V. 633. ΟΥ ΧΡΗΜΑΤ' ΕΙΠΟΝ. οὐ λέγω, φησὶ, χρήματα, χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἀλλὰ τῷ ὄντι χρήματα εἶπον τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν, ἥτις ἐστί μοι χρῆμα τιμιώτατον. ἣν ἐὰν σώσῃς, καλὴν ἀμοιβήν μοι δίδως. ΟΥ ΧΡΗΜΑΤ' ΕΙΠΟΝ, (ἀποδοῦναι ἐμοὶ) λέγω. Gu. Fl. 6. ΧΡΗΜΑΤΑ, λέγω. Gu.

V. 634. ΣΩΣΗιΣ, φυλάξῃς. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΑΠΕΡ ΜΟΙ ΦΙΛΤΑΤ' ΕΣΤΙ. 'Αττικὸν

9) Secutus sum in his disponendis cod. Gu.

ἀντὶ τοῦ ὅπερ φίλτατόν ἐστιν ἐμοὶ τῶν ἐμῶν. (δέον εἰπεῖν ἤπερ πρὸς τὸ ψυχήν, ἅπερ εἶπε πρὸς τὰ (l. τὸ) χρήματα. [10]) οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπῳ τιμιώτερον ψυχῆς.) Gu.

V. 635 sqq. ΑΔΙΚΩ; ΛΑΒΕΙΝ. εἰ καὶ ἄδικον ἐποίησα φονεύσας τὴν μητέρα, ἀλλὰ σὺ ἐν τοιούτῳ μοι κακῷ ὄντι παραστῆναί μοι ὀφείλεις, καὶ ὅση δύναμις, ὑπὲρ ἐμοῦ ἀγωνίσασθαι· ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα δειχθήσῃ γνήσιος φίλος, ἐπὶ ὁμολογουμένοις κακοῖς μοι συνερχόμενος. εἰ γὰρ τὰ δίκαιά μου παντελῶς ἔῤῥωτο, τῆς παρ' ἑτέρων ἐπικουρίας οὐκ ἐδεόμην. ἐν ἤθει δὲ ἀναγνωστέον, ἀδικῶ; καὶ δεῖ στίζειν. εἶτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς, λαβεῖν χρή μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ, οἷον ἀντὶ τῆς περιεχούσης με δυστυχίας ἄδικόν τι αἰτῶ. καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων ἄναξ ἀδίκως, καὶ τὰ ἑξῆς. Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ, ἀντὶ τῆς περὶ τοῦ πατρὸς βοηθείας. καὶ οὐδὲ εἶπε καθ' ὑπόθεσιν ἀδικῶ, κατὰ συλλογισμόν φησιν. ἀλλὰ λέγει, ὅτι ἀδικῶ εἰς ἄδικον ἐπικουρίαν σε περιβαλών. οὐκοῦν καὶ σὺ ἀδίκησον περὶ ἐμοῦ, ὡς καὶ ὁ πατήρ μου διὰ σὲ ἠδίκησε τοὺς βαρβάρους. δεῖ γάρ με ἀντὶ τῆς ἀδικίας ἐκείνης ἄδικόν τι λαβεῖν παρὰ σοῦ, ὅ ἐστιν, εἰ κρίνεις κακὸν εἶναι τὴν ἐμὴν ἐπικουρίαν, δικαίως ἂν καὶ τὴν ἐπικουρίαν τοῦ ἐμοῦ πατρὸς κακὸν ὀνομάσειας. ἀλλ' οὐκ ἠδίκησεν ὁ πατὴρ ἐν καιρῷ σοι βοηθήσας. οὐκοῦν οὐδὲ σὺ ἀδικήσεις.

V. 635. ΑΔΙΚΩ. ἄδικον ζητῶ. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀδίκως αἰτῶ, μητροκτόνος γενόμενος. Gu. m. sec. ΑΝΤΙ ΤΟΥΔΕ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦδε τοῦ κακοῦ, ἤγουν ἕνεκα τῆσδε τῆς δυστυχίας. (ἀδικίας, τῆς μητροκτονίας.) add. Gu.) [1])

V. 636. ΑΔΙΚΟΝ ΤΙ, (τὸ βοηθῆσαί μοι κινδυνεύοντι. Gu.) ἄδικον δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ οἱ τοῖς ἀδικοῦσι βοηθοῦντες ἄδικόν τι ποιοῦσιν.

10) In hoc etiam cod. Gu. secutus sum. In editis inverso ordine legitur: δέον εἰπ. πρὸς τὴν ψ. tum Ἀττικὸν etc.

1) In editis est ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ, ἤγουν ἕνεκα ταύτης τῇ δυστ. βοήθησόν μοι κινδυνεύοντι. ἄδικον δὲ εἶπεν κ. τ. λ. Priora ἀντὶ τοῦ — δυστυχίας, ἤγουν ἀδικίας sunt etiam in Flor. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. postrema ἄδικον — ποιοῦσι in Fl. 6.

V. 637. *ΕΛΛΑΔ'*, *τοὺς τὴν Ἑλλάδα οἰκοῦντας*. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 638. *ΕΞΑΜΑΡΤΩΝ*, *ἀδικηθείς*. Gu. m. sec. *ΑΜΑΡΤΙΑΝ*, *ἁρπαγήν*. Gu. m. sec.

V. 639. *ΑΔΙΚΙΑΝ*. *καθὸ ἠδικήθης παρὰ Ἀλεξάνδρου*. *ΑΔΙΚΙΑΝ*, *ἣν αὐτὴ ἠδίκησεν*. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου*. Gu. m. sec. *ΙΩΜΕΝΟΣ*, *ἰασόμενος*. (*θεραπεύων*.) Gu.

V. 640. *ΑΝΘ' ΕΝΟΣ*, *οὗπερ δέδωκέ σοι ὁ πατήρ*. Fl. 6. *οὗ ἔλαβες*. Fl. 33.

V. 641. *ΑΠΕΔΟΤΟ Δ' ΩΣ ΧΡΗ*. *ἀντὶ τοῦ ἔκδοτον τὸ σῶμα τοῖς πολεμίοις παρέσχεν, ὡς πρέπει τοῖς γνησίοις φίλοις, καὶ κατετρώθη ὅσον ἐφ' ἑαυτὸν διὰ τὴν σὴν γυναῖκα, οἷα χρὴ τοῖς φίλοις τοὺς φίλους ἐκπονεῖν· τοῦτο γὰρ ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον. Ἄλλως. ἀπέδωκε τὸ σῶμα ἕνεκα σοῦ, ἐκπονῶν παρὰ τὸν πόλεμον ἀληθῶς, ὡς χρὴ τοὺς φίλους ἐκπονεῖν δηλονότι ἕνεκα τῶν φίλων*. *ΑΠΕΔΟΤΟ*, *ἀντὶ τοῦ ἐπώλεσεν (ἐπώλησεν) ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ ἀπέδοτο ἀντὶ τοῦ ἀπέδωκε, ὅτε μὴ περιττὴ ἡ πρόθεσις*. Fl. 6.

V. 642. *ΕΚΠΟΝΩΝ*, *κακοπαθῶν*. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 643. *ΞΥΝΑΟΡΟΝ*, *σύζυγον*. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 54. 56. 59. 76. *γυναῖκα*. Gu. m. 2. Fl. 34.

V. 644—650. *ΑΠΟΤΙΣΟΝ ΟΥΝ ΜΟΙ*. *ὁ πᾶς λόγος. ἀπόδος μοι τὴν ἴσην χάριν ἧς ἔλαβες ἐν Ἰλίῳ παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μόνην ἡμέραν ὑπὲρ ἐμοῦ πόνησον, μηδὲ τὴν θυγατέρα φονεύσῃς, ἐπειδὴ δεῖ σε, ὥςπερ πλεονεκτεῖς μου τῆς εὐδαιμονίας, πλεονεκτεῖν καὶ ἐν τῇ ἀμοιβῇ τῆς εὐεργεσίας*.

V. 646. *ΣΩΤΗΡΙΟΣ*, *ἀντὶ τοῦ σωτήρ*. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76. *ΜΗ ΔΕΚ' ΕΚΠ*. *οὐ δέκα ἔτη ἀνύσας*. (*πληρώσας, ὥςπερ ἐμὸς πατήρ*.) Gu. Florr. iidem.

V. 647. *Α Δ' ΑΥΛΙΣ*. *τὴν σφαγὴν τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, ἣν ἔλαβεν ἡ Αὐλὶς, ἐῶ σ' ἔχειν ταύτην*. *Α Δ' ΑΥΛΙΣ*. *ἐν Αὐλίδι, πόλει τῆς Βοιωτίας, θηρεύων Ἀγαμέ-*

μνων ἔβαλε [2]) τόξοις ἔλαφον καιρίαν πληγήν. καυχησάμενος δὲ ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ, καὶ εἰπὼν, ὡς οὐδ᾽ ἂν αὐτὴ ἡ Ἄρτεμις οὕτως ἔβαλεν, ἐπειράθη τῆς θεοῦ ὀργιζομένης καὶ κατεχούσης τοὺς ἀνέμους, ὡς μὴ δύνασθαι αὐτοὺς εἰς Ἴλιον στέλλεσθαι. πέμψας οὖν Ἀγαμέμνων εἰς Δελφοὺς, καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ χρησμοῦ, ὡς, εἰ βούλοιτο ἐξιλεώσασθαι Ἄρτεμιν, θυσάτω αὐτῇ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα, μεταπέμπεται οἴκοθεν τὴν θυγατέρα [3]) Ἰφιγένειαν, τὴν καὶ Ἰφιάνασσαν καλουμένην, πλασάμενος πρὸς τὴν γυναῖκα Κλυταιμνήστραν, ὡς Ἀχιλλεῖ ταύτην συνάψειεν. ἐπεὶ δὲ θύειν αὐτὴν ἤρχετο, ἁρπάσασα αὐτὴν ἡ θεὸς, καὶ ἀντ᾽ αὐτῆς ἔλαφον εἰς θυσίαν δοῦσα, ἀπάγει τὴν κόρην ἐν τοῖς Ὑπερβορέοις πρὸς τὸν ἐκεῖσε αὐτῆς νεών· ἥτις ἀμυνομένη τοὺς Ἕλληνας, [4]) διότι θῦσαι αὐτὴν ἠβουλήθησαν, ὁπότε θεά-

2) ἔβαλε rectè Gu. ἔβαλλε Junt. Basil. Barn. ἔλαβε King. nescio errore operarum, an e MS. C. C. C. e quo totum scholion dedit. Idem mox ἐν τῇ ἐπιτυχίᾳ, quod habet etiam Gu.

3) Verba μεταπέμπεται — θυγατέρα, quae deerant in Junt. Basil. Barn., King. e MS. C. C. C., ego e Gu. addidi, omisso οὖν, quod MS. C. C. C. post μεταπέμπ. habebat. Paulo ante αὐτῇ post θυσάτω, additum a Kingio, habet etiam Gu. idem ante ἐξιλάσκεσθαι pro ἐξιλεώσασθαι.

4) ἥτις ἀμ. τοὺς Ἑλλ. e MS. C. C. C. et Gu. accesserunt. In fine scholii κεκλοφότος omittit MS. C. C. C. Simile scholion est in Flor. 59. Ἱστορία. Αὐλὶς, τόπος ἐν Βοιωτίᾳ, ἔνθα ὁ Ἀγαμέμνων ἀπόπλους ἐγένετο, ὅτε κατὰ τῆς Τροίας ἐστράτευσεν. ἐν αὐτῇ οὖν τῇ ῥηθείσῃ Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας τοξεύων ὁ Ἀγαμέμνων ἐλάφους ἐκαυχήσατο, ὡς οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις οὕτως· τοξικὴ γὰρ ἡ θεὸς καὶ τοξικῆς ἔφορος. καθὸ καὶ ἡ θεὸς ὀργισθεῖσα τῆς αὐτῶν ὁδοῦ ἄγνοιαν ἐποιήσατο· διὸ καὶ ἐν πολλῇ φροντίδι ὁ Ἀγαμέμνων ἦν. φωνήσας οὖν τοὺς μάντεις, ἠρώτα τούτους, πόθεν ἡ ἄγνοια. οἱ δὲ ἐκ τῆς καυχήσεως ἀπεφήναντο τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ, καὶ οὐκ ἄλλως λυθῆναι ταύτην, εἰ μὴ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Ἰφιγένειαν θύσει. ὁ δὲ λαβὼν αὐτὴν θύειν ὥρμησεν. ἡ δὲ θεὸς ἐλεήσασα αὐτὴν μὲν ἥρπασεν, ἀντ᾽ αὐτῆς δὲ παρέσχεν ἔλαφον, αὐτὴν δὲ περὶ τοὺς ἐν Ταύρῳ Σκύθας ἀπήγαγεν, ἔνθα αὐτὴ τοπλέον ἐτιμᾶτο, οἳ καὶ ἱέρειαν κατέστησαν, ἵνα ξενοκτονεῖν διδαχθῇ καὶ ἀνθρώπους θύειν ἐκεῖσε. μέμνηται δὲ καὶ ταύτης τῆς ἱστορίας ὁ θεῖος Γρηγόριος

σαιτό τινα αὐτῶν ἐκεῖσε ἰόντα, ἀπέκτεινεν. ὕστερον δὲ ὑπὸ Ὀρέστου κεκλοφότος ἐπανῆκεν εἰς Ἄργος. Ἄλλως. Αὐλὶς πόλις Βοιωτίας. ἐνταῦθα ἐπεσχέθησαν οἱ στρατευσάμενοι εἰς Ἴλιον Ἕλληνες, οὐ πνέοντος οὐρίου ἀνέμου διὰ τὰς καυχήσεις Ἀγαμέμνονος τοξεύσαντος τὴν ἔλαφον, καὶ εἰπόντος μηδ᾽ ἂν τὴν Ἄρτεμιν οὕτω βαλεῖν. νῦν δὲ περὶ Ἰφιγενείας λέγει, ἣν ἔχρησεν ὁ θεὸς, ἀπλοίας ἐπεχούσης τοὺς Ἕλληνας, Ἀρτέμιδι θῦσαι. ΣΦΑΓΙΑ, τὰ σφαζόμενα καὶ ἡ σφαγὴ, ὡς ἐνταῦθα.

V. 648 sqq. ΕΡΜΙΟΝΗΝ. οὐκ αἰτῶ σε, φησὶ, τὴν σὴν θυγατέρα τὴν Ἑρμιόνην ἀντ᾽ ἐμοῦ δοῦναι πρὸς σφαγὴν, ὥςπερ ὁ ἐμὸς πατὴρ τὴν Ἰφιγένειαν, ἵνα σὺ τὴν γαμετὴν ἀπολάβῃς. ἀλλὰ σὺ μὲν ἔχε τοῦτο πλέον, καὶ κέρδαινε παρὰ τοῦ δαίμονος, ἐπεὶ σοὶ μὲν εὐτυχίας, ἐμοὶ δὲ δυςτυχίας καιρός. ἐγὼ δέ σοι χάριν ἕξω σώσαντί με μόνον, κἂν μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον σώζῃς ἡμᾶς, ἀντ᾽ ἐμοῦ δοὺς τὴν Ἑρμιόνην. ἡ συναπτέον τοῦτο πρὸς τὸ ἀπότισόν μοι, καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὗτος· ἀπόδος τὴν ἴσην χάριν ἧς ἔλαβες ἐν Ἰλίῳ παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μίαν ἡμέραν μόνον ὑπὲρ ἐμοῦ πόνησον· προςήκει γάρ σε, ἐμοῦ δυςτυχοῦντος τανῦν, μηχανᾶσθαί τι πρὸς τὸ ἐμὲ σῶσαι, ἐμὲ δὲ χάριν σοι ὁμολογεῖν· ἵνα τὸ μεταξὺ κατ᾽ ἐπένθεσιν γένηται.

V. 650. ΠΛΕΟΝ ΦΕΡΕΣΘΑΙ. τουτέστι πλέον ἢ ἐγὼ δύνασαι. [5]) ὁ γὰρ εὖ πράσσων τοῦ μὴ πράσσοντος πλέον δύναται λογίσασθαι τὰ πρὸς σωτηρίαν. ΦΕΡΕΣΘΑΙ, φέρειν, ἔχειν. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 34. 56. 59. 76. χάριν σοι, φησὶν, ὁμολογήσω σωζόμενος μόνον παρὰ σοῦ, κἂν μὴ τῷ ὁμοίῳ τρόπῳ σώζῃς ἐμέ. Fl. 21.

ἐν τῷ ἐπιταφίῳ ὀνειδίζων τὴν θεὸν, καὶ φησὶν οὕτως· τί γὰρ ὄφελος τῆς ἀντιδόσεως, εἰ σώζει παρθένον, ἵνα ξενοκτονεῖν διδαχθῇ ἀπανθρωπίαν μαθοῦσα φιλανθρωπίας ἀντίδοσιν; Et cod. 21. περὶ Ἰφιγενείας λέγει, ἣν κατέκτεινεν ὁ αὐτῆς πατὴρ, ἤγουν Ἀγαμέμνων, ὅτε εἰς Τροίαν ἔπλει κωλυόμενος ἐν τῇ Αὐλίδι νήσῳ παρὰ τοῦ Φοίβου ἐκεῖθεν ἐξελθεῖν, εἰ μὴ σφάξεις τὴν Ἰφιγένειαν. τοῦτο δ᾽ ἐγένετο διὰ τὸ τοξεῦσαι αὐτόν τινα ἔλαφον καὶ καυχήσασθαι, μηδὲ τὴν Ἄρτεμιν οὕτως βάλλειν.

5) In Junt. Basil. Barn. haec cum superiori scholio cohaerent: γένηται, τουτέστι πλέον. Disjunxit King.

εἰς σωτηρίαν· οἱ γὰρ εὐδαιμονοῦντες πλέον δύνανται δουλεύεσθαι. Fl. 10.

V. 651. ΨΥΧΗΝ Δ' ΕΜΗΝ ΔΟΣ, ἤγουν διὰ τὸν πατέρα μου σῶσον τὴν ἐμὴν ζωήν. Gu. ὑπὲρ ἐκείνου πάσχοντας ἡμᾶς σῶσον. Fl. 6. ἤγουν ὠφέλειαν τοῦ ταλαιπώρου ἕνεκεν τῶν τοσούτων κακῶν πατρός. Fl. 21.

V. 653. ΟΙΚΟΝ, τὸ γένος. Fl. 21. ΟΡΦΑΝΟΝ, ἔρημον. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. οὐ γὰρ Ἀγαμέμνονος ἔτ' ἂν καλοῖτο, ἀλλὰ τοῦ λαχόντος. Gu. m. 2.

V. 654. ΕΡΕΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ; λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος. ἀλλ' εἴποις, φησὶν, ὅτι ἀδύνατον βοηθῆσαι, εἶτα ἔξωθεν προςληπτέον, καθὸ μέγα ἐστὶ καὶ ἀσύγγνωστον τὸ ἁμάρτημα, ὅπερ ἀπεσιώπησεν Ὀρέστης. ἀλλὰ κατὰ τοῦτο, φησὶ, καθὸ ἀδύνατον εἶναι δοκεῖ, βοήθησον· ὁ γὰρ γνήσιος φίλος ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς δείκνυται. Ἄλλως. ἀλλὰ λέγεις, φησὶν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστι τὸ βοηθῆσαί μοι· ἐγὼ δέ σοι ἀντείποιμι ἂν, ὡς μάλιστά μοι διὰ τοῦτο συμβάλλεσθαι ὀφείλεις, εἰδὼς ὅτι ἐν τοῖς ἀδυνάτοις δεῖ τῶν φίλων. ΕΡΕΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ βοηθῆσαί μοι διὰ τὴν τοῦ ἁμαρτήματος ὑπερβολήν. ἀλλὰ διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι, διὰ τοῦτο ἀξιῶ· εἰ γὰρ ἦν δυνατὸν, οὐκ ἂν ἠξίωσά σε· ὁ γὰρ γνήσιος φίλος ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς δείκνυται. Gu. ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ. λείπει ἢ κατά, ἵν' ᾖ κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅ ἐστι τὸ ἀδύνατον. ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ. ἔσται δηλονότι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

V. 655. ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΑΚΟΙΣ, ἤγουν ἐν ταῖς δυστυχίαις. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΩΦΕΛΕΙΝ, ἤγουν βοηθεῖν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 34. 56. 59. 76.

V. 656. Ο ΔΑΙΜΩΝ, ἡ τύχη. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΤΙ ΧΡΗ ΦΙΛΩΝ, κατὰ τί ἐστι χρεία τῶν φίλων; ἀντὶ τοῦ κατ' οὐδέν (κατ' e Gu. addidi) ἐστι χρεία φίλων.

V. 658 sq. ΦΙΛΕΙΝ ΔΑΜΑΡΤΑ. ἀγαπᾶν τὴν γυναῖκα ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων νομίζῃ. καὶ οὐ λέγω τοῦτο ἀπατῶν σε τῇ κολακείᾳ, ἤγουν κολακεύων σε, οὐ κολακείᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ λέγω. λείπει δὲ τὸ πρὸς ταύτης σε ὁρκῶ. τὸ δὲ ὦ

μέλεος, ἠρέμα πρὸς ἑαυτὸν λέγει.[6]) ὢ ἄθλιος, εἰς οἷον κακὸν δηλονότι ἥκω.

V. 660 sq. *ΤΑΥΤΗΣ ΙΚΝΟΥΜΑΙ.* ἀντὶ τοῦ πρὸς ταύτης ὁρκῶ βοηθῆσαί μοι. ἢ δέομαί σου πρὸς ταύτης, ὅπως ἄν μοι βοηθήσειας εἰς τιμὴν αὐτῆς. τὸ δὲ ἑξῆς ἠρέμα καθ' ἑαυτὸν λέγει, οἰκτείρων αὐτὸν, ὅτι μέχρι τοσούτου προῆλθεν αὐτῷ τὰ τῆς δυστυχίας, ὡς διὰ τοῦ μεμνῆσθαι τῆς Ἑλένης προσδοκᾶν βοηθείας τυχεῖν. ἀνάξιον γὰρ ἑαυτοῦ ἡγεῖται τὸ καὶ μόνον μεμνῆσθαι τοιαύτης γυναικὸς, μήτιγε καὶ δοκεῖν σώζεσθαι δι' αὐτῆς. δυστυχὴς οὖν, φησὶν, ἐγὼ εἰς τοιοῦτο τῶν κακῶν ἐλθών· διὰ γὰρ γυναικὸς τῆς πᾶσιν Ἕλλησι κακῆς σωθήσεσθαι προσδοκῶ.

V. 661. *ΕΙΣ ΟΙΟΝ ΗΚΩ*, κακόν. (εἰς οἷον κακὸν ἥκω τὸ εἰς ἱκεσίαν προβάλλεσθαι τὴν Ἑλένην. et ab al. m. ὡς δεῖσθαι καὶ μὴ εἰσακούεσθαι.) Gu. *ΤΙ ΔΕ ΤΑΛΑΙΠΩΡΕΙΝ ΜΕ ΔΕΙ.* ἀλλὰ τί, φησὶ, μωραίνω τὸ περὶ ταύτης, σωθήσεσθαι παραιτούμενος· ἀνάγκη γάρ ἐστι καὶ πρὸς τοῦτο καταβαίνειν οἰκτρότητος, καὶ πάντα ὑπομένειν, κἂν αἰσχύνην μοι φέρῃ. οὐ γὰρ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος ὁ ἐμὸς κινδυνεύει. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐκδοχὴ τοῦτο (l. τούτου), συναπτομένου τοῦ ταύτης ἱκνοῦμαι πρὸς τὸ ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε, εἶτε ὡς τοῦ Μενελάου ἀπεστραμμένου τὴν ἱκεσίαν αὐτὸς δυσφορῶν λέγει, δυστυχὴς ἐγὼ, εἰς ἄπορον ἥκω κακῶν καὶ οὐκ ἔχω οὐδεμίαν καταφυγήν. ὃ πάλιν διαλαβὼν, θαρσύνει ἑαυτὸν καὶ φησὶ, τί δεδοίκαμεν τὸν θάνατον; καρτερεῖν δεῖ καὶ φέρειν ἀναγκαίως τὰ παρὰ τοῦ δαίμονος. τί δὲ, φησὶ, παραιτοῦμαι τὴν αἰσχύνην; πάσῃ μηχανῇ ποριστέον τὴν σωτηρίαν. οὐχ ὑπὲρ μικρῶν γάρ μοι ὁ κίνδυνος, ἀλλ' ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου ἐστίν. Ἄλλως. τί δὲ δεῖ ταλαιπωρεῖν καὶ κάμνειν ἐμὲ περὶ τὴν δέησιν· οὐ γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ μόνου καὶ τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς ποιοῦμαι τὴν δέησιν, ἀλλὰ ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου καὶ τοῦ γένους ἡμῶν. ἀποθανόντος γὰρ ἐμοῦ, ἡ ἐκ προγόνων πᾶσα εὐδαιμονία οἰχήσεται, ὡς οὐ διάδοχον σχοῦσα·[7]) ὥστε τῆς ζημίας καὶ εἰς σέ πως τεινούσης,

6) Flor. 6. addit: ἀναγκασθεὶς προβάλλειν γυναῖκα, ἧς καὶ μόνον τῇ μνήμῃ σχεδὸν ἀπηνθάνετο. (sic.)

7) ὡς οὐ διάδ. σχ. e Gu. addidi, e quo etiam est initio δεῖ

ἐπεὶ τοῦ αὐτοῦ γένους τυγχάνεις, οὐχ ἧττον ἐμοῦ δὲ σὲ σπουδάζειν, ὅπως σωθείην. ἢ αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὰ ἱκνοῦμαι ἐστὶ, τὰ δ' ἄλλα διὰ μέσου. ΤΙ ΔΕ, ποιήσω δηλονότι. ΤΑΛΑΙΠΩΡΕΙΝ, ταλαίπωρα ὑπομένειν. Gu. m. pr. MS. C. C. C. παραιτούμενον τὸ σώζεσθαι ὑπ' ἐκείνης. Gu. m. 2.

V. 663. ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΧΘΟΝΟΣ. δόκει ἀκούειν τάδε τὸν κατὰ χθονὸς θανόντα, ἤγουν νόμιζε, ὅτι πάρεστιν ἐκεῖνος, καὶ ἀκούει τάδε, λέγω τὴν ψυχὴν ἐκείνου ποτωμένην ἐπάνω σου. συνυπακούεται δὲ ἐνταῦθα ὑπαρκτικοῦ ῥήματος μετοχὴ, ἣ καὶ ἐκφωνουμένη κακοσύνθετον ποιεῖ τὸν λόγον καὶ ἄχρηστον. ὅτι δὲ λόγον ἔχει αὕτη συνυπακούεσθαι, δῆλον οὕτως· κατὰ χθονὸς ἐστὶν ὁ δεῖνα λέγεται, καὶ τὸν κατὰ χθονὸς ὄντα ἐξ ἀνάγκης μετὰ τῆς μετοχῆς τοῦ ὑπαρκτικοῦ οὕτως, ἐπειδὴ καὶ κατὰ χθονὸς ἐστὶν ὁ δεῖνα θανὼν λέγεται. [8]) δύναται καὶ καταλλήλως ἔχειν τοῦτο, καὶ μετὰ τῆς μετοχῆς τοῦ ὑπαρκτικοῦ λέγεσθαι μετασχηματιζόμενον. ἐπεὶ δὲ συμβαίνει ἐνταῦθα καὶ ἑτέραν εἶναι μετοχὴν κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν, καὶ διὰ τοῦτο κακόφραστον εἶναι τὸν λόγον καὶ κακοσύνθετον, οὐδέποτε ἐκφωνεῖται ἡ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος μετοχὴ, ἀλλ' ἀεὶ συνυπακούεται κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ὑπαρκτικῶν.

V. 666. ΤΑΥΤ' ΕΙΣ ΤΕ ΔΑΚΡΥΑ. ἀντὶ τοῦ μετὰ δακρύων καὶ γόων αἰτῶ τὴν σωτηρίαν. Ἄλλως. κατὰ ἀπόθεσιν ταῦτα ἐπάγεται, ἤγουν ταῦτα εἴρηκα, εἴς τε τὰ δάκρυα ἡμῶν καὶ τοὺς γόους καὶ τὰς συμφορὰς, ἤγουν μετὰ δακρύων καὶ γόων εἶπον. ἢ οὕτως, εἶπον ταῦτα εἰς δάκρυα καὶ γόους καὶ συμφορὰς, ἤγουν ἵνα μὴ τύχω τούτων. τεύξομαι δὲ, εἰ πετρωθῆναί με ἐάσεις. [9])

ante ταλαιπωρεῖν, μόνον pro μόνον. Paulo post idem: ὑπὲρ τοῦ οἴκου παντὸς, τουτέστι τοῦ γένους παντὸς ἡμῶν. In fine Junt. Basil. Barn. ἢ αὐτὴ ἡ κατ. King. ἡ αὐτὴ ἡ κατ. Gu. ἢ αὕτη ἡ κ. quod recepi.

8) Sic King. et Gu. Vulgo: ἐστιν ὁ δεῖνα λέγεται καὶ θανών. Ceterum haec συνυπακούεται (δὲ deest) ἐντ. in Gu. a m. pr. in marg. scripta sunt, praecedentia eadem manu inter lineas.

9) ἐάσεις e Gu. recepi pro ἐάσῃς. In hoc autem cod. verba

V. 667. ΚΑιΠΗιΤΗΚΑ. ὡς χρέος ᾔτησα.

V. 668. ΘΗΡΩΝ. ἀντὶ τοῦ θηρώμενος, ἤγουν λαβεῖν ζητῶν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

V. 669. ΚΑΓΩ Σ' ΙΚΝΟΥΜΑΙ. καὶ ἐγώ σε παρακαλῶ καίπερ ὑπάρχουσα γυνὴ, βοηθεῖν τοῖς δεομένοις· δυνατὸς γὰρ ὑπάρχεις ὠφελεῖν. τὸ δὲ ὠφελῶ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὡς καὶ Αἰσχύλος, ὡς τοῖς θανοῦσι χρήματ' οὐδὲν ὠφελεῖ. (Pers. 839.)

V. 671. ΚΑΤΑΙΔΟΥΜΑΙ, διὰ τιμῆς ἔχω. Fl. 33. ἀντὶ τοῦ αἰδοῦμαι. Gu. ΣΟΝ ΚΑΡΑ, ἤγουν σέ.

V. 672. ΞΥΜΠΟΝΗΣΑΙ, σοὶ δηλονότι. Gu. ΣΟΙΣ ΚΑΚΟΙΣΙ, ἐπὶ ταῖς σαῖς δυστυχίαις. Gu.

V. 673. ΚΑΙ ΧΡΗ ΓΑΡ ΟΥΤΩ. τοῦτο μερικῶς, ἢ καθόλου νοητέον, ὅτι πρέπει ἢ ἐμὲ, ἢ πάντα ἄνδρα συνεκκομίζειν καὶ συνεκφέρειν, ἣν ἰσχὺν διδῷ ὁ θεὸς, τὰ τῶν ὁμαιμόνων κακὰ, θνήσκοντα, εἰ δεήσειεν, ὑπὲρ ἐκείνων, καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους. εἰ μὴ γὰρ ἐξ ἀλλήλων οἱ συγγενεῖς βοηθοῖντο, [10]) τίς ἂν ἄλλην ἔξωθεν ἐλπίσοι βοήθειαν; τὸ δὲ θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους σαφήνειά ἐστι τοῦ οὕτω. ΘΝΗΣΚΟΝΤΑ, καὶ ὡς τεθνηξόμενον, καὶ ὡς κτενοῦντα τοὺς ἐναντίους, ἤγουν εἰ καὶ θάνατος πρόκειται, καὶ εἰ νίκη τῶν ἐναντίων.

κατὰ ἀπόθεσιν — συμφορᾶς inter lineas manu pr. scripta sunt, reliqua in marg. m. sec.

10) εἰ μὴ γὰρ — βοηθοῖντο e Gu. recepi pro εἰ μὲν γὰρ — βοηθεῖεν (King. βοηθοῖεν). Idem mox τίς ἂν ἄλλως ἐξ. ἐλπίσῃ β. Verba: τὸ δὲ θν. — οὕτω om. King. In Junt. Basil. Barn. haec ita continuantur: σαφήνειά ἐστι τοῦ οὕτω (comma ponit Junt.) θνήσκοντα. In Gu. priora τοῦτο μερικῶς — οὕτω manus secunda scripsit in marg. reliqua καὶ ὡς τεθν., in quibus κτενοῦντα pro κτανοῦντα, manus prima inter versus. King. e glossis MSS. hanc paraphrasin concinnavit: Ὀρέστ', ἐγὼ αἰδοῦμαί σε καὶ συμπονῆσαί σοι ἐπὶ ταῖς δυστυχίαις θέλω. καὶ χρὴ γὰρ οὕτω συνδιαφέρειν ἐμὲ τὰ τοῦ ἀδελφοῦ κακὰ, ἣν διδῷ ὁ θεὸς δύναμιν, καὶ φόβον ἔχοντα τεθνήξεσθαι καὶ ἐλπίδα ἔχοντα ἀποκτείνειν τοὺς ἐναντίους· τὸ δὲ δύνασθαι τοῦτο ποιεῖν παρὰ θεῶν θέλω τυχεῖν.

V. 674. *ΣΥΝΕΚΚΟΜΙΖΕΙΝ.* συμπονεῖν δεῖ τοῖς συγγενέσι, κἂν κίνδυνος παρῇ, καὶ μάλιστα εἰ τὸ θεῖον παρέχει δύναμιν. τὸ δὲ ἑξῆς ἀναστρεπτέον· ἔστι γὰρ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους, καὶ θνήσκοντα. *ΣΥΝΕΚΚΟΜΙΖΕΙΝ*, συνδιαφέρειν, ὁμοῦ ὑπομένειν. (συνεκφέρειν καὶ ἀποτρέπειν, βαστάζειν, συμπονεῖν.) Gu. τὸν ἀδελφὸν συνελαφρύνειν, ἐπικουφίζειν, μαστίζειν. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

V. 676. *ΤΟ Δ' ΑΥ ΔΥΝΑΣΘΑΙ.* τοὐναντίον Αἴας φησί· καὶ πρὸς δαίμονά περ εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρόν. (Il. ρ', 104.)

V. 677. *ΗΚΩ ΓΑΡ ΑΝΔΡΩΝ.* οὐκ ἐπαγόμεθα συμμάχους, ἀλλ' ἔρημος τῆς παρὰ τούτων δυνάμεως ὤν, ὡς τῶν συμμάχων αὐτοῦ κατὰ τὴν πλάνην ἀλωμένων, [1]) πλὴν ὀλίγων. ἢ οὕτως· ἦλθον ἔρημος συμμάχων, καὶ προσέτι πλάνην ὑφέστηκα πολλήν. *ΗΚΩ ΓΑΡ.* ἦλθον ἔχων τὸ δόρυ κενὸν συμμάχων ἀνδρῶν, ἤγουν κενὸς ὑπάρχων πολεμικῶν ἀνδρῶν, καὶ προσταλαιπωρήσας τῇ πλάνῃ. τὸ δὲ ἐνταῦθα ἐλπίδος προσήκομεν, ἀντὶ τοῦ προσοικειούμεθα καὶ ἐγγὺς ἐσμὲν ἐλπίδος. σκόπει οὖν, πῶς οὔτε διὰ κολακείας πεῖσαι ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐν ἀμφιβολίᾳ ἀφῆκε. τὸ *ΣΜΙΚΡΑι ΣΥΝ ΑΛΚΗι* ἢ πρὸς τὸ ἥκω συνάπτεται τῇ ἐννοίᾳ, ἢ πρὸς τὸ ἀλώμενος. MS. C.C.C. Gu. *ΑΛΚΗι*, βοηθείᾳ. Gu. m. pr. *ΛΕΛΕΙΜΜΕΝΩΝ*, τῶν ὑπολελειμμένων. (ἐναπολειφθέντων.) Gu.

V. 680. *ΜΑΧΗι ΜΕΝ.* ἐν μάχῃ μὲν οὐκ ἂν περιγενοίμεθα τοῦ Πελασγικοῦ Ἄργους, ἤγουν οὐχ ὑπερισχύσαιμεν. [2]) *ΥΠΕΡΒΑΛΟΙΜΕΘΑ*, ὑπερφέροιμεν καὶ κρείττονες αὐτοῦ γενοίμεθα διὰ τὸ μὴ ἔχειν δύναμιν, ὡς ἔφην. Gu. m. sec.

V. 680 sq. *ΕΙ ΔΕ ΜΑΛΘΑΚΟΙΣ.* οὕτω λέγε· [3]) ἐνταῦθα δέ, ἤγουν εἰς τοῦτο τῆς ἐλπίδος προσήκο-

1) Junt. Basil. ἀλωμένων. Barn. King. Musgr. ἀνηλωμένων, fortasse recte.

2) ὑπερισχύσαιμεν e Gu. scripsi pro ὑπερισχύσομεν.

3) οὕτω λέγε. Sic Gu. Vulgo οὕτω τοῦτο λέγει. Paulo post Junt. Basil. εἰ δυνάμεθα, quod jam correxit Barn. adstipulante Gu.

μεν, καὶ προςερχόμεθα, εἰ δυναίμεθα ὑπερβαλέσθαι ἐν λόγοις μαλθακοῖς.

V. 681. ΜΑΛΘΑΚΟΙΣ, ταπεινοῖς, κολακευτικοῖς. Gu. πραέσι. Fl. 21.

V. 682. ΔΥΝΑΙΜΕΘ', ὑπερβαλέσθαι καὶ νικῆσαι. Gu. λείπει πεῖσαι. Fl. 21. ΠΡΟΣΗΚΟΜΕΝ, περισσὴ ἡ πρός, (προςερχόμεθα, ἐγγὺς ἐσμέν). Gu. περισσὴ ἡ πρός ἀντὶ τοῦ ἥκομεν, ἤλθομεν. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. προςοικειούμεθα, ὡς τάχα πείσομεν αὐτούς. Fl. 10.

V. 683 sq. ΣΜΙΚΡΟΙΣΙ — ΠΟΝΟΙΣΙ. σμικρᾷ δυνάμει ὤφειλεν εἰπεῖν· ὁ δὲ λέγει σμικροῖς πόνοις, τὴν ἐνέργειαν τιθεὶς ἀντὶ τῆς δυνάμεως. [4]) ΣΜΙΚΡΟΙΣΙ ΜΕΝ. τῇ δ' ὀλίγων μάχῃ τοὺς πολλοὺς καταγωνίσασθαι ἀδύνατον, ὅθεν εἰς πόλεμον μὲν ἐλθεῖν παραιτητέον αὐτοῖς· εἰ δὲ λόγοις ὑπελθεῖν δεῖ καὶ γοητεύσασθαι αὐτοὺς σοφίᾳ λόγων, ἐνταῦθα δυνησόμεθα. ἀνόητον δὲ καὶ ἀμαθὲς καὶ τὸ μόνον προςδοκῆσαι τοὺς ὀλίγους τῶν πολλῶν περιγενέσθαι. ΕΛΟΙ, λάβοι (Fl. 17. 59. 76.), κατορθώσοι. Gu. χειρώσεται. Fl. 10.

V. 684. ΑΜΑΘΕΣ, ἀπαίδευτον. (ἀνόητον, μωρόν.) Gu. ΚΑΙ ΤΟ ΒΟΥΛΕΣΘΑΙ, μὴ μόνον τὸ ἐπιχειρεῖν. Gu. Fl. 6. οὐ μόνον ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ βούλεσθαι, ὅτι καὶ ἀδύνατον. Fl. 10. ἐνθυμεῖσθαι. Fl. 21.

V. 685 sq. ΟΤΑΝ ΓΑΡ ΗΒΑι ΔΗΜΟΣ. ὅταν γὰρ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσὼν ἀκμάζῃ, ὅμοιον τὸ ζητεῖν [5]) κατασβέσαι αὐτὸν, ὥςπερ ζητεῖν κατασβέσαι πῦρ λάβρον καὶ σφοδρόν.

V. 685. ΗΒΑι, ἀκμάζῃ. (φλεγμαίνῃ, ἐκμαίνηται.) Gu.

V. 686. ΟΜΟΙΟΣ. λείπει τὸ πειρᾶσθαι νικῆσαι αὐτὸν, τὸν ὄχλον, ἀλλ' ὅμως ὑπονοεῖται. Fl. 21. ΩΣΤΕ

4) In Junt. Basil. Barn. hoc scholion adscriptum est ad v. 679. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ. Huc retulit King. ductus MS. C. C. C. quocum consentit Gu. Idem primus ἐνέργειαν, prout etiam in Gu. legitur, dedit pro εὐέργειαν.

5) τὸ ζητεῖν e Gu. addidi, qui praeterea paulo post habet ὥστε pro ὥςπερ.

ΠΤΡ. οὔτε γὰρ τοῦτο κατασβέσαι ῥᾴδιον, οὔτε ἐκεῖνον τῆς ὀργῆς πεπαυκέναι. Baroc. 74. Gu. 6)

V. 687 sq. *ΕΙ Δ' ΗΣΤΧΩΣ.* εἰ δέ τις ἡσύχως καθ' αὐτὸν ἐνδιδοὺς ὑποτάσσοιτο τῷ δήμῳ θυμουμένῳ, εὐλαβούμενος καὶ φοβούμενος τὸν καιρὸν, (ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πνευμάτων,) ἴσως ἂν καταπαύσειε τῆς ὀργῆς δηλονότι.

V. 687. *ΕΝΤΕΙΝΟΝΤΙ*, σφοδρυνομένῳ μὲν τῷ δήμῳ. (ἀκμάζοντι τῇ ὀργῇ.) Gu. Baroc. 74. μεγαλαυχοῦντι τῷ ὄχλῳ. Fl. 21. τὸ ἐντείνοντι καὶ τὸ χαλῶντι ἐκ μεταφορᾶς τῆς νηὸς εἴρηται. Gu. m. sec.

V. 688. *ΧΑΛΩΝ*, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἱστίων, ἐνδιδούς. Gu. m. pr. Baroc. 74. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76. συγκαταβαίνων, ὑποκλίνων. Gu. m. sec. ὑπενδιδούς. Fl. 33. *ΤΠΕΙΚΟΙ*, ὑποτάσσεται, ἐνδίδωσι. Gu. m. sec. *ΕΤΛΑΒΟΤΜΕΝΟΣ*, φοβούμενος. (αἰδούμενος καὶ θεραπεύων.) Gu. φοβούμενος, ὑποκλίνων ἑαυτὸν, ἤτοι ταπεινούμενος, ἀποστελλόμενος, (leg. ὑποστ —) θεραπεύων. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

V. 689. *ΕΚΠΝΕΤΣΕΙ'*, λήξειε τῆς ὀργῆς. Gu. m. pr. Florr. iidem. ῥαίσειε τῆς ὀργῆς, παυθῇ τοῦ θυμοῦ. Gu. m. sec.

V. 689 sq. *ΟΤΑΝ Δ' ΑΝΗι.* ὅταν δ' ἀναπνεύσῃ, ἐπιτύχοις ἂν εὐκόλως τοῦ λαοῦ, καθόσον βούλει. *ΑΝΗι ΠΝΟΑΣ.* ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πνευμάτων. (ἀφήσῃ, καταλείψῃ.) Gu. ἀφῇ. Fl. 6. 9. 17. 25. 56. 59. 76. τελειώσῃ ὀργάς. Fl. 21.

V. 691 sq. *ΕΝΕΣΤΙ Δ' ΟΙΚΤΟΣ.* ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ, ἵν' ᾖ, ἔστι γὰρ τῷ δήμῳ ἐλεεῖν καὶ θυμοῦσθαι, [καὶ ἅπας δὲ φίλος τοιοῦτος.] ἐὰν τοίνυν θυμουμένῳ τῷ δήμῳ εἴκεις, 7) πεπαύσεται τῆς ὀργῆς καὶ λοιπὸν ἐπιτήδειός ἐστιν εἰς τὸ συνδραμεῖν ταῖς ἱκεσίαις. ὡς γὰρ ἐμπέφυκεν αὐτῷ τὸ μεγάλως ὀργίζεσθαι, οὕτω καὶ τὸ ἐλεεῖν· τουτέστιν οὐ γὰρ πρὸς τὸ ὀργίζεσθαι μόνον ἔχει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἐλεεῖν, καὶ τῷ δυναμένῳ τοῦτο αὐτὸ καραδοκεῖν, καὶ ἐπί-

6) Baroc. ap. King. ὥσπερ οὔτε τοῦτο et πεπεικέναι.

7) εἴκεις. Junt. Basil. ἥκεις. Corr. Barn. Quae praecedunt, καὶ ἅπας δὲ φίλος τοιοῦτος, omisit King.

τηρεῖν, πότε μὲν μεγάλως θυμοῦται, πότε δὲ ἀνῆκε τῆς ὀργῆς, κτῆμά ἐστι τοῦτο τιμιώτατον, τὸ εἰδέναι δηλονότι ἑκάστου καιρόν. ἢ οὖν αὐτὸς ὁ δῆμος κτῆμα ἐστὶ τιμιώτατον, τὸ εἰδέναι προςενεχθῆναι καθ' ὃν τρόπον αὐτῷ. ἢ ὁ καιρὸς μέγα κτῆμα τῷ καραδοκοῦντι τὸν δῆμον, καὶ γινώσκοντι, πότε μὲν θυμοῦται, πότε δὲ ἐλεεῖ.

V. 692. *ΚΑΡΑΔΟΚΟΥΝΤΙ.* καιροφυλακτοῦντι, προςδεχομένῳ τὸν καιρόν. *ΚΑΡΑΔΟΚΟΥΝΤΙ,* καιροφυλακτοῦντι. (ἐκδεχομένῳ καὶ σκοποῦντι τὸν καιρὸν τοῦ οἴκτου καὶ τοῦ θυμοῦ. ἀναμένοντι.) Gu., Baroc. 74. [8]) καιροφυλακτήματι, ἤγουν μετὰ περιφανείας προςδεχομένῳ. Fl. 21. ἐλπίζοντι. Fl. 10.

V. 694. *ΤΟ ΛΙΑΝ ΧΡΗΣΘΑΙ ΚΑΛΩΣ.* ἀντὶ τοῦ μετρίως χρῆσθαι, τῷ καλῶς λίαν χρῆσθαι, ἵν' ᾖ τὸ καλῶς ἠπίως, ἤγουν σφόδρα ἐνδείξασθαι (add. τὴν πραότητα) τῶν πρὸς σὲ πράξεων. *ΤΩι ΛΙΑΝ,* ἤγουν μετριάζειν καὶ μὴ τῇ ὑπερβολῇ χρῆσθαι. (τὸ τῷ λίαν καὶ μέγα καὶ μικρὸν γράφε, μικρὸν μὲν οὕτω· πειράσομαι πεῖσαι καὶ τὸν Τυνδάρεω καὶ τὴν πόλιν τοῦτο τὸ λίαν χρῆσθαι σοὶ καλῶς· μέγα δὲ οὕτω· πειράσομαι πεῖσαι καὶ τὸν Τυνδάρεω καὶ τὴν πόλιν τίνι (sic) τῷ λίαν χρῆσθαι σοὶ καλῶς. οὐ γὰρ μόνον πείθω τὸν δεῖνα τάδε φαμὲν, ἀλλὰ καὶ πείθω τούτοις· ἡ γὰρ κατάπεισις, ἣν ἐκεῖνον πείθω, τοῖς πράγμασι γίνεται, εἰς ἃ αὐτὸν καταπείθω. εἰ δέ τις εἴποι, ὡς εἰ τὸ λίαν μικρὸν γράφεται, οὐκ ἀπαντᾷ πρὸς τὸ μέτρον, φαμὲν ὅτι οὐ μόνον τὰ δύο ἀμετάβολα ἐκτείνουσι παρὰ (π . v. Bast comm. palaeogr. p. 829 sq.) τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν ἔσθ' ὅτε.) Gu. μετρίως, τῷ σφόδρα ἐνδείξασθαι τὴν πραότητα. Fl. 10.

V. 695—697. *ΚΑΙ ΝΑΥΣ ΓΑΡ.* καὶ ναῦς γὰρ βιαίως τοῦ ποδὸς ἐκταθέντος ὑπέκυψεν, ὥςτε ὕδωρ ἐκδέξασθαι, πάλιν δὲ ἀνωρθώθη, ἐὰν χαλᾷ καὶ ἐνδιδῷ τὸν πόδα. τὰς ἄγαν γὰρ προθυμίας, ἀντὶ τοῦ τὰς ὑπερβολικὰς ὁρμὰς καὶ ὑπὲρ τὸ δέον, μισεῖ ὁ θεός.

V. 695. *ΠΡΟΣ ΒΙΑΝ ΠΟΔΙ.* εἰς κατασκευὴν τοῦ πρὸς ἐκείνους λόγου ταῦτα ἐπάγει. ποδὶ δὲ, ἤγουν διὰ τοῦ

8) ἀναμένοντι non est in Barocc.

ποδός. λέγεται δὲ οὕτω τὸ σχοινίον τὸ κατέχον κάτωθεν τὸ ἱστίον. 9)

V. 696. ΕΒΑΨΕΝ. ἤγουν ὕφαλος 10) γέγονεν· ἐλθὸν γὰρ πνεῦμα σφοδρὸν καὶ πρὸς τὴν τοῦ ποδὸς τάσιν ἐμπεπτωκὸς ἀνατρέπει. ΕΒΑΨΕΝ, ἑαυτὴν δηλονότι, ἤγουν ἐβαπτίσθη. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 56. 59. 76.

V. 697. ΤΑΣ ΑΓΑΝ ΠΡΟΘΥΜΙΑΣ, τὰς ὑπερβολικὰς ὁρμάς. (τὰς ὑπὲρ τὸ δέον ἀλαζονείας.) Gu. τὰς ὑπὲρ τὸ δέον ὑπεροψίας ἤτοι ὑπερηφανείας. Fl. 10. 21. τὴν πολὺν (l. πολλὴν) θρασύτητα. MS. C. C. C.

V. 698. ΑΛΛΩΣ, μάτην. Gu.

V. 699. ΣΩΖΕΙΝ, ῥύεσθαι. ΣΟΦΙΑι, ΟΥ ΒΙΑι, ἐπιτηδειότητι καὶ οὐ δυναστείᾳ τῶν ἐπικρατεστέρων. ΣΟΦΙΑι, μεταχειρίσει διὰ λόγων (Fl. 6.), φρονήσει. Gu. ΤΩΝ ΚΡΕΙΣΣΟΝΩΝ, τουτέστι τοῦ δήμου· κρείττων γάρ ἐστι νῦν, ὡς ἔφην, ἐμοῦ. Gu.

V. 700. ΑΛΚΗι, ἰσχύι. (δυνάμει.) Gu. ΔΟΞΑΖΕΙΣ, ὑπονοεῖς. Gu. ὑπολαμβάνεις. Fl. 33.

V. 701 sq. ΟΥ ΓΑΡ ΡΑΔΙΟΝ. ἀντὶ τοῦ οὐ ῥάδιον περιγενέσθαι τῶν σῶν κακῶν, καὶ ἀπαλεῖψαι παροῦσάν σοι συμφοράν. ΛΟΓΧΗι ΜΙΑι. οὐχ ὅτι μίαν λόγχην εἶχεν, εἴρηκε τὸ λόγχῃ μιᾷ, ἀλλὰ δεικνὺς ἐντεῦθεν τὸ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως ὀλίγον. εἰκότως δὲ ἐπέφερε τὸ τρόπαια πρὸς τὸ λόγχῃ· ἐκ γὰρ δοράτ[illegible] τὰ τρόπαια γίνεται.

V. 703 sq. ΟΥ ΓΑΡ ΠΟΤ᾽ ΑΡΓΟΥΣ. ἤγουν οὐδέποτε τοῖς Ἀργείοις ταπεινῶς ὑποπεπτώκαμεν, ἀλλὰ μεγαλοπρεπῶς καὶ γενναίως αὐτοῖς ἐχρώμεθα, προστάττοντες μετ᾽ ἐξουσίας, ὅσα ἂν ἐβουλόμεθα. ΟΥ ΓΑΡ ΡΑΔΙΟΝ. εἰ γὰρ ἦν τοῦτο ῥάδιον, οὔποτε διὰ τοῦ Ἄργους τὴν γῆν, ἤγουν διὰ τὸ Ἄργος προσεφέρομεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ μαλθακόν· νῦν δὲ ἀναγκαίως ἔχει τοῖς σοφοῖς δούλους εἶναι τῆς τύχης. τὸ δὲ Ἄργους γράφεται καὶ Ἄργου, ἵν᾽ ᾖ Ἄργου γαῖαν. Ἀρι-

9) τὸ κατέχον κάτ. τὸ ἱστ. Sic Gu. prout edidit King. Antea erat τὸ κάτωθεν τοῦ ἱστίου.

10) ὕφαλος Gu. quod jam Barn. dedit. Junt. Basil. ἴφαλος. In Gu. hoc scholion est a m. sec.

στοφάνης δὲ μετὰ τοῦ σ. οὐ πρὸς ἡμῶν φησιν, οὐδὲ τῆς ἡμετέρας ἀξίας ὑποδραμεῖν καὶ διακολακεῦσαι τὸν τῶν Ἀργείων ὄχλον. ἀνάγκη δ' ἡμᾶς δουλεῦσαι τῇ κρατούσῃ τύχῃ, τοῦτο γὰρ σοφῶν καὶ φρονίμων ἀνδρῶν ἐστι. τὸ δὲ ἑξῆς· νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει τοῖς σοφοῖς δούλους εἶναι τῆς τύχης. *ΟΥ ΓΑΡ ΠΟΤ' ΑΡΓΟΥΣ.* οὐ τῆς ἡμῶν ἀξίας ἐστὶ τὸ ὑποδραμεῖν τοὺς Ἀργείους, ἀνάγκη δ' ὅμως δουλεύειν τῇ κρατούσῃ τύχῃ· τοῦτο σοφῶν ἐστιν ἀνδρῶν. Fl. 10. *ΑΡΓΟΥΣ ΓΑΙΑΝ*, διὰ τὸ Ἄργος. Gu. *ΤΟ ΜΑΛΘΑΚΟΝ*, τὸ κολακικόν. Gu.

V. 704. *ΠΡΟΣΗΓΟΜΕΣΘΑ*, προσεφέρομεν αὐτούς. (προσήχθημεν, ἐφέρομεν.) Gu. *ΝΥΝ Δ' ΑΝΑΓΚΑΙΩΣ.* εἰ γὰρ ὁ δῆμος νῦν εὐτυχὴς, ἡμεῖς δὲ ἀτυχεῖς, ὡς εἰρήκαμεν, οὐ δεῖ πρὸς αὐτὸν ἰσχύος, ἀλλὰ σοφίας καὶ μεταχειρίσεως· σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς πρὸς τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς τοῖς πράγμασι χρῆσθαι.

V. 706 sq. *Ω ΠΛΗΝ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.* λείπει ἡ εἰς. τὸ δὲ ἑξῆς ὦ εἰς τἄλλα οὐδὲν, πλὴν εἰς τοῦτο σπουδάζων, εἰς τὸ ἕνεκεν τῆς σῆς γυναικὸς στρατεύεσθαι. Ἄλλως. Τοῦτο οὕτω φασὶ τινὲς, ὦ Μενέλαε κάκιστε βοηθεῖν τοῖς φίλοις, χωρὶς τοῦ στρατεύειν εἵνεκα γυναικός· εἰς τοῦτο γὰρ κάλλιστος· τὰ δ' ἄλλα τυγχάνεις οὐδέν. οὓς αὐτὸς ἐάσας ὡς ἀμαθεῖς, [1]) οὕτω λέγε· ὦ Μενέλαε, οὐδὲν τὰ ἄλλα χωρὶς τοῦ στρατεύειν εἵνεκα τῆς γυναικὸς, ὦ κάκιστε τιμωρεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς φίλοις. ἢ τὸ πλὴν ἀντὶ τοῦ εἰ μή. *Ω ΠΛΗΝ ΓΥΝ.* ὦ κατὰ τὰ ἄλλα οὐδὲν ὢν, πλὴν τοῦ στρατηλατεῖν ἕνεκα γυναικός. Gu.

V. 707. *ΚΑΚΙΣΤΕ*, κακοτροπώτατε. Gu.

V. 708. *ΤΑ Δ' ΑΓΑΜ.* ἃ εἰς σὲ πεποιήκει. ἀριστεύματα. Gu.

V. 709. *ΦΡΟΥΔ'*, ἀφανῆ (ἐστιν). Gu. *ΑΦΙΛΟΣ ΗΣΘ' ΑΡ.* μάτην ἄρα, φησὶν, ὦ πάτερ, ἐταλαιπώρεις ἐν τῷ πολέμῳ, οὐδενὸς σώφρονα φρονοῦντος, ὑπὲρ ὧν ἠτύχεις· τὸ γὰρ πράσσων κακῶς, ἀντὶ τοῦ ἀδίκως, τουτέστιν, οὐ φίλοις ἄρα, οὐδ' εὐγνώμοσιν ἐχαρίζου ἀνδράσιν, οἱονεὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἡμᾶς ἠδίκεις, ἡμᾶς μὲν ἐρήμους καταλιπὼν, ἀναισθήτοις δὲ καὶ ἀγνώμοσι χαριζόμενος. ἢ οὕ-

1) ὡς ἀμαθεῖς om. Gu.

τως, οὐχ ὑπὲρ φίλων ἄρα ἐπολέμεις τοῖς βαρβάροις, ἀλλ' ἡμάρτανες κακοῖς χαριζόμενος, ἢ δυςτυχῶν τανῦν, ὦ πάτερ, οὐδένα κέκτησαι φίλον. ΑΦΙΛΟΣ. ἐπειδὴ νῦν δυςτυχῶν οὐκ ἔχεις τὸν βοηθήσοντα, (ἡ γὰρ ἐμὴ δυςτυχία εἰς σὲ ἀναφέρεται,) ἄφιλος ἦσθα τότε, ὅτε μετὰ τῶν ζώντων διῆγες· εἰ γὰρ εἶχες τότε φίλους, νῦν ἂν ἐβοήθουν τοῖς ἐκ σοῦ γεγονόσι. τὸ δὲ πράσσων κακῶς, ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος καιροῦ, ὡς ἔφαμεν, νόει, ἢ διότι ὑπὲρ Μενελάου τότε ἐκινδύνευεν ἐν πολέμῳ. ΑΦΙΛΟΣ, ἤγουν ἐστερημένος φίλων τῶν μελλόντων δηλονότι προστήσεσθαι.

V. 710. ΠΡΟΔΕΔΟΜΑΙ, ἐγκαταλέλειμμαι. (ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων καὶ οὓς οὐκ ἂν ποτ' ηὔχουν ἐμὲ παριδεῖν.) Gu.

V. 711. ΟΠΗ ΤΡΑΠΟΜΕΝΟΣ, ἀντὶ τοῦ ποῖ τραπόμενος φύγω τὸν θάνατον, ὃν ἐπάγουσιν ἐμοὶ οἱ Ἀργεῖοι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 713. ΑΛΛ' ΕΙΣΟΡΩ ΓΑΡ. ἀλλ' ἐάσω ταῦτα. (πρὸς τὸ ὄψιν — v. 715. — στίξον, ἵν' ᾖ τὸ γὰρ ἀργὸν, ἢ πρὸς τὸ πιστός σύναψον τὸ ἀλλά, ἵν' ᾖ τὸ εἰςορῶ γάρ μέχρι τοῦ ὄψιν διὰ μέσου.) Gu. ἀλλ' ἐάσω ταῦτα· κατὰ δὲ τὸ σιωπώμενον οἶδεν τὸν Πυλάδην ἐρχόμενον. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

V. 715. ΗΔΕΙΑΝ ΟΨΙΝ. (ἀποθετικῶς. Florr.) ὄψις ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ βλεπομένου. Gu. Fl. 17. 21. 25. 34. 59. 76. ΠΙΣΤΟΣ ΕΝ ΚΑΚΟΙΣ. πιστὸς ἀνὴρ κρείσσων εἰς τὸ ὁρᾶν αὐτόν τινα ἐν ταῖς δυςτυχίαις τῆς γαλήνης τῶν ναυτίλων. τὸ [2]) ναυτίλοις πρὸς τὸ γαλήνης ἐστὶν, οὐ πρὸς τὸ κρείσσων. ὥςπερ δὲ φαμὲν, φίλος φίλου, καὶ φίλος φίλῳ, οὕτω καὶ γαλήνη ναυτίλων, καὶ γαλήνη ναυτίλοις. Ἄλλως. Ὁ βέβαιος φίλος κρείσσων ἐστὶ τῆς ὁρωμένης ἐκ ζάλης τοῖς ναυτίλοις γαλήνης.

V. 717. ΘΑΣΣΟΝ. ἀφικόμην διὰ τοῦ ἄστεος θᾶττον

2) τὸ Sic Gu. ut jam edidit King. pro τοῖς. In Gu. haec τὸ ναυτ. — γαλ. ναυτ. scripsit man. sec. superiora πιστὸς — ναυτίλων m. pr. E sequ. scholio βέβαιος pro glossa cum altera ἀσφαλὴς supra v. πιστὸς scriptum est in Flor. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. et in Gu. a m. pr. Verba τῆς ὁρωμένης ἐκ ζ. τοῖς ναυτίλοις γαλ. in Gu. a m. sec. Ex eo ναυτίλοις pro ναυτικοῖς recepi.

προβαίνων, ἤγουν ἐπιτείνων τὴν εἰς τοὔμπροσθεν πορείαν, ἢ ἐχρῆν με προβαίνειν δηλονότι. [3]) ἁρμοδίως ἐνταῦθα τῷ τροχαϊκῷ ἐχρήσατο μέτρῳ πρὸς σπουδὴν τοῦ ὑποκριτοῦ· εἰσὶ γὰρ οἱ ἐντεῦθεν στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ση, ὧν τελευταῖος μυρίων κρείσσων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. *ΘΑΣΣΟΝ.* τὴν αἰτίαν τοῦ θᾶσσον ἱκόμην ἐπιφέρων αὐτίκα λέγει, σύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ᾽ ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς. λέγει δέ, ὅτι ἐρχόμενος διὰ τῆς πόλεως ἤκουσα παρά τινων, ὡς ἐκκλησίαν Ἀργεῖοι ἐποίησαν ἐπὶ σὲ καὶ Ἠλέκτραν, ἵνα κτείνωσιν. εἶδον δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τινὰς στείχοντας, ὅθεν σπεύσας ἀφικόμην, ἵνα μάθω, τοῦ χάριν ταῦτα ἐστὶ, καὶ ὅσον δύναμαι εἰςενέγκω σοι. [4]) Ἄλλως. Θᾶσσον, ἢ ὡς ἐχρῆν με, παρεγενόμην διὰ τῆς πόλεως, τὸν ἐπὶ σὲ καὶ τὴν σὴν ἀδελφὴν σύλλογον τῆς πόλεως καὶ ἀκούσας καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδὼν, ὡς τῆς φήμης διαδραμούσης ἄχρι Φωκίδος. οὐ μόνον οὖν, φησὶν, ἤκουσα σύλλογον ἐπὶ σὲ γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ παριὼν εἶδον.

V. 720. *ΤΙ ΤΑΔ᾽ ΕΣΤΙ;* πῶς διάκεισαι; τί ποιεῖς, ὦ φίλτατέ μοι φίλων καὶ ἡλίκων καὶ τῆς συγγενείας; κατὰ πάντα γὰρ τάδε ὑπάρχεις μοι. *ΠΡΑΣΣΕΙΣ*, πάσχεις. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 722. *ΟΙΧΟΜΕΣΘ᾽*, ἀπολώλαμεν, ὡς ἐν βραχεῖ σοὶ λόγῳ τὰς ἐμὰς δυςτυχίας δηλώσω.

V. 723. *ΣΥΓΚΑΤΑΣΚΑΠΤΟΙΣ*, συγκαταχωννύεις, συναναιρεῖς, συνδιαφθείρεις καὶ ἡμᾶς. τὸ κατασκάπτειν κυρίως ἐπὶ πόλεως, ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς εἴρηται. *ΣΥΓΚΑΤΑΣΚΑΠΤΟΙΣ*, συγκαταβάλλοις. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. διαφθείροις, συναναιροῖς. Gu. m. sec.

V. 724. *ΜΕΝΕΛΕΩΣ*, ὁ Μενέλαος κάκιστος ἐφάνη εἰς ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν ἀδελφήν.

3) δηλονότι e Gu. addidi, in quo priora ista usque ad ἁρμοδίως sunt a m. pr.

4) Hoc scholion in Gu. est a m. sec. cum hac varietate: ἐπιφέρει αὐτίκα λέγων. — αὐτὸς σαφῶς, quod recepi pro αὐτίκα σ. — λέγει δὲ, ὅτι, ubi vulgo deest δέ. — ὅθεν σπεύσας ἀφίγμην — καὶ ὅσον δύναμαι, quod recepi pro ὅσῳ.

V. 725. ΕΙΚΟΤΩΣ, πρεπόντως. Fl. 17. 56. ἔχει. Gu.

V. 726. ΩΣΠΕΡ ΟΥΚ ΕΛΘΩΝ, οὕτως ἐμοὶ προςηνέχθη, ὡς μὴ παραγενόμενος. ΤΑΥΤΟΝ, ὅμοιον. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ ἴσον, ὥςπερ ἂν εἰ μὴ ἦλθε. Fl. 6.

V. 728. ΧΡΟΝΙΟΣ, ἀντὶ τοῦ μετὰ χρόνον πολύν· ὅμως κἂν βραδὺ παρεγένετο, ἀλλὰ τάχιστα τοῖς φίλοις ἐφωράθη κακός. ΧΡΟΝΙΟΣ, βραδέως ἦλθεν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. ΕΦΩΡΑΘΗ, ἐφάνη. Gu. m. pr. Florr. iidem et 34. κατελήφθη. Gu. m. sec.

V. 729. ΚΑΙ ΔΑΜΑΡΤΑ. καὶ τὴν γυναῖκα τὴν κακοτροπωτάτην διὰ νεὼς ἦλθεν ἄγων.

V. 730. ΟΥΚ ΕΚΕΙΝΟΣ, ἤγαγεν ἐκείνην. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. τοῦτο λέγει διὰ τὸ ὑπείκειν αὐτὸν πάντα τῇ γυναικὶ καὶ πρὸς τὸ ἐκείνης φέρεσθαι βούλημα. (καὶ πρὸς τὸ δοκοῦν ἐκείνῃ φέρ. Fl.) Gu. Fl. 6. διαβάλλει ὡς γυναικοκράτητον. Gu. ΟΥΚ ΕΚΕΙΝΟΣ. διαβάλλει ὡς γυναικοκρατούμενον αὐτόν, καὶ ὡς οὐκ ἂν ἐληλύθει, εἰ μὴ παραγέγονεν ἡ Ἑλένη. κωμῳδεῖται δὲ ὁ στίχος διὰ τὴν ταυτότητα. [5])

V. 731. ΠΟΥ 'ΣΤΙΝ Η. τῷ ὑποτακτικῷ συνυπάγει τὸν λόγον. ὀφείλων γὰρ εἰπεῖν, ποῦ ἐστὶν ἡ γυνή, ἢ πλείστους ὤλεσεν Ἀχαιῶν; ὁ δὲ φησί, ποῦ ἐστὶν ἥτις γυνὴ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν;

V. 734. ΜΗ Μ' ΙΔΕΙΝ, μὴ ἀνέξεσθαι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

V. 736. ΕΥΛΑΒΕΙΤΟ. ἐδειλία, ὅπερ λέγουσιν οἱ κακοὶ φίλοι μὴ θέλοντες τοῖς φίλοις βοηθεῖν, λέγοντες εὐλαβούμεθα, ἤτοι δειλιῶμεν καὶ φοβούμεθα. γνησίου γὰρ φίλου τὸ ὑπὲρ δύναμιν τολμᾶν, ὅπερ εὐλαβεῖσθαι αὐτὸς ἔλεγεν.

V. 737. ΣΚΗΨΙΝ ΕΙΣ ΠΟΙΑΝ. εἰς ποίαν πρόφασιν προχωρῶν; τοῦτο μαθὼν πάντ' ἔχω.

V. 738. ΤΑΣ ΑΡΙΣΤΑΣ, κατ' εἰρωνείαν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

5) Flor. 10. haec sola verba habet: κωμῳδεῖται ὁ στίχος διὰ τὴν πρᾳότητα.

V. 739. *ΙΣΩΣ ΣΟΙ.* ἴσως ἦλθε θυμούμενος κατὰ σοῦ ἕνεκα τῆς θυγατρός. Gu. m. pr. *ΘΥΜΟΥΜΕΝΟΣ*, ὀργιζόμενος. Gu. m. sec.

V. 740. *ΑΙΣΘΑΝΗι*, νοεῖς. τὴν τούτου συγγένειαν προέκρινε μᾶλλον, ἢ τὴν τοῦ ἐμοῦ πατρός. *ΑΙΣΘΑΝΗι*, νοεῖς. (καλῶς ἐνόησας.) Gu.

V. 741. *ΚΟΥΚ ΕΤΟΛΜΗΣΕΝ*, καὶ οὐχ ὑπέμεινεν ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν σῶν πόνων παραγενόμενος. *ΕΤΟΛΜΗΣΕΝ*, ἐκαρτέρησεν. Fl. 21.

V. 742. *ΟΥ ΓΑΡ.* οὐδαμῶς· οὐ γὰρ πολεμιστὴς ὑπάρχει, γενναῖος δ' ἐν γυναιξί. *ΑΙΧΜΗΤΗΣ*, πολεμιστής. (ἀνδρεῖος.) Gu.

V. 743. *ΕΝ ΚΑΚΟΙΣ.* ἐν κινδύνοις, ὡς ἔοικεν, ὑπάρχεις μεγίστοις, καὶ ἀναγκαῖόν ἐστί σοι ἀποθανεῖν. *ΑΡ' ΕΙ*, εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχει. Gu. *ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ*, ἀπαραίτητον, ἐπεὶ οὐκ ἔχεις τὸν βοηθήσοντα. Gu.

V. 744. *ΨΗΦΟΝ.* χρεία ἐστὶ θέσθαι τοὺς πολίτας ψῆφον περὶ ἡμῶν ἐπὶ τῷ φόνῳ, τουτέστι διὰ τὸν φόνον, ὃν δηλονότι [6]) εἰργασάμεθα.

V. 745. *Η ΚΡΙΝΕΙ.* τί πρᾶγμα ἡ ψῆφος κρινεῖ; εἰπὲ, ὅτι δέδοικα. *ΔΙΑ ΦΟΒΟΥ ΕΡΧ.* ἤγουν φοβοῦμαι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 746. *Η ΘΑΝΕΙΝ.* κρινεῖ ἢ θανεῖν ἡμᾶς, ἢ ζῆν. ὁ λόγος δ' οὐ μακρός ἐστι περὶ μακρῶν πραγμάτων.

V. 747. *ΦΕΥΓΕ ΝΥΝ.* τὸ νῦν ἀργὸν, ἢ ἀντὶ τοῦ γοῦν. [7]) φεῦγε λοιπὸν σὺν τῇ ἀδελφῇ σου τοὺς οἴκους καταλιπών.

V. 748. *ΟΥΧ ΟΡΑιΣ.* οὐ βλέπεις; πανταχόθεν φυλασσόμεθα, φρουροῖς.

V. 749. *ΕΙΔΟΝ ΑΣΤΕΩΣ.* εἶδον τὰς ῥύμας τῆς πόλεως δι' ὅπλων φυλαττομένας, ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀνδρῶν ὡπλι-

6) δηλονότι e Gu. addidi. ἀμφ' ἡμῶν in Fl. 53. explicatur καθ' ἡμῶν.

7) Gu. Fl. 59. ἀργὸν τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ λοιπόν. quo spectat paraphrasis, quae sequitur.

σμένων ὠχυρωμένας. *ΑΓΥΙΑΣ*, ῥύμας. (ῥυμίδας, ὁδούς.) Gu. *ΤΕΥΧΕΣΙΝ ΠΕΦΡ.* ἀντὶ τοῦ ὡπλισμένοις (Fl. 59. 76. —μένας) ἀνδράσιν ὠχυρωμένας. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἠσφαλισμένας. Gu. m. sec.

V. 750. *ΩΣΠΕΡΕΙ*, καθὰ πόλις κυκλοῦται παρὰ τῶν ἐχθρῶν, κατὰ τὸ σῶμα κυκλούμεθα. *ΠΥΡΓΗΡΟΥΜΕΘΑ*, (οὕτω περι)κυκλούμεθα. (πολιορκούμεθα, φυλασσόμεθα.)

V. 751. *ΚΑΜΕ ΝΥΝ ΕΡΟΥ*, ἐρώτησον νῦν καὶ ἐμὲ, τί πανθάνω· καὶ γὰρ ἐγὼ αὐτὸς φθείρομαι.

V. 752. *ΠΡΟΣ ΤΙΝΟΣ*, παρὰ τίνος; τοῦτο, τὸ οἴχεσθαί σε δηλονότι, προςυπάρχει τοῖς ἐμοῖς κακὸν κακοῖς.

V. 753. *ΣΤΡΟΦΙΟΣ*, ὁ ἐμὸς πατὴρ, ἐξώρισέ με τῶν οἴκων θυμωθείς. Στρόφιος Ἀναξιβίαν τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν ἔγημεν, ἐξ ἧς ἔφυσε τὸν Πυλάδην, ὅθεν Ὀρέστης καὶ Πυλάδης ἀνεψιοί. *ΣΤΡΟΦΙΟΣ ΗΛΑΣΕ Μ'*. ὁ Στρόφιος ὁ ἐμὸς πατὴρ ὀργισθεὶς ἤλασέ με ἀπὸ τῶν οἴκων, φυγάδα ποιήσας δηλονότι, ἤγουν [8]) ἐξόριστον. λέγεται δὲ ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσας τῶν οἴκων, ἐξόριστον ἐποίησεν.

V. 754. *ΙΔΙΟΝ.* ἤγουν πρὸς αὐτὸν ἰδίως ἀποβλέπον ἔγκλημα, ἤγουν ἁμάρτημα ἐπιφέρων σοι, τουτέστι κατηγορῶν σου, ἢ κοινὸν [9]) τοῖς πολίταις. Ἄλλως. Πότερον ἰδίᾳ κατὰ τὴν οἰκίαν ἡμαρτηκότι [10]) σοι ἐγκαλῶν, ἢ ἐν δημοσίῳ τινὶ πράγματι ἴδιον ἐπιφέρων σοι ἔγκλημα.

V. 755. *ΟΤΙ ΣΥΝΗΡΑΜΗΝ.* ὅτι συνέπραξά σοι λέγων τὸν τῆς μητρός σου ἄδικον φόνον. *ΣΥΝΗΡΑΜΗΝ*, συνέπραξα. (συνεψηφάμην, ἐβοήθησα.) Gu.

V. 756. *Ω ΤΑΛΑΣ*, ὦ τάλας ἐγὼ, δοκοῦσιν αἱ ἐμαὶ δυστυχίαι καὶ σὲ λυπήσειν.

8) ἤγουν e Gu. addidi, in quo haec ποιήσας δηλ. ἤγουν ἐξ. bis leguntur a m. pr. in marg. et a m. sec. inter versus.

9) κοινόν. Sic Gu. pro κρίσιν, sicut paulo ante ἀποβλέπον pro ἀποβλέπων.

10) ἡμαρτηκότι. Sic Flor. 21. pro ὄντι. In sqq. pro ἴδιον legendum suspicor κοινόν.

V. 757. ΟΥΧΙ ΜΕΝΕΛΕΩ, οὐ χρώμεθα τοῖς Μενελάου ἤθεσιν· ἄξιον φέρειν ταῦτα.

V. 758. ΟΥ ΦΟΒΗι, ἵνα μή σε οἱ Ἀργεῖοι, ὥςπερ καὶ ἐμὲ, ἀποκτεῖναι θελήσωσιν.

V. 759. ΟΥ ΠΡΟΣΗΚΟΜΕΝ. οὐχ ἁρμόζομεν κολάζεσθαι ὑπὸ τούτων, ὑπὸ τῆς γῆς δὲ τῶν Φωκέων. Ἄλλως. οὐχ ὑποτασσόμεθα τούτοις εἰς τὸ τιμωρῆσαι ἡμᾶς, οὐχ ὑποκείμεθα, ἀλλὰ τοῖς Φωκεῦσιν. [1]) Ἄλλως. Ἰδίως εἶπεν· τὰ γὰρ ἐπιτίμια τοῖς ἀδικοῦσιν ἡ ἀδικουμένη πόλις εἴωθεν ἐπιτιθέναι. Ἄλλως. Θαρσύνων αὐτὸν φησὶν, ὅτι οὐ προςήκομεν εἰς τὸ κολάζεσθαι τοῖς Ἀργείοις.

V. 760. ΔΕΙΝΟΝ ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ. χαλεπὸν τὸ πλῆθος, ὅταν πανούργους ἄρχοντας ἔχῃ. εἰς Κλεοφῶντα ταῦτα αἰνίττεται πρὸ ἐτῶν δύο ἐμποδίσαντα ταῖς σπονδαῖς. Ἄλλως. Ἴσως αἰνίττεται πρὸς τὰς καθ' αὐτὸν δημαγωγίας, μήποτε δὲ εἰς Κλεοφῶντα· πρὸ ἐτῶν γὰρ δύο τῆς διδασκαλίας τοῦ Ὀρέστου αὐτός ἐστιν ὁ κωλύσας σπονδὰς γενέσθαι Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους, ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ. ὁ δὲ νοῦς· δυνήσονταί σε, φησὶ, φονεῦσαι ὑπερβάντες τὸν νόμον· δεινὸν γὰρ οἱ πολλοὶ, καὶ τὰ ἑξῆς.

V. 761. ΑΛΛ' ΟΤΑΝ ΧΡΗΣΤΟΥΣ. καὶ δηλονότι· ἀλλ' ὅταν προστάτας λάβῃ χρηστοὺς, ἀεὶ χρηστὰ βουλεύεται. Ἄλλως. ἀλλ' ὅταν, φησὶ, χρηστοὺς καὶ κολακευτικοὺς λάβωσι τοὺς δεομένους, χρηστοὶ γίνονται.

V. 762. ΕΙΕΝ. ταῦτα μὲν οὕτως, κοινῶς δ' ὀφείλομεν σκοπεῖν καὶ λέγειν τὰ δόξαντα. ΕΙΣ ΚΟΙΝΟΝ ΛΕΓΕΙΝ ΧΡΗ, ἤγουν βουλεύεσθαι χρή. (κοινολογεῖσθαι πρέπει. χρὴ λέγειν ἡμᾶς εἰς κοινὴν ὠφέλειαν.) Gu. εἰς κοινὴν βουλήν. Fl. 33.

V. 763. ΕΛΘΩΝ, ἀπελθών. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. ΩΣ ΕΔΡΑΣΑΣ ΕΝΔ. τοῦτο, φησὶν, ἐρεῖς, ὅτι ἔνδικα ἔπραξας τὴν μητέρα ἀποκτείνας.

V. 764. ΠΑΤΡΙ ΤΙΜΩΡΩΝ ΕΜ. ἔνδικα γὰρ ἔπραξα, φησὶ, τὸν ἐμαυτοῦ πατέρα διεκδικῶν. ΠΑΤΡΙ ΤΙΜ. ναί. (δίκαια) βοηθῶν. Gu. ΜΗ ΛΑΒΩΣΙ. ὅρα ἵνα μὴ

1) Quae hic in editis sequuntur: ὁ δὲ νοῦς· δυνήσονταί σε φον. omisi, quia mox ad vs. 760. recurrunt.

σε ἡδέως λάβωσι. ἐπιθυμοῦσι γὰρ τοῦ σοῦ φόνου, ὥςτε, ἢν ἴδοιεν ἀφιγμένον ἐκεῖ σε καὶ λέγειν ἐπιχειροῦντα, ὡς δικαίως τὸν φόνον εἴργασαι, ταχέως κατὰ σοῦ ψῆφον θανάτου ἐξενέγκοιεν. τοῦτο δὲ λέγει ὁ Πυλάδης πρὸς τὸν τοῦ Ὀρέστου λόγον τὸν a) πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτοῦ. εἰ γὰρ καὶ πρώην αὐτὸς ὑπετίθει αὐτῷ μὴ ἄλλο λέγειν τοῖς πολίταις, ἢ ὡς ἔδρασεν ἔνδικα, ἀλλὰ νῦν ὥςπερ ὑποστέλλεται, εἰδὼς τοὺς πολίτας πρὸς τὸν Τυνδάρεων μᾶλλον νεύοντας. *ΜΗ ΛΑΒΩΣΙ*, σκόπει, πρόςεχε μὴ κατασχεθῇς. Gu. ἄσμενοι ἀντὶ τοῦ ἀσμένως ἤγουν ἡδέως. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. χαίροντες. Gu. m. sec. Fl. 10.

V. 765. *ΑΛΛ' ΥΠΟΠΤΗΞΑΣ*, ἀλλ' ὑποσταλεὶς σὺν σιωπῇ ἀποθάνω; *ΥΠΟΠΤΗΞΑΣ*, δειλιάσας. Fl. 33. καὶ ὑποσταλεὶς καὶ οὐκ εἰπών, ὡς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς τοῦτ' ἔδρασα. ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ σιωπῇ θάνω; Gu. *ΔΕΙΝΟΝ ΤΟΔΕ*, χαλεπὸν τοῦτο. *ΔΕΙΝΟΝ*, χαλεπόν. (τὸ μετὰ σιωπῆς τεθνάναι.) Gu.

V. 766. *ΠΩΣ ΑΝ ΟΥΝ ΔΡΩΗΝ*, πῶς οὖν ἂν ποιήσαιμι; *ΠΩΣ ΑΝ ΟΥΝ*, εἴπερ τὸ μὲν σιωπᾶν δειλὸν (sic), τὸ δὲ λέγειν ἐπικίνδυνον. Gu. *ΕΧΕΙΣ ΤΙΝ'*, ἔχεις τινά, ἢν μένῃς, ἐλπίδα σωτηρίας;

V. 767. *ΜΟΛΟΝΤΙ*. ἐλθόντι δέ, φησίν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔνεστιν ἐλπὶς εὑρεῖν ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν. μαθὼν οὖν τοῦτο, συναινεῖ καὶ αὐτὸς παραγενέσθαι τὸν Ὀρέστην εἰς τὴν ἐκκλησίαν, διεγνωκὼς ἅπαξ οὐκ οὖσαν αὐτῷ σωτηρίας ἀφορμὴν ἄλλοθεν. *ΜΟΛΟΝΤΑ*, ἀπελθόντα (εἰς τὴν ἐκκλησίαν.) Gu. ἀπελθόντα, ἐν τοῖς Ἀργείοις. MS. C.C.C. *ΣΩΘΗΝΑΙ Κ.* εὑρεῖν ἀπαλλαγὴν τῶν κ. Gu. m. sec. *ΚΑΚΩΝ*, ἀπὸ τῶν κινδύνων. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 768. *ΕΙ ΤΥΧΟΙ*, ἀντὶ τοῦ εἰ συμβαίη, οἷον ἀμφίβολόν ἐστι τοῦτο. *ΟΥΚΟΥΝ*. τὸ ἀπελθεῖν λοιπὸν κρεῖττον ἢ μένειν.

V. 769. *ΑΛΛΑ ΔΗΤ' ΕΛΘΩ*. καὶ δῆτα ἀπέλθω. τὰ συμβουλευτικὰ μετὰ ὑποτακτικῶν (—τικοῦ Florr.) λέ-

a) τόν. Sic Gu. τῷ Junt. Basil. Barn. Omisit King. Paulo ante Gu. ἐνέγκοιεν pro ἐξεν.

γονται. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. *ΩΔΕ, εν τῷ ἀπελθεῖν ἐκεῖσε.* Gu. Fl. iidem et 21. *ΘΑΝΩΝ ΓΟΤΝ ΩΔΕ.* κἂν ἀποθάνῃς, φησὶν, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀφόβως τεθνήξῃ, ὡς καὶ πρὸς τὸν θάνατον ἀφόβως ὁρμήσας, καὶ ὑπὲρ τοῦ δικαίου παῤῥησιασάμενος. 3)

V. 770. *ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ Γ' ΕΝΔΙΚΟΝ ΜΟΙ.* ἀλλὰ καὶ τὸ πρᾶγμά μου, φησὶ, δικαίως ἔῤῥωταί μοι καὶ κατησφάλισται· πατροκτόνον γὰρ ἀνεῖλον, ὅθεν καὶ ἐλεηθήσεσθαι προσδοκῶ. ἢ τοῦτο ἀκόλουθόν ἐστιν εἰς τὸ ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω· ἔλθω, φησὶ, καὶ τὸ πρᾶγμα ἔνδικόν μοι. ἔπραξα γὰρ τὸν φόνον τὸν μητρῷον, διὰ τὸν θάνατον ἀσχάλλων τὸν πατρῷον. ἔξω δὲ προσυπακουστέον, προσεδόκων καὶ ἐλέους τεύξεσθαι διὰ τὸν θάνατον. *ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ,* ὃ μέλλω προβάλλεσθαι, λέγω τὸν τοῦ πατρὸς (δηλονότι add. Fl.), φόνον. Gu. m. sec. Fl. 6. *ΕΝΔΙΚΟΝ,* ἔντιμον, ἤγουν δικαιώσει με, καὶ διὰ τοῦτο ἔννομον (ἔντιμον Gu.) ἔσται μοι. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ΤΩι ΔΟΚΕΙΝ,* τῇ δόξῃ. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ νομίζεσθαι καλῶς λέγειν. Fl. 6. φαίνεσθαι κἀκείνοις ἔνδικον, τοῖς πᾶσι τοῦτο καλόν. Gu. *ΤΟ ΔΟΚΕΙΝ ΕΤΧΟΤ ΜΟΝΟΝ.* εὔχου, φησὶ, πάντας οὕτω δοξάζειν, ὅτι δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. ἐπεὶ πολλοῖς ἐδόκει ἄδικον εἶναι. καὶ Σιμωνίδης τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάζεται. ὁ δὲ Ὀρέστης καλῶς λέγει,

V. 771. *ΦΕΤΓΩ ΤΟ ΔΕΙΛΟΝ* διὰ τὸ ἐκεῖ παραγενέσθαι, τουτέστι φεύγω τὸ εἶναι δειλὸς, οὐ παρέχω δειλίας ὑπόνοιαν, ὡς μὴ ἔνδικα πράξας, καὶ διὰ τοῦτο τὸ κριτήριον ἀποφεύγων. *ΦΕΤΓΩ ΤΟ ΔΕΙΛΟΝ.* τὴν δειλίαν ἀντὶ τοῦ τὴν ὑποψίαν τῆς δειλίας. 4) *ΤΗιΔΕ,* τοῦτον τὸν τρόπον. τὸ τῇδε ἀντὶ τοῦ οὕτως, εἰ ἐκεῖ ἀπέλθω. 5) ἢ

3) Gu. ἐὰν ἀποθ. κατὰ τὴν ἐκκλ. κάλλιον ἔσῃ, ὡς καὶ πρὸς θάν. ὁρμ. καὶ ὑπὲρ τοῦ δικ. παῤῥ. unde ὑπὲρ recepi pro μετά.

4) E Gu. addidi τὴν δειλίαν et correxi ὑποψίαν pro ὑπεροψίαν, ut jam conjecit King.

5) ἀπέλθω. Sic Gu. (pro ἀπελθεῖν Junt. Basil.), in quo verba οὕτως, εἰ ἐκεῖ ἀπ. pro glossa scripta sunt supra τῇδε. Seqq. ibidem sunt in marg. etiam a m. sec. In Junt. Basil. Barn. vv. τοῦτον τὸν τρόπον κ. τ. λ. praecedentibus continuantur. King. τοῦ-

τὸ τῇδε, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα, ἤγουν φεύγω τὸ ἐνταῦθα δειλὸν, ἤγουν τὸ μένειν ἐνταῦθα. τοῦτο γὰρ δειλόν. *ΜΑΛΛΟΝ Η ΜΕΝΩΝ*, φεύξῃ. κρεῖσσον γὰρ θανεῖν ἐκεῖσε ἢ ὧδε· τοῦτο γὰρ δειλία. Gu.

V. 772. *ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝ ΓΕ Μ' ΟΙΚΤΙΣΕΙΕ*, ἀντὶ τοῦ οἰκτίσαιτο. [6]) τὸ ἑξῆς, καὶ τίς ἄν γέ μ' οἰκτίσαιτο θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον, ἤγουν τοῦ ἐμοῦ πατρός. τὸ μέγα γὰρ ηὐγένειά σου διὰ μέσου κεῖται. *ΜΕΓΑ ΓΑΡ ΗΥΓΕΝΕΙΑ ΣΟΥ*. ἤγουν διὰ τὸ εὐγενὲς ἐλεηθήσῃ, οἷον πάνυ σοι συμβάλλεται πρὸς τὸν ἔλεον ἡ εὐγένεια.

V. 773. *ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΣΧΑΛΛΩΝ ΠΑΤΡΩΟΝ*. ἔπραξα, φησὶ, τὸν θάνατον τῆς μητρὸς, ἀσχάλλων διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός. [7]) *ΑΣΧΑΛΛΩΝ*, ἀγανακτῶν. (λυπούμενος. τὸ θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον πρὸς τὸ τίς ἄν γέ μ' οἰκτίσειε συνάπτεται, ἔτεμε δὲ ὁ Πυλάδης τὸν λόγον διὰ τοῦ μέγα γὰρ ηὐγένειά σου) Gu. *ΠΑΝΤΑ*. πάντα ταῦτα προφανῆ εἰσι. *ΕΝ ΟΜΜΑΣΙΝ*, ἐν τῷ φανερῷ, ἤγουν προφανῆ εἰσίν. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. πρὸ τῶν ὀμμάτων εἰσὶ καὶ ἴσασιν αὐτὰ οἱ Ἕλληνες. Fl. 10. ἤγουν ἡ σὴ εὐγένεια καὶ ὁ τοῦ πατρὸς φόνος φανερά εἰσι τοῖς Ἀργείοις τῶν δικαστῶν. Gu. m. sec.

V. 774. *ΙΤΕΟΝ*, ἄξιον ἀπελθεῖν, ὅτι δειλόν ἐστι τὸ ἀδόξως ἀποθανεῖν. *ΑΝΑΝΔΡΟΝ*, ἀνάνδρων ἀνθρώπων, ἤγουν, δειλῶν. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τοῦτο δὲ ἔσται, εἰ ἐνταῦθα μένω. Gu. m. sec. *ΑΙΝΩ ΤΑΔΕ*, συναινῶ ταῦτα.

V. 775. *Η ΛΕΓΩΜΕΝ*, ἆρα βούλει, ἵνα εἴπωμεν τῇ ἀδελφῇ μου ταῦτα; *ΜΗ ΠΡΟΣ ΘΕΩΝ*. μὴ λέξωμεν πρὸς θεῶν.

V. 776. *ΔΑΚΡΥΑ ΓΟΥΝ*. εὖ λέγεις· εἰ εἴποιμεν

τον τὸν τρ. ad superius scholion retulit et scripsit τῇδε.) ἀντὶ τοῦ οὕτως.

6) Haec e Gu. addidi, in quo est etiam *οἰκτίσαιτο*, ut in Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. e quibus ultima *τὸ μέγα κ. τ. λ.* addidi.

7) In Junt. Basil. Barn. his subjungebatur: *καὶ τίς ἄν με οἰκτίσειε διὰ τὸν τοῦ πατρὸς ἀσχάλλων θάνατον.*

γὰρ, εἰς δάκρυα τραπῆναι μέλλομεν. Gu. ΓΟΥΝ. τὸ γοῦν ἐνταῦθα ἔμφασιν τοῦ γὰρ ἔχει, ὅπερ καὶ ἐν ποιήσει καὶ λογογραφίᾳ εὑρήσεις. ΓΕΝΟΙΤ' ΑΝ, αὐτῇ μαθούσῃ. Gu. ΟΥΚΟΥΝ ΟΥΤΟΣ. οὐκοῦν, φησὶ, παραιτητέον εἰπεῖν τῇ ἀδελφῇ, ἐπεὶ δακρύσει. καὶ τοῦτο αὐτὸ κακὸς οἰωνὸς ἔσται, τὸ δακρύειν [8]) δηλονότι. Ἄλλως. δέον οὕτως εἰπεῖν, οὐκοῦν τοῦτο, ὃ φὴς, ὡς εἰ γνώσεται ἡμᾶς ἀπερχομένους κλαύσεται, μέγας οἰωνός ἐστιν, ἤγουν μέγα καὶ χαλεπὸν τεκμήριον ἐστὶ πρὸς τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα· καὶ γὰρ, ἡνίκα τι μέλλουσι πράττειν οἱ ἄνθρωποι, ἢν ἐκ προοιμίων δακρύοις καὶ [9]) λύπαις ἐντύχωσι, τεκμαίρονται ἐντεῦθεν, ὡς οὐ καλῶς οὐδ' ἀκινδύνως τουτὶ διανύσουσι. δέον οὕτως εἰπεῖν, ὁ δὲ εἴρηκεν, οὐκοῦν οὗτος οἰωνὸς μέγας, πρὸς τὸ οἰωνὸν τὸ οὗτος ποιήσας, ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ ξύλινον μόρον ἐξευρόντες, Ἣν παγίδα καλέουσι, καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα παρὰ ποιηταῖς καὶ λογογράφοις εὑρήσεις. [10]) ΟΥΤΟΣ ΟΙΩΝΟΣ Μ. (ἡ δακρυῤῥοια) σημεῖον κακοῦ μέγα. Gu. Fl. 21. qui addit τὰ δάκρυα δηλονότι.

V. 777. ΔΗΛΑΔΗ ἀντὶ τοῦ δῆλον δὴ, ὡς τὰ πότερα ἀντὶ τοῦ πότερον. (Gu. τὸ πότερον ἀ. τ. πότερα.) Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. δηλαδὴ, ἐπίῤῥημα βεβαιώσεως. Florr. iidem. ὁμολογουμένως. Gu. m. sec. ΤΩι ΧΡΟΝΩι. τῇ ὑπερθέσει τῶν θρηνημάτων αὐτῆς κερδανεῖς, ὅ ἐστι, κἂν τὸ μὴ ἀπὸ τοῦ νῦν θρηνεῖσθαι κερδανεῖς. Ἄλλως. κερδανεῖς, φησὶ, τὸ μὴ δακρῦσαι αὐτὴν, καὶ γενέσθαι κακὸν οἰωνὸν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς κρίσεως χρόνῳ, τουτέστιν ἕως ἂν ἡ κρίσις ἐξενεχθῇ. Ἄλλως. τοῦτο λέγει, ὡς, εἰ μὴ νῦν μαθοῦσα δακρύσει, ἀλλ' ὕστερον, κέρδος ἕξεις τὸν χρόνον, ἐπειδὴ τὸ μὲν πρὸ τοῦ ἀγῶνος δακρῦσαι

8) δακρύειν e conj. scripsi pro δάκρυον.

9) ἐκ προοιμίων δακρύοις καὶ e Gu. scripsi. Vulgo ἐν προοιμίοις λύπαις ἐντ. sine δακρύοις καί.

10) Vulgo μυρία ἐστὶ τοιαῦτα παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ ταῖς λογογράφοις. Quod dedi, est in Gu. Kings. edidit ξύλ. δόλον ἐξευρόντες, ἣν π. κ. ut vulgo editur Batrachom. 115. sed et ibi Oxon. A. B. Vind. 241. Lips. Vratisl. Schol. Soph. Antig. 100. μόρον habent, et hic Junt. Basil. Guelph.

ταμιήριον, ὡς ἔφαμεν, χαλεπὸν, ἣν δ' ὕστερον τοῦτο ποιήσῃ, [1]) οὐδὲν ἡμῖν τούτου μελήσει. *ΤΩι ΧΡΟΝΩι*, διὰ τοῦ χρόνου, ἤγουν συντόμως πορευθῆναι. Fl. 6. διὰ τοῦ χρόνου. (τοῦ μὴ νῦν αὐτὴν γνῶναί τι.) Gu.

V. 778. *ΠΡΟΣΑΝΤΕΣ)* ἐμπόδιον, ἐναντίον. *ΠΡΟΣΑΝΤΕΣ*, ἐμπόδιον. (δύςκολον.) Gu. ἔστιν ἄντα ἐπίῤῥημα δηλοῦν τὸ ἐξεναντίας, ἀφ' οὗ τὸ πρόςαντες γράφεται καὶ τὸ ἄναντες καὶ τὸ κάταντες. Fl. 21. *ΤΙ ΤΟΔΕ*, τί ἐστι τόδε ὃ πάλιν λέγεις νέον; *ΤΙ ΤΟΔΕ*, τί ἐστι τὸ καινὸν τόδε, ἃ λέγεις. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 779. *ΜΗ ΘΕΑΙ*. δέδοικα, μή πως με αὖθις αἱ θεαὶ τῇ μανίᾳ κατάσχωσι. *ΑΛΛΑ ΚΗΔ*. ἀλλ' ἐγὼ ἐπιμελήσομαί σου. *ΚΗΔΕΥΣΩ*, κυβερνήσω, δουλεύσω. Gu.

V. 780. *ΔΥΣΧΕΡΕΣ*. βαρὺ ἅπτεσθαι ἀσθενοῦντος ἀνδρός. *ΟΥΚ ΕΜΟΙ ΓΕ ΣΟΥ*. ἀλλ' ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει δυςχερὲς τὸ ψαύειν σου.

V. 781. *ΕΥΛΑΒΟΥ*, φοβοῦ μανίας μεταλαβεῖν τῆς ἐμῆς. *ΕΥΛΑΒΟΥ*, φοβοῦ, (ὑποστέλλου). Gu. ὑποστέλλου ἤτοι πως φυλάσσου. Fl. 21. *ΤΟ Δ' ΟΥΝ ΙΤΩ*, τὸ μανῆναί με ἐλθέτω. *ΤΟΔ' ΟΥΝ*, τὸ μετασχεῖν τῆς σῆς λύσσης ἐμέ. Gu. γενέσθω τοῦτο μετασχεῖν με τῆς σῆς ἀῤῥωστίας. Fl. 21.

V. 782. *ΟΥΚ ΑΡ' ΟΚΝΗΣΕΙΣ*, οὐ φοβῇ σύ. *ΟΚΝΗΣΕΙΣ*, φοβηθήσῃ, δειλιάσεις. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 56. 59. 76. *ΟΚΝΟΣ ΓΑΡ*. οὐδαμῶς φοβήσομαι· φόβος γὰρ τοῖς φίλοις ὑπάρχει μέγα κακόν.

V. 783. *ΕΡΠΕ ΝΥΝ*. βάδιζε νῦν, πηδάλιον τῆς πορείας μου. *ΕΡΠΕ*, συνχειραγώγει μοι. Fl. 10. *ΟΙΑΞ*, αὐχένιον, ὁδηγέ. Fl. 33. ἰθυντήρ. Fl. 10. πηδάλιον, κυβέρνησις τῆς πορείας. (ὁδηγός.) Gu. *ΦΙΛΑ Γ' ΕΧΩΝ*. βαδίζω, προςφιλεῖς ἔχων, ἀντὶ τοῦ ποιούμενος, ἐπιμελείας καὶ κυβερνήσεις. Gu. [2]) *ΚΗΔΕΥΜΑΤΑ*, ὑπηρετήματα. Fl. 21. ἐπιγαμβρίαν. Fl. 33.

1) ποιήσῃ. Sic recte Gu. in quo hoc scholion cum superiore ad v. 776. cohaeret: — λογογράφοις εὑρήσεις. τὸ δὲ τῷ χρ. δὲ κ. τοῦτο λέγει. Vulgo ποιήσει.

2) In editis erat: βαδίζω, κυβερνήσεις, ἐπιμελείας καὶ κηδεύσεις ὑπὲρ σοῦ ποιούμενος.

V. 784. *ΚΑΙ ΜΕ ΠΡΟΣ Τ.* καί με πρὸς τὸν τάφον ἄγε τοῦ πατρός. *ΠΟΡΕΥΣΟΝ,* ἆξον. (ὅδευσον, ἄγαγε.) Gu. ἔσω γὰρ ἦν τῆς πόλεως. Fl. 10. *ΩΣ ΤΙ ΔΗ,* τί τοῦτο εἴρηκας, ἢ ἵνα τί ἐκεῖσε θέλεις ἀπελθεῖν; *ΤΟΔΕ,* τὸ ἐκεῖ πορευθῆναι ὑπάρξῃ. Gu.

V. 785. *ΩΣ ΝΙΝ ΙΚΕΤ.* ἵν' αὐτὸν παρακαλέσω σῶσαί με. *ΤΟ ΓΕ ΔΙΚΑΙΟΝ.* τὸ δρᾶν οὕτω δίκαιον ἐστί. *ΤΟΓΕ ΔΙΚ.* οὕτως ἀπελθεῖν πρὸς ἐκεῖνον καὶ ἱκετεῦσαι. Gu. τὸ τὸν πατέρα σου σῶσαί σε. Fl. 21. [3])

V. 786. *ΜΗΤΕΡΟΣ ΔΕ,* τὸν μητρὸς δὲ μηδὲ θεάσαιμι (l. — αίμην) τάφον. *ΠΟΛΕΜΙΑ ΓΑΡ ΗΝ.* ἐπειδὴ ἐχθρὰ ὑπῆρχεν.

V. 787 — 791. *ΑΛΛ' ΕΠΕΙΓ'.* ἀλλ' ἐπείγου, ἵνα μή σε πρότερον ἡ καταδίκη προλάβῃ, περιβαλὼν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς τὰ σὰ πλευρά, τὰ ὑπὸ τῆς νόσου ἀσθενῆ καὶ δυςκίνητα, ὅτι ἐγὼ διὰ μέσης τῆς πόλεως οὐδαμῶς τοῦ πλήθους ἐπιστρεφόμενος, βαστάσω σε μηδὲν ἐντραπείς. (Ἄλλως. οὐ φροντίσας τοῦ ὄχλου, ὀχήσω καὶ βαστάσω σε διὰ μέσης τῆς πόλεως.) ποῦ γὰρ ὑπάρχων δείξω σοι πιστὸν φίλον ἐμαυτόν, εἰ μὴ βοηθήσω σοι, τανῦν ἐν δειναῖς συμφοραῖς ὄντι καὶ χαλεπαῖς;

V. 787. *ΕΠΕΙΓΕ* ἤγουν ἐπίσπευδε σαυτὸν δηλονότι, τουτέστιν ἐπείγου. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. σπούδαζε, ἔλαυνε. Gu. m. 2. *ΠΡΟΣΘΕΝ ΕΛΗ.* ἀντὶ τοῦ προλάβῃ. Gu.

V. 788. *ΝΩΧΕΛΗ,* δυςκίνητα. (ἀσθενῆ καὶ βραδεῖαν.) Gu. νωχελῆ, δυςκίνητα, μὴ δυνάμενα ἐκ τῆς νόσου κέλλειν (Fl. σκέλει) καὶ τρέχειν (om. Fl.), ὅθεν καὶ σκέλος. Gu. m. 2. Fl. 10.

V. 789. *ΔΙ' ΑΣΤΕΟΣ,* διὰ μέσης τῆς πόλεως. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΣΜΙΚΡΑ* ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Gu. *ΦΡΟΝΤ. ΟΧΛΟΥ,* μή με μέμψηται βαστάζοντά σε. Gu.

V. 790. *ΟΧΗΣΩ,* βαστάσω. (πορεύσω.) Gu. ἐπιφορτισθῶ. Gu. 53.

V. 791. *ΕΠΑΡΚΕΣΩ,* ὠφελήσω. Fl. 10. 21. τὸ

3) Fl. 10. tantum habet σεαυτὸν σῶσαι.

ὑπάρχω· εἰ μὲν συντάσσεται δοτικῇ, τὸ ἀρχῶ ἔχει τὴν δύναμιν, εἰ δὲ αἰτιατικῇ, τὸ ἐπὶ, ὡς κἀνταῦθα. Gu.

V. 792 sqq. ΤΟΥΤ' ΕΚΕΙΝΟ. ἦν ἄρα, φησὶ, καλῶς τοῦτο δεδογμένον καὶ ᾀδόμενον, τὸ μὴ μόνον τοὺς συγγενεῖς φίλους νομίζειν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις βέβαιος τὴν διάθεσιν· ὅτι ὅςτις τρόπῳ καὶ διαθέσει συγκάμνει φιλόξενος ὢν, πολλῶν συγγενῶν ἀμείνων ἐστὶν ὁ τοιοῦτος.

V. 792. ΤΟΥΤ' ΕΚΕΙΝΟ ὑπάρχει τὸ ᾀδόμενον (ἔκπαλαι). [4]) Gu. τὸ Ἡσιόδειον. Fl. 21. ΤΟ ΣΥΓΓΕΝΕΣ, ἔχετε δηλονότι. οὐ γὰρ δύναται τὸ κτᾶσθαι ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐπὶ τῶν συγγενῶν λαμβάνεσθαι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τουτέστιν, αὕτη ἐστὶν ἡ δύναμις ἐκείνου τοῦ ᾀδομένου λόγου τοῦ κτᾶσθ' ἑταίρους καὶ τὸ ἑξῆς· ἰδοὺ γὰρ, ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν συγγενῶν παρορῶμαι, ὑπὸ φίλου δὲ βοηθοῦμαι καὶ περιέπομαι. κτᾶσθ' ἑταίρους. ἐπὶ τῶν ἔξωθεν προςγιγνομένων καὶ ὑπὸ ἐξουσίαν μὲν ὄντων τινὶ, ἢ ὥςπερ ὑπὸ ἐξουσίαν διὰ τὴν συμφωνίαν καὶ ὁμογνωμοσύνην, οὐχ ὥςτε δὲ καὶ ἅπτεσθαι ἐξ ἀνάγκης αὐτοῦ καὶ ἐγγυτάτω εἶναι λέγεται τὸ κτῆμα καὶ τὸ κτᾶσθαι. συγγενεῖς δὲ, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα τὸ συγγενὲς, ὥςπερ τινὰ μέλη εἰσί· φύσει γὰρ προςήκουσι καὶ οὐκ ἔξωθεν προςγίνονται. εἰ δὴ τοῦτο, οὐ δύναται τὸ κτᾶσθαι πρὸς τὸ συγγενὲς τείνειν, ἀλλ' ἕτερον αὐτῷ δηλονότι δεῖ ῥῆμα συνυπακούειν ἀνάλογον. εἴη δ' ἂν τὸ ἔχειν ἀνάλογον· τοῦτο γὰρ λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ κτᾶσθαι καὶ ἐφ' ἑτέρων, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μερῶν, οἷον χειρὸς καὶ ποδός· λεγόμεθα γὰρ ἔχειν χεῖρα καὶ πόδα. κατὰ τοῦτο δὴ τὸ σημαινόμενον λέγοιτο ἂν τις καὶ συγγενεῖς ἔχειν κατὰ λόγον. Gu. m. sec.

V. 793. ΩΣ ΑΝΗΡ. τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. τὸ δὲ τρόποισι συντακῇ ἀντὶ τοῦ συμφωνήσῃ, συμβιβασθῇ, δυςαποσπάστως συγκολληθῇ καὶ ἑνωθῇ κατὰ τὰ μέταλλα τὰ ὑπὸ πυρὸς ὁμοῦ τηκόμενα. Gu. m. sec. ΣΥΝΤΑΚΗι, συμβιβασθῇ. (συναρμοσθῇ, συνουσιωθῇ, συναναπλησθῇ.) Gu. ΘΥΡΑΙΟΣ, ἀλλότριος. (ξένος καὶ οὐ συγγενής.) Gu.

V. 794. ΜΥΡΙΩΝ ΚΡΕΙΣΣΩΝ. μυρίων ἀδελφῶν κρείσσων ὁ φίλος ἐστὶν ἀνθρώπῳ [5]) εἰς τὸ κεκτῆσθαι αὐτὸν,

4) Fl. 10. τὸ ἔκπαλαι δεδομένον τό. Corr. ᾀδόμενον.

5) ἀνθρώπῳ. Sic Gu. pro ἀνθρώπων, quod etiam sine codicis auctoritate corrigendum erat.

ὅμοιον τῷ ἡδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν. ΟΜΑΙΜΩΝ. λέγεται καὶ ὅμαιμων τοῦ ὁμαίμονος, καὶ ὁ ὅμαιμος τοῦ ὁμαίμου, ἀφ' οὗ ἐνταῦθα τὸ ὁμαιμόνων ἐπὶ γενικῆς τῶν πληθυντικῶν. (τῶν πολλῶν Fl.) Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 56. 59. 76.

V. 795—831. Ο ΜΕΓΑΣ ΟΛΒΟΣ. τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπῳδικὰ, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ τὰ παρόντα τριὰς ἐπῳδικὴ, καὶ εἰσὶ τῆς στροφῆς τὰ κῶλα ιβ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διτροχαίου πεντασυλλάβου καὶ χοριάμβου· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν, ἢ παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παιώνων δύο α καὶ β καὶ συλλαβῆς.[6]) τὸ β καὶ τὸ γ ὅμοια κατὰ πάντα. τὸ δὲ δ ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος δ, ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ ἐπιτρίτου β. τὸ ε ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, καλούμενον Εὐπολίδειον, ἑκατέρωθεν ἔχον ἰαμβικὰς συζυγίας, μέσον δὲ τὸν χορίαμβον, καὶ ἔστι τῶν πολυσχηματίστων. τὸ ς ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος δ, ἰωνικοῦ καὶ τροχαίου. ἔχει δὲ ἐνταῦθα τὸν ἰωνικὸν πεντασύλλαβον. τὸ ζ ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. [ἐνταῦθα δὲ καὶ δάκτυλον ἔχει τὸν α πόδα.] τὸ η ὅμοιον ἑφθημιμερές. [7]) εἰ δὲ ἐν τοῖς κώλοις ἀναρμόστως οἱ πόδες κεῖνται, οὐ θαῦμα· τοῦ αὐτοῦ γὰρ μέτρου εἰσὶν ἀμφότεροι, ὅ τε δάκτυλος καὶ ὁ ἀνάπαιστος. τὸ θ προσῳδιακὸν δίμετρον καταληκτικὸν (l. ἀκατάληκτον), ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος καὶ χοριάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἐνταῦθα δὲ πεντασύλλαβον ἔχει τὸν ἰωνικόν. τὸ ι ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου γ ἀντὶ ἰωνικοῦ, καὶ σπονδείου. τὸ ια ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς, τοῦ β ποδὸς ἀναπαίστου. εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β καὶ ἐπιτρίτου β. τὸ ιβ ἰαμβι-

6) ἐκ παιώνων δύο α καὶ β καὶ συλλαβῆς. Ita e Baroc. 74. edidit King. Ante erat ἐκ παιώνων δ, ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ ἐπιτρίτου δευτέρου. Paulo ante διτροχαίου pro διτρόχου est etiam ex emend. Kingii.

7) King. haec transposuit: —πενθημιμερές. εἰ δὲ ἐν τοῖς κώλοις — καὶ ὁ ἀνάπαιστος. τὸ η ὅμοιον ἑφθημιμερές. ἐνταῦθα δὲ καὶ δάκτυλον ἔχει τὸν α πόδα. Mihi ultima spuria esse videntur: scripsisset, puto, metricus: ἔχει δὲ καὶ ἐνταῦθα δακτ. τὸν α π.

τὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς παράγραφος.

V. 795—806. *Ο ΜΕΓΑΣ ΟΛΒΟΣ. τὸ ἑξῆς, ὁ μέγας ὄλβος καὶ ἡ ἀρετὴ τῶν Ἀτρειδῶν ἡ μεγαλοφρονήσασα καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Τροίᾳ εἰς τὸ ἐναντίον τῆς εὐδαιμονίας ἀνῆλθεν, ὅ ἐστιν εἰς δυςτυχίαν ἀρχαίαν, τὴν τοῖς Ἀτρείδαις συμπεσοῦσαν ἐπὶ τῷ χρυσομάλλῳ ἀρνῷ.* [8]) *δύναται καὶ μεγαλοφρονοῦσι τοῖς Ἀτρείδαις. Ἄλλως. διὰ τὴν παλαιὰν καὶ πάλαι γεγενημένην συμφοράν. λέγει δὲ τὴν μοιχείαν τῆς γυναικὸς Ἀτρέως καὶ τὴν βορὰν τῶν τέκνων τοῦ Θυέστου, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπάγει. ἢ οὕτως, προϋπαρξάσης ἑτέρας κατὰ τὸν ἀνέκαθεν χρόνον συμφορᾶς τῶν τέκνων αὐτοῦ, εἶτα εὐτυχίας τῆς κατὰ τὸ Ἴλιον, καὶ πάλιν δυςτυχίας τῆς νῦν τραγῳδουμένης, ἥτις αὐτοῖς προὐξένισε συμφορὰς ἀτόπους, τῶν μὲν οἰκτροτάτων παίδων βοράν, τῶν δὲ σφαγὴν ἀνοσίαν τέκνων ἀδελφοῦ. ἑξῆς δὲ χρόα τέμνων πυριγενεῖ παλάμᾳ. ἐπὶ τῶν τοκέων δὲ ἔλαβε παρὰ τὸ τεκεῖν ἴσως. Ἄλλως. ὁ μέγας ὄλβος καὶ ἡ περίπυστος κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐν Ἰλίῳ τῶν Ἀτρειδῶν εὐδαιμονία καὶ ἀρετὴ εἰς τοὐπίσω πάλιν ἀνέδραμεν, ἐξ εὐτυχίας εἰς δυςτυχίαν μεταβληθεῖσα, καὶ ὥςπερ εἰπεῖν, ἀπόῤῥοιαν ἔχουσα, ἐκ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης τῆς κατ' οἶκον συμφορᾶς· ἐκείνη γὰρ ἡ ἔρις αὐτοῖς ἡ περὶ τοῦ χρυσομάλλου ἀρνοῦ εἰργάσατο ἐλεεινὰ βρώματα, καὶ σφαγὰς ἀνοσίους συγγενῶν τέκνων τοῦ Θυέστου. ἐξ ἐκείνου δὲ συγγενεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι σφαγαὶ οὐ διαλείπουσι τὸν τῶν Ἀτρειδῶν οἶκον.*

V. 795. *Ο ΜΕΓΑΣ ΟΛΒΟΣ, ὁ πολὺς πλοῦτος.* Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ἡ εὐδαιμονία, ἡ λαμπρότης τῶν ἔργων.* Gu. m. sec. *Α Τ' ΑΡΕΤΑ, καὶ ἡ ἀνδρεία· ἀπὸ τοῦ καθόλου τὸ μέρος.* Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 34. 56. 59. 76. *εὐτυχία.* Fl. 21.

V. 796. *ΜΕΓΑ ΦΡΟΝΟΥΣ', ἡ ἔνδοξος.* Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 21. 25. 34. 56. 59. 76. *ἐπηρμένως καὶ ὑψηλῶς.* Fl. 33.

8) Junt. Basil. *ἀρνῷ.* Barn. King. *ἀρνείῳ* (imo *ἀρνειῷ*). Sic etiam in fine scholii *ἀρνοῦ* Junt. Bas. *ἀρνειοῦ* Barn. King. Forma tamen *ὁ ἀρνός* occurrit in schol. Flor. 33. ad v. 800. et in edito ad v. 988.

V. 797. *ΠΑΡΑ ΣΙΜΟΥΝΤΙΟΙΣ ΟΧ.* καὶ παρὰ τοῖς ῥεύμασι τοῦ ποταμοῦ τοῦ παρακειμένου τῷ Ἰλίῳ, τοῦ Σιμόεντος, τουτέστι παρὰ τῇ Τροίᾳ. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 798. *ΠΑΛΙΝ ΑΝΗΛΘΕ.* τὸ ἀνῆλθε δηλοῖ τὴν εἰς τοὐπίσω κίνησιν τῆς εὐτυχίας· τὸ δὲ πάλιν δευτέρας σχέσεως ἐστι δηλωτικόν· οἱ Ἀτρεῖδαι γὰρ εὐτυχήσαντες πρὸς καιρὸν πάλιν δεδυστυχήκασιν διὰ τὴν παλαιὰν συμφορὰν τῶν δόμων. MS. C.C.C. *ΠΑΛΙΝ,* εἰς τοὐπίσω. (ἢ εἰς ἀτυχίαν.) Gu. *ΑΝΗΛΘ',* ἀνεπόδισεν. (εἰς τὸ πρότερον ἀνέδραμεν, ἀνετράπη. 9)) Gu. *ΑΤΡΕΙΔΑΙΣ.* (τοῦτο πρὸς τὸ ὄλβος καὶ τὸ ἅ τ' ἀρετὰ συντάσσεται.) τὸ ἑξῆς· ὁ μέγας ὄλβος καὶ ἡ ἀρετὴ τῶν Ἀτρειδῶν. Gu.

V. 800. *ΟΠΟΤΕ ΧΡ.* ὁπότε ἦλθε τοῖς Τανταλίδαις, ἤγουν τοῖς ἀπογόνοις τοῦ Ταντάλου, ἡ ἔρις τῆς χρυσῆς ἀρνός, ἤγουν ὑπὲρ τῆς χρυσῆς ἀρνός. ἔρις γάρ τινος λέγεται καὶ ἣν ἐρίζει αὐτὸς πρός τινα, καὶ ἣν ἐρίζει τις πρὸς αὐτόν, καὶ ἣν ἐρίζουσιν ἕτεροι περὶ αὐτοῦ. *ΧΡΥΣΕΑΣ ΕΡΙΣ ΑΡΝΟΣ.* Πέλοπος Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης ἦσαν υἱοί. Ἀτρεὺς δὲ τὸν ἀμφιμήτριον ἀδελφὸν αὐτῶν 10) Χρύσιππον ἀγαπώμενον ἀμέτρως ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν φθονήσας εἰς φρέαρ ἀποπνίγει. ὃ μαθὼν Πέλοψ ἐξώρισεν αὐτόν. ὕστερον δὲ μετὰ θάνατον Πέλοπος ἐπανῆλθε, καὶ ἑκάτερος αὐτῶν τῆς βασιλείας ἀντεποιεῖτο, Ἀτρεὺς μέν, ὡς πρῶτος ὢν κατὰ νόμους, Θυέστης δέ, τοῖς νόμοις ἐναντιούμενος. συνέθεντο οὖν, εἴ τις αὐτῶν δείξει τι τέρας, κύριος ἔσεσθαι τῆς ἀρχῆς. ἐν τοῖς ποιμνίοις δὲ τοῦ Ἀτρέως εὕρηται χρυσοῦν ἀρνίον μήνιδι Ἑρμοῦ, ὅτι τὸν τούτου υἱὸν Μυρτίλον εἰς Γεραιστὸν ἀκρωτήριον Εὐβοίας κατεθαλάττωσε Πέλοψ. 1)

9) εἰς τοὐπίσω ἀνεπόδ. est etiam in Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀνετράπη in Flor. 53.

10) MS. C.C.C. τὸν ἐπὶ μητρὶ ἀδ. teste Kingio. Gu. cum editis consentit et addit αὐτῶν, quod recepi. Idem paulo post ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν φθ. pro αὐτόν.

1) μήνιδι Ἑρμ. — Πέλοψ e MS. C.C.C. et Gu. addidi. Paulo ante uterque codex συνέθεντο οὖν, ὡς, εἴ τις. tum δείξῃ Junt. Basil. Baro. δείξοι King. δείξει Gu. In seqq. τῷ ἀνδραδέλφῳ exhibent C.C.C. et Gu. Vulgo τῷ ἀδελφῷ.

καὶ μέλλοντος Ἀτρέως δεῖξαι τὸ τέρας τοῖς δικασταῖς, καὶ λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, Ἀερόπη ἡ τούτου γυνὴ μοιχευομένη Θυέστῃ τῷ ἀνδραδέλφῳ, κλέψασα τοῦτο παρέδωκεν αὐτῷ. Θυέστης δὲ λαβὼν τοῦτο, καὶ δείξας τοῖς δικασταῖς, τῆς ἀρχῆς ἐκράτησε. μὴ ἀνασχόμενος οὖν Ἀτρεὺς τὴν συμφορὰν καὶ [2]) δυσχεραίνων, ὅτι ἀδίκως ἐστέρηται τῆς ἀρχῆς, ὁμοῦ τε τὴν γυναῖκα Ἀερόπην τιμωρεῖται κατ' ἄμφω, καὶ ὅτι ἐμοιχεύετο Θυέστῃ, καὶ ὅτι κέκλοφε τὸ ἀρνίον καὶ δέδωκεν αὐτῷ, ῥίψας αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς, καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ Θυέστου, Ἀγλαὸν, Ὀρχόμενον καὶ Κάλεον ἀποκτείνας παρέθηκεν εἰς τράπεζαν τῷ πατρὶ, καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκτεινεν. δι' ἃ ὁ ἥλιος μὴ στέρξας τὸ παράνομον, μίαν ἡμέραν ἐκ δυσμῶν πρὸς ἕω διφρεύει. σὺν αὐτῷ δὲ καὶ αἱ Πλειάδες τὴν ἐναντίαν ἐβάδισαν. ΑΡΝΟΣ. ἡ Ἀερόπη γυνὴ ἦν τοῦ Ἀτρέως, μήτηρ δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου. γεννᾶται δὲ ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ χρυσοῦς ἀρνὸς, καὶ περὶ βασιλείας μετὰ Θυέστου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὁ Ἀτρεὺς ἀμφισβητῶν, καὶ δι' ἔργων ἔχων δείξειν λέγειν, τίνι προσήκει τὸ βασιλεύειν,—καὶ γὰρ ἤλπιζεν εἰς τὸν χρυσοῦν ἄρνα—ἡ Ἀερόπη μοιχευθεῖσα παρὰ τοῦ Θυέστου τοῦ ἀνδραδέλφου αὐτῆς κλέπτει τὸν ἄρνα, καὶ τῷ Θυέστῃ δίδωσι τοῦτον. διὸ καὶ διαλαμβάνεται παρὰ τοῦ Χοροῦ, καὶ κακίζει τὸ γινόμενον. Καὶ ἄλλως. Ὅμηρος φησί· Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστῃ. Ἱστορία. Ἀτρεὺς ὁ Πέλοπος βασιλεύων τοῦ Πελοποννήσου ηὔξατο ποτὲ, ὅτι, ἐὰν κάλλιστον ἀρνίον γεννηθῇ ἐν τῷ ποιμνίῳ, τῇ Ἀρτέμιδι θυσιᾶσαι τοῦτο. εὐθὺς δὲ ἐγεννήθη ἐν τῷ ποιμνίῳ χρυσοῦς ἀρνὸς, καὶ διὰ τὸ ἐπέραστον ἠμέλησε τῆς εὐχῆς. ὁ δὲ Ζεὺς τὸν Ἑρμῆν πέμπει πρὸς τὸν Ἀτρέα, ὅπως ποιήσῃ τὴν ὑπόσχεσιν καὶ τὴν βασιλείαν Θυέστου κληρονομήσῃ. καὶ ποιήσας οὕτω τὴν βασιλείαν Θυέστου τοῦ ἀδελφοῦ ἐκληρονόμησε. βασιλεύσας δὲ ἔτεκε τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον. μέλλων δέ ποτε τελευτᾷν Ἀτρεὺς τὴν βασιλείαν Θυέστῃ καταλιμπάνει, ὅπως ἀνδρωθέντι Ἀγαμέμνονι ἐπιδώσει αὐτῷ τὴν βασιλείαν. ἔχοντες γὰρ, ὡς φασί τινες,

2) τὴν συμφορὰν add. C. C. C. et Gu. hic etiam habet καὶ δυσχ. pro ἀλλὰ δυσχ. Mox iidem τὴν γυναῖκα addunt ante Ἀερόπην. — εἰς θάλατταν Gu. — καὶ Κάλεον κτείνας ἀνέθηκε τῷ π. Gu. In fine uterque codex post τὴν ἐναντίαν addit ὁδόν.

οἱ Ἀτρεῖδαι τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο δέρος τοῦ χρυσομάλλου ἀρνίου, ὡς πατρικόν τι καὶ ἐξαίρετον σημεῖον ἐπιφέροντες, καὶ διὰ τὸ ψευσθῆναι εἰς τὴν θεὸν καὶ οὐ τελεῖν τὴν θυσίαν, ἀνέφερον πολλὰς συμφορὰς καὶ χαλεπὰς καὶ οἱ υἱοὶ καὶ οἱ ἔκγονοι εἴδοισαν (sic). Fl. 53.

V. 802. *ΘΟΙΝΑΜΑΤΑ*, εὐωχήματα (εὐωχίαι). Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 34. 56. 59. 76.

V. 803. *ΣΦΑΓΙΑ*, σφαγαί. σφάγια τὰ σφαζόμενα καὶ αἱ σφαγαί. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ΓΕΝΝΑΙΩΝ ΤΕΚΕΩΝ*, τῶν εὐγενῶν τέκνων τοῦ Θυέστου.

V. 804. *ΟΘΕΝ*, ἀφ' οὗ. (ἀπ' ἐκείνου τοῦ καιροῦ. τὸ ὅθεν ἢ ἀπ' ἐκείνου τοῦ καιροῦ ὡς ἐντὸς, ἢ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας, τῆς βρώσεως τῶν τέκνων.) Gu. *ΦΟΝΩι ΦΟΝΟΣ ΕΞΑΜ.* φόνος φόνον διαδεχόμενος. ἐξ ἐκείνου δὲ φόνοι συνεχεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι σφαγαὶ οὐ διαλείπουσι τὸν τῶν Ἀτρειδῶν οἶκον. *ΦΟΝΩι*, ἐπὶ φόνῳ φόνος δι' αἵματος κατὰ διαδοχὴν ἐρχόμενος, φόνος φόνον διαδεχόμενος. Gu. Fl. 6. 9. 21. 53. 56. 59. 76.

V. 805. *ΔΙ' ΑΙΜΑΤΟΣ*, συγγενείας, φόνου. Gu. *ΟΥ ΠΡΟΛΕΙΠΕΙ*, οὐ παύει. Gu. Fl. 6. *ΟΥ ΠΡΟΛΕΙΠΕΙ.* τὰ θατέρῳ συμβάντα κατ' ἀμφοτέρων ἐξήνεγκεν· τί γὰρ δεινὸν ὁ Μενέλαος ἐπανελθὼν πέπονθεν, εἰ μὴ τὰ ἐν Ἰλίῳ δι' αὐτὸν γινόμενα λέγει; καὶ σύλληψις οὖν ὁ τρόπος· τὸ γὰρ ἑτέρῳ συμβὰν κατ' ἀμφοτέρων ἔταξεν.

V. 807—821. *ΤΟ ΚΑΛΟΝ ΟΥ Κ.* καὶ τὸ νομιζόμενον καλὸν οὐ καλόν ἐστι. λέγει δὲ τὸ ἀπηνεῖ χειρὶ διατέμεῖν τὸν χρόα τῶν γονέων, καὶ ἡμαγμένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος εἰς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγάς. τὸ γὰρ ἀδικεῖν πατέρα ἀσεβῶν ἐστι καὶ ἀνοήτων τέκνων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· τὸ δέ γε τῆς συμφορᾶς τῆς κατὰ τοῦτον ἐλεεινότερον· μέλλουσα γὰρ τελευτᾶν ἡ Τυνδάρεω Κλυταιμνήστρα φόβῳ τοῦ θανάτου ἀνεβόησεν ἡ δυστυχὴς, Ὀρέστα, τολμᾷς μὲν τὸν κατὰ τῆς μητρὸς φόνον. ὅρα δὲ καὶ σκόπει, μὴ τῆς εἰς τὸν πατέρα τιμωρίας ἀνταλλάξῃ δύσκλειαν ἀθάνατον· οὔτε γὰρ νόσος, οὔτε τις ἑτέρα συμφορὰ γένοιτ' ἂν ἐν ἀνθρώποις μείζων μητροκτονίας. *ΤΟ ΚΑΛΟΝ.* τὸ καλῶς δοκοῦν γεγενῆσθαι οὐ καλῶς ἀπέβη τῷ Ὀρέστῃ. τὸ δέ ἐστι τὸ ἀπηνεῖ χειρὶ διατεμεῖν τὸν χρόα τῶν γονέων, καὶ ἡμαγμένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος εἰς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγάς. Τόδ' αὐτὸ δὲ

μετὰ λόγου καὶ πιθανότητος ἐπιχειρεῖν τι καὶ πράττειν κακὸν οὐχ ἁπλῆ ἐστιν ἀσέβεια. ἵν' ᾗ καθόλου τοῦτο καὶ ἐπὶ Ἀτρέως καὶ Θυέστου καὶ ἐπὶ Κλυταιμνήστρας καὶ ἐπ' Αἰγίσθου, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ καθολικὴ ἐστι γνώμη. τὸ δὲ κακοφρονούντων ἀνδρῶν παράνοια τοιοῦτον ἐστὶ, τῶν κακὰ διαλογιζομένων ἀνδρῶν ἀντὶ τοῦ ἀλόγιστόν ἐστιν. ἡ τοιαύτη ἡ σύνταξις· οὐδὲ τοῦτο φησὶ καλὸν, τὸ τὸ ξίφος ᾑμαγμένον δεῖξαι ταῖς τοῦ ἡλίου αὐγαῖς. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀνελόντες τινὰ δικαίως, ὡς οἴονται, τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος δεικνύναι, σύμβολον τοῦ δικαίως πεφονευκέναι. [3]) *ΤΟ ΚΑΛΟΝ ΟΥ ΚΑΛΟΝ, ὡς γέγονε. (τὸ δοκοῦν τῷ Ὀρέστῃ.)* Gu. [4])

V. 808. *ΠΥΡΙΓΕΝΕΙ, ἀπηνεῖ καὶ θρασείᾳ καὶ ἀνημέρῳ, ὡς ἂν ἐκ πυρὸς γεγεννημένῃ· ἢ τὸ ξίφει, ἐπεὶ ὑπὸ πυρὸς παλαμᾶται. ΠΥΡΙΓΕΝΕΙ, δραστηρίᾳ. (θρασείᾳ, φονικῇ, ἀπηνεῖ, ἀνημέρῳ.)* Gu. *ληστρικῇ, θερμικῇ.* Fl. 53. *ΤΕΜΝΕΙΝ, λέγω τὸ διατεμεῖν. ΠΑΛΑΜΑι, χειρί.* Gu. Fll.

V. 809. *ΧΡΟΑ, σῶμα. (τὴν ὄψιν, τὴν κεφαλήν.)* Gu. *ΜΕΛΑΝΔΕΤΟΝ* [5]) *ΔΕ διὰ τὸ μέλαιναν λαβὴν ἔχειν, τουτέστι μελάγκωπον, ἢ μέλαν ὑπὸ τοῦ φόνου γενόμενον. πολλὰ δὲ εἰσι τὰ τοιαῦτα σύνθετα, οἷον κελαινεφὲς αἷμα· οὐ γὰρ ἔγκειται τὸ νέφος. οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὸ δεδέσθαι οὐκ ἔγκειται. ΜΕΛΑΝΔΕΤΤΟΝ, μέλανι αἵματι ὑγρῷ* (l. *ὑγρὸν*, ut Florr.) *ἤγουν ᾑμαγμένον.* [6]) *(βεβαμμένον ἐξ αἵματος, ἢ τὸ σιδηροῦν· μέλας γὰρ ὁ σίδηρος.)* Gu. *ΜΕ-*

3) Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 21. 25. 34. 56. 59. 76. *οἱ φόνον ἐργασάμενοι καὶ δικαίως οἰόμενοι τοῦτο ποιῆσαι, τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος ἐδείκνυον ᾑμαγμένον.* Gu. a m. sec. *ἔθος τοῖς οἰομένοις δικαίως φονεῦσαι τινὰ, τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος δεικνύναι, σύμβολον τοῦ δικαίως πεφονευκέναι τοῦτο ποιούμενοι.* quod statim sequuntur illa *μελάνδετον δέ.* vid. ad v. 809.

4) E Flor. 59. enotatum est: *δοκοῦν τῷ Ὀρέστῃ, ἢ ὡς γέγονεν.* In Gu. sequuntur ea, quae in editis leguntur: *τὸ καλῶς δοκοῦν — Ὀρέστῃ.*

5) In Junt. Basil. legebatur *μελάντερον.*

6) Idem scholion est in Florr. 6. 9. 21. 56. 59. 76. qui tamen *μελάνδετον*, non *μελάνδεττον* habent.

ΛΑΝΔΕΤΟΝ δὲ λέγει φόνῳ, τὸ μελανθὲν καὶ βαφὲν ὑπὸ τοῦ αἵματος. πολλὰ δέ εἰσι τὰ τοιαῦτα σύνθετα, οἷον κελαινεφὲς αἷμα, καὶ ἕτερα μυρία. ἢ μελάνδετον τὸ σιδηροῦν· φησὶ γὰρ Αἰσχύλος (S. ad Th. 43.) ἐς μελάνδετον σάκος, ἤτοι τὸ διὰ σιδήρου δεδεμένον. Gu. m. sec. Baroc. 74.

V. 811. ΤΟ Δ' ΑΥ ΚΑΚΟΥΡΓΕΙΝ. ἀλλὰ καὶ τὸ δεινὰ πράττειν ἀσέβειά ἐστι. τοῦτο δέ φησιν, ἐπειδὴ ἡ Κλυταιμνήστρα ἐφόνευσε τὸν Ἀγαμέμνονα. 7) ΤΟ Δ' ΑΥ ΚΑΚ. ἤγουν τὸ κλέπτειν πρᾶξιν κακήν, τουτέστι τὸ μετὰ λογισμῶν δῆθεν εὐλόγων ποιεῖν τι κακὸν ἀσέβεια καὶ παράνοια. καὶ τοῦτο χάριν τοῦ Ὀρέστου εἴρηται, καὶ οὐ τῆς Κλυταιμνήστρας. MS. C. C. C. τὸ κακότροπα (κακὰ) ἐργάζεσθαι (ὥσπερ ἡ Κλυταιμνήστρα). Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ΑΣΕΒΕΙΑ ΜΕΓ. ἀσέβεια ποικίλη γράφε, μὴ μεγάλη, ἵν' οἰκείως ἔχῃ τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς στροφῆς. Baroc. 74. καὶ γὰρ οὐκ ἠλέησε τὴν μητέρα οἰκτρῶς παρακαλοῦσαν. Fl. 10.

V. 812. ΚΑΚΟΦΡΟΝΩΝ Τ' ΑΝΔΡ. αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ οὐ καλόν, διὰ μέσου ῥηθέντος τοῦ τὸ δ' αὖ κακουργεῖν καὶ τὸ ἑξῆς. 8) Gu. κακῶς διανοουμένων. Gu. κακῶς διατεχνουμένων. Fl. 10. τοῦ Αἰγίσθου. Gu. Fl. 6. ΠΑΡΑΝΟΙΑ, ἀγνωσία. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 21. 25. 34. 56. 59. 76. μωρία. Gu. m. sec.

V. 813. ΑΜΦΙ ΦΟΒΩι, διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου.

V. 814. ΙΑΧΗΣΕ, ἐβόησεν.

V. 815. ΟΥ ΤΟΛΜΑιΣ, οὐ ποιεῖς. Gu. Fl. 6. 9. 21. 25. 56. 59. 76.

V. 816. 817. ΜΗ ΠΑΤΡΩιΑΝ ΤΙΜΩΝ Χ. ὅρα

7) In editis haec etiam leguntur: τὸ μὲν κακουργεῖν ἀσεβῶν ἐστι καὶ πονηρῶν ἀνδρ. — ἐλεεινότερον, quae supra jam adscripta sunt ad v. 807—821.

8) Idem sch. e Baroc. 74. edidit King. sed annexum scholio ad v. 811. et truncatum: desunt enim omnia post ῥηθέντος. Pertinere vero hoc scholion ad v. 812. non ausim contendere: in Gu. inter vs. 811. et 812. a m. sec. scriptum est, praefixa stellula *, quam in apice litterae κ verbi κακοφρόνων mihi visus sum agnoscere.

ἵνα (μὴ χαριζόμενος τῷ πατρί). Gu. *ΤΙΜΩΝ Χ.* τίνων χάριν γράφειν δεῖ, καὶ μὴ τιμῶν· τοῦτο μὲν γὰρ μακρὸν ἔχει τὸ ι, ἐκεῖνο δὲ βραχύ. καὶ μὴ ἐςαιεί, ἀλλ' εἰςαιεί· οὕτω γὰρ ἔχει τὰ κῶλα οἰκείως πρὸς τὰ τῆς στροφῆς. Baroc. 74. *ΕΞΑΝΑΨΗι*, ἐγείρῃς. (λάβῃς, ἀπενέγκῃ.) Gu. *ΔΥΣΚΛΕΙΑΝ*, κακὴν φήμην. *ΕΣΑΕΙ*, διόλου.

V. 819—831. *ΤΙΣ ΝΟΣΟΣ, Η ΤΙΝΑ ΔΑΚΡΥΑ*. τῆς ἐπῳδοῦ ταύτης τὰ κῶλα ἐστὶ ιγ. τὸ α ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ δύο δακτύλων καὶ δύο ἀναπαίστων, τοῦ β διαλελυμένου καὶ γεγονότος προκελευσματικοῦ, ἤτοι τετραβράχεος. τὸ β ἀναπαιστικὴ βάσις, ἤτοι μονόμετρον. εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ γ ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικοῦ διμέτρου καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ, εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, διϊάμβου καὶ βακχείου. τὸ δ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν, τοῦ γ ποδὸς ἀναπαίστου. εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι ἐπιτρίτου β καὶ ἀναπαίστου. καὶ ἔστιν ἑφθημιμερές. τὸ ε ὅμοιον ἰωνικὸν ἐξ ἐπιτρίτου α καὶ ἀναπαίστου. τὸ ϛ παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παιώνων πρώτων δύο καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ (ἀναπαιστικὸν add. K.) ἑφθημιμερές. τὸ η ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς ἀναπαίστου. εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἑφθημιμερὲς ἐκ παίωνος γ ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ μολοσσοῦ. τὸ θ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ι ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου β πεντασυλλάβου καὶ χοριάμβου. τὸ ια προσῳδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ χοριάμβου, ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ συλλαβῆς. τὸ ιβ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς, τῶν πρώτων δύο ποδῶν χορείων. τὸ ιγ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου, διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς καὶ παράγραφος· ταῦτα γάρ ἐστι σημεῖα τοῦ τέλους τῆς ἐπῳδοῦ.

V. 819. *ΤΙΣ ΕΛΕΟΣ*. δέον τίς δυστυχία εἰπεῖν, ἔλεος εἶπεν ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος· τοῖς γὰρ δυστυχοῦσιν ἔλεος παρὰ πάντων ἀνθρώπων γίνεται. τὸ αὐτὸ δὲ νοητέον καὶ πρὸς τὸ τίνα δάκρυα. βούλεται δὲ ἐντεῦθεν εἰπεῖν, ὅτι πάντων, ὅσα παρὰ ἀνθρώποις δεινὰ, τὸ ἀποκτεῖναι μητέρα δεινότερον.

V. 820. *ΜΕΙΖΩΝ ΚΑΤΑ ΓΑΝ*. οὐδεὶς δηλονότι. ἐπεὶ οὔτε νόσος, οὔτε συμφορὰ μείζων ἐστὶ τῆς μητροκτονίας.

V. 820. *Η ΜΑΤΡΟΚΤΟΝΟΝ*, ἢ μητρὸς αἷμα (φόνον) διὰ τῆς χειρὸς ποιῆσαι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τινὲς μέχρι τοῦ *θέσθαι* λέγουσιν εἶναι τὸν στίχον, καὶ ἕτερον τὸ *οἷον ἔργον τελέσας*· οἱ δὲ μέχρι τοῦ *τελέσας* στίχον ἵνα λέγουσιν. Fl. 59.

V. 822—826. *ΟΙΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΕΛΕΣΑΣ*. οἷον ὁ δυστυχὴς Ὀρέστης καταπραξάμενος τὸ τῆς μητροκτονίας ἄγρευμα γεγένηται ταῖς Ἐριννύσι, συλληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον. *δινεύων* δὲ *βλεφάροις* ἀντὶ τοῦ περιδινούμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς (τοιοῦτοι γὰρ οἱ μανιώδεις) καὶ πανταχοῦ περιστρέφων αὐτοὺς, ὅ ἐστι τεταραγμένους ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ δὲ ἑξῆς, *Εὐμενίσι δρομάσι*, *δρομάσι* δὲ ταῖς εὐκινήτοις. *ΟΙΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΕΛΕΣΑΣ* ὁ παῖς τοῦ Ἀγαμέμνονος τετάρακται ὑπὸ μανιῶν, Εὐμενίδων ἄγρευμα διὰ τὸν φόνον γενόμενος, εὐκινήτοις ὀφθαλμοῖς περισκοπούμενος. Gu. [9])

V. 822. *ΤΕΛΕΣΑΣ*, διαπραξάμενος.

V. 823. *ΒΕΒΑΚΧΕΥΤΑΙ*, τετάρακται. [10]) (ἠγρίωται, ἐξεμάνη, ἐταράχθη.) Gu.

V. 824. *ΦΟΝΩι*, διὰ τὸν φόνον. Gu.

V. 825. *ΔΡΟΜΑΣΙ*, εὐκινήτοις (ταχείαις [1])). Gu. *ΔΙΝΕΥΩΝ*, περισκοπούμενος. (περιδινούμενος. συστρέφων ἑαυτόν. et in marg. εἰώθασι γὰρ οἱ μαινόμενοι συστρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς· ταραττομένων δὲ τούτων, ἀνάγκη καὶ τούτους στρέφεσθαι.) Gu. δινούμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὡς οἱ μαινόμενοι. Fl. 10. *ΒΛΕΦΑΡΟΙΣ*, ὄμμασι. Gu.

V. 827. *Ω ΜΕΛΕΟΣ*. ὡς ἄρα ἦσθα τὴν φύσιν ὠμὸς, ἡνίκα ἡ μὲν ὠδινήσασα προὔτεινέ σοι τὸν μαστὸν ὑπὸ τῶν χρυσοϋφῶν ἱματίων, γαλακτοτροφίας ὑπομιμνήσκουσα, καὶ τὸν ἔλεον διὰ τούτου θηρωμένη· σὺ δὲ πρὸς τοῦτο ἀπιδὼν, οὐκ ἠλέησας τὴν τεκοῦσαν, ἀλλὰ γέγονας τῆς μητρὸς ἀνόσιος φονεὺς, τῷ σῷ πατρὶ ὑπὲρ ὧν πέπονθεν ἐκδίκησιν δι' ἀσεβείας διδούς. *ΜΕΛΕΟΣ*, ἄθλιος. Gu. Florr.

9) Idem scholion habet King.

10) τετάρακται est etiam in editis.

1) ταχείαις et περισκοπούμενος est etiam in editis.

V. 828. *ΥΠΕΡΤΕΛΛΟΝΤΑ*, προκύπτοντα, (ἀναφαινόμενον, ἀνατεινόμενον.) Gu. [2])

V. 829. *ΧΡΥΣΕΟΠΗΝΗΤΩΝ*, τῶν ἐκ χρυσοῦ καὶ μετάξης ὑφανθέντων (κατεσκευασμένων ἱματίων). Gu. [3]) ἐκ χρυσοῦ ὑφανθέντων. ἴσως παρὰ τὸ πηνίον. Fl. 10.

V. 830. *ΣΦΑΓΙΟΝ*, θῦμα. Gu. *ΕΘΕΤΟ*, ἐποίησε. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 831. *ΑΜΟΙΒΑΝ*, εἰς (ἀντέκτισιν). Gu. εἰς ἐκδίκησιν.

V. 832 sqq. *ΓΥΝΑΙΚΕΣ Η ΠΟΥ* καὶ ἑξῆς. αὗται αἱ περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ριγ, ὧν τελευταῖος, ὡς εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

V. 832. 833. *ΓΥΝΑΙΚΕΣ*. ὦ γυναῖκες, ἆρα ἐξῆλθεν τῶν δόμων ὁ ἄθλιος Ὀρέστης τῇ ἐκ θεοῦ ἐρχομένῃ τύχῃ δαμασθείς. *ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΗΠΟΥ*. οἶδεν, ὅτι ἐξῆλθεν, ἐπεὶ οὐχ ὁρᾷ αὐτόν· ζητεῖ δὲ, εἰ μανεὶς ἐξῆλθεν (τῶν δωμάτων ὁ τλήμων Ὀρέστης add. Bar.). Gu. Baroc. 74.

V. 833. *ΘΕΟΜΑΝΕΙ*, τῇ ἐκ θεοῦ ἐρχομένῃ. (ἐκ θείας ὀργῆς γενομένῃ.) Gu. *ΔΑΜΕΙΣ*, κατασχεθεὶς, δαμασθείς. Gu.

V. 834—836. *ΗΚΙΣΤΑ*. οὐδαμῶς μαινόμενος, σωφρονῶν δὲ ἀπῆλθε πρὸς τὸν [4]) τῶν Ἀργείων λαὸν, δώσων ἀγῶνα τὸν προκείμενον περὶ τῆς ζωῆς, ἐν ᾧ ἀγῶνι ἀπόκειται ἢ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς.

V. 834. *ΑΡΓΕΙΟΝ* ἑνικῶς γράφε πρὸς τὸ λεών· Ἀργεῖος γὰρ λαός ἐστιν ὁ ἀπὸ Ἄργους, ὡς Ἀθηναῖος ὁ ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ Θηβαῖος ὁ ἐκ Θηβῶν. οἱ δὲ μετὰ τὸ (τοῦ) ω ν γράφοντες ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. Baroc. 74.

2) In editis est ὑπερκύπτοντα, ὑπεραναν.

3) In editis deest ὑφανθέντων, in Florr. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76. κατεσκευασμένων.

4) τὸν e Gu. addidi, in quo haec est glossa verbi Ἀργεῖον, τὸν τῶν Ἀργείων.

V. 835. *ΤΟΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ*, τὸν ἐνιστάμενον. Gu.

V. 837. *ΟΙΜΟΙ*, φεῦ, τί πρᾶγμα πεποίηκε; τίς δὲ κατέπεισεν αὐτόν;

V. 838 sq. *ΠΥΛΑΔΗΣ*, ὁ Πυλάδης· φαίνεται δὲ ὅδε ὁ ἄγγελος οὐ μακρὰν ὤν, εἰπεῖν τὰ ἀπὸ τῶν Ἀργείων περὶ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

V. 839. *ΤΑ ΚΕΙΘΕΝ*, τὰ ἀπ' ἐκεῖ, τὰ ἀπὸ τῶν Ἀργείων. βαρεῖαν χρὴ τιθέναι εἰς τὸ τὰ, ἵνα ᾖ βραχὺ τὸ α, καὶ ἀπόστροφον δηλοῦσαν, ὡς ἔκθλιψις γέγονε τοῦ ε· ἐν ἄλλοις γὰρ γίνεται κρᾶσις καὶ ἔστι τὸ τα μακρὸν, οἷον τἀμά, ἐνταῦθα δὲ οὔ. Baroc. 74.

V. 840—842. *Ω ΤΛΗΜΟΝ*. ὦ ἀθλία θύγατερ τοῦ Ἀγαμέμνονος, σεβασμία [5]) Ἠλέκτρα, ἄκουσον λόγους δυστυχεῖς, οὓς σοι φέρων ἐλήλυθα.

V. 841. *ΠΑΙ ΠΟΤΝΙΑ*. πότνιαν αὐτὴν καλεῖ, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν παρθένον τοσοῦτον χρόνον, ἢ διὰ τὸ βασιλέως εἶναι θυγατέρα, καὶ βασιλέως οὐ τοῦ τυχόντος· δύστηνον δὲ καὶ τλήμονα τῶν παρουσῶν εἵνεκα συμφορῶν.

V. 842. *ΟΥΣ ΣΟΙ ΔΥΣΤΥΧΕΙΣ ΗΚΩ ΦΕΡΩΝ*. Ὅμοιον [6]) τῷ ποῦ 'στιν, ἣ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν γυνὴ μία. ὀφείλων γὰρ εἰπεῖν, ἄκουσον λόγους δυστυχεῖς, οὓς ἥκω φέρων σοι, ὁ δὲ συνυπάγει τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ τὸν λόγον, καὶ φησὶν, ἄκουσον οὓς δυστυχεῖς λόγους ἥκω φέρων σοι.

V. 843 sq. *ΑΙ ΑΙ*. ἀπολώλαμεν· ἀπὸ τοῦ λόγου δῆλος εἶ (φανερὸς εἶ διὰ τοῦ λόγου. gl. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.) κακάγγελος ὤν.

V. 845 sq. *ΨΗΦΩι ΠΕΛ*. Ἐκυρώθη τῇ ψήφῳ τῶν Ἀργείων τὸν σὸν ἀδελφὸν ἀποθανεῖν καὶ σὲ, ὦ τάλαινα, κατὰ τήνδε τὴν ἡμέραν.

V. 845. *ΨΗΦΩι*, τῇ κρίσει, τῇ ἐκκλησίᾳ. Gu. *ΠΕΛΑΣΓΩΝ*, τῶν Ἀργείων. Πελασγὸς γὰρ βασιλεὺς παλαιὸς Ἀργείων. Fl. 10. 35.

5) Junt. Basil. σεβασμένα. Correxit Barn. et sic Gu.

6) Vulgo ὅμοιος. sed ὅμοιον Gu. In fine Junt. Bas. ἄκουσον λόγους, δυστ. λόγ. ἥκω φ. σοι. Correxit Barn. et sic Gu.

V. 847—853. *ΟΙΜΟΙ· ΠΡΟΣΗΛΘΕΝ ΕΛΠΙΣ*, ἣν ἐκ μακροῦ φοβουμένη διὰ τὸ μέλλον ἐφθειρόμην καὶ διεῤῥεόμην ὑπὸ τῶν γόων. τίς δὲ ἀγὼν, καὶ τίνες λόγοι ἐν τοῖς Ἀργείοις κατεδίκασαν ἡμᾶς ἀποθανεῖν; εἰπὲ, ὦ πρεσβύτερε, πότερα διὰ λιθοβολούσης χειρὸς, ἢ διὰ ξίφους τὴν ψυχὴν ἀποβαλεῖν ἀπόκειταί μοι, κοινὰς συμφορὰς ταῖς τοῦ ἀδελφοῦ κεκτημένη.

V. 847. *ΠΡΟΣΗΛΘΕΝ*, εἰς πέρας ἐξέβη. Gu. *ΕΛΠΙΣ, ΗΝ*, ὁ φόβος, καθ' ὅν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 850. *ΚΑΠΕΚΤΡΩΣΑΝ*, ἐβεβαίωσαν. (ἀπεφήναντο, ἐψήφισαν.) Gu.

V. 852. *ΑΠΟΡΡΗΞΑΙ*, ἀποβαλεῖν. (βιαίως ἀφεῖναι.) Gu.

V. 853. *ΚΟΙΝΑΣ ΑΔΕΛΦΩι*. ἢ ἴσον θάνατον τῷ ἀδελφῷ θνήσκουσαν, ἢ τὴν αὐτὴν δυστυχίαν τῷ ἀδελφῷ ἔχουσαν, ὡς [7]) ἐκείνου μὲν τὸν φόνον ποιήσαντος, ἐμοῦ δὲ συμβουλευσάσης. καὶ διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ὁμοίως ἀμφότεροι δυστυχοῦμεν, καὶ τὸν αὐτὸν ὑπόσχοιμεν ἂν θάνατον.

V. 854—944. *ΕΤΥΓΧΑΝΟΝ ΜΕΝ ΑΓΡΟΘΕΝ ΠΥΛΩΝ ΕΣΩ*. ἐτύγχανον μὲν βαίνων, ἀντὶ τοῦ ἔβαινον, ἀγρόθεν, ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, ἔσω τῶν πυλῶν τῆς πόλεως δηλονότι, χρήζων μαθεῖν καὶ τὰ περὶ σοῦ καὶ τὰ περὶ τοῦ Ὀρέστου· εἶχον γάρ ποτε ἀγάπην τῷ σῷ πατρὶ, καὶ ἔτρεφέ με ὁ σὸς δόμος, πένητα μὲν, ἀναγκαῖον δὲ τοῖς φίλοις εἰς τὸ χρῆσθαι ἐμοὶ δηλονότι. ὁρῶ δὲ ὄχλον στείχοντα, ἤτοι πλῆθος λαοῦ βαδίζον, καὶ καθίζοντα κατὰ τὸ ἀκρωτήριον (v. 860.), ὅπου φασὶ καταρχὰς τὸν Δαναὸν διδόντα δίκας τῷ Αἰγύπτῳ ἀθροῖσαι τὸν λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας, ἤτοι εἰς συνέδριον. ἰδὼν δὲ τὴν συναγωγὴν τοῦ λαοῦ, ἠρώτησά τινα τῶν πολιτῶν, τί καινὸν καὶ νέον γέγονε τῷ Ἄργει δηλονότι; ἆρα ἄγγελμά τι παρὰ τῶν πολεμίων ἐλθὸν διήγειρε τὴν πόλιν τῶν Δαναϊδῶν; ὁ δὲ εἶπεν, οὐχ ὁρᾷς ἐκεῖνον τὸν Ὀρέστην πλησίον τοῦ ἀθροίσματος ἐρχόμενον, μέλλοντα

7) ὡς. Sic Gu. pro ἢ Junt. Basil. Barn. Omisit King. In fine mendosum ὑπέσχοιμεν Junt. Bas. correxit Barn. Sed Gu. ὑπόσχωμεν ἄν. An ὑποσχομένων ἄν?

δραμεῖσθαι ἀγῶνα τὸν θανάσιμον, ἤτοι τὸν θάνατον ἐπάγοντα. ὁρῶ δὲ φάσμα ἀνέλπιστον, ὃ μήποτε ὤφελον ἰδεῖν, λέγω τὸν Πυλάδην καὶ τὸν σὸν σύγγονον στείχοντε, ἤγουν στείχοντας καὶ βαδίζοντας ὁμοῦ, τὸν μὲν, ἤγουν τὸν Ὀρέστην, κατηφῆ καὶ σκυθρωπὸν καὶ παραλελυμένον ὑπὸ τῆς νόσου, (v. 870.) τὸν δὲ Πυλάδην ἐπὶ τῷ φίλῳ λυπούμενον, ἴσα καὶ ὁμοίως ἀδελφῷ, κυβερνῶντα τὸ νόσημα παιδαγωγίᾳ καὶ χειραγωγίᾳ. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ὁ ὄχλος τῶν Ἀργείων πλήρης, κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε· Τίς θέλει λέγειν, πότερον, ἀντὶ τοῦ ἆρα, πρέπον ἐστὶν ἀποθανεῖν τὸν Ὀρέστην μητροκτονήσαντα, ἢ μὴ χρεὼν καὶ πρέπον ἐστί; καὶ ἐπὶ τούτῳ, ἤτοι μετὰ τοῦτον ἀνίσταται, ἀντὶ τοῦ ἀνέστη, ὁ Ταλθύβιος, ὃς συνεπόρθει τῷ σῷ πατρὶ, ἤγουν σὺν τῷ σῷ πατρὶ, τοὺς Φρύγας. ἔλεξε δὲ διχόμυθα, τουτέστι διπλῆν ἔννοιαν ἔχοντα, ἤτοι δίγνωμα καὶ ἀμφιῤῥεπῆ, ὢν ἀεὶ ὑπὸ τοῖς δυναμένοις, ὑποκάτω τῶν δυναμένων, ἤτοι τοῖς κρατοῦσι χαριζόμενος, τὸν μὲν σὸν πατέρα ἐκπαγλούμενος καὶ θαυμάζων, τὸν σὸν δὲ σύγγονον οὐκ ἐπαινῶν, (v. 880.) λόγους κακοὺς ἑλίσσων, ἀντὶ τοῦ συνείρων καὶ συμπλέκων καλοῖς, ὅτι καθισταίη, ἀντὶ τοῦ καθίστησιν καὶ τίθησιν, εἰς τοὺς τεκόντας νόμους οὐ καλούς· τὸ δὲ ὄμμα ἀεὶ ἐδίδου χαροπὸν τοῖς φίλοις τοῦ Αἰγίσθου. τὸ γὰρ γένος τῶν κηρύκων τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσι καὶ ὁρμῶσιν ἀεὶ οἱ κήρυκες. οὗτος δὲ φίλος αὐτοῖς, τοῖς κήρυξιν, ὃς ἂν ἰσχύῃ καὶ ὑπάρχῃ ἐν ἀρχαῖς πόλεως, ἤτοι ἀρχὴν πόλεως ἔχῃ. μετὰ τοῦτον ἐδημηγόρει ὁ Διομήδης ὁ ἄναξ. οὗτος κτανεῖν μὲν οὐδὲ σὲ, οὐδὲ τὸν σύγγονόν σου εἴα καὶ παρεχώρει, φυγῇ δὲ καὶ ἐξορίᾳ ζημιοῦντας τοὺς Ἀργείους, ὑμᾶς δηλονότι, εὐσεβεῖν, ἤτοι καθαροὺς εἶναι. ἐθορυβήθησαν δὲ οἱ μὲν λέγοντες, ὅτι καλῶς λέγει, (v. 890.) οἱ δὲ οὐκ ἐπῄνουν, τὰ ὑπ' ἐκείνου λεχθέντα δηλονότι. καὶ μετὰ τοῦτον ἀνέστη ἀνὴρ ἀκρατόστομος, ἰσχύων θράσει καὶ ἀναισχυντίᾳ, Ἀργεῖος, οὐκ Ἀργεῖος, ἤτοι κατ' ἀνάγκην ὢν Ἀργεῖος, πίσυνός τε καὶ θαῤῥῶν θορύβῳ καὶ ταραχῇ καὶ παῤῥησίᾳ ἀμαθεῖ καὶ ἀπαιδεύτῳ, πιθανὸς καὶ ἐπιτήδειος περιβαλεῖν αὐτοὺς κακῷ τινί. — ὅταν γὰρ (sic Junt.) ἡδὺς, ὢν δηλονότι, τοῖς λόγοις καὶ κατὰ τοὺς λόγους, φησὶ (an: φρονῶν) κακῶς, πείθει τὸ πλῆθος, κακὸν μέγα ὑπάρχει τῇ πόλει· ὅσοι μετὰ γνώσεως βουλεύουσιν, ἀντὶ τοῦ συμβουλεύουσιν, ἀεὶ χρηστὰ καὶ ἀγαθὰ, κἂν μὴ παραυτίκα, αὖθις ἤτοι εἰς τὸ μέλλον εἰσὶ χρήσιμοι τῇ πόλει. πρέπει δὲ τὸν προστάτην (v. 900.) ἰδόν-

τα; τουτέστιν ἐγνωκότα, ὧδε καὶ οὕτως σκοπεῖν καὶ ἐρευνᾷν· ὅμοιον γὰρ γίνεται τὸ πρᾶγμα τῷ λέγοντι τοὺς λόγους, ἤτοι τῷ δημηγοροῦντι, καὶ τῷ τιμωμένῳ αὐτοὺς, τουτέστι τῷ ἄρχοντι. — ὃς εἶπεν ἀποκτεῖναι τὸν Ὀρέστην καὶ σὲ, τοὺς Ἀργείους δηλονότι, βάλλαντας πέτροις, ἤτοι λιθοβολοῦντας. ὑπέτεινε δὲ καὶ ὑπέβαλεν ὁ Τυνδάρεως τῷ κατακτείνοντι σφὼ, τουτέστι τῷ συμβουλεύοντι φονευθῆναι ὑμᾶς, λέγειν λόγους τοιούσδε. Ἄλλος δὲ ἀναστὰς ἔλεγεν ἐναντία τῷδε, κατὰ τὴν ὄψιν μὲν οὐκ εὐειδὴς, ἀνὴρ δὲ γενναῖος καὶ εὐγενὴς τῇ ψυχῇ, ὀλιγάκις μολύνων τὸν κύκλον τῆς ἀγορᾶς, ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ ὀλιγάκις χραινόμενος καὶ μολυνόμενος ὑπὸ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ κύκλου τῆς ἀγορᾶς, αὐτουργὸς καὶ γεωργὸς, οἵπερ καὶ μόνοι σώζουσι τὴν γῆν, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους, συνετὸς δὲ καὶ φρόνιμος, θέλων χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις, τουτέστι παῤῥησιάζεσθαι διὰ τῶν οἰκείων λόγων, πρὸς τοὺς τὰ ἄδικα λέγοντας, (v. 910.) ἀκέραιος καὶ ἀνεπίληπτος, ἐπιτηδεύσας βίον ἄμεμπτον· ὃς εἶπε στεφανοῦν καὶ τιμᾷν τὸν παῖδα τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν καὶ βοηθεῖν τῷ πατρὶ, κτανὼν γυναῖκα κακὴν καὶ ἄθεον, ἢ ἐκεῖνα τὰ πράγματα ἀπεστέρει τοὺς ἄνδρας, μήτε ὁπλίζεσθαι τινὰ κατὰ τὰς χέρας, τουτέστι μήτε μετὰ ὅπλων κινεῖν τὴν χεῖρα, μήτε στρατεύειν ἀφέντα τὰ δώματα, εἰ οἱ λελειμμένοι καὶ ἐναπολειφθέντες τῶν ἀνδρῶν φθείρουσι τὰ ἔνδον οἰκουρήματα; ἤτοι τὰς ἔνδον οἰκουροὺς γυναῖκας, λωβώμενοι καὶ ὑβρίζοντες τὰς εὐνάς. καὶ τοῖς χρηστοῖς ἐφαίνετο λέγειν εὖ καὶ καλῶς, καὶ οὐδεὶς εἶπεν εἰς τὸ ἑξῆς. ἐπὶ τούτῳ δὲ ἦλθεν ὁ σὸς σύγγονος, (v. 920.) ἔλεξε δὲ, ὦ ἄνδρες οἱ κεκτημένοι τὴν γῆν τοῦ Ἰνάχου, πάλαι, ἤτοι ἄνωθεν, Πελασγοὶ, δεύτερον δὲ Δαναΐδαι, ἀντὶ τοῦ ὕστερον, ὑμῖν ἀμύνων καὶ βοηθῶν οὐδὲν ἔλαττον ἢ τῷ πατρὶ, ἔκτεινα τὴν μητέρα· εἰ γὰρ ὁ φόνος τῶν ἀρσένων ἔσται ὅσιος, ἤτοι ἐνδεδομένος ταῖς γυναιξὶν, οὐκ ἔτι ἂν φθάνοιτε καὶ καταλαμβάνοιτε θνήσκοντες, ἢ χρεὼν καὶ ἀναγκαῖον δουλεύειν ταῖς γυναιξί. τὸ ἐναντίον δὲ δράσετε, ἢ καὶ παρὸ χρεὼν καὶ πρέπον δρᾶσαι· νῦν μὲν γὰρ προδοῦσα, ἤτοι ἔκδοτα ποιήσασα, τὰ λέκτρα τοῦ ἐμοῦ πατρὸς τέθνηκεν. εἰ δὲ δὴ κτενεῖτε ἐμὲ, ὁ νόμος ἀνεῖται, καὶ ἀπολέλυται, καὶ οὐκ ἂν φθάνοι τις θνήσκων, (v. 930.) ὅτι τῆς τόλμης, τῶν γυναικῶν δηλονότι, οὐ γενήσεται σπάνις καὶ ἔνδεια. ἀλλ' οὐκ ἔπειθε τὸν ὅμιλον, δοκῶν εὖ καὶ καλῶς λέγειν. νικᾷ δὲ ἐκεῖνος ὁ κακὸς λέγων ἐν τῷ πλήθει, ὃς

ἠγόρευε κτανεῖν τὸν σύγγονον καὶ σέ. μόλις δὲ ἔπεισεν ὁ τλήμων Ὀρέστης, μὴ κτανεῖν πετρουμένους; ἤτοι λίθοις βαλλομένους. ὑπέσχετο δὲ ἐν σφαγῇ αὐτόχειρι, ἤτοι αὐτοεργῷ καὶ διὰ τῶν οἰκείων χειρῶν, λείψειν τὸν βίον σὺν σοὶ ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. ἄγει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐκκλήτων ἐνταῦθα, ἤτοι ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, ὁ Πυλάδης δακρύων. συνακολουθοῦσι δὲ καὶ οἱ φίλοι κλαίοντες, οἰκτείροντες. ἔρχεται δέ σοι (v. 940.) πικρὸν θέαμα καὶ πρόσοψις ἐλεεινή. ἀλλ' ἑτοίμαζε ξίφη, ἢ σχοινίον ἀγχόνης ἐπὶ τῷ τραχήλῳ, ὅτι ἀπόκειταί λιπεῖν σε τὸ φῶς. ἡ εὐγένεια δὲ οὐδὲν ἐπωφέλησεν, ἀντὶ τοῦ ὠφέλησεν, οὐδὲ ὁ Φοῖβος, ὁ Πύθιος, ἤτοι ὁ Ἀπόλλων ὁ καθίζων τρίποδα, ἤτοι ὁ ἐπὶ τρίποδος καθίζων, ἀλλὰ ἀπώλεσεν.

V. 854—858. *ΕΤΥΓΧΑΝΟΝ* μὲν βαίνων ἐξ ἀγροῦ ἐντὸς τῶν πυλῶν, χρῄζων ἀκοῦσαι τὰ περὶ σοῦ καὶ τὰ περὶ Ὀρέστου· ἀεί ποτε γὰρ εὐνοϊκῶς διεκείμην πρὸς τὸν πατέρα σου, καί μ' ἔτρεφεν ὁ σὸς οἶκος πένητα μέν, εὐγενῆ δὲ πρὸς τὸ χρῆσθαι τοῖς φίλοις. ἢ γενναῖον ὑπάρχοντα τοῖς φίλοις εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς ἐμοί, ὅμοιον τῷ ἡδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν. 8)

V. 859—861. *ΚΑΙ ΘΑΣΣΟΝΤ' ΑΚΡΑΝ.* τόπος οὕτω καλούμενος· λέγει δὲ τὴν πρῶνα· ἐνταῦθα φασὶ τοὺς Ἀργείους ἐκκλησιάζειν. λέγουσι δὲ καὶ τὸν Δαναὸν ἐνταῦθα δεδωκέναι δίκας τῷ Αἰγύπτῳ ὑπὲρ ὧν εἰργάσαντο φόνων αἱ θυγατέρες αὐτοῦ. Ἄλλως. Δαναὸς ἐγένετο Ἄργους βασιλεύς. οὗτος τὰς θυγατέρας ἑαυτοῦ πεντήκοντα οὔσας ἐκδίδωσιν εἰς γάμον τοῖς υἱοῖς Αἰγύπτου πεντήκοντα καὶ αὐτοῖς οὖσιν. οὗτος ἀπῆλθεν εἰς τὸ μαντεῖον, χρησόμενος, εἰ ἄρα καλῶς ἔγημαν αἱ θυγατέρες. ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ, ἐκ τούτων κινδυνεύσειν. ὁ δὲ ἔπεισε τὰς θυγατέρας ἀνελεῖν τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου. μόνη δὲ Ὑπερμνήστρα ἐφείσατο τοῦ Λυγκέως, καὶ οὗτος ἐβασίλευσεν Ἄργους. Ἄλλως. Ὅπου φασὶ πρῶτον τὸν Δαναὸν μετὰ θάνατον τῶν υἱῶν Αἰγύπτου δοῦναι δίκας. αὐτὸς γὰρ ὁ Αἴγυπτος ἧκεν εἰς Ἄργος τι-

8) Ultima γενναῖον δὲ ὑπάρχ. sunt etiam in Gu. sine interpretatione praecedente. Reliqua omnia ibidem pro glossis supra adscripta sunt, nisi quod v. πυλῶν suprascriptum est τῆς πόλεως, et v. ἀνθίαθαι μαθεῖν, ut in Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 69. 76.

μωρήσων τῷ φόνῳ, Δαναὸς δὲ μαθὼν, ἐξῆγεν εἰς ὅπλα τοὺς Ἀργείους. ἀλλὰ Λυγκεὺς πείθει λόγοις λῦσαι τὴν ἔχθραν. καὶ καθιστῶσι δικαστὰς αὐτοῖς Αἰγυπτίων καὶ Ἀργείων τοὺς ἀρίστους. ὁ δὲ τόπος, ἔνθα ἡ δίκη συνήχθη, περὶ τὴν μεγίστην ἄκραν, ἔνθα καὶ Ἴναχος. ἀλίσας τὸν λαὸν, συνεβούλευσεν οἰκίζειν τὸ πεδίον. ἐξ ἐκείνου Ἁλιαίας καλεῖται ἡ νῦν Ἡλιαία λεγομένη. [9]) Ἄλλως. Ἡ πολλὴ δόξα κατέχει μὴ ἐλθεῖν τὸν Αἴγυπτον εἰς Ἄργος, καθάπερ ἄλλοι τε φασὶ, καὶ Ἑκαταῖος γράφων οὕτως· ὁ δὲ Αἴγυπτος αὐτὸς μὲν οὐκ ἦλθεν εἰς Ἄργος, λέγεται δέ τις ἐν Ἄργει πρὼν, ὅπου δικάζουσιν Ἀργεῖοι. ἱστορεῖ δὲ περὶ τοῦ χωρίου Δεινίας, γράφων οὕτως· ταχέως δὲ κυριεύσαντα τὸν Μελάγχαριν καὶ τὴν Κλεομήτραν βάλλοντες λίθοις ἀπέκτειναν. καὶ τὸν τάφον αὐτοῦ δεικνύουσιν ἔτι καὶ νῦν ὑπεράνω τοῦ καλουμένου πρῶνος, χῶμα παντελῶς, οὗ συμβαίνει τοὺς Ἀργείους δικάζειν. τάχα δ' ἂν τούτου καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ μνημονεύει (l. — ἔνιοι) εἰπών· καὶ ξεστὸν ὄχθον.[10]) Δαναϊδῶν ἑδρασμάτων. ΑΚΡΑΝ, τὸ ἀκρωτήριον. (τῆς πόλεως. εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἔνθα ἦν καὶ τὸ λεγόμενον Ἡλιαία δικαστήριον.) Gu.

V. 861. ΑΘΡΟΙΣΑΙ, συναγαγεῖν. Fl. 6.

V. 862. ΑΘΡΟΙΣΜΑ, τὴν συναγωγήν. Gu.

V. 864. ΑΓΓΕΛΜΑ, μήνυμα. Gu. ΑΝΕΠΤΕΡΩΚΕ, διήγειρε. [1]) (ἀνήγειρε, ἐθορύβησε.) Gu. ἀνέσεισεν. Fl. 33. ΔΑΝΑΙΔΩΝ, τῶν ἀπὸ τοῦ Δαναοῦ καταγομένων. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

9) Haec sic exponit Gu. ΔΙΚΑΣ, ἐν κρίσει ἀπολογίας τοῦ φόνου τῶν υἱέων. μετὰ θάνατον τῶν υἱέων ἦκεν εἰς Ἄργος Αἴγυπτος τιμωρησόμενος Δαναόν. καὶ ὃς μαθὼν ἐξῆλθε μετὰ τῶν Ἀργείων εἰς μάχην. ἀλλὰ Λυγγεὺς ὁ υἱὸς Αἰγύπτου ὁ μόνος ἀποφυγὼν τὸν θάνατον πείθει λόγοις τόν τε πατέρα Αἴγυπτον καὶ Δαναὸν θεῖον καταλῦσαι τὴν μάχην καὶ εἰς κρίσιν ἐλθεῖν. καθιστῶσιν οὖν δικαστὰς αὐτοῖς Αἰγυπτίων καὶ Ἀργείων ἀρίστους. γέγονε δὲ ἡ δίκη παρὰ τὴν ἀκρόπολιν, ἔνθα καὶ πρῶτον Ἴναχος κατελθὼν ἐξ ὄρους μετά τινων ἀνδρῶν ᾤκισε τὸ πεδίον. ὁ δὲ τόπος ἐξ ἐκείνου Ἡλιαία καλεῖται, ἐν ᾧ Ἀργεῖοι ἐποίουν τὰς δίκας. Ἁλιαία Cod. Aug. ap. Valck. ad Phoen. p. 609. Vulgo Ἁλιδιάς.

10) Junt. Basil. ὄχλον.

1) διήγειρεν est etiam in editis.

V. 865. *ΠΕΛΑΣ*, πλησίον. (τοῦ ἀθροίσματος.) Gu.

V. 866. *ΘΑΝΑΣΙΜΟΝ*, θάνατον ἐπάγοντα. Gu.

V. 867. *ΑΕΛΠΤΟΝ*, ἀνέλπιστον. *ΦΑΣΜ'*, ὄψιν. (θέαμα, θέαν.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 869. *ΚΑΤΗΦΗ*, σκυθρωπόν. *ΠΑΡΕΙΜΕΝΟΝ*, παραλελυμένον καὶ ἔκλυτον ὑπὸ τῆς νόσου.

V. 870. *ΤΟΝ Δ' ΩΣΤ' ΑΔ.* τὸν δὲ [2]) ἐπὶ τῷ φίλῳ λυπούμενον ἴσα ἀδελφῷ. *ΙΣΑ ΦΙΛΩι.* τὸ ἴσα οὐκ ἔστι πρὸς τὸ φίλῳ, ἀλλ' ἔστι τὸ φίλῳ πρὸς τὸ λυπούμενον αὐτῷ· τὸν δὲ λυπούμενον τῷ φίλῳ ὥστε καὶ ὥσπερ ἀδελφὸν ἴσα καὶ ὁμοίως. ἔστιν οὖν τὸ ἴσα καὶ τὸ ὥστε ταυτοδύναμα, τὸ μὲν ὥστε πρὸς τὸ ἀδελφὸν ὄν, τὸ δὲ ἴσα ἀσύντακτον διὰ μέσου κείμενον. Baroc. 74. Gu.

V. 871. *ΚΗΔΕΥΟΝΤΑ*, θεραπεύοντα, ἐπιμελούμενον. *ΚΗΔΕΥΟΝΤΑ*, ἐπιμελούμενον. (κυβερνῶντα, φροντίδος ἀξιοῦντα. δουλεύοντα.) Gu. κηδεύω τὸ τῆς προσηκούσης τοῖς νεκροῖς ἐπιμελείας καὶ κηδεμονίας ἀξιῶ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸ κυβερνῶ. Fl. 21. *ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑι*, χειραγωγίᾳ, κυβερνήσει. [3]) (θεραπείᾳ.) Gu.

V. 872. *ΠΛΗΡΗΣ*, πεπληρωμένος, πολύς. Fl. 6. ἀκέραιος. Gu. *ΑΡΓ. ΟΧΛΟΣ*, ἡ πληθὺς τῶν Ἀργείων. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 873. *ΧΡΗιΖΕΙ*, θέλει. Gu.

V. 875. *ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΥΝΤΑ*, μητροκτονήσαντα. Gu. *ΚΑΠΙ ΤΩιΔΕ*, μετὰ τοῦτον. (ἢ μετ' ἐκείνου. τῷ λόγῳ.) Gu.

V. 876. *ΣΥΝΕΠΟΡΘΕΙ*, συγκατέστρεφε. Fl. 6.

V. 877. *ΥΠΟ ΤΟΙΣ ΔΥΝΑΜΕΝΟΙΣ*, ὑπὸ τοῖς ἄρχουσιν. *ΤΟΙΣ ΔΥΝΑΜ.* τουτέστι τοῖς δυνατοῖς χαριζό-

2) Junt. Basil. addit Ὀρέστην, pro quo Barn. King. scripserunt Πυλάδην. Neutrum est in Gu. sed supra φίλῳ scriptum τῷ Ὀρέστῃ, qui fons fortasse erroris. Pro ἴσα ἀδελφῷ Gu. ἴσα ὥστε ἀδελφόν.

3) χειραγωγίᾳ est etiam in editis, κυβερνήσει in Flor. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56, 59. 76.

μενος καὶ πρὸς ἐκείνους νεύων τῇ γνώμῃ. Baroc. 74. Gu. (qui addit τοῖς κρατοῦσι.) ὑποκάτω ὢν τῶν δυναμένων, τουτέστι πρὸς τὸ θέλημα ἐκείνων. Fl. 6.

V. 878. *ΔΙΧΟΜΥΘΑ*, ἀντὶ τοῦ διχόγνωμα, τοῖς κρατοῦσιν ἄλλοτε ἄλλα προσχαριζόμενος. τὸ δὲ διχόμυθα ἐξηγεῖται διὰ τοῦ καλοῖς κακοὺς λόγους ἑλίσσων. *ΔΙΧΟΜΥΘΑ*, δίγνωμα, ἀμφιῤῥεπῆ, διπλοῦς λόγους. Gu. *ΕΚΠΑΓΛΟΥΜΕΝΟΣ*, θαυμάζων. Gu.

V. 879. *ΚΑΛΟΙΣ ΚΑΚΟΥΣ Λ. ΕΛ.* ἑφερμηνευτικὸν τοῦτο τοῦ διχόμυθα· καλοῖς περὶ τοῦ πατρὸς, 4) κακοῖς δὲ περὶ τοῦ Ὀρέστου. Fl. 6.

V. 880. *ΕΛΙΣΣΩΝ*, συνείρων. (περιπλέκων, συνάπτων.) Gu. συστρέφων. Fl. 35. *ΚΑΘΙΣΤΑΙΗ δὲ ΝΟΜΟΥΣ*, ἀντὶ τοῦ κυροῖ, λέγων, ὅτι Ὀρέστης οὐ καλὸν νόμον εἰςήνεγκεν εἰς τοὺς τεκόντας. *ΝΟΜΟΥΣ*, τὸ τὰς μητέρας ἀποκτείνειν, ἐάν τι φαῦλον ποιήσωσιν. Baroc. 74. Gu.

V. 882. *ΦΑΙΔΡΩΠΟΝ*, χαροπόν. 5) (χαρίεν καὶ βοηθὸν, ἱλαρόν.) Gu. *ΕΔΙΔΟΥ*, ἔστρεφε.

V. 883. *ΕΠΙ ΤΟΝ ΕΥΤΥΧΗ.* καὶ ἐν ἄλλοις κατὰ τῶν κηρύκων λέγει, ὅτι ἀεί ποτε σπέρμα κηρύκων λάλον.

V. 884. *ΠΗΔΩΣΙ*, μεταβαίνουσιν. (ὀξέως add. Fl. 6.) *ΠΗΔ.* ταχέως ὁρμῶσιν. Gu. *ΟΔΕ*, ὁ εὐτυχής. Gu.

V. 885. *ΕΝ Τ' ΑΡΧΑΙΣΙΝ Ηι.* καὶ ὅςτις ἐν ἀρχαῖς ᾖ πόλεως, ἤγουν ἀρχὴν πόλεως ἄρχῃ, ἢ ὃς ἂν δύνηται καὶ ἄρχῃ τῆς πόλεως.

V. 886. *ΕΠΙ ΤΩιΔΕ*, μετὰ τοῦτον. (μετ' ἐκεῖνον.) Gu. *ΔΙΟΜΗΔΗΣ*, ὁμώνυμος τῷ ἐν τῇ Τροίᾳ. Gu.

V. 887. *ΟΥΤΟΣ ΚΤΑΝΕΙΝ*, οὗτος ὁ Διομήδης οὐκ εἴα κτανεῖν οὔτε σὲ οὔτε τὸν σὸν ἀδελφόν.

V. 888. *ΦΥΓΗι ΔΕ ΖΗΜΙΟΥΝΤΑΣ.* ἔλεγε δὲ ἐξορία (κολάζοντας ὑμᾶς add. Gu. m. 2.)· οὐ γὰρ δύναται

4) τοῖς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς supra καλοῖς scriptum habet Gu.

5) χαροπὸν (Junt. Bas. χάρροπ.) est etiam in editis. Cod. χαρωπόν.

τὸ ΕΙΑ ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐνταῦθα λέγεσθαι. ΕΥΣΕΒΕΙΝ, καθαροὺς εἶναι. (τὸ γὰρ Ὀρέστην καὶ Ἠλέκτραν λευσίμους γενέσθαι ἀσέβεια ἦν.) Gu.

V. 889. ΕΠΕΡΡΟΘΗΣΑΝ, ἐθορύβησαν, (Gu. ἐθορυβήθησαν et add.) μετὰ ταραχῆς ἤχησαν.

V. 891. ΑΘΥΡΟΓΛΩΣΣΟΣ, ἀκρατόστομος, ὁ Κλεοφῶν. ΑΝΗΡ ΑΘΥΡΟΓΛΩΣΣΟΣ. ταῦτα φασὶν ἐπὶ Κλέωνι τῷ δημαγωγῷ λέγεσθαι, σφαλλόμενοι· πρὸ γὰρ τῆς τοῦ Ὀρέστου διδασκαλίας πολλοῖς χρόνοις Κλέων ἐτελεύτα. τάχα οὖν εἰς Κλεοφῶντα τείνει· ἐπεὶ καὶ ἔναγχος οὗτος τὰς πρὸς Λακεδαιμονίους συνθήκας οὐ προσήκατο. καὶ τὸ λέγειν δὲ Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος ἠναγκασμένος εἰς τοῦτο βλέπει. θέλει δὲ εἰπεῖν Ἀθηναῖον οὐκ Ἀθηναῖον ὄντα αὐτὸν, ἀλλὰ νόθον πολίτην, παρόσον Θρᾷξ ἦν ἐκ Δελφῶν [6]) ὁ Κλεοφῶν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (v. 690.), φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται Θρῃκία χελιδὼν, ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον. ΑΘΥΡΟΓΛΩΣΣΟΣ. ἀκρατόστομος (λάλος, πολυλόγος). Κλεοφῶν· οὗτοι γὰρ διὰ τὸ πάνθ' ὅ νοήσειαν ἐκφέρειν τῇ γλώττῃ, θύραν οὐ δοκοῦσιν ἐν τοῖς στόμασιν ἔχειν. Gu. [7]) ΘΡΑΣΕΙ, τῇ ἀναισχυντίᾳ. Gu.

V. 892. ΑΡΓΕΙΟΣ ΟΥΚ ΑΡΓΕΙΟΣ, Ἀργεῖος μὲν ὡς ἐν Ἄργει γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς, οὐκ Ἀργεῖος δὲ, ὡς τῶν πατέρων αὐτῷ ἐκ Θρᾴκης ὄντων. Baroc. 74. Gu. [8]) ΟΥΚ ΑΡΓΕΙΟΣ, οὐ γνήσιος. οὗτος ὁ Κλέων ἦν· τῷ Ἄργει γὰρ καταλεγόμενος Θρᾷξ ἦν τὸ ἀνέκαθεν. Fl. 6. ΗΝΑΓΚΑΣΜΕΝΟΣ, κατ' ἀνάγκην ἦν Ἀργεῖος (βεβιασμένος, νόθος πολίτης.) Gu.

V. 895 sq. ΘΟΡΥΒΩι ΤΕ ΠΙΣΥΝΟΣ, τεθαῤῥηκὼς, πείθειν δυνάμενος εἰς τὸ περιβαλεῖν κακῷ τινὶ τοὺς ἀκούον-

6) Palmerius Exercit. em. Λεοντίνου.

7) Idem e Baroc. 74. adscripsit King. in quo desunt vv. λάλος, Κλεοφῶν, et pro οὗτοι legitur οἱ γὰρ πολυλόγοι, pro τοῖς στόμασιν vero τῷ στόματι.

8) In Gu. his adhaerent ea, quae in editis leguntur: καὶ Ἀριστοφάνης· φιλοτιμότεραι κ. τ. λ.

τας, ὥστε αὐτοὺς ποιῆσαί τι κακόν. ΠΙΣΤΝΟΣ, λεηλατῶν, πιστεύων. Fl. 6. 21.

V. 894. ΠΙΘΑΝΟΣ, ἐπιτήδειος. τὸ ΕΤΙ περισσόν. ΕΤΙ, σὺν τούτῳ. Gu. ΑΤΤΟΙΣ, τὸν Ὀρέστην καὶ τὸν Πυλάδην. ΑΤΤΟΤΣ, τοὺς πολίτας Gu.

V. 895. ΗΔΤΣ ὑπάρχων (ὢν) κατὰ τοὺς λόγους. Gu. ΚΑΚΩΣ, κακοτρόπως. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 896. ΠΕΙΘΗι — ΜΕΓΑ. ἡ γὰρ τῶν λόγων αὐτοῦ ἡδονὴ εἰς πικρίαν καταντᾷ· ἐν γὰρ μόνον θηρᾶται, ὅπως κολακεύσῃ τὸ πλῆθος καὶ ἀποδεκτὸς αὐτῷ γίνηται, τοῦ δὲ λυσιτελοῦντος αὐτῷ οὐ φροντίζει. Gu.

V. 897. ΣΤΝ ΝΩι, μετὰ γνώσεως. (γνώσει.) Gu. ΒΟΤΛΕΤΟΤΣΙ, συμβουλεύουσι. Gu. ΚΑΝ ΜΗ ΠΑΡΑΤΤΙΚΑ. λείπει τὸ ἀλλ' οὖν· κἂν μὴ παραυτίκα, ἀλλ' οὖν μετὰ ταῦτα εἰσὶ χρήσιμοι τῇ πόλει. ΚΑΝ ΜΗ ΠΑΡΑΤΤΙΚ', εἰσὶ χρήσιμοι. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. διὰ τὸ μὴ λέγειν ἡδέως τῷ πλήθει. Gu. ΑΤΘΙΣ, ὕστερον. Fl. 6. εἰς τὸ μέλλον, εἰς τὸ μετὰ ταῦτα. Gu. ΧΡΗΣΙΜΟΙ, ἐπιτήδειοι εἰς χρείαν. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. καὶ γὰρ οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες τοῖς μὲν νοσοῦσι βαρεῖς τὸ καταρχὰς φαίνονται, ἀλλ' ὕστερον πολλοῦ τινος ἄξιοι, δι' ὧν πρόσθεν ἐλύπησαν τὴν ὑγείαν παρέχοντες. Gu. m. sec.

V. 899—901. ΘΕΑΣΘΑΙ Δ' ΩΔΕ. ὁ δὲ τοῦ δήμου προϊστάμενος ὀφείλει τοιούτους ἐπιλέξασθαι δημηγόρους, τοὺς καὶ χρησιμεύειν μέλλοντας· ὁμοίως γὰρ τὸ πρᾶγμα γίνεται τῷ τε δημηγόρῳ καὶ τῷ τοῦ δήμου προϊσταμένῳ. Δεῖ, φησί, τὸν ἀγαθὸν πολίτην εἰς τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀφορᾷν ἀεί· καθὼς γὰρ ἂν συμβουλεύσειαν, οὕτως εἰώθασιν ἀποβαίνειν τὰ πράγματα. Ἄλλως· Τὸν προεστῶτα τῆς πόλεως, τουτέστι τὸν δημαγωγὸν, οὕτως ἀφορῶντα πρὸς τὸν λέγοντα δεῖ κρίνειν· ὁμοίως γὰρ, φησὶν, ἀποβαίνει τὸ πρᾶγμα καὶ τῷ λέγοντι καὶ τῷ ἀκούοντι· ὥσπερ γὰρ, ἐὰν ἡ ὁ συμβουλεύων κακὸς, ἀσύμφορόν ἐστι τῇ πόλει, οὕτως καὶ ὅταν ὑπακούων κακῶς ἀκούῃ, πάλιν οὐ σύμφορος. τῷ τοὺς λόγους δὲ λέγοντι, τουτέστι τῷ προϊσταμένῳ καὶ τὰ πρωτεῖα φέροντι τῆς πόλεως, καὶ τιμωμένῳ. 9) ΘΕΑΣΘΑΙ.

9) King. sic edidit: — σύμφορος. Τιμωμένῳ] τουτέστι τῷ προϊσταμένῳ — πόλεως, καὶ τιμωμένῳ fortasse recte.

ἐνταῦθα δὲ, ἤγουν ἐν τοῖς τοιούτοις, χρὴ τὸν προστάτην τῆς πόλεως ἰδόντα, τουτέστιν ἐγνωκότα, θεᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ σκέπτεσθαι, ἀκριβῶς σκοπεῖν. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ θεᾶσθαι δ' ὧδε τοῦτο λέγει, ἀντὶ τοῦ σκοπεῖν οὕτω, ποῖός τις καθ' ἡδονὴν λέγει, καὶ τοῖος οὐ, καὶ τῷ μὲν πείθεσθαι, τὸν δὲ καθ' ἡδονὴν λέγοντα μισεῖν, ὡς κακῶν ἐςύστερον αἴτιον. οἱ δὲ λέγοντες τὸ θεᾶσθαι καὶ τὸ ἰδόντα ἐκ παραλλήλου, ὥςπερ τὸ ἐτύγχανεν ὤν, οὐ καλῶς λέγουσιν. ἔχει γὰρ οὕτω· χρὴ δὲ τὸν προστάτην καὶ ἰδόντα καὶ γνόντα καὶ ἀκούσαντα τούτους θεᾶσθαι καὶ σκοπεῖν ὧδε, ὡς ἔφαμεν. Gu. m. sec.

V. 899. *ΘΕΑΣΘΑΙ*, σκέπτεσθαι, ἀκριβῶς σκοπεῖν, ἐρευνᾷν. Gu. *ΩΔΕ*, ἐνταῦθα, ἤγουν ἐν τοῖς τοιούτοις. οὕτως. Gu. *ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ*, τῆς πόλεως, τὸν δικαστὴν τῶν λόγων, τὸν ἄρχοντα. Gu.

V. 900. *ΙΔΟΝΤΑ*; ἐγνωκότα; γνόντα καὶ ἀκούσαντα τούτους. Gu. *ΟΜΟΙΟΝ ΓΑΡ*. τὴν αὐτὴν κακίαν ἔχει ὅ τε τὰ μὴ καλὰ δημηγορῶν καὶ ὁ κυρῶν αὐτὰ, ἢ τὸν αὐτὸν ἐπαινῶν ὁ τὰ καλὰ δημηγορῶν καὶ ὁ κυρῶν αὐτά. Fl. 6. *ΤΟ ΧΡΗΜΑ*, τὸ πρᾶγμα. (τὸ συμβησόμενον.) ὅτι ἡ ἀτιμία τοῦ δημηγόρου ἀνέρχεται εἰς αὐτόν. Gu.

V. 901. *ΤΩι ΤΟΥΣ ΛΟΓ. ΛΕΓ.* τῷ δημηγόρῳ. Gu. *ΤΙΜΩΜΕΝΩι*, τῷ τιμ. αὐτούς. (ἀποδεχομένῳ αὐτούς, ἢ τῷ ἄρχοντι, τῷ βασιλεῖ.) Gu.

V. 903. 904. *ΥΠΟ Δ' ΕΤΕΙΝΕ*. ὑπέβαλλε δὲ αὐτῷ ὁ Τυνδάρεως τοιούτους λόγους λέγειν, ὑμᾶς φονευθῆναι, ἤγουν οὕτως ὑποβάλλων ὁ Τυνδάρεως τοῖς καθ' ὑμῶν ποιουμένοις τὸν λόγον, ὑπέτεινε καὶ εἰς ταυτὸ ἦν τῷ ὑμᾶς λέγοντι φονεύεσθαι. τὸ σφὼ δὲ, ἀντὶ τοῦ τῷ λέγοντι τοὺς δύο φονευθῆναι. τὸ δὲ κατακτείναντι, ὅσον ἐπὶ τοῖς λόγοις οἷς ἔλεγε. *ΥΠΟ Δ' ΕΤΕΙΝΕ*. ὑπέβαλε δὲ ὁ Τυνδάρεως λόγους τοιούτους λέγειν τῷ σφὼ κατακτείνοντι, ἤγουν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ τῷ κτείνοντι ὑμᾶς, τουτέστι τῷ συμβουλεύοντι φονευθῆναι ὑμᾶς. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. [10])

V. 906—909. *ΟΥΚ ΕΥΩΠΟΣ*. οὐκ εὐειδὴς, οὐκ εὔμορφος. *ΑΝΔΡΕΙΟΣ Δ' ΑΝΗΡ*. γενναῖος, ἀνδρεῖος τῇ

10) Idem a vv. ἤγουν τῷ ἀνθρ. iterum est in Gu. a m. sec.

ψυχῇ. ἀνδρεία γὰρ ἐπὶ ψυχῆς, ῥώμη δὲ ἐπὶ σώματος. τὸ δὲ ὀλιγάκις ἄστυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον, ἀντὶ τοῦ ἐκκλησίαις οὐ περιερχόμενος, οὐδὲ πλησιάζων. αὐτουργὸς δέ ἐστιν ὁ τὴν ἰδίαν ἐργαζόμενος γῆν. σώζουσι δὲ γῆν οἱ αὐτουργοῦντες· γνησίως γὰρ τοὺς ἀγροὺς ἐργάζονται. καὶ τὸ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων, ἀντὶ τοῦ οὐ διχόμυθα λέγων, ὡς ὁ προῤῥηθείς. τοῦτο γὰρ ἐναντίον ἐστὶ τῷ διχόμυθα, συνδραμεῖν θέλων τοῖς λόγοις καὶ ταῖς ὑμετέραις βουλεύσεσι, τουτέστι σώζειν ὑμᾶς, ἐσπουδακώς.

V. 906. *ΑΝΔΡΕΙΟΣ*, γενναῖος. (εὐγενὴς τῇ ψυχῇ, φρόνιμος. [1]) Gu.

V. 907. *ΚΑΓΟΡΑΣ ΧΡΑΙΝΩΝ Κ.* διατρίβων. (διερχόμενος.) οἱ γὰρ περὶ (om. C. C. C.) τὴν ἀγορὰν πορευόμενοι, μεμολυσμένοι ἦσαν. Gu. MS. C. C. C.

V. 908. *ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ*, οἰκείαις χερσὶν ἐργαζόμενος. Gu. m. pr. MS. C. C. C. χειροτέχνης, ἢ γεωργὸς δι' ἑαυτὸν ἐργαζόμενος. Gu. m. sec.

V. 909. *ΞΥΝΕΤΟΣ*, φρόνιμος. (καὶ ἔμπειρος.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 36. 39. 76. *ΟΜΟΣΕ ΤΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ*, ὀρθὰ κατὰ τοὺς λόγους. Gu. m. pr. Flor. idem. τοῖς αὐτοῦ ἢ τοῖς τῶν ἄλλων, εἰ κακοί εἰσιν. et in marg. τοῖς λόγοις ἢ τοῖς τῶν ἄλλων, οὕτω θέλων χωρεῖν ὁμόσε τοῖς τῶν ἄλλων λόγοις, ἤγουν ἐλέγχειν αὐτοὺς ἐὰν ὦσιν ἄδικοι· ἢ τοῖς ἑαυτοῦ, οὕτω, θέλων χωρεῖν ἐν τοῖς οἰκείοις λόγοις ὁμόσε τοῖς ἄλλοις, ἤγουν παῤῥησιάζεσθαι διὰ τῶν οἰκείων λόγων πρὸς τοὺς τὰ ἄδικα λέγοντας. Gu. m. sec.

V. 910. *ΑΚΕΡΑΙΟΣ*, ἁπλοῦς. [2] (ἀνέλλιπης, ἄκακος.) Gu. *ΑΝΕΠΙΛΗΠΤΟΝ*, ἀναμάρτητον, ἀδιάφθορον, ἀβλαβῆ, οὐκ ἄξιον τοῦ ἐπιπλήττεσθαι, ἀνεπιτίμητον, ὃν οὐδεὶς διὰ τὸ σῶφρον ὕβρισεν. *ΑΝΕΠΙΛ.* γράφεται ἀνεπίπληκτον, ἤγουν ἀνεπιτίμητον, οὐκ ἄξιον ἐπιπλήξεως καὶ ὕβρεως. Gu. [3]) *ΗΣΚΗΚΩΣ*, γυμνάσάμενος. Gu. m. pr.

1) φρόνιμος habet etiam Fl. 33.

2) ἁπλοῦς est etiam in editis. Sequentis Sch. vv. ἀνεπιτίμ. sqq. sunt in Gu. a m. 2, ἄμεμπτον a m. pr.

3) Idem est in C. C. C. sed sine ἀνεπιτίμητον, et reliquis sic scri-

Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 58. 59. 76. μετελθεῖν. Gu. m. 2.

V. 912. ΣΤΕΦΑΝΟΥΝ, τιμᾷν. Gu.

V. 913. ΑΘΕΟΝ, ἀσεβῆ. Fl. 6.

V. 914 sq. ΜΗΘ' ΟΠΛΙΖΕΣΘΑΙ ΧΕΡΑ. ἥτις, φησὶν, ἡ Κλυταιμνήστρα τὸ ὅσον ἐφ' ᾧ δέδρακε κατὰ τοῦ ἀνδρὸς, ἀνῄρει, καὶ ἀνέτραπεν ἔθη καλὰ καὶ ζηλωτὰ, λέγω δὲ τὸ ὁπλίζεσθαι καὶ ἐπ' ἀλλοδαπῆς ἰέναι. νῦν δὲ ἀνῃρημένης αὐτῆς, πεφρίκασιν αἱ γυναῖκες τὰς κατὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπιβουλάς. τότε δὲ οὐκ ἂν ἐτόλμησε τῶν ἀνδρῶν οὐδεὶς ἔξω τῶν οἴκων ἐπὶ πόλεμον ὁρμᾷν, ὑφορώμενος τοὺς εἰωθότας νοθεύειν. ΜΗΘ' ΟΠΛΙΖΕΣΘΑΙ. καθὰ λέγεται τὸ ἀρνοῦμαι τὸ μὴ λαβεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀρνούμενος λέγω — εἰ γὰρ μὴ ἦν ἀντὶ τούτου, ἐδήλου ἂν ὁ λόγος τὸ ὁμολογῶ λαβεῖν, ὅπερ ἡ συνήθεια οὐ βούλεται — οὕτω κἀνταῦθα τὸ ἀφῄρει μὴ ὁπλίζεσθαι ἀντὶ τοῦ ἀφαιροῦσα καθίστα. ἐπεὶ γὰρ τὸ μὴ ἀφαίρεσιν δηλοῖ καὶ ἄρνησιν καὶ τὰ τοιαῦτα, ἔστιν ὅτε μέλλοντες οἱ τοὺς λόγους συντιθέντες μετὰ τοῦτο λόγον ἐπάγειν προλαμβάνοντες τὸ ἀρνοῦμαι τιθέασιν, ἢ τὸ ἀφῄρει ἤ τι τοιοῦτον, ὥσπερ προαναφωνοῦντες τὴν αὐτοῦ δύναμιν. Gu. μήτε μετὰ ὅπλων κινεῖν τὴν χεῖρα τινὰ ἐκλιπόντα τὰ δώματα, μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα τὰ δώματα. Gu. Fl. 6. 21. 56. 59. 76.

V. 914. ΧΕΡΑ, ἄνδρα, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Gu. Fl. 6.

V. 915. ΕΚΛΙΠΟΝΤΑ ΔΩΜ. καὶ ἀλλοδαπῆς, διὰ τὸ μὴ ἐκ γυναικὸς ἀναιρεῖσθαι. Fl. 10.

V. 916. ΕΙ ΤΑΝΑΟΝ ΟΙΚΟΥΡΗΜΑΤΑ. οἱ ἐν τῇ πόλει καταλειφθέντες, οἱ μὴ ἐξελθόντες εἰς πόλεμον, τὰς οἰκουρούσας γυναῖκας διαφθείροιεν βλάπτοντες [τὰς λελωβημένας. 4)] ΤΑΝΑΟΝ, τῶν οἴκων. Gu. ΟΙΚΟΥΡΗΜΑΤΑ, τὰς ἔνδον οἰκουρὰς γυναῖκας. (τὰς γυναῖκας,

ptis: οὐκ ἄξιον ἐπιτιμᾶσθαι παρ' οὐδενός. E Fl. 33. enotata est gl. ad v. τὸν Ἀγαμέμνονος, βίαιον ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, quae quo pertineat, non video.

4) τὰς λελωβημένας spurium videtur, ortum e gl. λωβώμενοι, βλάπτοντες. Paulo ante διαφθείροιεν scripsi pro διαφθείρειν.

οἴκου φυλάγματα.) Gu. *ΟΙ ΛΕΛΕΙΜΜΕΝΟΙ*, οἱ ἐναπολειφθέντες τῶν πραγμάτων ἐπιμεληταί. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν Αἴγισθον. Gu. Fl. 6.

V. 917. *ΑΝΔΡΩΝ*, τῶν ἐν τοῖς πολέμοις ἐκστρατευόντων. Gu. *ΕΥΝΙΔΑΣ*, τὰς εὐνάς. (κοίτας.) Gu. *ΛΩΒΩΜΕΝΟΙ*, ὑβρίζοντες. (βλάπτοντες.) Gu.

V. 920. *ΕΛΕΞΕ Δ' Ω ΓΗΝ*. Ἴναχος αὐτόχθων, πρῶτος βασιλεὺς Ἄργους, δεύτερος Πελασγὸς, τρίτος Δαναὸς ὁ Βήλου. μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐν ὄρεσιν οἰκούντων τῶν Ἀργείων, πρῶτος αὐτοὺς συνῴκισεν Ἴναχος, καὶ λιμναζόμενον τὸ περὶ τὸν Ἴναχον πεδίον αὐτὸς ἐκαθάρισεν, καὶ ἐπὶ γῆς τινὸς ποιησάμενος τὸν ποταμὸν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἴναχον ἐκάλεσεν, καὶ τὸ Ἄργος Ἰνάχιον. Ἰνάχου δὲ καὶ Μελίας Φορωνεὺς καὶ Πηγεὺς ἐγένετο. Φορωνέως δὲ καὶ Πειθοῦς ἐγένετο Αἰγιαλεὺς, Ἀπία. ἀπὸ δὲ Εὐρώπης Νιόβη, Νιόβης δὲ Ἄργος. Ἄργου δὲ Κρίασος, Ἔκβασος [5]), Πείρασος, Ἐπίδαυρος, Τίρυνς. Κριάσῳ δὲ ἀπὸ Μελανθοῦς ἐγένετο Φόρβας καὶ Κλεόβοια· Φόρβαντι δὲ ἐκ τῆς Εὐβοίας ἐγένετο Τριόπας· Τριόπᾳ δὲ ἐκ Σωΐδος ἐγένοντο δίδυμοι μὲν, Πελασγὸς καὶ Ἴασος, νεώτεροι δὲ Ἀγήνωρ καὶ Ξάνθος. ὁ δὲ Πελασγὸς πρῶτος ἀγροῦ κατασκευὴν ἐξεῦρε, πάλαι τῶν ἀνθρώπων ταῖς δράγμασι σιτουμένων, καὶ Πελασγικὸν τὸ Ἄργος ὠνόμασεν. Ἰάσου δὲ καὶ Λευκάνης Ἰὼ ἐγένετο, Ἐπάφου δὲ Λιβύη καὶ Τηλέγονος, Λιβύης Βῆλος καὶ Ἀγήνωρ· Βήλου δὲ Αἴγυπτος καὶ Δαναός. *ΓΗΝ ΙΝΑΧΟΥ*. Ἴναχος ποταμὸς Ἄργους· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὸ Ἄργος Ἰνάχιον. εἴληφε δὲ τοὔνομα τοῦτο ὁ ποταμὸς ἀπὸ Ἰνάχου τινὸς πρώτου συνοικήσαντος (l. συνοικίσ.) Ἄργος. λέγεται γὰρ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τὸν ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος, ὄντων ἀνθρώπων ἐν ὄρεσι, παραλαβὼν οὗτος ἄνδρας τινὰς καὶ εἰς τὸ νῦν καλούμενον Ἄργος ἐλθὼν κατοικῆσαι, εὑρὼν ἅπαντα τὸν τόπον τοῦτον πλήρη ὕδατος καὶ καθάρας. ἐποίησε δὲ καί τινα πηγὴν ἐνταῦθα ἀναδοθῆναι, ἀφ' ἧς ὁ ποταμὸς ἐγεγόνει ἐπώνυμος τοῦ οἰκιστοῦ. Πελασγοὺς δὲ τοὺς Ἀργείους καλοῦσι ἀπὸ Πελασγοῦ τινος, μετὰ τὸν Ἴναχον πρώτου βασιλεύσαντος. ὕστερον δὲ καὶ Ἀργεῖοι ἐκλήθησαν ἀπὸ Ἄργου. Gu.

V. 922. *ΠΑΛΑΙ*. τινὲς εἰς τὸ πάλαι στίζουσι.

5) Heyne ad Apollod. II, 1, 2. em. Ἴασος.

V. 924. *ΑΜΥΝΩΝ.* βοηθῶν. *ΟΣΙΟΣ*, θεμιτός. (δίκαιος καὶ ἀνεύθυνος· ὃ γένοιτ' ἄν, εἰ ἐμοῦ καταψηφιεῖσθε.) Gu. *ΟΥ ΦΘΑΝΟΙΤΕ ΑΝ.* οὐκ ἀρκεσθήσεσθε πρὸς τὸν γυναικῶν φόνον, οὐ φθάνοιτε ἀποθνήσκοντες τῷ ἰδίῳ μόρῳ. φθάνω τὸ προλαμβάνω καὶ τὸ καταλαμβάνω, καθὸ λέγεται, οὐκ ἂν φθάνοις εἰς τὸ [6]) δικαστήριον ἰὼν καὶ διδοὺς δίκην, ἤγουν οὐκ ἂν ἀρκοίης, οὐκ ἂν καταλαμβάνοις, τουτέστι τοσοῦτόν σε ἕλξουσι συντόμως, ὡς μὴ δύνασθαί σε καταλαμβάνειν τοὺς ἕλκοντας; ἀφ' οὗ κατὰ μεταφορὰν ἐνταῦθα τὸ οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε θνήσκοντες, τουτέστιν οὐκ ἂν ἀρκοίητε πρὸς τὴν τοῦ θανάτου συντομίαν. οὕτως ὑμᾶς ἕλξει δηλονότι μετὰ ταχυτῆτος. *ΟΥ ΦΘΑΝΟΙΤ' ΕΤ' ΑΝ.* τουτέστιν οὐ προλάβητε ἀλλήλους τῷ θανάτῳ, ὁ μὲν πρόσθεν, ὁ δ' ἔπειτα θνήσκων, ἀλλ' ὁμοῦ πάντες οἰχήσεσθε. ἐδήλωσε δὲ ἐνταῦθα τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ, ὃ γένοιτ' ἄν, εἰ γυναιξὶν ὁ τῶν ἀνδρῶν φόνος ἀνεύθυνος ἔσται. Gu.

V. 926. *ΤΟΥΝΑΝΤΙΟΝ ΔΕ*, ἐναντία δὲ διακείσεσθε, ἢ διακεῖσθαι πρέπον. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. δέον γὰρ τὴν κακίαν καθάπαξ ἀποτεμεῖν, ὑμεῖς ταύτην τῇ κατ' ἐμοῦ ψήφῳ αὐξήσετε. Gu. m. sec.

V. 927. *ΠΡΟΔΟΥΣΑ*, ἀπολύσασα, ἔκδοτα ποιήσασα. Gu. *ΛΕΚΤΡ' ΕΜΟΥ Π.* ἀντὶ τοῦ τὸν πατέρα. Fl. 6.

V. 929. *Ο ΝΟΜΟΣ ΑΝΕΙΤΑΙ.* ἐνδέδεται· ὑμεῖς γὰρ φονευθήσεσθε, οὐ φονεύσετε, καὶ ὑποτάξεσθε, οὐχ ὑποτάξοιτε. *Ο ΝΟΜΟΣ*, ὁ κελεύων ὑπείκειν (Gu. ὑπέχειν) ἀνδράσι τὰς γυναῖκας. MS. C.C.C. Gu. *ΑΝΕΙΤΑΙ*, ἀπολέλυται. (καταλειφθήσεται, καταλιμπάνεται. [7])) ἢ ἀνεῖται ἀντὶ τοῦ δοθήσεται οὕτω, ἀνεῖται καὶ δοθήσεται νόμος ταῖς γυναιξὶ τοὺς ἰδίους ἄνδρας φονεύειν. MS. C.C.C. Gu.

6) εἰς et paulo post τουτέστι τοσοῦτόν σε ἕλξουσι συντ. — τουτέστιν οὐκ ἂν ἀρκοίητε sunt in Gu. qui hoc scholion habet a vv. φθάνω τὸ προλαμβάνω. Sic jam edidit King. In seqq. ἕλξει, sc. ὁ θάνατος, ex eodem cod. recepi.

7) καταλιμπάνεται non legitur in C.C.C. ut nec οὕτω, ἀνεῖται καὶ δοθήσεται, si recte enotavit King. In Gu. ἀπολέλ. καταλειφθ. καταλιμπ. inter versus scripta sunt, reliqua continua serie in margine.

V. 930. *ΟΥ ΣΠΑΝΙΣ ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ.* οὐ λήξει, οὐδὲ παύσεται, οὐδὲ πέρας ἕξει ὁ θάνατος ἡμῶν. ἐξαπλοῦται γὰρ καὶ πλατύνεται ὁ νόμος κατὰ τῶν ἀνδρῶν οὗτος. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀνεῖται. *ΤΗΣ ΓΕ ΤΟΛΜΗΣ,* τῆς θρασύτητος ταύτης τοῦ φονεύειν τὰς γυναῖκας τοὺς ἄνδρας. Gu. *ΣΠΑΝΙΣ,* ἔνδεια. (ἀποχή. οὐκ ἔτι πέρας ἡμῶν ἕξει ὁ θάνατος.) Gu. στέρησις. Fl. 10. οὐκ ἐπιλείψουσι αἱ τοιαῦτα ἐργασόμεναι. Fl. 6.

V. 931. *ΟΜΙΛΟΝ,* καὶ τὴν συνάθροισιν. Fl. 59. τὴν ἐκκλησίαν. Fl. 6. στρατόν. Fl. 33. *ΕΥ,* εὔλογα. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 932. *Ο ΚΑΚΟΣ,* ὁ ἀθυρόγλωσσος. Gu. Fl. 6. *ΕΝ ΠΛΗΘΕΙ,* χαριζόμενος. Gu.

V. 934. *ΠΕΤΡΟΥΜΕΝΟΥΣ,* λίθοις βαλλομένους. (λιθοβολουμένους add. Gu. m. 2.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 935. *ΑΥΤΟΧΕΙΡΙ ΔΕ ΣΦ:* αὐτουργῷ, αὐτοχειρίᾳ. (διὰ τῶν οἰκείων χειρῶν add. Gu. m. 2.) Gu. Florr. iidem.

V. 937. *ΠΟΡΕΥΕΙ,* κομίζει. (φέρει, ἄγει ἐνταῦθα add. Gu. m. 2.) Gu. Florr. iidem. *ΕΚΚΛΗΤΩΝ ΑΠΟ,* ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. (τῶν ἐκκλησιαζόντων.) Gu.

V. 938. *ΞΥΝ Δ' ΟΜΑΡΤΟΥΣΙΝ,* συνακολουθοῦσι. Gu.

V. 939. *ΟΙΚΤΕΙΡΟΝΤΕΣ,* ἐλεοῦντες. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 59. 76.

V. 940. *ΠΙΚΡΟΝ,* ἀλγεινόν. Gu. Fl. 17. 21. 56. 59. 76. *ΠΡΟΣΟΨΙΣ,* ὅραμα. Fl. 6. *ΑΘΛΙΑ,* ἐλεεινή. Gu.

V. 941. *ΕΥΤΡΕΠΙΖΕ,* ἑτοίμαζε. Gu. *ΒΡΟΧΟΝ,* σχοινίον ἐπ' ἀγχόνῃ (—νης Florr.). Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΔΕΡΗι,* τῷ λαιμῷ. (τραχήλῳ add. Gu. m. 2.) Gu. Florr. iidem.

V. 944. *ΚΑΘΙΖΩΝ,* ὁ ἱστὰς, ὁ καθήμενος. Gu.

V. 945—947. *Ω ΔΥΣΤΑΛΑΙΝΑ ΠΑΡΘΕΝ', ΩΣ ΞΥΝΗΡΕΦΕΣ.* ὦ παρθένε παναθλία, λίαν ὑπάρχεις ἄλαλος, βαλοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον σκυθρωπὸν εἰς τὴν γῆν, ὡς μέλλουσα δραμεῖσθαι εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους.

V. 945. ΣΥΝΗΡΕΦΕΣ. στυγνὸν, καὶ ὥςπερ ἐσκεπασμένον [8]) τοῖς κακοῖς. ἐν ἐνίοις δὲ οὐ φέρονται οἱ τρεῖς στίχοι οὗτοι. πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλε στενάζειν, οὕτω δυστυχῶς ἔχουσα;

V. 946. ΑΦΘΟΓΓΟΣ. ἄφωνος. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 948 — 969. ΚΑΤΑΡΧΟΜΑΙ ΣΤΕΝΑΓΜΩΝ. τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται κατὰ σχέσιν, ὡς εἴρηται. καὶ εἰσὶ τῆς παρούσης στροφῆς τὰ κῶλα ια, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος καθαρός. τὸ β ὅμοιον, ἐπιμεμιγμένον χορείοις. τὸ γ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. [9]) τὸ δ ὅμοιον τῷ β. τὸ ε ἀσυνάρτητον ἐκ β τροχαϊκῶν πενθημιμερῶν. τὸ ϛ ἴαμβος τρίμετρος. τὸ ζ ὅμοιον, ἐπιμεμιγμένον καὶ ἕτερος πούς. (I. καὶ ἑτέροις ποσί. ut K.) τὸ η τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ θ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς χορείου, τοῦ β ἀναπαίστου. τὸ ι τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον, ἢ ληκύθειον. τὸ ια ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει ἀμφοτέρων παράγραφος.

V. 948 — 963. ΚΑΤΑΡΧΟΜΑΙ. ὦ Πελασγία, γῆ δηλονότι, ἀρχὴν ποιοῦμαι στεναγμῶν, τιθεῖσα καὶ ποιοῦσα διὰ τῶν παρειῶν, ἤτοι διὰ τοῦ αὐτὰς σπαράσσειν, τὸν λευκὸν ὄνυχα αἱματηρὸν, τιθεῖσα, κατὰ κοινοῦ, ἄτην καὶ βλάβην, κτύπον τε, κρατὸς καὶ κεφαλῆς· ὃν κτύπον δηλονότι ἐκληρώσατο ὑποκάτω τῆς γῆς ἡ Περσεφόνη, ἡ καλὴ παῖς, ἡ θεὰ τῶν νεκρῶν. θρηνείτω δὲ ἡ Κυκλωπεία γῆ, ἤτοι τὸ Ἄργος, τιθεῖσα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ σίδηρον, κουρᾶς ποιητικὸν, διὰ τὰ πήματα τῶν οἴκων τῶν Ἀτρειδῶν. ἐλεεινότης ἥδε ἔρχεται ὑπὲρ τῶν μελλόντων τεθνήξεσθαι παίδων, ὄντων τῶν ποτὲ στρατηλατῶν, ἤτοι τοῦ Ἀγαμέμνονος. ἔφθαρται καὶ πᾶσα ἡ γέννα τῶν τέκνων τοῦ Πέλοπος, καὶ ὁ οἶκος ὁ ὢν ποτὲ ζηλωτὸς, καὶ θαυμαστὸς, ἐπὶ μακαρίοις, πράγμασι δηλονότι, ἢ ἀνδράσιν, οἴχεται δηλονότι. νέμεσις

8) ἐσκεπασμένον pro ἐστεγασμένον recepi e Fl. 10. Etiam 33. habet κατεσκεπασμένον, Gu. συγκεκαλυμμένον (ut Fl. 6.), ἐσκεπασμένον.

9) King. em. ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές ob lectionem τὰν αἱμ. ἄτ.

εἷλεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν θεῶν, καὶ ἡ ἐν τοῖς πολίταις ἐχθρὰ καὶ δυσμενὴς ψῆφος, καὶ κρίσις ἡ φονική.

V. 948. *ΚΑΤΑΡΧΟΜΑΙ.* ἄρχομαι τὸ ἀρχὴν ποιοῦμαι καὶ τὸ ἀρχὴν λαμβάνω. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 949. *ΛΕΥΚΟΝ ΟΝΥΧΑ.* ἀδολεσχία. Gu.

V. 950. *ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΑΤΑΝ.* ἀντὶ τοῦ καταξέουσα ἑαυτῆς τὰς παρειὰς τοῖς ὄνυξι, ὅπερ ἐστὶ διʼ αἵματος βλάβη. τὸ τιθεῖσα δὲ κατὰ κοινοῦ καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἐπὶ τῶν παρηΐδων. *ΑΤΑΝ.* δέον εἰπεῖν καὶ ἄταν, ἀσυνδέτως ἐξήνεγκεν. τὸ δὲ τιθεῖσα ἀπὸ κοινοῦ. Gu. Fl. 6.

V. 951. 952. *ΚΤΥΠΟΝ ΤΕ ΚΡ.* τιθεῖσά καὶ κτύπον τε (om. Fl.) κεφαλῆς, ὃν ἐκληρώσατο κατὰ χθονὸς ἡ Περσέφασσα ἡ καλλίπαις, ἡ θεὰ τῶν καταχθονίων. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76. *ΟΝ ΕΛΑΧΕ,* ἐπειδὴ τὸ θρηνεῖν καὶ σπαράττειν τὸ πρόσωπον καὶ τύπτειν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς ποιεῖν εἰώθαμεν ἄνθρωποι. μυθεύονται δὲ τὴν Περσεφόνην ᾅδου βασιλεύειν σὺν Πλούτωνι· διὰ τοῦτο τὸ ἣν ἔλαχε λέγει. Gu.

V. 952. *ΝΕΡΤΕΡΩΝ ΠΕΡΣΕΦΑΣΣΑ.* Περσέφασσα καλεῖται ἡ κόρη. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὴν μητέρα βούλεται δηλοῦν. πῶς γὰρ ἡ παῖς καλλίπαις; ἡ γὰρ Περσέφασσα θυγάτηρ ταύτης. γράφεται δὲ τὸ καὶ καλλίπαις καὶ καλὴ παῖς, αὕτη οὖσα ἡ κόρη. οὕτω βέλτιον· αὕτη γὰρ ἐκληρώθη τὸν θρῆνον· τοῖς γὰρ θρηνοῦσιν ἐγγίνεται ἡ τὸν Ἴακχον [10]) γεννήσασα ἡ καλὴ παῖς. Ἰστέον, ὅτι τῆς κόρης, ἤγουν τῆς Περσεφόνης, ἁρπασθείσης ὑπὸ Πλούτωνος, ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Δηὼ νῆστις περιήρχετο, ζητοῦσα αὐτήν. καὶ δὴ περιερχομένη καὶ ζητοῦσα αὐτὴν ὑπεδέχθη ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Ἱπποθόοντος ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μετανείρας, ἥτις Μετάνειρα παρέθηκεν αὐτῇ τράπεζαν, καὶ ἐκέρασεν αὐτῇ οἶνον. ἡ δὲ θεὸς οὐκ ἐδέξατο, λέγουσα μὴ θεμιτὸν

10) Junt. Basil. Ἴαχνον. Barn. Ἴακχνον. voluit Ἴακχον, quod conjecit King. De diversa scriptura nominis Ἱπποθόοντος (sic Junt. Basil.) et Ἱπποθόωντος (sic Barn. King.) vid. Creuzer Symbol. u. Mythol. IV. p. 377. not. 51.

εἶναι πιεῖν. αὐτῇ οἶνον ἐπὶ τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς, ἀλφίτων δὲ κυκεῶνα ἐκέλευσεν αὐτῇ κατασκευάσαι, ὃν δεξαμένη ἔπιεν. Ἰάμβη δέ τις δούλη τῆς Μετανείρας, ἀθυμοῦσαν τὴν θεὰν ὁρῶσα, γελοιώδεις λόγους καὶ σκώμματά τινα ἔλεγε πρὸς τὸ γελάσαι τὴν θεόν. ἦσαν δὲ τὰ ῥήματα, ἅπερ αὐτὴ πρῶτον εἶπεν, ἰαμβικῷ μέτρῳ ῥυθμηθέντα. Ἰάμβη δὲ θυγάτηρ Ἠχοῦς καὶ τοῦ Πανὸς, Θρᾶσσα τὸ γένος. ΚΑΛΛΙΠΑΙΣ, ὁ καλοὺς παῖδας ἔχων, καὶ ἡ καλλίπαις ἐπὶ θηλυκοῦ. καλλίπαις καὶ ἡ καλὴ παῖς, ὡς ἐνταῦθα. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76. ἡ ἔχουσα καλὸν παῖδα τὸν Ἴναχον (leg. Ἴακχον) [1]), ἢ ἡ οὖσα καλὴ παῖς τῆς Δήμητρος. Gu. m. 2.

V. 953. ΙΑΧΕΙΤΩ ΔΕ ΓΑ ΚΥΚΛΩΠΙΑ. θρηνείτω τὰ πήματα τῶν Ἀτρειδῶν οἴκων ἡ ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος γῆ, ἤτοι αἱ Μυκῆναι, ἢ τὸ Ἄργος. ΚΥΚΛΩΠΙΑ. Κύκλωπες Θρακικὸν ἔθνος ἀπὸ Κύκλωπος βασιλέως οὕτως ὠνομασμένοι. οὗτοι πολέμῳ ἐξαναστάντες τῆς ἰδίας γῆς, ἄλλοι ἄλλῃ ᾠκίσθησαν, οἱ πλείονες δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Κουρήτιδι. ἦσαν δὲ ἄριστοι τεχνῖται πρὸς οἰκοδομίαν. [2]) Ἄβαντος δὲ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀργείων υἱοὶ ἦσαν ἐξ Ἀγλαΐας Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος. οὗτοι μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς ἐστασίασαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς τυραννίδος. φασὶ δὲ, ὅτι ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ πρῶτοι ξυλίναις ἀσπίσιν ἐχρήσαντο Ἀργεῖοι, καὶ νικήσαντος Ἀκρισίου συνέβησαν, ὥστε, πλωτῆς γενομένης τῆς θαλάσσης, ἀπαλλάττεσθαι τὸν Προῖτον. χειμά-

1) Similiter Flor. 10. ad v. Περσέφασσα, ἡ κόρη ἡ τὸν Ἴναχον γεννήσασα.

2) ὠνομασμένοι — γῆς post ἰδίας — ἄλλῃ pro ἄλλους (Barn. King. ἀλλόσ') — οἱ ante πλείονες — πρὸς οἰκοδομίαν e Gu. recepi. In seqq. idem codex Ἄβαντι οὖν τῷ βασιλεῖ Ἄργους ἐξ Ἀγλαΐας ἦσαν υἱοὶ δύο, Πρ. καὶ Ἀκρ. οἳ μετὰ θ. τοῦ π. ἐστασίασαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς, unde πρὸς ἀλλήλους addidi. Idem mox φασί pro φησί. Post ἐχρήσαντο Ἀργεῖοι pergit: μηκυνομένου δὲ τοῦ πολέμου, καὶ νῦν μὲν Ἀκρισίου, νῦν δὲ Προίτου πλέον ἔχοντος, συνθῆκαι πρὸς ἀμφοτέρους ἐγένοντο, Ἀκρίσιον μὲν ἄρχειν Ἄργους, Προῖτον δὲ Τίρυνθος. κἀπειδὴ ὑποψία ἦν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἀτειχίστων οὐσῶν ὧν ἦρχον πόλεων, ἄμφω μετακαλεσάμενοι Κύκλωπας ἐκ τῆς Κουρήτιδος, τειχίζουσι δι' ἐκείνων τὰς πόλεις, καὶ διὰ τοῦτο Κυκλωπία γῆ ὠνομάσθη τὸ Ἄργος.

ζοντι δὲ αὐτῷ ἐκεῖσε, φίλοι γίνονται Ἀργεῖοι, καὶ συμμαχία αὐτῷ ἐκ Λυκίας ἔρχεται καὶ τῆς Κουρητίδος. ὡς δὲ λοιπὸν ἔαρ ἐγένετο, δεδιότες Ἀργεῖοι τὴν ἐπείσακτον συμμαχίαν τοῦ Προίτου, συντίθενται, ὥστε Ἀκρίσιον μὲν ἄρχειν Ἄργους, Προῖτον δὲ Τίρυνθος. κἀπειδὴ ὕποπτα ἦν τὰ τοῦ βασιλέως, τειχίζουσι τὰς πόλεις, τῶν ἐκ τῆς Κουρητίδος Κυκλώπων τειχισάντων αὐτάς. λέγει δὲ τὰς Μυκήνας. πλησίον δὲ αὗται τοῦ Ἄργους. Κύκλωπες δὲ οἱ ἐγχειρογάστορες περιετείχισαν τὰς Μυκήνας, οὓς ἡ ἱστορία φησὶ τὸν κεραυνὸν τῷ Διῒ κατασκευάσαι. ΓΑ ΚΥΚΛΩΠΙΑ, τὸ Ἄργος (ἢ τῶν Μυκηναίων add. Gu. m. sec.) ἀπὸ Κυκλώπων ἔθνους Θρακικοῦ, ὃ ἐπὶ συμμαχίαν κληθὲν ἐπὶ Προίτου αὐτόθι τὴν οἴκησιν ἐποιήσατο. Gu. MS. C.C.C.

V. 954. ΣΙΔΑΡΟΝ— ΚΟΥΡΙΜΟΝ. [θρηνείτω δὲ ἡ γῆ ἡ Κυκλωπία, ἤγουν τὸ Ἄργος, τὰ πήματα τῶν οἴκων τῶν Ἀτρειδῶν. Gu.] σίδηρον κουρεύσιμον ἐπὶ κάρα τιθεῖσα, τουτέστι ξυρῷ [3]) κειραμένη τὴν κεφαλήν. MS. C.C.C. Gu. ΚΟΥΡΙΜΟΝ, κουρευτικόν. ΚΟΥΡΙΜΟΝ, κουρεύσιμον, κοπτικόν. Gu. ψαλίδιον. Fl. 21. 53.

V. 955—958. ΤΩΝ ΑΤΡΕΙΔΩΝ ΠΗΜΑΤ' ΟΙΚ. διὰ τὰ πήματα τῶν Ἀτρειδῶν ἐλεεινοί, φησί, καὶ οἰκτροὶ τὴν τύχην ἡμεῖς μέλλοντες θανεῖσθαι, παῖδες τῶν ἐν Ἑλλάδι ποτὲ διαπρεψάντων κατὰ τὴν βασιλείαν. ΤΩΝ ΑΤΡ. ΠΗΜΑΤ' ΟΙΚ. τὸ Ἀτρειδῶν πρὸς τὸ στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων σύναπτε, τὸ δὲ ἔλεος ἔλεος ὅδ' ἔρχεται τῶν θανουμένων ὕπερ διὰ μέσου λάμβανε. ἢ σύναπτε τὸ θανουμένων πρὸς τὸ στρατηλατῶν, οὐχ ὅτι Ὀρέστης καὶ Ἠλέκτρα, οἱ μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι, στρατηλάται ἦσαν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὅτι ἡ τοῦ πατρὸς αὐτῶν τιμὴ αὐτῶν ἐστι. κρεῖττον δέ ἐστι τὸ πρῶτον. Gu. μὴ λάβῃς εἰς τὸ πήματα ἔξωθεν διά, ἀλλ' ἔστι πρὸς τὸ ἰαχείτω. Gu.

V. 956—958. ΕΛΕΟΣ, ὑπὲρ ἡμῶν ἔλεος ἥξει τῶν θανουμένων. ΕΛΕΟΣ, ἐλεεινότης ἥδε (Gu. ἤδη) ἔρχεται ἕνεκα τῶν μελλόντων τεθνήξεσθαι παίδων ὄντων τῶν (τῶν om. Gu. fort. τῶν ὄντων) ποτὲ στρατηλατῶν τῆς Ἑλλάδος. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἤγουν ἡ

3) Sic Gu. ξηρῷ C.C.C. quod em. King.

ἐπιοῦσα ἡμῖν αὖθις συμφορὰ τοῦ θανάτου ἔλεον ἐγείρει παρ' ἁπάντων. Gu. m. 2.

V. 959. *ΒΕΒΑΚΕ*, παρῴχετο. *ΒΕΒΑΚΕ*, ἀπῆλθεν, ἐφθάρη (ἐφθάρη add. Gu. m. sec.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΟΙΧΕΤΑΙ*, παρῆλθε. *ΟΙΧΕΤΑΙ*, ἔφθαρται. Gu. Fl. 17.

V. 960. *ΜΑΚΑΡΙΟΙΣ*, οἴκοις. ἢ μακαρίοις ἀντὶ τοῦ καλλίστοις πράγμασι καὶ δεχομένοις παρὰ πάντων μακαρισμόν. Gu. ἀνδράσι. Fl. 59.

V. 961. *ΖΗΛΩΤΟΣ ΠΟΤ' ΟΙΚΟΣ*. καὶ ὁ οἶκος ὁ ὢν ποτὲ ζηλωτὸς ἐπὶ μακαρίοις, νέμεσις αὐτὸν εἷλε θεία καὶ ἡ ἐν τοῖς πολίταις δυσμενὴς φονία ψῆφος. ἀφ' ἑτέρας δὲ πτώσεως ἀρξάμενος, ὥσπερ ἐκ μεταμελείας, ἐφ' ἑτέραν πτῶσιν ἀποδίδωσι τὴν σύνταξιν. συνήθης δὲ οὗτος ὁ σχηματισμὸς καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ, ὡς παρὰ Φιλοστράτῳ· φαρέτραι μὲν οὖν χρυσόπαστοι καὶ χρυσαῖ, καὶ τὰ ἐν αὐταῖς βέλη, γυμνὴ τούτων ἡ ἀγέλη [4]) πᾶσα. οὕτω χρὴ γράφειν καὶ τὰ παρόντα κῶλα, ἵν' εἴη πρὸς τὰ μέτρα ὀρθά. οὕτω δὲ χρὴ, καὶ ὁ οἶκος ὁ πάλαι διὰ εὐδαιμονίας ζηλωτὸς ὢν βέβηκε καὶ οἴχεται. καὶ τὸν ἄλλον στίχον π ο λ ύ σ τ ο ν ά τ ε δ ὴ κ α ὶ π ο λ ύ π ο ν α, ἵν' εἴη ἴαμβος, ὡς ὁ τῆς στροφῆς· ἐλλιπὴς γὰρ ἦν. διὸ καὶ διωρθώθη παρ' ἡμῶν, καὶ οἶμαι, ὡς καλῶς. *ΖΗΛΩΤΟΣ*. ἐπίφθονος. *ΖΗΛΩΤΟΣ*, μακαριστός. (ἐπίφθονος, θαυμαστός add. Gu. m. 2.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὁ διὰ τὰ εὐτυχήματα ζηλούμενος οἶκος. Fl. 10.

V. 963 sq. *ΦΘΟΝΟΣ ΝΙΝ ΕΙΛΕ*, ὀργὴ αὐτὸν κατέλαβε, καὶ ἡ ἐχθρὰ φονικὴ καταδίκη τῶν πολιτῶν. *ΦΘΟΝΟΣ*, νέμεσις. (ὀργὴ, μῖσος.) Gu. *ΝΙΝ*, αὐτὸν, τὸν οἶκον, ἢ τὴν γένναν. Gu. *ΕΙΛΕ*, κατέβαλε, (e corr. fuerat κατέλαβε) καθεῖλε. Gu.

4) Quae hic post ἀγέλη sequuntur, desunt in Gu. E prioribus King. a verbis ἀφ' ἑτέρας πτ. (sic omisso δὲ) novi scholii initium fecit, ad verba πανδάκρυτ' ἐφαμ. ἔθνη pertinentis: male. Aperte enim constructionem, οἶκος ζηλωτὸς ὢν, φθόνος νιν εἷλε explicant. Melior explicatio sequitur post οὕτω δὲ χρή, ut diversorum auctorum scholia hic confusa esse suspicer. King. omisit οὕτω δὲ χρή et ὡς ante καλῶς.

V. 964—989. *ΙΩ ΙΩ.* ὦ πλήθη τῶν ἀνθρώπων πολυστένακτα, βλέπετε, πῶς ἡ τύχη ἔρχεται παρὰ προσδοκίαν. ἕτερα δὲ πήματα ἑτέροις πήμασιν ἀμείβεται, καὶ κατὰ διαδοχὴν ἔρχεται ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ· πᾶσα δὲ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἀστάθμητος καὶ ἄτακτος.

V. 964 sq. *ΙΩ ΠΑΝΔΑΚΡΥΤ'*, ὦ πολύπονα τῶν ἀνθρώπων ἔθνη καὶ ὑπὸ πάντων ἄξια θρηνεῖσθαι. *ΠΑΝΔΑΚΡΥΤΑ*, πάγκλαυστα διὰ τὰς συμφορὰς, αἷς ἀεὶ περιπίπτει. Gu.

V. 965. *ΠΟΛΥΠΟΝΑ*, πολυπαθῆ καὶ πολυσύμφορα. Gu.

V. 967. *ΕΤΕΡΑ Δ' ΕΤ. ΑΜ.* ἄλλα ἐπ' ἄλλοις κατὰ διαδοχὴν ἐπέρχεται κακὰ τοῖς ἀνθρώποις. *ΕΤΕΡΑ Δ' ΕΤ.* ἐφ' ἑτέραις πήμασι. Gu. *ΑΜΕΙΒΕΤΑΙ*, κατὰ διαδοχὴν ἔρχεται. (ἐκ διαδοχῆς ἀπαντᾷ, ἢ ἀλλεπάλληλα ἔρχεται.) Gu.

V. 968. *ΕΝ ΧΡΟΝΩι ΜΑΚΡΩι*, διηνεκῶς. Fl. 21.

V. 969. *ΒΡΟΤΩΝ Δ' Ο ΠΑΣ*, ὁ βίος δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀβέβαιος, ἄνισος, ἄστατος· ἄλλοι γὰρ ἄλλας ἔχουσι τύχας.

V. 970—1004. *ΜΟΛΟΙΜΙ ΤΑΝ ΟΥΡΑΝΟΥ.* μετὰ τὴν κατὰ σχέσιν στροφὴν ἑτέραν τίθησιν ἀπολελυμένην στροφήν· εἰσὶ γὰρ τὰ παρόντα εἴδη [5]) μονόστροφα καὶ συστηματικὰ κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους, καὶ μετρικὰ ἄτακτα. τὰ κῶλα πάντα λζ. τὸ α περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. τὸ β ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρόν. τὸ γ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς Εὐριπίδειον. τὸ δ ἐπιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ, ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος κατὰ συνίζησιν καὶ ἰάμβου. τὸ ε ἰαμβικὸν [6]) δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ς ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου α, παίωνος δ ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ ὅμοιον τῷ β. τὸ η ὅμοιον ἐκ χορείων δι' ὅλου. τὸ θ ἰαμβικὴ βάσις. τὸ ι τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ ια ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ

5) εἰσὶ — εἴδη e Baroc. 74. addidit King.

6) ἰαμβικόν. Vulgo ἰωνικόν. Emendavit King, qui etiam e Baroc. 74. addidit τὸ ς ἰωνικὸν — ὑπερκατάληκτον.

ἰαμβικοῦ διμέτρου βραχυκαταλήκτου. εἰ δὲ βούλει, χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ σπονδείου, διιάμβου, καὶ σπονδείου αὖθις. τὸ ιβ ὅμοιον τῷ β. τὸ ιγ ὅμοιον ἑφθημιμερὲς, τοῦ β ποδὸς χορείου. τὸ ιδ ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, διιάμβου καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ ιε ὅμοιον τῷ ιγ, καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ ις ἀσυνάρτητον ἐκ δύο τροχαϊκῶν ἑφθημιμερῶν· εἰ δὲ βούλει, ἐξ ἰθυφαλλικῶν καὶ ἰαμβικῆς βάσεως. τὸ ιζ τροχαϊκὸν πενθημιμερές. τὸ ιη ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος α ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι ἐπιτρίτου β. εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς, τοῦ α ποδὸς δακτύλου. τὸ ιθ ὅμοιον τῷ β. τὸ κ ὅμοιον τῷ γ. τὸ κα ἴαμβος τρίμετρος. τὸ κβ ὅμοιον τῷ ιε [7]). τὸ κγ ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ η. τὸ κδ [ὅμοιον] ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ κε τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς χορείου, ὃ καλεῖται Στησιχόρειον, ἔχον τὸ Πινδαρικὸν ἔθος, ἴαμβον δηλονότι τὸν τελευταῖον πόδα. τὸ κς ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς χορείου. τὸ κζ ὅμοιον καθαρὸν, ἰαμβικόν. τὸ κη ὅμοιον τῷ κδ. τὸ κθ [8]) δακτυλικὸν τετράμετρον· κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικὰ, ὡς εἴρηται. τὸ λ ὅμοιον. τὸ λα ἀναπαιστικὴ βάσις. εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν τρίμετρον. [9]) τὸ λβ ὅμοιον καταληκτικὸν, ἤτοι ἑφθημιμερές. τὸ λγ ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ λα, εἰ καὶ ἀναπαιστικὴ βάσις ἐγράφη, ἀλλ' οὐκ ἔστιν· ἔστι γὰρ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὡσαύτως καὶ τὸ λγ δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ λδ ὅμοιον, δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς ἔχοντος συνίζησιν τῶν δύο βραχέων εἰς βραχὺ, ἵνα ἀνάπαιστος γένηται. τὸ λε ὅμοιον καθαρόν. τὸ λς ὅμοιον τῷ γ Εὐριπίδειον. τὸ λζ ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ ιε, οἵου βούλει μέτρου. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι τῶν συστημάτων παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

V. 970—1004. *ΜΟΛΟΙΜΙ.* ἀπέλθοιμι εἰς πέτραν τὴν τεταμένην ἐν αἰωρήμασι, ἤτοι τὴν αἰωρουμένην καὶ κρεμαμένην, μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς χθονὸς, λέγω τὴν βῶ-

7) τῷ ιε. Sic King. Vulgo τῷ ε.

8) τῷ κδ. τὸ κθ. Sic King. Vulgo τῷ κθ. δακτυλ.

9) King. em. ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

τὸν τὴν ἀλύσεσι χρυσείαις, ἤτοι δι' 10) (ἁλύσεσιν χρυσαῖς, φερομένην ἐν συστροφαῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπως θρηνητικοὺς διηγήσομαι τῷ γέροντι τῷ Ταντάλῳ, ὃς ἔτεκε τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν δόμων ἐμοῦ, ἤτοι τὸν Πέλοπα καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ, τὰς κατιδὼν συμφορὰς, ὅτε κατὰ τὸν ταχύτατον δρόμον τῶν ἵππων, τὸν γινόμενον τῇ διὰ τεσσάρων ἵππων κινήσει, ὁ Πέλοψ ἀπὸ τοῦ δίφρου ἐποίησε τὸν φόνον τοῦ Μυρτίλου, κατὰ τοῦ πελάγους ῥίψας, τὸν Μυρτίλον δηλονότι, ἁρματεύσας ἤγουν δραμὼν πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν θαλασσίων σάλων τοῦ Γεραιστοῦ, τοῖς λευκοῖς διὰ τῶν κυμάτων. ἀφ' ἧς αἰτίας ἦλθε τοῖς ἐμοῖς δόμοις ἀρὰ πολλῶν στεναγμῶν αἰτία, ὁπότε ἐγένετο ἐν τοῖς ποιμνίοις Ἀτρέως τοῦ ἱπποτρόφου τὸ τέρας τὸ ὀλέθριον τοῦ υἱοῦ τῆς Μαίας ἤγουν Ἑρμοῦ, ἤγουν ὃ ἐποίησεν ὁ Ἑρμῆς, λέγω τὸ λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον τοῦ ἀρνὸς, ἀντὶ τοῦ ὁ τόκος τοῦ ἀρνὸς τοῦ χρυσομάλλου, 1) ὅθεν καὶ ἀφ' ἧς αἰτίας ἡ ἔρις καὶ τὸ ταχινὸν ἅρμα τοῦ ἡλίου μετεποίησε, προσαρμόσασα, ἀντὶ τοῦ μεθαρμόσασα καὶ μεταλλάξασα, τὴν ὁδὸν, ἤγουν τὴν πορείαν, τοῦ οὐρανοῦ, τὴν πρὸς ἑσπέραν, ἤγουν τὴν πρὸς τὸ ἑσπέριον μέρος, εἰς μονόπωλον ἠῶ, ἤτοι εἰς ἡμέραν ἑνὸς δρόμου ἵππων, τουτέστιν εἰς ἡμέραν μίαν, καὶ τὸν δρόμον τῆς ἑπταπόρου Πλειάδος, ἤτοι τῆς ἑπτὰ πορείας ποιούσης (ἑπτὰ γὰρ ἀστέρες ἐστὶν ἡ Πλειὰς καὶ ὁ εἷς ἀμυδρὸς) μεταβάλλει, ἀντὶ τοῦ μετέβαλεν, ὁ Ζεὺς εἰς ὁδὸν ἄλλην, ἤγουν ἐκ δύσεως πρὸς ἀνατολήν. καὶ ἀπὸ τῶνδε, ἤτοι μετὰ ταῦτα, ἀμείβει, ἀντὶ τοῦ διαδόχους ἐπήγαγεν, ὁ Ζεὺς δηλονότι, θανάτους θανάτων, καὶ τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα τοῦ Θυέστου, ἐπήγαγε δηλονότι, (οὐ γὰρ ἁρμόζει ἐνταῦθα τὸ κατὰ δια-

10) δι', quod King. addidit, est in Gu.

1) Junt. Bas. τοῦ υἱοῦ τῆς Μαίας Ἑρμοῦ, λέγω τὸ λόχευμα, καὶ ὁ τόκος (v. schol. Gu. v. 988.) τὸ χρυσόμαλλον ἀρνόν. ὅθεν. Quod dedi est in Gu. quamvis nec ipsum vitii expers. Barn. jam emendaverat τὸ χρυσόμαλλον τῆς ἀρνός. Ex eodem cod. dedi supra τὸν γινόμενον pro τεινόμενον — διὰ τεσσάρων ἵππ. pro διὰ τῶν ἵππων — κατὰ τοῦ πελάγους pro κατὰ τὸ πέλαγος. Pergit codex: δικὼν αὐτὸν εἰς τὸ κῦμα τοῦ πόντου, ἁρματεύσας ἤγουν δραμὼν πρὸς ταῖς ἠϊόσι τῶν ποντίων σάλων ταῖς τοῦ Γεραιστοῦ ταῖς λευκοκύμοσιν, unde ἁρμ. ἤγουν δρ. recepi.

ἀρχὴν ἐπήγαγε.)²) καὶ τὰ λέκτρα τῆς Ἀερόπης τῆς Κρήσσης τῆς δολίας ἐν δολίοις γάμοις, τὰ πανύστατα δέ, κακὰ δηλονότι, ἦλθεν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν ἐμὸν πατέρα σὺν πολυπόνοις ἀνάγκαις τῶν δωμάτων.

V. 970—991. ΜΟΛΟΙΜΙ ΤΑΝ ΟΥΡ. μόλοιμι καὶ ἀνέλθοιμι εἰς τὴν πέτραν τὴν μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς χθονὸς τεταμένην ἐν αἰωρήμασι καὶ ἐν κρεμάσμασιν, ἐν ἁλύσεσι χρυσέαις φερομένην καὶ κινουμένην ἐν δίναισι καὶ συστροφαῖς, βῶλον καὶ λίθον ἐξ Ὀλύμπου, ἵνα ἀνὰ τῷ γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ βοήσω ἐν θρήνοις ἤτοι κλαύσω, ὃς ἔτεκε τοὺς γεννήτορας ἐμέθεν καὶ ἐμοῦ, ἤτοι τὸν Πέλοπα καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ, οἵτινες τὸ δίωγμα καὶ τῶν δρόμων (leg. τὸν δρόμον) τῶν πώλων καὶ τῶν ἵππων τοῦ Οἰνομάου ἢ τοῦ Πέλοπος τὸ πτηνὸν καὶ τὸ ταχὺ ἐν τεθριπποβάμοσι στόλῳ καὶ πορείᾳ κατεῖδον καὶ ἐθεάσαντο ὅταν καὶ συμφορὰς τῶν οἰκείων δόμων, ἤγουν οἵστισιν ἡ πρὸς Οἰνόμαον πορεία Πέλοπος μεγάλων συμφορῶν γεγένηται, ὅτε ὁ Πέλοψ ἐν τοῖς πελάγεσι διεδίφρευσε καὶ ἐκ δίφρου ἔρριψε τὸν φόνον τοῦ Μυρτίλου δικὼν καὶ ῥίψας εἰς τὸ οἶδμα καὶ τὸ κῦμα τοῦ πόντου πρὸς ταῖς Γεραιστίαις πέτραις ταῖς λευκοκύμοσι καὶ ταῖς διὰ τῶν κυμάτων λευκαῖς γινομέναις, ἁρματεύσας καὶ ἐκ τοῦ ἅρματος ῥίψας ἐν ταῖς ἠϊόσι καὶ αἰγιαλοῖς τῶν ποντίων σάλων. ὅθεν ἤγουν ἀπὸ τῆς ῥίψεως ταύτης τὸ λόχευμα καὶ τὸ γέννημα τοῦ τόκου καὶ τοῦ υἱοῦ τῆς Μαιάδος, ἤτοι ὁ Μυρτίλος ὁ Ἑρμοῦ παῖς, ἦλθεν ἀρὰ πολύστονος τοῖς ἐμοῖς δόμοις, ὁπότε τὸ χρυσόμαλλον ὀλοὸν καὶ ὀλέθριον τέρας τῆς ἀρνὸς ἐγένετο ἐν τοῖς ποιμνίοις τοῦ Ἀτρέως τοῦ ἱπποβότα, τουτέστιν ὁπότε ἡ χρυσόμαλλος ὄϊς ἐδόθη τῷ Ἀτρεῖ τέρας, ὡς ἄξιός ἐστι τῆς ἀρχῆς ἐγκρατὴς γεγενῆσθαι. Gu.

V. 970—976. ΜΟΛΟΙΜΙ. τὸ ἑξῆς· μόλοιμι πρὸς τὴν πέτραν καὶ τὴν βῶλον, τὴν τεταμένην ἐξ Ὀλύμπου χθονὸς

2) οὐ γὰρ — ἐπήγαγε e Gu. addidi. unde etiam paulo ante ἐπήγαγε pro ἐποίησε scripsi. Sic vero codex Gu. cum Flor. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.: ἅρμα τοῦ ἡλίου μετέβαλε, μεθαρμ. τὴν πορείαν τοῦ οὐρ. τὴν πρὸς τὰ ἑσπέρ. μέρος εἰς ἡμέραν μίαν, καὶ τὸν δρ. τῆς ἑπταπ. Πλ. ὁ Ζεὺς μετέβαλεν εἰς ὁδὸν ἄλλην. καὶ ἀπὸ τῶνδε. In seqq. pro ἐν δολίοις γάμοις habet δολίων γάμων.

μέσον καὶ[3]) οὐρανοῦ ἁλύσεσι χρυσαῖς, καὶ φερομένην δίναισι καὶ αἰωρήμασιν. ὁ δὲ λόγος, εἴθε παραγενοίμην εἰς τὴν μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ τεταμένην πέτραν, ἥτις αἰωρεῖται καὶ φέρεται μυρίαις στρεφομένη χρυσαῖς ἁλύσεσιν ἐξ οὐρανοῦ, ἵνα πρὸς τὸν Τάνταλον ἐλθοῦσα, ἀποδυράμην[4]) τὰ συμβάντα. Ἀναξαγόρου μαθητὴς γενόμενος ὁ Εὐριπίδης μύδρον λέγει τὸν ἥλιον. οὕτω γὰρ δοξάζει. μύδρον δὲ καλοῦσι τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον. πέτρον δὲ καὶ βῶλον κατὰ ταυτὸ εἴρηκεν. ἀλλ' ἡ μὲν ἱστορία λέγει, τὸν Τάνταλον ἀνατεταμέναις χερσὶ φέρειν τὸν οὐρανόν· νῦν δὲ ὁ Εὐριπίδης ἰδίως τὸν ἥλιον ἐπηρτῆσθαι λέγει αὐτῷ, διάπυρον ὄντα μύδρον, ὑφ' οὗ καὶ δειματοῦσθαι αὐτὸν ἀεί, Ἀναξαγόρᾳ πειθόμενος μύδρον αὐτὸν εἶναι λέγοντι. τινὲς δὲ κυρίως ἀκούουσι βῶλον χρυσῆν ἐπῃωρῆσθαι τῇ κεφαλῇ τοῦ Ταντάλου. ὑφιστᾷ δὲ ὁ Εὐριπίδης τὴν Ἠλέκτραν εὐχομένην, ὅπως τῷ Ταντάλῳ ἀποδύρηται τὰ συμβάντα τοῖς ἀπογόνοις αὐτοῦ. ὅμοιον τοῦτο τὸ ἐν Πειρίθῳ, σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ'. οὐδὲ γὰρ διαφέρει ὑπὸ τῆς φύσεως εἰπὼν πάντα διαπεπλέχθαι, καὶ ὑπὸ ἁλύσεως ἐξηρτῆσθαι τοῦ λίθου. Ἄλλως. διὰ τούτων παραδηλοῦται, ὅτι ὁ Τάνταλος αὐτόθι ἐστὶ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ, αἴσθησιν ἔχων πάντων τῶν πεπραγμένων. εἰ δ' ἄρα τινὲς διαποροῦσι, πῶς ἐξ ἁλύσεως περιηρτημένος περιΐησιν ὁ ἥλιος, γινωσκέτωσαν ὅτι τὰ φυσικὰ τοῖς μυθικοῖς καταμίγνυσιν ὁ Εὐριπίδης.

V. 970. ΜΟΛΟΙΜΙ. εἴθε παραγενοίμην. [5])

V. 972. ΑΙΩΡΗΜΑΣΙ] κρεμάθραις καὶ κρεμάσμασι. Gu. βαστάγμασι. Fl. 21.

V. 973. ΑΛΥΣΕΣΙ ΧΡ. τὸ ἁλύσεσι χρυσέαις ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ αἰωρήμασι. Gu. ΦΕΡΟΜΕΝΑΝ, κινουμένην, ἀγομένην. Gu. βασταζομένην. Fl. 21.

V. 974. ΔΙΝΑΙΣΙ, ἐν στροφαῖς. (συστροφαῖς add. Gu.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τορνευτόν. Fl.

3) καὶ addidit King, sed uncis inclusum.

4) Barnes. King. ἀποδυραίμην. Sic rectius interpretatus esset auctor scholii; an ita interpretatus sit, dubito.

5) Vitium ed. Basil. παραγενόμην non emendavit Barn. King. totum omisit.

53. τὸ βῶλον καὶ τὸ πέτραν οὐκ ἔστιν ἐκ παραλλήλου, ἀλλ', ἐπειδὴ πέτραν εἶπεν, ἡ δὲ πέτρα ἐκ γῆς, αὕτη δὲ ἡ ἐπὶ Ταντάλου κρεμαμένη ἐξ οὐρανοῦ ἦν, διὰ τοῦτο εἴρηκε βῶλον ἐξ Ὀλύμπου. Gu.

V. 975. ΕΝ ΘΡΗΝΟΙΣΙΝ, τουτέστι μετὰ θρήνου. Fl. 21. θρηνητικῶς διηγήσομαι, μεγάλως βοήσω ἤτοι κλαύσω. Gu.

V. 978. ΟΙ ΚΑΤΕΙΔΟΝ ΑΤΑΣ. οἵτινες, φησὶν, οἱ ἐμοὶ προπάτορες (λέγει δὲ Ἀτρέα καὶ Θυέστην καὶ Ἀγαμέμνονα) αὐτόπται καὶ θεαταὶ γεγόνασι πολλῶν κακῶν, ἐξ οὗ ὁ Πέλοψ κατὰ τὸ αὐτοῦ πτηνὸν, ὅ ἐστι ταχύτατον, ἅρμα [ἔχων, τὰ] 6) Μυρτίλον ἐξεδίφρευσε, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ δίφρου ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. τὴν δὲ ἱστορίαν ταύτην ἤδη προεθέμεθα, ὅτι Πέλοψ ὁ Ταντάλου, συνεργήσαντος τοῦ Μυρτίλου, καὶ τὴν παρὰ θάλασσαν ἐλαύνων, ἀπωθήσατο αὐτὸν κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον τῆς θαλάσσης, ἔνθα Γεραιστός ἐστιν ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας. ὅθεν τὸ πέλαγος ἐκεῖνο τῆς Εὐβοίας τὴν ἐπωνυμίαν εἴληφεν.

V. 979. ΤΟ ΠΤΑΝΟΝ, μὴ λάβῃς εἰς τὸ πτανὸν ἔξωθεν τὸ διὰ, ἀλλ' ὥσπερ ἔφαμεν ἐν τῇ παραφράσει, οὕτω σύνταξε (sic). ἢ πρὸς τὸ βοήσω, οὕτω· ἀνὰ τῷ γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ βοήσω ἐν θρήνοις, ἤτοι μετὰ θρήνων διηγήσομαι τὸ πτανὸν δίωγμα, καὶ τὰ ἑξῆς, ἵν' ᾖ τὸ ὅς ἔτεκε μέχρι τοῦ ἄτας διὰ μέσου. Gu.

V. 981. ΠΕΛΟΨ ΟΤΕ. προτακτέον τοῦ λόγου τὸ ὁπότε, τουτέστι καὶ κατεῖδον αἱ ἐμοὶ προπάτορες ἄτας ἐν δόμοις, ἐξ οὗ Πέλοψ ἐξεδίφρευσεν εἰς θάλασσαν τὸν Μυρτίλον. (ἔνθεν καὶ Μυρτῶον ἀπὸ Μυρτίλου τὸ πρὸς Εὔβοιαν κέκληται.) μηνίσαντος γὰρ Ἑρμοῦ τὸν τούτου πατέρα ὑποβαλεῖν τοῖς ποιμνίοις χρυσόμαλλον ἄρνα, ἡ πολλῶν αἰτία κακῶν αὐτοῖς γέγονε. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἑξῆς ἐπάγει. ἀνεῖλε δὲ τὸν Μυρτίλον προσδοκήσας καὶ αὐτὸς ὁμοίως ὑπ' αὐτοῦ προδοθήσεσθαι, ἵνα μὴ ἐξείποι, ὅτι αὐτὸς ἐνίκησε, καὶ οὐ Πέλοψ. οἱ δὲ, ὅτι μετὰ τὴν νίκην ὡς φίλον

6) ἔχων τά. Quid his verbis faciam, non habeo. Barn. King. τὰ Μυρτίλου. Gu. verbis τὸ πτ. μὲν δίωγμ. τε suprascriptum habet κατὰ τὸν ταχύτατον δρόμον τῶν ἵππων.

συλλαβόμενος τὸν Μυρτίλον, ἐξεδίφρευσε, ζηλοτυπήσας εἰς Ἱπποδάμειαν. *ΠΕΛΟΨ ΟΤΕ.* Οἰνόμαος προέθηκε τῆς Ἱπποδαμείας, τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, γάμον τῷ κατὰ τὴν ἱππικὴν αὐτῷ (leg. αὐτὸν) νικῆσαι δυνησομένῳ. ἰδοῦσα δὲ τὸν Πέλοπα ἡ Ἱπποδάμεια ἠγάπησε, καὶ μελλόντων ἀγωνίζεσθαι Πέλοπος καὶ Οἰνομάου, ὁ Μυρτίλος, ὃς ἦν ἡνίοχος τοῦ Οἰνομάου, ἐξ ὑποθήκης Ἱπποδαμείας ἐξέβαλεν ἀπὸ τῶν τροχῶν τοῦ τεθρίππου τοὺς σιδηρέους δεσμοὺς, καὶ οὕτως ἡττήθη ὁ Οἰνόμαος. εἶτα συναπῄρε μετὰ τοῦ Πέλοπος ὁ Ἱπποδάμεια, καὶ ὁ Μυρτίλος οὗτος διαβληθεὶς παρὰ τῆς Ἱπποδαμείας, ὡς ἐρῶν αὐτῆς, ἢ δεδιότος τοῦ Πέλοπος, μὴ καὶ αὐτὸν τὰ ὅμοια δράσῃ τῷ πενθερῷ, ἢ μὴ ἐξείπῃ, ὡς αὐτὸς αὐτῷ αἴτιος τῆς νίκης ἐγένετο, συνελαύνων Πέλοπι παρὰ αἰγιαλοῖς ἐῤῥίφη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν πλησίον Γεραιστοῦ, ἀκρωτηρίου Εὐβοίας, καὶ ἀποπνιγόμενος ηὔξατο Ἑρμῇ τῷ αὐτοῦ πατρὶ ἔριν ἐμβαλεῖν τῷ γένει Πέλοπος· ἥτις ἐγένετο ὕστερον Ἀτρεῖ καὶ Θυέστῃ περὶ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ ἱστορία πᾶσα δεδήλωται πρόσθεν ἐν τῷ Χορῷ τῷ ὁ μέγας ὄλβος. Gu. *ΔΙΕΔΙΦΡΕΥΣΕ* ἀντὶ τοῦ ἐξεδίφρευσεν, ἐξέῤῥιψε τὸν Μυρτίλον ἐπὶ τὸ ἀπολέσθαι. τὸ *ΔΙΕΔΙΦΡΕΥΣΕΝ ΕΝ ΠΕΛΑΓΕΣΙ*, καὶ τὸ δικὼν εἰς οἶδμα, καὶ τὸ ῥόσιν ἁρματεύσας ταυτὸ σημαίνουσι. διαδιφρεύω δὲ κυρίως τὸ δίφρον ἐλαύνω. Gu.

V. 983. *ΔΙΚΩΝ*, ἐμβαλὼν εἰς τὸν πόντον, ὅτε ἐφόνευσεν.

V. 984. *ΛΕΥΚΟΚΥΜΟΣΙ*, τοῖς λευκοῖς κύμασιν, ἐπειδὴ προσρηγνύμενα (προσρηγνυμένης τῆς θαλάσσης Gu.) τῷ ἀκρωτηρίῳ ἀφρώδη γίνεται (γίνονται Gu.). *ΛΕΥΚΟΚΥΜ.* αἷς προσκρουόμενα τὰ κύματα ἀφρὸν ἐμποιεῖ, ὃς ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ λευκός. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ταῖς λευκαῖς διὰ τῶν κυμάτων. Gu. m. 2. τὰ κύματα γὰρ προσπεπηγμένα τῷ ἄκρῳ ἀφρίζει. Fl. 10. *ΓΕΡΑΙΣΤΙΑΙΣ.* Γεραιστὸς ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας.

V. 985. *ΑΡΜΑΤΕΥΣΑΣ*, ἐκ τοῦ ἅρματος βαλών. ὅμοιον δὲ τῷ διεδίφρευσε. *ΗΙΟΝΑΣ* δὲ λέγει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος, ἢ τοὺς αἰγιαλούς. *ΑΡΜΑΤΕΥΣΑΣ*, δραμών. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. ἐκ τοῦ (Fl. ἀπὸ) ἅρματος ῥίψας. Gu. m. 2. Fl. 21.

V. 986—991. *ΟΘΕΝ ΔΟΜ.* ὅθεν, τουτέστι διὰ τὸ φονευθῆναι τὸν Μυρτίλον, συμφορὰ κατέλαβε τοὺς οἴκους,

τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, ἐξ οὗ ἐγένετο τέρας ἐν τοῖς ποιμνίοις τοῦ ἱπποτρόφου Ἀτρέως τὸ ὀλέθριον. λέγω δὲ τὸν ἄρνα τὸν χρυσόμαλλον, ἣν (l. ὃν vel τὴν ἄρνα τὴν χρ.) ὁ Μαιάδος τόκος Ἑρμῆς ὑπέβαλεν.

V. 988—991. ΛΟΧΕΥΜΑ. ὅτε ἐγένετο ποίμνίοις τέρας ὀλοὸν Ἀτρέως ἱπποβότα, λόχευμα ἀρνὸς χρυσομάλλου Μαιάδος τόκου.

V. 988. ΛΟΧΕΥΜΑ ΠΟΙΜΝΙΟΙΣΙ. τὸ ἑξῆς, λόχευμα χρυσόμαλλον ἀρνὸς, περιφραστικῶς ὁ ἀρνός. ΛΟΧΕΥΜΑ. ἀκολουθεῖν δοκεῖ τῷ τὴν Ἀλκμαιωνίδα πεποιηκότι εἰς τὰ περὶ τὴν ἄρνα, ὡς καὶ Διονύσιος ὁ κυκλογράφος φησί. Φερεκύδης δὲ οὐ καθ' Ἑρμοῦ μῆνιν φησὶ τὴν ἄρνα ὑποβληθῆναι. ὁ δὲ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας τὸν ποιμένα προσαγαγόντα τὸ ποίμνιον τῷ Ἀτρεῖ ἀνταποκαλεῖ. ΛΟΧΕΥΜΑ, τόκος. (τὸ γέννημα, ἤγουν ὁ Μυρτίλος.) Gu.

V. 989. ΤΟ ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟΝ. Ἑρμοῦ, φησὶ, τὰ ποίμνια, καθότι ἐπιδέδοται τὰ ποίμνια αὐτῷ. Ἑρμοῦ δὲ καὶ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατέρων Φαεθούσης ἐγένετο Μυρτίλος. οἱ δὲ ἐκ Κλυμένης αὐτὸν καὶ Διὸς φασὶ γεγενῆσθαι. Ἄλλως. Ὁπότε τὸν ἀρνειὸν ὑπέβαλε τοῦτον Ἑρμῆς ὀργιζόμενος Ἀτρεῖ, ἐπειδὴ ὁ πρόγονος αὐτοῦ Πέλοψ τὸν Μυρτίλον υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸ ἐξ αὐτοῦ κληθὲν Μυρτῷον πέλαγος ἔῤῥιψε, συναγωνισάμενον αὐτῷ καὶ ποιήσαντα ἀπὸ κηροῦ τοὺς τροχοὺς, ἤτοι τοὺς σφῆνας τῶν τροχῶν. ὁ δὲ Ἀτρεὺς βουλόμενος δεῖξαι, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ἔφη δεῖξαι, ὅτι χρυσόμαλλος ἀρνειὸς αὐτῷ ἐτέχθη. τούτου δὲ ὑπονοθεύσας τὴν γυναῖκα Θυέστης ἔκλεψε τὸν ἀρνειόν. μὴ δυνηθεὶς οὖν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν δεῖξαι ὁ Ἀτρεὺς ἔμελλεν ἀφαιρεῖσθαι τὴν βασιλείαν, ἐκείνου τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὑποσχεθὲν δεικνύντος, εἰ μὴ, ὡς ἂν φιλόσοφος, ἀπέδειξεν αὐτοὺς ἀσεβοῦντας, εἰ Θυέστην βασιλέα ἕλωνται, τεκμήριον δὲ τῆς βασιλείας τὸν ἥλιον καὶ τὰς Πλειάδας ἐκ δύσεως (add. πορευόμενος) εὑρίσκοντα. καὶ οὕτως ἐβασίλευσε, καὶ τὸν ἀδελφὸν σφόδρα ἐτιμωρήσατο. τινὲς δὲ φασὶ, τὸν Δία πρὸς χάριν Ἀτρέως ποιῆσαι τὸν ἥλιον καὶ τὰς Πλειάδας ἀνατεῖλαι ἐκ δύσεως, μεταστρέψαντα τὴν τάξιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Καὶ τοῦτο προεκτιθέμεθα οὕτως: Φιλονεικίας οὔσης αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας, παρελθὼν ὁ Ἀτρεὺς, ἐπηγγέλλετο δεῖξαι πρὸς τὸ βεβαιωθῆναι αὐτοῦ τὴν βασιλείαν χρυσόμαλλον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ ἄρνα· ἣν ὁ Θυέστης λάθρᾳ παρὰ τῆς Ἀερό-

πης αἰτήσας ἔλαβεν. ὅθεν Ἀτρεὺς ὡς ἀπατήσας τοὺς Ἕλληνας ἐξεβλήθη τῆς ἀρχῆς, Θυέστης δὲ ἐκράτησεν. ἀλλ' ὕστερον πάλιν ὁ Ἀτρεὺς, φιλονεικίᾳ τῇ πρὸς τοῦτον, προσελθὼν ἐπηγγέλλετο δεῖξαι τὸν ἥλιον ἐκ δυσμῶν εἰς ἀνατολὰς τὴν πορείαν ποιούμενον, καὶ τὴν Πλειάδα ὁμοίως εἰς ἀνατολὴν ὁρῶσαν. τοῦτο οὖν οὐ λέγει, ὅτι μετὰ τὸ φανῆναι τὸν ἄρνα ἡ Ἔρις τοῦ Ἀτρέως πεποίηκεν ἐπιδειχθῆναι Ἕλλησι τὸν ἥλιον τὴν ἐναντίαν πορευόμενον καὶ τὴν Πλειάδα, μηκέτι πρὸς δύσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀνατολάς. Πιθανῶς δὲ ὁ Εὐριπίδης τὸν μῦθον προσήρμοσεν· ὁ γὰρ φυσικὸς λόγος τὸν ἥλιον ἀποδείκνυσι τὴν ἐναντίαν πορείαν ἰόντα τῷ οὐρανῷ· φησὶ γὰρ, ὅτι πρότερον ἐκ καρκίνου εἰς διδύμους ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, ὥστε τὸν σωματοειδῆ ἥλιον ἀπεστραφέναι πρὸς τὴν δύσιν τὸ πρόσωπον. νῦν δὲ διὰ τὴν τοῦ Ἀτρέως καὶ Θυέστου ἀδικίαν ἀποστραφέντα πρὸς ἀνατολὴν φέρεσθαι, ἔχοντα φαινόμενον ἡμῖν τὸν νῶτον. διόπερ τὴν μὲν δύσιν αὐτῷ γενέσθαι ἀνατολὴν, τὴν δὲ ἀνατολὴν δύσιν. πιθανῶς δὲ τὸ κατὰ τὰς Πλειάδας εἴληπται· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζώδια πρώτην φαίνει τὴν κεφαλὴν κατὰ ἀνατολὰς, ὁ δὲ ταῦρος τὸ στῆθος προφαίνει, καθ' ὃ εἰσιν αἱ Πλειάδες, ὥστε ἀνεστραμμένην καὶ ταύτην τὴν ἀνατολὴν γίνεσθαι. Ἔρις δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν ἔριν Ἀτρέως τὴν πρὸς Θυέστην. ΤΟ ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟΝ. δέον χρυσομάλλου εἰπεῖν πρὸς τὸ ἀρνὸς, χρυσόμαλλον εἶπε πρὸς τὸ τέρας. Gu.

V. 991. ΙΠΠΟΒΟΤΑ. ἵππους τρέφοντος, καὶ ἵπποις ἐπιβαίνοντος.

V. 992—1004. ΟΘΕΝ ΕΡΙΣ. ὅθεν, ἤγουν ἀπὸ τῆς ἀρνὸς ἔρις καὶ φιλονεικία ὑπῆρξεν Ἀτρεῖ καὶ Θυέστῃ. τότε ἐς μονόπωλον ἀῶ, ἤγουν ἐς μίαν ἡμέραν μετέβαλεν ὁ Ζεὺς τὴν πρὸς ἕσπερον κέλευθον τοῦ οὐρανοῦ, προσαρμόσας τὸ πτερωτὸν καὶ ταχὺ ἅρμα τοῦ ἡλίου εἰς ὁδὸν ἄλλην, τουτέστι τὸν ἥλιον καὶ τὰς ἑπτὰ Πλειάδας, ἐξ ἀνατολῶν ἐς δύσιν ἀνατέλλοντας, ἐκ δύσεως εἰς ἀνατολὴν ἀνατεταλκέναι πεποίηκε, δεικνὺς τὴν τῶν γινομένων παρανομίαν τῇ τούτων μετατροπῇ. καὶ ἐκ τῶνδε ἀμείβει καὶ ἐκ διαδοχῆς ἐπιφέρει καὶ τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα τοῦ Θυέστου καὶ τὰ λέκτρα τῆς Κρήσσης Ἀερόπης τῆς δολίας ἐν δολίοις γάμοις, ἀμείβει θανάτους θανάτων, τουτέστιν ἀπὸ τούτων τῶν πραγμάτων καὶ ἀπ' ἐκείνου τοῦ καιροῦ συμφοραὶ καὶ θάνατοι οὐ λείπουσιν· ὧν αἴτια τό τε φαγεῖν τὸν Θυέστην τοὺς αὐ-

τοῦ παῖδας παρὰ Ἀτρέως σφαγέντας καὶ προτεθέντας εἰς δεῖπνον, καὶ τὴν τοῦ Ἀτρέως γυναῖκα Ἀερόπην τῷ Θυέστῃ μοιχεύεσθαι. εἰ μὴ γὰρ ἐκεῖνα συνέβη, οὐδὲ ταῦτ' ἐγεγόνει. τὰ πανύστατα δὲ τῶν οἴκων ἦλθεν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν ἐμὸν πατέρα σὺν πολυπόνοις ἀνάγκαις, τουτέστι τὰ ὕστερον δυστυχήματα ὁ ἐμὸς πατὴρ καὶ ἐγὼ δεδυστυχήκαμεν. Gu.

V. 994. *ΜΕΘΑΡΜΟΣΑΣΑ*, μεταστρέψασα. *ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΑΣ'*, ἐναλλάξας, μεταβιβάσας. Gu.

V. 995. *ΜΟΝΟΠΩΛΟΝ ΕΣ ΑΩ.* Εὐριπίδης μὲν ἐν ἵπποις ἐποχεῖσθαι φησὶ τὴν Ἡμέραν, καὶ τοῦτο δὲ εἶναι τὸν Πήγασον, ἄλλοι δὲ ἐπὶ δίφρου. ἠὼς δέ ἐστιν ἡ πρὸ τῆς ἀνατολῆς ἡλίου λάμπουσα. ἔνιοι δὲ μονόπωλον οὐχὶ τὴν ἕνα πῶλον ἔχουσαν φασὶν, ἀλλ' ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ μόνῃ, ἵν' ᾖ ὁ Ἀτρεὺς τοῦτο ἐσχηκὼς κατὰ χάριν Διὸς, διὰ ἡμέρας μιᾶς τότε τὸν ἥλιον ἐκ δύσεως ἀνατεῖλαι καὶ τὰς Πλειάδας. *ΜΟΝΟΠΩΛΟΝ.* διὰ μιᾶς ἡμέρας. *ΜΟΝΟΠΩΛΟΝ ΕΣ ΑΩ*, εἰς ἡμέραν ἑνὸς δρόμου ἵππων, τουτέστιν εἰς ἡμέραν μίαν. (ἑνὶ πώλῳ τῷ Πηγάσῳ ἐποχουμένην. ἰστέον, ὅτι ὁ Πήγασος πτερωτὸς ἦν κατὰ Λυκόφρονα· Ἠὼς μὲν — κραιπνοῖς ὑπερποτᾶτο Πηγάσου πτεροῖς. (v. 17.) et in marg. ἡ μονόπωλον ἀντὶ τοῦ μίαν ἐκληπτέον, ἵν' ᾖ τὸ μονόπωλον ἀντὶ τοῦ μονόκυκλον. ἡ μονόπωλον λέγει τὴν ἑνὶ πώλῳ ὀχουμένην τῷ Πηγάσῳ. ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἡμέραν μίαν ἐδήλωσεν. ἰστέον δὲ, ὅτι καὶ παρά τισιν ἐποχεῖσθαι δίφρῳ αὐτὴν λέγεται.) Gu.

V. 996. *ΕΠΤΑΠΟΡΟΥ.* ἐξ ἑπτὰ γὰρ ἀστέρων ἡ Πληϊάς. *ΔΡΟΜΗΜΑ*, δρόμον. (τὴν πορείαν.) Gu.

V. 997. *ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΙ.* ἀντὶ τοῦ μετέβαλλεν.

V. 998 sqq. *ΤΩΝΔΕ Τ' ΑΜΕΙΒΕΙ.* ἀπὸ δὲ τούτων, ὅ ἐστιν ἑξῆς δὲ τούτων, ἀπὸ τοῦ Ἀτρέως καὶ τοῦ Θυέστου, κατὰ διαδοχὴν θανάτους ἐπαλλήλους ἐπήγαγεν ὁ Μαιάδος τόκος, καὶ τὰ δεῖπνα τῶν τέκνων τοῦ Θυέστου. ἐπώνυμα δὲ εἶπεν αὐτὰ, παρετυμολογῶν τὸν Θυέστην παρὰ τὴν θύσιν τῶν τέκνων αὐτοῦ. Ἄλλως. Ἀμοιβὰς κατὰ διαδοχὴν θανάτων ἐπήγαγε τῷ γένει ὁ Ζεὺς ἀντὶ τοῦ τῆς χάριτος, ἧς παρέσχετο. ἡ μᾶλλον ὁ Ἑρμῆς. 7) ἢ οὕτως, ἀντὶ τοῦ φόνου τοῦ Μυρτίλου διαδοχαὶ φόνων ἐγένοντο.

7) Flor. 10: ἀπὸ τούτων ἢ ἑξῆς τούτων κατὰ διαδοχὴν θανά-

V. 1000. ΛΕΚΤΡΑ ΤΕ ΚΡΗΣΣΑΣ ἀνέστρεψε τὴν τάξιν τῆς ἱστορίας.

V. 1002—1004. ΤΑ ΠΑΝΥΣΤΑΤΑ, τὰ ἔσχατα δὲ κακὰ εἰς ἐμὲ καὶ τὸν ἐμὸν πατέρα ἦλθεν ἐν ταῖς πολυπόνοις ἀνάγκαις τῶν δόμων. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1002. ΤΑ ΠΑΝΥΣΤΑΤΑ. λείπει κακά. ΤΑ ΠΑΝΥΣΤ. ὕστερα δυςτυχήματα, ἔσχατα κακά. Gu.

V. 1004. ΠΟΛΥΠΟΝΟΙΣ. λείπει ἡ σύν, σὺν πολυστόνοις [8]) ἀνάγκαις. ΠΟΛΥΠΟΝΟΙΣ, καὶ πολλὴν λύπην ἐχούσαις. Fl. 59. ΑΝΑΓΚΑΙΣ, καὶ βίαις καὶ εὐναστείαις (sic) τῶν κακῶν. Fl. 59.

V. 1005—1010. ΚΑΙ ΜΗΝ ΟΔΕ ΣΟΣ ΣΥΓΓΟΝΟΣ ΕΡΠΕΙ. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς, κώλων ἀναπαιστικῶν ἕξ. ὧν τὸ α΄ μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δ΄ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ς΄ καταληκτικὸν, ἤτοι ἑφθημιμερὲς παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 1005—1010. ΚΑΙ ΜΗΝ. Καὶ μὴν ὁ σὸς ἀδελφὸς οὗτος ἔρχεται καταψηφισθεὶς τῇ ψήφῳ τοῦ θανάτου, τουτέστι καταδικασθεὶς ἀποθανεῖν, ὁ πιστότατός τε πάντων Πυλάδης, ἔρχεται δηλονότι, λέγω ὁ ἰσάδελφος ἀνὴρ, κυβερνῶν τὸ νενοσηκὸς σῶμα τοῦ Ὀρέστου, παράσειρος καὶ συνεζευγμένος ἐν ποδὶ κηδοσύνῳ, ἤτοι ἐν πορείᾳ κηδεμονικῇ.

V. 1005. ΕΡΠΕΙ, ἀντὶ τοῦ ἔρχεται. (μετά τινος κακοπαθείας βαδίζει.) Gu.

V. 1006. ΚΑΤΑΚΥΡΩΘΕΙΣ. κατακριθείς. [9])

V. 1009. ΙΘΥΝΩΝ. κυβερνῶν τὸ νοσερὸν σῶμα τοῦ Ὀρέστου πορείᾳ κηδεμονικῇ, ἤγουν κατὰ πορείαν κηδεμονικὴν παρασυνεζευγμένος.[10]) ΚΩΛΟΝ, τὸν πόδα, ἀπὸ μέ-

τους ἐπαλλήλους ἐπήγαγε τῷ γένει ὁ Ζεὺς χάριν Ἑρμοῦ. Forsan τοῦ ante τῆς χάριτος delendum, ut sit ἀντὶ τῆς χάριτος, ἧς παρέσχετο (Ζεὺς) ἢ μᾶλλον ὁ Ἑρμῆς.

8) Sic Junt. Bas. rell.

9) Hoc scholion omisit King.

10) παρασυνεζευγμένος. Sic Gu. in quo hae glossae sunt a m. pr.

φους τὸ πᾶν, ἤγουν τὸ σῶμα. Gu. Fl. 6. τὰ τῶν ποδῶν ἄρθρα. Fl. 33.

V. 1010. ΠΟΔΙ ΚΗΔΟΣΥΝΩι ΠΑΡΑΣΕΙΡΟΣ. τῇ κηδεμοσύνῃ συνεζευγμένος, καὶ τὸ νοσερὸν κῶλον τοῦ Ὀρέστου ἰθύνων. κῶλα δὲ κυρίως λέγει τὰς ἁρμονίας τῶν μελῶν. ΚΗΔΟΣΥΝΩι, φροντιστικῷ, συγγενικῷ. Gu. ΠΑΡΑΣΕΙΡΟΣ, συνδεδεμένος μετ' αὐτοῦ πορευόμενος. παράσειρος κυρίως ὁ ὀπίσω τοῦ ἅρματος ἑπόμενος ἵππος. Gu. [1])

V. 1011. ΟΙ ΕΓΩ. καὶ αἱ ἑξῆς αὗται περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ὀκτὼ, ὧν τελευταῖος (v. 1258.), ἢ ζῆν ἅπασιν ἢ θανεῖν ὀφείλεται. μετὰ δὲ τὸν λδ καὶ τὸν ρλζ τμῆμα κώλου τὸ φεῦ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

V. 1011—1014. ΟΙ ΓΩ. φεῦ! ἀθλία εἰμὶ ἐγὼ ὁρῶσα γάρ σε, ὦ ἀδελφὲ, πρὸ τοῦ τύμβου, ἤτοι ἔμπροσθεν τοῦ τύμβου, ἢ πρὸ τοῦ τύμβου, ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ τυχεῖν σε τάφου, καὶ πρότερον τῆς νερτέρου πυρᾶς, ἤτοι τῆς πρὸς τοὺς νερτέρους πεμπομένης πυρκαιᾶς, φυασένω. ΟΙ ἐγὼ λίαν πάλιν! λίαν ἐξέπεσον τῶν φρενῶν, ἰδοῦσα ταῖς ὄμμασι σε θέαν τελευταίαν. ΠΡΟ ΤΥΜΒΟΥ, τουτέστι πρὸ τοῦ τυχεῖν σε τάφου βλέπουσά σε οὕτως ἀθλίως ἔχοντα καὶ μέλλοντα θανεῖσθαι στένω. ἢ τὸ πρὸ τύμβου ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν καὶ ἐγγὺς τοῦ τύμβου. Gu.

V. 1011. 1012. ΟΙ ΕΓΩ. πλησιάζοντα καὶ ἐγγίζοντα τοῦ τάφου καὶ τοῦ θανάτου ὁρῶσα, στενάζω. ἢ οὕτως, πρὶν ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐν τῇ πυρᾷ σε θεάσομαι, θρηνῶ.

V. 1013. ΟΙ ΓΩ ΜΑΛ' ΑΥΘΙΣ. οἴ μοι καὶ πάλιν τῇ ἀθλίᾳ.

V. 1014. ΠΑΝΥΣΤΑΤΗΝ ΠΡΟΣΟΨΙΝ. ἐσχάτην θέαν. (οὐ γὰρ ᾤετο αὐτὸν αὖθις θεάσασθαι add. Gu. m. 2.) λέγεται δὲ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῆς ὄψεως.

V. 1015—1017. ΟΥ ΣΙΓ' ΑΦΕΙΣΑ. οὐ μετὰ σιγῆς καταλείψασα τοὺς γυναικείους λόγους, ὑπομενεῖς τὰ κυρωθέντα; ἐλεεινὰ μὲν ταῦτα, ἀλλ' ὅμως ἀνάγκη ἐστὶν ἡμᾶς ὑπομένειν τὰς παρούσας δυστυχίας.

1) Ultima, παράσ. κυρίως —, dedit etiam King. haud dubie e cod.

V. 1016. *ΤΑ ΚΡΑΝΘΕΝΤΑ*, τὰ κυρωθέντα. (τὰ ψηφισθέντα, τὰ τελειωθέντα.) Gu.

V. 1017. *ΤΑΣ ΠΑΡΕΣΤΩΣΑΣ*, τὰς ἐνισταμένας ἡμῖν. Gu.

V. 1018. 1019. *ΚΑΙ ΠΩΣ.* καὶ πῶς σιωπήσω, ἐπεὶ οὐκέτι μέτεστιν ἡμῖν τοῖς ἀθλίοις βλέπειν τόδε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἐπεὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ὁρᾷν οὐ μέτεστιν ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις.

V. 1020. 1021. *ΣΥ ΜΗ Μ' ΑΠΟΚΤΕΙΝΕ.* αὐτάρκης ὁ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς χειρὸς θάνατος. *ΣΥ ΜΗ Μ' ΑΠ.* διὰ τῶν λόγων σου. Gu. *ΑΛΙΣ*, ἀρκούντως. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. *ΥΠ' ΑΡΓΕΙΑΣ ΧΕΡΟΣ*, ὑπὸ τῆς τῶν Ἀργείων δυναστείας. Gu. Florr. iidem.

V. 1021. *ΤΑ ΠΑΡΟΝΤΑ*, τὰς παρούσας λύπας. (ἤγουν τὸ κλαίειν καὶ θορυβεῖν add. Gu.) Gu. Florr. iidem.

V. 1022. 1023. *Ω ΜΕΛΕΟΣ.* ὦ τλήμων Ὀρέστα ἕνεκα τῆς σῆς ἡλικίας τῆς δυστυχοῦς, καὶ χάριν τοῦ ἀώρου καὶ ἀκαίρου θανάτου.

V. 1022. *ΚΑΙ ΠΟΤΜΟΥ*, καὶ τῆς δυστυχίας. (καὶ τῆς τύχης, ἤγουν τοῦ συμβάματος add. Gu.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76.

V. 1023. *ΑΩΡΟΥ*, τῆς ἔξω τοῦ ἁρμοδίου καιροῦ. Gu. Fl. 6. 9. 17. 25. 56. 59. 76. *ΖΗΝ ΕΧΡΗΝ ΣΕ.* τότε ἐχρῆν δέ ζῆν, ὅτε οὐδαμῶς εἰ. ἃ νομίζει ἐξ ἀνάγκης γενήσεσθαι, τοῦτ' ἤδη καὶ μήπω γενόμενον, ὡς ἤδη γεγονὸς ἀποφαίνεται. Ἄλλως. Νῦν δὲ, φησὶν, ἐχρῆν ζῆν, ὅτε οὐκέτι σε ζῆν συγχωροῦσιν οἱ Ἕλληνες.

V. 1024. *ΠΕΡΙΒΑΛΗΙΣ*, ἐμβάλῃς. Gu. Fl. 6. περιάψῃς. Fl. 33. *ΑΝΑΝΔΡΙΑΝ*, δειλίαν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 33. 56. 59. 76.

V. 1025. *ΕΙΣ ΔΑΚΡΥΑ.* θηλύνουσι γὰρ ταῦτα. Gu. *ΠΟΡΘΜΕΥΟΥΣΑ*, τουτέστι διὰ τὴν ὑπόμνησιν τῶν κακῶν εἰσάγουσά με εἰς δάκρυα. *ΠΟΡΘΜΕΥΟΥΣΑ*, μετακομίζουσα. (φέρουσα, διαβιβάζουσα add. Gu.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 26. 34. 56. 59. 76. παράγουσα. Fl. 33.

V. 1026. *ΚΑΚΑ*, τὴν ἀπώλειαν. Gu. Fl. 6. 17. 59. 76.

V. 1027. *ΠΑΣΙΝ ΓΑΡ ΟΙΚΤΡΟΝ.* οὐκ ἐκράτησε τοῦ διανοήματος· θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι πᾶς ἀποθνήσκων οἰκτίζεται. τὴν αὑτοῦ ψυχήν. (τὴν ἰδίαν ζωήν. Gu.) *ΟΙΚΤΡΟΝ*, ἐλεούμενον πρᾶγμα. (ἐλέους ἄξιον add. Gu. m. 2.) ἡ φιλουμένη ζωή. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1028 sq. *ΚΥΡΙΟΝ.* κεκυρωμένον. *ΔΕΙ Δ' Η ΒΡΟΧΟΥΣ.* χρεὼν δ' ἐστὶν ἢ σχοινία καὶ ἀγχόνην (σχ. ἐπ' ἀγχόνῃ Gu. Fl. 6. 17. 59. 76.) ἀνάπτειν καὶ κρεμᾶν μετέωρον, ἢ ξίφος ἀκονᾶν χερί, ἤγουν διὰ χειρός. *ΘΗΓΕΙΝ* (supra scriptum est ι a m. 2.) ψαύειν, λαμβάνειν. Gu. θήγειν] ἀκονᾷν διὰ τοῦ η, ψαύειν δὲ διὰ τοῦ ι. Fl. 6.

V. 1030. 1031. *ΣΥ ΝΥΝ Μ' ΑΔΕΛΦΕ.* σύ μου, φησὶν, αὐτόχειρ γενοῦ, ἵνα μή τίς με τῶν Ἀργείων ἀνελὼν ὕβριν ταύτην προστρίψειε καὶ ἐπιτωθάσει [2]) τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον· ἢ οὕτως, ἵνα μή τις ἐνυβρίσῃ δὲ τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον. γράφεται καὶ δόμον· οὕτω γὰρ καὶ Καλλίστρατος φησὶν Ἀριστοφάνη γράφειν. Ἄλλως. Μὴ ἐνυβρίσῃς σὺ τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.

V. 1031. *ΥΒΡΙΣΜΑ ΘΕΜ.* ὑβρίσας. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀτιμήσας. Fl. 6. *ΥΒΡΙΣΜΑ*, ἀτιμίαν. Gu. m. 2. *ΘΕΜΕΝΟΣ*, ποιούμενος. Fl. 6. *ΓΟΝΟΝ*, σπέρμα. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὴν γένναν, ἤγουν ἐμέ. Gu. m. 2.

V. 1032. 1033. *ΑΛΙΣ ΤΟ ΜΗΤΡΟΣ.* ἀρκούντως ἔχει ὁ φόνος τῆς μητρὸς, ὃν ἐφονεύθη δηλονότι ὑπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ αὐτοχειρὶ θνῆσκε, ἢ ὅτῳ τρόπῳ βούλει.

V. 1032. *ΑΛΙΣ ΤΟ ΜΗΤΡΟΣ ΑΙΜ' ΕΧΩ.* τὸ ἔχω μετὰ ἐπιῤῥήματος συγκείμενον, εἰ μὲν γενικῇ συντάσσεται, τὸ ἐπίῤῥημα ἔχει τὴν δύναμιν, οἷον οὕτως ἔχω γνώμης, καὶ καλῶς ἔχω τῶν πραγμάτων· εἰ δὲ αἰτιατικῇ, τὸ

2) Barn. King. ἐπιτωθάσειε. Equidem scriptum fuisse suspicor προστρίψῃ καὶ ἐπιτωθάσῃ. Iidem mox ἐνυβρίσῃ με.

ἔχω, οἷον ἄλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω, καὶ εἰ μὲν ῥῦτως εἶχον, ὦ ἄνδρες Ῥόδιοι, τὸ σῶμα. Gu.

V. 1033. *ΑΥΤΟΧΕΙΡΙ*. αὐτοχείρως εἰπεῖν ἔμελλε, πρὸς δὲ τὸ τρόπῳ ἐξήνεγκεν, ὥςπερ εἶπε καὶ τὸ κρεμαστούς (v. 1029.)· κρεμαστοῖς γὰρ κἀκεῖ ὤφειλεν εἰπεῖν. Gu.

V. 1034. *ΕΣΤΑΙ ΤΑΔΕ*. γενήσεται ταῦτα. οὐκ ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς σῆς σφαγῆς ἀπολειφθήσομαι. Ἄλλως. Οὐκ ἀπολειφθήσομαι τοῦ σοῦ θανάτου, ὡς μετὰ σὲ τεθνηκέναι, ἀλλ' ἅμα σοὶ τοῦ παρόντος οἰχήσομαι χρόνου. (βίου Gu.) *ΟΥΔΕΝ ΣΟΥ ΞΙΦΟΥΣ ΔΕΙ*. οὐδαμῶς τοῦ σοῦ ξίφους δεήσομαι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. οὐκ ἀποστήσομαι τοῦ σοῦ ξίφους, ἀλλ' αὐτόθεν ἐμαυτὴν κἀγὼ διαχειρίσομαι. Fl. 10. 53.

V. 1035. *ΑΜΦΙΘΕΙΝΑΙ*, περιθεῖναι. (περιβαλεῖν add. Gu.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. περιπλακῆναι. Fl. 53.

V. 1036. *ΤΕΡΠΟΥ*, τέρπου· τέρψιν ματαίας ὠφελείας, εἰ τὸ περιβαλεῖν χέρα τοῖς πέλας βεβηκόσι θανάτου ὑπάρχει τέρψεως ποιητικὸν (παρεκτικόν. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.) *ΕΙ ΤΕΡΠΝΟΝ ΤΟΔΕ*, εἰ ὅλως ἔστι τέρψις τοῖς πέλας θανάτου βεβῶσι.

V. 1037. *ΒΕΒΩΣΙΝ*, ἐλθοῦσιν, ἑστῶσιν. Gu.

V. 1038. 39. *Ω ΦΙΛΤΑΤ'*, ὦ ὁ ἔχων ὄνομα τῆς σῆς ἀδελφῆς, ἤγουν τὸ τοῦ ἀδελφοῦ, ποθεινὸν, ἐμοὶ δηλονότι, καὶ ἥδιστον, καὶ ψυχὴν μίαν, ἤγουν τὴν αὐτὴν αὐτῇ δηλονότι, τουτέστι τῇ ψυχῇ αὐτῆς. (Flor. addit: ἀδελφῆς δ' ὄνομα ἔχειν ἔφη τὸν Ὀρέστην, ἤγουν αὐτὸ τὸ εἶναι ἀδελφὸν αὐτῆς· ἡ γὰρ τῆς ἀδελφότητος κλῆσις πρὸς ἀλλήλους ἀντιστρέφει.) MS. C.C.C. Gu. Fl. 21.

V. 1039. τὸ *ΤΗΣ ΣΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ* πρὸς τὸ ποθεινόν ἐστιν, οὐ πρὸς τὸ ὄνομα· οὐ γὰρ μόνον ποθεινός εἰμι τούτῳ λέγομεν, ἀλλὰ καὶ ποθεινός εἰμι τούτου, οὕτω· ὦ Ὀρέστα, ὁ ἔχων ὄνομα ποθεινὸν τῆς σῆς ἀδελφῆς, ἤγουν ὁ ποθούμενος ὑπ' αὐτῆς. ἐρεῖ δὲ καὶ προϊὼν ὁμοίαν, ὦ παρθέν' ὄνομα ὁμιλίας ἐμῆς. ἢ τὸ ὄνομα πρὸς τὴν Ἠλέκτραν νοητέον. Gu.

V. 1040—1044. *ΕΚ ΤΟΙ ΜΕ ΤΗΞΕΙΣ*. ἐκτήξεις

με ὑπὸ τῶν σῶν δακρύων· καὶ αὐτὸς περιβαλεῖν σε βούλομαι. διὰ τί γὰρ ἀποτουνῦν αἰδοῦμαι τάλας; ὦ στέρνα ἀδελφῆς, ὦ σὺ ἣν προςφιλῶς προςπτύσσομαι ἐγὼ, τάδε τὰ προςφθέγματα πάρεισι τοῖς ταλαιπώροις ἀντὶ παίδων καὶ λέχους γαμικοῦ. [3]) MS. C. C. C.

V. 1040. *ΕΚ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗΞΕΙΣ,* ἐκτήξεις (ἐξ ὧν λέγεις, δαμάσεις καὶ καταβαλεῖς εἰς δειλίαν.) Gu. Fl. 6. *ΑΜΕΙΨΑΣΘΑΙ,* ἀντιδεξιώσασθαι, οἷον καὶ αὐτὸν ἀντιπεριβαλεῖν σε θέλω. Gu. [4])

V. 1041. *ΦΙΛΟΤΗΤΙ Χ.,* ἀφῇ φιλικῇ χειρῶν. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 76. *ΤΙ ΓΑΡ ΕΤ' ΑΙΔ.* οὐ γάρ ἐστιν αἰδεῖσθαι τοῖς εἰς θάνατον ἐρχομένοις. MS. C. C. C. Gu.

V. 1042. *ΠΡΟΣΠΤΥΓΜΑ,* περίπλεγμα, φίλημα. Gu. φίλημα, περιπλοκή. Fl. 6.

V. 1043. *ΓΑΜΗΛΙΟΥ,* γαμικοῦ.

V. 1044. *ΑΜΦΙ* ἀντὶ τοῦ ἐπί. καὶ χωρὶς δὲ αὐτῆς ὁ λόγος σώζεται. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1045. *ΤΑΥΤΟΝ,* τὸ αὐτὸ, ἤγουν ἕν. Gu. Florr. iidem et 25. *ΕΙ ΘΕΜΙΣ,* εἰ δυνατόν. Gu.

V. 1046. *ΚΕΔΡΟΥ ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ,* τὰ ἐκ κέδρου κατασκευάσματα· ἐκ γὰρ κεδρίνου ξύλου εἰώθασι τὰς νεκρῶν θήκας κατασκευάζειν. [5]) λέγει δὲ ἡ Ἠλέκτρα, πῶς ἂν ἡμᾶς τὸ αὐτὸ ξίφος φονεύσῃ, καὶ ἀμφοτέρους ἓν μνῆμα δέξαιτο; καὶ τὸ μὲν ἄμφω φονευθῆναι ὑφ' ἑνὸς ξίφους δυνατόν· σφαγέντος γὰρ πρῶτον τοῦ Ὀρέστου, ἔλαβεν ἂν Ἠλέκτρα τὸ ξίφος καὶ ἑαυτὴν διεχρήσατο· τὸ δὲ

3) Ultima τάδε τὰ προςφθ. sunt etiam in Gu. a m. pr. σὺ ἣν προςφ. ab eadem m. scripta supra vv. φίλον προςπτ. ἐ.

4) ἀντιδεξιώσασθαι est etiam in Fl. 6. In 10. est gl. παραλαβεῖν vitiose pro περιβαλεῖν, quod ipsum est fragmentum ejus, quod in Junt. Basil. ad τί γὰρ αἰδ. adscriptum est: ἤγουν καὶ αὐτὸς περιβαλεῖν σε βούλομαι.

5) Haec sunt in editis praeter τῶν νεκρῶν. In Gu. desunt priora τὰ ἐκ κ. κ. et γάρ post ἐκ. King. e Baroc. enotavit tantum λέγει ἡ Ἠλ. κ. τ. λ. omisso δέ. In Gu. haec omnia cohaerent; ex eodem recepi σφαγέντος — διεχρήσατο, quae in Baroc. desunt.

μεταοχεῖν ἑνὸς τάφου; ἄπορον ἦν [illegible] ὄντος γὰρ ἐδεῖτο τὸ ἔργον. ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἐδήλωσεν Ὀρέστης, πρὸς ἓν μόνον ἀποκρινάμενος τὸ περὶ τοῦ τάφου. ὁρᾷς δὲ δὴ φίλων ὡς ἐσπανίσμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφου. Baroc. 74. Gu.

V. 1047 sq. *ΗΔΙΣΤ' ΑΝ.* εὐφραντικώτατα εἴη ἂν ταῦτα, εἰ οὕτω γένοιτο. ὁρᾷς δὲ δὴ νῦν, ὅτι ἐστερήμεθα φίλων, ὥστε κοινωνεῖν ἡμᾶς, ἀλλήλοις δηλονότι, τοῦ τάφου.

V. 1048. *ΕΣΠΑΝΙΣΜΕΘ'.* ἐστερήμεθα.

V. 1049. 1050. *ΟΥΔ' ΕΙΦ' ΥΠΕΡ ΣΟΥ,* οὐδὲ ὑπὲρ σοῦ εἶπε, μὴ θανεῖν σε σπουδάζων Μενέλαος ὁ κακότροπος, ὁ τὸν ἐμὸν πατέρα ἐγκαταλιπών; Baroc. 74. [6]) *Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ.* προδότην καλεῖ Ἠλέκτρα Μενέλαον τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ὡς αἴτιον Ἀγαμέμνονι τῶν συμβάντων αὐτῷ κακῶν· εἰ μὴ γὰρ δι' ἐκεῖνον εἰς Τροίαν ἀπέπλει, οὐκ ἂν οἴκοι (τὰ add. Baroc.) τοιαῦτα ἐγκαίνει κακά, καὶ αὐτὸς ἐπανελθὼν ἀθλίως πεφόνευται. ἢ προδότην λέγει, ὡς προδεδωκότα τὴν ἐξ Ἀγαμέμνονος γενομένην αὐτῷ (χάριν add. Gu.), ἐπειδὴ τοῖς αὐτοῦ παισὶ κινδυνεύουσιν οὐκ ἐβοήθησεν, Baroc. 74. Gu.

V. 1051—1054. *ΟΥΔ' ΟΜΜ' ΕΔΕΙΞΕΝ.* ἤγουν οὐδὲ διάθεσιν καὶ γνώμην ἔδειξεν, ὅπερ ἐστὶν ὀλίγον πρὸς τὸ διεγερθῆναι καὶ ἀντιτάξασθαι τοῖς ἐχθροῖς, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα, ἤγουν ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ, (τοῦ Ἄργους δηλονότι add. Gu.) ἣν ἤλπιζε κατέχειν ἀποθανόντος τοῦ Ὀρέστου, ηὐλαβεῖτο σώζειν τοὺς φίλους. ἀλλ' ἄγε, σκεψώμεθα, ὅπως, ἀντὶ τοῦ πῶς, δράσαντες γενναῖα καὶ ἀξιώτατα τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀποθανούμεθα. (ἤγουν ἀποθανούμεθα add. Gu.)

V. 1051. *ΟΥΔ' ΟΜΜ' ΕΔΕΙΞΕΝ,* οὐδὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐφάνη. Gu. *ΕΠΙ ΣΚΗΠΤΡΟΙΣ,* ἐπὶ τῇ (ἡμετέρᾳ add. Gu.) βασιλείᾳ.

V. 1052. *ΜΗ ΣΩΖΕΙΝ ΦΙΛΟΥΣ.* τὸ μὴ περιττεύει.

6) In Gu., credo etiam in Baroc., hae glossae sunt supra adscriptae: *οὐδὲ εἶπε πρὸς τοὺς Ἀργείους* m. 2. (hoc est etiam in Flor. 6.) — *σπουδάζων* m. pr. (hoc etiam in editis) *ὁ κακότροπος* m. pr. (hoc etiam in editis) *ὁ τὸν ἐμ. π. ἐγκ.* m. 1.

σθαι ηὐλαβεῖτο καὶ παρῃτεῖτο ἀντειπεῖν μὴ σώζειν τοὺς φίλους· οἱ γὰρ γνήσιοι φίλοι καὶ πρὸς τὸ πλῆθος οὐ παραιτοῦνται κινδυνεύειν. ἢ τὸ πλῆθος ηὐλαβεῖτο πρὸς τὸ μὴ σώζειν τοὺς φίλους, ἢ εἰπεῖν εὐλαβεῖτο· τοῦ μὴ καὶ παρόντος καὶ ἀπόντος ὁ λόγος ὁμοίως σώζεται. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1055. *ΚΑΓΩ ΜΕΝ ΕΥΓ.* ἤγουν τοῖς πολίταις ἀποδείξω τὴν εὐγένειαν. *ΕΥΓΕΝΕΙΑΝ*, μεγαλοψυχίαν. Fl. 6. τὸ εὐτόλμως ἀποθανεῖν. Fl. 33.

V. 1057. *ΟΜΟΙΑ ΠΡΑΣΣΕΙΝ*, ποιεῖν. (τουτέστιν αὐτόχειρα σφαγῆναι.) Gu. *ΤΟΛΜΗΜΑΣΙΝ*, βουλεύμασιν. Gu. ἔργοις. Fl. 6.

V. 1058. *ΒΡΑΒΕΥΣ*, ἐπιστάτης. κυρίως ὁ ἀγωνοθέτης λέγεται βραβεύς. (οἰκονόμος ἐκ τοῦ διδόναι ἡμῖν ξίφη.) Gu. 7)

V. 1059. *ΚΑΤΘΑΝΟΝΤΩΝ*, ἡμῶν δηλονότι. Gu. Fll. *ΕΥ ΠΕΡΙΣΤΕΙΛΟΝ*, κατὰ κόσμον τάξον (in Gu. fuit τάξιν, sed ι eraso duo puncta supra notata manserunt) καλῶς. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. οἰκονόμησον, κόσμησον. Gu. m. 2. παραγγέλλει ἀποθανόντων περιστεῖλαι καὶ κηδεῦσαι τὸ ἑαυτῶν σῶμα σεμνῶς. Fl. 33. *ΔΕΜΑΣ*, τὰ σώματα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1060. *ΘΑΨΟΝ ΤΕ.* οὗτος ὁ στίχος ἐν ἀντιγράφοις οὐχ εὑρίσκεται. Gu. m. 2. *ΚΟΙΝΗι*, ὁμοῦ. Fl. 6.

V. 1062. *ΕΠΙΣΧΕΣ*, καρτέρησον. *ΕΠΙΣΧΕΣ.* ἐπίσχες· οὗτοι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει. 8) Gu. *ΜΟΜΦΗΝ ΕΧΩ*, ἀντὶ τοῦ μέμφομαί σοι, εἰ ζῆν μ' ἐθέλειν, σοῦ ἀποθανόντος, ἤλπισας.

V. 1063. *ΗΛΠΙΣΑΣ*, ὑπέλαβες. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1064. *ΤΙ ΓΑΡ*, τί γὰρ ἁρμόζει ἀποθανεῖν σε μετ' ἐμοῦ;

7) κυρ. ὁ ἀγων est etiam in editis. οἰκον. ἐπιστ. κυρ. ὁ ἀγων. λέγ. βραβεὺς in Baroc. 74. ἐπιστ. οἰκον. ἐκ τοῦ διδ. ἡ. ξ. in MS. C. C. C. Praeterea διοικητὴς addit Baroc.

8) Versus est Eurip. Phoen. 452.

V. 1065. *ΗΡΟΥ.* ἠρώτησάς με, εἰ προσήκει με ἀποθανεῖν μετὰ σοῦ. κἀγώ σε ἀντερωτήσω· τί δὲ προσήκει με ζῆν τῆς σῆς φιλίας καὶ ἑταιρείας χωρίς;

V. 1066. *ΟΥΚ ΕΚΤΑΝΕΣ,* οὐκ ἐφόνευσας τὴν σὴν μητέρα, καθάπερ ἐγώ.

V. 1067. *ΣΥΝ ΣΟΙ ΓΕ* ἐφόνευσα τὴν μητέρα σου, καὶ τὰ αὐτὰ σοὶ πρέπει πάσχειν με. MS. C. C. C. Gu. Fl. 6. *ΤΑΥΤΑ,* ἃ μέλλεις παθεῖν. Gu. m. 2. Fl. 6. *ΣΥΝ ΣΟΙ ΓΕ·* οὐ πρὸς τὸ ῥηθὲν ἀπεκρίνατο Πυλάδης ὑπὸ Ὀρέστου· θέλει γὰρ λέγειν, ὅτι συνησέβησά σοι, ἰδίως δὲ ταῦτα ὁ Εὐριπίδης, τοῦ Πυλάδου ἔμπροσθεν εἰρηκότος, ὅτι ἐκβέβληται ὑπὸ τοῦ πατρὸς, εἰ μὴ ἄρα αἰνίττεται, ὡς μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς δυνήσεται κατελθεῖν. [9])

V. 1068 sqq. *ΑΠΟΔΟΣ.* σεαυτὸν ἄπαγε πρὸς τὸν πατέρα σου σῶον, σοὶ σαυτὸν σῶζε τῷ πατρί· οὐ γὰρ οὕτως ἔχεις τύχης, ὡς ἐγώ· σοὶ γὰρ ἔξεστιν εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθεῖν.

V. 1071 — 1074. *ΤΗΣ Δ' ΕΣΦΑΛΗΣ.* τῆςδε τῆς Ἠλέκτρας ἀπέτυχες, ἥν σοι ἠγγυησάμην τὴν σὴν φιλίαν τιμῶν. σὺ δὲ ἄλλο γύναιον λαβὼν, τεκνοποίησον· ἐμοὶ γὰρ πρὸς σὲ συγγένεια οὐκέτι γενήσεται.

V. 1071. *ΔΥΣΠΟΤΜΟΥ,* δυστυχοῦς. Gu., Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΕΣΦΑΛΗΣ,* ἠστόχησας (ἀπέτυχες add. Gu. m. 2. Fl. 6.) Gu. Florr. iidem et 25.

V. 1072. *ΚΑΤΗΓΓΥΗΣ',* ἐμνήστευσα. (ὑπεσχόμην add. Gu. m. 2.) Gu. Florr. iidem et 34.

V. 1073. *ΑΛΛΟ ΛΕΚΤΡΟΝ,* ἀντὶ τοῦ ἄλλην γυναῖκα. Gu. Florr. iidem.

V. 1074. *ΚΗΔΟΣ,* ἤγουν ἡ διὰ τοῦ γάμου συγγένεια ἡμῶν. Gu. Florr. iidem. τὸ διὰ τοῦ γάμου· μὴ γαμηθείσης γὰρ αὐτῆς οὐκ ἔμελλε κῆδος εἶναι. Fl. 33.

V. 1075 — 1077. *ΑΛΛ' Ω ΠΟΘΕΙΝΟΝ,* ὦ ποθει-

9) Pro εἰ μὴ ἄρα etc. Flor. 33. in quo idem scholion est: εἰ μὴ ἐκεῖνος (l. ἐκεῖνο) ἐνθυμούμενος λέγει, ὅτι, Στροφίου μεταλλάξαντος, ἔξεστιν αὐτοῦ (leg. αὐτῷ) κατελθεῖν.

νὴ ὁμιλία ἐμή, [10]) τουτέστι σύ, ᾧ ποθεινῶς ὡμίλουν ἐγώ. σύνηθες δὲ τοῦτο, τὸ τιθέναι ἀντὶ τῶν προςώπων τὰ πράγματα, ὧν ἐστιν αἴτια τὰ πρόςωπα, οἷον ὦ ἀνάπαυσις ἐμή, καὶ ὦ ἄλγος ἐμόν, ἀντὶ τοῦ σύ, ἐφ᾽ ᾧ ἀναπαύομαι ἐγώ, καὶ σὺ ὃς ἄλγος ἐμοὶ προξενεῖς. *ΑΛΛ᾽ Ω ΠΟΘ.* ἀλλ᾽ ὦ ποθεινὴ ὁμιλία ἐμή, χαῖρε· οὐ γὰρ ἡμῖν ἐστὶ τὸ χαίρειν, σοὶ δὲ ἐστί, ζῶντι δηλονότι· οἱ γὰρ μέλλοντες τεθνήξεσθαι εὐφροσυνῶν στερούμεθα. MS. C.C.C.

V. 1075. *Ω ΠΟΘΕΙΝΟΝ ΟΝΟΜ᾽,* ἤγουν ᾧ ὁμιλεῖν καὶ συνεῖναι ποθῶ, ἤγουν Πυλάδη. Gu. m. 2. *ΟΝΟΜ᾽ ΟΜΙΛΙΑΣ.* ὅτι ὁμιλίας τῆς φιλίας φησί. σημειωτέον δὲ πρὸς τὸ ἐν Φοινίσσαις ὁμιλίας χθονός.

V. 1076. *ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΟ,* τὸ χαίρειν.

V. 1077. *ΟΙ ΓΑΡ ΘΑΝΟΝΤΕΣ.* δέον οὕτως εἰπεῖν, οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητῶνται, τητώμεθα εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν θανόντων ὅσον οὔπω ἔσεσθαι ἔμελλεν. *ΤΗΤΩΜΕΘΑ.* στερούμεθα.

V. 1078. *Η ΠΟΛΥ.* ὄντως μακρὰν ἀπέχεις τοῦ ἐμοῦ σκοποῦ. *Η ΠΟΛΥ.* ὄντως ἐνδεὴς εἶ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων, τουτέστιν ἀγνοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα. [1]) (ἀπελείφθης, ἀπέστης, ἤγουν οὐ συνῆκας τὰ ἐμὰ βουλεύματα.) Gu.

V. 1079—1081. *ΜΗΘ᾽ ΑΙΜΑ ΜΟΥ.* ὅ ἐστιν, ἀποθανὼν μὴ ἑνωθείην στοιχείοις, ἐξ ὧν εἰμί, ἀλλὰ πλανῴμην εἰκῇ, ὑπ᾽ οὐδενὸς τῶν στοιχείων λαμβανόμενος. Ἄλλως. μήτε τὸ σῶμά μου, φησίν, ἀποθανόντος ἡ γῆ παραδέξαιτο, μήτε εἰς αἰθέρα ἡ ἐμὴ ψυχὴ χωρήσοι, εἴ σε προδοίην τανῦν, τουτέστι μὴ ἑνωθείην τοῖς στοιχείοις τελευτήσας· οἱ γὰρ ἀποθνήσκοντες κατ᾽ αὐτοὺς εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύονται ἐξ ὧν εἰσί. Ἄλλως. εἴθε μὴ προσδέξαιτό με τὰ στοιχεῖα ἀποθανόντα, ὡς βδελυρὸν δηλονότι καὶ ἀποτρόπαιον, εἴ σε ἐγώ ποτε ἐγκαταλιπών, ἐλευθερώσας τὸ ἐμόν, μέρος δηλονότι, ἤγουν ἐμαυτὸν ἄφετον ποιήσας, ἀπολίποιμί σε.

V. 1082—1085. *ΚΑΙ ΞΥΓΚΑΤΕΚΤΑΝΟΝ.* καὶ

10) ἐμή. Sic Gu. Vulgo ἐμοί. Ex eodem cod. recepi τὸ ante τιθέναι, quod King. etiam habet, τῶν ante προςώπων, — αἴτια pro αἰτία, — ἐφ᾽ ᾧ ἀναπ. pro ἐφ᾽ οὗ.

1) Haec e MS. C.C.C. enotavit King.

γὰρ συνεφόνευσά σοι τὴν μητέρα, καὶ οὐκ ἀπαρνήσομαι, καὶ πάντα συνεβούλευσα, ὧν ἕνεκα σὺ δίδως τιμωρίας. πρέπον οὖν ἐμοὶ σὺν σοὶ θανεῖν καὶ τῇδε· ἐμὴν γὰρ αὐτὴν κρίνω γυναῖκα, ἧςτινος τὴν κοίτην ἐπήνεσα.

V. 1085. ΕΠΗΙΝΕΣΑ. συνεπήνεσα. 2) (ἀπεδεξάμην, ἠγάπησα.) Baroc. 74. Gu. συγκατέθην. Fl. 6. 33.

V. 1086—1089. ΤΙ ΓΑΡ ΕΡΩ ΚΑΛΟΝ ΠΟΤΕ. τί γὰρ ἔχω, φησὶν, ἀπολογήσασθαι εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθὼν, εἰ προδοίην σε δυςτυχοῦντα, τότε φίλος ὢν, ὅτε εὐτύχεις.

V. 1086. ΤΙ ΓΑΡ ΕΡΩ. ἤγουν τίνα εὐπρόςωπον ἀπολογίαν δώσω. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 59. 76. ἡ κατασκευὴ τὸ τί γὰρ ἐρῶ πρὸς τὸ ἀπολίποιμί σε, 3) Gu. m. 2.

V. 1087. ΓΗΝ ΔΕΛΦΙΔ' ΕΛΘΩΝ. Ὕαμος ὁ Λυκώρου 4) μετὰ τὸν κατακλυσμὸν βασιλεύων τῶν περὶ τὸν Παρνασσὸν, Ὕαν πόλιν ἔκτισε. καὶ γήμας Μελάνθειαν τὴν Δευκαλίωνος, ἐποίησε Μελανίδα· ἐκ δὲ Μελανίδος Δελφός. ὃς τὴν ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος παραλαβὼν ἔγημε Κασταλίαν, ἀφ' ἧς ἡ κρήνη τοὔνομα ἔχει. καὶ ἔσχε Καστάλιον καὶ Φημῖνον, ὃν 5) φασὶ πρῶτον ἑξαμέτρῳ χρῆσαι. πόλιν δὲ κτίσας Δελφὸς Δελφίδα ὠνόμασε. μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ ἦρξε Καστάλιος, οὗ υἱὸς Λάφριος, οὗ Νούτιος· ἐξ οὗ Δελφοὶ πολεμοῦντες πρὸς τοὺς ὁμόρους ἀναρχίαν εἵλοντο, καὶ τὸν Ἀκρίσιον μετεπέμψαντο ἐξ Ἄργους, ὃς αὐτοῖς τὸν πόλεμον καλῶς διέθετο, καὶ κατὰ ζῆλον τοῦ Ἀμφικτυονικοῦ συνεδρίου, ὃ κατεστήσατο Ἀμφικτύων ὁ Δευκαλίωνος

2) E Baroc. enotatum est συνήνεσα.

3) Idem scholion dedit King, nulla cod. mentione facta.

4) Ὕαμος ὁ Λυκώρου. Sic Barnes. e Paus. X, 6. p. 811. Junt. Bas. ὕαοπὸς (Fl. 33. ὕασσος) ὁ λυκόρας (sic Fl. 33.). Paulo post Ὑάμπολιν scribendum videtur.

5) Barnes. Φημονόην, ἥν. recte. Fl. 33. Σφημῖνον ὄν. Paulo post in Junt. Basil. ut in Flor. legebatur μετεπέμψαντο ἐξ ἀγροῦ, et ὃ deerat ante κατεστήσατο. Utrumque emendavit Barn. Fl. 33. pro Μελάνθειαν habet Λευκάνθειαν, tum ὁ Σισύφου ἐλθὼν ἐκ τῆς Ιονίας αὐτ. καὶ πολ. εὐρ. πολίτας.

ἐν Θερμοπύλαις τῆς Θεσσαλίας, ἕτερον ἐν Δελφοῖς κατεστήσατο. καὶ τὸ ἐν Θερμοπύλαις ἀναλαβὼν τὰς συνόδους ἀντὶ μιᾶς δύο πεποίηκε, καὶ νόμους ἔθετο, καθ' οὓς ἔμελλον ἕκαστα διοικεῖν, ἀτέλειάν τε προεῖπεν ἐφ' ἑκατέραις ταῖς συνόδοις, καὶ τὴν πρόνοιαν τοῦ ἱεροῦ καὶ τῶν Δελφῶν τῷ συνεδρίῳ ἐπέτρεψε. μετὰ δέ τινας χρόνους, Ὀρνυτὸς ὁ Σισύφου ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἀονίας αὐτόσε, καὶ πολεμοῦντας εὑρὼν Ὑαμπολίτας πρὸς Ὀπουντίους Λοκροὺς περὶ Δαφνοῦντος, συμμαχήσας τε ἐνίκησεν, καὶ ἦρξεν αὐτῶν. ἐγένοντο δ' αὐτῷ παῖδες Φῶκος καὶ Θόας. ἀλλ' ὁ μὲν Θόας ἅμα τῷ πατρὶ εἰς Κόρινθον ἀπήλασε, Φῶκος δὲ δεξάμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ πατρὸς Φωκέας αὐτοὺς ὠνόμασεν. *ΑΚΡΟΠΤΟΛΙΝ*, μητρόπολιν. (ἐν γὰρ τῷ ἄκρῳ τῆς Φωκίδος κεῖται.) Gu.

V. 1090. *ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ.* οὐχ οὕτω ποιήσω. *ΑΛΛΑ ΤΑΥΤΑ ΜΕΝ*, ἃ ἐστὶ δηλονότι ὑμῖν διὰ φροντίδος, τουτέστιν ὁ θάνατος, κἀμοὶ διὰ φροντίδος ἐστίν.

V. 1091. *ΕΠΕΙ ΔΕ ΚΑΤΘΑΝΟΥΜΕΘΑ.* ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ἐκρίθη ἀποθανεῖν ἡμᾶς, πρὸς ἀλλήλους σκεψώμεθα, ὡς ἂν τῷ Μενελάῳ κακὸν προστριψώμεθα, ἵνα μὴ μόνοι δυστυχῶμεν ἡμεῖς. *ΕΙΣ ΚΟΙΝΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΕΛΘ.* ἤγουν δεῦρο κοινῶς βουλευσώμεθα. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1093. *Ω ΦΙΛΤΑΤ'*, εἴθε γὰρ τοῦτο ἰδὼν ἀποθάνοιμι. *ΓΑΡ* ἀργόν. ἔστι δὲ διὰ κάλλος λόγου. Gu.

V. 1094. *ΠΙΘΟΥ ΝΥΝ*, πείσθητι δὴ, καὶ τὴν σφαγὴν ἀναβαλοῦ. *ΑΝΑΜΕΙΝΟΝ*, καρτέρησον. (εἰς ἀναμονὴν θές.) Gu. *ΑΝΑΜ. ΦΑΣΓ. ΤΟΜ.* μήπω σφάξῃς σεαυτόν. Gu.

V. 1095. *ΜΕΝΩ*, προσκαρτερήσω, εἰ τὸν ἐχθρὸν κολάσω.

V. 1096. *ΣΙΓΑ ΝΥΝ*, σίγα δὴ, ὅτι γυναιξὶν οὐδὲν θαρρῶ. MS. C.C C. *ΒΡΑΧΥ*, ὀλίγον ἀντὶ τοῦ οὐδέν. (οὐδαμῶς.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. *ΣΙΓΑ ΝΥΝ.* ὑφορᾶται τὰς τοῦ χοροῦ· ἐνόμιζε γὰρ αὐτὰς ἐχθρὰς εἶναι. τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ γὰρ, ἢ ἀντὶ τοῦ ὅτι.

V. 1097. *ΜΗΔΕΝ ΤΡΕΣΗΙΣ*, μηδαμῶς φοβηθῇς, ὅτι πάρεισιν ἡμῖν φίλαι. MS. C.C.C. ὡς, ὅτι. (ἀντὶ τοῦ γὰρ τὸ ὡς.) Gu.

V. 1098. *ΑΤΙΗΗΝ*, διά. Gu. εἰς. Fl. 9. 17. 59. 76. εἰς ἑσδμένην. Fl. 6. ὥστε λυπεῖν αὐτόν. Fl. 10. 21. *ΠΩΣ ΟΥΝ ΕΤΟΙΜΟΝ.* τὸ ἑξῆς· εἰ γάρ, φησί, τοῦτο εὔκολον καὶ ἕτοιμον τὸ φονεῦσαι τὴν Ἑλένην, καλῶς ἂν ἡμῖν ἔσται. ἀλλὰ τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἑτοιμόν ἐστι· τὸ γὰρ ἕτοιμον καλόν ἐστι. ὁ δὲ λόγος τοιοῦτος ἐστί· τὸ γὰρ ἑτοίμως καὶ εὐχερῶς τὴν Ἑλένην κατεργάσασθαι, καλόν ἐστιν, εἰ ὅλως δυνατὸν τοῦτο πρᾶξαι. ἕτοιμος γὰρ εἰς τοῦτο εἰμί, εἴγε μὴ καταληφθήσομαι. ἀλλὰ τίνι τρόπῳ, φησίν, ἀνέλωμεν; ἕτοιμος γὰρ εἰμὶ πρὸς τὸ σφάξαι, εἰ ἔστιν εὐμαρὲς τὸ κτεῖναι, τουτέστιν, εἰ μὴ καταληφθήσομαι. *ΤΟ ΓΑΡ*, τὸ ἐξ ἐμοῦ. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΕΣΤΑΙ*, γενήσεται, ἀποβῇ. Fl. 59. *ΚΑΛΩΣ*, καὶ ὠφελίμως. Fl. 59. εὐκόλως, εὔκολον τοῦτο, εἰ μὴ καταλειφθῶμεν. Fl. 6. εἰ μὴ φωραθῶμεν. Gu.

V. 1101. *ΑΠΟΣΦΡΑΓΙΖΕΤΑΙ.* σφραγίδας ἐπιτίθησιν, ὡς δὴ πάντα κληρονομήσασα τὰ ἐμά. τὰ μέν, φησί, σφραγίζει τῶν ἡμετέρων, τὰ δὲ ἀποσφραγίζει. γράφεται καὶ ἀπασφαλίζεται. [6]) *ΑΠΟΣΦΡΑΓΙΖΕΤΑΙ*, διὰ σφραγίδων ἀσφαλίζεται, ὡς ἤδη κληρονομήσουσα (Fl. —σασα) αὐτά. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 34. 56. 59. 76. ἰδιοποιεῖται, (om. Baroc.) σφραγίδας ἐπιτίθησι πᾶσι (τοῖς add. Baroc.) κιβωτίοις καὶ τοῖς ἄλλοις. Baroc. 74. Gu.

V. 1102. *ΑΛΛ' ΟΥΚΕΘ'*, ἀπασφαλισθήσεται δηλονότι. *ΑΛΛ' ΟΥΚΕΘ'*, ἀποσφραγίσεται. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1103. *ΚΑΙ ΠΩΣ*, τίνα τρόπον φονεύσομεν αὐτήν, ἀπορῶ δηλονότι· ἔχει γὰρ βαρβάρους ἀκολούθους. (δούλους a m. 2. add. Gu.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΟΠΑΟΝΑΣ*, ἤγουν ἀκολούθους καὶ δούλους.

V. 1104. *ΤΙΝΑΣ*, ἐπὶ εὐτελισμοῦ. Gu. Florr. iidem. *ΤΡΕΣΑΙΜΙ*, δειλιάσαιμι. *ΤΡΕΣΑΙΜΙ*, φοβηθείην. Gu. Florr. iidem.

V. 1105. *ΟΙΟΥΣ ΕΝΟΠΤΡΩΝ*, οἵους εἰκὸς εἶναι

6) King. edidit: — τῶν ἡμετέρων, τὰ δὲ ἀποσφαλίζεται. Scribebatur antea erat ἀπασφαλίζεται. Ab initio Junt. Basil. κληρονομήσασα. Corr. Barn.

ἐπιτηδείους [7]) *εἰς τὴν τῶν ἐνόπτρων καὶ μύρων ὑπηρεσίαν.* *ΟΙΟΥΣ ΕΝΟΠΤΡ.* *τοιούτους ἔχει οἵους εἶναι δηλονότι ἐπιστάτας ἤγουν ἐπιτρόπους, τῶν ἐνόπτρων, ἀντὶ τοῦ* (*τῶν* add. Florr.) *καὶ τῶν μύρων.* Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΕΠΙΣΤΑΤΑΣ, ἐνόχους, οἰκονόμους, ἐπιτρόπους.* Gu.

V. 1106. *ΤΡΥΦΑΣ. τρυφὰς λέγει, οὓς ἐκ Τροίας εὐνούχους καὶ θεράποντας ἤγαγεν.* *ΤΡΥΦΑΣ, βλακείας.* Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *σπατάλας.* Fl. 33.

V. 1107. *ΩΣΘ' ΕΛΛΑΣ, ὥστε ἡ Ἑλλὰς, ὅσον εἰς αὐτὴν, μικρὸν ὑπάρχει κατοικητήριον.* *ΣΜΙΚΡΟΝ, τοσούτους ἧκεν ἐκεῖθεν ἄγουσα.* Gu. Fl. 6. *πρὸς τὴν ταύτης αὐθάδειαν ὡς βραχὺ ταύτης ἡ Ἑλλάς ἐστι.* Fl. 33. *οὕτω, φησὶν, ὑπερβαλλόντως ἐτρύφα ἐν τῇ βαρβάρων χώρᾳ, ὡς μηδὲν ἡγεῖσθαι τὴν Ἑλλάδα πρὸς τρυφήν. τρυφηλότερον γὰρ τὸν βίον οἱ βάρβαροι διάγουσι, μείζων τε ἡ Ἀσία τῆς Εὐρώπης.* [8])

V. 1108. *ΟΥΔΕΝ ΤΟ ΔΟΥΛΟΝ, ἀσθενεῖς, φησὶν, οἱ δοῦλοι πρὸς τοὺς ἐλευθέρους μάχεσθαι διὰ τὸ μὴ τολμᾷν.*

V. 1109. *ΚΑΙ ΜΗΝ, ὄντως τόδε πράξας ἐκ δευτέρου θανεῖν οὐχ ὑποχωρῶ.* *ΤΟΔΕ, τὸ φονεῦσαι τὴν Ἑλένην.* Gu. *ΟΥ ΧΑΖΟΜΑΙ, ἢ ὑποχωρῶ, ἢ ἅζομαι ἀντὶ τοῦ εὐλαβοῦμαι.* (*οὐ φεύγω, ἀφίσταμαι* add. Gu. m. 2.) Gu. Baroc. 74.

V. 1110. *ΑΛΛ' ΟΥΔ' ΕΓΩ ΜΗΝ, ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ οὐχ ὑποχωρήσω θανεῖν δὶς, σοί γε βοηθῶν.* *ΤΙΜΩΡΟΥΜΕΝΟΙ ἀντὶ τοῦ τιμωρῶν.* Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1111. *ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ, τὸ περὶ τοῦ φόνου τῆς Ἑλένης πρᾶγμα δήλωσον, καὶ εἰπὲ, ποίῳ τρόπῳ ταύτην μέλλομεν ἀναιρεῖν.* *ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ, τὸν τρόπον τοῦ φόνου.* (*τὴν ἐκείνης σφαγὴν, ὅπως ἔσται* add. Gu.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1112. *ΕΙΣΙΜΕΝ, εἰςέλθωμεν εἰς τοὺς οἴκους, ὡς*

7) Gu. *προθύμους* sine *οἵους εἰκὸς εἶναι.*

8) In editis hoc scholion cum schol. ad v. 1103. cohaeret, quasi hoc eodem pertineat. *τρυφηλότερον* est a Barn. pro *τρυφηλότεροι.*

ἀποθανούμενοι. ΕΙΣΙΜΕΝ. ἀντὶ ὑποτακτικοῦ ὁριστικόν. τὸ θέμα δὲ εἶμι τὸ πορεύομαι διὰ διφθόγγου γραφόμενον. τῶν πληθυντικῶν τὸ ἀόριστον (τὸ α πρόςωπον) ἴμεν διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς μι ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν καὶ παθητικῶν συστέλλονται. Fl. 21.

V. 1113. ΕΧΩ, νοῶ ὅσον λέγεις, τὰ λοιπὰ δὲ οὐ νοῶ. ΕΧΩ ἀντὶ τοῦ νοῶ πᾶν τοῦτο ὃ εἶπας. Gu. Fl. 6. ΤΑΠΙΛΟΙΠΑ, τὰ ἐπίλοιπα, ἤγουν τὰ ἔμπροσθεν. (ἤγουν τί μετὰ τὸ εἰςιέναι γενήσεται.) Gu. Fl. 6. οἶδα μέχρι τούτου δι' ἃ πάσχομεν. Fl. 10.

V. 1114. ΓΟΟΥΣ, θρήνους πρὸς αὐτὴν ἐπιθήσομεν, δι' ἃ ἡμεῖς πανθάνομεν, ἤγουν ποιήσομεν (Gu. ποιήσωμεν) τὰ ἡμέτερα δυςτυχήματα πρὸς αὐτὴν θρῆνον. ΓΟΟΥΣ ΘΗΣΟΜΕΘΑ ἀντὶ τοῦ θρηνήσωμεν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Α ΠΑΣΧΟΜΕΝ, διὰ τὰ ἡμέτερα δυςτυχήματα. Fl. 6. διά. Gu.

V. 1115. ΩΣΤ' ΕΝΔΑΚΡ. οὕτω, φησὶ, περιπαθῶς δακρύσομεν, ὥςτε αὐτὴν εἰς οἶκτον κινῆσαι, ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ θανάτῳ λάθρα χαίρουσαν. ΩΣΤ' ΕΝΔΑΚΡ. (αὐτὴν) ἔξωθεν δηλονότι. Gu. ΚΕΧΑΡΜΕΝΗΝ, διὰ τὴν τῆς κληρονομίας ἐλπίδα. Gu. Fl. 6. ἤτοι ἔσω πληροῦ χαράν. (an: πλήρη χαρᾶς?) Fl. 10.

V. 1116. ΚΑΙ ΝΩιΝ ΠΑΡΕΣΤΑΙ. καὶ γὰρ ἡμεῖς οἰκτιζόμεθα μὲν, χαίρομεν δὲ ὡς μέλλοντες αὐτὴν φονεύειν. τὸ οὖν τότε ἢ ὅτε εἰςερχόμεθα, ἢ ὅτε φονεύομεν αὐτήν. Ἄλλως. καὶ ἡμῖν τοῖς δυσὶ τοῦτο, φησὶν, ἔσται, τὸ δεῖν μὲν δακρύειν, χαίρειν δὲ τῇ διανοίᾳ. καὶ ἡμῖν γενήσεται, ἅπερ ἐκείνη τότε, ἡνίκα εἰςελθόντες πρὸς αὐτὴν ἱκετεύομεν· ὡς γὰρ ἐκείνη, ἡμῶν ὀδυρομένων, προςποιήσεται μὲν δακρύειν, χαιρήσεται δὲ κατὰ ψυχὴν, οὕτω καὶ ἡμεῖς, αὐτῆς ἱκετευούσης, προςποιησόμεθα λυπεῖσθαι, ἔνδον χαίροντες ἐπὶ τῷ μέλλειν αὐτὴν ἀναιρεῖν. Ἄλλως. καὶ ἡμῖν τότε ταῦτα παρέσται, ἅπερ ἐκείνῃ, ἤγουν τὸ ἔξωθεν δακρύειν, ἔνδοθεν 9) δὲ χαρὰν ἔχειν τῇ ἐλπίδι τῆς διαχειρίσεως

9) ἔνδοθεν. Sic Gu. in quo haec, quae post Ἄλλως. καὶ ἡμῖν sequuntur, scripta sunt manu prima. Vulgo ἔκποθεν, Barn. ἔκτοθεν. In Junt. et Basil. etiam χαρὰν (Bas. χαρᾶν) ἔχει, quod correxit Barn. E Gu. etiam paulo ante scripsi ἐκείνῃ pro κείνῃ et post διαχειρίσεως pro διαχειρήσεως. Supra erat ἐπὶ τὸ μέλλειν αὐτὴν ἀν.

αὐτῆς. ΚΑΙ ΝΩιΝ ΠΑΡ. καὶ ἡμεῖς τὸ μὲν φαινόμενον πρὸς αὐτὴν δακρύσομεν, ὅτε πρὸς αὐτὴν ἐλεεινολογούμεθα, ἔνδον δὲ χαρὰν ἕξομεν διὰ τὸν αὐτῆς θάνατον. Gu. [10])

V. 1117. ΑΓΩΝΑ, τοῦ αὐτῆς θανάτου. Gu. Fl. 6. τοῦ φόνου δηλονότι. Fl. 59. ΑΓΩΝΙΟΥΜΕΘΑ, δραμούμεθα. Gu.

V. 1118. ΚΡΥΠΤΑ ἤγουν κεκρυμμένα. Gu.

V. 1119. ΠΡΟΣΘΕΝ Δ' ΟΠΑΔΩΝ καὶ πῶς, φησὶν, ἀναιρήσομεν αὐτὴν ἔμπροσθεν τῶν δούλων; ΠΡΟΣΘΕΝ, ἐνώπιον. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. πρὸ τοῦ θανεῖν ἐκείνην. Gu. m. 2. ΤΙΣ ΟΛΕΘΡΟΣ. ὥσπερ τὸ ταχὺς λέγεται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ταχέως, οὕτως ἐνταῦθα τὸ τίς ἀντὶ τοῦ κατά τινα τρόπον, ἐπιῤῥηματικῶς.

V. 1120. ΕΚΚΛΗιΣΟΜΕΝ, ἀπασφαλίσομεν αὐτοὺς ἄλλον εἰς ἄλλην στέγην. ΕΚΚΛΗιΣΟΜΕΝ, ἐξαγαγόντες αὐτοὺς τῆς στέγης ἄλλον ἄλλοσε κλείσομεν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1121. ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΕ ΜΗ ΣΙΓ. καὶ τὸν μὴ σιγῶντα, ἀλλ' ἐμφαίνοντα τὴν βουλὴν, ἀποκτείνειν πρέπει.

V. 1122. ΕΙΤ' ΑΥΤΟ ΔΗΛΟΙ, εἶτα αὐτὸ τὸ ἔργον καὶ τὸ πρᾶγμα δηλοῖ, ὅπου χρεὼν καὶ ἀναγκαῖον τείνειν, ἤτοι ἀφορᾷν καὶ πορεύεσθαι. φανεροῖ τὸ ἔργον, ὅπου ἀφορᾷν πρέπον. ΔΗΛΟΙ, ἂν, δηλώσει. Gu.

V. 1123. ΕΛΕΝΗΝ ΦΟΝ. εἰς τὸ φονεύειν τὴν Ἑλένην· μανθάνω καὶ νοῶ τὸ σύμβολον καὶ τὸ σημεῖον, Ἑλένην ἀποκτείνειν· καταλαμβάνω τὸ συμφώνημα. νῦν, φησὶν, ἔγνων, πῶς δεῖ φονεύειν τὴν Ἑλένην. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ, τὸ σημεῖον, τὸν σκοπὸν, ὃν (ὅπερ Gu.) συμβολικῶς (καὶ συνεσκιασμένως add. Gu.) εἶπας. (Baroc. μὲν λέγεις.) Baroc. 74. Gu.

V. 1124—1141. ΕΓΝΩΣ; ἤτοι ἐγνώρισας, ὃ λέγω. ἄκουσον δὲ καὶ, πῶς καλῶς βουλεύομαι. εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σώφρονα μεθίεμεν καὶ ἐκινοῦμεν τὸ ξίφος, ἦν ἂν ὁ φόνος δυσκλεὴς καὶ ἄδοξος· νῦν δὲ δώσει δίκην, ἡ Ἑλένη δηλονότι, ἀντὶ τοῦ τιμωρηθήσεται, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνθρώπων, ὧν τοὺς πατέρας ἀπέκτεινεν,

10) In Flor. 6. sunt tantum verba ὅτε πρὸς αὐτὴν ἐλεεῖν.

καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας ἐστερημένας ἀνδρῶν ἐποίησεν. εὐχὴ δὲ ἔσται, πῦρ τε καὶ θυσίας ποιήσουσι τοῖς θεοῖς, σοί τε καὶ ἐμοὶ εὐχόμενοι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὥςτε τυχεῖν αὐτῶν δηλονότι, ὅτι ἐποιήσαμεν φόνον κακῆς γυναικὸς, τῆς Ἑλένης δηλονότι. μητροφόντης δὲ οὐκ ὀνομαζῃ ταύτην κτανὼν, ἀλλὰ ἀπολιπὼν τοῦτο τὸ καλεῖσθαι μητροφόντης, πεσῇ ἐπὶ τὸ κρεῖττον, λεγόμενος φονεὺς τῆς πολυκτόνου Ἑλένης, ἤτοι τῆς αἰτίας φόνου πολλοῖς γενομένης. οὐ πρέπει τὸν Μενέλαον μὲν εὐτυχεῖν, τὸν δὲ σὸν πατέρα καὶ ἐμὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν θανεῖν τὴν μητέρα τε — ἐῶ τοῦτο, οὐ γὰρ λέγειν εὐπρεπὲς, — ἔχειν τε τοὺς σοὺς δόμους, λαβόντα τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, διὰ τὴν ἀνδρείαν τοῦ Ἀγαμέμνονος. εἴθε γὰρ μηκέτι ζώην, εἰ μὴ κατ' ἐκείνης λήψομαι μέλαν φάσγανον, ἤτοι θανάτου ποιητικόν.

V. 1124. *ΒΟΥΛΕΥΟΜΑΙ*, συμβουλεύομαι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1126. *ΜΕΘΕΙΜΕΝ*, ἐνεβάλομεν. *ΜΕΘΕΙΜΕΝ*, μεθίεμεν, ἐκινοῦμεν, (ἐνεβαλλόμεθα.) Gu. ἐμβαλεῖν, ἐπεχειροῦμεν. Fl. 6. μεθίημι, τὸ α τῶν πληθυντικῶν μεθίεμεν, καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν γραμμάτων καὶ κρᾶσιν μεθεῖμεν. Fl. 21. *ΔΥΣΚΛΕΗΣ*, ἄτιμος. (ἄδοξος add. Gu.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76.

V. 1127. *ΥΠΕΡ ΑΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ*, ὑπὲρ ἁπάντων Ἑλλήνων δώσει τιμωρίαν.

V. 1128. *ΩΝ ΠΑΤΕΡΑΣ*. πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀποδέδοται. Baroc. 74. Gu. *ΑΠΕΚΤΕΙΝ'*, αἰτία ἐγένετο φονευθῆναι αὐτούς. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ΩΝ Δ' ΑΠΩΛΕΣΕ ΤΕΚΝΑ*. καθολικῶς εἰπὼν τὸ ὧν πατέρας ἀπέκτεινεν, ἐπάγει, ὧν δ' ἀπώλεσε τέκνα, ὥςπερ ἐπανορθῶν τὸν λόγον, ἀντὶ τοῦ εἰσὶ (δὲ add. Baroc.) ὧν καὶ τέκνα ἀπώλεσεν. Baroc. 74. Gu. [1])

V. 1129. *ΝΥΜΦΑΣ*, καὶ τὰς νέας ἐποίησε συνευνετῶν ἐστερημένας. *ΝΥΜΦΑΣ* ἀντὶ τοῦ γυναῖκας. Gu.

V. 1130. *ΟΛΟΛΥΓΜΟΣ ΕΣΤΑΙ*, ἀντὶ τοῦ χαρὰ γενήσεται καὶ εὐχή. Ὅμηρος (Il. ζ, 301.)· αἱ δ' ὀλο-

1) In Baroc. hoc praecedit, sequitur superius τὸ ὧν πατ. πρὸς τὸ σημ. et ἀποδίδοται pro ἀποδέδ.

λυγῇ πᾶσαι. *ΠΥΡ Τ' ΑΝΑΨΟΥΣΙΝ* ἀντὶ τοῦ καὶ θεοῖς θυσίαν ποιήσουσι. *ΟΛΟΛΥΓΜΟΣ — ΘΕΟΙΣ*, ὕμνος μετὰ θρήνου· θρηνήσουσι ²) μὲν γὰρ εἰς μνήμην τῶν οἰκείων ἰόντες, ὑμνήσουσι δὲ τοῖς θεοῖς, ἰδόντες Ἑλένην ἀπολωλυῖαν. τὸ δὲ ἀνάψουσι πῦρ ἀντὶ τοῦ θυσιάσουσι· διὰ πυρὸς γὰρ τὰ θύματα γίνεται. Baroc. 74. Gu.

V. 1131. *ΚΕΔΝ' ΑΡΩΜΕΝΟΙ.* κεδνὰ κυρίως τὰ ³) συνετά· νῦν δὲ τὰ ἀγαθά. εὐχόμενοι ἡμᾶς τυχεῖν πολλῶν ἀγαθῶν, διότι ἐποιήσαμεν φόνον κακῆς γυναικός.

V. 1132. *ΑΙΜ' ΕΠΡΑΞΑΜΕΝ*, φόνον διετελειώσαμεν. (εἰργασάμεθα, ἐξεχέαμεν add. Gu.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76.

V. 1133—1135. *Ο ΜΗΤΡΟΦΟΝΤΗΣ.* τὸ τοῦ μητροφόντου ὄνομα φυγών, εἰς τὸ βέλτιον ὄνομα ἔρχῃ, Ἑλένης φονεὺς λεγόμενος τῆς πολυκτόνου. ⁴)

V. 1134. *ΠΕΣΗι*, Δωρικόν. Gu. Fl. 6.

V. 1136. *ΠΟΤ'*, ἄρα. Gu. Fl. 6.

V. 1138. *ΜΗΤΕΡΑ Τ' ΕΩ.* τὴν μητέρα ἀφίημι· οὐ γὰρ ἀκόλουθόν ὑπομιμνήσκειν σε τοῦ φόνου τῆς μητρός. *ΜΗΤΕΡΑ Τ' ΕΩ.* μητέρα τε εἰπών, μεταμελόμενος καὶ ἐπιδιορθῶν ἑαυτὸν ἐπάγει, ἐῶ τοῦτο· οὐ γὰρ εὐπρεπές ἤγουν εὐπρόσωπον λέγειν, τουτέστιν ὥστε λέγειν αὐτὸ ἐμέ. (ἤγουν οὐ δεῖ ἀναμιμνήσκεσθαι ἐμὲ περὶ ταύτης add. Florr.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΕΩ*, παραλείπω· ἐνδίκως γὰρ ἀπόλωλε. Gu. m. 2. Fl. 6.

V. 1139 sq. *ΔΙ' ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ ΔΟΡΥ*, διὰ τὴν συμμαχίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπολαβόντα τὴν Ἑλένην, οὐ δεῖ αὐτὸν πρὸς τούτοις ἔχειν τοὺς σοὺς δόμους.

V. 1140 sq. *ΜΗ ΓΑΡ ΟΥΝ ΖΩιΗΝ ΕΤΙ.* εἴθε μηκέτι ζῴην, εἰ μὴ ἑλκύσω κατ' ἐκείνης τὸ ξίφος. *ΣΠΑΣΩ*, σπάσομαι, ἤγουν λήψομαι, ἑλκύσω. (λάβω add. Gu.

2) Barn. θρηνοῦσι. In eodem, ut in Gu., continuari haec suspicor: τὸ δὲ ἀν. π. quamvis King. novi scholii initium fecerit πῦρ τ' ἀνάψ. ἀντὶ τοῦ θ. εὐχῇ, ὕμνος μετὰ θρήνου est etiam in Fl. 6.

3) κυρίως τὰ e Gu. addidi.

4) Fl. 10. ἔρχῃ, ἵνα ἀντὶ μητροφόντου Ἑλ. φονεὺς ἔσῃ.

m. 2.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΜΕΛΛΝ*, *θανάτου πρόξενον*. Gu.

V. 1142—1145. *ΗΝ Δ' ΟΥΝ. ἢν δὲ μὴ ἐγκρατεῖς γενώμεθα τοῦ φόνου τῆς Ἑλένης, καύσαντες τοὺς δόμους τούςδε ἀποθανούμεθα· ἑνὸς γὰρ τοῖν δυοῖν οὐκ ἀποτυχόντες λάβοιμεν δόξαν. Ἄλλως. θατέρου εὐστοχήσαντες, ἢ φονεύσαντες αὐτὴν, ἢ καύσαντες τὸν οἶκον, δόξαν ἕξομεν.*

V. 1145. *τὸ ΚΑΛΩΣ ΘΑΝΟΝΤΕΣ καὶ τὸ ἢ καλῶς σεσωσμένοι ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ ἑνός· ἢ τὸ ἑνὸς νόει ἀντὶ τοῦ ἢ τοῦ φονεῦσαι τὴν Ἑλένην, ἢ τοῦ πρῆσαι τοὺς οἴκους.* Baroc. 74. Gu. *ΚΑΛΩΣ, γενναίως.* Gu. Fl. 6.

V. 1146 sq. *ΠΑΣΑΙΣ ΓΥΝΑΙΞΙ. ἀξία στυγεῖσθαι ὑπὸ πασῶν γυναικῶν ἡ τοῦ Τυνδάρεω παῖς, ἥτις κατήσχυνε τὸ γένος ἑαυτῆς, ἤτοι τοὺς συγγενεῖς, ἢ τὸ ἑαυτῆς γένος, τουτέστι τὰς γυναῖκας.*

V. 1148. 1149. *ΦΕΥ, θαυμαστικόν. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κάλλιον ἀληθοῦς φίλου, οὐ πλοῦτος, οὐ βασιλεία.*

V. 1149. 1150. *ΑΛΟΓΙΣΤΟΝ ΔΕ ΤΙ ἀσύνετον δὲ ἐστὶν τὸ ἀνταλλάττειν τὸ πλῆθος ἀντὶ* 5) *τοῦ εὐγενοῦς φίλου. ἕνα, φησὶν, ἄνδρα συνετὸν προκρίνειεν ἄν τις ἀλογίστου πλήθους τῶν πολλῶν. Ἄλλως. ἀσύνετον δέ τι* 6) *καὶ μωρόν ἐστι τὸ ἀνταλλάττεσθαι ἀντὶ τοῦ γενναίου φίλου πλῆθος, ἤγουν τὸ προτιμᾷν τὸ πλῆθος ἀντὶ τοῦ γενναίου φίλου· οὐ γὰρ τὸ πλῆθος θέλει δηλοῦν ἀλόγιστον, ἀλλ' ὅτι ἀντάλλαγμά γινόμενον τὸ πλῆθος γενναίου φίλου, τουτέστιν ἀντὶ τοῦ γενναίου φίλου λαμβανόμενον, ὡς πλείονος τινὸς ἄξιον, ἀλογίστως λαμβάνεται. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ ταχὺς παρεγένου, ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ τοῖς ὁμοίοις. ΑΛΟΓΙΣΤΟΝ, ἀσύνετον καὶ μωρὸν, μάταιον, οὐδενὸς λόγου ἄξιον, ἀπὸ τοῦ ἀλογίζω. ἀλόγιστον γὰρ τὸ ἄλογον καὶ μωρόν· ἀλόγητον δὲ τὸ καταφρονητὸν, ἀπὸ τοῦ ἀλογῶ ἀλογῆσαι.*

5) *ἀντὶ* scripsi e cod. Fl. 33., qui post *φίλου* addit etiam *καὶ προκρίνειν*. Vulgo *αὐτό*. Sequentia *ἕνα — τῶν πολλῶν* non leguntur in cod.

6) *δέ τι* addidi e Gu. in quo totum scholion legitur a pr. m. Ex eodem paulo post dedi *θέλει* pro *θέλων* — *ἀλογίστως* pro *ἀλόγιστον* et in fine addidi *καὶ τοῖς ὁμοίοις*.

V. 1151. *ΤΑ Τ' ΕΙΣ ΑΙΓ.* τὰ γινόμενα δηλονότι. Gu. *ΕΞΕΥΡΕΣ,* ἐμηχανήσω. (ἐνόησας add. Gu. m. 2.)

V. 1152. *ΚΑΙ ΠΛΗΣΙΟΝ.* καὶ ἐπὶ τῶν κινδύνων παρυπῆρχες πλησίον ἐμοῦ.

V. 1153. *ΝΥΝ Δ' ΑΥ ΔΙΔΩΣ.* καὶ ἀρτίως συμβουλεύεις μοι ἐκδίκησιν τῶν πολεμίων. *ΔΙΔΩΣ ΠΟΛ. ΤΙΜΩΡ.* ὑποβάλλεις πῶς δεῖ (Fl. δὴ) τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι. Gu. Fl. 6. *ΤΙΜΩΡΙΑΝ* ἀντὶ τοῦ ὁδὸν τιμωρίας. (κόλασιν add. Gu. m. 2.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1154. *ΚΟΥΚ ΕΚΠΟΔΩΝ ΕΙ,* καὶ οὐ μακρὰν ὑπάρχεις. *ΕΚΠΟΔΩΝ ΕΙ,* μακρὰν ἠλλοτρίωσαι. Fl. 6.

V. 1154—1164. *ΠΑΥΣΟΜΑΙ Σ' ΑΙΝΩΝ.* Ἐπαινῶν σε παύσομαι, ἐπειδὴ βάρος ἐστὶ κἂν τῷδε, ἤτοι ἐν τῷ λίαν ἐπαινεῖσθαι. ἐγὼ δὲ ὁμολογουμένως ἀποθνήσκων, δράσας τι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς χρήζω θανεῖν, ὅπως ἀντανέλωμεν καὶ ἀφανίσωμεν, οἵτινες προὔδωκαν ἐμὲ, καὶ ὅπως θρηνῶσιν, οἵτινες καὶ ἐμὲ ἐποίησαν ἄθλιον. Ἀγαμέμνονος παῖς ὑπάρχω, ὅστις ἀρχηγὸς ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων ἄξιος κριθεὶς, οὐ τυραννικῶς, ἀλλ' ὅμως ἰσχὺν καὶ ἐπικουρίαν ἔλαβεν ὑπὸ θεοῦ· ὃν πατέρα οὐ καταισχυνῶ, δι' ὧν ἂν ἀνδρείως [7]) ἀποθανοῦμαι.

V. 1155. *ΒΑΡΟΣ.* τοῖς γὰρ τοιούτοις φίλοις βάρος, ὡς φησὶν ὁ ποιητὴς, καὶ τὸ ἐπαινεῖσθαι. Fl. 6.

V. 1156. *ΠΑΝΤΩΣ,* ἐκ παντός. (ἀληθῶς add. Gu. a m. 2.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΕΚΠΝΕΩΝ ΨΥΧΗΝ ΕΜ.* ἤγουν ἀποθνήσκων. (ἤγουν πρὸς θάνατον ἐρχόμενος, ἀποπνέων.) Gu.

V. 1158. *ΠΡΟΥΔΟΣΑΝ,* καὶ εἰς θάνατον παρέδωκαν. κατέλιπον. Gu.

V. 1161. *ΑΛΛ' ΟΜΩΣ.* περισσὸν τὸ ὅμως. (τὸ ὅμως εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ μὲν ἀπὸ κοινῆς γνώμης γέγονως βασιλεὺς οὐχ ἃ βούλεται προστάττει, ἀλλ' ἃ οἱ ποιήσαντες θέ-

7) ἂν ἀνδρείως. Imo ἀνάνδρως: Fl. 10. ad καταισχυνῶ v. 1162. adscriptum habet: ἀνάνδρως ἀποθανούμενος μηδὲν γενναῖον δράσας τοῦ φονεύειν καὶ μὴ φονεύεσθαι.

λουσιν, ὁ δὲ τύραννος ἃ γνοίη, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνάγκη ποιεῖν. Ἀγαμέμνονι οὖν, ὥςπερ θεῷ, πάντες ἐπείθοντο, εἰ καὶ παρὰ πάντων ἄρχων ἐκρίθη.) Baroc. 74. Gu.

V. 1162. *ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΩ*, ἀτιμάσω. Gu. Fl. 6.

V. 1163. *ΠΑΡΑΣΧΩΝ*, δοὺς, ὑπομείνας. Fl. 33.

V. 1164. *ΤΙΣΟΜΑΙ*, τιμωρήσομαι.

V. 1165. *ΕΝΟΣ ΓΑΡ*. τοῦ μὴ φονευθῆναι. *ΕΝΟΣ ΓΑΡ*, ἢ τοῦ φονεῦσαι τὴν Ἑλένην, ἢ τοῦ πρῆσαι τοὺς οἴκους. Gu. ἤγουν εἰ ἐγκρατεῖς γενοίμεθα ἑνὸς, ἢ τοῦ φονεῦσαι, ἢ θανεῖν ἐλευθέρως, ἢ πρῆσαι τοὺς οἴκους. Fl. 6.

V. 1166. *ΑΕΛΠΤΟΣ*, ἀντὶ τοῦ ἀνελπίστως. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΠΑΡΑΠΕΣΟΙ*, ἐπέλθοι ἡμῖν. Gu. Fl. iidem.

V. 1167. *ΚΤΑΝΟΥΣΙ, ΜΗ ΘΑΝΟΥΣΙ*. τοῦτο κατ᾽ ἰδίαν λέγει. ἐκεῖνο δὲ τὸ γενέσθαι, κτανοῦσιν ἡμῖν ἑτέρους, οὐχ ὑφ᾽ ἑτέρων ἀναιρεθεῖσι· τουτέστιν εὐτυχήσομεν, εἰ κἂν ἕνα τῶν ἐχθρῶν ἀνέλωμεν, καὶ μὴ παρ᾽ ἐκείνων ἡμεῖς ἀναιρεθείημεν. *ΕΥΧΟΜΑΙ ΤΑΔΕ*. ἡμῖν γενέσθαι δηλονότι.

V. 1168. *Ο ΒΟΥΛΟΜΑΙ ΓΑΡ*. ἃ γὰρ νομίζω τερπνὸν, τοῦτο καὶ μόνον ὀνομάζων ἀδαπάνως εὐφραινόμαι. Ἄλλως. ἐξ ὧν οὐδὲν βλαπτόμεθα, οὐδὲν κωλύει εὐφραίνειν ἑαυτοὺς λόγῳ. τὸ ἡδὺ, φησὶ, καὶ εὐκτὸν ἡμῖν πρᾶγμα, τὸ τινὰ τούτων λαβεῖν ὑποχείριον, οὐ βούλομαι διὰ στόματος μόνον προφέρειν, τουτέστι μέχρι λόγων ματαίων στῆναι, καὶ ἀζημίως τέρψαι τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν, τουτέστι μὴ μετὰ τοῦ ζημιῶσαι τινὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ τιμωρήσασθαι. *Ο ΒΟΥΛΟΜΑΙ*. ὅπερ γὰρ βούλομαι καὶ θέλω, ἡδὺ καὶ εὔφραντόν καὶ γλυκύ ἐστι, ὥςτε τέρψαι τὴν σὴν φρένα ἀδαπάνως, καὶ πλουσίως καὶ ἀφθόνως διὰ τοῦ στόματος τοῖς πτηνοῖς καὶ ταχέσι μύθοις καὶ λόγοις. Fl. 59.

V. 1169. *ΠΤΗΝΟΙΣΙ Μ*. πτηνοὺς ἐνταῦθα λέγει τοὺς λόγους διὰ τὸ δίκην πτηνῶν ἀπέρχεσθαι τῇ προφορᾷ. MS. C. C. C. εὐτυχεστάτοις (ἐν ταχυτάτοις) λόγοις. Fl. 21. ταχυτάτοις. Gu. *ΑΔΑΠΑΝΩΣ*, πλουσίως, ἀφθόνως. MS. C. C. C. Gu. *ΑΔΑΠ. ΤΕΡΨΑΙ ΦΡΕΝΑ*. εἰ γάρ τις, ὃ κατὰ νοῦν ἔχει, διὰ γλώττης προφέρει (φέρει C. C. C.), ὥςπερ ἡδονήν τινα δέχεται· ἀδαπάνως δὲ εἶπε, ἐπειδὴ χωρὶς δαπάνης ἔσται ἡ τέρψις. MS. C. C. C. Gu.

V. 1170 sq. *ΕΓΩ ΚΑΣΙΓΝΗΤΕ*, τοῦτο αὐτὸ, φησὶ, τὸ τινὰ λαβεῖν ὑποχείριον τούτων, σωτηρίαν ἡμῖν τοῖς τρισὶ φέρειν νομίζω, ἤτοι καὶ τὸ, ἀναιρεθείσης τῆς Ἑλένης, ἐνεδρεῦσαι καὶ τὴν Ἑρμιόνην. ταῦτα δὲ ἑξῆς ἐπάγει. *ΕΓΩ ΚΑΣΙΓΝΗΤ'*. ἐγὼ, ὦ κασίγνητε καὶ ὦ ἀδελφὲ, δοκῶ καὶ λογίζομαι καὶ σοὶ καὶ τῷδε καὶ τούτῳ τῷ Πυλάδῃ, καὶ ἐκ τρίτου ἐν (del.) ἐμοὶ ἔχειν καὶ εἶναι αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ εἴρηκας, σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν. ἢ οὕτως. δοκῶ καὶ λογίζομαι παρέχειν καὶ διδόναι ἡμῖν αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ λέγεις, καὶ σοὶ καὶ τῷδε τῷ Πυλάδῃ καὶ ἐμοὶ ἐκ τρίτου σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν. Fl. 59. τὸ *ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ* εἰ μὲν ἐκ παραλλήλου ἐρεῖς, διὰ τὸν ὅνπερ ἡ Ἠλέκτρα εἰπεῖν μέλλει λόγον (μέλλει λόγον λέγειν Bar.) νοήσεις. ἄλλοι δέ φασι τὸ αὐτὸ διὰ τὸν λόγον, ὃν ὁ Ὀρέστης καὶ Πυλάδης ἐβουλεύσαντο, — λέγω δὴ (Bar. δὲ) Ἑλένην κτενεῖν, ἢ πρήσειν τοὺς οἴκους, — τὸ δὲ τοῦτο, ὃ μέλλει λέγειν ἡ Ἠλέκτρα, ἐκλαμβάνουσιν ἀσυνδέτως. (Bar. ἀσύνδετον.) Baroc. 74. Gu.

V. 1172 sq. *ΑΛΛΑ ΠΟΥ ΤΟΔΕ.* εἰπὲ, φησὶ, πόθεν σχήσομεν τὴν σωτηρίαν· οἶδα γάρ σε συνετὴν τυγχάνουσαν ἀπ' ἀρχῆς. ἀλλὰ λέγε, φησὶν, ἣν ἔχεις ἡμῖν σωτηρίαν, πῶς πράξεις.

V. 1172. *ΠΡΟΝΟΙΑΝ*, τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. (προμήθειαν add. Gu.) Gu. Fl. 6. *ΑΛΛΑ ΠΟΥ ΤΟΔΕ*, ἤγουν λέγε (om. Fl.), ἐν ποίᾳ μηχανῇ ἔσται αὕτη (om. Fl.) ἡ σωτηρία, ἣν λέγεις (om. Fl.). Gu. Fl. 6.

V. 1173. *ΤΟ ΣΥΝΕΤΟΝ*. εἰπὲ δηλονότι τὴν φρόνησιν. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ φρόνιμον (om. Fl.) καὶ συμβουλευτικὸν (βουλ. Gu.) καὶ ἐν ἀπόροις εὐμήχανον (μηχανικόν Fl.). Gu. Fl. 6.

V. 1174. *ΑΚΟΥΕ*, Ὀρέστα. *ΚΑΙ ΣΥ*, ὦ Πυλάδη. Gu. *ΔΕΥΡΟ*, ὧδε. Gu. *ΤΟΝ ΝΟΥΝ ΕΧΕ*, τετραμμένον. Gu. 8)

V. 1175. *ΛΕΓ' ΩΣ ΤΟ ΜΕΛΛΕΙΝ*. τὰ ἀγαθὰ καὶ ἐν τῷ προσδοκᾶσθαι μόνον ἔχει τινὰ τέρψιν. *ΤΟ ΜΕΛΛΕΙΝ*, ἤγουν τὸ προσδοκᾶν. (ἐλπίζειν add. Gu.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΗΔΟΝΗΝ*, εὐφροσύνην. Fl. 6.

8) E talibus gl. King. paraphrasin hujus loci concinnavit.

V. 1176. *ΕΙΔΟΤ' ΗΡΟΜΗΝ*; σὲ τὸν γινώσκοντα ἠρώτηθα.

V. 1177. *ΟΙΔ' ΗΝ*, οἶδα τὴν Ἑρμιόνην, ἣν ἀνέθρεψεν ἡ μήτηρ ἡ ἐμή. Gu. [9])

V. 1178. *ΒΕΒΗΚΕ*, ἀπῆλθεν. Gu. King. paraphr.

V. 1179. *ΤΙ ΧΡΗΜΑ ΔΡ*. τί πρᾶγμα μέλλουσα ποιήσειν. (ἀπῆλθε.) Gu. King. par. *ΥΠΟΤΙΘΗΣ*, ὑποβάλλεις. *ΥΠΟΤΙΘΗΣ*, ὑπόνοιαν ἐλπίδος τινὸς εἰςάγεις. Gu. King. par.

V. 1180. *ΧΟΑΣ*. χοαὶ λέγονται ἐπὶ τῶν νεκρῶν. *ΚΑΤΑΣΠΕΙΣΟΥΣΑ*, θύσουσα. Gu. King. par. τὸ χοὰς κατασπείσουσα οὐ πρὸς τὸ τίνα ἐλπίδα ὑποβάλλεις ἀπεκρίθη, ἀλλὰ πρὸς τὸ τί δράσουσα. Gu. *ΥΠΕΡ ΜΗΤΡΟΣ ΤΑΦΟΥ*, ἐπάνω τοῦ τάφου τῆς μητρὸς, ἡμῶν δηλονότι. Gu. King. par. *ΜΗΤΡΟΣ*, τῆς Κλυταιμνήστρας, ἤγουν ἀπῆλθεν εἰς τὸν τάφον τῆς Κλυταιμνήστρας, ὅπως αὐτῇ σπείσῃ εὐμένειαν πρὸς Ἑλένην καὶ Μενέλαον ἔχειν. Gu. ἢ γράφεται ὑπὲρ μητρὸς τάφον, τουτέστιν ὑπὲρ μητρὸς αὐτῆς τῆς Ἑλένης τάφῳ τῆς Κλυταιμνήστρας. Fl. 6.

V. 1181. *ΚΑΙ ΔΗ ΤΙ ΜΟΙ*. τίνος χάριν τοῦτο εἴρηκας; τί τοῦτο εἶπας; ὅμοιον τῷ ὑποτίθης τίνα ἐλπίδα. τίνα γὰρ, φησὶν, ἐλπίδα ἐκ τούτου μοι ὑποβάλλεις, ἐκ τοῦ λέγειν, ὅτι ἐπορεύθη ἡ Ἑρμιόνη πρὸς τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας τάφον. *ΚΑΙ ΔΗ ΤΙ ΜΟΙ*, καὶ δὴ κατὰ τί μοι τοῦτο εἶπας εἰς σωτηρίαν. Gu. King. paraphr.

V. 1182. *ΞΥΛΛΑΒΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ*, ἐνέχυρον τῆς σωτηρίας ἡμῖν. *ΣΤΕΙΧΗι ΠΑΛΙΝ*, εἰς (om. Gu.) τοὐπίσω, ἤγουν ὅταν (om. Fl.) ἐπαναστρέψῃ. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. [10])

V. 1183. *ΤΙΝΟΣ*, ἕνεκα. Gu. King. *ΦΑΡΜΑΚΟΝ*, εἰς βοήθειαν (θεραπείαν add. Gu.) Gu. King. paraphr. *ΤΡΙΣΣΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ*, τριῶν φίλων, Gu. King. par. [1]) τὸ

9) Habet etiam King in paraphr. e MS. C. C. C. ut videtur.

10) ὅταν ἐπαν. habet King. in par. post scholion editum.

1) Post haec King. add. MS. C. C. C. ut omnia, quae e Gu.

τρισσοῖς φίλοις οὐ πρὸς τὸ εἶπας συντακτέον· δύο γάρ εἰσὶ (Bar. ἦσαν) πρὸς οὓς τοῦτο ἔλεγεν, Ὀρέστης τε καὶ Πυλάδης· ἀλλὰ πρὸς τὸ φάρμακον, ἵν᾽ ᾖ οὕτως· τίνος φάρμακον τοῖς τρισσοῖς φίλοις, ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ Πυλάδῃ τῷδε, τὸ τὴν Ἑρμιόνην συλλαβεῖν εἴρηκας; Baroc. 74. Gu.

V. 1184. ΔΡΑι, ἀπειλῇ δρᾷν. Gu. Fl. 6. 17. 56. 59. 76.

V. 1185. ΠΑΝ ΓΑΡ ΕΝ ΦΙΛΟΝ. ὡς εἰ ἔλεγεν, ἓν σῶμα καὶ μία ψυχὴ ἐσμέν. πᾶν γὰρ τὸ καθ᾽ ἡμᾶς ἕν, φησὶ, καὶ ταυτόν ἐστιν. Ἄλλως. τοῦτο φησὶν, ὡς εἴ τινα ἐξ ἡμῶν κακώσει, ἐν τοῖς τρισὶν ἡ βλάβη περιΐσταται. κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. ἕν, φησὶ, καὶ ταυτόν ἐστι πᾶν τὸ καθ᾽ ἡμᾶς, καὶ ὡς εἰπεῖν, ἓν σῶμα καὶ μία ψυχή. ΠΑΝ ΓΑΡ ΕΝ Φ. πάντες ἡμεῖς (τοῦτο γὰρ δηλοῦται διὰ τοῦ τόδε) ἓν φίλτρον ἐσμὲν, ἤγουν ὡς εἷς καταλεγόμεθα. Fl. 6. ΤΟΔΕ, τὸ ἀποθανεῖν τὴν Ἑλένην. Gu.

V. 1187. ΣΠΑΣΑΝΤ᾽ ΕΧΕΙΝ, ἀπογυμνώσαντα ἔχειν πρὸς αὐτῇ τῇ δέρῃ τῆς παρθένου. ΣΠΑΣΑΝΤΑ, ἑλκύσαντα. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. λαβόντα (ἐπιφέρειν add. Fl.). Gu. m. 2. Fl. 55.

V. 1188. ΣΩΖΗι, ὑπισχνῆται σώζειν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΧΡΗιΖΩΝ, θέλων. Gu. Florr. iidem. ΚΟΡΗΝ, τὴν θυγατέρα. Gu. Florr. iidem.

V. 1189. ΕΛΕΝΗΣ ΠΤΩΜΑ, ἀντὶ τοῦ τὸ σῶμα.

V. 1190. ΜΕΘΕΣ ΠΕΠΑΣΘΑΙ. ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν, τουτέστι συγχώρει τῷ πατρὶ τὴν Ἑρμιόνην πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ὄνησιν κτήσασθαι, ὅθεν καὶ τὸ πολυπάμμονος. ἐτυμολογεῖται δὲ πατὴρ παρὰ τὸ πεπᾶσθαι. καὶ ἀλλαχοῦ, πολλῶν καλεῖσθαι βούλομαι πατὴρ δόμων, ἀντὶ τοῦ δεσπότης. ΜΕΘΕΣ ΠΕΠΑΣΘΑΙ, ἤγουν ἄφες τῷ πατρὶ κεκτῆσθαι τῆς παρθένου τὸ δέμας, ἀντὶ τοῦ τὴν παρθένον περιφραστικῶς. MS. C.C.C. Gu.

V. 1191. ΗΝ Δ᾽ ΟΞΥΘΥΜΟΥ. ἐὰν δὲ ἐν τῇ ὀργῇ πολὺς ἔλθῃ καὶ παρίδῃ σε ἀπολλύμενον — τοῦτο γὰρ ση-

enotata in Kingii etiam paraphr: legi monui, ex eo codice sumta esse intelligatur.

μαίνει τὸ κτείνῃ σε — τότε καὶ σὺ τὴν παρθένον ἀπόκτεινον. τοῦ ΟΞΥΘΥΜΟΥ ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ ἤγουν τοῦ φρονήματος. (ἤγουν τοῦ θυμοῦ.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1192. ΚΤΕΙΝΗι, ἀπειλῇ κτείνειν. (ἤγουν τὸν σὸν θάνατον σπεύδῃ add. Gu.) Gu. Florr. iidem. ΣΦΑΖΕ, ἐπιχείρει σφάζειν. Gu. Florr. iidem.

V. 1193. ΠΟΛΥΣ ΠΑΡΗι, σφοδρὸς ἔλθῃ. (τῇ ὀργῇ) Gu. Florr. iidem.

V. 1194. ΧΡΟΝΩι ΜΑΛΑΞΕΙΝ, τῇ παρατάσει τοῦ χρόνου μαλαχθήσεσθαι τὴν καρδίαν. Gu. m. pr. Florr. iidem. ΜΑΛΑΞΕΙΝ, καταπραῦναι. Gu. m. 2. ΣΠΛΑΓΧΝΟΝ, ἡ πρὸς τὴν θυγατέρα φυσικὴ προσπάθεια. Gu. m. 2.

V. 1196. ΕΠΑΛΞΙΝ, βοήθειαν. ΕΠΑΛΞΙΝ, ὀχύρωμα, ἀσφάλειαν. Gu. ΕΙΡΗΤΑΙ ΛΟΓΟΣ, πεπλήρωται. ΕΙΡ. ΛΟΓΟΣ, ὃν εἰπεῖν ἐβουλόμην. Gu. Fl. 6.

V. 1197. 1198. Ω ΤΑΣ ΦΡΕΝΑΣ. ἁρμόζουσα μὲν ἀνδράσι διὰ τὰς φρένας, γυναιξὶ δὲ ὁμοία τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ εὐπρεπὴς οὖσα, καὶ γυναικὸς φύσιν ἔχουσα, ὃ καὶ βέλτιον. Ω ΤΑΣ ΦΡΕΝΑΣ, ὦ ἀνδρεία κατὰ τὴν καρδίαν, καὶ ὡραία κατὰ τὸ εἶδος. MS C.C.C. ΑΡΣΕΝΑΣ, ἀντὶ τοῦ ἀρρενικάς. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1198. ΠΡΕΠΟΝ, ἤγουν σῶφρον καὶ ἁρμοζόμενον γυναιξί. τὰς μὲν γὰρ ἀρετὰς καὶ ὁ Πλάτων κοινὰς εἶναι φησὶ, πλεονεκτεῖν δὲ ἴσως τοὺς ἄνδρας. ΠΡΕΠΟΝ, διαπρέπον. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. διαλάμπον. Gu. m. 2. Fl. 6.

V. 1199. ΩΣ, λίαν, ὄντως. Gu. ΕΦΥΣ, ὑπῆρξας, (Fl. 17. add. ἐγεννήθης.) ὑπάρχεις. (Fl. 6.) Gu.

V. 1200. ΑΜΑΡΤΗΣΗι, ἀποτεύξῃ. Gu. m. 1. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. ἀποτύχῃς. Gu. m. 2. Fl. 21. ἀστοχήσῃ. Fl. 6.

V. 1201. Ηι ΖΩΝ, ᾗ τινι συζῶν. τὸ γὰρ ζῶν ἀντὶ τοῦ συζῶν καὶ συνοικῶν. ΜΑΚΑΡΙΟΝ ΛΕΧΟΣ, βίον μετὰ γυναικὸς, δι' ὃν ἔσῃ μακαριζόμενος. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1202. *ΕΙ ΓΑΡ ΓΕΝΟΙΤΟ*, *εἴθε γὰρ γένοιτο*. *ΕΙ ΓΑΡ ΓΕΝ.* *συζῆν αὐτῇ*. Gu. m. 2. Fl. 6.

V. 1203. *ΥΜΕΝΑΙΟΙΣΙΝ ΑΞΙΟΥΜΕΝΗ*, *ἐπιθαλαμίοις ᾄσμασιν τιμωμένη*. Gu. MS. C. C. C. *τὸ δὲ ΑΞΙΟΥΜΕΝΗ οἷον κοσμουμένη, τιμωμένη. ἀνοίκεια δὲ ταῦτα τοῦ προκειμένου ἀγῶνος.* [2])

V. 1204. *ΤΙΝΟΣ ΧΡΟΝΟΥ*, *ἐν ποίῳ χρόνῳ*. *ΤΙΝΟΣ ΧΡ.* *διὰ πόσου χρόνου*. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *κατά τινα* (sic) *χρόνον*. Fl. 33.

V. 1205. 1206. *ΩΣ ΤΑΛΛΑ Γ' ΕΙΠΑΣ*. *ὡς τἄλλα γε εἶπας κάλλιστα, εἰ τοῦτ' εὐτυχήσω, φησὶν, ἐλπίδα ἐκ τούτου μοι ὑποβάλλεις, ἐκ τοῦ λέγειν μὲν τὸ λαβεῖν τὴν Ἑρμιόνην, δόξεις τἄλλα καλῶς εἰρηκέναι· ἐὰν γὰρ τούτου μόνου ἐπιτύχωμεν, πάντα τἄλλα καλῶς εἴρηκας.* *ΩΣ ΤΑΛΛΑ Γ' ΕΙΠΑΣ*. *εἰπὲ δηλονότι, ἐπεὶ τὰ ἄλλα γε εἶπας κάλλιστα, εἴπερ εὐτυχήσομεν, ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρός.* Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΤΑΛΛΑ*, *τὸ θεῖναι τὸ ξίφος ἐν τῇ δέρῃ αὐτῆς.* Gu.

V. 1206. *ΣΚΥΜΝΟΝ*. *σκύμνος κυρίως τὸ τῶν λεόντων τέκνον, νῦν δὲ ἐπὶ ἀνθρώπου.* *ΣΚΥΜΝΟΝ*, *τὸ γέννημα*. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *εἶπε δὲ αὐτὴν οὕτως, ὡς παῖδα βασιλέως.* Gu. m. 2.

V. 1210. *ΜΗΚΟΣ*, *ἤγουν ἡ παράτασις.* Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΑΥΤΟ ΣΥΝΤΡΕΧΕΙ*, *εἰς αὐτὸ φθάνει, ἀντὶ τοῦ φθάνει λοιπὸν ὁ χρόνος καὶ ἐγγύς ἐστι.* *ΑΥΤΟ ΣΥΝΤΡΕΧΕΙ*, *ἤγουν τῷ* [3]) *πλησίον αὐτὴν εἶναι τῶν οἴκων. τοῦ χρόνου τὸ μῆκος εἰς τοῦτο συντρέχει, ἤγουν εἰς τὸ εἶναι ἐκείνην ἐγγὺς τῶν δωμάτων.* MS. C. C. C. *ΑΥΤΟ* (suprascr. *ῷ* m. 2.) *εἰς*. Gu. m. pr. (in marg. *ν*) *τὸ τὸ* (leg. *ο*) *μικρὸν καὶ ὑποστικτέον εἰς τὸ αὐτό, οὕτω· τὸ γὰρ μῆκος αὐτοῦ τοῦ χρόνου συντρέχει καὶ συνέρχεται εἰς τὸ πλησίον αὐτὴν εἶναι.* Gu. *καὶ γὰρ ὁ χρόνος πολὺς διελθὼν, ἀφ' οὗ αὕτη πρὸς τὸν τῆς μητρὸς ἐπορεύθη τάφον, συντρέχει καὶ οἷον συμβάλλεται πρὸς τὸ αὐτὴν ἐλθεῖν νῦν.* Fl. 33.

2) Hoc in Junt. Bas. cum scholio ad v. 1201. *ἢ ζῶν* cohaeret.

3) Suspicor in cod. *αὐτῷ* scriptum fuisse ut in Gu. *αὐτό*.

V. 1209—1214. *ΚΑΛΩΣ.* τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον· σὺ δὲ μένουσα ἔμπροσθεν τῶν δόμων προςδέχου τὴν ἔλευσιν καὶ παρουσίαν τῆς παρθένου, καὶ γέγωνε εἰς δόμους, τουτέστιν ἢ διὰ λόγου σημήνασα βόησον μέγα, ὥςτε ἔνδον ἡμᾶς ὄντας ἀκοῦσαι, ἢ τὰς θύρας κρούσασα. *ΚΑΛΩΣ* ἔχει τὸ πρᾶγμα. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1210. *ΜΕΝΟΥΣΑ*, περιμένουσα. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΠΟΔΑ* ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπέλευσιν. Gu. m. pr. Florr. iidem. τὴν ἄφιξιν τῆς παρθένου. Gu. m. 2.

V. 1211. *ΦΥΛΑΣΣΕ*, ἐπιτήρει. Gu. Florr. iidem. *ΤΕΛΕΥΤΗΘΗι*, πληρωθῇ. (τελεσθῇ add. Gu. m. 2. Fl. 6.) Gu. Florr. iidem.

V. 1212. *ΞΥΜΜΑΧΟΣ*, βοηθὸς τοῦ Μενελάου. MS. C. C. C. Gu. *ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΣ ΠΑΤΡΟΣ*, ἡ (om. Gu.) ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἤγουν ὁ Μενέλαος. MS. C. C. C. Gu.

V. 1213. *ΦΘΗι*, προφθάσῃ. Gu. Fl. iidem. *ΓΕΓΩΝΕ*, βόησον. Gu. Florr.

V. 1214. *ΛΟΓΟΥΣ ΠΕΜΨ.* λαλήσασα. Fl. 6.

V. 1215. 1216. *ΗΜΕΙΣ Δ' ΕΣΩ*, ἀντὶ τοῦ, ἡμεῖς δὲ ἔσω πορευθῶμεν ὡπλισμένοι τὰς χεῖρας τῷ φασγάνῳ, *ΕΠΙ ΤΟΝ ΕΣΧΑΤΟΝ ΑΓΩΝ'*, ἤγουν τὸν περὶ ψυχῆς. (τὸν τελευταῖον, ἐν ᾧ θανεῖν ἢ ζῆν πρόκειται ἡμῖν.) Gu. MS. C. C. C.

V. 1218. *Ω ΔΩΜΑ ΝΑΙΩΝ*, ἤγουν ὁ ἐν ᾅδῃ ὤν. (ἀποστροφὴ πρὸς Ἀγαμέμνονα add. Flor.) Gu. Fl. 6. *ΟΡΦΝΑΙΑΣ*, σκοτεινῆς. *ΟΡΦΝΑΙΑΣ*, σκοτεινῆς, ὀρφανῆς τοῦ φωτὸς δηλονότι. Fl. 21. σκοτεινῆς ὄρφνης τινὸς διὰ τὸ ἔρημον εἶναι φωτός. Fl. 33.

V. 1219. *ΚΑΛΕΙ*, ἐπικαλεῖται. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΕΠΙΚΟΥΡΟΝ*, βοηθόν. *ΜΟΛΕΙΝ*, ἐλθεῖν.

V. 1220. *ΤΟΙΣ ΔΕΟΜΕΝΟΙΣΙ*, ἡμῖν τοῖς χρῄζουσι. Gu. Florr. iidem.

V. 1221. *ΠΡΟΔΕΔΟΜΑΙ*, ἐγκαταλέλειμμαι. Gu. Florr. iidem.

V. 1222. *ΕΛΩΝ*, κατασχών. Gu. Florr. iidem.

V. 1223. *ΤΟΥΔΕ ΣΥΛΛΗΠΤΩΡ*, τοῦδε τοῦ ἔργου βοηθὸς γενοῦ. *ΣΥΛΛΗΠΤΩΡ*, τοῦ ἔργου συνεργός. Gu. Florr. iidem et 25. 34.

V. 1224. *ΙΚΟΥ*, ἐλθέ.

V. 1225. *ΟΙ ΣΕΘΕΝ ΘΝ.* ἀπέδωκε τοῦτο πρὸς τὸ παίδων. Gu.

V. 1226. *Ω ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ ΠΑΤΡΟΣ.* παρόσον ὁ Στρόφιος Ἀναξιβίαν ἔγημε τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν, ἐξ ἧς ἐγένετο Πυλάδης, ὡς φησὶ Κράτης. ἢ ἐπεὶ ὁ Στροφίου πατὴρ Κρίσος Ἀτρέως θυγατέρα ἐγάμει τὴν Κυδραγόραν. αἷμα δὲ οἱ παῖδες, γένος οἱ ἀδελφοὶ, συγγένεια οἱ γαμβροί. 4) *Ω ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ* τοῦ ἐμοῦ πατρός· προςῆκε γὰρ κατὰ τὸ γένος τῷ Ἀγαμέμνονι ὁ Στρόφιος, ὁ πατὴρ τοῦ Πυλάδου. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. qui praemittunt: ὦ συγγενεῖς τοῦ ἐμοῦ πατρός.

V. 1228. *ΕΚΤΕΙΝΑ ΜΗΤΕΡΑ.* τὸ ἑξῆς, ἔκτεινα μητέρα, σοὶ, πάτερ, ἀρήγων. *ΕΚΤΕΙΝΑ Μ.* ὁ λόγος πρὸς Ἀγαμέμνονα. Gu. Fl. 6. *ΗΨΑΜΗΝ*, συνήνεσα. Gu.

V. 1229. *ΚΑΓΩ Δ' ΕΠΕΚΕΛΕΥΣΑ*, καὶ ἐγὼ συνεργὸς ἦν τοῦδε φόνου, καὶ ἠλευθέρωσα τῆς δουλείας (leg. δειλίας.) *ΕΠΕΓΚΕΛΕΥΣΑ*, τῇ μητρί. Gu. (qui habet ἐπεβούλευσα.) Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΚΑΠΕΛΥΣΑ*, ἠλευθέρωσα ὑμᾶς. Gu. *ΟΚΝΟΥ*, φόβου. (δειλίας, ἣν εἴχετε μὴ κτεῖναι τὴν μητέρα.) Gu.

V. 1230. *ΟΥΔ' ΕΓΩ ΠΡΟΥΔΩΚΑ ΣΕ*, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ τούτους ἐκίνησα. Gu.

V. 1231. *ΟΥΚΟΥΝ ΟΝΕΙΔΗ.* οὐκοῦν ῥῦσαι ἡμᾶς,

4) Gu. haec habet: κατά τινας γὰρ ἡ μήτηρ Στροφίου Κυδραγόρα ἀδελφὴ ἦν Ἀγαμέμνονος. ἔνιοι δὲ φασὶν, Ἀναξιβίαν τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν Στρόφιος ἔγημεν ὁ Πυλάδου πατήρ. ἢ συγγένειαν λέγει, ἐπεὶ ὁ Στροφίου πατὴρ Κρεῖσος Ἀτρέως θυγατέρα ἔγημε τὴν Κυδραγόραν. Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. verbis supra adscriptis subiiciunt: ὁ Στρόφιος Ἀναξιβίαν ἔγημε τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν, ἐξ ἧς ὁ Πυλάδης. Fl. 10. autem habet: κατά τινας γὰρ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Κυδραγόρα ἀδελφὴ ἦν Ἀγαμέμνονος, ὡς φησὶ Κράτης.

ὡς μέλλων κλύειν τάδε ἐπὶ ὀνείδεσιν, ἐὰν μὴ σωθῶμεν, ὅτι ἐπικουρήσασιν οὐκ ἐβοήθησας. Ἄλλως. Ὀνείδη τῶν εὐεργεσιῶν τὰς ὑπομνήσεις, ὡς καὶ ὁ ποιητής, ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον. (Il. ά, 211.) ΟΝΕΙΔΗ. ἀκούων οὖν τάδε τὰ ὀνείδη, ἃ σοι παῖδες προφέρουσι, λέγοντες, ὡς διὰ σὲ πάσχουσι, βοήθησον αὐτοῖς. ἢ ὀνείδη λέγει, ἃ ἀκούουσιν αὐτοὶ παρὰ τῶν ἄλλων, μητροκτόνοι καλούμενοι. Gu.

V. 1232. ΔΑΡΥΟΙΣ ΚΑΤΑΣΠΕΝΔΩ ΣΕ, ἤγουν σπονδάς σοι διὰ δακρύων ποιῶ· οὐ γὰρ ἔχω ἄλλο τι. ΚΑΤΑΣΠΕΝΔΩ ΣΕ, λίαν ἱκετεύω σε. Gu. Fl. 6. καταβρέχω, καταχέω. Fl. 17. ΕΓΩ Δ' ΟΙΚΤΟΙΣΙ, ἐγὼ δὲ εὐχαῖς καὶ θρήνοις. ΟΙΚΤΟΙΣΙ, οἰκτρότητι. (ὀδυρμοῖς add. Gu. m. 2.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1233. ΕΞΟΡΜΩΜΕΘΑ, ἐξέλθωμεν.

V. 1234. ΑΚΟΝΤΙΖΟΥΣΙ, εἰ κατὰ γῆς ἔρχονται αἱ εὐχαὶ, ἐσακούσει. ΑΡΑΙ, αἱ εὐχαί. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1235. ΠΡΟΓΟΝΕ, τοῦ Ὀρέστου. Gu. Fl. 6. ἢ πρόγονον ἑαυτοῦ τὸν Δία λέγει, ἐπεὶ ἡ τούτου μήτηρ Ἀναξιβία ἐκ Διὸς κατήγετο, ἢ ὅτι ὁ Ζεὺς πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. Gu. ΔΙΚΗΣ ΣΕΒΑΣ, ὦ Δίκη. ἐπικαλεῖται δὲ αὐτὴν, ὡς δικαίως πράξας. (Gu. πράξοντες.) Gu. Fl. 6.

V. 1237. ΔΙΚΗ ΜΙΑ, τιμωρία. ΕΙΣ ΑΓΩΝ, ΔΙΚΗ ΜΙΑ, τουτέστιν ἓν ἀγώνισμα καὶ ἓν δίκαιον ποιούμεθα, ἢ ὁμοῦ ζῆν, ἢ ὁμοῦ θανεῖν· οὐ γὰρ ἀποθανόντος τινὸς ἐξ ἡμῶν οὐκ ἐθελήσει ὁ ἕτερος κοινωνῆσαι αὐτῷ τοῦ θανάτου, ἀλλ' ἢ πάντες ζησόμεθα, ἢ τεθνηξόμεθα πάντες. Gu.

V. 1238. ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ, ἀπόκειται, χρέος ἔγκειται.

V. 1240 — 1242. ΜΥΚΗΝΙΔΕΣ Ω ΦΙΛΑΙ. Τὰ ἑξῆς ταῦτα εἴδη καλεῖται καὶ, ὡς εἴρηται, ἀλλοιόστροφα· εἰσὶ δὲ κατὰ σχέσιν. τῆς παρούσης οὖν στροφῆς τὰ κῶλα εἰσὶ ε. τὸ α ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ κρητικοῦ. τὸ β ὅμοιον τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος β, ἰωνικοῦ πεντασυλλάβου καὶ ἐπιτρίτου α. τὸ γ ὅμοιον τρίμετρον βραχυκατάληκτον

ἐκ παίωνος δ ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, διϊάμβου καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ δ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ δύο παιώνων δ. τὸ ε ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ διϊάμβου. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. [καὶ β] διπλαῖ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. Baroc. 74.

V. 1241. 1242. *ΜΥΚΗΝΙΔΕΣ.* ὦ φίλαι Μυκηνίδες, αἱ κατὰ μοῖραν πρώτην οὖσαι κατὰ τὸ ἔδος τῶν Ἀργείων τὸ Πελασγικόν, τίνα λέγεις λόγον, πότνια; παραμένει γὰρ ἔτι σοὶ τὸ καλεῖσθαι πότνιαν ἐν Δαναΐδῶν πόλει. MS. C. C. C.

V. 1239. *ΜΥΚΗΝΙΔΕΣ Ω ΦΙΛΑΙ.* πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ διαλέγεται. Μυκηνίδας δὲ αὐτὰς καλεῖ καὶ Ἀργείας, ἐπεὶ ὀλίγον ἀλλήλων ἀφεστήκασιν αἱ πόλεις. Ἄλλως. Ἰνάχῳ ἐκ Μελίας ἐγένετο Φορωνεὺς καὶ Φηγεύς. τούτων ὁ Φορωνεὺς ἄρξας τὸ νῦν Ἄργος Φορωνικὸν ἄστυ ἐκάλεσε. ἴσχει δὲ παῖδας ἐκ Πειθοῦς Αἰγιαλέα, Ἄπιν, Εὐρώπαν, Νιόβην. Φηγεὺς πόλιν κτίζει Φηγάς, καὶ παῖδας ἴσχει Σπάρτωνα καὶ Μέσσωνα. Σπάρτωνος δὲ παῖς Μυκηνεύς, ὃς Μυκήνας ἔκτισε. Φορωνέως δὲ ἀπολωλότος καὶ τῶν παίδων τῶν Νιόβης διασκεδασθέντων, Ἄργος ὁ Νιόβης βασιλεύσας ὅλην τὴν ἐντὸς τοῦ Ἰσθμοῦ Ἀργείαν, καὶ τὸ Φορωνικὸν ἄστυ Ἄργος ἐκάλεσε. *ΤΑ ΠΡΩΤΑ.* λείπει τὸ φέρουσαι, τουτέστιν αἳ τὰ πρῶτα φέρεσθε κατὰ τὸ Ἄργος. Πελασγὸν δὲ ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ αὐτόθι βασιλεύσαντος.

V. 1241. *ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΓΑΡ.* τὸ πότνιαν καλεῖσθαι.

V. 1243 sq. *ΣΤΗΘ' ΑΙ ΜΕΝ ΥΜΩΝ.* σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων ἰαμβικῶν β. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 1241. 1242. *ΤΙΝΑ ΘΡΟΕΙΣ ΛΟΓΟΝ, ΣΥ ΠΟΤΝΙΑ.* οὕτω χρὴ γράφειν τόδε τὸ κῶλον· οὕτω γὰρ ἔχει οἰκείως πρὸς τὸ κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς· εἰ δὲ ἄλλως γράψει (—ψεις), οὐχ ἁρμόσει τῷ μέτρῳ. Baroc. 74.

V. 1243 sq. *ΣΤΗΘ' ΑΙ ΜΕΝ ΥΜΩΝ.* στῆτε εἰς φρουρὰν τῶν δόμων, αἱ μὲν ἀφ' ὑμῶν εἰς τόνδε τὸν ἁμαξήρη τρίβον, ἤγουν δι' οὗ ἕλκονται αἱ ἅμαξαι, τετραμμέναι δηλονότι, αἱ δὲ ἐνθάδε εἰς τὸν ἄλλον οἶμον, ἤγουν εἰς τὴν ἄλλην ὁδόν. MS. C. C. C. Gu. *ΤΟΝΔ' ΑΜΑΞΗΡΗ,*

κατὰ τὴν λεωφόρον ὁδὸν τὴν δημοσίαν, αἱ δὲ εἰς ἄλλην ὁδὸν, εἰς τὸ τηρῆσαι τὸν οἶκον. *ΑΜΑΞΗΡΗ*, τὸν κατημαξευμένον, τὸν συνήθη. Gu. Fl. 6. *ΤΡΙΒΟΝ*. ὁ τρίβος καὶ ὁ οἶμος Ἀττικῶς (Ἰονικῶς Florr.). Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1244. *ΕΣ ΦΡΟΥΡΑΝ*, εἰς τὸ φρουρεῖν καὶ τηρεῖν τὸν οἶκον. Fl. 21. ἀσφάλειαν. Fl. 6. φύλαξιν. Fl. 17.

V. 1245—1249. *ΤΙ ΔΕ ΜΟΙ ΤΟΔΕ ΧΡΕΟΣ*. ἡ β αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ ε. τὸ α ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῶν δύο πρώτων ποδῶν χορείων. τὸ β παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου. τὸ γ ἰωνικὸν ἀκατάληκτον τρίμετρον ἐκ παιώνων β [ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος [5]] καὶ διϊάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς, τοῦ β καὶ γ ποδὸς ἀναπαίστου· εἰ δὲ βούλει, προςῳδιακὸν τρίμετρον [6]) ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος β, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ε ὅμοιον ἀντεστραμμένον πρῶτον ἔχον τὸν χορίαμβον· εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. εἶτα παράγραφος καὶ β διπλαῖ.

V. 1245. 1246. *ΤΙ ΔΕ ΜΟΙ ΤΟΔΕ ΧΡΕΟΣ*. ἤγουν τίνα χρείαν καλεῖς ἐμὲ σαυτῇ, τουτέστι τί χρησιμεύσω σοι καλουμένη. *ΤΙ ΔΕ ΜΕ*. εἰς τί μοι τοῦτο τὸ πρᾶγμα προςτάσσεις, τὸ φρουρεῖν δηλαδὴ τὴν ὁδόν. *ΤΙ ΔΕ ΜΕ* (*ΜΟΙ*). εἰ μὲν δοτικὴ, οὕτως· εἰς τί δὲ, ἤγουν εἰς ποῖον σκοπὸν, ἀπῦεις ἐμοὶ, ἀντὶ τοῦ κελεύεις, τόδε τὸ χρέος. εἰ δὲ αἰτιατικὴ, οὕτως· εἰς τί τόδε τὸ χρέος, ἤγουν εἰς τίνα τήνδε τὴν χρείαν καλεῖς ἐμὲ, τουτέστι, τίς ἐστιν αὕτη ἡ χρεία, εἰς ἣν καλεῖς ἐμέ; Gu. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1247—1249. *ΦΟΒΟΣ ΕΧΕΙ ΜΕ*. φοβοῦμαι, μή τις ἐπὶ δώμασι σταθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἐπιστὰς τοῖς δώμασιν, ἐπὶ φόνιον αἷμα ἕτερα πήματα ἐφ' οἷς σύνεσμεν ἐργάσηται καθ' ἡμᾶς (ἡμῶν). MS. C. C. C. [7])

5) Verba ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μ. seclusit King.

6) King. δίμετρον.

7) In Gu. hae sunt singulae glossae: ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι a m. pr. — ἐπὶ δώμ. — δώμασιν a m. pr. — ἕτερα a m. 2. ἐπὶ a m. pr. οἷς σύνεσμεν a m. 2. ἐργάσηται a m. pr. καθ' ἡμῶν m. 2. Itaque in sqq. singulas glossas adscripsi, ut in Gu. leguntur.

V. 1250. 1251. *ΧΩΡΕΙΤ' ΕΠ.* σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων ἰαμβικῶν τριῶν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 1250. *ΕΠΕΙΓΩΜΕΣΘΑ*, σπεύδωμεν. Gu. MS. C. C. C.

V. 1251. *ΕΚΦΥΛΑΞΩ* ἀντὶ τοῦ φυλάξω. Gu. MS. C. C. C. *ΠΡΟΣ ΗΛΙΟΥ ΒΟΛΑΣ*, πρὸς ἀνατολήν. *ΠΡΟΣ ΗΛΙΟΥ Β.* ἤγουν τὸν πρὸς ἀνατολὰς φέροντα δηλονότι. Gu. MS. C.C.C.

V. 1252. *ΠΡΟΣ ΕΣΠΕΡΑΝ*, πρὸς τὴν δύσιν. *ΟΣ ΠΡΟΣ ΕΣΠΕΡΑΝ ΦΕΡΕΙ.* ἤτοι ἡνιοχεῖ τὸ δυτικὸν, ὅτι τῆς ἑσπέρας ἐστὶν, ἢ ὅτι τότε εἰς ἑαυτοὺς περῶμεν, ἢ ὅτι τῆς ἠοῦς πέρας ἐστὶν, ἢ ἐσωφέρα τὶς οὖσα ἀπὸ τοῦ πάντας εἰςφέρειν, ἤτοι εἴσω φέρειν. καὶ ἡ Σαπφὼ δὲ οὕτω τὸν ἑσπέριον ἀστέρα εἶπε, τρόπον τινὰ ἐτυμολογοῦσα τὸ ὄνομα, ἕσπερε πάντα φέρων ὅσα φαινόλις [8]) ἐσκέδασ' αὔως.

V. 1253—1255. *ΛΟΧΜΙΑ ΝΥΝ ΚΟΡΑΣ.* ἡ γ αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶν ε. τὸ α καὶ β παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου. τὸ γ ἰαμβικὸν καθαρὸν ἑφθημιμερές. τὸ δ ἀναπαιστικὴ βάσις· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ε ὅμοιον τῷ α. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, καὶ διπλαῖ, ἡ μὲν [9]) ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου ἐκτὸς νενευκυῖα, ἡ δὲ κατὰ τὰ τέλος ἐντὸς [10]) νενευκ.

V. 1253. *ΛΟΧΜΙΑ.* οἷον περίφερέ σου καὶ πλαγίαζε τὸ ὄμμα, καὶ φύλασσε, καὶ τὰ πλάγια τῶν οἴκων ἐπιτήρει. *ΛΟΧΜΙΑ*, πλαγίως. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 54. 56. 59. 76. *ΔΙΑΦΕΡΕ*, παράφερε. (κίνει add. Gu.) Gu. Florr. iidem.

V. 1254. *ΕΚΕΙΘΕΝ ΕΝΘΑΔ'*, ἀπ' ἐκείνου τοῦ μέρους εἰς τοῦτο. ἐπὶ κινήσεως· ἐνταῦθα τὸ ἐνθάδε. Gu. *ΣΚΟΠΙΑΝ*, ἀντὶ τοῦ φυλακήν (ἐπιτήρησιν.) Gu.

V. 1255. *ΕΧΟΜΕΝ*, οὕτω διακείμεθα. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΘΡΟΕΙΣ*, λέγεις. Gu. Florr. iidem.

8) φαινόλις. Sic Barn. correxit vulgatum φαινόλης.

9) ἡ μὲν add. Barn.

10) ἐντός. Sic Barn. King. Vulgo ἐκτός.

V. 1256. *ΕΛΙΣΣΕΤΕ ΝΥΝ.* ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς α ἐστὶ στροφῆς [1]), *Μυκηνίδες ὦ φίλαι.* κώλων γάρ ἐστι καὶ αὕτη ε ἰσομέτρων ἐκείνοις. τὸ μέντοι α κῶλον τετρασύλλαβον ἔχει τὸν κρητικόν. τὸ δὲ β οὐ καλῶς εἶχε· διὸ καὶ ἀντιγέγραπται παρ' ἐμοῦ, καὶ ἔχει νῦν ὀρθῶς. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 1256. 1257. *ΕΛΙΣΣΕΤΕ ΝΥΝ.* τὸ ἑξῆς· ἑλίσσετε οὖν βλέφαρον διὰ βοστρύχων, καὶ κόραισι δίδοτε πάντα, ἅ ἐστι πάντα τόπον τῇ θέᾳ δίδοτε καὶ σκοπεῖτε. τὸ *ΔΙΑ ΒΟΣΤΡΥΧΩΝ* λέγει ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ κινεῖν τὴν κεφαλὴν ὧδε κἀκεῖσε. καὶ ἔστιν ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· μέρος γὰρ τῆς κεφαλῆς οἱ βόστρυχοι. ἢ τὸ *διὰ βοστρύχων* λέγει, [2]) ἐπειδὴ καθειμένον εἶχον τὸν πλόκαμον μέχρι τῶν παρειῶν, ἢ ὡς πενθοῦσαι τὸν Ὀρέστην, ἢ ὡς παρθένοι, ἐξ οὗ συνέβαινε τὰ πλάγια μὴ ὁρᾶν. δηλοῖ δὲ ἡ *διὰ* τὸ μέσον κατὰ τοῦτον τὸν λόγον. *ΚΟΡΑΙΣΙ.* κόρας φησὶ τὸ ἐπὶ ταῖς κόραις βλέφαρον· κόρον γὰρ τὸ μέλαν. ἑλίσσετε καὶ κινεῖτε, καὶ διὰ τῶν βοστρύχων αὐτὸ δίδοτε πανταχόσε, ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας καὶ τὰς ὄψεις ἀποτείνετε πανταχοῦ, ἵν' ᾖ τὸ *πάντη* ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ, ἢ πάντα τόπον δίδοτε ταῖς ὄψεσι.

V. 1256. *ΕΛΙΣΣΕΤΕ,* συστρέψατε ἀπανταχόσε τοὺς ὀφθαλμούς. Gu. *ΒΛΕΦΑΡΟΝ,* τοὺς ὀφθαλμοὺς δηλονότι, ἤγουν περισκοπεῖσθε. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΒΛ. ΚΟΡΑΙΣΙ ΔΙΔΟΤΕ.* τὸ βλέφαρον ἐνδίδοτε ταῖς κόραις, τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς πάντη ἤγουν πρὸς πᾶν (G. προπᾶν) μέρος διὰ τῶν βοστρύχων. Gu. Fl. 6. 17. 56. 59. 76.

V. 1258 sq. *Ο ΔΕ ΤΙΣ.* φαντασθὲν τὸ ἡμιχόριον ἐρχόμενόν τινα, τοῦτο πρὸς τὴν Ἠλέκτραν φησίν. *ἀγρότης* δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ᾤετο μή τινα ἂν τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρῶν ἀφῖχθαι, ἀλλ' ἐξ ἀγροῦ τινά, ποιμένα λέγω, ἢ συβώτην διά τινα χρείαν... τὸ δὲ τὶς ἀόριστόν ἐστιν, οἷον.

1) King. add. ἧς ἡ ἀρχὴ, Μυκ. κ. τ. λ.

2) Haec verba, τὸ διὰ βοστρύχων λέγει — ἢ τὸ διὰ βοστρύχων λέγει, ut et ultima: δηλοῖ δέ — τὸν λόγον e Gu. dedi, ex quo est etiam εἶχον pro ἔχουσι et τῶν ante παρειῶν. Idem vitiose καθήμενον pro καθειμένον.

ἀγρότης τις ἄρα ἀνὴρ ὅδε, ὃν λέγεις δηλονότι, πολεῖ ἀμφὶ τὸ σὸν μέλαθρον, ἤγουν ἔρχεται ἐπὶ τὸ σὸν μέλαθρον. [3])

V. 1260. 1261. ΑΠΩΛΟΜΕΣΘ' ΑΡΑ. κατὰ ἀποκοπὴν ἰάμβου δύο τρίμετροι. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Baroc. 74.

V. 1260. 1261. ΑΠΩΛΟΜΕΣΘ' ΑΡ', ὦ φίλαι, αὐτίκα, εἰ [4]) τοὺς κεκρυμμένους ξιφήρεις θῆρας, ἤγουν τὸν Ὀρέστην καὶ τὸν Πυλάδην δείξει καὶ μηνύσει τοῖς ἐχθροῖς.

V. 1261. ΕΧΘΡΟΙΣ, τῷ Μενελάῳ καὶ τοῖς ἄλλοις. Gu.

V. 1262 sqq. ΑΦΟΒΟΣ ΕΧΕ. ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς δευτέρας ἐστὶ στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ, τί δέ με τόδε χρέος. κώλων γὰρ ἐστὶ καὶ αὕτη ἰσομέτρων ἐκείνῃ ε. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 1262. ΑΦΟΒΟΣ ΕΧΕ. μὴ φοβοῦ, ἄφοβος ἔσο. ΚΕΝΟΣ, ἐν ἐρημίᾳ ἀνθρώπων. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 54. 56. 59. 76.

V. 1263. ΣΤΙΒΟΣ. ἀρσενικῶς εἶπεν ὁ στίβος. κενός ἐστιν ὁ στίβος, ὃν οὐ δοκεῖς εἶναι κενὸν δηλονότι.

V. 1264. ΤΟ ΣΟΝ ΒΕΒΑΙΟΝ. πρὸς τὸ ἄλλο ἡμιχόριον λέγει Ἠλέκτρα· πῶς δὲ τὸ κατὰ σέ; ἆρ' ἔτι βέβαιον μένει; ΤΟ ΣΟΝ, μέρος. (ἤγουν ἡ σὴ φυλακὴ βεβαία ἐστίν;) Gu. [5]) ΕΤΙ, ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀκμήν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

3) Hunc locum e Gu. dedi. Vulgo ἀόριστόν ἐστιν, οἷον ἀγρότης τις. ὁ δὲ ὃν λέγει δηλ. πολεῖται, ἤγουν ἔρχεται etc. Codex etiam ἤγουν ἀγρ. omittit ἔρχεται et habet ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ σὸν μ. Idem fuisse videtur in MS. C.C.C. ex quo King. in paraphr. post ἔρ, quae e textu et scholio edito dedit, adiecit πολεῖ ἀμφὶ τὸ σὸν μέλαθρον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ σὸν μ. Ceterum in Gu. haec verba a superioribus seiuncta sunt, et, nisi fallor, alia manu scripta.

4) εἰ. Sic Junt. εἰς Basil. et Gu. Hic etiam in fine φανεῖ τοῖς ἐχθροῖς, ἤγουν δείξει, μηνύσει.

5) μέρος habent etiam Florr. omnes. Pro reliquis Fl. 6. ἡ φυλ. ἡ ὑπὸ σὲ βεβαία μένει, ἤγουν ὑπάρχει.

V. 1265 sq. *ΕΙ ΤΑΔ' ΕΡΗΜΑ*, εἰ τὰ πρὸς τὴν αὐλὴν μέρη εἰσὶ μεμονωμένα.

V. 1267—1269. *ΚΑΛΩΣ ΤΑ Γ' ΕΝΘΕΝΔ'.* κατὰ περικοπὴν ἴαμβοι τρίμετροι τρεῖς. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Baroc. 74.

V. 1267. *ΚΑΛΩΣ ΤΑ Γ' ΕΝΘΕΝΔ'.* καλῶς ἔχει δηλονότι τὰ ἀπὸ τούτου τοῦ μέρους. Gu. MS. C. C. C. *ΤΑΠΙΣΩ* (sic Gu.). τοπικῶς λέγεται τὸ ὀπίσω ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἄλλην ὁδόν. Gu. MS. C. C. C.

V. 1268. *ΩΣ*, ὅτι. Gu. *ΠΕΛΑΖΕΤΑΙ*, ἀντὶ τοῦ πελάζει. (πλησιάζει add. Gu.) Gu. MS. C. C. C.

V. 1269. *ΕΣ ΤΑΥΤΟΝ*, ἐμοί. Gu. Florr. συμφωνεῖς μοι. Gu. m. sec. MS. C. C. C. *ΤΗιΔ' ΟΧΛΟΣ*, ταύτῃ τῇ μερίδι θόρυβος, ἀντὶ τοῦ πρᾶγμα ποιοῦν θόρυβον. Gu. MS. C. C. C. *ΤΗιΔΕ*, ἐνταῦθα, ὅπου ἐγὼ εἰμί. Gu. m. 2.

V. 1270—1272. *ΦΕΡΕ ΝΥΝ ΕΝ ΠΥΛΑΙΣ.* ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς τρίτης ἐστὶ στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ, δόχμια νῦν κόρας. καὶ αὕτη γὰρ κώλων ἐστὶν ὁμοίων ἐκείνῃ ε, ἐν μέντοι τῷ ε κώλῳ ἀντὶ ἰάμβου ἔχει σπονδεῖον: ἀδιάφοροι γὰρ εἰσιν αἱ καταλήξεις τῶν κώλων καὶ ὁ παρατέλευτος πούς· ἔνθα γὰρ ἰαμβικὴ κεῖται συζυγία, ἐναλλάττουσι τοὺς χρόνους, καὶ ἀντὶ διϊάμβου ἐπιτιθέασιν ἐπίτριτον, ὃς κεῖται [6]) ἐκ σπονδείου καὶ ἰάμβου, ἢ ἐξ ἰάμβου καὶ σπονδείου. ἔστι δὲ ὅτε σύγκειται καὶ δισπόνδειον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς παρούσης ἀντιστροφῆς παράγραφος.

V. 1270. *ΦΕΡΕ ΝΥΝ.* τὴν ἀκοὴν, ἤτοι τὸ οὖς τὸ ἐμὸν πρὸς ταῖς πύλαις παραθῶ, ὥστε ἀκοῦσαι. *ΑΚΟΑΝ*, ἄκουσμα, βοήν. Gu. ἤγουν ἀκουστικὸν λόγον. Fl. 59.

V. 1271. 1272. *ΤΙ ΜΕΛΛΕΘ' ΟΙ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ.* διὰ τί ἀναβάλλεσθε πρὸ τοῦ ἐπιστῆναι τινὰ σφάγια φοινίσσειν, τουτέστι τὴν Ἑλένην φονεύειν. *ΤΙ ΜΕΛΛΕΘ' ΟΙ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ.* τί βραδύνετε οἱ κατὰ τὸν οἶκον ὄντες, ἐν ἡσυχίᾳ, ἤγουν ἐν ἀταραξίᾳ [7]), ἐν ὅσῳ οὐδεὶς

6) κεῖται. Scribendum videtur σύγκειται et versu sq. κεῖται καὶ δισπόνδειον pro σύγκειται.

7) E C.C.C. edid. King. ὡς ἡσυχία ἤγουν ἀταραξία ἐστίν. In

ὀχλεῖ, ὥςτε σφάγια φοινίσσειν, ὥςτε τὴν σφαγὴν ποιεῖν, ὤφειλεν· ἐπεὶ δὲ τὸ ἀπὸ τῆς σφαγῆς αἷμα φοινίσσει, φησὶ σφάγια φοινίσσειν, ἀντὶ τοῦ αἷμα χεῖν διὰ σφαγῆς. MS. C. C. C. Gu. πρὸς τοὺς περὶ τὸν Ὀρέστην φησί. Gu.

V. 1272. ΣΦΑΓΙΑ, τὰ θύματα, ἤγουν τὴν Ἑλένην. Gu. ΦΟΙΝΙΣΣΕΙΝ, βάπτειν ἐν τῷ αἵματι. Gu. ὤφειλεν εἰπεῖν ἐκτελέσαι. Fl. 33.

V. 1274. ΑΡ' ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ. ἆρα εἰς τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος βλέψαντες οὐκ ἐχρήσαντο τοῖς ξίφεσιν; οἷόν τι καὶ Στησίχορος ὑπογράφει, περὶ τῶν καταλεύειν αὐτὴν μελλόντων. φησὶ γὰρ ἅμα τῷ τὴν [8]) ὄψιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτοὺς ἀφεῖναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν. Ἄλλως. Ἐὰν ᾖ ἐκκεκώφηται ἄνευ τοῦ ν, ἐστὶν ὁ λόγος· ἆρα μὴ καὶ τὰ ξίφη τῆς Ἑλένης ἀγασθέντα τὸ κάλλος ἀνεπαίσθητα καὶ ἀνενέργητα γεγόνασιν. ἐὰν δὲ ᾖ ἐκκεκώφηνται μετὰ τοῦ ν, ἐπὶ τῶν περὶ Ὀρέστην ἀκουστέον· ἆρα μὴ διὰ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀνεπαίσθητοι ἔμειναν, καὶ εἴασαν τὰ ξίφη. ἐκκεκώφηνται, ὡς παρακέκληνται. Ἀριστοφάνης δὲ γράφει ἐκκεκώφωνται (— φωται) ξίφη. ὁ δὲ λόγος, ἆρα μὴ καὶ τὰ ξίφη νενίκηται τῷ κάλλει καὶ διαμεμάλακται. ἐὰν δὲ ᾖ ἐκκεκώφωνται, ἐπὶ τῶν περὶ Ὀρέστην ἐκδεκτέον, ὅτι ἐκκεκώφωνται αὐτοὶ πρὸς τὸ κάλλος καὶ εἴασαν τὰ ξίφη. ΕΣ ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ, ἀφορῶντα δηλονότι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76. ΕΚΚΕΚΩΦΗΤΑΙ; ἀνενέργητα ἔμειναν. Gu. m. pr. Florr. iidem. ἠμβλύνθη, ἐξησθένησε. Gu. m. 2. Fl. 6.

V. 1275 sq. ΤΑΧΑ ΤΙΣ ΑΡΓΕΙΩΝ. τὰ ἑξῆς ταῦτα εἴδη καλεῖται κυρίως ἀνομοιόστροφα, διὰ τὸ μὴ εἶναι κατὰ σχέσιν. ἔστι γοῦν τῆς παρούσης στροφῆς τὰ κῶλα δ. τὸ α παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ καὶ σπονδείου. τὸ β ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἡμιόλιον ἐξ ἰωνικοῦ καὶ σπονδείου. τὸ γ καὶ δ ὅμοια τῷ πρώτῳ, ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

Gu. ἐν ἀταρ. — ὀχλεῖ, tum αἷμα — σφαγῆς inter lineas etiam scripta sunt m. sec.

8) ἅμα τῷ. Vulgo ἅμα τό. Paulo ante αὐτὴν dedit Barn. pro αὐτῶν, quod habent Junt. Basil. Supra pro βλέψαντες Flor. 10. habet ἐμβλέψαντες.

V. 1276. *ΠΟΔΙ ΒΟΗΔΡΟΜΩι.* τῷ βοηθῷ, τῷ μετὰ βοῆς βοηθοῦντι, ἢ τῷ ἐν τῇ βοῇ θέοντι, ἤγουν ἐν τῇ μάχῃ. ἴσως, φησὶ, τὶς ἀπὸ τῶν Ἀργείων μεθ' ὅπλων ὁρμήσας πρὸς τὰ μέλαθρα βοηθὸς παραγενήσεται. *ΠΟΔΙ*, πορείᾳ. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76. *ΒΟΗΔΡΟΜΩι*, βοηθῷ. (ταχυτάτῳ add. Gu. m. 2.) Gu. Florr. iidem. *ΠΡΟΣΜΙΞΕΙ*, προςελεύσεται. Gu. m. pr. Florr. iidem. προςμίξει καὶ προςέλθει. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἢ διότι πρὸς τὸν φόνον οὗτοι βραδύνουσιν, ἢ διότι τὸν χορὸν εἶδεν ἀμελῶς πρὸς τὴν φυλακὴν ἔχοντα. Gu. m. 2.

V. 1277 sq. *ΣΚΕΨΑΣΘΕ ΝΥΝ.* κατὰ περικοπὴν στίχοι δύο ἰαμβικοί. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Baroc. 74.

V. 1277 sq. *ΣΚΕΨΑΣΘΕ* βέλτιον, καὶ ἀκριβῶς σκοπήσατε· οὐ γὰρ χρεία νῦν τοῦ καθέζεσθαι. βέλτιον δ' ἀκριβῶς σκοπῆσαι ἐκ διαδοχῆς πάντα περιβλεπομένην. 9)

V. 1277. *ΟΥΧ ΕΔΡΑΣ ΑΓΩΝ*, οὐκ ἀναπαύσεως καιρός. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76.

V. 1278. *ΕΝΘΑΔ'*, εἰς τοῦτο τὸ μέρος, ἐπὶ κινήσεως. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. MS. C. C. C. *ΕΛΙΣΣΕΤΕ*, τοὺς ὀφθαλμοὺς δηλονότι, ἤγουν περισκοπεῖσθε. (συστρέφετε ἑαυτάς add. Gu.) Gu. Florr. iidem. MS. C. C. C.

V. 1279 sq. *ΑΜΕΙΒΩ ΚΕΛΕΥΘΟΝ.* ἡ στροφὴ αὕτη κώλων ἐστὶ β. τὸ α ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἀντισπάστου καὶ τροχαίου, τὸ β ἰαμβικὸν καθαρὸν πενθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 1279 sq. *ΑΜΕΙΒΩ ΚΕΛ.* διαβιβάζω τὸν ὀφθαλμὸν, ἀκριβῶς πάντα περιβλεπομένη. *ΑΜΕΙΒΩ ΚΕΛ.* διέρχομαι τοῖς ὄμμασιν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

V. 1281—1283. *ΙΩ ΠΕΛΑΣΓΟΝ.* κατὰ περικοπὴν στίχοι ἰαμβικοὶ γ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 1281. *ΙΩ ΠΕΛΑΣΓΟΝ ΑΡΓΟΣ.* ἰὼ, Ἀργεῖοι, ὄλλυμαι κακῶς. *ΟΛΛΥΜΑΙ*, φθείρομαι. Gu.

9) Ultima βέλτιον δ' — περιβλεπομένην, e Flor. 33. addidi.

V. 1282. *ΧΕΙΡ' ΕΧΟΥΣΙΝ ΕΝ Φ.* ἤγουν ἤδη τοῦ φόνου ἀπάρχονται. Gu. 10)

V. 1283. *ΕΛΕΝΗΣ ΤΟ ΚΩΚ.* Ἑλένης ὁ θρῆνος, ὡς ἔστι τεκμήρασθαι. *ΚΩΚΥΜΑ,* ἡ μετὰ θρήνου βοή. Gu. bis. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

V. 1284 sq. *Ω ΔΙΟΣ.* ἡ στροφὴ αὕτη κώλων ἐστὶ β. τὸ α δακτυλικὸν τετράμετρον. τὸ β ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῆς διποδίας καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 1284. *ΑΕΝΑΟΝ.* διηνεκές. (ἀδιάλειπτον add. Gu.)

V. 1285. *ΕΛΘ' ΕΠΙΚΟΥΡΟΝ.* ἐλθὲ ἐξ ἅπαντος τρόπου ἐπίκουρον τοῖς ἐμοῖς φίλοις. Gu. MS. C. C. C. *ΠΑΝΤΩΣ,* ἀληθῶς. Gu. m. 2. MS. C. C. C. ἐξαπάντως. MS. C. C. C.

V. 1286. *ΠΑΡΩΝ,* ἐν τῇ πόλει ὤν. *ΠΑΡΩΝ,* ἐν Ἄργει. Gu. Fl. 6.

V. 1287 — 1295. *ΚΑΙΝΕΤΕ.* σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς κώλων η. τὸ α δακτυλικὸν τετράμετρον καθαρόν. τὸ β καὶ γ καὶ τὸ δ καὶ ε ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· ἔχει δὲ τὸ γ τὸν β πόδα προκελευσματικὸν, ἤτοι τετράβραχυν, τὸ δὲ ε τὸν β πόδα χορεῖον. τὸ ϛ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ χορείων. τὸ ζ ὅμοιον. τὸ η τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

V. 1287 sqq. *ΚΑΙΝΕΤΕ.* τὸ ἑξῆς, καίνετε (φονεύετε Gu.) τὴν λειποπάτορα, ἤγουν τὴν λειπόγαμον, (λιποπ. λιπόγ. Gu.) ἤγουν τὴν καταλιποῦσαν τὸν ἑαυτῆς γάμον.

V. 1287. *ΚΑΙΝΕΤΕ,* ἀποκτείνετε, ἀπὸ τοῦ καίνω, τὸ φονεύω. *ΚΑΙΝΕΤΕ,* σφάζετε, κεντεῖτε. (καινὴς γὰρ ἡ μάχαιρα add. Fl.) Gu. Fl. 6.

V. 1288. *ΔΙΠΤΥΧΑ,* διπλᾶ διὰ τὴν ὀξύτητα. Gu. m. sec. ἀντὶ τοῦ δύο. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΔΙΣΤΟΜΑ,* ἀντὶ τοῦ δύο στόματα ἑκάτερον ἔχοντα. Gu. m. pr. Florr. iidem.

10) φθείρομαι et ἤδη — ἀπάρχονται dedit etiam King. in paraphr. haud dubie e MS. C. C. C. quamvis nihil monuit.

V. 1289. *ΙΕΜΕΝΟΙ*, ἀντὶ τοῦ ἰέντες. ἁπλούστερον δὲ ὡς γυναῖκες εἶπον· οὐδεὶς γὰρ ξίφος ἀφίησι, καὶ βάλλει. ἢ τὸ ἱέμενοι ἀντὶ τοῦ προθυμούμενοι.

V. 1290. *ΛΙΠΟΠΑΤΟΡΑ*, *ΛΙΠΟΓ.* τὴν καταλιποῦσαν τὸν πατέρα καὶ τὸν Μενέλαον. *ΛΙΠΟΠΑΤΟΡΑ*, τὴν καταλιποῦσαν τὸν ἑαυτῆς πατέρα. Gu. *ΛΙΠΟΓΑΜΟΝ*, τὴν καταλιποῦσαν τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα. Gu.

V. 1291. *ΕΚΑΝΕΝ*, αἰτία ἐγένετο φονευθῆναι αὐτούς. (ἐφόνευσεν.) Gu.

V. 1292. *ΔΟΡΙ*, ἐν τῷ πολέμῳ. Gu. *ΠΑΡΑ ΠΟΤΑΜΟΝ*, τὸν Ξάνθον. *ΠΟΤΑΜΟΝ*, τὸν Σιμόεντα. Gu. τὸ ποταμὸν καὶ τὸ Σκαμάνδρου δίνας ταὐτόν ἐστιν. Baroc. 74. Gu.

V. 1293—1295. *ΟΘΙ ΔΑΚΡΥΑ*. ὅπου συνέπεσε δάκρυα περὶ τὰς συστροφὰς τοῦ Σκαμάνδρου.

V. 1294. *ΣΥΝΕΠΕΣΕ*, συνῆλθον. Gu. συνεμίγησαν. Fl. 33. *ΣΙΔΑΡΕΟΙΣΙ ΒΕΛΕΣΙΝ*, διὰ σιδηρῶν βελῶν. Gu. [1])

V. 1296 sqq. *ΣΙΓΑΤΕ*. αἱ ἑξῆς αὗται περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων μη, ὧν τελευταῖος, τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' οὐ σαφῶς. μετὰ δὲ τὸν μβ κῶλα τρία. τὸ α ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ παιώνων β ἀντὶ ἰωνικοῦ. τὸ β ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρόν. τὸ γ ἰωνικὸν ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ ἐλάττονος, διϊάμβου καὶ δακτύλου. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

V. 1296. *ΤΙΝΟΣ*, ἀνθρώπου. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1297. *ΕΙΣΠΕΣΟΝΤΟΣ*, εἰςελθόντος. Fl. 6. ἐκείνου. Gu.

V. 1298. *ΕΙΣ ΜΕΣΟΝ ΦΟΝΟΝ*, εἰς τὸ μέσον τοῦ φόνου, ἢ εἴσω τοῦ φόνου, περιφραστικῶς. *ΦΟΝΟΝ*, τῆς μητρὸς αὐτῆς. Gu.

V. 1300. *ΣΤΕΙΧΕΙ ΓΑΡ ΕΙΣΠΕΣΟΥΣΑ*. στείχουσα γὰρ πίπτει εἰς βρόχους δικτύων. Gu. Fl. 6. 9. 17.

1) Gu. fere omnia in paraphr. habet etiam King.

21. 56. 59. 76. *ΔΙΚΤΥΩΝ ΒΡΟΧΟΥΣ*, εἰς τὰ δίκτυα, περιφραστικῶς. *ΔΙΚΤΥΩΝ ΒΡ.* εἰς σύλληψιν ἄφυκτον. Gu. *ΒΡΟΧΟΥΣ*, πνιγμονάς. Fl. 33.

V. 1301. *ΗΝ ΑΛΩι*, ἐὰν κρατηθῇ. (ἀγρευθῇ add. Gu. Fl. 25. 34. 76.)

V. 1302. *ΠΑΛΙΝ ΚΑΤΑΣΤΗΤΕ*, ἐγκατάστητε, ἐν καταστάσει γίνεσθε, καὶ μὴ θορυβεῖτε. ἀναδράμετε, φησὶν, εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν τῆς ὄψεως, καὶ τὸ μὲν ὄμμα κατεστυγνωκὸς ἔχετε, τὸ δὲ πρόσωπον ἀνύποπτον τῶν πεπραγμένων χάριν, τουτέστι προςποιεῖσθε καὶ νῦν κατηφεῖς εἶναι, καὶ λυπεῖσθαι διὰ τὸν Ὀρέστην, ἵνα μὴ περιχαρεῖς ὑμᾶς ὁρῶσα συνῇ τὸν κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἑλένης πραττόμενον φόνον. *ΠΑΛΙΝ ΚΑΤΑΣΤΗΤΕ*, ὥςπερ πρότερον, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν αὐτὴν δηλονότι, ἐν ἡ σ ύ χ ῳ μ έ ν ὄ μ μ α τ ι, ἤγουν ἀταράχῳ, ὡς ἀνελπίστως ἔχουσαι δηλονότι καὶ ἠπορημέναι, καὶ ἐν χ ρ ο ι ᾷ ἀ δ ή λ ῳ, ἤγουν ἀνυπόπτῳ ἕνεκα τῶν πεπραγμένων. MS. C.C.C. Gu. m. pr.

V. 1303. *ΑΔΗΛΩι*, ζοφώδει καὶ ἀφανεῖ χαρᾶς. Gu. m. 2.

V. 1305. *ΟΥΚ ΕΙΔΥΙΑ ΤΑΞΕΙΡΓ.* οὐ γινώσκουσα τὰ γεγενημένα. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1307. *ΣΤΕΨΑΣΑ*, κοσμήσασα. (διὰ τοῦ τῆς μητρὸς πλοκάμου τιμήσασα.) Gu. 2) *ΣΠΕΙΣΑΣΑ*, θυσιάσασα τοῖς κάτω θυσίας. *ΧΟΑΣ*, ἃς ἔθος τοῖς νεκροῖς πέμπεσθαι. Gu.

V. 1308. *ΗΚΩ ΛΑΒΟΥΣΑ.* ἦλθον, φησὶν, ἐξευμενισαμένη τὸν τάφον τῆς Κλυταιμνήστρας. παρὰ δὲ τὸ πρᾶον καὶ εὐμενὲς συντέθειται τὸ ὄνομα, ἀντὶ τοῦ πραϋμενῆς. *ΠΡΕΥΜΕΝΕΙΑΝ.* πραότητα, εὐμένειαν. *ΠΡΕΥΜΕΝΕΙΑΝ*, συμπάθειαν, ἱλασμὸν πατρὶ καὶ μητρί. Gu.

V. 1309. 1310. *ΗΝΤΙΝ' ΕΝ ΔΟΜ. — ΒΟΗΝ*, διὰ τὴν βοὴν, ἥντινα ἤκουσα ἐν τοῖς δόμοις. (δέον εἰπεῖν

2) κοσμήσασα est etiam in editis. Cetera sunt etiam in Baroc. 74. ita, ut, quae ad χοάς adscripsi, cum iis una serie cohaereant, ἃ ἔθος — πέμπεσθαι (sic).

πρὸς τὸ φόβος βοὴ ἥντινα κλύω, ἐπειδὴ τὸ ἥντινα προὔθηκε, πρὸς τοῦτο καὶ βοὴν ἐπήγαγεν.) [3]) Gu.

V. 1310. ΤΗΛΟΥΡΟΣ ΟΥΣΑ. πόῤῥω οὖσα, ἤγουν τῆλε τῶν ὁρίων τῆς οἰκίας. ἐν γὰρ τῷ τάφῳ τῆς Κλυταιμνήστρας ἦν. ὁ δὲ λόγος, ἀλλὰ περίφοβος γέγονα διὰ τὴν γενομένην βοὴν ἐν τοῖς οἴκοις, ἣν ἤκουσα πόῤῥω οὖσα. ΚΑΤΩ ΒΟΗΝ. λείπει διά.

V. 1311. ΤΙ Δ' ΑΞΙ' ΗΜΙΝ. τί δ' ἄλλο ἥρμοζεν ἡμῖν; τὰ πράγματα ἡμῖν ἄξια τυγχάνει στεναγμάτων. Ἄλλως. Πεπόνθαμεν ἄξια στεναγμάτων. ἢ οὕτως. πῶς, φησίν, οὐκ ἀξίως στενάζομεν, θανεῖν κατακριθέντες; ΤΙ ΔΕ καινὸν, εἰ ἤκουσας. Gu. Fl. 6. ἔστι ὃ λέγεις. Fl. 33.

V. 1312. ΕΥΦΗΜΟΣ ΙΣΘΙ. εὐφήμει· τί δὲ καινὸν λέγεις;

V. 1313. ΘΑΝΕΙΝ. ἐκυρώθη, ἐψήφισται τῷ Ἄργει θανεῖν Ὀρέστην καὶ με. MS. C.C.C. [4])

V. 1314. ΜΗ ΔΗΤ' ΕΜΟΥΣ. εἴθε μὴ γένοιτο θανεῖν ὑμᾶς συγγενεῖς ὑπάρχοντας.

V. 1315. ΑΡΑΡ', ἥρμοσται. ΑΡΑΡ', ἥρμοζε, προςῆκεν. (ἡρμόσθη, κεκύρωται, ἐκυρώθη add. Gu.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 75. ΑΝΑΓΚΗΣ — ΚΑΘΕΣΤΑΜΕΝ, εἰς τὸν ζυγὸν δὲ τῆς δουλείας ὑπάρχομεν. ΑΝΑΓΚΗΣ — ΚΑΘΕΣΤΑΜΕΝ, ἤγουν ἀναγκαῖον καὶ ἀπαραίτητόν ἐστι τοῦτο. Gu. Fl. 6. ΚΑΘΕΣΤΑΜΕΝ, ἐστάθημεν. ἢ ἀπὸ τοῦ καθεστήκαμεν κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ὑπάρχομεν. Gu.

V. 1316. Η ΤΟΥΔ' ΕΚΑΤΙ. ἆρα χάριν τούτου ἐστὶν ἡ βοὴ κατὰ τοὺς οἴκους;

V. 1317. ΙΚΕΤΗΣ. παρακλήτωρ. ΙΚΕΤΗΣ, ἀντὶ τοῦ ἱκετικῶς. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

V. 1318. ΟΥΔΕΝ ΟΙΔΑ ΜΑΛΛΟΝ, οὐδὲν πλέον (ἢ πρότερον) οἶδα. Gu. Florr. iidem.

3) Quae uncis inclusi, quippe secunda m. scripta, sunt etiam in editis.

4) ἐκυρώθη et τῷ Ἄργει sunt etiam in Gu.

V. 1319. *ΤΑΗΜΩΝ ΟΡ.* βοᾶ (προςπεσὼν βοᾶ ὑπὲρ αὐτοῦ) μὴ θανεῖν αὐτὸς, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μὴ θάνω. Baroc. 74. Gu. [5])

V. 1320. *ΕΠ' ΑΞΙΟΙΣΙΝ ΑΡ.* ἀξίως ὅτι καὶ ὁ οἶκος θρηνεῖ δι' ἡμᾶς. ἐὰν μὲν οὖν εὐφημεῖ γράφεται, ἀντὶ τοῦ δυσφημεῖ νοητέον, ἵν' ᾖ κατὰ ἀντίφρασιν εἰρημένον, συνδέσμου ὄντος τοῦ ἄν· ἐὰν δὲ ὑφ' ἕν, ἀνευφημεῖ, ἀντὶ τοῦ κατευφημεῖ καὶ ἀναθρηνεῖ ὁ δόμος, καὶ σημαίνει τὸ ἐνηχεῖ. τὸ *ΑΡΑ* ἐπὶ τοῖς τραγικοῖς συλλογιστικὸν ὂν καὶ προπαροξύνεται καὶ προπερισπᾶται κατὰ τὴν τοῦ μέτρου χρείαν. Fl. 21.

V. 1321—1328. *ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΑΡ.* περὶ τίνος γὰρ ἄλλου φθέγξαιτό τις, ἢ θρηνήσειεν, ἢ ὅτι ἡμεῖς ἀπολλύμεθα. Ἄλλως. Διὰ ποῖον γὰρ ἄλλο ἔμελλέ τις βοᾶν ἐν τοῖς οἴκοις;. ἀλλ' ἄπελθε, καὶ μετάλαβε τῆς παρακλήσεως τοῖς φίλοις, προςπεσοῦσα τῇ μητρὶ τῇ μεγάλως μακαρίᾳ, ὥςτε τὸν Μενέλαον μὴ ἀνέξεσθαι ἰδεῖν ἡμᾶς ἀποθανόντας. ἀλλ', ὦ Ἑρμιόνη ἡ ἀνατραφεῖσα διὰ τῶν χειρῶν τῆς μητρός μου, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ ἐλάφρυνον ἀπὸ τῶν κακῶν. ἄγε ἐλθὲ εἰς ἀγῶνα, ἐγὼ δὲ ὁδηγήσω· σὺ γὰρ ἔχεις μόνη τὸ στήριγμα τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

V. 1321. *ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΑΡ ΑΛΛΟΥ,* ἢ περὶ τοῦ νωθῆναι. Gu.

V. 1322. *ΜΕΤΑΣΧΕΣ,* συμμετάσχες. Gu. m. pr. Fl. 17. 59. 76. μέτοχος γενοῦ, κοινώνησον. Fl. 6.

V. 1323. *ΤΗι ΜΕΓ' ΟΛΒΙΑι,* τῇ μεγάλως μακαρίᾳ, εὐδαίμονι, εἰρωνικῶς. Gu.

V. 1327. *ΙΘ' ΕΙΣ ΑΓΩΝΑ ΔΕΥΡ'.* ἐσχηματισμένον· τὸ γὰρ φαινόμενόν ἐστιν εἰς ἀγῶνα λόγων παρακλητικῶν, τὸ δὲ νοούμενον εἰς ἀγῶνα θανάτου. Gu.

V. 1328. *ΣΩΤΗΡΙΑ ΓΑΡ.* ἀντὶ τοῦ, ἐν σοὶ ἐστὶν ἡ σωτηρία ἡμῶν. *ΤΕΡΜΑ,* τέλος. Gu. Fl. 6. 17.

V. 1329 sq. *ΙΔΟΥ ΔΙΩΚΩ.* ἰδοὺ, ἐλαύνω τὴν πορείαν εἰς δόμους. σεσωσμένοι ἐστὲ, ὅσον ἐπὶ τῇ ἐμῇ γνώμῃ. *ΔΙΩΚΩ,* ἐλαύνω, (ἐμβάλλω, εἰςάγω, κινῶ.). Gu.

5) Baroc. ὑπὲρ ἑαυτοῦ βοᾶ μὴ θ. αὐτὸν etc.

V. 1330. *ΟΣΟΝ ΓΕ ΤΟΤΜ' ΕΜ'.* — ὅσον τὸ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. Gu.

V. 1330 sq. *Ω ΚΑΤΑ ΣΤΕΓΑΣ.* ὦ ὑμεῖς οἱ κατὰ τοὺς οἴκους ξιφηφόροι, οὐ συλλήψεσθε τὴν Ἑρμιόνην; *ΞΙΦΗΡΕΙΣ.* οἱ ξίφη βαστάζοντες. Fl. 6. *ΑΓΡΑΝ,* θήραμα. Fl. 6.

V. 1332. *ΟΙ 'ΓΩ.* οἴμοι! τίνες εἰσὶν οὗτοι, οὓς εἰςορῶ;

V. 1332 sq. *ΣΠΑιΝ ΠΡΕΠΟΝ·* ἡμῖν γὰρ ἦλθες, οὐχὶ σεαυτῇ σωτηρία.

V. 1334. *ΕΧΕΣΘΕ* αὐτῆς. Gu.

V. 1336 sq. *ΟΤΝΕΚ' ΑΝΔΡΑΣ.* τὸ ἑξῆς· ὅτι ἄνδρας ἀνδρείους, καὶ οὐ δειλοὺς Φρύγας εὑρὼν, ἔπαθεν ἅπερ χρὴ παθεῖν τοὺς κακούς.

V. 1340. *ΟΠΩΣ Ο ΠΡΑΧΘΕΙΣ ΦΟΝΟΣ,* ὁ τῆς Ἑλένης· ἤγουν (σκοπεῖτε, φησὶ, Baroc.) μὴ κλαίουσα ἡ Ἑρμιόνη διὰ τὴν μητέρα ἀκουσθήσεται τοῖς Ἀργείοις, οἱ δὲ θροηθέντες εἰς τάχος (ταχὺ Bar.) ἐνταῦθα ἔλθοιεν. Baroc. 74. Gu. 6)

V. 1342. *ΒΟΗΔΡΟΜΗΣΑΙ,* ὥςτε ἐπὶ βοηθείᾳ δραμεῖν πρὸς τοὺς οἴκους τοὺς βασιλικούς.

V. 1343 sq. *ΠΡΙΝ ΕΤΤΜΩΣ.* πρὶν ἀληθῶς ἴδω τὸ σῶμα τῆς Ἑλένης πεφονευμένον, ἤτοι ᾑμαγμένον, ἐν τοῖς οἴκοις κείμενον, ἢ ἀκούσομεν τοῦτον (l. τοῦτο) παρά τινος τῶν δούλων. *ΠΡΙΝ ΕΤΤΜΩΣ.* ἐπειδὴ μόνη αὐτὴ ἔμελλεν εἰςελθεῖν ἐντὸς καὶ ἰδεῖν τὸν τῆς Ἑλένης φόνον, διὰ τοῦτο τὸ ἴδω (ἴδοιμι Bar.) ἑνικῶς ἐξέφερεν· εἰ δέ τις ἐξιὼν εἶπεν, οὐ μόνη, ἀλλὰ μετὰ τοῦ χοροῦ ἤκουσεν ἂν, καὶ διὰ τοῦτο πληθυντικῶς ἐνταῦθα (om. Bar.) τὸ πυθώμεθα εἶπεν. Gu. Baroc. 74.

V. 1346. *ΤΑΣ ΜΕΝ ΓΑΡ ΟΙΔΑ.* ὡς ἀπὸ τῆς βοῆς ἐν συμφοραῖς οὖσαν τὴν Ἑλένην ἐγίνωσκον, ἀγνοῶ δὲ εἰ πέρας ἔσχεν ὁ φόνος αὐτῆς.

6) King. hoc scholion ad v. 1334. ἔχεσθ', ἔχεσθε retulit: in Gu. recte versui 1340. adscriptum est. E glossis Gu. *ΟΠΩΣ,* ὁρᾶτε m. pr. — ὁ τῆς Ἑλένης — *ΔΕΙΝΟΝ,* μέγαν. King. paraphrasin huius loci concinnavit, addito MS. C.C.C.

V. 1347—1354. *ΔΙΑ ΔΙΚΑΣ ΕΒΑ.* σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς, κώλων καὶ στίχων θ'. τὸ α παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ [7]) καὶ ἰάμβου. τὸ β ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παιώνων β δύο καὶ συλλαβῆς· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς, τοῦ β ποδὸς χορείου, τοῦ δὲ γ δακτύλου. τὸ γ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ δ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τριῶν χορείων καὶ πυῤῥιχίου, ἢ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ε τροχαϊκὸν πενθημιμερές· εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου δ καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ, η, θ ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

V. 1347 sq. *ΔΙΑ ΔΙΚΑΣ ΕΒΑ.* δικαίως ἡ νέμεσις τὴν Ἑλένην ἐτιμωρήσατο. ἢ οὕτως, ἡ νέμεσις τῆς δίκης τῶν θεῶν ἔμολεν, ὅ ἐστι δίκην ἀπαιτεῖται παρ' αὐτῶν· ἐνεμέσησαν γὰρ αὐτῇ οἱ θεοί.

V. 1347. *ΕΒΑ*, ἐπορεύθη. (ἦλθε add. Gu.) Gu. Florr.

V. 1348. *ΝΕΜΕΣΙΣ*, ἡ δίκη (τιμωρία, ὀργή add. Gu.) Gu. Florr.

V. 1350. *ΟΛΟΜΕΝΟΝ*, τὸν ἄξιον ἀπωλείας. (ἀπολεσθησόμενον, ὀλέθριον.) Gu.

V. 1351. *ΑΓΑΓΕ*, διότι ἥρπασε τὴν Ἑλένην. Fl. 6. *ΕΛΛΑΔΑ*, τοὺς τῆς Ἑλλάδος ἀνθρώπους. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1352 sq. *ΑΛΛΑ ΚΤΥΠΕΙ ΓΑΡ.* ἀλλὰ σιγήσατε· κτυπεῖ γὰρ, ἤγουν ἠχεῖ, τὰ κλεῖθρα τῶν βασιλείων δόμων. Gu. *ΑΛΛΑ ΚΤΥΠΕΙ ΓΑΡ.* ἐξιών τις ψοφεῖ· τοῦτο γὰρ ἔθος ταῖς θύραις. τούτους δὲ τοὺς τρεῖς στίχους οὐκ ἄν τις συγχωρήσειεν Εὐριπίδου εἶναι, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ὑποκριτῶν, οἵτινες, ἵνα μὴ κακοπαθῶσιν ἀπὸ τῶν βασιλείων δόμων καθαλλόμενοι, παρανοίξαντες ἐκπορεύονται τὸ τοῦ Φρυγὸς ἔχοντες σχῆμα καὶ πρόσωπον, ὅμως διὰ θυρῶν εὐλόγως ἐξιόντες φαίνονται. ἐξ ὧν δὲ αὐτοὶ

7) παίωνος. Junt. Basil. παίωνος α'. Correxit King. Idem δύο addidit post ἐκ παιώνων β' et versus finem scripsit ἐξ ἐπιτρίτου δ' pro ἐξ ἐπ. α.

λέγουσιν, ἀντιμαρτυροῦσι τῇ διὰ τῶν θυρῶν ἐξόδῳ. φανερὸν δὲ ἐκ τῶν ἑξῆς, ὅτι ὑπερπεπήδηκεν.

V. 1354. ΟΥ ΠΕΥΣΟΜΕΣΘΑ. ἀφ' οὗ ἀκούσομεν, πῶς τὰν δόμοις διάκειται.

V. 1355—1364. ΑΡΓΕΙΟΝ ΞΙΦΟΣ. τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται μονοστροφικὰ καὶ μετρικὰ ἄτακτα. εἰσὶ δὲ καὶ ἀνομοιόστροφα· οὐ γὰρ ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ ἑξῆς. τὰ δὲ κῶλα τῆς παρούσης στροφῆς εἰσὶν ια. τὸ α ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι ἐπιτρίτου δ, παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ διτροχαίου. τὸ β τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ ἰαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ δ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς Εὐριπίδειον. τὸ ε δακτυλικὸν τρίμετρον ἐκ σπονδείων. τὸ ς τροχαϊκὸν [ἑφθημιμερὲς] ἰθυφαλλικόν. τὸ ζ ὅμοιον ἑφθημιμερές. τὸ η ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς χορείου, τοῦ δὲ τελευταίου ἀδιαφόρου· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ καὶ β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ συλλαβῆς. τὸ θ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές, τοῦ γ ποδὸς χορείου. τὸ ι (τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές. τὸ ια [8 a])) παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου καὶ δακτύλου. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, ἐν εἰσθέσει στίχος ἴαμβος τρίμετρος.

V. 1355. ΑΡΓΕΙΟΝ ΞΙΦΟΣ. ἐντεῦθεν, φασίν, ἐξέστη τοῦ ἰδίου ἔθους ὁ Εὐριπίδης, ἀνοικεῖα ἑαυτῷ λέγων. ΑΡΓΕΙΟΝ ΞΙΦΟΣ. οὗτος ὁ Φρὺξ εὐνοῦχος ὢν ἄλλου μὲν οἰκήματος ὑπερπηδήσας τὰ στέγη, ἐν ἄλλῳ δὲ ἐλθών, καὶ ἠσφαλισμένας εὑρὼν τὰς τούτου πύλας, τὰ τούτων κλεῖθρα συντρίψας ἐξῆλθεν. Gu. m. sec. Ἀργεῖον ξίφος πέφευγα ἐκ θανάτου φυγὼν δηλονότι. MS. C. C. C. Gu. m. pr. διὰ τοῦ εἰπεῖν Ἀργεῖον ξίφος καὶ βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι τοῦτο λέγει, ὅτι ἐγὼ ὁ βάρβαρος πέφευγα τοὺς Ἕλληνας. Gu. MS. C.C.C. Fl. 6.

V. 1356. ΒΑΡΒΑΡΟΙΣ ΕΝ ΕΥΜ. ἐν ὑποδήμασι βαρβαρικοῖς· (εὐμαρὶς γὰρ εἶδος ὑποδήματος βαρβαρικοῦ add. Florr. Gu.) MS. C.C.C. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. εὐμαρὶς εἶδος ὑποδήματος σανδαλώδους· πεποίηται δὲ (om. Gu.) ἀπὸ τοῦ εὐμαρῶς ὑποδεδέσθαι. [8 b])

8 a) Haec addidit King.

8 b) ὑποδεδέσθαι Gu. Vulgo ὑποδεῖσθαι.

V. 1357 sq. *ΚΕΔΡΩΤΑ.* τὰ ἐκ κέδρου ξύλα. *πα-στάδων* δὲ τῶν κοιτώνων. *τεράμνα* (leg. τεράμνα) δὲ τὰς ὑψηλὰς οἰκίας, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τεράμνων, ταῦτα. οὗτος φησὶν, ὡς ὑπερπεπηδηκὼς τῶν ἔξω τινὸς οἴκων. *παστάδων* γὰρ τῶν θαλάμων. Αἰσχίνης δὲ τὴν *ὑπὲρ* ἀντὶ τῆς *πρὸ* φησὶν, ἵν' ᾖ ἀντὶ τοῦ πρὸ τεράμνων. *τριγλύφους* δὲ, ἐπεὶ παρὰ Δωριεῦσι γλυφή τις ἦν, ἣ ἐκαλεῖτο τρίγλυφος, ἢ ὡς τῶν Δωριέων καταδειξάντων τὰς γλυφὰς τῶν ὀρόφων.

V. 1357. *ΚΕΔΡΩΤΑ ΠΑΣΤ.* ὑπὲρ τὰς ὑψηλὰς στέγας τῶν παστάδων τὰς ἐκ κέδρου κατεσκευασμένας. MS. C.C.C. Gu. *ΤΕΡΕΜΝΑ*, στεγάσματα. τέρεμνον κυρίως τὸ ἄκρον. Gu.

V. 1358. *ΔΩΡΙΚΑΣ ΤΕ ΤΡ.* καὶ ὑπὲρ τὰς Δωρικὰς τριγλύφας. [9]) κατασκευαί τινες ἦσαν τρίγλυφαι ἐκ ξύλων ποικίλως γεγλυμμέναι. Gu. m. pr. Baroc. 74. τὸ *Δωρικὰς τριγλύφους* καὶ τὸ *κεδρωτὰ* ταυτόν ἐστι. Gu. m. sec. Baroc. 74. τὰς κατὰ πολὺ γεγλυμμένας ἤτοι ποικίλας στέγας· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν Δωριέων. Gu. m. sec.

V. 1359. *ΦΡΟΥΔΑ ΓΑ*, διχῶς ἄν τις τοῦτο ἐκδέξαιτο. καθ' ἕνα μὲν τρόπον, ὅτι ἡ γῆ τῶν Ἀργείων ἀφανής ἐστι τοῖς βαρβάροις δραπετεύουσι, καθὸ ἀπείρατοι (leg. —τοις) τῶν τόπων. ἐπεὶ ὑπερβαίνει τὰ βασίλεια, καὶ (add. μὴ) διὰ τοῦ ἐδάφους τὴν πορείαν ποιεῖται, διὰ τὸ ὕψος ἀφανῆ φησὶν εἶναι τὴν γῆν αὐτῶν. τὸ δὲ *βαρβάροις δεσμοῖς* (l. δρασμοῖς) πρὸς τὸ ἐχόμενον ληπτέον; οἷον βάρβαρος ὢν οὐκ οἶδα ποῦ φύγω· καὶ γὰρ οὐκ εἰμὶ τῶν τόπων ἐθάς. ἢ οὕτως· ἐπεὶ μὴ διὰ γῆς ποιεῖται τὴν πορείαν, ἀλλ' ὑπερβὰς ἥλατο, ἀφανῆ φησὶν εἶναι ἑαυτῷ τὴν γῆν. ἢ τὸ *φροῦδα γᾶ* ἐπὶ τοῦ Ἰλίου φησίν· ἐρωτώμενος γὰρ τὸ *ἐμοί* φησιν *Ἴλιον Ἴλιον, ὤμοι μοι*, τουτέστιν ἐμοῦ τοῦ βαρβάρου φεύγοντος πάνυ ἀφέστηκεν ἡ πατρίς. [10]) *ΦΡΟΥΔΑ*, διὰ μέσου. Gu. MS. C.C.C.

9) Haec non sunt e Baroc. sed e MS. C.C.C. in paraphr. a Kingio enotata.

10) Ex his in Gu. primo loco sunt ultima: φροῦδα (sic) γῆ τῆς Ἰλίου, τουτέστιν — πατρίς, tum βαρβάροις δρ. ἄδηλός ἐστιν ἡ γῆ τῶν Ἀργείων, οἷον βάρβαρος ὢν — ἐθάς. tum inter versus: ἢ τὸ βαρβάροισι δρασμοῖς συναπτέον τῷ πᾷ φύγω, ἵν' ᾖ βάρβαρος ὢν καὶ θέλων φεύγειν, ποῖ φύγω, ὦ ξένοι;

V. 1360. *ΒΑΡΒΑΡΟΙΣΙ ΔΡΑΣΜΟΙΣ.* βάρβαρος ὢν καὶ φυγεῖν θέλων, ποῦ; φησί; φύγω, ὦ ξένοι; τὸ δὲ αἶ αἶ ἐπιδτείνων λέγει. [1]) *ΒΑΡΒΑΡΟΙΣΙ ΔΡΑΣΜΟΙΣ*, βαρβαρικαῖς φυγαῖς. Gu. MS. C. C. C.

V. 1361. *ΠΟΛΙΟΝ*, καθαρὸν. (λευκόν.) Gu. MS. C. C. C.

V. 1362. *ΑΜΠΤΑΜΕΝΟΣ*, ἀνα, (i. e. ἀναπτάμ.) φύγω πετάσας, πετασθείς. Gu. MS. C. C. C.

V. 1362—1364. *ΩΚΕΑΝΟΣ — ΧΘΟΝΑ*, καθ' ὃν ὁ Ὠκεανὸς ὁ ταυρόκρανος ἑλίσσων ἀντὶ τοῦ περιφερόμενος, ἀγκάλαις κυκλοῖ χθόνα, ἤγουν περιλαμβάνει. Gu. MS. C. C. C.

V. 1363. *ΤΑΥΡΟΚΡΑΝΟΣ.* τοῦτο ἔξωθεν ὁ ποιητὴς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἰάμβου προσέθηκεν· οὐ γὰρ ἁρμόττει τῷ Φρυγὶ ἀμαθεῖ ὄντι τοῦτο λέγειν, ἀναστρεπτέον δὲ τὴν λέξιν, τουτέστιν ἐν ὠκεανῷ, ὃς ταυρόκρανος ὢν, ἑλίσσων κυκλοῖ χθόνα, καὶ οὗτος δὲ ποταμὸν ὑπείληφε τὸν Ὠκεανόν. καὶ Ὅμηρος· οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο. (Il. ύ, 7.) ὅτι δὲ κύκλῳ περιῤῥεῖ τὴν οἰκουμένην, ἐσήμανε τὸ ἀψοῤῥόου Ὠκεανοῖο. (Il. σ', 400.) ἐπιεικῶς δὲ τοὺς ποταμοὺς ταυροκράνους ἐζωγράφουν τε καὶ ἔλεγον, ἴσως ὅτι παραπλήσια τῷ μυκήματι τῶν ταύρων ἡ ἀπήχησις τοῦ ὕδατος ποιεῖ ἐν τοῖς σφοδρῶς ῥέουσι ποταμοῖς, ἢ διὰ τὸ βίαιον τῶν ὑδάτων, ἅπερ τὴν γῆν διαῤῥήσσουσι, παρεμπίπτοντα ὡς τοῖς κέρασιν οἱ ταῦροι. ὡς γάρ φησιν ἐν ἄλλοις, ταῦροι δ' ὑβρισταὶ εἰς κέρας θυμούμενοι. (Bacch. 699.) ἐν γὰρ αὐτοῖς ἔχουσι τὴν ἰσχύν. *ΤΑΥΡΟΚΡΑΝΟΝ.* Οἱ ποταμοί, φασί, ταυρόκρανοι διετυποῦντο, ἢ ὅτι μυκηθμῷ εἰσὶ παραπλήσιοι παρὰ τὰς ἐκβολὰς— καὶ Ὅμηρος· τοὺς δ' ἔκβαλλε θύραζε μεμυκὼς ἠΰτε ταῦρος (Il. φ', 237.)— ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν, ὡς οἱ βόες, ἢ διὰ τὸ τὰς νομὰς παρὰ (Baroc. περὶ) τοὺς ποταμοὺς εἶναι, ἢ διὰ τὸ καμπὰς ποιεῖν ὡς κεράτων. Gu. m. pr. Baroc. 74. ταυροκράνους φασὶ τοὺς ποταμοὺς ποιηταί, ἢ διότι ὁ τῶν ὑδάτων (ἦχος add. Gu.) ἔοικε μυκήμασι ταύρου, ἢ διότι καὶ τὸ ὕδωρ τὰς ἄνω πηγὰς ἐοικυίας ἔχει κεφαλῇ ταύρου·

1) Hoc scholion deest in Barn. King. Musgr. In Junt. Basil. scholio ad v. 1366. adhaeret, et legitur βαρβάροισι δρόμοις.

ὥσπερ γὰρ αὕτη κέρασιν ἐσχημάτισται, οὕτω κἀκεῖναι· δοκοῦσι γὰρ ὥσπερ κέρατα, εἴτις αὐτοὺς ὁρῴη, οἱ ἐκ τῶν τῆς γῆς στενῶν πόρων ἐκρέοντες κρουνοὶ καὶ εἰς ἓν συνιόντες. Baroc. 74. Gu. m, sec.

V. 1366—1377. *ΙΛΙΟΝ ΙΛΙΟΝ.* καὶ ἡ παροῦσα στροφὴ μονόστροφός ἐστι κώλων ιε. τὸ α ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές. τὸ β τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς χορείου. τὸ γ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χορείου, ἢ ἀναπαιστικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δ τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς Εὐριπίδειον. τὸ ε ὅμοιον τῷ β, τροχαϊκὸν καθαρόν. τὸ ς ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ. εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ δ, ἰάμβου ἀρχομένου. τὸ ζ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος δ, ἰωνικοῦ καὶ ἀμφιβράχεος, ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ η ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διϊάμβου καὶ χοριάμβου. τὸ θ ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ γ ποδὸς χορείου. εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου γ, καὶ παίωνος δ. τὸ ι παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ καὶ σπονδείου. τὸ ια τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ ε. τὸ ιβ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ιγ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων δ δύο. τὸ ιδ δακτυλικὸν τετράμετρον καθαρόν. τὸ ιε ὅμοιον ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται λογαοιδικόν, διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῷ τέλει τροχαϊκὴν συζυγίαν. [2]) ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι ἴαμβοι τρίμετροι β, εἶτα παράγραφος.

V. 1366. *ΙΛΙΟΝ ΙΛΙΟΝ.* τὸ Ἴλιον λέγει, καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπιστένει. φανερὸν δὲ ἐκ τοῦ καὶ πάλιν ἐρωτηθέντα ἀπὸ τοῦ χοροῦ, τί δ' ἐστὶν Ἑλένης πρόςπολε, εἰπεῖν, Ἴλιον Ἴλιον, ὤμοι μοι. *ΙΛΙΟΝ ΙΛΙΟΝ.* ἐρωτηθεὶς ὁ Φρὺξ ὑπὸ τοῦ χοροῦ πάλιν, εἶπεν Ἴλιον Ἴλιον, ὤμοι μοι. τό τε Ἴλιον καὶ τὴν καλλίβωλον Ἴδην τῇ ἐμαυτοῦ βαρβάρῳ φωνῇ στένω. ὁ δὲ λόγος, στένω τὰ εἰρημένα ἀπολόμενα διὰ τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος, καὶ τὸ ἁρμάτειον μέλος, τὸ ἐπὶ τοῖς κακοῖς ᾀσθέν. τινὲς δὲ τοῦτο παρεπίγραφον εἶναι φασὶν εἰς τὰ κωμικὰ δράματα. *ΙΛΙΟΝ ΙΛΙΟΝ.* ἐρωτήσαντος τοῦ χοροῦ τὸν Φρύγα τὰ περὶ τῆς Ἑλένης, ὁ δὲ οὐ περὶ αὐτῆς ἀπεκρίθη, ἀλλ', ὥσπερ ἐμμανὴς ὢν τῷ φόβῳ, εἰς μνήμην ἔρχεται τῆς Τροίας ἁλώσεως καὶ τῆς τοῦ Γα-

2) διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῷ τέλει κατακλεῖδα King.

νυμφίδους ἁρπαγῆς. ἐστι (Baroc. ὅτι) δὲ τὸ ἐλλύμενον (Bar. ὀλόμενον) πρὸς τὸ ἄστυ, τὰ δὲ Ἴδης ὄρος καὶ τὸ ἰώ μοι μοι διὰ μέσου. σύναπτε οὖν (οὖν om. Bar.) τὸ ὀλλύμενον (Bar. ὀλλούμενον) πρὸς τὸ διὰ τὸ τῆς ὀρνιθόγονον ὄμμα. Baroc. 74. Gu. ἡ δὲ σύνταξις τὸ Ἴλιον, Ἴλιον οὕτως ἔχει· (om. Bar.) ὦ Ἴλιον Φρύγιον ἄστυ καλλίβωλον καὶ εὔγειαν, στένω καὶ στενάζω σε ἐν βαρβάρῳ βοᾷ μέλος ἁρμάτειον καὶ λεπτὸν, ὡς ὀλλύμενον καὶ ἀπολεσθὲν διὰ τὸ ὀρνιθόγονον κυκνόπτερον ὄμμα τῆς Ἑλένης, τὸν σκύμναν (Bar. σκύμνου) καὶ τὸ γέννημα τῆς καλλασύνης καὶ εὐμόρφου Λήδας, τὴν Ἐριννὺν καὶ τὴν φθορὰν τῶν ξεστῶν Περγάμων Ἀπολλωνίων, ἤγουν τῶν ὑπ' Ἀπόλλωνος κτισθέντων τειχῶν τῆς Τροίας. τὸ δὲ ὡς τοῦ ὀλόμενον (ὡς σ' ὀλλούμενον Bar.) εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ λίαν ἐρεῖς, πρὸς τὸ στένω συνάψεις, (συνάψεις om. Bar.) εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ καθὰ, πρὸς τὸ ἀλλύμενον. Gu. Baroc. 74.

V. 1367. *ΚΑΛΛΙΒΩΛΟΝ*, εὔγειον, εὔκαρπον. Gu.

V. 1368. *ΙΕΡΟΝ*, μέγα ἢ θεῖον. Gu. Fl. 6. διὰ τὸ τιμᾶσθαι ἐν αὐτῷ Δία καὶ Ἥραν. Gu.

V. 1369. *ΑΡΜΑΤΕΙΟΝ ΜΕΛΟΣ.* τὸ ἁρμάτειον μέλος ὁ Δίδυμος φησὶν ὠνομάσθαι, ὅτι αἱ ἀρχαῖαι παρθένοι εἰς τοὺς θαλάμους διὰ τῶν ἁρμάτων ἤγοντο. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν πάροχοι λέγονται ἀπὸ τοῦ τοῖς ὄχεσι παρεδεῖσθαι,*) ὡς ἐπιθαλάμιον ἐν τοῖς θαλάμοις. ὅθεν τοίνυν ὁ βάρβαρος, ἐπειδὴ συνέβη ὁ τῆς Ἑλένης γάμος, ὃν Πάρις συνετέλεσεν ἐπὶ κακῷ τοῖς Τρωσὶ γενέσθαι, καὶ τὸν αὐτοῖς ὑμέναιον ᾀσθέντα κατὰ ἀνάμνησιν ἀναστενάζει, τὸν ἐπὶ κακῷ τοῖς Τρωσὶν ὑμέναιον ἐπιτελεσθέντα. ἔνιοι δὲ ἁρμάτειον τὸν θρῆνον φασὶ, τὸν ἐπὶ τῷ ἑλκυσμῷ τοῦ Ἕκτορος γενόμενον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Κυρηναῖος ἐπιγράφει, λέγων εἶναι ἁρμόδιον οἷ Ἴλιον. εἰ δὲ ἦν παρεπιγραφὴ, ἅπαξ ἂν ἐπεγράφετο τὸ Ἴλιον ἀπώλεσεν. ἔνιοι δὲ τὸν Φρύγα τὸν ἐκπεπηδηκότα εὐνοῦχον φασί. τοὺς δὲ εὐνούχους ἐπιεικῶς ὀξυφώνους ὑπάρχειν. τὸ οὖν ὀξύτονον ἁρμάτειον αὐτὸν φάναι διὰ τὸ τὸν ὑπαξόνιον τῶν ἁρμάτων ἦχον ἀνατεταμένον τε καὶ ὀξὺν εἶναι. ὅτι δὲ εὐνοῦχος ἦν, φησὶν, (v. 1521.) οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας, οὔτ' ἐν ἀνδράσι σὺ γ' εἶ, καὶ πάλιν, (v. 1525.) ὀξὺ γὰρ βοῆς ὑπακοῦσαν Ἄργος ἐξεγείρεται. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι αἰτίαι, ἃς ἐκτίθεται ὁ ὑπομνη-

*) Heath. em. παρεοχεῖσθαι.

ματισάμενος. ὁ λόγος οὗτος· τὸ Ἴλιον καὶ τὴν Ἴδην, ἔτι δὲ καὶ τὸν Ἕκτορα, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ ἑλκυσμῷ τούτου μέλος θρηνῶ βαρβάρῳ βοᾷ. ΩΣ Σ' — ΑΡΜΑΤΕΙΟΝ, λίαν σε στένω, ἤγουν θρηνῶ φθαρὲν ἁρμάτειον μέλος βαρβάρῳ βοῇ, ἤγουν θρηνῶ σε θρῆνον ἁρμάτειον βαρβάρῳ βοῇ (om. Bar.) ἁρμάτειον δὲ θρῆνον λέγουσιν εἶναι, ὃν ἐποίησαν ἐπὶ τῷ Ἕκτορι ἑλκομένῳ διὰ τοῦ ἅρματος. Baroc. 74. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΑΡΜΑΤΕΙΟΝ Μ. ἀντὶ τοῦ λεπτὸν, ὀξύφωνον, παρ' ὅσον καὶ ὁ ἄξων τοῦ ἅρματος τοιαύτην ἀποπέμπει φωνὴν τρύζων. οὗτος οὖν ὁ εὐνοῦχος τοιαύτην εἶχε φωνήν. Baroc. 74. Gu. [3])

V. 1371 sq. ΔΙΑ ΤΟ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΟΓΟΝΟΥ. στένω, φησὶ, τὸ Ἴλιον ἀπολόμενον διὰ τὴν δυςώνυμον Ἑλένην, δι' ἣν καὶ ὁ Ἕκτωρ ἀνῃρέθη. εὕρηται δὲ ἑξῆς τοῦ ῥητοῦ διὰ τῆς ὄρνιθος τὸ κυκνόπτερον ὄμμα καλλοσύνας Λήδας. ὄμμα δὲ λέγει τῆς Ἑλένης [4]) ἀπὸ τοῦ εὐπρεπεστάτου μάλιστα μέρους αὐτὴν ὀνομάσας. ὀρνιθόγονον δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι μεταβληθεὶς ὁ Ζεὺς εἰς κύκνον ἐγέννησεν αὐτὴν τῇ Λήδᾳ συνελθών. τὸ δὲ ὀρνιθόγονον καὶ κυκνόπτερον τὸ αὐτὸ σημαίνει. τινὲς δὲ τὸ ὀρνιθόγονον ἐπὶ τῆς Λήδας ἐξεδέξαντο. φασὶ γὰρ αὐτὴν εἰς Νέμεσιν μεταβληθεῖσαν οὕτω συνελθεῖν τῷ κύκνῳ. καλλοσύνας δὲ ἀντὶ τοῦ περικαλλεστάτης. ὁ δὲ λόγος, στένω τὸ Ἴλιον τὸ ἀπολόμενον διὰ τὸ τῆς δυςωνύμου Ἑλένης κάλλος, ἣν ἐγέννησε κύκνος τῇ περικαλλεστάτῃ Λήδᾳ συνελθών. σκύμνῳ δὲ ἀπείκασεν αὐτὴν, τὸ ὀλέθριον αὐτῆς αἰνιττόμενος· ἐπὶ γὰρ ὀλέθρῳ τῆς Ἰλίου ὥςπερ τι θηρίον ἐγεννήθη. σκύμνοι δὲ κυρίως τὰ τῶν λεόντων γεννήματα. ΔΙΑ ΤΟ ΤΑΣ ΟΡΝΙΘΟΓΟΝΟΥ. διὰ τὸ τῆς δυςελένης τοῦ (τῆς Bar.) σκύμνου, ἤγουν τοῦ γεννήματος, τῆς καλλοσύνης τῆς Λήδας ὀρνιθόγονον ὄμμα κυκνόπτερον, ἤγουν διὰ τὸ κάλλος τῆς δυςελένης τοῦ γεννήματος τῆς καλλοσύνης, ἤγουν τῆς εὐμορφίας, τῆς Λήδας, τὸ ἐξ ὄρνιθος κυκνοπτέρου γεγεννημένον, τουτέστι διὰ τὴν δυςελένην τὴν ἐξ ὄρνιθος κυκνοπτέ-

3) Priora habet etiam Flor. 6. sed pro τοιαύτην ἀποπ. φ. τρ. dat οὕτω λεπτὸν ἠχεῖ θρήνημα.

4) τῆς Ἑλένης addidi e Gu. in quo non totum scholion, sed haec eius verba: ὄμμα λέγει — ὀνομάσας, tum ultima, σκύμνον λέγει καὶ οὐ παῖδα, τὸ ὀλέθριον — ἐγεννήθη.

ρου, τοῦ Διὸς, γεγεννημένην, τὴν σκύμνον τοῦ κάλλους τῆς Λήδας, λέγω τὴν ἐριννὺν ἤγουν τὴν κατάραν τῶν ξεστῶν (Gu. ξυστῶν). Περγάμων, ἤγουν τῶν εὐξέστων ὑψηλῶν οἰκημάτων τῶν Ἀπολλωνίων, τουτέστι τῶν τῆς Ἰλίου, ἥτις ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐτειχίσθη. Gu. m. pr. Baroc. 74.

V. 1371. ΟΡΝΙΘΟΓΟΝΟΝ, τὸ ἐξ ὄρνιθος τὴν γονὴν ἐσχηκός. (om. Gu.) τὸ ὀρνιθόγονον κυκνόπτερου ὄμμα πρὸς τὸ Ἑλένης (σύναπτε add. Gu.), τὸ δὲ σκύμνον πρὸς τὸ Λήδας. κυκνόπτερον δὲ λέγει, παρόσον ὁ Ζεὺς κύκνος γενόμενος ἔσπειρε ταύτην. Gu. m. sec. Baroc. 74.

V. 1372. ΚΑΛΛΟΣΥΝΑΣ, ὡραιοτάτου, εὐμόρφου, τῆς εὐμορφίας. Gu.

V. 1373. ΞΕΣΤΩΝ, τετορευμένων, εὐξέστων. Gu. κεκαλλωπισμένων, τετορευμένων. Fl. 6. ΑΠΟΛΛΩΝΙΩΝ. Ἀπολλώνιον φασὶ τὸ Πέργαμον, καὶ τῆς Ἰλίου τὴν ἀκρόπολιν, ἐπεὶ Ἀπόλλωνος ἐστὶν ἱερὸν ἐκεῖσε. ὡς Ὅμηρος· Περγάμῳ ἐν ἱερῷ, ὅθι οἱ νηός γ᾽ ἐτέτυκτο. ἢ ἐπεὶ ὁ Ἀπόλλων τὰ τείχη ᾠκοδόμησεν. ἢ Ἀπολλωνίων τῶν ἀπολωλότων, ὡς ἐν τῷ Φαέθοντι φησίν· ὦ καλλιφεγγὲς Ἴλιον, ὥς μ᾽ ἀπώλεσας, Καὶ τοῦδ᾽ Ἀπόλλων οὔτως εἰ κλήζῃ βροτοῖς. [5]) τῶν ΑΠΟΛΛΩΝΙΩΝ, ἤγουν τῶν ὑπ᾽ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος οἰκοδομηθέντων, ὅτε ἐθήτευσαν Λαομέδοντι. τοιγαροῦν καὶ ὅτε ἔμελλεν ὑπ᾽ Ἀχαιῶν πορθηθῆναι καὶ ἀφανισθῆναι, εἶδεν Αἰνείας τούτους τοὺς θεοὺς, ὡς ἱστορεῖ Βεργίλιος (Βιργίλος Gu.), τοὺς λίθους, οὓς ἔθηκαν, καταβαλόντας. Baroc. 74. Gu. ΠΕΡΓΑΜΩΝ. Πέργαμον τὴν ἀκρόπολιν τῆς Τροίας ἔλεγον, ὥσπερ καὶ τὴν τῶν Θηβῶν Καδμείαν. φασὶ δὲ καὶ τὰ ὑψηλὰ τείχη πέργαμα. ἐπὰν οὖν τὸ περγάμων ἀντὶ ἀκροπόλεων νοήσῃς, γίνωσκε, ὅτι τὸ ἑνικὸν πληθυντικῶς ἐξηνέχθη. Gu.

V. 1374—1377. ΟΤΤΟΤΟΙ. ἐπιφώνημά ἐστι θρηνητικόν. καὶ ἰάλεμος ὁ θρῆνος. Δαρδανία δὲ πόλις

5) Ex Macrob. Saturn. I, 17. edid. Barn. ὦ καλλιφ. Ἥλι᾽, ὥς μ᾽ ἀπώλ. ὅθεν σ᾽ Ἀπόλλων᾽ ἐμφανῶς κλήσει βροτός. rectius Porson ad Or. 584. ἐκ τοῦδ᾽ Ἀπόλλων ἐμφανῶς κλήζει βροτοῖς. In Junt. Basil. inter εἰ et κλήζῃ lacunae indicium est.

πλησίον τῆς Τροίας ἀπὸ Δαρδάνου βασιλεύσαντος ἐκεῖσε, ἔνθα ἱπποστάσιον φασὶν εἶναι τῶν Γανυμήδους ἵππων, ὃς ἦν ξυνευνέτης τοῦ Διός. ἀναφέρει δὲ ἐπὶ τὰ Ὁμηρικά, δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος. (Il. ε, 266.) θρηνεῖ δὲ τὸν Δάρδανον καὶ αὐτὸν ἀπολόμενον ἐν τῷ πολέμῳ. τὸ ἑξῆς· ὦ Δαρδανία τοῦ εὐνέτου τοῦ Διὸς Γανυμήδους ἱππόφορβε, δυστυχεστάτη ἕνεκεν τῶν ἰαλέμων, ὅ ἐστι θρήνων. ἢ ὁ λόγος οὕτως· ἰαλέμων ἰαλέμων, καὶ δυστυχεστάτη σύ, ἱππικωτάτη Δαρδανία, ἥτις ὑπῆρχες τοῦ Γανυμήδους, καὶ τὰ ἑξῆς. ἢ τοίνυν ἱππικὴν τὴν Δαρδανίαν φησί, ἢ τοῦ ἱπποσύνου Γανυμήδους, τουτέστιν ἱππικοῦ. τὴν αὐτὴν δὲ φησὶ Τροίαν καὶ Δαρδανίαν.

V. 1375. ΙΑΛΕΜΩΝ. τῶν θρήνων, ἀπὸ Ἰαλέμου τῆς Καλλιόπης καὶ Ἀπόλλωνος. τινὲς δὲ τοῦτον τὸν αὐτὸν τῷ Λίνῳ φασίν, ἂν καὶ ἐπὶ θρήνῳ λέγουσι. ΙΑΛΕΜΩΝ, εἶδος θρήνου ὁ ἰάλεμος. Gu. MS. C. C. C. [6])

V. 1376. ΔΑΡΔΑΝΙΑ. τὸ ὦ Δαρδανία ἢ ἀντὶ τοῦ ὦ Τροία νοητέον, ἢ πρὸς τὸ ἱπποσύνα (σύναπτε add. Bar.) οὕτω· ὦ ἱπποσύνη (—να Bar.) τοῦ Γανυμήδεος τοῦ Δαρδανίδου. (Δαρδανία Bar. qui addit: ἤγουν ὦ ἱππολασία τοῦ Γανυμήδεος τοῦ Δαρδανίου) κρεῖττον δέ ἐστι τὸ πρῶτον. Baroc. 74. Gu.

V. 1376. 1377. ΓΑΝΥΜΗΔΕΟΣ ΙΠΠΟΣΥΝΑ; ἱππασία τοῦ Γανυμήδους, τοῦ εὐνέτου τοῦ Διός, ἤγουν ἐφ' ᾗ ἱππάζεται ὁ Γανυμήδης ὁ εὐνέτης τοῦ Διός. Gu. MS. C. C. C. ΙΠΠΟΣΥΝΑ, διφρηλασία, ἱπποστάσιον. Gu. ΙΠΠΟΣΥΝΑ ΔΙΟΣ ΕΥΝΕΤΑ. τινὲς οὐχ ἵππους, ἀλλὰ χρυσῆν ἄμπελον φασὶ δεδόσθαι ὑπὲρ Γανυμήδους, καθάπερ ἐν κύκλῳ λέγει· Ἄμπελον, ἣν Κρονίδης ἔπορεν οὗ παιδὸς ἄποινα Χρυσείην φύλλοισιν ἀγανοῖσι κομόωσαν Βότρυσι, τοὺς Ἥφαιστος ἐπασκήσας πατρὶ δῶκεν· Αὐτὰρ ὃ Λαομέδοντι πόρε Γανυμήδεος ἄρτι (leg. ἀντί).

V. 1378. 1379. ΣΑΦΩΣ ΛΕΓΕ, κατὰ περικοπὴν ἴαμβοι δύο, εἶτα παράγραφος. Baroc. 74. ΣΑΦΩΣ, φανερῶς εἰπὲ ἡμῖν ἕκαστα τὰ ἐν τοῖς οἴκοις γινόμενα· τὰ γὰρ πρότερον οὐκ εὐγνώστως ἐνόησα. ΑΥΘ' ΕΚΑΣΤΑ, αὐτὰ ἕκαστα. (γεγυμνωμένα. τὰ συμβάντα.) Gu.

6) Quae ap. King. in paraphr. praecedunt, sunt etiam in Gu. ψεῦ ἕνεκα τῶν ἰαλ.

V. 1380—1406. *ΑΙΛΙΝΟΝ ΑΙΛΙΝΟΝ.* καὶ ἡ παροῦσα ἀντιστροφὴ μακρόστροφος ἐστι κώλων λβ. τὸ α ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. εἰ δὲ βούλει, ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. τὸ β τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς, τοῦ α ποδὸς χορείου. τὸ δ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον συνίζησιν κατὰ τὸν α πόδα. τὸ ε ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς χορείου, τοῦ δ ἀναπαίστου. τὸ ϛ τροχαϊκὸν τρίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ζ ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ η ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον κατὰ τὸν ε πόδα συνίζησιν. τὸ θ ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ι ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ δ ποδὸς χορείου, ἢ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ια ὅμοιον καθαρόν. τὸ ιβ ὅμοιον. τὸ ιγ ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως, ἢ δακτυλικῆς (δύο γάρ εἰσι σπονδεῖοι) καὶ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς. τὸ ιδ ἰαμβικὴ βάσις, ἤτοι μονόμετρον. τὸ ιε τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ιϛ ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ιζ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιη ὅμοιον, δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἑφθημιμερές. τὸ ιθ ὅμοιον τρίμετρον καταληκτικὸν, τοῦ β (leg. τοῦ δ) ποδὸς χορείου· ἴαμβος γάρ ἐστι τρίμετρος ἐλλιπὴς μιᾷ συλλαβῇ. τὸ κ ὅμοιον τῷ ιϛ. τὸ κα ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τριῶν χορείων καὶ ἰάμβου. τὸ κβ ὅμοιον ἐκ δύο χορείων καὶ ἀναπαίστου καὶ ἰάμβου, ἢ πυῤῥιχίου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κγ ὅμοιον ἐκ δ χορείων. τὸ κδ δακτυλικὸν δίμετρον. εἰ δὲ βούλει, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον ἐκ χοριάμβου καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ κε ὅμοιον τῷ ιε. (leg. τῷ ιη.) τὸ κϛ ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρόν. τὸ κζ, τὸ κη, τὸ κθ, τὸ λ, τὸ λα, καὶ τὸ λβ ὅμοια εἰσὶ κατὰ πάντα. καὶ εἰσὶν ἰωνικὰ ἡμιόλια, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι ἐπιτρίτου β, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάττονος, καὶ ἰάμβου, πλὴν τὸ μὲν κθ κῶλον ἀντὶ ἰάμβου ἔχει πυῤῥίχιον διὰ τὴν ἀδιάφορον, τὸ δὲ λα χορεῖον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, καὶ ἐν εἰσθέσει στίχος ἴαμβος τρίμετρος.

V. 1380—1383. *ΑΙΛΙΝΟΝ ΑΙΛΙΝΟΝ.* ὁ λόγος οὕτως· εἰώθασιν οἱ βάρβαροι τὸν αἴλινον ἐν ἀρχῇ θρήνου λέγειν, οἰκείως τῇ ἑαυτῶν βαρβάρῳ φωνῇ, ὅτε τις βασιλείας ἀνηρημένος τύχῃ. κἀγὼ οὖν ἀπολλυμένην τὴν Ἑλένην στενάζω. τὸν λίνον τινὲς ἐξέθεσαν ἐπὶ τοῦ ὕμνου καὶ τοῦ

θρήνου, νῦν μέντοι ἐπὶ συμφοραῖς αὐτὸν καὶ θρήνοις τάττει. ΑΙΛΙΝΟΝ. τὸ ἀρχὰν θανάτου καὶ τὸ ὅταν αἷμα βασιλέων χυθῇ κατὰ γᾶν ταυτόν ἐστι. τὸ δὲ πᾶν οὕτω: τὴν ἀρχὴν τοῦ θανάτου, ὅταν χυθῇ κατὰ γῆν τοῦ ἅδου ἐν ξίφεσι σιδηρέοις αἷμα βασιλέων, λέγουσιν οἱ βάρβαροι αἴλινον αἴλινον ἐν Ἀσιάδι φωνῇ. Baroc. 74. Gu. 7)

V. 1380. ΑΡΧΑΝ, κατά. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐπειδὴ περὶ τοῦ τῆς Ἑλένης θανάτου μέλλει εἰπεῖν, τοῦτό φησι. Gu. m. 2. Fl. 6.

V. 1381. ΑΙ ΑΙ διὰ μέσου. Gu.

V. 1382. ΑΣΙΑΔΙ ΦΩΝΑι, ἀντὶ τοῦ βαρβάρῳ· ἡ γὰρ Ἀσία τῆς βαρβάρων χώρας 8), ἡ δὲ Εὐρώπη τῶν Ἑλλήνων. ΑΣΙΑΔΙ, Τρωϊκῇ. Fl. 6.

V. 1383. 1384. ΞΙΦΕΣΙ ΣΙΔΑΡ. ΑΙΔΑ, τοῖς θάνατον ἐργαζομένοις. ΑΙΔΑ. τὸ δὲ ἅδου ἢ πρὸς τὸ γῆν σύναπτε, ὡς ἔφαμεν, ἢ πρὸς τὸ ξίφεσιν· τὰ γὰρ (τὸν add. Bar.) θάνατον ἐργαζόμενα ξίφη ἅδου ξίφη φαμέν. Baroc. 74. Gu. ἀδολεσχεία τὸ σιδαρέοις ξίφεσι. Fl. 6.

V. 1385. ΗΛΘΟΝ. ἐντεῦθεν ἄρχεται διηγεῖσθαι. Fl. 6.

V. 1386. ΛΕΟΝΤΕΣ. λέοντας αὐτοὺς λέγει διὰ τὸ πρὸς ἀγριότητα τραπῆναι. Gu. Fl. 6. ΔΥΟ ΔΙΔΥΜΩ. ταὐτὸν δύναται τὸ δύω καὶ τὸ διδύμω. λέγει δὲ ταῦτα ἐφεξῆς ἀγωνιῶν, ὡς καὶ τὸ αἴλινον αἴλινον καὶ τὰ ἕτερα. Gu. Baroc. 74.

V. 1386—1388. ΔΥΟ ΔΙΔΥΜΩ, τουτέστιν Ὀρέστης καὶ Πυλάδης. τοῦ μὲν πατὴρ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἐπωνομάζετο, ὁ δὲ Στροφίου ἦν παῖς. κακόβουλος 9) δὲ ὁ κακὰ κατὰ τῆς Ἑλένης βουλευσάμενος.

V. 1388. ΚΑΚΟΜΗΤΑΣ, κακότροπος τὰς βουλάς. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

7) In Gu. haec duo sunt scholia: τὸ ἀρχὰν θ. — ταυτόν ἐστι in margine interiore scriptum, τὴν ἀρχ. τοῦ θ. — φωνῇ in exteriore, quorum cohaeret illud ad v. 1384. τὸ δὲ πᾶν οὕτω deest.

8) King. coni. τῶν βαρβάρων χώρα. male. Quod editur, habet etiam Gu.

9) Legendum videtur: κακομήτας δὲ, κακόβουλος.

V. 1389. *ΣΙΓΩΝ ΔΟΛΙΟΣ*, ἐν ἡσύχῳ ἤθει δόλους κατασκευάζων. Baroc. 74. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76; *ΣΙΓΑ ΔΟΛ.* τουτέστι τῇ σιγῇ ἔμπειρος τῶν πόνων.

V. 1390. *ΠΙΣΤΟΣ*, ἀσφαλής. Gu. Florr. iidem. *ΘΡΑΣΥΣ*, ὁρμητικώτατος (Bar. —ικός). Baroc. 74. Gu. m. pr. Florr. iidem. τολμηρὸς εἰς βοήθειαν. Baroc. 74. Gu. m. 2. Flor. 6. (qui addit δύναμιν).

V. 1391. *ΞΥΝΕΤΟΣ ΠΟΛ.* ἔμπειρος πολέμου. *ΞΥΝΕΤΟΣ*, φρόνιμος. Fl. 17. ἐπιστήμων. Gu. Fl. 6.

V. 1392 sq. *ΕΡΡΟΙ ΤΑΣ ΗΣΥΧΟΥ.* φθειρέσθω, φησὶν, οὗτος ἐπὶ κακουργίᾳ ἔμπειρος ὢν, προνοούμενος τῆς ἡσυχίας ἐπὶ κακῷ.[10]) Ἄλλως. Διαφθαρείη ὑπὸ τῆς ἡσύχου προνοίας. ἥσυχον δὲ αὐτὴν φησὶ, τὴν ἀπροσδοκήτως πάντα ἀμυνομένην, πρόνοιαν δὲ τὴν εἱμαρμένην. τινὲς δὲ οὕτως· οἰμωζέτω κακοῦργος ὢν μετὰ ἡσύχου προνοίας. *ΕΡΡΟΙ*, φθειρέσθω κακοῦργος ὢν τῆς προνοίας τῆς ἡσύχου, ἤγουν κακουργῶν τὴν ἡσυχίαν. Gu. King. paraphr. *ΠΡΟΝΟΙΑΣ*, ἕνεκα τῆς κατὰ νοῦν φροντίδος καὶ μηχανῆς. Baroc. 74. Gu.

V. 1394—1398. *ΟΙ ΔΕ ΠΡΟΣ.* ὁ σύνδεσμος ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ, ἵν' ᾖ, οἳ δή. οὗτοι δὲ, φησὶν, ἔνδον εἰσελθόντες εἰς τοὺς θαλάμους, ἧς ἔγημε γυναικὸς τοξότης Πάρις, τοὺς ὀφθαλμοὺς δακρύων πεπληρωμένοι καὶ τῷ σχήματι ταπεινοὶ, ἕζοντο παρ' ἑκάτερον μέρος τῆς Ἑλένης, ὁ μὲν ἐκ δεξιῶν, ὁ δὲ ἐξ εὐωνύμων, πεφραγμένοι ξίφεσιν.

V. 1394. *ΟΙ ΔΕ* ἀντὶ τοῦ οἵτινες (οἳ δή add. Gu. m. 2.) Gu. Fl. 17.

V. 1394. 1395. *ΕΣΩ ΜΟΛΟΝΤΕΣ*, ἔσω μολόντες πρὸς τοὺς θρόνους τῆς γυναικὸς, ἣν ἔγημεν ὁ τοξότης Πάρις. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1396. *ΠΕΦΥΡΜΕΝΟΙ* ἀντὶ πεφυρμένον τουτέστι μεμιγμένον ἔχοντες τὸ ὄμμα τοῖς δακρύοις. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τεταραγμένοι. Fl. 25. 34. μεμολυσμένοι. Fl. 33. *ΤΑΠΕΙΝΟΙ*, μετὰ ταπεινώσεως, ἐπιῤῥηματικῶς. Gu. m. pr. Florr. iidem. ἥσυχοι. Gu. m. 2.

V. 1398. *ΑΛΛΟΣ*, λέγω. Gu. Florr. iidem. *ΠΕ-*

10) Gu. φθειρέσθω, οὕτω προνοούμενος τῆς ἡσυχίας ἐπὶ κακῷ.

ΦΡΑΓΜΕΝΟΙ, *ὡπλισμένοι*. (*ἠσφαλισμένοι* add. Gu. m. 2.) Gu. Flor. iidem et 25. 33. 34.

V. 1400. *ΑΜΦΩ*, *ὁμοῦ ἀμφότεροι*. MS. C. C. C. Gu.

V. 1401 sq. *ΑΝΑ ΔΕ ΔΡΟΜΑΔΕΣ*. *τὸ ἑξῆς· ἀνέθορον δὲ πάντες, καὶ οἱ θεράποντες ἀνεπήδησαν παραχρῆμα καὶ προέθεον, καθάπερ δρομάδες ἵπποι φοβηθέντες*. *ΔΡΟΜΑΔΕΣ ἀντὶ τοῦ δρομαίως*. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. *ΑΜΦΙΠΟΛΟΙ ἀντὶ τοῦ πρόσπολοι*. (Gu. add. m. 2. *δοῦλοι, θεράποντες οἱ ἀμφ' ἐκείνην ἀναστρεφόμενοι. ἀμφίπολος οὐ μόνον ἡ δούλη, ἀλλὰ καὶ ὁ δοῦλος*.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 25. 34. 56. 59. 76.

V. 1403. *ΠΡΟΣΕΙΠΕ Δ' ΑΛΛΟΣ ΑΛΛΟΝ*, *εἶπε δὲ ἄλλος πρὸς ἄλλον*. Gu. m. pr. MS. C. C. C. *ΠΕΣΩΝ ΕΝ ΦΟΒΩι*, *φοβηθείς*. Gu. m. 2.

V. 1404. *ΜΗ*, *ὅρα ἵνα*. Gu. m. pr. MS. C. C. C.

V. 1404 sq. *ΚΑιΔΟΚΕΙ ΤΟΙΣ ΜΕΝ ΟΥ*. *οἱ μὲν, φησὶ, τῶν οἰκετῶν οὐκ ᾤοντο δόλον εἶναι, οἱ δὲ ἐπεπιστεύκεισαν τὴν Ἑλένην μέλλειν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου δολοφονεῖσθαι, ὥςπερ ἐν ἄρκυσι ζωγρηθεῖσαν· ἄρκυς γὰρ τὸ λίνον*.

V. 1405 sq. *ΤΟΙΣ Δ'*, *ἐδόκει*. *τοῖς δὲ ἐδόκει Ὀρέστης ἐν ἀσφαλεστάτῃ δικτύων μηχανῇ καὶ περιβλήματι λίνου ἐμπλέκειν καὶ ἐμβάλλειν τὴν Ἑλένην*, [*οἷον*] *εἰς ἀρκυστάτην μηχανὴν, καὶ ὡς περίβλημα λίνων, οἷον εἰς δολοφονίαν· ἄρκυς γὰρ τὸ δίκτυον*. *ΑΡΚΥΣΤΑΤΑΝ*, *ἀπὸ τοῦ ἄρκυς τὸ δίκτυον*. (*ἄφυκτον, ἀσφαλεστάτην, δικτυοειδῆ*.) Gu. *ΜΗΧΑΝΑΝ*, *δολοφονίαν*. Gu.

V. 1406. *ΜΗΤΡΟΦΟΝΤΑΣ ΔΡΑΚΩΝ*, *ἤγουν ὁ Ὀρέστης ὁ τὴν μητέρα φονεύσας* (*διὰ τὸ φονικόν*.) Gu.

V. 1407. *ΣΥ Δ' ΗΣΘΑ*. *σὺ δὲ παρῆς τοῖς γινομένοις, ἢ ἤκουσας παρ' ἑτέρου πάλαι*. *Ἄλλως. σὺ ποῦ ὑπῆρχες; ἢ ἐκ μακροῦ φεύγεις ἐν φόβῳ γενόμενος δηλονότι, ἃ δὲ λέγεις δηλονότι, παρὰ ἄλλου ἤκουσας;* *ΣΥ Δ' ΗΣΘΑ*. *δυοῖν ὄντων τοῦ παρεῖναι αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ὁρᾶν, καὶ τοῦ πρότερον ἐξελθεῖν καὶ ἀπεῖναι, ὅτε ταῦτα ἐγίνετο* (*ἐγέγετο* Gu.), *ἐρωτᾷ ὁ χορὸς, ποῦ ἦσθα, πρὸς ἀμφότερα ἀποβλέπων, εἶτα ὀφείλων εἰπεῖν διαιρῶν, ἐκεῖ ἦσθα, ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ; ὁ δὲ τῷ ἑνὶ σκέλει χρησάμενος τῷ ἢ πά-*

καὶ φεύγεις ἀρκεῖται· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἑτέρου δυνατόν ἐστι συνυπακούεσθαι καὶ τὸ ἕτερον. Baroc. 74. Gu. m. pr.

V. 1408—1432. ΦΡΥΓΙΟΙΣ ΕΥΤΥΧΟΝ. καὶ ἡ παροῦσα στροφὴ μονόστροφός ἐστι κώλων λα. τὸ α ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β καὶ τὸ γ καὶ τὸ δ ὅμοια δίμετρα καταληκτικὰ, ἤτοι ἑφθημιμερῆ. τὸ ε τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ ϛ προσωδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος α, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ χοριάμβου. τὸ ζ ὅμοιον τῷ ε ἰθυφαλλικόν. τὸ η προσωδιακὸν, ἐναντίον τῷ προῤῥηθέντι, ἐκ χοριάμβου καὶ παίωνος δ, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος. εὕρηται γὰρ καὶ παρὰ Πινδάρῳ τὸ προσωδιακὸν καὶ ἀπ' ἐλάττονος συγκείμενον, καὶ οὐ μόνον ἀπὸ μείζονος. τὸ θ ὅμοιον τῷ β. εἰ δὲ βούλει, προσωδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ι ὅμοιον τῷ ϛ ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ χοριάμβου. εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰάμβου ἀρχόμενον. τὸ ια ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ ιβ παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, (l. καταληκτικόν) ἐκ παίωνος δ καὶ χορείου, ἢ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς ἐκ τροχαίου καὶ δύο βραχέων ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς. τὸ ιγ δακτυλικὸν πενθημιμερές. εἰ δὲ βούλει, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, ἢ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ιδ ἰωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ σπονδείου. εἴη ἂν καὶ ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς, τοῦ β ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ιε ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ τριῶν χορείων. τὸ ις ὅμοιον. τὸ ιζ, ιη, ιθ ἐξ ἐπιτρίτου α καὶ ἰάμβου.[1]) τὸ κ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον (King. καταληκτικόν) ἐξ ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ. τὸ κα ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρόν. τὸ κβ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρόν. τὸ κγ ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν Εὐριπίδειον, τοῦ α ποδὸς χορείου. τὸ κδ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. οὕτω γάρ μοι δοκεῖ ταῦτα βέλτιον εἶναι γρά-

1) King. ita edidit: τὸ ιε ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ις ὅμοιον, [βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ σπονδείου.] τὸ ιζ [ὅμοιον. τὸ ιη ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ τριῶν χορείων καὶ ἰάμβου. τὸ ιθ ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον] ἐξ ἐπιτρίτου α καὶ ἰάμβου.

φειν. τὸ γὰρ κακὸς Φωκεὺς μόνον ἀδιάγνωστόν ἐστι, τίνος ἂν εἴη μέτρου, εἰ καὶ δοκεῖ ἀντισπαστικόν. τὸ κε ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ κς ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, συνίζησιν ἔχον ἐν τῷ α ποδί. εἰ δὲ βούλει, ἔστω ὁ β ἀνάπαιστος. τὸ κζ τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ κη καὶ τὸ κθ τροχαϊκὰ καὶ ἰθυφαλλικά. τὸ λ τροχαϊκὸν πενθημιμερές. τὸ λα ἰαμβικὸν, ὅμοιον τῷ κϛ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, καὶ ἐν εἰςθέσει ἴαμβος τρίμετρος.

V. 1408—1418. ΦΡΥΓΙΟΙΣ ΕΤΥΧΟΝ. ἔτυχον ἐν συνηθείᾳ Φρυγῶν, ἐν συνηθείᾳ [2]) βαρβαρικῇ κινῶν. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ, ἤγουν ῥιπιδίῳ, αὔραν ἐπὶ (C. C. C. περὶ) τὸν βόστρυχον τῆς Ἑλένης πρὸ τῆς παρηΐδος ἀντὶ τοῦ τῆς παρειᾶς. ἡ δὲ, ἤγουν ἡ Ἑλένη, ἐνετύλιττε διὰ τῶν δακτύλων λίνον τῇ ἠλακάτῃ, τὰ νήματα δὲ ὥρμα πρὸς τὸ πέδον, θέλουσα κατασκευάσαι ἀναθήματα ἐπὶ (τὸν add. C. C. C.) τύμβον τῷ λίνῳ τῷ ὄντι ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν Φρυγίων, λέγω φάρεα, ἤγουν ἐνδύματα, πορφυρᾶ κατασκευάσαι δῶρα τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. MS. C. C. C. Gu. m. pr.

V. 1408—1412. ΦΡΥΓΙΟΙΣ ΕΤ. ἔτυχον (ἐν add. Bar.) Φρυγίοις καὶ Τρωϊκοῖς νόμοις αἴσσων, καὶ πέμπων, αὔραν, καὶ πνοὴν πρὸ παρηΐδος (καὶ ἔμπροσθεν τῆς παρειᾶς add. Bar.) τῆς Ἑλένης παρὰ τὸν βόστρυχον καὶ τὰς ἐν μετώπῳ αὐτῆς τρίχας, τουτέστιν ἐξ ὅτουπερ εἰς Τροίαν ἦν αὕτη, ἐτάχθην ἔμπροσθεν αὐτῆς ἵστασθαι (καὶ πρὸς τὸ θάλπος αὔραν αὐτῇ μηχανᾶσθαι add. Gu.) καὶ τὰ λυποῦντα ἐλαύνειν, μυίας φημὶ καὶ κώνωπας. Baroc. 74. Gu. m. sec.

V. 1409. ΠΑΡΑ ΒΟΣΤΡΥΧΟΝ. τὸ παρὰ βόστρυχον καὶ τὸ πρὸ παρηΐδος ταυτόν ἐστιν. Baroc. 74. Gu.

V. 1409—1411. ΠΑΡΑ ΒΟΣΤΡΥΧΟΝ. παρὰ τὸν βόστρυχον, φησὶ, τῆς Ἑλένης πλησίον τῆς παρηΐδος αὐτῆς αὔραν ἔπεμπον τῇ ῥιπίδι. πτερίνῳ δὲ εἶπε, παρόσον αὗται ἐκ πτερῶν ὑπάρχουσι συντεθειμέναι. εὐπηγεῖ δὲ κύκλῳ, ἤ τοι καλῶς πεπηγμένῳ καὶ συντεθειμένῳ. κυκλοτερὴς

2) King. bis συνήθει.

γὰρ ἡ ἐκ τῶν ἀτερων φωνή. ἡ δὲ πρὸ ἀντὶ τῆς κατὰ, ὅ ἐστι κατὰ τοῦ προσώπου αὐτῆς πνοὴν ἐκπέμπων. καὶ γὰρ ἑξῆς, αὔραν αἴσσων, ἀντὶ τοῦ πνοὴν ἐκπέμπων.

V. 1410. *ΕΥΠΑΓΕΙ*, εὐκατασκευάστῳ, εὐπλόκῳ. Gu.

V. 1412. *ΒΑΡΒΑΡΟΙΣ ΝΟΜ.* τοῦτο καὶ τὸ Φρυγίοις νόμοις ταὐτόν ἐστι. Gu.

V. 1413—1418. *Α ΔΕ ΛΙΝΟΝ*. ἡ δὲ ἐν τοῖς δακτύλοις ἕλισσε λίνον ἐν ἠλακάτῃ, τὰ νήματα δὲ ἵετο ἐν τῷ πέδῳ, χρήζουσα ἐκ λίνῳ ἐπὶ τὸν τύμβον τῆς ἀδελφῆς στολίσαι φάρεα καὶ πέπλους, πορφύρεα, δῶρα τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, ἀγάλματα καὶ λαμπρότητας καὶ τρυφὰς τῶν Φρυγίων σκύλων. Baroc. 74. Gu. m. sec.

V. 1413. *ΛΙΝΟΝ*. λίνον ἐνταῦθα καταχρηστικῶς τὴν μετάξαν λέγει. ὅτι δὲ τοῦτό ἐστι, δῆλον ἔκ τε τῶν Φρυγίων σκύλων καὶ τοῦ βούλεσθαι τῇ ἀδελφῇ πέπλον ὑφᾶναι πρὸς (τὸν add. Bar.) τάφον δῶρον· οὔτε γὰρ ἦν εἰκὸς ἐκ λίνου καὶ μὴ ἐκ μετάξης τῇ ἀδελφῇ δῶρον (Bar. δῶρα) κατασκευάσαι, οὔτε φαῦλα σκῦλα καὶ οὐδενὸς ἄξια ἐκ Τρώων λαβεῖν, ἀλλὰ λίνον ἐνταῦθα καταχρηστικῶς καὶ οὐ κυρίως τὴν μέταξαν λέγει. (Bar. λέγων.) ἐγχωρεῖ δὲ λέγειν καὶ νῆμα λεπτὸν καὶ ἀραιῶδες εἶναι τὸν λίνον καὶ οὐ μέταξαν, καὶ οὐδὲν ἐμποδὼν ἵσταται τὸ σκύλων Φρυγίων, οὐδὲ τὸ πέπλον ἐκ τοιούτου θέλειν ὑφαίνειν τῇ ἀδελφῇ. εἰκὸς γὰρ ἦν καὶ σκῦλον τοιοῦτο (τι νῆμα add. Gu.) λαβεῖν, (καὶ πέπλους ἐκ τοιούτῳ ὑφαίνειν add. Gu.) Baroc. 74. Gu.

V. 1415—1418. *ΝΗΜΑΤΑ*. Τὰ δὲ νήματα ἵετο, ἀντὶ τοῦ κατέπεμπε καὶ κατηπειγμένως ἐχαλᾶτο, ἐν τῷ πέδῳ διὰ τὸν τύμβον. ἀπὸ δὲ τοῦ τύμβου τὸ σῶμα τῆς Κλυταιμνήστρας δηλοῖ. ἀγάλματα δὲ ἀντὶ τοῦ ἀγάλμασι· καλλώπισμα γάρ ἐστιν ἡ κηδεία τοῦ νεκροῦ σώματος. ὁ δὲ λόγος, τὰ δὲ νήματα καὶ τὰ λῖνα τὰ ἐκ Φρυγίας εἰργάζετο διὰ τῆς Κλυταιμνήστρας τὸ σῶμα, ἵνα τοῦτο συστείλῃ καὶ κηδεύσῃ αὖθις λαμπροῖς ἱματίοις καὶ φάρεσι πορφυρέοις.

V. 1415. *ΝΗΜΑΤΑ Θ' Ι. Π.* τοῦτο διὰ μέσου. Gu. *ΙΕΤΟ*, ὥρμα. (ἐπέμπετο.) Gu.

V. 1416. *ΣΚΥΛΩΝ ΦΡΥΓΙΩΝ*. ἀντὶ τοῦ τὰ ἀπὸ τῆς λαφυραγωγίας τῶν βαρβάρων νήματα καὶ λῖνα, ἤτοι ἀπὸ τῶν Φρυγίων σκύλων βουλομένης συῤῥάψαι ἐνδύματα

πορφυρᾷ, ὅπως ἐπὶ τοῦ τάφου ἀνατεθῇ τῆς Κλυταιμνήστρας. ΣΚΥΛΩΝ ΦΡ. τῷ λίνῳ τῷ ὄντι δηλονότι ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν Φρυγίων. Gu. m. pr. μὴ λάβῃς εἰς τὸ σκύλων ἔξωθεν τὸ ἀπό, ἀλλ' ἔστιν ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ ἀγάλματα. Gu. m. 2. Baroc. 74.

V. 1419 — 1423. *ΠΡΟΣΕΙΠΕΝ Δ' Ο.* πρὸς τὴν Λάκαιναν δὲ κόρην, ἤγουν τὴν Ἑλένην, εἶπεν ὁ Ὀρέστης· ὦ παῖ τοῦ Διός, ἀποστᾶσα τῆς καθέδρας θὲς τὸν πόδα ἐπὶ τῷ πέδῳ δεῦρο ἐπὶ τὴν ἕδραν τῆς πάλαι κατασκευασθείσης οἰκίας τοῦ Πέλοπος τοῦ προπάτορος, ἵν' εἰδῇς τοὺς ἐμοὺς λόγους. 3) MS. C.C.C. Gu.

V. 1420. *ΘΕΣ ΙΧΝΟΣ.* ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι. ἀπαγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἐβούλετο ἀπὸ τοῦ τόπου, οὗ ἐκάθητο, εἰς ἕτερον τόπον, ἐκκλῖναι βουλόμενος τοὺς παρεστῶτας ἱκέτας. τοῦτο οὖν φησίν, ἀποστᾶσα τοῦ κλισμοῦ ἐλθὲ ἐπὶ τὴν Πέλοπος καθέδραν, ἤτοι ἔνθα εἰώθει διατρίβειν ὁ Πέλοψ.

V. 1424. *ΑΓΕΙ Δ'*, ἀντὶ τοῦ ἦγεν, τουτέστιν ἐπειρᾶτο ἄγειν· ἡ δὲ ἐπηκολούθει. MS. C.C.C. Gu.

V. 1425. *ΠΡΟΜΑΝΤΙΣ*, οὖσα δηλονότι. Gu. *ΩΝ ΕΜΕΛΛΕΝ*, πείσεσθαι. Gu.

V. 1426 sqq. *Ο ΔΕ ΞΥΝΕΡΓΟΣ.* τὸ σὺν κατὰ κοινοῦ, τουτέστιν ὁ δὲ συνεργὸς συμπράσσων τῷ Ὀρέστῃ, ὁ πονηρὸς ἀνὴρ Φωκεύς, τοιαῦτα εἶπεν· οὐκ ἐκποδών, καὶ τὰ λοιπά. *Ο ΔΕ ΞΥΝΕΡΓΟΣ*, ὁ δὲ συνεργὸς ὁ κακότροπος Φωκεύς, ἤγουν ὁ Πυλάδης, ἄλλα ἰὼν ἔπραττεν. Gu. MS. C.C.C.

V. 1428. *ΟΥΚ ΕΚΠΟΔΩΝ ΙΤΕ*; τουτέστιν οὐ μακρὰν ἀπέρχεσθε, ἀλλ' αἰεὶ ἀπαιδεύτως ἔχετε· τοῦτο γὰρ τὸ κακοί. ἔλεγε δὲ αὐτοῖς τοῦτο, ὡς δῆθεν Ὀρέστου μυστήριον λέξοντος τῇ Ἑλένῃ, ἵνα, ἐκποδὼν ἀπελθόντων, μόνην (Bar. μόνον) συλλάβωσιν αὐτήν, ὡς μηδενὸς αὐτοῖς ἀνταίροντος. Baroc. 74. Gu. m. sec. 4) ἴω τὸ πορεύομαι. ὁ β' ἀόριστος ἶον, ἶες, ἶε, καὶ τὸ προστακτικὸν ἴε, καὶ κατὰ μετα-

3) C. C. C. τοὺς λόγους ἐμούς.

4) Dedi locum, ut in Gu. legitur. Apud King. ante hoc scholion leguntur ista ὡς ματαίως — φησί, quae in Gu. sunt manu prima scripta.

πλασμὸν τοῦ ε εἰς θι καὶ τροπὴν, ἴθι ἴτω, ἴτον ἴτον, ἴτε ἴτωσαν· μετάπλασμὸς δέ ἐστι μετάθεσις καὶ σχηματισμὸς λήξεως καὶ λέξεως εἰς συγγενὲς τελικὸν τοῦ αὐτοῦ εἴτε ὀνόματος εἴτε ῥήματος· ὀνόματος μὲν, οἷον τῷ κλάδῳ τῷ κλαδί, τῷ δένδρῳ τῷ δένδρει, τῷ ὄσσῳ τῷ ὄσσε· ῥήματος δὲ, οἷον ἴε ἴθι, ἔθι ἔσο, κλύε κλῦθι, πῖε πῖθι, ποιοίμην ποιοίην, καὶ ἕτερα. Gu. m. sec. *ΚΑΚΟΙ ΦΡΥΓΕΣ*, λέγων μετὰ ἐπιπλήξεως κακοὶ Φρύγες, ὡς ματαίως δῆθεν ἐν δειλίᾳ γενομένων τῶν περὶ τὴν Ἑλένην Φρυγῶν, τοῦτο φησί. Gu. m. pr. Baroc. 74. [5]) *ΚΑΚΟΙ*, ἤγουν δειλοί. (ἀπαίδευτοι ἐστέ.) Gu.

V. 1429. *ΕΚΚΛΗΙΣΕ* (sic) ἐκ τῆς στέγης δὲ ἄλλον ἄλλοσε ἀγαγὼν ἔκλεισεν. Gu. m. pr. MS. C. C. C. *ΕΚΛΗΙΣΕ*, ἠσφάλισεν. Gu. m. 2.

V. 1430. *ΣΤΑΘΜΟΙΣΙΝ*, τῷ (Cod. τὸ) κοινῶς σταύλῳ. MS. C. C. C. Gu. m. pr. σταθμοὶ λέγονται καὶ αἱ παραστάδες. Gu. m. 2. Fl. 6.

V. 1431. *ΕΝ ΕΔΡΑΙΣΙ*, ἤτοι ἐν οἴκοις (Gu. C. C. C. τῷ οἴκῳ) τοῦ ἀποπάτου. *ΤΟΥΣ Δ' ΕΚΕΙΣ' ΕΚΕΙΘΕΝ*, ἀπ' ἐκείνου τοῦ μέρους εἰς ἐκεῖνο. MS. C. C. C. Gu. m. pr. *ΑΛΛΟΝ ΑΛΛΟΣΕ*, ἄλλον ἀπ' ἄλλου μέρους εἰς ἄλλο. MS. C. C. C. Gu. m. pr.

V. 1432. *ΑΠΟΠΡΟ*, πόῤῥωθεν. τὸ δὲ διαρμόσας ἀντὶ τοῦ προσαρμόσας καὶ συγκλείσας. ἀπὸ τοῦ διαρμόσας δὲ τὴν ἀδιάλειπτον παραμονὴν τῶν οἰκετῶν ἐσήμανεν, ἣν εἶχον μετὰ τῆς δεσποίνης. *ΔΙΑΡΜΟΣΑΣ*, χωρίσας. (κλείσας, ἀσφαλίσας, διαστήσας ἢ διαχωρίσας.) Gu. *ΑΠΟΠΡΟ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ*, ἄπωθεν κατ' ἐπίτασιν τῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν πορείας. Gu. a m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. γρ. ἄπο πρὸ, δηλούσης τῆς πρὸ τὸ ἐκτός. Gu. m. sec.

V. 1433. *ΤΙ ΤΟΥΠΙ ΤΩΔΕ.* (μετὰ ταῦτα) τί τῆς συμφορᾶς, ἀντὶ τοῦ ποία συμφορὰ κατὰ τὸ μετὰ τοῦτο ἐγένετο. Gu. MS. C. C. C.

5) Apud King. priora, λέγων (pro quo conicit λέγω) μετὰ ἐπιπλ. in paraphr. e MS. C. C. C. una cum scholio, ὁ δὲ συνεργὸς — ἔπραττεν, enotata sunt. λέγων μετὰ ἐπιπλήξεως, ἤγουν μακρὰν ἄπιτε sunt etiam in Flor. 6. 9. 17. 21. 56. 69. 76. sed in Gu. ea quae deili, in margine, ἤγουν μ. ἀπ. inter versus scripta sunt.

V. 1454—1458. *ΙΑΛΙΑ ΜΑΤΕΡ.* καὶ ἡ παροῦσα στροφὴ μονόστροφός ἐστιν, κώλων δὲ κς. τὸ α δακτυλικὸν (ἢ) ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερὲς, ἐπεὶ ἐκ σπονδείων ἐστί. τὸ β ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ γ ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ ἀναπαιστικὸν, ὅμοιον τῷ δευτέρῳ. τὸ ε τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἰθυφαλλικόν. τὸ ς τροχαϊκὸν δίμετρον (leg. τρίμετρον) καταληκτικὸν, συνίζησιν ἔχον ἐν τῷ γ ποδί. τὸ ζ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ η τροχαϊκὸν πενθημιμερές. τὸ θ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτον, ἐκ διιάμβου, ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ. τὸ αὐτὸ εἴη ἂν καὶ ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου βραχυκαταλήκτου καὶ τροχαϊκοῦ πενθημιμεροῦς. τὸ ι τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς καθαρόν. τὸ ια ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ιβ τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, Στησιχόρειον καλούμενον, ἔχον τὸ Πινδαρικὸν ἔθος, ἴαμβον δηλονότι τὸν τελευταῖον πόδα. εἰ δὲ μή ἐστιν ἀκατάληκτον, — τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ Στησιχόρειον, — οὐδὲν θαυμαστόν. τὸ ιγ ὅμοιον τῷ ζ, ἰαμβικόν. τὸ ιδ τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ ι. τὸ ιε ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἀντισπάστου καὶ δακτύλου. τὸ ις ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ β ποδὸς χορείου. εἰ δὲ τὸ ἴαχεν ἐκτεταμένον βούλει εἶναι, ὡς ηὐξημένης τῆς ἀρχούσης τοῦ παρατατικοῦ, εἴη ἂν τὸ κῶλον τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάλητον, τοῦ β καὶ τοῦ γ ποδὸς δακτύλου. εἴη δὲ καὶ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ διτροχαίου, παίωνος β καὶ μολοσσοῦ. τὸ ιζ τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· εἰ δὲ βούλει, ἀσυνάρτητον ἐκ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως, ἢ δακτυλικῆς. τὸ ιη ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. τὸ ιθ ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ β ποδὸς χορείου, τοῦ δὲ δ ἀναπαίστου· εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος β, ἀντισπάστου καὶ διιάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν, τοῦ β ποδὸς καὶ τοῦ γ χορείου. τὸ κα τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς Εὐριπίδειον. τὸ κβ ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ κγ ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ ζ. τὸ κδ ἰαμβικὸν τρίμετρον. τὸ κε δακτυλικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. τὸ κς ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, καὶ ἐν εἰσθέσει ἴαμβος. Totum hoc de metro e MS. Baroc. 74. K.

V. 1454. ΙΔΑΙΑ ΜΗΤΕΡ. Ἴδη ὄρος ἐστὶ Τρῳάδος, ἔνθα τιμᾶται ἡ Ῥέα. ἴσως οὖν ὡς ἐγχωρίαν θεὸν ἐπικαλεῖται αὐτὴν ὁ εὐνοῦχος. ὀβρίμαν δὲ αὐτὴν φησὶν, ἐπεὶ λέουσιν ὀχεῖται, ἢ ὅτι ἐφίσταται τοῖς αὐτῇ συντυγχάνουσι.[6]) μέλλων δὲ διηγεῖσθαι ὁ Φρὺξ, ἅπερ ἐθεάσατο ἔνδον, τὴν Ῥέαν ἐπικαλεῖται ὡς ἀλεξίκακον. Ἰδαίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρεινήν· ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι διατρίβειν φασὶ τὴν θεόν. ὀβρίμαν δὲ τὴν ἰσχυρὰν καὶ φοβεράν. ὁ δὲ λόγος· φεῦ φεῦ, τῶν ἀλόγων κακῶν, ὦ μῆτερ Ῥέα, ἅπερ τεθέαμαι ἔνδον κατὰ τοὺς οἴκους. καλεῖται δὲ καὶ ἀνταία· τοῖς Φρυξὶ γὰρ ὑπαντῶσα φοβερά ἐστιν. ΜΑΤΕΡ, τῶν θεῶν Ῥέα. Gu. m. 2. ΟΒΡΙΜΑ, ἤγουν ἰσχυρά. ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὴν ἐποχουμένην λέουσιν· ὅθεν καὶ πρὸς αὐτὴν ποιεῖται τὸν λόγον, ὡς φοβερὰ ἰδών. καὶ αὐτὸς μὲν, ὡς Φρὺξ, τὴν παρὰ Φρυξὶ τιμωμένην θεὰν ἐπιβοᾶται· οἱ δὲ ἄλλοι πάντες (Bar. οἱ δὲ ἄλλον Ἕλληνες). Ἡρακλῆν τὸν (—κλέα τοῦ Bar.) Διὸς λέγοντες ἐπὶ τοῖς παραπίπτουσι δυσκόλοις ἀεὶ, ὦ Ἡράκλεις· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ μαρτυρεῖ τὸ Ἄπολλον ἀποτρόπαιε. Bar. 74. Gu. m. 2.

V. 1456. ΦΟΝΙΩΝ ΠΑΘΕΩΝ, ἕνεκα τῶν φονικῶν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΑΝΟΜΩΝ, παρανόμων. Gu.

V. 1457. ΕΔΡΑΚΟΝ, εἶδον. (ἐθεασάμην.) Gu.

V. 1459. ΑΜΦΙ ΠΟΡΦΥΡΕΩΝ. τὸ ἀμφὶ πορφυρέων ἢ ἓν μέρος λόγου (ἑνὸς μέρους λ. Gu.) νόει· ἀμφιπόρφυρα γὰρ ἱμάτια φαμὲν τὰ ὁλοπόρφυρα, ὥσπερ καὶ ἀμφίχρυσα τὰ ὁλόχρυσα· ἢ τὸ ἀμφὶ πρὸς τὸ σπάσαντες νοητέον, ἵν' ᾖ ἀμφισπάσαντες ἀντὶ τοῦ περιλαβόντες· ἢ τὸ ἀμφὶ ἔμφασιν ἔχει διὰ τὴν Ἑλένην, οὕτως· ἀμφὶ τὴν Ἑλένην δηλονότι σπάσαντες καὶ λαβόντες ξίφος ὑπὸ σκότου τῶν πορφυρέων πέπλων, ἤγουν ἃ ὑποκάτω τῶν ἱματίων εἶχον, ἐν ταῖς χερσὶν ἄλλος ἄλλοσε δίνασεν. (ἢ τὸ ἀμφὶ πρὸς τὸ ἐν χερσὶν, ἵν' ᾖ τὰ ἀμφὶ καὶ τὸ ἐν ἐκ παραλλήλου. add. Gu.) Baroc. 74. Gu. m. 2. ΑΜΦΙ, ἀπό. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΥΠΟ ΣΚΟΤΟΥ, ὑπὸ ἀφανίας. Gu. m. pr. Florr. iidem. σκοτιασμοῦ. Fl. 35.

6) Hic aliud scholion incipit, cum superiore a compilatore coniunctum vocula δέ.

V. 1440. ΣΠΑΣΑΝΤΕΣ, σπασάμενοι. (περιλαβόντες add. Gu.) Gu. Florr. iidem.

V. 1442. ΔΙΝΑΣΕΝ, ἔστρεψεν. Gu. m. pr. Florr. iidem. συνέστρεφεν. Gu. m. sec. Fl. 33. ΠΑΡΩΝ ΤΥΧΟΙ. ἔτυχε παρὼν ἀντὶ τοῦ παρείη. (παρῇ Fl. 33.) Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 56. 59. 76.

V. 1443. ΟΡΕΣΤΕΡΟΙ, ὀρεινοί. Gu. m. pr. MS. C.C.C. 7) ἐν τῷ ὄρει ἀναστρεφόμενοι, ἄγριοι. Gu. m. sec.

V. 1444. ΑΝΤΙΟΙ ΣΤΑΘ. ἐναντίον, ἔμπροσθεν στάντες. Gu. MS. C. C. C.

V. 1445. ΕΝΝΕΠ. ΚΑΤΘ. εἶπον, ἀποθανῇ. Gu. MS. C. C. C.

V. 1446. ΚΑΚΟΣ Σ' ΑΠΟΚΤ. ὁ σὸς ἀνὴρ ὁ κακότροπος ἀποκτείνει σε. Gu. MS. C. C. C.

V. 1447 sq. ΤΟΥ ΚΑΣΙΓΝ. τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τὸν υἱὸν ἐγκαταλιπὼν ἐν τοῖς Ἀργείοις, ὥστε θανεῖν. Gu. MS. C. C. C.

V. 1449. ΙΑΧΕΝ, ἐβόησεν. (Gu. add. m. 2. ἀνεβόησε μεγάλως) λέγουσα (C.C.C. λέγων) Ω ΜΟΙ ΜΟΙ. Gu. MS. C. C. C.

V. 1450 sq. ΛΕΥΚΟΝ Δ' ΕΜΒ. τὰς λευκὰς δὲ χεῖρας ἐμβαλοῦσα τοῖς στέρνοις, ἤγουν συναγαγοῦσα ἐπὶ τοῖς στέρνοις, ὡς σύνηθες ταῖς γυναιξὶν, ἔπαισε τὴν κεφαλὴν ἀθλίαν πληγήν. Gu. MS. C. C. C.

V. 1451. ΚΤΥΠΗΣΕ, μετὰ τῶν στηθῶν καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτύπησε.

V. 1452—1458. ΦΥΓΑι ΔΕ ΠΟΔΙ. φυγῇ δ' ἔφερε τὸ ἴχνος τοῦ ποδὸς τὸ χρυσεοσάνδαλον· ὁ Ὀρέστης δὲ προφθάσας τὸν δρόμον αὐτῆς, τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ἀναστρέψας τὴν δέρην ἔμελλεν εἴσω τοῦ λαιμοῦ παίειν 8) τὸ μέλαν ξίφος. Gu. MS. C. C. C.

V. 1452. ΦΥΓΑι ΔΕ ΠΟΔΙ. ἡ Ἑλένη, φησὶ, δια-

7) Quae e Gu. et MS. C.C.C. enotavi, apud King. in paraphrasi cum verbis Euripidis intermixta leguntur.

8) King. e C.C.C. παιεῖν. an ποιεῖν?

νιστᾶσα τὴν πορείαν φυγῇ πορίζεται. 9). ΠΟΔΙ, τοῦ ποδός. Gu. m. 2. ΧΡΥΣΕΟΣΑΝΔΑΛΟΝ, τὸ χρυσοῦν σανδάλιον φοροῦν. Gu. m. 2.

V. 1454. ΔΙΚΩΝ ἀντὶ τοῦ ἐκτείνας καὶ βαλών. ὁ δὲ Ὀρέστης, φησὶ, παραχρῆμα προβὰς τὸν πόδα, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ λαβόμενος τῆς κώπης (leg. κόμης) ἔμελλεν αὐτὴν κτεῖναι τῷ ξίφει. ΔΙΚΩΝ, ἐμβαλών. Gu.

V. 1455. ΜΥΚΗΝΙΔ' ΑΡΒΥΛΗΝ, τὸν πόδα φησίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὑποδήματος τὸν πόδα δηλοῖ. ΑΡΒΥΛΗΝ, τὸν πόδα ἤγουν τὸν δρόμον (αὐτῆς. τὸ γυναικεῖον ὑπόδημα ἢ τὸν πόδα αὐτῆς, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν.) προβὰς, προφθάσας. Gu. Baroc. 74. 10)

V. 1456. ΩΜΟΙΣ ΑΡΙΣΤΕΡ. ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρί. ΑΝΑΚΛΑΣΑΣ, ἀναστρέψας (ἀνακλίνας, ἀνανεύσας.) Gu.

V. 1457. ΠΑΙΕΙΝ, ἐμβάλλειν. Gu. Fl. 6. 33.

V. 1457. 1458. ΛΑΙΜΩΝ ΕΣΩ. ὥςπερ ἐστὶ τὸ Ἴλιον εἴσω, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ Ἴλιον, οὕτω καὶ τὸ λαιμὸν (sic) εἴσω ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν λαιμόν. et in marg. τοῦ εἴσω ἀντὶ τῆς εἰς προθέσεως λαμβανομένου, ὡς καὶ τὸ ἀνάπαλιν εὕρηται· ὁ γὰρ ποιητὴς οὗτος τὴν εἰς πρόθεσιν ἐν τῷ τρίτῳ δράματι ἀντὶ τοῦ εἴσω λαμβάνων φησὶ τόνδ' εἰςεδέξω τειχέων. (Phoen. 451.) Gu. m. sec. ΜΕΛΑΝ ΞΙΦΟΣ, τὸ μελανθησόμενον. ΜΕΛΑΝ, ἢ ὡς σιδηροῦν, ἢ ὡς παρεκτικὸν σκότους. Gu.

V. 1459. ΠΟΥ ΔΗΤ'. κατὰ περικοπὴν ἴαμβος. Baroc. 74. ΠΟΥ ΔΗΤ' ἦσαν ὥστε ΑΜΥΝΕΙΝ, βοηθεῖν αὐτῇ. Gu.

V. 1460 — 1495. ΙΑΚΧΑι. καὶ ἡ παροῦσα στροφὴ μονόστροφός ἐστιν, ὡς καὶ αἱ προῤῥηθεῖσαι, κώλων δὲ λη. τὸ α ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ β ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος καθαρός. τὸ γ ὅμοιον. τὸ δ ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε

9) Hoc scholion vulgo ei, quod ad v. 1455. adscripsi, annexum est.

10) Confusa et mutila haec sunt in Bar. certe ut King. edidit; τὸ γυν. ὑπόδ. ἤγουν. τὸν πόδα. καὶ τὸν δρ. προφθάσας, ἀπὸ μέρους.

ὅμοιον τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ. τὸ ϛ ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἀναπαιστικοῦ ὁμοίου. τὸ ζ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ η παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον (leg. καταληκτον. et vide τὸ κγ.) ἐκ παιώνων πρώτων δύο καὶ βακχείου. τὸ θ ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ β, τοῦ πέμπτου ποδὸς χορείου. τὸ ι τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρόν. τὸ ια ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ δευτέρου ποδὸς χορείου. τὸ ιβ ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τοῦ δευτέρου ποδὸς δακτύλου. τὸ ιγ δακτυλικὸν τετράμετρον, τοῦ τρίτου ποδὸς προκελευσματικοῦ τετραβραχέος. τὸ ιδ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ τρίτου ποδὸς προκελευσματικοῦ. τὸ ιε ὅμοιον καθαρὸν ἀναπαιστικόν. τὸ ις ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ ιζ ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ θ. τὸ ιη ἴαμβος ὅμοιος τῷ β. τὸ ιθ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν, τοῦ πρώτου ποδὸς χορείου. τὸ κ χοριαμβικὸν ἡμιόλιον ἐκ χοριάμβου καὶ ἰάμβου. εἴη δὲ καὶ τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς, δακτύλου ἀρχομένου. τὸ κα ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος δ ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, διϊάμβου καὶ τροχαίου. τὸ κβ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς, τοῦ δευτέρου ποδὸς χορείου. τὸ κγ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον κατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου α, διϊάμβου καὶ βακχείου. τὸ κδ ἴαμβος ὅμοιος τῷ β; τοῦ τετάρτου ποδὸς ἀναπαίστου, τὸ κε ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ θ. τὸ κς ὅμοιον ἑφθημιμερές. τὸ κζ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ τρίτου καὶ τετάρτου ποδὸς χορείου· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον κατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ, παίωνος α καὶ χορείου, ἢ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κη ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ κϛ. τὸ κθ δακτυλικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν δίμετρον· τέσσαρες γὰρ εἰσὶ σπονδεῖοι. τὸ λ, τὸ λα καὶ τὸ λβ τροχαϊκὰ πενθημιμερῆ. τὸ λγ ἰαμβικὸν, ὅμοιον τῷ κς. τὸ λδ ἴαμβος ὅμοιος τῷ β, τὸν πρῶτον πόδα ἔχων ἀνάπαιστον. τὸ λε ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τεσσάρων χορείων. τὸ λς καὶ λζ ἀναπαιστικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὸ λη τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς Εὐριπίδειον, τοῦ πρώτου (καὶ δευτέρου) ποδὸς χορείου. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, δηλοῦσαι, ὡς τέλος ἔχει τὰ ἀνομοιόστροφα, ἀμφότεραι μέντοι ἔξω νενευκυῖαι. ἐν εἰσθέσει δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων γ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Totum hoc de metro e MS. Baroc. 74. K.

V. 1460. *ΙΑΧΑι ΔΟΜΩΝ.* ἰαχῆς, φησὶ, καὶ θορύβου γενομένου κατὰ τὴν οἰκίαν, τὰς θύρας τῶν σταθμῶν, ἔνθα ἦμεν συγκεκλεισμένοι, τοῖς μοχλοῖς ἐκσπάσαντες ἐξήλθομεν βοηθήσοντες. [1]) *ΙΑΧΑι ΔΟΜΩΝ.* σὺν κραυγῇ τὰς θύρας καὶ τὰς παραστάδας τῶν δόμων, ἔνθα ἐμίμνομεν, μοχλοῖς ἀνασπάσαντες, βοηθήσοντες ἐτρέχομεν, ἄλλος ἀπ' [2]) ἄλλου μέρους τοῦ οἴκου. Gu. MS. C. C. C. *ΙΑΧΑι*, ἐν τῇ βοῇ τῆς Ἑλένης. et ab al. m. τῇ ἡμῶν, μετὰ θρήνου. Gu.

V. 1463. *ΑΓΚΥΛΑΣ.* τὰ ἀκόντια, ἀπὸ τοῦ ἐπηγκυλίσθαι, [3]) ἢ διότι ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ μέσον ἀγκύλης λαμβανόμενοι ῥίπτουσιν.

V. 1464. *ΠΡΟΚΩΠΟΝ.* μεγάλην κώπην καὶ ἐκτεταμένην ἔχον. Ξ. *ΠΡΟΚΩΠΟΝ*, ἤγουν σπάθην, ἥτις ἔχει τὴν κώπην προβεβλημένην. Baroc. 74. Gu. m. pr. σπάθην τὴν ἔμπροσθεν κώπην καὶ λαβὴν ἔχουσαν. MS. C. C. C. Gu. m. sec.

V. 1465. *ΕΝΑΝΤΑ*, ἐξεναντίας ἡμῶν. MS. C.C.C. Gu.

V. 1466. *ΑΛΙΑΣΤΟΣ.* ἄτρεπτος καὶ ἄφευκτος ἐν ταῖς μάχαις, ἢ ἀκατάπαυστος, ὃν οὐκ ἔστι [4]) λιάσαι καὶ εἰς φυγὴν τρέψαι. *ΑΛΙΑΣΤΟΣ*, ἄφυκτος. (ἀνέμπληκτος, φοβερὸς, θαρσαλέος.) Gu. ἀθορύβητος, ἄφοβος. Fl. 21. ἀνδρεῖος, φοβερός. Fl. 2.

V. 1467. *ΤΡΙΚΟΡΥΘΟΣ*, ὁ μεγάλην [5]) ἔχων περικεφαλαίαν. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ τρίπτυχος αὐλῶπις. ἢ ὅτι

1) βοηθήσοντες. Sic Barn. quum in Junt. Basil. esset καθήσοντες.

2) Gu. ἐπ', sed ubi eadem, βοηθήσοντες — οἴκου, inter lineas scripta sunt, habet ἀπό.

3) Gu. ἀπὸ τοῦ ἐπαγκαλίζεσθαι, et mox κατὰ τὸ μέσον pro κατὰ μέσον. King. μετὰ μ. vitio fortasse operarum.

4) ὃν οὐκ ἔστι. Sic Gu. pro ἢ οὐκ ἔχει Junt. Basil. quod Barn. mutavit in ἢ οὐκ ἔχων. Pro εἰς φυγὴν τρέψαι idem codex ἐκφυγεῖν καὶ τρέψαι, e quibus illud propius ad aliorum grammaticorum explicationem accedit, ut Etym. M. p. 63, 22. ὃν οὐκ ἄν τις ἐκκλίνοι. cf. Hesych. Apollon.

5) Gu. addit ἢ τριόλοφον.

ἔνιοι τῶν ἡρώων τριλόφοις ἐχρῶντο. ΤΡΙΚΟΡΥΘΟΣ, ὁ τριλόφῳ περικεφαλαίᾳ χρώμενος. (γέγραπται τρικόρυφος add. C. C. C.) MS. C. C. C. Gu.

V. 1468. ΟΝ, Αἴαντα. MS. C. C. C. Gu. ΠΡΙΑΜΙΣΙΝ, ταῖς τοῦ Πριάμου. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1469. ΑΚΜΑΣ, τὰς ὀξύτητας. Gu. Florr. iidem. ΦΑΣΙ. — ΞΥΝΗΨΑΜΕΝ, ἤγουν εἰς πόλεμον ἡμεῖς τε κἀκεῖνοι κατέστημεν. Gu. MS. C. C. C.

V. 1470 sqq. ΤΟΤΕ ΔΗ ΤΟΤΕ, ἐν τῷ πρὸς Ὀρέστην πολέμῳ ἐφάνημεν διαπρεπόντως δειλοὶ οἱ Φρύγες, ἢ τότε ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ. Ἄλλως. Διαπρεπεῖς ἐγένοντο, ἀντὶ τοῦ ἔκδηλοι τὴν δειλίαν καὶ ἐξεληλεγμένοι, φησὶν, ἐν τῇ πρὸς Ὀρέστην καὶ πρὸς τὸν Πυλάδην συμβολῇ ἐφάνησαν οἱ Φρύγες, πολὺ τῶν Ἑλλήνων ἀσθενέστεροι, καὶ ὅσον ἦμεν ἐλάττους ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς τοὺς Ἕλληνας κατὰ τὴν Ἴλιον. φησὶ γὰρ αὐτὰ κατὰ ἀναφορὰν (add. πρὸς) τὰ ἐν Ἰλίῳ, λόγου παρεκβάσει χρησάμενος· οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν οὕτω πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐν ταῖς βασιλείαις τεθνηκότας, ὡς καταλέγειν πτώματα μυρίων νεκρῶν. ἔστιν οὖν ὁ πᾶς λόγος τοιοῦτος· κατὰ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς τὸν Ὀρέστην κατάδηλοι γεγόνασιν ἀσθενεῖς ὄντες οἱ Φρύγες.

V. 1471. ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΦΡ. ἐμοὶ δηλονότι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. ΑΡΕΩΣ ΑΛΚΑΝ, κατὰ τὴν ἀλκὴν τοῦ πολέμου. Gu. m. pr. μὴ λάβῃς εἰς τὸ ἀλκὰν ἔξωθεν κατὰ, ἀλλ᾽ ὥςπερ φαμὲν, δυνατός εἰμι τοῦτο, καὶ σοφός εἰμι τὰ θεῖα, οὕτω καὶ ἐλάττων εἰμὶ τοῦτο. Baroc. 74. Gu. m. 2.

V. 1472. ΗΣΣΟΝΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. εἰκότως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐν Ἰλίῳ, ἢ τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην ἡττήθησαν, ἡνίκα ὁ μὲν ἦν φυγὰς, ὁ δὲ νεκρὸς ἔκειτο, ἄλλος δὲ τραυματίας ἦν, ὁ δὲ ἱκέτης, τὸν ἔλεον θηρώμενος, καὶ τέλος ὡς ὑποσκότιοι γενόμενοι τῷ πλήθει τῶν βαλλομένων βελῶν, εἰς φυγὴν ἐτρεπόμεθα. καὶ οἱ μὲν ἔπιπτον τιτρωσκόμενοι, οἱ δὲ πίπτειν ἔμελλον, οἱ δὲ ἦσαν νεκροί. καὶ μέχρι μὲν τούτου ἡ παρέκβασις. τὸ δὲ ἑξῆς, τὰ γενόμενα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν ἐστὶν, ἅπερ κατὰ ἐπανάληψιν ἐπάγει. ἔστι δὲ τὸ ἑξῆς τοῦ λόγου· φασγάνων τε ἀκμὰς συνήψαμεν, καὶ ἡττήθημεν κατὰ κράτος, ὥςπερ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἴλιον

πολέμῳ ἦν, καὶ ταῦτα συμβέβηκεν ἅπερ κατέλεξεν. ὡς δὲ ἡττήθημεν, ἦλθεν ἡ Ἑρμιόνη. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ οἰκίας ταῦτα γινόμενα νοεῖσθαι. ἴδιον δὲ τῆς τραγῳδίας τὸ τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων ἐξαίρειν καὶ φοβερὰ ποιεῖν, ὥσπερ νῦν ὁ Εὐριπίδης. ταῦτα δὲ ὡς περὶ τῶν ἐν Ἰλίῳ λέγει τεθορυβημένος καὶ οὐ δεόντως ἀπαγγέλλων. οἱ δὲ μὴ νοήσαντες πολλοὺς ᾠήθησαν ἐν ταῖς βασιλείοις ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην τεθνάναι. Κἂν μὲν οὖν περὶ τῶν ἐν Ἰλίῳ λέγοιτο, ἔστι τὸ ὑπὸ σκότον ἀντὶ τοῦ καλυφθέντες τῷ πλήθει τῶν βελῶν ἐφεύγομεν· ἐὰν δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ, εἰς τοὺς σκοτεινοὺς τόπους τῆς οἰκίας ἐφεύγομεν. *ΕΛΛΑΔΟΣ*, Ἑλληνικῆς αἰχμῆς. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. *ΑΙΧΜΑΣ*. κυρίως ὁ σίδηρος τῶν δοράτων, καταχρηστικῶς ὁ πόλεμος. MS. C.C.C.

V. 1474. *ΛΙΣΣΟΜΕΝΟΣ*, ὁ δὲ παρακαλῶν παράκλησιν ἕνεκα τοῦ θανάτου ὤφειλεν· λέγει δὲ λισσόμενος προβολὴν, ἐπεὶ οἱ παρακαλοῦντες προβάλλουσιν ἑαυτοὺς παρακαλοῦντες καὶ προπίπτουσι (C. C. C. προςπίπτ.). MS. C.C.C. Gu. m. pr. ἐπικαλούμενος, ἱκετεύων ταχέως ἐπελθεῖν τὸν θάνατον διὰ τὴν προςοῦσαν ἐκ τραυμάτων δυςχέρειαν. Gu. m. sec.

V. 1475. *ΠΡΟΒΟΛΑΝ* κάλλιον γράφειν, ἡ προβολήν· οὕτω γὰρ ἔχει καὶ πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς, καὶ ἔν τισι τῶν παλαιῶν βιβλίων οὕτως εὕρηται. Baroc. 74.

V. 1476. *ΥΠΟ ΣΚΟΤΟΝ Δ' ΕΦ.* ἤγουν ἵνα ὑπὸ τὰ σκότος γενώμεθα, τουτέστιν εἰς τὰ σκοτεινὰ μέρη τῶν οἴκων. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1477. *ΕΜΕΛΛΟΝ*, πίπτειν. (πεσεῖν a 2. m. add. Gu.) Florr. iidem. Gu. *ΕΚΕΙΝΤΟ*, πεσόντες (πάλαι τεθνηκότες add. Gu. a m. 2.) Florr. iidem. Gu.

V. 1478. *ΕΜΟΛΕ*, ἐπῆλθε. Fl. 35.

V. 1479. *ΕΠΙ ΦΟΝΩι ΧΑΜΑΙΠΕΤΕΙ.* θορύβου, φησὶ, γενομένου, ἦλθεν ἡ Ἑρμιόνη χαμαὶ οὔσῃ τῇ Ἑλένῃ καὶ μελλούσῃ πίπτειν μετὰ τὸ φονευθῆναι. *ΧΑΜΑΙΠΕΤΕΙ.* ἡ τεθορυβημένος ὢν οἴεται αὐτὴν πεπτωκέναι, ἢ χαμαιπετεῖ, τῷ μέλλοντι πεσεῖσθαι. Ἄλλως. Οὐ τῷ πεσόντι ἐπὶ γῆς· οὐδὲ γὰρ ἐφόνευσαν αὐτὴν, ἀμέλει μετὰ μικρὸν φησὶν, ὅτι διωκομένη ἀφανὴς ἐξ αὐτῶν ἐγένετο. *ΧΑΜΑΙΠΕΤΕΙ*, τῷ χαμαὶ κειμένῳ τῆς μητρὸς, ἥτις ἡ τλήμων ἔτε-

κεν αὐτόν, Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *τῷ χαμαὶ ταύτην πεπτωκέναι ποιήσαντι.* Gu. m. sec. Fl. 6.

V. 1481. *ΑΘΥΡΣΟΙ Δ' ΟΙΑ.* *ἢ κακόθυρσοι, ἢ θύρσων δεόμενοι μόνον πρὸς τὸ εἶναι Βάκχαι, ἢ ἀθύρσους αὐτοὺς εἶπεν, ἐπεὶ αἱ Βάκχαι μετὰ θύρσων βακχεύουσι. ΑΘΥΡΣΟΙ Δ' ΟΙΑ: δραμόντες δέ, καθὰ Βάκχαι ἄθυρσοι, ἤγουν χωρὶς θύρσων, συνήρπασαν αὐτήν, ὡς σκύμνον ὀρείαν.* MS. C. C. C. Gu. m. pr. *μυθεύονται τὰς Βάκχας ἐν ὄρεσι μετὰ Διονύσου χωρούσας παίειν μὲν τὰς πέτρας ἐν νάρθηξι, καὶ μέλι καὶ γάλα ἐνταῦθα λαμβάνειν καὶ τὰ θηρία χειροῦσθαι.* Baroc. 74. Gu. m. 2. *κλάδους κισσοῦ αἱ Βάκχαι καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος ἔφερον ἐν ταῖς χερσίν, ὅτι, ὅτε ἡ μήτηρ αὐτοῦ Σεμέλη ἐκεραυνώθη, τοῦτον πρὸς βίαν ἀποκυήσασα, κισσὸς περιέλιξεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν δῆθεν, ὡς καὶ ἐν τῷ τρίτῳ δράματι οὗτός φησιν ἐν τῷ χορῷ τῷ Κάδμος ἔμολε.* Gu. m. sec. *σημείωσαι καὶ τὸ θύρσος πῶς ἐκλήθη νάρθηξ. θύρσος μὲν γὰρ τῷ φυτῷ τῷ ἁπαλῷ ὄνομα, παρόσον αὐτῷ ἐχρῶντο οἱ γεωργοὶ ἐν ταῖς αἱμασιαῖς τῶν λειμώνων καὶ τῶν κήπων καὶ τῶν εἰλοπέδων καὶ ἀμπελώνων. ὕστερον δὲ ἐκλήθησαν νάρθηκες, ὅτι ἐχρήσαντο αὐτοῖς οἱ τῶν παίδων ἀλεῖπται καὶ παιδοδιδάσκαλοι πρὸς τὸ πλήττειν τοὺς νέους. νάρθηξ γοῦν ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ νεαροὺς θήγειν, ἤτοι τοὺς νεαροὺς παῖδας ἀκονᾷν καὶ ὁρμᾷν πρὸς τὰ μαθήματα.* Fl. 33.

V. 1483. *ΠΑΛΙΝ ΔΕ ΤΑΝ ΔΙΟΣ, συλλαβόμενοι δὲ τὴν Ἑρμιόνην, οὐδὲν ἧττον πάλιν ἐπεδίωκον Ἑλένην. ΤΑΝ ΔΙΟΣ ΚΟΡΑΝ, ἤγουν τὴν Ἑλένην.* Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu.

V. 1484. *ΕΤΕΙΝΟΝ, εἷλκον.* Florr. iidem. Gu.

V. 1486. *ΔΙΑΠΡΟ, διόλου.* Gu. Florr. iidem.

V. 1487. *Ω ΖΕΥ. τὸ μὲν Ζεῦ λέγει, διότι πατὴρ αὐτῆς ἦν, τὰ δὲ γῆ, διότι ἐν γῇ οὖσα ἀπῆλθε· τὸ φῶς, διότι ὁρωμένη παραχρῆμα ἠφάνισται· τὸ* (*δὲ* add. Bar.) *νύξ, διότι ἐν ὅσῳ ἐδύνατο* (Bar. *ἐβλέπετο*) *ὥσπερ νυκτὶ καλυφθεῖσα ἄφαντος γέγονεν.* Bar. 74. Gu.

V. 1488. *ΦΑΡΜΑΚΟΙΣΙ. τοῦτο δοκεῖ ἀπὸ ἱστορίας εἶναι, παρόσον παρὰ τῆς Θῶνος γυναικὸς δοκεῖ πλεῖστα φάρμακα εἰληφέναι ἡ Ἑλένη. ὡς Ὅμηρος· — — — Τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις, Αἰγυπτίη, — — —*

πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά. (Od. δ, 428 — 430.) *ΦΑΡΜΑΚΟΙΣΙΝ.* φάρμακα· τὰ διὰ βοτανῶν καὶ τινῶν ἄλλων (ὑλῶν add. Fl. γινόμενα Gu.) κακουργήματα, μαγεῖαι δὲ τὰ δι' ἐπῳδῶν. Fl. 21. Gu.

V. 1490. *ΤΑ Δ' ΥΣΤΕΡΟΝ*, τὰ μέλλοντα γενέσθαι, πραχθέντα. Gu. *ΟΥΚΕΤ'*, οὐδαμῶς. Baroc. 74. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1491. *ΔΡΑΠΕΤΗΝ ΓΑΡ.* ἤγουν λαθὼν γὰρ ἐκ τῶν δόμων ἔξω ἔφυγον. Baroc. 74. Gu. bis. *ΔΡΑΠΕΤΗΝ*, φυγάδα. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΕΞΕΚΛΕΠΤΟΝ*, ἀπέδραν.

V. 1493. *ΑΝΑΣΧΟΜΕΝΟΣ*, ἀνασχὼν, ὑπομείνας. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1494. *ΑΝΟΝΗΤΟΝ*, ἀνονητότερον. *ΑΝΟΝΗΤΟΝ*, ἀνονήτως, ἀνωφελές (—λῶς C. C. C.) MS. C. C. C. Gu. m. pr. μάταιον καὶ ἀνωφελῆ (ἢ ἀνόητον add. B.) παρόσον οἱ ἀνόητοι οὔτε σφᾶς αὐτοὺς, οὔτ' ἄλλους ὠφελεῖν δύνανται. Baroc. 74. Gu. m. 2. δέον ἀνοήτως εἰπεῖν, ὁ δὲ ἀνόητον πρὸς τὸ γάμον ἐξήνεγκεν. Gu. m. 2.

V. 1495. *ΤΟΝ ΕΛΕΝΑΣ ΓΑΜΟΝ*, ἀντὶ τοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τὴν Ἑλένην. Baroc. 74. Gu.

V. 1496. *ΑΜΕΙΒΕΙ*, διαδέχεται. *ΚΑΙΝΟΝ*, παράδοξον, νεώτερον. Gu. *ΚΑΙΝΩΝ*, παραδόξων, νεωτέρων. τὰ δὲ ἦν ὁ τῆς Ἑλένης ἀφανισμός. Gu. Baroc. 74.

V. 1498. *ΕΠΤΟΗΜΕΝΩι*, σπουδαίῳ. *ΕΠΤΟΗΜΕΝΩι ΠΟΔΙ*, τεθορυβημένῃ πορείᾳ. MS. C. C. C. Gu. m. pr. τεταραγμένῳ, συντόμῳ, ἐμφόβῳ. Gu. m. 2.

V. 1499 sqq. *ΠΟΥ 'ΣΤΙΝ ΟΥΤΟΣ.* ἡ ἀμοιβαία αὕτη περιστροφὴ, ἤτοι περίοδος, στίχων ἐστὶ τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν λα, ὧν τελευταῖος παρθένον τε καὶ δάμαρτα δυο νεκρὼ κατόψεται. (v. 1529.) εἰκότως δὲ τῷ τροχαϊκῷ κέχρηται μέτρῳ πρὸς τὸν τοῦ Ὀρέστου δρόμον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Baroc. 74.

V. 1500. *ΝΟΜΟΙΣΙ.* νόμος γὰρ οὗτος βάρβαρικὸς, ἐπειδὰν τις αὐτοὺς κτείνειν ἀπειλεῖ (leg. —λῇ. Gu. κτείνῃ) προσπίπτειν καὶ δεῖσθαι. MS. C. C. C. Gu. m. 2. κατὰ συνήθειαν βαρβαρικήν. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1501. ΤΑΔ' ΕΣΤΙΝ, (καὶ ταῦτα, ἅπερ ποιεῖς, ἤγουν add. Florr.) τὸ προςκυνεῖν, ἔνθα ἂν δηλονότι ἀπηλλάγης προςκυνῶν. MS. C. C. C. Gu. bis. Florr. iidem.

V. 1502. ΤΟΙΣ ΣΩΦΡΟΣΙΝ, τοῖς φρονίμοις. Gu. Florr. iidem.

V. 1503. ΟΥΤΙ ΠΟΥ. οὐ διὰ τοῦτο, φησὶν, ἐβόησας, ὥςτε τὸν Μενέλαον ἐλθόντα βοηθεῖν; Ἄλλως. Οὐκ ἄρα, φησὶ, μεγάλα φωνεῖς τὸν Μενέλεων, ὥςτε βοηδρομεῖν;

V. 1504. ΣΟΙ ΜΕΝ. λείπει τὸ βούλομαι, ἢ ἕτοιμός εἰμι. σοὶ μὲν ἐγὼ βοηθεῖν ἕτοιμος· τιμιώτερος γὰρ ὑπάρχεις. ΑΞΙΩΤΕΡΟΣ, καὶ δικαιότερος. Fl. 59.

V. 1505. ΕΝΔΙΚΩΣ. δικαίως ἄρα ἡ Τυνδαρὶς διεφθάρη; ΕΝΔΙΚΩΣ. ἀνάξια τῆς τραγῳδίας καὶ τῆς τοῦ Ὀρέστου συμφορᾶς τὰ λεγόμενα. Fl. 33. ΤΥΝΔΑΡΕΙΟΣ ἀντὶ τοῦ ἡ τοῦ Τυνδάρεω παῖς, ὅμοιον τῷ Λητῴα κόρη. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1506. ΕΝΔΙΚΩΤΑΤΑ. δικαιότατα, εἴπερ ἐκέκτητο τρεῖς λαιμοὺς, ὥςτε ἀποθανεῖν.

V. 1507. ΔΕΙΛΙΑΙ. ὑπὸ τῆς δειλίας χαριτογλωττίζεις, ἕτερα κατὰ ψυχὴν ἔχων καὶ φρονῶν. 6)

V. 1508. ΟΥ ΓΑΡ. οὐ γὰρ δίκαια ἔπαθεν, ἥτις τὴν Ἑλλάδα σὺν αὐτοῖς Φρυξὶν ἔβλαψεν; ΟΥ ΓΑΡ. οὐ πρὸς χάριν, ἀλλ' ἀληθῶς λέγω, ὅτι ἀξία ἐστὶν ἀποθανεῖν, ἥτις τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν καὶ τὴν Φρυγίαν ἠφάνισεν. ΟΥ ΓΑΡ. οὐ γὰρ ἐνδίκως ἀπώλετο, ἥτις διελυμήνατο τοὺς (Gu. τὰ) ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος σὺν αὐτοῖς τοῖς Φρυξίν; Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΔΙΕΛΥΜΗΝΑΤΟ, ἔφθειρε. Fl. 6.

V. 1509. ΟΜΟΣΟΝ. ὄμοσον, φησὶν, ὅτι οὐ πρὸς χάριν ἐμὴν ταῦτα λέγεις, οὐδὲ ὑποκρινόμενος, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ οὕτω φρονεῖς. λείπει δὲ ἡ εἰς, εἰς ἐμὴν χάριν. ΟΜΟΣΟΝ, ὅτι ἐνδικώτατα διώλετο, ἢ ὅτι, ὅσα σου ἡ γλῶσσα λέγει, ταῦτα καὶ ἡ ψυχή σου. Gu.

V. 1510. ΤΗΝ ΕΜΗΝ Ψ. τὴν ἐμὴν ζωὴν κατώμο-

6) Flor. 33. νῦν, φησὶν, ἔοικας ὑπὸ δειλίας τὰ ἔνδον ὑποκρίνεσθαι τοῖς λόγοις, ἕτερα κ. τ. λ. Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. διὰ δειλίαν χαρίζῃ τῇ γλώττῃ, ἤγουν χαριτογλωττίζεις.

σα, ἣν ἐπικαλῶ,[7]) εἰς ὅρκον λαμβάνω. ΗΝ ΑΝ ΕΥΟΡΚΟΙΜ' ΕΓΩ. ἣν, ἂν ἐγὼ καλῶς, ἤγουν ἔξω κακοτροπίας, εἰς ὅρκον προβαλοίμην. (ἀληθῶς ὀμνύοιμι· τουτέστι δι' ὧν ζῆν ἠρετησαίμην. — Gu. ἠρετησάμην — διὰ τούτων ὥσπερ δι' ὅρκου ἔδειξα, ὡς ἀληθῆ ταῦτα φημί. οἱ δὲ τὸ καταίμοσα ἀντὶ τοῦ ὀμνύω λέγοντες οὐ καλῶς λέγουσιν. (Bar. λέγοντες μάταιοι.) Gu. Bar. 74.

V. 1511. ΩΔΕ ΚΑΝ ΤΡΟΙΑι. καὶ ἐν Τροίᾳ, φησὶν, ὁ σίδηρος οὕτως ἦν φοβερὸς τοῖς Τρωσὶν, ὡς σὺ νῦν ὁρῶν τὸ ξίφος φῂς θάνατον ἐνοπτρίζεσθαι;

V. 1512. ΑΠΕΧΕ ΦΑΣΓΑΝΟΝ. μακρὰν ἔχε τὸ ξίφος· πλησίον γὰρ ὂν φοβερὸν φόνον ἀντιλάμπει. ΑΠΕΧΕ ΦΑΣΓ. μακρὰν ἔχε (πόῤῥω ἐμοῦ). ἀπέχω ἐγὼ καὶ ἀπέχω ἕτερον, ὡς ἐνταῦθα. Baroc. 74. Gu. ΑΝΤΑΥΓΕΙ, ἀποστίλβει. (ὑποφαίνει ἐμοὶ add. Gu.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1513. ΜΗ ΠΕΤΡΟΣ. ἵνα μὴ ἀπολιθωθῇς, φοβῇ, ὥσπερ τὴν Γοργόνα θεασάμενος.

V. 1514. ΜΗ ΜΕΝ ΟΥΝ. μᾶλλον μὲν οὖν δέδοικα, ἵνα μὴ γένωμαι νεκρός. ΓΟΡΓΟΥΣ. λέγεται καὶ ἡ Γοργὼν τῆς Γοργόνος, καὶ ἡ Γοργὼ τῆς Γοργόος καὶ Γοργοῦς. MS. C.C.C. Gu.

V. 1515. ΟΣ Σ' ΑΠΑΛΛ. ΚΑΚΩΝ. ἐλευθερώσει (τῶν ἐκ add. B.) τῆς δουλείας (κακῶν add. B.). Baroc. 74. Gu.

V. 1518. ΑΦΕΙΣΑΙ. ἐπὶ τοῦ παρόντος, φησὶν, ἀφίημί σε, ὕστερον δὲ βουλεύσομαι περὶ σοῦ. ἔτι δὲ πρὸ τέλους ὁ τόνος προπερισπᾶται γὰρ παρακείμενος ὤν. ὁ δὲ Θεόδωρος ἀπὸ τοῦ ἕω φησὶν αὐτό· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ ἵημι, προπαροξύνετο, φησὶν, ὡς τρισύλλαβος. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἥσω, ἧκα, ἕμαι καὶ εἶμαι, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, ὡς τέθειμαι, καὶ εἶσαι, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀφεῖσαι. φυλάττεται γὰρ ὁ τόνος τῶν ὁριστικῶν, ἐὰν μετὰ προθέσεως συντεθῇ, καὶ μὴ ἀποβάλωσι τὴν μακράν. ΑΦΕΙΣΑΙ, ἠλευθέρωσαι. (ἀπολέλυσαι τούτου add. Gu.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

7) King. ἣν ἂν ἐγὼ καλῶς ἐπικαλῶ.

V. 1519. *ΜΕΤΑΒΟΥΛΕΥΣΟΜΕΣΘΑ*, μεταμελησόμεθα. Fl. 59. τὸ μεταβουλευσόμεσθα λέγει, ἢ ἂν ὁ Φρὺξ φανῇ κακὸς, ἢ ἀστειευόμενος. Gu.

V. 1520. *ΜΩΡΟΣ ΕΙ.* τινὲς οὕτω στίζουσι, καὶ τὸ ἄλλο ἀπόλυτον· τινὲς δὲ οὕτως· εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην, πάνυ ἀνόητος εἶ, ἵν' ᾖ κατ' ἔλλειψιν.

V. 1521. *ΟΥΤΕ ΓΑΡ ΓΥΝΗ ΠΕΦΥΚΑΣ.* τοῦτο δὲ δύναται μὲν ἐπὶ εὐνούχου λαμβάνεσθαι, δύναται δὲ καὶ ὅτι γυνίδες εἰσὶν οἱ Φρύγες. *ΟΥΤ' ΕΝ ΑΝΔΡΑΣΙ.* εὔνουχος γὰρ ἦν.

V. 1522. *ΤΟΥ ΔΕ ΜΗ ΣΤΗΣΑΙ.* ἕνεκα δὲ τοῦ μὴ ἐγεῖραί σε κραυγὴν ἐξῆλθον τῶν δόμων. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 78.

V. 1523 sqq. *ΟΞΥ ΓΑΡ*, ἀντὶ τοῦ ὀξέως ἐξεγείρονται οἱ Ἀργεῖοι, ἐπὰν βοῆς ἀκούσωσιν. ἐκεῖνο, φησὶν, ἐφοβούμην καὶ ὑφωρώμην, μὴ ἄρα σὺ κραυγάσας ἐξαναστήσῃς τὴν πόλιν καθ' ἡμῶν. περὶ γὰρ τοῦ Μενελάου οὐδεὶς λόγος· ἑνὸς γὰρ αὐτοῦ ὄντος, δυνησόμεθα περιγενέσθαι, ὥστε ἡκέτω ὁ τῷ κάλλει μόνον ἐπερειδόμενος· εἰ δὲ τοὺς Ἀργείους πάντας ἐπαγόμενος ἔλθῃ, ἀμυνόμενος ἡμᾶς διὰ τὸν τῆς Ἑλένης φόνον, καὶ μὴ ἐθελήσῃ σώζειν ἡμᾶς, ἐπαναιρήσομαι τῇ Ἑλένῃ τὴν Ἑρμιόνην.

V. 1523. *ΟΞΥ ΓΑΡ*· δέον ὀξέως εἰπεῖν, ὀξὺ εἶπε 8) πρὸς τὸ Ἄργος, σύναπτε δὲ πρὸς τὸ ἐγείρεται. Baroc. 74. Gu. m. 2. *ΑΡΓΟΣ ΕΞΕΓΕΙΡΕΤΑΙ*, ἀντὶ τοῦ οἱ Ἀργεῖοι ἐξεγερθήσονται. MS. C. C. C. Gu. m. pr.

V. 1524. *ΜΕΝΕΛΕΩΝ.* οὐ φόβος δὲ (ἡμῖν add. Bar.) λαβεῖν τὸν Μενέλαον τοὺς Ἀργείους δηλονότι, ξίφω (τοῦ add. B.) ξίφους, ἤγουν πολέμου (τοῦ add. B.) καθ' ἡμῶν, τουτέστιν (τὸ δέ ἐστιν B.) εἰς πόλεμον καθ' ἡμῶν. Bar. 74. Gu. m. pr. οἷον ὑποδέξασθαι τὴν πρὸς Μενέλεων μάχην, εἰς πόλεμον αὐτῷ καταστῆναι. Gu. m. 2.

V. 1525. *ΓΑΥΡΟΥΜΕΝΟΣ*, σοβαρευόμενος. (ἐπαιρόμενος, σοβῶν.) Gu. Bar. 74. ἀλαζονευόμενος. Fl. 35.

8) ὀξὺ εἶπε e Gu. addidi, in quo mox est σύναπται, quod pro σύναπτε esse, indicat accentus.

V. 1526. ΕΙ ΓΑΡ ΑΡΓΕΙΟΥΣ. εἰ γὰρ Ἀργείους λαβὼν ἄξει ἐπὶ τοῖςδε τοῖς δώμασιν, ἤγουν κατὰ τούτων τῶν δωμάτων. Gu.

V. 1527. ΤΟΝ ΕΛΕΝΗΣ ΦΟΝ. τιμωρούμενος διὰ τὸν τῆς Ἑλένης φόνον. ἕλκειν καὶ ἄλλους διώκειν κυρίως ἐπὶ τὸ κατηγορεῖν. 9) κεῖται δὲ νῦν ἐπὶ τοῦ ἐπεξιέναι. ὁ δὲ λόγος· ἐπεξιὼν διὰ τὸν Ἑλένης φόβον. (leg. φόνον.) ΔΙΩΚΩΝ, ζητῶν, ἀπαιτῶν. (ἐγκαλῶν ἐμοί. διώκειν κυρίως τὰ εἰς δικαστήριον ἕλκειν.) Gu.

V. 1529. ΔΑΜΑΡΤΑ, γυναῖκα. (πῶς λέγει τὴν δάμαρτα; οὐ γὰρ τέθνηκεν. ἢ δῆλον, ὅτι τὸ γενέσθαι ἄφαντον ταύτην ὅμοιον ἦν, ὥςπερ ἂν εἰ καὶ νεκρὰ ἐγεγόνει.) Gu.

V. 1530—1532. ΙΩ ΙΩ ΤΥΧΑ. τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται, ὡς εἴρηται, ἀνομοιόστροφα κυρίως, διὰ τὸ μὴ εἶναι κατὰ σχέσιν. εἰσὶν οὖν τῆς παρούσης στροφῆς κῶλα δ: τὸ α ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς, τοῦ πρώτου ποδὸς χορείου, τοῦ δὲ τρίτου δακτύλου. τὸ γ τροχαϊκὸν ὅμοιον πενθημιμερὲς, τοῦ δευτέρου ποδὸς δακτύλου. εἰ δὲ βούλει, ἔσται καὶ τὰ δύο ἰωνικὰ, τὸ ἓν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος τετάρτου (ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάττονος) καὶ δευτέρου καὶ συλλαβῆς, τὸ δὲ ἄλλο ἐκ διτροχαίου καὶ δύο συλλαβῶν, τὸ δ τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Bar. 74.

V. 1530—1532. ΤΥΧΑ, δυστυχία. MS. C. C. C. Gu. ΕΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΑΓ. εἰς ἕτερον κίνδυνον πίπτει ὁ δόμος φοβερὸν περὶ τοὺς Ἀτρείδας. MS. C. C. C. Gu. m. pr. ἤγουν δυστυχήσας πολλάκις οὗτος ὁ δόμος διὰ τοὺς συμβάντας ἐν αὐτῷ φόνους, εἰς ἕτερον πάλιν ἀγῶνα καὶ κίνδυνον χωρεῖ, εἰς τὸ κινδυνεύσειν λέγω (Gu. λέγει) Ὀρέστην καὶ Ἠλέκτραν δι᾽ ἃ εἰργάζοντο (Gu. ἐργάζονται) δυςχερῆ· ἀμυνεῖται γὰρ ὁ Μενέλαος μετὰ τῶν Ἀργείων διά τε τὴν γυναῖκα καὶ τὴν θυγατέρα. Baroc. 74. Gu. m. 2.

V. 1530. ΙΩ ΙΩ ΤΥΧΑ. οὕτω βέλτιον γράφειν τὸ α τοῦ χοροῦ κῶλον διὰ τὴν χασμῳδίαν· εὕρηται γὰρ ἔν τισι τῶν βιβλίων οὐ μόνον ἰὼ ἰὼ τύχα, ἀλλὰ καὶ ἰὼ ἰὼ τύχα, τύχα: δι᾽ ὃ καὶ οὕτως ἐγράφη παρ᾽ ἡμῶν διὰ τὴν χασμῳδίαν. Baroc. 74. ΕΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΑΓΩΝ. ὁ περὶ

9) An: διώκειν κυρίως ἕλκειν ἄλλους ἐπὶ τὸ κατηγορεῖν?

τοὺς Ἀτρείδας, ἀντὶ τοῦ ὁ τῶν Ἀτρειδῶν οἶκος. εἰς ἕτερον ἀγῶνα μεταπίπτει. μετεωρίζεται δὲ τὴν γνώμην ὁ χορός· δέδοικε γάρ, μὴ ὕστερον ἐγκληθῇ κρύψας. 10)

V. 1533. 1534. ΤΙ ΔΡΩΜΕΝ. κατὰ περικοπὴν ἴαμβοι δύο. Bar. 74.

V. 1535 sq. ΙΑΒ ΠΡΟ ΔΩΜΑΤΩΝ. ἡ β αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ δ· τὸ α καὶ β ἰαμβικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα· εἰ δὲ βούλει, παιωνικὰ ἡμιόλια, διὰ τὸ κοινὴν ἔχειν ἐν τῷ πρώτῳ ποδὶ συλλαβήν, τὸ μὲν ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ ἰάμβου, τὸ δὲ β ἐκ τρίτου παίωνος καὶ σπονδείου. τὸ γ ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἀντισπάστου καὶ δακτύλου, ὃ καλεῖται Φερεκράτειον. τὸ δ ἰαμβικὴ βάσις ἤτοι μονόμετρον· εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον. ἐπὶ τέλει παράγραφος. Baroc. 74.

V. 1535. ΙΔΕ ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΕΙ. ἰδού, φησίν, ἀναπηδῶν ὁ καπνὸς ἀπαγγέλλει τῇ πόλει τὰ ἐνταῦθα πραττόμενα. ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΕΙ, προδήλως βοᾷ. (προμηνύει add. Gu. m. 2.) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1536. ΘΟΑΖΩΝ, τρέχων, ἔρχων Baroc. 74. τρέχων (ὥσπερ βοῶν) Gu. ἰδού, φησὶν, ὁ ἀναπηδῶν καπνός. Gu. m. 2.

V. 1537. 1538. ΑΠΤΟΥΣΙ ΠΕΥΚΑΣ. κατὰ περικοπὴν ἴαμβοι δύο, εἶτα παράγραφος. Bar. 74.

V. 1537. ΠΕΥΚΑΣ, δᾷδας. Baroc. 74. Gu. ΠΥΡΩΣΟΝΤΕΣ, ἐμπυρίσοντες (καύσοντες, πυρπολήσοντες.) Gu. 1)

V. 1538. ΑΦΙΣΤΑΝΤΑΙ, χωρίζονται. Baroc. 74. ΦΟΝΟΥ, τοῦ τῆς Ἑρμιόνης. Baroc. 74. Gu. Fl. 6. γράφεται πόνου. Fl. 6. in marg.

V. 1539—1543. ΤΕΛΟΣ ΕΧΕΙ ΔΑΙΜ. ἡ τρίτη αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ ζ. τὸ α τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς χορείου. τὸ β ὅμοιον πενθημιμερές, τοῦ πρώτου ποδὸς χορείου. τὸ γ ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατά-

10) Ultima μετεωρίζεται etc. ad v. 1533. spectant, ad quem adscripta sunt etiam in Flor. 33. qui legit μετεωρίζεται δὲ τῇ γνώμῃ ὁ χ.

1) In Baroc. καύσοντες, ἐμπυρίσοντες, τοὺς οἴκους.

ληκτον ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ ἰάμβου. τὸ δ᾽ ἑπταβούλει, προσοδιακὸν τρίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάσσονος, χοριάμβου, παίωνος τρίτου αὖθις καὶ συλλαβῆς. τὸ δ᾽ περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. τὸ ε καὶ τὸ ς παιωνικὰ ἡμιόλια ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὰ πενθημιμερῆ, τοῦ α ποδὸς χορείου. τὸ ζ ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου καὶ συλλαβῆς. ἐπὶ τῷ τέλει διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος ἔξω νενευκυῖαι. Baroc. 74.

V. 1539. 1540. *ΤΕΛΟΣ ΕΧΕΙ*. ὁ θεὸς ἐπάγει τοῖς ἀνθρώποις, ὅπως θέλει, τὸ τέλος. Ἄλλως. τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τὸ τέλος ἐκ θεῶν ἐστιν. Ἄλλως. ὃ βούλεται ὁ θεὸς τοῖς ἀνθρώποις τέλος ἐπιτίθησι. *ΤΕΛΟΣ ΕΧΕΙ*. ἤγουν οὓς ἂν ἐθέλῃ ἡ τύχη, τελείως ἀφανίζει. τοῦτο δὲ εἶπε δι᾽ Ἀγαμέμνονα καὶ τοὺς αὐτοῦ, ὅτι μεγάλως δυστυχήσαντες (νῦν add. Gu.) κινδυνεύουσι (— σουσι Gu.) τελείως ἀπολέσθαι. τί γὰρ οὐκ ἂν δράσῃ, Μενέλαος ταῦτα πυθόμενος; δέον δὲ οὕτως εἰπεῖν, δύναμις δέ τις δι᾽ ἀλαστόρων μεγάλως ἔπαισε τὰ μέλαθρα, μεγάλη εἶπε πρὸς τὸ δύναμις. Baroc. 74. Gu. m. 2.[2]) *ΕΧΕΙ*, παρέχει Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐπιφέρει. Fl. 33.

V. 1540. *ΟΠΑ*, ὅπου. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1541. *ΔΥΝΑΜΙΣ*, τῶν θεῶν. (ἡ ὀργή.) Gu.

V. 1541 — 1543. *ΔΙ᾽ ΑΛΑΣΤΟΡΩΝ*, διὰ δαιμόνων κακοποιῶν ἦλθε τάδε τὰ οἰκήματα διὰ φόνων διὰ τὸ πτῶμα τοῦ Μυρτίλου τοῦ ἐκ τοῦ δίφρου. Baroc. 74. Gu. m. pr. *ΔΙ᾽ ΑΛΑΣΤΟΡΩΝ*, ὑπὸ τῶν φθινερῶν δαιμόνων, φθαρτικῶν θεῶν. MS. C. C. C.[3])

V. 1542. *ΕΠΑΙΣΕ*. ἐὰν μὲν διὰ τοῦ ε τὸ ἔπεσεν, οἱονεὶ ἐπλησίασέ τις τοῖς οἴκοις φονικὸς δαίμων, δι᾽ αἱμάτων τιμωρίαν ποιούμενος τοῦ πτώματος τοῦ Μυρτίλου· ἐὰν δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου, ἀντὶ τοῦ ἔκρουσεν, ἐὰν ἔλθῃ ὁ Μενέλαος.[4])

2) King. hic statim subiicit scholion ad v. 1541. διὰ δαιμόνων κακῶν. quod recte seiunctum est in Gu.

3) In Gu. tantum est φθαρτ. δαιμ.

4) Ultima ἐὰν ἔλθῃ ὁ Μεν. omisit King. nec ego, quid ea sibi velint, assequor.

ΕΜΗΝ, ἐπειδὴ οὐκ ἰσώσωμεν τὴν γυναῖκα. Baroc. 74. Gu. m. sec.

V. 1558. *ΡΥΣΩΜΕΘ*, ἤγουν ἐλευθερώσωμεν. Fl. 17. σώσωμεν. Fl. 6. *ΜΙΑΙΦΟΝΩΝ*, φονικῶν, αἱμοχαρῶν. MS. C.C.C. λῃστῶν. Gu.

V. 1560. *Ηι ΔΕΙ*, ἥτινι ἔλεγε δεῖ συναναιρεθῆναι τοὺς φονέας αὐτῆς ὑπ' ἐμοῦ. 7) *Ηι ΔΕΙ*. γέγραπται τῇ δεῖ, ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ μή. MS. C.C.C.

V. 1561. *ΤΟΥΣ ΔΙΟΛΕΣΑΝΤΑΣ*, φονεύσαντας. Fl. 6. διαφθείραντας. Fl. 17.

V. 1562. *ΟΥΤΟΣ ΣΥ*. ταῦτα ἄνωθεν Ὀρέστης ἐκ τοῦ δώματος φησί.

V. 1563. *ΠΕΠΥΡΓΩΣΑΙ*, ἐπῆρσαι, πέφραξαι, ὑψώθης. *ΠΕΠΥΡΓΩΣΑΙ*, ἐπηρμένος εἶ καὶ μετέωρος (ὡς πύργος Gu. m. 2. ὥςπερ ὁ πύργος Bar. Gu. m. pr. inter versus.) διὰ τοῦ θράσους. Baroc. 74. Gu. m. pr. πέφραξαι, καθώπλισαι, ἢ δίκην πύργου σεσόβησαι. Gu. m. 2. δίκην πύργου ὕψωσαι τῷ θράσει. Fl. 6.

V. 1564. *Η*, εἰ δὲ μή. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΤΩιΔΕ ΘΡΙΓΚΩι*. θριγκοὶ καλοῦνται οἱ ἐπικείμενοι λίθοι ταῖς ἐξοχαῖς τῶν οἴκων. 8) τὰ αὐτὰ δὲ καὶ γεῖσσα. *ΘΡΙΓΚΩι*, τῷ τοῦ περιβόλου τμήματι. 9) Baroc. 74. Gu. λίθῳ. Fl. 53.

V. 1565. *ΡΗΞΑΣ*, ἀνασπάσας, τεμών. Gu. *ΓΕΙΣΣΑ* λέγονται νῦν καὶ αἱ στεφάναι 10) τῶν οἴκων. *ΓΕΙΣΣΑ*, ἄκρα, στεφανώματα. Gu. m. 2. γεῖσσα κυρίως τὰ θεμέλια. ὅτι οὖν ἄκρα κἀκεῖνα εἰσί, καταχρηστικῶς ἐνταῦθα τὸ γεῖσσα εἴληπται. Gu. m. 2. in marg. καὶ γεῖσσαι τὸ αὐτό, ἤγουν τὸ προέχον τοῦ ὑπερθύρου. Fl. 59. καὶ θεμέλια. κυρίως δὲ τὸ κοινῶς στηθαῖον. Fl. 59. *ΠΟΝΟΝ*, τὸ ἔργον. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

7) In Junt. Basil. haec adduntur, ταῦτα ἄνωθεν, ex initio sequ. scholii repetita.

8) Gu. οἱ ἐπικ. — οἴκων, οὕτω λέγονται.

9) κτήματι e Bar. enotavit King.

10) αἱ στεφάναι recte Barn. pro αἱ φάναι.

V. 1566. *ΑΡΑΡΕ*, ἥρμοσται. Gu. m. pr. Fl. 59. *ΒΟΗΔΡΟΜΟΥ — ΕΙΡΞΕΙ*, τῆς εἰς μάχην σπουδῆς ἀποπαύσει καὶ ἀποκωλύσει σε τοῦ μὴ ἔσω τῶν οἰκοδομημάτων εἰσελθεῖν. *ΣΗΣ ΒΟΗΔΡΟΜΟΥ ΣΠ.* ἕνεκα τῆς σῆς ἐπὶ βοηθείᾳ σπουδῆς. Gu. Fl. 6. 9. 17. 36. 59. 76.

V. 1567. *Α. Σ. ΕΙΡΞΕΙ*, λείπει ὁ καὶ, ἃ σ' εἴρξει τῆς σπουδῆς καὶ τοῦ παρεῖν ἔσω τῶν οἴκων.

V. 1568. *ΕΑ*: κάτωθεν ἀναβλέψας ὁ Μενέλαος ὁρᾷ πῦρ ἀναπτόμενον καὶ ξίφος ἐπικείμενον τῷ τῆς Ἑρμιόνης αὐχένι.[1]) *ΕΑ* ἐπὶ ἐκπλήξεως. Baroc. 74. Gu. *ΤΙ ΧΡΗΜΑ*; τί ἐστι τὸ πρᾶγμα. Gu. *ΣΕΛΑΣ*, λαμπηδόνα, αὔγασμα. Gu.

V. 1569. *ΤΟΥΣΔΕ*, Πυλάδην καὶ Ὀρέστην. Baroc. 74. Gu. m. 2. *ΠΥΡΓΗΡΟΥΜΕΝΟΥΣ*, ἐνόπλους, κατὰ τοὺς ὀχυροὺς καὶ ἐν κύκλῳ στρεφομένους πύργους. Baroc. 74. Gu. m. pr.[2]) περικαθημένους. Gu. m. 2. Bar. 74.

V. 1570. *ΕΠΙΦΡΟΥΡΟΝ*, ἤγουν πλησίον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν φυλαττόντων. Gu. m. pr. ἐπικείμενον, ἤγουν (Gu. ἢ) ἐπὶ κοίτῃ φρουρούμενον καὶ φυλαττόμενον καὶ κατεχόμενον, ἐφ' ᾧ ταύτην ἐκκόψαι. Baroc. 74. Gu. m. 2. ἐπικείμενον καὶ φυλάσσον τὸν λαιμὸν τῆς ἐμῆς θυγατρός. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 54.[3]) ἐπίφρουρον δὲ ἤτοι ἐπικείμενον, παρόσον οἱ φρουροῦντες ἐπίκεινται τοῖς φρουρουμένοις. Fl. 33.

V. 1572. *ΑΝΑΓΚΗ Δ'*. σὺ γὰρ ἰσχυρότερος (ἰσχυρὸς Gu.) τανῦν αὐτόθι καθήμενος. Baroc. 74. Gu. m. 2.

V. 1575. *ΕΙ ΓΑΡ*, εἴθε. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 36. 59. 76. ἄν ποτε. Fl. 33. *ΚΛΕΦΘΕΙΣ*, ἀφαιρεθείς. *ΚΛΕΦΘΕΙΣ*, ἀπατηθεὶς, ἀφαιρεθεὶς ταύτην. Gu. m. 2.

V. 1576. *ΚΑΘ' ΥΒΡΕΙ*, καθ' ὕβριν, δι' ὕβριν. *ΛΕΓΕΙΣ ΤΑΔΕ*, ὅτι ἔκλαπης (Heath ἔκλαπες) αὐτήν. Baroc. 74. Gu. m. 2. γέλωτος. Fl. 33.

1) Flor. 33. ἀναπτόμενον ἐκ τῆς οἰκίας καὶ τὸν Ὀρέστην ἐπαρτῶντα τὸ ξίφος τῷ τῆς Ἑρμ. αὐχ.

2) In Baroc. ante ἐνόπλους legitur στρεφομένους, e sqq. temere repetitum.

3) Ex his in MS. C. C. C. sunt tantum haec: ἐπικείμενον καὶ φυλ.

V. 1577. *ΛΥΠΡΑΝ.* λυπηρὰν ἄρνησιν. ἀρνοῦμαι. εἴθε γὰρ ὤφελον φονεῦσαι αὐτήν. *Ἄλλως.* λυποῦμαι ἀρνούμενος, τουτέστιν ἀρνοῦμαι ἄρνησιν λυπηράν. τὸ δ' ἑξῆς, εἰ γὰρ ὤφελον τὴν τῆς Ἑλλάδος μιάστορα εἰς ᾅδου βαλεῖν. *ΕΙ ΓΑΡ*, εἴθε γὰρ ὤφελον. οὐ μήπω ἀποδοθέντος, ἐπάγει ὁ Μενέλαος πρὸς αὐτὸ (αὐτῷ Bar.) τί χρῆμα δρᾶσαι; πρὸς ὃ (ᾧ Bar.) πάλιν ὁ Ὀρέστης τὴν μιάστορα τῆς Ἑλλάδος, ἤγουν τὴν Ἑλένην τὴν διὰ τὸν παρ' ἑαυτῇ μιασμὸν καὶ τὴν Ἑλλάδα μιάνασαν (μιαίνουσαν Bar.) εἰς ᾅδου βαλεῖν. Baroc. 74. Gu. m. pr.

V. 1578. *ΤΙ ΧΡΗΜΑ*, ποῖον, φησὶ, πρᾶγμα ὤφελες δεδρακέναι· φοβεῖς γὰρ καὶ ἕλκεις εἰς φόβον τοῦτο εἰπών. *ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣ*, ἕλκεις ἡμᾶς. (ἄγεις.) Gu. παραινεῖς. Fl. Fl. 33.

V. 1579. *ΤΗΝ ΕΛΛ. ΜΙΑΣΤΟΡΑ*, τὴν καταισχύνασαν τοὺς Ἕλληνας. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1580. *ΟΠΩΣ ΧΩΣΩ ΤΑΦΩι*, ἤγουν ἐνταφιάσας χῶμα ἐπ' αὐτῷ ποιήσω. Gu. Florr. iidem. 4)

V. 1583. *Ο ΠΑΤΡΟΣ ΑΜΥΝΤΩΡ*, ὁ ἐκδικητὴς τοῦ πατρὸς, ὁ Ἀγαμέμνονος βοηθός. λείπει τὸ ἐγώ εἰμι. τοῦτο δέ φησιν, ὅτι τῇ ἀνελούσῃ ἐσπούδασε βοηθῆσαι, καὶ οὐχὶ τῷ Ὀρέστῃ. *ΟΝ*, ἤγουν ἐμέ. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΠΡΟΥΔΩΚΑΣ*, ἐγκατέλιπες ὥστε θανεῖν. Gu. Florr. iidem et 25. 34.

V. 1584. *ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΑΙΜΑ*, ὁ παρακείμενος φόνος τῆς μητρὸς τῆς σῆς δηλονότι. δηλοῦται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπαγομένου. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ μητέρος ἢ διὰ τὴν Κλυταιμνήστραν νόει, ἢ διὰ τὴν Ἑλένην τὴν μητέρα τῆς Ἑρμιόνης. Gu. m. 2. 5)

V. 1585. *ΟΥΚ ΑΝ ΚΑΜΟΙΜΙ ΤΑΣ ΚΑΚΑΣ ΚΤΕΙΝΩΝ ΑΕΙ.* οὐ γὰρ καὶ τὴν Ἑρμιόνην λέγει κακήν. Baroc. 74. MS. C. C. C. Gu. m. pr. Florr. iidem. *ΚΑΜΟΙΜΙ*, παύσαιμι, ναρκήσαιμι. Gu. m. 2. ἀπονάρκήσω. Fl. 33. *ΤΑΣ ΚΑΚΑΣ*, γυναῖκας ἢ μητέρας. Gu. m. 2. ὁποία ἦν ἡ σὴ γυνή. Fl. 6.

4) Idem sch. edidit King, fort. e Baroc. sed legit ἐπ' αὐτήν.

5) Utrumque scholion habet King. sed inverso ordine, et tamquam una manu scriptum. Etiam λέγει habet pro νόει.

V. 1586. *Η ΚΑΙ ΣΥ.* ἆρα (ὄντως add. Bar.) καὶ σὺ, (Πυλάδη add. Gu.) κοινωνεῖν (αὐτῷ δηλονότι add. Gu.) τοῦδε τοῦ φόνου, (ἤγουν add. Gu.) τοῦ πρὸς τὴν Ἑλένην καὶ τὴν Ἑρμιόνην. Baroc. 74. Gu. m. pr.

V. 1588. *ΑΛΛ' ΟΥΤΙ,* οὐδαμῶς. Gu. Florr. omnes. *ΧΑΙΡΩΝ,* λέξεις. Gu. m. pr. Florr. omnes. ποιήσεις τοῦτο. Gu. m. sec.

V. 1589. *ΑΝΑΨΩΜΕΝ,* κατακαύσομεν. Fl. 6.

V. 1590. *ΠΟΡΘΗΣΕΙΣ,* καύσεις, ἀφανίσεις, καταβαλεῖς. Gu. m. 2. [6])

V. 1591. *ΩΣ ΜΗ Γ' ΕΧΗιΣ.* πορθήσω, φησὶ, τὸν οἶκον, ἵνα μὴ σὺ τοῦτον ἔχῃς· καὶ σὺ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπισφάξω ταύτην τῷ πυρὶ, τουτέστι τῷ πυρὶ πρήσω τὸν οἶκον μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι τὴν Ἑρμιόνην. *ΩΣ ΜΗ Γ' ΕΧΗιΣ.* καὶ πορθήσω, ἵνα, ὥσπερ ἐγὼ οὐκ ἔχω, μήτε σὺ ἔχῃς. MS. C. C. C. Gu. m. pr. *ΕΠΙΣΦΑΞΑΣ,* μετὰ τὸ πρῆσαι τὸν οἶκον σφάξας αὐτήν. MS. C.C.C. Gu. m. 2. [7])

V. 1592. *ΤΩΝΔΕ,* ὧν εἰς Ἑλένην καὶ αὐτὴν ποιήσεις. Gu. Fl. 6.

V. 1593. *ΕΣΤΑΙ ΤΑΔ',* ὅτι κτενῶ ταύτην. Gu. m. 2. Baroc. 74. *Α Α,* ἐφεκτικὸν ἐπίρρημα. Gu. m. 1. Baroc. 74.

V. 1594. *ΝΥΝ,* δή. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΑΝΕΧΟΥ,* ὑπόμενε. Gu. m. pr. Florr. iidem. *ΕΝΔΙΚΩΣ ΠΡΑΣΣΩΝ,* δικαίως πάσχων. Gu. m. pr. Florr. iidem. δικαίως δυστυχῶν. Fl. 21.

V. 1597. *ΕΥ Γ' ΟΥΝ ΘΙΓΟΙΣ.* [ὡς] ἐν ἤθει, ἐπεὶ οἱ βασιλεῖς ἔθυον. ἐὰν οὖν, φησὶ, βασιλεύσῃς οὕτως, καὶ οὐκ ἐναγῶς ἅψῃ τῶν χερνίβων, πῶς ἔχεις, φησὶ, θυσίαν τελεῖν; ἆρα γὰρ οὐκ ἀσεβὲς ἐναγῆ σε ὄντα χερνίβων ἅπτεσθαι καὶ θύειν τοῖς θεοῖς; [8]) *ΕΥ Γ' ΟΥΝ ΘΙΓΟΙΣ.* κατ'

6) ἀφαν. etiam Fl. 33. καταβ. 6.

7) King. haec duo una serie continuavit.

8) Flor. 33. ab initio ὡς om. tum legit: — βασιλεύσῃς ὅσιος καὶ οὐκ ἐναγὴς ἅψῃ (Junt. Bas. Barn. King. ἅψῃς) τῶν χ. πῶς ἔχ. (φησὶ om.) θ. ποιεῖν; καὶ πῶς φησὶν οὐκ εὐσεβὲς ἐναγὲς ἐόντα χ. ἅ. ἢ θ. θεοῖς.

ως ἐπὶ τῆς συνηθείας λέγομεν. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι ἐχειρώσατο τὴν Ἑρμιόνην. ΣΑΥΤΟΝ ΣΥ Γ', σὺ σαυτὸν κατηγορίσαι, κακὸς γενόμενος πρός με.

V. 1613. *ΕΙ*, ἄγε. Gu. MS. C.C.C.

V. 1614. ΣΥ Γ', Ω ΦΙΛΩΝ, καὶ σὺ, ὦ Πυλάδη, ἀληθεύσατέ μοι τῶν φίλων. τῶν ἐμῶν, πυρπόλει τὰ γεῖσσα τῶν τειχῶν τῶνδε. Gu. MS. C.C.C.

V. 1615. ΚΑΤΑΙΘΕ, κατάκαιε. Fl. 33.

V. 1616. Ω ΓΑΙΑ ΔΑΝΑΩΝ, ὦ Δαναοί. Gu. m. 2. ΚΤΙΤΑΙ, ἀντὶ τοῦ οἰκήτορες. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ σῦς ὀρικτίτου παρὰ τῷ Πινδάρῳ ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου, καὶ τὸ ἐΰκτιτον ἄστυ Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ εὐκατοίκητον πόλιν [3])

V. 1617. ΟΥ ΒΟΗΔΡΟΜΗΣΕΤΕ, οὐκ ἔλθετε (Barn. K. ἐλεύσετε) ἐν βοηθείᾳ. ΟΥΚΟΥΝ ΕΝΟΠΛΩι ΠΟΔΙ. οὔκουν ἐνόπλῳ δρόμῳ βοηθήσετε, ἤγουν μεθ' ὅπλων δραμόντες βοηθήσετε; ἔνοπλος γὰρ δρόμος οὐχ ὡπλισμένος — ἀσύνετον γὰρ τοῦτο — ἀλλ' ὃν ὡπλισμένοι τινὲς τρέχουσιν. [4]) MS. C.C.C. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΒΟΗΔΡΟΜΗΣΕΤΕ, ταχέως ἐλεύσεσθε. Gu. m. 2. Fl. 6.

V. 1618. ΟΔΕ ΒΙΑΖΕΤΑΙ ΠΟΛΙΝ. οὐδενὸς αὐτῷ συγχωροῦντος ζῆν, διὰ τὸ τὴν μητέρα ἀποκτεῖναι, αὐτὸς βιάζεται ἀδίκως ἅπασαν τὴν πόλιν, ὥστε τυχεῖν τοῦ ζῆν. ΒΙΑΖΕΤΑΙ, ἀναγκάζει. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1619. ΖΗιΝ, ὥστε ζῆν. ΑΙΜΑ, φόνον. Gu. Fl. iidem. ΜΥΣΑΡΟΝ, βδελυκτόν. Gu. m. pr. Flor. iidem et 25. 54. ἀνόσιον. Gu. m. 2.

V. 1620. ΠΑΥΣΑΙ. παῦσαι ὀργιζόμενος, ὦ Μενέλαε, σύ τε, Ὀρέστα, ἵνα ἀκούσῃς οὓς ἥκω κομίζων λόγους. ΛΗΜΑ, φρόνημα. Gu. m. pr. Florr. omnes. ΤΕΘΗΓΜΕΝΟΝ, θρασύ. (ἐπηρμένον, ἠγριωμένον, et ab al. m. ἠκονημένον.) Gu. [5])

V. 1621. ΦΟΙΒΟΣ Σ'. ἐγὼ οὗτος ὁ Φοῖβος, ὁ παῖς

3) Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. κατὰ τοῦτο καὶ εὐκτιμένη πόλις παρ' Ὁμήρῳ, ἡ καλῶς ἔχουσα δηλονότι ἕνεκα τῆς οἰκήσεως.

4) τρέχουσιν deest in C.C.C. Addit King. f. τελέουσιν.

5) Tria priora habet etiam Baroc. 74. ἠκονημένον Fl. 33.

τῆς Λητοῦς, καλῶ σε ἐγγὺς ὤν, καὶ σύ, ὦ Ὀρέστα, παῦσαι. Gu. m. pr. MS. C. C. C. ΞΙΦΗΡΗΣ, μετὰ ξίφους. Gu. m. pr. MS. C. C. C. τὸ ξίφος φέρων. Fl. 33. ΕΦΕΔΡΕΥΣΕΙΣ, προσεδρεύεις. Gu. m. pr. MS. C. C. C. παρακάθησαι. Gu. m. 2. Fl. 6. 33.

V. 1625. ΗΚΩ καὶ ἦλθον. Fl. 17.

V. 1625. ΗΜΑΡΤΕΣ, ἀπέτυχες. Gu. Florr. omnes. ΟΡΓΗΝ, ὀργὴν ποιούμενος τῷ Μενέλεῳ, ἤγουν ὀργιζόμενος τῷ Μενελάῳ. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1626. ΕΝ ΑΙΘΕΡΟΣ ΠΤΥΧΑΙΣ, ἐν τῇ τοῦ ἀέρος κοιλότητι. Gu. m. pr. Florr. omnes. ἐν γὰρ τῷ μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ κατηστερῶσθαι [6]) φησὶν (Bar. φασὶν) αὐτὴν διὰ τοῦτο καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων (ἄστρων B.), ἐν τῇ συστροφῇ τοῦ οὐρανοῦ ποτὲ μὲν φαινομένων, ποτὲ δ' οὔ, τὸ τῆς Ἑλένης ἄστρον, ἣν ἰδιωτικῶς φασὶ Τράμβουντάναν, ἅτε ἐν μέσῳ τῆς σφαίρας ὄν, ἀεὶ πᾶσιν ὁρᾶται. τοῦτο δὲ καὶ ναῦται ὁρῶντες ἴσασιν ἃ δεῖ. Baroc. 74. Gu. m. 2.

V. 1628 sq. ΕΓΩ ΝΙΝ ΕΞΕΣΩΣΑ. ἔσωσα ἤγουν ἐῤῥυσάμην καὶ ἀπὸ τοῦ φασγάνου τοῦ σοῦ ἥρπασα κελευσθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Διός. Gu. m. pr. Bar. 74.

V. 1630. ΟΥΣΑΝ, θυγατέρα. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΑΦΘΙΤΟΝ, ἀφθάρτως. (ἀθάνατον, ἄφθαρτον.) Gu.

V. 1632. ΣΥΝΘΑΚΟΣ, συγκάθεδρος. (σύνθρονος.) Gu. Bar. 74. ΝΑΥΤΙΛΟΙΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ. ὅτι ἡ Ἑλένη τοῖς χειμαζομένοις κατὰ θάλατταν ἐπήκοός ἐστι, κατὰ Εὐριπίδην σεσημείωται· ὁ μέντοι Σωσίβιος ἔμπαλιν οἴεται οὐκ εὐμενῶς αὐτὴν ἐπιφαίνεσθαι. [7])

6) In Gu. litterae ῶ suprascripta est ί, sicut Bar. legit κατηστερίσθαι. Baroc. ab initio etiam habet ἐν ταῖς κοιλότησι τοῦ οὐρανοῦ et om. γάρ.

7) Flor. 33. addit: Πολέμων δὲ καὶ ἐν τῷδε τῷ πρὸς Ἀλεξανδρίδην τὴν μὲν τῶν δυοῖν ἀστέρων ἐπιφάνειαν τῶν Διοσκούρων ὁμολογεῖσθαι, τὴν δὲ τῶν λεγομένων ζοβείρων

V. 1634. *ΕΠΕΙ ΘΕΟΙ.* ἐπεὶ οἱ θεοὶ, ὅπερ ἤθελον, δι' αὐτῆς ἐπλήρωσαν, καὶ οὐκέτι ἦν χρεία ἔχειν αὐτὴν σοί· οὐ γὰρ διὰ τοῦτο αὐτὴν ἔδωκαν. Gu. m. pr. Bar. 74. *ΤΩι ΤΗΣΔΕ ΚΑΛΛΙΣΤΕΥΜΑΤΙ,* τῇ ὡραιότητι ταύτης. *ΚΑΛΛΙΣΤΕΥΜΑΤΙ.* λέγω τῷ καλλιστεύματι αὐτῆς, ἤγουν τῷ κάλλει, τουτέστι διὰ τοῦ κάλλους αὐτῆς, συνήγαγον εἰς ἓν Ἕλληνας καὶ Φρύγας, καὶ θανάτους ἐποίησαν, ἵνα κουφίσωσιν ἀπὸ τῆς χθονὸς τὴν ἀλαζονείαν τοῦ ἀφθόνου πληρώματος τῶν ἀνθρώπων. Gu. m. pr. Bar. 74. 8) *ΚΑΛΛΙΣΤΕΥΜΑΤΙ,* ὥρᾳ. καλλίστευμα οὐ μόνον τὸ κάλλος, ἀλλὰ καὶ τὸ καλλιστεῖον. Gu. m. 2. MS. C.C.C. *)

V. 1635. *ΕΙΣ ΕΝ,* εἰς τὸ μάχεσθαι δηλονότι ἀλλήλοις. Fl. 21. *ΞΥΝΗΓΑΓΟΝ,* ἤγουν συνέφερον. Fl. 17.

V. 1636. *ΘΑΝΑΤΟΥΣ Τ' ΕΘ.* ἐν ἀμφοτέροις. Gu. m. 2. Fl. 6. *ΩΣ ΑΠΑΝΤΛΟΙΕΝ.* ἱστορεῖται, ὅτι ἡ γῆ βαρυνομένη τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων, ἠξίωσε τὸν Δία ἐλαφρῦναι αὐτῆς τὸ βάρος. τὸν δὲ Δία εἰς χάριν αὐτῆς συγκροτῆσαι τόν τε Θηβαϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰλιακὸν, ἵνα πολλῶν ἀναιρεθέντων κουφισμὸς γένηται. ἑτέραν οὖν, φησὶν, ἄγε νύμφην, ἐπεὶ οἱ θεοὶ ταύτην εἰλήφασιν, ἣν αὐτοὶ τότε κατέπεμψαν, ἵνα διὰ τὸ ταύτης κάλλος συγκροτησάντων πόλεμον Ἑλλήνων καὶ Φρυγῶν, καὶ τῶν πολλῶν ἀναιρεθέντων, ἐλαφρότερον γένοιτο τῇ γῇ τὸ τῶν ἀνθρώπων βάρος. 9) *ΑΠΑΝΤΛΟΙΕΝ,* ἐκβάλοιεν, κενώσειαν. Gu. m. 2.

V. 1637. *ΥΒΡΙΣΜΑ,* τὴν ἀλαζονείαν. (ἁμαρτίας,

8) King. utrumque scholion Baroc. in unum contraxit; in Gu. perspicua nota separata sunt.

*) Perverse C.C.C. καλλ. οὐ μόνον τὸ ὥρα, κάλλος etc.

9) Gu. et Baroc. 74. sic: ἐπειδὴ ζῆν νιν ἄφθιτον χρεὼν εἶπε, ἐπάγει τὴν αἰτίαν τούτου, λέγων αὐτὴν αἰτίαν γενέσθαι τοῦ τῆς ἐν γῇ ἁμαρτίας κουφισμοῦ. ἔχει δὲ οὕτως· φασὶ τὴν γῆν βαρυνομένην τῷ τῶν ἀνθρώπων πλήθει, καὶ τὰ ἁμαρτήματα τούτων οὐ φέρουσαν, ἀξιῶσαι τὸν Δία κουφίσαι αὐτῆς (Bar. αὐτῇ) τὸ βάρος καὶ τὸν, δεξάμενον τὴν αἴτησιν, συγκρ. τόν τε Θηβ. πόλ. καὶ τὸν Τρωϊκὸν, ἵνα τῶν πολεμούντων ἀναιρεθέντων κουφισμὸς γένηται. ἐνταῦθα δὲ ὁ Εὐριπίδης (μόνου add. B.) τοῦ Τρωϊκοῦ μέμνηται, καὶ διὰ τούτου (τοῦτο Bar.) φησὶ γενέσθαι τὸν τῆς γῆς κουφισμόν.

[illegible], ἀδόκιμα) Gu. *ΑΦΘΟΝΟΥ*. πολλοῦ, ἀναριθμήτου. Gu. m. 2. *ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ*. πλήθους. Ib.

V. 1638. *ΩΔ' ΕΧΕΙ*; οὕτω διάκειται. Gu. m. 1. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1639. *ΥΠΕΡΒΑΛΟΝΤΑ*, διαβάντα. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 56. 76. ὑπερδραμόντα. Gu. m. 2. Fl. 6. διαβαίνοντα. Fl. 59.

V. 1640. *ΠΑΡΡΑΣΙΟΝ*. οἱ μὲν πόλιν, οἱ δὲ χώραν εἶναι φασὶν, ἀπὸ Παῤῥασίου τοῦ Πελασγοῦ ὀνομασθεῖσαν, [10]) ὃς συνῴκισε τοὺς Ἀρκάδας, καὶ Πελασγοὺς αὐτοὺς ἐπωνόμασεν. ἰδίως Εὐριπίδης ἐνοικίσαι τὸν Ὀρέστην φησὶν ἐκεῖ, ἤτοι ποιήσαντα κύκλον ἐνιαυτοῦ. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ὑπὸ ὄφεως αὐτὸν δηχθέντα ἐκεῖ τελευτῆσαι. ὁ δὲ Φερεκύδης, ὅτι καὶ ἔπειτα τὸν Ὀρέστην αἱ Ἐριννύες διώκουσιν, ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ ἵζει ἱκέτις πρὸς τῷ βωμῷ, αἱ δὲ Ἐριννύες ἔρχονται ἐπ' αὐτὸν θέλουσαι ἀποκτεῖναι, καὶ ἐρύκει αὐτὰς ἡ Ἄρτεμις· ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις αὐτὴ Ὀρέστειον καλεῖται ἀπὸ Ὀρέστου. Ἄλλως. Ἀσκληπιάδης ἐν Ἀρκαδίᾳ φησὶ τὸν Ὀρέστην ὑπὸ ὄφεως ἀναιρεθῆναι ἑβδομήκοντα ἐτῶν. [1]) *ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΚΥΚΛΟΝ*, ἐφ' ἕνα χρόνον. (κύκλον. Fl.) Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1642. *ΑΖΑΣΙΝ*. Πελασγὸς αὐτόχθων ὁ Ἀργεῖος ὁ τοῦ Ἀρέστορος τοῦ Ἰάσου, ἐλθὼν εἰς Ἀρκαδίαν θηριώδεις ὄντας τοὺς Ἀρκάδας εἰς τὸ ἡμερώτερον μετέβαλε, καὶ πόλιν ἔκτισεν, ἣν Παῤῥασίαν ὠνόμασεν. γυναῖκα δὲ ἀγαγόμενος ἐπιχωρίαν Κυλλήνην, [2]) ἀφ' ἧς τὸ ὄρος οὕτω καλεῖται, υἱὸν ἔσχε Λυκάονα, ὃς τὸ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἱερὸν ἱδρύσατο ἐν Παῤῥασίᾳ, καὶ παῖδα ἐσχηκὼς ἐξ Ὀρθωσίας Νύκτιμον, τὴν ἀρχὴν αὐτῷ [3]) καταλείπει. ἐφ' οὗ ὁ κα-

10) Gu. et MS. C. C. C. nihil habent, nisi: πόλις ἢ χώρα Ἀρκαδίας ἀπὸ Παῤῥασίου τοῦ Πελασγοῦ ὀνομασθεῖσα.

1) Haec, Ἀσκληπ. — ἐτῶν, in Gu. annotationem per se efficiunt.

2) Κυλλήνην addit Flor. 33., quod addi iam iussit Heyne ad Apoll. III, 8, 1. pag. 660. (ed. 1783.)

3) αὐτῷ Barn. pro αὐτοῦ. Paulo post Fl. 33. ἀφ' οὗ, Παρθιώνα pro Παρθῖνα, et Ὀρχιλόχης pro Ἀρχιλ.

κατακλυσμὸς ἐγένετο. μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύει Δωριεὺς υἱὸς Εἰκαδίου καὶ Κορωνίδος. οὗτος ἐξ Ἀργίας ἔσχε Παρθίνα. οὗτος ἐξ Ἀρχιλόχης Κητέα καὶ Πάσον. Κητεὺς δὲ ἐκ Στίλβης ἔσχε Καλλιστώ. ταύτην φασὶν ἐκ Διὸς Ἀρκάδα πεποιηκέναι· ὡς ἄρξας τῆς χώρας Ἀρκαδίαν ὠνόμασε. γήμας δὲ Λεάνειραν, ἔσχεν Ἔλατον, Ἀφείδαντα, 4) Ἀζᾶνα. τρίτων ἀρξάντων τῆς χώρας, ὁ Ἀζὰν ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἰδίαν μοῖραν Ἀζανίαν ὠνόμασεν. Ἀρκάδες οὖν πάντες κοινῇ ἐκαλοῦντο, μέρος δὲ τούτων Ἀζᾶνες. Ἄλλως· τῷ μερικῷ τὸ ὅλον ἐπήγαγεν. Ἀζὰν γὰρ μέρος ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας· καὶ Ὀρέστειον δὲ πόλις Ἀρκαδίας, ὀνομασθὲν ἀπὸ Ὀρέστου οἰκήσαντος ἐκεῖσε. ΑΖΑΣΙΝ. Ἄζα (ἡ add. C. C. C.), πόλις Ἀρκαδίας, ἧς οἱ πολῖται Ἀζᾶδες (Ἀζᾶνες C. C. C.) MS. C. C. C. Gu. m. 2. Ἄζα μέρος Ἀρκαδίας, ἐξ οὗ τὸ ὅλον δηλοῖ. Gu. m. 2.

V. 1643. ΕΝΘΕΝΔΕ Τ' ΕΛΘΩΝ. περὶ τῆς Ὀρέστου κρίσεως ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἱστορεῖ καὶ Ἑλλάνικος, ταῦτα γράφων· τοῖς ἐκ Λακεδαίμονος ἐλθοῦσι καὶ τῷ Ὀρέστῃ οἱ Ἀθηναῖοι ἔφασαν. τέλος δὲ ἀμφοτέρων ἐπαινούντων, οἱ Ἀθηναῖοι τὴν δίκην ἔστασαν ἐννέα γενεαῖς. ὕστερον δὲ Ἄρης καὶ Ποσειδῶν περὶ Ἁλιρροθίου δίκην, εἶτα Κέφαλος ὁ Δηϊονέως, ὅςτις Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως ἔχων γυναῖκα καὶ ἀποκτείνας, ἐξ Ἀρείου πάγου δίκην ὡς δικασθεὶς ἔφυγεν ἐξ γενεαῖς ὕστερον. μετὰ δὲ τὴν Δαιδάλου δίκην, ἀδελφιδοῦν τὸν Τάλων 5) ἀποκτείναντος δολόεντι θανάτῳ, καὶ φυγόντος δίκην, τρισὶ γενεαῖς ὕστερον αὕτη ἡ Τυνδαρὶς Κλυταιμνήστρα Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνασα, καὶ ὑπὸ Ὀρέστου ἀποκτανθεῖσα, συγκροτηθῆναι δίκην τῷ Ὀρέστῃ ὑπὸ Εὐμενίδων παρεσκεύασεν, ὃς μετὰ τὴν κρίσιν ἐπανελθὼν, Ἄργους ἐβασίλευσε. καὶ ἐδίκασεν δὲ Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρης.

4) Vulgo Ἐλάτην, Ἀρείσαντα. Pro hoc Ἀφείδαντα recte habet Fl. 33. vid. Paus. VIII, 4. Apoll. III, 9, 1. Idem Ἔλαστον pro Ἐλάτην, unde Ἔλατον rescripsi e Paus. et Apoll. Pro Ἀζανίαν King. Ἀζανίαν, addito: „f. Ἀζανίαν." at hoc ipsum legitur in Junt. Basil. Barn. Ἀζαδίαν Fl. 33.

5) τὸν Τάλων. Sic Meursius de Areop. c. 10. Thes. Graev. T. V. p. 2115. D. pro Τάνταλον. Bar. King. ἀδελφιδοῦν Τάλων.

V. 1644. ΔΙΚΗΝ ΥΠΟΣΧΕΣ. οὐ μόνον τὸ δίκην δίδωμι ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι φαμὲν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν κρίσει καθίσταμαι καὶ ἀπολογίαν ὑπέχω, ὥσπερ κἀνταῦθα. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Θουκυδίδης λέγων (I, 28.) δίκας ἤθελον δοῦναι (Bar. διδόναι) ἐν Πελοποννήσῳ παρὰ πόλεσιν, αἷς ἂν (Gu. δὲ) ἀμφότεροι ξυμβῶσιν. Bar. 74. Gu. m. 2. ΥΠΟΣΧΕΣ, δὸς, γέγραπται ὑφέξεις, δώσεις. MS. C.C.C. 6) ΑΙΜΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΥ, ἕνεκα τοῦ φόνου τῆς μητρός. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἤγουν κρίσις σοι πρὸς τὰς θεὰς ἔσται (Gu. γένοιτο) καὶ ἀπολογία (Gu. ἀπολογῆσαι) περὶ τοῦ φόνου. Gu. m. 2. Fl. 6.

V. 1645, 1646. ΘΕΟΙ ΔΕ ΣΟΙ. οἱ θεοὶ δὲ, (οἱ add. Flor.) τοῦ δικαίου βραβεῖς δίκην ἐξοίσουσι (ἕξουσι Bar.) σοι ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ (εὐσεβεστάτην. add. Gu. Fl.) Bar. 74. Gu. m. 1. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. μετὰ τὸ πληρῶσαι χρόνον ἕνα εἰς τὸ Παῤῥάσιον ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας Ὀρέστης καὶ ἀγωνίζεται πρὸς Ἐριννύας ὑπὲρ τοῦ φόνου (τὸν add. Gu. pro τοῦ) τῆς μητρός· ἴσων δὲ γενομένων τῶν ψήφων οἰκτείρασα ἡ Ἀθηνᾶ τοῦτον, παρ' ἑαυτῆς ἐνέθηκε μίαν ψῆφον, ἥτις ἐποίησεν αὐτὸν νικῆσαι. φασὶ δὲ, ὅτι καὶ ἱερὸν (οὗτος add. Bar.) ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τῶν θεῶν ἱδρύσατο, ἐξιλεούμενος αὐτὰς μετὰ τὴν νίκην εὐμενεῖς αὐτὰς τοῦ λοιποῦ καθίστασθαι. Bar. 74. Gu. m. 2. 7) ΔΙΚΗΣ ΒΡΑΒΕΙΣ, τῆς κρίσεως διοικηταί. ΔΙΚΗΣ, δικαιοσύνης, ἤγουν κρίσεως. Gu. m. 2. ΒΡΑΒΕΙΣ, παροχεῖς. (θεοὺς γὰρ κριτὰς εἶχεν. add. Gu.) Gu. m. 2. Fl. 33.

V. 1646. ΠΑΓΟΙΣΙΝ ΕΝ ΑΡΕΙΟΙΣΙΝ. Ἄρειος πάγος ἐκλήθη διὰ τὸ δοῦναι (τὸν add. Gu.) Ἄρεα ἐκεῖ τῷ Ποσειδῶνι δίκην, ἀποκτείναντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἁλιῤῥόθιον, φθείραντα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀλκίππην. ἐπεκράτησε δὲ ἐξ ἐκείνου δικαστήριον εἶναι φόνων ὁ τόπος. ὄρος δὲ ἦν· διὸ καὶ πάγος καλεῖται. Bar. 74. Gu. m. 2.

V. 1647. ΔΙΟΙΣΟΥΣ', ἐξάξουσιν. ΔΙΟΙΣΟΥΣ' ἀντὶ τοῦ ἐξάξουσιν. (ἐκκομίσουσιν.) Gu. ΕΝΘΑ ΝΙΚΗΣΑΙ, ἐν

6) Gu. δὸς a m. pr. δώσεις, ὑφέξεις a m. 2. sine γέγραπται.

7) In Gu. hoc scholion ad v. 1640. adscriptum est.

τῇ ἀποφάσει τῆς κρίσεως τῶν θεῶν.' Gu. m. 2. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ΧΡΗ, ἀπόκειται.

V. 1648. ΕΦ' ΗΣ Δ' ΕΧΕΙΣ, τὴν Ἑρμιόνην δὲ, ἧς ἐπὶ τῇ δέρῃ ἔχεις, ὦ Ὀρέστα, τὸ φάσγανον, πέπρωταί σε γῆμαι, ἤγουν εἰς γυναῖκα λαβεῖν. [8]) Baroc. 74. Gu. m. pr. Florr. omnes. τὸ ἐφ' ἧ καὶ τὸ δέρη καθ' ὅλον καὶ μέρος. Bar. 74. Gu. m. 2.

V. 1649. sqq. ΟΣ Δ' ΟΙΕΤΑΙ ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ, οὐκ ἐγάμησεν αὐτὴν κατὰ τοῦτο, ὅτι τέκνα οὐκ ἔσχεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης διὰ τοῦτο ἀνῃρῆσθαί φησι τὸν Νεοπτόλεμον ὑπὸ τῶν Δελφῶν, ὅτι παρεγένετο εἰς Δελφοὺς, δίκας ἀπαιτήσων τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς τελευτῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ: Φερεκύδης δέ φησι, περὶ παίδων χρησμὸν αἰτοῦντα τὸν Νεοπτόλεμον ἀναιρεθῆναι. ἐπεὶ Νεοπτόλεμος Ἑρμιόνην γαμεῖ τὴν Μενελάου, καὶ ἔρχεται εἰς Δελφοὺς περὶ παίδων χρησόμενος· οὐ γὰρ αὐτῷ ἐγένοντο ἐξ Ἑρμιόνης. καὶ ὁρᾷ κατὰ τὸ χρηστήριον κρέα διαρπάζοντας τοὺς Δελφοὺς, ἀφαιρεῖται τὰ κρέα αὐτοὺς, ἑαυτὸν δὲ κτείνει μαχαίρᾳ. ὁ δὲ τούτων ἱερεὺς κατορύσσει [9]) αὐτὸν ὑπὸ τὸν οὐδὸν τοῦ νεὼ. ταῦτα γενεαλογεῖ καὶ Σοφοκλῆς. ΠΕΠΡΩΤΑΙ, μεμοιραμένον ἐστί. Gu. m. 2.

V. 1652. ΔΙΚΑΣ ΑΧ. ἐξαιτοῦντι ἐμὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαιτοῦντι δίκας ὑπὲρ τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1653. ΜΝΗΣΑΣ, ὑπεδέξω, συνεβιβάσθης. Baroc. 74. [10])

V. 1654. Ο Δ' ΕΠΙΩΝ ΝΙΝ. τὸ νιν ἀντὶ τοῦ αὐτοὺς ἐπὶ πληθυντικοῦ τάττειν εἴωθεν· ἢ ἐπὶ μόνου Πυλάδου κεῖται. Ο Δ' ΕΠΙΩΝ, ὁ ἐπελθὼν, ὁ μέλλων. Gu. m. 2. ὁ δὲ ἐπερχόμενος βίος εὐτυχῶς αὐτὸν δέξεται. Fl.

8) Baroc. habet πέπρ. σοι εἰς γυν. λαβεῖν.

9) Recte P. Leopardus Emend. XX. 9. monente Barn. em. αὐτὸν δὲ κτείνει Μαχαιρεὺς, ὁ τούτων ἱερεὺς, καὶ κατορύσσει etc. Vid. Strab. p. 645. A. Eustath. p. 1479. et Pausan. X. 24. p. 858. Pro καὶ ὁρᾷ forsan legendum καὶ ὁρῶν, ut coniecit etiam Sturz ad Pherec. fr. p. 227.

10) συνεβιβ. est etiam in Gu. m. pr.

6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76. *ΜΕΝΕΛ.* ἄγαθε προσ-καρτερεῖ. Fl. 17.

V. 1657. *ΦΕΡΝΑΣ*, προῖκας. *ΦΕΡΝΑΣ* τὴν Σπάρτην λέγει, ἥτις εἰς προῖκα ἐδόθη αὐτῷ. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φερνή (καὶ προὶξ add. Gu.) τὰ ἀπὸ τῆς γυναικὸς πράγματα, ἕδνα δὲ τὰ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τῇ γυναικὶ διδόμενα. Gu. m. 2. Fl. 21.

V. 1657. 1658. *ΗΤΙΣ — ΔΙΗΝΥΣΕΝ*, ἥτις ἀεὶ μυρίοις πόνοις διδοῦσά σε διήνυσε μέχρι τοῦ δεῦρο. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. *ΔΕΥΡ' ΑΕΙ ΔΙΗΝ.* ὧδε διόλου ἔφερε. *ΔΙΗΝΥΣΕ*, ἐκόμισε, κατέστησε. συνάπτε δὲ τὸ ἀεὶ πρὸς τὸ διδοῦσα. Gu. m. 2. παρήγαγε. Fl. 53.

V. 1659. *ΤΑ ΠΡΟΣ ΠΟΛΙΝ*, τὰ ἀφορῶντα δὲ πρὸς τὴν πόλιν ἐγὼ ποιήσω χάριν αὐτοῦ καλῶς. 1) Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1660. *ΕΞΗΝΑΓΚΑΣΑ*, παρεκίνησα. Gu. m. 2.

V. 1661. *Ω ΛΟΞΙΑ.* ὦ Ἀπόλλων μαντευτικέ, ἕνεκα τῶν σῶν μαντευμάτων. *ΜΑΝΤΕΙΕ*, μαντικέ. Gu. m. pr. Florr. omnes. *ΣΩΝ ΘΕΣΠ.* βαβαί. Gu. m. 2. *ΘΕΣΠΙΣΜΑΤΩΝ*, μαντευμάτων ὧν μοὶ περὶ τοῦ τῆς μητρὸς φόνου ἐθέσπισας. Gu. m. pr. Fl. 6.

V. 1662. *ΟΥ ΨΕΥΔΟΜΑΝΤΙΣ*, οὐ ψευδῶς ἐνόμιζον αὐτὸς διδόναι τοὺς χρησμοὺς, ἀλλ' ἀληθῶς. Gu. m. 2. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1663. 1664. *ΚΑΙΤΟΙ Μ' ΕΣΗΙΕΙ.* περιδεὴς, φησὶν, ἦν ἐγὼ, μὴ ἄρα δαίμων τις τῶν ἀλαστόρων, καὶ οὐχὶ σὺ (add. ᾖς vel εἴης) ὁ προστάξας με μητροκτονεῖν. νῦν δὲ, φησὶν, αὐταῖς ὄψεσι θεωρῶν ἔχω τὸ πιστόν. *ΚΑΙΤΟΙ Μ' ΕΣΗΙΕΙ.* τὸ εἰςῄει με δεῖμα λέγει διὰ τὸν πρόσθεν χρόνον, καθ' ὃν Ὀρέστης παρ' αὐτοῦ τὰς 2) κατὰ τῆς μητρὸς μαντείας ἐδέχετο· ὥςτε, εἰ τοῦτο εἴποις, τὸ δόξαιμι ἀντὶ τοῦ ἔδοξα νοήσεις. φασὶ γὰρ, ὡς, ἡνίκα (ὁ add. B.) Ὀρέστης ὑπ' Ἐριννύων βεβάκχευται, λογισμὸν ἔλαβεν (ἔβαλεν Gu.), ὡς οὐκ Ἀπόλλων εἴη ὁ προς-

1) In editis est tantum χάριν τοῦδε ποιήσω καλῶς.

2) Sic liquido Gu. quod conjecit King, quum in Bar. esset τά-

τάξας τὸν φόνον, ἀλλ' ἀλάστωρ τις· εἰ γὰρ ἦν Ἀπόλλων, οὐκ ἂν μανῆναι αὐτὸν εἴασεν. Bar. 74. Gu. m. 2.

V. 1665. *ΑΛΛ' ΕΥ ΤΕΛΕΙΤΑΙ.* τὸ ἀλλ' εὖ τελεῖται διπλῶς ῥητέον, ἢ τοῦτο, ὃ νῦν προστάττεις, [3]) ἢ ὁ φόβος, ὃν εἶχον περὶ σοῦ, δοξάζων ἀλάστορα, καὶ οὐκ αὐτὸν σέ, καλῶς τελεῖται, ἤγουν οὐχ ὡς ᾤμην ἐκβαίνει, ἀλλ' ὡς ἔχει τἀληθές. Bar. 74. Gu. m. 2. *ΤΕΛΕΙΤΑΙ*, τελεσθήσεται καὶ γενήσεται τὸ σὸν πρόςταγμα. Fl. 59. τελεσθήσεται ἡ φωνὴ ἐκείνη. Gu. m. 2.

V. 1667. *ΚΑΙ ΛΕΚΤΡ' ΕΠΗΙΝΕΣ*, τὴν μετ' αὐτῆς συνοίκησιν ἐπαινῶ. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

V. 1668. *Ω ΖΗΝΟΣ.* ὦ Ἑλένη, παῖ τοῦ Διὸς, χαῖρε. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 56. 59. 76. *ΖΗΛΩ*, μακαρίζω. MS. C.C.C. Gu. m. pr. εὐδαιμονίζω. Gu. m. 2.

V. 1669. *ΟΛΒΙΟΝ*, μακάριον, (εὐδαίμονα.) Gu. *ΔΟΜΟΝ*, οἶκον, ἤγουν τὸν οὐρανόν. Gu. m. 2.

V. 1670. *ΚΑΤΕΓΓΥΩ*, ἀντὶ τοῦ κατεγγυήσω, ὅ ἐστιν ἐπαγγέλλομαι δώσειν πρὸς γάμον· οὐ νῦν γὰρ δίδωσιν, ἀλλ' ὕστερον, Ὀρέστου ἐν Ἀρκαδίᾳ διάγοντος μετὰ τὴν Νεοπτολέμου τελευτήν. *ΚΑΤΕΓΓΥΩ*, πρὸς γάμον ὑπισχνοῦμαι, μνηστεύω. Bar. 74. [4])

V. 1671. *ΛΕΓΟΝΤΟΣ*, προστάσσοντος. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. *ΕΥΓΕΝΗΣ Δ' ΑΠ' ΕΥΓ.* συνυπακούεται ὑπαρκτικοῦ ῥήματος μετοχὴ, εἰ καὶ οὐ δύναται (Bar. οὐ δύναται γὰρ) ἐνταῦθα ἐκφωνεῖσθαι, ὡς εἴρηται καὶ ἐν ἄλλοις, διὰ τὸ κακοσύνθετον γίνεσθαι τὸν λόγον· δύο γὰρ ἐφεξῆς μετοχαὶ οὐκ ἐῶσι τὸν λόγον εὐσύνθετον (Gu. ἀσύνθ.) δοκεῖν. εἰ ἐκφωνηθείη δὲ ἐνταῦθα ἡ τοῦ ὑπαρκτικοῦ μετοχὴ, δειχθήσεται αὐτόθεν ὃ λέγω· οἷον εὐγενὴς δὲ ὢν ἀπ' εὐγενοῦς γήμας. ἐξ ἀνάγκης δὲ συνυπακούεται, καὶ ἔχει (f. συνυπ. τὸ καὶ, καὶ ἔχ.) ὁ λόγος οὔ-

3) Sic recte hic quoque Gu. pro προστάττειν Bar. Mox Gu. δοξάζειν. Bar. οὐχ ὡς ἐφάμην συμβαίνει, ἀλλ' ὡς ἀληθές.

4) Gu. μνηστ. a m. pr. ὑπ. πρ. γ. m. 2. tum in marg. ὅ ἐστιν — γάμον, quod in edito scholio legebatur.

τῆς* εὐγενὴς δὲ ὢν (σὺ add: Gu. m. 2.) γυναῖκα γήμας ἀπ' εὐγενοῦς γένους δηλονότι. Baroc. 74. Gu. m. 1. 5)

V. 1672. ΟΝΑΙΟ, ἀπολαύσαιο, ὠφεληθείης. ΟΝΑΙΟ, ὠφελείας ἀπολαύσαις. (εἴθε ὠφεληθείης.) Gu. Florr. omnes.

V. 1673. ΟΙ, ὅπου. ΟΙ ΠΡΟΣΤΑΣΣΟΜΕΝ, Μενέλαος (μὲν add. Gu.) εἰς Σπάρτην, Ὀρέστης (δὲ add. Gu.) εἰς τὸ Παῤῥάσιον (δάπεδον add. Gu.). Baroc. 74. Gu. m. 2.

V. 1674. ΝΕΙΚΟΥΣ, τῆς φιλονεικίας. ΝΕΙΚΟΥΣ, ἔριδος. Gu. m. 2. Fl. 6. ἤγουν παύσασθε τῆς φιλονεικίας. Fl. 17.

V. 1675. ΚΑΓΩ ΤΟΙΟΥΤΟΣ, οὕτω διάκειμαι. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. καταπειθής. Gu. m. 2. ΣΠΕΝΔΟΜΑΙ, φιλιοῦμαι ταῖς συμφοραῖς σου, Μενέλαε, καὶ τοῖς σοῖς, ὦ Ἄπολλον, προστάγμασι. Ἄλλως. σπένδομαι, φησὶ, φιλίαν πρὸς σὲ, ὦ Μενέλαε, ἐπὶ συμφοραῖς, τουτέστι μετὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς ἀτυχίας, καὶ τοῖς σοῖς, ὦ Ἄπολλον, πείθομαι κελεύσμασι. Τὸ ΣΠΕΝΔΟΜΑΙ ΣΥΜΦ. ΣΑΙΣ τοῦτο λέγει, ἀντὶ τοῦ φιλίως καὶ ἀποδέκτως τὸ συμβὰν δέχομαι· ἢ οὕτω, σπένδομαι καὶ φιλιοῦμαί σοι, ὦ Μενέλαε, ἐν σαῖς (Bar. ταῖς) συμφοραῖς καὶ συνελεύσεσιν, ἤγουν συνεῖναί σοι θέλω, καὶ συνομιλεῖν (Bar. —ομιλῶ)· ἢ οὕτω, σπένδομαι καὶ φιλιοῦμαι, ὦ Μενέλαε, ταῖς σαῖς συμφοραῖς, ἤγουν ταῖς κατὰ σοῦ αἰτίαις, τουτέστι, πρώην μισῶν σε κακὸν εἰς ἐμὲ φανέντα, νῦν παύω τὸ μῖσος. Bar. 74. Gu. m. 2. ἢ σπένδομαι σοὶ ἐν ταῖς συμφοραῖς καὶ συνελεύσεσι τοῦ Ἀπόλλωνος· ἢ σπένδομαι σοὶ ἐν συμφοραῖς καὶ συνελεύσεσιν, ἤγουν φιλίαν ποιῶ πρὸς σὲ καὶ συνέρχομαι· ἢ σπένδομαι καὶ ἵλεως γίνομαι ταῖς συμφοραῖς καὶ δυστυχίαις ταῖς σαῖς. Gu. m. 2. ΣΠΕΝΔΟΜΑΙ, διαλλάττομαι. Gu. m. pr. Florr. omnes. ΣΥΜΦΟΡΑΙΣ, ἐπὶ (συμβάμασι, συνελεύσεσιν ἢ ταῖς κατὰ σοῦ αἰτίαις.) Gu. ἤγουν ἐπὶ ταῖς ἐμαῖς δυστυχίαις. Fl. 59.

V. 1676. ΣΟΙΣ, ἐπί. Gu. m. pr. Fl. 6. 9. 17.

5) Ex his ultima tantum habet Flor. 21. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὡς εἰ ἐκφωνηθείη ἐνταῦθα ἡ τοῦ ὑπ. μετ. ἐξ ἀν. προστεθήσεται καὶ σύνδεσμος, καὶ ῥηθήσεται οὕτως· εὐγ. δὲ ὢν καὶ ἀπ' εὐγ. γημ. ὄναιο.

21. 56. 59. 76. πλίθομαι Gu. m. 2. ΘΕΣΠΙΣΜΑΣΙΝ, ἐντάλμασι. Fl. 6.

V. 1677. sqq. ΙΤΕ ΝΥΝ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ. ὁ ἐπίλογος οὗτος τοῦ δράματος ἐκ δύο συστημάτων σύγκειται. καὶ εἰσὶ τοῦ μὲν πρώτου συστήματος τὰ κῶλα ἀναπαιστικὰ θ, ὧν τὰ μὲν η δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ θ καταληκτικὸν, ἤτοι ἐφθημιμερὲς παροιμιακὸν, τοῦ δευτέρου δὲ συστήματος τὰ κῶλα γ· τὸ α' ὅμοιον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, [6]) τὸ δὲ β ἀναπαιστικὴ βάσις, τὸ δὲ τρίτον ὅμοιον ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ πρώτου παράγραφος, τοῦ δὲ δευτέρου κορωνὶς, ἡ περατοῦσα τὸ δρᾶμα. ΙΤΕ ΝΥΝ, ἄπιτε καθ' ὁδὸν, ἣν προςέταξα δηλονότι, τιμῶντες τὴν Εἰρήνην τὴν καλλίστην ἀπὸ τῶν θεῶν. ἐγὼ δὲ πλησιάσω τὴν Ἑλένην τοῖς οἰκήμασι τοῦ Διὸς, διελθὼν τὸν πόλον τῶν λαμπρῶν ἄστρων, ὅπου συγκάθεδρος οὖσα τῇ Ἥρᾳ καὶ τῇ Ἥβῃ τῇ γυναικὶ τοῦ Ἡρακλέους ἔσται θεὸς ἔντιμος ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις διὰ θυσιῶν σὺν τοῖς Τυνδαρίδαις τοῖς υἱοῖς τοῦ Διὸς μεδέουσα θαλάσσης ναύταις, ἀντὶ τοῦ τῆς τῶν ναυτῶν θαλάσσης μεδέουσα καὶ ἄρχουσα.

V. 1678. ΘΕΩΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΤΙΜΩΝΤΕΣ. τοῦτο φησὶν, ἐπεὶ ἐπὶ τὰ Πελοποννησιακὰ ἐνόσει ἡ Ἑλλάς· πρεσβευσαμένων δὲ τῶν Ἀθηναίων οὐ προςήκαντο τὰς σπονδάς. [7])

V. 1679. ΠΕΛΑΣΩ, προςπελάσω. Fl. 17.

V. 1680. ΕΞΑΝΥΣΑΣ, διαβάς. ΕΞΑΝΥΣΑΣ, διαπεράσας. (διελθὼν, καταλαβὼν, διαβιβάσας.) Gu.

V. 1681. 1682. ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΗΒΗι. Ἥβη ὠνομάζετο ἡ Ἡρακλέος γυνή. λείπει δὲ τὸ οὖσα, πάρεδρος οὖσα, ἤγουν συγκάθεδρος. ΗΡΑΚΛ. ΗΒΗι. ὁ Ἡρακλῆς (ὑπὸ Φιλοκτήτου add. Bar.) καυθεὶς ἀνῆλθεν εἰς Ὄλυμπον, ἐν ᾧ τὴν Ἥβην ἔγημε θυγατέρα (τῆς add. Gu.) Ἥρας. αὕτη δὲ θεὰ [8]) παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀλληγορουμένη εἰς τὴν ἰσχύν. Baroc. 74. Gu. m. 2.

6) Verba: τοῦ δευτ. δὲ — ἀκατάλ. e Baroc. 74. addidit King.

7) Reckius Elos. 33. τοῦτό φησι διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐνεστηκέναι τὰ Πελοποννησιακά· πρεσβευομένοις γὰρ Λακεδαιμονίοις περὶ εἰρήνης οὐκ ἐπείσθησαν Ἀθηναῖοι. Vid. schol. ad v. 361. 760. 891.

8) αὕτη δὲ τὸ θεὰ ad. King.

V. 1683 sqq. *ΕΝΤΙΜΟΣ*, *τιμωμένη θυσίαις σὺν Κάστορι καὶ Πολυδεύκει, τοῖς Διὸς παισὶ, βασιλεύουσα τοῖς ναύταις ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ΕΝΤΙΜΟΣ, ἤγουν ἣν ἀεὶ ναῦται θυσίαις τιμήσουσι σὺν Πολυδεύκει καὶ Κάστορι, ὡς ἔφορον πλοῦ. ἢ πρὸς τὸ ἀεὶ ὑποστικτέον, ἵνα λέγῃς οὕτω· θεὸς ἔντιμος ἀνθρώποις ἐν σπονδαῖς.* Gu. m. 2. *ἔσται ἀεὶ θεὸς ὑπ᾽ ἀνθρώπων ἔντιμος σπονδαῖς, ἤγουν ὑπ᾽ ἀνθρώπων τιμωμένη διὰ σπονδῶν, ἤτοι θυσιῶν.* Fl. 6. 9. 59. 76. Gu. m. pr.

V. 1686 sqq. *Ω ΜΕΓΑ. ὁ χορὸς βοηθὸς ὢν τοῦ Ὀρέστου τὰ κατ᾽ αὐτὸν ἰδὼν ὅπως ἀπέβη, ταῦτα φησίν. ἢ τοῦτο διὰ τοῦ χοροῦ, ὡς ἐκ προςώπου τοῦ ποιητοῦ ἐστιν, ὡς νικήσαντος ἐπὶ δράματι. ὦ Νίκη μεγάλως σεμνὴ, εἴθε συνέχοις τὴν ἐμὴν ζωὴν, καὶ μὴ παύσαιο στεφανοῦσα ἐμὲ δηλονότι. Ω ΜΕΓΑ. ὦ μεγάλως σεβασμία Νίκη, εἴθε τὴν ἐμὴν ζωὴν κατέχοις, καὶ μὴ παύσαις στεφανοῦσα καὶ τιμῶσά με. τοῦτο παρὰ τοῦ χοροῦ ἐστὶ λεγόμενον ἀπὸ προςώπου τοῦ ποιητοῦ. Τοῦτο τὸ δρᾶμα ἐκ τραγῳδικοῦ κωμικόν· ἐκ γὰρ συμφορῶν εἰς εὐθυμίαν κατήντησεν.* 9) *Ω ΜΕΓΑ. ἡ κατάληξις τῆς τραγῳδίας ἢ εἰς θρῆνον, ἢ εἰς πάθος* 10) *καταλήγει, ἡ δὲ κωμῳδία γέλωσι καὶ εὐφροσύναις ἐνύφανται. ὅθεν ὁρᾶται τόδε τὸ δρᾶμα κωμικῇ καταλήξει χρησάμενον· διαλλαγαὶ γὰρ πρὸς Μενέλαον καὶ Ὀρέστην. ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀλκήστιδι ἐκ συμφορῶν εἰς εὐφροσύνην (καὶ ἀναβίωσιν. καὶ ὁμοίως* add. Gu.) *καὶ ἐν Τυροῖ Σοφοκλέους ἀναγνωρισμὸς (ἀναγνώρισμα) κατὰ τὸ τέλος γίνεται, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, πολλὰ τοιαῦτα ἐν τῇ τραγῳδίᾳ εὑρίσκεται. Πρὸς διάφορα ἀντίγραφα παραγέγραπται ἐκ τοῦ Διονύσου* (marg. *γρ. Διονυσίου*) *ὑπομνήματος ὁλοσχερῶς καὶ τῶν μικτῶν.* MS. C.C.C. Gu. m. 2. Fl. 6.

9) In Gu. a m. 2., sed diversis locis, sunt prima, *ὁ χορὸς — δράματι*, et extrema, *τοῦτο — κατήντησεν*.

10) Sic Gu. Fl. 6. pro *πάθα*, pro quo King. coni. *πάθη*. Ultima a vv. *πρὸς διάφορα* etc. in Gu. a praecedentibus seiuncta sunt, et, quod in initiis novorum scholiorum fieri solet, litera *π* minio picta.

Τέλος σχολίων τῶν εἰς Ὀρέστην.